serviciu.

kórewlí s. funcționar.

kórezek s. (med.) scarlatină.

kórfez s. (geogr.) golf.

kórgen adj. care a văzut. // •kórgen tanîk martor ocular.

kórgendiyboluw s. zărire; întrezărire.
kórgí s. 1. experiență; practică. 2.
manieră; conduită.

kórgíalgan s. practicant.

kórgíğílí adj. empiric.

kórgíğílík s. (fil.) empirism.

kórgílí *adj.* **1.** experimentat; priceput; încercat. **2.** manierat; binecrescut.

kórgísíz adj. neexperimentat; nepriceput.

kórgísízlík s. lipsă de experiență; nepricepere.

kórin num. (mong.) douăzeci.

kóriy num. (mong.) douăzeci.

kóriyík interj. sa vedem!; rămâne de văzut!;

kórík s. 1. (tehn.) foale; burduf. 2. (la animalele rumegătoare) burduhan; burduf.

kóríklemek v.t. a aţâţa (şi fig.).

kóríklengen adj. aţâţat.

kóríklenmek v.i. a se atáta.

kóríklew s. aţâţare.

kóríklewğí adj. aţâţător.

kóríklí adj. (tehn.) cu foale; cu burduf.
// •kóríklí fotograf maşinasî
aparat de fotografiat cu burduf.

kórílekalgan *adj.* zărit; întrezărit; întrevăzut.

kóríletúşken *adj.* zărit; întrezărit; întrevăzut.

kórílgen adj. 1. aparent. 2. văzut.

kórílír adj. vizibil.

kórílme s. vizibilitate.

kórílmegen adj. invizibil; nevăzut. // •kórílmegen dúniya lumea invizibilă.

kórílmegendiybolgan *adj.* ignorat; neglijat; nesocotit.

kórílmek v.i. 1. a se vedea. 2. a fi de faţă; a fi asistat; a se uita. 3. a se constata; a se remarca. 4. a se întâlni.
5. a se considera; a se socoti; a se aprecia; a se interpreta.

kórílmez adj. invizibil.

kórílmiykalgan *adj.* nemaipomenit; nemaivăzut; nevăzut.

kórílmiykalîr *adj.* invizibil.

kórím s. vedere; văz.

kóríměe s. cumnată (soră a soțului).

kórímsírelgen *adj.* zărit; întrezărit; întrevăzut.

kórímsíreme s. zărire; întrezărire.

kórímsíremek *v.t.* a zări; a întrezări; a întrevedea.

kóríneturgan adj. reapărut.

kóríneturma s. reapariție.

kóríneturmak v.i. a reapărea.

kóríngendiybolgan *adj.* zărit; întrezărit; întrevăzut.

kóríníklí adj. recunoscut.

kóríníp *adv.* răstit; amenințător; aspru; tare.

kórínír adj. vizibil; aparent. //
•kórínír ke în aparență.

kóríníş s. 1. vedere; înfățișare; aspect.
2. aparență. // •genel kóríníş vedere de ansamblu. •kóríníşke kóre în aparență. •tîş kóríníş configurație.

kórínme s. aparență. // •kózge kórínme halucinație.

kórínmede *adv.* la prima vedere; în aparență.

kórínmek v.i. **1.** a se vedea; a se arăta; a se ivi. **2.** a părea; a arăta (la

chip). 3. a se răsti. // •kózge kórílmek a se arăta privirii; a ieși la vedere; a apărea; a se ivi. •kóz-kózge kórínmemek a fi întuneric să-ți dai cu degetul în ochi. // •ána, fener kóríne iată, se vede farul. •heş múmkún kórínmiy nu pare nicidecum posibil. •kara kóríne se vede uscatul. •kîştan kórínmedí din iarnă nu s-a arătat. •lámbanîñ ğarîgî uzaktan yeşîl bolîp kórîne din depărtare lumina lămpii se vede verde. •nasîl kórîne în aparență; după cât se pare. •tap uzaklarda kórîne se vede hăt departe.

kórintí s. 1. (fiz.) imagine. 2. vedenie; nălucă; himeră; fantomă; stafie; spectru.

kóríntíleme s. vizualizare; imaginație; filmare.

kóríntílemek v.t. a vizualiza; a imagina; a filma.

kóríntílengen adj. vizualizat; imaginat; filmat.

kóríntílenír adj. imaginabil.

kóríntílí *adj.* imaginar; himeric; fantomatic.

kóríp-añlatkan s. narator care a participat la acțiune; martor; mărturisitor; spectator.

kóríş s. 1. vedere; văz. 2. părere; idee; concepție; convingere; punct de vedere. // •bo konîda sízníñ kóríşíñíz părerea dumneavoastră în legătură cu această chestiune. •kóríş alanî vizibilitate. •kóríş aşîsî punct de vedere. •kóríş teatiysí schimb de opinii

kóríşayîrîlmasî s. desolidarizare.

kóríşeberme s. întâlnire repetitivă; reîntâlnire.

kóríşebermek *v.t.* a întâlni repetitiv; a reîntâlni.

kóríşílmek v.i. a se discuta; a se dezbate; a se analiza; a se delibera.

kóríşínden *adv.* sub aspectul; din punct de vedere.

kóríşírmíz interj. pa!;

kóríşken adj. 1. reunit. 2. negociator; mediator; intermediar. 3. consultat; sfătuit

kóríşme s. 1. întâlnire; întrevedere.
2. discuţie; convorbire. 3. negociere; tratative; mediere; intermediere. 4. consultare; sfătuire.

kóríşmek A. v.i. 1. a se vedea; a se întâlni. 2. a negocia; a trata; a media; a intermedia. 3. a se consulta cu; a se sfătui cu. B. v.t. a discuta; a dezbate; a delibera. // •sawluk man kóríşiyík! să ne vedem sănătoși!;

kóríşmeler s., pl. tratative.

kóríşten *adv.* sub aspectul; din punct de vedere.

kóríştírmek *v.t.* a face conoştință; a determina să se întâlnească.

kórk *adj.* frumos; simpatic; plăcut.

kórklík s. frumusețe.

kórme I. adj. vizual; optic. II. s. 1. vedere; văz. **2.** experiență. **3.** socotire; considerare; apreciere; 4. întâlnire. interpretare. constatare; remarcare. **6.** prezență; asistare; privire. 7. privire. 8. aspect; înfățişare. // •kórme asabî (anat.) nerv optic. •kórme tuyuwî (anat.) văz. ∙kórme tuyuwî simtul văzului.

kórmebílímğísí s. (med.) oftalmolog. kórmebílímí s. (med.) oftalmologie. kórmebílímlí adj. (med.) oftalmologic. **kórmeden** adv. pe nevăzute; fără a vedea.

kórmegen adj. novice; neexperimentat.

kórmegenkíşí I. adv. niznai. II. s., adj. orb; chior; nevazător. //
kórmegenkíşí bolmak a se face că nu vede; a face pe niznaiul; a se face

kórmek v.t. 1. a vedea. 2. a fi de față; a asista; a se uita. 3. a constata; a remarca. 4. a întâlni. 5. a considera; a socoti; a aprecia; a interpreta. // •arkasînda íş kórmek a lucra pe cineva pe la spate; a conspira; a complota; a unelti. •asttan-asttan íş kórmek a complota; a unelti. •az kórmek a i se părea prea puţin; a minimaliza. •ázírlenmegen íş kórmek a improviza. •bír kayîr kórmemek a nu avea niciun folos; a nu avea niciun profit. •bir payda kórmemek a nu avea niciun folos. ğeza kórmek a primi o pedeapsă; a suporta o condamnare. •hakkaret kórmek a suporta insulte; a fi jignit. • hoş kórmek a privi cu ochi buni; a simpatiza; a tolera; a îngădui. •hoș kózí men kórmemek a nu privi cu ochi buni; a dezaproba. kórmek a face treabă; a trebălui; a se îndeletnici; a lucra; a munci. • kayîrîn kórmek a avea parte de...; a se bucura de existența...; •kóp kórmek a socoti că e prea mult; a socoti exagerat. •kóre barmak a desluşi o imagine. •kórgendiy bolmak a zări; a întrezări; a întrevedea. •kóríp apuca să sîkmak а vadă. •kórmege kózí bolmamak a nu avea ochi să vadă pe cineva; a-l detesta. •kún kórmek a-şi trăi traiul. • kún kórmemek a nu avea zile bune cu cineva. •láuîk kórmek a găsi de cuviință; a crede că e potrivit; a îngădui; a recomanda. •murunnuñ uşun kórmemek a nu-si vedea lungul nasului. •ómírínde kórmek a vedea în viața lui; a pomeni. •ózín kózí men kórmek a vedea cu ochii lui. •payda kórmek a trage foloase. •pembe/tozpembe kórmek a vedea totul în roz; a fi optimist. •pes kórmek a înjosi; a disprețui. •ragbet kórmek a avea căutare; a fi cerut. •şatal kórmek a vedea dublu. •semeresín kórmek a beneficia de roade; a recolta. • şîpalak kózí men kórmek a vedea cu ochii liberi; a vedea fără optice. instrumente •tedaviu kórmek (med.) a se afla sub tratament; a beneficia de tratament. •ters kórmek a nu vedea cu ochi buni; a nu simpatiza; a nu avea încredere; a se îndoi; a dezaproba. túş kórmek a visa; a se iluziona.
tuwaştan íş kórmek a improviza. •uzak kórmek a vedea departe; a prevedea. •yardîm kórmek a primi ajutor; a beneficia de sprijin. •zarar kórmek a suferi pagube; a suferi pierderi; a fi vătămat. •arkadaşîmnî almadîm nu 1-am putut vedea pe prietenul meu. •bo arada **ğenábísín kórmedím** în acest răstimp nu l-am văzut pe dumnealui. •ka kóriyím ne yaptîñ ia să văd

ce-ai făcut. • karañgî keşelerde

kórmiymen în nopțile întunecoase nu văd. •kímní kórse sorar întreabă pe oricine. •kóre alîrman mî? pot să văd?; •kórgením men añladîm cum am văzut am și înțeles. •kórír kózím yok n-am ochi să-l văd. •men birem kórdím chiar și eu am văzut. •mení de kór! dă-mi şi mie!; • mení kóríp korktî văzându-mă s-a speriat. • minawday birşiy taa kormedim aşa ceva n-am mai văzut. • paydasîn kím kóre? cui îi foloseşte?; •sáde botakîl kóre aldîm numai atât am putut să văd. bírtaa kaşan kóreğekmen? când te voi revedea?; •sení kóreğek bolaman vreau să te văd. •sení kórmedím pe tine nu te-am văzut. •sízíñ de kórmeñíz lázîm trebuie să vedeți și dumneavoastră. •șo zaman nenesín kórdí atunci și-a văzut mama. •yakîndan kózím kórmiy nu văd de aproape.

kórmekten adv. din privire; din vedere. // •ğenábísín kórmekten tanîyman pe dumneaei o cunosc din vedere.

kórmeme s. noviciat. kórmemíş adj. 1. ignorant; incult. 2.

neexperimentat; novice; profan; ageamiu; necunoscător. kórmemíşlík s. 1. ignoranță;

kórmemíşlík s. 1. ignoranţă; incultură. 2. lipsă de experienţă; noviciat; necunoaştere.

kórmesíz adj. nearătos.

kórmetuygusî s. văz; vedere.

kórmez I. adj. neglijent; nepăsător; lipsit de interes. II. s., adj. nevăzător; orb.

kórmezlík s. nevedere; orbire.

kórmezlíkten adv. din nevedere; din lipsă de clarviziune. //
kórmezlíkten kelmek a se face că nu vede; a face pe niznaiul; a se face că plouă.

kórmiy adv. pe nevăzute; fără a vedea.
kórpe adj. 1. proaspăt; fraged. 2. (d. oameni) adolescent.

kórpelík s. **1.** (d. oameni) adolescență. **2.** prospețime; frăgezime.

kórsetílgen adj. prezentat.

kórsetílmek *v.i.* a se manifesta; a se vădi.

kórsetke s. **1.** (tehn.) indicator. **2.** listă; tabel.

kórsetkeş s. **1.** (tehn.) indicator. **2.** listă; tabel.

kórsetme s. **1.** prezentare; evidențiere. **2.** expoziție.

kórsetmek v.t. 1. a arăta; a prezenta.
2. a indica; a semnala. 3. a releva; a evidenția. 4. (fig.) a dovedi; a manifesta; a da dovadă de...; 5. (fig.) a dezvălui; a da în vileag. // •arttîrîp kórsetmek a exagera.

kórsetmeler s., *pl.* instrucțiuni; directive; circulară; dispoziție.

kórsetúw s. 1. (fig.) dezvăluire; dare în vileag.
2. (fig.) dovedire; manifestare.
3. relevare; evidențiere.
4. indicare; semnalare.
5. arătare; prezentare.

kórsetúwgí adj. arătător.

kórsetúwğí s. **1.** index. **2.** manifestant; demonstrant.

kórúw s. 1. vedere; văz. 2. privelişte; peisaj; vedere. 3. considerare; socotire; apreciere; interpretare. 4. întâlnire. 5. constatare; remarcare. 6. prezență; asistare; privire.

kórúwğí adj. ocular.

kóse s., adj. spân.

kósele s. (la încălțăminte) talpă; pingea.

Kóseler s. 1. (topon.) Petroşani (jud. Constanța). 2. (topon.) Telerig (Dobrich, Bulgaria).

kósemek *v.t.* a amesteca cu vătraiul. **kósew** s. vătrai; cleşte pentru foc.

kósewlemek *v.t.* a amesteca cu vătraiul.

kósík s. păstaie; teacă.

kósíklí adj. leguminos.

kóstek s. **1.** lănțișor. **2.** piedică; împiedicare; priponire. **3.** trepied.

kóstekleme s. împiedicare; piedică; priponire.

kósteklemek *v.t.* a împiedica; a priponi.

kósteklengen adj. împiedicat; priponit.

kósteklenmek v.i. a se împiedica; a se priponi.Kóstel s. (topon.) Castelul (jud.

Constanța). **Kóstenğe/Kóstenğí** s. (topon.

Kóstenğe/Kóstenğí s. (topon.) Constanța.

kóstenğelí s., adj. constănțean.

Kóstenği/Kóstenğe // •kúneşli Kóstenğege koş keldiñiz! bine aţi venit în însorita Constanţa!;

kósterge s. 1. (tehn.) indicator. 2. listä; tabel. // •at kóstergesí catalog. •atama kóstergesí nomenclatură. •kóbiytme kóstergesí (mat.) tabla înmulţirii. •piyat kóstergesí lista de preţuri. •tabankuwatî kóstergesí (mat.) tabel de logaritmi.

kóstergekáátí s. formular.

kóstergeş s. **1.** (tehn.) indicator. **2.** listă; tabel.

kósterílgen *adj.* evidențiat; prezentat; demonstrat.

kósterílmek *v.i.* a se arăta; a se demonstra.

kósteríş s. 1. arătare; indicare. 2. înfățișare; aparență; aspect. 3. (fig.) ostentație; paradă; prefăcătorie.

kósteríşlí adj. **1.** (d. ființe) arătos; chipeş; frumos. **2.** (d. lucruri) mare; impozant; frumos.

kósteríşsíz adj. 1. (d. fünțe) urât; nearătos. 2. (d. lucruri) neimpunător; neimpozant; modest.

kósteríssízlík s. urâțenie.

kósterme s. 1. prezentare; evidențiere. 2. expoziție. // •súyúm kóstermesí demonstrație de simpatie.

kóstermegen adj. irelevant.

kóstermek v.t. 1. a arăta; a prezenta. 2. a indica; a semnala. 3. a releva; a evidenția. 4. (fig.) a dovedi; a manifesta; a da dovadă de...; 5. (fig.) a dezvălui; a da în vileag. // •aktan kara etmek a face albul negru; a denatura. •başaruw kóstermek a avea succes. • başîn kóstermek a-și scoate nasul la iveală; a apărea; a se ivi. •ğaynak kóstermek; tîrnak kóstermek a-şi arăta •ğol kóstermek ghearele. călăuzi; a îndruma. • **ğumurdugun** kóstermek a arăta cuiva pumnul; al amenința. • húrmetsízlík kóstermek a desconsidera. •kararsîzlîk kóstermek a sta la îndoială; a sta pe gânduri; a șovăi; a oscila. •kayret kóstermek a se sili; a-și da toată osteneala. •kímlígín kóstermek a se legitima. •kún kóstermemek a-i face cuiva zile fripte; a-l chinui. • mazeret kóstermek a motiva prin; a invoca. • mukavemet kóstermek a opune rezistență.

•ózín hakklî kóstermek a se arăta îndreptățit; a se justifica. •ózín kóstermek a se arăta pe sine; a se afirma; a se remarca. • píkír kóstermek a-i da cuiva o idee; a-i sugera. •saygîsîn kóstermek ași arăta respectul; a stima. •sebep kóstermek a invoca motivul că...; a aduce drept argument; a pretexta. •tíşlerín kóstermek a-şi arăta colții; a amenința; a intimida. •ușun **yúzún kóstermek** a-şi arăta adevărata față. •yakînlîk kóstermek a-şi arăta simpatia. •yúzún kóstermek a-şi scoate nasul la iveală; a se ivi; a apărea. // •Alla(h) kóstermesín! (relig.) doamne fereşte!; •barometre gúzel hawa kóstere barometrul indică vreme frumoasă. • kósterírsíñíz mí? vreți să-mi arătați?; • ózímní bír doktorga kóstereğek bolaman aş vrea să consult un medic.

kóstermeler s., *pl.* instrucțiuni; directive; circulară; dispoziție.

kóstermelík s. **1.** model; mostră; eșantion. **2.** figurant.

kósterúw s. 1. manifestație; demonstrație. 2. (fig.) dezvăluire; dare în vileag. 3. (fig.) dovedire; manifestare. 4. relevare; evidențiere. 5. indicare; semnalare. 6. arătare; prezentare.

kósterúwgí adj. arătător; relevant.

kósterúwğí s. 1. manifestant; demonstrant. 2. index. // •allenekíy kósterúwğí peiorativ. •kósterúwğí parmak degetul arătător.

kóşe s. 1. colţ; unghi. 2. intersecţie de drumuri. // •kóşege sîgîştîrmak a strânge pe cineva în colţ; a-l încolţi. // •kóşe wuruşî (sport) lovitură de colţ. •odanîñ kóşesî colţul camerei. •sokîr kóşe unghi mort. •topnî ters kóşege attî a trimis mingea în colţul opus.

kóşebe s. nomad; migrator.

kóşebelík s. viață nomadă; migrație.

kóşegesîgîşkan adj. obligat.

kóşegesîgîştîrîlgan adj. prins la strâmtoare; constrâns; încolţit; obligat. kóşegesîgîştîruw s. prindere la strâmtoare; constrângere; încolţire; obligare.

kóşek s. **1.** travestit. **2.** pui de cămilă; pui de dromader.

kóşekeñ s. (mat.) diagonală.

kóşelí adj. cu colțuri; colțuros.

kóşelíğay s. paranteză dreaptă.

kóşelík s. echer.

kóşelímutarîza s. paranteză dreaptă. kóşelíparanteza s. paranteză dreaptă.

kóşelítîrnak s. paranteză dreaptă.

kóşet s. puiet (de arbori).

kóşetlík s. pepinieră.

kóşím s. **1.** (biol.) tropism. **2.** trecere; tranziție.

kóşíp-gezme s. pribegie.

kóşírgen adj. 1. motrice. 2. (gram.) tranzitiv. // •kóşírgen figel (gram.) verb tranzitiv. •kóşírgen kuwat forță motrice.

kóşírílgen *adj.* **1.** mutat; strămutat. **2.** pus în mişcare; pus în funcțiune;

deschis; început; pornit; inaugurat.

kóşírílmegen adj. nestrămutat.

kóşírílmek v.i. **1.** a fi mutat; a fi strămutat. **2.** a fi pus în mişcare; a fi pus în funcțiune; a se deschide; a se începe; a se porni; a se inaugura.

kóşírílmez *adj.* nestrămutat.

kóşírílmiykalgan adj. nestrămutat.
kóşírme s. 1. (gram.) tranzitivitate. 2.
mutare; strămutare; deportare.

kóşírmek v.t. 1. a muta; a strămuta.
2. a pune în mişcare; a pune în funcțiune; a deschide; a începe; a porni; a inaugura. // •yerîn kóşírmek a transpune. •yúzún kósírmek a copia.

kóşírmeme s. (gram.) intranzitivitate. kóşírmez adj. (gram.) intranzitiv. // •kóşírmez figel (gram.) verb intranzitiv.

kóşírmezlík s. (gram.) intranzitivitate. kóşírúw s. 1. mutare; evacuare; strămutare. 2. punere în mişcare; punere în funcțiune; deschidere; începere; pornire; inaugurare. 3. (gram.) tranzitivitate. 4. trecere; tranzitie.

kóşk s. gheretă; chioşc; boxă; cabină. kóşken-ketken adj. migrator; nomad. kóşken-kongan adj. migrator; nomad.

kóşme s. emigrant.

kóşmegen adj. nestrămutat.

kóşmek v.i. 1. a se muta; a emigra. 2. a porni. 3. (fig.) a muri. 4. a se surpa. // •kóşíp konmak a migra. // •kóşíp ketken imigrant.

kóşme-ketme s. migrare.

kóşmek-konmak v.i. a migra.

kóşme-konma s. migrare.

kóşme-konuw s. migrare.

kóşmez adj. nestrămutat.

kóşmez-ketmez adj. sedentar.

kóşmiykalgan *adj.* nestrămutat; statornic.

kóşúw s. 1. mutare; mutat. 2. emigrare. 3. (geol.) alunecare de teren; surpare.

kóşúwğí s. emigrant.

kóşúwğúlúk s. emigrație.

kót s. şezut; dos; fund. // •kótín aylandîrmak a întoarce cuiva dosul (peior.). •kótíne kírmek a se băga pe sub pielea cuiva (peior.).

kótek s. 1. lovire; batere. 2. bătaie. //
•bîr kótek atmak a bate pe
cineva de-i merge colbul; a-i da o
mamă de bătaie; a-l stinge în bătaie. //
•kótek ğezasî pedeapsă corporală.
kótekleme s. 1. batere; lovire; forjare.
2. batere; lovire; măcinare; râşnire.

kóteklemek v.t. 1. a bate; a lovi. 2. a râşni; a măcina. // •kóteklep ezmek a sminti în bătaie. •tízín kóteklemek a-şi frânge mâinile; a se văicări; a regreta; a se lamenta.

kóteklengen adj. forjat. // •kóteklengen temír/şelík fier forjat.

kóteklenme s. batere; râşnire.

kóteklenmek v.i. 1. a fi bătut; a fi lovit. 2. a fi râşnit; a fi măcinat.

kóteklep-ezílgen adj. stâlcit în

kốteklep-ezúw s. stâlcire în bătaie.

kóteklesken s., adj. bătăuş.

kótekleşme s. încăierare.

kótekleşmek *v.i.* **1.** a se bate; a se încăiera. **2.** (*mil.*) a se lupta.

kótekletmek v.t. **1.** a determina să bată; a determina să lovească. **2.** a determina să macine; a determina să

râșnească.

kótekşí s. bătăuş.

kótekşílík s. bătaie.

kóterge s. ridicătură; înălțime; movilă; dâmb.

kótergeş s. (tehn., mec.) cric; levier; pârghie.

kóterílgen adj. înălțat; ridicat.

kóterílme s. **1.** anulare; abrogare; înlăturare; suprimare. **2.** săltare; sculare; ridicare; suiş; dezvoltare.

kóterílmek v.i. **1.** a se ridica; a se sălta. **2.** a se scula (*în picioare*). **3.** a se înlătura; a se suprima.

kóteríp-atîlgan adj. azvârlit; aruncat.
kóteríp-atuw s. 1. azvârlire; aruncare. 2. aruncare; lepădare.

kóterme s. **1.** ridicare; săltare. **2.** (fig.) suprimare; anulare; revocare.

kótermek v.t. 1. a ridica; a sălta. 2. a înlătura; a suprima. 3. a purta; a duce. // •başîn kótermek a-şi ridica capul; a se răzvrăti; a se răscula. • íşkí kótermek a ține la băutură. • kade kótermek a ridica paharul; a închina în cinstea cuiva; a toasta. •karege kótermek (mat.) a ridica la pătrat. •kír kótermek a se menține curat; a nu se murdări cu uşurință. •kol kótermek a ridica mâna asupra cuiva; a ridica mâna; a cere cuvântul. •kóteríp atmak a arunca; a azvârli; a-i face vânt. •kóteríp íşmek a bea pe nerăsuflate; a da pe gât. • kuwatîn kótermek (mat.) a ridica la putere. •murunun kótermek a-şi ridica nasul. •omîz kótermek a ridica din umeri; a strânge din umeri. • şaka kótermemek a nu sti de glumă. •ses kótermek a ridica vocea; a se răsti; a vocifera. •șóp kótermemek a nu lua un pai de jos. •tabanlarîn kótermek a-şi lua tălpăşița. •teğerrútní kótermek a ridica blocada.

kótermeme s. intoleranță.

kótermez adj. intolerant.

kótertílmek v.i. 1. a se redresa; a se ameliora. 2. a se ridica; a se dezvolta.
kótertme s. 1. redresare; ameliorare.

avânt; dezvoltare.
 kótertmek v.t. 1. a redresa; a

ameliora. **2.** a ridica; a dezvolta.

kóterúwğí adj. ridicător.

kóterúwlí adj. ridicat; elevat; înălțat; săltat.

kótigáa s. cotigă.

kótṣanagî súyegí s. (anat.) osul coxal/iliac.

kóverte s. (nav.) covertă.

kóy s. sat. // •awlak kóy cătun; sătuc. •bír kóyníñ kíşísí lume multă cât tot satul. •bo daklar arasînda bír kóy bar între acești munți este un sat. •kóy kútúpkanasî bibliotecă sătească. •kóy romanî (lit.) roman pastoral. •kóy toyî nuntă țărănească. •kóy úyí casă țărănească. •kóyge dogrî ğónedík am pornit spre sat. •kóyníñ tuwarşîsî văcarul satului. •men kóyge muwallím bolîp işlemege kettím eu am plecat la țară să lucrez ca învățător.

kóydeş s. consătean. kóyğí adj. sătesc.

kóykenegí, Amerika- s. (orn.) kestrel american (lat., Falco sparverius).

kóykenek s. (orn.) vânturel roşu; şoim roşu; vindereu (lat., Falco

tinnunculus; Tinnunculus alaudarius).

kóykenek, kíşkene- s. (orn.) vânturel mic (lat., Falco naumanni).

kóykenek, kîzîl- s. (orn.) vânturel mic (lat., Falco naumanni).

kóykenek, kîzîl-ayaklî- s. (orn.) vânturel de seară (lat., Falco vespertinus).

kóykenekşí s. şoimar.

kóylí I. adj. tărănesc. II. s. tăran; sătean. // •kóylí apakay tărancă; săteancă.

kóylíler s., pl. țărănii; țărănime.

kóz s. 1. (anat.) ochi. 2. vedere; văz. 3. gaură; orificiu. 4. izvor; sursă; origine. **5.** încăpere; cameră. **6.** compartiment; despărțitură. **7.** (bot.) mugur; boboc. 8. jar; spuză. 9. ochete. 10. privire. // •başînda kózí oynamak a-i juca cuiva ochii în cap. •bír kózí men elmaga, bír kózí men helwaga karamak a se uita cu un ochi la făină și cu altul la slănină; a privi crucis. •bírtaa kózden geşírmek a reexamina; a revizui; a recapitula. •dórt kóz arasînda konîşmak a vorbi între patru ochi. •dórt kóz men beklemek a aștepta cu ochii în patru; a aștepta cu nerăbdare. • dórt kózí men karamak a fi cu ochii în patru. •dúniyaga kóz aşmak a vedea lumina zilei; a se naște. • dúniyaga kózlerín kapamak a închide ochii; a muri. • hayatka kózlerín ğummak a închide ochii; a muri. •hoş kózí men kórmemek a nu privi cu ochi buni; a dezaproba. •kórmege kózí bolmamak a nu avea ochi să vadă pe cineva; a-l detesta. •kóz aldatmak a înșela privirile cuiva; a truca; a trișa. • kóz aldîna ketírmek a aduce înaintea ochilor; a-și imagina; a-și închipui; a pune în vedere; a avertiza. • kóz aldînda tutmak a avea în vedere; a lua în considerare; a tine seama de...; •kóz aldîndan kaşîrmak a pierde din vedere. •kóz aşaalmamak a nu avea răgaz nici să clipească. • kóz aştîrmamak a nu da răgaz nici să clipească. • kóz atmak a-şi arunca ochii pe...; a arunca o privire pe...; •kóz baylamak a lega la ochi; a înşela. •kóz boyalamak a vopsi ochii cuiva; a lega la ochi; a înșela. • kóz ğarîgînday karamak a îngriji ca pe lumina ochilor; a păzi ca pe lumina • kóz ğarîgînday ochilor. **súymek** a iubi pe cineva ca pe lumina ochilor. $\bullet k\acute{o}z$ $\breve{g}ummak$ a închide ochii; a trece cu vederea. •kóz kîrpmak a clipi. •kóz kîyîgîndan karamak a trage cu coada ochiului; a arunca priviri pe furiș. •kóz salmak a pune ochii pe...; a râvni. •kóz tíkmek a aţinti privirea; a pune ochii pe...; a râvni. •kóz wurmak a face cuiva cu ochiul. • kózden eksík etmemek a nu scăpa din vedere. •kózden geşírmek a cerceta cu privirea; a revizui. • kózden kaşîrmak a scăpa ceva din vedere; a trece cu kózden vederea: a omite. kaybetmek a scăpa din ochi; a •kózden din vedere. pierde **şîkmak/túşmek** a cădea în dizgrație; a pierde încrederea cuiva.

•kózge almak a avea în vedere ceva; a lua la ochi pe cineva. • kózge batmak a bate la ochi; a sări în ochi; a fi evident. • kózge kórílmek a se arăta privirii; a ieși la vedere; a apărea; se ivi. • kózí alağalanmak/alaşalanmak/b ozarmak a i se împăienjenii ochii; a i se tulbura privirea; a i se întuneca privirea. • kózí aşîlmak a i se deschide ochii; a face ochi; a prinde la minte; a se emancipa. •kózí bolmak a avea în vedere; a intenționa; a se interesa de aproape de...; •kózí kalmak a-i rămâne ochii/inima la ceva; a-i plăcea foarte mult un lucru sau o persoană. • kózí korkmak a intra frica în cineva; a se speria; a se îngrozi. •kózí men aşamak a înghiți pe cineva din ochi; a-l sorbi din ochi; a i se scurge ochii după cineva. • kózí şîkmak a-i sări cuiva ochii din cap. •kózí toymamak a înghiți cu ochii; a pofti. • kózí túşmek a-i cădea ochii pe...; a pune ochii pe...; •kózí tutmamak a nu se încumeta. •kózí yúkseklerde bolmak a avea gânduri mari; a avea aspirații mari. •kózín almak a-i lua cuiva •kózín ochii; a-l orbi. almamak/ayîrmamak a nu-şi lua ochii de la...; • kózín aştîrmak a deschide cuiva ochii; a-l preveni. •kózín gezdírmek a cerceta cu privirea: a-si învârti ochii. •kózín kapatmak a-i închide cuiva ochii. •kózín korkîzdîrmak a băga frica în cineva; a-l speria; a-l intimida. • kózín şîgarmak a-i scoate cuiva ochii; a-i reproșa. •kózínden kaybbolmak a scăpa de sub ochii cuiva; a pieri; a dispărea. • kózíne kírmek a intra sub pielea cuiva; a intra în grațiile cuiva. • kózîne kúl úpúrmek a arunca praf în ochii cuiva; a-l înșela. •kózíne perde asmak a-i pune cuiva pânza pe ochi; a-l înşela. •kózíne yukî kelmek a-l toropi somnul; a-i da ochii în gene. •kózíne yukî kírmemek a nu putea pune pleopă pe pleoapă; a nu putea adormi. •kózlerí kaytmak a i se întoarce cuiva ochii în cap; a agoniza; a intra în comă. •kózlerí tolmak a i se uda ochii; a-l podidi lacrimile. • kózlerín akiytmak a căsca ochii; a se holba; a se zgâi. kózlerín aşaga almak/tíkmek a coborî ochii; a lăsa privirea în pământ. •kózlerín aşîp karamak a deschide ochii; a căsca ochii; a se holba; a se zgâi; a fi atent. •kózlerín aşmak a deschide ochii; a fi atent; a se deştepta. • kózlerín paltaşînday aşmak a căsca ochii cât ghiocul/cât cepele; a se holba; a se zgâi. •kózlerín súzmek a privi galeş; a privi printre gene; a arunca ocheade; a arunca priviri pe furiș; a-și da ochii peste cap. •ózín kózí men kórmek a vedea cu ochii lui. •şîpalak kózí men kórmek a vedea cu ochii liberi; a vedea fără instrumente optice. // •baylî kózler dependințe. •dórt kóz arasînda între patru ochi; în particular. •ekí kózí ekí şeşme cu șiroaie de lacrimi în ochi. •ekí kózí sokîr orb. •Esma okîganda kitapnî kózlerine

bek yakîn tuta Esma ține cartea prea aproape de ochi când citește.
•farlar kózímní aldî farurile mau orbit. •iyne kózí urechea acului.
•kaş man kóz arasînda întroclipă. •kórír kózím yok n-am ochi să-l văd. •kóz alanî câmp vizual. •kóz aldanmasî iluzie optică. •kóz aşîklîgî vigilență. •kóz baylagan prestidigitator; scamator. •kóz kîyîgî coada ochiului.
•kóz kóre-kóre vizibil; la vedere; în văzul tuturor. •kóz sintír (anat.)

nerv optic. • kóz tuyuwî simțul văzului. •kóz yaşartuwğî gaz gaz lacrimogen. • kózge kórínme halucinație. • kózím şîksîn! să-mi sară ochii din cap!; • kózíñ aydîn! felicitări!; • kózíñní aș! atenție!; • malnîñ kózí marfă de calitate superioară. • penğîre kózî ochi de fereastră. • şîpalak kóz men cu ochiul liber. •sorawğî kózler cu ochi întrebători. men •yakîndan kózím kórmiy nu văd de aproape. •yaramaznîñ kózí răul răilor; de răutate extremă. • yukulî kóz somnoros.

kózagî s. (anat.) sclerotică; albul ochiului.

kózakîytuw s. holbare.

kózaldatkan s. trişor.

kózaldatuw s. trişare; truc.

kózalmagan *adj.* neatractiv; simplu; obişnuit; comun; banal.

kózaluw s. atracție; distincție; deosebire.

kózaluwğî adj. 1. (d. culori) țipător. 2. orbitor. 3. atractiv; distins; deosebit; neobișnuit; notabil.

kózastî s. supraveghere; pază. //
kózastî etmek a sta cu ochii pe cineva; a lua la ochi pe cineva; a-l pune sub observație.
kózastîna almak a sta cu ochii pe cineva; a lua la ochi pe cineva; a-l pune sub observație.

kózastībolgan adj. păzit; supravegheat. kózastīetken s. paznic;

kózastîetken supraveghetor.

kózastîetúw s. pază; supraveghere.

kózastînaalgan s. paznic; supraveghetor.

kózastînaalîngan *adj.* păzit; supravegheat.

kózastînaaluw s. pază; supraveghere. kózastîndatutuw s. pază; supraveghere.

kózaşkan adj. 1. emancipat. 2. născut. 3. deșteptat; trezit. 4. prevenit; avertizat.

kózaştîrgan adj. deşteptător.

kózaştîrmasî s. atenționare; avertizare.

kózaştîruw s. avertisment; atentionare.

kózaşuw s. 1. deşteptare; trezire. 2. prevenire; avertizare. 3. naştere. 4. atentie.

kózaydîn s. felicitare. // •kózaydîn bermek a felicita.

kózbarmasî s. orizont.

kózbaşî s. origine; sursă.

kózbaylaw s. magie; scamatorie; trucaj; păcălire; vicleşug.

kózbaylawğî I. *adj.* înşelător. **II.** s. magician; scamator.

kózbebegí s. (anat.) pupilă.

kózboyalagan I. adj. înşelător. II. s.

magician; scamator; iluzionist.

kózboyalama s. iluzionism.

kózboyalamasî s. magie; scamatorie; iluzionism; trucaj; păcălire; viclesug.

kózboyalaw s. iluzionism.

kózboyatuwğî I. *adj.* înşelător. **II.** s. magician; scamator; iluzionist.

kózde adj. (d. oameni) preferat; favorit. //•kózde tutmak a prefera.

kózdebolgan adj. favorit; preaales.

kózden adv. din privire; din vedere. kózdengeşíreberúw s. recapitulare.

kózdengeşírgen *adj.* scrutător; examinator; observator.

kózdengeşírílgen adj. 1. frunzărit; revizuit; verificat. 2. scrutat; examinat; observat; cercetat.

kózdengeşírúw s. **1.** revizuire; revizie. **2.** rond; inspecție. **3.** scrutare; examinare; observare; cercetare. **4.** frunzărire; revizuire; răsfoire; verificare.

kózdengeşírúwğí s. revizionist.

kózdengeşírúwgúlúk s. revizionism. kózdengeşken adj. 1. scrutat; examinat; observat; cercetat. 2. frunzărit; revizuit; răsfoit; verificat.

kózdenkaşîrgan adj. neatent.

kózdenkaşîrîlgan *adj.* scăpat din vedere; omis.

kózdenkaşîrma s. neatenție.

kózdenkaşîruw s. scăpare din vedere; omisiune.

kózdenkaybbolgan *adj.* dispărut din vedere; rătăcit; pierdut.

kózdenşîguw s. dizgraţie; stigmat.
kózdentúşken adj. dezonorat;
discreditat; compromis; stigmatizat.

kózdentúşúrgen *adj.* dezonorant; compromițător; degradant.

kózdentúşúrúw s. dezonorare; discreditare; compromitere; stigmatizare.

kózdentúşúrúwğí *adj.* dezonorant; compromiţător; degradant.

kózdentúşúw s. dizgrație; stigmat.

kózdermanî, şetene s. (bot.) floarede-ochi; silur; mângâierea-apelor; buruieniță (lat., Euphrasia officinalis; Euphrasia stricta). kózdetutulgan adj. avut în vedere;

preferat.

kóze s. 1. (biol.) celulă. 2. izvor. kózelerarasî adj. intercelular.

kózelertîşî adj. extracelular.

kózelgen adj. stopat; ţesut.

kózelí adj. celular.

kózelmek v.i. a se stopa; a se țese.

kózeme s. (d. ţesături) stopare.

kózemek v.t. a stopa; a tese.

kózenek s. 1. (biol.) por. 2. (bot.) stomată. 3. ferestruică; deschizătură.
4. mască (în apicultură).
kózeneklí adj. poros. // •kózeneklí

kózenekli adj. poros. // • kózenekli tola cărămidă poroasă.

kózeneklísúyek s. (med.)
osteoporoză.

kózetílgen *adj.* păzit.

kózetme s. pândă; observare; supraveghere.

kózetmek v.t. **1.** a păzi; a supraveghea; a veghea. **2.** a pândi; a urmări; a observa. **3.** a presupune; a avea în vedere.

 ${\bf k\'ozet\'uw\'g\'i}$ s. (d. oameni) observator.

kózgealgan adj. cutezător; îndrăzneţ. **kózgealînmagan** adj. neluat îr vedere; neglijat; ignorat; nesocotit.

kózgealînmaz adj. neglijabil.

kózgealmagan adj. **1.** sfidător; insolent. **2.** neglijent.

kózgealmama s. 1. ignorare;

neglijare; nesocotire. 2. neglijență. 3. sfidare; insolență.

kózgealuw s. cutezanță; încumetare; îndrăzneală.

kózgebatmama s. discretie: rezervă în atitudine.

kózgebatmaz adj. discret; retras.

kózgekelgen adj. atractiv; distins; deosebit; neobișnuit; notabil.

kózgekelmez adj. neatractiv; simplu; obișnuit; comun; banal.

s. atracție; distincție; kózgekelúw deosebire.

kózgekórílgen I. adj. vizibil. II. s. înfățișat; înființat; apărut; ivit; mijit.

kózgekórílme s. **1.** evidență; claritate; vizibilitate. 2. vizibilitate. 3. înfățișare; înființare; apariție; ivire; mijire. 4. apariție; halucinație; nălucă.

kózgekórílmez adj. invizibil. kózgekórílmiykalîr adj. invizibil;

nevăzut.

kózgetiygen adj. atractiv; distins; deosebit; neobişnuit; notabil.

kózgetiyme s. evidentiere; detaşare; remarcare; afirmare.

kózgetiymez adj. neatractiv; simplu; obişnuit; comun; banal.

kózgetiymiykalîr adj. neatractiv; simplu; banal; obişnuit; ordinar; comun.

kózgetiyúw s. atracție; distincție; deosebire.

kózgewurmama s. discretie; rezervă în atitudine.

kózgewurmaz adj. discret; retras.

kózğumdurgan adj. orbitor.

kózğumduruwğî adj. orbitor.

sózğumgan adj. **1.** răbdător; îngăduitor; tolerant. **2.** care a închis kózğumgan ochii: mort.

kózíaşada adj. ruşinat; batjocorit; dezonorat; stigmatizat; demoralizat; deprimat; resemnat.

kózíaşîk adj. 1. istet; abil. 2. vigilent; treaz; în stare de veghe.

kózíboyalangan adj. înşelat; amăgit; păcălit.

kózíkmek v.i. a apărea; a se ivi; a se vedea; a se zări.

kózíkorkkan adj. intimidat; speriat; temător; timorat.

kózíkórmez adj. chior; orb.

kózíldírík s. ochelari. // •kúneş kózíldírígí ochelari de soare.

s., adj. cu ochelari; kózíldíríklí ochelarist.

kózíldíríklí-deñíz-órdegí s. (orn.) eider cu ochelari (lat., Somateria fischeri).

kózíldíríklí-ğeleşe s. (orn.) silvie cu ochelari (lat., Sulvia conspicillata).

kózíldíríklí-tartalak s. (orn.) auşel cu coroană roșie; aușel cu ochelari (lat., Regulus calendula).

kózíldíríkşí s. optician; oculist.

kózínkîmgan adj. 1. care a închis ochii; mort. 2. răbdător; îngăduitor; tolerant.

kózítígílgen adj. care are privirea fixată.

kózítok adj. sătul; satisfăcut.

kózítoymaykalîr adj. pofticios;

kózítoymaz adj. pofticios; nesătul. kózítutkan adj. cutezător; îndrăzneț. kózítutmasî cutezanță;

s. îndrăzneală.

kózíyaşlî *adj.* înlăcrimat. kózkabagî s. (anat.) glob ocular. kózkandîrî s. (anat.) conjunctivă. kózkapagî s. (anat.) pleoapă.

 adj. aproximativ; kózkararî estimativ. II. s. 1. aproximare făcută din ochi. 2. din ochi; apreciind cu privirea. // •kózkararî man satmak a vinde pe ochi.

kózkararlî adj. estimativ.

kózkarasî s. (anat.) pupilă.

kóz-kaş s. ochii şi sprâncenele. // • kóz-kaş oynatmak a arunca ocheade; a face cuiva cu ochiul; a-și da ochii peste cap.

kózkişasî s. (anat.) iris.

kózkîmdîrgan adj. orbitor.

kózkîmdîruwğî adj. orbitor.

kózkîmgan adj. răbdător; îngăduitor; tolerant.

kózkîmuw s. 1. închiderea ochilor; moarte. **2.** răbdare; îngăduință; tolerantă.

kózkorkîzdîrmasî s. intimidare: timorare.

kózkorkmasî intimidare; sperietură; teamă.

kózkóre I. adj. evident; clar; vădit; vizibil. II. adv. văzând cu ochii; la vedere.

kózkórír adj. clar; evident; evident; vădit: vizibil.

kóz-kórme I. adj. (med.) oftalmologic. II. s. ochii şi văzul. // •kóz-kórme doktorlîgî (med.) oftalmologie.

kóz-kózge adv. ochi în ochi. // •kózkózge kelmek a da ochii cu cineva. •kóz-kózge kórínmemek a fi întuneric să-ți dai cu degetul în ochi. // •kóz-kózge otîrdîlar au stat ochi în ochi.

kóz-kulak s. ochii şi urechile. //
•kóz-kulak bolmak a fi numai ochi si urechi: a lua seama de cineva: a se îngriji de cineva; a-l ocroti.

kózkuyusî s. (anat.) glandă lacrimală. kózlem s. observare; observație.

rózleme s. pândă; observare; supraveghere. // •kózleme teşígí kózleme vizor.

kózlemek v.t. 1. a pândi; a aştepta; a urmări. 2. a observa; a supraveghea; a veghea. **3.** a ținti; a ochi.

kózlemğí s. (d. oameni) observator.

kózlerínakîytkan adj. holbat. kózlerínpatlatkan adj. holbat.

kózlerítolgan adj. înläcrimat.

kózlerítorlangan adj. înlăcrimat.

kózlewğí s. supraveghetor; observator.

kózlík s. ochelari.

kózlíklí s., adj. cu ochelari; ochelarist. kózlíkşí s. optician; oculist.

kózlí-kulaklî adj. apărat; ocrotit; favorizat.

kózpatlatmasî s. holbare.

kózsarîlîgî s. (med.) xantopsie.

kózsúzme s. privire galeşă; ocheadă. kózşîgarmasî s. reproş.

kózşukurî s. (anat.) orbită.

kóztebek s. (zool.) cârtiță; sobol (lat., Talpa europaea).

s. fixare cu privirea; kóztígúw atintirea ochilor; ochire; țintire; vizare.

kóztolmasî s. înlăcrimare.

kóztorlanmasî s. înlăcrimare. kóztumanî s. (med.) cataractă.

kóztutmasî s. cutezanță; încumetare.

kózúyí s. (anat.) orbită.

kózyaşarmasî s. înlăcrimare.

kózyaşartkan adj. lacrimogen. kózyaşartuwğî adj. lacrimogen.

kózyaşî s. lacrimă. // •kózyaşî tókmek/agîzdîrmak vărsa lacrimi; a plânge.

kózyaşîtókme s. jelire; bocire.

kózyaşlarîakkan adj. înlăcrimat.

kózyaşlarîakmasî s. înlăcrimare.

kózyaşlî adj. înlăcrimat; plâns.

kral s. rege; monarh. // •kralnîñ ibretine kóre după al regelui exemplu.

kral-albatros s. (orn.) albatros regal (lat., Diomedea epomephora).

kral-deñíz-órdegí s. (orn.) eider regal (lat., Somateria spectabilis).

kral-ğayka s. (orn.) albatros regal (lat., Diomedea epomephora).

kralğî adj. regalist; monarhist.

kralğîlîk s. regalitate; monarhie.

kralișe s. regină.

kraliyet s. regat; monarhie; regalitate. // •anayasa kraliyetí (pol.) monarhie constituțională.

kralîsa s. regină.

kral-karkîldak s. (orn.) chiră regală; pescăriță regală (lat., Sterna maxima).

kral-kîrkawul s. (orn.) fazan regal

(lat., Syrmaticus reevesii).

krallîk s. regat; monarhie; regalitate.

kralnayibí s. (pol.) regent.

kralnayiplígí s. (pol.) regență.

kralserdarî s. (pol.) vicerege.

kralserdarlîgî s. interimat; suplinire; provizorat.

kral-súlgún s. (orn.) fazan regal (lat., Syrmaticus reevesii).

kral-şongîr s. (orn.) acvilă de munte (lat., Aquila chrysaetos).

krampa s. (med.) crampă.

krampon s. crampon.

krater s. (geol.) crater.

s. cravată. // •kravat kravat

iynesí ac de cravată.

kraw-kraw interj. cra!;

krawl s. (sport) craul. krawlama s. croncănit.

krawlamak v.i. a croncăni.

krawlaw s. croncănit.

kredit s. 1. (econ.) credit. 2. (fig.) considerație; stimă; influență; trecere. // •kredit aşmak (fin.) a deschide un credit.

krem *adj.* crem; alb-gălbui. krema s. cremă. // • krema tulumî tub de cremă. •yúz kremasî cremă de față.

kremalî adj. cu cremă. // • kremalî pişkot fursecuri cu cremă.

krematoriyum s. crematoriu.

krep s. (text.) crep.

krepon s. (text.) crepon.

kreşa s. creşă.

kretin s., adj. cretin; idiot. kretinism s. cretinism; idioțenie.

kreton s. (text.) creton.

krik s. (tehn.) cric.

kriket s. (sport) crichet.

kriminoloğiya criminologie; criminalistică.

kriminoloğiyağî s. criminalist.

kristal s. cristal. // • kristal kade pahar de cristal. • kristal takîmî serviciu de cristal. • kristal vaza vază de cristal.

kristalday *adj.* care are înfățișarea unui cristal; cristaloid.

kristallaşkan adj. cristalizat.

kristallaşma s. cristalizare.

kristallaşmak v.i. a se cristaliza.

kristallaştîrmak v.t. a cristaliza.

kristallaşuw s. cristalizare.

kristalografiya s. cristalografie. kristaloyit adj. care are înfățișarea

unui cristal; cristaloid. kristiyan s. (relig.) creştin.

kristiyanlaşkan adj. creştinat.

urechile.

importantă.

urechile. • kulaklarîna

kíríp

obír

• kulaaîn

• kulak

• kulak

• kulak

(anat.)

kristiyanlaşmak v.i. a se creştina. kristiyanlaştırma s. creştinare. kristiyanlaştîrmak v.t. a creştina. kristiyanlaştîruw s. creştinare. kristivanlîk s. (relig.) creştinism; crestinătate. kriteriyum s. criteriu. kritiçism s. criticism. kritik adj. critic. kritika s. critică. kriza s. criză. s. (bot.) crizantemă; krizantema dumitrită: tufănică (lat., Chrysanthemumindicum; Tanacetum indicum). krokiyus s. crochiu. krokodil s. (zool.) crocodil (lat., Crocodilus niloticus). s. (chim.) crom. // •krom krom kaplamak a croma. // •krom kaplamasî (tehn.) cromare. • krom sarîsî cromatic. • krom sarîsî (chim.) galben de crom. kromatik adj. (muz., pict.) cromatic. kromatika s. (muz., pict.) cromatică. kromatikalî adj. (muz., pict.) cromatic. kromlama s. cromare. **kromlamak** v.t. a croma. kromlangan adj. cromat. **kromlanmak** v.i. a se croma. **kromlaw** s. cromare. adj. cromat; cu crom. // kromlî • kromlî şelík (tehn.) oțel cromat. **kromozom** s. (biol.) cromozom. **kronik** *adj.* cronic. kronoloğiya s. cronologie. kronoloğiyalî adj. cronologic. kronometre s. cronometru. kroşew s. (sport) croşeu. kroton s. (bot.) croton (lat., Croton tiglium). Krúper'níñ-kúrteşígí s. (orn.) țiclean pitic (lat., Sitta krueperi). ksantina s. xantină. ksenofil s., adj. xenofil. ksenofiliya s. xenofilie. ksenofobiya s. xenofobie. **ksenofop** s., adj. xenofob. **ksenolit** s. (geol.) xenolit. ksenon s. (chim.) xenon. kserofop adj. (biol.) xerofob. kseroks s. (poligr.) xerox. kserokslama s. xeroxare. kserokslamak v.t. a xeroxa. kserokslangan adj. xeroxat. ksilan s. (chim.) xilan. ksilem s. (bot.) xilem. ksilen s. (chim.) xilen. **ksilofon** s. (muz.) xilofon. ksilofonğî s. xilofonist. Kuba s. (topon.) Cuba. s. (topon.) Cobadin (jud. Kubadín Constanța). kubalî s., adj. cubanez. kubbe s. 1. (arhit.) cupolă; boltă. 2. calotă. kubbelí adj. boltit. kubik adi. cubic. kubism s. cubism.

bolmak a se încuscri.

kudagîylîk s. cuscrie.

kudalîk s. cuscrie.

kuday

avrămeasă

kudagîy s. cuscru; cuscră.

kudalaşkan adj. încuscrit.

kudalasuw s. încuscrire.

kudalaşmak v.i. a se încuscri.

adj.

dumnezeiesc. II. s. (relig.) Dumnezeu.

kudayberdíotî s. (bot.) veninariță;

(lat..

sacru; divin;

Gratiola

kukuklî adj. cu cuc. // •kukuklî kukuş s. sâmbure; sămânță. kukuw s. (orn.) cuc (lat., Cuculus kukuw, alaşa- s. (orn.) cuc bălțat kukuw, kara-tumşuklî- s. (om.) cuc kukuw, kekeşlí- s. (orn.) cuc moțat kukuw, sarî-tumşuklî- s. (orn.) cuc kuda s. cuscru; cuscră. // •kuda

officinalis). (gastron.) colțunaș. 3. (iht.) branhie. 4. (muz.) cordar. 5. auz. // •bir (anat.) glandă. kudde s. // kuddesí kulakastî (anat.) kulagîndan glandă parotidă. kulagîndan şîkmak a-i intra pekuddus I. adj. sfânt; sacru. II. s. o ureche şi a-i ieşi pe alta. •ğan sfintie; sfânt; sacralitate. kulagî man seslemek a fi numai Kuddus, El- s. (relig., arab.) "Cel urechi; a asculta cu atenție. • kulagî "Cel pur și neîntinat; awur eşítmek a fi tare/fudul de sfânt"; perfecțiunea absolută" (unul din cele 99 urechi. •kulagîn koparmak a-i preafrumoase nume atribuite în Coran rupe lui Ďumnezeu/Allah). tartmak/burmak a trage pe cineva kudok s. fluier; sirenă. de urechi. • kulagîn totîrmak a împuia urechile cuiva; a-i toca la kudret s. putere; forță; vigoare. // • kudret hamamî izvor termal. ureche; a-i face capul calendar. kudretlí adj. puternic; viguros. •kulagîna ğetmek a-i ajunge cuiva la ureche. •kulagîna inanmamak a nu-şi crede kudretsíz adj. fără neputincios; slab. kudretsízlík s. lipsă de putere; urechilor. •kulagîna kar suwî neputință; slăbiciune. kaşmak a intra în încurcătură; a **kuduz** I. adj. turbat. II. s. turbare; intra în impas. •kulaqîna rabie. kírmemek a-i intra pe-o ureche și akuduzgakarşî adj. antirabic. ieşi pe alta. • kulagîna şalînmak a i se şopti la ureche. **kuduzlî** *adj.* turbat. kuduzotî š. (bot.) ciucuşoară; disculeț; •kulagîna sîrga etmek a băga albită (lat., Alyssum). la cap. •kulagîndan geşmek a-i kuğur s. ciudătenie; bizarerie. trece cuiva pe la ureche. • kulak asmamak a nu apleca urechea; a nu **kuğurday** adv. în mod ciudat. kuğurlî adj. ciudat; bizar; straniu; acorda curios. // $\bullet ku \check{g}url \hat{\imath} bolmak$ a fi nu kabartmak/asmak/salmak/be ştiu cum; a fi ciudat. // •bek rmek a ciuli urechile; a asculta cu kuğurlî foarte straniu. atenție; a trage cu urechea. •kulak kuğurluk s. ciudățenie; bizarerie. mísápírí bolmak a auzi kukal, kara- s. (orn.) cuc asiatic întâmplător; a surprinde o discuție. • kulaklarîn aşamak a-i mânca (lat., Eudynamys scolopacea). kukkuldama s. cântecul cocoșului. cuiva kukkuldamak v.i. (d. cocoși) a cânta kadar kîzarmak a se înroşi pânăn vârful urechilor. // •kulagîna (cucurigu). kukkuldaşmak v.i. (d. cocoşi) a cânta kelgendiy bola edí i se părea că aude. •kulak memesí (anat.) lobul laolaltă (cucurigu). kukkuldaw s. cântecul cocoșului. urechii. kukkultî s. cântecul cocosului. perdesí/dawulî/zarî kuk-kulu-kuw interj. cucurigu!; timpan. píşmesí/suwuklamasî/iltihab kukuk s. (orn.) cuc (lat., Cuculus î (med.) inflamarea urechii; otită.
kulak tuyuwî simțul auzului. canorus). kukuk, alaşa- s. (orn.) cuc bălțat (lat., Clamator jacobinus). • kulaklarîm uwulday îmi vâjâie kukuk, kara-tumşuklî- s. (om.) cuc urechile. cu cioc negru (lat., Coccyzus erythropthalmus). kukuk, kekeşlí- s. (orn.) cuc moțat (lat., Clamator glandarius). kukuk, sarî-tumşuklî- s. (orn.) cuc cu cioc galben (lat., Coccyzus americanus). kukuklámbasî s. (bot.) cuculeasă

kulakastî adj. (anat.) parotid. // • kulakastî kuddesí (anat.) glandă parotidă. kulakbatîrgan adj. asurzitor. //

kulakbatîrgan alkîşlar aplauze asurzitoare. kulakbatmasî s. asurzire; surzire.

kulak-bóğegí s. (ent.) urechelniță (lat., Forficula auricularia). kulakburgan adj. dojenitor;

mustrător.

kulakburuw s. dojană; muştruluială; burduşeală; ciomăgeală; mustrare; chelfăneală.

kulakğoldaşî s. interlocutor. kulakkírí s. cerumen: ceară. kulaklama s. tragere de urechi.

kulaklamak v.t. a trage de urechi.

kulaklangan adj. tras de urechi. kulaklaw s. tragere de urechi.

kulaklî-boztorgay s. (om.) ciocârlie urecheată (lat., Eremophila alpestris).

kulaklî-dalgîş s. (orn.) corcodel de iarnă (lat., Podiceps auritus).

kulaklî-deñízdudukuşî s. (orn.) pufin urechiat (lat., Lunda cirrhata).

kulaklî-gagara s. (orn.) corcodel de iarnă (lat., Podiceps auritus).

kulaklîk s. 1. (tehn.) cască. 2. walkman.

kulaklî-karabatak s. (orn.) cormoran Phalacrocorax urecheat (lat., auritus).

(lat., Lychnis flos cuculi).

(lat., Clamator jacobinus).

(lat., Clamator glandarius).

cu cioc negru (lat., Coccyzus

cu cioc galben (lat., Coccyzus

sáát ceas cu cuc.

erythropthalmus).

americanus).

canorus).

kulaklî-şól-boztorgayî s. (orn.) ciocârlie urechiată de deşert (lat., Eremophila bilopha).

kulakotî s. (bot.) urechelniță; prescurariță; țâța-mielului (lat., Sempervivum tectorum).

kulaksaluw s. ascultare; audiere; interceptare.

kulakşîk s. (anat.) auricul.

kulaksîz-yapalak s. (orn.) huhurez mic (lat., Strix aluco).

kulaktotîrgan s. cicălitor; pisălog. kulaktotîrmasî s. cicăleală; îmbiere. kulaktotîruw s. pisălogeală; cicăleală.

kulaktúbí adj. (anat.) parotid. // •kulaktúbí kastalîgî (med.) parotidită epidemică; oreion.

Kulalî/Kulelí s. (topon., localitate desființată) Culelia (jud. Constanța).

kulan I. adj. **1.** (d. cai) roşcat; roib. **2.** roşcat; roşcovan; castaniu. **II.** s. (zool.) măgar-sălbatic (lat., Equus hemionus onager).

kulan-bozkîr-burkútí s. (orn.) acvilă
brună de stepă (lat., Aquila
rapax).

kulan-kanatlî-akkózlík s. (orn.)
privighetoare-cu-ochi-alb cu aripi
castanii (lat., Zosterops
erythropleurus).

kulan-karînlî-kirazkuşî s. (orn.) presură cu piept castaniu (lat., Emberiza stewarti).

kulan-karînlî-súlekeş s. (orn.) presură cu piept castaniu (lat., Emberiza stewarti).

kulan-karînlî-tenek s. (om.) presură
 cu piept castaniu (lat., Emberiza
 stewarti).

kulan-kirazkuşî s. (om.) presură castanie (lat., Emberiza rutila).

kulanşar s. (bot.) asparagus (lat., Asparagus silvestris).

kulan-súlekes s. (orn.) presură castanie (lat., Emberiza rutila).

kulan-tenek s. (orn.) presură castanie (lat., Emberiza rutila).

kulaş s. (unitate de măsură pt. lungime, de 1,83 m) stânjen marin.

kulbolgan *adj.* înrobit.

kuldar s. stăpân de sclavi.

kuldarlîk s. stăpânire de sclavi.

kulday adj. servil.

kuldur s. tâlhar; bandit; haiduc; pirat. // • deñíz kuldurî pirat.

kuldurbaşî s. căpetenia bandiților.

kuldur-kaşak s. tâlhari şi dezertori.
kuldurluk s. tâlhărie; banditism;
haiducie; jefuire.

kule/kúle s. turn; foişor; turlă; schelă; sondă.

Kúlelí/Kulalî s. (topon., localitate desființată) Culelia (jud. Constanța).

kulğî adj. sclavagist.

kulisa s. culisă (și fig.).

kul-karabaş s. sclavi şi servitori.

kullangan s. utilizator; manipulant; mânuitor.

kullanîlgan adj. folosit; întrebuinţat;
utilizat. // •kóp kullanîlgan uzat.
kullanîlmagan adj. neîntrebuinţat;
nefolosit; neuzitat.

kullanîlmak *v.i.* a se folosi; a se întrebuința; a se utiliza.

kullanîlmaykalgan *adj.* nefolosit; neîntrebuințat; neuzitat.

kullanîlmaz adj. inutilizabil; inaplicabil.

kullanîm s. folosință; uz; consum. //
•kullanîmdan şîgarmak a
reforma; a scoate din uz. //
•kullanîm paydasî (jur.)

uzufruct.

kullanîmdanşîgaruw s. scoatere din uz; reformare; reformă.

kullanîmdanşîkkan adj. scos din uz;
reformat.

kullanîşlî adj. utilizabil.

kullanma s. întrebuințare; folosire; utilizare. // •gúwenníñ yaman kullanmasî abuz de încredere.
•osalniyet men kullanma (jur.) abuz.

kullanmak A. v.i. a se folosi; a profita (de...). B. v.t. 1. a folosi; a întrebuința; a utiliza. 2. a conduce; a mânui; a dirija (mecanisme, mașini etc.). 3. a purta; a folosi (ochelari). 4. a consuma; a folosi (băuturi etc.). // •yaman kullanmak (jur.) a abuza.

kullanuw s. întrebuințare; folosire; utilizare.

kullanuwğî s. utilizator; consumator.
kulluk s. 1. robie; sclavie; aservire;
înrobire. 2. funcție; slujbă; deservire.
kulluklî adj. deservit.

kullukşî s. funcţionar; slujbaş. //
• dewlet kullukşusî funcţionar de
stat. • kullukşî ğeriy (mil.)
servant.

kulluktankutulgan adj. dezrobit. **kulma** s. (bot.) răchitan; călbăşoară; florile-zânelor (lat., Lythrum

salicaria).

kulp s. 1. toartă; ureche; mâner. 2. (fig.) pretext. // •bardaknîñ kulbî toarta cănii.

kulpak s. (bot.) mătase; smoc la știuletele de porumb.

kulta s. (orn.) șoim călător (lat., Falco peregrinus).

kultağî s. şoimar.

kultura I. *adj.* cultural. **II.** s. cultură. **kultural** *adj.* cultural.

kulturalî adj. cult; instruit.

kulturasîz adj. incult; neinstruit.

kulturasîzlîk s. ignoranță; incultură. kulukana s. (zool.) şobolan; guzgan (lat., Rattus norvegicus). // •kulukana senesî (cron.) anul şobolanului (conform vechiului calendar

tătăresc). **kulun** s. mânz nou-născut.

kulunlagan adj. (d. cai, măgari) fertil. kulunlamagan adj. (d. cai, măgari) nefertil; sterp.

kulunlamak v.t. (d. cai, măgari) a făta. **kulunş** s. colică; colici.

kulunșotî s. (bot.) captalan; rădăcinaciumei (lat., Petasites officinalis; Petasites hybridus; Tussilago petasites).

kuluşka s. cloşcă. // •kuluşka dewerî perioadă de incubație. •kuluşka maşinasî (agr.) incubator.

kulúbe s. 1. bordei; bojdeucă; colibă.
2. gheretă; chioşc; boxă; cabină. //
•añîlma kulúbesí (mil.)
observator. •bekşí kulúbesí
canton.

kum s. 1. nisip. 2. (med.) calcul; piatră. // •kumga otîrmak (nav.) a eşua; a naufragia. // •kum deñízí deşert.

kuma s. concubină; una dintre mai multe soții.

kuman I. adj. (ist.)("separația albă")
elitist; nobil; autohton; indigen;
bă□tina□; neao□. II. s. ulcior. III. s.,
adj. (ist.)("separația albă") cuman; scit;
agatârș; elită; nobil; nobilime;
autohton; indigen; bă□tina□; tătar.

(jur.) | **kumar** s. joc de noroc; barbut.

kum-Arap-keklígí s. (orn.) potârniche
de nisip (lat., Ammoperdix heyi).

kum-Arap-kírkígí s. (orn.) potârniche de nisip (lat., Ammoperdix heyi).

kumarğî s. cartofor.

kumarkana s. cazino.

Kumar-Ova s. (topon., localitate desființată) Cumarova (jud. Constanța). kumaș s. stofă. //

• ǧumarlanmagan kumaş (text.) stofă neşifonabilă. • ǧunli kumaş (text.) stofă de lână. • inğe kumaş (text.) stofă subțire. • kalîn kumaş (text.) stofă groasă. • kumaşnîn geñişligi lățimea stofei. • şatraşlî kumaş (text.) stofă cadrilată. • sîzîklî kumaş (text.) stofă reiată. • tekrenkli kumaş (text.) stofă uni.

kumbara s. **1.** puşculiță (*pt. bani*). **2.** (*mil.*) grenadă.

kumbaraatkan s. (mil.) aruncător de grenade.

kumbarağî s. (mil.) aruncător de grenade.

kum-boztorgayî s. (orn.) ciocârlie de nisip (lat., Calandrella raytal).

kumgaotîrgan *adj. (mar.)* eşuat; naufragiat.

kumgaotîruw s. (mar.) eşuare; naufragiu.

 ${\bf kumkabî}$ s. (ferov.) nisipelniță.

kum-kadîsî s. (bot.) pin-maritim (lat., Pinus maritima).

kum-karlîgaşî s. (orn.) lăstun de mal; lăstun de stâncă (lat., Riparia riparia).

kum-keklígí s. (orn.) potârniche de deşert (lat., Ammoperdix griseogularis).

kum-kírkígí s. (om.) potârniche de deşert (lat., Ammoperdix griseogularis).

kumkutugî s. (ferov.) nisipelniță.

kumlama s. sablare. **kumlamak** v.t. a sabla.

kumlamak v.t. a sabla. **kumlangan** adj. sablat.

kumlanmak v.i. a se sabla.

kumlatmak v.t. a determina să sableze.

kumlaw s. sablare.

kumlî adj. nisipos. // •inğe kumlî ğagalar plaje cu nisip fin. •kumlî toprak pământ nisipos.

kumluk I. *adj.* nisipos; ca nisipul. **II.** s. nisip; plajă.

kumlukotī s. (bot.) studeniţă; năsiparniţă; arinariţă (lat., Arenaria serpylligfolia).

kumral *adj. (d. păr)* şaten.

kumrî *adj.* castaniu deschis; bej închis.

kumrîkuş s. (orn.) turturică (lat., Streptopelia turtur).

kumsepken s. (tehn.) maşină de sablare.

kum-şamî s. (bot.) pin-maritim (lat.,
 Pinus maritima).

kumtaşî s. (geol.) gresie.

kumtawugî, Alaska- s. (om.) fugaci vestic (lat., Calidris mauri).

kumtawugî, palşîk- s. (orn.) prundăraş de nămol (lat., Limicola falcinellus).

kumtawugî, Temmink'níñ- s. (orn.) fugaci pitic Temminck (lat., Calidris temminckii).

kumtawuk, ak- s. (om.) nisipar (lat., Calidris alba).

kumtawuk, ak-ğayalî- s. (orn.) fugaci cu târtiță albă (lat., Calidris fuscicollis).

kumtawuk, al- s. (orn.) notatiță cu cioc lat (lat., Phalaropus fulicarius).

kumtawuk, alaşa s. (om.) fugaci pestrit (lat., Calidris tenuirostris).

kumtawuk, balaban- s. (orn.) fugaci mare (lat., Calidris canutus).

kumtawuk, kara-karînlî- s. (orn.) fugaci de țărm (lat., Calidris alpina).

kumtawuk, kíşkene- s. (orn.) fugaci mic (lat., Calidris minuta).

kumtawuk, kîl-kuyruklî- s. (orn.) nisipar cu coadă ascuțită (lat., Calidris acuminata).

kumtawuk, kîzîl-moyînlî- s. (orn.) notatiță (lat., Phalaropus lobatus).

kumtawuk, mor- s. (om.) fugaci violet (lat., Calidris maritimus). kumtawuk, pas-moyînlî- s. (om.)

kumtawuk, pas-moyīnlī- s. (orn.) fugaci cu gât roşu (lat., Calidris ruficollis).

kumtawuk, pasrenklífugaci roșcat (lat., Calidris ferruginea).

kumtawuk, perdeli- s. (om.) fugaci semipalmat (lat., Calidris nusilla).

kumtawuk, sîzîklî- s. (om.) fugaci pătat (lat., Calidris melanotos).

kumtawuk, ufak- s. (orn.) fugaci pitic (lat., Calidris minutilla).

kumtawuk, uzun-bağaklî- s. (orn.) fugaci cu picioare lungi (lat., Calidris himantopus; Micropalama himantopus).

kumtawuk, uzun-kanatlî- s. (orn.) fugaci cu aripă lungă (lat., Calidris bairdii).

kumtawuk, uzun-parmaklî- s. (om.) fugaci cu degete lungi (lat., Calidris subminuta).

kumtawuk, úş-renklí- s. (orn.) notatiță tricoloră marină; notatiță Wilson (lat., Phalaropus tricolor; Steganopus tricolor).

kumtorgay, kíşkene- s. (om.) mugurar cu trompetă (lat., Bucanetes githagineus; Rhodopechys githaginea).

kumtorgayi, Moñgol- s. (orn.) mugurar cu trompetă de Mongolia (lat., Bucanetes mongolicus; Rhodopechys mongolicus).

kumul s. dună (de nisip).

kumulus s. (astr.) cumulus.

Kumur-Adalarî s. (topon.) Insulele Comore.

kumurğa I. *adv.* în limba comoriană. **II.** *s.* (*limba*) comoriană.

kumurlî s., adj. comorian.

kunağin s. vacă în vârstă de trei ani.
kunan I. adj. de trei ani. II. s. animal de trei ani (cal, vită, cămilă, oaie, capră).

kundak s. 1. faşă; scutec; bandaj. 2. (mil.) patul puştii. 3. (mil.) afet. 4. şomoiog de câlți (pt. aprins focul). // •kundak sokmak a face intrigi. // •top kundagî (mil.) afet de tun.

kundaklamak v.t. **1.** a înfășa; a bandaja (un sugar). **2.** a incendia; a da foc.

kundaklangan *adj.* **1.** înfăşat; bandajat. **2.** incendiat.

kundaklanmak v.i. **1.** a se înfăşa; a se bandaja. **2.** a se incendia; a se da foc

kundaklaw s. 1. înfăşare; bandajare.2. incendiere.

kundakşî s. intrigant; conspirator. kundakşîlîk s. intrigă; uneltire.

kundur s. (bot.) tărtăcuță (lat., Coccinia indica).

kunduz s. (zool.) castor; biber (lat., Castor fiber).

kunduzî, amazon- s. (zool.) nutria (lat., Myocastor coypus).

kunt adj. (d. materiale) rezistent; solid.
kup I. adj. alb. II. s. 1. (mat.) cub. 2.
 mucegai. // •kup kabiliyetí
 cubaj. •metre kup metru cub.

kupa s. (tehn. şi sport) cupă. // • kupa meçi meci de cupă.

kupak s. cupă de aur.

kupçak I. adj. (ist.)("separația albă")
elitist; nobil; autohton; indigen;
bă□tina□; neao□. II. s., adj.
(ist.)("separația albă") cuman; scit;
agatâr□; elită; nobil; nobilime;
autohton; indigen; bă□tina□; tătar.

kupew s. cupeu.

kup-kurî adj. uscat; zvântat; arid.

kuplangan adj. 1. muced; mucegăit.2. învechit; perimat. 3. învechit; înnobilat.

kuplanmak *v.i.* **1.** a mucegăi. **2.** (*fig.*) a se învechi; a se perima. **3.** (*fig.*) a se învechi; a se înnobila.

kuplanuw s. **1.** mucegăire. **2.** învechire; înnobilare. **3.** învechire; perimare.

kuplet s. (lit.) cuplet.

kuplî *adj.* **1.** muced; mucegăit. **2.** învechit; perimat. **3.** învechit; înnobilat

kupon s. **1.** (fin., text.) cupon. **2.** cupon; talon.

kupşak I. adj. (ist.)("separația albă")
elitist; nobil; autohton; indigen;
bă□tina□; neao□. II. s., adj.
(ist.)("separația albă") cuman; scit;
agatâr□; elită; nobil; nobilime;
autohton; indigen; bă□tina□; tătar.

kur s. (orn.) cocoş de mesteacăn (lat., Tetrao tetrix; Lyrurus tetrix).

kura s. sorţi. // •kura tartmak a
trage la sorţi. // •kura kaşan
tartîla? când vor avea loc tragerile
la sorţi?;

kura s. (med.) cură.

kurabiye s. (gastron.) pişcot.

kurak s. râu; fluviu.

kurakan s. râu; fluviu.

kural s. regulă; percept; normă; morală. // •diniy kural canon. •múrekkep úşlí kuralî (mat.) regula de trei compusă. •tílsîzgasî kuralî (gram.) regulă gramaticală. •úşlí kuralî (mat.) regula de trei simplă.

kuralay, al- s. (orn.) mugurar roşu (lat., Carpodacus erythrinus).

kuralay, uzun-kuyruklî- s. (orn.) mugurar cu coadă lungă (lat., Uragus sibiricus).

kuralay, úyken- s. (om.) mugurar mare (lat., Carpodacus rubicilla).

kuralayî, gúl- s. (om.) mugurar trandafiriu (lat., Carpodacus roseus).

kuralayî, Sinay- s. (orn.) mugurar de Sinai (lat., Carpodacus synoicus).

kuralğî s., adj. moralist; moralizator.

kurallîk s. normativ.

kuram s. (fil.) teorie.

kuramğî s. teoretician.
kuramlî adj. teoretic; teoretizat.

Kuran-î Kerim iz.prsn. (relig.) Kuran; Coran. kurara s. curara.

kurawuyma s. înjghebare.

 $\mathbf{kurawuymak}$ v.t. a înjgheba.

kurawuyuw s. înjghebare.

kur-baka s. (zool.) broască-râioasă; broască-buboasă (lat., Bufo sp.).

kurban s. 1. (relig.) jertfă; ofrandă; prinos. 2. sacrificiu; jertfire. 3. (fig.) victimă. // •kurban bolmak a se sacrifica. •kurban túşmek a cădea victimă. // •Kurban bayramî (la musulmani) sârbătoare religioasă la care sunt sacrificate diferite animale.

kurbet s. **1.** străinătate; ținuturi străine. **2.** pribegie.

kurbetlík s. străinătate; ținuturi străine; pribegie.

kurbetşí s. pribeag.

kurbetşílík s. străinătate; ținuturi străine; pribegie.

kurdeşen s. (med.) urticarie.

kurdun adj. (d. cai) cu spatele negru.

kurdurmak v.t. 1. a determina să întoarcă. 2. a determina să monteze; a determina să aranjeze; a determina să amenajeze. 3. a determina să înființeze; a determina să întemeieze; a determina să formeze. 4. (fig.) a determina să ațâțe.

kurgak I. *adj.* secetos; arid; uscat. **II.** s. secetă; ariditate; uscăciune.

kurgaklîk s. secetă; ariditate;
uscăciune. // •kurgaklîknîñ
sebebí cauza secetei.

kurgaksúygen adj. (d. plante sau animale) xerofil.

kurgaksúymez adj. (biol.) xerofob.

kurgaksúyúw s. (biol.) xerofilie.

kurgakşî adj. (d. plante sau animale) xerofil.

kurgakşîlîk s. (biol.) xerofilie.

kurgakşúnas adj. (d. plante sau animale) xerofil.

kurgakşúnaslîk s. (biol.) xerofilie.

kurgan s. **1.** castel. **2.** movilă (peste un mormânt).

kurgî s. 1. încordare (a unui arc). 2. montare; montaj (şi cinem.). 3. (fig.) iluzie; închipuire. 4. (fil.) speculație.
5. (econ.) companie; societate; întreprindere; instalație; fabrică; uzină. 6. instalație. // •kurgî filmí film de montaj.

kurgulangan adj. încordat.

kurgulanma s. încordare.

kurgulanmak v.i. a se încorda.

kurgulanuw s. încordare.

kurgulî adj. încordat.
kuriyer s. curier.

kurî I. adj. 1. uscat; zvântat. 2. deshidratat; arid; neroditor. 3. slab; uscătiv. 4. (d. tuse) sec; uscat. 5. (d. plante) veșted; ofilit. **6.** (d. încăperi, pereți) gol; neacoperit. **7.** (d. alimente) simplu; gol. 8. (fig.) şters; mediocru. II. s. uscat; pământ. // •kurî ótmek men keşínmek a trăi cu pâine uscată. // •ğaz kurî geştî vara a fost uscată. •kurî agaş uscături. • kurî dal vreasc. • kurî ăemís fructe uscate. • kurî karanfil cuișoare. • kurî laf vorbă goală. • kurî ot fân. • kurî **ótmek** pâine goală. súyekler oseminte. • kurî ten ten uscat. • kurî yúzúm stafidă.

kurî, Kawkaz- s. (om.) cocoş de mesteacăn caucazian (lat., Tetrao mlokoiewiczi).

kurîbaşîna adj. singur-singurel. // •kurîbaşîna kalmak a rămâne singur-singurel. kurî-boş adj. inutil; fără rost. kurîerzakaşagan adj. xerofag. kurîerzakşî adj. xerofag. kurî-kurî adj. inutil; fără rost. kurk s. cloşcă.

kurkultay s. (orn.) boicuş (lat., Remiz pendulinus).

kurkur s. (om.) turturică (lat., Streptopelia turtur).

kurkur, balaban- s. (om.) turturică mare; turturică orientală (lat., Streptopelia orientalis).

kurkur, elmaz- s. (orn.) turturea diamant (lat., Geopelia cuneata). kurkur, karağa- s. (om.) turturică întunecată (lat., Streptopelia lugens).

kurkur, kîzîl- s. (om.) turturică roșie Streptopelia(lat., tranquebarica).

kurkur, kîzîl-kózlí- s. (orn.) turturea cu ochi roșii (lat., Streptopelia semitorquata).

kurkur, şarkiy- s. (orn.) turturică mare; turturică orientală (lat., s. (orn.) turturică Streptopelia orientalis).

kurkur, uzun-kuyruklîs. (orn.) porumbel de stâncă; porumbel îndoliat (lat., Zenaida macroura).

kurkur, yakalî- s. (orn.) guguştiuc (lat., Streptopelia decaocto).

kurkur, zebír- s. (orn.) turturea zebrată (lat., Geopelia striata).

kurkurî, Afrika-ğaşmaklî- s. (orn.) turturică africană mascată (lat., Oena capensis).

kurkurî, Afrika-pembeguguştiuc roz-cenuşiu; guguştiuc Streptopelia african (lat., roseoarisea).

kurkurî, kafes- s. (orn.) turturea de porumbel alb colivie; (lat., Streptopelia risoria).

kurkurî, Senegal- s. (om.) turturea râzătoare (lat., Streptopelia senegalensis).

kurlagan s. (med.) panaritiu.

kurma s. 1. curmală. 2. (bot.) curmal (lat., Phoenix dactylifera).

kurmak v.t. **1.** a înființa; a institui; a întemeia; a forma. 2. a monta; a aranja; a amenaja. 3. a întoarce (ceasul). 4. (fig.) a ațâța; a monta. // •bagdaş kurmak a sta cu picioarele încrucișate sub corp; a sta turcește. •bent kurmak a zăgăzui. •bírtaa kurmak a reînființa. •fesat kurmak a băga zâzanie. ğañîdan kurmak a remania.
húkúmet kurmak a forma guvernul. • kafes kurmak (constr.) a arma. •kapkan/kabaw/tuzak kurmak a întinde o cursă. •kurup yaratmak a crea; a inventa. mîsra kurmak a versifica.
plan kurmak a face planuri. •sáát kurmak a întoarce ceasul. •şadîr kurmak a instala cortul. •yuwa kurmak a întemeia o familie.

kurmasî, hint- s. (bot.) tamarin; tamarind (lat., Tamarindus indica).

kurmasî, Japon- s. (bot.) curmal-(lat., japonez; abanos; eben Duospiros kaki).

kurmay s. (mil.) stat-major.
kurnaz adj. viclean; şiret; şmecher. // • kurnaz kíşí om şiret; viclean. kurnazlîk s. viclenie; şiretenie;

smecherie. kurs s. (în învățământ) curs. kursagîşíşken adj. (med.) balonat.

kursak s. 1. (anat.) pântece; abdomen; burtă; stomac. 2. (la fructe, legume) miez; pulpă. 3. (fig.) mijloc; centru. // •kursagî awuzunda bolmak a fi cu pântecele la gură. •kursagî ósmek a face burtă; a-i creşte pântecele; a lua în pântece. • kursagîn totîrîp ğatmak a sta cu burta la soare. • kursagîn totîrmak a-şi face burta tobă; a se ghiftui. • kursak baylamak a face burtă; a-i crește pântecele; a lua în pântece. // •ğatar kursakka alîngan láj medicament care se ia înainte de culcare.

kursaklî adj. 1. (d. oameni) pântecos; burtos. 2. (d. femei) gravidă; însărcinată.

kursaklîlîk s. graviditate.

kursakşíşmesí s. (med.) balonare.

kursaktotîruw s. îmbuibare.

kurş adj. (fiz.) dur.

kurşangî adj. (d. cai) bubos.

kurşun s. 1. plumb. 2. (mil.) glonţ. // •ekí koyannî bir kursun man wurmak a împuşca doi iepuri deodată. •kurşun atmak a trage cu o armă de foc. • kurşun man kaplamak а plumbui. • kurşunga tízmek a omorî ; a împuşca. // •deli/kyor kurşun glont rătăcit. • dum-dum kurşunî glonț dum-dum. • kurşun parşasî schijă.

kurşunday adj. plumburiu.

kurşungatízílgen adj. ciuruit cu gloanțe; împușcat.

kurşungatízúw s. ciuruire cu gloanțe; împuscare.

kurşuniy adj. plumburiu.

kurşunkalem s. creion; creion chimic. kurşunlama s. plumbuire; împuşcare. kurşunlamak v.t. a plumbui; a împuşca.

kurşunlangan plumbuit; adi. împuşcat.

kurşunlanmak v.i. a se plumbui; a fi împuscat.

kurşunlaw s. plumbuire; împuşcare. kurşunlî adj. 1. cu plumb; plumbuit. 2. (mil.) încărcat; armat.

kurt I. adj. 1. (fig.) viclean; şiret. 2. (fig.) dibaci; priceput. II. s. (ent.) vierme; omidă. // •ğúregíne kurt túşmek a i se vârî un vierme la inimă; a fi chinuit de griji. •íșíne kurt túşmek a cădea la îndoială. •kurt masalî okîmak a spune povești; a povesti basmul cu cocoșul • kurtî bolganday rosu. **ğîbîrdamak** a avea viermi neadormiți; a-l apuca strechea. // • şúphe kurtî temere; îndoială; neîncredere.

kurt, túwerek- s. (ent.) ascarid; limbric (lat., lumbricoides).

kurtî s. (iht.) mihalţ; mântuş (lat., Lota lota).

kurtî, barama- s. (ent.) vierme-demătase.

kurtî, barsak- s. (ent., med.) viermeintestinal; oxiur.

kurtî, gúmeşs. (ent.) găselniță; molia-stupilor Galleria (lat., mellonella).

kurtî, ğíp- s. (ent.) trichină.

kurtî, tamîrs. (ent.) coropișniță (lat., Gryllotalpa gryllotalpa).

kurtî, tazîl- s. (ent.) coropişniță (lat., Gryllotalpa gryllotalpa).

kurtî, yúpek- s. (ent.) vierme-demătase.

kurtka I. adj. băbesc. II. s. babă.

kurtkağa adv. băbeste.

kurtkuwgan adi. (med.) vermifug. **kurtlagan** *adj.* năpădit de viermi.

kurtlamak v.i. a face viermi. kurtlangan adj. năpădit de viermi.

kurtlanmak *v.i.* a face viermi.

kurtlî adj. 1. cu viermi; viermănos; stricat. **2.** (fig.) neastâmpărat; zburdalnic; ştrengar. **3.** (fig.) prefăcut; viclean.

zburdălnicie; stret kurtluk neastâmpăr; ștrengărie. prefăcătorie; viclenie. 3. viermărie; viermăraie.

kurtmasalî s. balivernă; palavră.

Kurt-Pînar s. (topon.) Tervel (Dobrich, Bulgaria).

kurtşuk s. larvă.

kurtşuklî adj. larvar; cu larve.

kurttay *adj.* vermicular; vermiform.

kurttaykaynaw s. viermuire.

kurugan adj. uscat; veşted; veştejit; deshidratat.

Kuruğa-Kasîm (topon.)s. ("Împărțitorul Sec") Corugea (jud. Tulcea).

kuruk s. prăjină cu laț pentru prins animale.

kurul reuniune; consiliu: organizație. // •yargîğî kurulî juriu. •yazî kurulî redacție.

kurulawuygan v.i. înjghebat.

kurulawuymak *v.i.* a fi înjghebat.

adv. 1. (d. consumarea kurulay alimentelor) în stare simplă; în stare goală. 2. (d. alimente) simplu; gol.

kuruldagan adj. care sforăie; care horcăie: care hârâie.

kuruldama s. sforăit; horcăit; hârâit. kuruldamak v.i. a sforăi; a horcăi; a hârâi.

kuruldaw s. sforăit; horcăit; hârâit.

kuruldawğî-órdek s. (orn.) rață (lat., cârâitoare Anas querquedula).

kurulgan *adj. (d. ceas)* întors.

kurulma s. **1.** reuniune; consiliu; organizație. 2. instituire; instaurare. 3. întemeiere; fondare. 4. așezare; tolănire. 5. înființare. 6. întoarcerea ceasului. 7. (fig.) mândrie; fală. 8. alcătuire. bakanlar // kurulmasî (pol.) consiliu ministri.

kurulmak v.i. 1. a se înființa; a lua ființă. 2. (d. ceas) a fi întors. 3. a se așeza comod; a se tolăni. 4. (fig.) a se mândri; a se făli. 5. a se întemeia; a se fonda. 6. a se institui; a se instaura. 7. a fi alcătuit.

kurultay s. congres; forum; consiliu;
sfat. // •kurultay toplamak a aduna sfat; a convoca o consfătuire. • kurultay tutmak a tine sfat; a se consfătui. // •ekimenzilli kurultay (pol.) parlament bicameral. • kurultay uzasî parlamentar. • kurultayga maruze raport către congres. • marebe kurultayî (mil.) consiliu de război. •uluslararasî bílím kurultayî congres ştiințific internațional.

kurultî s. 1. sforăit; horcăit. 2. sforăit; horcăit: hârâit.

kurultulî adj. (d. voce) dogit.

kuruluk s. uscăciune.

kuruluş s. 1. înființare; întemeiere; fondare; instituire; instaurare. 2. instituție; organizație; consiliu; sfat. 3.

structură; constituție. 4. (econ.) companie; societate; întreprindere; instalație; fabrică; uzină. 5. sistem; societate; orânduire; regim. 6. sistem; ansamblu de elemente. •Bírleşken Milletler Kuruluşî Organizația Natiunilor Unite. •ğónetím kuruluşî consiliu de conducere. •ğumartşî kuruluş filantropică. institutie •ğumhuriyetniñ kuruluşî (pol.) instaurarea republicii. •iktisatiy kurulus structură economică. •Romanîñ kuruluşundan de la întemeierea Romei. •satuwanğîlîk kuruluşî întreprindere comercială.

kuruluw s. 1. reuniune; consiliu; organizație. 2. instituire; instaurare. 3. întemeiere; fondare. 4. așezare; tolănire. 5. înființare. 6. întoarcerea ceasului. 7. (fig.) mândrie; fală. 8. alcătuire.

kurum s. 1. societate; asociație; organizație. 2. (tehn.) calamină. 3. funingine; negru de fum. 4. construcție; edificiu; obiectiv. //
•fenler kurumî (univ.) institut politehnic. • kurumnuñ cercetătorii aktaruwğularî •pítre institutului. kurumî organizație de caritate.

kuruma s. secare; uscare; zvântare; deshidratare.

kurumak v.i. **1.** a se usca; a se zvânta. 2. (d. plante) a se veşteji; a se ofili; a se dehidrata. 3. a se atrofia. // •awuzî kurumak a i se usca gura. •bogazî kurumak a i se usca gâtul. •mayîşîp kurumak a se scofâlci.

kuruntî s. 1. închipuire; imaginație; fantezie. **2.** bănuială; suspiciune; neîncredere.

kuruntuğî s. visător; vizionar.

kuruntulî adj. 1. bănuitor; suspicios; neîncrezător. 2. închipuit; imaginat. kurup-yaratîlgan adj. creat; inventat;

descoperit. kurup-yaratma s. creare; creație;

invenție; descoperire.

kurutaş s. (tehn.) uscător; sicativ.

kurutma s. zvântare; uscare; secare. // •kurutma káátí sugativă. • kurutma odasî uscătorie.

kurutmak v.t. 1. a usca; a deshidrata. 2. a zvânta. 3. a seca. // •awuzun ğaba kurutmak a-şi răci gura de pomană; a vorbi în zadar. •șáșín kurutmak a-şi usca părul. •soyîn kurutmak a-l extermina; a-l stârpi. •tamîrîn/tazîlîn/kógín

kurutmak a-l a stârpi din rădăcină; a-l extermina.

kurutmaş s. hârtie sugativă; tampon. **kurutulgan** adj. secat; uscat; zvântat; deshidratat. // • kurutulgan balîk peşte uscat.

kurutulma s. uscare; secare; deshidratare.

kurutulmagan adj. nesecat.

kurutulmak v.i. a fi uscat; a fi secat; a fi zvântat.

kurutulmaykalgan adj. nesecat.

kurutulmaz adj. de nesecat.

kurutuw s. zvantare; uscare; secare. kurutuwğî s. (tehn.) uscător; sicativ.

kuruw s. secare; uscare; zvântare; deshidratare.

kuruwğî s., adj. întemeietor; fondator. kuruwğuluk s. întemeiere; fondare. kuskus s. (gastron.) cuşcuş.

kusma s. vomitare.

kusmak v.t. a vomita. // •kan kusmak a pătimi; a suferi. • ót kusmak a vărsa fiere; a fi mânios. // •ğúregím kaytîp kusaman am grețuri și vomit.

kusturmak *v.t.* a determina să vomite. // •kan kusturmak a suge sângele cuiva; a-l oprima.

kusturuwğî adj. vomitiv.

kusur s. 1. lipsă; neajuns; cusur. 2. defect; viciu; deficiență. 3. rest; rămășiță. 4. vină; vinovăție. // •anadankelme kusur (med.)
defect congenital. •kusurga kalmasañîz dacă nu vă supărați. • tuwmadan kusur malformație. kusurğî s. cusurgiu.

kusurlî adj. **1.** deficitar; defect; imperfect; vicios. 2. (d. lucruri) incorect.

kusursuz adj. fără cusur; infailibil. kusursuzluk s. perfecțiune; infailibilitate.

kuş s. pasăre. // • kus uşurtmamak a fi vigilent. •uşkan kuska borîsî bolmak a fi dator vândut. •uşkan kuştan yardîm karamak a ajunge la desperare. // •ğîrtuwğî kuşlar păsări răpitoare. • kuș eti carne de pasăre. • kuş miyinli prost; netot. • kuşlar uşar păsările zboară. pasăre • nadir kus rară. •sayrak/ótken kus pasăre cântătoare. •tóle kuşlarî păsări de curte.

kuşagînaaluw s. luare în brațe; îmbrățișare; ocrotire; protejare.

kuşak s. 1. braţ. 2. acoladă. 3. braţ; vraf; teanc; maldăr. // •kuşagîna almak a lua pe cineva în brate; a-l îmbrățișa; a-l proteja. • kușaklarîn aşmak a-şi deschide brațele. // $\bullet bir$ kuşak ot un braț de fân.

kuşak s. 1. curea; centură; brâu; chimir; şerpar; cingătoare. 2. (arhit.) întăritură. **3.** (fig.) generație. **4.** (geogr.) zonă. // •kuşak aşmak a merge la toaletă; a-și face nevoile. // •ğankutargan kuşak centură de salvare.

kuşakbaylagan adj. încins cu brâu. kuşakkaalîngan adj. luat în brațe; îmbrățișat; ocrotit; protejat.

kuşak-kuşakka adv. unul în brațele celuilalt.

s. 1. îmbrățișare. 2. kusaklama acoladă.

kuşaklamak v.t. 1. a îmbrățişa. 2. (fig.) a înconjura; a împrejmui. // • kuşaklap almak a se arunca de gâtul cuiva.

kuşaklangan adj. 1. îmbrățișat. 2. (constr.) întărit; consolidat.

kuşaklanmak v.i. **1.** a fi îmbrățişat. 2. (constr.) a se întări; a se consolida.

kuşaklaşkan adj. îmbrătisat: înlănțuit.

kuşaklaşma îmbrătisare; înlăntuire.

kuşaklaşmak v.i. a se îmbrățişa.

kuşaklaşuw îmbrățișare; s. înlănțuire.

kusaklatma s. (constr.) întărire; consolidare.

kuşaklatmak v.t. (constr.) a întări; a consolida.

kuşaklaw s. îmbrățișare.

kuşaklî-balîkşî s. (om.) pescăruş cu (lat., cingătoare Megaceryle alcyon; Ceryle alcyon).

kuşam s. îmbrăcăminte.

kuşandîrmak v.t. a încinge (a îmbrăca).

kuşangan adj. încins cu brâu.

kuşanma s. încingere.

kuşanmak v.i. a se încinge (a se $\hat{i}mbr\check{a}ca)$. // •kiyinip kuşanmaka se găti; a se ferchezui; a se spilcui. •oralîp kuşanmak a se înfofoli; a se încotoşmăna; a se cocoloşi.

kuşanuw s. încingere.

kuş-armutî s. 1. scoruşă-de-munte. 2. (bot.) scoruş-de-munte; scoruşpăsăresc (lat., Sorbus aucuparia).

kuşatîlgan împresurat; adi. înconjurat.

kuşatkan s., adj. asediator.

kuşatma s. (mil.) împresurare; asediu. kuşatmak v.t. a împresura; a încercui.

kuşatuw s. (mil.) împresurare; asediu. kuşbílímğísí s. ornitolog.

kuşbílímí I. adj. ornitologic. II. s. ornitologie.

kuşbílímlí adj. ornitologic.

kuş-burşagî s. (bot.) mohor; dughie; mei-păsăresc (lat., Setaria verticillata).

kuşçî s. avicultor.

kuşçuluk s. avicultură.

kușeta s. cușetă.

kuşğemí s. (bot.) iarba-cănăraşului; meiul-canarilor (lat., Phalaris canariensis).

kuşğúrek(lí) adj. fricos; laş.

kuşğúreklík s. frică; laşitate.

kuşkana s. coteţ; cotineaţă. kuş-kirazî s. 1. mălină. 2. (bot.)

mălin; prun-sălbatic (lat., Prunus padus).

kuşkî s. nelinişte; îngrijorare; temere.

kuşkîlandîrgan adj. îngrijorător; neliniştitor; alarmant.

kuşkîlandîruwğî adj. îngrijorător; neliniştitor; alarmant.

kuşkonmaz s. (bot.) sparanghel; iepurel; umbra-cucului (lat., $As paragus\ of ficinal is).$

kuşkózí s. (bot.) ochii-păsăruicii (lat., Myosotis palustris).

kuşkulandîrmak v.t. a nelinişti; a îngrijora; a alarma. kuşkulanmak v.i. a se nelinişti; a se

îngrijora; a se alarma. adj. neliniştit; îngrijorat; kuskulî

alarmat.

kuşotî s. (bot.) răcovină; aurică; iarbăde-păsări; steluța-fetei Stellaria media).

kuşótmegí s. (bot.) troscot; sporiş (lat., Polygonum aviculare).

kuşótmegí, ğîlga- s. (bot.) troscot-deapă (lat., Polygonum amfibium). kuşpalazî s. (med.) difterie.

kuşsútí s. (gastron.) lapte de pasăre. kuşşuk s. păsărică.

kuştílí s. (bot.) rozmarin (lat.,

Rosmarinus officinalis). kuştúgí s. pană; fulg.

kuştúyí s. pană; fulg.

kuş-yúzúmí s. 1. agrişă. 2. (bot.) agriș (lat., Ribes uva-crispa). kusmatamîrî s. (bot.) ipecacuana

(lat., Cephaelis ipecacuanha; Uragoga ipecacuanha).

kusuw s. vomitare.

kut s. 1. noroc; şansă. 2. fericire.

kutan s. (orn.) pelican comun; babiță (lat., Pelecanus onocrotalus).

kutan, pembe-sîrtlî- s. (orn.) pelican cu spate roz (lat., Pelecanus rufescens).

kutanî, Dalmasiye- s. (om.) pelican creţ (lat., Pelecanus crispus).
kutar s. (iht.) plevuşcă (lat., Leucaspius delineatus).

kutargan s., adj. eliberator.

kutarîlgan adj. descătuşat; eliberat.kutarma s. salvare; salvgardare; mântuire; purificare.

kutarmak A. v.i. a fi profitabil; a fi avantajos. B. v.t. a salva; a scăpa pe cineva; a elibera. // •başîn kutarmak a-şi salva pielea. •para berîp kutarmak a răscumpăra. •yakasîn kutarmak a-şi salva pielea; a scăpa de...; •zevahirnî kutarmak a salva aparențele. // •Alla(h) kutarsîn! (relig.) doamne păzeste!;

kutarmalîk s. preţul răscumpărării.
kutaruw s. salvare; salvgardare;
mântuire; purificare.

kutaruwğî adj. 1. salvator; eliberator.2. mântuitor; purificator.

kutaygan adj. folositor; util.

kutayma s. folosire; utilitate.

kutaymagan adj. nefolositor; inutil.

kutaymak v.i. a fi folositor; a fi util.

kutaymama s. inutilitate.

kutaymaz *adj.* nefolositor; inutil. **kutayuw** s. folosire; utilitate.

kutlama s. **1.** felicitare. **2.** sărbătorire; celebrare.

kutlamak *v.t.* **1.** a felicita. **2.** a sărbători; a celebra.

kutlaw s. **1.** felicitare. **2.** sărbătorire; celebrare.

kutlî adj. fericit; norocos. // •kutlî
yer sanctuar.

kutsal adj. sfânt; divin.

kutsallîk s. sfințenie.

kutsalmak v.i. a se sfinți.

kutsama s. sfințire.

kutsamak v.t. a sfinți.

kutuk s. cutie; lădiță; navetă; pachet.
// •bír kutuk sigara un pachet
de țigări. •fișa kutugî fișier. •ğem
kutugî iesle; troacă. •hîz kutugî
cutie de viteze. •kapalî kutuk
(fig.) misterios. •kardașî bír
kutuk bombon ketíre fratele său
aduce o cutie cu bomboane. •poștal
kutugî căsuță poștală; cutie poștală.
•teneke kutugî cutie de tinichea.
•teneke kutugî conservă.
•tútún kutugî tabacheră.

kutulgan adj. descătuşat.

kutulma s. descătuşare; salvare; eliberare. // •kutulma marebesí (pol.) război de eliberare.

kutulmak v.i. 1. a scăpa de; a se salva; a se elibera. 2. a se debarasa; a se descotorosi. 3. a se desprinde; a se detaşa. // •başî beladan kutulmamak a nu mai scăpa de necazuri. •uğuz kutulmak a scăpa ieftin.

kutulmalîk s. preţul răscumpărării.
kutuluş s. descătuşare; salvare;
eliberare. // •kutuluş ğolînda
sogîşkanlar yaşasînlar! să
trăiască cei care luptă pentru
eliberare!; •milliy kutuluş
harbiyesi (pol.) război de eliberare
natională.

kutuluw s. descătuşare; salvare; eliberare.

kutup s. (geogr., fiz., mat.) pol. //
• eksik kutup (fiz.) polul negativ.
• kutup dóngelegi cerc polar.

menfiy kutup (fiz.) pol negativ.
mîknatîsiy kutup (fiz.) pol magnetic.
múspet kutup (fiz.) pol pozitiv.
sîrt kutubî (geogr.) polul nord.

kutup-ayuwî s. (zool.) urs-alb; urspolar (lat., Ursus maritimus).

kutupğoklar s. (fiz.) polarizator.

kutup-kagayî s. (orn.) pescăruş de ghețuri (lat., Larus hyperboreus).

kutup-karkîldágî s. (om.) chiră polară; pescăriță polară (lat., Sterna paradisaea).

kutup-ketenkuşî s. (orn.) inăriță de tundră (lat., Carduelis hornemanni).

kutuplaşkan adj. (fiz.) polarizat.

kutuplaşma s. (fiz.) polarizare.

kutuplaşmak v.i. (fiz.) a se polariza.

kutuplaştîrmak v.t. (fiz.) a polariza. **kutuplaşuw** s. (fiz.) polarizare.

kutuplî adj. (fiz.) polarizat.

kutupluk I. adj. polar. II. s. (fiz.) polaritate.

kutup-martîsî s. (orn.) lup de mare pitic (lat., Stercorarius parasiticus).

kutup-şaklayî s. (orn.) pescăruş de ghețuri (lat., Larus hyperboreus).

kutup-şamîr-şullugî s. (om.) sitar de mal nordic (lat., Limosa lapponica).

kutup-şekíldegí s. (om.) inăriță de tundră (lat., Carduelis hornemanni).

kutup-sarîkaşî s. (orn.) pitulice
arctică (lat., Phylloscopus
borealis).

Kutup-Yîldîzî s. (astr.) steaua polară. **kutur** s. (mat.) diametru; diagonală.

kuturgan adj. 1. turbat; sfruntat. 2.
violent; turbulent. // •kuturgan it
câine turbat.

kuturgandelí *adj.* nebun de legat; turbat; violent; furios.

kuturgandelílík s. nebunie; turbare; violență; furie.

kuturma s. 1. turbare. 2. (fig.) mânie.
kuturmak v.i. 1. a turba. 2. (fig.) a se mânia; a se înfuria.

kuturtmak *v.t.* **1.** a determina să turbeze. **2.** (*fig.*) a mânia; a înfuria.

kuturuw s. 1. turbare. 2. (fig.) mânie. kuvve s. 1. forță; putere. 2. intenție; proiect.

kuvvede adv. în proiect.

kuvviy adj. cu forță; puternic.

kuw I. adj. alb-gălbui; galben pal; crem. **II.** s. (orn.) lebădă de vară; lebădă albă (lat., Cygnus olor).

kuw, ak- s. (orn.) lebădă de vară; lebădă albă (lat., Cygnus olor).

kuw, borazan- s. (orn.) lebădă cu glas de trompetă (lat., Cygnus buccinator).

kuw, kara- s. (orn.) lebădă neagră (lat., Cygnus atratus).

kuw, kara-moyînlî- s. (orn.) lebădă cu gâtul negru (lat., Cygnus melanocoryphus).

kuw, kíşkene- s. (orn.) lebădă mică (lat., Cygnus columbianus; Cygnus bewickii; Cygnus columbianus bewickii).

kuw, ótken- s. (orn.) lebădă de iarnă (lat., Cygnus cygnus).

kuwa adj. 1. bucuros. 2. frumos.

kuwalagan s. urmăritor.

kuwalama s. prigoană; izgonire; urmărire; alergare.

kuwalamak v.t. 1. a fugări; a goni. 2. (fig.) a urmări; a tinde spre. //
kuwalap talamak a hăitui; a prigoni. •top kuwalamak (sport) a juca fotbal.

kuwalangan-talangan adj. prigonit.
kuwalap-talangan adj. hăituit; gonit.
kuwalaşmak v.i. a se fugări reciproc;
a se alerga reciproc.

kuwalatmak v.t. a determina să fugă; a determina să gonească; a determina să urmărească.

kuwalaw s. prigoană; izgonire; urmărire; alergare.

kuwalawğî s. hăitaş; gonaci.

kuwalaw-talaw s. prigoană.

kuwana-kuwana adv. cu plăcere; cu bucurie.

kuwandîrgan adj. îmbucurător.

kuwandîrmak v.t. a bucura.

kuwandîruwğî adj. îmbucurător.

kuwangan adj. mandru.

kuwanîş s. bucurie; satisfacție; multumire.

kuwanîşlî adj. bucuros.

kuwanîşmak v.i. a se bucura (laolaltă).

kuwanmak v.i. 1. a se bucura. 2. a se mândri; a fi mândru. // •işimden kuwanaman mă bucur din suflet.
•men kelgenge babam bek kuwandî tata s-a bucurat mult pentru că am venit eu. •talebesî úşûn kuwana se bucură pentru elevul său.

kuwantkan adj. îmbucurător.

kuwantmak v.t. a bucura. // •mení
heş kuwantmaz nu mă bucură
deloc.

kuwantuwğî adj. îmbucurător.

kuwanuw s. bucurie.

kuwars s. (geol.) cuarț.

kuwat s. 1. putere; forță; vigoare; tonus. 2. proprietate; calitate. 3. intensitate. // •kuwat almak a prinde puteri; a se fortifica; a se întări. •kuwat bermek a da puteri; a fortifica; a întări. • kuwatî ğetmek a sta în puterea cuiva. •kuwatî *írímek* a i se slei puterile; a se istovi. • kuwatî pîtmek a i se sfârşi puterile; a se istovi. • kuwatîn kótermek/yúkseltmek (mat.) a ridica la putere. $\bullet kuwatîn$ salmak a-si pune toate puterile; a-si aduna puterile; a se forța; a se strădui. •kuwatka kelmek a veni la putere (pol.). •kuwattan túşmek a fi stors de puteri; a slăbi; a se epuiza; a cădea de la putere. •kuwattan túşúrmek a stoarce de puteri; a slăbi; a epuiza; a doborî de la putere. •taa bek kuwatîn toplamak a se îndârji. // •bar kuwatî man din răsputeri. •deñíz kuwatlarî forțe •haleketberúwği kuwat imbold. •iğra kuwatî (pol.) putere organ executivă: executiv. •iktisatiy kuwat potential economic. • kaytarma kuwatî (pol.)drept de veto. •kóşírgen/muharrik kuwat forță motrice. • kuwat siropî sirop tonic. • kuwatî yerinde în plină putere.

merkezdenkaşkan/ózektenk
aşkan kuwat forță centrifugă.
merkezgetartar/ózekketarta
r kuwat (fiz.) forță centripetă.
şalîşuw kuwatî putere de muncă.
ses kuwatî (d. sunete)

volum. •tartma/ğazibe kuwatî forță de atracție. •teşriy kuwat (pol.) putere legislativă. •úretím/istihsal kuwatlarî forțe de producție. •volt kuwatî voltaj.

kuwatalgan *adj.* întremat; înzdrăvenit; întărit; fortificat.

kuwataluw s. întremare; înzdrăvenire; întărire; fortificare.

kuwatberúwğí s. (fiz.) amplificator. kuwatbílímí s. energetică.

kuwatînsalgan *adj.* înverşunat; sforțat; opintit.

kuwatîpítken adj. vlăguit.

kuwatlandîrma s. fortificare.

kuwatlandîrmak v.t. **1.** a întări; a fortifica. **2.** a înteți; a intensifica.

kuwatlandîruw s. fortificare.

kuwatlandîruwğî adj. întăritor; tonic; tonifiant; analeptic; reconfortant; fortifiant; energizant; intensificator. //
 •kuwatlandîruwğî edat (lingv.)
 particulă intensificatoare.

kuwatlangan adj. întărit.

kuwatlanma s. întărire.

kuwatlanmak *v.i.* **1.** a se întări; a se fortifica. **2.** a se înteți; a se intensifica. **kuwatlanuw** s. întărire.

kuwatlar s., pl. forțe armate; forțe militare. // •marebe deñíz kuwatlarî (mil.) flotă militară.

kuwatlî adj. 1. puternic; plin de forță; viguros; tonic; forte. 2. motrice. //
•arslan kaplan kadar kuwatlî leul este tot așa de puternic ca tigrul. •kuwatlî ğel vânt puternic.

kuwatlîk *adj.* **1.** putere; forță; vigurozitate; robustețe. **2.** vehemență.

kuwatlîtuyum s. senzație.

 ${\bf kuwatl \hat{i}tuyuml \hat{i}} \ \ adj. \ {\bf senzațional}.$

kuwatólşer s. (fiz.) dinamometru.
kuwatpítírgen adj. istovitor;
ostenitor; vlăguitor; obositor; epuizant;
extenuant.

kuwatsaluw s. înverşunare; sforțare; opintire.

kuwatsîz *adj.* fără putere; slab; neputincios; atonic.

kuwatsîzlîk s. lipsă de forță; slăbiciune; neputință; atonie.

kuwattantúşúrgen adj. istovitor; ostenitor; vlăguitor; obositor; epuizant; extenuant.

kuwattoplamasî s. îndârjire. **Kuwayît** s. (topon.) Kuweit.

kuwayîtlî s., adj. kuweitian.

kuwdurmak *v.t.* a determina să gonească; a determina să izgonească; a determina să alunge; a determina să abolească.

kuwet s. 1. putere; forță; vigoare; tonus. 2. proprietate; calitate. 3. intensitate.

kuwet-í iğra *iz.prsn.* (pol.) putere executivă.

kuwet-í teşriye *iz.prsn. (pol.)* putere legislativă.

kuwetíírígen *adj.* vlăguit; slăbit;

kuwetírítken adj. vlăguitor.

kuwetlendírme s. fortificare.

kuwetlendírmek *v.t.* **1.** a întări; a fortifica. **2.** a înteți; a intensifica.

kuwetlendírúwğí *adj.* întăritor; tonic; tonifiant; analeptic; reconfortant; fortifiant; energizant; intensificator.

kuwetlengen adj. întărit.

kuwetlenme s. întărire.

kuwetlenmek *v.i.* **1.** a se întări; a se fortifica. **2.** a se înteți; a se intensifica.

kuwetler s., pl. forțe armate; forțe militare.

kuwetlí *adj.* **1.** puternic; plin de forță; viguros; tonic; forte. **2.** motrice.

kuwetlík adj. 1. putere; fortă; vigurozitate; robustete. 2. vehemență. kuwetólşer s. (fiz.) dinamometru.

kuwetsíz adj. fără putere; slab; neputincios.

kuwetsízlík s. lipsă de forță; slăbiciune; neputință.

kuwettentúşken adj. vlăguit; slăbit; surmenat.

kuwettentúşúw s. vlăguire; slăbire; surmenaj.

kuwî, koskorba- s. (orn.) lebădă coscorba (lat., Coscoroba coscoroba).

kuwka s. (anat.) scrot.

kuw-kazî s. (orn.) gâscă chinezească; gâscă lebădă (lat., Anser cygnoides).

kuwmak v.t. a goni; a izgoni; a alunga; a aboli. // •atağolîn/ádet kuwmak a respecta tradițiile. •ğolîn kuwmak a călca pe urmele cuiva; a-i lua pilda. •kuwup geşmek a se succeda; a se perinda; a se înşira. •şaytanîn kuwmak (relig.) a-i launga dracii; a-l exorciza.

kuwulgan adj. **1.** alungat; izgonit. **2.** abolit.

kuwulmak *v.i.* a fi izgonit; a fi alungat; a fi abolit.

kuwup-geşken *adj.* consecutiv; înşirat; succesiv; înlănțuit.

kuwup-geşúw s. perindare; succedare; succesiune; înlănțuire.

kuwurdama s. uguit; gângurit.

kuwurdamak *v.i.* (d. porumbei) a ugui; a gânguri.

kuwurdaw s. uguit; gângurit.

kuwurşak s. păpuşă; marionetă.

kuwurşakşî s. păpuşar.

kuwuş s. 1. arest; carceră; celulă; temniță. 2. izgonire; alungare. 3. exorcism; invocarea duhurilor; incantație. 4. salon de spital; dormitor de internat. 5. chilie. 6. cavitate; scobitură; scorbură. 7. peşteră; grotă; cavernă.

kuwuşka s. cuşcă.

kuwuşlî *adj.* cavernos; scorburos.

kuwuşturma s. (jur.) urmărire. //
adliy kuwuşturmasî yapmak (jur.) a urmări pe cale judiciară.
kuwuşturmaga ogîramak a fi urmărit pe cale judiciară.

kuwuşturmak v.t. **1.** a urmări; a ține sub observație; a supraveghea. **2.** a fugări; a goni. **3.** (jur.) a urmări.

kuwuşturmazlîk s. (gram.) anacolut. **kuwuşturuw** s. (jur.) urmărire.

kuwuw s. alungare; izgonire; abolire. kuw s. fântână; puț; fosă.

 arteziyana kuyî fântână arteziană.
 kuy kulasî schelă petrolieră; sondă.

kuy s. 1. caracter; natură; fire. 2. deprindere; obișnuință; obicei; meteahnă; viciu; patimă. 3. (fig.) viciu; manie; nărav. // •kuyun şîgarmak a-şi arăta năravul; a se nărăvi.

Kuy, Kara- s. (topon.) ("Fântâna Neagră") Valea Dacilor (jud. Constanța).

kuyañ I. *adj.* (*med.*) sciatic. **II.** s. (*med.*) sciatică.

kuyaş s. soare.

kuyaşuw s. foraj.

kuydurmak v.t. a determina să

toarne.

kuyîşîkkan adj. nărăvit.

kuylangan adj. nărăvit.

kuylanma s. nărăvire.

kuylanmak v.i. a se nărăvi.

kuylanuw s. nărăvire.

kuylar s., *pl.* moravuri; apucături; vicii.

kuylî adj. (fig.) vicios; nărăvaş. //
•kuylî at cal nărăvaş.

kuyma s. **1.** turnare; vărsare; deversare. **2.** perete; zid.

kuymak v.t. a turna; a vărsa; a deversa. // •beton kuymak a betona.

kuyruk s. 1. (anat.) coadă. 2. (fig.) supliment; apendice. 3. șir de oameni; rând; coadă. // •kuyrugun túymek/kalaş etmek a-şi face coada colac; a pune coada pe spinare; a pleca pe furiș; a o șterge lăsând lucrurile nerezolvate; a se sustrage de la ceva. •kuyruguna basmak a călca pe cineva pe coadă; a-l jigni. •kuyruguna teneke baylamak a-i lega cuiva tinicheaua de coadă; a-l băga în gura lumii. •kuyruk ğellemek/sallamak a da din coadă; a se gudura; a se linguși; a se bucura. • kuyruk yapmak a face coadă. • kuyrukka kirmek a intra la coadă. // •etek kuyrugî trenă. •itníñ kuyrugunda precum câinii cu covrigi în coadă; din belșug.

kuyrukğellegen adj. linguşitor.

kuyrukğelleme s. gudurare.

kuyruklî adj. cu coadă.

kuyruklîyîldîz s. (astr.) cometă.

kuyruksallagan adj. linguşitor.

kuyruksogîmî súyegí s. (anat.) os sacral; sacrum; crucea-şalelor.

kuyruksuz adj. fără coadă.

kuyruksallar s. (om.) codobatură; prundar (lat., Motacilla).

kuyruksallar, ak- s. (orn.)
codobatură albă; prundar alb (lat.,
Motacilla alba).

kuyruksallar, alaşa- s. (orn.) codobatură africană; prundar african (lat., Motacilla aguimp).

kuyruksallar, boz- s. (orn.)
codobatură de munte; codobatură
sură; prundar sur (lat., Motacilla
cinerea).

kuyruksallar, sarî- s. (orn.) codobatură galbenă (lat., Motacilla flava).

kuyruksallar, sarî-baş- s. (orn.) codobatură cu cap galben (lat., Motacilla citreola).

kuyruksuz-búrkút s. (om.) vultur african (lat., Terathopius ecaudatus).

kuytî *adj.* **1.** *(d. locuri)* retras; izolat; dosnic. **2.** *(d. locuri)* rece; răcoros.

kuytuluk s. răcoare.

kuyulgan adj. **1.** turnat. **2.** (d. păr) căzut. **3.** (d. frunzele copacilor) scuturat.

kuyulgan-burgas s. (bot.) salcieplângătoare; salcie-pletoasă (lat., Salix babylonica).

kuyulgan-tal s. (bot.) salcieplângătoare; salcie-pletoasă (lat., Salix babylonica).

kuyulma s. 1. vărsare; revărsare; deversare; turnare. 2. (d. păr) revărsare; cădere. 3. (d. frunzele copacilor) scuturare. // •șáș kuyulmas î căderea părului; calviție. kuyulmak v.i. 1. a se vărsa; a se

revărsa; a se deversa; a fi turnat. **2.** (d.

frunzele copacilor) a se scutura. 3. (d. păr) a se revărsa; a cădea. // •șáșí kuyulmak a i se revărsa părul; a-i cădea părul. •tişleri kuyulmak a-i cădea dinții. •yapragî kuyulmak a se desfrunzi.

kuyuluw s. 1. vărsare; revărsare; deversare; turnare. **2.** (d. păr) revărsare; cădere. **3.** (d. frunzele copacilor) scuturare.

kuyumğî s. bijutier.

kuyunşîgarmasî s. nărăvire.

Kuyusî, Idris- s. (topon.) ("Fântâna lui Idris") Veteranu (jud. Constanța).

Kuyusî, Kerim- s. (topon.) ("Fântâna lui Kerim") Zorile (jud. Constanța).

Kuyusî, Mahmut/Mamut-(topon.) ("Fântâna lui Mahmut") Izvoru Mare (jud. Constanța).

Kuyuşuk/Kuyuğuk s. (topon.) ("Fântânița") Cuiugiuc (jud. Constanța). Kuyusî, Çîfît- s. (topon.) Yovkovo (Dobrich, Bulgaria).

s. 1. turnare; vărsare; kuyuw deversare. 2. perete; zid.

kuz s. umbră.

kuzbare s. (bot.) coriandru (lat., Coriandrum sativum).

kuzgî s. (orn.) corb (lat., Corvus corax).

kuzgîkîlîşî s. (bot.) gladiolă; săbiuță (lat., Gladiolus gandavensis).

kuzgun s. (orn.) corb (lat., Corvus corax).

Kuzgun s. (topon.) Ion Corvin (jud. Constanța).

kuzgun, kalîn-tumşuklî- s. (orn.) corb cu cioc gros (lat., Eurystomus glaucurus).

kîzîlkuzgun. s. dumbrăveancă roșie (lat., Coracias naevia).

kuzgun, kóks. (orn.) cioarădumbrăveancă; pucioasă; albastru (lat., Coracias garrulus).

kuzgun, pembe-karînlî-kóks. (orn.) dumbrăveancă albastră cu piept roz (lat., Coracias caudata).

kuzgun, tel-kuyruklî-kók- s. (orn.) dumbrăveancă albastră cu coadă de rândunică (lat., Coracias abyssinicus).

kuzgun, yakalî- s. (orn.) corb gulerat (lat., Corvus albicollis).

kuzgunî. Hint-kók-S (orn.) dumbrăveancă albastră indiană (lat., Coracias benghalensis).

kúder s. (zool.) bizam; ondatra (lat., Ondatra zibethica).

kúf I. adj. alb. II. s. mucegai.

kúfe s. paner; coş.

kúflengen adj. 1. muced; mucegăit. 2. perimat. învechit; 3. învechit: înnobilat.

kúflenmek v.i. (fig.) a se învechi; a se înnobila. 1. a mucegăi. 2. (fig.) a se învechi; a se perima.

kúflenúw s. 1. mucegăire. 2. învechire; înnobilare. 3. învechire; perimare.

kúflí adj. învechit; înnobilat. 1. muced; mucegăit. 2. învechit; perimat. nerecunoștință; s. ingratitudine.

kúfranlî adj. nerecunoscător; ingrat.

kúfretílgen adj. înjurat; suduit. kúfretmek v.t. a insulta; a aduce injurii; a înjura.

kúfúr s. 1. înjurătură; insultă. 2.

kúfúrğí adj. insultător; jignitor.

kúkúrt s. (chim.) sulf; pucioasă.

kúkúrtlí adj. (chim.) sulfuros; sulfuric. // • kúkúrtlí suw apă sulfuroasă.

kúl I. adj. scrum și cenușă; praf și pulbere; distrus. II. s. cenușă; scrum. // •ğagîp kúlún şîgarmak a incinera. •kózíne kúl úpúrmek a arunca praf în ochii cuiva; a-l înșela. •kúl bolmak a se preface în scrum și cenușă; a se face praf și pulbere. • kúl ğutmak a tăcea și a le trage; a tăcea și a înghiți. // •ğangan kúl tăciune. • kúl suwî lesie.

kúl adj. întreg; tot; complet.

kúlbastî s. (gastron.) friptură la grătar. **kúlbe** s. (bot.) schinduf (lat., Trigonella foenum graecum).

kúldan s. scrumieră.

kúldiv adi. cenusiu. •suratî/şîrayî kúldiy kesílmek a se întuneca la față. // • şîrayî kúldiy palid la față.

kúldúrgen adj. comic; hazliu; ridicol. kúldúrme s. comedie; comicărie.

kúldúrmek v.t. a determina să râdă; a stârni râsul; a amuza. // •kalkka kúldúrmek a face pe cineva de râsul lumii.

kúldúrmelí adj. comic; hazliu. // kúldúrmelí fağiya tragicomedie.

kúldúrmelí-feğiy adj. tragicomic. kúldúrúlmek v.i. a fi făcut să râdă; a fi făcut să se amuze.

kúldúrúw s. comedie; farsă. // • kúldúrúw tuyuwî man cu simțul umorului.

kúldúrúwğí I. adj. comic; hazliu; ridicol; rizibil. II. s. umorist. // •kúldúrúwğí resímín yapmak a caricaturiza. // •kúldúrúwğí resím caricatură. •kúldúrúwğí ressam caricaturist. • kúldúrúwğí taklit parodie.

kúldúrúwğúlúk s. comicărie.

s. turn; foişor; turlă; kúle/kule schelă; sondă.

kúle-kúle adv. cu bine; surâzând. kúlfet s. 1. trudă; muncă grea. 2. oboseală; osteneală. 3. neliniște; îngrijorare. 4. ceremonie; solemnitate.

kúlfetlí adj. 1. greu; dificil; anevoios. 2. ceremonios; afectat.

kúlfetşí *adj.* silitor.

kúlgen-kagay s. (om.) peso râzător (lat., Larus articilla). s. (orn.) pescăruș

kúlgen-karkîldak s. (orn.) pescăriță râzătoare (lat., Gelochelidon nilotica; Sterna nilotica).

kúlgen-şaklay s. (orn.) pescăruş râzător (lat., Larus articilla).

kúlgenyúzlí adj. surâzător; zâmbitor; amabil; îndatoritor; atent; primitor; serviabil.

kúlgenyúzlúk s. amabilitate.

kúliy adj. întreg; tot; complet.

kúlíşîkkan adj. incinerat.

kúlliy adj. complet; întreg; deplin; tot. **kúllivat** s. opere complete.

kúlliyet s. totalitate; total.

kúlliyğe adv. complet; integral; totalmente; de-a binelea.

kúllúk s. 1. cenuşar. 2. scrumieră. kúlme s. râs.

kúlmegen adj. ursuz.

kúlmek A. v.i. **1.** a râde. **2.** a se amuza; a face haz; a se distra. B. v.t. a lua în derâdere; a-și bate joc (decineva). // •ísí-bawurî man kúlmek a râde în hohote. •kúlúp ğíbermek a pufni în râs. •mîyîkastîndan kúlmek a râde pe sub mustață; a rânji. •sakalîna kúlmek a râde în barbă; a chicoti. •yúzí kúlmek a-i râde inima; a-i râde mustața; a se bucura. •yúzúne kúlmek a-i râde cuiva în nas. // •kúletan râde frecvent. •kúlgúm kelse dacă o să-mi vină să râd. •kúlúp ğíberdí a izbucnit în râs. •yúzge kúlgen linguşitor.

kúlmekten adv. de râs; din cauza râsului. // •kúlmekten bayîlmak a leşina de râs. kúlmekten •kúlmekten ğerlerge ğatmak a tăvăli de râs. •kúlmekten ólmek a se prăpădi de râs.

kúlmez adj. ursuz.

kúlmiykalîr adj. ursuz.

kúlrengí adj. cenuşiu; gri; sur. kúlrengí-dogan s. (orn.) şoim cenuşiu (lat., Falco concolor).

kúlrengí-ğelkuwgan s. (orn.) ielcovan cenuşiu; furtunar cenuşiu; pasăreafurtunii cenușie (lat., Puffinus griseus).

kúlrengí-karkara rúlrengí-karkara s. (orn.) stârc cenuşiu; bâtlan (lat., Ardea cinerea).

kúlrengí-şapur s. (om.) stârc cenuşiu; bâtlan (lat., Ardea cinerea).

kúlrengí-togan s. (orn.) șoim cenușiu (lat., Falco concolor).

kúlse s. lingou.

kúlşîgarmasî s. incinerare.

kúl-sîrtlî-suwbuga s. (orn.) stârc cu spate cenuşiu (lat., Ixobrychus sturmii).

kúltabak s. scrumieră.

kúlte s. 1. lingou. 2. snop; legătură; mănunchi. **3.** (geol.) rocă. **4.** scul; jurubiță; ghem; bobină.

kúltúr I. adj. cultural. II. s. cultură. kúltúrlí adj. 1. cultural. 2. cult; instruit.

kúltúrsúz adj. incult; neinstruit.

kúltúrsúzlúk s. ignoranță; incultură. kúlúmsúregen adj. zâmbitor; surâzător. // •kúlúmsúregen yúz față zâmbitoare.

kúlúmsúreme s. zâmbet; surâs.

kúlúmsúremek v.i. a zâmbi; a surâde.

kúlúmsúrew s. zâmbet; surâs.

kúlúmsúrewğí zâmbitor; adj. surâzător.

adj. 1. hazliu; comic. 2. kúlúns caraghios.

kúlúnşlúk s. 1. caraghioslâc. 2. haz; comicărie.

kúlústúr *adj.* uzat; demodat; ordinar. kúlústúrlúk s. uzare; demodare;

desuetudine. kúlúş S râs; ilaritate.

• mîyîkastîndan kúlúş rânjet. kúlúşmek v.i. a râde laolaltă; a face haz laolaltă.

kúlúşşeşegí s. (bot.) mireasă (lat., Coleus blumei).

kúlúştuwurgan adj. ridicol; rizibil; caraghios.

kúlúw s. ilaritate.

kúmbet s. 1. (arhit.) cupolă. 2. protuberanță; proeminență; ieșitură; umflătură; ridicătură. 3. calotă.

kúmbetlí adi. protuberant: proeminent; ieşit; umflat; ridicat.

kúmes s. coteț; cotineață.

kún s. **1.** soare. **2.** zi; ziuă. // • **kún** agarmak a se lumina de ziuă. •kún etmek a-şi petrece zilele; a trăi. •kún kawuşmak a se bate

ziua cu noaptea; a se însera. •kún kórmek a-şi trăi traiul. •kún kórmemek a nu avea zile bune cu cineva. • kún kóstermemek a-i face cuiva zile fripte; a-l chinui. $\bullet k \acute{u}n$ tuwmak a răsări soarele. •kúní ${\it kalmak}$ a ajunge la mâna cuiva. •kúnlerí sayuwlî bolmak a avea zilele numărate. •kúnlerín geşírmek a-şi petrece zilele; a trăi. // •akîr kúnlerde în ultimele zile. at kúní onomastic. •bayram
kúní zi de sărbătoare. •bírkaş kún ewel acum câteva zile. •bo kúnlerde zilele acestea. • boş kún zi liberă. •búgún íş kúní azi e zi de lucru. •búgúngí kúnde în ziua de astăzi. •bútún kún ğolda edík călătorit toată ziua. am •díñlenme/istirahat kúní zi de odihnă. •ekí kún arasînda solgan da kúygen în decurs de două zile și-a pierdut vigoarea. •ertesí kún a doua zi. • ğaz kúní zi de vară. •ğaznîñ kúní sîğak bolîr vara este cald. •geşen kúnlerde zilele trecute. •ğuma $\pmb{k\acute{u}n\acute{\iota}}$ ziua de vineri. $\bullet \acute{\iota} \hat{\pmb{s}} \ \pmb{k\acute{u}n\acute{\iota}}$ zi de lucru. •kara kún dostî prieten la nevoie. • kaş kún? câte zile?; • kayîrlî kúnler! bună ziua!; • kîskaayaklîlar kúní ziua femeii. • kîşnîñ kúní suwlar buzlar iarna îngheață apele. •kîyamet kúní sfârşitul lumii. •kún aydîn! bună ziua!; •kún tertíbí agendă. • kúneşlí kún zi însorită. • kúnnúñ bírínde într-o bună zi; într-o zi; odată. •kúnnúñ konîsî subiectul zilei. • kúnúñúz aydîn bolsîn! bună ziua!; • men kelmeden bír kún ewel cu o zi înaintea venirii mele. •onbeş kúnlúk bilunar. • onbeş kúnlúk dergí revistă bilunară. •şalîşmak kúnlerí zile de muncă. •sízní kúnler men bekledík v-am aşteptat zile de-a rândul. •tatil kúní zi liberă. •yaş kúnúñúz **múbarek bolsîñ!** la mulți ani! (urare de ziua de naștere); • yaş/tuwum kúní zi de naştere.

kúnaydîn interj. bună ziua!;

kúnaylanîr s. (astr.) solstițiu. // • ğaz kúnaylanîrî (astr.) solstitiu de vară. •kîş kúnaylanîrî (astr.) solstitiu de iarnă.

kúnbatar I. adv. partea dreaptă. II. s. (geogr.) vest; apus; occident.

kúnbatardan adv. vestic; din vest; din

dreapta. kúnbatarğelí s. (d. vânt) zefir.

kúnbatarlî adj. occidental; vestic; de dreapta.

kúnbatmasî s. apus de soare; asfințit; amurg; înserare.

kún-begún adv. din zi în zi; zilnic.

kúnberítlí s. (astr.) periheliu.

kúnbetí s. (geogr.) sud.

Kúnbetí-Afrika s. (topon.) Africa de Sud

kúnbetí-afrikalî s., adj. sud-african. Kúnbetí-Amerika s. (topon.) America

kúnbetí-amerikalî s., adj. sudamerican.

Kúnbetí-Kore s. (topon.) Coreea de Sud.

kúnbetí-korelí s., adj. sud-corean. kúnbetí-kúnbatar s. (geogr.) sud-

kúnbetí-kúntuwar s. (geogr.) sud-

kúnbetlí adj. sudic; de sud.

kúnde adv. zilnic; pe zi; per diem. // • ekí kúnde bír o dată la două zile. kúndelík I. adj. zilnic; cotidian; pe zi; per diem. II. s. 1. salariu (de zilier). 2. jurnal; agendă. // •kúndelík gázáta cotidian. kúndelík activități ísler cotidiene. •kúndelík masîraplîk diurnă. • kúndelík men cu ziua.

kúndelíkşí s. zilier; salahor.

kúndelíkşílík s. muncă de zilier; salahorie.

kúndem s. 1. ordine de zi. 2. actualitate.

kúndemgekelgen adj. actualizat. kúndemgeketírúw s. actualizare.

kúndemgeuyduruw s. actualizare.

kúndemgeuygan adj. actualizat.

kúndemlí *adj.* actual.

kúnden-kúnge adv. din zi în zi; zilnic. kúndeňkleşír s. (astr.) echinocțiu. //

kúndeñkleşírí (astr.) echinocțiu de primăvară. • kúz kúndeñkleşírí (astr.) echinocțiu de toamnă.

kúndeș s. concubină; una dintre mai multe soții.

kúndúk I. adj. (anat.) ombilical. II. s. (anat.) ombilic; buric. // •kúndúk baylamî (anat.) cordon ombilical.

kúndúklúk adj. (anat.) ombilical.

kúndúz adv. ziua; în cursul zilei. // • keşení kúndúzge katmak a face din noapte zi. // $\bullet k \hat{u} n d \hat{u} z$ boldî s-a făcut ziuă. • kúndúz newbetí schimb de zi.

kúndúzlúk adj. (d. îmbrăcăminte) de

kúnes s. 1. soare. 2. sud; miazăzi. // •kúneş batmak a apune soarele. •kúneş ğakmak a se arde la soare; a se bronza; a face insolație. • kúneș wurmak (d. soare) a dogori; a bate. •kúneşte ğanmak a se arde la soare; a se bronza. // •akşamga taban kúneş kîzdîrmay spre seară soarele nu dogorește. •al kúnes soare dogoritor. •ğawundan soñra kúneş şîktî după ploaie a ieșit soarele. •kúneș batkandan soñ sebeliy de sebeliy de când a apus soarele tot si toarnă. • kúnes toarnă batmadan ewel înainte de apusul soarelui. • kúnes bulutlarnîñ artîndan boylandî soarele a apărut din spatele norilor. •kúneș erkesí energie solară. • kúneș ğaga soarele dogoreşte. •kúneş ğarîklamasî radiație solară. • kúneş ğarîklarî raze solare. ğîltîray kúneş soarele strălucește. • kúneș kózildirigi ochelari de soare. • kúneş kutubî/ğehetí (geogr.) polul sud. kúneş sáátí cadran solar.
kúneş şemsiyesí umbrelă de soare. •kúneş sistemî (astr.) sistem solar. •kúneş şomînmasî baie de soare; plajă. •kúneş tağî coroană solară. • kúneș tuwmasî răsărit de soare. • kúneșníñ tayîfî spectru solar. • kúneşníñ tuwuwî răsăritul soarelui.

kúnesbatmasî s. apus de soare: asfințit; amurg; înserare.

kúneşbetí s. sud; miazăzi.

kúneşbúlbúlí s. (orn.) pasăreasoarelui (lat., Leiothrix lutea).

s. (bot.) roua-cerului kúneş-gúlí

(lat., Drosera rotundifolia).

kúneşgúzelí s. (bot.) crin-galben (lat., Hemerocallis flava).

kúnesğakmasî s. insolatie; bronzare.

kúneşkutubî s. polul sud.

kúneslenme túneşlenme s. plajă. //
•kúneşlenme takîmî costum de baie. • kúneşlenme yerî plajă.

kúneşlenmek v.i. a face plajă.

kúneslí I. adj. însorit; cu soare. II. s., adj. (d. oameni) sudic; meridional. // • kúneslí kók cer însorit. kúneslí Kóstenğege kos keldíñíz! bine ați venit în însorita •kúneşlí Constanta!; kún însorită.

kúneşlítedaviy s. (med.) helioterapie. kúneşşí adj. (geogr.) sudic; austral.

kúneşteğangan adj. ars de soare; bronzat.

kúneşteğanma s. ardere la soare; bronzare.

kúnğí adj. actual.

kúníkalgan *adj.* dependent.

kúníkalma s. dependență.

kúnkawusmasî înserare; crepuscul; amurg; asfințit.

kúnkaytîmî s. (astr.) solstițiu.

kúnkóstermegen adj. chinuitor. kúnkóstermeme s. chinuire.

kún-kúnge adv. de la o zi la alta. // •kún-kúnge hep sîğak bola de la o zi la alta se face tot mai cald.

kúnlí *adj.* datat.

kúnlúk s. (bot.) livan (lat., Boswellia sacra).

kúnortasî s. amiază.

kúnortasîndanewel adj. înainte de amiază; antemeridian.

kúnortasîndansoñ adi. de după amiază; postmeridian.

kúnozar s. (astr.) afeliu.

kúnsayîm s. calendar. • kúnsayîm yîlî an calendaristic. kúnsayîmlî adj. cu calendar. //

•kúnsayîmlî sáát ceas cu calendar. kúntabak s. (bot.) floarea-soarelui

(lat., Helianthus annuus). //
•kúntabak mayî ulei de foarea soarelui.

kúntayak s. (şi mat.) rază.

kúntayaklî adj. radial.

kúntayaklî-bitotî s. (bot.) vârtejulpământului; păducher (lat., . Pedicularis verticillata).

kúntayaklîlar s., pl. (zool., bot.) radiate.

kúntutulmasî s. eclipsă de soare.

kúntuwar I. adv. partea stângă. II. s. (geogr.) răsărit; est; orient. • kúntuwarga karagan orientat spre est.

Kúntuwar, Orta- s. (topon.) Orientul Mijlociu.

Kúntuwar, Uzak- s. (topon.) Orientul Îndepărtat.

Kúntuwar, Yakîn-(topon.) Orientul Apropiat.

kúntuwar-alaşa-delítaşî s. (orn.) pietrar negru asiatic (lat., Oenanthe picata).

kúntuwar-bakşa-ğeleşesí s. (orn.) silvie estică de grădină (lat., Sylvia crassirostris).

kúntuwar-balşîbîn-sarî s. (orn.) viespar estic Pernis(lat., ptilorhynchus).

kúntuwar-balşîbîn-toynagî s. (orn.) viespar estic (lat., ptilorhynchus).

Kúntuwarbetí-Timor s. (topon.) Timorul de Est.

kúntuwardan adv. estic; din est; din stânga.

kúntuwar-ğelbegesí s. (orn.) pitulice balcanică (lat., Phylloscopus orientalis).

kúntuwar-ğelkuwganî s. (orn.) ielcovan estic; furtunar estic; pasăreafurtunii estică (lat., Puffinus yelkouan).

kúntuwarlî adj. estic; oriental.

kúntuwarşî s. orientalist.

kúntuwar-şîbînğîsî s. (orn.) muscar estic (lat., Sayornis phoebe).

kúntuwarşîlîk s. orientalistică.

kúntuwar-sarîkaşî s. (orn.) pitulice balcanică (lat., Phylloscopus orientalis).

kúñlegen adj. invidios; pizmaş.

kúňleme s. invidie; pizmă.

kúňlemek v.t. a invidia; a pizmui.

kúñlengen adj. invidiat; pizmuit.

kúňlenmek v.i. a fi invidiat; a fi pizmuit.

kúňsí s., adj. invidios; pizmas. kúňsúlúk s. invidie; pizmă.

kúp I. adj. alb. II. s. mucegai. // • kúp baylamak a prinde mucegai; a mucegăi.

kúpbaskan adj. muced; mucegăit.

kúpbasuw s. mucegăire.

kúpbaylagan adj. muced; mucegăit.

kúpbaylaw s. mucegăire.

kúpe s. cercel.

kúpe-kúndúz adv. ziua; în plină zi; în toiul zilei; în amiaza mare.

kúpelemek v.t. a împodobi cu cercei;

kúpelengen adj. împodobit cu cercei; cercelat.

kúpelenmek v.i. a se împodobi cu cercei; a se cercela.

kúpelí adj. împodobit cu cercei; cercelat.

kúpeşeşegí s. (bot.) fucsie; cerceluş (lat., Fuchsia).

s. (nav.) bord. kúpeşte •kúpeştege geşírmek transborda. // •kúpeşte konşasî (tehn.) tablou de bord.

kúpeştegegeşírme s. transbordare. kúpeştegegeşken adj. transbordat.

kúpleme s. (med.) hidropizie.

kúplengen adj. 1. muced; mucegăit. 2. învechit; perimat. 3. învechit; înnobilat.

kúplenmek v.i. (fig.) a se învechi; a se înnobila. 1. a mucegăi. 2. (fig.) a se învechi; a se perima.

kúplenúw s. 1. mucegăire. 2. învechire; înnobilare. 3. învechire; perimare.

adj. învechit; înnobilat. 1. kúplí muced; mucegăit. 2. învechit; perimat. kúpme s. somieră.

kúpte s. chiftea; chifteluță.

kúrbetşí adj. înstrăinat.

kúrbetşílík s. înstrăinare.

kúrdan s. scobitoare.

kúrdanlama s. scobire cu scobitoarea. kúrdanlamak v.t. a scobi cu

scobitoarea. // •tíslerín kúrdanlamak a se scobi în dinți.

kúrdanlangan adj. scobit cu scobitoarea.

kúrdanlanmak v.i. a se scobi cu scobitoarea

kúre s. cerc; sferă; glob; globulă.

kúre s. furnal.

kúrek s. 1. lopată. 2. vâslă; lopată; ramă. // •agîntîga kúrek şekmek a munci fără rost. • kúrek

tartmak a vâsli; a da la lopată. // • kúrek ğezasî (jur.) muncă silnică. • kúrek ğezasî algan ocnaş.

kúrek súyegí s. (anat.) omoplat; scapulă

kúrekbaş s. făraş.

kúrekleme s. lopătare; dare la lopată. kúreklemek v.i., v.t. a lopăta; a da la lopată.

kúrekmúyúz s. (zool.) cerb-lopătar (lat., Cervus dama).

kúreksalar s. vâslas.

kúrekşí s. (orn.) rață lingurar (lat., Anas clypeata; Spatula clypeata). 1. vâslaş.

kúrekşí, kîzîl- s. (orn.) rață lopătar roșie (lat., Anas platalea).

kúrekşí-Afrika-Murunî-órdegí (orn.) rață lopătar de Cap (lat., Anas smithii).

kúrekşí-Awustraliye-órdegí (orn.) rață lopătar australiană (lat., Anas rhynchotis).

kúrekşí-órdek s. (orn.) rață lingurar (lat., Anas clypeata; Spatula clupeata).

kúrektartar s. vâslaş.

kúrektartuw s. lopătare; vâslire.

kúrelgen adj. luat cu lopata; adunat cu lopata.

kúrelke s. (zool.) şopârlă (lat., Lacerta vivipara).

kúrelke, yeşîl- s. (zool.) guşter (lat., Lacerta viridis).

kúrelmek v.i. a fi luat cu lopata; a fi adunat cu lopata.

kúreme s. lopătare; dare la lopată.

kúremek v.i., v.t. a lopăta; a da la lopată. // •kar kúremek a lopăta zăpada; a deszăpezi. // •karnî kúre! strânge zăpada!;

kúrene s. (zool.) mangustă (lat., Herpestinae).

kúreň I. adj. cafeniu; maroniu; brun; castaniu închis. II. s., adj. (d. cai) murg.

kúres s. 1. trântă; lupte. 2. (sport) luptă tătărească. // •azat kúreș lupte libere.

kúreşçí s. (sport) luptător.

kúreşçílík s. lupte.

kúreşík s. (anat.) globulă.

kúreşmek v.i. (sport) a se lupta; a se lua la trântă.

kúrewke s. ploscă.

kúriy adj. **1.** (mat.) sferic. **2.** global; globular. // •kúriy arz glob terestru; palaneta Pământ.

kúrk s. blană.

kúrke s. (om.) curcă; curcan (lat., Meleagris gallopavo).

kúrke-şongîrî s. (orn.) condor (lat., Cathartes aura).

kúrkşí s. blănar.

kúrkşúlúk s. blănărie.

kúrmelemek v.i. a se împletici.

kúrmelengen adj. împleticit.

kúrmelenmek v.i. a se împletici. // •ayagî kúrmelenmek a i se împletici picioarele; a se împiedica în picioare.

kúrsí I. adj. scenic. II. s. tribună; catedră; pupitru; estradă; scenă. // idam kúrsúsí eşafod.
múttehimler kúrsúsí boxa acuzaților. •șeref kúrsúsí (sport) tribună de onoare.

kúrsíarkasî s. culise.

kúrsísîzgağîsî s. scenograf.

kúrsísîzgalî adj. scenografic.

kúrsísîzgasî s. scenografie. kúrsíyazuwğusî s. scenarist. kúrsíyazuwî s. scenariu.

kúrsúlúk adj. scenic.

kúrte, ak-kanatlî-

kúrşek s. (gastron.) păsat (mămăligă din mei, în apă sau lapte).

kúrşen s. sac de povară; samar.

kúrt s. 1. gutuie. 2. (bot.) gutui (lat., Cydonia vulgaria).

ciocănitoare cu aripi albe (lat., Dendrocopos leucopterus). kúrte, ak-sîrtlî- s. (orn.) ciocănitoare

cu spate alb (lat., Dendrocopos leucotos).

kúrte, balaban-alaşaciocănitoare pestriță mare (lat., Dendrocopos major).

kúrte, boz- s. (orn.) ghionoaie sură (lat., Picus canus).

kúrte, kara- s. (om.) ciocănitoare neagră (lat., Dryocopus martius).

kúrte, kíşkene-alaşa- s. (orn.) ciocănitoare pestriță mică (lat., Dendrocopos minor).

kúrte, ortanğa-alaşas. (orn.) ciocănitoare de stejar (lat., Dendrocopos medius).

kúrte, pullî- s. (orn.) ghionoaie cu pântece solzos (lat., Picus squamatus).

kúrte, sarî-karînlîciocănitoare cu pântece galben (lat., Sphyrapicus varius).

kúrte, úş-parmaklîs. (orn.) ciocănitoare de munte (lat., Picoides tridactylus).

kúrte, yeşíl- s. (orn.) ghionoaie verde (lat., Picus viridis).

kúrtek s. troian; nămete.

kúrteklemek v.t. a troieni; a nămeți. kúrteklengen adj. înzăpezit; troienit; nămetit.

kúrteklenme s. înzăpezire; troienire; nămețire.

kúrteklenmek v.i. a se înzăpezi; a se troieni; a se nămeți.

adj. înzăpezit; troienit; kúrteklí nămetit.

kúrteşígí, Ağem- s. (orn.) țiclean persan; țiclean de stâncă estic (lat., Sitta tephronota).

kúrteşígí, Ğezayir- s. (orn.) țiclean algerian (lat., Sitta ledanti).

kúrteşígí, Kanada- s. (orn.) țiclean canadian (lat., Sitta canadensis).

kúrteşígí, kaya- s. (om.) țiclean de stâncă (lat., Sitta neumayer).

kúrteşígí, Korsika- s. (orn.) țiclean Corsica (lat., whiteheadi).

kúrteşígí, Krúper'níñ- s. (orn.) țiclean pitic (lat., Sitta krueperi).

kúrteşík s. (orn.) țiclean; țiclete; ciocănitoare-mică scorțar; (lat., Sitta europaea).

kúrteşík, kíşkene- s. (orn.) țiclean pitic (lat., Sitta krueperi).

kúrtesí, Atlas- s. (orn.) ghionoaie Levaillant (lat., verde Picus vailantii).

kúrtesí, bakşa- s. (om.) ciocănitoare de grădină (lat., Dendrocopos syriacus).

kúrtesí, Levaillant'nîñs. (orn.) ghionoaie verde Levaillant (lat., Picus vailantii).

kúrtesí, Súriye- s. (orn.) ciocănitoare de grădină (lat., Dendrocopos syriacus).

kúskí s. daltă.

kúsuf s. eclipsă de soare.

kúş s. 1. putere; forță; vigoare. 2. putință; capacitate. 3. capacitate; potențial. // • kúșí ğetmek a putea; a fi capabil. // • añlaw kúșí putere de înțelegere. • ekonomik kúși potențial economic. • tahrik kúși forță motrice. • úretím kúși (econ.) productivitate. • yasa kúși (pol.) putere legislativă.

kúş-bela *adv.* cu greu; cu mare dificultate; anevoie.

kúşengen adj. forțat; sforțat.

kúşenmek *v.i.* a se forța; a se opinti; a se screme; a icni.

kúşenúw s. forţare; opintire; scremet;
icnet.

kúşlendírmek v.t. a întări; a fortifica. **kúşlene-kúşlene** adv. progresiv.

kúşlengen *adj.* **1.** progresiv. **2.** întărit; fortificat.

kúşlenmek v.i. a se întări; a se fortifica.

kúşleşmek *v.i.* a se îngreuna; a deveni mai dificil; a se complica.

kúşleştírmek v.t. a îngreuna; a complica; a determina să devină mai dificil; a determina să devină mai anevoios.

kúşlí adj. 1. puternic; viguros; energic.2. (d. voce) țipător.

kúşlúk s. 1. greutate; dificultate. 2.
putere; vigoare; robusteţe. //
kúşlúk tartmak a întâmpina greutăţi.

kúşsúz adj. slab; vlăguit; anemic.

kúşsúzlúk s. neputință; slăbiciune.

kúşúl s. (zool.) cârtiță; sobol (lat., Talpa europaea).

kútle s. **1.** teanc; grămadă; maldăr; bloc. **2.** (fiz., soc.) masă.

kútlelídeweransîzgalî adj. (fiz.) cinetic.

kútlelídeweransîzgasî I. *adj. (fiz.)* cinetic. **II.** s. (*fiz.*) cinetică.

kútúk s. 1. buturugă; butuc; buştean.
2. registru. // •kayît kútúgí registru; matricolă.

kútúpkana s. bibliotecă. //
•akademiya kútúpkanasî
biblioteca academiei. •kóy
kútúpkanasî bibliotecă sătească.
•merkez kútúpkanasî biblioteca
centrală

kútúpkanağî s. bibliotecar.

kúwe s. scut; paväză.

kúydúrmek v.t. **1.** a pârli; a perpeli; a bronza; a flamba. **2.** a face să sufere; a face să pătimească; a mâhni; a întrista; a amărî.

kúydúrúw s. (med., gastron.) flambare.

kúydúrúwğí adj. mâhnitor; întristător.

kúye s. 1. funingine; negru de fum. 2. (ent.) molie (lat., Tinea). 3. (tehn.) elice; spirală; şurub. 4. (tehn.) calamină.

kúyelí adj. 1. (mat.) spiralat; elicoidal.
2. murdar de funingine; cu negru de fum. 3. (tehn.) cu calamină.

kúyelí-kagay s. (om.) pescăruș arab (lat., Larus hemprichii).

kúyelí-şaklay s. (orn.) pescăruş arab (lat., Larus hemprichii).

kúyente s. cobiliță.

kúyez I. *adj.* semeţ; trufaş; mândru; falnic. **II.** s. reuşită; succes.

kúyezlík s. semeție; trufie; mândrie; fălnicie.

kúygen adj. 1. pârlit; perpelit; bronzat.
2. care suferă; care pătimeşte; mâhnit; întristat; amărât. // •kúygen biftek biftec în sânge.

kúyğan s. emoţie; entuziasm;

însuflețire; înflăcărare; ardoare. //
• kúyğan íşínde cuprins de emoție. • kúyğanîmnî bagîşlañîz! iertați-mi emoția!;

kúyğanlandîrmak v.t. 1. a emoţiona; a mişca; a impresiona. 2. a entuziasma; a înflăcăra; a însufleţi.

kúyğanlandîruwğî *adj.* emoţionant; impresionant; entuziasmant; însufleţitor.

kúyğanlangan adj. emoţionat; impresionat; entuziasmat; însufleţit; înflăcărat.

kúyğanlanma s. impresionare.

kúyğanlanmak v.i. **1.** a se emoţiona; a fi impresionat. **2.** a se entuziasma; a se înflăcara; a se însufleţi.

kúyğanlanuw s. impresionare.

kúyganlî adj. 1. emoționat; mişcat; impresionat. 2. entuziasmat; înflăcărat; însuflețit. 3. emotiv.

kúyğanlîlîk s. emotivitate.

kúyme s. **1.** barcă; luntre. **2.** pârlire; perpelire; bronzare.

kúymeğí s. barcagiu; luntraş.

kúymek v.i. 1. a se pârli; a se perpeli; a se bronza. 2. a suferi; a pătimi; a se mâhni; a se întrista; a se amărî. //
•ekí kún arasînda solgan da kúygen în decurs de două zile şi-a

pierdut vigoarea.

kúysegen s. aspirant. **kúyselgen** adj. dorit.

kúyseme s. dorință.

kúysemek *v.i.* a-şi dori; a râvni la...; a tânji după...;

kúyúk adj. 1. pârlit; perpelit. 2. (d. oameni) bronzat. 3. (d. fructe) copt. 4. suferind; îndurerat; trist; amărât; melancolic; nostalgic.

kúyúw adj. 1. suferință; îndurerare; tristețe; amărăciune; melancolie; nostalgie. 2. (d. fructe) coacere. 3. pârlire; perpelire. 4. (d. oameni) bronzare.

kúyúz s. covor; covoraș; carpetă.

kúyze s. borcan.

kúz s. toamnă. // •kúz başî începutul toamnei. •kúz kaytîk bolağak toamna va fi umedă. •kúz kúndeñkleşírí (astr.) echinocțiu de toamnă. •kúz sabanî arătură de toamnă. •kúznúñ kelúwî sosirea toamnei. •ómírníñ kúzî toamna vieții.

kúz-bekúz adv. din toamnă în toamnă.

kúzde *adv.* toamna; în timpul toamnei; pe timp de toamnă.

kúzdegí adj. din primăvară; tomnatic.kúzdekí adj. din primăvară; tomnatic.

kúzden adv. din toamnă; din timpul toamnei. // •suwuklar kúzden başladî frigul a început din toamnă.

kúzden-kúzge adv. din toamnă în toamnă.
kúzen s. (zool.) dihor (lat., Mustela

putorius).
kúzen, sasîk- s. (zool.) sconcs (lat.,

Mephitis). kúzge adv. pentru la toamnă; la

toamnă.

kúzgeşík adv. până la toamnă.
kúzgí I. adj. de toamnă; tomnatic. II.
s. oglindă.

kúzlúk adj. de toamnă; tomnatic. // • kúzlúk pardesús pardesiu de toamnă.

kúzlúk-awǧîotî s. (bot.) ruscuţă-detoamnă (lat., Adonis autumnalis; Adonis annua).

kúzlúk-keklíkotî s. (bot.) ruscuță-de-

toamnă (lat., Adonis autumnalis; Adonis annua).

kúz-şiydemí s. (bot.) brânduşă-detoamnă; floarea-brumei (lat., Colchicum autumnale).

kwadrat s. (tipogr.) cvadrat.

kwafor s. coafor. // •kwafor

salonî salon de coafură.kwafura s. coafură.

kwanta s. (fiz.) cuantă.

kwantalîk adj. (fiz.) cuantic.

kwantum s. cuantum.

kwartet s. (muz.) cvartet. **kwaternar** adj. cuaternar.

kwintet s. (muz.) cvintet.

kyor adj. 1. orb; chior. 2. (d. tăişuri) bont; tocit; ştirbit. 3. întunecat; obscur; întunecos. 4. lăuntric; dosnic. // •kyor dawa tutmak a linşa. •kyor kalmak (d. tăişuri) a se ştirbi. •kyor kalmak prejudecată. •kyor kurşun glonţ rătăcit. •kyor sokak stradă înfundată; stradă

kyor-barsak s. (anat.) apendice. // •kyor-barsak ameliyatî (med.) operație de apendicită. •kyorbarsak pişmesi/iltihabî (med.) inflamarea apendicelui; apendicită.

kyorday adv. orbeşte.

kyorğa adv. orbeşte.

dosnică.

kyorî-kyorîna adv. orbeşte.

kyor-îşan s. (zool.) orbete; cățelulpământului; şomâc (lat., Spalax microphthalmus).

kyorlanma I. s. **1.** tocire (a tăișurilor). **2.** atrofiere. **II.** v.t. orbire.

kyorlanmak *v.i.* **1.** a se atrofia. **2.** a orbi. **3.** (*d. tăișuri*) a se toci.

kyorlanuw s. **1.** tocire (a tăişurilor). **2.** atrofiere.

kyorlaşkan *adj.* **1.** orbit; chior. **2.** atrofiat. **3.** (*d.* tăişuri) tocit.

kyorlaşma I. s. **1.** atrofiere. **2.** tocire (a tăişurilor). **II.** v.t. orbire.

kyorlaşmak *v.i.* **1.** a se atrofia. **2.** a orbi. **3.** (*d.* tăişuri) a se toci.

kyorlaşuw s. **1.** atrofiere. **2.** tocire (a tăişurilor).

kyorlîk s. **1.** orbire (ş*i fig.*). **2.** beznă. **3.** atrofiere.

Kyor-Şeşme s. (topon.) ("Cişmeaua Seacă") Ţepeş Vodă (jud. Constanța).

kyórelgen adj. atrofiat.

kyórkaluw s. **1.** (d. tăişuri) ciuntire; ştirbire; tocire; uzare. **2.** orbire.

kyúp s. 1. ulcior; urcior; chiup; amforă. 2. (anat.) placentă.

kyúpşek s. (anat.) căiță.

kyúretaj s. (med.) chiuretaj.

kyúveta s. chiuvetă.

la s. (muz.) la.

labîz s. melodie.

labîzlî adj. melodic; melodios.

laborant s. laborant. laborator s. laborator. // • mektep laboratorî laborator şcolar. laboratorğî s. laborant. laf s. 1. vorbă; cuvânt. 2. vorbărie; vorbe goale. // •árúw laf man añlatmak a lua pe cineva cu binişorul. •awuzundan lafnîn almak a lua cuiva vorba din gură; a spune tocmai ceea ce voia să zică alcineva. • aytkan laflarîna sak bolmak a-şi păzi gura; a-şi măsura cuvintele. •balaban laf atmak a arunca vorbe mari. •bír laf kaşîrmak a scăpa o vorbă. •ekí laf aytmak a spune cuiva două vorbe. •laf añlatmak a explica; a se face înțeles. •laf etmek a vorbi; a discuta. •laf gezmek a umbla vorba; a se zvoni. •laf karamak a căuta capăt de vorbă; a se da în vorbă cu cineva; a trage de limbă. $\bullet laf$ katmak a se băga în vorbă; a interveni în discuție. $\bullet laf satmak$ a vinde pielea ursului din pădure. •lafîn ğutmak a-şi pune frâu la limbă; a-și ține limba în gură; a-și ține gura. •lafîn tartmak a-şi retrage cuvântul; a retracta; a se dezice. •lafîn tutmak a se ține de cuvânt. •lafînda turmak a se tine de cuvânt. •lafîndan kaytmak a nu se ține de cuvânt; a-și retrage cuvântul; a retracta; a se dezice. •lafîndan şîkmamak a nu ieşi din cuvântul cuiva. •lafka kíríşmek a se băga în vorbă; a interveni în discuție. •lafka turmak a sta de vorbă; a sta de povești; a sta la taifas. •lafka tutmak a ține de vorbă. •lafnî deñiştirmek a schimba vorba. •laftan añlamak a asculta de cuvânt. // •árúw laf vorbă bună. •gúzel laf compliment. •kurî laf vorbă goală. •laf ustasî orator. •sáde bírkaş laf bílemen ştiu doar câteva cuvinte. •tatlî laf vorbe

lafezúw s. emfază. lafsîz adj. fără vorbe. lafsîzkalma s. scăpare; lapsus. lafsîzlîk s. scăpare; lapsus. lafşî s., adj. palavragiu; limbut. lak s. (chim.) lac. lakîrdagî, Arap- s. (orn.) flecar arab (lat., Turdoides squamiceps). lakîrdagî, Irak- s. (orn.) flecar irakian

(lat., Turdoides altirostris). s. (orn.) flecar lakîrdak, sarîğa-

berber (lat., Turdoides fulvus). lakîrdak, sîradan- s. (om.) flecar

(lat., Turdoides caudaus). lakonik adj. laconic.

lakşa s. (gastron.) tăiței. // •lakşa

şorbasî ciorbă cu tăiței.

laktoza s. lactoză.

1a1 I. adj. (d. ape) lin. **II.** s., adj. mut; necuvântător.

lallîk adj. muţenie.

lal-sagîr s., adj. surdomut.

langusta s. (zool.) langustă (lat., Palinurus vulgaris).

lanolina s. lanolină.

lap s. 1. vorbă; cuvânt. 2. vorbărie; vorbe goale.

lapbolgan adj. discutat; relatat; spus. lapezmesí s. emfază.

lapkaragan adj. iscoditor.

lapkaraw s. iscodire.

lapkaturma s. conversație; discuție.

lapon s., adj. lapon. lapsîz adj. fără vorbe.

lapsîzlîk s. scăpare; lapsus.

laser s. laser.

laso s. laț; ștreang; lasou.

laşîn s. (orn.) şoim călător (lat., Falco peregrinus).

law s., adj. laoţian.

Law s. (topon.) Laos.

lawğa I. adv. în limba laotiană. II. s. (limba) laotiană.

law-law interj. gâl-gâl!;

lawlî s., adj. laoțian.

lawuldagan adj. gâlgâitor; clocotitor.

lawuldama s. gâlgâit; clocot. lawuldamak v.i. a gâlgâi; a clocoti.

lawuldaw s. gâlgâit; clocot.

lawultî s. gâlgâit; clocot.

lawureat adj. laureat.

lay s. 1. strat; fâșie; film; peliculă. 2. (la uși, ferestre) canat. 3. trâmbă; nor; nor de fum; dâră de fum. // •bulut layî trâmbă de nori. • duman layî trâmbă de fum. •toprak layî strat de pământ. •toz layî peliculă de praf.

lay-lay adj. 1. în straturi. 2. stratiform; stratificat.

laylî adj. în straturi; stratiform; stratificat.

Laz-Mallesí s. (topon.) Lazul (jud. Constanta).

lábirint s. labirint.

láden s. (bot.) călțunaș; conduruldoamnei (lat., Tropaeolum majus).

láden-teresí s. (bot.) călțunaș; condurul-doamnei (lat., Tropaeolum majus).

ládes s. pariu; rămășag; prinsoare. // •ládes tutmak a paria.

ládin, ak- s. (bot.) brad (lat., Abies alba).

ládin, gúmúş- s. (bot.) brad argintiu (lat., Abies concolor). ládin, kîrmîzî- s. (bot.) brad roşu de

California (lat., Abies magnifica). ládin, kîzîl- s. (bot.) brad-roşu; bradnegru; molid; molift (lat., Picea

ládin, soylî- s. (bot.) brad argintiu albastru; brad nobil (lat., Abies

procera). Vancouver (lat., Abies grandis). s. (bot.) brad de

ládiní, dagaşasî- s. (bot.) brad alpin (lat., Abies lasiocarpa).

ládiní, Japon- s. (bot.) brad japonez (lat., Abies firma). ládiní, Kawkaz- s. (bot.) brad de

(lat., Caucaz Ahies nordmanniana).

ládiní, Rum- s. (bot.) brad grecesc (lat., Abies cephalonica).

ládiní, Sebír- s. (bot.) brad siberian (lat., Abies sibirica).

láğiwert-kirazkuşî s. (orn.) vrabie albastră (lat., Passerina cyanea). láğiwert-súlekeş s. (orn.) vrabie albastră (lat., Passerina cyanea). láğiwert-tenek s. (om.) vrabie

albastră (lat., Passerina cyanea). láğíwert adj. albastru închis; bleumarin.

láj s. 1. medicament; doctorie. 2. (fig.) remediu; soluție. // • ğatar kursakka alîngan láj medicament care se ia înainte de culcare. • îsteseñíz bír láj beriyim dacă doriți vă dau un medicament. •láj tedaviyí cură. •lájler yazî man beríle medicamentele se dau pe bază de rețetă. •súrgún lấjí (med.) purgativ; laxativ. •tîñdîruwğî láj medicament (med.) calmant.

•yuklatkan láj somnifer. lájlí adj. 1. remediabil; curabil. 2. medicamentos.

lájsíz adj. iremediabil; incurabil.

lájyazîsî s. (med.) rețetă; prescripție medicală.

lákap s. poreclă. // •lákap takmak a porecli.

lákapatîlgan adj. poreclit; numit.

lákaplî adj. poreclit; aşa-zis; aşanumit.

lákayt adj. indiferent; dezinteresat.

lákin conj. dar; însă. lákîrdî s. 1. cuvânt; vorbă. 2. conversație; discuție. 3. flecăreală; pălăvrăgeală.

lál I. s. 1. rubin. 2. cerneală roșie. II. s., adj. carmin; cârmâz.

lále s. (bot.) lalea (lat., Tulipa gesneriana).

s. (bot.) dediței; lálesí, dakadormitele (lat., Pulsatilla montana).

lálesí, kargas. (bot.) zămoșiță; macul-ciorii (lat., Hibiscus trionum).

lálesí, taj- s. (bot.) bibilică; coroană; lalea-pestriță (lat., Fritillaria meleagris).

láma s. (zool.) lamă (lat., Lama).

láma-karabaşî s. lama.

lámba s. 1. lampă cu petrol; felinar; semafor. 2. (fiz.) lampă. // • ğoklama lámbasî (tehn.) lampă de control. •lámba íşesí sticlă de lamnă. •lámbanîñ ğarîgî uzaktan yeşil bolîp kórine din depărtare lumina lămpii se vede verde. •tîlsîm lámbasî lampion.

lámela s. lamelă.

lándo s. landou.

lástík s. 1. (auto.) cauciuc; cameră. 2. elastic. **3.** galoş; şoşon; cizme de cauciuc. 4. gumă; radieră. 5. (auto.) anvelopă; pneu. // •arka lástíkler cauciucurile din spate. •bir şerik metre lástík un sfert de metru de elastic. •bír şípt lástík o pereche de galoşi. •íş lástígí hawa kaşîra răsuflă camera. •lástík ğanardaklaştîrîlmalî cauciucul trebuie vulcanizat.

lástíklí adj. de cauciuc.

láşin s. (orn.) şoim călător (lat., Falco peregrinus).

láşinği s. şoimar.

láta s. şipcă; leat; scândurică.látif adj. fin; gingaş; duios; delicat; grațios.

Látif, El- s. (relig., arab.) "Cel subtil"; "Cel capabil să pătrundă cele mai adânci și delicate înțelesuri"; "Cel care

acordă binefacerea cu tâlc și gingășie" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah). látife s. glumă; snoavă.

.átife s. (antrop. f., arab.) "Cea gingașă". Látife

látifeğí s., adj. glumeţ; hazliu; şăgalnic; şugubăț.

látifelí adj. plin de haz; hazliu.

látiflík s. finețe; gingășie; duioșie; delicatețe; grație.

látin s., adj. latin.

látinğe I. adv. în limba latină; latinește. II. s. (limba) latină.

láva s. lavă.

lávabo s. lavabou; lavoar; spălător; chiuvetă.

lávanta s. 1. lavandă; apă de lavandă. 2. (bot.) levănțică; lavandă (lat., Lavandula angustifolia; Lavandula officinalis).

láwta s. 1. (muz.) lăută; scripcă; vioară. 2. (med.) extractor; forceps.

láwtağî s. lăutar; scripcar; violonist.

láyemut *adj.* nemuritor; nepieritor. lávik adj. laic.

láyikleşken adj. laicizat.

láyikleşme s. laicizare.

láyikleştírmek v.t. a laiciza.

láyiklík s. laicism.

láyîk adj. 1. potrivit; corespunzător; vrednic de. 2. convenabil. // •láyîk
bolmak a se potrivi. •láyîk kórmek a găsi de cuviință; a crede că e potrivit; a îngădui; a recomanda. // dîkkat láyîk respectabil. láyîk cultivabil. ekmege láyîk •maktawga lăudabil. • saygîga láyîk demn de respect. preferabil; • taa láyîk recomandabil.

láyîka s. schiță; schemă; plan.

láyîkağî s. planificator; proictant.

láyîkalaşkan adj. schiţat; schematizat; proiectat; planificat.

láyîkalaşrmak v.i. a se schița; a se schematiza; a se proiecta; a se planifica.

láyîkalaştîrma s. schitare; schematizare; proiectare; planificare.

láyîkalaştîrmak v.t. a schiţa; a schematiza; a proiecta; a planifica.

láyîkalaştîruw s. schiţare; schematizare; proiectare; planificare.

adj. schițat; schematizat; lávîkalî proiectat; planificat.

láyîkbolgan adj. binemeritat; meritat. láyîkbolmagan adj. nevrednic.

láyîkboluw s. merit; potrivire.

îngăduitor; láyîkkórgen adj. binevoitor.

lávîkkórílgen preferabil; adj. recomandabil; îngăduit; tolerat.

láyîkkórúw s. preferință; recomandare; îngăduință; bunăvoință.

ázîm adj. necesar; trebuincios. // •lázím bolmak/kelmek a fi lázîm necesar; a trebui. // •kaloriferní aşmak lázîm trebuie deschis caloriferul. • kímge ódemem lázîm? cui trebuie să plătesc?; • maşinamnî tamir etmek lázîm maşina mea trebuie reparată. •mínda trenní deñístírmemíz *lázîm* aici trebuie să schimbăm trenul. •sízíñ de kórmeñíz lázîm trebuie să vedeti si •tegerşíklerní dumneavoastră.

Leach'nîñ-boraganğîsî rândunica furtunii lui Leach (lat.,

ayarlamak lázîm trebuie reglate

Oceanodroma leucorhoa).

leblebí s. năut prăjit.

legelegí, Abdim'níñ- s. (orn.) barza lui Abdim (lat., Ciconia abdimii).

legelek, ak- s. (orn.) barză albă; cocostârc alb (lat., Ciconia ciconia).

legelek, ak-moyînlî- s. (orn.) barză cu gâtul creț (lat., Ciconia episcopus).

legelek, hağí- s. (orn.) barză neagră; cocostârc negru (lat., Ciconia nigra).

legelek, kara- s. (om.) barză neagră; cocostârc negru (lat., Ciconia

legelek, kíşkene-kara-(orn.) barza lui Abdim (lat., Ciconia abdimii).

legelek, sarî-tumşuklî- s. (orn.) barză cu ciocul galben (lat., s. (orn.) Mycteria ibis).

legelekgágáasî s. (bot.) priboi (lat., Geranium macrorrhizum).

legelekgágáasî, alşeşeklí- s. (bot.) laba-gâştei (lat., Geranium dissectum).

legelekgágáasî, morşeşeklís. (bot.) pălăria-cucului (lat., Geranium phaeum).

legelekgágáasî, şayîr-(bot.) s. greghetin; ciocul-berzei (lat., Geranium pratense).

legelekgágáasî, sasîk-năprasnică (lat., s. (bot.) Geraniumrobertianum).

lehenk s. (iht.) rechin (lat., Selachoidei sp.).

lehim s. (fiz.) sudură; sudare.

lehimğí s. sudor.

lehimlemek v.t. (fiz.) a suda.

lehimlengen adj. sudat.

lehimlenmek v.i. (tehn.) a se suda. lehimlí adj. (fiz.) sudat.

lehşe s. dialect; idiom.

lehşelí adj. idiomatic.

lek s. (geol.) aluviune.

leke I. adj. agasant; sâcâitor. II. s. 1. pată. 2. (fig.) rușine; stigmat. // •leke bîrakmak a păta. •múrekkep lekesí cerneală.

lekeleme s. 1. stigmatizare; batjocură. 2. pătare; murdărire.

lekelemek v.t. a păta (și fig.).

lekelengen adj. (d. femei) batjocorită.

lekelenme s. mânjire; pătare. lekelenmegen adj. nepătat.

lekelenmek v.i. 1. a se păta (și fig.). 2. a sâcâi.

lekelenmiykalgan adj. nepătat.

lekelí adj. pătat (și fig.). // •lekelí ğatalak/humma (med.) tifos exantematic.

lekelík s. sácáire.

adj. 1. curat; fără pete; lekesíz imaculat. 2. (fig.) nepătat; cinstit.

lekesízlík s. curățenie; cinste; puritate; neprihănire.

leksikoloğik adj. lexicologic.

leksikoloğiya I. adj. lexicologic. II. s. lexicologie.

leksikoloğiyağî s. lexicolog. leksikoloğiyalî adj. lexicologic.

leksikolok s. lexicolog. lenger s. platou; tavă.

leninğí s., adj. leninist.

leninğîlîk s. leninism.

leninism s. leninism.

lenta s. panglică; cordeluță.

lepe s. (anat., bot.) cotiledon. **Lesotho** s. (topon.) Lesotho.

s. cadavru; hoit; stârv; leş; mortăciune.

leş-kargasî s. (orn.) cioară grivă (lat., Corvus corone).

leş-şîbînî s. (ent.) muscă-albastră (lat., Calliphora vomitoria).

leş-şoñgîrî s. (orn.) hoitar (lat., Neophron percnopterus).

leştiy adj. cadaveric.

letafet s. finețe; gingășie; duioșie; delicatețe; grație.

letafetlí adj. fin; gingaş; duios; delicat; gratios.

letafetsíz adj. dizgrațios; grosolan;

letafetsízlík adj. lipsă de grație; grosolănie; vulgaritate.

letarğiya s. letargie.

letarna s. flașnetă.

letarnağî s. flaşnetar.

leton s., adj. leton.

letonğa I. adv. în limba letonă. II. s. (limba) letonă.

Letoniye s. (topon.) Letonia. **letoniyelí** s., adj. leton.

Levaillant'nîñ-kúrtesí s. (orn.) ghionoaie verde Levaillant (lat., Picus vailantii).

Levaillant'nîñ-terekkakkanî (orn.) ghionoaie verde Levaillant (lat., Picus vailantii).

Levaillant'nîñ-tokîldagî s. (orn.) ghionoaie verde Levaillant (lat., Picus vailantii).

levazîm s. obiect de strictă necesitate; ustensilă. // •levazîm sînîfî (mil.) intendență.

levazîmat s. obiecte de strictă necesitate; ustensile.

levazîmğî s., adj. (mil.) intendent.

levha s. 1. tablou; tăbliță. 2. dală; placă; lespede.

lewrek s. (iht.) lavrac; şalău-de-mare; lup-de-mare (lat., Morone labrax). lewukoçita s. (anat.) leucocită.

lewukoplast s. (farm.) leucoplast.

ley s. (unitate monetară) leu.

Leyla s. (antrop. f., arab.) "Extaz".

Lezez s. (cron.) al 4-lea trimestru al anului conform calendarului musulman.

leziz adj. gustos; cu un gust plăcut.

liberal s., adj. liberal.

liberalism s. liberalism.

Liberiye s. (topon.) Liberia.

liberiyelí s., adj. liberian.

Libiye s. (topon.) Libia.

libiyelí s., adj. libian.

libret s. (muz.) libret. liçensa s. licență.

liçew s. liceu. // •liçew úyrenğísí

elev de liceu; licean.

licewlí s. elev de liceu; licean.

lift s. lift; ascensor.

liftşí s. liftier.

liga s. (sport) ligă.

ligament s. (anat.) ligament.

lignit s. (geol.) lignit.

liken s. lichen.

Liktenşitin s. (topon.) Liechtenstein.

likyor s. lichior.

likyorlî adj. cu lichior. // •likyorlî ${\it bombon}$ bomboane cu lichior.

limaks-ğílbízí s. (zool.) melc-fărăcasă; limax (lat., Limax sp.).

liman s. (nav.) port; liman. // •gemí limanga ogîrayğak vasul va face escală în port. •liman aşîklîgî (nav.) radă. •liman idaresí (nav.) căpitănia portului. •liman ișçisi docher. (nav.) •liman masîraplarî (nav.) speze portuare.

limfa s. (biol.) limfă.

limfatik adj. limfatic. limfoçita s. (anat.) limfocită. limita s. limită (și mat.). limon s. 1. lămâie. 2. (bot.) lămâi (lat., Citrus limon). // \bullet limon sarîsî de culoarea lamâiei; ca lămâia. •limon suwî limonadă; citronadă. limon, tatlî- s. (bot.) limetă; lămâieverde (lat., Citrus aurantifolia). limonada s. limonadă. limon-kanariyasî s. (orn.) cănăraș galben (lat., Serinus citrinella). limonlî adj. cu lămâie. // •limonlî şay ceai cu lămâie. •limonlî sazan balîğî doresc crap cu lămâie. limonotî s. (bot.) citronelă; iarbă-de-Cymbopogon (lat., lămâie citratus; Andropogon citratum). limontozî s. sare de lămâie. lingvist s. lingvist. lingvistika s. lingvistică. lingvistikağî adj. lingvistic. lingvistikalî adj. lingvistic. linolewum s. linoleum. linotip s. linotip. linşaj s. linşaj. lira s. (unitate monetară, muz.) liră. lirik adj. liric. lirism s. lirism. lisan s. (lingv.) limbă; vorbire. lista s. listă. // •búgúngí yemek listasî meniul de astăzi. •terim listasî nomenclatură. litiyum s. (chim.) litiu. litografiya s. litografie. litografiyağî s. litograf. litografiyalî adj. litografiat. litosfera s. litosferă. litre s. litru. litrelík s. vas de un litru. // •ekí litrelik sawut vas de doi litri. lituwan s., adj. lituanian. lituwanğa I. adv. în limba lituaniană. II. s. (limba) lituaniană. Lituwaniye s. (topon.) Lituania. lituwaniyelí s., adj. lituanian. liva s. 1. drapel. 2. (mil.) brigadă. livar s. heleşteu; iaz; râmnic; bazin pentru peşti. liyakat s. 1. folos; avantaj. 2. merit. liyakatlî adj. 1. folositor; avantajos; convenabil. 2. acceptabil. liyakatsîz adj. **1.** nefolositor; dezavantaios: neconvenabil. inacceptabil; intolerabil. livakatsîzlîk adi. inutilitate: dezavantaj. liyla adj. liliachiu; lila. liylak s. (bot.) liliac; iorgovan (lat., Syringa vulgaris). liylakiy adj. liliachiu; lila. liyla-salep s. (bot.) salep-purpuriu; poroinic-purpuriu; untul-vaciipurpuriu (lat., Orchis purpurea). s. (bot.) lobelie (lat., lobeliya Lobelia inflata). lobît s. măciucă; ghioagă. lodos s. 1. vânt din sud. 2. sud; miazăzi. logaritm s. (mat.) logaritm. logofet s. (ist.) logofăt. loğistika s. logistică. loja s. lojă. lokal s. local; clădire. lokanta s. restaurant; local. lokantalî adj. cu restaurant. //

•lokantalî

rahat cu nuci.

restaurant.

vagon

lokîm s. rahat. // •ğewezli lokîm

lokma s. îmbucătură; înghițitură.

vagon

lokomotif s. locomotivă. lokotenent s. (mil.) locotenent. loksa s. lehuză. loksalîk s. lehuzie. loksalîkta adv. în perioadă care urmează imediat nașterii; în lăuzie. loksaotî s. (bot.) curcubețea; remf; mărul-lupului; lepădătoare Aristolochia clematitis). Londra s. (topon.) Londra. londralî s., adj. londonez. **lop** s. (anat.) lob. lopşîk s. (anat.) lobul. lort s. lord. // •lortlar odasî (pol.) camera lorzilor. losiyon s. loțiune. lostra s. lustragerie. lostrağî s. lustragiu. loş adj. (d. locuri) întunecos; obscur. loslîk s. loc întunecos; întuneric; obscuritate. loteriya s. loterie. lotus s. (bot.) lotus (lat., Nymphaea lotus). lotus, sarî- s. (bot.) plutică (lat., Nymphoides peltata). lugat s. 1. cuvant; vorbă. 2. dicționar; glosar. // •lugat bilgen lexicolog. lugatbílímğísí s. lexicolog. lugatbílímí I. adj. lexicologic. II. s. lexicologie. lugatbílímlí adj. lexicologic. luk-luk interj. gâl-gâl!; luks s. 1. (fiz.) lux. 2. lux; bogăție; somptuozitate. Luksemburk s. (topon.) Luxemburg. luksemburklî s., adj. luxemburghez. lukuldagan adj. gâlgâitor; clocotitor. lukuldama s. gâlgâit; clocot. lukuldamak v.i. a gâlgâi; a clocoti. lukuldaw s. gâlgâit; clocot. lukultî s. gâlgâit; clocot. lumbago s. (med.) lumbago. lustra s. lustră. luteran s., adj. luteran. **lúbnan** s., adj. libanez. Lúbnan s. (topon.) Liban. lúbnanlî s., adj. libanez. lúfer s. (iht.) lufar (lat., Pomatomus saltatrix). lúle s. 1. lulea; pipă. 2. buclă; cârlionț. // •lúle tútúní tutun de pipă. • şáş lúlesí buclă (de păr). lúleğí s. fabricant de lulele; vânzător de pipe. // •lúleğí şamîrî humă; argilă; lut. lúlelí adj. buclat; cârlionțat. lúletașî s. (geol.) magnezit. lútfen adv. fiți bun!; fiți amabil; vă rog!; lútfiy adj. respectuos; stimat; stimabil; amabil; cu consideratie; galant: curtenitor. witfiy s. (antrop. m., arab.) "Cel amabil". Lútfiy **nútfiye** s. (antrop. f., arab.) "Cea amabilă". Lútfiye lútfiyğe adv. 1. fiți bun!; fiți amabil; vă rog!; 2. respectuos; cu respect; cu stimă; amabil; cu amabilitate; cu considerație. // •lútfiyğe, yerden! vă rog, pe a bo pe aici!; •lútfiyğe, terakay mení bekleñíz! vă rog, aşteptați-mă lútfiylík s. respect; stimă; amabilitate; considerație; galanterie; curtoazie. Lútfúlla(h) s. (antrop. m., arab.) "Favoritul lui Allah/Dumnezeu". lútúf s. respect; stimă; amabilitate;

lútúfkáar adj. respectuos; amabil; cu considerație; galant; curtenitor. // bek lútúfkáarsîñîz sunteti foarte amabil. lútúfkáarlîk s. respect: stimă: amabilitate; considerație; galanterie; curtoazie. lúzum s. 1. necesitate; nevoie. 2. utilitate. lúzumlî adj. 1. necesar. 2. util; trebuincios. lúzumsuz adj. inutil; de prisos; superfluu. lúzumsuzluk s. inutilitate; zădărnicie.

hatâr:

galanterie;

considerație;

curtoazie.

M

ma interj. 1. ține!; na!; ia!; 2. (către câini) cuțu!;

maada postp. în afară de...; cu excepția...; // •bondan maada în afară de aceasta.

Maah s. (antrop. m., arab.) "Abolitorul necredinței" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

maalesef adv. cu părere de rău; cu regret; din păcate. // •maalesef bo bolmaz din păcate asta nu se poate.

maarif I. adj. instructiv; educativ. II.
s. 1. instrucție; educație. 2.
învățământ.

maariflendírmek v.t. a instrui; a educa.

maariflendírúw s. instruire; educare. maariflengen adj. instruit; educat.

maariflenmek v.i. a se instrui; a se educa.

maarifsíz adj. neinstruit; needucat.
 maarifsízlík s. lipsă de instruire; lipsă de educație.

maarifşî s. instructor; educator. maarifşîlîk s. instrucție; educare. maaş s. salariu; leafă; retribuție.

maaşlî s., adj. salariat; lefegiu.

maatteessúf adv. cu părere de rău; cu regret; din păcate.

mabet s. **1.** dragoste; afecțiune; ataşament. **2.** prietenie.

mabetílískíğísí s. aventurier; persoană care caută aventuri amoroase.

mabetílíşkísí s. aventură; legătură amoroasă întâmplătoare.

mabetlengen adj. îndrăgostit;

mabetlenmek *v.i.* a se îndrăgosti; a se amoreza.

mabetlenúw s. îndrăgostire; amorezare.

mabetlí s. îndrăgostit; amorezat. //
•mabetlílerníñ kawgasînday
ca supărările îndrăgostiților; trecător.

mabetlík s. dragoste; afecțiune; ataşament; prietenie.

mabut s. **1.** divinitate; Dumnezeu. **2.** idol.

MacQueen'níñ-toykuşî s. (orn.) dropia lui MacQueen (lat., Chlamydotis macqueenii).

Madagaskar s. (topon.) Madagascar. madagaskarlî s., adj. malgaş.

madam s. doamnă (formulă de adresare).

madde s. 1. (fiz.) materie; substanță.

2. element component; material. 3. (jur.) articol; paragraf. 4. subiect; chestiune. // •asîl madde substrat.

chestiune. // •asil madde substrat.
ham madde materie primă.
kimiya maddesí produs chimic.
•patlagan madde material

explozibil.
•uyutuwğî/şaşîrtuwğî madde stupefiant.

maddeğí s., adj. (fil.) materialist.

maddeğílík s. (fil.) materialism. //
• dúniyatanîmlî maddeğílík
materialism dialectic.

maddeleşken adj. materializat.

maddeleşme s. materializare.

maddeleşmek v.i. a se materializa.

maddeleştírmek v.t. a materializa.

madde-madde adv. punct cu punct; articol cu articol; paragraf cu paragraf. maddiy adj. material. // •maddiy álem lumea materială.

maddiy-maneviy *adj.* material şi spiritual.

madem conj. deoarece; fiindcă; întrucât; de vreme ce; dacă înt-adevăr. maden I. adj. 1. mineral. 2. metalic; de metal. II. s. 1. metal. 2. minereu. 3. mină. // •altîn madení mină de aur. •maden

ğatagî/tamîrî/tazîlî zăcământ.

•maden suwî apă minerală.

•şifalî maden suwlarî ape minerale curative.

•tuz madení salină

madenbílímğísí s. mineralog. madenbílímí s. mineralogie.

madenğí s. miner.

madenğílík I. adj. minier. II. s. minerit.

madeniy adj. mineral; anorganic; neorganic. // •madeniy kimiya chimie anorganică. •madeniy may ulei mineral.

madeniyleşken adj. mineralizat. madeniyleşmek v.i. a se mineraliza. madeniyleştírme s. mineralizare. madeniyleştírmek v.t. a mineraliza.

madenírítken s. topitor; metalurg. madenírítme I. adj. metalurgic. II. s. topitorie; metalurgie.

madenkómírí s. huilă.

Madiyre s. (topon.) Madeira.

Madiyre-boraganğîsî s. (orn.) rândunica furtunii de Madeira (lat., Oceanodroma castro).

madrigal s. (muz.) madrigal.

madun *adj.* subordonat; supus; subjugat.

mafsal s. (anat.) articulație; încheietură.

maga pron. spre mine; mie. // •bo yerniñ hawasî maga yaradî aerul de aici mi-a priit. •kerekmiy maga nu-mi trebuie. • maga bir hamal kerek am nevoie de un hamal. • maga bír kawe akelírsíñíz mí? vreți să-mi aduceți o cafea?; •maga itimat etíñíz! aveți încredere în mine!; • maga kalsa dacă ar fi după mine. • maga karşî față de mine. • maga karşî konîşa vorbeşte împotriva mea. • maga kóre după părerea mea. • maga kóre hakkîñîz bar după părerea mea aveți dreptate. yaman bír • maga tesir bîraktî mi-a făcut o impresie proastă. •tiyme maga! nu mă atinge!:

magara s. peşteră; grotă; cavernă.

magaralarbílímğísí s. speolog.

magaralarbílímí s. speologie.

magaralî adj. cavernos.

magazağî s. magazioner.

magazin s. (d. publicații periodice) magazin.

magdur *adj.* **1.** neîndreptățit; nejustificat. **2.** injust; nedrept.

magdurluk s. 1. neîndreptățire. 2.

nedreptate; injustețe.

magfiret s. 1. iertare; absolvire. 2. indulgență; îndurare; îngăduință; milostivire; clemență.

magfiretlí adj. 1. iertător; indulgent; îndurător; îngăduitor; milostivit; clement. 2. iertat; scuzat.

maglúbiyet s. înfrângere. //
•maglúbiyetke ogîramak a
suferi o înfrângere.

maglúp adj. înfrânt; învins.

magma s. (geol.) magmă.

magnat s. magnat.

magnetik adj. (fiz.) magnetic.

magnetism s. (fiz.) magnetism.

magnetow s. (fiz.) magnetou.

magneziyum s. (chim.) magneziu.
magnoliya s. (bot.) magnolie (lat.,
Magnolia).

magrur adj. mândru; orgolios.

mağar I. adj. maghiar; ungar; unguresc. II. s. maghiar; ungur.

mağarğa I. adv. ungureşte. II. s. (limba) maghiară.

Mağarîstan s. (topon.) Ungaria.

Magdiy/Majdiy s. (antrop. m., arab.)
"Cel nobil".

Mağeddin/Mağettin s. (antrop. m., arab.) "Noblețea credinței".

mağera s. aventură; acțiun îndrăzneață.

mağerağî s., *adj.* aventurier; persoană îndrăzneață.

mağeralî adj. aventuros.

Mağide/Majide s. (antrop. f., arab.) "Cea nobilă".

mağit adj. nobil; mărinimos; generos.

Mağit/Majit, El- s. (relig., arab.) "Cel nobil"; "Cel vrednic de cinste; mărinimos și îngăduitor" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

mağîr s. ţesală.

mağîrlama s. țesălare.

 $\mathbf{ma}\mathbf{\check{g}\hat{i}}\mathbf{rlamak}$ v.t. a țesăla.

mağîrlangan adj. tesălat.

mağîrlanmak v.i. a se ţesăla.

mağîrlaw s. țesălare.

mağîrlî adj. tesălat.

mağun s. pastă (şi culin.). // •ğamğî mağunî chit. •kayise mağunî gem de caise. •tíş mağunî pastă de dinți. •tíş mağunî tulumî tub de pastă de dinți.

mağunlama s. chituire.

 $mareve{g}unlamak v.t.$ a chitui.

mağunlangan adj. chituit.

mağunlaw s. chituire.

mah s. (cron., prsn.) lună. mahal s. loc; teritoriu; district; circă.

mahalle s. cartier; zonă.

mahalliy adj. local. // •mahalliy ádetler obiceiuri locale.
•mahalliy idare administrație locală.

maharet s. pricepere; iscusință; îndemânare.

maharetlí *adj.* priceput; iscusit; îndemânatic.

maharetsíz adj. nepriceput; neîndemânatic.

maharetsízlík s. nepricepere.

Mahdiy s. (antrop. m., arab.) "Cel călăuzit pe calea întemeiată".

Mahdiye s. (antrop. f., arab.) "Cea călăuzită pe calea întemeiată".

mahdut adj. **1.** delimitat; limitat. **2.** restrâns; redus; limitat.

mahdutlaşkan adj. limitat; restrâns;

mahdutlaşmak *v.i.* a se limita; a se restrânge; a se reduce.

mahdutlaştîrmak v.t. a limita; a restrânge; a reduce. mahdutlaştîruw limitare;

restrângere; reducere. mahdutlastîruwğî adi. limitator:

limitativ.

mahdutluk s. limitare; restrângere; reducere.

mahfaza s. toc; teacă; husă.

mahfiy adj. secret; ascuns.

mahfuz adj. 1. ascuns; dosit. 2. păstrat (bine păzit).

mahfuzen adv. sub escortă.

mahğubiyet s. timiditate; sfială.

mahğup adj. timid; sfios; ruşinos. // •mahğup bolmak a se sfii; a se ruşina; a se intimida. •mahğup etmek a intimida.

s. timiditate; sfială; mahğupluk rușine.

mahğuz adj. (jur.) sechestrat.

Mahide s. (antrop. f., arab.) "Cea călăuzită pe calea întemeiată".

Mahin s. (antrop. m., arab.) "Abolitorul necredinței" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

mahir adj. priceput; iscusit; îndemânatic.

s. (antrop. m., arab.) "Cel călăuzit pe calea întemeiată" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

mahivet s. trăsătură; însusire; caracteristică.

mahkeme s. judecătorie; tribunal. // •mahkemege şakmak (jur.) a da în judecată. // •aliy mahkeme curte supremă. mahkeme yazuwğusi grefier.

mahkemeği s. judecător. mahkum I. adj. (fig.) obligat; constrâns. **II.** s. (jur.) condamnat.

mahkúmiyet s. (jur.) condamnare.

mahlás s. pseudonim.

mahlúk s. ființă; vietate; viețuitoare; creatură; făptură.

mahlúkat s. ființe; vietăți; viețuitoare; creaturi; făpturi.

mahlút I. adj. amestecat. II. s. (chim.) amestec.

s. (topon.) Mahmudia Mahmudiye (jud. Tulcea).

mahmur adj. mahmur; posac.

mahmurluk s. mahmureală; buimăceală

 Iahmut/Mamut
 s. (antrop. m., arab.)

 "Preamăritul";
 "Cel demn de glorie"

 (unul din cele 400 de nume
 Mahmut/Mamut atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Mahmut/Mamut-Kuyusî s. (topon.) ("Fântâna lui Mahmut") Izvoru Mare (jud. Constanța).

mahmuz s. (la cizmele călăreților, la unele animale și păsări) pinten.

mahmuzlamak v.t. a da pinteni.

mahmuzlî adj. pintenat.

mahrama s. (text.) maramă; năframă; voal.

mahrek s. (astr.) orbită; traiectorie.

mahrem I. adj. tainic; secret. II. s. confident. // •mahrem

mahremane adv. în mod confidențial. mahremiyet s. 1. secret; taină. 2. confidență.

mahreș s. 1. ieșire; loc de ieșire. 2. (fiz.) evacuare. 3. (mat.) numitor. 4. (econ.) debuşeu.

mahrukat s. combustibil.

mahrum adj. privat; lipsit de ...; //

•mahrum bîrakmak a priva. • mahrum bolmak a fi privat.

mahrumğî adj. privativ. mahrumiyet s. privațiune; privare de

..; // •mahrumiyet baylam figelí (gram.) gerunziu privativ.

mahrut s. (mat.) con.

mahrutiy adj. conic. mahsul s. recoltă; producție (agricolă).

// • mahsul ğîymak a recolta. mahsuldar adj. productiv.

mahsulğîyuw s. recoltare.

mahsullî adj. productiv; fructuos; fertil.

mahsulsuz adj. neproductiv; steril. s. neproductivitate; mahsulsuzluk sterilitate.

adj. calculat; socotit. // mahsup •mahsup bolmak a se calcula; a se socoti. •mahsup etmek a calcula: a socoti.

mahsupluk s. calculare; socotire.

mahsur adj. încercuit; înconjurat; împresurat.

mahsurluk încercuire: adi. înconjurare; împresurare.

mahsús adj. sensibil. // •mahsús we namahsús abia perceptibil.

mahşer s. (rel.) Armagedon.

mahşerden adv. pentru totdeauna. mahsus I. adj. special; propriu. II. adv. intenționat; dinadins; cunoștință de cauză.

s. intenție; dedicație; mahsusiye omagiu.

mahsustan adv. intenționat; dinadins; cunoștință de cauză. mahsustan ayta o spune dinadins.

mahun s. (bot.) mahon; acaju (lat., Swietenia mahagoni).

mahunrengí adj. maro-roșcat; de culoarea mahonului; acaju.

mahzar s. petiție; memoriu. mahzarğî s. petent; reclamant.

mahzen s. pivniță; beci. // • mahzen mezar cavou. • şarap mahzení cramă.

mahzenğí s. pivnicer.

mahzenkat s. (constr.) subsol.

mahzun adj. trist; melancolic.

mahzunluk s. tristete; melancolie.

mahzur s. 1. inconvenient; dezavantaj. 2. obstacol; piedică. 3. impediment.

mahzurlî adj. dezavantajos.

Majeddin/Majettin s. (antrop. m., arab.) "Noblețea credinței".

Majide/Mağide s. (antrop. f., arab.) "Cea nobilă".

majit adj. nobil; mărinimos; generos. major adj. (muz.) major.

majuskula s. (literă) majusculă.

makabil adj. precedent.

makale s. articol (de ziar). // •baş makale (lit.) articol de fond; editorial. okîl hakkînda bir makale un articol despre școală.

makam s. 1. loc; teritoriu. 2. rang; titlu; grad; poziție; post. 3. (muz.) ton; tonalitate; intonație. // •askeriy makamlar (mil.) autorități militare. •ğetkílí makamlar foruri competente.

makara s. 1. bobină; mosor; mulinetă. 2. (tehn.) macara.

makarağî s. macaragiu.

makas s. 1. foarfece. 2. (la rac) cleşte. 3. macaz. // •kişkene makas forfecuță. •temírğolî makasî (ferov.) macaz. •tîrnak makasî forfecuță de unghii.

makasşî s. acar.

makat s. 1. şezut; dos; fund. 2. pătură; cuvertură; pled; macat; cergă.

makaw-dudukuşî, al- s. (orn.) papagal ara macao (lat., macao).

makber s. mormânt; groapă.

makbul adj. 1. acceptat; aprobat; admis; agreat. 2. (d. mărfuri) căutat. // •makbulga geşmek a fi admis; a fi acceptat.

Makbule s. (antrop. f., arab.) "Cea agreabilă".

makbulluk s. 1. (econ.) căutare; cerere. 2. acceptare; aprobare; admitere.

s. chitanță. // •teslím makbuz makbuzî dispoziție de livrare; aviz de expeditie.

makedún s., adj. macedonean.

I. *adv.* în **II.** s. makedúnğe limba macedoneană. (limba) macedoneană.

Makedúniye s. (topon.) Macedonia. makedúniyelí s., adj. macedonean.

maketa s. machetă.

makkaş s. pensetă.

makkaşlama s. pensare.

makkaşlamak v.t. a pensa.

makkaşlangan adj. pensat.

makkaşlanmak v.i. a se pensa.

makkaşlaw s. pensare.

makoron s. (gastron.) macaroane. // •penerlí makoron macaroane cu brânză.

makoron-biydayî s. (bot.) grâu-tare (lat., Triticum durum).

makoron-kîzîlşasî s. (bot.) grâu-tare (lat., Triticum durum).

maksat s. 1. scop; tel. 2. dorință; ideal. // • maksatîna barmak a-şi atinge scopul. // •maksatîñ gezmektír scopul tău plimbarea.

maksatîndaturgan adj. înverşunat.

maksatîndaturuw s. înverşunare.

maksatkauygun adj. armonios; potrivit; adaptat; compatibil; convenabil; concordant; corespunzător; indicat; oportun; recomandabil.

maksatkauymama incompatibilitate; nepotrivire; contradictie; neconcordanță; discrepanță; discordanță; paradox.

maksatkauymaykalgan paradoxal.

maksatkauymaykaluw s. paradox. maksatkauymaz adj. incompatibil; nepotrivit; contradictoriu; neconcordant; discrepant; discordant; paradoxal.

maksatkauyuw s. armonie; potrivire; adaptare; compatibilitet; concordanță; corespondență; oportunitate.

maksatlî adj. 1. doritor. intenționat; voit.

maksatsîz adj. 1. nedoritor. 2. fără intenție; vără voie.

maksatşî s. (fil.) idealist.

maksatşîlîk s. (fil.) idealism.

maksimum s., adj. maxim; maximum. **maksiy** *adj.* maxi.

maksus I. adj. special; propriu. II. intenționat; dinadins; cunoștință de cauză.

maksustan adv. intenționat; dinadins; în cunoștință de cauză. bakîra maksustan tipă dinadins.

maksusiye s. intenție; dedicație;

maktagan adj. lăudator; elogiator.

maktaganday adj. lăudabil.

```
maktalgan adj. elogiat; lăudat.
maktalmak v.i. a fi lăudat; a fi elogiat.
maktama s. laudă; elogiu.
maktamak v.t. a lăuda; a elogia.
maktangan adj. 1. lăudăros; mândru;
 fălos. 2. îngâmfat; orgolios.
maktanmak v.i. 1. a se lăuda; a se
 mândri; a se făli. 2. a se îngâmfa; a fi
maktanşî
             adj. îngâmfat; orgolios;
lăudăros; mândru; fălos.
maktanşîlîk adj. îngâmfare; orgoliu;
lăudăroșenie; mândrie; fală.
 naktanuw s. 1. lăudăroșenie;
mândrie; fală; ifose. 2. îngâmfare;
maktanuw
         s. laudă; elogiu. // •ayîrî
 maktaw man cu deosebită laudă;
 magna cum laude. •bolatanústí
 maktaw man excepțional; summa
 cum laude. • maktaw man cu
 laude. • maktawga láyîk lăudabil.
maktawğî adj. lăudător; elogios;
 flatant; măgulitor.
maktawğuluk
                        lăudăroșenie;
                   s.
 elogiere.
maktawlî adj. lăudat; elogiat. // •bek
 maktawlî foarte lăudat.
maktuw adj. fix; stabil. // •maktuw
piyat preț fix.
makul I. adj. 1. logic; rațional. 2. (d.
 oameni) înțelept. II. s. logică. //
 • makuluna yaramamak a-i veni
 la socoteală; a-i conveni. //
 makuluma
                yaramay
                              nu-mi
 convine.
makule
         s. 1. gen; specie; sort. 2.
 categorie; fel; tagmă.
makulgayaramagan
                         adi. ilogic;
 irational; nelogic.
makulğî s. raționalist.
makulğuluk s. raționalism.
makulluk s. înțelepciune.
makulsuz adj. ilogic; irațional.
makulsuzluk s. iraționalism.
makulunayaragan adj. eclectic.
makulunayarama s. eclectism.
makúsen adv. invers; dandoaselea. //
 •makúsen mútenasip
 invers proporțional.
makyaj s. machiaj. // •makyajîn
 súrtmek a se demachia.
makyajğî s. machior.
makyajîsúrtúlgen adj. demachiat.
makyajlî adj. machiat.
mal s. 1. vite; cireadă de vite. 2. bun;
 avere; avuție. 3. marfă; lucru. //
 •ithal malî marfă de import.
 • kaşak
             malî
                      marfă
                 ulletkayriymenkul
 contrabandă.
 mallar
              bunuri
                           imobiliare.
 •kópíşlengen mallar bunuri de
 larg consum. \bullet mal ambar\hat{\imath} antrepozit. \bullet mal vagon\hat{\imath} vagon de
 marfă. •mal zemanetí asigurare
 de bunuri. • malnîñ kózí marfă de
            superioară.
                          •menkul
 mallar bunuri mobiliare. • mezat
 mal\hat{\imath} lucruri licitate. \bullet u\check{g}uzla\$kan
 mallar (com.) solduri.
mala s. mistrie; paletă. // •mala
 atmak a tencui.
malaatîlgan adj. tencuit.
malaatuw s. tencuială.
malakay s. pălărie.
                        // •kasîr
malakay pălărie de paie.
malakayğî s. pălărier.
```

malakeş s. mistrie; paletă.

malakka-ğewezí

orientale).

nalakka-ğewezî s. 1. anacard; fructul anacardierului. 2. (bot.)

anacardier (lat., Anacardium

```
malalama s. tencuire; stucatură.
malalamak v.t. a tencui.
malalangan adj. tencuit.
malalaw s. tencuire; stucatură.
malaluw s. aprovizionare; alimentare.
malariva s. (med.) malarie.
Malawiy s. (topon.) Malawi.
malay s. mălai.
malayiz s., adj. malaiez.
Malayiziye s. (topon.) Malaiezia.
malayiziyelí s., adj. malaiez.
malberúw s. împroprietărire.
Maldif s. (topon.) Insulele Maldive.
malebe s. (gastron.) cremă făcută din
 ouă și lapte; budincă de lapte.
malgaş s., adj. malgaş.
malgaşça I. adv. în limba malgaşă. II.
 s. (limba) malgașă.
malik s. stăpân; posesor; proprietar.
 Ialik, El- s. (relig., arab.)
"Atotstăpânitorul"; "Stăpânul absolut
Malik. El-
 al întregului univers" (unul din cele 99
 preafrumoase nume atribuite în Coran
 lui Dumnezeu/Allah).
 Ialik-úl-Múlk s. (relig., arab.)
"Atotstăpânitorul nepieritor"; "Stăpânul
Malik-úl-Múlk
 absolut și veșnic dăinuitor al întregului univers" (unul din cele 99
 preafrumoase nume atribuite în Coran
 lui Dumnezeu/Allah).
maliy adj. financiar; fiscal; pecuniar.
 // • maliy yîl an financiar. • maliy
 zaruriyet criză financiară.
Maliy s. (topon.) Mali.
maliye s. finanțe; fisc. // •maliye bakanlîgî/nazirlígí (pol.)
 ministerul de finanțe.
maliyeleşken adj. finanţat.
maliyeleştirilgen adj. finanţat.
maliyeleştirilmek v.i. a se finanţa.
maliyeleştírme s. finanțare.
maliyeleştírmek v.t. a finanța.
maliyet s. preț de cost.
maliyğoklawğî s. inspector financiar;
 cenzor.
maliylí s., adj. malian.
maliynezaretşi s. inspector financiar;
 cenzor.
malle s. cartier; zonă; teritoriu. //
 •awlak malle cartier mărginaș.
 •malle/mahalle mektebí/okîlî
 școală de cartier. •tîș
 periferie.
mallelí s. locuitor din cartier; localnic.
mallî adj. 1. alimentat; aprovizionat.
 2. cu marfă; cu bunuri; avut.
mal-múlk s. bun; avere; avuție; marfă;
proprietate; domeniu.
mals s. malţ.
malsabîsî s. proprietar.
Malşuwa
            s. (topon.) Abrud (jud.
 Constanta).
Malta s. (topon.) Malta.
maltalî s., adj. maltez.
maltîz s., adj. maltez.
maltîzğa I. adv. în limba malteză. II.
 s. (limba) malteză.
malúl s., adj. infirm; invalid. //
 • harbiye malúlí invalid de război.
malúliyet s. infirmitate; invaliditate.
malúm adj. cunoscut; știut.
Malúm s. (antrop. m., arab.) "Cel
 binecunoscut" (unul din cele 400 de
 nume atribuite în Coran Profetului
 Muhammed Aliyselam).
malúmat s. cunostinte; date.
malúmatlî adj. cunoscător; știutor.
malzeme s. material; echipament. //
 •inșaat malzemesí materiale de
 construcție. • karma
                            malzeme
```

maktalgan - man/men mamafih conj. deși; cu toate că. mamay s. (în graiul copiilor sau al maturilor care vorbesc cu copiii mici) papă; mâncare. // •mamay aşamak (în limbajul copiilor mici sau al maturilor când vorbesc cu copiii mici) a păpa. Mambetşí s. (topon.) Straja (jud. Constanța). mamelek mămăligă. s. •yaşayğagîn yaşamak, mamelegin aşamak a-şi trăi traiul și a-și mânca mălaiul. mamîr s. (bot.) muşchi. mamlîk s. 1. sclav. 2. mameluc. mamnetúw s. interdicție. mamur adj. 1. prosper; înfloritor. 2. (d. terenuri) cultivat; lucrat. 3. (d. locuri, ținuturi) locuit. mamut s. (zool.) mamut (lat., $Elelphas\ primigenius).$ Mamut/Mahmut s. (antrop. m., arab.) "Preamăritul"; "Cel demn de glorie" (unul din cele 400 de nume Mamut/Mahmut atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliuselam). Mamut/Mahmut-Kuyusî s. (topon.) ("Fântâna lui Mahmut") Izvoru Mare (jud. Constanța). mamúl s. produs; fabricat. • kazak mamúllerí produse românești. mamúlát s. produse; fabricate. man/men I. conj. și. II. postp. cu; împreună cu. // •alağak niyetí men cu intenția de a lua. •aláka man cu interes. •arkasî/yardîmî man cu ajutorul; sub auspiciile. •arzî man talep cerere și ofertă. •ayîrîlîk man în special. •bar kuwatî man din răsputeri. •barîş ğolî man pe cale paşnică. •basîn ğolî man prin presă. •bayram dolayîsî man cu ocazia sărbătorii. •biñler men cu miile. •biz men cu noi. •bo man barabar totodată. •boş kol man cu mâna goală. •burşak man ğawun **ğawa** plouă cu grindină. •eñge men bereket pace și prosperitate. •erten men de dimineață. •esef men cu regret. • ğan man, baş man cu trup şi suflet. •genellik men în general; în linii mari; grosso modo. • ğolî/vasîtasî man prin intermediul...; •gúzellík men cu frumosul. •hakkem kararî man ğeñdí a învins prin decizia arbitrului. •hál men şartlar circumstanță. •herşiyî men cu tot ce are. •işibawurî man din adâncul sufletului; din toată inima. •it men mîsîk câinele și pisica. • kanun ğolî man pe cale legală. • kaş man kóz arasînda într-o clipă. •kayîrlîsî man bardîk am ajuns cu bine. •kol man tutulur palpabil. •kolaylîk man cu uşurință; fără dificultate. •koraz man túlkí cocoşul şi vulpea. •kórgením men añladîm cum am văzut am şi înțeles. •korkak adîmlar man cu paşi temători. •kúldúrúw tuyuwî man cu simțul umorului. •kúndelík men cu ziua. •lájler yazî man berile medicamentele se dau pe bază de rețetă. •mañlay terí men cu sudoarea frunții. •mașina man cu mașina. •memnunluk man cu plăcere. •men men dans etersíñ mí?

vrei să dansezi cu mine?; •men men

compozit.

malzeme împroșcare cu criblură.

• kewşek

material

gezmege şîgarsîñ mî? vrei să ieşi la plimbare cu mine?; • men men úylenírsíñ mí? vrei să te căsătorești cu mine?; •mîşîk man it arasında dostlik yok intre pisică și câine nu e prietenie. •múnasebetí men cu prilejul...; cu ocazia...; •músaadeñíz men cu permisiunea dumneavoastră. •ne men başlay? cu ce începe?; •ne sebep men? din ce cauză?; •o kalem men yaza el scrie cu creionul. • o man arañîz kayday? ce relație aveți cu el?; •olar man cu ei; cu ele. •onlar man cu zecile. • osalniyet men kullanma (jur.) abuz. •óz kolî man cu propria mână. • papîr man gezgím kele aş vrea să fac o croazieră. •papîr man keteğek va pleca cu vaporul. •papîr man kîdîruw croazieră cu vaporul. •para/nakît man pe bani. •şaltlîk man la repezeală. •şartî man cu condiția de a... ; cu obligația de a...; •sebebí men din cauza. • selamet men barîñîz! mergeti sănătoși!; drum bun!; •sen men bolağak bolaman vreau să fiu cu tine. •sen men kalağak bolaman vreau să rămân cu tine. • şîpalak kóz men cu ochiul liber. •sîra man pe rând. •síz men bír pîkîrdemen sunt de aceeași părere cu dumneavoastră. • sízní kúnler men bekledík v-am aşteptat zile de-a rândul. •sorawğî kózler men cu ochi întrebători. •sunuw man ístew cerere și ofertă. •suwuk suw man ğuwula se spală cu apă rece. •taksiy men barînîz! să mergeți cu un taxi!; •tayyare men ketkím kele aş pleca cu avionul. •tren men cu trenul. •tuwum yeri men tewúkesi locul și data nașterii. •ustalîk man cu măiestrie; cu iscusință. •yarî góñíl men vrândnevrând; nolens-volens; cu forța; forțat; obligat. •yúksek ses men cu voce tare. •yúzler men cu sutele. •zaman man cu timpul. •zor man vrând-nevrând; nolensvolens; cu forța; forțat; obligat. mana s. 1. înteles: semnificatie: sens.

2. tâlc; poantă. // •manasîn a-i dezvălui sensul. asmak •manasîn deñíştírmek schimba sensul; a-l răstălmăci; a-l • manasîn kîskartmak a-1 defini. • manasîn şîgarmak a-i pătrunde tâlcul; a-i înțelege sensul; a-l descifra. •manasîna kelmek a însemna; a semnifica. // •ğúmleníñ ifade etken manasî sensul exprimat de propoziție. • kelimeníñ manasî man în adevăratul sens al cuvântului.

manadenistirmesi s. răstălmăcire; denaturare.

manaf/manaw s. zarzavagiu. manağa adj. (lingv.) semantic. manağer s. (sport) manager. manakîskartmasî s. definire.

manalî adj. 1. cu sens de ...; 2. semnificativ. **3.** (fig.) cu tâlc. **4.** (lingv.) semantic. // • eki manalî echivoc.

manalîk adj. (lingv.) semantică. manasîdeñíşken adj. răstălmăcit; denaturat.

manasîkîskartîlgan adj. concis;

manasînakelgen adj. exprimat; redat. manasînakelúw s. exprimare; redare. manasîşîkkan adj. descifrat.

manasîşîkmaz adj. neînțeles.

manasîz adj. 1. fără sens. 2. nesemnificativ. 3. (fig.) absurd.

manasîzlîk s. absurditate. manastîr s. (relig.) mănăstire.

manastîrbaşî s. (relig.) stareț. manaşîgarmasî s. întelegerea sensului: descifrare.

manauzatmasî s. pleonasm.

manayiy adj. 1. cu sens de ...; 2. semnificativ. 3. (fig.) cu tâlc. // • manayiy meğaz sens figurat.

manda s. (zool.) bivol (lat., Bos bubalus).

s. (bot.) alunele; manda-fîndîgî mândălac (lat., Carum bulbocastanum).

mandal s. 1. mâner; clanță. 2. cârlig de rufe; clamă.

mandalagî, kírpí- s. (bot.) tătarnică (lat., Echinops commutatus).

mandalak s. (bot.) scai; ciulin; ghimpe; scaiete (lat., Onopordon acanthium).

mandalak, şagîr- s. (bot.) scaialbastru; scai-vânăt (lat., Eryngium planum).

mandalîk s. (bot.) alunele; mândălac (lat., Carum bulbocastanum).

mandarina s. 1. mandarină. 2. (bot.) mandarin (lat., Citrus nobilis).

mandat s. mandat; procură. mandatar s. (pol.) mandatar.

mandîra s. stană; târlă.

mandolina s. mandolină.

manei s. manei.

manekin s. manechin.

manen adv. sufleteşte.

maneviy adj. 1. moral; cinstit. 2. spiritual.

maneviyat s. moral; stare morală; moravuri.

maneviyatbîzîlmasî s. demoralizare; deprimare

maneviyatîbîzîlgan adj. demoralizat; deprimat. adj. demoralizat;

maneviyatsîz imoral. maneviyatsîzlîk s. demoralizare;

imoralitate. manevivatsî s., adj. moralist;

moralizator. manevra s. manevră (și fig.).

manga s. (mil.) grupă.

mangal s. mangal.

mangan s. mangan.

mango s. 1. mango. 2. (bot.) mangotier (lat., Mangifera indica).

manğa s. (tehn.) pârghie, cumpănă. manğalîk s. 1. (tehn.) dispozitiv cu pârghie, instalație cu cumpănă. 2.

(mil., ist.) catapultă. manğalîkatîlgan adj. catapultat.

Manğa-Pînar s. (topon.) ("Fântâna cu Cumpănă") Schitu; Mangea Punar (jud. Constanta).

Manğa-Pînar-Murun (topon.) ("Capul Fântâna cu Cumpănă") Capul Schitu; Capul Mangea Punar (jud. Constanța).

manifest s. manifest.

manikyúra s. manichiură. • koltîrnaklarî şantasî trusă de manichiură.

manikyúrağî s. manichiurist.

manivela s. 1. manivelă. 2. (mec.)

maniy s. 1. piedică; obstacol; stavilă;

stăvilar. 2. (în lit. turcă) mani; catren popular. // •bayram maniyí colind. •maniy ateşí (mil.) foc de baraj.

Maniy, El- s. (relig., arab.) "Cel ce preîntâmpină"; "Cel ce pune stavilă săvârșirii unor fapte" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

maniya s. manie; obsesie; capriciu.

maniyak s., adj. maniac.

maniye s. piedică; obstacol; stavilă; stăvilar.

Maniye s. (antrop. f., arab.) "Cea care stă stavilă".

manometre s. (tehn.) manometru.

mansup adj. 1. numit; pus; plasat. 2. aşezat; plasat.

mansupluk s. 1. aşezare; plasare. 2. numire; punere; plasare.

manșeta s. manșetă.

manșetalî adj. cu manșetă.

manşon s. manşon.

mantar s. 1. ciupercă; fungi; burete. 2. material pentru dopuri; plută. 3. (fig.) născocire; minciună.

mantar, sarî- s. (bot.) turta-vacii (lat., Boletus luteus).

mantar, taş- s. (bot.) mânătarcă; hrib (lat., Boletus edulis).

mantarğî s. (fig.) escroc.

mantarğîlîk s. 1. crescătorie de ciuperci. 2. (fig.) escrocherie.

mantarî, kaw- s. (bot.) băbită (lat., Polyporus officinalis).

mantarî, şam- s. (bot.) băbiță (lat., Polyporus officinalis).

mantîk s. logică.

mantîkiy adj. logic. mantîklî adj. logic.

mantîklîk s. raționalism.

mantîksîz adj. ilogic; irațional.

mantîksîzlîk s. iraționalism.

mantow s. mantou.

manufaktura manufactură: țesături.

manzara s. peisaj; privelişte; perspectivă.

manzum adj. în versuri; versificat; poetic. // •manzum şîgarmak a versifica. // •manzum ilham delir

manzume s. poezie; poem. // •manzume sanatî arta poeziei. •manzume sîrasî (lit.) vers; stih. •tatar manzumesí poezie tătărească.

manzumeğí s. poet; versificator. / •manzumeğiniñ keliştirmesi licență poetică.

manzumeğilik s. prozodie.

mañ s. trap.

mañgîs s. (zool.) mangustă (lat., Herpestinae)

mañka s., adj. 1. cârn; crestat. 2. (fig.) mongol.

Mañkaliye s. (topon.) Mangalia (jud. Constanța).

mañkalî s., adj. 1. (fig.) mongol. 2. cârn; crestat.

maňkalík s. crestătură.

mañka-salata s. (bot.) crestățea; tâlhărea (lat., Lactuca sagittata).

mañkaygan adj. crestat.

maňkayma s. crestătură.

maňkaymak v.i. a se cresta. mañkaytma s. crestare.

mañkaytmak v.t. a cresta.

mañkaytuw s. crestare. maňkayuw s. crestătură.

mañlama s. alergare la trap.

mañlamak v.i. **1.** a alerga la trap. **2.** a

merge la trap. mañlaw s. alergare la trap. mañlay I. adj. frontal. II. s. 1. (anat.) frunte. 2. (arhit.) fronton; frontispiciu. // •mañlay terí men kazanmak a câştiga cu sudoarea frunții; a câștiga prin trudă. •mañlayînda yazîlmak a-i fi scris cuiva în frunte. // •geñíş mañlay frunte lată. • mañlay terí men cu sudoarea frunții. mañlay súyegí s. (anat.) os frontal. mañlayda adv. în frunte. // •mañlayda bolmak a fi în frunte. mañlaydagî adj. fruntaş. mañlaydakî adj. fruntaş.

mañlayğa adv. frontal. ${\tt ma\~nlay\^ia\^s\^ik}~adj.$ cinstit; onest.

mañlaykoltîgî s. (teatr.) stal unu; fotoliu de orchestră.

mañlaykóz s. (mitol.) ciclop. mañlaylî adj. cu fruntea mare; fruntos.

mañlaylîk I. adj. frontal. II. s. 1. diademă. 2. (arhit.) fronton: frontispiciu.

mañlavterísí scalp. s. •mañlayterísín sîdîrmak a-l

mañlayyazîsî s. ce ți-e scris în frunte; destin; soartă; menire; fatalitate. // •mañlayyazîsîn okîmak a citi ce ti-e scris în frunte: a ursi: a prezice. mañrama s. muget (de cămilă).

mañramak v.i. (d. cămile) a mugi. mañraşmak v.i. (d. cămile) a mugi (laolaltă).

mañraw s. muget (de cămilă).

mapa s. mapă.

maraba interj. noroc!; salut!; bonjur!; ${f marabalaşmak}\ v.i.$ a se saluta; a-şi da bună ziua.

s. (orn.) marabu (lat., marabuw Leptoptilus crumeniferus).

Marakeş s. (topon.) Maroc. marakeşli s., adj. marocan.

maral s. (zool.) căprioară; cerboaică; ciută Capreolus (lat., capreolus).

maralî, ğehet- s. (zool.) ren (lat., Rangifer tarandus).

maralî, şimal- s. (zool.) ren (lat., Rangifer tarandus).

maralmúyúzí s. (bot.) ghizdei (lat., Lotus corniculatus).

maralotî s. (bot.) frăsinel (lat., Dictamnus albus; Dictamnus fraxinella).

marangoz s. tâmplar; dulgher.

marangozlîk s. tâmplărie; dulgherie.

maraton s. (sport) maraton. // •maraton ğuwurmasî cursa de maraton.

maraz I. adj. 1. (d. oameni) rău; răutăcios; periculos. **2.** bolnav; suferind. **II.** s. **1.** boală; maladie; epidemie; molimă; patologie. 2. (fig.) pacoste; belea; necaz. // •abay maraz mama e bolnavă.

s. discordie; neînțelegere; maraza dispută. // •maraza bolmak a se disputa. •maraza etmek a disputa.

marazalî adj. conflictual; disputabil; disputat.

maraziy adj. de boală; patologic. marazlî adj. bolnav; suferind.

marda s. rebut.

marebe s. luptă; bătălie; război. // •marebe aşmak a declara război. // •bírínğí dúniya marebesí primul război mondial. •dúniya

marebesí (pol.) război mondial. • kutulma marebesí (pol.) război eliberare. • marebe bolsa aşlîk bolîr în timp de război este criză • marebe deñíz kuwatlarî (mil.) flotă militară. • marebe ilanî (pol.) declarație de război. • marebe kurultayî (mil.) consiliu de război. • marebe miydanî (mil.) câmp de luptă. •marebe sakatî (mil.) invalid de război. •marebe sebepșisi caz de război; casus belli. •marebe tutugî (mil.) prizonier de război. • marebe yapkanlar (mil.) beligerante. •ózbaşlîk părti marebesí (pol.) război independență.

marebedenewel adj. antebelic. marebedensoñ adj. postbelic.

marebegekarsî adj. antirăzboinic.

marebeğí s. războinic.

marebelerarasî adj. interbelic. marebelí adj. belicos.

Marem/Muharrem s. (antrop. m., arab.) "Cel născut în luna Muharrem". maresal s. maresal.

margarina s. margarină.

marifet s. pricepere; dibăcie; abilitate. marifetlí adj. priceput; dibaci; abil.

marîk s. (mil.) ambuscadă. marîl s. 1. coacăză-de-munte; pomuşoară. 2. (bot.) coacăz-de-munte; păltior; pomușoară (lat., Ribes petraeum).

mark s. (unitate monetară) marcă.

marka s. marcă; inscripție.

markalî adj. marcat.

markiz s. marchiz.

marksism s. marxism.

marksism-leninism s. marxismleninism.

marksşî s., adj. marxist.

marksşî-leninğí s., adj. marxist-

marksşîlîk s. marxism.

marksşîlîk-leninğílík s. marxismleninism.

marmelada s. marmeladă.

mars s. (la jocul de table) marț.

marş I. interj. (mil.) marş!; II. s. (muz.) marş. // •milliy marş imn national.

Marşal-Adalarî s. (topon.) Insulele Marshall.

mart s. (cron.) martie. // •mart ayînda în luna martie.

martaval s. minciună; scorneală. martavalğî s., adj. mincinos.

martavallî adj. scornit.

martî, balaban- s. (orn.) lup de mare uriaș (lat., Stercorarius skua; Catharacta skua).

martî, gezúwğí- s. (orn.) lup de mare (lat., Stercorarius pomarinus).

martî, uzun-kuyruklî- s. (orn.) lup de mare codat (lat., Stercorarius longicaudus).

martîsî, ğenup-kutubî- s. (orn.) lup de mare de Polul Sud (lat., Stercorarius maccormickii).

martîsî, kutup- s. (orn.) lup de mare pitic (lat., Stercorarius parasiticus).

maruf adj. cunoscut; știut.

marufat s. cunoștințe; date.

marufatlî adj. cunoscător; știutor.

naruz adj. 1. expus; etalat; descoperit. 2. riscant; primejdios; maruz periculos. // •kazaga maruz kalmak a se expune accidentării. **kalmak** a rămâne • maruz descoperit; a se expune.

maruze s. 1. lectură; citire. 2. adresă. 3. raport; notă; comunicare; memoriu. // •maruze etmek a comunica; a se adresa. // •basînga maruze comunicat către presă. • kurultayga maruze raport către congres. • mektúp maruzesí adresa scrisorii. •sózlí maruze notă verbală.

maruzeğí s. 1. lector. 2. vorbitor; cititor.

maruzelí adj. 1. raportat; notat; comunicat; transmis. 2. lecturat; citit. 3. adresat.

maruzluk s. 1. expunere; etalare; descoperire. 2. risc; primejdie; pericol. // •heşbir maruzluk yok nu e niciun pericol.

nasa s. masă. // •herșiyní masaga ğaymak a da toate cărțile masa pe față. // •biliyart masasî masă de biliard. •bírayaklî masa masă cu un picior. • masa astînda mîşîk bar sub masă este pisica. • masa órtísí față de masă. • masa tenisí (sport) tenis de masă. •masanîñ astînda sub masă. •masanîñ ayagî piciorul mesei. masanîñ ústún súrt! şterge masa!;masanîñ ústúnde pe masă. • penğire katında bir masa o masă lângă fereastră. •yazî masasî masă de scris. •yemek masasî masă de bucătărie.

masaj s. masaj. // •masaj yapmak a masa; a face masaj.

masal s. basm; poveste (și fig.). // •kurt masalî okîmak a spune povești; a povesti basmul cu cocoșul roşu. • masal añlatmak a spune povești; a îndruga povești; a minți. // penerlígí • masal lampion. •resímlí masal kitabî carte de povești ilustrată.

masalday adj. fabulos.

masalğî s. povestitor.

masalolayî s. (lit.) subject; intrigă; actiune.

Masar s. (cron.) primul trimestru al anului conform calendarului musulman. masaústí s. (inform.) desktop.

masîrap s. cheltuială. // •masîrap bolmak a se cheltui; a costa. •masîrap etmek a cheltui. • masîraplarnî kîsmak a reduce cheltuielile. // •dawa/yargîlama masîraplarî cheltuieli de judecată. •imalat masîrabî cheltuieli de producție. •liman masîraplarî (nav.) speze portuare. •tedarik masîraplarî cheltuieli aprovizionare.

masîraplî adj. costisitor; scump.

masîraplîk s. diurnă. // •kúndelík masîraplîk diurnă.

maska s. mască. // •maskasîn atmak a-şi lepăda masca. // •gaz maskasî mască de gaze. •mukavva maskasî mască de carnaval.

maskaatmasî s. deconspirare; demascare.

maskalamak v.t. a masca.

maskalangan adj. mascat.

maskalanma s. mascare.

maskalanmak v.i. a se masca.

maskalî adj. mascat. // •maskalî bal bal mascat.

maskara s. 1. bufon; măscărici. 2. mască de carnaval. **3.** rușine; batjocură. // •maskara bolmak a fi batjocorit; a se face de râs; a se

a fi discreditat. •maskara etmek a batjocori; a face de râs; a compromite; a discredita. •maskaraga almak a lua în derâdere; a ironiza; a compromite; a discredita. maskarabolgan adj. batjocorit; necinstit; umilit; compromis; ridiculizat; dezonorat: ironizat: stigmatizat; vexat; terfelit; beştelit. maskaraetken adj. batjocoritor; compromițător; umilitor: ironic: dezonorant; degradant; vexant. maskaraetúw batiocorire; s. necinstire; umilire; compromitere; dezonorare; ridiculizare; stigmatizare; vexare; terfelire; beştelire. maskaragaalgan adj. batjocoritor; umilitor; compromițător; dezonorant; degradant: vexant. maskaragaalîngan adj. batjocorit; compromis; necinstit; umilit; ridiculizat; dezonorat; ironizat; stigmatizat; vexat; terfelit; beştelit. necinstire; umilire; dezonorare; ridiculizare; batjocură; mascaradă.

s. batjocorire; maskaragaaluw compromitere; ironie: stigmatizare; vexare; terfelire; beştelire.

maskaralîk s. 1. bufonerie. 2. ruşine;

maskasîatîlgan adj. deconspirat; demascat.

maslahat s. 1. afacere; tranzacție. 2. problemă; chestiune; treabă.

maslahatgúzar s. (dipl.) însărcinat cu afaceri.

maslahatşî s. afacerist; negustor; speculant.

maslup adi. atârnat; agătat; spânzurat.

maslupluk s. atârnare; agătare; spânzurare.

mas-mawî adj. albastru intens.

mason s. mason.

masoneriya s. masonerie.

masraf s. cheltuială.

masrafetken adj. cheltuitor.

masraflî adj. costisitor; scump.

mastar s. 1. sursă; origine. 2. (gram.) infinitiv; nume verbal. // •mastar kipí (gram.) modul infinitiv.

mastarda adv. la sursă; la origine. mastardan adv. de la sursă; de la origine.

mastarga adv. spre sursă; spre origine.

mastika s. mastică.

masum I. adj. inocent; nevinovat; candid. II. s. copil.

Masum s. (antrop. m., arab.) "Cel plin de candoare" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Masume s. (antrop. f., arab.) "Cea plină de candoare".

masumiyet s. inocență; nevinovăție; candoare.

masun adj. apărat; păzit; imun.

masunivet imunitate: s. inviolabilitate. // mesken masuniyetí (jur.) inviolabilitatea domiciliului. •şahîs masuniyetí imunitatea persoanei. • şahsiy masuniyet (jur.) inviolabilitatea siyasetşí masuniyeti imunitate diplomatică.

masuniyetiy adj. imun; inviolabil.

masuniyet-í şahsiye iz.prsn. (jur.) inviolabilitatea persoanei.

mașa s. vătrai; clește pentru foc. maşak s. 1. spic. 2. (astr.) zodia fecioarei.

maşak, kara- s. (bot.) hrişcă (lat., Fagopyrum esculentum).

maşaklangan adj. înspicat.

maşaklanma s. înspicare.

masaklanmak v.i. a înspica: a da în spic; a face spic.

maşaklanuw s. înspicare.

maşaklî adj. înspicat.

maşaklî-sabînotî s. (bot.) ipcărige; (lat., gipsariță Gypsophila paniculata).

maşaktankalma s. pleavă.

maşaktankaluw s. pleavă.

maşalamak v.t. a amesteca cu vătraiul.

maşalla(h) interj. ce minunat!; splendid!; bravo!; grație lui Dumnezeu!; maşatlîk s. cimitir creştin.

mașe s. (la arme) cocoș.

maser s. societate; colectivitate; multime.

maşeriy adj. social; socialist; colectiv. // • maşeriy şewre mediu social. maşeriyet s. socialism; colectivitate.

mașeriyetșí s., adj. socialist; colectivist.

maseriylesken socializat; adj. colectivizat.

maşeriyleşme socializare; colectivizare.

maşeriyleşmek v.i. a se socializa; a se colectiviza.

maserivlestírme s. socializare: colectivizare.

maşeriyleştírmek v.t. a socializa; a colectiviza.

maşgala s. familie.

maşgalalîk adj. familial.

maşina I. adj. automat; mecanizat; auto. II. s. 1. mașină. 2. mecanism; maşinărie. // •maşina aydamak a şofa. // •aragaz maşinasî maşină aragaz. •basîn maşinasî (tipogr.) presă. •buw mașinasî (tehn.) maşină cu aburi. •egím maşinasî (agr.) semănătoare. • et tartma mașinasî mașină de tocat. • ğankutargan masina salvare. ambulantă: • ğúk masinasî camion. harman maşinasî (agr.) combină. •hesap maşinasî maşină de calcul. • kalemtraş maşinasî •kanelí fotograf aparat de fotografiat ascuțitoare. maşinasî •kayrama/şarlama digital. maşinasî (tehn.) polizor. • kewdelî maşina limuzină. kíşkene masina autoturism. • kîzmet/paydalîk maşinasî (transp.) autoutilitară. fotograf mașinasî • kóríklí aparat de fotografiat burduf. cu •kuluşka/şípşe maşinasî (agr.) incubator. •maşina katarî convoi de maşini. • maşina man cu maşina. • maşina mayî (tehn.) ulei de maşină. •maşinam az **benzina ğaga** maşina mea consumă puţină benzină.
•maşinamnî ğuwarsîñîz mî? vreti să-mi spălați mașina?; • maşinanîñ káátlerí actele masinii. • mína ístegen mașinañîz iată mașina pe care o doreați. •orak mașinasî (agr.) secerătoare. •sáátníň mașinasî mecanismul ceasornicului. • şagîlgan tras maşinasî mașină de ras electrică. •şamaşîr

•temírkîrkma/freza maşinasî (tehn.) freză; mașină de frezat. • tígíș mașinasî mașină de cusut. •yapraklastîrma masinasî (tehn.) laminor. •yazuw maşinasî masină de scris.

maşinaaydagan s. automobilist; şofer.

maşinaaydamasî s. automobilism; soferie.

masinagavazgan s. dactilografă. maşinagayazîlgan adj. dactilografiat.

maşinagayazma s. dactilografiere.

maşinagayazuw s. dactilografiere.

maşinağî s. mecanic; maşinist. maşinalî adj. automat; mecanizat;

mașinist s. mecanic; mașinist.

maşuk s. iubit; amant.

masuka s. jubită: amantă.

maskalanuw s. mascare.

mat I. adj. mat; opac. II. s. (la şah) mat. // •onî mat ettím! l-am făcut

matador s. matador.

matara s. bidon; ploscă.

matbaa s. tipografie; imprimerie.

matbaağî s. tipograf.

matbaakúrsúsí s. (tipogr.) stănoagă.

matbuw adj. tipărit; imprimat.

mate s. (bot.) mate (lat., Ilex paraguayensis).

matem s. doliu. // •matem tutmak a purta doliu.

matematika I. adj. matematic. II. s. matematică. // • matematika terimí (mat.) termen matematic.

matematikağî s. matematician.

matematikalî adj. matematic. matemlí adj. îndoliat.

matemtutturma s. îndoliere.

matemtutturuw s. îndoliere.

materiyalism s. (fil.) materialism. materiyalist s. (fil.) materialist.

matinew s. matineu.

matkap s. sfredel; burghiu.

matkaplama s. găurire; sfredelire. matkaplamak v.t. a găuri; a sfredeli.

matkaplangan adj. găurit; sfredelit. matkaplanmak v.i. a se găuri; a se

sfredeli matkaplaw s. găurire; sfredelire.

matkaplawğî adj. sfredelitor.

matkaplî adj. spiralat; în spirală.

matlîk s. opacitate.

Matlîm s. (topon.) Lomnitsa (Dobrich. Bulgaria).

matrisa s. (tehn.) matriță.

maval s. 1. minciună sfruntată. 2.

Maviye/Mawiye s. (antrop. f., arab.) "Esenta vietii".

mavuna s. şlep.

maw adj. 1. rău; răutăcios; scelerat; lipsit de caracter. 2. neplăcut; urât. 3. nefast. // • maw herif om rău.

maw-baş-yapalak s. (orn.) ciuş (lat., Otus scops).

mawî adj. albastru. // •kóktiy mawî albastru ca cerul. • mawî múrekkep cerneală albastră. •mawîga sarî koştîm la albastru am adăugat galben.

mawî-Amerika-karkarasî s. (orn.) stârc cenușiu american (lat., Ardea herodias).

mawî-Amerika-şapurî s. (om.) stârc cenuşiu american (lat., Ardea herodias).

mawî-ayaklî-delíkaz s. (orn.) gâscă de mare nebună; pasărea smintită (lat., Sula nebouxii).

mașinasî mașină de spălat rufe.

•tarîm maşinasî maşină agricolă.

```
mawî-búrşeotî s. (bot.) bumbişor
(lat., Erigeron acris).
```

mawî-dakşañî s. (bot.) gențianăalbastră; ghințură-albastră; corovatic; lumânărica-pământului (lat., Gentiana asclepiadea).

mawî-endibe s. (bot.) cicoare (lat., Chicorium intybus).

mawîgaşalar adj. albăstriu

mawîgatartar adj. albăstriu.

mawî-ğawrawuk s. (orn.) cinteză albastră (lat., Fringilla teydea).

mawî-kalîntumşuk s. (om.) presură albastră (lat., Guiraca caerula).

mawî-kanatlî-kaz s. (orn.) gâscă cu aripi albastre (lat., Cyanochen cyanoptera).

mawî-kanatlî-órdek s. (orn.) rață cu aripă albastră (lat., Anas discors). mawî-kanatlî-sawuskan s. (orn.) coțofană cu aripi albastre (lat., Cyanopica cyanus).

mawî-karkara s. (orn.) egretă albastră (lat., Egretta caerulea).

mawî-kirazkuşî s. (orn.) presură azurie (lat., Passerina amoena).

mawî-koğayonğa s. (bot.) sulfină; molotru-albastru (lat., Melilotus coerulea).

mawî-kulaklî-kîrkawul fazan urecheat (lat., Crossoptilon auritum).

mawî-kulaklî-súlgúní s. (orn.) fazan urecheat (lat., Crossoptilon auritum).

mawî-kuyruklî-búlbúl s. (orn.) măcăleandru coadă-albastră (lat., Tarsiger cyanurus).

mawîlaşmak v.i. a se face albastru. **mawîlîk** s. albastru; azur (d. cer).

mawî-mañlaylî-dudukuş s. (orn.) papagal cu frunte albastră (lat., Amazon aestiva).

mawî-mumgágáa s. (orn.) cinteză cordon-bleu fluturar (lat.. Uraeginthus bengalus).

mawî-şakrak s. (orn.) presură albastră (lat., Guiraca caerula).

mawî-şañşeşegí s. (bot.) clopoțel; campanulă (lat., Campanula rotundifolia).

mawî-şapur s. (om.) egretă albastră (lat., Egretta caerulea).

mawî-şímşíge s. (orn.) piţigoi albastru Parus (lat., caeruleus; Cyanistes caeruleus).

mawî-şîbîn s. (ent.) muscă-albastră (lat., Calliphora vomitoria).

mawî-soyga s. (orn.) gaiță albastră (lat., Cyanocitta cristata).

mawî-súlekeş s. (orn.) presură azurie (lat., Passerina amoena).

mawî-tajlî-aratinga-dudukuşî (orn.) papagal aratinga cu coroană albastră (lat., Aratinga acuticaudata).

mawî-taş-sayragî s. (orn.) mierlă de piatră albastră (lat., Monticola solitarius).

mawî-tenek s. (orn.) presură azurie (lat., Passerina amoena).

mawî-yúzlí-balşîbînğî prigorie cu obraz albastru (lat., Merops superciliosus; Merops persicus).

mawî-yúzlí-kîzlarkuşî nawî-yúzlí-kîzlarkuşî s. (orn.) prigorie cu obraz albastru (lat., Merops superciliosus; Merops persicus).

mawlaşkan adj. înrăit. mawlaşma s. înrăire. mawlaşmak v.i. a se înrăi. mawlaştîrmak v.t. a înrăi.

mawlaşuw s. înrăire.

mawluk s. răutate.

mawlukşî s., adj. răufăcător.

mawur s., adj. maur.

mawusolew s. mausoleu.

mawut s. postav.

mawutşî s. postăvar.

mawutşuluk s. postăvărie.

may s. ulei; grăsime; unsoare. //
• ğúregí may baylamak a-l unge la inimă. •may baylamak a prinde seu; a se îngrășa. • may ğakmak a unge cu grăsime; a gresa. • may íşínde búyrektiy yaşamak a avea seu la rărunchi; a huzuri. • mayîn almak a-l degresa. almak a-l degresa. •ótmegíne may ğakmak a se băga pe sub pielea cuiva; a-l linguși. // •balîk mayî untură de peşte. •bítkí mayî ulei vegetal. •domîz mayî untură; slănină. • ğewez mayî ulei de nucă. •haywan mayî grăsime animală. •írígen domîz mayî osânză. •kúntabak mayî ulei de foarea soarelui.

• madeniy may ulei mineral.

• maşina mayî (tehn.) ulei de maşină. • may da salîñîz! puneți şi ulei!; •may kerekte ketíresíñ când trebuie ulei aduci făină. • mayî alîngan sút lapte degresat. •músúr mayî ulei de porumb. •nebatiy may untdelemn; vegetal. •ósímlík mayî untdelemn. •zaş mayî (chim.) acid sulfuric; vitriol. • ziytin mayî ulei

maya I. s. 1. drojdie; ferment; maiá. 2. (fig.) esentă. II. s., adj. máia.

mayak s. 1. (agr.) mraniță; gunoi; îngrășamânt; fertilizator. 2. baligă; bălegar.

mayaklama s. îngrășare; fertilizare. mayaklamak A. v.i. a se băliga. B. v.t. 1. (d. sol) a îngrășa; a fertiliza. 2. a băliga; a murdări de baligă; a umple

de baligă.

mayaklangan adj. (d. sol) îngrășat; fertilizat.

mayaklanmak v.i. (d. sol) a se îngrășa; a se fertiliza.

mayaklaw s. îngrășare; fertilizare.

mayaklî adj. (d. sol) îngrășat; fertilizat.

mayalamak v.t. a pune la dospit; a pune la fermentat.

mayalanmak v.i. a se pune la dospit; a se pune la fermentat.

mayallak s. tumbă; rostogolire.

adj. dat mayallakatkan de-a rostogolul; dat de-a berbeleacul.

mayallakatuw s. dare de-a rostogolul; dare de-a berbeleacul.

mayallaklamak v.t. a face tumbe.

mayallaklangan adi. dat rostogolul; dat de-a berbeleacul.

mayallaklanma s. dare de-a rostogolul; dare de-a berbeleacul.

mayallaklanmak v.i. a se da de-a rostogolul; a se da de-a berbeleacul. mavallaklanuw s. dare

rostogolul; dare de-a berbeleacul. mayallaklay adv. de-a rostogolul; de-a berbeleacul.

mayalmasî s. degresare.

mavaotî s. (bot.) hamei (lat., Humulus lupulus).

mayasîl s. (med.) eczemă. maybaylagan adj. îngrășat.

maybaylaw s. îngrășare.

maydanlîk s. (tehn.) gresor; ungător.

maye num. (arab.) sută.

mayğagîlgan adj. gresat; uns.

mayğaguw s. gresare; ungere. mayil adj. 1. înclinat; aplecat; oblic. 2.

(fig.) predispus; înclinat; dispus.

mayiliy adj. înclinat; aplecat; oblic.

mayin s. (mat.) romb.

s. **1.** com t; tovărășie. mayiyet companie; acompaniament; întovărășire; însoțire; acompaniere; companie. 3. suită. // • mayiyet etmek a însoți; a acompania.

mayiyetlí adj. 1. întovărășit; însoțit. 2. acompaniat. 3. cu suită; cu tovărășie.

mayiyetşí s. acompaniator; însoțitor; tovărăș.

mayiyetşídiy adv. tovarăseste; colegial.

mayiyetşíğe adv. tovarășește; colegial.

mayîalîngan adj. degresat.

mayîlgan adj. răscopt.

mayîlma s. răscoacere.

mayîlmak v.i. a se răscoace.

mayîluw s. răscoacere.

mayîn s. (mil.) mină. // •mayîn tókmek (mil.) a mina. // •mayîn

tarlasî (mil.) câmp de mine. mayînlama s. (mil.) minare.

mayînlamak v.t. (mil.) a mina.

mayînlangan adj. (mil.) minat.

mayînlaw s. (mil.) minare. mayîntógílgen adj. minat.

mayîntógúw s. minare.

mayîrîk adj. crăcănat; cu picioarele desfăcute.

mayîrîlgan adj. crăcănat; cu picioarele desfăcute.

mayîrîlmak v.i. a-și crăcăna picioarele; a-și desface picioarele.

mayîrma s. crăcănare; desfacere a picioarelor.

mayîrmak v.t. a crăcăna picioarele; a desface picioarele. mayîruw s. crăcănare; desfacere a

picioarelor. mayîs s. (cron.) mai. // •mayîs

ayînda în luna mai.

mayîs-bóğegí s. (ent.) cărăbuș; gândac-de-mai (lat., Melolontha vulgaris).

mayîşîp-kurugan adj. scofâlcit.

mayîşîp-kuruma s. scofâlcire.

mayîşkak adj. 1. flexibil; maleabil; suplu; mlădios. **2.** (d. oameni) moale; inactiv; apatic. **3.** slăbit; destins; relaxat. **4.** (lingv.) moale; palatal; mediu-palatal. // • mayîşkak tartîkawaz/sessíz/únsúz

(lingv.) consoană moale.

mayîşkaklîk flexibilitate; s.

maleabilitate; suplete.

mayîşkan adj. 1. slăbit; destins; relaxat. 2. flexibil; maleabil; suplu; mlădios. 3. (d. oameni) moale; inactiv;

mayîşma s. 1. slăbire (şi fig.). 2. (biol.) diastolă. 3. (lingv.) înmuiere: palatalizare.

mayîşmagan adj. inflexibil.

mayîşmak v.i. 1. (d. obiecte) a slăbi; a se lăsa; a se înmuia. 2. (d. oameni) a se destinde; a se relaxa. 3. (fig.) a se moleși; a slăbi; a deveni apatic. 4. (lingv.) a se înmuia; a deveni palatal; a se palataliza. // • mauîsî p kurumak a se scofâlci. • sewettiy

mayîşmak a se mlădia.

mayîşmaykalgan adj. inflexibil. mayîştîrîlgan adj. (lingv.) înmuiat; palatalizat.

mayîştîrma s. (lingv.) înmuiere; palatalizare.

mayîştîrmak v.t. 1. a slăbi; a slobozi; a destinde; a înmuia. 2. (lingv.) a înmuia; a palataliza.

s. (lingv.) înmuiere; mayîstîruw palatalizare.

mayîşuw s. 1. slăbiciune; moliciune; sfârșeală; apatie. 2. (fig.) flexibilitate; maleabilitate.

maykuwatî I. adj. (tehn.) hidraulic. II. s. (tehn.) hidraulică. // • maykuwatî ğelpaze/pîrîldak (tehn.) ventilator hidraulic.

maykuwatlî adj. (tehn.) hidraulic. maylama s. 1. gresare; ungere. 2. (fig.) mituire; corupere. 3. (fig.) laudă.

maylamak v.t. 1. a unge; a gresa. 2. a lăuda. 3. a unge pe cineva cu miere; a mitui; a corupe. // •maylap **ballamak** a le înflori; a exagera.

maylangan adj. 1. gresat; uns. 2. lăudat. 3. mituit; corupt.

maylanmak v.i. 1. a fi uns; a fi gresat. 2. a se îngrășa. 3. a se năclăi; a se păta; a se murdări (de ulei, de grăsime). 4. a fi lăudat. 5. a fi mituit; a fi corupt.

maylap-ballama exagerare; înflorire.

maylap-ballangan adi. exagerat: înflorit.

maylas s. (bot.) bradul-ciumei (lat., Juniperus intermedia).

maylaw s. 1. gresare; ungere. 2. (fig.) mituire; corupere. 3. (fig.) laudă.

maylawğî s. (tehn.) gresor; ungător. maylî adj. 1. uleios; unsuros; gras. 2.

uns; gresat. 3. (d. câştiguri) mare; însemnat; gras. // •et bek maylî carnea e prea grasă. •maylî kalakay turtă grasă.

maylîakşar s. vopsea de ulei.

maylîboya s. vopsea de ulei.

maylî-maylî adj. dulce; lunecos. // • maylî-maylî sózler vorbe dulci.

maylîşeşek s. (bot.) untişor; grâuşor; sălățea; sălăgea; calce-mică; salată-decâmp; scânteiuță-galbenă; scorbutăriță (lat., Ranunculus ficaria).

maylîtíl adj. mieros; insinuant; lingusitor.

naymun s. (zool.) maimuţă. // •maymun senesí (cron.) anul maymun maimuței (conform vechiului calendar tătăresc).

maymunluk s. maimuțăreală.

maymunşuk s. şperaclu.

mayoneza s. maioneză.

mayonezalî adj. cu maioneză. //
•mayonezalî balîk peşte cu maioneză.

mayor s. (mil.) maior.

mayotî s. (bot.) oloisă (lat., Sedum maximum; Sedum telephinum).

mayotî, aşşî- s. (bot.) şoaldină; trânjin (lat., Sedum acre).

mayotî, kîrmîzî- s. (bot.) rujă; durzoaş (lat., Sedum rosea).

mayotî, pembe- s. (bot.) dragoste (lat., Sedum fabaria).

mayow s. maiou.

maysîz adj. slab; fără grăsime.

maysúrme s. gresare; ungere.

maysúrúlgen adj. gresat; uns.

may-şalgamî s. (bot.) rapiță; navetă (lat., Brassica napus oleifera; Brassica rapa oleifera).

mayşîbîgî s. (tehn.) jojă.

mayşîrak s. lumânare; candelă; opaiț. maytap s. foc de artificii; rachetă.

maytapkakarşî adj. (mil.) antirachetă.

mazak s. flirt.

mazaklaşma s. flirt.

mazaklaşmak v.i. a flirta.

mazaklaşuw s. flirt.

mazal s. ulei; grăsime; unsoare.

mazallî adj. 1. gras; obez. 2. uns; gresat. 3. uleios; unsuros; gras.

mazallîakşar s. vopsea de ulei. mazallîboya s. vopsea de ulei.

mazallîlîk s. obezitate.

mazaygan adj. care a devenit obez; îngrăsat.

mazayma s. obezitate; îngrășare.

mazaymak v.i. a deveni obez; a se îngrăsa.

mazaytmak v.t. a îngrășa.

mazayuw s. obezitate; îngrășare.

mazbata s. 1. proces-verbal. 2. protocol. // • mazbata muharrirí (d. persoane) raportor.

mazbatalî adj. protocolar.

mazbut adj. 1. înregistrat; înscris. 2. notat; specificat. 3. aranjat; ordonat. 4. protejat; ferit; apărat.

mazbutetúw s. înregistrare; notare. mazbutluk s. 1. înregistrare; înscriere. 2. notare; specificare. 3. aranjare; ordonare. 4. protejare; ferire;

apărare. mazbutsuz adj. neînmatriculat; neînregistrat; neînscris.

mazeret s. scuză; motivatie: justificare; pretext. // •mazeret etmek a scuza. • mazeret ístemek a cere scuze. •mazeret kóstermek a motiva prin; a invoca. •kanunnî bílmemek mazeret sayîlmaz ignoranța nu scuză încălcarea legii. •mazeret vă tíliumen cer scuze. • mazeretím bar am scuze.

mazeretkósterúw s. motivare; justificare; invocare.

mazeretlí adj. scuzabil; motivat; iustificat.

mazhar adj. 1. onorat; respectat. 2. favorizat.

maziv s. trecut.

maziyde *adv.* în trecut.

mazî s. (bot.) tuia; arborele-vieții (lat., Thuja orientalis).

mazlum adj. oprimat; exploatat.

mazlum-mazlum adv. umil; supus; smerit.

mazot s. păcură; țiței.

mazul adj. destituit; scos (dintr-o functie).

mazuliyet s. destituire.

mazur adj. scuzat; iertat.

máál s. oră; timp; moment. // • máálí kelmek a i se împlini sorocul; a-i sosi momentul. // •bír máálgeşík pentru un timp. • máálínden ewel precoce; prematur. •ne máál eken? cât o fi ora?; •orak máálí vremea secerişului. •úyle máálí ora prânzului. •úylenúw máálí vremea însurătorii. •yuklamak máálí oră de culcare; vremea somnului.

máálde adv. la momentul. // •bir **máálde** la un moment •kelíşken máálde la momentul oportun. •ne máálde? când?; •şo máálde în acel moment; la vremea aceea.

máálden adv. de la momentul.

máálínde adv. 1. în timpul; pe vremea când; exact când. 2. la momentul potrivit. // •máálínde yapma punctualitate.

máállí adv. la momentul potrivit; de

timpuriu; devreme.

máállí-máálínde adv. la momentul potrivit; din timp; devreme.

máállí-máálsíz adv. în momente nepotrivite.

máálsíz I. adj. pretimpuriu. II. adv. la momentul nepotrivit.

mábet s. templu.

mápís s. 1. închisoare; penitenciar; temniță. 2. închisoare; arest; detenție; detențiune. // • mápîske atmak a arunca în pușcărie; a întemnița. •mápíste ğatmak a zăcea puşcărie. • măpîste şîrîmek a putrezi în temniță. // •awur mápís arest sever. • mápís bekşísí temnicer.

mápískane s. închisoare; penitenciar; temnită.

mápískeatîlgan întemnitat: arestat.

mápískeatuw întemnițare; arestare.

mápíslí s., adj. deținut; arestat.

mápíslík s. închisoare; arest; detenție; detentiune.

mátúw s., adj. nerod; idiot; prostănac; dement; nebun.

mátúwğe adv. prosteşte; nebuneşte. mátúwlúk s. nerozie; idiotenie; prostie; demență; nebunie.

meal s. sens; semnificație; conținut.

mebde s. 1. început. 2. (fig.) origine.

mebíz s. (anat., bot.) ovar. meblek I. adj. adunat; însumat; total.

II. s. 1. sumă; total; totalitate. 2. sumă de bani.

adv. complet; integral; meblekse totalmente; de-a binelea.

mebus s. deputat.

meç s. meci. // •basket meçî meci de baschet. •fotbal meçî (sport) meci de fotbal. •handbal meçí (sport) meci de handbal. •hokey meçî (sport) meci de hochei. • kupa meçí meci de cupă. •şegişmelí meç (sport) meci disputat. •sîkî meç (sport) meci strâns. •şípt erkekler meçí (sport) meci la dublu bărbați. •tokmaklaşma mecí meci de box. •voley meçi (sport) meci de volei.

meçhul adj. necunoscut; neştiut.

medaliya s. medalie. // •altîn medaliya medalie de aur. •bronz medaliya medalie de bronz. •gúmúş medaliya medale de medaliya argint. • medaliyanîñ reversul medaliei.

medaliyon s. medalion.

medar s. 1. (astr.) traiectorie; orbită. 2. sprijin; ajutor. 3. utilitarism. // •medar bolmak a fi de ajutor; a fi util; a sprijini.

medarboluw s. cooperare.

medarğî I. adj. sprijinitor; ajutător; cooperant. II. s. utilitarist.

medarlî adj. 1. (astr.) cu traiectorie; cu orbită. 2. sprijinit; ajutat. 3. utilitar.

meddúğezir s. (geogr.) maree.

medeniy adj. 1. civilizat. 2. civil. // • medeniy álem lumea civilizată. • medeniy hakklar drepturi civile. •medeniy kanun cod • medeniy nikáa cununie civilă.

Medeniy s. (antrop. m., arab.) 'Sălășuitor al Medinei" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

medeniyet s. civilizație.

medeniyetsíz adj. necivilizat.

medeniyetsízlík s. barbarie.

medeniyleşken adj. civilizat.

medeniyleşmek v.i. a se civiliza.

medeniyleştîrmek v.t. a civiliza.

medeniy-maarif *adj.* cultural şi educativ.

medet s. ajutor; sprijin.

medih s. laudă.

medin I. adj. îndatorat; dator. II. s. (fin.) debitor. // •sízge soñ dereğe medinmen vă sunt profund îndatorat.

Medine s. (topon.) Medina (oraș în Arabia Saudită).

mediyana s. (mat.) mediană.

mediyum s. (în practicile oculte) medium.

medrese s. (la musulmani) școală religioasă; "medrese".

meduza s. (zool.) meduză (lat., Hydrozoa/Scyphozoa sp.).

medyun I. *adj.* îndatorat; dator. **II.** s. *(fin.)* debitor.

mefhum s. **1.** sens; înțeles. **2.** (fil.) concept.

mefkúre s. ideal.

meftun adj. îndrăgostit; amorezat.

 $\boldsymbol{meftunluk} \ \ s. \ dragoste; amorezare.$

megafon s. megafon.

megdúnez s. (bot.) pătrunjel (lat., Petroselinum hortense).

megdúnez, múslí- s. (bot.) asmătui; hasmatuchi (lat., Anthriscus cerefolium).

megdúnezí, it- s. (bot.) pătrunjelulcâinelui; cucută-mică (lat., Aethusa cynapium).

megdúnezí, tana- s. (bot.) asmățui; hasmațuchi (lat., Anthriscus silvestris).

meger *conj*. în timp ce; pe când; când colo: în schimb.

megere s. peşteră; grotă; cavernă.

megerelí adj. cavernos.

meğal s. putere; forță. //
•meğaldan túşmek a nu-l mai
ține puterile. •meğalî kalmamak
a nu mai avea vlagă; a se istovi.
•meğalî kesîlmek a i se tăia
puterile; a se istovi. •meğalîn
toplamak a-şi aduna puterile; a se
înzdrăveni.

meğalîkesílgen *adj.* extenuat; epuizat; vlăguit; istovit.

meğalîntoplagan *adj.* întremat; înzdrăvenit; întărit; fortificat.

meğalîntoplamasî s. întremare; înzdrăvenire; întărire; fortificare.

meğalkesílmesí s. extenuare; epuizare; vlăguire; istovire.

meğalkesken *adj.* extenuant; epuizant; vlăguitor; istovitor.

meğalkesúwğí *adj.* extenuant; epuizant; vlăguitor; istovitor.

meğallî *adj.* întremat; înzdrăvenit; întărit; fortificat.

meğalsîz adj. sleit de puteri; epuizat; atonic. // •meğalsîz kalmak a nu mai avea vlagă; a se istovi.

meğalsîzlîk s. oboseală; epuizare; atonie.

meğaz s. sens figurat; metaforă. //
•manayiy meğaz sens figurat.

meğazğa adv. în sens figurat; metaforic.

meğaziy adj. figurat; metaforic.

meğaz-î mana iz.prsn. sens figurat.

meğazlî adj. figurat; metaforic.

meğbur adj. obligat; fortat; silit; constrâns; determinat. // •meğbur bîrakmak a se impune. •meğbur bolmak a fi obligat; a fi constrâns; a fi nevoit. •meğbur etmek a obliga;

a constrânge.

meğburbîrakma s. constrângere; impunere; obligare.

meğburetúw s. constrângere; impunere; obligare.

meğburiy adj. 1. obligatoriu. 2. forțat; silit; constrâns; obligat. //

meğburiy ğón sens obligatoriu.
 meğburiy konma aterizare fortată.
 meğburiy orta úyretím învățământ secundar obligatoriu.
 meğburiy we meğğaniy obligatoriu şi gratuit.

meğburiyet s. obligativitate; constrângere.

meğdetme s. glorificare; slavă; proslăvire; preamărire.

meğdetmek *v.t.* a glorifica; a slăvi; a proslăvi; a preamări.

Meğdiye/Mejdiye s. (topon.) Medgidia (jud. Constanța).

meğğaniy adj. gratuit; gratis. //
•meğburiy we meğğaniy
obligatoriu şi gratuit.

Meğide/Mejide s. (antrop. f., arab.) "Cea glorioasă".

meğit adj. glorios; slăvit.

Meğit/Mejit s. (antrop. m., arab.)
"Gloriosul" (unul din cele 400 de nume
atribuite în Coran Profetului Muhammed
Aliyselam).

Meğit/Mejit, El- s. (relig., arab.) "Cel glorios"; "Cel mai viteaz şi slăvit" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

meğlis s. 1. societate; colectivitate. 2. adunare; consiliu; reuniune. //
• meğlis toplamak a aduna sfat; a convoca o consfătuire. • meğlis tutmak a ține sfat; a se consfătui. //
• idare meğlisí consiliu de administrație. • kiyip meğlisí ospăț; banchet. • koranta meğlisí consiliu de familie.

meğlis-í harbiye *iz.prsn.* (mil.) consiliu de război.

meğmuwa s. 1. colecție. 2. revistă; publicație. // •bílím meğmuwasî revistă științifică. •edebiy meğmuwa revistă literară.

meğnun adj. nebun; smintit.

meğra s. 1. conductă; canal. 2. (la ape curgătoare) curs; albie; bazin. 3. (fig.) evoluție; curs. // •aṣagî meġra (geogr.) curs inferior. •koledok meġrasî (anat.) canal coledoc. •yokargî meġra (geogr.) curs superior.

meğralî *adj.* **1.** consumat; petrecut; desfăşurat. **2.** canalizat.

meğrasîndanayîrîlgan *adj.* abătut de la curs; deviat; derivat.

meğrasîndanayîruw s. abatere de la curs; deviere; derivare.

mehaz s. idee apărută spontan;
inspirație; sursă; izvor. // •mehaz
periysí muză.

mehazlî adj. inspirat.

mehazsîz adj. neinspirat.

Mehdiy s. (antrop. m., arab.) "Cel călăuzit pe calea întemeiată" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Mehmet/Memet s. (antrop. m., arab.)
"Cel slăvit" (corespondentul tătăresc pt.
numele Profetului Muhammed
Aliyselam).

mehrap s. (relig.) altar; sanctuar.

mehtap s. strălucirea lunii; clar de lună.

mejdetme s. glorificare; slavă; proslăvire; preamărire.

 $\mathbf{mejdetmek}$ v.t. a glorifica; a slăvi; a proslăvi; a preamări.

Mejdiye/Meğdiye s. (topon.) Medgidia (jud. Constanța).

Mejide/Meğide s. (antrop. f., arab.)
"Cea glorioasă".

mejit adj. glorios; slăvit.

mekanik adj. mecanic; automat. //
•mekanik enerğiya energie
mecanică.

mekanika s. mecanică.

mekanikalî adj. mecanic; automat.

mekanikiy adj. mecanic; automat.

mekanikiyleşken *adj.* mecanizat; automatizat.

mekanikiyleşmek *v.i.* a se mecaniza; a se automatiza.

mekanikiyleştírme s. mecanizare; automatizare.

mekanikiyleştírmek v.t. a mecaniza; a automatiza.

mekanism s. mecanism (şi fig.). //
•nakil/tahrik mekanismí
(tehn.) mecanism de transmisie.

mekemğí s. judecător.

mekik s. (text.) suveică.

Mekke s. (topon.) Mecca (oraș în Arabia Saudită).

Mekkiy s. (antrop. m., arab.) "Cel din Mecca" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Mekkiye s. (antrop. f., arab.) "Cea din Mecca".

mekruh adj. 1. dezgustător; scârbos; grețos. 2. (relig., la musulmani) spurcat; interzis.

Meksika s. (topon.) Mexic.

meksikalî s., adj. mexican.

meksikan s., adj. mexican.

Meksika-doganî s. (orn.) şoim mexican (lat., Falco mexicanus).

Meksika-toganî s. (orn.) şoim mexican (lat., Falco mexicanus). nektep s. şcoală. // •feniy mektep şcoală tehnică. •ğataksîz mektep mektep şcoală fără internat.
•malle mektebî şcoală de cartier. •mektep arkadaşî coleg de şcoală. •mektep betínden kele vine dinspre școală. • mektep hoğasî învățător. laboratorî laborator școlar. •mektep seviyelígí uniformă şcolară. •mektepníñ múdúrí directorul şcolii. •mektepníñ muwallímí învățătorul şcolii. •mektepte úyrendím am învățat la școală. •orta mektep școală medie. •politeknika mektebí politehnică. •sanat mektebí şcoală de arte. •síptí mektep școală primară. •subay mektebí (mil.) școală de ofițeri. •tiğaret mektebí şcoală comercială.

mektepkekadar s., adj. preşcolar.

mektep

•zanaat

scoală

mektepkeşîk s., adj. preşcolar.

mekteplí s. şcolar.

școală profesională.

yúksek

superioară.

mekteptaş s. coleg de şcoală.

mekteptenkenar adj. extrașcolar.

mekteptîşî adj. extraşcolar. //
•mekteptîşî faaliyet activitate
extraşcolară.

mektúp s. scrisoare. // •mektúp yazmak a scrie o scrisoare. // •atîma mektúp bar mî? am scrisori?; •dahiliy mektúp scrisoare internă. •hariğiy mektúp scrisoare externă.

•kayîrlama mektúbí felicitare •keleğekke mektúpler scrisori către viitor.
•mektúp maruzesí/ústí adresa
scrisorii. •taahhútlí mektúp scrisoare recomandată. mektúpakîrî s. post-scriptum. mektúpğaygan s. 1. poştalion. 2. poştaş; factor. mektúpğayuw s. poştă. mektúpğayuwğî I. adj. poştal. II. s. postas; factor. mektúpleşme s. corespondență. mektúpleşmek v.i. a coresponda; a purta corespondență. mektúpsoňligi s. post-scriptum. melal s. plictiseală. melankoliya s. melancolie. melasa s. melasă. melayike s. (relig.) înger; ființă de lumină. mele adj. bej; de culoare bej. melegím interj. îngerul meu!; s. (relig.) înger; ființă de lumină. // • meleklerníñ melegí îngerul îngerilor; cel mai frumos dintre îngeri. meleke s. 1. intelect; facultate. 2. obicei; obișnuință; uzanță; tradiție. melekelí adj. 1. intelectual. 2. tradițional; convențional. melekelîler s., pl. intelectualii; intelectualitate. melekiy adj. îngeresc; angelic. melekotî s. (bot.) angelică (lat., Angelica archangelica; Angelica officinalis). melektiy adj. îngeresc; angelic. meleme s. behăit. melemek v.i. a behăi. meleş s. 1. soarbă. 2. (bot.) sorb (lat., Sorbus aria). meleşmek v.i. a behăi (laolaltă). melez adj. 1. încrucișat; corcit; hibrid; metis. 2. amestecat; pestriţ. // •zenğiy-biyaz melezi mulatru. melezleşken adj. 1. amestecat; pestriţ. 2. încrucişat; corcit; hibridizat; metis. **melezleşmek** v.i. **1.** a se corci; a se încrucișa; a se hibridiza. 2. a se amesteca; a se împestrița. melezleştírme s. 1. corcire; hibridizare. încrucisare; amestecare; împestrițare. melezleştírmek v.t. 1. a corci; a încrucişa; a hibridiza. 2. a amesteca; a împestrița. melfufen adv. alăturat. melğe s. adăpost; refugiu. s. (antrop. f., prsn.) "Cea Meliha frumoasă". melik s. rege. melike s. regină. melodiya s. melodie. melodiyalî adj. melodic. melodrama s. melodramă. melodramalî adj. melodramatic. meloman s. meloman. meltem s. briză. melun adj. blestemat; afurisit. melunluk s. blestem; afurisire. memat s. moarte; sucombare. memba s. 1. izvor; sursă de apă. 2. (fig.) origine; sursă. // •ilham

membasî muză.

(lingv.) derivare.

de la curs; deviat; derivat. membasîndanyaratîlma

membasîntartkan adj. izvorât.

membasîndanyaratîlgan adj. abătut

abatere de la curs; deviere; derivare. 2.

Memun s. (antrop. m., arab.) "Cel membatartmasî s. izvorâre. meme s. (anat.) mamelă; sân; piept; demn de încredere" (unul din cele 400 ţâţă. // •emşek emmek (d. sugari) de nume atribuite în Coran Profetului a suge. • meme bermek a da să Muhammed Aliyselam). sugă; a alăpta. • memeden kesmek a înțărca. // • emzík memur s. funcționar; salariat. // •dewlet memurî funcționar de memesí biberon. • kulak memesí stat. •gúmrúk memurî vameş. •iğra memurî (jur.) executor. (anat.) lobul urechii. •meme başî (anat.) mamelon. •túfek memesí •polisiya memurî percutor. •vasiyetiy iğra memur (jur.) executor testamentar. •yúksek memedenkesílgen adj. înțărcat. memur înalt funcționar. memedenkesúw s. întărcare. memelí s. mamifer. // •memelí memure s. funcționară; salariată. haywanlar mamifere. men pron. eu. // • ekseriyet men memeliler s., pl. mamifere. în majoritatea cazurilor. •kím men memeş s. (la animale) bale. konîştîm? cu cine am vorbit?; memeşîk s. (anat.) mamelon; sfârc. •men bîrem kôrdîm chiar şi eu memeuşî s. (anat.) mamelon; sfârc. văzut. • men am nemiș s. 1. portocală. 2. (bot.) portocal (lat., Citrus aurantium memis bolaanîmdauman sunt asa cum sunt. • men bonî bilemen eu ştiu dulcis). asta. •men hesapta şalt memişiy adj. portocaliu. añlayman eu înțeleg repede la aritmetică. • men kelgenge memişiy-sayrak s. (orn.) sturz portocaliu (lat., Zoothera naevia; babam bek kuwandî tata s-a Ixoreus naevius). bucurat mult pentru că am venit eu. memislík s. livadă de portocali. •men kíríşmiymen nu mă bag. •men men dans etersíñ mí? memleket s. 1. țară; patrie. 2. regiune; provincie; ținut. 3. loc de vrei să dansezi cu mine?; •men men baştină; ținut natal. // •memleket gezmege şîgarsîñ mî? vrei să tîşîna şîgarmak a expulza; a ieşi la plimbare cu mine?; • men men •óz memleketine kel! vino cu mine!; •men men kaytmak a se repatria. // •asîl úylenírsíň mí? vrei să te căsătorești cu mine?; •men ózím memleketím țara mea de baștină. memleket (pol.) eşítmedím eu personal n-am auzit. ayangan protectorat. eğnebiy •men razîman eu sunt de acord. memleketler străinătate. •men sízní geşíriyím să vă arăt •memleket araşîgî frontieră de eu drumul. •men yokman eu nu stat. memleketníň mă bag. •ne sen, ne men nici eu; tasawurî planul de dezvoltare a țării. •memleketníñ yúkselíşí nici tu. •ya men, ya sen ori eu, ori tu. dezvoltarea țării. •úșúnğí dúniya mende pron. la mine. mendebur adj. imbecil; stupid. memleketí (pol.) țară din lumea a menden pron. de la/dinspre mine. // treia. memleketsíz s. apatrid. •menden soñra după mine. memnetílgen interzis: menden soñra konîs! să vorbești după mine!; neîngăduit. **memnetmek** v.t. a interzice. menderes s. (d. ape) meandru. memnun adj. mulţumit; satisfăcut. // mendiy pron. ca mine. •memnun bolmak a fi multumit; mendíl s. batistă. a-i părea bine; a se bucura; a fi mene s. (biol.) spermă. satisfăcut. •memnun etmek a menek s. 1. (anat.) aluniță. 2. bulină. mulțumi; a bucura; a satisface. // // •anterníñ ústúnde menekler bar pe rochie sunt buline •heş memnun tuwulman nu sunt multumit deloc. •ózínden albe. memnun automultumit. meneklí-bagîrtlak s. (orn.) găinuşă ●soñ dereğe memnunman sunt extrem zburătoare pântece pestriț (lat., de multumit. •tanîşkanîmîzga Pterocles senegallus). memnun boldîm îmi pare bine de meneklí-biñbírteşíkotî cunostintă. sunătoare; pojarniță; fălcățea (lat., memnunbolmagan adj. nemulțumit; Hypericum maculatum). nesatisfăcut; neîmpăcat. meneklí-kargaotî s. (bot.) iarbă-dememnunbolmama s. nemultumire; lingoare; mărul-cucului Lysimachia punctata). insatisfactie. adj. îmbucurător; meneklí-kîlîşotî s. (bot.) sunătoare; memnunetken mulțumitor; satisfăcător. pojarniță; fălcățea (lat., Hypericum memnuniyet multumire; maculatum). • ózínden satisfactie. memnuniyet automulțumire. memnunivetsíz neplăcut; adj. nemultumit. memnuniyetsízlík s. neplăcere; nemultumire. • memnuniyetsízlíkke ogiratmak a nemulțumi. memnunluk satisfacție. •memnunluk man cu plăcere. memnuw adj. interzis; prohibit.

polițist.

mystacea).

menewşe, alabezek- s. (bot.) pansea; trei-frați-pătați (lat., tricolor).

menewşe, búgúk- s. (bot.) unghiapăsării (lat., Viola declinata).

menewse, múslí- s. (bot.) violetă; viorea (lat., Viola odorata).

menewşerengí adj. violaceu; vioriu; violet.

menewşesi, dak- s. (bot.) toporaş; viorea; micşunea-de-munte (lat.,

Viola alpina). menewşesi, Ğezayirs. (bot.) saschiu; iederă; brebenoc (lat., Vinca herbacea).

menewşesí, its. (bot.) viorelesălbatice (lat., Viola canina).

menewşiy adj. violaceu; vioriu; violet. menfa s. 1. exil; surghiun; deportare. 2. negativism; negare; negație. / •menfa bolmak a fi exilat; a fi surghiunit; a fi deportat. •menfa etmek a exila; a surghiuni; a deporta. menfaat s. interes; avantai; profit.

menfaatperest s., adj. materialist. menfalî adj. 1. exilat; expatriat; deportat; surghiunit. 2. negativ; negat. adj. 1. exilat; expatriat; menfiv deportat; surghiunit. 2. negativ; negat. // •menfiy kutup/ğehet (fiz.) pol negativ.

nenfiylík s. 1. exil; surghiun; deportare; surghiun. 2. negativism; menfivlík negare; negație.

menfur adj. detestabil; de nesuferit. mengene s. menghină.

meninğita s. (med.) meningită.

mení pron. pe mine. // •lútfiyğe mení terakay bekleñíz! vă rog, aşteptați-mă puțin!; •mení añlaysîñîz mî? mă înțelegeți?; •mení bagîşlañîz! scuzați-mă!; •mení bagîşlasînlar să mă ierte domnia-sa. • mení bírew karamadî mî? nu m-a căutat nimeni?; •mení deñíz tuttî am rău de mare. •mení heş kuwantmaz nu mă bucură deloc. mení kóríp korktî văzându-mă s-a speriat. •mení soraganlar bolsa dacă întreabă cineva de mine. •mení toyga şakîrîp kelgen a venit să mă cheme la nuntă. • mení uşak tuttî am rău de avion. •zorî bolsa mení taba dacă are nevoie mă găseste.

mením adj. meu; mea; mei; mele. // •bo konî mením íşíme kírmez nu mă interesează această temă. • bo yerî menîm yerîm locul acesta al meu. •ka mením kitabîm? unde este cartea mea?; •mením eñ súygen besteğím compozitorul meu preferat. •mením işimde ot bar arde sufletul în mine. • mením kabaátím tuwul nu este vina mea. •mením katîmda lângă mine. •mením kîzkardaşîmnî tuta căsătorit cu sora mea. •mením ne íșím bar? ce treabă am eu?; •mením oyîm după părerea mea. •mením oyîm başka am altă opinie. •mením úşún pentru mine. •mína mením paşaportîm iată pasaportul meu.

menímkí pron. al meu; a mea. menímkíler pron. ai mei; ale mele. menímkísí pron. al meu; a mea. menímsíngen s. pretendent; aspirant. // •başkasîn

menimsingen impostor.

menímsínílgen adj. pretins; revendicat; asumat.

menimsinmek v.t. a pretinde; a revendica: a asuma.

menímsínúw s. pretenție; revendicare; asumare.

menkul adj. mobil; mobiliar. // •menkul mallar/emval bunuri mobiliare.

menkuw s. infuzie.

s. 1. individualitate. 2. menlík personalitate. 3. orgoliu; mândrie.

mensubiyet s. 1. dependență. 2. apartenență.

mensuğat s. textile. // •mensuğat bólmesí raionul de țesături. •túzrenklí mensuğat (text.) stofă uni.

mensuğatşî s. textilist.

mensup adj. dependent: subordonat; subjugat; supus. II. s. 1. aparținător; membru. **2.** (anat.) membru; mădular. // •mensup bolmak a depinde; a ține de...; a apartine.

Mensúr s. (antrop. m., arab.) "Cel protejat de divinitate"; "Biruitorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Mensúre s. (antrop. f., arab.) "Cea protejată de divinitate"; "Biruitoarea". Mensúre

menșe s. origine; sursă.

menşí adj. roşu sângeriu.

menşur s. (mat.) prismă.

menteke s. punct; loc. // •başlaw mentekesí punct de pornire. • ekí menteke două puncte. • íríme mentekesí punct de topire.
•karaw mentekesí punct de vedere. • kîyîn menteke punct critic. •mentekelí tokta/otîr (tipogr.) punct și virgulă.

menteke-menteke adv. punct cu punct.

menteşe s. balama; ţâţână.

mentol s. mentol.

mentollî adj. mentolat. menus adj. obişnuit; familiarizat.

menusluk s. obişnuință; familiarizare. menúyet s. (muz.) menuet.

menzegen adj. asemenea; analog; similar.

menzeme s. analogie; asemănare; similitudine.

menzemek v.i. a se asemăna; a semăna cu...; a semăna a...;

menzer adj. asemănător; comparabil;

menzerlík s. asemănare; similitudine. menzeşken adj. asemănător; asemuit. menzesme s. asemănare; asemuire.

menzeşmek v.i. a se asemăna; a se asemui.

menzetílgen adj. asemănat; asemuit; comparat; raportat; analog.

menzetílíp adv. analogic; comparativ. menzetílmek v.i. a se asemăna; a se asemui; a se compara; a se raporta.

menzetmek v.t. a asemăna; a asemui; a compara; a raporta.

menzetúw s. 1. analogie; comparație. 2. asemănare; asemuire; comparare; raportare.

menzil s. 1. oprire; staționare. 2. (mil.) intendență. 3. bătaia puștii. 4. apartament. // •menzil ğúrúşí (mil.) marş forțat.

menzillí adj. oprit; staționat; staționar.

meñ s. 1. bulină. 2. (anat.) aluniță. mengí adj. veşnic; etern. // •azatlîk

ğolînda kayîp bolganlarga mengí danlîk! glorie veşnică celor ce au pierit pentru libertate!;

meñgíğe adj. pe veşnicie; pentru eternitate.

meñgíleşken adj. eternizat; imortalizat.

meñgíleşme eternizare; imortalizare.

meñgíleşmek v.i. a se eterniza; a se imortaliza.

meñgíleştírílgen adi. eternizat: imortalizat.

mengíleştírílmek v.i. a se eterniza; a se imortaliza.

meñgíleştírmek imortaliza.

meñgíleştírúw eternizare; imortalizare.

meñgíleştírúwlí adi. eternizat: imortalizat.

meñgílík s. veşnicie; eternitate. // •meñgílík níşanîn taşîp sub semnul eternității.

mengísuw s. (folc.) apă vie.

meňkí pron. al meu; a mea. // • ğol meňkí edí eu aveam prioritate. •kabaát meñkí tuwul nu e vina mea. •o kitap meñkí acea carte este a mea.

meňkíler pron. ai mei; ale mele.

meñkísí pron. al meu; a mea.

meñze s. (anat.) bărbie; falcă; maxilar; mandibulă.

mera s. păşune; pajişte; izlaz; imaş.

merağî s. paznic de câmp.

merağîlîk s. paza câmpului.

merak s. 1. curiozitate; indiscreție. 2. pasiune; dorință. // •merak etmek a-i da inima ghes; a pofti; a dori; a fi curios. •merak tuwurmak a pasiona. // •baş meragîm principala mea pasiune.

meraketken adj. doritor; dornic.

merakkaybetmesí s. pierderea interesului; dezinteres; răcire.

meraklandîrmak v.t. a interesa; a stârni curiozitatea.

meraklangan adj. interesat; curios; amator; pasionat; indiscret.

meraklanmak v.i. a se interesa; a fi

meraklî adj. 1. curios; indiscret. 2. amator; pasionat.

meraklîetken adj. pasionant.

meraksîz adj. nepăsător; indiferent; nedoritor.

meraksîzlîk s. nepăsare; indiferență. meraktuwurgan adj. pasionant.

meram s. 1. țintă. 2. scop; aspirație; dorință.

meramet s. cârpeală; reparație; depanare.

merametlí adj. cârpit; reparat; depanat.

merametsíz adj. ireparabil.

merametsí s. cârpaci; reparator; depanator.

meramsîz adv. fără tintă: haihui.

merasim s. 1. ceremonie; ceremonial. 2. ordine; rânduială; ritual. regulament.

merasimlí adj. 1. solemn. 2. ordonat; rânduit.

merbut adj. legat de; dependent.

merbutiyet s. dependență.

merdane I. adj. brav; curajos; viteaz. II. s. (mat.) cilindru.

merdaniy adj. (mat.) cilindric. merdem s. 1. goldană; renglotă. 2. (bot.) goldan; renglot (lat., Prunus insititia).

merdúwen s. 1. scară; treaptă. 2. grad; scară; nivel; cotă. //
•merdúwen tayamak (d. vârstă) a merge pe...; // •baş merdúwen scară principală. •bírínğí dewre merdúwenlerí (sport) etapele tur.
•búklengen merdúwen scară pliantă. •kaytar merdúwen scară rulantă. •serwiş merdúwení scară de serviciu.

 ${\tt merd\'uwenl\'i}\ adj.$ treptat; gradat.

mergen adj. 1. istet; inteligent. 2. vigilent.

mergenlík s. 1. istețime; abilitate. 2. vigilentă.

mergí s. (med.) holeră.

mergílí adj. (med.) holeric.

merğan s. 1. (zool.) coral; mărgean (lat., Corallium rubrum). 2. (med.) calcul; piatră. 3. mărgea; mărgică.

merğanada s. (geogr.) atol.

merğanbalîgî s. (iht.) doradă-roșie (lat., Pagellus centrodontus).

merğanî s. (bot.) merişor; smirdar (lat., Vaccinium vitis idaea).

merğankeş s. (bot.) măghiran (lat., Origanum majorana; Majorana hortensis).

merğek s. 1. lentilă. 2. (anat.) lobul urechii. // •billúr merğek (anat.) cristalin.

merhale s. etapă; stadiu.

merhamet s. milă; compătimire; compasiune; indulgență. //
•merhamet etmek a-i fi milă; a i se face milă.

merhametlí *adj.* milos; compătimitor; indulgent.

merhametsíz adj. nemilos; neîndurător: crud.

merhametsízlík s. neîndurare; bestialitate; cruzime.

merhem s. unsoare.

merhum s., *adj.* răposat; decedat; mort.

Merhum s. (antrop. m., arab.) "Cel dăruit cu iertare divină" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

meridiyan s. meridian.

Merih s. (astr.) Marte.

merihlí s., adj. marțian.

merinos adj. merinos.

Meriyem s. (antrop. f., arab.) Maria. meriyemana-asmasî s. (bot.) ampelopsis; viţă-sălbatică (lat., Ampelopsis brevipendunculata).

meriyet s. valabilitate; validitate. //
•meriyetke kírmek a intra în
vigoare.

meriyetlí adj. valabil; valid.

meriyetsíz *adj.* fără valabilitate; expirat.

meriyetsîzlîk s. lipsă de valabilitate. meriyettenşîgaruw s. (jur.) prescripție; invalidare.

meriyettenşîkkan adj. (jur.) prescris; invalidat.

merj s. pariu; rămăşag; prinsoare. //
•merj tutmak a paria.

merkep s. (zool.) măgar; asin (lat., Equus asinus).

merkeplík s. mágărie.

merkez s. 1. centru (şi mat.). 2. (adm.) centrală; sediu. 3. district. //
•merkezden kaşîrmak a centrifuga. // •awurluk merkezí centru de greutate. •húkúmet merkezí capitală. •íş merkez hipocentru. •kaynarğa merkezí staţiune balneară. •merkez

kútúpkanasî biblioteca centrală. merkezge kaydan ketmelímen? pe unde trebuie să merg în centru?; •merkezge **yakîn** aproape de centru. •merkezgeşík taa bar mî? mai e mult până în centru?; •sanayiy industrial. merkezí centru merkezí telefon telefonică. •tîş merkez epicentru. •yerleşmelî merkez centru populat. •zahit merkezí schit.

merkezde adj. central; în centru.

merkezdenkaşîrîlgan ad centrifugat.

merkezdenkaşîruw s. centrifugare. merkezdenkaşîruwğî s. (tehn.) centrifugă.

merkezdenkaşkan adj. centrifug. //
•merkezdenkaşkan kuwat
forţă centrifugă.

merkezgeşalar adj. centriped.

merkezgetartar adj. centriped. // •merkezgetartar kuwat forță centripetă.

merkezgetoplangan adj. centrat; centralizat.

merkezgetoplaw s. centrare; centralizare.

merkezgeyerleşken adj. centrat; centralizat.

merkezgeyerleştírme s. centrare; centralizare.

merkezğí adj. centripet.

merkeziy adj. central.

merkezkaş adj. centrifug.

merkezleşken *v.i.* centralizare; centrare; axare.

merkezleşme s. centralizare; centrare; axare.

merkezleşmek v.i. a se centraliza; a se centra; a se axa.

merkezleştírme s. centralizare; centrare; axare.

merkezleştírmek *v.t.* a centraliza; a centra; a axa.

merkezlí adj. cu centru; centrat; central. // •umumiy merkezlí concentric.

merkezlík s. centralism. merkezsíz adj. fără centru.

Merkúr s. (astr.) Mercur.

merkúr s. (chim.) mercur; hidrargir.

mermer s. marmură.

mermer-alak s. (orn.) alcă mărmurie (lat., Brachyramphus marmoratus).

mermerden adj. din marmură. //
•mermerden bolganday ca din
marmură.

mermi/mermiy s. proiectil; glonţ. //
•izli mermiy (mil.) glonte trasor.

mermílí adj. cu proiectil; încărcat; armat.

mersin s. 1. (iht.) sturion (lat., Acipenseridae sp.).

mersiy interj. multumesc!;

mersiye s. (lit.) elegie.

mersin s. (bot.) mirt; mirsină (lat., Myrtus communis). mersinî, kîrmîzî-şayîr- s. (bot.)

mersiní, kîrmîzî-şayîr- s. (bot.) merişor; smirdar (lat., Vaccinium vitis idaea).

mersiní, şayîr- s. (bot.) afin (lat., Vaccinium myrtillus).

mert adj. 1. brav; curajos. 2. (d. oameni) parolist; care se tine de cuvânt.

mertebe s. 1. treaptă. 2. (fig.) stadiu; etapă. 3. etaj. // •mertebe atlamak a se califica. •mertebede mínmek a se califica.

mertebesínden túşúrmek a descalifica. // •mertebesínden túşúrúlgen descalificat.
 múmkún mertebe pe cât posibil.
 yúksek mertebelí calificat.

mertebeatlagan adj. 1. calificat; specializat. 2. calificat; promovat; avansat.

mertebeatlamagan adj. necalificat.

mertebeatlamasî s. 1. calificare; promovare; avansare. 2. calificare; specializare.

mertebedemíngen adj. 1. calificat; specializat. 2. calificat; promovat; avansat.

mertebedemínúw s. 1. calificare; specializare. 2. calificare; promovare; avansare.

mertebelí adj. calificat.

mertebesíazaygan adj. 1. (mil.) degradat. 2. depreciat; degradat.

mertebesínazaytma s. 1. (mil.) degradare. 2. depreciere; degradare.

mertebesíndentűşken adj. descalificat; retrogradat.

mertebesíndentúşúrme s descalificare; retrogradare.

mertebesíz adj. necalificat.

mertek s. (constr.) căprior; grindă; consolă; bârnă.

mertík *adj.* torsionat; contorsionat; răsucit; sucit.

mertíkleme s. torsionare; contorsionare; răsucire; sucire.

mertíklemek *v.t.* a torsiona; a contorsiona; a răsuci; a suci.

mertíklengen adj. torsionat; contorsionat; răsucit; sucit.

mertíklenmek *v.i.* a se torsiona; a se contorsiona; a se răsuci; a se suci.

mertílgen *adj.* torsionat; contorsionat; răsucit; sucit.

mertílmek *v.i.* a se torsiona; a se contorsiona; a se răsuci; a se suci.

mertlík s. bravură; curaj; vitejie.

mertme s. torsionare; contorsionare; răsucire; sucire.

mertmek *v.t.* a torsiona; a contorsiona; a răsuci; a suci.

merzene s. (bot.) măghiran (lat., Origanum majorana; Majorana hortensis).

mesafe s. 1. distanță; depărtare. 2. interval; spațiu. // •garagaşîk ne mesafe bar? ce distanță este până la gară?;

mesaha s. măsurare a unei suprafețe; măsurătoare.

mesaj s. mesaj.

mesame s. (biol.) por.

mesamelí adj. poros; spongios.

mesane s. (anat.) vezică urinară; bășica udului.

mesayiy s. muncă; lucru. //
•mesayiy sáátlerí program de
lucru.

mesel s. 1. exemplu; învățătură; pildă.2. (lit., mat.) parabolă. 3. maximă; aforism; cugetare.

aforism; cugetare.

mesela adv. de exemplu; spre
exemplu. // •sóz mesela de
exemplu.

meselalanî s. (mat.) paraboloid.

mesele s. subiect; problemă; chestiune; tematică. // •mesele bolmak a fi subiect. •mesele yapmak a face caz. •meseleden uzaklaşmak a se abate de la subiect. •meselege eles etmek a atinge un subiect. // •búgúngí mesele subiectul zilei. •iktisatiy meseleler probleme economice.

• mesele ne? despre ce e vorba?; •meselemízge keliyík! să revenim la subiect!; •meselentă
başîna şîgayîk! să rezolvăm
această chestiune!; •meselentă
emiyeti importanța chestiunii. • meseleníñ ózí esența problemei. múrekkep mesele problemă complicată.

meselen adv. de exemplu; spre exemplu.

meseliy adj. (mat.) parabolic. meselli adj. exemplificat.

meselyúzí s. (mat.) paraboloid.

mesge s. unt.

mesğit s. geamie; moschee (mică).

mesire s. promenadă.

mesken s. locuință; domiciliu; situare. // •mesken tutmak a se stabili; a se statornici. // •mesken masuniyetí (jur.) inviolabilitatea domiciliului.

adj. cu locuință; cu meskenlí domiciliu; domiciliat; situat.

meskentutkan adj. stabilit într-un loc; statornicit.

meskun adj. populat; locuit.

meslek s. 1. profesie; ocupație. 2. cale; drum. 3. (fil.) doctrină.

meslekiy adj. profesional. meslekşí s. profesionist.

meslektas s. coleg (de muncă).

meslektaşça adv. colegial. meslektaşlîk s. colegialitate.

meslektaştay adv. colegial.

mesnet s. 1. sprijin; suport; reazem.

2. post; funcție; serviciu. mesnetlí adj. 1. care are post; care

are funcție; care area serviciu. 2. sprijinit; care are suport; rezemat.

mesnetşí s. sprijinitor; susținător.

mesneviy s. (lit.) poem.

mest adj. beat; amețit; buimac (de băutură). // •mest etmek a îmbăta. mestetúw s. bulversare; năuceală; buimăceală.

mestetúwğí adj. îmbătător; amețitor; buimăcitor; toxic.

mestlík s. 1. beție; amețeală; buimăceală. 2. toxicitate.

mestur adj. 1. acoperit; învelit. 2. ascuns; secret.

mesturluk s. 1. tăinuire; dosire. 2. acoperire; învelire.

Mesude s. (antrop. f., arab.) "Cea fericită".

mesul adj. răspunzător; responsabil. // •mesul tutmak a răspunzător; a trage la răspundere.

mesuliyet răspundere; s. responsabilitate.

mesulivetlí adj. răspunzător; responsabil.

mesuliyetsíz adj. iresponsabil.

mesuliyetsízlík s. iresponsabilitate. mesut adj. fericit.

Mesut s. (antrop. m., arab.) "Cel fericit" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam). meşakkat s. dificultate; greutate.

mesakkatsîz adj. fără dificultate; facil; uşor.

meşakkatsîzlîk s. facilitate; uşurință; lejeritate.

meșale s. torță; făclie.

meşatlîk s. cimitir creştin.

mesawre s. consiliu: congres: reuniune; adunare; şedință; conferintă. // • meşawre toplamak a aduna sfat; a convoca o consfătuire. • meşawre tutmak a ține sfat; a se consfătui. // •úșlúk meşawre conferință tripartită.

meşawreği s. conferențiar.

meşe s. (bot.) stejar (lat., Quercus robur).

meşe, túylí- s. (bot.) stejar-pufos; stejărică (lat., Quercus pubescens).

meşelík s. stejăriş.

meşe-ókseotî s. (bot.) vâsc-de-stejar; Europaeus). Loranthus

meşerpe s. cană; bărdacă. // •bira meșerpesi halbă.

meşgúl adj. ocupat; preocupat. // meşgúl bolmak a fi ocupat.
meşgúl etmek a ocupa; a preocupa. // •bútún yerler meşgúl mî? toate locurile sunt ocupate?; •hat meşgúl linia este ocupată.

meşgúliyet s. ocupație; lucru; îndeletnicire.

meșher s. expoziție.

leşhude s. (antrop. f., arab.)
"Mărturisitoarea". Meşhude

meşhur adj. faimos; vestit; renumit; celebru. // •meşhur tablow tablou celebru.

meshurluk s. faimă; renume; celebritate.

meşhut s. martor; mărturisitor.

Meşhut s. (antrop. m., arab.) "Mărturisitorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

meşhutluk s. mărturie.

meşime s. (anat.) placentă.

meşín s. meşină.

meşk s. 1. exercițiu; antrenament; repetiție; dresaj. **2.** flirt; dezmierdare; giugiuleală. // •meșk etmek a exersa; a se antrena; a repeta; a flirta. • murununa meşk kokîsî kírmek (d. adolescenți) a începe să-i

miroasă a giugiuleală; a se emancipa. meşkay s. (ent., med.) viermeintestinal; oxiur.

meşke s. (bot.) iască (lat., Fomes igniarius). 2. fitil; muc.

meşkesí, sewet- s. (bot.) văcălie-desalcie (lat., Trametessuaveolens).

meşkleşme s. flirt; dezmierdare; giugiuleală.

v.i. a flirta; a se mesklesmek dezmierda; a se giugiuli.

adj. 1. exersat; antrenat; mesklí repetat; dresat. 2. dezmierdat; giugiulit.

meşkşí s. antrenor; dresor.

meşkuk adj. suspect. // •meşkuk tutmak a suspecta.

meskuktutuw suspectare; bănuială; neîncredere.

meşkúr adj. recunăscător.

Meşkúr s. (antrop. m., arab.) "Cel plin de gratitudine" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Meşkúre s. (antrop. f., arab.) "Cea plină de gratitudine".

meş-paklasî s. (bot.) soia (lat., Glycinehispida; Glycinemaxima).

meşrep s. natură; fire; caracter.

meşrubat s. băuturi.

mesrutivet S monarhie constituțională.

meşruw adj. legal; legitim. // •meşruw bala copil legitim.

meşşan I. adj. vulgar; trivial. II. s. mic

meşşanlaşmak v.i. 1. a deveni mic burghez; a se îmburghezi. 2. a se vulgariza; a se trivializa.

meşşanlaştîrma s. 1. trivializare; vulgarizare. 2. îmburghezire.

meşşanlaştîrmak v.t. 1. a determina să devină mic burghez; a îmburghezi. 2. a vulgariza; a trivializa.

meşşanlaştîruw s. 1. trivializare; vulgarizare. 2. îmburghezire.

meşşanlîk s. 1. mica burghezie. 2. vulgaritate: trivialitate.

meşum adj. 1. nefericit; nenorocit. 2. ghinionist.

meşveret s. consiliu; congres; adunare; ședință; reuniune.

metabolism s. metabolism. metafizika s. metafizică.

metafizikalî adj. metafizic.

metal s. metal.

metaldan adj. metalic.

metalğî s. metalurg.

metalírítken s. topitor.

metalírítme s. topitorie. metallaşkan adj. metalizat.

metallasmak v.i. a se metaliza.

metallaştîrma s. metalizare.

metallaştîrmak v.t. a metaliza.

metallaştîruw s. metalizare.

metallî adj. metalizat; metalic.

metalograf s. metalograf. metalografik adj. metalografic.

metalografiya I. adj. metalografic. II. s. metalografie.

metalografiyalî adj. metalografic.

metalurğik adj. metalurgic.

metalurğiya I. adj. metalurgic. II. s. metalurgie.

metalurğiyağî s. metalurg.

metalurğiyalî adj. metalurgic.

metalurk s. metalurg.

metan s. metan.

metanet s. rezistență; soliditate;

vigoare. metanetlí adj. rezistent; solid; viguros.

metanetsíz adj. nerezistent; fără rezistentă.

metanetsízlík s. lipsă de rezistență; lipsă de putere.

metastaza s. (med.) metastază.

metbe s. 1. (gastron.) artă culinară; gastronomie; bucătărie; gătit. 2. bucătărie. // •kazak metbesí bucătăria românească.

metbe-bóğegí s. (ent.) şvab; gândac-(lat., Blanca Periplaneta de-bucătărie orientalis; orientalis).

metbeğí s. bucătar.

metbeğíbaşî s. bucătar-şef.

metbeğílík s. (gastron.) artă culinară; gastronomie; bucătărie; gătit.

metbekana s. bucătărie.

meteor s. (astr.) meteor.

meteoroloğik adj. meteorologic.

meteorologiya I. adj. meteorologic; climatologic. II. s. meteorologie.

meteoroloğiyağî s. meteorolog; climatolog.

meteoroloğiyalî adj. meteorologic; climatologic.

meteorolok s. meteorolog.

meteortașî s. meteorit.

metfun adj. înmormântat; îngropat. methiye s. 1. laudă; elogiere. 2. (lit.)

odă. // methiyege şayan lăudabil.

methiyeetken adj. laudator; elogiator.

methiyeğí adj. lăudător; elogiator. methiyelí adj. 1. (lit.) cu odă. 2.

lăudat; elogiat. 3. cu laudă; elogios. metil s. (chim.) metil. metilena s. (chim.) metilenă. metilik adj. metilic. // •metilik alkol (chim.) alcool metilic. metin I. adj. 1. rezistent; viguros;

dârz; solid. 2. ferm; tenace; categoric. II. s. 1. text; context. 2. conținutul unui text. // •metin parşasî fragment de text. •uzaksîzganîñ metini textul telegramei.

Metin s. (antrop. m., arab.) "Cel dârz" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

s. (relig., "Cel traini Metin, El-"Cel trainic și (unul din cele 99 "Dăinuitorul"; indestructibil" preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

metis s. metis.

metiy s. butoi; putină. // •metiy muslugî canea; cep. • metiy taktasî doagă.

metiyğí s. dogar.

metoda s. metodă.

metodoloğik adj. metodologic. metodoloğiya I. adj. metodologic. II. s. metodologie.

metodoloğiyalî adj. metodologic. s. metraj. // •kîska

metrajlî film film de scurt metraj. metre I. adj. metric. II. s. metru. // •bir buşuk metre un metru şi jumătate. •bîr şerîk metre ${\it lástík}$ un sfert de metru de elastic. **kare** metru pătrat. metre •metre kup metru cub. •metre sistemí sistem metric. •úş biñ metre engellí ğuwurmasî (sport) cursa de trei mii metri obstacole. •yarîm metre jumătate de metru.

metrelí adj. metric.

metrik adj. metric.

metro s. metro.

metronom s. metronom.

metruk adj. 1. părăsit; abandonat. 2. nefolosit: neîntrebuintat.

metrukáat s. lucruri/obiecte rămase de la o persoană decedată.

metrukiyet s. abandonare; abandon. metrukiyetlí adj. părăsit; abandonat. mevğudiyet s. existență; prezență.

mevğut I. adj. existent; prezent. II. s. • mevăut efectiv: număr. //

bolmak a exista. mevğutluk s. existență; prezență.

mevkiy s. 1. loc; poziție. 2. (la de transport) clasă. •bíríngí mevkiyden dórt bilet patru bilete la clasa întâi. •ekinği mevkiy bólmesí compartiment de clasa a doua.

mevkuf s., adj. arestat; reținut. // •mevkuf bolmak a fi arestat; a fi prins; a fi reținut. • mevkuf etmek a aresta; a prinde; a reține.

mevkufluk s. arestare; reținere.

mevkut adj. periodic.

adj. cert; sigur; demn de mevsuk încredere; neşovăielnic.

mevsukiyet s. certitudine; siguranță. mevziy s. 1. loc; aşezare; poziție. 2. (mil.) poziție; amplasament.

mevziylí adj. aşezat; poziționat; stabilit: instalat.

mevzugakírúw s. abordare.

mevzuw s. subiect; temă; tematică. // •mevzuwga kírmek a intra în

mevzuwat s. 1. legislație. 2. (com.) ambalaj.

mewez s. (gastron.) stafidă.

Mewla s. (relig.) Dumnezeu; Allah.

mewla adj. sacru; divin; dumnezeiesc. mewlaviv adj. sacru; divin; dumnezeiesc. // •mewlayiy múlk

creație divină; pâinea lui Dumnezeu. mewsúm s. 1. anotimp. 2. sezon; stagiune. // •ğawun mewsúmí (meteo.) muson. ● ğaz mewsúmúndemíz suntem în sezonul de vară. • kaysî mewsúmdemíz? în ce anotimp suntem?; ∙kîş mewsúmí anotimpul iernii. • seneníñ dórt mewsúmí cele patru anotimpuri ale anului. •tiyatro stagiune teatrală.

mewsúmlúk adj. sezonier.

mewta I. adj. mort; neînsuflețit; cadaveric. **II.** s. mort; corp neînsufletit: cadavru.

mewtaday adj. cadaveric.

mewtakana s. morgă.

mewtiy adj. mortuar; neînsuflețit; cadaveric. // •sebebiy mewtiy cauza morții.

mewúlt s. 1. (relia.) nasterea Profetului Muhammed Aliyselam. 2. poem dedicat nașterii Profetului Muhammed Aliyselam; rugăciune; sluibă.

mezar s. mormânt; groapă. // •mezardan şîgarmak a salva din ghearele morții. •tíríliy-tíríliy mezarga tîkmak a băga de viu în mormânt. // •mahzen mezar cavou. • mezar kitabesí epitaf. • mezar taşî piatră funerară.

mezarğî s. gropar.

mezarkazgan s. gropar.

mezarlîk s. cimitir musulman.

nezat s. licitație; mezat. // •mezatka satmak a vinde la mezat licitație. // •mezat malî lucruri licitate.

mezatşî s. licitant.

mezbaha s. abator.

meze s. gustare; aperitiv.

mezeliye s. (bot.) mazăre (lat., Pisum sativum).

mezeliye, ğîrs. (bot.) mazăresălbatică (lat., Pisum elatius).

mezeliyesí, dak- s. (bot.) micsandrăde-munte (lat., Erusimum officinalis).

mezeliyesî, şayîr- s. (bot.) mazărede-câmp (lat., Pisum arvense).

s. (ent.) mezeliye-yedítamlasî măzărar; gărgăriță (lat., Bruchus

mezgit s. (iht.) merlan (lat., Gadus merlangus).

mezhep s. 1. religie. 2. (relig.) sectă. 3. (fil.) doctrină; sistem.

mezheplí adj. sistematic.

mezhepşí s. (relig.) sectant.

mezhepşílík s. sectarism.

mezher s. (bot.) receptacul.

meziyet s. virtute; merit. meziyetlí adj. virtuos; merituos.

meziyetsíz *adj.* nedemn.

mezozoyik s., adj. mezozoic.

mezun I. adj. 1. învoit; îngăduit; permis. 2. împuternicit; autorizat. II. s. absolvent; diplomat. // •mezun bolmak a absolvi (o scoală).

mezuniyet s. 1. învoire; permisiune. 2. împuternicire; mandat; autorizație; permis. 3. absolvire (a unei școli etc.). // •mezuniyet imtanî examen de absolvire.

mezuniyetiye s. autorizație.

mezuniyetlí adj. 1. învoit; îngăduit; permis. 2. împuternicit; autorizat.

mezunlar s., pl. promoție; absolvenții. mide s. (anat.) stomac. // • midege otîrmak a cădea greu la stomac; a produce indigestie. • midesí ekşírmek a avea arsuri stomacale. • midesí kaytmak a i se apleca; ai veni greață; a se simți greu la inimă. // •mide suwî (med.) suc gastric. •midem kayttî am greață. • midemní bîzdîm mi-am deranjat stomacul.

mideastî // • mideastî bezí (anat.) pancreas.

mide-asmasî s. (bot.) gambir (lat., Uncaria gambir).

midekaytmasî s. greață; indigestie.

mideotî s. (bot.) pelin (lat., Artemisia absinthium).

mideotî, ak- s. (bot.) pelin-alb (lat., Artemisia austriaca).

mideotî, ğaga- s. (bot.) peliniță; iarba-sfintei-Sofia (lat., Artemisia pontica).

s. (bot.) lemnulmideotî, kara-Domnului; lemnuş; alimon (lat., Artemisia abrotanum).

mideotî, sîpîrga- s. (bot.) pelin-demături (lat., Artemisia scoparia). mideotî, sîtma- s. (bot.) năfurică; buruiană-de-țară; mătură-turcească (lat., Artemisia annua).

midesíayaklîlar s., pl. gasteropode. midilliy s. (zool.) ponei (lat., Equus caballus).

midiy adj. midi.

midiye s. (zool.) midie (lat., Mytilus edulis).

s. (zool.) nevăstuică (lat., migan Mustela vulgaris).

mihnet s. 1. nenorocire; dezastru. 2. suferință; chin.

mihrak s. (fiz.) focar.

mihver s. (tehn.) ax; osie; arbore.

mika s. (minr.) mică.

mikrobiyoloğik adj. microbiologic. mikrobiyoloğiya I.

microbiologic. II. s. microbiologie. mikrobiyoloğiyağî s. microbiolog. mikrobiyoloğiyalî adj. microbiologic.

mikrobiyolok s. microbiolog.

mikrobuz s. microbuz.

mikrofon s. microfon.

mikrokózeneklí adj. microporos.

mikromesamelí adj. microporos.

mikrometre s. (tehn.) micrometru. mikron s. micron.

mikronez s., adj. micronezian.

Mikroneziye s. (topon.) Micronezia.

mikroneziyelí s., adj. micronezian.

mikroorganism s. microorganism. mikroómírbílímğísí s. microbiolog.

mikroómírbílímí T. microbiologie. II. s. microbiologie.

mikroómírbílímlí adj. microbiologic. mikrop s. microb (şi fig.).

mikroplî adj. microbian.

mikropsîz adj. fără microbi; steril; dezinfectat; aseptic.

mikropsîzlaskan adj. sterilizat; dezinfectat; aseptic.

mikropsîzlaşmak v.i. a se steriliza; a fi dezinfectat; a fi aseptizat.

mikropsîzlaştîrmak v.t. a steriliza; a dezinfecta: a aseptiza.

mikropsîzlaştîruw s. sterilizare; dezinfectare; aseptizare.

mikropsîzlaştîruwğî s. sterilizator; dezinfectant.

mikropsîzlîk s. sterilitate; dezinfecție. mikroskop s. microscop.

patinoar.

mătură de curte; târn. •níşanğîlîk

miydanî poligon de tir.

miydanbergen adj. cauzator.

```
mikroskopik adj. microscopic.
                                         milliyetperwerlík s. patriotism.
                                                                                   (unul din cele 400 de nume atribuite în
mikroskoplî adj. microscopic.
                                                                                   Coran Profetului Muhammed Aliyselam).
                                         milliyetşí s., adj. naționalist.
                                                                                  miras s. moștenire; succesiune. //
mikroúzviyet s. microorganism.
                                         milliyetşílík s. naționalism.
miktar I. adj. 1. cantitativ. 2. (d.
                                                                                  • miraska konmak a mosteni.
                                         milliyidare s. democrație.
 numeral) cardinal. II. s. cantitate. //
                                         milliyidaregekarşî
                                                                                  miraskararî s. (jur.) legat.
                                                                   adi
                                                                          (pol.)
 • kararlî miktar (mat.) constantă.
                                          antidemocratic.
                                                                                 mirassî
                                                                                              s. moștenitor; succesor;
                                         milliyidareğí s. democrat.
 •miktar sayîsî (mat.) numeral
                                                                                  legatar.
 cardinal.
                                         milliyidarelí
                                                             adj.
                                                                                  mirastanşîgarîlgan adj. dezmoştenit.
                                                                    democratic;
miktarlî adj. cantitativ.
                                                                                  mirastanşîgaruw s. dezmoştenire.
                                          democrat.
                                                                                  miraș s. 1. ascensiune; înălțare. 2.
mikyas s. 1. mărime; dimensiune. 2.
                                         milliyidariy
                                                            adj.
                                                                    democratic;
 (geogr.) scară.
                                                              •milliyidariy
                                                                                  (relig., la musulmani) Înălțare.
                                                        //
                                          democrat.
mila s. milă (ca unitate de măsură). //
                                          dewlet (pol.) stat democrat.
                                                                                  miraşlî adj. înălțat.
                                         milliyidariyleşken adj. democratizat.
 •deñíz milasî milă marină.
                                                                                  misal s. 1. exemplu; model; mostră. 2.
milat s. (relig.) nașterea lui Isus
                                         milliyidariyleştírme
                                                                                   exemplu; pildă. // •misal úşún de
 Hristos. // •milattan ewel înainte
                                          democratizare.
                                                                                   exemplu.
 de nașterea lui Hristos. • milattan
                                         milliyidariyleştírmek
                                                                                  misallî adj. exemplificat.
                                                                       v.t.
 soñra după nașterea lui Hristos.
                                         democratiza.
                                                                                  misil s. 1. asemănare; asemuire. 2.
miligram s. miligram.
                                         milliyleşken adj. naționalizat.
                                                                                   oară; dată. // •misil bolmak a se
                                                                                   compara; a se asemui. • misil
mililitre s. mililitru.
                                         milliyleşmek v.i. a se naționaliza.
milimetre s. milimetru.
                                         milliyleştírme s. naționalizare.
                                                                                   etmek a compara; a asemui.
milisiya s. miliție.
                                         milliyleştírmek v.t. a naționaliza.
                                                                                  misillí adj. asemănat; asemuit.
milisiyağî s. milițian.
                                         mimar s. arhitect.
                                                                                  misiyonar s. (relig.) misionar.
militarism s. militarism.
                                         mimariy adj. arhitectonic.
                                                                                  miskin adj. 1. insensibil; indiferent. 2.
milivolt s. (fiz.) milivolt.
                                         mimarlîk s. arhitectură.
                                                                                   leneş; puturos; mizerabil. 3. (med.)
                                                                                   lepros. // •miskin kastalîgî
milivoltmetre
                               (electr.)
                                        mimber s. amvon (la geamie).
                                         mimika s. mimică.
                                                                                   (med.) lepră.
 milivoltmetru.
                                         mimoza s. (bot.) mimoză; senzitivă
miliwat s. (fiz.) miliwatt.
                                                                                  miskinleşmek v.i. a deveni mizerabil.
                                         (lat., Mimosa pudica).
miliyamper s. (electr.) miliamper.
                                                                                  miskinlík
                                                                                               s. 1. insensibilitate;
miliyart s. miliard. // • miliyartlar
                                         mina s. (mil.) mină.
                                                                                   indiferență. 2. lenevie; trândăvie. 3.
 man cu miliardele.
                                         minalama s. (mil.) minare.
                                                                                   mizerie.
miliyartar num. câte un miliard.
                                         minalamak v.t. (mil.) a mina.
                                                                                  mislí adj. aromat.
miliyartar-miliyartar
                                         minalangan adj. (mil.) minat.
                                                                                  mistiçism s. misticism.
                           num.
                                  un
                                         minalaw s. (mil.) minare.
 miliard câte un miliard.
                                                                                  mistik adj. mistic.
               adv. reciclând de un
                                        minare s. minaret. // •minare
boyînda înalt cât minaretul.
•minare kopmasî (d. oameni)
                                                                                  mit s. mit.
milivartlap
 miliard ori.
                                                                                  mitink s. miting.
miliyartlarğa
                 num. cu miliardele:
                                                                                  mitoloğiya s. mitologie.
miliarde de.
                                                                                  mitoloğiyalî adj. mitologic.
                                          lungan.
miliyartlîk s. miliardime.
                                                                                  mitraliyera s. mitralieră.
                                         mine s. 1. email; smalt; glazură. 2.
miliyartşî s. miliardar.
                                         cadran (la ceas).
                                                                                  mitropolit s. mitropolit.
miliyartta-bír num. o miliardime.
                                                                                  mitropolitlík s. mitropolie.
                                         mineğí s. spoitor.
miliyon s. milion. // •miliyonlar
                                                      s. smălţuire; emailare;
                                         mineleme
                                                                                 miy s. (muz.) mi.
                                                                                  miyan s. (bot.) lemn-dulce; rădăcină-
 man cu milioanele.
                                          glazurare.
miliyonar I. num. câte un milion. II.
                                         minelemek v.t. a smălțui; a emaila; a
                                                                                   dulce; ciorânglav (lat., Glycyrrhiza
                                                                                   glabra). 1. direcție; sens. // •bo
 s. milionar.
                                         glazura.
miliyonar-miliyonar num. un milion
                                         minelengen
                                                        adj. emailat; smălțuit;
                                                                                   miyanda în această direcție; în
câte un milion.
                                                                                   acest sens.
                                         glazurat.
miliyonda-bír num. o milionime.
                                         minelí adj. emailat; smălțuit; glazurat.
                                                                                  miyanğî s., adj. mediator; mijlocitor.
                                                                                  miyanğîlîk s. mediere; mijlocire.
                                          // •minelí tawa tigaie emailată.
miliyonğî s. milionar.
miliyonlap
              adv. reciclând de un
                                          • minelí tola teracotă.
                                                                                  Miyanmar s. (topon.) Birmania.
 milion ori.
                                         mineotî s. (bot.) verbină; vervenă;
                                                                                  miyanmarğa
                                                                                                   I. adv. în limba
milivonlarğa
                num. cu milioanele;
                                          sporiş (lat., Verbena officinalis).
                                                                                   birmaneză. II. s. (limba) birmaneză.
                                         mineral I. adj. mineral; anorganic;
                                                                                  miyanmarlî s., adj. birman.
 milioane de.
miliyonlîk s. milionime.
                                          neorganic. II. s. mineral.
                                                                                  miyantamîrî s. (bot.) lemn-dulce;
millet s. 1. națiune; popor; seminție.
                                          • mineral may ulei mineral.
                                                                                   rădăcină-dulce; ciorânglav
                                                                                   Glycyrrhiza glabra).
                                         mineralğî s. mineralog.
 2. naționalitate; clasă socială. 3.
 (acad.) țigan; țigănime. // •asude
                                         mineraloğiya s. mineralogie.
                                                                                  mivar s. etalon.
 \begin{tabular}{ll} \it millet & popor & liber. & \bullet \it Birlesken \\ \end{tabular}
                                         mineraloğiyağî s. mineralog.
                                                                                  miyarlama s. etalonare.
 Milletler Kuruluşî Organizația
                                         minibuz s. microbuz.
                                                                                  miyarlamak v.t. a etalona.
 Națiunilor Unite. • kîrîm tatar milleti națiunea tătară crimeană.
                                         minimum s., adj. minim; minimum.
                                                                                  miyarlangan adj. etalonat.
                                         miniy adj. mini.
                                                                                  miyarlaw s. etalonare.
 millet
                hatibí
                              tribun.
                                         miniyatura s. miniatură.
                                                                                  miyarlî adj. etalonat.
 •tapiy/tapîn millet (pol.) națiune
                                         miniyaturağî s. miniaturist.
                                                                                  miydan s. 1. piată; loc public. 2.
                                                                                   câmp; arenă; maidan. 3. ocazie; prilej.
                                         minnet s. recunoștință; gratitudine. //
 subjugată.
milletlerarasî adj. internațional. //
                                          minnetlí
                                                          bolmak
                                                                                   // •miydan bermek a da prilej; a
                                                                       а
 •milletlerarasî hukuk drept
                                          recunoscător.
                                                                                   ocaziona. •miydan okîmak a
 internațional.
                                         minnetlí adj. recunoscător.
                                                                                   provoca la luptă; a chema la întrecere.
milletlerarasîlîk s. internaționalism.
                                         minnettar
                                                       adj. recunoscător. //
                                                                                   •miydanga ketírmek a scoate la
milletwekílí s. deputat în parlament.
                                          •sízge minnettarman vă sunt
                                                                                   iveală; a crea; a realiza; a înfăptui.
                                                                                   • miydanga şîgarmak a scoate la
milliy adj. național; popular. //
                                          recunoscător.
 •milliy banka banca națională.
                                                                                   iveală; a dezvălui; a releva.
• miydanga şîkmak/kelmek a
                                         minnettarlîk
                                                             s.
                                                                 recunostintă;
 milliy
              bauram
                           särbätoare
                                         gratitudine.
 națională. • milliy birlik unitate
                                         minor adj. (muz.) minor.
                                                                                   ieși la iveală; a se ivi; a surveni.
                • milliy
                               ğehet
                                         minuskul adj. minuscul.
                                                                                   • miydannî kîyîştîrmak a răvăşi
 națională.
 caracteristică națională.
                             milliy
                                         mingáan I. num. (mong.) mie. II. s.
                                                                                   zona; a face dezordine. // •at
                                          (mil.) regiment. // •piyade
miñgáanî (mil.) regiment de
                                                                                   miydanî hipodrom. • ayakkîzagî
 korînma/nazirlígí
                                 (pol.)
                                                                                                 (sport)
 ministerul apărării naționale. • milliy
                                                                                   miydanî
                                                                                   •marebe/savaş miydanî (mil.)
câmp de luptă. •miydan sáátí
 kutuluş harbiyesi (pol.) război de
                                          infanterie. •saklaw
                                                                  miñaáanî
 eliberare
             națională.
                            milliy
                                          (mil.) regiment de gardă. •topșî
                                                                                   ceas public. •miydan sîpîrgasî
```

regiment

(mil.)

Miraj s. (antrop. m., arab.) "Cel înălțat"

mingáanbaşî s. (mil.) maior.

miñgáanî

artilerie.

şarkî/marş imn național. • milliy

milliyet s. naționalitate; seminție.

milliyetperwer s., adj. patriot.

úlkí ideal național.

miydanberílgen adj. ocazionat; prilejuit; cauzat; provocat; determinat. miydanda adv. clar; evident.

miydandabolgan *adj.* evident; clar; flagrant.

miydangaakelgen s., adj. aşezător; ctitor; fondator; întemeietor.

miydangaakelúw s. întemeiere; alcătuire; compunere.

miydangakelgen adj. constituit; creat; realizat; format; făurit; fondat; înfăptuit; întemeiat; înființat; întocmit; zămislit; plămădit.

miydangaketírgen s. realizator; creator; fondator; înfăptuitor; făuritor; zămislitor.

miydangaketírúw s. constituire; creare; realizare; formare; făurire; fondare; înfăptuire; întemeiere; înființare; întocmire; zămislire; plămădire.

 $\begin{array}{ll} \textbf{miydangaş} \| \textbf{igargan} & adj. \text{ relevant.} \\ \textbf{miydangaş} \| \| \textbf{igarmagan} & adj. \text{ irelevant.} \\ \end{array}$

miydangaşîgaruw s. 1. dezvăluire; divulgare; deconspirare; semnalare. 2. mărturisire; recunoaștere. 3. manifestare; act.

miydangaşîgayatîrgan adj. incipient.

miydangaşîguw s. ivire; arătare; înfățişare; revelație.

miydangaşîkkan adj. 1. dezvăluit; divulgat; deconspirat; semnalat. 2. ivit; arătat; înfățişat. 3. înfiripat; mijit; încolțit. 4. deconspirat; detectat; divulgat; exteriorizat; ivit; înfiripat; relevat; revelat; semnalat. 5. arătat; lăsat să se vadă; ieşit la iveală (lemn de culoare neagră). 6. arătat; demonstrat.

miydanğî s. măturător.

miydanidmanğîsî s. atlet.

miydanidmanî s. atletism.

miydanlîk adj. viran.

miydanokîlgan *adj.* provocat la luptă. miydanokîw s. provocare la luptă.

miydanşa s. terasă; teren de sport. //
• ğamlî miydanşa verandă.

miydanşaaşma s. terasare.

miydanşalî adj. terasat.

miydanşîk s. piațetă.

miye num. (arab.) sută.

miyelek s. mănuşă care lasă descoperite vârfurile degetelor; mitenă. miyil s. 1. înclinare; aplecare; lăsare; tendință (în jos). 2. înclinație; vocație; predispoziție. 3. (fig.) aspirație;

miyillí adj. înclinat spre; predispus la; dispus (să...).

miykana s. cârciumă.

miykanağî s. cârciumar.

miyop adj. miop.

dorintă.

miyoplîk s. miopie.

miyusiyet s. desperare; deznădejde. miywa s. fruct. // •miywa bermek a da roade.

miywaberúw s. rodire.

miywağî s. **1.** pomicultor. **2.** fructar; persoană care vinde fructe.

miywağîlîk s. **1.** pomicultură. **2.** fructărie; prăvălie unde se vînd fructe.

miywalî adj. fructifer; fructuos. miywalîk s. fructieră.

miywa-terewez s. legume și fructe.

miza s. (la jocuri de noroc) miză.

mizah s. umor.

mizahiy adj. umoristic.

mizahşî s. umorist.

mizan s. 1. cântar; balanță; cumpănă; terezie. 2. (fin.) balanță. 3. (astr.) zodia balanței. 4. (mat.) probă.

mizanlamak v.t. a balansa; a echilibra; a egaliza.

mizanlaşkan *adj.* balansat; echilibrat; egalizat.

mizanlaşma s. balansare; echilibrare; egalizare.

mizanlaşmak v.i. a se balansa; a se echilibra; a se egaliza.

mizanlaştîrmak v.t. a balansa; a echilibra; a egaliza.

mizanlaşuw s. balansare; echilibrare; egalizare.

mizanlawğî s. 1. (tehn.) volant; egalizator. 2. balansier.

mizansîz adj. dezechilibrat; inegal. mizansîzlaşkan adj. dezechilibrat.

mizansîzlaşma s. dezechilibrare.

mizansîzlaşmak v.i. a se dezechilibra.

mizansîzlaştîrmak v.t. dezechilibra.

mizansîzlîk s. dezechilibru; inegalitate.

mizansîzlaşuw s. dezechilibrare. mizaş s. caracter; temperament.

míl s. 1. croșetă; andrea; cârlig. 2. fus.3. igliță; navetă.

míl s. mâl; noroi; nămol.

mílbaligî s. (iht.) fusar (lat., Aspro streber).

mîlbalîgî, îrî- s. (iht.) pietrar; fusarmare; peşte-de-piatră (lat., Aspro zingel).

mín s. lacună; cusur; defect.

mína interj. 1. iată aici!; 2. na!; uite!; poftim!; // •mína bagajlarîm iată bagajele mele. •mína ístegen mașinañîz iată mașina pe care o doreați. •mína mením pașaportîm iată pașaportul meu. •mína onîștan de aceea.

mínabo adj. prezent; de față.

mínaw adj. acest; această; acești; aceste. // •mínaw armut taa tatlî para aceasta este mai dulce. •mínaw betke încoace. •mínaw yaktan buyuruñuz! poftiți pe aici!;

mínawbír *adj.* ăstălalt; astălaltă; aștialalți; astelalte.

mínawbírí pron. ăstălalt; astălaltă.

mínawbírín *pron.* pe ăstălalt; pe

mínawbírínde pron. la ăstălalt; la astălaltă.

mínawbírínden pron. de la/dinspre

ăstălalt; de la/dinspre astălaltă.

mínawbiríndiy pron. ca ăstălalt; ca

astălaltă. **mínawbíríne** pron. spre ăstălalt; spre

astălaltă; ăstuilalt; ăsteilalte.

mínawbíríñ adj. ăstuilalt; ăsteilalte. mínawbírler(í) pron. aștialalți; astelalte.

mínawbírlerde pron. la ăștialalți; la astelalte.

mínawbírlerden *pron.* de la/dinspre ăștialalți; de la/dinspre astelalte.

mínawbírlerdiy pron. ca ăștialalți; ca astelalte.

mínawbírlerge *pron.* spre ăștialalți; spre astelalte; ăstorlalți; ăstorlalte.

mínawbírlerín *pron.* pe ăștialalți; pe astelalte.

mínawbírlerínde *pron.* la ăștialalți; la astelalte.

mínawbírlerínden pron. de la/dinspre ăștialalți; de la/dinspre astelalte.

mínawbírleríndiy *pron.* ca ăștialalți; ca astelalte.

mínawbírleríne *pron.* spre ăștialalți; spre astelalte; ăstorlalți; ăstorlalte.

mínawbírleríň adj. ăstorlalţi; ăstorlalte.

mínawbírlerní *pron.* pe ăștialalți; pe astelalte.

mínawbírlerníň adj. ăstorlalți; ăstorlalte.

mínawbírsí pron. ăstălalt; astălaltă.

mínawbírsín *pron.* pe ăstălalt; pe astălaltă.

mínawbírsínde *pron.* la ăstălalt; la astălaltă.

mínawbírsínden *pron.* de la/dinspre ăstălalt; de la/dinspre astălaltă.

mínawbírsíndiy *pron.* ca ăstălalt; ca astălaltă.

mínawbírsíne *pron.* spre ăstălalt; spre astălaltă; ăstuilalt; ăsteilalte.

mínawbírsíñ adj. ăstuilalt; ăsteilalte.

mínawda pron. la acesta; la aceasta. mínawdan pron. de la/dinspre acesta; de la/dinspre aceasta.

mínawday I. adv. astfel; aşa. II. pron. ca acesta; ca aceasta. // •ebet, mínawday da, asa este. mínawday bírşiy taa kórmedím aşa ceva n-am mai văzut. •mínawday bolağagîna kím túşúndí? cine s-a gândit că se va întâmpla aşa?; •minawday şiy bolîr mî? se poate aşa ceva?; •mínawday zamanda asemenea vreme.

mínawga *pron.* spre acesta; spre aceasta; acestuia; acesteia.

mínawî pron. acesta; aceasta.

mínawkadar I. adj. atât; atâta; atâți; atâtea. II. adv. atât; atât de...;

mínawkadarşîk adj., adv. atâtica.

mínawlar pron. aceștia; acestea.

mínawlarda pron. la aceștia; la acestea.

mínawlardan *pron.* de la/dinspre aceștia; de la/dinspre acestea.

mínawlarday pron. ca aceștia; ca acestea.

mínawlarga *pron.* spre aceştia; spre acestea; acestora.

mínawlarnî pron. pe aceştia; pe acestea.

mínawlarníň adj. acestora.

mînawnî pron. pe acesta; pe aceasta.

mínawní adj. acestuia; acesteia.

mínawsî pron. acesta; aceasta.

mínawsun *pron.* pe acesta; pe aceasta. **mínawsuna** *pron.* spre acesta; spre aceasta; acestuia; acesteia.

mínawsunda pron. la acesta; la aceasta.

mínawsundan pron. de la/dinspre acesta; de la/dinspre aceasta.

mínawsunday pron. ca acesta; ca aceasta.

mínawsuñ adj. acestuia; acesteia.

mínawtakîl Ĭ. *adj.* atât; atâta; atâṭi; atâtea. **II.** *adv.* atât; atât de...;

mínawtakîlşîk adj., adv. atâtica.

mínawun *pron.* pe acesta; pe aceasta. **mínawuna** *pron.* spre acesta; spre aceasta; acestuia; acesteia.

mínawunda pron. la acesta; la aceasta.

mínawundan pron. de la/dinspre acesta; de la/dinspre aceasta.

mínawunday pron. ca acesta; ca aceasta.

mínawuñ adj. acestuia; acesteia.

mínda adv. aici. // •de ánda-de mínda când încolo, când încoace;

încoace şi încolo. •mínda boş bír yer bar mî? e vreun loc liber aici?; •mínda trenní deñíştírmemíz lázîm aici trebuie să schimbăm trenul. •mínda we alay yerde aici şi peste tot. •mínda we şúndí acum şi aici. •tren mínda bír dakka toktay trenul stă aici un minut. •yarîngaşîk mínda kalağak bolalar doresc să rămână aici până mâine.

míndagaşîk adv. până aici.

míndaman *interj.* sunt prezent; sunt aici!;

míndan adv. de aici. // •ket
 míndan! pleacă de aici!; •míndan
 ka-típ barîlîr? cum se merge de
 aici?; •míndan uzak mî? e
 departe de aici?;

mínder s. 1. (sport) saltea. 2. pernă tătărească. // •mínder șírítmek a sta la taifas.

mínderastî s. muşamalizare. //
•mínderastî etmek a ascunde
sub saltea; a muşamaliza.

mínderidmanğîsî s. gimnastică.

mínderidmanî s. gimnastică. //
•mínderidmanî zalî (sport) sală
de gimnastică. •sanat
mínderidmanî (sport) gimnastică
artistică.

mínderşírítúw s. taifas.

míngen adj. 1. mărit; săltat. 2. care s-a urcat.

mínğí s. (zool.) castor; biber (lat., Castor fiber).

míník s. faeton; caleaşcă; trăsură.

minilmek v.i. a se urca; a se sui; a se
încăleca. // •awtobuzga kayda
minile? de unde se ia autobuzul?;

mínlí adj. cu lacună; cu cusur; cu
defect; cu vicii. // • mínlí kírde cerc
vicios.

mínme s. urcare; suiş. // •mínme atî cal de călărie.

mínmek v.i. 1. a se urca; a se sui. 2.
a încăleca. 3. (d. prețuri) a crește; a se
mări. // •bașîna mínmek a i se
sui cuiva în cap. •mertebede
mínmek a se califica. •míngen
dalîn kesmek a-și tăia craca de
sub picioare. •tîrmanîp mínmek
a escalada. // •kolesterolim
míndí mi s-a ridicat colesterolul.

mínsetílgen *adj.* îmbarcat; încărcat; suit; urcat; mărit.

mínsetílmek v.i. a fi îmbarcat; a fi suit; a fi urcat; a fi mărit; a fi încărcat. mínsetme s. îmbarcare; încărcare; urcare; mărire.

mínsetmek v.t. 1. a îmbarca; a sui; a urca; a mări. 2. a încărca.

mínsíz *adj.* fără lacună; fără cusur; fără defect; infailibil.

mínsízkórílgen adj. idealizat.

mínsízkórúw s. idealizare.

mínsízlík s. perfecțiune; infailibilitate. mínúwğí s. călăreț.

mínúwğúlúk s. călărie; echitație; hipism.

mínyagî s. partea asta.

mínyagîna adv. spre partea asta.

mínyagînaşîk adv. până în partea asta.

mínyagînda adv. pe partea asta.

mínyagîndanadv. din partea asta.mínyakkaadv. (arată direcția)încoace.// •de ányakka-de

mínyakka când încolo, când încoace; încoace și încolo.

mínyakta adv. (arată locul) încoace; aici.

mínyerde adv. aici. // •mínyerde toktañîz! opriți aici!;

míngírlegí, dak- s. (om.) frunzăriță de munte (lat., Hippolais languida).

míngírlegí, Upcher'nín-s. (orn.) frunzăriță de munte (lat., Hippolais languida).

míñgírlegí, ziytín- s. (orn.) frunzăriță balcanică (lat., Hippolais olivetorum).

míngírlek, boz- s. (om.) frunzăriță cenușie (lat., Hippolais pallida). míngírlek, kíşkene- s. (orn.)

frunzăriță mică (lat., Hippolais caligata).

míngírlek, şalgîğî- s. (orn.) frunzăriță melodioasă (lat., Hippolais polyglotta).

míngírlek, saris. (orn.) frunzăriță galbenă (lat., Hippolais icterina). mísápír s. musafir; oaspete. //

• kulak mísápírí bolmak a auzi întâmplător; a surprinde o discuție. • mísápír almak a accepta vizitatori. // • mísápír odasî cameră de oaspeți. • mísápír súymegen neospitalier.

mísápírlík s. vizită.

mísápírperwer adj. primitor; ospitalier.

mísápírperwerlík s. ospitalitate.

mísápírsúygen *adj.* primitor; ospitalier.

mísápírsúyúw s. ospitalitate. mísápírsúnas adj. primitor; ospitalier. mísápírsúnaslîk s. ospitalitate.

míy s. 1. creier; encefal. 2. (fig.) minte; inteligență; judecată. // •míyín aşamak a-i mânca creierii cuiva; a-l bate la cap; a-i face cuiva capul calendar. •míyín zerlemek a se droga. // •míy sílkínmesí (med.) comoție cerebrală.

míyaşagan adj. cicălitor; pisălog.

míyaşaw s. cicăleală; pisălogeală; boscorodeală.

míyín s. 1. creier; encefal. 2. (fig.)
minte; inteligență; judecată. // •kuş
míyínlí prost; netot.

míyíníboş adj. prost; fără minte.

míyínkabîgî s. (anat.) scoarța cerebrală; cortex cerebral.

míyínşík s. cerebel; creierul mic.

míyínyúzí s. (anat.) scoarța cerebrală; cortex cerebral.

míysíz *adj.* prost; descreierat; fără judecată.

míysízğe adv. prosteşte.

míysízlík s. lipsă de judecată; prostie. míyzarî s. (anat.) meninge.

mî/mî part. (lingv.) particulă interogativă. // •aṣîktîñ mî? ai flămânzit?; •bo yer boş mî? acest loc este liber?; •boldî mî ótmek? a fost suficientă pâinea?; •bolîr mî? este posibil?; •dersleríñ árúw mí? înveți bine?; •heş keletan mî? n-ar veni sub nici un motiv!; •izîn etersiñiz mí? permiteți?; •kóp aylanîş bar mî? sunt multe curbe?; •Memet akay úyde mí? domnul Memet este acasă?; •míndan uzak mî? e departe de aici?:

miğa s. (bot.) pipirig; țipirig (lat., Holoschoenus vulgaris; Scirpus holoschoenus).

mîk s. cui. // •mîkka îlmek a agăța în cui. // •balaban mîk piron. •mîk mîknî sóger cui pe cui se scoate. •mîk yazîsî scriere cuneiformă.

mîklama s. batere în cuie; țintuire; pironire.

mîklamak *v.t.* a bate în cuie; a țintui; a pironi.

mîklangan *adj.* bătut în cuie; țintuit; pironit.

mîklanmak v.i. a se bate în cuie; a se tintui; a se pironi.mîklaw s. batere în cuie; tintuire;

pironire.

mîklî adj. bătut în cuie; țintuit;

pironit.

mîknatîs s. magnet. // •mîknatîs

alanî câmp magnetic.

mîknatîsiy adj. magnetic. //
•mîknatîsiy kutup/ğehetî (fiz.)
pol magnetic.

mîknatîsiyet s. magnetism.

mîknatîskakarşî adj. antimagnetic.
// •mîknatîskakarşî sáát ceas
antimagnetic.

mîknatîslama s. magnetizare.

mîknatîslamak v.t. a magnetiza.

mîknatîslangan adj. magnetizat; magnetic.

mîknatîslanma s. magnetizare.

mîknatîslanmak v.i. a se magnetiza. mîknatîslanmaykalîr ad

antimagnetic.

mîknatîslanmaz adj. antimagnetic. mîknatîslî adj. magnetizat; magnetic. //•mîknatîslî iyne ac magnetic.

mîknatîslîk s. magnetism.

mîknatîslanuw s. magnetizare.

mîknatîslaw s. magnetizare.

mîksîz *adj.* fără cuie; fără ținte; fără piroane.

mîkşîk s. țintă; cui.

mîkyazuwî s. scriere cuneiformă.

mîltîk s. puşcă. // • mîltîk atmak a trage cu puşca.

mîltîklî adj. cu puşcă; armat.

mîltîkşî s. puşcaş.

mîngîldak s. (anat.) fontanelă; moalele capului.

mîntaka s. regiune; zonă. //
•bitaraf mîntaka zonă neutră.
•tehlikelí mîntaka zonă
periculoasă.

mîntaw s. şaretă.

mîragan adj. demolat; prăvălit; prăbuşit; ruinat; părăginit.

mîrama s. demolare; prăvălire; ruină; paragină; prăbușire.

mîramak v.i. a se demola; a se ruina.
// •dúniya mîrasa pentru nimic în lume.

mîratîlgan adj. demolat; ruinat.

miratilmak v.i. a se demola; a se

mîratkan s. demolator.

mîratmak v.t. a demola; a ruina.

mîratuwğî s. demolator.

mîraw s. paragină.

mîrîldaganadj.1.care murmura;care fredoneaza.2.mârâitor;mormăitor;bombănitor;carebodogănește.3. (fig.) protestatar.

mîrîldama s. 1. mârâit; mormăit; bombănit. 2. murmur; fredonare.

mîrîldamak v.i. **1.** a mârâi; a mormăi; a bombăni; a bodogăni. **2.** a murmura; a fredona.

mîrîldangan adj. 1. murmurat; fredonat. 2. mârâit; mormăit; bombănit: bodogănit.

mîrîldatmak v.t. 1. a determina să mârâie; a determina să mormăie; a determina să bombănească; a determina să bodogănească. 2. a determina să murmure; a determina să

fredoneze.

s. 1. mârâit; mormăit; bombănit. 2. murmur; fredonare.

mîrîltî s. 1. mârâit: mormăit: bombănit. 2. murmur; fredonare.

mîrza s. prinț moștenitor.

mîrzakîz s. prințesă; principesă; domniță; domnișoară.

mîrzalîk I. adj. princiar. II. s. demnitate de principe; principat.

Mîrzîk s. (topon.) Vodnyantsi (Dobrich, Bulgaria).

Mîsîr s. (topon.) Egipt.

 $\textbf{mîsîrbîlîm§} \textbf{isi} \hspace{0.2cm} s. \hspace{0.1cm} egiptolog.$

mîsîrbílímí s. egiptologie.

mîsîrlî s. egiptean.

mîsîruzmanî s. egiptolog.

mîsîruzmanlîgî s. egiptologie.

mîska s. amuletă; talisman. mîskîl s. ironie; zeflemea.

mîskîlğî adj. ironic; zeflemist.

mîskîllamak v.t. a ironiza; a lua în derâdere; a lua în zeflemea; a

mîskîllangan adj. ironizat; zeflemisit. mîskîllî adj. ironic; zeflemitor.

mîsra s. vers; stih. // •mîsra kurmak a versifica. // $\bullet d\acute{o}rt$ mîsralîk (lit.) catren.

mîsrağî s. poet; versificator.

mîsrağîlîk s. prozodie.

mîsrakuruw s. versificație.

mîsralî adj. (lit.) versificat.

mîşawul s. (zool.) nevăstuică (lat., Mustela vulgaris).

mîşîgî, savana- s. (zool.) ghepard

(lat., Acinonyx jubatus).

mîşîk I. adj. 1. felin. 2. pisicesc;
mâţesc. II. s. 1. (zool.) pisică; mâţă; motan (lat., Felis domestica). 2. felină. // •mîşîk man it gibî bolmak a se avea precum câinele cu pisica. // •it men mîşîk câinele şi pisica. • masa astînda mîşîk bar sub masă este pisica. • mîşîk man it arasînda dostlîk yok între pisică și câine nu e prietenie.
•úynúñ ústúnde mîşîk bar pe casă este pisica.

mîşîk, yabanîs. (zool.) pisicăsălbatică (lat., Felis silvestris).

mîşîkayagî s. (bot.) parpian; talpapisicii; scânteiuță-de-munte (lat., Antennaria dioica).

mîşîkbalî s. răşină.

mîşîkbalîgî s. (iht.) câine-de-mare (lat., Achanthias vulgaris).

mîşîkballî adj. răşinos.

mîşîkbaşî s. (bot.) tapoşnic; fața-mâței (lat., Galeopsis ladanum).

mîşîkbaşî, renklí- s. (bot.) tapoşnic; zabră (lat., Galeopsis speciosa).

mîşîkbaşî, tegeneklís. (bot.) tapoșnic; lungurică (lat., Galeopsis tetrahit).

mîşîkkózí s. ochi-de-pisică.

s. (bot.) buruianămîşîkkulagî (lat., porcească Hypochoeris radicata).

mîşîkkuşî, boz- s. (orn.) pasăreapisică (lat., Dumetella carolinensis).

mîşîklarday adj. felin.

mîşîk-nanesí s. (bot.) cătuşnică; iarba-mâței (lat., Nepeta cataria). mîşîkotî s. (bot.) valeriană; odolean

(lat., Valeriana officinalis). mîşîkşa adv. ca pisicile; pisicește; mâțește.

mîşîktay adv. ca pisicile; pisicește; mâteste.

mîşîl-mîşîl adv. (d. somn) liniştit; profund.

Mîsîr-balkuşî s. (orn.) pasăre-nectar de Nil (lat., Anthreptes metalicus).

Iîsîr-ğawunkuşî s. (orn.) ploier egiptean; pasărea-crocodilului (lat., Mîsîr-ğawunkuşî Pluvianus aegyptius).

Mîsîr-kazî s. (orn.) gâscă de Nil (lat., Alopochen aegypticus).

Mîsîr-şongîrî s. (orn.) hoitar (lat., Neophron percnopterus).

Mîsîr-suwtorgayî s. (orn.) ploier egiptean; pasărea-crocodilului (lat., Pluvianus aegyptius).

mîtlak adj. absolut.

mîyîk s. mustață. // • mîyîgîn balta kesmemek a nu-i ajunge cuiva cu prăjina la nas. • mîyîk uzatmak a-şi lăsa mustață.

mîyîkastî adj. sub mustață.

mîyîkastîndan adv. pe sub mustață. // •mîyîkastîndan kúlmek a râde pe sub mustață; a rânji. // • mîyîkastîndan kúlúş rânjet. mîyîklî adj. mustăcios.

mîyîklî-dogan s. (orn.) şoim sudic (lat., Falco biarmicus).

mîyîklî-ğeleşe s. (orn.) silvie roşcată (lat., Sylvia cantillans).

mîyîklî-kamîş-aykabagî privighetoare de baltă Acrocephalus melanopogon).

mîyîklî-kamîş-şîbawî nîyîklî-kamîş-şîbawî s. (orn.) privighetoare de baltă (lat., Acrocephalus melanopogon).

mîyîklî-sakallî s., adj. adult. mîyîklî-şímşíge s. (orn.) piţigoi de

stuf (lat., Panurus biarmicus). mîyîklî-togan s. (orn.) şoim sudic (lat., Falco biarmicus).

mîyîksîz adj. fără mustață.

mîyît s. (iht.) păstrăv (lat., Salmo lenoc).

mîyîtî, deñíz- s. (iht.) păstrăv-demare; alabalâc (lat., Salmo trutta trutta).

mîzrak s. suliță; lance (și sport). // •mîzrak atma ozîşî (sport) aruncarea suliței.

mîzrakşî s. lăncier; sulițaș.

s. mobilă; mobilier. • rokoko mobilasî mobilă rococo. mobilalî adj. mobilat. // •mobilalî oda cameră mobilată.

s. modă. // •modadan moda şîkmak a se demoda; a nu mai fi la $mod \check{a}$. $\bullet mod as \hat{\imath} bol mak$ a fi la modă. •modasî geşmek a se demoda; a nu mai fi la modă.

modadanşîguw demodare; s. desuetudine; perimare.

modadansîkkan adi. demodat; desuet; perimat.

modağî s. modist; modistă.

modalî adj. la modă.

model s. 1. model; tipar. 2. tip; model. 3. (d. persoane) manechin. // • kîyafet modelí model de costum. modelği s. modelist; modelator.

modern adj. modern. // •modern sanat salonî salonul de artă modernă. • modern tewúke istoria modernă.

modîn s. arbore; copac; pom.

modulasiya s. (muz.) modulație; modulare; inflexiune.

mogay s. (zool.) şarpe. // •mogay yîlî (cron.) anul şarpelui (conform vechiului calendar tătăresc).

mohterem adj. stimat; onorat.

Mohterem/Muhterem s. (antrop. m., arab.) "Cel stimat".

moketa s. mochetă.

mol adj. 1. (d. îmbrăcăminte) larg; mare. 2. abundent; bogat; îmbelşugat; opulent. // •mol yîkpallar! mult noroc!:

mola s. popas; oprire.

Moldova s. (topon.) Republica Moldova.

moldovalî I. adj. moldovenesc. II. s., adj. moldovean.

molekula I. adj. molecular. II. s. (fiz.) moleculă.

molekulalî adj. molecular.

molibden s. (chim.) molibden.

molît s. belşug; bogăție; abundență; opulență.

molla s. 1. învățat; savant. 2. (la musulmani) student la teologie.

mollabaşî s. (bot.) muşețel; romaniță Chamomilla(lat., Matricaria chamomilla).

mollabaşî, it- s. (bot.) muşețel-prost; romaniță-nemirositoare; mărăriță (lat., Anthemis cotula).

mollabaşî, şayîr-(bot.) S crizantemă-de-câmp; romaniță (lat., Anthemis arvensis).

mollaşkan adj. 1. (d. îmbrăcăminte) larg; mare. 2. abundent; bogat; îmbelşugat; opulent.

mollaşmak v.i. 1. a deveni abundent; a deveni îmbelşugat. 2. *îmbrăcăminte)* a se lărgi; a se mări.

mollaştîrmak v.t. 1. a determina să devină abundent; a determina să devină îmbelşugat. 2. (d. îmbrăcăminte) a lărgi; a mări.

mollîk s. belşug; bogăție; abundență; opulență. // •mollîk işinde yaşamak a trăi în belşug; a huzuri. // •artîk mollîk lux. •pítmez-

túkenmez mollîk belşug nesfârşit. mol-mol I. adj. 1. (d. îmbrăcăminte) larg; mare. **2.** abundent; îmbelşugat; opulent. îmbelşugat; îndestulat. // •mol-mol bermek a îndestula.

moloz s. 1. moloz. 2. (fig.) lucru de nimic; persoană de nimic.

moluska s. (zool.) moluscă; scoică.

Monako s. (topon.) Monaco.

monakolî s., adj. monegasc.

monarşiy s. monarhie; regalitate.

monarşiyği s. monarhist; regalist.

Monir/Munir s. (antrop. m., arab.)
"Prealuminatul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Monire/Munire s. (antrop. f., arab.) "Cea strălucitoare'.

Monis/Munis s. (antrop. m., arab.) "Cel prietenos".

Monise/Munise s. (antrop. f., arab.) "Cea prietenoasă".

monoftonk s. (lingv.) monoftong.

monogam adj. monogam. monogamiya s. monogamie.

monografiya s. monografie.

monolok s. monolog.

monopol s. (econ.) monopol.

monopolğî s., adj. (econ.) monopolist. monopollî adj. (econ.) monopolizat.

monoseda(1î) adj. mono; monofonic.

monoteyism s. monoteism.

monoteyismğí s. monoteist.

monotip s. (tipogr.) monotip.

monoton *adj.* monoton.

monotonlîk s. monotonie. montaj s. (tehn.) montaj. montajğî s. montor; montator.

moñ s. melancolie. moñgol s., adj. mongol.

mongolğa I. adv. în limba mongolă. II. s. (limba) mongolă. Mongolistan s. (topon.) Mongolia. mongolîstanlî s., adj. mongol. mongol-ğadîragî s. (om.) fâsa lui Blyth (lat., Anthus godlewskii). Moñgol-ğawunkuşî prundăraș de deșert de Mongolia (lat., Charadrius mongolus). mongol-keklígí s. (orn.) potârniche de Mongol-kírkígí s. (orn.) potârniche de Mongolia (lat., Perdix dauurica). Moñgol-kumtorgayî s. (orn.) mugurar cu trompetă de Mongolia (lat., Bucanetes mongolicus; Rhodopechys mongolicus). Mongol-sarî s. (orn.) şorecar asiatic (lat., Buteo hemilasius). Moñgol-suwtorgayî (orn.) prundăraș de deșert de Mongolia (lat., Charadrius mongolus). Moñgol-toynagî s. (orn.) şorecar asiatic (lat., Buteo hemilasius). moñlî adj. melancolic. moñlîk s. melancolie. moñlî-moñlî adv. melancolic. mor(î) adj. 1. violet-închis; mov; vinețiu. 2. vânăt. // •mor túwerek cearcăn. moral s. moral. morargan adj. învinețit. morarma s. învinețire. morarmak v.i. a se învineți. morartî s. vânătaie. morartmak v.t. a învineți. moraruw s. învinețire. moratoriyum s. moratoriu. mor-balkuşî s. (orn.) pasăre-nectar violet (lat., Nectarinia asiatica). morbaș-șomar s. (om.) rată cu cap violet (lat., Aythya affinis). morfina s. (farm.) morfină. morfoloğik adj. (gram., morfologic. morfoloğiya I. adj. (gram., biol.) morfologic. **II.** s. (gram., biol.) morfologie. morfoloğiyalî adj. (gram., biol.) morfologic. morga s. morgă. morîk s. (bot.) zmeur; zmeurar (lat., Rubus idaeus). 1. moş; moşneag. 2. zmeură. morîklîk s. zmeuris. Morî-Kól/Morî-Gól S (topon. hidron.) ("Lacul Violet") Murighiol (jud. Tulcea). mor-karatawuk s. (orn.) mierlă violet (lat., Quiscalus quiscula). mor-kumtawuk s. (orn.) fugaci violet (lat., Calidris maritimus). mor-pembe adj. ciclamen. morsa s. (zool.) morsă (lat., Odobaenus rosmarus). mor-şegertkíğí s. (orn.) graur violet (lat., Lamprotornis purpureus).

morşeşeklí-legelekgágáasî s. (bot.)

mor-sîyîrşîk s. (orn.) graur violet

(lat., Lamprotornis purpureus).

mor-tegenek s. (bot.) scai-albastru;

(lat.,

moşak s. 1. mărgea; breloc. 2. (med.)

•moşak-moşak terlemek a-l

mostra s. model; mostră; eșantion.

Geranium

Eryngium

broboane.

s. (om.) mierlă violet

pălăria-cucului (lat.,

(lat., Quiscalus quiscula).

phaeum).

mor-sayrak

scai-vânăt

nlanum).

calcul; piatră.

moşak-moşak

tenacitate. trece pe cineva toate sudorile. moyînbúkmez mot adj. 1. renumit; faimos; popular; adj. dârz; celebru. 2. la modă. // •mot neînduplecat. moyîndîrîk s. 1. jug (şi fig.). 2. bolmak a-i merge vestea și povestea; hamut; gâtar (la ham). 3. (constr.) a i se duce faima; a fi la modă. motbolmagan adj. nepopular. buiandrug; lintou. // •moyîndîrîk motel s. motel. astîna almak a pune piciorul pe motif s. **1.** motiv ornamental; grumazul cuiva; a-l subjuga. ornament. 2. motiv; temă; pretext. // •moyîndîrîk takmak a-i pune • motif tapmak a pretexta. gâtar; a-l înjuga; a-l subjuga. moyîndîrîklama s. înjugare. motiflí adj. motivat; justificat. s. modă; renume; faimă; motlîk moyîndîrîklamak v.t. a înjuga; a popularitate; celebritate. pune hamut; a pune gâtar. •motlîktan túşmek a se demoda. moyîndîrîklangan adj. înjugat; care motlîksúygen adj. orgolios; vanitos; are hamut; care are gâtar. moyîndîrîklanmak v.i. a fi înjugat; a trufaş. motlîksúyúw s. orgoliu; vanitate; i se pune hamut; a i se pune gâtar. moyîndîrîklaw s. înjugare. trufie. moyîndîrîklî adj. înjugat; subjugat; motlîkşúnas adj. orgolios; vanitos; trufas înrobit. moyîndîrîktagîlgan adj. pus în jug; motlîkşúnaslîk s. orgoliu; vanitate; trufie. înjugat; înrobit; subjugat; aservit. moyîndîrîktakmasî s. punere în jug; motlîktantúşken adj. demodat; desuet; perimat. înjugare; înrobire; subjugare; aservire. moyînîbúgúk s., adj. 1. nevoiaş; sărman; biet; mizerabil. 2. obedient; motlîktantúşúw demodare: s. desuetudine; perimare. motmotî s. (bot.) strugurii-ursului; sărbezele (lat., Arctostaphylos smerit: subaltern: subjugat; subordonat: umil. uva ursi). moyînîwurulgan adj. decapitat. motoçikleta s. motocicletă. moyînlîk s. zgardă. •motoçikleta paytonî ataş. moyînlîklamak v.t. a pune zgardă. motoçikletağî s. motociclist. moyînlîklangan adj. 1. care are zgardă. 2. subjugat; înrobit. motoçiklist s. motociclist. motodrom s. motodrom. moyînlîklanmak v.i. a i se pune motokros s. motocros. zgardă. moyînlîklî adj. 1. subjugat; înrobit. motopompa s. motopompă. s. motor. // • motor 2. care are zgardă. şalîşmay nu funcționează motorul. moyînlîktagîlgan adj. înjugat; •temírğol motorî automotor. înrobit; subjugat; aservit. moyînlîktakmasî motoreta s. motoretă. înjugare: s. motorina s. motorină. înrobire; subjugare; aservire. motorlaştîrîlgan adj. motorizat. **moyîntutuw** s. împotrivire; opunere. motorlaştîrîlmak v.i. a se motoriza. moyînwuruw s. 1. decapitare. 2. motorlaștîrma s. motorizare. tâlhărie; banditism. motorlaştîrmak v.t. a motoriza. mozalan s. (ent.) tăun (lat., Tabanus bovinus). motorlî adj. cu motor; motorizat; auto. // •motorlî araba automobil. Mozambik s. (topon.) Mozambic. •motorlî papîr (nav.) motonavă. mozambiklí s., adj. mozambican. • motorlî mozayîk s. mozaic. payton autocar. motorlî telege kíre almaz mozayîkşî s. mozaicar. accesul interzis tuturor móçir s. cetină; creangă de brad. autovehiculelor. mógedek s. căruță cu coviltir. • motorlî telege/vasîta autovehicul. mórí s. ştampilă; pecete; parafă. motortagîlgan adj. motorizat. móríleme s. ştampilare; parafare. **mórílemek** v.t. a ştampila; a parafa. motorlastîruw s. motorizare. Moussier'níñ-kîzîlkuyrugî s. (orn.) **mórílengen** adj. ştampilat; parafat. codros cu coroană (lat., **mórílenmek** v.i. a se ştampila; a se Phoenicurus moussieri). parafa. **mórílí** adj. ştampilat; parafat. moyîn s. 1. (anat.) gât; grumaz. 2. (geogr.) pas; trecătoare. // •moyîn **móríotî** s. (bot.) coada-cocoşului (lat., Polygonatum multiflorum). bolmak a-şi pune gâtul la mijloc; a garanta. • moyîn bûkmek a-şi **Mubdiy, El-** s. (relig., arab.) "Atoateziditorul"; "Cel care fără a folosi pleca grumazul; a se umili; a se lăsa robit; a se supune. •moyîn tutmak tipare a plăsmuit întregul univers din a ține cuiva piept; a i se împotrivi. nimic" (unul din cele 99 preafrumoase •moyînîn wurmak a-i lua gâtul; пите atribuite în Coran Dumnezeu/Allah). a-l decapita; a pune piciorul pe grumazul cuiva; a pune mâna pe Mubellik cineva. // •moyîn borîşî sarcină; datorie. moyînî Profetului Muhammed Aliyselam). $b\acute{u}g\acute{u}k/b\acute{u}kriygen$ supus; plecat; subjugat. **mubin** adj. clar; evident. moyînatartamîrî s. (anat.) carotidă.

s. (antrop. m., arab.) "Purtătorul de cuvânt" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran

Mubin/Mobin s. (antrop. m., arab.) "Cel limpede și deslușit" (unul din cele 400 de nume atribuite în Profetului Muhammed Aliyselam).

Muddassîr s. (antrop. m., arab.) "Cel înveşmântat în mantie" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

mudil adj. compus; complex.

mudillík s. complicație; complexitate.

moyînbagî s. 1. cravată. 2. colier;

moyînbúgúw s. 1. cedare; supunere;

resemnare; smerenie; subordonare.

capitulare; predare. 2. obediență;

moyînboluw s. garantare.

resemnat.

mufassal *adj.* amănunțit; detaliat; minuțios.

mufassalan *adv.* în amănunt; detaliat; minuțios.

mugay I. adj. contrar; opus; împotriva. II. postp. contra. //
•mugay kelmek a se împotrivi. //
•mugay partiti partid de opoziție.
•mugay yak partea adversă.
•tora ádetlerge mugay contra bunelor moravuri.

mugaygan adj. opus; potrivnic.

mugayğî adj. opozant.

mugayğîlîk s. opoziție.

mugayir adj. contrar; opus.

mugaykelgen adj. combativ.

mugaykelúw s. combatere.

mugaylîk s. împotrivire; încăpăţânare. // •atamalarda mugaylîk contradicție în termeni.

mugayma s. opunere; împotrivire. **mugaymak** v.i. a se opune; a se împotrivi.

mugaysîz adj. fără împotrivire.

mugaysîzlîk s. neîmpotrivire. mugaysîguw s. obiectie; observatie.

mugayuw s. opunere; împotrivire.

muglák adj. neclar; confuz; obscur.

Mugniy, El- s. (relig., arab.) "Cel mănos"; "Cel care răsplătește rugăciunile supușilor Săi întorcându-le belșug și bunăstare" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

muğibinğe adv. în conformitate cu...; conform...;

muğip adj. conform; adaptat; supus.

Muğip s. (antrop. m., arab.) "Cel care se conformează și se supune" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Muğip, El- s. (relig., arab.) "Cel simțitor"; "Cel ce dă ascultare și încuviințează toate rugile" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

muğiz adj. concis; concentrat.

muğize s. miracol; minune.

muğizelí adj. miraculos; minunat.

muhabbet s. 1. dragoste; afecțiune; atașament. 2. prietenie. //
•muhabbet etmek a conversa amical; a sta de taină; a sta de povești.
muhabbetkușî s. (orn.) peruș ondulat (lat., Melopsittacus undulatus).
muhabbetname s. scrisoare de dragoste.

muhabere s. corespondență; comunicare; informare.

muhabir s. informator; corespondent (de presă). // •gázáta muhabirí reporter; corespondent (la un ziar).

muhaddep adj. (fiz.) convex.

muhafaza s. 1. păstrare; conservare.
2. apărare; ocrotire. // •muhafaza bolmak a se păstra; a se reține; a se salvgarda. •muhafaza etmek a păstra; a reține; a salvgarda.

muhafazağî s. **1.** păstrător; conservator. **2.** apărător; ocrotitor.

muhafazakáar s., adj. conservator.

muhafazakáarlîk s. conservatorism. muhafazalî adj. stocat; păstrat;

reținut; stăpânit. **muhafiz I.** adj. de gardă; de pază. **II.**s. gardian; paznic; strajă; străjer. //

•muhafîz alayî (mil.) regiment de gardă.

muhağeret s. emigrare; emigrație. muhağir s. emigrant.

muhakkak I. adj. cert; sigur. II. adv. neapărat; negreșit; în orice caz.

muhakkeme s. 1. (jur.) proces;
judecată. 2. raționament. //
•muhakkeme bolmak (jur.) a se
judeca. •muhakkeme etmek (jur.)
a judeca. // •ğeza muhakkeme
usulî (jur.) procedură penală.
•muhakkemeníñ iyadesí (jur.)

muhakkemelí adj. (jur.) judecat. muhal adj. imposibil.

muhalefet s. 1. contrast. 2. opoziție. // •muhalefet partití (pol.) partid de opoziție.

muhalif *adj.* opus; contrar; opozant; potrivnic.

muhallebe s. (gastron.) cremă făcută din ouă și lapte; budincă de lapte.

muhallet adj. etern; veşnic.

muhamiy s. avocat.

muhammen adj. estimat; evaluat.

Muhammet s. (antrop. m., arab.) "Cel slăvit" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

muhammin s. prețuitor; expert evaluator.

muharebe s. luptă; bătălie.

muharip adj. beligerant. //

•muharip taraflar (mil.) părți
beligerante.

Muharrem s. (cron.) prima lună a anului conform calendarului musulman.
// ◆Muharrem al-harem (cron.)
Muharrem cel sfânt.

Muharrem/Marem s. (antrop. m., arab.) "Cel născut în luna Muharrem".
muharrer adj. 1. scris; notat; însemnat. 2. sortit; predestinat.

muharrik adj. 1. stimulant. 2. (fiz., fil.) motric. // •muharrik kuwat fortă motrice.

Muharrim s. (antrop. m., arab.) "Cel care stabilește ceea ce este interzis " (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

muharrir s. scriitor; autor. // •baş muharrir redactor şef. •bólme muharrirí coautor. •gázáta muharrirí redactor (la un ziar). •mazbata muharrirí (d. persoane) raportor.

muharriş adj. (biol.) iritant.

muhasamak s. (mil.) ciocnire; confruntare; luptă.

muhasara s. (mil.) încercuire; înconjurare; împresurare; asediu. //
•muhasara bolmak (mil.) a fi încercuit; a fi împresurat; a fi asediat.
•muhasara etmek (mil.) a încercui; a împresura; a asedia.

muhasaralî adj. (mil.) încercuit; înconjurat; împresurat; asediat.

muhasebat s. contabilitate.

muhasebe s. **1.** socoteală; calcul. **2.** contabilitate.

muhasebeğí s. contabil.

muhasebelí *adj.* calculat; socotit; contabilizat.

muhasip s. contabil.

muhasîm adj. advers; opus. //
•muhasîm taraf partea adversă.
muhasîr s., adj. asediator.

muhassala s. 1. rezultat; efect. 2. (mec.) rezultantă.

muhassalalî adj. rezultat; efect.

muhat I. adj. înconjurat; împrejmuit; încercuit. II. s. 1. (biol.) secreție mucoasă; muc; mucus; mucozitate. 2. (anat.) mucoasă.

muhatap s. interlocutor.

muhatara s. pericol; risc.

muhataralî *adj.* periculos; riscant.

muhatlî adj. mucos.

muhatlîk s. înconjurare; împrejmuire; încercuire.

muhavvile s. (fiz.) transformator.

muhayyel adj. imaginar; închipuit.

muhayyile s. imaginație; închipuire.
muhbir s. 1. informator. 2.
corespondent (de presă).

Muhdin s. (antrop. m., arab.)
"Călăuzitorul pe calea întemeiată"
(unul din cele 400 de nume atribuite în
Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Muhiddin/Muhittin s. (antrop. m., arab.) "Reînsuflețitorul credinței".

muhit s. 1. mediu înconjurător. 2.
cerc; societate; anturaj.

Muhiy, El- s. (relig., arab.)
"Însuflețitorul"; "Cel dătător de viață și
sănătate" (unul din cele 99
preafrumoase nume atribuite în Coran
lui Dumnezeu/Allah).

muhkem adj. 1. solid; consolidat; întărit. 2. (fiz.) dur; solid.

muh ke mğí adj. întăritor; tonic; tonifiant; analeptic; reconfortant; fortifiant.

muhkemlík s. consolidare; întărire.

muhrip s. (mil.) distrugător.

Muhsin/Mohsin s. (antrop. m., arab.) "Cel binevoitor".

Muhsine/Mohsine s. (antrop. f., arab.) "Cea binevoitoare".

Muhsiy, El- s. (relig., arab.)
"Atoatesocotitorul"; "Cel care știe
seama tuturor lucrurilor; măsurabile și
nemăsurabile; mărginite și
nemărginite" (unul din cele 99
preafrumoase nume atribuite în Coran
lui Dumnezeu/Allah).

muhtaç/muhtaş adj. 1. necesar; trebuincios. 2. nevoiaş; sărac.

muhtas *adj.* propriu; particular; specific.

muhtasaran adv. pe scurt; în rezumat.

muhtaslîk s. proprietate; particularitate; specific.

muhtaşlîk s. necesitate; trebuință.

muhtekir s. speculant.

muhtekirlík s. speculă.

muhtelif adj. diferit; divers; variat. //
•muhtelif renkler diferite culori.
muhteliflík s. diversitate;

diversificare; varietate.

muhtelis s. delapidator.
muhtelit adj. mixt. // •muhtelit
adet (mat.) numär mixt. •muhtelit
komisiya comisie mixtă.

muhtemel adj. probabil.

muhterem adj. stimat; onorat.

Muhterem/Mohterem s. (antrop. m., arab.) "Cel stimat".

muhteriy s. **1.** producător. **2.** inventator; inovator.

muhteriyat s. inventivitate.

 ${f muhteriz}\ adj.\ {\it timid};\ {\it sfios};\ {\it rusinos}.$

muhteşem *adj.* fastuos; grandios; splendid.

muhteviyat s. cuprins; conţinut; fond
 (al unei scrisori).

muhtura s. 1. agendă. 2. (pol.) notă; memorandum. // •muhtura defteri agendă.

Mujahit s. (antrop. m., arab.) "Luptătorul".

Mujdaba s. (antrop. m., arab.) "Alesul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

mukabele s. 1. răspuns; ripostă. 2. confruntare; comparare. //

•mukabele bolmak a se compara; a se asemui. •mukabele etmek a

compara; a asemui. • mukabelede tabîlmak a răspunde; a riposta. // •mukabele imkáanî posibilitate de ripostă.

mukabelelí adj. 1. confruntat; comparat. 2. cu răspuns; cu ripostă.

mukabil I. adj. 1. de peste drum; din față; de vizavi. 2. contrar; opus. II. s. 1. echivalent; corespondent. echivalent; schimb.

mukaddem adj. precedent; anterior. s. **1.** început. **2.** mukaddeme introducere: cuvânt înainte.

mukaddemelí adj. introdus; început.

mukadder adj. predestinat. mukadderat s. destin.

mukaddes adj. sfânt; sacru.

mukaddeslík s. sfintenie; sanctitate.

mukaddestanîldî s. sfințire.

Mukaddim, El- s. (relig., arab.) "Înaintestrămutătorul": "Cel stăpânește puterea de a aduce din urmă în frunte; de a înainta; a promova" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

mukallit s., adj. mucalit.

mukarrer adj. hotărât; decis.

mukarrerat s. hotărâre; decizie.

mukarreratşî adj. hotărâtor; decisiv. mukassiy adj. jenant; stânjenitor;

incomod; deranjant; supărător. s. jenă; stânjenală; mukassivet

incomodare; deranjare. mukassiyetlí adj. jenat; stânjenit;

incomodat; deranjat. mukavele s. 1. convenție; înțelegere; acord. 2. contract. // •mukavele

 $taraflar \hat{\imath}$ părți contractante. mukavelelí adj. contractual: conventional.

mukavemet s. rezistență; împotrivire; opunere. // mukavemet kóstermek a opune rezistență.

mukavemetlí adj. rezistent; solid.

mukavva s. mucava; carton. //
•mukavva maskasî mască de carnaval.

mukavvalama s. cartonare.

mukavvalamak v.t. a cartona.

mukavvalangan adj. cartonat.

mukavvalanmak v.i. a se cartona.

mukavvalî adj. cartonat.

s. comparație. mukayese // **bolmak** a mukayese se compara; a se asemui. • mukayese etmek a compara; a asemui.

mukayeselí adj. comparativ; de comparație.

mukayiy s., adj. (farm.) vomitiv. Mukit, El- s. (relig.,

s. *(relig., arab.)* "Cel ce asigură "Sustinătorul"; mijloacele necesare traiului" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

adj. chibzuit; cumpătat; muksit ponderat; echilibrat.

Muksit, El- s. (relig., arab.) "Cel chibzuit" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

muktar I. adj. autonom. II. s. (adm.)

s. (antrop. m., arab.) "Cel neatârnat" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliuselam).

muktariyat s. autonomie.

muktarlîk s. (adm.) primărie.

Muktasidun s. (antrop. m., arab.) "Cel cumpătat" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

muktaza s. necesitate; nevoie; trebuință.

muktaziy adj. necesar; trebuincios.

Mukteda s. (antrop. m., arab.) "Cel ascultat și urmat" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

muktedir adj. capabil; priceput. // • muktedir bolmak a fi în stare; a fi capabil.

Muktedir, El- s. (relig., arab.) "Cel preaputincios"; "Cel care domină orice putere" (unul din cele 99 preafrumoase atribuite în Coran пите Dumnezeu/Allah).

muktedirlík s. talent; pricepere.

mulaj s. mulaj.

s. lumânare (și electr.). // mum •mayşîrak man karamak căuta cu lumânarea. // •múhúr mumî ceară roșie.

mumday adj. ca o lumânare. // • mumday tík drept ca o lumânare. mumgágáa s. (orn.) estrilda comună (lat., Estrilda astrild).

mumgágáa, altîn-yúzlíestrilda cu bujori portocalii (lat., Estrilda melpoda).

mumgágáa, kîzîl-kulaklî- s. (orn.) estrilda cu urechi roșii (lat., Estrilda troglodytes).

mumgágáa, kîzîl-sakallî- s. (orn.) estrilda arabă (lat., Estrilda rufibarba).

mumgágáa, kók- s. (orn.) estrilda levănțică (lat., Estrilda caerulescens).

mumgágáa, mawî- s. (orn.) cinteză cordon-bleu fluturar (lat., Uraeginthus bengalus).

mumgágáa, pas-ğayalîs. (orn.) estrilda ruginie (lat., Estrilda rhodopyga). mumgágáasî, Arap- s. (orn.) estrilda

arabă (lat., Estrilda rufibarba).

mumğagîlgan adj. ceruit.

mumğaguw s. ceruire. Mumit, El- s. (relig., arab.) "Creatorul morții" (unul din cele 99 preafrumoase atribuite în Coranпите Dumnezeu/Allah).

mumiya s. mumie.

mumiyalaşkan adj. mumificat.

mumiyalaşma s. mumificare.

mumiyalaşmak v.i. a se mumifica. mumiyalaştîrmak v.t. a mumifica.

mumiyalaşuw s. mumificare.

mumlama s. ceruire.

mumlamak v.t. a cerui.

mumlangan adj. ceruit.

mumlaw s. ceruire.

mumlî adj. ceruit.

munar s. ceață slabă; pâclă.

munda s. (la cabaline și bovine) gârbiță; greabăn.

munfasîl adj. 1. separat; despărțit; detașat. 2. retras.

munfasîllîk s. rezervă în atitudine; discretie.

munğip adj. necesar; trebuincios. // • munğip bolmak a trebui; a fi necesar. • munğip etmek a face trebuincios; a face necesar.

munhasîr I. adj. limitat; delimitat. II. adv. exclusiv; numai. // •ballarga munhasîr bakşa grădină exclusiv pentru copii. •neviy şahîsîna munhasîr unic în felul său.

munhasîran adv. în exclusivitate.

munhasîrlîk s. limitare; restrângere; reducere.

Munif s. (antrop. m., arab.) "Cel ce excelează".

Munim s. (antrop. m., arab.) "Cel generos".

munir adj. prealuminat; strălucitor; radios.

Munir/Monir s. (antrop. m., arab.) "Prealuminatul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Munire/Monire s. (antrop. f., arab.) "Cea strălucitoare'.

munis adj. 1. obișnuit; deprins. 2. sociabil. 3. (d. animale) domesticit; îmblânzit.

Munis/Monis s. (antrop. m., arab.) "Cel prietenos".

Munise/Monise s. (antrop. f., arab.) 'Cea prietenoasă".

Muniyîp s. (antrop. m., arab.) "Cel ce se căiește" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

munkabîz adj. 1. (med.) contractat; încordat. 2. (med.) constipat. // • munkabîzman sunt constipat.

munkabîzlîk adj. încordare: contracție; strângere.

munkalip adj. schimbat; transformat; modificat.

munkat adj. întrerupt; suspendat. // •munkat bolmak a se întrerupe; a se suspenda. •munkat etmek a întrerupe; a suspenda.

munkatlîk întrerupere; s. suspendare.

Muntahin s. (antrop. m., arab.) "Examinatorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Muntakan s. (antrop. m., arab.) "Alesul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Muntakim, E1s. (relig., arab.) "Osânditorul"; "Cel ce pedepsește greșelile conform dreptății divine" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

muntazam adj. regulat; obişnuit; firesc; normal. // •muntazam tertípke salmak a sistematiza. // •muntazam ordî (mil.) armată regulată.

muntazaman adi. sistematic; sistematizat

muntazamanlaskan adi. sistematizat. muntazamanlaşmagan adj.

nesistematizat. muntazamanlaşmak υ.i. a se

sistematiza. muntazamanlaşmama s. nesistematizare.

muntazamanlaştîrma sistematizare.

muntazamanlaştîrmak v.t. sistematiza. muntazamanlastîruw s.

sistematizare. muntazamlî adi. sistematic: sistematizat.

muntazamlîk obişnuință; normalitate.

muntazamtertíp s. sistematizare.

muntazamtertípsíz adi. nesistematizat.

muntazamtertípsízlík nesistematizare.

munzam adj. 1. suplimentar; în plus. 2. încă; mai; în plus.

mungak s., adj. nerod; neghiob; idiot;

prostănac; bălălău.

1. murakabe experiment; s. 2. control; verificare; experiență. probă. 3. (fil.) meditație; reflecție; cugetare. // •murakabe bolmak a se controla; a se verifica.
•murakabe etmek a controla; a verifica.

murakabelí adj. verificat.

murat s. dorință; năzuință; aspirație; ideal. // • muratîna barmak a-şi vedea visul cu ochii; a i se îndeplini dorinta.

Murat s. (antrop. m., arab.) "Cel dorit"; "Dorința"

Murat, Karas. (topon.) Mihail Kogălniceanu (jud. Constanța).

Murat, Kîzîl- s. (topon.) Movila Verde (iud. Constanta).

Muratan s. (topon.) Biruința; Muratan (jud. Constanța).

murdar adj. murdar; jegos.

Murfat(lar)/Nurbat(lar) s. (topon.) Basarabi; Murfatlar (jud. Constanța).

Murșide s. (antrop. f., arab.) "Îndrumătoarea".

Murșit s. (antrop. m., arab.) "Îndrumătorul".

murt s. (bot.) mirt; mirsină (lat., Myrtus communis).

adj. favorit; preferat; murtaza preaales.

Murtaza s. (antrop. m., arab.) "Preaalesul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

murun I. adj. nazal. II. s. 1. nas. 2. (nav.) proră. 3. (geogr.) cap. 4. (fig.) vârf. 5. (fig.) orgoliu; mândrie. // •murunî bek ósmek a-şi lua nasul la purtare; a se obrăznici. •murunî hawada bolmak a se ține cu nasul pe sus; a-și da aere. •murunnuñ uşun kórmemek a nu-şi vedea lungul nasului. •murunun ğarmak a-i da cuiva •murunun peste nas. karîştîrmak a se scobi în nas. •murunun kótermek a-şi ridica nasul. • murunun sílmek a-si şterge nasul. •murunun tîkmak a-şi băga nasul; a interveni. •murununa meşk kokîsî kírmek (d. adolescenți) a începe să-i miroasă a giugiuleală; a se emancipa. •murunundan kelmek a-i ieşi pe nas; a plăti scump. • murunundan tutmak a înșfăca pe cineva de nas. // •murun tuyuwî simțul olfactiv. •murunî birem kanamadan fără nici cea mai mică rană. •murunî hawada cu nasul pe sus. • murunnuñ teşígí nară.

murun súyegí s. (anat.) os nazal. Baklars.

Murun, (topon.) ("Promontoriul Viilor") Cap Aurora (jud. Constanta).

Murun, Manğa-Pînars. (topon.) ("Capul Fântâna cu Cumpănă") Capul Schitu; Capul Mangea Punar (jud. Constanța).

Murun, Taşs. (topon., localitate desființată) ("Promontoriul de Piatră") Taş Burun (jud. Tulcea).

Murun, Yeşîl- s. (topon.) Republica Capului Verde.

murunastî S. murmur. •murunastî konîşmak a vorbi în barbă; a mormăi. nurunbok s. 1. (biol.) secreție

murunbok mucoasă; muc; mucus; mucozitate. 2. (fig.) mucos; ţânc. 3. (anat.) mucoasă.

murunboklî adj. mucos.

murundan adv. nazal.

murunduruk s. botniță.

murunduruklamak v.t. a pune botnită.

murunduruklanmak v.i. a i se pune botnită.

murunduwarî s. (anat.) sept nazal. // •murunduwarî kîyîşamasî (med.) deviatie de sept.

murunğa adv. nazal.

murunîğellî adj. insolent; arogant. murunîğellílík s. insolență; aroganță. murunîkókte adj. arogant; mândru;

încrezut; fălos; fudul; lăudăros. murunîósken adj. obrăznicit. murunîtîk adj. insolent; arogant.

murunîtíklík s. insolență; aroganță. murunkarîştîrmasî s. scobire în nas. murunlî adj. nazal.

murun-murunga adj. nas în nas. muruntak s. botniță. // •muruntak geşírmek a pune botniță.

murunteşígí s. (anat.) nară.

muruntîkma s. indiscreție.

murununtîkkan adj. indiscret.

murut s. mustață.

murutlî adj. mustăcios.

Musa s. (antrop. m., arab.) Moise. musaffa adj. curat; îngrijit; curățat. musahhah adj. corectat; corijat.

musahhih s. corector.

musaka s. (gastron.) musaca de vinete. musallat adj. plictisitor; sâcâitor. // • musallat bolmak a fi plictisitor; a fi sâcâitor.

musallatlîk s. sâcâire; agasare. musavver adj. ilustrat; cu ilustrații. musavverlík s. ilustrată; ilustrație; ilustrare.

Musavvir. Els. (relia., arab.) "Plămăditorul"; "Cel ce dă o formă și o trăsătură fiecărui lucru" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

Musavvirat/Musurat (topon.) ("Plămăduitorii") Movilița (jud. Constanta).

museviy I. adj. 1. (relig.) mozaic. 2. evreiesc; ebraic; iudaic. II. s. evreu; iudeu; israelit.

museviyğe I. adv. în limba ebraică. II. s. (limba) ebraică.

musibet I. adj. necăjit; amărât. II. s. 1. necaz; nenorocire. 2. dezastru; calamitate.

musip adj. corect; just; conform cu...; muska s. amuletă; talisman.

muskalîk s. (iht.) barbun (lat., Mullus barbatus).

muskat adj. tămâios; muscat.

Muslih s. (antrop. m., arab.) "Orânduitorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

muslihane adv. pasnic; pe cale pasnică.

Musliheddin/Muslihettin (antrop. m., arab.) "Orânduitorul credinței".

musluk s. robinet. // •metiy muslugî canea; cep.

Mustafa s. (antrop. m., arab.) "Cel ales" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliuselam).

mustar adj. obligatoriu; necesar. // • mustar kalmak a fi obligat.

mustarlîk s. obligativitate; necesitate. mustatil s. (mat.) dreptunghi.

Musurat/Musavvirat s. (topon.) Movilița ("Plămăduitorii") (jud. Constanța).

s. **1.** muşama. muşamba impermeabil; manta de ploaie. // • kalîn muşamba linoleum.

Muşire s. (antrop. f., arab.) "Sfetnica". muşmula s. 1. moşmoană. 2. (bot.) moşmon (lat., Mespilus germanica).

muşmulasî, dak- s. (bot.) bărcoace (lat., Cotoneaster integerrima).

muşta s. pumnal; box. // •muşta

kolşagî mănuşă de box.

muştak I. adj. devotat; fidel. II. s. admirator; fan; suporter; susținător; partizan; aderent.

muştaklîk s. 1. admirație; susținere; partizanat. 2. devotament; fidelitate.

muştalama s. buşeală; box.

muştalamak v.t. a lovi cu pumnul; a busi; a boxa.

muştalangan adj. lovit cu pumnul; buşit; boxat.

muştalaşkan s. boxer.

muştalaşma s. box; buşeală.

muştalaşmak v.i. a se lovi reciproc cu pumnul; a boxa.

muştalaşuw s. box; buşeală.

muştalaw s. buşeală; box.

Musa-Bey s. (topon.) İzvorovo (Dobrich, Bulgaria).

Mustafaşî/Mustapaş s. (topon.) Comana (jud. Constanța).

Mustapaş/Mustafaşî s. (topon.) Comana (jud. Constanta).

mut s. fericire.

mutabakat **1.** potrivire; concordanță. 2. similitudine; identitate.

mutabakatlî adj. potrivit.

mutabîk adj. identic; la fel.

Mutaharun s. (antrop. m., arab.) "Cel neîntinat" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliuselam).

futahhar s. (antrop. m., arab.) "Purificatorul" (unul din cele 400 de Mutahhar nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

mutalebat s. cerințe; exigență.

mutalebatlî adj. exigent.

mutalláka s. femeie divorțată. mutantan adj. pompos; fastuos.

mutarîza s. paranteză.

mutasarruf s. posesor; proprietar.

mutasarrufluk s. posesiune; proprietate.

Mutasim s. (antrop. m., arab.) "Adeptul".

mutat adj. 1. obișnuit; deprins. 2. permanent.

mutatlîk s. 1. obișnuință; deprindere. 2. permanentă.

mutavaat s. supunere; subordonare; subjugare. // •mutavaat fiigelí (gram.) verb reflexiv.

mutavassît I. adj. mediu; mijlociu. II. s. mijlocitor; mediator.

Mutavassît s. (antrop. m., arab.) "Mijlocitorul divinității" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Mutazz s. (antrop. m., arab.) "Cel mândru".

muteber adj. 1. stimat; onorat; respectat. 2. (pol.) valabil; valid; aflat în vigoare. // •bilet muteber biletul este valabil.

muteberlígígeşken adj. expirat; nul. muteberlík valabilitate; validitate. 2. stimă; onoare; respect.

muteberlíktenşîkkan adj. (jur.) prescris; invalidat.

mutebersíz adj. 1. (jur.) prescris; invalidat. 2. nerespectuos; nepoliticos. mutedil adj. temperat; moderat (și geogr.). // •mutedil hawa climă temperată.

mutekit adj. credincios; cuvios; evlavios; pios; cucernic.

mutekitlík s. credință; cuvioșenie; evlavie; pioșenie; pietate; cucernicie.

mutena adj. îngrijit; ordonat.

mutfak s. bucătărie.

mutiy adj. supus; smerit; cuminte; ascultător; docil; obedient.

Mutiy s. (antrop. m., arab.) "Cel smerit" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

mutiyet s. supunere; smerenie; cumințenie; docilitate; obedientă.

mutlak I. adj. absolut; stringent. II. adv. neapărat; negreșit. // •mutlak kóplík/ekseriyet majoritate absolută. • mutlak exgerezi!:

mutlakîyet s. absolutism; autocrație. mutlakîyetşi s. autocrat; monarh absolut.

mutlakka adv. absolut; sigur; neapărat; negreșit; neîndoios. •mutlakka kelírmíz vom veni neapărat. •yarînga mutlakka ğawun ğawar mâine sigur va ploua.

mutlaklîk s. stringență.

mutlak-mutlak adv. absolut; sigur; neapărat; negreșit.

mutlî adj. fericit. // •ğañî bír mutlî sene! un an nou fericit!;

mutluluk s. fericire. // •ne mutluluk ce fericire.

mutsuz adj. nefericit.

mutsuzluk s. nefericire.

muttahir adj. purificat; curățat.

Muttahir s. (antrop. m., arab.) "Neprihănitul" (unul din cele 400 de Muttahir nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

muvafakat s. 1. conformitate; potrivire; concordanță. 2. acord; adeziune.

muvafakatlî adj. potrivit.

muvaffak adj. reuşit; înfăptuit. // •muvaffak bolmak a reuşi.

muvaffakîyet s. succes; reuşită.

 ${f muvaffakîyetli}\ adj.$ reuşit; înfăptuit. muvaffakîyetsíz adj. nereuşit; fără succes.

muvaffakîyetsízlík s. nereuşită; insucces.

muvakkat adj. temporar; provizoriu; interimar.

muvakkaten adv. în mod provizoriu; temporar.

muvakkatlîk s. interimat; provizorat. muvasala s. transport; transportare.

muvasalağî s. transportator. muvasalalî adj. transportat.

muvasalat s. sosire; ajungere.

muvazaa s. simulare. muvazaalî adj. simulat.

muvazat s. paralelism (şi mat.).

muvazene s. 1. (fin.) balanță. 2. echilibru. // •tediye muvazenesí balanță de plăți.

muvazenet s. 1. echilibru. 2. (fin.) balanță.

muvaziy adj. (mat.) paralel.

muwadele s. 1. (mat.) ecuație. 2. (fig.) enigmă. // •ekínğí dereğelí muwadele (mat.) ecuație de gradul

muwaff adj. **1.** iertat; scuzat. **2.** scutit;

dispensat. // •gúmrúkten muwaff bolmak a fi scutit de vamă. // •bergiden muwaff scutit de impozit; neir
• gúmrúkten muwaff neimpozabil. eşiya obiecte scutite de taxe vamale.

muwaffiyet s. 1. iertare; scuză. 2. scutire; dispensă. // •muwaffiyet bermek a ierta; a scuza; a amnistia. // •bergí muwaffiyetí scutire de impozit.

muwaffiyetlí adj. 1. scutit; dispensat. 2. iertat; scuzat.

muwafiyetbergen adj. iertător.

muwahede s. tratat; pact; înțelegere. // •dostlîk muwahedesí (pol.) de prietenie. muwahedesí (pol.) tratat de pace. •ittifak muwahedesí (pol.) tratat de alianță. • tiğaret muwahedesí tratat comercial.

Muwakkîr, Els. (relig., arab.) "Înapoiaducătorul"; "Cel ce stăpânește puterea de a strămuta din frunte în urmă; de a încetini; a declasa; a degrada" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

muwallak adj. 1. atârnat; agățat; suspendat. 2. dependent. • muwallakta bolmak a rămâne în suspensie.

muwallaklîk s. 1. atârnare; agățare; suspendare. 2. dependență.

Muwallim s. (antrop. m., arab.) "Dascălul"; "Inițiatorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

muwallím I. adj. profesoral. II. s. învățător; profesor. // • mektepniñ muwallimi învățătorul școlii. •men kóyge muwallim bolîp íşlemege kettím eu am plecat la țară să lucrez ca învățător.

muwallímat s. profesorime; profesorat. // •muwallimat tili limbaj elevat.

muwallimatsa I. adv. în felul profesorilor; ca profesorii. II. s. limbaj academic.

muwallímdiy adv. în felul profesorilor; ca profesorii.

s. f. învățătoare; muwallíme profesoară.

muwallímğe I. adv. în felul profesorilor; ca profesorii. II. s. limbaj elevat.

muwallímlík I. adj. profesoral. II. s. profesorime; profesorat.

s. **1.** muwamele comportare; comportament; atitudine. 2. procedeu; modalitate; manieră. 3. (com.) afaceri. 4. formalitate; condiție de formă; cerință de conduită. 5. (chim.) tratare. // •muwamele etmek a proceda; a se comporta; a se purta. // •bala muwamelesí comportare copilărească. •bolîmlî muwamele atitudine pozitivă. •tenkîytiy muwamele atitudine critică. •ters muwamele atitudine ostilă.

muwameleler s., pl. comportament; conduită; purtare; morală; moravuri;

muwamma s. 1. ghicitoare; cimilitură; rebus; enigmă. 2. (fig.) mister; enigmă. muwaraza s. 1. ceartă. 2. conflict; litigiu.

muwarazağî adj. bătăios; bătăuş; certăreț; gâlcevitor.

adj. 1. conflictual; muwarazalî

disputabil; disputat. 2. supărat.

muwarîz adj. opus; contrar; potrivnic.

muwasîr adj. contemporan.

muwasîrlîk s. contemporaneitate. muwavenet s. ajutor; sprijin.

muwavin adj. 1. ajutător; auxiliar. 2. adjunct; supleant.

muwayene s. 1. control; controlare;
verificare. 2. (med.) consult. //
•gúmrúk muwayenesí control vamal.

muwayenekana s. cabinet medical. **muwayenelí** adj. controlat; verificat; consultat.

adj. 1. determinant; muwayyen definit. 2. fixat; stabilit.

muwayyenet s. 1. determinare; definire. 2. fixare; stabilire.

muwayyenetlí adj. fixat; stabilit; definit: determinat.

muwayyenetsíz adj. nefixat; instabil; nedefinit; nedeterminat.

muwayyenetsízlík s. instabilitate; nedefinire; nedeterminare.

muwazzam adj. uriaş; gigantic; grandios; măreț.

muwazzamlîk s. grandoare; măreție.

muwuldama s. muget.

muwuldamak v.i. (d. vaci) a mugi.

muwuldaşmak v.i. (d. vaci) a mugi (laolaltă).

muwuldaw s. muget.

muwultî s. muget.

s. *(relig.,* "Cel ce Muyit, Elarab.) "Reînvietorul"; reface: regenerează și reînvie" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

Muyiz, Els. (relig., arab.) "Cel ce dăruiește arab.) "Apreciatorul"; cinstea; demnitatea; onoarea și Gloria" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

muz s. 1. banană. 2. (bot.) bananier

(lat., Musa paradisiaca).

muzaf adj. 1. adăugat; anexat. 2. (gram.) determinat.

adj. victorios; învingător; muzaffer biruitor.

Muzaffer s. (antrop. m., arab.) "Victoriosul" (unul din cele 400 de Muzaffer nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

muzafferiyet s. victorie; biruință.

muzew s. muzeu. // • kasabanîñ muzewleri men sergileri muzeele şi expozițiile orașului.
•muzewníñ ğeridesí catalogul muzeului. •sanat muzewi muzeu de artă. •tabiyatbilimi muzewi muzeu de științe naturale. •tewúke muzewí muzeu de istorie.

muziçiyan s. muzician.

muzika s. muzică. // •dans muzikasî muzică de dans. •ela muzika muzică clasică. • Enesku muzikasî muzica lui Enescu. • ğaz muzikasî muzică de jazz. • ğeñgíl muzika muzică uşoară. •kalk muzikasî muzică populară. •koral muzika muzică corală. •muzika sanatşîsî muzician. •oda muzikasî muzică de cameră. opera muzikasî muzică de operă. • şark muzikasî muzică orientală. •simfonik muzika konçertí concert de muzică simfonică.

muzikağî s. muzicant; muzician.

muzikalî s. melodic; muzical.

muzikasúygen s. meloman.

muzikaşúnas s. meloman.

muzikiy I. adj. melodic; melodios; muzical. II. s. muzică.

muzikiybílímğísí muzicolog: muzician.

muzikiybílímí s. muzicologie.

muzikiyğí s. muzician.

muzikiylí adj. melodic; melodios; muzical.

muzikiyşúnas s. muzicolog: muzician.

muzikiyşúnaslîk s. muzicologie.

Muzill, El- s. (relig., "Cel ce "Smeritorul"; înjoseste; compromite și dezonorează după voia Sa" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran Dumnezeu/Allah).

muzip adj. agasant; sâcâitor.

muziplík s. sâcâire; agasare.

muzlim s. întuneric; umbră.

muzur adj. nociv; dăunător.

muzurluk s. nocivitate; dăunare.

s. schimb; schimbare. // múbadele • múbadele etmek a schimba; a alterna; a face troc.

múbadelelí adj. schimbat.

múbalága s. exagerare. • múbalága bolmak a se exagera. • múbalága etmek a exagera.

múbalágalî adj. exagerat.

múbarek adj. 1. fericit; norocos. 2. sfânt; sacru; binecuvântat. // •ǧañî
yîlîñîz múbarek bolsîñ! un an nou fericit!; •múbarek ğol calea sfântă. •yaş kúnúñúz múbarek bolsîñ! la mulți ani! (urare de ziua de nastere);

Múbarek s. (antrop. m., arab.) "Cel binecuvântat" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Múbarek Muhammed Aliyselam).

múbareklík s. sfințenie; sacralitate; sanctitate; binecuvântare.

múbarektanîldî s. sfințire.

múbarek-tegenek s. (bot.) schinel; scai-amar; iarbă-amară; sofran-Cnicus sălbatic (lat., benedictus).

múbariz s. 1. luptător; combatant; concurent; competitor; campion. 2. suporter; militant; activist.

múbarize s. 1. luptă; război; ciocnire; încăierare; conflict; dispută. 2. efort; sforțare; strădanie; trudă. 3. întrecere; concurs; joc; meci; partidă; competiție; concurență. // • múbarize etmek a lupta; a se război; a se încăiera; a milita; a concura; a se strădui; a se sforța; a trudi.

múbarizeğí s. concurent; combatant; adversar; rival.

múbarizelí adj. combativ; sforțat. múbarizlík s. 1. spirit de luptă; combativitate; militantism. campion.

múbesir binevestitor: propovăduitor.

Múbesir (antrop. m., arab.) s. "Binevestitorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

múbeşirlík binevestire; propovăduire.

múbeyyiz s. copist.

múbrem adj. inevitabil; de neînlăturat. múdafaa s. 1. apărare; păzire. 2. ocrotire; protejare. // •múdafaa bolmak a fi apărat; a fi ocrotit; a se păzi; a se proteja. •múdafaa etmek a apăra; a ocroti; a păzi; a proteja.

múdafaağî s., adj. 1. apărător; paznic. 2. ocrotitor; protector.

múdafaalî adj. 1. apărat; păzit. 2. ocrotit: proteiat.

múdafiv adj. apărător; protector; ocrotitor.

múdahale s. intervenție; imixtiune; amestec. // •múdahale etmek a interveni: a se amesteca. •ğerrahiy múdahale (med.) interventie chirurgicală.

múdahaleğí s., adj. 1. intervenționist. 2. silitor; sârguincios.

múdavat s. (med.) îngrijire; tratare; tratament.

múdaviy adj. (med.) îngrijit; tratat. múddet s. 1. perioadă; răgaz. 2. timp; vreme.

múddiyumumiy s. (jur.) procuror. múddiyumumiylík (jur.) s. procuratură; parchet.

múdebdep adj. fastuos; luxos; somptuos; splendid.

múdellel *adj.* dovedit; argumentat.

múdewer adj. 1. rotund; sferic. 2. circular. 3. provenit din; rămas (de la). // •seneden múdewer şiyler lucruri rămase de anul trecut.

múdrik adj. inteligent; deştept. múdrike s. intelect; inteligență.

múdrir adj. (farm.) diuretic.

múdúr s. director. // •eskí múdúr fostul director. • mektepníň múdúrí directorul școlii. •múdúr yardîmğîsî director adjunct. •okîl múdúrí director de școală. •umum múdúr director general.

múdúriyet s. administrație. múdúriyetlí adj. administrat.

múdúrlúk s. direcțiune; conducere.

múebbet I. adj. veşnic; etern. II. adv. pe viată.

múeddep adj. manierat; educat; binecrescut.

múeğğel adj. amânat. // •múeğğel bolmak a fi amânat. • múeğğel etmek a amâna.

múeğğellík s. amânare.

múellif s. romancier; prozator.

múemmen adj. asigurat; garantat. múennes adj. (gram.) feminin.

múesses adj. fondat; constituit.

múessese s. instituție; institut. // •aktarma múessesesí institut de cercetare. •fen aktarma múessesesí institut de cercetări ştiinţifice. •tiğariy múessese întreprindere comercială.

múessis s., adj. întemeietor; fondator. múezzin s. (relig., la musulmani) muezin.

múfettiş s. inspector; revizor.

múfettişlík s. 1. inspecție; revizie. 2. inspectorat.

Múfide s. (antrop. f., arab.) "Cea utiliă".

adj. 1. util; folositor. 2. múfit avantajos. 3. semnificativ; revelatoriu. 4. expresiv.

múflis I. *adj.* falimentar. **II.** s. falit. **múflúz** *adj.* mofluz.

múfredat s. detaliu; amănunt.

múfret s., adj. (gram.) singular.

múfrez adj. separat; detaşat; despărțit. **múfreze** s. (mil.) detaşament.

múfrit adj. exagerat; peste măsură (de...).

múfteriy s. calomniator; malițios. múfteriyat s. calomnie; calomniere; malițiozitate

múftí s. (relig., la musulmani) muftiu. múftúlúk s. (relig., la musulmani) muftiat.

s. luptă; străduință. // múğadele •múğadele etmek a lupta; a se strădui.

múğaveret s. vecinătate; apropiere.

múğavir *adj.* vecin; apropiat. **múğerredat** s. noțiuni abstacte.

múğerrep adj. experimentat; încercat;

múğerret I. adj. 1. abstract. 2. despărțit; izolat. II. s., adj. 1. cavaler; celibatar; holtei; burlac; necăsătorit. 2. (gram.) nominativ. // •múğerret hál (gram.) cazul nominativ; cazul absolut.

múğerretlík s. 1. izolaționism. 2. abstracție. 3. celibat; burlăcie.

múğessem adj. 1. (fiz.) dur; tare; solid. 2. personificat.

múğewher s. giuvaer; bijuterie.

múğewherğí s. bijutier; giuvaergiu.

múğewherler s., pl. giuvaericale.

múğrim adj. vinovat.

múğrimiyet s. vină; culpă.

múhazire s. congres; conferință.

múhazireğí s. conferențiar.

Múhellil s. (antrop. m., arab.) "Cel care stabilește ceea ce este permis (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

múhendis s. inginer. // •inşaat múhendisí inginer constructor. •tarîm múhendisí inginer agronom.

múhendislík s. inginerie.

Múheymin, Els. (relig., arab.) "Proteguitorul"; "Cel ce supraveghează și ocrotește întregul univers" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

însufletitor; múheyyic adj. entuziasmant.

múhim adj. important; însemnat. // • kayet múhim foarte important.

múhimmat s. (mil.) muniție. múhlet s. (fin.) termen; scadență.

múhlik *adj.* mortal.

múhmel adj. 1. abandonat; părăsit. 2. neglijat; neîngrijit; neglijent.

múh meliyet s. **1.** abandonare; abandon; părăsire. **2.** neglijare; neglijentă.

múhúr s. 1. ştampilă; parafă. 2. sigiliu. // •múhúr basmak a sigila. // • múhúr mumî ceară roșie.

múhúrleme s. 1. sigilare; pecetluire. **2.** ştampilare; parafare.

múhúrlemek v.t. **1.** a ştampila; a parafa. 2. a sigila; a pune sigiliu; a pecetlui.

múhúrlengen adj. 1. ştampilat; parafat. 2. sigilat; pecetluit.

múhúrlenmek v.i. 1. a se ştampila; a se parafa. 2. a se sigila; a se pune sigiliu; a se pecetlui.

múhúrlew s. **1.** ştampilare; parafare. 2. sigilare; pecetluire.

múhúrlí adj. sigilat; ştampilat; pecetluit; parafat.

mújde s. veste bună; binevestire.
mújdeğí s. 1. vestitor; binevestitor; mesager; informator. 2. corespondent (de presă).

mújdeleme s. binevestire.

mújdelemek v.t. a da o veste bună; a binevesti.

múidelewğí s. binevestitor.

mújderen s. (bot.) mojdrean; urm; frasin-de-munte (lat., Fraxinus ornus).

múkáfat premiu; recompensă; gratificație.

múkáfatlî adj. premiat; recompensat.
múkellef adj. 1. ornat; împodobit. 2.
dotat; echipat (cu...). 3. însărcinat cu;
răspunzător (de...).

múkellefiyet s. însărcinare; sarcină; răspundere.

múkemmel *adj.* perfect; desăvârşit; excelent.

múkemmeliyet s. perfecțiune; desăvârșire.

múkerrem *adj.* onorabil; stimabil; respectabil; demn de considerație.

Múkerrem s. (antrop. m., arab.) "Cel onorabil" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

múkerrer adj. repetat.

múkerreren adv. în mod repetat. múkerrerği adj. reduplicativ;

repetativ.

múkevven adj. înfăptuit; săvârşit. Múktefiy s. (antrop. m., arab.) "Cel plin de satisfacție" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

múkteseplík s. obţinere; câştig;
dobândire.

múktesepşí adj. câştigător.

múlahaza s. **1.** gândire; meditație. **2.** considerație; observație.

múlakat s. 1. întâlnire; întrevedere.2. interviu.

múlayemet s. blândeţe; vorbe dulci.
múlayim adj. blând; cumsecade; suav.
múlhak adj. 1. ataşat; anexat. 2.
dependent; subordonat; supus;
subjugat.

múlhit s., adj. ateu.

múlk s. avere; avuţie; proprietate; domeniu; moşie. // •mewlayiy múlk creaţie divină; pâinea lui Dumnezeu.

múlkedar s. proprietar; moşier.

múlkedarlîk s. moşierime.

múlkiy adj. civil.

múlkiyet s. avere; avuţie; proprietate; domeniu; moşie. // •ğanlî múlkiyet şeptel. •şahsiy múlkiyet proprietate privată.

múlkiyetşí s. proprietar; moşier.

múlkiyetşílík s. moşierime.

múlksabîsî s. proprietar.

múlksabîsîbolgan adj. împroprietărit.

múlksabîsîetúw s. împroprietărire. **múltefit** *adj.* amabil; politicos.

múlteğí s. refugiat; emigrant.

múlteka s. (geogr.) confluență.

múmarese s. exercițiu; practică.

múmareseğí s. practicant.

múmareselí adj. exersat; practicat.

múmaselet s. similitudine. **múmbit** adi. fertil: fecund: produ

múmbit *adj.* fertil; fecund; productiv; roditor.

múmbitleşken adj. fertilizat; fecundat.

múmbitleștírme s. fertilizare; fecundare.

múmbitleştírmek v.t. a fertiliza; a fecunda.

múmbitlík s. fertilitate; fecunditate.

múmessil s. reprezentant; sol.

múmessillík s. reprezentanță; solie.
múmin adj. 1. credincios; cuvios;

evlavios; pios; cucernic. **2.** musulman. **Múmin** s. (antrop. m., arab.) "Cel evlavios" (unul din cele 400 de nume

evlavios" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Múmin, El- s. (relig., arab.)

"Chezașul"; "Cel ce dă putere și încredere supușilor Săi și orânduiește liniștea și ocrotirea celor care își caută refugiul în El" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

Múmine s. (antrop. f., arab.) "Cea evlavioasă".

múminlík s. 1. credință; cuvioșenie; evlavie; pioșenie; pietate; cucernicie. 2. cei de religie musulmană.

múmkin adj. posibil; eventual. // •kírmek múmkin mí? se poate intra?; •múmkin bolganî kadar pe cât e posibil. •múmkin dereğesínde pe cât e posibil.

múmkinkadar adv. pe cât posibil.

múmkinlík s. posibilitate; eventualitate.

múmkún adj. posibil; eventual. //
múmkún bolmak a fi posibil.
múmkún etmek a face posibil. //
búr saniye, múmkún bolsa o secundă, dacă e posibil. •heş múmkún kórínmiy nu pare nicidecum posibil. •múmkún bolsa dacă este posibil. •múmkún mertebe pe cât posibil.

múmkúnkadar adv. pe cât posibil. múmkúnlúk s. posibilitate; eventualitate.

múmtaz adj. 1. distins; deosebit; ales.
2. autonom.

múmtaze s. 1. autonomie. 2. distincție. // •idariy múmtaze (adm.) autonomie.

múnafiy *adj.* contrar; potrivnic; incomparabil.

múnakale s. 1. transport; transportare; transfer. 2. (fin.) virament. // •múnakale bolmak a se transfera; a se vira bani. •múnakale etmek a transfera; a vira bani.

múnakaleği adj. transportator. múnakaleli adj. 1. transportat;

múnakalelí *adj.* **1.** transportat transferat. **2.** *(fin.)* prin virament.

múnakaşa s. conversaţie; discuţie; dezbatere; dialog. // •múnakaşa bolmak a se discuta; a se dezbate; a se delibera. •múnakaşa etmek a discuta; a dezbate; a delibera.

múnakaşağî s. sfătuitor; îndrumător.
múnakaşalî adj. dezbătut; deliberat; discutat; consultat; sfătuit; povăţuit.
múnakaşasîz adj. fără discuţie.

múnasebet s. 1. legătură; raport;
relație. 2. ocazie; prilej. // •múnasebetín túşúrmek a da prilej; ocaziona. а •műnasebetlerín bîzmak a-şi // • **bútún** în toate strica relatiile. múnasebetlerde privințele. • múnasebetí men cu prilejul...; cu ocazia...; múnasebetlerníñ kesílmesí (pol.)întreruperea siyasiy múnasebetlerníñ iyadesí (pol.) restabilirea relațiilor diplomatice.

múnasebetaşîgî s. aventurier; persoană care caută aventuri amoroase.

múnasebetaşkî s. aventură; legătură amoroasă întâmplătoare.

múnasebetítúşken adj. prilejuit.

múnasebetlí *adj.* **1.** conectat; legat; împreunat. **2.** relevant; oportun.

múnasebetsíz adj. 1. (d. oameni) indecent; necuviincios. 2. (d. acţiuni, fapte) inoportun; nepotrivit; irelevant.

múnasebetsízlík s. 1. indecență;

necuviință. 2. inoportunitate.

múnasebetşí s. oportunist.

múnasebetşílík s. oportunism.

múnasip adj. potrivit; adecvat. //
•múnasip bír íş o muncă
potrivită.

múnasiplík s. potrivire; adecvare.

múnazaa s. dispută; ceartă. //
múnazaa bolmak a se disputa.
múnazaa etmek a disputa.

múnazaağî *adj.* bătăios; bătăuş; certăreţ; gâlcevitor.

múnazaalîadj.1.conflictual;disputabil;disputat.2.certat;supărat.

múnderiğat s. cuprins; conținut (al unei scrieri).

múnderiş adj. inserat; intercalat (întrun text). // •múnderiş bolmak a se insera; a se implanta. •múnderiş etmek a insera; a implanta.

múnderişlík s. 1. inserare; intercalare. 2. (med.) proteză; implant. múnekkit s. critic.

múnekkitlík s. critică; criticism.

múnevver s. intelectual.

múnevverler s., pl. intelectualitate.

múnezzeh *adj.* pur; cinstit; curat; cast.

múnferiden *adv.* unul câte unul; separat; individual.

múnferit adj. separat; izolat; singur.

múnfesih *adj.* **1.** abolit; abrogat; anulat. **2.** dislocat; descompus.

múnhal *adj.* **1.** *(chim.)* solubil. **2.** vacant; liber.

múnkasem adj. împărțit; divizat.

múnkasemtanîr adj. divizibil.

múnkat *adj.* supus; plecat; smerit; cuminte; ascultător; docil.

múnkatlîk s. supunere; smerenie; cumințenie; docilitate.

múnkaziy adj. terminat; sfârşit; încheiat.

múntahap adj. ales; selectat; votat. múntahaplîk s. alegere; selectare;

votare. **múntahip** s. elector; votant; alegător. **múntahir** adj. care s-a sinucis.

múnzeviy I. adj. retras; izolat; solitar.
II. s. pustnic; sihastru.

múnzeviylík s. ascetism; sihăstrie.

múnzeviy-sayrak s. (om.) sturz pustnic american (lat., Catharus guttatus).

múphem adj. vag; neclar; confuz; obscur.

múptela s. **1.** pasiune; entuziasm. **2.** viciu; patimă.

múptelalî adj. 1. pasionat; entuziast.2. vicios; pătimaş.

múptí s. (relig., la musulmani) muftiu.
múptúlúk s. (relig., la musulmani) muftiat.

Múrabiy s. (antrop. m., arab.)
"Fructul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

múrağaat s. 1. solicitare; apel. 2.
(jur.) recurs. // •múrağaat
bolmak a se cere; a se solicita.
•múrağaat etmek a cere; a
solicita.

múrağaatlî adj. 1. solicitat; apelat. 2. (jur.) cu recurs.

múrağaatşî s. solicitant; petent.

múrayiy adj. ipocrit; fățarnic. múrayiylík s. ipocrizie; fățărnicie.

múrebaha s. (fin.) dobândă; camătă. múrebahağî s. cămătar.

múrebahaǧîlîk s. cămătărie; camătă. múrebbe s. 1. marmeladă; gem. 2. múrebbiy - múslí-ğepare (mat.) careu; pătrat. múrebbiy s. instructor; educator. múrebbiye s. guvernantă. múrekkep I. adj. compus; alcătuit; complex; complicat; compozit. II. s. 1. cerneală. 2. (iht.) sepie (lat., Sepia officinalis). // •bo sayî úş rakamdan múrekkep acest număr este alcătuit din trei cifre. •kîtay múrekkebí tuş. •mawî múrekkep cerneală albastră. pată de múrekkep lekesí cerneală. •múrekkep mesele problemă complicată. • múrekkep rakam (mat.) număr complex.
múrekkep sóz (gram.) cuvânt (mat.) regula de trei compusă. tolmakalem múrekebí cerneală. múrekkepkabî s. călimară. múrekkepkurutkan s. sugativă. múrekkepleşken műrekkepleşmek v.i. a se complica. múrekkepleştírmek v.t. a complica. múrekkepleşúw complicație; complexitate. múrekkeplík alcătuire; complexitate. 2. călimară. múren s. râu; fluviu. // •múren geşilgen yer vad. • Tuna múrení fluviul Dunărea. múren-kayabalîgî s. (iht.) glăvoacă; guvidie-de-vad; porcuşor-de-vad (lat., Gobius fluviatilis). múrettebat s. echipaj. múrettip s. (tipogr.) zețar. múrettipkana s. (tipogr.) zețărie. Múris s. (topon.) Mauritius. múrislí s., adj. mauritian. **múrit** s. discipol. múriten s., adj. mauritan. Múriteniye s. (topon.) Mauritania. múriteniyelí s., adj. mauritan. múrsel s. 1. destinatar. 2. sol; ambasador. Múrsel s. (antrop. m., arab.) "Solul" Coran Profetului Muhammed Aliyselam). múrsil s. expeditor. múrsafe (lat., Myrrhis odorata; Scandix odorata). múrteğí s., adj. reacționar. **múrteşem** s. (mat., fiz.) proiecție. múrteşiy adj. mituit; corupt. múrteşiylík s. mituire; corupere. múrúvvet s. 1. vitejie; curaj; bărbăție. 2. mărinimie; bunătate.

compus. • műrekkep űşlí kuralî adj. complicat; s. complicare; s. 1. compunere; (unul din cele 400 de nume atribuite în s. (bot.) iarbă-de-smirnă múrúvvetlí adj. mărinimos; bun. múrver s. (bot.) (lat., SOC Sambucus nigra). múrver, zerlí- s. (bot.) boz; bozie; soc-mic (lat., Sambucus ebulus). mús s. parfum; aromă; mireasmă. // • músnúñ kokîsî mirosul parfumului. músaade s. voie; permisiune. •músaade etmek a permite; a da voie; a îngădui. •músaade ístemek a cere permisiunea; a cere voie; a cere îngăduință. // •gúmrúk músaadesí aprobare de la vamă. •músaade bar mî? permiteți?; e voie?; • músaade etseñíz! dacămi permiteți!; • músaadeñiz men cu permisiunea dumneavoastră. músaadeetken adj. aprobativ; aprobator; binevoitor; îngăduitor; músaadelí adj. încuviințat; învoit.

músaadesíz adj. neîncuviințat; nepermis; fără permisiune. músaadesízlík adj. prohibiție. s. întrecere; concurs; músabaka

competiție. // •atletism músabakalarî întreceri atletice. competitie. •yúzme músabakasî (sport) competiția de înot.

músademe s. ciocnire; coliziune. músademelí adj. tamponat.

músadire s. rechiziție; confiscare. //

• műsadire etmek a rechiziționa. rechizitionat:

músadirelí adj. confiscat. músamaha 1. indulgență;

îngăduință; concesie. muşamalizare. • músamaha // bolmak а musamaliza. se • músamaha etmek musamaliza.

músamahakáar adj. indulgent; îngăduitor.

músamahalî adj. 1. muşamalizat. 2. indulgent; îngăduitor.

músamere s. serată.

músaviy adj. egal.

adj. prielnic; favorabil; músayit potrivit. // •hawa uşuş úşún músayit tuwul timpul nu e favorabil pentru zbor.

músellem adi. incontestabil.

múselles I. adj. triplu. II. s. (mat.) triunghi. // •tík múselles (mat.) triunghi dreptunghic.

músellesat s. (mat.) trigonometrie. músellesatlî adj. (mat.) trigonometric. múselleslí adj. triunghiular.

múshil adj. (farm.) purgativ; laxativ. múskokîtma înmiresmare: s. parfumare.

múslim s. musulman; devotat lui Dumnezeu.

Múslime s. (antrop. f., arab.) "Cea devotată lui Dumnezeu".

múslí adj. **1.** parfumat; aromat; înmiresmat. **2.** tămâios; muscat. // • múslí sabîn săpun parfumat.

múslí-ğewez s. nucșoară; nucătămâioasă.

músnet s. (gram.) predicat.

músnetlí adj. (gram.) predicativ.

múspet adj. 1. demonstrat; probat; verificat. 2. (gram.) afirmativ. 3. pozitiv (şi fig.). // •múspet kutup/ğehet (fiz.) pol pozitiv.

múspetetúw s. verificare.

músrif adj. cheltuitor; risipitor.

mústağellík s. urgență.

mústahakk adj. meritat; binemeritat; pe/după merit.

mústakbel s. viitor.

mústakil adj. independent; autonom; de sine stătător.

Mústakîm s. (antrop. m., arab.) "Cel aflat pe drumul bun" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

mústear s. pseudonim.

mústebit adj. despot; despotic. mústebitlík s. despotism.

mústehğen adj. imoral; obscen; pornografic.

mústehğenlík imoralitate; obscenitate; pornografie.

mústehziy adj. ironic.

mústemleke s. (pol.) colonie.

mústemlekeğí s. colonialist.

mústemlekeğígekarşî (pol.)anticolonialist

mústemlekeğílík s. colonialism.

mústemlekeleşken adi. (pol.) colonizat.

mústemlekeleştírílgen adj. colonizat.

mústemlekeleştírílmek v.i. a se coloniza.

mústemlekeleştírmek v.t.coloniza.

mústemlekeleştírúw s. colonizare. mústemlekelík adj. colonial.

mústesna adj. exceptat; exclus; neinclus.

mústesar s. 1. secretar de stat. 2. consilier (de ambasadă).

músteşrik s. orientalist.

músúlman s. musulman.

músúlmanlîk islam; mahomedanism.

músúr // •músúr ambarî pătul; porumbar. •músúr mayî ulei de porumb. • músúr púskúlí smoc la știuletele de porumb; mătase. • úș músúr tanesí trei boabe de porumb.

músúrlúk s. lan de porumb; porumbiste.

músvedde s. ciornă.

múşahede s. supraveghere; observare. múşahedeğí s. supraveghetor; observator.

múşahedelí adj. supravegheat; observat.

múşahhas adj. concret.

múşahit s. martor.

múşavere s. consiliere; consultare; povață; sfat; îndrumare.

múşavereğí s. consilier; consultant; povățuitor; sfetnic; sfătuitor; îndrumător.

múșaverelí adj. consiliat; consultat; povățuit; sfătuit; consultat.

músavir s. consilier; consultant; povățuitor; sfetnic; sfătuitor; îndrumător.

Múşavir s. (antrop. m., arab.) "Sfetnicul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

műşerref adj. onorat. // •műşerref bolmak a fi onorat; a fi cinstit; a fi stimat; a fi respectat. •múșerref etmek a onora; a cinsti; a stima; a respecta. // •kim men múşerref bolaman? cu cine am onoarea?;

múşfik adj. tandru; duios.

múşker s. (geol.) crater.

I. adj. greu; dificil. II. s. múşkúl piedică; obstacol.

múşkúlpesent adj. exigent.

múştekiy s. (jur.) reclamant; petiționar.

múştekiyet s. (jur.) reclamație; petitie.

adj. comun; colectiv. // múşterek múşterek **paşaport** paşaport colectiv.

múştereken adv. în comun; în colectiv.

múşterí client; cumpărător; musteriu.

múşteríler s., pl. clientelă; cumpărători.

múştúk s. 1. (la instrumente muzicale) muştiuc. 2. portțigaret.

múşúr s. mareşal.

múskokîtuw înmiresmare; parfumare.

múslí-adasavî s. (bot.) iarbasfântului-Ioan (lat., Salvia sclarea).

múslí-gúl s. (bot.) trandafir-moscat (lat., Rosa moschata).

múslí-ğepare s. (bot.) asmățui; hasmatuchi (lat., Anthriscus cerefolium).

múslí-kazayagî s. (bot.) tămâiță; Chenopodium tifros (lat.. ambrosioides).

múslí-megdúnez s. (bot.) asmățui; (lat., hasmaţuchi Anthriscuscerefolium).

múslí-menewşe s. (bot.) violetă; viorea (lat., Viola odorata). **múslí-pazî** s. (bot.) tămâiță; smirnă-

de-grădină (lat., Chenopodium botrys).

múslí-sumak s. (bot.) oțetar-aromat; sumac-aromat (lat., aromatica).

múslí-yonğa s. (bot.) schinduf (lat., Trigonella foenum graecum).

músúr s. (bot.) porumb (lat., Zea mays).

mútaahhit s. antreprenor.

mútaakîben adv. unul după altul; succesiv.

mútaakîp I. adj. care urmează; care succedă. II. postp. după; în urma...; // • dersiy mútaakîp după lecție.

mútaallîk adj. relativ la...; referitor la...;

mútakip adj. ulterior; următor; succesiv.

mútaláa s. 1. lectură; citire. 2. examinare; studiere; studiu. 3. idee; părere; opinie. // •mútaláa bolmak a se examina; a se studia; a se cerceta. • mútaláa etmek a examina; a studia; a cerceta.

mútaláağî s. cititor.

mútaláalî adj. examinat; studiat; cercetat.

mútareke s. armistițiu.

múteaddiy adj. (gram.) tranzitiv.

múteakip adj. ulterior; următor. Mútealiy, Els. (relig., arab.)

"Supremul"; "Cel ce este superior oricărei acțiuni; fapte sau gând al vreunei ființe" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

mútebasbîs adj. linguşitor.

núteesir *adj.* **1.** impresionant; afectat. **2.** mâhnit; îndurerat. múteesir

mútefekkir s. gânditor; cugetător. múteferrik adj. 1. divizat; împărțit. 2. dispersat; răspândit; împrăștiat.

múteferrika s. bani pentru cheltuieli curente.

múteferriklík s. 1. divizare: împărțire. 2. dispersare; răspândire; împrăștiere.

múteğanis adj. omogen.

mútegaviz I. adj. agresiv. II. adv. de peste; mai mult de...;

adj. 1. autoritar. 2. mútehakkim uzurpator.

múteharrik adj. 1. (fiz.) mobil. 2.

mútehassis adj. impresionant; afectat; mâhnit; îndurerat.

mútehassîl s., adj. produs; format; rezultat.

mútehassîs s., adj. specialist; specializat.

műtehassîslîk s. specializare; specialitate.

mútehavvil adj. variabil; schimbător. mútekabil adj. 1. reciproc; mutual. 2. (mat.) corespondent.

mútekabiliyet reciprocitate; mutualitate.

mútekayit s., adj. pensionar. mútekebbir adj. îngâmfat; arogant.

Mútekebbir, El- s. (relig., arab.) "Cel

neînchipuit de maiestuos"; "Cel ce își înfățișează măreția în toate lucrurile și în toate felurile" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

mútekebbirlík s. infatuare.

mútemadiy adj. continuu: // mútemadiy neîntrerupt. ğeriyan (electr.) curent continuu. mútemadiyen adv. în mod continuu;

fără întrerupere; fără încetare.

adj. înclinat; mútemavil predispus spre...; atras de...;

mútemayiz adj. evidențiat; remarcat. mútemmim I. adj. complementar (și mat.). II. s. (gram.) complement; obiect.

adj. mútenasip simetric. makúsen mútenasip (mat.) invers proporțional.

mútenasiplík s. simetrie.

mútenasipsíz adj. asimetric.

mútenasipsízlík s. asimetrie. **mútenevviy** adj. divers; variat.

mútenevviyet diversitate: s. diversificare; varietate.

múterakkiy adj. înaintat; avansat; care a progresat.

mútereddit adj. ezitanat; şovăitor; indecis; nehotărât; nesigur.

múterğim s. traducător.

múterğimlík traducere; s. interpretare; tălmăcire.

mútesanit adj. solidar.

múteşebbis s., adj. inițiator.

múteşekkil adj. format; constituit.

mútevaziy adj. modest; mediocru. múteveffa s., adj. defunct.

múteveǧǧih adj. îndreptat spre...; orientat spre...;

múthis I. adj. teribil; îngrozitor; înspăimântător. II. interj. groaznic!;

múttefik adj. aliat. múttefikan adv. în alianță (cu...).

múttehim s. (jur.) acuzat; pârât. // • múttehimler kúrsúsí boxa acuzatilor.

múttehimtutkan s., adj. acuzator.

múttehit *adj.* unit; aliat.

múvesvis s. suspicios; bănuitor. múvezziy s. distribuitor.

múyúz s. 1. (muz. și la animalele cornute) corn. 2. (anat.) penis. 3. (med.) erecție. // •múyúz takmak a pune coarne; a înșela. •**múyúzí** tíkleşmek (med.) a avea erecție.

múyúzbaş s. (orn.) mătăsar; pasăreafrigului (lat., Bombycilla garrulus).

múyúzbaşî, Japon- s. (orn.) mătăsar japonez Bombucilla (lat., japonica).

múyúzbaşî, sedír- s. (orn.) mătăsar american (lat., Bomby cillacedrorum).

múyúzen s. (muz.) cornet.

múyúzgágáa s. (orn.) pasărea-rinocer; corbul cu corn (lat., Bucorvus abyssinicus).

múyúzgágáa, boz- s. (om.) pasărea rinocer toko cenuşie (lat., Tockus nasutus).

múyúzleme împungere coarnele.

múyúzlemek v.t. (d. animale) a împunge.

múyúzlengen adi. împuns cu coarnele.

múyúzlí adj. 1. cu coarne; cornut. 2. (fig.) încornorat.

múyúzlí-engerek s. (zool.) viperă-cucorn (lat., Vipera ammodytes).

múyúzlí-ewren s. (zool.) viperă-cucorn (lat., Vipera ammodytes).

múyúzlí-gúrze s. (zool.) viperă-cucorn (lat., Vipera ammodytes).

múyúzlí-karabóğek s. (ent.) scarabeu (lat., Cerambycidae).

múyúzotî, boz- s. (bot.) spânz-negru; iarba-nebunilor Helleborus niger).

múyúzotî, kîzîl- s. (bot.) spânz-roşu; elebor; bojoței; boșuță; iarba-nebunilor (lat., Helleborus purpurescens).

múyúzsúz adj. (d. animale cornute) fără coarne; ciut.

múyúztíkleşmesí s. (med.) erecție. múzakere s. discuție; convorbire; dezbatere; dialog. // •múzakere bolmak a se discuta; a se dezbate; a se delibera. • múzakere etmek a discuta; a dezbate; a delibera.

múzakerelí adj. dezbătut; discutat; deliberat; consultat.

múzekkere s. raport; memoriu. // • múzekkere bolmak a se raporta; a se informa. • múzekkere etmek a raporta; a informa.

múzekkerelí adj. raportat; informat.

Múzekkir s. (antrop. m., arab.) "Recitatorul prevestitor" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Múzemmil s. (antrop. m., arab.) "Cel înveşmântat în straie" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

múzevvir s., adj. intrigant; bârfitor.

múzevvirlí adj. cu intrigă; bârfit. múzevvirlík s. intrigă; bârfă.

múzeyyen adj. împodobit; ornat; gătit; ferchezuit; spilcuit.

múzmin adj. cronic. // •múzmin kastalîk boală cronică.

múzminleşken adj. cronicizat.

múzminleşme s. cronicizare.

múzminleşmek v.i. a se croniciza.

myawlama s. mieunat; miorlăit. myawlamak v.i. (d. pisici) a mieuna; a miorlăi.

myawlaw s. mieunat; miorlăit.

myaw-myaw interj. miau!;

myawuldama s. mieunat; miorlăit.

myawuldamak v.i. (d. pisici) a mieuna a miorlăi.

myawuldaw s. mieunat; miorlăit. myawultî s. mieunat; miorlăi.

naadam I. adj. olimpic. II. s. jocuri sportive; olimpiadă. // ∙ğaz naadamî (sport) olimpiada de vară. •kîş naadamî (sport) olimpiada de iarnă.

naadamlî adj. olimpic.

Nabih s. (antrop. m., arab.) "Cel inteligent".

Nabihe s. (antrop. f., arab.) "Cea inteligentă".

nabîz s. plus. // •nabîz atmak a pulsa. •nabîzîn almak a lua cuiva pulsul. •nabîzîna kóre şerbet bermek a-i da cuiva apă la moară; ai face pe voie. // •nabîzîm normal mî? pulsul îmi este normal?;

naçiz adj. fără valoare; lipsit de valoare.

nadan adj. neştiutor; incult; ignorant. nadanlîk s. incultură; ignoranță.

nadas s. arătură de toamnă.

nadide adj. 1. rară; neobișnuită. 2. egală; rivală.

nadim adj. care se căiește; care regretă: pocăit.

nadinş adj. neastâmpărat; zburdalnic; strengar.

nadinşlík s. neastâmpăr; zburdălnicie; ștrengărie.

nadir adj. rar; neobișnuit. // •nadir kuş pasăre rară.

Nadire s. (antrop. f., arab.) "Cea rară". nadirlík s. raritate.

nadogrî adj. incorect.

nadogrîlîk s. incorectitudine.

nadúrúst adj. nesincer; incorect; nedrept; necinstit.

nadúrústlúk nesinceritate: s. incorectitudine; nedreptate; necinste.

nafaka s. 1. hrană; subzistență. 2. (jur.) pensie alimentară.

nafile adj. inutil; în zadar; zadarnic.

Nafise s. (antrop. f., arab.) "Piatră pretioasă".

nafiy adj. util; folositor; favorabil.

Nafiy, El- s. (relig., arab.) "Cel priincios"; "Creatorul tuturor lucrurilor folositoare și profitabile" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

nafiya s. lucrări publice.

nafiz adj. 1. penetrant. 2. (d. oameni) influent.

naftalina s. naftalină.

nagara s. (muz.) tobă.

nagarağî s. tobosar.

nagîl s. 1. povestire; relatare. 2. (lit.) poveste; basm.

nagîlaytkan s. povestitor.

nagîlğî s. povestitor.

nagîlkonîsî s. (lit.) subiect; intrigă; actiune.

nagîllî adj. povestit; relatat.

nağak s. toporişcă.

nağiy adj. sigur; ferit; ocrotit; la adăpost; de nădejde.

Nağiy s. (antrop. m., arab.) "Confidentul de nădejde" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

s. (antrop. f., Nağive "Confidenta de nădejde".

Nağiyulla(h) s. (antrop. m., arab.) "Confidentul lui Allah" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

nahif adj. slab; neputincios.

Nahiy s. (antrop. m., arab.) "Cel ce pune sub interdicție" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

nahiye s. (adm.) comună.

nahoş adj. neplăcut; nedorit.

nahvet s. orgoliu; trufie.

nakarat s. (muz.) refren.

nakil I. adj. (fiz.) conducător. II. s. 1. transport; transportare. 2. povestire; relatare. 3. (lit.) poveste; basm. 4. (tehn.) transmisie; transmisiune. // •nakil bolmak a se transmite; a se transporta; a se povesti; a se relata; a se zice. // •nakil mekanismí (tehn.) mecanism de transmisie.
• nakil vasîtasî mijloc de transport.

nakillí adj. 1. transmis; trimis; transportat. 2. povestit; relatat.

nakis adj. imperfect; defectiv; neregulat. // •nakis figeller nakis defectiv; (gram.) verbe neregulate.

nakislík s. imperfectiune; neregularitate.

Nakî s. (antrop. m., arab.) "Imaculatul" (unul din cele 400 de nume atribuite în . Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Nakîp s. (antrop. m., arab.) "Cel mai bun om din popor" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

nakîs s. (geom.) elipsă.

nakîslî adj. (geom.) eliptic.

nakîslîğísím s. (geom.) elipsoid.

s. 1. broderie. 2. muzică orientală. 3. model; desen; decorație; ornament. 4. feston. // •nakîş íşlemek a broda.

nakîşçî s. desenator; brodeză. nakîşlama s. brodare; decorare.

nakîşlamak v.t. a broda; a decora.

nakîşlangan adj. brodat; decorat.

nakîşlanmak v.i. a se broda; a se decora.

nakîşlaw s. brodare; decorare. nakîslî adj. brodat; decorat. //

•nakîşlî íşkólmek ie. nakîşşaşkan s. desenator.

nakîştagîlgan adj. (mil.) decorat.

nakîştaguw s. (mil.) decorare.

nakît s. (fin.) numerar; lichiditate; bani gheață; fond. // •nakît man pe bani.

nakîtğatkîzdîrîlgan adj. finanțat. nakîtğatkîzdîruw s. finanțare.

nakîz adj. contrar; opus; antagonic. nakîzlîk s. contrast; contradicție; opunere: antagonism: împotrivire.

nakka s. (iht.) somn (lat., Silurus glanis).

naklen adv. prin tradiție; prin viu grai. nakletílgen adj. 1. transmis; transportat; cărat. 2. povestit; relatat.

nakletílmek v.i. 1. a se transmite; a se transporta; a se căra. 2. a se

povesti; a se relata. **nakletmek** v.t. 1. a povesti; a relata.

2. a transmite; a transporta; a căra. s. 1. transmitere; nakletúw transportare; cărare. 2. povestire; relatare.

nakletúwğí s. curier; transportator; însotitor.

nakletúwğúlúk s. transport; transportare; curierat; însoțire.

nakliv adj. 1. tradițional; dintotdeauna. 2. de transport.

akliyat s. 1. tradiție; datină; obișnuință; obicei. 2. transporturi; nakliyat mijloace de transport. // •deñíz nakliyatî (nav.) transport maritim. •hawa nakliyat vasîtasî mijloc de transport aerian.

nakliye s. transport; transportare. // •nakliye piyatî tarif de transport. •nakliye senetí (com.) scrisoare de trăsură.

nakliyeğí s. cărăuş; transportator.

nakliyeğílík transport; s. transportare; curierat; însoțire.

naksetílgen adj. 1. imprimat; întipărit. 2. desenat; pictat.

nakşetílmek v.i. 1. a fi imprimat; a se întipări. 2. a fi desenat; a fi pictat.

nakşetmek v.t. 1. a desena; a picta. 2. a imprima; a întipări.

naktiy adj. pecuniar; bănesc; financiar. // • naktiy ğeza amendă. • naktiy tarlîk criză financiară.

naktura s. (orn.) găinușă de stepă; găinușă de nisip (lat., Syrrhaptes paradoxus).

naktura, boyalî- s. (orn.) găinușă zburătoare dungată (lat., Pterocles indicus).

naktura, kara-bawurlîs. (orn.) găinușă zburătoare cu pântece negru (lat., Pterocles orientalis).

naktura, kawerengí-bawurlî-(orn.) găinușă zburătoare cu pântece (lat., Pterocles castaniu exustus).

naktura, kíşkene- s. (orn.) găinuşă zburătoare mică (lat., Pterocles lichtensteinii).

naktura, meneklí- s. (orn.) găinușă zburătoare pântece pestriț (lat., Pterocles senegallus).

naktura, tel-kuvruklîs. (orn.) găinușă zburătoare cu coadă-ac (lat., Pterocles alchata).

nakzetílgen adj. nesocotit: încălcat; violat. 2. (jur.) casat.

nakzetme s. 1. nesocotire; încălcare; violare. 2. (jur.) casație.

v.t. 1. a nesocoti: a nakzetmek încălca; a viola; a nu respecta. **2.** (jur.) a casa.

nal s. 1. potcoavă. 2. (tehn.) sabot. // •dórt nal man ketmek a merge în galop. •nallarîn tíkmek a-şi lepăda potcoavele; a muri.

nalbant s. potcovar.

s. 1. (topon., localitate Nalbant desființată) Nalbant (jud. Constanța). 2. (topon.) Nalbant (jud. Tulcea).

nalbantlîk s. potcovărie; atelier de potcovar; meserie de potcovar.

nalğî s. potcovar.

nalğîlîk s. potcovărie; atelier de potcovar; meserie de potcovar.

nalîn s. galenți.

nallama s. potcovire.

nallamak v.t. a potcovi.

nallangan adj. potcovit.

nallanmagan adj. nepotcovit.

nallanmak v.i. a se potcovi.

nallanmaykalgan adj. nepotcovit.

nallaw s. potcovire.

nallî adj. potcovit. nalsîz adj. nepotcovit.

nalşa s. blacheu.

nam s. 1. nume; denumire. 2. renume;

reputație. // •nam kazanmak a i se duce vestea; a i se duce faima; a ajunge celebru. •namî-níşanî kalmamak a cădea în uitare.

namaz s. (la musulmani) rugăciune; rugă. // •namaz kîlmak (relig., la musulmani) a se ruga; a face rugăciuni.

nambuka s. 1. traistă; desagă din piele. 2. burduf pentru apă.

name s. epistolă; scrisoare.

namert adj. josnic; murdar.

namevğudiyet s. absență; lipsă.

namevğut adj. absent; lipsă.

Namibiye s. (topon.) Namibia.

namibiyelí s., adj. namibian. **namlî** adj. renumit; vestit.

namsîz *adj.* anonim; nepopular; fără renume.

namur s. toamnă.

namus s. 1. cinste; onestitate; corectitudine. 2. onoare; orgoliu. //
•namusuna taş atmak a arunca cu piatra în cineva; a-l ponegri.
•namusuna tiymek a atinge pe cineva în onoarea sa; a-l ofensa. //
•namus sózí cuyânt de onoare.

namusbatîrgan *adj.* **1.** calomniator; defăimător; denigrator; malițios; clevetitor. **2.** dezonorant; batjocoritor.

namusbatîrmasî s. 1. calomnie; defăimare; denigrare; malițiozitate; ponegrire; violare; stigmatizare. 2. dezonorare; batjocorire.

namusbatmasî s. dezonoare; stigmat. namusîbatkan adj. 1. dezonorat; batjocorit; necinstit; stigmatizat. 2. calomniat; defăimat; denigrat; dezonorat; ponegrit; violat.

namusîlekelengen adj. **1.** dezonorat; batjocorit; necinstit; stigmatizat. **2.** calomniat; defăimat; denigrat; dezonorat; ponegrit; violat; stigmatizat.

namuskáar adj. cinstit; onest; corect.
namuslekelegen adj. 1. dezonorant;
batjocoritor. 2. calomniator;
defăimător; denigrator; malițios;
clevetitor.

namuslekelemesí s. 1. calomnie; defăimare; denigrare; malițiozitate; ponegrire; violare; stigmatizare. 2. dezonorare; batjocorire.

namuslî adj. cinstit; onest; corect.

namussuz adj. necinstit.

 ${f namussuz\check{g}a}$ adv. mişeleşte.

namussuzluk s. necinste.

namúmkin *adj.* imposibil; irealizabil; nefezabil.

namúmkinlík s. imposibilitate. namúmkún adj. imposibil; irealizabil.

namúmkúnlúk s. imposibilitate. namúnasip adj. nepotrivit; inadecvat.

namúnasiplík s. nepotrivire.
namútenahiy adj. infinit; nesfârșit. //
•namútenahiy haleket mobil

perpetuu.

namútenahiyet s. infinit; nesfârşire

(şi mat.).

namzet s. 1. (pol.) candidat. 2.
logodnic. // •namzet bolmak a se
logodi. •namzet etmek a logodi.
namzetlí adj. logodit.

namzetlík s. (pol.) candidatură.

Nanday-dudukuşî s. (orn.) papagal Nanday; papagal cu glugă neagră (lat., Nandayus nenday).

(lat., Nandayus nenday).

nane s. (bot.) mentä; izmă (lat.,

Mentha piperita). // •nane

şekerî bomboane cu mentă.

nane, buruşuk- s. (bot.) mentăcreață; izmă-creață (lat., Mentha crispa).

nane, sól- s. (bot.) cimbru; cimbru-de-

grădină; cimbru-mirositor; piperniță-de-grădină (lat., Satureja hortensis).

nanehan s. (bot.) anason; anison (lat., Pimpinella anisum; Anisum vulgare).

nanehanî, kanara- s. (bot.)
pătrunjel-de-câmp (lat., Pimpinella
saxifraga).

nanehanî, yîldîz- s. (bot.) anasonstelat; anason-franţuzesc; badian (lat., Illicium anisatum; Illicium verum).

nanelí adj. mentolat. // •nanelí sigara tigări mentolate.

nanemayalî adj. mentolat.

nanemayasî s. mentol.

nanesí, mîşîk- s. (bot.) cătuşnică; iarba-mâței (lat., Nepeta cataria).
nanesí, suw- s. (bot.) izma-broaștei; menta-broaștei (lat., Mentha aquatica).

nanesí, taw- s. (bot.) voieștniță (lat., Mentha silvestris).

nankyor adj. ingrat; nerecunoscător.
nankyorlîk s. ingratitudine;
nerecunoștință.

nar s. (bot.) rodiu (lat., Punica grantum). 1. rodie. 2. soare.

naran s. soare.

naratlîk s. brădet.

narazî *adj.* neacceptat; neconsimțit; dezaprobat; negat.

narazîlîk s. dezacord; neacceptare; neînțelegere; neconcordanță; nepotrivire.

nardin s. (bot.) scai-ghimpos; ghimpe; scaiete (lat., Centaurea calcitrapa).

nargile s. narghilea.

narğîl s. 1. nucă de cocos. 2. (bot.) cocotier (lat., Cocos nucifera).

narh s. (com.) mercurial; listă zilnică de
preţuri.

narin adj. gingaş; fin; delicat.

narinlík s. gingășie; finețe; delicatețe. narin-narin adv. gingaș; fin; delicat.

narînga s. 1. mandarină. 2. (bot.) mandarin (lat., Citrus nobilis).

narînş s. 1. naramză; portocalăamară. 2. (bot.) naramz; portocal-amar (lat., Citrus bigaradia).

narkotik s., adj. narcotic.

narkoza s. narcoză.

narkozağî s. anestezist.

nartay adj. însorit.

narus, ak- s. (bot.) brad (lat., Abies alba).

narus, gúmúș- s. (bot.) brad argintiu (lat., Abies concolor).

narus, kîrmîzî- s. (bot.) brad roşu de California (lat., Abies magnifica).

narus, kîzîl- s. (bot.) brad-roşu; bradnegru; molid; molift (lat., Picea abies).

narus, kók- s. (bot.) brad-roşu; bradnegru; molid; molift (lat., Picea
abies).

narus, soylî- s. (bot.) brad argintiu
albastru; brad nobil (lat., Abies
procera).

narus, úyken- s. (bot.) brad de Vancouver (lat., Abies grandis).

narus // •narus dalî cetină; creangă de brad. •narus tuwurşugî con de brad.

narusluk s. brădet.

narusî, dagaşasî- s. (bot.) brad alpin (lat., Abies lasiocarpa).

narusî, Japon- s. (bot.) brad japonez
 (lat., Abies firma).

narusî, Kawkaz- s. (bot.) brad de Caucaz (lat., Abies nordmanniana).

narusî, Rum- s. (bot.) brad grecesc (lat., Abies cephalonica).

narusî, Sebír- s. (bot.) brad siberian (lat., Abies sibirica).

narus-şím şígesí s. (orn.) pițigoi de brădet (lat., Parus ater; Periparus ater).

narus-şîmşîgî s. (orn.) scatiu de brad
 (lat., Carduelis pinus).

narus-yasî s. (bot.) văcălie-de-brad (lat., Fomes pinicola).

nas s. (fil.) dogmă.

nasihat s. sfat; povață. // •nasihat
bermek a sfătui; a povățui. //
•sízge nasihatîm sfatul meu
pentru dumneavoastră.

nasihatlî adj. cu sfat; sfătuit; cu povață; povățuit.

nasihatşî s. sfătuitor; povățuitor.

nasip s. soartă; destin.

nasîl prep. precum; după cum; aşa
cum; conform cu. // •nasîl kórîne
în aparență; după cât se pare.

nasîr I. s. (med.) bătătură. **II.** s., adj. protector; ocrotitor; apărător; susținător; sprijinitor.

Nasîr/Nesîr s. (antrop. m., arab.)
"Protectorul" (unul din cele 400 de
nume atribuite în Coran Profetului
Muhammed Aliyselam).

nasîrlî adj. 1. bătătorit. 2. (med.) cu bătături.

Nasreddin/Nasrettin s. **1.** (antrop. m., arab.) "Protectorul credinței".

Nasreddin/Nasrettin s. 2. (topon.) Pădureni (jud. Constanța).

nasriy adj. victorios; triumfător; biruitor.

Nasriy/Nesriy s. (antrop. m., arab.) "Cel protejat de divinitate"; "Biruitorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

nasrî s. victorie; triumf; biruință.

nasser s. victorie; triumf; biruință.Nașide s. (antrop. f., arab.) "Studenta".nașir s. redactor.

nasîrotî s. (bot.) prescuriță (lat., Sempervivum soboliferum).

Nasreddin/Nasrettin s. (topon.) Bojurovo (Dobrich, Bulgaria).

natamam adj. incomplet; neterminat.
natamamlîk s. neterminare;

imperfecțiune. **natemíz** *adj.* murdar; jegos; nespălat. **natemízlík** s. lipsă de curățenie;

murdărie; jeg.

natîk s. orator; vorbitor.

Natîk s. (antrop. m., arab.) "Oratorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

natîka s. elocvență; elocință; oratorie; retorică; darul vorbirii.

natîkağî s. orator; vorbitor.

natîkalî adj. 1. elocvent; având darul elocinței; oratoric; retoric. 2. expresiv.
3. grăitor; semnificativ.

natīkasīzadj.1.negrăitor;nesemnificativ.2.inexpresiv.3.neelocvent.

natkun s. orator; vorbitor.

Natkun s. (antrop. m., arab.) "Oratorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

natkunluk s. oratorie.

natora adj. incorect.

natoralîk s. incorectitudine.

natriyum s. (chim.) natriu; sodiu. natron s. 1. (chim.) oxid de carbon; bioxid de carbon. 2. (chim.) bicarbonat de sodiu.

naturalism s. naturalism.

naturalist s. naturalist.

naumut adj. descurajat; deznădăjduit; desperat.

naumutluk descuraiare: deznădejde; desperare.

naúmút adj. descurajat; deznădăjduit; desperat.

naúmútlúk s. descurajare; deznădejde; desperare.

navat num. (prsn.) nouăzeci.

navlun s. (com., nav.) navlu.

Nawrez s. prima zi a primăverii (sărbătoare celebrată de popoarele musulmane).

nawrezotî s. (bot.) linariță; inișor-dealior (lat., Linaria vulgaris).

nawrezşeşegí s. (bot.) ghiocel (lat., Galanthus nivalis).

nawruz s. (bot.) iris; stânjen; stânjenel (lat., Iris germanica).

nawruz, ufak- s. (bot.) rățişoare (lat., Iris pumila).

nawur s. (geogr.) lac; ghiol. // •dak nawurî iezer.

nawurşuk s. (geogr.) iaz; heleşteu; râmnic.

Nawuruw s. (topon.) Nauru.

nawuruwlî s., adj. nauran.

nawurústí adj. lacustru.

nay s. nai.

naya num. (mong.) optzeci.

nayan num. (mong.) optzeci.

Navif s. (antrop. m., "Abundență".

navil adi. obtinut: căpătat: câstigat: atins.

Nayil s. (antrop. m., arab.) "Cel ce dobândeşte".

Nayile s. (antrop. f., arab.) "Cea ce dobândeşte".

nayilğí adj. câştigător.

nayillík s. obținere; căpătare.

Nayim s. (antrop. m., arab.) "Cel confortabil".

Iayime s. (antrop. f., arab.) "Cea confortabilă". Navime

nayip s. (pol.) regent.

nayiplík s. (pol.) regență.

nayîm num. (mong.) opt.

navlon s. nailon.

nayman num. (mong.) opt.

nayme s. 1. (muz.) melodie; ton; arie. **2.** (fig.) manieră; ton. **3.** (fig.) minciună; vorbă goală. 4. (muz.)

naymeğí s. (muz.) colindător.

navmelí adj. melodic.

nayşa s. (anat., bot.) ovar.

nayza s. baionetă.

nayzalama s. împungere; înjunghiere. v.t. a împunge; a nayzalamak înjunghia.

nayzalangan adj. împuns; înjunghiat. nayzalaw s. împungere; înjunghiere.

naz s. 1. toană; capriciu; ambiție. 2. moft; nazuri.

nazar s. 1. privire; uitătură. 2. (în superstiții) deochi. // •nazar atmak a-și arunca privirea; a se uita. •nazar man karamak a privi cu răutate. •nazarga almak a avea în vedere; a lua în considerare; a tine seama de...; •nazarî tiymek a deochea pe cineva. // •Alla(h) nazardan saklasîn! superstiții) să nu-i fie de deochi!; arzîlarîñîznî nazarga

alağakman voi avea în vedere dorințele dumneavoastră. • nazarga tagîlmagan insignifiant. • noktayiy nazar punct de vedere. nazargaílíşmegen adj. insignifiant.

nazariy adj. teoretic. // •nazariy aktarmalar cercetări teoretice. nazariyat s. teorie.

nazariyatlî adj. teoretic; teoretizat.

nazariyatşî s. teoretician.

nazariye s. // teorie. • şekildeñişimğilik

nazariyesi teoria evoluționistă. nazariyeği s. teoretician.

nazariyelí adj. teoretic; teoretizat.

nazarlamak v.t. a deochea.

Nazarşî s. (topon.) Nazarcea; Galeşu (jud. Constanța).

adj. (d. femei) cochetă; nazenin grațioasă; delicată.

nazeninlík s. (la femei) cochetărie; grație; delicatețe.

nazik adj. 1. amabil; gentil; galant; curtenitor. 2. fin; delicat.

naziklík s. 1. amabilitate; gentilețe; galanterie; curtoazie. finete; delicatete.

nazikșe adv. cu finețe; cu delicatețe. nazil adj. descendent; coborâtor.

nazillík s. descendență; coborâre.

nazim I. s. 1. (muz.) aranjor. 2. aranjor; ajustor; adaptator. II. s., adj. regulator.

nazimtegerşík s. (tehn.) volantă.

nazir I. adj. preventiv; profilactic. II. s. echivalent; pereche; egal; asemănare. 2. ministru. 3. avertizor; avertisment; avertizare. // •nazir bolmak a se compara; a se asemui. etmek a compara; a • nazir asemui. // •dewlet naziri (pol.)
ministru de stat. •nazirler kabinetî (pol.) consiliu de miniştri.

Nazir s. (antrop. m., arab.) "Ĉel ce preîntâmpină "; "Cel care previne" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Nazire s. (antrop. f., arab.) "Perechea"; "Partenera egală".

nazirlí adj. 1. împerecheat; egalat;

echivalat. 2. asemănat.

nazirlík s. minister; departament. // •adalet nazirlígí (pol.) ministerul justiției. • ğetkizdirme nazirligi ministerul transporturilor. (pol.)nazirlígí • íş íşler í (pol.) ministerul afacerilor interne. • maliye nazirlígí (pol.) ministerul finante. • milliy korînma nazirlígí (pol.) ministerul apărării naționale. • tîsíslerí nazirlígí (pol.) ministerul afacerilor externe.

nazism s. nazism.

nazîm s. **1.** ministru. **2.** organizator. nazlana-nazlana adv. mofturos; sclifosit; fandosit; capricios.

nazlangan adj. mofturos; sclifosit; fandosit; capricios. nazlanmak v.i. a face nazuri; a face

mofturi: a se sclifosi.

nazlî adj. mofturos; sclifosit; fandosit; capricios. nazlî-nazlî adv. mofturos; sclifosit;

fandosit; capricios. nazmetílgen adi. organizat:

regularizat. nazmetílmek v.i. a se organiza; a se regulariza.

nazmetme s. organizare; regularizare. nazmetmek v.t. a organiza; a regulariza.

"Organizatorul". Nazmiy

Nazmiye (antrop. f., arab.)s. "Organizatoarea".

nazretílgen adj. **1.** prevenit: 2. preîntâmpinat. avertizat; atentionat.

nazretmek v.t. **1.** a preveni; a preîntâmpina. 2. a avertiza; a atentiona.

nazretúw prevenire: 1. s. 2. preîntâmpinare. avertizare: atenționare.

nazsatkan adj. mofturos; sclifosit; fandosit; capricios.

nazsîz adj. fără mofturi.

nálet I. adj. afurisit; rău. II. s. blestem. // $\bullet n \acute{a} let bolmak$ a fi blestemat; a fi afurisit. $\bullet n\'alet$ etmek a blestema; a afurisi. // •nálet bolsîn! ei. drăcie!; •náletke ketsín! ei, drăcie!;

náletleme s. blestemare; blestem;

náletlemek v.t. a blestema; a drăcui. **náletlengen** adj. blestemat; drăcuit.

náletlep-sógílgen adj. drăcuit.

náletlep-sókme s. drăcuire.

náletleşmek v.i. (recipr.) a se blestema; a se drăcui.

náletlí adj. blestemat; drăcuit.

náletlík s. faptă rea; blestemăție.

nás s. public; lume; oameni.

ne I. conj. nici...nici...; II. pron. ce; ceea ce. // •akşamga ne trenler bar? ce trenuri sunt diseară?; •atîñîz ne? care este numele dumeavoastră?; •ayse ne? cum altfel?; •aytmañîz, ne tesadúf! nu mai spuneți, ce coincidență!; •bo da ne demek? ce mai înseamnă si asta?; •bo da ne? ce mai e și ăsta?; •bo ğaddeníñ atî ne? cum se numește acest bulevard?; •bo garanîñ atî ne? cum se numeşte gara aceasta?; •bonday bolganî ne yazîk ce păcat că s-a întâmplat așa. •bonîñ degerí ne? cât valorează acesta?; •búgún ne filmler oynay? ce filme rulează astăzi?: •búgún n e tewúkedemíz? ce dată e azi?; •búgún ne? ce zi e astăzi?; •bursañîz ne takîl? ce bursă aveți?; •el-álem ne der? ce va spune lumea?; • işinde ne bar? ce conține?; •ka kóriyím ne yaptîñ ia să văd ce-ai făcut. •kanama ne zaman başladî? când a început hemoragia?; •mením ne îşîm bar? ce treabă am eu?; •ne ağeleñiz bar? de ce vă grăbiți?; •ne árúw bír arkadaş ce prieten bun. •ne doriți?; etesíñíz? ce awurlukta? ce greutate are?; •ne aytasîñ sen ánda? ce spui tu acolo?; •ne bar, ne yok? ce mai e nou?; ce mai faci?; •ne bela! ce nenorocire!: •ne bolsa bolsîn orice ar fi; pentru nimic în lume. •ne búgún, ne yarîn tuwulman nu sunt disponibil nici azi nici mâine. •ne dedí? ce-a zis?; •ne deseñ de orice s-ar zice. •ne fağiya! ce tragedie!; •ne felaket! ce catastrofă!; •ne gúzel wuruş ce lovitură frumoasă. •ne hayret! ce surpriză!; •ne kadar bolsa oricât. •ne kadar ğalbardîm cât l-am rugat. •ne kadar tura? cât timp stă?; •ne kadar/takîl? cât?; •ne

karadînîz? ce-ați căutat?; •ne kerek saga? ce-ți trebuie?; •ne máál eken? cât o fi ora?; •ne men başlay? cu ce începe?; •ne mutluluk ce fericire. • ne o? ce e?; •ne ólşewde? în ce măsură?; •ne sebep men? din ce cauză?; •ne sen, ne men nici eu; nici tu. •ne şírkín bír dawranîş comportare urâtă. •ne túrlí? în ce fel?; în ce chip?; cum?; •ne uyruklusuñuz? care este cetățenia dumneavoastră?; •ne uzun, ne kîska nici lung, nici scurt. •ne wakît/zaman/máálde? când?; •ne yalan aytayîm? de ce să mint?; •ne zamanlar, ádetler! ce vremuri, ce moravuri!; •neñ bar? ce ai?; •neníñ nesídír ce hram poartă. •níşliysíñíz? ce faceți?; •oga karşî ne hakksîzlîk ce nedreptate față de el. • piyatî ne bolsa bolsîn cu orice preț. •saga ne? ce îți pasă?; •seníñ ișinde ne bar? ce ascunzi în tine?; •síz ne sanetesíñíz? dumneavoastră ce credeți?; •sízge ne paydam tiyer? cu ce vă pot fi de folos?; • soyatîñîz ne? care este numele dumneavoastră de familie?; •şúndí ne yúkseklíkte uşamîz? la ce înălțime zburăm acum?; •tartuw ne zaman? când va avea loc cântarul?: nebat s. plantă. // •zerlí nebatlar

plante otrăvitoare.

nebatat s. 1. vegetație; floră. 2. botanică. // •nebatat álemí regnul vegetal. • nebatat bakşasî grădină botanică.

nebatatmarazîbílímí s. fitopatologie. nebatiy adj. vegetal; botanic. // •nebatiy may untdelemn; ulei vegetal.

nebatiybílím s. botanică.

nebatiybílímğí adj. botanic.

nebatlîk s. plantație.

nebiv s. profet; proroc; vestitor; prevestitor.

Nebiy s. (antrop. m., arab.) "Profetul"; "Prevestitorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

ebiye s. (antrop. f., arab.) "Binevestitoarea". Nebive

nebiyet s. prorocire; profeție; vestire; prevestire.

nebít s. petrol; țiței.

nebítlí adj. petrolifer.

nebítsí s. petrolist.

nebze s. bucățică; pic. // •bir nebze o bucățică; un pic.

nedamet s. regret; părere de rău. // •nedamet ketírmek a regreta.

neday pron. ca ce?;

nede pron. la ce?;

neden I. adv. din care cauză; din ce motiv; motivul pentru care...; II. pron. de la/dinspre ce?; din ce?; III. s. cauză; motiv. // •o neden kalgan endí? asta mai lipsea?;

nedenği adj. cauzal (şi fil.).

nedenğîlîk s. cauzalitate (şi fil.).

nedim s. 1. prieten; amic. 2. narator; povestitor.

nedimğe adv. prieteneşte; amical.nedimlík s. 1. prietenie. 2. bufonerie. nedimşúnas adj. prietenos.

nedír pron. 1. ce e?; 2. ceea ce e.

nedret s. raritate. // •nedret kalmak a se rări; a deveni rar.

nefer s. 1. persoană; ins; individ. 2. (mil., ist.) soldat; ostaş; războinic.

nefes s. respirație; răsuflare. //
•deren bir nefes almak a inspira adânc; a-și trage sufletul; a răsufla uşurat. nefes aldîrmamak a nu da răgaz nici să respire. •nefes almak a inspira; a aspira. •nefes bermek a expira. •nefesí kesílmek a i se tăia suflarea. • nefesín kapatmak/kîsmak a-l înăbuşi; al sufoca. •soñ nefesín bermek ași da suflarea de pe urmă. // •nefes aygîtî (anat.) aparat respirator.
 nefes tarlîgî (med.) astmă. nefeskeşík până la ultima suflare; până la moarte.

nefesalma s. respirație; răsuflare.

nefesalmadan adv. pe nerăsuflate.

nefesaluw s. inhalare; inspirare; aspirare.

nefesíkapalgan adj. sufocat; asfixiat; înăbuşit; înecat.

nefesíkîsîlgan adj. sufocat; gâtuit; înăbuşit; strangulat; sugrumat. nefesítutulgan adj. sufocat; asfixiat;

înăbuşit; înecat. nefeskapalmasî s. sufocare; asfixiere;

înăbuşire; înecare. nefeskîsîlmasî s. sufocare; gâtuire;

înăbuşire; strangulare; sugrumare. nefeskîsuwğî adj. sufocant;

nefeslemek v.t. a sufla $(\hat{i}n...)$.

înăbusitor.

nefeslí adj. de suflat; pentru suflat. // •nefesli alatlar instrumente de

nefeslík s. răsuflătoare; aerisire.

nefes-nefeske adv. într-un suflet; cu sufletul la gură.

nefessíz adj. fără suflare.

nefir s. 1. țeavă; conductă. 2. (muz.) goarnă; trompetă; trâmbiță.

nefirğí s. (muz.) gornist; trompetist; trâmbițaș.

nefirler s., pl. țevi; țevărie.

nefirlík s. tevărie.

nefis adj. elegant; grațios; delicat; superb.

nefislík s. eleganță; grație; delicațe.

nefiy I. adj. 1. negat. 2. exilat; surghiunit; deportat. II. s. 1. exil; surghiun; deportare. 2. negare; negație. // •nefiy bolmak a fi exilat; a fi surghiunit; a fi deportat. •nefiy etmek a exila; a surghiuni; a deporta.

nefiylí adj. **1.** exilat; surghiunit; deportat. 2. negat.

Nefize s. (antrop. f., arab.) "Cea gratioasă".

defret s. 1. ură; duşmănie. 2. dezgust; repulsie; aversiune. // nefret •nefret etmek a urî; a duşmăni.

adj. 1. duşmănos. nefretlí dezgustat.

nefrita s. (med.) inflamarea rinichilor; nefrită.

nefsaniy adj. 1. pasional; senzual. 2. duşmănos; de ură. 3. dezgustător; care provoacă repulsie; care provoacă aversiune.

nefsaniyet s. duşmănie; ură.

neft s. petrol; țiței. // •neft papîrî (nav.) petrolier.

neftlí adj. petrolifer.

negatif s., adj. negativ.

negativism s. negativism. **nege I.** adv. de ce; din ce cauză; pentru ce. II. pron. spre ce?;

neğabet s. noblețe; nobilime.

neğabetlí adj. nobil.

neğabetlílík s. noblețe; nobilime.

neğaset s. murdărie; impurități.

neğasetli adj. impur.

neğasetsíz adj. pur; curat; nepoluat.

negasetsízlík adj. puritate; curățenie.

neğat s. eliberare; salvare.

neğatiy adj. eliberat; salvat. neğatiyleşken adj. eliberat; salvat.

neğatiyleşmek v.i. a se elibera; a se salva.

neğatiyleştírme s. eliberare; salvare. neğatiyleştírmek v.t. a elibera; a salva.

neğatlî adj. eliberat; salvat.

neğatşî s. eliberator; salvator.

Negattin s. (antrop. f., arab.) "Salvarea credinței".

Neğibe s. (antrop. f., arab.) "Cea nobilă".

neğim s. stea.

Neğim/Nejim s. (antrop. m., arab.) "Steaua" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

neğip adj. nobil.

 ${f ne{g}iple{
m s}ken}$ adj. înnobilat.

neğipleşme s. înnobilare.

neğipleşmek v.i. a se înnobila.

neğipleştírmek v.t. a înnobila.

neğipleştírúw s. înnobilare.

neğiplík s. noblețe; nobilime.

neğis s. (fiziol.) fecale; excremente.

neğí adv. 1. mult; oricât. 2. de fiecare dată când; pe măsură ce; la fiecare. // •neğí alsañ pe măsură ce se ia. •neğí senelerge! la mulți ani!; •neğí tabîşsalar de fiecare dată

când se întâlnesc; la fiecare întâlnire. neğílík I. adj. cantitativ. II. s. cantitate. // •neğílík rewúşí (gram.) adverb de cantitate. •túrlenmez neğílík (mat.)

constantă. Neğmeddin/Neğmettin s. (antrop. m., arab.) "Steaua credinței".

Neğmiy/Nejmiy s. (antrop. m., arab.)
"Steaua" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliuselam).

Neğmiye/Nejmiye s. (antrop. f., arab.) "Steaua".

nehir s. fluviu; râu.

nejim s. stea.

Nejla s. (antrop. f., arab.) "Cea cu ochi mari".

Nejmeddin/Nejmettin s. (antrop. m., arab.) "Steaua credinței".

Nejmiy/Neğmiy s. (antrop. m., arab.) "Steaua" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliuselam).

Nejmiye/Neğmiye arab.) "Steaua". s. (antrop. f.,

nek num. (mong.) unu.

convalescență. nekahet •nekahette tabîlmak a fi în convalescență.

nekbet I. adj. (fiz.) incident. II. s. dizgratie.

nekes *adj.* zgârcit; avar; zgârie-brânză. nekeslík s. zgârcenie; avariție.

nekir adj. critic; combativ. Nekir s. (antrop. m., arab.) "Cel ce dezvăluie greșelile " (unul din cele 400

de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

nekirğí I. adj. combativ; critic. II. s.

nekretílgen adj. criticat; combătut. **nekretmek** v.t. a critica; a combate.

nekretúw s. criticare; combatere.

nekrolok s. necrolog. nektar s. nectar. nelbekí s. farfurioară. neler pron. ce: ceea ce. nelerde pron. la ce?;

nelerden pron. de la/dinspre ce?; din ce?;

nelerdiy pron. ca ce?; nelerge pron. spre ce?;

nelerní pron. pe ce?;
nelerníñ adj. care aparține de ce?; nelík s. esență; natură; caracteristică.

nem s. umezeală; umiditate.

nemlenmek v.i. a se umezi.

nemletmek v.t. a umezi; a înmuia. nemlí adj. umed; umezit.

nemrut adj. (d. oameni) crud; tiran. nemse I. adj. nemțesc. II. s., adj. german; neamţ.

nemseğe I. adv. nemţeşte; în limba germană. II. s. (limba) germană.

nene s. mamă. // •nenem babamdan ğaş mama este mai
tânără decât tata. •şo zaman nenesín kórdí atunci și-a văzut mama.

nenelík s. maternitate; calitatea de mamă; instinctul de mamă.

nenesíz s. fără mamă; orfan de mamă. neniy s. (dim., fam.) mămică; maică. //
•be, neniy bre, mămică. •neniy kasta mămica e bolnavă. • way, neniyím! vai, măicuță!;

neniyşík s. (dim., pop.) măicuță. // •ay, neniyşígím! vai, mămicuță!; není pron. pe ce?;

neníñ adj. care aparține de ce?;

nenniy s. hamac.

neolitik adj. neolitic. // •neolitik sak (ist.) epoca neolitică.

neon s. neon.

neoplasm s. (med.) neoplasm.

neozoyik s. (geol.) neozoic.

nepal s., adj. nepalez. Nepal s. (topon.) Nepal.

nepalğa/nepalşa I. adv. în limba nepaleză. II. s. (limba) nepaleză.

nepallî s., adj. nepalez.

nepís I. adj. economic. II. s. 1. profit; beneficiu; avantaj; câștig. 2. economie; agonisire; cumpătare. 3. interes. 4. economie; 5. economică. 6. amor propriu. // •nepísín bílmek a-i aprecia valoarea; a-l prețui; a-l economisi. •nepísín ğeñmek a se stăpâni; a nu da frâu liber sentimentelor. // •nepis alatî (tehn.) economizor. •o sáde nepísín túşúne el se gândește numai la propriul beneficiu.

nepísbílgen adj. econom; strîngător; cumpătat; gospodar.

nepísbílmegen adj. nechibzuit; necugetat; necumpătat; nesăbuit.

nepísbílmeme s. nechibzuință; necugetare; necumpătare; nesăbuință.

nepísbílmesí s. 1. chibzuială; cumpătare. **2.** economie; agonisire; chivernisire. **3.** apreciere; respect; pretuire.

nepísğeñúw s. control; autocontrol; stăpânire; reținere; abținere; înfrânare. adj. 1. controlat; nepísínğeñgen autocontrolat; stăpânit; reținut; înfrânat. 2. calmat; îmbunat.

nepískyor adj. 1. zgârcit; avar; zgâriebrânză. 2. individualist; egoist.

nepískyorlîk s. 1. zgârcenie; avariție. 2. individualism; egoism.

nepíslí adj. 1. ambițios. 2. econom; strîngător; cumpătat; gospodar. 3. profitabil; avantajos; economic.

nepíslíakay s. gospodar.

nepíslíapakay s. gospodină.

nepíslík I. adj. economic. II. s. 1. ambiție. **2.** economie; agonisire; cumpătare. **3.** interes. **4.** economie; știință economică. 5. amor propriu.

nepíssaymanî s. contabil; economist. nepíssaymanlîgî s. contabilitate.

nepíssíz adj. 1. lipsit de ambiție. 2. cheltuitor; risipitor; necumpătat; nechibzuit: nesăbuit: necugetat; nesocotit. 3. dezinteresat.

nepíssízlík s. 1. lipsă de ambiție. 2. cheltuire; risipire; necumpătare; nechibzuință; nesăbuință; necugetare; nesocotință. 3. dezinteres.

nepísse s. gospodărește.

nepísșí s. mercenar.

ner s. (zool.) cămilă; dromader (mascul) (lat., Camelus dromedarius).

nere s. (iht.) nisetru (lat., Acipenser sturio).

nergis s. (bot.) narcisă; zarnacadea (lat., Narcissus angustifolia).

nergis, biyaz- s. (bot.) coprină-albă (lat., Narcissus poeticus).

nergis // •nergis tobî buchet de narcise.

nergisí, bataklîk- s. (bot.) calceacalului; bulbuc; scalce; zlat (lat., Caltha palustris).

nergisí, suw- s. (bot.) verbină; vervenă; sporiș (lat., Verbena . Verbena officinalis).

neseb-í sayí iz.prsn. copil legitim.

nesep s. ascendență; linie de rudenie; înrudire.

neseplí adj. înrudit.

s. consilier; consultant; nesih sfătuitor; sfetnic.

esih s. (antrop. m., arab.) "Sfătuitorul" (unul din cele 400 de Nesih arab.) nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

nesim s. vânt uşor; boare.

nesip s., adj. nobil.

Nesip s. (antrop. m., arab.) "Cel de vită nobilă" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

nesir I. s. proză. II. s., adj. protector; ocrotitor; apărător; susținător; sprijinitor. // •nesir yazarî (lit.) prozator.

nesirğí s. prozator.

nesirlík s. proză.

nesíl I. adj. genealogic. II. s. 1. descendent; urmaş; genealogie. 2. generație. // •keleğek nesîller posteritate; generațiile viitoare.

nesíl-benesíl adv. din generație în generație.

nesílbílímí s. genealogie.

 $\mathbf{nesílbílímli}$ adj. genealogic.

nesílbîzîlmasî s. degenerare.

nesíldenkelgen adj. ereditar. nesíldenkelme s. ereditate.

 ${\bf nes\'ilden-nes\'ilge} \quad adv. \ {\rm din} \ {\rm genera\', ie}$ în generație.

nesílíbîzîk adj. degenerat.

nesíllík *adj.* genealogic.

nesílname s. arbore genealogic; genealogie.

nesne s. (gram.) atribut. // •nesne takîmî (gram.) îmbinare atributivă.

nesniy adj. (fil.) obiectiv; cu existență independentă.

nesniyet s. (fil.) obiectivitate; existență reală a lumii.

nesrin s. măceașă.

Nesrin s. (antrop. f.) "Trandafir sălbatic".

nesriy adj. victorios; triumfător; biruitor.

neșe s. veselie; voioșie.

neselendírmek v.t. a înveseli: a dispune.

neşelenmek v.i. a se înveseli; a se dispune.

neşelí adj. vesel; voios.

neşelík s. veselie; voioșie.

neşesíz adj. indispus; prost dispus; supărat.

s. indispoziție; proastă neșesízlík dispoziție; supărare.

neșet s. 1. apariție; ivire. 2. provenire; rezultare. // •neşet etmek a proveni; a rezulta.

neșetlí adj. 1. apărut; ivit. 2. provenit; rezultat.

neşir s. publicare; editare; difuzare. // •bírtaa neşir bolmak a se reedita. •neşir bolmak a se difuza; a se publica; a se edita; a se scrie; a se tipări; a se transmite.

neşirlí adj. difuzat; transmis; publicat; editat.

neşîn pron. de ce?; pentru ce?; // •ballar neşîn kelmedîler? copiii de ce n-au venit?; •neşín deseñ dacă vrei să știi de ce. • neșîn ústeliysíñíz? de ce insistați?;
•ușuș neșin iptal etildi? din ce cauză a fost anulat zborul?;

neşke adj. sensibil; delicat; fin.

neşkelík s. sensibilitate; delicatețe; finete.

neşkesíz adj. insensibil; nedelicat; lipsit de finețe.

neşkesízlík s. insensibilitate; lipsă de delicatețe; lipsă de finețe.

neşretîlgen adj. 1. difuzat; editat; publicat. **2.** (în radiof.) emis; transmis.

neşretílmek v.i. **1.** a fi difuzat; a fi editat; a fi publicat. 2. (în radiof.) a fi emis; a fi transmis.

neşretmek v.t. 1. a difuza; a edita; a publica. 2. (în radiof.) a emite; a transmite. // •bírtaa neşretmek a reedita.

nesretúw s. 1. difuzare; editare; publicare. 2. (în radiof.) emisie; transmitere.

s. 1. difuzor; editor; neşretúwğí publicist. **2.** (în radiof.) difuzor; emițător; transmitător.

neşriy adj. difuzat; transmis; publicat; editat.

neşriyat s. 1. publicații. 2. știri difuzate. // •neşriyatnî bîzmak a

neşriyatbîzuw s. bruiaj.

neşriyatîbîzîlgan adj. bruiat.

neșter s. bisturiu.

nese s. (bot.) limba-mielului; otrățel; arățel; boranță (lat., Boragoofficinalis).

s. (bot.) măceş; trandafirsălbatic (lat., Rosa canina).

net adj. 1. (fiz.) clar; limpede. 2. (fin., com.) net; neto. // •net kelír (fin.) venit net.

netiğe s. rezultat; urmare; concluzie; consecință. // •ğenábíñíz kaysî netiğelerge bardîñîz? dumneavoastră ce rezultate ati obținut?; •oyberúwnúñ netiğesí (pol.) rezultatul votului.

netiğede adv. prin urmare; în concluzie; în consecință.

netiğelemek v.t. a concluziona; a conchide.

netiğelendîrmek v.t. a termina; a

sfârși; a finaliza; a încheia. • medeniy nikáa cununie civilă. delicat; galant; curtenitor. netiğelengen adj. terminat; sfârşit; nezaketsíz adi. nepoliticos; nikáalamak v.t. a cununa; a căsători. finalizat; încheiat. necuviincios; dizgrațios. nikáalangan adj. cununat; căsătorit. •nezaketsíz kíşí topârlan. netiğelenmek v.i. a se termina; a se nikáalanma s. cununie; căsătorie. sfârși; a se finaliza; a se încheia. nezaketsízlík impolitete; nikáalanmak v.i. a se cununa; a se S netiğelí adj. 1. efectiv; real. 2. necuviintă. căsători. rezultat: derivat. nezaret s. 1. supraveghere; observare; netiğesíz adj. 1. fără efect; fără control; inspecție. 2. (ist.) minister. 3. priveliste; panoramă. // •nezaret
etmek a privi. // •nezaret rezultat. 2. neconcretizat; ineficient. netiğesízkayretlenúw s. zădărnicie. netiğesízlík adj. ineficacitate; astînda sub supraveghere. • nezaretten geşírme recenzie. nikáatîsî ineficient. nezaretlí adj. supravegheat; observat; nevale s. alimente. // •nevale ğîymak a strânge masa. •nevale controlat; inspectat. adj. nesupravegheat; túzmek a pune masa. nezaretsíz iubită". nevazil s. guturai. neglijat. nevet num. (prsn.) nouăzeci. nezaretsízlík s. neglijență. nezaretşî s. 1. supraveghetor; neviy s. specie; sort; soi; fel; tip. // •neviy şahîsîna în felul său. observator; controlor; inspector. 2. steward; însoțitor de bord. •neviy şahîsîna munhasîr unic în felul său. nezaretsílík s. supraveghere; neviyleşken adj. tipizat. observare; control; inspecție. neviyleştírme s. tipizare. nezarettengeşírúw s. recenzie. neviyleştírmek v.t. a tipiza. **nezif** s. (med.) hemoragie. neviylí adj. tipizat. nezih adj. pur; cinstit; curat; cast. nicobar **neviy-neviy** adj. fel de fel. s. (antrop. f., arab.) "Cea Nezihe **nevmit** adj. deznădăjduit; desperat. castă". nevmitlík s. deznădejde; desperare. nezim s. poezie; poem; versificare. nevralğik adj. (med.) nevralgic. nezimğí s. poet; versificator. nezimğílík s. prozodie. nevralgiya s. (med.) nevralgie. nevralğiyagakarşî nezimlí adj. în versuri; versificat; antinevralgic. poetic. nevralğiyalî adj. (med.) nevralgic. nezir s. jurământ; legământ. // •nezir etmek a făgădui; a promite; nevroza s. nevroză. alba). newbet s. 1. rând; schimb; serviciu. 2. a jura. (mil.) pază; gardă; planton; santinelă; Nezire (antrop. f., arab.) strajă. 3. (med.) febră. 4. (med.) acces; "Făgăduiala". criză. 5. tur; rând; coadă. 6. suită; nezle s. guturai. serie; şir. **7.** ordine; aranjare. / nezleotî s. (bot.) piretru (lat., newbet tutmak a face rând. //
egeşúw newbetí (med.) criză de Anacylus pyrethrum). v.t. 1. a făgădui; a nezretmek Nimet nervi. •keşe newbetí schimb de promite. 2. a jura. noapte. •kúndúz newbetí schimb nezzet s. gust; savoare. de zi. • şúndí newbet sízde acum nezzetínekaraw s. degustare. este rândul vostru. nezzetlí adj. gustos; cu un gust plăcut; delicios; apetisant. newbetleme s. înseriere; înșiruire. newbetlemek v.t. a înseria; a înşirui. nezzetsíz adj. fără gust; searbăd; fad; filantrop. newbetlengen adj. înseriat; înșiruit. insipid. newbetlí adj. în schimburi; în ture; cu nezzetsízlík s. lipsă de gust; rândul. // •ekí newbetlí în două insipiditate. nida s. 1. exclamație; exclamare; schimburi; în două ture. newbetşí s. (mil.) paznic; gardian; chemare. // •nida işaretî semnul planton; santinelă; străjer. exclamării. newbetşílík s. pază; gardă; strajă. nifak discordie; dezbinare; s. newbettegí adj. următor. newbettekí adj. următor. disensiune. nifaklî adj. cu disensiuni; dezbinat; cu newne s. (ent.) buburuză; gărgăriță; discordie. mămăruță; paparugă; boul-luinigen num. (mong.) unu. Dumnezeu; vaca-Domnului (lat., Niğer s. (topon.) Niger. $Coccinella\ septempunctata).$ Nigeriye s. (topon.) Nigeria. newnesí, bakşa- s. (ent.) gărgărițaniğeriyelí s., adj. nigerian. prunului; prunar (lat., Rhynchites niğerlí s., adj. niger. Nihat s. (antrop. f., arab.) "Culme". bacchus). newnesí, yeşíl-nogîts. (ent.) nihayet I. adv. în sfârșit; în fine; în măzărar; gărgăriță (lat., Bruchus cele din urmă. II. s. sfârșit; terminare. // •nihayet tapmak a se termina; newufalina s. (chim.) neofalină. a se sfârşi. // •nihayet añlaştîk newurasteniya s. (med.) neurastenie. în sfârșit ne-am înțeles. newuroloğik adj. (med.) neurologic. nihayetberúw s. finalizare. nihayetlí adj. sfârşit; terminat. newuroloğiya I. adi. (med.) neurologic. II. s. (med.) neurologie. nihayetsíz adj. nesfârşit; fără sfârşit; newuroloğiyağî s. (med.) neurolog. infinit. newuroloğiyalî nihayetsízlík s. infinit; abis; neurologic. imensitate. nihayettapkan adj. finalizat. newurolok s. (med.) neurolog.

newutron s. (fiz.) neutron.

newzat s. nou-născut; făt. nezafet s. curățenie.

nezaket

nezahet s. cinste; puritate; castitate.

finețe; delicatețe; galanterie; curtoazie.

nezaketlí adj. amabil; gentil; fin;

s. amabilitate; gentilețe;

nikáalanuw s. cununie; căsătorie. nikáalaşmak v.i. a se cununa; a se nikáalî adj. cununat; căsătorit. nikáasîz adj. necununat; necăsătorit. extraconjugal; adj. extramarital. Nikár/Negár s. (antrop. f., prsn.) "Cea nikbet adj. (fiz.) incident. **nikbin** adj. optimist. nikel s. (chim.) nichel. nikelleme s. nichelare. **nikellemek** v.t. a nichela. nikellengen adj. nichelat. nikellenmek v.i. a se nichela. **nikellí** *adj.* nichelat. Nikobar-kógerşíní s. (orn.) porumbel Caloenas (lat., nicobarica). nikotina s. nicotină. Nil-aykabagî s. (om.) lăcar de Nil (lat., Acrocephalus stentoreus). Nil-şîbawî s. (orn.) lăcar de Nil (lat., Acrocephalus stentoreus). nilúfer, ak- s. (bot.) nufăr-alb; nenufar-alb (lat., Nymphaea nilúfer, sarî- s. (bot.) nufăr-galben; nenufar-galben (lat., Nuphar nim adj. semi-; demi-. nimet s. 1. bine; binefacere; favoare. 2. existență; întreținere. **limet** s. (antrop. m., arab.)
"Binefacerea" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam). nimetlí s. binefăcător. nimetşúnas s., adj. binefăcător; nimetşúnaslîk s. binefacere; filantropie. Nimetulla(h) s. (antrop. m., arab.) "Binefacerea lui Allah/Dumnezeu". nimfa s. nimfă. nimfaal adj. semiactiv. nimfaaliyet s. semiactivitate. nimmemnun adj. semisatisfăcut. nimmuzlim s. amurg; crepuscul; semiîntuneric. nimresmiy adj. semioficial. nimsaydam adj. (fiz.) translucid; semitransparent. nimsegúder s. penumbră. nimzulmet s. penumbră. ninniy s. cântec de leagăn. nirengiy s. (topogr.) triangulație. nisan s. (cron.) aprilie. // •búgún yedí nisan azi este şapte aprilie. •nisan ayînda în luna aprilie. nispet s. 1. proporție; raport. 2. legătură; raport; relație. // •nispet bolmak a fi raportat la...; a se compara. •nispet etmek a raporta la...; a compara. // $\bullet geşen$ nispetí zemanege comparativ cu timpul trecut. • nispet almaşlîgî (gram.) pronume relativ. ğúmleşígí (gram.) nispet propoziție relativă. •ters nispetli (mat.) invers proporțional. nispetlí adj. 1. proporționat. 2. cu legătură; cu raport; cu relație. nispetsíz adj. 1. disproporționat. 2. fără legătură; fără raport; fără relație.

•nikáa kîymak a cununa.

s. cununie; căsătorie.

nihayiy adj. sfârşit; terminat.

Nikaraguwa s. (topon.) Nicaragua.

nikaraguwalî s., adj. nicaraguan.

nihilism s. (fil.) nihilism.

nihilist s., adj. nihilist.

nispetsízlík s. 1. disproporție. 2. lipsă de legătură; lipsă de raport; lipsă de relație. **nispiy** adj. relativ la...; proportional. // nispiy kóplík/ekseriyet majoritate relativă.

nişasta s. amidon. // •nişasta şekerî (chim.) glucoză.

nişastalama s. apretare; scrobeală. nişastalamak v.t. a apreta; a scrobi. nişastalangan adj. apretat; scrobit.

nişastalanmak v.i. a se apreta; a se scrobi.

nişastalî adj. apretat; scrobit. nişastalaw s. apretare; scrobeală. nitekim adv. de altfel; altminteri. nitel adj. calitativ.

niteleme I. adj. calitativ. II. s. calitate; însușire.

nitelemek v.t. a califica; a caracteriza. nitelemesózí s. epitet.

nitelengen adj. calificat; caracterizat; caracteristic.

nitelenmegen adj. necalificat: necaracteristic.

nitelenmek v.i. a se caracteriza; a fi înfătisat.

nitelewğí adj. calificativ.

nitelík I. adj. calitativ. II. s. calitate; însuşire. // • nitelík sîfatî (gram.) adjectiv calitativ.

nitrat s. (chim.) nitrat; azotat.

nitrik adj. (chim.) nitric. // •nitrik kamîz (chim.) acid nitric.

nitroğen s. (chim.) azot; nitrogen. niyaz s. rugăciune; rugă.

niyazokîlgan adj. (relig.) pomenit.

niyet s. 1. intenție. 2. pronostic; prognoză; prezicere. // •bir niyetke kelmek a face cauză comună; a-și uni interesele. • niyet etmek a intenționa; a-și declara intenția.
• niyet tutmak a pronostica; a prezice. // •alağak niyeti men cu intenția de a lua. •yaman niyet intenție rea.

niyetlenme s. (med.) aură.

niyetlí adj. 1. intenționat; voit. 2. pronosticat; prognozat; prezis.

niyetsíz adj. neintenționat.

niyetşí s. prezicător.

niyettutulgan adj. prevăzut; presimțit.

presentiment; nivettutuw s. presimțire; prorocire; prezicere; ghicit. niyse adv. în sfârșit; în fine.

niza s. ceartă; sfadă; dispută. // •niza bolmak a se disputa. •niza etmek a disputa.

nizağî s., adj. certăreț; scandalagiu. nizalî adj. 1. certat; supărat. 2. conflictual; disputabil; disputat.

nizam s. 1. ordine; orânduială; ritual. 2. (pol.) regim. // •kol nizamî (mil.) sir indian.

Nizameddin/Nizamettin s. (antrop. m., arab.) "Ordinea credinței".

nizamgasalgan adj. reglementar. nizamgasalîngan adi, reglementat. nizamğî s. (tehn.) regulator.

nizam-intizam s. ordine: rânduială: organizare; disciplină; ritual.

regulamentar; adj. nizamiy reglementar. // •nizamiy koşîn (mil.) armată regulată.

nizamlama s. regulare; ajustare. nizamlamak v.t. a regula; a ajusta. nizamlangan adj. regulat; ajustat. nizamlanmak v.i. a se regula; a se

nizamlaşkan adj. regulat; ajustat. nizamlaşmak v.i. a se regula; a se ajusta.

nizamlaştîrmak v.t. a regula; a ajusta.

nizamlaw s. regulare; ajustare.

nizamlawğî s. (tehn.) regulator.

nizamlî adj. rânduit; regulat.

ordonat; nizamlî-intizamlî adj. rânduit; organizat; disciplinat.

nizamname s. regulament; norme.

nizamsîz adj. dezordonat; dezorganizat; indisciplinat; vraişte; alandala; de-a valma.

nizamsîz-intizamsîz dezordonat; dezorganizat; indisciplinat; vraişte; alandala; de-a valma.

nizamsîzlîk dezordine; s. dezorganizare; indisciplină; babilonie; haos; talmeş-balmeş.

nizamsîzlîk-intizamsîzlîk dezordine; dezorganizare; indisciplină; babilonie; haos; talmeş-balmeş.

nize s. lance; suliță.

nizeğí s. lăncier; sulițaș.

níşan s. 1. semn; marcă. 2. indiciu; simptom. 3. logodnă. 4. (mil.) țintă. 5. decorație. 6. urmă; amprentă. 7. notă (la şcoală). // •namî-níşanî kalmamak a cădea în uitare. •níşan almak a ținti; a ochi. •níşan bîrakmak a lăsa urme. níşan salmak a însemna; a marca. •níşan takmak (mil.) a decora. •níşan yapmak a se níşanîn logodi. atmak/kaytarmak a desface logodna. // •níṣan halkasî verighetă. •níṣan taktasî (la tir) țintă. •níșan yúzúgí inel de logodnă.

níşangaalîngan adj. țintit; ațintit; ochit: vizat.

níşangaaluw s. țintire; ațintire; ochire; vizare.

níşanğî s., adj. țintaș; ochitor.

níşanğîlîk s. tir. // •níşanğîlîk miydanî poligon de tir.

níşanlamak v.t. a logodi. níşanlangan adj. logodit.

níşanlanma s. logodnă.

níşanlanmak v.i. a se logodi.

níşanlanuw s. logodnă.

níşanlî adj. 1. cu notă; notat (la şcoală). 2. logodit. 3. simptomatic. 4. decorat. 5. amprentat. 6. însemnat; marcat. 7. cu țintă; țintit; ochit; vizat. 8. simbolic; simbolizat.

níşansalîngan *adj.* însemnat; marcat; notat.

níşansaluw s. însemnare; marcare; notare.

níşantagîlgan adj. (mil.) decorat.

níşantaguw s. (mil.) decorare.

nîsfînneher s. meridian. nîşadîr s. (chim.) țipirig.

Noel s. (în relig. creștină) Crăciun.

I. adj. câinesc. II. s. (zool.) câine (lat., Canis familiaris). III. s., adj. nogai. // •nogay tatarî tătar nogai. •nogay yîlî (cron.) anul câinelui (conform vechiului calendar tătăresc).

nogayday adv. în felul câinilor: câinește.

nogayğa adv. în felul câinilor; câineste.

nogaylîk s. haită de câini; câinime.

nogît s. (bot.) năut; mazăre-turcească (lat., Cicer arietinum).

nogît, ğîr- yeşíl- s. (bot.) mazăresălbatică (lat., Pisum elatius). nogît, yeşîl- s. (bot.) mazăre (lat.,

Pisum sativum).

nogîtî, şayîr- yeşîl- s. (bot.) mazărede-câmp (lat., Pisum arvense). noh num. (prsn.) nouă.

noksan I. adj. lipsă; absent; imperfect; incomplet; cu lipsuri; deficitar. II. s. 1. lipsă; defect; imperfecțiune. 2. (fin.) deficit.

noksanlîk s. 1. lipsă; defect; imperfecțiune. 2. (fin.) deficit.

nokta s. 1. punct; punctuație. 2. (mil.) post; punct. 3. problemă; chestiune; punct. 4. căpăstru. // •tóbe noktasîna tiymek a culmina. // •baár noktasî (astr.) punct vernal. •ekí nokta două puncte. •eñ yúksek nokta punct culminant. •haleket noktasî punct de plecare. • íríme noktasî punct de topire. •karaw noktasî punct de vedere. •noktalî tokta/otîr (tipogr.) punct și virgulă. •noktasî noktasîna punct cu punct. •síptí yardîm noktasî post de prim ajutor. • tóbe noktasî punct culminant. • úş nokta (tipogr.) puncte de suspensie. •zor nokta punct critic.

nokta-banokta adv. punct cu punct; ad litteram; literal; textual.

noktalama s. 1. punctuație; punctare. punerea căpăstrului. •noktalama işareti semn de punctuatie.

noktalamak v.t. **1.** a pune punct; a puncta (și fig.). 2. (gram.) a pune semnele de punctuație. 3. a pune căpăstru.

noktalangan adj. 1. punctat. 2. care are căpăstru.

noktalaw s. 1. punctuație; punctare. 2. punerea căpăstrului.

noktalî adj. 1. punctat. 2. care are căpăstru.

nokta-nokta adv. punct cu punct; ad litteram; literal; textual.

noktasalîngan adj. punctat.

noktasaluw s. punctare.

noktayiy adj. punctual. // •noktayiy nazar punct de vedere. nokturna s. 1. (muz.) nocturnă. 2. (sport) instalație nocturnă.

nominal adj. nominal.

nomza s. (iht.) clean (lat., Leuciscus cephalus).

Noriy/Nuriy s. (antrop. m., arab.) "Cel strălucitor"

Noriye/Nuriye s. (antrop. f., arab.) "Cea strălucitoare".

norma s. normă.

normal I. adj. normal. II. s. (mat.) perpendiculară. // • nabîzîm pulsul îmi este normal mî? normal?;

normalîk s. normativ.

normatif s. normativ (şi tehn.).

norveç s., adj. norvegian.

norveçşe I. adv. în limba norvegiană. II. s. (limba) norvegiană.

Norveğiye s. (topon.) Norvegia.

norveğiyelí s., adj. norvegian.

nota s. 1. notă; însemnare; notițe. 2. trăsătură: caracteristică: particularitate; nuanță. 3. (școl.) notă; calificativ. 4. (muz., jur.) notă. // •yazuwlî maruze notă scrisă.

notaalîngan adj. înregistrat: consemnat: notat.

notar s. notar.

notarlîk s. notariat.

notayazîlgan adj. adnotat.

notayazuw s. adnotare.

novokayina s. (chim.) novocaină.

Nubia (lat., Neotis nuba). nuga s. nuga. nugas s. rățoi; bărbătuşul raței. Nuh s. (antrop. m., arab.) Noe. // •Nuh tufanî potopul lui Noe. nuhaset s. nenoroc; ghinion; neşansă; semn rău. adj. (fiz.) nuclear. •nuklear bomba (mil.) bombă nucleară. •nuklear silak (mil.) armă nucleară. nuklew s. (fiz.) nucleu. // •atom nuklewí nucleu atomic. nuklewlí adj. (fiz.) nuclear. numan I. adj. sângeriu. II. s. sânge. numara s. 1. număr. 2. (d. articole de îmbrăcăminte, încălțămine) mărime; măsură; număr; talie. // •numara salmak а numerota. •telefon/uzakses numarasî număr de telefon. •ușuș numarasî bilette yazuwlî mî? e scris pe bilet numărul zborului?; •úynúñ numarasî numărul casei. numaralama s. numerotare. **numaralamak** v.t. a numerota. // •sayipalarnî numaralamak a numaralangan adj. numerotat. numaralaw s. numerotare. **numaralî** *adj.* numerotat. numarasalîngan adj. numerotat. numarasaluw s. numerotare. nur s. lumină; rază (de lumină). Nur s. (antrop. m., arab.) "Lumina" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam). **Nur, El-** s. (relig., arab.) "Lumina"; "Cel ce luminează întregul univers precum și chipul și mintea supușilor Săi" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran Dumnezeu/Allah). Nurbat(lar)/Murfat(lar) s. (topon.) Basarabi; Murfatlar (jud. Constanța). nuraniy adj. luminos; clar. **nurbat** s. (tehn.) filet: surub. nurbataşîlmasî s. deşurubare. nurbatburgan s. şurubelniță. nurbatîaşîlgan adj. deşurubat. nurbatlama s. înșurubare. nurbatlamak v.t. a înşuruba. nurbatlangan adj. înșurubat. nurbatlanmak v.i. a se înșuruba. nurbatlaw s. înşurubare. Nureddin/Nurettin s. (antrop. m., arab.) "Strălucirea credinței". nuriy adj. luminos; strălucitor; radios; clar. **Vuriy** s. (antrop. m., arab.) "Cel strălucitor". Nuriy s. (antrop. f., arab.) "Cea Nurive strălucitoare". nuriysîzgağî s. (tehn.) heliograf. nuriytedaviy s. (med.) helioterapie. nurlama s. luminare; iluminare. **nurlamak** v.t. a lumina; a ilumina. nurlangan adj. luminat; iluminat. v.i. a se lumina; a se nurlanmak ilumina. nurlaw s. luminare; iluminare. nurlî adj. luminos; clar. nurluluk s. luminozitate; claritate. nursuz adj. neluminos; neclar; obscur. nursuzluk adj. obscuritate: neclaritate. nurtayak s. (şi mat.) rază. nuska s. 1. (la publicații) număr. 2. expemplar; număr; model; mostră; esantion. nutuk s. discurs; cuvântare; prelegere.

Nubiye-toykuşî s. (orn.) dropie de

// •nutuk aytmak a ține un discurs; a ține o cuvântare. //
•nutuk tutkan kişini tanîysîñ mî? îl cunoști pe cel care tine cuvântarea? nutukşî s. orator; vorbitor. nutukşuluk s. oratorie. nuvela s. (lit.) nuvelă. nuvelağî s. (lit.) nuvelist. nuvelağîlîk s. (lit.) nuvelistică. nuwázdah num. (prsn.) nouăsprezece. núfus s. 1. ins; individ; persoană. 2. populație; locuitori. // •núfus başîna pe cap de om; per capita. •núfus ğeridesí registru de stare civilă. •núfus ğúzdanî buletin de identitate. •núfus káátí certificat de naștere. •núfus sayîmî recensământul populației. núfuz s. 1. pătrundere; penetrație. 2. influență; autoritate; trecere. **núfuzǧi** *adj.* pătrunzător; penetrant. núfuzlî adj. 1. influent; autoritar; cu trecere. 2. pătruns; penetrat. núfuztanîr adj. accesibil; penetrabil. núğum s. stea; astru. núğumive s. astronomie. **núh** num. (prsn.) nouă. núkte s. 1. spirit; umor. 2. înțeles; tâlc. 3. (fig.) esență; miez. // •núkte yapmak a vorbi cu tâlc. núkteğí s., adj. umorist. núkteğílík s. umor. núktelí adj. spiritual; înzestrat cu umor. núktiy adj. umoristic. númayende s. delegat. númayendeğíberme s. delegare. númayendeler s., pl. delegații; delegatia. númayendelík s. delegație; misiune. númayiş s. demonstrație; manifestație. demonstrant; númayişçí manifestant. númune s. 1. model; mostră; eșantion; exemplar. 2. exponat. núre s. 1. afină. 2. (bot.) afin (lat., Vaccinium myrtillus). **núrelík** s. afiniş; afinet. **núsha** s. **1.** expemplar; număr; model; mostră; eșantion. 2. (la publicații) număr. **núve** s. sâmbure; sămânță. s. scădere; descreștere; núzul reducere. // •núzul bolmak a se micsora; a se reduce. núzul etmek a micşora; a reduce. núzullî adj. micşorat; redus; scăzut.

O

o I. adj. acel; acea; acei; acele. II. pron. 1. el; ea. 2. acela; aceea. // •bar mî sende o ğúrek? ai curajul acesta?; •ketúw o ketúw plecarea de pe urmă. •kím o? cine e?; •ne o? ce e?; •o esnada în acel moment. •o gene keldí el a venit din nou. • o iş bolmay taa lucrul acela nu este încă gata. •o kadar árúw atât de bun. •o kalem men yaza el scrie cu creionul. •o kelmedí taa el nu a venit încă. ullet o kitap meñki acea carte este a mea. ●o man arañîz kayday? ce relație aveți cu el?; •o okîy ea citeşte. •o sáátte la vremea aceea. •o sîralarda kelgen edí cam atunci venise. • o toradan-tora ayta ea le spune direct. •o yerníň hawasî sert acolo clima este aspră. oanda adv. atunci. oba s. 1. grămadă; morman; troian; stivă; movilă; deal. 2. cătun; sătuc. // •oba toplamak a stivui. obalamak v.t. a îngrămădi; a grupa. obalangan adj. îngrămădit; grupat. **obalanma** s. îngrămădire; grupare. obalanmak v.i. a se îngrămădi; a se aduna grămadă; a se grupa. obalanuw s. îngrămădire; grupare. obalaşkan adj. îngrămădit; grupat. obalaşma s. îngrămădire; grupare. **obalasmak** v.i. a se îngrămădi; a se aduna grămadă; a se grupa. obalaştîrmak v.t. a îngrămădi; a

obiyektif s. (foto.) obiectiv.
obír adj. celălalt; cealaltă; ceilalți; celelalte. // •obír hapta săptămâna cealaltă. •obír túrlí altfel; altcum.
•obír yakta în cealaltă parte.
•obír yaktan da pe de altă parte.
•sokaknîñ obír başînda în celălalt capăt al străzii.
obírgún adv. poimâine; alaltăieri. //

obalaşuw s. îngrămădire; grupare.

oba-oba s. grămezi-grămezi.

obalî adj. deluros.

•obirgún pazartesí poimâine e luni.

obírgúnden *adv.* de poimâine; de alaltăieri.

obírgúnge *adv.* pentru poimâine; pentru alaltăieri.

obírgúngeşík adv. până poimâine; până alaltăieri.

obírí pron. celălalt; cealaltă.

obírín pron. pe celălalt; pe cealaltă.

obírínde pron. la celălalt; la cealaltă.

obírínden *pron.* de la/dinspre celălalt; de la/dinspre cealaltă.

obíríndiy pron. ca celălalt; ca cealaltă.obíríne pron. spre celălalt; celuilalt; spre cealaltă; celeilalte.

obíríñ adj. celuilalt; celeilalte.

obírler(í) pron. ceilalți; celălalte. obírlerde pron. la ceilalți; la celălalte.

obírlerden pron. de la/dinspre ceilalți;

de la/dinspre celălalte.

obírlerdiy pron. ca ceilalți; ca celălalte.

obírlerge pron. spre ceilalti: celorlalti: spre celălalte; celorlalte.

obírlerín pron. pe ceilalți; pe celălalte. obírlerínde pron. la ceilalți; la celălalte.

obírlerínden pron. de la/dinspre ceilalți; de la/dinspre celălalte.

pron. ca ceilalți; ca obirlerindiy celălalte.

obirlerine pron. spre ceilalți; celorlalți; spre celălalte; celorlalte.

obírleríñ adj. celorlalți; celorlalte. obírlerní pron. pe ceilalți; pe celălalte. obírlerníň adj. celorlalți; celorlalte.

obírsí pron. celălalt; cealaltă.

obírsín pron. pe celălalt; pe cealaltă. **obírsínde** *pron.* la celălalt; la cealaltă. obírsínden pron. de la/dinspre

celălalt; de la/dinspre cealaltă. obírsíndiy pron. ca celălalt; ca

obírsíne pron. spre celălalt; celuilalt; spre cealaltă; celeilalte.

obírsíñ adj. celuilalt; celeilalte.

obîlgan adj. supt; sorbit; absorbit; aspirat.

obîlmak v.i. a fi supt; a fi sorbit; a se absorbi; a fi aspirat.

obîr s., adj. 1. gurmand; mâncăcios. 2. căpcăun. 3. vampir.

obîrlîk s. voracitate.

oboy s. (muz.) oboi.

obrîk I. adj. (fiz.) concav. II. s. (geogr.)

observator s. (astr.) observator.

obuw s. supt; sorbire; absorbire.

obuwğî adj. absorbant.

obuz s. (mil.) obuz; obuzier.

oçan s. ocean.

oda s. 1. cameră; încăpere; odaie; birou. 2. (pol.) cameră; adunare legislativă. // •avam odasî (pol.) cameră inferioară. •bekáar odasî garsonieră. •bekleme odasî anticameră. •bo oda hem balaban hem de aydînlîk această cameră este mare și această cameră luminoasă. •bo odanî tutağak bolaman vreau să rețin această cameră. •boş odañîz bar mî? aveți camere libere?; •ekí odalî dayire apartament cu două camere. ăatak odasî dormitor. •ğuwunma odasî cameră de baie. •istihbarat odasî birou de informații. •kalem odasî birou; cancelarie. • karañgî oda cameră obscură. • kewtekli oda cameră cu baie. •kíyínme odasî vestiar. •kurutma odasî uscătorie. •lortlar odasî (pol.) camera lorzilor. • mísápír odasî cameră de oaspeți. •mobilalî oda cameră mobilată. •oda kaşînğî katta? la ce etaj este camera?; •oda kîzmetşísí cameristă. • oda muzikasî muzică de cameră. •odanî begenemen îmi place camera. \bullet odanîñ anaktarî cheia camerei. •odanîñ ğîlînmasî încălzirea camerei. •odanîñ kóşesí colțul camerei. •odanîñ úğretí costul camerei. •tekğataklî oda cameră cu un pat. •telefon/uzakses singur odasî cabină telefonică. •tiğaret odasî cameră de comerț. •urba odasî garderobă. •yemek odasî

sufragerie; popotă.

odîn s. 1. lemn. 2. lemne (de foc). odînğî s. 1. vânzător de lemne. 2. tăietor de lemne.

of interj. of!; uf!;

ofis s. oficiu; birou; serviciu; secție.

ofîldagan adj. care oftează.

ofîldamak v.i. a ofta.

ofîldatmak v.t. a determina să ofteze. ofîldaw s. oftat.

oflagan adj. care oftează.

oflamak v.i. a ofta.

oflatmak *v.t.* a determina să ofteze.

oflaw s. oftat.

ofsayit s. (sport) ofsaid.

ofset s. (tipogr.) ofset.

oftalmoloğik adj. (med.) oftalmologic. oftalmoloğiya I. adj. (med.) oftalmologic. II. s. (med.) oftalmologie. oftalmoloğiyağî s. (med.) oftalmolog. oftalmoloğiyalî adi. (med.)

oftalmologic.

oftalmolok s. (med.) oftalmolog.

oga pron. 1. spre el; spre ea; lui; ei. 2. spre acela; spre aceea; lui; ei. //
•kabaátní oga attîlar au dat
vina pe el. •oga karşî ne hakksîzlîk ce nedreptate față de el. ogașîk adv. 1. până la el; până la ea. 2. până atunci.

ogízí, tabîrga- s. (zool.) bou-moscat (lat., Ovibos moschatus).

ogînatoplangan adj. axat.

ogînatoplaw s. axare.

ogînayerleşken adj. axat.

ogînayerleştírme s. axare.

ogîr s. noroc; şansă; fericire. ogîrak s. loc frecventat.

ogîralga s. invitație.

ogîralgağibermesi s. invitare.

ogîralgalî adj. poftit; invitat.

ogîralgasîz adj. nepoftit; neinvitat.

ogîrama s. abatere.

ogîramak v.i. 1. a se abate pe la...; a se opri în treacăt la...; a trece pe la...; 2. a nimeri în...; a da în...; a da peste...; // •belaga ogîramak a intra într-o belea; a da de necaz; a o păți rău. •bîzgînga ogîramak a fi înfrânt. •bîzîntîga ogîramak a se zăpăci; a se încurca. •felaketke ogîramak a se nenoroci. •felşke ogîramak a paraliza. •inkitaga ogîramak a se întrerupe; a înceta. • işkige ogîramak a da în patima beției. •kazaga ogîramak a se accidenta. • kuwusturmaaa ogîramak a fi urmărit pe cale judiciară. maglúbiyetke ogîramak a suferi o înfrângere. •oñmazlîkka ogîramak a se pauperiza. •papîr kazasîna ogîramak naufragia. a •saldîrmaga/taaruzga ogîramak a fi atacat; a fi agresat.

•súreaşîmîna ogîramak a se prescrie. // •gemí limanga ogîrayğak vasul va face escală în prescrie. port. •gene ogîrarmîz mai trecem. ogîraşkanlar s., pl. muncitorii; muncitorime.

s. 1. străduință; silință; ogîraşma osteneală; efort; trudă. 2. ocupație; îndeletnicire. 3. patimă; suferință; chin. 4. tachinare; sâcâire.

ogîraşmak A. v.i. 1. a se strădui; a-și da silinta; a-si da osteneala; a se lupta; a depune efort: a trudi. 2. a se ocupa cu...; a se îndeletnici cu...; 3. a pătimi; a suferi; a îndura. B. v.t. a tachina; a sâcâi; a nu lăsa în pace; a se lua de...; // •boşî-boşîna ogîraşmak a călca în piatră seacă; a se osteni zadarnic. • úyíşlerí/úynepísí men ogîraşmak a face menajul; a gospodări.

ogîrastîrgan adi. chinuitor.

ogîraștîrma s. chinuire; caznă.

ogîraştîrmak v.t. a chinui; a canoni; a căzni; a sili.

ogîraștîruw s. chinuire; caznă.

ogîraşuw s. 1. străduință; silință; osteneală; efort; trudă. 2. ocupație; îndeletnicire. **3.** patimă; suferință; chin. 4. tachinare: sâcâire.

ogîratmak v.t. a determina să se abată pe la...; a face să dea în...; // •bîzgînga ogîratmak a stârni •dermansîzlîkka panică. ogîratmak a deprima. •kabîzga ogîratmak a constipa. •kazaga ogîratmak accidenta. а $\bullet \textit{memnuniyets \'izl\'ikke}$

oaîratmak а nemultumi. • sektege ogîratmak a zădărnici. •zaruriyetke ogîratmak deveni grabnic; a deveni urgent.

ogîraw s. abatere.

ogîrkazangan s. propășire; propășit; prosper; prosperitate.

ogîrlama s. 1. conducere; însoțire; călăuzire. 2. binecuvântare; felicitare.

ogîrlamak v.t. 1. a conduce; a însoți; a călăuzi. 2. a binecuvânta; a felicita.

ogîrlaw s. 1. conducere; însoțire; călăuzire. 2. binecuvântare; felicitare.

s. conducător; însoțitor; ogîrlawğî călăuzitor.

ogîrlî adj. norocos; fericit; de bun augur. // •ogîrlî ğollar! drum bun!;

ogîrlîk s. fericire.

ogîrolla adv. cu bine; în mod prielnic. ogîrsîz adj. nenorocos; nefericit; nefast.

ogîrsîzlîk s. nenoroc; ghinion; neşansă; semn rău.

oglan s. 1. băiat. 2. valet (carte de joc). ogrî I. adj. hotesc. II. s. hotie; tâlhar; bandit; haiduc; pirat.

ogrîday adv. ca hoții; hoțește; hoțiș.

ogrîğa adv. ca hoții; hoțește; hoțiș.

ogrîlamak *v.t.* a fura; a şterpeli.

ogrîlar s., pl. bandă de hoți; hoțime.

ogrîlîk s. hoție; tâlhărie; banditism; haiducie; piraterie.

ogrîlîkkaogîragan adi. prădat; tâlhărit.

oh interj. oh!; vai!; ah!;

oja s. lac de unghii; ojă.

ok s. 1. săgeată. 2. (tehn.) ax; osie; arbore. // •araba ogî oişte. •ok ğawunî ploaie de săgeți. •ok sadagî tolbă cu săgeți.

oka s. şiret; şnur; firet; ceapraz; găitan. okadar I. adj. atât; atâta; atâți; atâtea. II. adv. atât; atât de...;

okadarşîk adj., adv. atâtica.

okalama s. frecare.

okalamak v.t. a freca; a masa. // •kollarîn okalamak a-şi freca mâinile; a se bucura. •tírsek okalamak a-şi roade coatele.

okalangan *adj.* frecat; masat.

okalanmak *v.i.* a se freca; a se masa. // •duwarga okalanma! nu te freca de perete!;

okalaşmak v.i. a se freca unul de altul: a se masa reciproc.

okalatmak v.i. a determina să frece: a determina să maseze.

okalaw s. frecare; masare.

okatkan s. arcaş.

okçipital s., adj. (anat.) occipital.

okçipital súyegí s. (anat.) os occipital.

okçiput s. (anat.) occiput.

okin s. fată.

okigan I. adj. învățat; studios; instruit; cultivat; erudit. II. s. cititor. // •kóp okîgan învățat; cult. •okîganlarîmîzga saygî învățaților noștri respect.

okîl s. şcoală. // •elk okîl şcoală primară. • **ğataklî okîl** şcoală cu internat. • **ğataksîz okîl** şcoală fără internat. • kazak resim okîlî şcoala de pictură românească. • malle okîlî şcoală de cartier. •okîl hakkînda bir makale un despre școală. •okîl kitaplarî manuale şcolare. •okîl múdúrí director de scoală. •orta okîl şcoală medie. • sanat okîlî şcoală de arte. •subay okîlî (mil.) școală de ofițeri. •teknik okîl școală tehnică. •tiğaret okîlî comercială. •úyrenğíler okîldan şîktî mî? elevii au ieşit de la scoală?; •yúksek okîl scoală superioară. •zanaat okîlî şcoală profesională.

okîlaalmaz adj. ilizibil.

okîlabergen s. recitit.

okîlaturgan s. recitit.

okîldankenar adj. extraşcolar.

okîldaş s. coleg de şcoală.

okîlgakadar s., adj. preşcolar.

okîlgan adj. 1. cântat; interpretat. 2. a fi descântat. 3. a fi predicat. 4. citit; studiat; învățat; descifrat. 5. numit; denumit; chemat.

okîlgaşîk s., adj. preşcolar.

okîlîr adj. citeţ; lizibil; descifrabil.

okîlma s. nume de familie.

okîlmagan adi, nestudiat.

okîlmak v.i. 1. a se citi; a fi studiat; a fi învățat; a fi descifrat. 2. a se numi; a se chema; a purta numele de...; 3. a fi cântat; a fi interpretat. 4. a fi descântat. 5. a fi predicat. // •eş okîlgan sóz (gram.) omonim.

okîlmaykalgan adj. nestudiat.

adj. ilizibil; neciteț; okîlmaykalîr indescifrabil.

okîlmaz adi. ilizibil: necitet: indescifrabil.

okîltîşî adj. extraşcolar.

okîluw s. nume de familie.

okîma s. 1. descântec. 2. lectură; citire; citit. 3. studiu; studiere. 4. apel; strigare; nominalizare. **5.** cântec; cântare; interpretare. **6.** predicare; predică. // •okîma kitabî carte de citire. •okîma salonî sală de lectură.

okîmagan adj. neinstruit; incult; ignorant; analfabet.

okîmagan-yazmagan neinstruit; incult; ignorant; analfabet. okîmak A. v.i. a predica. B. v.t. 1. a descânta. 2. a citi; a studia; a învăța; a descifra. 3. a cânta; a interpreta. // •atîn okîmak a nominaliza; a face apelul; a striga pe nume. $\bullet bilgenin$ okîmak a face cum îl taie capul; a face precum știe. •ezber okîmak a recita. •íşín okîmak a citi gândurile cuiva. •kurt masalî okîmak a spune poveşti; a povesti basmul cu cocosul •mañlayyazîsîn okîmak a citi ce ți-e scris în frunte; a ursi; a prezice. •miydan okîmak a provoca la luptă; a chema la întrecere. •okîp úfúrmek a descânta. •rahmet okîmak (relig.) a cere iertare; a avea

îndura. •tílastî/erínastî okîmak a murmura; a fredona. // •işiñ okîmaktîr treaba ta este să înveți. •kaşandan berítlí okîysîñîz? de cât timp învățați?; •o kitap hakkînda kóp tenkîytlar kóp okîdîm am citit multe critici cu privire la cartea aceea. •o okîy ea citește. •okîganîm bar am citit. •okîganîm yok n-am citit. •okîmak ístegí men keldím am venit cu intenția de a învăța. •okîp pítírdí a terminat de citit. •okîyğak balaga uşamay nu seamănă cu un copil care va învăța.

okîmak-yazmak s. scris şi citit; cunoaștere de carte.

s. incultură; ignoranță; okîmama analfabetism.

okîmama-yazmama s. incultură; ignoranță; analfabetism.

okîma-yazma s. scris și citit; cunoaștere de carte.

okîmaz-yazmaz s., adj. analfabet.

okîp-úpúrgen s. descântător.

okîp-úpúrúlgen adj. descântat.

okîp-úpúrúw s. descântec.

okîr-yazar s., adj. știutor de carte. okîtkan s. meditator; lector.

kîtma s. învățământ; educație; instrucție. // •teknik okîtma okîtma învățământ tehnic.

okîtmak v.t. 1. a determina să citească; a face să studieze; a medita; a învăța; a face să descifreze. 2. a face să cânte; a face să interpreteze. 3. a face să descânte. 4. a face să predice. // •elifbe okîtmak a alfabetiza.

okîtman s. meditator.

okîttîrma s. educare; instruire.

v.t. a determina să okîttîrmak citească; a medita; a învăța.

okîttîruw s. educare; instruire.

okîtuw s. învățământ; educație; instructie.

okîtuwğî s. învățător; profesor.

okîtuwğuluk profesorat; s. profesorime.

okîw s. 1. citire; citit; lectură. 2. apel; strigare; nominalizare. **3.** cântec; cântare. **4.** învățare; învățătură; studiu; studiere. 5. descântec. 6. predicare; predică.

okîwğî s. 1. cititor; elev; student. 2. cântăreț; interpret; artist. predicator.

okîwğuluk I. adj. studențesc; școlar. II. s. studenție.

okîwsuz adj. fără studiu; fără lectură. okîw-yazuw s. scris si citit; cunoastere de carte.

okîybermek v.t. a reciti; a toci.

okîyberúw s. recitire; toceală.

okîyturma s. recitire; toceală.

okîyturmak v.t. a reciti; a toci. okka s. 1. kilogram. 2. oca (unitate de măsură a masei și capacității). // okka almak a lua în greutate; a se îngrășa. •okka bermek a da din greutate; a slăbi. •okka tartmak a avea greutate; a cântări. // •bír buşuk okka un kilogram şi jumătate. •bír okka pişkot un kilogram de biscuiți. •bîr șerîk okka píríj un sfert de kilogram de orez. • kaş okka bagaj akete alîrman? câte kilograme de bagaj am dreptul?; •okkasî kaş? cât costă kilogramul?; •yarîm okka

jumătate de kilogram. okkaalgan adj. îngrășat. okkaaluw s. îngrăşare.

okkabî s. tolbă cu săgeți.

oklama s. săgetare.

oklamak A. v.i. a ţâşni ca o săgeată. B. v.t. a săgeta; a arunca cu săgeți; a trage cu arcul.

oklangan *adj.* săgetat.

oklaw s. 1. făcăleț. 2. (tehn.) bolț.

oklî adj. ţepos; cu ţepi; ghimpat.

oklîk s. tolbă cu săgeți.

oklî-kírpí s. (zool.) porc-spinos (lat., Hystricidae sp.).

okmen s. walkman.

okra s. (med.) zona Zoster.

oksiğen s. (chim.) oxigen.

oksiğenleme s. oxigenare. oksiğenlemek v.t. a oxigena.

oksiğenlengen adj. oxigenat.

oksiğenlenme s. oxigenare.

oksiğenlenmek v.i. a se oxigena. oksiğenlí adj. cu oxigen; oxigenat. // •oksiğenlí suw apă oxigenată.

oksit s. (chim.) oxid.

oksitlemek v.t. a oxida.

oksitlengen adj. oxidat.

oksitlenír adj. oxidabil.

oksitlenme s. oxidare.

oksitlenmek v.i. a se oxida.

okşalama s. 1. mângâiere; dezmierdare. 2. pipăire; palpare.

oksalamak v.t. 1. a pipăi; a palpa. 2. a mângâia; a dezmierda. // •góñílín okşalamak a-i ține cuiva inima; a-l consola.

adj. 1. mângâiat; okşalangan dezmierdat. 2. pipăit; palpat.

okşalanmak v.i. 1. a se pipăi; a se palpa. 2. a se mângâia; a se dezmierda.

oksalasma s. mângâiere reciprocă: dezmierdare reciprocă; giugiuleală.

okşalaşmak v.i. (recipr.) a se mângâia; a se dezmierda; a se giugiuli.

okşalaşuw s. mângâiere reciprocă; dezmierdare reciprocă; giugiuleală.

okşalaw s. 1. mângâiere; dezmierdare. 2. pipăire; palpare.

oksalawğî adi. mângâietor: dezmierdător.

adj. 1. pipăit; palpat. 2. okşalgan mângâiat; dezmierdat.

okşalmak v.i. 1. a se pipăi; a se palpa. 2. a se mângâia; a se dezmierda.

okşamak v.t. 1. a mângâia; a dezmierda. 2. a pipăi; a palpa.

s. 1. pipăire; palpare. 2. oksaw mângâiere; dezmierdare.

okşî s. arcaş.

oktaf s. (muz.) octavă.

oktan s. (chim.) octan.

oktay adv. ca o săgeată.

oktet s. (muz.) octet.

oktogon s. (geom.) octogon. **oktogonal** adj. (geom.) octogonal.

okular s. (fiz.) ocular.

okzerí s. curara.

olak s., adj. (ist.) valah; vlah.

olanak s. posibilitate; putință.

olanaklî adj. posibil; realizabil. olanaksîz adj. imposibil; irealizabil.

olanaksîzlîk s. imposibilitate.

olar pron. 1. ei; ele. 2. aceia; acelea.

olarda pron. 1. la ei; la ele. 2. la aceia; la acelea.

olardan pron. 1. de la/dinspre ei; de la/dinspre ele. 2. de la/dinspre aceia; de la/dinspre acelea.

olarday pron. 1. ca ei; ca ele. 2. ca aceia; ca acelea.

olarga pron. 1. spre ei; spre ele; lor. 2. spre aceia; spre acelea; lor. // •bazda-bír olarga bara edím

câteodată mergeam la ei. olarnî pron. 1. pe ei; pe ele. 2. pe aceia; pe acelea. olarnîn adj. 1. lor. 2. acelora. olarnîňkî pron. 1. al lor; a lor. 2. al acelora; a acelora. olarnîñkîlar pron. 1. ai lor; ale lor. 2. ai acelora; ale acelora. olarnîñkîsî pron. 1. al lor; a lor. 2. al acelora; a acelora. olay I. adv. astfel; aşa; ca urmare; în acest fel. **II.** s. **1.** eveniment; întâmplare; fapt. **2.** fenomen. //

•fewkaláde bír olay e un eveniment extraordinar. •olaylarnîñ tewúkenamesí istoricul evenimentelor. •soñragî olaylar evenimente ulterioare. tewúkiy olaylar evenimente istorice. olay-típ adv. astfel; aşa; ca urmare; în

acest fel.

olğa s. pradă; captură; trofeu de război.

oligarşiy s. oligarhie.

olimpik adj. olimpic.

olimpiya(t) olimpiadă. s. •olimpiya ozîşlarî olimpiadă.

olimpiyağî adj. olimpic.

olimpiyağîlîk s. olimpiadă.

olimpiyalî adj. olimpic.

olîk s. 1. jgheab; uluc; canelură. 2. crestătură; scobitură: sant: adâncitură; canelură.

olîkkazuw s. crestare; incizare. olîklî adj. 1. cu jgheab; cu uluc; canelat. 2. crestat; scobit; adâncit.

olta s. undită. olteniyelí I. adj. oltenesc. II. s., adj. oltean.

omarta s. stup; știubei.

omartağî s. albinar; stupar; prisăcar; apicultor

omartağîlîk s. albinărie; stupărie; stupină; prisacă; apicultură.

omaș s. 1. ciorbă; supă. 2. polonic; cancioc; cupă; căuş.

omașa s. 1. rădăcină de copac; buturugă; butuc; buştean; ciot. 2. (anat.) cap femural.

omașalî adj. butucănos; cioturos.

omáálde adv. atunci.

omba s. (anat.) coapsă.

omba súyegí s. (anat.) femur. omîr I. adj. (anat.) vertebral. II. s. (anat.) vertebră.

omîraw súyegí s. (anat.) claviculă. omîrga I. adj. (anat.) vertebral. II. s. **1.** *(anat.)* coloană vertebrală; șira spinării. **2.** *(la corăbii)* talpă.

omîrgalî *adj.* vertebrat.

omîrgalîlar s., pl. vertebrate.

omîrgasîz adj. nevertebrat.

omîrgasîzlar s., pl. nevertebrate.

Omîr-Kóy s. (topon.) Lozenets (Dobrich, Bulgaria).

omîrlîk s. (anat.) măduva spinării.

Omîrşa s. (topon.) Valea Seacă (jud. Constanța).

s. (anat.) umăr. // •omîz omîz bermek a pune umărul; a ajuta. omîz kótermek/sílkmek ridica din umeri; a strânge din umeri. •omîzînda taşîmak a-l purta pe umeri; a-l respecta. // •geñíş omîzlî spătos.

omîzbergen adj. protector; ajutor; sprijinitor; cooperant.

s. protecție; ajutorare; omîzberúw sprijin; cooperare.

omîzdataşîlgan adj. omagiat; stimat; respectat; apreciat; prețuit.

omîzdataşîw s. omagiu; stimă; respect; apreciere; prețuire.

omîzlîk s. 1. (mil.) epolet. 2. umeraş. omîz-omîzga adv. umăr la umăr.

omîzsílkken adj. dezinteresat.

omîzsílkme s. dezinteres. omleta s. (gastron.) omletă; scrob.

omnibuz s. omnibuz. omoğen adj. omogen.

omoğenlík s. omogenitate.

omolok adj. omolog.

omonim s., adj. (lingv.) omonim.

omșa s. butaș; butuc de viță.

on num. zece. // •onlar man cu zecile. •sáát onga dogrî către ora

onagar-eşegí s. (zool.) măgar-sălbatic (lat., Equus hemionus onager). onaltî num. şaisprezece.

onaltîlap adv. reciclând de şaisprezece ori.

onaltîlîk s. şaisprezecime.

onaltînğî num. al şaisprezecelea.

onaltîşar num. câte şaisprezece.

onaltîşar-onaltîşar num. şaisprezece câte saisprezece.

onar num. câte zece.

onarîlgan adj. reparat; remediat; depanat.

onarîlîr adj. reparabil; remediabil; care poate fi depanat.

onarîlmak v.i. a se repara; a se remedia; a se depana.

onarîlmaz adj. iremediabil; ireparabil; care nu poate fi depanat.

narîm s. reparație; remediere; depanare. // •eskí şekilinde onarîm şekilinde onarîm restaurare.

onarma s. reparație; remediere; depanare.

onarmak v.t. a repara; a remedia; a depana.

onar-onar num. zece câte zece.

s. reparație; remediere; onaruw depanare.

onaruwğî s. reparator; care remediază; depanator.

onaw num. grup de zece.

onawî pron. toți zece.

onaw-onaw num. grupuri de câte zece. onay adj. conform cu...; potrivit...;

onayaklîlar s., pl. decapode.

onaylagan adj. aprobator; ratificator; omologator; validator.

onaylamak v.t. a aproba; a ratifica; a omologa; a valida.

onaylangan adj. aprobat; ratificat; omologat; validat.

onaylanmak v.i. a se aproba; a se

ratifica; a se omologa; a se valida.

onaylaw s. 1. aprobare; ratificare; omologare; validare. 2. (jur.) validitate. onaylawğî adj. aprobator; ratificator; omologator; validator.

onaylî adj. aprobat; ratificat; omologat; validat.

onaylîk s. validitate; valabilitate.

onbaşî s. (mil.) caporal.

onbeş num. cincisprezece. // onbeş dakka ewel ketti a plecat acum cincisprezece minute. onhes kúnlúk bilunar. • onbeş kúnlúk dergí revistă bilunară.

onbeşer num. câte cincisprezece.

onbeşer-onbeşer num. cincisprezece câte cincisprezece.

onbeşínğí num. al cincisprezecelea. onbeşlep adv. reciclând cincisprezece ori.

onbeşlík s. cincisprezecime.

onbir num. unsprezece. // •onbirni şerîk geşe unsprezece şi un sfert.

onbirer num. câte unsprezece.

onbirer-onbirer num. unsprezece câte unsprezece.

onbíríngí num, al unsprezecelea.

onbírlep adv. reciclând de unsprezece

onbírlík s. unsprezecime.

onbuğak s. (geom.) decagon.

onbuğaklî adj. (geom.) decagonal.

onda I. adv. 1. acolo. 2. la zece; din zece. II. pron. 1. la el; la ea. 2. la acela; la aceea. III. s. zecime.

onda-bír num. o zecime

ondan I. adv. 1. de acolo; de aceea. 2. de la zece; din zece. II. pron. 1. de la/dinspre el; de la/dinspre ea. 2. de la/dinspre acela; de la/dinspre aceea. // •ondan ses-seda yok nu există nicio veste de la el. •ondan soñ barma! nu te duce după el!; •ondan soñra după aceea.

onday I. adv. astfel; aşa. II. pron. 1. ca el; ca ea. 2. ca acela; ca aceea. // •árúw, onday kalsîn bine, să rămână așa. •onday bolsa atunci; în cazul acesta; în această situație.
•onday tuwul nu este așa. •şakasîz, onday boldî mî? serios, aşa s-a întâmplat?; •ya, onday da, aşa este.

ondokîz num. nouăsprezece.

ondokîzar num. câte nouăsprezece.

ondokîzar-ondokîzar

nouăsprezece câte nouăsprezece. ondokîzînğî num. al nouăsprezecelea. ondokîzlap adv. reciclând

nouăsprezece ori. ondokîzlîk s. nouăsprezecime.

ondórt num. paisprezece.

ondórter num. câte paisprezece.

ondórter-ondórter num. paisprezece câte paisprezece.

ondórtínğí num. al paisprezecelea.

ondórtlep adv. reciclând paisprezece ori.

ondórtlík s. paisprezecime.

oneğíklí adj. decasilabic.

onekí num. doisprezece.

onekíbuğak s. (geom.) dodecagon.

onekíbuğaklî adj. (geom.) dodecagonal.

onekíkeň s. (geom.) dodecagon. onekíkeňlí adj. (geom.) dodecagonal.

onekílep adv. reciclând de doisprezece

onekílík s. duzină; doisprezecime.

onekínğí num. al doisprezecelea.

onekíparmak s. (anat.) duoden.

onekíşer num. câte doisprezece. onekíşer-onekíşer num. doisprezece câte doisprezece.

ongîn I. adj. bogat; abundent. II. s. emblemă; stemă; blazon.

ongînbîlîmğî adj. eraldic.

ongînbílímí s. eraldică.

ongînlî adj. 1. bogat; abundent. 2. emblematic.

ongînlîk s. bogăție; belşug; abundentă.

ongún s. (cron.) decadă. onheğelí adj. decasilabic.

onidman s. (sport) decation.

onidmanğî s. (sport) decatlonist.

onî pron. 1. pe el; pe ea. 2. pe acela; pe aceea. // •ğenábíñíz tanîysînîz mî? dumneavoastră îl cunoașteți?; hekledím ∙onî fakat kelmedî 1-am aşteptat dar nu a venit. \bullet on $\hat{\imath}$ in san sanettím 1-am crezut om. •toplantîga onî da şakîrmak kerek trebuie chemat și el la adunare.

adi. biet: oropsit:

pauperizare;

pauperizare;

privațiune; calicie.

privațiune; sărăcie.

sărman.

oñmavkalgan

oñmaykalma

oñmaykaluw

onmayğak adj. sărac; pauper; biet;

pauper; prăpădit; ratat; sărac; sărman.

s.

onînğî num. al zecelea; a zecea. onîn adj. 1. său; sa; săi; sale; lui; ei. 2. aceluia; aceleia. // •onîñ kelmegení úşún pentru că el nu a venit. \bullet on îñ úşún pentru el. onîñkî pron. 1. al său; a sa; al lui; a ei. 2. al aceluia; al aceleia. onîñkîlar pron. 1. ai săi; ale sale; ai lui; ale ei. 2. ai aceluia; ai aceleia. onîñkîsî pron. 1. al său; a sa; al lui; a ei. 2. al aceluia; al aceleia. onîr s. 1. amor propriu; mândrie. 2. onoare; cinste; demnitate. onîrlamak v.t. a onora; a cinsti. onîrlandîrma s. onorare; cinstire. **onîrlandîrmak** *v.t.* a onora; a cinsti. onîrlandîruw s. onorare; cinstire. onîrlangan adj. onorat; cinstit. onîrlî adj. cu onoare; onorat; cinstit; mândru; ambițios; cu demnitate. onîrsîz adj. fără onoare; necinstit; lipsit de mândrie; fără demnitate. onîştan adv. de aceea; din această cauză; datorită acestui lucru; prin urmare. // •mína onîştan de aceea. onkat adj. înzecit. onkatartkan adj. înzecit. onkatartma s. înzecire. onkatlî adj. înzecit. onkeñ s. (geom.) decagon. onkeñlí adj. (geom.) decagonal. onkoloğik adj. (med.) oncologic. onkoloğiya I. adj. (med.) oncologic. II. s. (med.) oncologie. onkoloğiyağî s. (med.) oncolog. onkoloğiyalî adj. (med.) oncologic. onkolok s. (med.) oncolog. onlama s. înzecire. onlamak v.t. a înzeci. onlangan adj. înzecit. onlanmak v.i. a se înzeci. onlap adv. înzecit; reciclând de zece onlar pron. 1. ei; ele. 2. aceia; acelea. // •olar man cu ei; cu ele. onlarda I. num. aproximativ zece. II. pron. 1. la ei; la ele. 2. la aceia; la acelea.

onsekízlep

optsprezece ori.

(fil.) ontologie.

onsekízlík s. optsprezecime.

onsestílímlí adj. decasilabic.

ontoloğik adj. (fil.) ontologic.

ontoloğiyalî adj. (fil.) ontologic.

ontoloğiya I. adj. (fil.) ontologic. II. s.

adv. reciclând de

onlardan pron. 1. de la/dinspre ei; de la/dinspre ele. 2. de la/dinspre aceia; de la/dinspre acelea. onlarday pron. 1. ca ei; ca ele. 2. ca aceia; ca acelea.

onlarga pron. 1. spre ei; spre ele; lor.

onlarnî pron. 1. pe ei; pe ele. 2. pe

onlarnîñ adj. 1. lor. 2. acelora. //
•onlarnîñ arasînda între ei.
•onlarnîñ hepísí keldí ei au

onlarnîñkî pron. 1. al lor; a lor. 2. al

onlarnîñkîlar pron. 1. ai lor; ale lor.

onlarnîñkîsî pron. 1. al lor; a lor. 2.

onlaw s. înzecire.
onlîk I. adj. zecimal. II. s. 1. zecime;

zecimală. 2. bancnotă de zece unități

monetare. // •onlîk bólík/kesír

(mat.) fracție zecimală; zecimală.

•onlîk sayî (mat.) număr zecimal.

2. spre aceia; spre acelea; lor.

onlarğa num. cu zecile; zeci de.

aceia; pe acelea.

acelora; a acelora.

al acelora; a acelora.

2. ai acelora; ale acelora.

onomatope s. onomatopee.

onsekíz num. optsprezece.

onsekízer-onsekízer

onomatopelí adj. onomatopeic.

onsekízer num. câte optsprezece.

onsekízínğí num. al optsprezecelea.

optsprezece câte optsprezece.

venit toti.

onúş num. treisprezece. privațiune; sărăcie. onúșer num. câte treisprezece. adj. 1. sărac; neprosper; oñmaz onúșer-onúșer num. treisprezece câte pauper; biet; sărman; calic. 2. care nu se va realiza; care nu se va îmbogăți; treisprezece. onúşlep adv. reciclând de treisprezece nepriceput. oñmazlîk s. sărăcie; pauperizare; ori. onúşlúk s. treisprezecime. privațiune. // •oñmazlîkka onúşúnğí num. al treisprezecelea. ogîramak a se pauperiza. onyedí num. şaptesprezece. onmazlîkkaogîragan adj. pauperizat. onyedílep adv. reciclând onmazlîkkaogîrama s. pauperizare. şaptesprezece ori. onmazlîkkaogîraw s. pauperizare. onyedílík s. şaptesprezecime. oñ-sol s. dreapta şi stânga. onyedínğí num. al şaptesprezecelea. oñşîk s. steguleţ. onyedîşer num. câte şaptesprezece. ontaşîgan s. stegar. onyedíşer-onyedíşer oňdîrgan adj. îmbogățitor; propășitor. opa s. 1. (chim.) ceruză; alb de plumb. şaptesprezece câte şaptesprezece. on-yígírím num. aproximativ zece-2. pudră. // •opa şeker zahăr douăzeci. pudră. opağagîlgan adj. pudrat. oñ I. adj. 1. drept; din partea dreaptă. 2. avantajos; favorabil; norocos. II. s. opağaguw s. pudrare. 1. partea dreaptă; dreapta. 2. drapel; opal s. opal. steag. 3. (geogr.) vest; apus; occident. opalama s. pudrare. •oñ kol mâna dreaptă. opalamak v.t. a pudra. •papîrnîñ oñ yagî tribord. opalangan adj. pudrat. oñakay adj. dreptaci. opalanmak v.i. a se pudra. oñay adj. uşor; facil. **opalaw** s. pudrare. Oñay s. (astr.) Jupiter. **opalî** *adj.* pudrat. oñaylaşkan adj. uşurat; facilitat. opalîk s. pudrieră. oñaylaşma s. uşurare; facilitare. opera s. (muz.) opera. // opera oñaylaşmak v.i. a se uşura; a deveni muzikasî muzică de operă. mai uşor (şi fig.). s. (med.) operație; operasiya oñaylaştîrmak v.t. a uşura; a facilita. intervenție chirurgicală. oñaylaşuw s. uşurare; facilitare. operasiyadansoñ adj. (med.) postoñaylî adj. favorabil; propice; prielnic. operatoriu. oñaylîk s. uşurință; facilitate. operatif adj. operativ. **oñda** adv. în dreapta. **operatiflík** s. operativitate. oñdagî adj. de dreapta. operator s. (tehn.) operator. ondakî adj. de dreapta. opereta s. operetă. ondan adv. 1. din dreapta. 2. vestic; opkîn s. prăpastie; abis; genune; râpă; din vest. hău. opkînlî adj. prăpăstios; abrupt. oñga adv. spre dreapta. // •oñga aylanîñîz! virați la dreapta!; opma s. supt; sorbire; absorbire; onga aylanîrsînîz mî? vreți să aspirare. întoarceți la dreapta?; •oñga opmak v.t. a suge; a sorbi; a absorbi; a aylanîş curbă la dreapta. •oñga aspira. aylanmak yasak interzis a vira la optik adj. (fiz.) optic. dreapta. •oñga kara! privește în dreapta!; •oñga zikzak curbă optika s. (fiz.) optică. optimist adj. optimist. dublă, prima la dreapta. opus s. (muz.) opus. oñgan adj. realizat; îmbogățit; or s., adj. (d. cai) roșcat cu pete albe; priceput. pag. ongarîlgan adj. reuşit; izbutit. orak s. 1. seceră. 2. seceriș. // •orak ongarîlmagan adj. nereuşit; neizbutit. máálí vremea secerişului. •orak ongarîlmama s. nereusită. maşinasî (agr.) secerătoare. ongarmak v.t. 1. a reuşi; a izbuti; a avea succes. 2. (fig.) a da cu oiștea în gard; a o face de oaie; a o pune de oraklamak v.t. a secera. mămăligă; a greși; a rata. oraklangan adj. secerat. oñgarîp •tatarğanî konîşasînîz vorbiți bine tătărește. oraklatmak ongarmama s. contraperformanță. secere. oñğî s. politician de dreapta. oraklaw s. secerare. onkî pron. 1. al său; a sa; al lui; a ei. oraklî-órdek 2. al aceluia; al aceleia. onkîlar pron. 1. ai săi; ale sale; ai lui; orakşî s. secerător. ale ei. 2. ai aceluia; ai aceleia. onkîsî pron. 1. al său; a sa; al lui; a ei. oramak a bobina. 2. al aceluia; al aceleia. oralgan oñlî adj. vestic; apusean; occidental. bandaiat. oñmagan adj. sărac; neprosper; oralgan-kuşangan pauper; biet; sărman; calic. încotoşmănat; cocoloşit. onmak v.i. a se îmbogăți; a se înavuți; a se înfășura. a se propăși; a se realiza. // oñmama s. sărăcie; pauperizare; 307

încotoşmăna; a se cocoloşi.

oralma-kuşanma înfofolire; încotoşmănare; cocoloşire.

oraluw-kusanuw înfofolire: s. încotoşmănare; cocoloşire.

orama s. 1. înfășare; înfășurare. 2. bobină; bobinare; bobinaj. 3. sul; rulou.

oramak v.t. a face sul; a împacheta; a înfășura; a bobina. // •oralga oramak a bobina.

s. 1. raport; proporție. 2. oran simetrie; echilibru. 3. (mat.) raport.

oranj adj. oranj; portocaliu.

oranlamak v.t. 1. a calcula; a socoti. 2. a presupune; a crede. 3. a compara; a asemui.

oranlangan adj. 1. calculat; socotit. 2. presupus; crezut. 3. comparat; asemuit.

oranlanmak v.i. 1. a se calcula; a se socoti. 2. a se presupune; a se crede. 3. a se compara; a se asemui.

oranlaw s. 1. calculare; socotire. 2. presupunere; credință. 3. comparare; asemuire.

adj. 1. bine proporționat; oranlî simetric. 2. echilibrat; moderat; proporțional.

oransîz adj. disproporționat; asimetric; dezechilibrat.

oransîzlîk s. disproporție; asimetrie; dezechilibru.

orantî s. proporție (și mat.). // •ters orantîlî (mat.) invers proporțional.

orantîlî adj. proporțional; proporționat.

orantîsîz adj. disproporționat.

orantîsîzlîk s. disproporție.

s., adj. curvă; curviștină; oraspî prostituată.

oraspîday adv. curvește; prostituatele.

adv. oraspîğa curvește; prostituatele.

oraspîlîk s. curvăsărie; curvie; prostituție.

oratmak v.t. a determina să facă sul; a determina să răsucească; a determina să înfășoare.

oraw s. înfășare; înfășurare; sul.

orawlî adj. înfășurat.

orawluk s. pansament.

oraza s. (relig., la musulmani) post. // tutmak • oraza (relig., musulmani) a ține post; a posti.

ordin s. ordin; dispoziție.

ordî s. armată; oaste; oștire; forțe militare. // •ğúrúş/piyade ordîsî (mil.) infanterie. • muntazam ordî (mil.) armată regulată. •ordî emírí (mil.) ordin de zi. •ordî úyî casa armatei.

ordîbaşî s. (mil.) comandant; conducător de oaste.

ordîbîzgan I. s. (med.) varice. II. s., adj. 1. corupător; seducător. 2. intrigant; instigator; incitator; provocator: atâtător.

orga s. (muz.) orgă.

orgağî s. (muz.) organist.

organ s. 1. (anat.) organ. 2. snur; şiret; firet.

organik adj. organic.

organism s. organism.

orgașalgan s. (muz.) organist.

Orhan s. (antrop. m.) "Hanul pag".

oriğinal adj. original; autentic.

oriğinallîk s. originalitate; autenticitate

s. (orn.) gâscă de Orinoco (lat., Neochen jubata).

orîk adj. (d. cai) alb cu spate negru.

orîlgan adj. secerat.

orîlmak v.i. a se secera.

orîm s. sul; rulou.

orîn s. 1. loc rezervat. 2. post; funcție. orkestra s. orchestră.

•filarmonika orkestrasî orchestră filarmonică. •orkestranî ğónete? cine dirijează orchestra?;

orkestragakelístírúw s. (muz.) orchestratie: orchestrare.

orkestralaştırma s. orchestrare.

orkestralaştırmak v.t. a orchestra. orkestralaştîruw s. orchestrare.

ormak v.t. a secera.

orman s. pădure. // •delí orman pădure virgină; codru des; desiş; hățiş. •o ekí orman arasînda bír ğol bar între cele două păduri e un drum. orman ayawğusî pădurar. •orman kenarî lizieră.

Orman, Ahmet- s. (topon., pădure lângă Isaccea) ("Pădurea lui Ahmet") Ahmedorman (jud. Tulcea).

Orman, Kara- s. (topon.) ("Pădurea Neagră") Caraorman (jud. Tulcea).

Orman, Tele- s. (topon.) ("Pădurea Sciților") Teleorman.

orman-angîrî s. (om.) rață mandarin

americană (lat., Aix sponsa).

orman-ğelbegesí s. (orn.) pitulice sfârâitoare (lat., Phylloscopus sibilatrix).

ormanğî s. 1. pădurar. 2. silvicultor.

ormanğîlîk s. silvicultură. ormanlaşkan adj. împădurit.

ormanlaşmak v.i. a se împăduri.

ormanlaştîrma s. împădurire. ormanlaştîrmak v.t. a împăduri.

ormanlaştîruw s. împădurire.

ormanlî adj. păduros; împădurit. ormanlîk adj. forestier.

ormansîz adj. (d. munți) pleșuv. ormansîzlîk s. (d. munți) pleşuvie.

orman-şîrîldagî s. (orn.) greluşel de pădure (lat., Locustella fasciolata).

orman-sarîkaşî s. (om.) pitulice sfârâitoare (lat., Phylloscopus sibilatrix).

orman-sodîrgayî s. (orn.) brumăriță de pădure (lat., Prunella modularis).

ornitoloğik adj. ornitologic.

ornitoloğiya I. adj. ornitologic. II. s. ornitologie.

ornitoloğiyağî s. ornitolog.

ornitoloğiyalî adj. ornitologic.

ornitolok s. ornitolog.

orsa s. (nav.) babord.

orta I. adj. mediu; mijlociu. II. s. 1. jumătate. 2. centru; mijloc. // •orta ğol tutmak a ține calea de mijloc; a fi moderat. // •baárníñ ortasî mijlocul primăverii. • ğolnîñ ortasî jumătatea drumului. • meğburiy orta úyretím învățământ secundar obligatoriu. •orta dalga/dulkun unde medii. •orta ğol via media; cale de mijloc. •orta ğol altîndîr aurită este calea de mijloc. •orta mektep/okîl şcoală medie. • orta parmak degetul mijlociu. •orta şak tewúkesí istoria evului mediu. orta sîklet (sport) categoria mijlocie. • ortaga salîngan para miză.

Orta-Afrika s. (topon.) Republica Central-Africană.

orta-afrikalî s., adj. centrafrican.

Orta-Amerika s. (topon.) America Centrală.

orta-amerikalî s., adj. centramerican.

ortaboy(lî) adj. de statură mijlocie.

ortada adv. la mijloc; în centru. // ortada kaldîrmak a face ceva pe jumătate.

ortadakalgan adj. rămas la mijloc; neterminat; întrerupt.

ortadan adv. dinspre mijloc; dinspre centru.

ortaga adv. spre mijloc; spre centru. // ortaga atmak a arunca la mijloc; a centra; a pune pe tapet; a da pe față; a da în vileag; a divulga. •ortaga salmak a pune la mijloc; a centra; a pune pe tapet; a da pe față; a da în vileag; a divulga. •ortaga şîkmak a ieși în mijloc; a ieși la iveală; a se da pe fată.

ortagaatîlgan adj. (sport) centrat.

ortagaatuw s. (sport) centrare.

ortagağîyîlgan adj. centralizat.

ortagağîyuw s. centralizare.

ortagakondîrma s. (sport) centrare.

ortagakongan adj. (sport) centrat.

ortagakondîruw s. (sport) centrare.

ortagaotîrgan adj. centrat.

ortagaotîrtuw s. centrare.

ortagasalîngan divulgat; dezvăluit.

ortagasaluw s. divulgare; dezvăluire.

ortagasîguw s. aparitie.

ortagaşîkkan adj. apărut.

ortagatógílgen adj. 1. deconspirat; divulgat. 2. mărturisit; destăinuit; recunoscut. 3. dezvăluit; divulgat;

ortagatógúw s. 1. confesiune; deconspirare; divulgare. 2. dezvăluire; divulgare; trădare. 3. mărturisire; destăinuire; recunoaștere.

ortahál s. mediocritate.

ortahállí adj. mediocru.

ortak I. adj. comun; colectiv. II. s. 1. (econ.) asociat. 2. (jur.) complice. // •dert ortagî tovarăș de suferință. • îş ortagî partener. • kabaát ortagî (jur.) complice. • ortak fark (mat.) progresie aritmetică. ortak tambólgen (mat.) divizor

ortaketúw s. cointeresare.

ortaklaşîp adv. în asociație cu...; în tovărăsie; în comun.

ortaklaşîp-şalîşma s. colaborare.

ortaklaşîp-şalîşuw s. colaborare.

ortaklaşmak v.i. a se asocia; a se uni; a se întovărăși. // •ortaklașîp şalîşma colaborare.

ortaklîk s. 1. asociație; întovărășire. 2. (econ.) societate; companie. //kabaát ortaklîgî complicitate. •ortaklîk ğónelíşí (gram.) diateza de reciprocitate.

ortakólşelgen comensurabil. // •ortakólşelgen sayîlar (mat.) numere comensurabile.

ortakólselmez adi. (mat.) incomensurabil. // •ortakólşelmez sayîlar (mat.) numere incomensurabile.

ortakşî s. dijmaş.

ortakşîlîk s. întovărăşire; asociere.

Orta-Kúntuwar s. (topon.) Orientul Miilociu.

ortakyaşaw s. simbioză.

ortalama I. adj. mediu. II. adv. în medie. III. s. 1. centrare; axare. 2. (mat.) stabilire mediei; rotunjire. // •ortalama piyat pret mediu.

ortalamak v.t. 1. (mat.) a face media; a stabili media; a rotunji. 2. a centra; a axa. ortalangan adi. centrat: axat. ortalanmak v.i. a se centra; a se axa. ortalaw s. 1. centrare; axare. 2. (mat.) stabilire mediei; rotunjire. adj. cu centru; cu mijloc; ortalî central: centrat. ortalîk s. împrejurime; preajmă; vecinătate; mijloc; circuit. // ortalîk ortalîk aşîlmak a se lumina de ziuă. •ortalîk kararmak a se întuneca; a se însera. •ortalîknî a degaja zona; asmak descongestiona zona. •ortalîknî ast-úst etmek a răsturna totul cu susul în jos. •ortalîknî karîştîrmak a strica ambianța; a băga zâzanie. •ortalîknî kollamak a scruta împrejurimile. // •ortalîk agargan hálínde cu toate că se luminase. •ortalîk sîğaklîgî temperatură ambiantă. ortalîkka adv. spre împrejurimi; spre vecinătate; spre mijloc. //
•ortalîkka atmak a arunca la mijloc; a centra; a pune pe tapet; a da pe față; a da în vileag; a divulga. ortalîkka salmak a pune la mijloc; a centra; a pune pe tapet; a da pe față; a da în vileag; a divulga. •ortalîkka şîkmak a ieşi în mijloc; a ieși la iveală; a se da pe față. ortalîkkararmasî s. căderea nopții; întunecare; înserare; înnoptare. ortalîkta adv. în preajmă; împrejur; în vecinătate; la mijloc; în circuit. ortalîktan adv. din preajmă; din împrejurimi; dimprejur: din vecinătate; din mijloc; din circuit. // •ortalîktan şîgarmak a scoate din circuit; a elimina; a desființa. •ortalîktan şîkmak a ieşi din circuit; a dispărea. •ortalîktan tartîlmak a se retrage din circuit; a dispărea. ortalîktanşîgaruw s. 1. desființare; lichidare; distrugere. 2. abrogare; eliminare; anulare; revocare; suprimare. ortalîktanşîkkan adj. 1. abrogat; eliminat; anulat; revocat; suprimat. 2. desființat; lichidat; distrus. ortam s. mediu; situație; context; conjunctură. // •kîyîn situație critică. •şáresíz ortam ortam situație imposibilă. ortanğa s. (bot.) hortensie (lat., Hydrangea opuloides). ortanğa-alaşa-kúrte s. (orn.) ciocănitoare de stejar (lat., Dendrocopos medius). ortanğa-alaşa-terekkakkan s. (orn.) ciocănitoare de stejar (lat., Dendrocopos medius). ortanğa-alaşa-tokîldak ciocănitoare de stejar (lat., Dendrocopos medius). ortanğî adj. mijlociu. ortasî s. centru; mijloc. // •teprem ortasî epicentrul cutremurului. ortasînda postp. în mijlocul; în

miezul; între; printre.

ortasak s. evul mediu. ortaşaklî adj. medieval.

ortaş s. (gram.) participiu.

ortodoks s., adj. ortodox.

ortografiya s. ortografie.

ortodokslîk s. ortodoxism.

ortasîndan postp. dintre; prin; via.

Orta-Şark s. (topon.) Orientul Mijlociu.

ortografiyalî adj. ortografiat; ortografic. ortopedik adj. (med.) ortopedic. ortopediya s. (med.) ortopedie. ortopediyalî adj. (med.) ortopedic. oruw s. secerare; seceriş. adj. 1. rău; răutăcios. 2. osal neplăcut; urât. 3. nefast. 4. (d. persoane) răutăcios; lipsit de caracter. // •osal pítmek a se termina prost. // •hawa osal vremea e proastă. • osal dawranîş comportare urâtă. •osal elamet semn rău. •osal hawa vreme rea. •osal íş treabă defectuoasă. •osal kokî putoare. adj. urât mirositor; osalkokîgan puturos. osallamak v.t. a ponegri; a defăima; a bârfi (pe cineva). osallaşkan adj. 1. înrăutățit; agravat. 2. înrăit. osallaşma s. 1. înrăutățire; agravare. 2. înrăire. osallaşmak v.i. 1. a se înrăi. 2. a se înrăutăți; a se agrava. osallaştîrgan adj. agravant. v.t. a înrăutăti: a osallastîrmak agrava. osallaştîruwğî adj. agravant. osallîk s. rău; răutate. osallîkşî s., adj. răutăcios; răuvoitor; cu rea-voință. osalniyet s. rea-credință; rea-voință. // •osalniyet men kullanma (jur.) abuz. osalniyet(lí) adj. de rea-credință; cu rea-voință; răuvoitor. osalsîragan adj. pesimist. osalsîrama s. pesimism. osalsîramak v.t. a vedea totul în negru; a fi pesimist. osalsîrawğî s., adj. pesimist. osalsîrawğuluk s. pesimism. osîrak s. pârț. osîrgan adj. pârțâit. osîrma s. pârț. osîrmak v.i. a pârtâi. osîruw s. pârț. osman s. şarpe; dragon. Osman s. (antrop. m., arab.) "Şarpele"; "Dragonul". osmanlî s., adj. otoman. Osmanşî s. (topon.) Osmancea (jud. Constanța). osteoporoza s. osteoporoză. oşak s. 1. vatră; cuptor; cămin; focar; furnal. 2. mină. 3. (la grădini de zarzavaturi) strat; rând; parcelă; pepinieră. 4. (fig.) familie; casă; cămin. 5. (cron.) ianuarie. 6. pirostrie; crăcană; trepied. // •oșagî sónmek a i se stinge neamul; a i se stinge dinastia. •oşagîna túşmek a bate la uşa cuiva; a-i cere ajutorula. //

•mením íşímde ot bar arde sufletul în mine. •ot palîsî scump prohibitiv. foc; otnîñ tutaștîrmasî aprinderea focului. • sónmez ot foc nestins. ot s. 1. iarbă; buruiană; bălărie; fân. 2. otravă; venin; toxină. 3. leac; remediu. // •ot basmak a-l năpădi şapalamak/kesmek a prăși; a curăța de buruieni. •șañîna ot bastîrmak a astupa gura cuiva; a-i pune capac la gură. // •bir kuşak ot un braț de fân. •kurî ot fân. •semíz ot iarbă grasă. •yeşíl ot nutret verde. otak s. (fiz.) focar. otakîl I. adj. atât; atâta; atâți; atâtea. II. adv. atât; atât de...; // $\bullet otakîl$ kóp tuwul nu atât de mult. otakîlşîk adj., adv. atâtica. ot-alew s. foc și flacără. otalgan adj. ars; aprins; mistuit. otalmaz adj. ignifug. otar s. pășune; pajiște; izlaz; imaș. otaşagan adj. erbivor; rumegător. otaşaganlar s., pl. erbivore; rumegătoare. otaw s. 1. cameră; încăpere; odaie. 2. iurtă; cort. otbergen adj. incendiator. otberúw s. aprindere; incendiere. otberúwğí adj. incendiar. otgîn s. 1. odgon; funie; frânghie. 2. (text.) bătătură; băteală. 3. (text.) fir; tort; torsătură. 4. (nav.) odgon; parâmă; pălămar. s. (med.) inflamarea urechii; otita otită. otíşínde adj. 1. năbădăios; agitat. 2. grăbit: zorit. otîkesílgen adj. prășit. otîr s. virgulă. otîrak s. 1. bază; partea de șezut. 2. bancă; banchetă; canapea. 3. oală de noapte. 4. şezut; dos; fund. // • katlangan otîrak (teatr.) strapontină. otîraklî adj. 1. drept; fix; nemişcat; imobil; stabilit; instalat; sedentar. 2. (d. oameni) de cuvânt; parolist; serios; otîraw s. 1. (geogr.) oază; insulă; ostrov; limbă de pământ. 2. arbuşti; tufăriș; boscheți. // otîraw teregí arbust. otîrawlî *adj.* insular. otîrîşmak v.i. a sta; a se aşeza; a lua loc (laolaltă). otîrma s. şedință; consfătuire. // •otîrma yerî rezidență. otîrmak v.i. 1. a se aseza; a lua loc. 2. a sta; a locui. 3. a sta degeaba; a nu face nimic. // •aşap-íşíp otîrmak •kómír oşagî mină de cărbuni. a lenevi. •ayîrî-ayîrî otîrmak a •oşak ayînda în luna ianuarie. se aşeza separat. •boş otîrmak a tăia frunză la câini; a trândăvi; a sta degeaba. • ğayîlîp otîrmak a se lăfăi. •haleketsiz otîrmak a lâncezi. •karaga/kumga otîrmak (nav.) a eşua; a naufragia. • midege otîrmak a cădea greu la stomac; a produce indigestie. •rakamînda otîrmak a se cifra osallaşuw s. 1. înrăutățire; agravare. la...; •sîpîraga otîrmak a sta la •tegenek ústúnde masă. otîrmak a sta ca pe ghimpi. • túpke otîrmak a se depune; a se Evlaviosul") lăsa pe fundul vasului. •ústúnde árúw kelmek a-i sta bine; a-l
prinde bine (d. îmbrăcăminte). ot s. foc; înflăcărare; entuziasm; febră. // •otnî ğellemek a aţâţa focul. // •ústúne otîrmak a se aşeza pe...;

oşakşî s. 1. fochist. 2. coşar; hornar.

("Osman

• tuz oşagî ocnă.

oşaklaw s. parcelare.

osalsîraw s. pesimism.

Osman-Fakih/Osman-Bakî

Bărăganul (jud. Constanța).

oşaklî adj. parcelat.

2. înrăire.

(topon.)

oşaklama s. parcelare.

osaklamak v.t. a parcela. oşaklangan adj. parcelat. oşaklanmak v.i. a se parcela.

a-şi însuşi; a uzurpa. •uz otîrmak a ședea liniștit; a sta cuminte. // •arkañîzda otîramîz stăm în •barabar vostru. spatele otîramîz locuim împreună. •bizge yakîn otîra locuieşte aproape de noi. •dawuşsuz-sessiz otîrîñîz stați în liniște deplină. • ğerge otîrayîk! să stăm jos!; •íş wakîtînda otîrmak yok în timpul lucrului nu se stă. •kayda otîrasîñîz? unde locuiți?; •kóz-kózge otîrdîlar au stat ochi în ochi. •taştan úyde Altanlar otîralar în casa de piatră locuiesc alde Altan. •úynúñ yarîsînda kím otîra? cine locuiește în jumătate de casă?; •uz otîr! stai cuminte!:

otîrtîlgan adj. 1. plantat; sădit. 2. pus; aşezat. 3. instalat; plasat.

otîrtîlgantaş s. obelisc.

otîrtîlmak v.i. 1. a fi sădit; a fi plantat (răsaduri, pomi). 2. a fi instalat; a fi plasat. 3. a fi pus; a fi așezat. 4. a fi construit.

otîrtkan plantator. constructor.

otîrtma s. 1. plantare; sădire. 2. puiet (de arbori). 3. (mat.) verticală. 4. punere; așezare. **5.** instalare; plasare. **6.** construire; construcție.

otîrtmak v.t. 1. a determina să stea; a așeza. 2. a instala; a plasa. 3. a planta; a sădi. 4. a construi. // • hewkel otîrtmak a ridica cuiva o statuie. •kazîkka otîrtmak a trage în țeapă; a țepui. •tașlarîn otîrtmak a-i pune temelia; a-i pune bazele. •terek otîrtmak a sădi a împăduri. •tírek pomi: otîrtmak a jalona. •úy otîrtmak a construi o casă.

otîrtuw s. 1. plantare; sădire. 2. punere; așezare. 3. instalare; plasare. 4. construire; construcție.

otîrtuwğî s. 1. instalator; plasator; amplasator. 2. plantator. constructor.

otîrtuwlî adj. 1. plantat; sădit. 2. pus; **3.** instalat; plasat. asezat. construit.

otîruw s. şedință; consfătuire.

otîşapalangan adj. prășit.

otîz num. treizeci.

otîzar num. câte treizeci.

otîzar-otîzar num. treizeci câte treizeci.

otîzînğî num. al treizecilea; a treizecea.

otîz-kîrk num. aproximativ treizeci-patruzeci. // ootîz-kîrk yaşînda erkek bărbat în vârstă de vreo treizeci-patruzeci de ani.

otîzlap adv. reciclând de treizeci ori.

otîzlarda num. aproximativ treizeci.

otkadayangan adj. refractar. // •otkadayangan tola şamotă.

otlak s. păşune; pajişte; izlaz; imaş. // •dak otlagî păşune alpină.

otlama s. păşunat; păscut.

otlamak *v.i.*, *v.t.* a paște; a pășuna.

otlangan s. îmburuienat.

otlanma s. îmburuienare.

otlanmak *v.i.* a se îmburuiena.

otlanuw s. îmburuienare.

otlatma s. păscut; păstorire.

otlatmak v.t. a duce să pască; a paşte.

otlatuw s. păscut; păstorire.

otlaw s. păşunat; păscut.

otlî adj. 1. otrăvit; otrăvitor; veninos;

toxic. 2. înflăcărat; pasionat. 3. ierbos; buruienos.

otlîk s. 1. fâneață. 2. ochi de aragaz. 3. ierbar. 4. toxicitate. 5. buruieniste; nârloagă.

otsóndírgen s. 1. pompier. 2. extinctor.

otsóndírgenler s., pl. pompieri. ot-suw s. foc și apă.

otșaluw s. tunderea ierbii; cosit.

otsapalagan s. prăsitor.

otşapalaw s. praşilă; prăşit.

otşaşkan s. (mil.) aruncător de flăcări. otşî adj. erbivor; rumegător.

otșîlar s., pl. erbivore; rumegătoare. ottay adj. focos. // ottay dúşman duşman de moarte.

ova s. câmpie; ses.

Ova. Sukur/Cukurs. (topon.) ("Depresiunea") Ciucurova (jud. Tulcea).

oval adj. oval; eliptic.

ovalîk s. câmpie; şes.

owakît adv. atunci.

oy s. 1. părere; opinie; cuget; gând. 2. (pol.) vot; votare; sufragiu. // •oy bermek a da votul; a vota. •oy ğúrsetmek a gândi; a cugeta. •oy yantmak a sugera. **salmak** a supune la vot. •arkadaşîm bam-başka oyda prietenul meu este cu totul de altă părere. •gúwen oyî (pol.) vot de încredere. • kamuw oyî opinia publică; referendum. • kaytaruw ğî oy (pol.) veto. •mením oyîm după părerea mea. •mením oyîm başka am altă opinie. •oy hakkî drept de vot. •oy sandîgî urnă de vot. •oyîma kóre după părerea mea. •oylarîñîznî tatarsa •oylarîñîznî tatarşa yakşî ifade etesíñíz vă exprimați bine opiniile tătărește. •síz men bír oyda tuwulman nu de aceeași părere dumneavoastră. •tartîlgan abținere (de la vot).

oy s. cărare; potecă.

oya s. dantelă. // •oya yastîgî pernă de dantelă.

oyalamak v.t. a dantela; a împodobi cu dantelă.

oyalangan adj. dantelat.

oyalanmak v.i. a se dantela; a se împodobi cu dantelă.

oyalgan adj. votat; ales.

ovalî adj. dantelat.

oyalî-tumşuklî-tukan s. (orn.) tucan cu cioc scobit (lat., Ramphastos vitellinus).

oyandîrma s. galvanizare.

oyandîrmak v.t. a galvaniza.

oyandîruw s. galvanizare. oyangan adj. galvanizat.

oyanmak v.i. a se galvaniza.

oyatîlgan adj. galvanizat. oyatîlmak v.i. a se galvaniza.

oyatkan s. (pol.) elector; votant; alegător.

ovatmak v.t. a galvaniza.

oyatuw s. galvanizare.

oyatuw s. (pol.) alegeri; votare; scrutin.

oybergen s. (pol.) elector; votant; alegător.

s. (pol.) alegeri; votare; ovberúw ouberúwden // scrutin. geşírmek a supune la vot. // •aşîk deschis. oyberúw (pol.) vot • oyberúwnúň netiğesí rezultatul votului. •sîrlî oyberúw (pol.) vot

oybír adj. unanim.

oybírlík s. unanimitate; unison.

oyda adj. abstract. // •oyda ğűrsetmek a abstractiza.

oydagî *adj.* abstract.

oydağúrsetílgen adj. abstract; abstractizat.

oydağúrsetúw abstractizare; abstracție.

oydakî adj. abstract.

oydaş adj. tovarăş de idei. // •oydaş toplantîsî cenaclu.

oydîrmak v.t. 1. a determina să scobească; a determina să adâncească. 2. a determina să decupeze. 3. a determina să graveze; a determina să sculpteze.

oyerde adv. fără întârziere; imediat; îndată: numaidecât; deodată. // kayerde as oyerde bas omniprezent.

oyğúrsetken s. cugetător.

oyğúrsetmesí s. reflecție; cugetare; gândire; meditație; speculație.

oyîk I. adj. scobit; adâncit. II. s. scobitură; cavitate; adâncitură; gaură. // •haywan oyîgî vizuină; bârlog; culcus.

oyîklî adj. scobit; adâncit.

oyîlgan adj. 1. scobit; adâncit. 2. decupat. 3. gravat; sculptat.

oyîlîm s. 1. (fiz., mat.) volum. 2. decupare. 3. scobitură; adâncitură. 4. gravură; sculptură.

oyîlîm-oyîlîm adj. decupat.

oyîlma s. 1. decupare. 2. scobire; adâncire. 3. gravare; sculptare.

oyîlmak v.i. 1. a se scobi; a se adânci. 2. a se decupa. 3. a se grava; a se sculpta.

ovîluw s. 1. decupare. 2. scobire; adâncire. **3.** gravare; sculptare.

oyîn s. 1. joc; joacă; sport. amuzament; divertisment. reprezentație artistică; spectacol. 4. interpretare; joc (al unui actor). 5. dans. 6. (fig.) şiretlic; tertip. // ouîn bermek a da spectacole: a da reprezentații. •oyîn oynatmak a juca festa cuiva; a-i face figura; a-l înșela; a-l păcăli. •oyînga kelmek a i se juca o festă; a fi păcălit. // •boş oyîn (sport) scor alb. • dama oyînî joc de dame. • kaytarmalî oyîn (sport) revansă. • kelime oyînî joc de cuvinte. •oyîn arkadaşî partener de joacă. •oyîn barabarlîk man píttí meciul s-a terminat la egalitate. •oyîn bek eglendîrûwğî edî piesa a fost foarte amuzantă. •oyîn káátí carte de joc. •oyîn kamîrî plastilină. •oyîn píttí piesa a fost jucată. •oyîn sahnesí ring de dans. •oyîn ustasî coregraf. •oyînnî jucăuş. súygen oyînnîñ birtaalanmasî/tekrarî (sport) rejucarea meciului. •oyînnîñ síptí temsili premiera piesei. • şatraş oyînî (sport) joc de şah. •top oyînlarî (sport) jocuri cu mingea.

oyîndankaytmagan adj. tenace; insistent; stăruitor; perseverent; răbdător.

oyînbaz s. clovn.

oyîndankaytmama s. tenacitate; insistență; stăruință; perseverență; răbdare.

oyîndankaytmaz adj. tenace: insistent; stăruitor; perseverent; răbdător.

oyîngaakelúw s. festă; păcăleală;

```
oyîngakelgen adj. înşelat; păcălit.
oyîngakelmegen adj. dejucat.
oyîngakelmeme s. dejucare.
oyînğak s. jucărie.
oyînğî s. 1. (sport) jucător; sportiv. 2.
 dansator. 3. actor; actriță; interpret;
 artist. // •beğerikli oyînğî actor
 talentat. • şatraş oyînğîsî (sport)
 sahist.
oyînğîlîk I. adj. artistic. II. s. actorie.
oyînhesabî
                s. (sport) scor. //
 •barabarlîk oyînhesabî (sport)
 scor egal.
oyînsîzgağîsî s. coregraf.
oyînsîzgasî I. adj. coregrafic. II. s.
 coregrafie.
oyîntîşî s. (sport) ofsaid.
oykî s. nuvelă.
oykîğî s. nuvelist.
oykîğîlîk s. nuvelistică.
oylagan s. votant; ratificator.
oylama s. votare; scrutin; ratificare.
oylamadan
                adv. cum o fi; la
 întâmplare; pe dibuite; alandala.
ovlamak v.t. a vota; a ratifica. //
 ullet oylap tapmak a inventa.
oylangan
               adj.
                     votat; ratificat;
 dezbătut; deliberat.
oylanmak v.i. a fi votat; a fi ratificat; a
 fi gândit; a se dezbate; a se delibera.
oylap-şîgargan
                     s. descoperitor;
 inventator
oylap-tabîlgan
                     adi.
                            descoperit;
 inventat.
oylap-tapkan
                     adj.
                            inventator:
 inventiv.
oylaşîk adj. deliberativ.
oylaşîm s. dezbatere; deliberare.
oylaşma s. dezbatere; deliberare.
oylaşmak v.t. a dezbate; a delibera.
oylasuw s. dezbatere; deliberare.
oylaw s. votare; scrutin; ratificare.
oylîk
        s. (geogr.) oază; limbă de
 pământ.
       s. 1. scobire; adâncire. 2.
ovma
 decupare. 3. gravare; sculptare. 4. xilografie. // •oyma kalemí daltă.
 • oymalî pantof pantofi decupați.
oymağî s. xilograf.
oymağîlîk s. xilografie.
oymak s. degetar.
oymak v.t. 1. a grava; a sculpta. 2. a
 decupa. 3. a scobi; a adânci.
oymakotî s. (bot.) degetariță; degețel
 (lat., Digitalis ambigua).
oymakotî, ğúnlí- s. (bot.) degețel-
 lânos (lat., Digitalis lanata).
oymakotî, kîrmîzî- s. (bot.) degețel-
 roşu (lat., Digitalis purpurea).
oymakşîk s. (dim.) degetar micuţ.
oymaşîk s. (dim.) degetar micuţ.
oyna s. oină.
oynagan I. adj. nestabil; instabil. II. s.
 jucător; dansator. // •ata-tuta
 oynama jonglerie.
oynaganmerkezlí
                          adj.
                                 (mat.)
 excentric.
```

ovnaganmerkezlík

(anat.) încheietură.

oynaklaşuw s. flirt.

oynaklagan *adj.* jucăuş.

oynaklaşmak v.i. a flirta.

oynak I. adj. 1. (fiz.) mobil. 2. (d.

schimbător; instabil. 3. (d. femei)

neastâmpărat; zburdalnic; ștrengar. II. s. (anat.) articulație. // •oynak yerî

oynak súyegí s. (anat.) patelă; rotulă.

oynaklamak v.i. a se juca; a se distra.

4.

inconstant;

frivolă.

excentricitate.

oameni)

usuratică;

(mat.)

nestatornic;

jucăuș;

```
oynaklaw s. joc; joacă; distracție.
oynaklawğî adj. distractiv.
oynaklîk s. 1. (fiz.) mobilitate. 2. (fig.)
 inconstanță;
                        nestatornicie:
 instabilitate. 3. (fig.) nehotărâre; neseriozitate. 4. frivolitate. 5.
 neastâmpăr; zburdălnicie; ștrengărie.
oynalmak v.i. 1. a fi jucat; a se
 interpreta. 2. a fi periclitat. 3. (sport) a
 fi jucat; a fi practicat; a se disputa.
oynama s. joacă; joc; distracție.
              adj. imobil; imobilizat;
oynamagan
 tintuit.
oynamak A. v.i. a se juca; a se distra.
 B. v.t. 1. (d. actori) a juca; a interpreta.
 2. (sport) a juca; a practica; a disputa.
 3. (fig.) a periclita; a se juca cu...; //
 •ata-tuta oynamak a jongla.
 •ateş men oynamak a se juca cu
 focul; a-şi asuma un mare risc.
 •barut man oynamak a se juca
      focul.
                 •başînda
                                kózí
 oynamak a-i juca cuiva ochii în cap.
 •ğer ğerinden oynamak a se
 cutremura pământul. •şatraș
 oynamak a juca şah. •sekirip
 oynamak a se zbengui. •tabla
 oynamak a juca table. •top
 oynamak (sport) a juca fotbal.
 •vals oynamak a valsa. •voley
 oynamak a juca volei. •yerinden
 oynamak a se scrânti; a se luxa. //

    búgún ne filmler oynay? ce
filme rulează astăzi?;
    ğenábísí

 şatraş oynay dumnealui joacă
 şah. •kaysî takîmlar oynay?
 ce echipe joacă astăzi?; •o ózín
 sawlugî man oynay el se joacă
 cu sănătatea sa. •oynamak zamanî timp de joacă.
ovnamama s. imobilitate: imobilizare:
 tintuire.
oynaş s. iubit; iubită; drag.
oynaşmak v.i. 1. a se juca împreună;
 a se zbengui; a se hârjoni. 2. a flirta. //
 •túrtúşúp/iteşíp oynaşmak a
 se hârjoni.
oynaşuw
              s. 1. joacă laolaltă;
 zbenguială; hârjoneală. 2. flirt.
oynatîlgan adj. păcălit.
oynatîlmak v.i. a se păcăli.
oynatkan adj. înşelător; amăgitor.
oynatma s. păcălire. // •el-kol
 oynatmasî gest; gesticulare.
oynatmak v.t. 1. a determina să
 joace. 2. (fiz.) a deplasa din loc; a mişca din loc. 3. (fig.) a păcăli; a trage
 pe sfoară. // •akîlîn oynatmak a-
 și pierde mințile; a înnebuni. •el-kol
 oynatmak a da din mâini; a
 gesticula. • kíşí oynatmak a purta
 lumea pe degete; a înșela oamenii.
 •kóz-kaş oynatmak a arunca
 ocheade; a face cuiva cu ochiul; a-și da
 ochii peste cap. •oyîn oynatmak a
 juca festa cuiva; a-i face figura; a-l
 înșela; a-l păcăli. •parmagînda
 oynatmak a juca pe cineva pe
 degete.
oynatmama s. imobilizare; țintuire.
oynatmamak v.t. a imobiliza; a tintui;
 a nu mişca; a determina să nu joace.
 // •kîlîn oynatmamak a nu-şi
 mişca un fir de păr; a încremeni; a
oynatuw s. păcălire.
ovnatuwğî adj. amăgitor.
oynaw s. joacă; joc; distracție.
oy-oydan adv. din potecă în potecă.
oysemen conj. pe când; în timp ce;
 când colo; în realitate; de fapt.
oyşîk s. (dim.) cărăruie; potecuță.
```

```
oyustasî s. cugetător; gânditor.
oyuw s. 1. scobire; adâncire. 2.
 decupare. 3. gravare; sculptare.
oyuwğî s. sculptor; gravor.
oyuwğuluk s. sculptură; gravură.
oyuwlî adj. 1. scobit; adâncit. 2.
 decupat. 3. gravat; sculptat.
oyyantmasî s. sugestie.
ozaman adv. atunci.
ozan s. 1. rapsod; bard; trubadur;
menestrel; tălmăci. 2. poet.
ozgarîlgan
              adj. condus; petrecut;
însoțit; călăuzit.
ozgarîlmak v.i. a fi condus; a fi
 petrecut; a fi însoțit; a fi călăuzit.
ozgarmak v.t. a conduce; a petrece; a
 însoți; a călăuzi. // •sápírlerní
 ozgarsañîz! vă rugăm să conduceți
 oaspetii!:
ozgaruw
             s. conducere; petrecere;
 însoțire; călăuzire.
ozgaruwğî
             s. conducător; însoțitor;
 călăuzitor.
ozîlgan adj. întrecut; depășit.
ozîlmak v.i. a fi întrecut; a fi depășit.
ozîlmaz adj. neîntrecut.
       s. 1. întrecere: concurs:
 competiție. 2. (sport) partidă; joc; meci.
 // •bayrak ğaldama ozîşlarî
 ertelendí probele de ștafetă la înot
 s-au amânat. •bayrak ozîşî (sport)
 ştafetă. •biçikleta ozîşî (sport)
 cursă de ciclism. •dak ozîşlarî
 (sport) discipline alpine. • ğaldaw
ozîşî (sport) competiția de înot.
 •ğelkeñ ozîşî (sport) regata de vele.
 •gyúlle atma ozîşî (sport)
aruncarea greutății. •kírde atma
 ozîșî (sport) aruncarea discului.
 • mîzrak
              atma
                       ozîşî (sport)
               suliței. •olimpiya
 aruncarea
 ozîşlarî olimpiadă. •şekiş atma
 ozîşî (sport) aruncarea ciocanului.
               adj. miss; regină a
ozîşgúzelí
 frumusetii.
ozîşkan s. concurent; competitor.
zîşma s. 1. întrecere; concurs; competiție. 2. (sport) partidă; joc; meci.
ozîsma
ozîşmak v.i. 1. a se întrece; a se
 depăși reciproc. 2. a concura.
          s. 1. întrecere; concurs;
ozîşuw
 competiție. 2. (sport) partidă; joc; meci.
ozîşuwğî s. concurent; competitor.
ozma s. întrecere; depășire.
ozmak v.t. a întrece; a depăși. //
 •ozmak yasak depășirea interzisă.
ozon s. ozon.
ozonlaşkan adj. ozonizat.
ozonlaşma s. ozonizare.
ozonlaşmak v.i. a se ozoniza.
ozonlaştîrma s. ozonizare.
ozonlastîrmak v.t. a ozoniza.
ozonlî adj. cu ozon; ozonizat.
ozonlaştîruw s. ozonizare.
ozonlaşuw s. ozonizare.
ozuw s. întrecere; depășire.
```

Ó

óbek s. grămadă; morman; stivă; movilă.

óbet I. *adj.* (*anat.*) pectoral; piept. **II.** s. (*anat.*) piept; sân; mamelă.

óbetşík s. (anat.) mamelon; sfârc.

óbetuşî s. (anat.) mamelon; sfârc. **óbiy** s. (dim.) pupic.

óbílgen adj. sărutat; pupat.

óbílmek v.i. a fi sărutat; a fi pupat.

óbíş s. sărut; sărutare; pup.

óbíşmek v.i. a se săruta; a se pupa. **óbúw** s. sărutare; pup.

ódef/ódew s. 1. sarcină; datorie;
obligație. 2. (şcol.) temă.

ódeflí/ódewlí adj. însărcinat; împuternicit (cu o misiune).

ódegen s., adj. plătitor.

ódek s. (anat.) esofag.

ódeleğek *adj.* de plătit; plătibil; scadent.

ódelgen adj. plătit; achitat. //
•ódelgen ğeñkşí (mil.) mercenar.

ódelmek v.i. a se plăti; a se achita.
ódeme s. 1. plată; achitare. 2. amortizare; rambursare. 3. plată; despăgubire. // •ódeme tartmasî balanță de plăți. •ódeme wakîtî

(fin.) scadență.

ódemek v.t. 1. a plăti; a achita. 2. a plăti; a despăgubi. 3. (econ.) a amortiza. // •kaytarîp ódemek a rambursa. •taksit men ódemek a plăti în rate. •zahmetín ódemek a-i plăti osteneala; a-l răsplăti; a-l retribui. •zararîn ódemek a-i achita prejudiciul; a-l despăgubi. // •hemen ódiyğekmen plătesc imediat. •kasaga ódeñíz! plătiți la casă!; •kímge ódemem lázîm? cui trebuie să plătesc?; •satuwğuga ódeñíz! plătiți vânzătorului!; •şúndí ódiyğek bolaman doresc să plătesc acum.

ódemelí adj. rambursabil.

ódenek s. indemnizație; alocație.

ódentí s. cotizație.

ódetílgen *adj.* taxat; făcut să plătească; executat.

ódetme s. taxare; punere la plată; executarea debitorilor.

ódetmek *v.t.* a taxa; a face să plătească; a executa debitori.

ódewğí s. platnic; plătitor.

ódíl s. premiu; recompensă.

ódílberúw s. premiere.

ódíllí adj. premiat; recompensat.

6f interj. of!; uf!;

ófke s. **1.** furie; mânie; ciudă. **2.** (anat.) plămân. **3.** (med.) tuberculoză; ftizie; oftică.

ófkeğí adj. coleric.

ófkelendírmek *v.t.* a înfuria; a mânia; a supăra.

ófkelendírúwğí adj. supărător.

ófkelenewuygan *adj.* supărăcios; arțăgos; irascibil.

ófkelenewuyma s. nervozitate; arţag; irascibilitate.

ófkelenewuyuw s. nervozitate; arţag; irascibilitate.

ófkelengen adj. 1. înfuriat; furios; înciudat; mânios; supărat; indignat; revoltat. 2. (med.) tuberculos; ftizic; ofticos.

ófkelenme s. furie; mânie; ciudă; supărare; indignare; revoltă.

ófkelenmek *v.i.* a se înfuria; a se mânia; a se supăra.

ófkelí *adj.* **1.** înfuriat; furios; înciudat; mânios; supărat; indignat; revoltat. **2.** *(med.)* tuberculos; ftizic; ofticos.

ófkeotî s. (bot.) pulmonariță; plămânărică; cuscrişor; mierea-ursului (lat., Pulmonaria officinalis).

ófkesíz adj. fără mânie; fără furie; fără ciudă.

ógít s. sfat; povață; învățătură.

ógítlemek *v.t.* a sfătui; a povățui. **ógítlí** *adj.* sfătuit; povățuit.

ógítşí s. sfătuitor; povățuitor.

ógíy adj. 1. vitreg. 2. de pripas. // •ógíy ana mamă vitregă. •ógíy baba tată vitreg. •ógíy kardaş frate vitreg.

ógíylík s. vitregie.

ógíysíregen adj. nostalgic; stingher.
ógíysíreme s. nostalgie; dor;
stinghereală.

ógíysíremek *v.i.* a se simți străin; a-i fi dor; a se simți stingher.

ógíz s. 1. bou. 2. (astr.) zodia taurului.

// •ógíz yeríne salmak a lua pe
cineva de bou. // •ógíz
arabasînday (d. oameni) lent;
foarte încet. •ógíz yîlî (cron.) anul
boului (conform vechiului calendar
tătăresc). •ógízníñ ógízí boul
boilor.

ógízdiy adv. ca boul; de-a-n boulea. // •ógízdiy ókírmek a urla ca un bou. •ógízdiy şalîşmak a munci ca un bou.

ógízí, ğupar- s. (zool.) bou-moscat (lat., Ovibos moschatus).

ógízí, zebuw- s. (zool.) zebu (lat., Bos indicus).

ógíz-kómbelegí s. (bot.) gogoaṣä;
răsuflătoarea-pământului (lat.,
Lycoperdon bovista).

ógízkózí s. (bot.) margaretä; mărgărită; ochiul-boului (lat., Chrysanthemum leucanthemum; Tanacetum leucanthemum).

ógízlík s. **1.** grosolănie; bădărănie; impolitețe; indecență. **2.** agresivitate.

ógíz-moyînlî-aynak s. (orn.) ibis amazonian (lat., Theristicus caudatus).

ógíz-moyînlî-ibis s. (orn.) ibis amazonian (lat., Theristicus caudatus).

ógízşík s. (dim.) bouşor; bouţ;
boulean.

ók I. postp. din faţă; dinaintea; din faţa. II. s. partea din faţă; partea de dinainte; faţă. // •ógſn almak a prevedea; a preîntâmpina; a avansa; a o lua înainte. •ógſn kesmek a intercepta; a tăia calea; a tâlhări. // •ók sîra rândul din faţă. •ók yagî partea de dinainte.

ókíníş s. regret; căință; remușcare;

vaiet; văicăreală.

ókíníşlí adj. regretabil; cu regret.

ókínme s. regret; căință; remuşcare; vaiet; văicăreală.

ókínmek v.i. a regreta; a se căi; a avea remuşcări; a se plânge; a se văita; a se văicări.

ókínúw s. regret; căință; remuşcare; vaiet; văicăreală.

ókínúwğí adj. regretabil.

ókíre-ókíre adv. cu strigăte; cu țipete.
// •ókíre-ókíre ǧîlamak a plânge
în hohote.

ókírme s. 1. zbierăt; țipăt; urlet; chiot.

ókírmek v.i. 1. a zbiera; a tipa; a urla; a chiui.
2. a rage. //
ógízğe/ógízdiy ókírmek a urla ca un bou.

ókírtmek *v.t.* **1.** a determina să zbiere; a determina să țipe. **2.** a determina să

ókírtúwğí s., *adj.* intrigant; instigator; incitator; provocator; aṭâṭător.

ókírúw s. 1. zbierăt; țipăt; urlet; chiot.2. răget.

ókke *adv.* spre înainte.

ókse s. **1.** (fig.) momeală; ademenire. **2.** clei.

ókseleme s. încleiere; ademenire.

ókselemek v.t. a încleia; a ademeni.

ókselengen *adj.* încleiat; ademenit.

ókselenmek *v.i.* a se încleia; a se ademeni.

ókselewğí adj. ademenitor.

ókselí adj. 1. (fig.) momit; ademenit.2. încleiat. 3. cleios.

óksí s. tăciune; cărbune.

óksír interj. hapciu!;

óksírík s. (med.) tuse.

óksírme s. (med.) strănut; tuse.

óksírmek v.i. a strănuta; a tuşi. // •ğútkúrúp óksíremen strănut şi tuşesc.

óksíz s., *adj.* orfan.

óksízlík s. viată de orfan; vitregie. // •balalîktan óksízlíkníñ aşşî daamîn tattî din copilărie a gustat amărăciunea de a fi orfan. •tuyum óksízlígí (med.) anestezie.

óksóz s. prefață; cuvânt înainte; introducere.

ókşe s. 1. toc (la pantofi). 2. (anat.)
călcâi. // •ókşe parşasî flec.

ókşeli adj. cu toc (la pantofi). //
•ókşeli pantof pantofi cu toc.

ókşesíz adj. fără toc (la pantofi).

ókselí-selbe s. (bot.) cinstet; lăpuş; jale-cleioasă; salvie-cleioasă (lat., Salvia glutinosa).

ókseotî s. (bot.) vâsc (lat., Viscum album).

ókseotî, meşe- s. (bot.) vâsc-destejar; mărgăritar (lat., Loranthus Europaeus).

ókseotî-sayragî s. (orn.) sturz de vâsc (lat., Turdus viscivorus).

óksíríkotî s. (bot.) podbal; ropan (lat., Tussilago farfara).

óksíz-şulluk s. (orn.) becaţină solitară (lat., Gallinago solitaria).

óktakî s. (gram.) prepoziție.

óktakîlî adj. (gram.) prepozițional.

ókte adv. în față; înainte. // •ókte turganlar notabilitate; fruntaș.

óktegí *adj.* de față.

óktekí adj. de față.

óktem *adj.* semeţ; trufaş; mândru; falnic.

óktemlík s. semeție; trufie; mândrie; fălnicie.

ókten adv. din față; anticipat.

óleğeklí adj. muritor.

ólgen adj. răposat; mort; muritor. // •ólgenlerníñ yúzdesí mortalitate. •ópkeden ólgen a murit de tuberculoză.

ólgensoñ *adj.* după moarte; post mortem.

ólí I. adj. mort; cadaveric; neînsufleţit; mortuar. II. s. mort; cadavru. // •ólí tíl limbă moartă. •yarî tíri, yarî óli pe jumătate viu, pe jumătate mort. ólídiy adj. cadaveric.

ólíkana s. morgă.

ólím s. moarte; sucombare. // •ólím dereğesí rata mortalității. •ólím fayizí mortalitate. •ólím ğezasî (jur.) pedeapsa cu moartea. •ólím gibí úrkútken macabru. •ólím sebebí cauza morții. •ólím tewúkesí data decesului •ólímden **burun** înainte de ólímden soñra basîlgan postum. •tabiy/tuwa ólím moarte naturală.

ólímdensoň *adj.* după moarte; post mortem.

ólímdenuyandîruw s. reînviere.

ólímdenuyangan adj. reînviat.

ólímdenyangan adj. reînviat.

ólímdenyantuw s. reînviere.

ólímğí adj. ucigător. // •ólímğí kastalîk boală ucigătoare.

ólím-kalîm adj. vital; pe viață şi pe moarte. // •ólím-kalîm talaşmasî luptă pe viață şi pe moarte.

ólímlí adj. muritor. // •dúniya
 ólímlí lumea e muritoare.

ólímsíz adj. etern; nemuritor.

ólímsízleşken adj. eternizat; imortalizat.

ólímsízleşme s. eternizare; imortalizare.

ólímsízleşmek *v.i.* a se eterniza; a se imortaliza.

ólímsízleştírílgen *adj.* eternizat; imortalizat.

ólímsízleştírílmek *v.i.* a se eterniza; a se imortaliza.

ólímsízleştírmek v.t. a eterniza; a imortaliza.

ólímsízleştírúw s. eternizare imortalizare.

ólímsízleştírúwlí adj. eternizat; imortalizat.

ólímsízlík s. eternitate; nemurire.

ólínmek v.i. a se muri.

ólmeden *adv.* înainte de moarte; ante mortem.

ólmegenşík *adv*. înainte de moarte; ante mortem.

ólmek v.i. 1. a muri; a sucomba (şi fig.). 2. (d. plante) a se ofili; a se veşteji; a se trece; a muri. 3. a ieşi din uz; a nu mai fi la modă; a trece. // •aştan ólmek a muri de foame. •eğelí men ólmek a muri de moarte bună. •kúlmekten ólmek a se prăpădi de râs. // •ğaşlay ólíp kettí a muri de tânăr.

ólmez adj. nemuritor; nepieritor. //
•ólmez ğîr cântec nemuritor.

ólmezlík s. nemurire. // •ólmezlík suwî elixir.

ólmezşeşek s. (bot.) siminoc; imortelă (lat., Helichrysum arenarium).

ólmezşeşek, sarî- s. (bot.) imortelăgalbenă (lat., Helichrysum orientale).

 ólmez-tegenek s. (bot.) ghimpepădureț (lat., Ruscus aculeatus).
 ólmiykalîr adj. nemuritor; nepieritor. ólmiykalma s. nemurire.

ólmiykaluw s. nemurire.

ólşe s. măsură; mărime. // •ólşesin
almak a-i lua măsura; a-l măsura. //
•uzunluk ólşesi măsură de
lungime.

ólşealuw s. măsurare.

ólşek s. 1. baniţă; dublă (la grâu etc.).
2. (mat., geogr.) scară.
3. măsură; mărime.

ólşelealmaz adj. incalculabil.

ólşelgen *adj.* **1.** măsurat. **2.** măsurabil.

ólşelme s. măsurare.

ólşelmek v.i. a fi măsurat; a se măsura.

ólşelmez adj. nemăsurabil; incomensurabil.

ólşelmiykalîr *adj.* incalculabil; incomensurabil; nemăsurabil.

ólşeme s. 1. măsurare; dimensionare; etalonare.
2. (fig.) cântărire; estimare.
3. (fig.) moderare; cumpătare; ponderare; temperare; înfrânare. // ealan ólşemesí măsurarea suprafeței. •ólşeme şerítí ruletă.

ólşemek v.t. 1. a măsura; a dimensiona; a etalona. 2. (fig.) a cântări; a estima. 3. (fig.) a modera; a cumpăta; a pondera; a tempera; a înfrâna. // •ólşep píşmek a măsura înainte de a croi; a măsura şi a croi; a cumpăni. // •ólşep píşmegen nesăbuit.

ólşep-píşílgen adj. măsurat; cumpănit; chibzuit.

ólşep-píşúw s. măsurare; cumpănire; chibzuire.

ólşetmek v.t. 1. a face să măsoare; a face să dimensioneze; a determina să etaloneze. 2. (fig.) a face să cântărească; a determina să estimeze. 3. (fig.) a face să modereze; a determina să fie cumpătat; a face să pondereze; a determina să tempereze; a face să înfrâneze.

ólşewgekelgen *adj.* măsurabil.

ólşewgekelmez adj. nemăsurabil.
ólşewleme s. măsurare; dimensionare; etalonare.

ólşewlemek *v.t.* a măsura; a dimensiona; a etalona.

ólşewlí adj. 1. măsurat; etalonat; dimensionat. 2.)fig., d. oameni) moderat; cumpătat; ponderat; temperat; înfrânat.

ólşewlúk s. moderație; cumpătare; ponderare; temperare; înfrânare.

ólşewsúz adj. fără măsură; nechibzuit; nesocotit; necugetat; necumpătat; nesăbuit.

ólşewsúzlúk s. lipsă de măsură; nesocotință; nechibzuință; necugetare; necumpătare; nesăbuință.

ólşí s. măsură; etalon; dimensiune (şi mat.).

ólşím s. 1. măsurătoare; măsurare. 2. calcul final; rezultat.

ólşímleme s. judecare; socotire; calculare.

ólşímlemek *v.t.* **1.** a judeca; a socoti; a calcula. **2.** a estima; a aprecia.

ólúw s. moarte; sucombare.

ólúwğí adj. muritor.

Ómer s. (antrop. m., arab.) "Viață"; "Existență".

ómíldírík s. armură; platoşă; zale; cuirasă; pieptar.

ómíldíríklí *adj.* împlătoșat; înzăuat; cuirasat; blindat.

ómír s. viață; existență. // •ómír súrmek a-și duce traiul; a-și petrece viața; a trăi. •ómírín geşírmek ași duce traiul; a-și petrece viața; a trăi. •yaman ómír súrmek a nu-i fi casa casă și masa masă. // •Alla(h)
uzun ómír bersín! să vă dea
Domnul viață îndelungată!; •ómír uzunlugî longevitate. • ómírí bolgan kadar atât cât are de trăit; toată viața. •ómírín kalk úşún berdí și-a dat viața pentru popor. •ómírníň kúzí toamna vietii. • ótken ómír antecedent. • tabiy ómír viață normală. •uzun ómír yaşama longevitate. ómírler! la mulți ani!; viață îndelungată!; •uzun ómírler! viată îndelungată!; la mulți ani!;

ómírbílímğísí s. biolog.

ómírbílímí I. adj. biologic. II. s. biologie.

ómírbílímlí adj. biologic.

ómírğe adv. toată viața; pe viață.

ómírgolî I. *adj.* biografic. **II.** s. biografie; curriculum vitae.

ómírğollî *adj.* biografic.

ómírínde adv. în viața lui. //
 •ómírínde eşítmek a auzi în viața lui; a pomeni. •ómírínde kórmek a vedea în viața lui; a pomeni.

 ómíríndeeşítílmegen
 adj.

 nemaipomenit;
 extraordinar;

 nemaivăzut;
 nemaiauzit;

 nemaiîntâlnit.

 ómíríndekórílmegen
 adj.

 nemaipomenit;
 extraordinar;

 nemaivăzut;
 nemaiauzit;

 nemaiîntâlnit.

ómírkimiya s. biochimie.

ómírkimiyağî s. biochimist.

ómírkúre s. biosferă.

ómírlík s. nemurire.

ómírsíz adj. cu viață scurtă; instabil.

ómírsízlík s. instabilitate.

ómírsîzgalî adj. biografic.

ómírsîzgasî I. adj. biografic. II. s. biografie.

ómírtamîrî s. (bot.) ginseng; rădăcinavieții (lat., Panax ginseg).

ónder I. adj. înalt; grandios; măreţ;
magnific; suprem. II. s. 1. lider;
conducător. 2. (geogr.) munte;
înăltime.

 ónderlík s. 1. (geogr.) înălţime; munte. 2. grandoare; măreţie; supremaţie.

ónem s. importanţă; însemnătate; atenţie. // •ónem bermek a acorda importanţă. •ónem kazanmak a căpăta importanţă. // •ónemí yok n-are importanţă.

ónemlí adj. important; însemnat. //
•bek ónemlí foarte important.

ónemsíz *adj.* neimportant; lipsit de importanță; lipsit de însemnătate.

ónerge s. moțiune; memorandum.

ónerílgen *adj.* propus; oferit; recomandat.

ónerme s. 1. propunere; ofertă; recomandare. 2. (gram.) propoziție. 3. (fil.) teoremă.

ónermek v.t. a propune; a oferi; a

recomanda.

ónsen s. (la şa) oblânc.

ópke s. 1. furie; mânie; ciudă. 2. (anat.) plămân. **3.** (med.) tuberculoză; ftizie; oftică. // •dak kadar ópkem bar am o supărare cât un munte. • ópkeden ólgen a murit de tuberculoză.

ópkeğí *adj.* coleric.

ópkelendírmek v.t. a înfuria; a mânia; a supăra.

ópkelendírúwğí adj. supărător.

ópkelenewuygan adj. supărăcios; arțăgos; irascibil.

ópkelenewuyma s. nervozitate; arţag; irascibilitate.

ópkelenewuyuw s. nervozitate; arțag; irascibilitate.

ópkelengen adj. 1. înfuriat; furios; înciudat; mânios; supărat; indignat; revoltat. 2. (med.) tuberculos; ftizic; ofticos.

ópkelenme s. furie; mânie; ciudă; supărare; indignare; revoltă.

ópkelenmek v.i. a se înfuria; a se mânia; a se supăra. // •şalt ópkelengen coleric.

ópkelí adj. 1. înfuriat; furios; înciudat; mânios; supărat; indignat; revoltat. 2. (med.) tuberculos; ftizic;

ópkesíz adj. fără mânie; fără furie; fără ciudă.

ópmek v.t. a săruta; a pupa. // •awuzundan ópmek a-i da cuiva o gură; a-l săruta pe gură. •etek ópmek a săruta poalele; a se linguși. •kol ópmek a săruta mâna.

ór adv. sus.

órde adv. sus; pe partea superioară; deasupra.

órdegí adj. care este sus; care este

órdegí, Afrika-Murunî- s. (orn.) rață de Cap; sarselă de Cap (lat., Anas capensis).

órdegí, Amazons. (orn.) rață braziliană; rață amazoniană (lat., Amazonetta brasiliensis).

órdegí, Amerika- s. (om.) rață leșească (lat., Cairina moschata). órdegí, Baykal- s. (om.) rață mică de Baikal (lat., Anas formosa).

órdegí, Filipin- s. (orn.) rață filipineză (lat., Anas luzonica).

órdegí, ğaz- s. (orn.) rață porumbacă Marmaronetta angustirostris).

órdegí, Islant-altînkóz- s. (orn.) rața lui Barrow (lat., Bucephala islandica).

órdegí, kara-Amerika- s. (orn.) rață neagră americană (lat., Melanitta nigra americana).

órdegí, kara-kózlí-deñíz- s. (orn.) roșcat (lat., Polysticta

órdegí, kózíldíríklí-deñíz- s. (orn.) eider cu ochelari (lat., Somateria fischeri).

órdegí, kral-deñíz- s. (orn.) eider (lat., regal Somateria spectabilis).

órdegí, kúrekşí-Afrika-Murunî- s. (om.) rață lopătar de Cap (lat., Anas smithii).

órdegí, kúrekşí-Awustraliye-(orn.) rață lopătar australiană (lat., Anas rhynchotis).

órdegí, puna-Amazon- s. (orn.) rață puna sud-americană (lat., Anas puna).

órdegí, şîjgîruwğî-Amerika-(orn.) rață fluierătoare americană (lat., Anas americana).

órdegí, sîradan-deñíz- s. (orn.) eider (lat., Somateria mollissima).

órdegí, yeşíl-kanatlî- Amerika- s. (orn.) rață cu aripă verde americană (lat., Anas crecca carolinensis). órdek s. (orn.) rață (lat., Anas

platyrhynchos domesticus). // órdek balasî/bîğîsî răţuşcă; boboc de rață. •órdek eti carne de rată.

órdek, ak-başlî- s. (om.) rață cu cap alb (lat., Oxyura leucocephala). órdek, ak-pîşkî- s. (orn.) ferestraş mic (lat., Mergus albellus).

órdek, ak-yúzlí- s. (om.) rață cu Bucephala obraz alb (lat.,albeola).

órdek, ak-yúzlí-kîl-kuyruklî-(orn.) rață cu obrazul alb (lat., Anas bahamensis).

órdek, alaşa- s. (orn.) rață pătată (lat., Anas flavirostris).

órdek, altînkóz- s. (orn.) rață Bucephala sunătoare (lat., clangula).

órdek, bozs. (orn.) rață pestriță (lat., Anas strepera).

órdek, gúmúş- s. (orn.) rață argintie (lat., Anas versicolor).

órdek, kadife- s. (om.) rață catifelată (lat., Melanitta fusca).

(orn.) órdek, kalpaklî-pîşkîferestraș cu glugă (lat., Mergus cucullatus; Lophodytes cucullatus).

órdek, karas. (orn.) rată neagră (lat., Melanitta nigra).

órdek, kara-başlî- s. (orn.) rață cu cap negru (lat., Heteronetta atricapilla).

órdek, kawerengí- s. (orn.) rață brună (lat., Anas rubripes).

órdek, kekeşlí-pîşkî- s. (orn.) Mergus ferestraş moțat (lat., serrator).

órdek, kestanerengí- s. (orn.) rață castanie (lat., Anas castanea).

órdek, kíşkene- s. (orn.) rață mică (lat., Anas crecca).

órdek, kîlkuyruk- s. (orn.) rață sulitar (lat., Anas acuta).

órdek, kîrmîzî-gágáalî- s. (om.) rață cu cioc roșu (lat., Anas erythrorhyncha).

órdek, kîzîl-kúrekşí- s. (om.) rață lopătar roșie (lat., Anas platalea). órdek, kîzîl-sîrtlî- s. (om.) rață cu spinare roșie (lat., Callonetta

leucophrys). órdek, kongîr- s. (orn.) rață roșcată jamaicană (lat., Oxyura

jamaicensis). órdek, kuruldawğî- s. (orn.) rață (lat., cârâitoare Anas querquedula).

órdek, kúrekşí- s. (orn.) rață lingurar (lat., Anas clypeata; Spatula clypeata).

órdek, mawî-kanatlî- s. (orn.) rață cu aripă albastră (lat., discors).

órdek, oraklî- s. (om.) rață mică siberiană (lat., Anas falcata).

órdek, pamuk- s. (orn.) rață mică de (lat., bumbac Nettapus coromandelianus).

órdek, pîşkî- s. (orn.) ferestraş mare; bodârlău cu ferăstrău (lat., Mergus merganser).

órdek, şakabazs. (orn.) rață arlechin (lat., Histrionicus histrionicus).

órdek, şîjgîruwğîs. (orn.) rată fluierătoare europeană (lat., Anas penelope).

órdek, sarî-gágáalî- s. (orn.) rață cu cioc galben (lat., Anas undulata). órdek, tarak- s. (orn.) rață pieptene (lat., Sarkidiornis sylvicola). órdek, tel-kuyruklî- s. (om.) rață de

ghețuri (lat., Clangula hyemalis). órdek, tolarengí- s. (orn.) rață Anas cărămizie (lat., cyanoptera).

órdek, yeşîlbaş- s. (orn.) rață mare

(lat., Anas platyrhynchos). **órdekí** adj. care este sus; care este deasupra.

órdekíleríndiy adv. ca cele de mai sus.

órdek-kerdemesí s. (bot.) brâncuță; rapiță-sălbatică (lat., Nasturtium palustre).

órdekmurun s. (zool.) ornitorinc (lat., Ornithorhynchus anatinus).

órdek-teresí s. (bot.) brâncuță; rapiță-(lat., sălbatică Nasturtium palustre).

órden adv. de sus; dinspre partea superioară.

óre s. (med.) urticarie.

óreke s. furcă de tors; crăcan; cracă ramificată.

óren s. ruină; dărâmătură (și fig.).

óreñge s. (zool.) rinocer (lat., Rhinoceros).

óreñgebóğek s. (ent.) băligar-cu-corn; caraban; nasicorn (lat., Oryctes nasicornis).

óreñgekuş s. (orn.) pasărea-rinocer; corbul cu corn (lat., Bucorvus abyssinicus).

óreñgekuş, bozs. (orn.) pasărea rinocer toko cenușie (lat., Tockus nasutus).

óreñge-tezíkşí s. (ent.) caraban; nasicorn; băligar-cu-corn Oryctes nasicornis).

órf s. obicei; datină.

órfiy adj. strămoșesc; din datină.

órge adv. în sus; spre partea superioară.

órgí s. 1. împletire; împletitură. 2. (anat.) plex.

órgín adj. organizat; orânduit.

órgít s. organizație. // •sindikat órgítí organizație de sindicat.

órgítleme s. organizare.

órgítlemek v.t. a organiza.

órgítlengen adj. organizat. **órgítlenmek** v.i. a se organiza.

órgítlí adj. organizat.

órgítşí s. organizator.

órí s. construcție; clădire.

órílgen adj. crosetat; împletit; tricotat. órílmek v.i. a fi împletit; a fi tricotat; a fi croșetat.

órím s. împletitură; obiect tricotat; obiect croșetat. // •șáș órímí împletitură de păr.

órímğegí, kanara- s. (ent.) tarantulă (lat., Lycosa tarentula).

s. (ent.) păianjen. órímğek • órímğek ğîlîmî păienjeniş; pânză de păianien.

órínde *adv.* în susul.

órínden adv. din susul.

óríne *adv.* spre susul. órkeş s. (la cămile) cocoașă.

órme s. **1.** împletire; tricotare; tricotaj;

croșetare. 2. pulover.

órmek v.t. a împleti; a tricota; a croşeta. // •başîna şorap órmek a-i coace cuiva turta; a i-o coace.

órmeler s., pl. tricotaje.

órpek s. basma; batic.

órseň s. **1.** înflăcărare; ardoare; entuziasm. **2.** frenezie.

órseñke s., *adj.* entuziast; exaltat; înflăcărat; înfocat; emotiv.

órseñleme s. înflăcărare; emoționare. **órseñlemek** v.i. 1. a se înflăcăra; a se entuziasma. 2. a se emoționa.

órseñlenme s. înflăcărare; emoționare.

órseñlenmek *v.i.* **1.** a se înflăcăra; a se entuziasma. **2.** a se emoționa.

órseñletken *adj.* entuziasmant; emoţionant.

órseñletmek *v.t.* **1.** a determina să se înflăcăreze; a determina să se entuziasmeze. **2.** a emoționa; a înflăcăra.

órseñletúwğí *adj.* entuziasmant; emoționant.

órseñlí *adj.* înflăcărat; cuprins de ardoare; entuziasmat; emotiv; frenetic.

órt-bastîr s. acoperire; muşamalizare.
órtí s. învelitoare; husă. // •órtí
bastîrmak a înveli cu pânză; a
muşamaliza. // •ğatak órtísí
cuvertură. •sîpîra/masa órtísí
fată de masă.

órtíbasîlgan adj. voalat; muşamalizat.
órtíbastîruw s. muşamalizare.

órtíbasuw s. muşamalizare. // •órtíbasuw etmek a înveli cu pânză; a muşamaliza.

órtík adj. acoperit; învelit.

órtílgen adj. **1.** învelit; acoperit; închis. **2.** muşamalizat.

órtílgen-basîlgan adj. acoperit;
muşamalizat.

órtílmegen adj. neacoperit.

órtílmek v.i. 1. a fi acoperit; a fi învelit. 2. (d. o uṣā) a fi închis. 3. (fig.) a fi ascuns; a fi muşamalizat.

órtílmiykalgan adj. neacoperit.

ortísíz adj. neacoperit.

órtíşken *adj.* corespunzător; potrivit; compatibilitate.

órtíşme s. corespondență; potrivire; compatibilitate.

órtíşmegen *adj.* necorespunzător; nepotrivit; incompatibil.

órtíşmek *v.i.* a corespunde; a se potrivi.

órtíşmeme s. nepotrivire; incompatibilitate.

órtíşmiykalgan *adj.* necorespunzător; nepotrivit; incompatibil.

órtíşmiykalîr adj. necorespunzător; nepotrivit; incompatibil.

órtíşmiykalma s. nepotrivire; incompatibilitate.

órtíşmiykaluw s. nepotrivire;
incompatibilitate.

órtíştírme s. ajustare; potrivire; brodire; nimerire.

ortiştirmek v.t. a ajusta; a potrivi; a
brodi; a nimeri.

órtme s. 1. acoperire; tapiserie. 2.
 (fig.) muşamalizare.

órtmek v.t. 1. a acoperi; a înveli. 2. a închide (uşa). 3. (fig.) a ascunde; a muşamaliza. // •başîn órtmek a se îmbrobodi.

órtúw s. acoperire; învelire; închidere;
 ascundere; muşamalizare.

órtúwğí s. tapițer.

órtúwlí adj. acoperit; învelit; închis;
 ascuns; muşamalizat.

órúw s. împletitură; tricotare; tricotaj; croşetare. // •órúwún şeşmek a se despleti. // •ğún órúwí tricotaj de lână.

órúwlí adj. împletit; tricotat; croșetat. **óse-óse** adv. progresiv.

ósímlík s. 1. plantă. 2. plantație. //
ósímlík evrení regnul vegetal.
ósímlík mayî untdelemn. •sús
ósímlígí plantă ornamentală.
tîbiy ósímlík plantă medicinală.

ósímlíkbílímğí *adj.* botanic. **ósímlíkbílímí** s. botanică.

ósímlíkler s., pl. vegetație; floră.

ósímlíksíz adj. (d. munți) pleşuv.
ósímlíksízlík s. (d. munți) pleşuvie.

ósímlíkşí s., adj. vegetarian; vegetal.
ósíş s. 1. mărire; intensificare. 2.
mărire; creştere; dezvoltare; progres.

ósken *adj.* **1.** mărit; intensificat. **2.** mărit; crescut; dezvoltat; spornic.

óskendeñíz s. (geogr.) flux.

ósme s. **1.** mărire; intensificare. **2.** mărire; creștere; dezvoltare; progres.

ósmek v.i. 1. a se mări; a se intensifica. 2. (d. ape, preţuri) a creşte; a se umfla. 3. a se mări; a creşte; a se dezvolta; a progresa. // •endamî ósmek a lua proporții. •kursagî ósmek a face burtă; a-i creşte pântecele; a lua în pântece. •murunî bek ósmek a-şi lua nasul la purtare; a se obrăznici. •sayîsî ósmek a creşte numeric. // •yaşasîn, óssín, şeşek atsîn! trăiască, crească şi înflorească!;

ósmelí adj. crescător; intensiv.

óstíre s. (zool.) stridie (lat., Ostrea
 edulis).

óstírgen adj. crescător; intensificator. óstírgeş s. lupă. // •óstírgeş astînda sub lupă.

óstírílgen adj. 1. mărit; intensificat.2. mărit; crescut; dezvoltat; educat; prăsit.

óstírme s. **1.** mărire; intensificare. **2.** mărire; creștere; dezvoltare; educare; prăsire.

óstírmek v.t. 1. a mări; a intensifica.
2. a mări; a creşte; a dezvolta; a educa; a prăsi.

óstírúwğí adj. augmentativ.

ósúw s. mărire; intensificare. //
 memleketníñ ósúw tasawurî planul de dezvoltare a țării.
 ulkanîñ ósúwí dezvoltarea țării.

óş s. răzbunare; resentiment. // •óşîn almak a-şi scoate un foc de la inimă; a se răzbuna.

óṣalgan *adj.* răzbunător; vindicativ.

óşek s. bârfă; clevetire. // •óşek kaynatmak a sporovăi; a bârfi; a cleveti.

óşek-fesat s. bârfă şi intrigă.

óşekkaynatuw s. flecăreală; sporovăială; taifas.

óşeklemek *adj.* a bârfi; a calomnia.

óşeklengen adj. bârfit; calomniat.

óşekşí s. bârfitor; clevetitor.

óşekşílík s. bârfă; clevetire.

óşerk s. încercare; tentativă; test;
 eseu.

óşerkşí s. eseist.

óşerkşílík s. eseistică.

óşíalîngan *adj.* răzbunat.

óşíktírílgen *adj.* instigat; incitat; provocat; aṭâṭat; întărâtat.

óşíktírílmek v.i. a se instiga; a se incita; a se provoca; a se aţâţa; a se întărâta.

óşíktírme s. **1.** diversiune. **2.** instigare; incitare; provocare; aţâţare;

întărâtare.

óşíktírmek *v.t.* a instiga; a incita; a provoca; a aţâţa; a întărâta.

óşíktírúw s. 1. instigare; incitare; provocare; aţâţare; întărâtare. 2. diversiune.

óşíktírúwğí s., adj. intrigant; instigator; incitator; provocator; aţâţător.

ót s. 1. (anat.) fiere; bilă; vezică biliară; colecist. 2. fiere; venin. // •ót kusmak a vărsa fiere; a fi mânios.
•óti kopmak/patlamak a-i crăpa fierea; a se speria.

óteberí adv. puţin; întrucâtva; într-o
oarecare măsură. // •óteberí
aldga ketiñiz! mergeţi puţin mai
înainte!;

óter adj. penetrant.

ótíkopkan *adj.* îngrozit; înspăimântat; speriat.

ótímlí adj. (lingv.) sonor.

ótímsíz adj. (lingv.) surd.

ótípatlagan adj. îngrozit; înspăimântat; speriat.

ótíş s. (d. păsări și instrumente de suflat) cântec; cântat.

ótíşmek v.i. (d. păsări) a cânta laolaltă; a ciripi laolaltă.

ótken adj. 1. pătrunzător; acut. 2. precedent; anterior; trecut. 3. pătrunzător; străpungător. 4. răsunător. 5. (d. păsări) cântător. // oótken kuş pasăre cântătoare. oótken ómír antecedent. oótken tartîkawaz/sessíz/únsúz (lingv.) consoană sonoră. oótken uşlî ascuţit; tăios.

ótken-ak-kuyruklî-suwbúrkút s. (om.) vultur pescar african (lat., Haliaeetus vocifer).

ótken-esmer-atmağa
cântătoare
metabates).s. (orn.) ulie
Melierax
Melierax

ótken-Gabar-atmağasî s. (orn.) ulie cântătoare de Gabar (lat., Micronisus gabar).

ótkengefigelleşken adj. retroactiv.

ótken-geşken *adj.* **1.** precedent; anterior; trecut. **2.** trecător.

ótken-kîlîşotî s. (bot.) sovârvariță (lat., Hypericum acutum).

ótken-kuw s. (orn.) lebădă de iarnă (lat., Cygnus cygnus).

ótken-şalî-boztorgayî s. (orn.)
ciocârlie de tufiş (lat., Mirafra
cantillans).

ótken-sayrak s. (orn.) sturz cântator (lat., Turdus philomelos).

ótken-tokîrawun s. (om.) cocor american (lat., Grus americana).

ótken-torgay s. (orn.) vrabie
cântătoare (lat., Melospiza
melodia).

ótken-turna s. (orn.) cocor american (lat., Grus americana).

ótkísesí s. (anat.) fiere; vezică biliară; colecist.

ótkízdírmek v.t. 1. a face să cânte. 2. a face să răsune. 3. a face să pătrundă; a face să străpungă; a face să răzbată; a face să răzbească.

ótkopargan adj. înspăimântător.

ótkopartkan *adj.* groaznic; îngrozitor; înspăimântător.

ótkopmasî s. groază; sperietură.

ótlegen, ak-kara- s. (orn.) parulă alb-negru (lat., Mniotilta varia).

ótlegen, ak-yúzlí- s. (om.) dendroica cu obraz alb (lat., Dendroica striata).

ótlegen, altîn-moyînlî- s. (orn.)

dendroica cu gât portocaliu (lat., Dendroica fusca).

ótlegen, kaplan- s. (orn.) dendroica tigru (lat., Dendroica tigrina).

ótlegen, koñgîr-karînlîs. (orn.) dendroica cu piept castaniu (lat., Dendroica castanea).

ótlegen, şimaliy- s. (om.) parulă nordică (lat., Parula americana). ótlegen, sarî- s. (orn.) dendroica americană galbenă (lat., Dendroica petechia).

ótlegen, sarî-kekeşlís. (orn.) dendroica cu moț galben (lat., Dendroica pensylvanica).

ótlegen, sarî-yúzlí- s. (orn.) parulă cu glugă (lat., Wilsonia citrina). ótlegen, tajlî- s. (orn.) dendroica cu

(lat., Dendroica coroană coronata).

ótlegen, yeşíl-sîrtlîs. (orn.) dendroica verde (lat., Dendroica

ótlegení, Kanada- s. (orn.) parulă Wilsonia canadiană (lat., canadensis).

ótlegení, palmiyer-(orn.) dendroica de palmier (lat., Dendroica palmarum). ótlí s. veninos.

ótlík s. (anat.) vezică biliară.

ótme s. 1. pătrundere; străpungere. 2. tril de păsări. **3.** sonoritate.

ótmegen adj. **1.** (gram., d. consoane) surd. 2. (lingv.) sonor. // •ótmegen tartîkawaz/sessíz/únsúz (lingv.) consoană surdă.

ótmek s. 1. pâine. 2. hrană; existență. 3. (fig.) agoniseală. // •kurî ótmek men keşínmek a trăi cu pâine uscată. •ótmegín almak a-i lua pâinea de la gură. •ótmegín **kazanmak** a-şi câştiga pâinea; a-şi existența. • ótmegîn şîgarmak a-și scoate existența. tastan pâinea din piatră seacă. • ótmegine may ğakmak a se băga pe sub pielea cuiva; a-l linguşi. • ótmek aşamak a mânca; a lua masa. // •akşamga ótmegímíz yetíşmez nu ne ajunge pâinea pentru diseară. •bir parşakay ótmek o bucățică de pâine. •biyaz ótmek pâine albă. •boldî mî ótmek? a fost suficientă pâinea?; • eskí/kattî ótmek pâine veche. •ğanîk ótmek pâine arsă. •kara ótmek pâine neagră. • kurî ótmek pâine goală. •ótmek fabrikasî fabrică de pâine. • ótmek kawgasî lupta pentru existență. •ótmek ketíríñíz! aduceți pâine!; •ótmek sepetí coş pentru pâine. •şawdar ótmegí pâine de secară. •tayînótmegí rație de pâine. •taze ótmek pâine proaspătă. •tuzsuz ótmek pâine fără sare.

ótmek A. v.i. 1. (d. păsări) a cânta; a ciripi. 2. (d. instrumente de suflat) a răsuna; a cânta; a fluiera. 3. (d. cocoș) a cânta. **B.** v.t. a trece; a pătrunde; a străpunge; a răzbate; a răzbi. // •baznasî ótmek a călca mare. •baznasî ótmemek a nu îndrăzni. •borazanî ótmek a avea cuvânt greu; a avea trecere; a fi prețuit. • yasî ótmek a înainta în vârstă; a se maturiza. // •kókírekte balasî man, ótíp pítiyatîrganî man de la cel cu ţâţa-n gură pân' la cel cu barba sură.

ótmekkana s. brutărie.

ótmekpíşírgen s. brutar.

ótmekşí s. brutar.

ótmekteregí s. (bot.) arbore-de-pâine (lat., Artocarpus incisa).

ótpatlamasî s. groază; sperietură.

ótpatlatkan adj. groaznic; îngrozitor; înspăimântător.

ótpatlatuw grozăvie; înspăimântare; oroare.

óttírgen I. adj. mortal; ucigător. II. s. asasin; criminal; ucigas.

óttírílgen adj. asasinat; omorât; ucis. **óttírílmek** v.i. a fi asasinat; a fi omorât; a fi ucis.

óttírme s. asasinare; asasinat; crimă; omor; omucidere; ucidere. // •insan óttírmesí omucidere. • óttírme yúzdesí criminalitate.

óttírmebílímğísí s. criminalist.

óttírmebílímí s. criminologie; criminalistică.

óttírmek v.t. a asasina; a ucide; a omorî. // •batîrîp óttírmek a sugruma; a strangula. •ózín ottírmek a-şi face seama; a se sinucide. •toptan óttírmek a-şi masacra. •wakîtîn óttírmek a-şi omorî timpul.

óttírúw s. asasinare; asasinat; crimă; omor; omucidere; ucidere. // •anababa óttírúw uciderea părinților; paricid.

óttírúwğí I. adj. mortal; ucigător. II. s. asasin; criminal; ucigas.

óttorbasî s. (anat.) fiere; vezică biliară; colecist.

ótúw s. pătrundere; străpungere.

óz I. adj. 1. propriu; particular; caracteristic; specific; distinctiv. 2. pur; curat; veritabil. 3. meu; mea; tău; ta; său; sa; nostru; noastră; vostru; voastră; lor; dumneavoastră. II. pron. sine. III. s. 1. propria persoană. 2. (fig.) fire; esență; miez; substanță. 3. (anat., bot.) măduvă; miez. // •óz awuzî man tutulmak a se da de gol. •óz ğanîn almak a-şi lua viața; a se sinucide. •óz ğanîndan kóp súymek a iubi pe cineva din tot sufletul. •óz hawasîn şalmak ași face jocul; a-și face interesele. •óz memleketine kaytmak a se repatria. • **ó** z şukurun kazmak a-şi săpa singur groapa. // • meseleníñ ózí esența problemei. óz kolî man cu propria mână. • óz píkíríñíz părerea dumneavoastră proprie. yalanğînîñ mincinosul mincinoşilor.

ózatî s. nume de botez.

adj. autonom; în nume ózatîna propriu.

ózatînaidare s. autonomie.

ózatînaidarelí adj. autonom.

ózayîruw s. autoreglare.

ózbarğa s. (fil.) obiectivitate; existență reală a lumii.

ózbarğalî adj. (fil.) obiectiv; cu existență independentă.

ózbarğalîk s. (fil.) obiectivitate; existență reală a lumii.

ózbarlîk s. (fil.) obiectivitate; existență reală a lumii.

ózbarlîklî adj. (fil.) obiectiv; cu existență independentă.

ózbaşîna adj. independent; de unul singur; de capul său. // •ózbașîna ğúrmek a umbla de capul său; a umbla liber.

ózbaşînaidare s. independență. ózbaşînaidarelí adj. independent. ózbaşlî adj. liber; independent.

ózbaşlîk s. libertate; independență. // •ózbaşlîk marebesí (pol.) război de independentă.

ózbek s., adj. uzbec.

Ózbekístan s. (topon.) Uzbekistan.

ózbekístanlî s., adj. uzbec.

ózbekşe I. adv. în limba uzbecă. II. s. (limba) uzbecă.

ózberúw s. dăruire; consacrare; sacrificiu.

ózbolîmlîk s. autobiografie.

ózdek s. 1. materie; corp. 2. formă; înfățisare.

ózdekleşken *adj.* materializat.

ózdekleşmek v.i. a se materializa.

ózdekleştírme s. materializare.

ózdekleştírmek v.t. a materializa.

ózdekşí s., adj. materialist.

ózdekşík s. (fiz.) corpuscul; particulă. ózdekşílík s. (fil.) materialism. diyalektik ózdekşilik

materialism dialectic.

ózdeş *adj.* identic.

ózdeşlík s. identitate.

ózegin s. mezin; prâslea.

ózek s. 1. centru; mijloc; nucleu. 2. sâmbure; sămânță. 3. (fig.) inimă. // •ózekten kaşîrmak a centrifuga. // •almanîñ ózegí miezul mărului. • şiylerníñ ózegínde în mijlocul lucrurilor; în esență; în miez. •tane ózegí nucleu atomic.

ózekkas adj. centrifug.

ózekkeğemetílgen *adj.* centralizat.

ózekkeğemetúw s. centralizare.

ózekkesalîngan adj. centrat.

ózekkesaluw s. centrare.

ózekkeşalar adj. centripet.

ózekketartar adj. centripet. kuwat •ózekketartar fortă centripetă.

ózekleşken *adj.* centralizat; centrat. ózekleşmek v.i. a se centraliza; a se centra.

ózekleştírme centralizare; centrare.

ózekleştírmek v.t. a centraliza; a centra.

ózeklí adj. 1. (fiz.) nuclear. 2. cu centru; central; central; centralizat. // ózeklí patlatma (mil.) bombă
 nucleară.
 ózeklí zewzek (mil.) armă nucleară.

ózeklík s. centralism.

ózekşí adj. centripet.

ózekte adi. central: în centru.

ózektenkaşîrîlgan adj. centrifugat.

ózektenkaşîrma s. centrifugare.

ózektenkaşîruw s. centrifugare.

ózektenkaşîruwğî s. centrifugă.

ózektenkaşkan adj. centrifug. // •ózektenkaşkan kuwat forță centrifugă.

ózerk *adj.* autonom.

ózerklík s. autonomie.

ózet s. rezumat.

ózetleme s. rezumare.

ózetlemek v.t. a rezuma; a face un rezumat

ózetlengen adj. rezumat.

ózetlenmek v.i. a se rezuma.

ózgeşúwğí adj. altruist.

ózgeşúwğúlúk s. altruism. ózgin s. mezin; prâslea.

ózgír *adj.* liber; independent.

ózgírlík s. libertate; independență.

ózhaleketleríntuymasî

chinestezie.

ózidare s. autonomie.

ózidarelí adj. autonom.

ózí pron. el însuși; ea însăși. // •uşunnuñ ózí adevărul gol. **ózíasîlgan** adi. (mil.) automat: automatic; cu foc automat. **ózíayîrîlgan** *adj.* autoreglat. **ózíístegen** *adj.* benevol; voluntar. ózí-kózí adj. identic; leit. ózím I. adj. meu; mea; mei; mele. II. pron. eu însumi; eu însămi. // •men ózím eşítmedím eu personal n-am auzit. •ózím kabaátímden din vina mea. •ózím kitabîm cartea mea personală. ózímde pron. la mine. **ózímden** pron. de la/dinspre mine. **ózímdiy** *pron.* ca mine. ózíme pron. spre mine; mie. ózímíz pron. noi înşine; noi însene. ózímízde pron. la noi. ózímízden pron. de la/dinspre noi. ózímízdiy pron. ca noi. ózímízge pron. spre noi; nouă. **ózímízní** *pron.* pe noi. ózímízníň adj. nostru; noastră; noștri; noastre. ózímízníňkí noastră. ózímízníňkíler noastre. ózímízníňkísí noastră. ózímkí pron. al meu; a mea. **ózímkíler** pron. ai mei; ale mele. **ózímkísí** pron. al meu; a mea. s. asimilare; asimilație; ózímleme ózímlemesí asimilație clorofiliană. ózímlemek v.t. a asimila; a-şi însuşi. ózímlengen adj. asimilat; însuşit. **ózímlenmek** v.i. a se asimila; a fi însusit. ózímní pron. pe mine. // •ózímní bír doktorga kóstereğek bolaman aş vrea să consult un medic. • ózímní tanîtayîm! să mă prezint!; ózímníñ adj. meu; mea; mei; mele. // •ózímníň bír başkasî alt eu; alter ego. ózín I. adj. său; sa; săi; sale; lui; ei. II. pron. pe el; pe ea. // •ózín asmak a se spânzura. $\bullet \acute{o}z\acute{i}n$ atmak a se arunca. begenmek/saymak a fi plin de sine; a fi încrezut. •ózín bermek a se dedica; a se consacra; a se sacrifica. •ózín bílmek a fi lucid; a fi constient. •ózín feda etmek a se sacrifica. •ózín kóstermek a se justifica. •ózín kaptîrmak a se lăsa prins de...; a se dedica; a se consacra. •ózín karamak a-şi purta de grijă; a se îngriji; a se menaja. karatmak a-și căuta de sănătate; a arăta doctorului. kaybetmek a-şi pierde cunoştinţa; a nu mai sti de sine: a lesina. •ózín korîmak a se apăra; a se justifica. •ózín kóstermek a se arăta pe sine; a se afirma; a se remarca. •ózín kózí men kórmek a vedea cu ochii lui. •ózín óttírmek a-şi face seama; a se sinucide. •ózín tanîtmak a se prezenta; a se face cunoscut. •ózín toplamak a-și

//

•ózín

aduna puterile; a-și veni în cunoștință;

a se dezmetici; a se reculege. •ózín

tutmak a se stăpâni; a se abține.

•ózín wurmak a se împuşca.

•ózín yerden-yerge wurmak a

pron. al nostru; a

pron. ai noștri; ale

pron. al nostru: a

• klorofila

bek

hakklî

•ózín

•ózín

ózimzasî s. autograf.

se zvârcoli. •ózín zaptetmek a se stăpâni; a se abține; a-și păstra calmul. •ózín zorlamak a se strădui; a se sili. // •o ózín sawlugî man oynay el se joacă cu sănătatea sa. •ózin bilmegen inconstient. ózínatkan adj. cutezător. ózínatuw s. cutezanță; năpustire. ózínbegengen adj. încrezut; trufaş; vanitos. ózínbegenmesí s. trufie; vanitate. adj. dedicat; devotat; ózínbergen consacrat; fidel; statornic.

ózínbílgen adj. stăpân pe sine; constient; lucid; treaz; controlat. ózínbílmeden adv. inconstient; necontrolat. ózínde pron. la el; la ea. // •ózínde

bolmamak a nu fi în apele sale. // • ózínde bar prin natura sa. ózínden pron. de la/dinspre el; de la/dinspre ea; de la/dinspre sine. // •ózínden bîrakmak a lăsa de la el; a face concesii. •ózínden geşmek a-şi pierde cunoştinta; a nu mai sti de sine: a lesina. •ózínden koşmak a adăuga de la el; a exagera. •ózínden şîkmak a-şi ieşi din fire. // •ózínden kaberlí lucid; treaz; constient. • ózínden razî/memnun automultumit. •ózínden razîlîk/memnuniyet automulțumire. •şalt şîkkan irascibil. ózínden

concesiv; tolerant. ózíndenfaaliyet s. automatism. ózíndenfaaliyetlí adi. automat; automatic. // •ózíndenfaaliyetlí sáát ceas automatic.

adj. îngăduitor;

ózíndenbîrakkan

ózíndengeşken adj. lesinat; inconstient. ózíndengeşme s. leşin; inconştiență. ózíndenhaleket s. automatism.

ózíndenhaleketlí adj. automatic. ózíndenketme s. (med.) sincopă; lesin.

ózíndenkoşuw s. exagerare; exces. ózíndenşîguw s. ieşire din fire; răbufnire.

ózíndentaşlagan *adj.* altruist. ózíndentaşlama s. altruism. ózíndentaşlaw s. altruism.

ózíndiy pron. ca el; ca ea.

ózíne pron. spre el; spre ea; lui; ei. // •ózíne gúwenmek a se simți în stare. •ózíne kelmek a-şi veni în cunoştință; a-și veni în fire; a-și reveni; a se întrema. •ózíne koşmak a-şi face parte; a-și însuși; a asimila. •ózíne pay şîgartmak a-și lua un os de ros; a trage spuza pe turta sa; a-şi crea avantaj. •ózíne tapiy etmek a-și trece în subordine; a subordona. •ózíne tartmak a trage spre sine; a atrage. // •ózíne kóre în felul său. •ózine kóre koşaksîz unic în felul său. ózíneidare s. autonomie.ózíneidarelí adj. autonom.

ózínekaragan adj. introspectiv. ózínekaraw s. introspecție.

ózínekelgen adj. dezmeticit; întremat; înviat: înzdrăvenit; resuscitat.

ózínekelúw s. dezmeticire; întremare; înviere; înzdrăvenire; reanimare; resuscitare.

ózínekîzmet autoservire. ózínekîzmet magazasî magazin cu autoservire.

ózínekoşîlgan adj. asimilat; adoptat; însusit. ózínekoşuw s. asimilare; adoptare; însusire. ózínemaksus adj. original. ózínemaksusluk s. originalitate. ózínetartuw s. atragere. ózínetenkîyt s. autocritică. ózínğekken adj. autopropulsat. ózínkaybetken adj. leşinat; inconstient. ózínkavbetme s. lesin; inconstientă. **ózínkí** pron. al său; a sa; al lui; a ei. **ózínkíler** pron. ai săi; ale sale; ai lui; ózínkíleşken adj. asimilat; însuşit.

ózínkíleşmek v.i. a fi asimilat; a fi însusit.

ózínkíleştírílgen adi. asimilat; însusit.

ózínkíleştírílmek v.i. a se asimila; a fi însuşit.

ózínkíleştírmek v.t. a asimila; a-şi însusi.

ózínkílesúw s. asimilare; asimilație; însusire.

ózínkísí pron. al său; a sa; al lui; a ei. **ózínlí** *adj.* intrinsec; imanent.

ózínóttírgen s. sinucigaş. ózínsaygan adj. orgolios; vanitos;

trufas.

ózínsayuw s. laudă de sine; lăudăroșenie; fală; fudulie; ifose. adj. 1. întremat; ózíntoplagan

înzdrăvenit. 2. dezmeticit; întremat; înzdrăvenit. 3. dezmeticit; trezit.

ózíntutkan adj. flegmatic; indiferent; imperturbabil; calm; reținut; stăpânit; cu sânge rece.

ózínzaptetalmama (med.) s. incontinentă.

ózínzaptetken adj. cu sânge rece; calm; reținut; controlat.

ózíň I. adj. tău; ta; tăi; tale. II. pron. tu însuți; tu însăți. // •ózíñe kel! vino-ți în fire!;

ózíñde pron. la tine.

ózíñden pron. de la/dinspre tine.

ózíňdiy pron. ca tine. **ózíñe** pron. spre tine; ție.

ózíňíz pron. voi însivă; voi însevă. // • ğenábí ñíz tatar ğanî ózí ñíz úyrenesíñíz mí? dumneavoastră învățați singur tătărește?;

ózíñízde pron.dumneavoastră.

ózíñízden pron. de la/dinspre voi; de la/dinspre dumneavoastră.

ózíñízdiy pron. ca dumneavoastră.

ózíňízge pron. spre voi; vouă; spre dumneavoastră; dumneavoastră.

ózíñízní pron. pe voi; dumneavoastră. // •ózíñízní árúw karañîz! îngrijiți-vă bine!;

ózíňízníň adj. vostru; voastră; vostri; voastre; dumneavoastră.

ózíňízníňkí pron. al vostru; a voastră; al dumneavoastră; a dumneavoastră.

ózíñízníñkíler pron. ai voştri; ale voastre: ai dumneavoastră: dumneavoastră

ózíñízníñkísí pron. al vostru; a voastră; al dumneavoastră; dumneavoastră.

ózíňkí pron. al tău; a ta.

ózíňkíler pron. ai tăi; ale tale.

ózíňkísí pron. al tău; a ta.

ózíňní pron. pe tine. // •ózíňní árúw kara! ai grijă de tine!;

ózír s. 1. scuză; iertare. 2. defect; cusur. // •ózír tílemek a-și cere

scuze; a se scuza. // •ózírlerímní sunaman! scuzele mele!; ózírlí adj. 1. scuzat; scuzabil; iertat. 2. defect; cu defect. ózíterbiyelengen adj. autodidact. ózítúzelgen adj. autoreglat. ózíúyrengen adj. autodidact. ózkaderidaresí s. autodeterminare. **ózkorîma** s. autoapărare. ózkorîw s. autoapărare. ózlem s. 1. dor; nostalgie. 2. dorință; aspiratie. ózlemek v.i. a-i fi dor de; a dori. **ózlerí** *pron.* ei înşişi; ele înseşi. ózlerín pron. pe ei; pe ele. ózlerínde pron. la ei; la ele. ózlerínden pron. de la/dinspre ei; de la/dinspre ele. ózleríndiy pron. ca ei; ca ele. **ózleríne** pron. spre ei; spre ele; lor. ózleríň adj. lor. ózleríňkí pron. al lor; a lor. ózleríňkíler pron. ai lor; ale lor. ózleríňkísí pron. al lor; a lor. **ózlerníň** adj. lor. ózlerníňkí pron. al lor; a lor. ózlerníňkíler pron. ai lor; ale lor. **ózlerníňkísí** pron. al lor; a lor. ózleşken adj. asimilat; însuşit. ózleşmek v.i. a se asimila; a fi însuşit. ózleştírílgen adj. asimilat; însuşit. ózleştírílmek v.i. a se asimila; a fi însusit. ózleştírme s. asimilare; asimilație; însusire. ózleştírmek v.t. a asimila; a-şi însuşi. **zlí** adj. **1.** plin de conținut; substanțial; cu miez. **2.** (d. texte) concis. ózlígíastsîzîlgan adj. nuanțat. ózlígíayîrîlgan adj. nuanțat. ózlígíbaşkalaşkan adj. denaturat. ózlígínden adv. de la sine. ózlík s. 1. entitate. 2. nuanță. 3. caracter; caracteristică; particularitate; // calitate; însușire; specific. •ózlígín başkalaştîrmak denatura. •ózlíkníň astîn sîzmak; ózlígín ayîrtmak a nuanta. ózlíkastsîzuwî s. nuanțare. ózlíkayîrmasî s. nuanțare. ózlíkbaşkalaştîrmasî s. denaturare. ózlíkbílímlí s. caracterologie. ózlíkleşken adj. caracterizat. ózlíkleşmek v.i. a se caracteriza. ózlíkleştírme s. caracterizare. ózlíkleştírmek v.t. a caracteriza. ózmukadderatmuwayyenetí autodeterminare. zne s. (gram.) subject. //
•tílsîzgasî óznesí (gram.) subject ózne gramatical. ózneğí adj. subiectiv. **ózneğílík** s. subiectivitate. óznelí adj. subiectiv. óznepís s. individualism; egoism. óznepísínbílgen adj. zgârcit; avar; zgârie-brânză. **óznepíslí** adj. individualist; egoist. óznepíslík s. individualism; egoism. óznepísníňbílmesí s. zgârcenie; avariție. ózníň adj. său; sa; săi; sale; lui; ei. // •ózníň úşún în interes propriu. ózníňkí pron. al său; a sa; al lui; a ei; ai săi; ale sale; ai lui; ale ei. ózníňkíler pron. ai săi; ale sale; ai lui; ale ei. ózníňkísí pron. al său; a sa; al lui; a

ei. // •herkezge ózníňkísín

fiecăruia al său.

autobiografie. ózómírğollî adj. autobiografic. **ózómírsîzgalî** adj. autobiografic. ózómírsîzgasî I. adj. autobiografic. **II.** s. autobiografie. óz-ózí pron. el însuși; ea însăși. // óz-ózínden tuwgan spontan; involuntar. •óz-ózínden tuwuw spontaneitate. óz-ózím pron. eu însumi; eu însămi. óz-ózímíż pron. noi înșine; noi însene. **óz-ózín** pron. pe sine însuşi; pe sine însăși. // •óz-ózín soramak a se întreba. óz-ózíñ pron. tu însuți; tu însăți. óz-ózíňíz pron. voi însivă; voi însevă. **óz-ózlerí** *pron.* ei înşişi; ele înseşi. **ózresímí** s. autoportret. ózsaygîsî s. amor propriu; orgoliu; vanitate; trufie. **ózsoyînaşagan** adj. canibal. ózsoyînaşaw s. canibalism. ózsóz s. aforism. ózsuw s. suc; sevă. **ózsuwlî** *adj.* suculent. ózsuwluk s. suculență. óztanzim s. autoreglare. óztanzimlí adj. autoreglat. ózterbiyelí adj. autodidact. ózterğúmiyhál s. autobiografie. ózterğúmiyhállí adj. autobiografic. óztúzetúw s. autoreglare. ózyaşamsîzgalî adj. autobiografic.ózyaşamsîzgasî I. adj. autobiografic. II. s. autobiografie.

ózómírğolî I. adj. autobiografic. II. s.

P

Paçifik-altîn-ğawunkuşî s. (orn.) ploier de Pacific auriu (lat., . Pluvialis fulva). Paçifik-altîn-suwtorgayî s. (orn.) ploier de Pacific auriu (lat., Pluvialis fulva). Paçifik-Dalayî/Paçifik-Deriyasî s. (hidron.) Oceanul Pacific. Paçifik-ğadîragî s. (orn.) fâsă de Pacific (lat., Anthus rubescens). padíşa s. padişah; sultan. **padíşalîk** s. regalitate. pafta s. 1. pafta. 2. bulină. 3. (la hărți) carou; plan topografic. pagîr s. (bot.) leurdă (lat., Allium ursinum). pagoda s. pagodă. pagot-şegertkíğísí s. (orn.) graur de pagodă (lat., Sturnus pagodarum). pagot-sîyîrşîgî s. (orn.) graur de pagodă (lat., Sturnus pagodarum). pağay s. (bot.) meişor; mohor-roşu (lat., Panicum sanguinale). paha s. cost; preț. paj s. paj; kralga kîzmet yapkan bay soyîndan er bala. pak adj. curat; pur. paket s. pachet. **paketleme** s. împachetare; ambalare. paketlemek v.t. a împacheta: a ambala. paketlengen împachetat; ambalat. paketlenmek v.i. a se împacheta; a se ambala. pakize adj. f. curată; pură. pakîl adv. intentionat: înadins: anume. pakîlday adj. ostentativ. pakîlğî s. cel ce face înadins. Pakîstan s. (topon.) Pakistan. pakîstanlî s., adj. pakistanez.
pakla s. 1. zală; inel. (bot.) fasole
 (lat., Phaseolus vulgaris). 2. (bot.) bob; măzăriche (lat., Vicia faba). // •paklanî awuzundan şîgarmak a scăpa porumbelul din gură. paklağî adj. leguminos. pakla-kazî s. (orn.) gâscă de semănătură (lat., Anser fabalis). paklakîrî adj. castaniu deschis. paklama s. curățare; purificare; mântuire. paklamak v.t. a curăța; a purifica; a mântui. paklangan adj. curățat; purificat; mântuit. paklanmak v.i. a se curăța; a se purifica; a se mântui. paklasî, meş- s. (bot.) soia (lat., Glycine hispida; Glycine maxima). paklasî, soya- s. (bot.) soia (lat.,

Glycine

hispida;

Glycine

paklaw s. curățare; purificare; mântuire.

paklawa s. baclava.

paklawğî adj. curățitor; purificator; mântuitor.

paklîk s. curățenie; puritate; mântuire.

pakra s. (bot.) năgară; pănuşiță (lat., Stipa capillata).

pakra, túklí- s. (bot.) colilie; părul-

zânelor (lat., Stipa pennata).

pakra, túrtken- s. (bot.) alfa (lat., Stipa tenacissima).

pakt s. pact.

pal s. 1. bun augur; noroc. 2. soartă; destin. 3. ghicit; ghicire; prezicere; prevestire; augur; auspiciu. // •pal aşmak a prezice viitorul; a ghici. // •yîldîz palî horoscop.

pala s. 1. iatagan. 2. covor; covoraș; carpetă.

palamar s. (nav.) parâmă; pălămar; odgon.

alamut s. (bot.) stejar (lat., Quercus robur). 1. (iht.) pălămidă palamut (lat., Sarda sarda). 3. ghindă.

palamut, túklí- s. (bot.) stejar-pufos; stejărică Quercus (lat., pubescens).

palamut-bagamburşî s. (bot.) vâscmărgăritar (lat., de-stejar; Loranthus Europaeus).

palamut-gúwelegí s. (bot.) vâsc-destejar; mărgăritar (lat., Loranthus Europaeus).

palamutluk s. stejăriş.

palan s. sac de povară; samar.

pala-pîrt s. lucruri; bagaje; catrafuse; boarfe; calabalâc.

palariya s. pălărie.

palariyağî s. pălărier.

palaşkan s. ghicitor; prezicător.

palavra s. palavră; balivernă.

palavrağî s. palavragiu.

palaw s., adj. palauan.

Palaw s. (topon.) Palau.

palawğa/palawşa I. adv. în limba palauană. II. s. (limba) palauană.

palawlî s., adj. palauan.

palaz s. covor; covoraș; carpetă.

palen pron., adj. cutare.

paleolitik s., adj. paleolitic.

paleontoloğik adj. paleontologic.

paleontoloğiya I. adj. paleontologic. **II.** s. paleontologie.

paleontoloğiyağî s. paleontolog. paleontoloğiyalî adj. paleontologic.

paleontolok s. paleontolog.

paleozoyik s., adj. paleozoic.

paleta s. paletă.

palğî s. ghicitor; prezicător.

palğîlîk s. ghicit; ghicire; prezicere.

palî adj. scump; costisitor. // •ateş palîsî scump foc; foc de scump. •bek palî tuwul mî? nu e prea scump?; •ot palîsî scump foc; prohibitiv.

palîlîk s. scumpete.

palkaragan s. ghicitor; prezicător.

pallaşkan adj. scumpit.

pallaşma s. scumpire. pallaşmak v.i. a se scumpi.

pallaştîrmak v.t. a scumpi.

pallaşuw s. scumpire.

Pallas'nîñ-ğelbegesí s. (orn.) pitulice sprâncenată (lat., Phylloscopus proregulus).

Pallas'nîñ-şîrîldagî s. (orn.) greluşel siberian (lat., Locustella certhiola).

Pallas'nîñ-sarîkaşî s. (om.) pitulice

sprâncenată (lat., Phylloscopus proregulus).

palmiyer s. (bot.) palmier.

palmiyer-ótlegení s. (orn.) dendroica de palmier (lat., Dendroica palmarum).

palmiyer-surkarlîgaşî (orn.) de palmier drepnea (lat., Cypsiurus parvus).

palşîk s. mâl; noroi; nămol; mocirlă.

palşîk-kumtawugî alşîk-kumtawugî s. (orn.) prundăraş de nămol (lat., Limicola falcinellus).

palşîklî adj. mâlos; noroios; nămolos; mocirlos.

palşîklîk s. mâl; noroi; nămol; mocirlă.

palşîkşî, alaşa-kîzîl-bağaklî-(om.) fluierar negru (lat., Tringa erythropus).

palşîkşî, balaban-sarî-bağaklî- s. (orn.) fluierar mare cu picioare galbene (lat., Tringa melanoleuca).

palşîkşî, bozs. (orn.) fluierar cenusiu (lat.. Catoptrophorussemipalmatus; Tringa semipalmata).

palşîkşî, boz-kuyruklî- s. (orn.)
fluierar cu coadă cenuşie (lat.,
Heteroscelus brevipes; Tringa s. (orn.) breviceps).

palşîkşî, esmer- s. (orn.) fluierar solitar (lat., Tringa solitaria).

palşîkşî, kalîn-tumşuklî- s. (orn.) prundăraș de nămol (lat., Limicola falcinellus).

palşîkşî, kíşkene-sarî-bağaklî-(orn.) fluierar mic cu picioare galbene (lat., Tringa flavipes).

palşîkşî, kîzîl-bağaklî- s. (orn.) fluierar cu picioare roşii (lat., s. (orn.) Tringa totanus).

palşîkşî, meneklí- s. (orn.) fluierar pătat (lat., Actitis macularius).

palşîkşî, sarî-bağaklîs. (orn.) fluierar sur; fluierar de Terek (lat., Xenus cinereus; Tringa cinerea).

palşîkşî, uzun-bağaklî-yeşíl-(om.) fluierar de zăvoi (lat., Tringa ochropus).

palşîkşî, uzun-kuyruklî- s. (orn.) fluierar cu coadă lungă (lat., Bartramia longicauda).

palşîkşî, yeşíl-bağaklîfluierar cu picioare verzi (lat., Tringa nebularia).

palşîkşîsî, bataklîk- s. (orn.) fluierar de lac (lat., Tringa stagnatilis).

palşîkşîsî, şayîr- s. (orn.) fluierar de munte (lat., Actitis hypoleucos; Tringa hypoleucos).

palşîkşîsî, taw- s. (om.) fluierar de mlaştină (lat., Tringa glareola).

s. ghioc. // •kózlerín paltaşînday aşmak a căsca ochii cât ghiocul/cât cepele; a se holba; a se zgâi. • paltaşî karamak a da cu ghiocul; a căuta în ghioc.

s. palton. // •babaynîñ palto paltosî paltonul lui tăticul. •bala paltosî palton pentru copii.

pamîk s. 1. bumbac. 2. vată. //
•pamîk totîrmak/basmak a vătui; a matlasa. • pamîknî ğípke baylamak a face ceva de mântuială. •pamîk şorap ciorapi de bumbac. •pamîklî tokîma (text.) țesătură de bumbac.

pamîkbasîlgan adj. vătuit; matlasat. pamîkbasma s. vătuire; matlasare.

pamîkbasuw s. vătuire; matlasare.

pamîklî adj. vătuit; matlasat.

pamîktaş s. (geol.) travertin.

pamîktolî adj. vătuit; matlasat.

pamîktotîrma s. vătuire; matlasare. pamîktotîruw s. vătuire; matlasare.

pamuk-órdek s. (orn.) rață mică de bumbac (lat., Nettapus coromandelianus).

Panama s. (topon.) Panama.

panamalî s., adj. panamez.

panayîr s. târg; iarmaroc.

panç num. (prsn.) cinci.

panda-ayuwî s. (zool.) panda (lat., Ailurus fulgens).

pandişpan s. (gastron.) pandişpan.

pane adj. (gastron.) pane.

panğar s. (bot.) sfeclă-furajeră (lat., Beta vulgaris).

panğar, kîrmîzî- s. (bot.) sfeclă-roșie (lat., Beta vulgaris conditiva).

panğarî, şeker- s. (bot.) sfeclă-dezahăr (lat., Betavulgaris saccharifera).

panğur s. jaluzea; transperant; stor; oblon; chepeng.

panika s. panică.

panila s. flanelă; pulover.

pankreas s. (anat.) pancreas.

panorama s. panoramă.

panoramik adj. panoramic. panow s. panou; tăblie.

pansament s. pansament.

panşîlka s. (iht.) cambulă-limada (lat., Pleuronectes limanda).

panteyism s. (fil.) panteism.

panteyist s., adj. (fil.) panteist.

pantof s. pantof. // •ókşelí pantof pantofi cu toc. •oymalî pantof pantofi decupați. •pantobîm teran sîga pantoful mă strânge puțin. •rugan pantof pantofi de lac.

pantoflî adj. cu pantof; încălțat.

pantofşî s. pantofar.

pantograf s. (tehn.) pantograf.

pantolan s. pantalon. // •bilekli pantolan pantaloni cu manșetă. $ullet k \hat{\imath} ska \ pantolan$ pantaloni scurți. pantolan askîsî bretele. •pantolan bek uzun pantalonii sunt prea lungi.

pantomima s. pantomimă.

papa s. 1. (relig.) papă. 2. (relig.) papal.

papaganday s. papagaliceşte.

papaganğa s. papagaliceşte.
papalîk I. adj. (relig.) papal. II. s. (relig.) papalitate.

papatiya s. (bot.) muşețel; romaniță Chamomilla recutita; Matricaria chamomilla).

papatiyasî, it- s. (bot.) muşeţel-prost; romaniță-nemirositoare; mărăriță (lat., Anthemis cotula).

papatiyasî, şayîr-S. (bot.) crizantemă-de-câmp; romaniță (lat., Anthemis arvensis).

papaya s. (bot.) papaia (fruct).

papaya s. (bot.) papaia (plantă) (lat., Carica papaya).

papaz s. 1. rigă; popă (carte de joc). 2. (la creștini) preot; popă.

papazgaitiraf s. (relig., la creștini) spovedanie.

papazgaitiraflî adj. (relig., la creștini) spovedit.

papazkalpagî s. (bot.) salbă-moale; (lat., vonicer Evonymus europaea).

papazlar s., pl. (la creștini) cler; preotime.

papazlîk s. (la creștini) preoție.

s. (bot.) popaz (lat., papazotî Sabadilla officinalis). papirus s. papirus.

papiy s. (om.) rață (lat., Anas platyrhynchos domesticus).

papiyon s. papion.

papîr s. vapor; navă; vas; corabie. // •papîr kazasîna ogîramak a naufragia. // •araba papîrî (nav.) feribot; bac. • ğolşî papîrî (nav.) pachebot. $\bullet \breve{g}\acute{u}k$ $pap\hat{i}r\hat{i}$ (nav.) cargobot. • karamay papîrî (nav.) tanc petrolier. •karîlgaş papîrî (nav.) goeletă. •motorlî papîr (nav.) motonavă. • neft/petrol papîrî (nav.) petrolier. • papîr iskelesí dană. •papîr man gezgím kele aş vrea să fac o croazieră. •papîr man keteğek va pleca cu vaporul. •papîr man kîdîruw croazieră cu vaporul. •papîr şantiyerî şantier naval. papîrnîñ oñ yagî tribord.
tayyare papîrî (nav.) portavion. •tiğaret papîrî (nav.) navă comercială. •top papîrî (nav.) vedetă.

papîrdantúşken adj. debarcat. papîrdantúşúw s. debarcare. papîrğî s. (nav.) marinar; navigator. papîrğîlîk s. (nav.) marină; navigație. papîrğîlîkkayaragan adj. (mar.) navigabil.

Papuwa Kenğe Gúyne s. (topon.)

Papua Noua Guinee. adj. financiar; bănesc; pecuniar. II. s. 1. (ist.) para. 2. bani; capital; monedă. 3. preț; cost; valoare. // •beş para bermemek a nu da doi bani: a nu-i păsa: a nu se sinchisi. •beş paralîk etmek a face pe cineva de două parale; a-l înjosi. •kaş paralîk ekenin bilmek a ști câte parale face cineva; a ști cât îi poate pielea cuiva. • para aktarîp kaytarmak a vira bani (fin.). •para basmak a bate monedă; a tăia bani: a fi doldora de bani. • para beríp kutarmak a răscumpăra. •para bîzdîrmak a schimba bani (fin.). •para etmek a valora. •para ğatkîzdîrmak/salmak (fin.) a face o depunere; a investi; a (fin.). economisi para ğîymak/ğetiştirmek a strânge bani; a economisi. •para kesmek a bate monedă; a tăia bani; a fi doldora de bani; a câştiga mulți bani. •para kîrmak a câştiga mulți bani; a fi doldora de bani. •para tartmak a retrage bani (fin.). • para tókmek a cheltui cu nemiluita. **uşurtmak** a delapida. • para • para yardîmî etmek a acorda ajutor financiar; a subvenționa. •paraga kaytarmak a preschimba în bani. •paranî aşamak a păpa banii; a mânca banii cu lingura. •paranî hawaga sawurmak a arunca banii în vânt. • paranî kópír-şópír etmek a toca banii. •paranîñ ústúnde ğatmak a avea bani la ciorap; a fi doldora de bani. • parasîn bermek/saymak a achita contravaloarea; a plăti. // •beş para bermegen nepăsător. •beş para etmez nu face nici doi bani. •bo para man bútún ayilesí yaşay cu aceşti bani întreține toată familia. •bondan başka param yok nu am alţi bani decât aceștia. • dúniyanîñ parasî toți banii de pe lume; foarte mulți bani. •eğnebiy para valută; monedă străină. •geșer para monedă în curs. •kabil-i tahvil para monedă convertibilă. • kas monedă convertibilă. •kaş para eter? cât costă?; •koldakî para numerar; lichiditate; bani gheață. ortaga salîngan para miză. •para bîzdîrmak schimb valutar. •para ğatkîzdîrağak bolaman doresc să depun bani. •para ğezasî amendă. •para portofel. ğúzdanî portmoneu; kaşîrgan delapidator. • para kaşîrmasî delapidare. • para • para kît e lipsă de bani; nu ajung banii. •para man pe bani. •para şîgarağak bolaman doresc să scot nişte bani. •para yardîmî colectă. •para yoklîgî criză financiară. •param yetişmedi nu mi-au ajuns banii. •paranîñ túşmesí kîymetí inflație. tuşmesí inflație. ústí rest de bani. paranîñ • wak/bîzîk para bani mărunți; •yardîm măruntis. parasî subventie.

paraaşagan adj. care toacă banii; risipitor.

paraberúw s. finanțare; remunerație; retribuție; salarizare.

parabola s. (mat.) parabolă. parabolik adj. (mat.) parabolic. paraboloyit s. (mat.) paraboloid.

parada s. paradă. paradigma s. (gram.) paradigmă.

paradoks s. paradox.

paradoksal adj. paradoxal.

parafa s. parafă. parafalî adj. parafat.

parafina s. parafină.

parageşírmesí s. (fin.) virament.

paragîygan adj. econom; strângător.

paragraf s. paragraf. paragway s., adj. paraguayan.

Paragway s. (topon.) Paraguay.

paragwaylî s., adj. paraguayan.

parağatkîzdîrgan s. 1. (fin.) 2. depunător; deponent. (econ.) investitor; întreprinzător.

parağatkîzdîrmasî (econ.) de bani; capitalizare; depunere investire; economisire.

parağatkîzdîruw s. (fin.) investiție; alocare.

parağî s., adj. (econ.) capitalist.

parağîlîk s. (econ.) capitalism.

parakabletken s. încasator.

parakarjlamaz adj. strângător.

parakebletmesí s. (fin.) încasare.

Para-Kóy s. (topon.) Băneasa (jud. Constanta).

paralel adj. paralel.

paralela s. (mat., geogr.) paralelă.

paralelkenar s. paralelogram.

paralellík s. paralelism.

paralelyúz s. paralelipiped.

 paralî I. adj. 1. cu bani; înstărit;
 bogat; bănos. 2. (econ.) cu capital; capitalizat. II. adv. pe bani; cu bani.

parama s. (nav.) parâmă; pălămar; odgon.

parametre s. parametru.

param-parşa adj. ferfeniță; harceaparcea; în bucăți.

paranoya s. (med.) paranoia.

paranteza s. paranteză.

parapet s. parapet.

parasalgan s. 1. (fin.) deponent; 2. depunător. (econ.) investitor; întreprinzător.

s. **1.** chetă. **2.** (fin.) parasaluw investiție; alocare.

parasîberílgen adj. plătit; remunerat; retribuit. 2. plătit; achitat.

parasînbergen s., adj. plătitor.

parasînsaygan s., adj. plătitor. parasîsayîlgan adj. plătit; achitat.

parasîuşkan adj. delapidat.

parasîz I. adj. 1. sărac; fără bani; lefter. 2. (econ.) fără capital; decapitalizat. **II.** adv. pe gratis; fără bani; gratuit; fără plată.

parasîzlîk adj. (econ.) decapitalizare.

parasîz-pulsuz adj. lefter.

paraşaşmaz adj. econom; strângător.

parașuta s. parașută.

paraşutağî s. paraşutist.

paraşutağîlîk s. paraşutism.

paratoplagan adi. econom: strângător.

parauşurtkan s. delapidator.

parauşurtmasî adj. delapidare.

paravan s. paravan.

parazit s. parazit (și tehn.).

parazitlík s. parazitism.

parazitoloğik adj. parazitologic.

parazitoloğiya s. parazitologie.

parazitoloğiyağî s. parazitolog.

parazitoloğiyalî adj. parazitologic.

parazitolok s. parazitolog.

parçela s. parcelă. parçelalî adj. parcelat.

pardesús s. pardesiu. // •kúzlúk

pardesús pardesiu de toamnă.

pardon interj. scuzați!; pardon!; parislí s., adj. parizian.

pariyetal adj. (anat.) parietal.

pariyetal súyegí s. (anat.) os parietal.

parîs s. 1. (zool.) panteră; leopard (lat., Panthera pardus; Felis pardus). 2. (zool.) puma; cuyuar

(lat., Panthera concolor). 3. jaguar (lat., Panthera onca).

park s. 1. parc (și auto.). 2. deosebire; diferență; distincție. // •kartlar parkka keterler bătrânii merg în parc. •kólşík parknîñ íşínde tabîla iazul se află în parc. •park yapîlmaz parcarea interzisă.

parket s. parchet; pardoseală.

parketşí s. parchetar.

parklî adj. diferit; deosebit; distinct.

parlagan adj. spărgător. // •agaş parlagan spărgător de lemne.

parlak adj. lucitor; strălucitor; sclipitor.

parlaklîk s. lucire; sclipire; strălucire. parlama s. 1. spargere; despicare. 2. (fig.) stricare; defectare.

parlamak v.t. 1. a sparge; a despica. 2. (fig.) a strica; a defecta. // •agaş parlamak a sparge lemne.

parlament s. parlament.

parlamentlí adj. parlamentar.

parlamentşi s. parlamentar.

parlangan adj. 1. spart; despicat. 2. (fig.) stricat; defect.

parlanma s. 1. spargere; despicare. 2. (fig.) stricare; defectare.

parlanmak v.i. **1.** a se sparge; a se despica. 2. (fig.) a se strica; a se

parlanuw s. 1. spargere; despicare. 2.

(fig.) stricare; defectare.

parlatmak v.t. a determina să spargă; a determina să despice.

parlaw s. 1. spargere; despicare. 2. (fig.) stricare; defectare.

parlawlî adj. spart; despicat. // •parlawlî agaş lemne sparte.

parmak s. 1. (anat.) deget. 2. (tehn.) spiță; stâlp. 3. parmac; par; stâlp. // •parmagîn tîkmak a-şi băga nasul; a interveni. •parmagînda oynatmak a juca pe cineva pe degete. •parmak basmak a pune degetul; a preciza; a specifica; a evidenția; a sublinia; a accentua. •parmaklarîn ğalamak a-şi linge degetele. • parmaklarîn tíşlemek a-şi muşca degetele; a-şi frânge degetele; a fi deznădăjduit. parmaklarnîñ arasîndan kaşîrmak a-l scăpa printre degete. // •işaret/şahadet parmagî degetul arătător. •kósterúwğí parmak degetul arătător. •orta degetul parmak mijlociu. •parmak basmaga yer yok nu e loc nici cât să pui un deget. •parmak tamgasî/ízí amprentă digitală. •parmak tuyuwî simțul tactil. •parmaklarnîñ uşî vârful degetelor. •şínatiy/şonatay parmak degetul mic. •yúzúk parmagî degetul inelar. parmakbasîlgan evidentiat: adj.

parmakbasîlgan adj. evidenţiat; accentuat; reliefat; pronunţat; subliniat.

parmakbasuw s. evidenţiere; accentuare; reliefare; pronunţare; subliniere.

 ${f parmaklamak}$ v.t. a ${f imp reve{a}ra}.$

parmaklangan adj. împărat.

parmaklî adj. digital.

parmaklîk s. 1. gratii; grilă; grilaj; zăbrele. 2. parmalâc; gard; balustradă; parapet. // •geşme parmaklîgî barieră. •parmaklîk kîzartmasî friptură la grătar.

parmaklîklî *adj.* cu gratii; cu grilă; cu grilaj; zăbrelit.

parmaksúyegí s. (anat.) falangă.

parmaktíşlew s. căință; regret.

parmaktīguw s. intervenţie; amestec. parmaktīkkan s., adj. intervenţionist. parola s. parolă.

parşa s. 1. bucată; fragment. 2. parte; componentă; piesă. 3. (muz.) bucată.
4. (mat.) segment. // •parşalarîn sókmek a-l desface în bucăți; a-l dezmembra. // •ay parşasî frumoasă ca ruptă din lună.

•aylandîrma/kaytarma
parşasî (tehn.) organ. •bír parşa
un pic; o bucată; puțin. •buz
parşasî sloi. •ğam parşasî ciob
de sticlă. •ğetek parşa (tehn.)
piesă de schimb. •ğíp parşasî
scamă. •kíşkene parşa particulă.
•kurşun parşasî schijă. •metin
parşasî fragment de text. •ókşe
parşasî flec. •sîzîk parşasî

parşakay s. bucățică; fărâmă. // •bir
parşakay un pic; o bucățică. •bir
parşakay ótmek o bucățică de
pâine.

(mat.) segment.

parşalama s. îmbucătățire; fragmentare; sfâşiere; descompunere; secesiune.

parşalamak v.t. a îmbucătăți; a
fragmenta; a sfâșia; a face ferfeniță; a
descompune. // •tişlep
parşalamak a sfâșia cu dinții.

parşalangan adj. îmbucătățit; fragmentat; sfâșiat; descompus. //
•kolay parşalangan şubred.

parşalanma s. îmbucătăţire; fragmentare; sfâşiere; descompunere; secesiune.

parşalanmak v.i. a se îmbucătăți; a se

fragmenta; a se sfâșia; a se face ferfeniță; a se descompune. // $\bullet \check{guregi} parşalanmak$ a i se frânge inima.

parșalanuw s. îmbucătățire; fragmentare; sfâșiere; descompunere; secesiune.

parşalarîsógílgen adj. descompus; dezagregat; dezintegrat; dezmembrat. parşalatkan adj. sfâşietor.

parşalatmak v.t. a face să îmbucătățească; a determina să fragmenteze; a determina să sfâșie; a determina să facă ferfeniță; a face să descompună.

parșalaw s. îmbucătățire; fragmentare; sfâșiere; descompunere; secesiune.

parşalî adj. rupt în bucăţi; îmbucătăţit; fragmentat.

parşa-parşa adj. în bucăți; bucată cu bucată; piesă cu piesă. // •parşa-parşa etmek a face bucăți; a face țăndări; a ciopârți. •parşa-parşa satmak a vinde cu bucata.

parşîldama s. plescăit de buze.

parşîldamak v.i. (d. buze) a plescăi.

parşîldatmak v.t. a plescăi buzele.

parşîldaw s. plescăit de buze.

parşîltî s. plescăit de buze.
part interj. poc!; pac!; bang!;

parter s. parter (la clădiri).

partida s. 1. (com.) partidă. 2. (sport)
joc; partidă. 3. (fig.) chilipir.

partit s. (pol.) partid. // •demokrat
partití partidul democrat.
•mugay/muhalefet partití
(pol.) partid de opoziție. •partit
úyesí (pol.) membru de partid.
•partitníñ faaliyetí (pol.)
activitatea partidului. •siyasiy
partit (pol.) partid politic.

partitlí s. membru al unui partid. partitlík adj. partinic.

partitlíkkekarşî adj. antipartinic.

partitura s. (muz.) partitură.

partizan s. (pol.) partizan; simpatizant.

pas s. rugină; cocleală.

pasa s. (sport) pasă.

pasaj s. pasaj.

pasif adj. pasiv (şi com.).

pasiflík s. pasivitate.

pasiyet s. respect; considerație; stimă; mândrie; onoare; demnitate; onestitate.

pasiyetíkírlengen adj. dezonorat; necinstit; batjocorit; violat; stigmatizat. pasiyetkírletken adj. dezonorant; batjocoritor.

pasiyetli adj. respectat; respectabil; stimat; onorat; demn; onest.

pasiyetsíz adj. fără respect; fără stimă; fără mândrie; fără onoare; nedemn; fără onestitate.

pasiyetsízlík s. lipsă de respect; lipsă de stimă; lipsă de mândrie; dezonoare; necinste: lipsă de onestitate.

Paska s. (în relig. creștină) Paști.

paslama s. oxidare.

paslamak v.t. a oxida.

paslangan adj. ruginit; oxidat.

paslanîr adj. oxidabil.

paslanma s. **1.** ruginire; oxidare. **2.** (fig.) uzare; tocire.

paslanmagan adj. inoxidabil.

paslanmak v.i. 1. a rugini; a se oxida.2. (fig.) a se uza; a se toci.

paslanmaykalîr adj. inoxidabil.

paslanmaz adj. inoxidabil.

paslî adj. ruginit; oxidat; coclit.

pasma s. stambă.

pastel s. pastel.

pastellí adj. pastel; pastelat.

pastila s. (farm.) pastilă.

pastîrma s. (gastron.) pastramă.

pastor s. (relig.) pastor.

paşa s. (bot.) broscariță; notătoare; limba-apei (lat., Potamogeton natans). 1. (ist.) paşă.

paşalîk s. (ist.) paşalâc.

paşaport s. paşaport. •paşaportîn kolîna bermek a da cuiva paşaportul; a-l expedia. // • hususiy paşaport paşaport special. kîdîruwğuluk paşaportî pasaport turistic. •kîzmet paşaportî paşaport de serviciu • mína mením paşaportîm iată paşaportul meu. múşterek paşaport paşaport paşaport defterkanasî biroul de paşapoarte. •siuasiu paşaport pasaport diplomatic.

paşawra s. cârpă; treanță; zdreanță.

pasbaş-şomar s. (om.) rață roșie (lat., Aythya nyroca).

pas-ğayalî-mumgágáa s. (orn.) estrilda ruginie (lat., Estrilda rhodopyga).

pas-karînlî-balkuşî s. (om.) pasărenectar cu piept stacojiu (lat., Chalcomitra senegalensis).

paskuyruk s. (om.) pietrar cu coadă
ruginie (lat., Cercomela
familiaris).

pas-kuyruklî-sar s. (orn.) şorecar pântecos (lat., Buteo ventralis).

pas-kuyruklî-toynak s. (om.) şorecar pântecos (lat., Buteo ventralis).

paslanuw s. **1.** ruginire; oxidare. **2.** (*fig.*) uzare; tocire.

paslaw s. oxidare.

paslî-karatawuk s. (om.) mierlă
ruginie (lat., Euphagus
carolinus).

pas-moyînlî-kumtawuk s. (orn.)
fugaci cu gât roşu (lat., Calidris
ruficollis).

pasrengí-șomar s. (om.) rață cu ciuf (lat., Netta rufina).

pasrenklí-aňkut s. (orn.) călifar ruginiu (lat., Tadorna ferruginea; Casarca ferruginea; Anas casarca).

pasrenklí-bataklîkkarlîgaşî s. (orn.)
ciovlică ruginie; ciovlică roşie (lat.,
Glareola pratincola).

pasrenklí-kirazkuşî s. (orn.) presură ruginie (lat., Emberiza caesia).

pasrenkli-kumtawuk s. (om.) fugaci
roşcat (lat., Calidris ferruginea).

pasrenklí-şalî-boztorgayî s. (orn.)
ciocârlie ruginie de tufiş (lat.,
Mirafa cordofanica).

pasrenklí-şatalkuyruk s. (orn.)
ciovlică ruginie; ciovlică roşie (lat.,
Glareola pratincola).

pasrenklí-súlekeş s. (om.) presură ruginie (lat., Emberiza caesia).

pasrenkli-tenek s. (orn.) presură
ruginie (lat., Emberiza caesia).

pat I. interj. poc!; pac!; trosc!; II. s. (bot.) margaretă; mărgărită; ochiul-

(bot.) margaretă; mărgărită; ochiulboului (lat., Chrysanthemum leucanthemum; Tanacetum leucanthemum). **2.** (la şah) pat.

patefon s. patefon.

patent s. (econ.) patent; brevet.

patentlí adj. patentat; brevetat. //

•patentlí derman medicament

```
patentsíz adj. nepatentat; nebrevetat.
patina s. (sport, tehn.) patină.
patinağî s. (sport) patinator.
patinaj s. 1. (sport) patinaj. 2.
 patinare; alunecare; patinaj.
patinataygan s. (sport) patinator.
patî, Kîtay- s. (bot.) ochiul-boului;
           (lat.,
 rotil
                        Callistephus
 chinensis).
 atî, saray- s. (bot.) săpunele;
dumitraș; pocrovă (lat., Aster
patî, saray-
 laexigatus).
patlagan adj. 1. plesnit; explodat. 2.
 exploziv; explozibil. // •patlagan
 madde material explozibil.
patlak adj. spart; crăpat.
patlakkóz adj. 1. cu ochii bulbucați.
 2. rău de mama focului; omul
 dracului; afurisit.
patlama
             s. explozie; pocnet.
 •ateşlí
               patlama
                                bombă
 incendiară.
             patlama
                             dalaasî
 suflul exploziei. \bullet s \acute{u}yg \acute{\iota} patlamas\^{\iota}
 izbucnire de dragoste.
patlamak v.i. 1. a se crăpa; a plesni; a
 trosni; a se sparge; a se fisura. 2. a
 exploda. 3. (d. fenomene ale naturii) a
 se dezlănțui; a se porni. 4. a izbucni;
 a-și pierde răbdarea; a da strechea
 în...; // •başîna patlamak a se
 sparge în capul cuiva. •kamîşî patlamak (med.) a avea erecție.

    ótín patlamak a-i crăpa fierea; a

 se speria.
patlatma s. bombă. // •hidroğenlí
 patlatma (mil.) bombă cu hidrogen.
 •ózeklí/şegírdeklí patlatma
              bombă
                              nucleară.
 (mil.)
 •sîğakózeklí/sîğakşegírdeklí
                    (mil.)
 patlatma
                                bombă
 termonucleară. •tanelí patlatma
 (mil.) bombă atomică.
patlatmaatkan s. (mil.) bombardier.
patlatmağawdîrgan
                            s.
 bombardier.
patlatmak v.t. a sparge; a fisura; a
 dezlănțui. // \bullet \textit{kamî} \$ \textit{patlatmak} a
 pocni din bici.
patlatmataşîgan s. (mil.) bombardier.
patlatmatókken s. (mil.) bombardier.
patlatuw s. bombă.
patlaw s. explozie; pocnet.
patlawğî adj. exploziv; explozibil.
patlîğan s. (bot.) vânătă; pătlăgea-
 vânătă (lat., Solanum melongea).
 // •patlîğan salatasî salată de
patoloğik adj. (med.) patologic.
patologiya I. adj. (med.) patologic. II.
 s. (med.) patologie.
patoloğiyalî adj. (med.) patologic.
patriarkal adj. (relig.) patriarhal.
patrik s. (relig.) patriarh.
patriklík I. adj. (relig.) patriarhal. II.
 s. (relig.) patriarhie; patriarhat.
patron s. (electr., econ.) patron.
patronlar s., pl. (econ.) patronat.
patronlîk s. (econ.) patronat.
patşa s. padişah; sultan.
paviliyon s. (constr.) pavilion.
pay s. 1. parte; contribuție; cotă. 2.
porțiune; porție; parte. 3. (mat.)
numărător. // •baștan pay
              // •baştan
                           predestina.
 auîrmak
                  а
 •hisse/pay saklamak a-i păstra
 cuiva parte din...; a-i aloca. •ózíne
 pay şîgartmak a-şi lua un os de
 ros; a trage spuza pe turta sa; a-și crea
 avantaj. • pay ayîrmak/etmek a-i
 face cuiva parte din...; a-i aloca. • pay
```

```
ístemek a-şi cere partea. • pay
                                         paylaşîmiyesí s., adj. coproprietar.
 kapmak a-şi face parte din...; a-şi
                                         paylaşma
                                                      s. împărțire; partajare;
 însuşi ceva. •pay pişmek a face
planuri; a plănui; a norma. •payîn
                                          coabitare.
                                         paylaşmak v.i. a împărți; a partaja; a
                                          coabita. // •dertín paylaşmak a
 almak a-și lua porția; a fi
 muştruluit. •payîn bermek a-i da
                                          împărtăsi durerea cuiva. •kozînî
 porția; a-l muştrului. • payîn
                                          paylaşmak a-şi împărți foloasele.
 ketírmek a lua parte la...; a-și da
                                         paylaşmalîiye s., adj. coproprietar.
                                         paylaşmalîiyelík s. coproprietate.
 obolul; a-şi aduce contribuția. //
 •arslan payî partea leului. •eki
                                         paylaştîrmak v.t. a determina să
                                          împartă; a face să partajeze; a
 pay salata două porții de salată.
paya s. jalon. // •paya otîrtmak a
                                          determina să coabiteze.
 jalona.
                                         paylaşuw
                                                      s. împărțire; partajare;
payağî s. marcator; marcher.
                                          coabitare.
                                         paylawğî I. adj. distributiv. II. s.
payalama s. jalonare.
payalamak v.t. a jalona.
                                          distribuitor.
                                         pay-pay adj. porționat. // •pay-pay
etmek a porționa.
payalangan adj. jalonat.
payalanmak v.i. a se jalona.
payalaw s. jalonare.
                                         paypíşílgen adj. plănuit.
payalgan
            adj. căpătuit; procopsit;
                                         paypíşúw s. normare; plănuire.
 cointeresat.
                                         paysaklamasî s. alocare; afectare.
payalî adj. jalonat.
                                         paytak I. adj. crăcănat. II. s. (la şah)
payanta s. paiantă.
payaotîrtîlgan adj. jalonat.
                                         paytakît s. capitală; metropolă. //
payaotîrtuw s. jalonare.
                                          •paytakît başpapazî mitropolit.
                                         payton s. faeton; landou; calească;
paybergen adj. mustrător; dojenitor.
payberúw s. 1. dojană; muştruluială;
                                          trăsură; birjă. // •ğenaze paytonî
 burduşeală; ciomăgeală; mustrare;
                                          dric. \bullet motoçikleta payton\hat{\imath} ataş.
 chelfăneală. 2. cointeresare.
                                          •motorlî payton autocar.
payda I. adj. utilitar. II. s. folos;
avantaj; profit. // •bir payda
                                         paytonğî
                                                     s. birjar; vizitiu.
                                          • paytonğî yeri capră de trăsură.
 kórmemek a nu avea niciun folos.
                                         paytonğî, ak-kuyruklî- s. (orn.)
 •payda etmek a fi de folos; a
                                          faeton cu cioc alb (lat., Phaethon
            a părtini. • pa
a trage foloase.
 avantaja;
                            • payda
                                          lepturus).
                                         paytonğî, kîzîl-tumşuklî- s. (orn.)
 kórmek
 • gezmekte payda yok plimbatul
                                          faeton cu cioc roșu (lat., Phaethon
 n-are folos. • kullanîm paydasî
                                          aethereus).
 (jur.) uzufruct. •paydasîn kim
                                         paytonğîday adv. birjăreşte.
 kóre? cui îi folosește?; •sízge ne
                                         paytonğîlîk s. birjărie.
                                          paz s. (tehn.) pană; ic. // •paz
kîstîrmak (tehn.) a împăna.
 paydam tiyer? cu ce vă pot fi de
                                         paz
 folos?;
 ayda s. (mat.) numitor. //
•paydalarnî eşítlemek (mat.) a
                                         pazar s. 1. piață; bazar; târg. 2.
payda
                                          comerț; negoț; vânzare; târguieli. 3.
                                          (cron.) duminică. // •pazarga
 aduce la același numitor.
paydaetken adj. părtinitor.
                                          şîgarmak a scoate la vânzare. //
paydaetúw s. părtinire.
                                          •antikağîlar pazarî târgul
                                          anticarilor. •atşîklar pazarî
bâlci. •bo pazarga ğolşîman
paydağî s., adj. utilitarist.
paydağîlîk s. utilitarism.
                                          pentru duminica aceasta sunt drumeț.
paydakórúw
                s. folosință; folosire;
                                                                       pazar
 fructificare.
                                          •ğenábílerí geşen
paydalangan
                     adj.
                            beneficiar:
                                          keldíler dumnealor au venit
 câștigător; utilizator.
                                                       trecută.
                                          duminica
                                                                    haywan
paydalanmak v.i. a se folosi de; a
                                          pazarî obor. •yarîn pazar mâine
 profita. // •kím paydalana? cui îi
                                          e duminică.
 foloseste?:
                                         pazargúní s. (cron.) duminică.
paydalî adj. folositor; avantajos.
                                         pazarlama
                                                       s. negociere; tocmeală;
paydalîk adj. utilitar. // •paydalîk
                                          târguială; cumpărături.
 maşinasî (transp.) autoutilitară.
                                         pazarlamak v.t. (com.) a tocmi; a
paydalîşîkkan adj. rentabilizat.
                                          târgui; a precupeți.
                                         pazarlanmagan adj. neprecupețit.
paydasîkórílgen adj. fructificat.
paydasîz
             adj. nefolositor; inutil;
                                         pazarlanmak v.t. (com.) a fi tocmit; a
 neconvenabil; neprielnic.
                                          fi târguit; a fi precupețit.
paydasîzlîk s. inutilitate.
                                         pazarlanmaz adj. neprecupețit.
paydaş s. participant.
                                         pazarlaşkan s. negociator.
paydaşlîk s. contribuție; participație.
                                         pazarlaşma
                                                         s. (com.) tocmeală;
paydatartúw s. fructificare.
                                          târguială; negociere.
paydos I. interj. pauză!; II. s. pauză;
                                         pazarlaşmak v.i. (com.) a se tocmi; a
 repaus. // •úyle paydosî pauza de
                                          se târgui; a negocia.
                                         pazarlaşmalar s., pl. tratative.
 prânz.
payğî s. (fin.) actionar; asociat.
                                         pazarlaşuw
                                                         s. (com.) tocmeală;
payînalgan adj. dojenit; muştruluit;
                                          târguială; negociere.
                                         pazarlaw
 burduşit; ciomăgit; mustrat.
                                                      s. negociere; tocmeală;
           s. distribuire; repartizare;
                                          târguială; cumpărături.
paylama
 livrare.
                                         pazarlawğî s. negociator.
paylamak v.t. a distribui; a repartiza;
                                         pazarlîk s. 1. negociere; tocmeală;
                                          târguială. 2. cumpărături; târguieli. //
 a livra.
paylangan adj. distribuit; repartizat;
                                          • pazarlîk etmek a se tocmi; a se
                                          târgui. // •ekíyaklî pazarlîklar
 livrat.
paylanmak v.i. a fi distribuit; a fi
                                          negocieri bilaterale.
                                         Pazarlîk
 repartizat; a fi livrat.
                                                       s. (topon.) ("Târgul",
                                          "Târguiala") Târguşor (jud. Constanța).
paylaşîlgan adj. împărțit; partajat.
```

pazarótmek s. franzelă.

paylaşîmiyelík s. coproprietate.

```
Bazargic (Dobrich, Dobrogea de Sud-
 Cadrilater, Bulgaria).
pazartesí s. (cron.) luni. // •obirgún
 pazartesí poimâine e luni.
pazartesígúní s. (cron.) luni.
pazî s. (bot.) sfeclă (lat., Beta
 cicla). 2. (anat.) biceps.
pazî, kara- s. (bot.) lobodă (lat.,
 Atriplex
            hortensis;
                           Atriplex
 nitens).
pazî, kîrmîzî- s. (bot.) sfeclă-roșie
 (lat., Beta vulgaris conditiva).
pazî, múslí- s. (bot.) tămâiță; smirnă-
 de-grădină (lat.,
                     Chenopodium
 botrys).
pazîsî, şeker- s. (bot.) sfeclă-de-zahăr
 (lat., Beta
                            vulgaris
 saccharifera).
pazkîstîrîlgan adj. (tehn.) împănat.
pazkîstîrma s. (tehn.) împănare.
pazkîstîruw s. (tehn.) împănare.
pazla I. adj. mult; mai mult; în plus;
 excedentar. II. adv. încă; mai; în plus.
 III. s. surplus; excedent; rest. //
 kîymetín
                             pazla
 degerlendírmek a supraestima.
 •pazla ístemek a suprasolicita; a
 supraestima. •pazla kalabalîk
 bolmak a se supraaglomera.pazla kelmek a fi în plus.
          kîymet pişmek a
 • pazla
 supraestima. •pazla peslemek a
 supraalimenta.
                             pazla
 şalîştîrmak
                  а
                        suprasolicita.
 •pazla totîrmak a ticsi; a
 supraîncărca. // •bek pazla foarte
mult. •bírşiy pazla kelmez
nimic nu e prea mult. •botakîlî
 pazla asta-i prea de tot. •pazla
bagaj bagaj excedentar. •pazla
 túrtew/tebúw surescitare.
pazlaaşagan
                adj. supraalimentat;
 ghiftuit; îmbuibat.
pazlaaşatma
                s. supraalimentare;
 ghiftuire; îmbuibare.
pazlaaşaw s. ghiftuire; îmbuibare.
pazlaazart s. surescitare.
pazlaazartlangan adj. surescitat.
pazlağîlîngan adj. supraîncălzit.
pazlağîlîtma s. supraîncălzire.
pazlağúklengen
                          împovărat;
                     adj.
 îngreunat.
pazlağúklenúw
                          împovărare;
                     s.
 îngreunare.
pazlahewes s. surescitare.
pazlaheweslengen adj. surescitat.
pazlaimal s. supraproducție.
pazlaístelgen adj. suprasolicitat.
pazlaísteme s. suprasolicitare.
pazlakalabalîk adj. supraaglomerat;
 suprapopulat.
pazlakazanş s. supraprofit.
pazlakáar s. supraprofit.
pazlakîzîşkan adj. 1. supraîncălzit.
 2. surescitat.
pazlakîzîştîrma s. supraîncălzire.
pazlakullanîlgan adj. folosit în exces;
 abuzat.
pazlakúyğan s. surescitare.
pazlakúyğanlangan adj. surescitat.
pazlalîk s. exces; surplus; prisos;
 excedent; rest. // •kîymet pazlalîgî (econ., pol.) plusvaloare.
                           •kîymet
 •yapîm pazlalîgî (econ., pol.)
 plusprodus.
pazlaórseñ s. surescitare.
pazlaórseñlengen adj. surescitat.
pazlapesleme s. supraalimentare.
pazlapeslengen adj. supraalimentat.
pazlapiyat s. suprapreț.
pazlapísken adj. răscopt.
```

Pazarşîk/Pazarğîk

s. (topon.)

```
pazlaşalîşkan adj. suprasolicitat.
                                          ielcovan cu picior roz ; furtunar cu
                                          picioare roz; pasărea-furtunii cu
pazlaşalîştîruw s. suprasolicitare.
                                                           (lat.,
pazlatolgan adj. supraîncărcat; ticsit;
                                          picioare
                                                   roz
                                                                  Puffinus
 arhiplin.
                                          carneipes).
pazlatotîruw
                  s. supraîncărcare:
                                        pembe-ayaklî-kaz s. (orn.) gâscă cu
 ticsire.
                                          cioc
                                                 scurt (lat.,
                                                                       Anser
                                          brachyrhynchus).
pazlaúretím s. supraproducție.
pazlî adj. (tehn.) împănat.
                                        pembe-karînlî-ğeleşe s. (orn.) silvie
pánzdah num. (prsn.) cincisprezece.
                                          caucaziană
                                                          (lat.,
                                                                       Sylvia
pápíş s. papuc. // • ğollarda pápíş eskírtmek a-şi rupe papucii
                                          mystacea).
                                        pembe-karînlî-kók-ker
                                                                    s. (orn.)
 drumuri; a hoinări; a vagabonda.
                                          dumbrăveancă albastră cu piept roz
 •pápíş kadar tíl şîgarmak a
                                          (lat., Coracias caudata).
                                        pembe-karînlî-kók-kuzgun s. (orn.)
 scoate limba de un cot. • pápíşín
                                          dumbrăveancă albastră cu piept roz
 kaybetmek a-şi pierde cumpătul; a-
 și pierde sângele rece. • pápíșin
                                          (lat., Coracias caudata).
                                        pembe-karînlî-kók-zakşa s. (orn.)
dumbrăveancă albastră cu piept roz
 kaybetmemek a-şi ține cumpătul;
 a-și păstra sângele rece. • pápíșín
 kolîna bermek a da cuiva papucii;
                                          (lat., Coracias caudata).
 a-l alunga. •pápíşín tawanga
                                        pembe-karkîldak s. (orn.) chiră roz;
                                          pescăriță
 atmak a face pe cineva de râsul
                                                    roz
                                                            (lat.,
                                                                       Sterna
 lumii. • pápíşsíz kaşîp ketmek
                                          dougallii).
 a o şterge la papuc.
                                        pembe-kaşîkşî s. (orn.) lopătar roz
pápíseskírtken s., adj. vântură-lume;
                                         (lat., Ajaja ajaja).
 hoinar; rătăcitor; vagabond.
                                        pembe-kaya-korîgî s. (bot.) dragoste
pápíseskírtúw
                                         (lat., Sedum fabaria).
                            vânturare;
                     s.
 hoinăreală; vagabondaj.
                                        pembe-mayotî s. (bot.) dragoste
                                         (lat., Sedum fabaria).
pápíşlík
             s. marchiză;
                             geamlâc;
 vestibul; antreu.
                                        pembe-şegertkíğí s. (om.) lăcustar
peçe s. văl; voal; feregea.
                                          (lat., Sturnus roseus; Pastor
peçelí adj. cu văl; voalat; cu feregea.
                                          roseus).
                                        pembe-sîrtlî-kortay s. (orn.) pelican
peçete s. şervețel de masă.
pedagoğiya s. pedagogie.
                                          cu spate roz (lat., Pelecanus
pedagoğiyağî s. educator; pedagog.
                                          rufescens).
                                        pembe-sîrtlî-kutan s. (orn.) pelican
pedagoğiyalîk
                             educativ;
                      adj.
 pedagogic.
                                          cu spate roz (lat.,
                                                                  Pelecanus
pedagok s. educator; pedagog.
                                          rufescens).
pedala s. pedală.
                                        pembe-sîyîrşîk
                                                           s. (orn.) lăcustar
                                          (lat., Sturnus roseus; Pastor
pedikyúra s. pedichiură.
pediyatrik adj. (med.) pediatric.
                                          roseus).
pediyatriya s. pediatrie.
                                        pembe-tumşuklî-şomar s. (orn.) rață
pediyatriyağî s. (med.) pediatru.
                                          cu cioc roz (lat., Netta peposaca).
pedoloğik adj. pedologic.
                                        pembeturna, balaban-
                                                                     s. (orn.)
pedoloğiya s. pedologie.
                                          flaming
                                                         mare
                                                                        (lat.,
pedolok s. pedolog.
                                          Phoenicopterus roseus).
                                        pembeturna, kíşkene- s. (orn.) flaming mic (lat., Phoeniconaias
pekin adj. sigur; cert.
pekinlík s. siguranță; certitudine.
pekiy adv. da; bine; bun.
                                          minor).
                                                          Amerika-balaban-
pekmez s. magiun; gem.
                                        pembeturnasî,
pelenk s. (zool.) tigru (lat., Felis
                                          s. (orn.) flaming mare american (lat.,
 tigris).
                                          Phoenicopterus ruber).
pelerina s. pelerină.
                                        penaltî s. (sport) penalti.
pelesenk s. balsam.
                                        penç num. (prsn.) cinci.
pelesenkleme s. îmbălsămare.
                                        pençşenbe s. (cron., prsn.) joi.
pelesenklemek v.t. a îmbălsăma.
                                        pener s. (gastron.) brânză. //
•helwet peneri şvaiţer. •koy
pelesenklengen adj. îmbălsămat.
                                          penerí brânză de oaie. •teleme
pelesenklí adj. îmbălsămat.
peleş adj. chel; pleşuv.
                                          penerí
                                                        brânză
                                                                      telemea.
                                          •tuwar/sîyîr penerí brânză de
vacă. •zerdap penerí urdă; caş
peleşlík s. chelie; calviție
pelesenkteregí, ğañîdúniya- s. (bot.) copaier (lat., Copaifera
                                          proaspăt.
 officinalis).
                                        penerdiy adj. brânzos.
Peletlí
           s. (topon.) Săcele (jud.
                                        penerlí adj. cu brânză; brânzos. //
                                          •penerlí bórek plăcintă cu brânză.
 Constanta).
                                          •penerlí
pelte s. peltea; marmeladă.
                                                         kómbe
                                                                    papanaş.
peltek s., adj. peltic; gângav; bâlbâit.
                                          • penerlí makoron macaroane cu
 // •tílí peltek wurmak a se
                                          brânză.
 bâlbâi; a gângăvi; a vorbi peltic.
                                        penerlík
                                                     s. felinar. // •masal
pelteklemek v.i. a vorbi peltic.
                                         penerlígí lampion.
                                        penğah num. (prsn.) cincizeci.
pelteklengen s., adj. peltic; gângav;
 hâlhâit.
                                        penğíre s. 1. fereastră. 2. uşiță de
pelwan s. (sport) luptător; atlet; voinic.
                                          ghişeu. // •penğíre katînda bír
                                          masa o masă lângă fereastră.
•penğíre kózí ochi de fereastră.
      pelwnlarnîñ
 //
                            pelwanî
 voinicul voinicilor.
                                          •penğireler kafesli ferestrele au
pelwanğa adv. voiniceşte.
                                          gratii. • penğírení aşayîm mî?
pelwanlîk s. spirit de luptă; spirit
 atletic; atletism. // •pelwanlîk
                                          să deschid fereastra?; •penğireni
                                          ğap! închide fereastra!; •penğírení
 sanatlarî (sport) arte marțiale.
```

•pembe kórmek a vedea totul în

adj. roz; trandafiriu.

s. (orn.)

kapatayîk! să închidem fereastra!;

jaluzea;

s.

•renklí ğamlî penğíre vitraliu.

penğíreastî s. pervaz.

penğírebastîrmasî

pembe

roz; a fi optimist.

pembe-ayaklî-ğelkuwgan

transperant.

peniçilina s. (farm.) penicilină. penis s. (anat.) penis. penseta s. pensetă. pensiya s. pensie. pensiyağî s. pensionar. pensiyon s. 1. pension. 2. pensiune. penșe s. 1. labă; gheară; gheare. 2. (la încălțăminte) talpă; pingea. // •penșe wurmak a pingeli. penşelemek v.t. (d. păsări) a apuca cu ghearele; a prinde în gheare. penşeleşmek v.i. 1. a se bate cu ghearele. 2. (fig.) a se zbate. pentagon s. (geom.) pentagon. pentagonal adj. (geom.) pentagonal. pepit adj. cu picățele; pepit. pepiy s. (orn.) curcă; curcan (lat., $Meleagris\ gallopavo).\ //\ ullet dolma$ pepiy curcan umplut. • pepiy etí carne de curcan. pepsina s. pepsină. perakende adj. împrăștiat; dispersat. // •perakende satîş vânzare cu amănuntul. perdah s. 1. lustruire; şlefuire. 2. luciu; strălucire. perdahlama s. lustruire; şlefuire. perdahlamak v.t. a lustrui; a şlefui. perdahlangan adj. lustruit; şlefuit. perdahlaw s. lustruire; şlefuire. perdahlez s. zori de zi; revărsatul zorilor; auroră; aureolă; halo. // •perdahlez atmak a se revărsa zorile perdahlî adj. 1. lustruit; şlefuit. 2. lucitor; lucios; strălucitor. perdahşî s. lustruitor; şlefuitor. perde s. 1. perdea; paravan. 2. (în pictură) nuanță; tentă; tușă; ton. 3. (anat.) membrană. **4.** (muz.) ton; tonalitate; intonație. 5. (teatr.) act. 6. ecran; cortină. 7. (med.) cataractă. // •kózíne perde asmak a-i pune cuiva pânza pe ochi; a-l înșela. •perde bastîrmak a acoperi cu cortina; a muşamaliza. perdeden konîşmak a vorbi cuiva pe un ton superior; a-i vorbi de sus. // •bir perdeden ses (muz.) unison. •bírínğí perde (la teatr.) actul întâi. •ekínğí perde (la teatr.) actul al doilea. •kulak perdesí (anat.) timpan. • perde arkasînda în culise; în secret; pe ascuns. $\bullet renk$ perdesí (în pictură) nuanță; tentă; tusă: ton. perdeartî s. culise. perdebasîlgan adj. voalat; muşamalizat. perdebastîrmasî s. voalare; musamalizare. perdelemek v.t. a trage cortina. **perdelenmek** v.i. a se trage cortina. **perdelí** *adj.* ecranat. perdelí-ğawunkuşî (orn.) prundăraș semipalmat (lat., Charadrius semipalmatus). perdelí-kumtawuk s. (orn.) fugaci semipalmat (lat., Calidris pusilla). perdelí-suwtorgay (orn.) semipalmat prundăraș (lat., Charadrius semipalmatus). perdesíz adj. fără perdea (și fig.). perdesízlík s. neruşinare; grosolănie. pereğe s. feregea. perese s. 1. (constr.) fir de plumb; poloboc. 2. stare; situație. peresege almak a cumpăni. peresegealîngan adj. măsurat. peresegealuw s. măsurare.

perestiş s. 1. cult; divinizare. 2. curte; perşinlengen adj. 1. nituit. 2. (fig.) curtare. // •perestiş etmek a face întărit; consolidat. curte unei femei; a o curta. perşínlí adj. nituit. perestiscí s. crai; curtezan. peruka s. perucă. perforasiya s. perforare. perukağî s. peruchier. pergament pergament. **Peruw** s. (topon.) Peru. káátí hârtie pergament Peruw-kerwankuşî s. (orn.) pasăreaogorului peruviană (lat., Burhinus pergament. pergel s. (mat.) compas. // •pergel superciliaris). takîmî (mat.) trusă de compas. peruwlî s., adj. peruan; peruvian. peruw-şayî s. (bot.) mate (lat., Ilex pergelleme s. 1. măsurare cu compasul. 2. (fig.) plănuire; proiectare. paraguayensis). pergellemek v.t. 1. a măsura cu peruze s. turcoază; peruzea. compasul. 2. (fig.) a plănui; a proiecta. **Peruze/Feruze** s. (antrop. f., prsn.) adj. 1. măsurat cu pergellengen "Peruzea" compasul. **2.** (fig.) plănuit; proiectat. peruzerengí adj. turcoaz. perğimegi, suw- s. (bot.) linte-de-Pervin s. (astr., antrop. m., f., prsn.) Pleiadele; Cloşca-cu-Pui. baltă; lintiță; mătasea-broaștei (lat., Lemna minor). perwane s. 1. (ent.) molie (lat., Tinea). 2. (tehn.) elice. // •tayyare perğimek s. (bot.) linte (lat., Lens esculenta). // •perğímek perwanesí elice de avion. şorbasî supă de linte. perwanelí adj. (mat.) spiralat; Perhat/Ferhat s. (antrop. m., prsn.) elicoidal. nume legendar persan. perwaz s. pervaz. perhiz s. regim alimentar; dietă. Perwel s. (topon.) Moșneni (jud. Peride/Feride s. (antrop. f., arab.) Constanta). "Cea fără asemănare". pes I. adj. 1. (muz.) jos; grav; gros; Peridun/Feridun s. (antrop. m., adânc; profund. 2. jos; scund; scăzut. 3. (fig.) josnic; mārşav; infam; meschin. II. s. fes. // •pes kórmek prsn.) "Cel puternic cât trei" (nume legendar persan). periferik adj. periferic. a înjosi; a disprețui. // •pes figelli perikart s. (anat.) pericard. modest. perinewum s. (anat.) perineu. pesbolgan adj. umilit. pesboy(lî) adj. scund; mărunt; mic de **periskop** s. (nav.) periscop. Perit/Ferit s. (antrop. m., arab.) "Cel statură. fără asemănare". pesçe adv. mişeleşte. peritonewum s. (anat.) peritoneu; pesiy s. aliment; hrană. prapur. pesiyórúw s. (biol.) albumen. peritonita s. (med.) inflamarea pesiysuwî s. sevă. peritoneului; peritonită. peskîzîl s., adj. (fiz.) infraroşu. periy s. (mitol.) zână; zeită; nimfă; peskórílgen adj. dispreţuit; înjosit. muză. // • mehaz periysí muză. peskórúw s. dispreţ; înjosire. periy-dudukuşî s. (orn.) papagalpeskórúwğí adj. disprețuitor; nimfă (lat., Nymphicus înjositor. hollandicus). peslegen adj. nutritiv; hrănitor; periyşte s. (relig.) înger; ființă de substantial. pesleme s. hrănire; alimentare; lumină. periyştem interj. îngerul meu!; nutritie. Perkunde/Ferkunde s. (antrop. f., **peslemegen** adj. nehrănitor. prsn.) "Cea voioasă". peslemek v.t. 1. a hrăni; a alimenta. 2. a îngriji; a întreține (și fig.). 3. a crește (păsări, animale). 4. (fig.) a permanent adj. permanent. permanganat s. (chim.) permanganat. // •pazla peslemek a peron s. peron. // •peron kaysî supraalimenta. • saygī peslemek a yakta? în ce parte este peronul?; nutri respect; a stima. •úmút peslemek a nutri speranța; a perone s. (anat.) fibulă; peroneu. personaj s. personaj. personal s. personal; efectiv de nădăjdui. •yetersíz peslemek a subalimenta. perspektif s. perspectivă. **peslengen** adj. hrănit; alimentat. peslenmek perşan adj. 1. răvăşit; împrăştiat; în v.i. a se hrăni; a se dezordine; dezordonat. 2. (fig.) ruinat; alimenta. distrus. // • perşan etmek a răvăşi. peslenmeme s. malnutriție. peslewğí perşanetken adj. derutant. adj. nutritiv; hrănitor; perşanlaşkan adj. răvăşit. substantial. perşanlaşma s. răvășeală. **peslí** adj. bine hrănit; gras. perşanlaşmak v.i. a se răvăşi. peslík s. josnicie; mârşăvie; infamie; perşanlaşuw s. răvăşeală.
perşanlîk s. răvăşeală; derută; vulgaritate. perşanlîk pestek s. fistic (fruct). peş s. 1. urmă. 2. sobă; cuptor. // dezordine; împrăștiere. perşem s. moţ de păr; şuviţă. // •şáş peşíne túşmek a lua urma cuiva; perşemί şuviţă. a fi pe urmele cuiva; a-l urmări. perşembí (cron.) joi. peşek s. (iht.) nisipariță (lat., •ewelsígún perşembí Cobitis caspia romanica). alaltăieri a fost joi. peşete s. şerveţel. peşew s. urină. perşembígúní s. (cron.) joi. perşemlí adj. moţat; cu şuviță. peşewtógúw s. urinare. perşîn s. nit. // • kómilgen perşin peşin I. adj. peşin. II. adv. dinainte; (tehn.) nit cu cap înecat. în prealabil. perşînleme s. 1. nituire. 2. (fig.) peşínetúşúlgen adj. fugărit; urmărit. întărire; consolidare. peşínetúşúw s. fugărire; urmărire. perşínlemek v.t. 1. a nitui. 2. (fig.) a peşka s. sobă; cuptor; cămin. întări; a consolida. •aşkana peşkasî plită.

"Cel capabil". •peşkaga tiymeñíz! nu vă atingeți de sobă!; Pewziye/Fewziye s. (antrop. f., arab.) "Cea capabilă". peşkağî s. sobar. peygamber s. profet; proroc; vestitor; peşkeş s. dar; plocon; peşcheş. **peşkir** s. şervet; ştergar. prevestitor. peşman adj. 1. (d. oameni) care peygamberlík s. profeție; prorocire; regretă; care se căiește. 2. regret; vestire; prevestire. remuşcare; căință; părere de rău. // peygamberşeşegí s. (bot.) albăstrea; •aytkanîna peşman bolmak avinețea; floarea-grâului (lat.. și mușca limba; a regreta cele spuse. Centaurea cyanus). •biñ peşman bolmak a regreta peygamberteregí s. (bot.) guaiac (lat., Guaiacum amarnic. officinalis; • pesman Guaiacum sanctum). bolmak/etmek a se căi; a avea remuşcări; a-i părea rău; a regreta. // peyk s. (astr.) satelit. // •suniy • peşmanman regret. peyk satelit artificial. **pezemenk I.** *adj.* josnic; mârşav; perfid; pezevenchi. **II.** s. proxenet; peşmanbolgan adj. pocăit. peşmanetúwğí adj. regretabil. peşmanlîk s. regret; remuşcare; codos. căință; părere de rău. pezemenklík s. 1. proxenetism; peşmegí, eşkí- s. (bot.) creastacodoșie. 2. josnicie; mârșăvie; perfidie; cocoşului (lat., Clavaria flava). pezevenclâc. peşmegí, gúlpembe-taw- s. (bot.) pide s. lipie. ciupercă-de-pădure (lat., Agaricus pigment s. pigment. silvaticus Schaeff). pigmentlí adj. pigmentat. peşmegí, kalaw- s. (bot.) ciupercă-depigmentlík s. pigmentație. pivniță; burete-de-casă **pigmentsíz** adj. depigmentat. Merulius lacrymans). pigmentsízlík s. depigmentare. peşmegí, katîr- s. (bot.) ciupercă-depijama s. pijama. // •erkek câmp (lat., Agaricus arvensis). pijamasî pijama bărbătească. peşmegí, kîr- s. (bot.) ciupercă-depika s. (la cărți de joc) pică. (lat., Agaricus pikaj s. (av.) picaj. campestris). pikap s. 1. (muz.) picup. 2. camionetă. **peşmegí, şîbîn-** s. (bot.) pălăria-şarpelui; muscariță; buretele-muștelor piket s. pichet. piknik s. picnic. (lat., Amanita muscaria). pikrik adj. (chim.) picric. // •pikrik peşmegí, tana- s. (bot.) pita-vacii kamîz (chim.) acid picric. (lat., Boletus bovinus). pil s. 1. (zool.) elefant (lat., Elephas maximus; Loxodonta africana). peşmek s. ciupercă; fungi; burete. peşmek, aşşî- s. (bot.) iuţari (lat., 2. (la şah) nebun. Lactarius piperatus). pila s. (electr.) pilă; baterie. pile s. 1. (text.) borangic; mătase s. (bot.) peşmek, biyaz-şapkelíbrută. **2.** (text.) cocon; gogoașă de ciupercă Champignon (lat., Agaricus bisporus). mătase. peşmek, ekşí- s. (bot.) hrib-amărui pileğí s. sericicultor. (lat., Boletus aereus). pileğílík s. sericicultură. peşmek, kara- s. (bot.) burete-negru **pilot** s. pilot; aviator. pilotaj s. pilotaj. pilotlîk s. pilotaj. (lat., Pleurotus ostreatus). peşmek, şawdar- s. (bot.) ciupercă piltíşí s. fildeş. alhă (lat., Agaricus xanthodermus). pingúyin s. (orn.) pinguin (lat., peşmek, sarî- s. (bot.) burete-galben Spheniscidae sp.). (lat., Cantharellus cibarius). pink-ponk s. ping-pong; tenis de peşmek, sútlí- s. (bot.) vinețică-cumasă. lapte; râșcov (lat., Lactarius pipa s. pipă; lulea. volemus; Lactarius deliciosus). pipeta s. pipetă. piramida s. piramidă. peşref/peşrew s. 1. (muz.) preludiu (în muzica orientală). 2. înainte**piramidal** *adj.* piramidal. mergător; antecesor; precursor; pirat s. pirat. predecesor. piratlîk s. piraterie. peştimal s. şorţ. pirita s. pirită. pestek-şamî s. (bot.) coconar; pin piroga s. (nav.) pirogă. (lat., Pinus pinea). piruweta s. piruetă. pestekteregí s. (bot.) fistic (arbore) pis adj. 1. murdar; jegos; slinos. 2. (lat., Pistacia vera). scârbos; grețos; respingător. petarda s. petardă. infectat; spurcat. 4. (fig.) josnic; petek I. adj. (lingv.) alveolar. II. s. 1. murdar; mârşav. fagure de miere. 2. (anat.) alveolă. 3. pisbogaz adj. gurmand; mâncăcios. (anat.) partea interioară a tălpii; scobitura tălpii. **4.** alveolă; scobitură; pisiy s. (iht.) calcan-mic (lat., Rhombus laevis). cavitate. // •akğíger petegí (anat.) pisiy-pisiy interj. pis-pis!; pislík s. 1. murdărie; jeg. 2. (fiziol.) alveolă pulmonară. peteklí adj. (lingv.) alveolar. fecale; excremente. 3. (fig.) josnicie; petenek s. pipotă. murdărie; mârşăvie. petrol s. petrol. // •petrol papîrî pista s. pistă (și av.). nave) petrolier. petrol pistol s. pistol. tasfiyekanasî rafinărie de petrol. piston s. 1. (tehn.) piston. 2. (fig.) petrollî adj. petrolifer. protecție. // •piston halkasî petuniya s. (bot.) petunie; leicuță; (tehn.) segment.

tolceruț (lat., Petunia hybrida).

"Cel capabil".

Pewaz/Fewaz s. (antrop. m., arab.)

Pewziy/Fewziy s. (antrop. m., arab.)

avangardă. pişkot s. (gastron.) pişcot; biscuit; fursec. // •bír okka pişkot un kilogram de biscuiți. •kremalî piskot fursecuri cu cremă. •súslí pişkot fursec. •tuzlî pişkot saleu. pişlík s. depravare. piş-táwúkel adj. nerod depravat; curvă proastă. piton-ğîlanî s. (zool.) piton (lat., Puthon). pitoresk adj. pitoresc. piyade I. adj. pe jos; pedestru. II. s. 1. (mil.) infanterie. 2. infanterist. 3. (la şah) pion. // •piyade miñgáanî (mil.) regiment de infanterie. • piyade ordîsî (mil.) infanterie. piyala s. oglindă. piyan s. (muz.) pian. // •piyan şalmak a cânta la pian. // •piyan konçertí concert pentru pian. piyanğî s. pianist. piyanina s. (muz.) pianină. piyanist s. (muz.) pianist. piyano adj. piano. piyanşalgan s. (muz.) pianist. piyasa s. piață. // •piyasa piyatî preț de piață; preț curent. piyat s. preț; valoare; cost; tarif. // • piyat arttîrmak a majora prețul; a scumpi. •piyat túşúrmek a reduce pretul; a ieftini. • piyatî tutmak a valora. // • ğariy piyat preț curent. •hesaplî/adil piyat preț convenabil. •nakliye piyatî tarif de transport. •ortalama piyat pret mediu. • piyasa piyatî preț de piață; preț curent. • piyat kóstergesí lista de preturi.
•piyatî kaş? ce pret are?; •piyatî ne bolsa bolsîn cu orice preț. •piyatnîñ işinealîngan inclus în preț. •sabit/maktuw piyat pret fix. •tuz piyatî pretul sării. piyatartmasî s. scumpire. piyatîartkan adj. scumpit. piyatîkabargan adj. scumpit. piyatîósken adj. scumpit. piyatîtúşken adj. ieftinit. piyatkabarmasî s. scumpire. piyatósmesí s. scumpire. piyattúşmesí s. ieftinire. **piyda** s. apariție; ivire; înfiripare; încolțire; manifestare. // $\bullet piyda$ bolmak a ieşi la iveală; a apărea; a se manifesta; a se produce. $\bullet piyda$ etmek a scoate la iveală; a da naștere la; a produce. piydabolgan adj. apărut; ivit; înfiripat; încolțit; care s-a manifestat. piydalî adj. apărut; ivit; înfiripat; încolțit; care s-a manifestat. piyesa s. piesă de teatru. piyke s. canapea; bancă. piyon s. pion. piyoner s. pionier. piyoneza s. pioneză. **piyoratif** adj. peiorativ. píkír s. 1. idee; gând. 2. opinie; părere. 3. minte; judecată; rațiune. 4. memorie. píkír // bermek/kóstermek a-i da cuiva o idee; a-i sugera. •píkír etmek a reflecta; a chibzui; a medita. • píkír **ğúrsetmek** a gândi; a cugeta; a susține; a opina pentru. • pîkîr piş I. adj. depravat; uşuratic; frivol; yorîltmak a-şi frământa mintea. curvar. II. s. 1. copil nelegitim; • píkírde tutmak a ține minte. • píkírín bîzmak a-l converti.

•píkírínden geşmek a-i trece

pişdar s. 1. (mil.) cercetaş. 2. (mil.)

bastard. 2. lăstar.

```
píkírañlatmasî - pítíríp-túketúw
 prin minte. // •aldîn pîkîrler idei
 înaintate. •óz píkíríñíz părerea
 dumneavoastră proprie.
                             píkír
 ayîrîlîgî divergență. • pikirime
 kóre în opinia mea. •píkírímní
 deñíştírdím
                  mi-am schimbat
           •píkírníñ
 opinia.
                            ústúnde
 turmagan inconsecvent. • şaşma
 píkír idee absurdă. •síz men bír
 píkírdemen sunt de aceeași părere
 cu dumneavoastră.
píkíraňlatmasî s. exprimarea opiniei;
 pronuntare.
píkírbîzuw s. (relig.) convertire.
píkírdetutulgan adj. memorat.
píkírdetutuw s. memorare.
píkírğúrsetken
                      s.
                            cugetător;
 gânditor.
píkírğúrsetmesí s. cugetare; gândire;
 meditatie: reflectie.
Píkíriye/Fíkíriye
                      s. (antrop. f.,
 arab.) "Cea chibzuită".
píkíríbîzîlgan adj. (relig.) convertit.
píkírkóstermesí s. sugestie.
píkírsíz adj. stupid; fără sens.
píkírsízlík s. stupiditate.
pílaw s. (gastron.) pilaf. // •etlí
 pílaw pilaf cu carne.
pílğan s. ceaşcă. // •kawe pílğanî
 ceașcă de cafea. • porselan
 pílğanî ceaşcă de porțelan.
pílík s. fitil; muc.
                 s. (anat.) omoplat;
pílse súyegí
 scapulă.
píntí adj. zgârcit; avar; zgârie-brânză.
píntílík s. zgârcenie; avariție.
pípík s. creastă; moț (la păsări).
pípíklí adj. (d. păsări) moțat.
píríj s. (bot.) orez (lat., Oryza sativa). // •bír şerík okka
 píríi un sfert de kilogram de orez.
pís-pítín adv. în întregime; cu totul;
 integral; peste tot.
pístan s. fustă; rochie.
píşen s. iarbă; fân.
píşenlík s. fâneață; păşune; izlaz;
 pajişte.
píşerbaylar
                s. (agr.) secerătoare;
 legătoare.
píşertóger s. (agr.) combină.
píşeyazgan adj. pârguit.
píşeyazma s. pârguire.
píşeyazmak v.i. a se pârgui.
píşeyazuw s. pârguire.
píşík adj. 1. copt; prăjit; fript. 2. (fig.)
 experimentat; cu experiență; deprins.
písílgen adj. croit.
píşílmek v.i. a fi croit; a se croi.
píşím s. 1. seceriş. 2. formă; aspect;
 croială. // •píşím bermek a da
```

•kîyafetníñ

píşímínde inelar.

întruchipat; proiectat.

întruchipare; proiectare.

píşímbergen s. modelator.

formele

píşímaluw

modelat.

píşímberúw

modelare.

de

píşímí

s. conturare; fasonare;

relief.

```
píşímbílímí I. adj. (gram., biol.)
                                           morfologic.
                                           morfologie.
                                         píşímbílímlí
                                           morfologic.
                                         píşímbîzuw
                                           distorsionare; strâmbare.
                                         píşímdeňíşímğí s., adj. (fil., biol.)
                                           transformist; evoluționist.
                                         píşímdeñíşímğílík
                                           transformism; evoluționism.
                                         píşímdeňíşímí
                                           metamorfozare.
                                         píşímğí s., adj. formalist.
                                         píşímğílík s. formalism.
                                         píşímíbîzîlgan
                                           distorsionat; strâmbat.
                                         píşímídeñíşken
                                           metamorfozat.
                                         píşímkoşîlî s. formalitate; condiție de
                                           formă; cerință de formă.
                                         píşímleşken
                                           conturat.
                                         píşímleşmek v.i. a se contura; a
                                          căpăta formă; a lua forma...;
                                         píşímleştírme I. adj. aparent; formal.
                                           II. s. fasonare; modelare; conturare;
                                           formalizare.
                                         píşímleştírmek
                                           fasona; a contura; a formaliza; a da
                                           formă.
                                         píşímlí
                                           frumos.
                                         píşímsíz adj. 1. amorf; fără formă. 2.
                                           diform.
                                         píşímsízleşken adj. deformat.
                                         píşímsízleşmek v.i. a se deforma.
                                         píşímsízleştírmek v.t. a deforma.
                                         píşímsízleşúw s. deformare.
                                         píşímsízlík s. urâțenie; deformare.
                                         píşíp-kesílgen adj. răscroit.
                                         píşíp-kesúw s. răscroială.
                                         píşíp-túşken
                                          preparat; gătit.
                                         píşírğí s. bucătar.
                                         píşírğíbaşî s. bucătar-şef.
                                         píşírğílík s. (gastron.) artă culinară;
                                           gastronomie; bucătărie; gătit.
                                         píşírme s. frigere; coacere.
                                         píşírmek v.t. (gastron.) a coace; a
                                           prăji. // •píşíríp túşúrmek a găti
                                           mâncare. • yemek píşírmek a găti
                                           mâncare. // •aş píşírúw bólmesí
                                           bucătărie.
                                         píşírme-túşúrme s. (gastron.) artă
                                           culinară; bucătărie; gătit.
                                         píşírtmek v.t. (gastron.) a determina
                                           să coacă; a determina să prăjească.
                                         píşkek s. zer.
                                         píşken adj. 1. (med.) inflamat. 2. fript;
 formă. • píşím bîzmak a deforma.
                                           copt. // •suwda píşken ğîmîrta
 • píşímíne ketírmek a găsi forma
                                           ou fiert.
 potrivită. • tírek píşímí almak a
                                         píşkenterí s. (med.) areolă.
                                         píşkín adj. 1. copt; prăjit; fript. 2.
 se încolona. // •başka pişim
 variantă. •ela píșim stil clasic.
•figel píșimi (gram.) modalitate
verbală. •gotik píșim stil gotic.
                                           (fig.) experimentat; cu experiență;
                                           deprins
                                         pískínlík s. experiență; deprindere.
                                croiala
                                         píşme s. 1. (med.) inflamație. 2. tăiere;
 costumului. \bullet píşím úşún de formă;
                                           croire. 3. coacere; prăjire; frigere. 4.
                                           secerare. 5. croire. 6. evaluare. //
•bademşík píşmesí (med)
 pro forma. •toprak píşímlerí
                              yúzúk
                                           inflamarea amigdalelor; amigdalită.
píşímalgan adj. conturat; înfiripat;
                                           •barsak
                                           (med.) inflamarea intestinului subțire;
             s. conturare; înfiripare;
                                           enterită. •bogîrdak
                                           (med.) inflamarea faringelui; faringită.
píşímañlatmasî s. semnalmente.
                                           buwum
                                           (med.) inflamarea ganglionilor limfatici;
píşímberílgen adj. conturat; fasonat;
                                           adenită. •búyrek píşmesí (med.)
                                           inflamarea
```

II. s.

adj.

s.

(gram.,

(gram.,

```
•karağiger pişmesi/iltihabî
                                          (med.) hepatită; icter; gălbinare.
                                biol.)
                                          •kulak píşmesí (med.) inflamarea
                                biol.)
                                         urechii:
                                                              •kyor-barsak
                                                    otită.
                                                         (med.)
                                         píşmesí
                                                                    inflamarea
                           deformare;
                                         apendicelui;
                                                         apendicită.
                                                                       tíşetí
                                         píşmesí/iltihabî
                                                                         (med.)
                                          inflamarea gingiilor; gingivită.
                                        píşmegen adj. (d. mâncare, fructe etc.)
                                         necopt; nefiert.
                     s. (fil., biol.)
                                        píşmek A. v.i. 1. (d. mâncare) a fierbe;
                                         a se coace; a se frige. 2. (med.) a se
                   s. transformare:
                                         inflama. 3. (d. fructe, legume) a se
                                         coace. 4. (fig.) a se experimenta; a
                                          căpăta experiență; a se deprinde. B.
                                          v.t. 1. a croi. 2. a secera. 3. a evalua.
                            deformat;
                                          // •başî píşmek a i se încinge
                   adj. transformat;
                                         capul; a face insolație. •beti
                                         píşmek a-i crăpa obrazul de rușine;
                                         a se ruşina. •kîymet píşmek a
                                          evalua; a estima. •ólşep píşmek a
             adj. fasonat; modelat;
                                         măsura înainte de a croi; a măsura și
                                         a croi; a cumpăni. •pay píşmek a face planuri; a plănui; a norma.
                                          •pazla kîymet pişmek a
                                         supraestima. // •elmam píşken
mărul meu e copt. •et árúw
                                         pişmegen carnea nu e bine friptă.
                 v.t. a modela; a
                                          •ólşep píşmegen nesăbuit.
                                        píșt interj. (către pisică) zât!;
                                                  s. (gastron.) artă culinară;
                                        píş-túş
                                         bucătărie; gătit.
         adj. (d. persoane) elegant;
                                        píteşík adj. vecin; alăturat; adiacent.
                                        píteşíklík s. vecinătate; adiacență.
                                        píteşímlí adj. 1. (lingv.) aglutinant. 2.
                                         învecinat; alăturat; adiacent; juxtapus;
                                          mărginit. // •pîteşîmlî tîller
                                          (lingv.) limbi aglutinante.
                                        píteşken adj. 1. (lingv.) aglutinant. 2.
                                         învecinat; alăturat; adiacent; juxtapus;
                                         mărginit. // •pîteşken tîller
                                          (lingv.) limbi aglutinante.
                                        píteşme s. 1. învecinare; alăturare;
                 adj. (d. mâncare)
                                          adiacență; juxtapunere; mărginire. 2.
                                          (lingv.) aglutinare.
                                        píteşmek v.i. 1. a se învecina; a fi
                                         alăturat; a fi adiacent; a se juxtapune;
                                         a se mărgini. 2. (lingv.) a se aglutina.
                                        píteştírmek v.t. 1. (lingv.) a aglutina.
                                         2. a învecina; a alătura; a atașa; a
                                          juxtapune; a mărgini.
                                        pítiyatîrganda adv. aproape de final;
                                         în ultimele momente; in extremis.
                                                adj. întreg; tot; integral. //
                                        pítín
                                          • pítín kalk toată lumea.
                                        pítíngún adv. toată ziua.
                                        pítínğí adj. totalitar.
                                        pítínğílík s. totalitarism.
                                        pítínleme s. completare; întregire.
                                        pítínlemek v.t. a completa; a întregi.
                                        pítínlenmek v.i. a se completa; a se
                                         întregi.
                                        pítínleşmek v.i. a se completa; a se
                                         întregi.
                                        pítínliy
                                                     adv. în întregime; în
                                          totalitate; complet; integral.
                                        pítínlígítabîlgan adj. (mat.) integrat.
                                        pítínlík s. 1. integritate. 2. (mat.)
                                         integrală.
                                        pítínlíktapmasî s. (mat.) integrare.
pítínlíkte adv. în întregime; în
                                         totalitate; complet; integral.
                píşmesí/iltihabî
                                        pítíp-túkengen
                                                              adj.
                                                                    consumat;
                                          epuizat; terminat.
                          píşmesí
                                        pítíre-almamak v.t. a nu putea termina. // •aytîp pítíre-
               píşmesí/iltihabî
                                          almamak a o ține una cu laudele; a
                                         elogia.
                                        pítírewuygan adj. expeditiv.
                                        pítírgenler
                                                                     promoție;
                                                          s., pl.
•kandîr píşmesí/iltihab (med.)
                                         absolventi.
inflamarea peritoneului; peritonită.
                                        pítíríp-túketúw
                                                               s. consumare;
```

rinichilor;

nefrită.

epuizare; terminare.

pítírme s. lichidare; terminare.

pítírmek A. v.m. (precedat de ger. univsl. în -îp/-ip/-up/-úp) a reuși să termine; a reuși să sfârșească; a reuși să finalizeze; a reuși să pună capăt. B. v.t. a termina; a sfârși; a finaliza; a pune capăt. // •íş pítírmek a a concretiza. pítírmek a da gata pe cineva; a-l ucide; a-l nimici. // •okîp pítírdí a terminat de citit.

pítken adj. 1. sfârşit; epuizat. 2. lichidat; terminat; împlinit.

pítkenşík adv. până la sfârşit; până la epuizare.

pítme 1. sfârşit; încheiere; terminare. 2. limită.

pítmegen adj. infinit; incomplet. // pítmegen ís restanță.

pítmegen-túkenmegen neconsumat; nesecat.

pítmek v.i. 1. a se sfârși; a se termina; a se finaliza. 2. (d. plante) a crește. 3. a se epuiza; a se istovi; a se extenua. // •bolîp pítmek a se întâmpla; a avea loc. •dertí pítmemek a nu mai scăpa de necazuri. $\bullet kuwatî$ pítmek a i se sfârși puterile; a se istovi. •man/men íşí pítmek a sfârși cu cineva. •osal pitmek a se termina prost. • pítíp túkenmek a se consuma; a se termina. •sóníp pítmek a se stinge definitiv. // •benzinam píttí mi s-a terminat benzina. •bolîp píttí s-a sfârșit. • iş pitkenşik până la terminarea lucrului. •kókírekte balasî man, ótíp pítiyatîrganî man de la cel cu ţâţa-n gură pân' la cel cu barba sură. •oyîn barabarlîk man píttí meciul s-a terminat la egalitate. •oyîn píttí piesa a fost jucată.

pítmelí adj. limitat; finit.

pítmeme s. infinit; nesfârșire.

pítmeme-túkenmeme s. infinit: nesfârsire.

pítmesíz adj. infinit.

pítmez adj. inepuizabil; infinit; nesfârsit.

pítmez-túkenmez adj. inepuizabil; infinit; nesfârșit. // •pítmeztúkenmez mollîk belşug nesfârşit. pítmiykalgan neterminat: adj. neîmplinit; neisprăvit; incomplet: partial.

pítmiykalîr adj. inepuizabil; infinit; nesfârşit.

pítre s. caritate; pomană; milostenie. // •pître kurumî organizație de caritate.

pîkare adj. sărac; pauper; biet; sărman.

pîkare-asmasî s. (bot.) luminoasă (lat., Clematis recta).

pîkarekalgan adj. pauper; sărăcit. pîkarekalma s. pauperizare; sărăcire.

pîkarekaluw s. pauperizare; sărăcire. pîkareleşmek v.i. a sărăci.

pîkareleştírmek v.t. a pauperiza.

pîkarelík s. sărăcie; lipsuri; privațiune.

pîkîrdama s. 1. clocot. 2. chicot.

pîkîrdamak v.i. **1.** a clocoti; a fierbe în clocote. 2. a chicoti.

pîkîrdaw s. 1. clocot. 2. chicot.

pîkîrtî s. 1. clocot. 2. chicot.

pînar s. fântână; izvor.

Pînar, Baş- s. **1.** (topon.) ("Fântâna Dintâi") Fântâna Mare (jud. Constanța). 2. (topon.) ("Fântâna Dintâi") Fântâna Mare (jud. Tulcea).

Pînar, Kertík/Kertelí- s. (topon.) ("Fântâna Incrustată") Curcani (jud. Constanta).

înar, Koyî- s. (topon.) ("Fântâna Vâscoasă") Fântâna Oilor (jud. Tulcea). Pînar, Koyî-Pînar, Kól- s. (topon.) ("Fântâna Lac") Şipotele (jud. Constanța).

Pînar, Kurt- s. (topon.) Tervel (Dobrich, Bulgaria).

Pînar, Manğa- s. (topon.) ("Fântâna cu Cumpănă") Schitu; Mangea Punar (jud. Constanta).

Pînar, Taş- s. (topon.) ("Fântâna de Piatră") Siliștea (jud. Constanța).

pîranga s. lanțuri; cătușă (pt. picioare). // •pîrangaga wurmak încătuşa; a înlănțui; a pune în lanțuri. •pîrangasîn atmak а descătușa; a se dezrobi.

pîrangagawuruw s. încătusare: înlănțuire.

pîrangalamak v.t. a înlănțui; a încătușa; a fereca.

pîrangalangan adi. înlăntuit: încătusat; ferecat.

pîrangalanmak v.i. a fi pus în lanțuri; a fi pus în cătușe; a fi ferecat. pîrangasînatkan adj. descătușat;

dezrobit. pîrasa s. (bot.) praz (lat., Allium

porrum ampeloprasum). pîrîldagan adj. 1. lucitor; sclipitor; strălucitor; pâlpâitor. 2. răpăitor;

țăcănitor; păcănitor. pîrîldak s. 1. morișcă de vânt. 2. (la sobe) aerisire; ventilație; tirant. 3. heliograf; aparat pentru transmiterea semnalelor luminoase. 4. (tehn.) ventilator; suflantă. // •pîrîldak kaytarmak a trage sforile. // •maykuwatî pîrîldak (tehn.) ventilator hidraulic.

pîrîldakburumğa (tehn.) turbosuflantă.

pîrîldama 1. lucire; sclipire; strălucire; pâlpâit. 2. răpăit; țăcănit; păcănit.

pîrîldamak v.i. 1. a luci; a străluci; a sclipi; a pâlpâi. 2. a răpăi; a țăcăni; a păcăni.

pîrîldaw s. 1. lucire; sclipire; strălucire; pâlpâit. 2. răpăit; țăcănit; păcănit.

pîrîltî s. 1. lucire; sclipire; strălucire;

pâlpâit. **2.** răpăit; țăcănit; păcănit. **pîrîltîlî** adj. **1.** lucitor; sclipitor; strălucitor; pâlpâitor. 2. răpăitor; țăcănitor; păcănitor.

pîrîn s. 1. cuptor. 2. brutărie. // •yúksek pîrîn furnal.

pîrînğî s. brutar.

pîrînğîlîk s. brutărie; panificație.

pîrînşagîlganî I. adj. termoelectric. II. termoelectricitate. s. pîrînşagîlganî íşletmesí

termocentrală; centrală termoelectrică. pîrpîz adj. zbârlit; înfoiat.

pîrpîzlaşkan adj. zbârlit; înfoiat.

pîrpîzlaşma s. zbârlire; înfoiere.

pîrpîzlaşmak v.i. a se zbârli; a se înfoia.

pîrpîzlaşuw s. zbârlire; înfoiere. pîrs interj. fâs!;

pîrsat s. 1. ocazie; prilej; posibilitate. 2. oportunitate; moment prielnic.

pîrsatşî s. oportunist.

pîrsatşîlîk s. oportunism.

pîrsîldama s. fâsâit.

pîrsîldamak v.i. a fâsâi.

pîrsîldatmak v.t. a determina să

pîrsîltî s. fâsâit.

pîrsîldaw s. fâsâit.

pîrt I. interj. pâr!; pârț!; II. s. pârț. // •pîrt atmak a pârțâi.

pîrtatkan I. adj. pârțâit. II. s. (bot.) plesnitoare; pocnitoare; castravete-Echallium sălbatic (lat., elaterium).

pîrtatuw s. pârț.

pîrtîk adj. (d. tesături) rupt; sfâșiat.

pîrtîna s. furtună.

pîsîldama s. fâsâit.

pîsîldamak v.i. a fâsâi.

pîsîldatmak v.t. a determina să fâsâie.

pîsîltî s. fâsâit.

pîsîp-karaw s. pândă.

pîsîp-turgan adj. ascuns; iscoditor; pitit; pitulat.

pîsîp-turuw s. iscodire; pândă; pitire; pitulare.

pîskan adj. ascuns; pitit; pitulat.

pîsma s. ascundere; pitire; pândă;

pîsmak v.i. a se ascunde: a se piti: a pândi; a spiona. // •pîsîp turmak; pîsîp karamak a pândi; a spiona.

pîstîrmak v.t. a ascunde; a piti. pîşak s. cuțit. // •awuzun pîşak aşmamak a tăcea chitic; a tăcea • pîşak súyekke tayanmak a-i ajunge cuțitul la os; a nu mai suporta. • pîşakka kelmek a ajunge la cuțite; a se încăiera. // briceag. ∙aşîlgan pîşak •aşkana pîşagî cuțit de bucătărie. •keskín/kayratîlgan pîşak cuțit ascuțit. • pîşak sabî mânerul cuțitului. •pîşaknîñ sîrtî muchia cuțitului. •pîşaknîñ uşî vârful cuțitului. •traș pîşagî brici.

pîşakkakelúw s. încăierare.

pîşakkayragan s. tocilar; persoană care ascute la tocilă.

pîşaklama s. înjunghiere.

pîşaklamak v.t. a răni cu cuțitul; a înjunghia.

pîşaklangan adj. înjunghiat.

pîşaklanmak v.i. a fi înjunghiat.

pîşaklaşmak v.i. (recipr.) a se înjunghia.

pîşaklaw s. înjunghiere.

pîş-baka s. (zool.) broască-țestoasă (lat., Testudo sp.; Chelonia sp.).

pîşîk adj. castrat; jugănit.

pîşîldama s. şoaptă.

pîşîldamak v.i. a şopti.

pîşîldaşma s. şuşoteală.

pîşîldaşmak v.i. a discuta în şoaptă; a şuşoti.

pîşîldaşuw s. şuşoteală.

pîşîldaw s. şoaptă.

pîşîldawlî adj. şoptit.

pîşîlgan adj. castrat; jugănit; sterilizat.

pîşîlmagan adj. necastrat; nejugănit; nesterilizat.

pîşîlmagan-domîz s. vier.

pîşîlmak v.i. a fi castrat; a fi jugănit; a fi sterilizat.

pîşkî s. ferăstrău.

pîşkîlama s. tăiere cu ferăstrăul.

pîşkîlamak v.t. a tăia cu ferăstrăul.

pîşkîlangan adj. tăiat cu ferăstrăul.

pîşkîlanmak v.i. a se tăia cu ferăstrăul.

pîşkîlatmak v.t. a determina să taie cu ferăstrăul.

pîşkîlaw s. tăiere cu ferăstrăul.

pîşkî-órdek s. (orn.) ferestraş mare; bodârlău cu ferăstrău (lat., Mergus

merganser).

pîşkîrgan adj. 1. care ţâşneşte; care plantasiya s. plantație. poliglot. plasma s. (biol.) plasmă. oligon s. (mil.) poligon. // •níşanğîlîk poligonî poligon de împroașcă. 2. germinat. poligon pîşkîrma s. 1. germinare. 2. ţâşnire; plasmalî adj. plasmatic. **plasmatik** adj. plasmatic. împroscare. **plastik I.** adj. plastic; maleabil; ductil. poligrafik adj. poligrafic. pîşkîrmak v.i. 1. a ţâşni; a împroşca. I. adj. poligrafic. II. s. 2. a germina. II. s. material plastic. // $\bullet plastik$ poligrafiya pîşkîrtmak v.t. 1. a determina să
germineze. 2. a determina să sanatlar arte plastice. poligrafie. plastikleşken adj. plastifiat. poligrafiyalî adj. poligrafic. ţâșnească; a determina să împroaște. plastikleşmek v.i. a se plastifia. pîşkîrtuwğî s. pulverizator; atomizor; plastikleştírme s. plastifiere. polimer s. polimer. plastikleştírmek v.t. a plastifia. sprav. pîşkîruw s. 1. germinare. 2. ţâşnire; **plastiklík** s. plasticitate. împroşcare. plastilina s. plastilină. **polisist** s. polițist. pîşma s. castrare; jugănire; sterilizare. platforma s. platformă (și fig.). polisiya pîşmak v.t. a castra; a jugăni; a platina s. platină. steriliza. **platonik** adj. platonic. komisarî plákiya s. (gastron.) plachie. // pîştîrîlgan adj. 1. castrat; jugănit. 2. •polisiya plákiyasî (ist.) eunuc. •balîk (gastron.) plachie de pește. pîştîrîlmak v.i. a se castra; a se plebisçit s. plebiscit. iugăni. pîştîrmak v.t. a determina să castreze; Pleske'níñ-soygasî s. (orn.) cioara lui politehnică. a determina să jugănească. Pleske (lat., Podoces pleski). pîştîruw s. castrare; jugănire. plewura s. (anat.) pleură. plewureziya pîşuw s. castrare; jugănire; sterilizare. s. (med.) pleurită; pîsîldaw s. fâsâit. pleurezie. **pîsuw** s. ascundere; pitire; pândă; plewurita s. (med.) pleurită; pleurezie. spionare. plisew s. pliu; pliseu. politik adj. politic. pît s. (anat.) perineu. plisewlí adj. plisat. pîtak s. 1. butaş; butuc de viță de vie. pliy s. pliu. 2. creangă; cracă; ramură. **plomba** s. (med.) plombă. pîtaklamak v.t. a ramifica. **plombalama** s. (med.) plombare. pîtaklangan adj. ramificat. **plombalamak** v.t. (med.) a plomba. pîtaklanma s. ramificare; ramificație. **plombalangan** adj. (med.) plombat. plombalanmak pîtaklanmak v.i. a se ramifica. v.i. (med.) a se pîtaklanuw s. ramificare; ramificație. plomba. s. (limba) poloneză. pîtalgan v.t. (d. pomi, d. viţa-de-vie) plombalaw s. (med.) plombare. **plombalî** adj. (med.) plombat. plivit; tuns; curățat. pîtama s. (d. pomi, d. vița-de-vie) pluş s. pluş. plivire; tundere; curătare. **pluşlî** *adj.* pluşat. polonez. plutokrasiya s. plutocrație. pîtamak v.t. (d. pomi, d. viţa-de-vie) a plivi; a tunde; a curăța de crengi. Pluton s. (astr.) Pluton. pomata s. unsoare. pîtaw s. (d. pomi, d. vița-de-vie) plivire; plutoniyum s. (chim.) plutoniu. tundere; curățare. pnewumatik adj. pneumatic. pîtîrdama s. pârâit. pogaşa s. (gastron.) pateu. pogaşağî s. patiser. pogaşağîlîk s. patiserie. **pîtîrdamak** v.i. a pârâi. pîtîrdaw s. pârâit. pîtîr-pîtîr interj. pâr!; polak I. adj. polon. II. s., adj. polonez. pîtîrtî s. pârâit. Polagîstan/Poloniye s. (topon.) caballus). pîtrak s. (bot.) scaietele-popii; holeră Polonia. (lat., Xanthium spinosum). polakșa I. adv. în limba poloneză. II. ponton s. ponton. pîtrak, uzun- s. (bot.) scaietele-popii s. (limba) poloneză. (lat., Xanthium strumarium). polat s. otel. // •polat fabrikasî plaçenta s. (biol.) placentă. oțelărie. polatírítken plafon s. plafon. spovedanie. s. (tehn.) turnător; plağiyat s. plagiat; plagiere. topitor; oțelar. polatírítme plağiyatşî s. plagiator. s. (tehn.) turnătorie; spovedit. plağiyatşîlîk s. plagiat; plagiere. topitorie; oțelărie. plaja s. plajă. // •kumluklarnîñ polatkana s. oțelărie. vonicer geñíşlígí lățimea plajelor. polatlaşkan adj. otelit; călit. europaea). plaka s. 1. (muz.) placă; disc. 2. (la polatlaşma s. otelire; călire. popazlar autovehicule) număr de înmatriculare; polatlaşmak v.i. a se oteli; a se căli. preotime. număr. polatlaştîrmak v.t. a oțeli; a căli. popazotî **plakaj** s. placaj. polatlaşuw s. oțelire; călire. plan s. plan; proiect. // •plan polatlî adj. 1. (constr.) armat. 2. cu kurmak a face planuri. oțel; oțelit. planeta s. (astr.) planetă. polatşî s. oţelar. planetalararasî adj. interplanetar. polattay adj. tare ca oțelul. polattókken planetariyum s. planetariu. s. (tehn.) turnător; planğî s. planificator; proiectant. topitor; oțelar. polattókme plankton s. plancton. s. (tehn.) turnătorie; planlama s. planificare. topitorie; oțelărie. **planlamak** v.t. a planifica. polemika s. polemică. pílğanî **planlangan** adj. planificat. **polemikalî** adj. controversat; disputat; adj. neplanificat; planlanmagan polemic. porțelan. **polifonik** *adj.* polifonic. neproiectat. kaplamasî planlanmaykalgan adj. neplanificat; polifoniya s. polifonie. polifoniyalî adj. polifonic. neproiectat. porsiya s. porție. planlî adj. planificat. poligam s. poligam. planor s. planor. poligamiya s. poligamie. planorğî s. planorist. poligamiyağî s. poligam. Meles meles). planorğîlîk s. planorism. poliglot s., adj. poliglot.

plansîz adj. neplanificat; neproiectat.

sózlígí

poliglot

dicționar

```
Taxus baccata).
portakal s. 1. portocală. 2. (bot.)
 portocal (lat., Citrus aurantium dulcis). // •portakal suwî
 oraniadă

    portakalnî

                                 dórt
             bốldím am împărțit
 seríkke
 portocala în patru sferturi.
portakallîk s. livadă de portocali.
portakalrengí adj. oranj; portocaliu.
portatif s. portativ.
portbagaj s. portbagaj.
portekíz s., adj. portughez.
Portekíz s. (topon.) Portugalia.
portekízğe
               I. adv. în
                                 limba
 portugheză. II. s. (limba) portugheză.
portekízlí s., adj. portughez.
portopel s. portofel.
Portorika s. (topon.) Puerto Rico.
portorikalî s., adj. portorican.
portorikan s., adj. portorican.
portret s. portret.
post s. 1. piele de animal; blană. 2.
 post; funcție. 3. autoritate; instituție;
 organ.
postulat s. postulat.
poşmak s. 1. colt; unghi. 2. intersectie
 de drumuri. // •geñíş poşmak
 (mat.)
         unghi obtuz.
                             •ğóndeş
 poşmaklar
                    (mat.)
                              unghiuri
 corespondente. • karşî poşmaklar
 (mat.) unghiuri opuse.

poşmak (mat.) unghi
                             adiacent.
 •kóríş poşmagî punct de vedere.
 •odanîñ poşmagî colțul camerei.
 •poşmak wuruşî (sport) lovitură
 de colt. •tik poşmak (mat.) unghi
 drept. •topnî ters poşmakka
 attî a trimis mingea în colțul opus.
poşmakkeñ s. (mat.) diagonală.
poşmaklî adj. cu colțuri; colțuros; cu
 unghiuri.
poşmaklîk adj. unghiular.
posta s. 1. postă. 2. navetă; postă. //
 •poşta hawalesî mandat poştal.

    poşta kartî carte poştală.
    poşta kutugî căsuță poştală;

 cutie postală. •posta pulî timbru postal. •posta trení (transp.) tren
 postal.
poştağî s. poştaş; factor poştal.
poştakana s. poştă; oficiu poştal. //
 •poştakana kayda? unde este
 posta?;
postalamak v.t. a expedia prin postă;
 a trimite prin poştă; a depune la poştă.
potasiyum s. (chim.) potasiu.
potensiyal s. potențial.
poza s. poză; atitudine.
pozitif adj. pozitiv (şi foto.).
pozitivism s. (fil.) pozitivism.
pókter s. troian; nămete.
pókterlemek v.t. a troieni; a nămeti.
pókterlengen adj. înzăpezit; troienit;
 nămetit.
pókterlenme s. înzăpezire; troienire;
 nămetire.
pókterlenmek v.i. a se înzăpezi; a se
 troieni; a se nămeți.
             adj. înzăpezit; troienit;
pókterlí
 nămetit.
póstekiy s. blană (de oaie, de capră).
pragmağî s., adj. pragmatist.
pragmağîlîk s. pragmatism.
praktik adj. practic.
praktika s. practică.
praktikağî s. practician.
praktikayapkan s. practicant.
prank s. (unitate monetară) leu; franc.
 //•kaş prank ete? cât costă?;
predikat s. (gram.) predicat.
predikatif adj. (gram.) predicativ.
presa s. (tehn.) presă.
```

```
prezbit s. (med.) prezbit.
prezbitism s. (med.) prezbitism.
prezbitlík s. (med.) prezbitism.
prima s. (fin.) primă.
primatlar s., pl. primate.
prins s. prinț.
prinsesa s. prințesă.
priza s. (electr.) priză.
proba s. 1. probă; experimentare. 2.
 repetiție. // •probasîn yapmak a
 proba.
problema s. problemă (și fig.).
proces s. proces.
prodekan s. (univ.) prodecan.
produktor s. producător.
profesiyonal adj. profesional.
profesor s. profesor.
profesorlîk s. profesorat; profesorime.
profil s. profil (şi mat.).
profilaksiya s. profilaxie.
                       program.
program
 •deweranlarnîñ
                          programî
 programul
                     cinematografelor.
 •programnîñ ara yerinde în
 pauza
          programului.
                               • tren
 programî mersul trenurilor.
programğî s. programator.
programlagan s. programator.
programlama s. programare.
programlamak v.t. a programa.
programlangan adj. programat.
programlanmak v.i. a se programa.
programlaw s. programare.
program1î adj. programat.
prokuror s. procuror.
prokurorlîk
                s. (jur.) procuratură;
 parchet.
proletar s. proletar.
proletariyat s. proletariat.
prolok s. prolog.
propaganda s. propagandă.
propagandağî s. propagandist.
prorektor s. (univ.) prorector.
prospekt s. prospect.
prostata s. (anat.) prostată.
protest s. protest.
protestant s. (relig.) protestant.
protestantism
                                (relig.)
                         s.
 protestantism.
protestantlîk s. (relig.) protestantism.
protestetken adj. protestatar.
protestşî adj. protestatar.
proteyina s. proteină.
proteza s. (med.) proteză.
protokol s. protocol.
protokollî adj. protocolar.
proton s. (fiz.) proton.
protoplasma s. (biol.) protoplasmă.
protozorlar s., pl. (biol.) protozoare.
prova s. (nav.) proră.
proyeksiya s. (fiz.) proiecție.
proyekt s. project.
proyektor s. proiector.
prozodiya s. (lit.) prozodie.
psihanaliza s. psihanaliză.
psihiyatriya s. (med.) psihiatrie.
psihiyatriyağî s. (med.) psihiatru.
psiholoğik adj. (med.) psihologic.
psiholoğiya I. adj. (med.) psihologic.
 II. s. (med.) psihologie.
psiholoğiyağî s. (med.) psiholog.
psiholoğiyalî adj. (med.) psihologic.
psiholok s. (med.) psiholog.
psihopedagoğiya s. psihopedagogie.
psihopedagoğiyağî s. psihopedagog.
psihopedagok s. psihopedagog.
psihoza s. psihoză.
pudra s. pudră cosmetică. // •talk
 pudrasî pudră de talc.
pudralama s. pudrare.
pudralamak v.t. a pudra.
pudralangan adj. pudrat.
```

```
pudralanmak v.i. a se pudra.
pudralaw s. pudrare.
pudralî adj. pudrat.
pudralîk s. pudrieră.
pufuldagan s. pufăitor.
pufuldama s. pufăit.
pufuldamak v.i. a pufăi.
pufuldaw s. pufăit.
pufultî s. pufăit.
pul I. adj. (fin.) monetar. II. s. 1.
 paietă. 2. solz (de pește). 3. timbru
 (poștal, fiscal). 4. (la jocul de table) pul.
 5. (fin.) monedă. 6. (tehn.) șaibă. 7.
 (muz.) taler; talger; cinel; cimbal. //
 •pul ğabîştîrmak a timbra.
 •balîk pulî solz de peşte. •poşta
 pulî timbru poştal. •tamga pulî
 timbru.
pulbasîlgan adj. francat; timbrat.
pulbasuw s. francare; timbrare.
pulğî s. filatelist.
pulğîygan s. filatelist.
pulğîyuw s. filatelie.
pulğuluk s. filatelie.
pulkana s. monetărie.
pulkesken adj. monetar.
pulkesme s. fabricare de monede.
pullamak
            v.t. a timbra; a pune
 timbru.
pullanmagan adj. netimbrat.
pullî adj. 1. timbrat. 2. cu solzi.
pullî-karînlî-gúmúşgágáa s. (orn.)
 pescăruș cu cioc argintiu solzos (lat.,
 Lonchura punctulata).
pullî-kúrte s. (orn.) ghionoaie cu
 pântece solzos
                     (lat.,
                                Picus
 squamatus).
pullî-terekkakkan s. (orn.) ghionoaie
 cu pântece solzos (lat., Picus
 squamatus).
pullî-tokîldak s. (orn.) ghionoaie cu
 pântece
            solzos
                    (lat.,
                               Picus
 squamatus).
pulsuz adj. netimbrat.
pulşeşegí s. (bot.) bănică; spinuță
 (lat., Phyteuma orbiculare).
pulus adj. impotent.
puluşluk s. (med.) impotență.
puna-Amazon-órdegí s. (om.) rață
puna sud-americană (lat., Anas
 puna).
puna-aynagî s. (orn.) țigănuș puna;
 sitar negru puna (lat., Plegadis
 ridgwayi).
puna-şullugî s. (orn.) țigănuș puna;
 sitar negru puna (lat., Plegadis
 ridgwayi).
punksiya s. (med.) puncție.
punt s. livră; funt; pfund (=453,6 gr).
pupa s. (nav.) pupă.
puritan s., adj. (relig.) puritan.
puritanism s. (relig.) puritanism.
puritanlîk s. (relig.) puritanism.
purşî s. perie. // •kíşkene purşî
 periuță. •kondîra purșusî perie
 de ghete. •şáş purşusî perie de
 păr. •tîrnak purșusî periuță de
 unghii. •tíş purşusî periuță de dinți. •urba purşusî perie de
 haine.
purşulama s. periere.
purşulamak v.t. a peria.
purşulangan adj. periat.
purşulanmak v.i. a se peria.
purșulaw s. periere.
puskî s. (mil.) ambuscadă.
pusula s. 1. bilețel; scrisorică. 2. (fin.)
 factură.
put s. idol; divinitate.
puta s. creuzet.
putlaşkan adj. idolatrizat; divinizat.
putlaștîrma s. idolatrizare; divinizare.
```

putlaştîrmak v.t. a idolatriza; a diviniza.

putlaștîruw s. idolatrizare; divinizare. putperest adj. idolatru.

putperestlík s. idolatrie; divinizare. putşuluk s. fetişism.

púrșek s. cârlionț; buclă; moț.

púrșeklí adj. cârlionțat; buclat; moțat. púrşúk s. cârlionț; buclă; moț.

púrsúklí adj. cârliontat; buclat; motat. púrúz s. defect; cusur; neajuns.

púrúzlí adj. defectuos; cu defect.

púrúzsúz adj. fără cusur; fără defecte; ireprosabil.

púskúl s. ciucure; pompon; franj. // • músúr púskúlí smoc la stiuletele de porumb; mătase.

púskúllí adj. cu ciucuri; cu franjuri. púskúrgen adj. 1. pulverizat. 2. (d. vulcani) eruptiv.

púskúrgeş s. pulverizator; atomizor;

púskúrme s. 1. (d. lichide) evacuare; golire. 2. (d. vulcani) erupție.

púskúrmek v.i. 1. (d. lichide) a se goli; a se evacua. 2. (d. vulcani) a erupe.

púskúrtmek v.t. 1. (d. vulcani) a determina să erupă. 2. (d. lichide) a determina să se golească; a determina să evacueze.

pwan s. (sport) punct. // •pwan
almak a câştiga puncte (sport). •pwan hesabî man ğeñmek a câștiga la puncte (sport). // •pwan ğetveli punctaj.

pyúre s. (gastron.) piure.

raát I. adj. 1. liniştit; odihnit; relaxat. 2. comod; confortabil. II. s. linişte; tihnă; odihnă; relaxare. // $\bullet ra\acute{a}t$ bolmak a se linişti; a se odihni. •raátí kalmamak a nu mai avea linişte/tihnă/pace. • raátín bîzmak a strica pacea cuiva; a-i strica liniștea. raátetken adj. reconfortant.

raátkana s. closet; toaletă.

raátlendírmek v.t. a odihni; a linişti; a relaxa.

raátlendírúwğí s., adj. odihnitor; liniştitor; relaxant; calmant.

raátlenme s. odihnă; relaxare.

raátlenmek v.i. a se odihni; a se linişti; a se relaxa. // •begárúw raátlendím m-am odihnit foarte bine. •biraz raátleneăek bolaman vreau să mă odihnesc puțin.

raátlígíbîzîlgan adj. stânjenit; stingherit; incomodat; jenat; încurcat; neliniştit; alarmat.

raátlígínbîzmaz adj. imperturbabil. raátlík s. linişte; tihnă; odihnă. // •raátlígín bîzmak a strica pacea cuiva; a-i strica liniștea. // •raátlík yeri stațiune.

raát-raát adv. 1. liniştit; calm. 2. liber; descătușat.

raátsíz adj. 1. neliniştit; frământat; tulburat. 2. bolnav; suferind. 3. neconfortabil. incomod:

•búyrekten raátsízmen sunt bolnav de rinichi. •heş raátsíz etmediñiz nu m-ați deranjat deloc. •karağigerden raátsizmen sunt bolnav de ficat. •raátsíz bolmañîz! nu vă deranjați!; •sízní raátsíz ettím v-am deranjat.

adj. stânjenitor; raátsízetken incomod; stingheritor; jenant; neliniştitor; alarmant.

raátsízlendírmek v.t. 1. a îmbolnăvi. 2. a neliniști; a rământa; a tulbura.

raátsízlenmek v.i. 1. a se nelinisti; a se frământa; a se tulbura. 2. a se îmbolnăvi.

raátsízlík s. 1. nelinişte; frământare; tulburare. boală; indispoziție; proastă dispoziție.

raátșe adv. 1. liniștit; calm. 2. liber; descătușat.

rabbaniv adi. divin: sacru: dumnezeiesc

Rabive s. (antrop. f., arab.) "Împrimăvărarea".

rabît s. 1. unire; legare; împreunare. 2. (gram.) conjuncție.

rabîta s. 1. legătură; relație; conexiune. 2. coerență. 3. (gram.) copulă.

rabîtağî s. radiotelegrafist.

rabîtağîlîk s. radiotelegrafie.

rabîtalandîrma s. legare; conectare. rabîtalandîrmak v.t. a lega: a conecta.

rabîtalandîruw s. legare; conectare.

rabîtalangan adj. legat; conectat. rabîtalanmak v.i. a se lega; a se conecta.

rabîtalî adj. 1. legat; strâns; conectat. 2. coerent

rabîtasîz adj. incoerent.

rabîtasîzlîk s. incoerență.

rabîtlî adj. 1. (gram.) cu conjuncție. 2. unit; legat; împreunat.

rabîtşî s. unificator; montator. radar s. (tel.) radiolocație; radar.

radargakarşî adj. antiradar.

Radde'níñ-ğelbegesí s. (orn.) pitulice măslinie (lat., Phylloscopus schwarzi).

Radde'níñ-sarîkaşî s. (orn.) pitulice măslinie (lat., Phylloscopus schwarzi).

radikal s., adj. radical.

radikalğî s. radicalist.

radikalism s. radicalism.

radikalist s. radicalist.

radikallaşkan adj. radicalizat.

radikallaşma s. radicalizare. radikallaşmak v.i. a se radicaliza.

radikallastîrmak v.t. a radicaliza.

radikallastîruw s. radicalizare.

radikallaşuw s. radicalizare.

radikallîk s. radicalism.

radiyasiya s. radiație.

radiyasiyalî adj. iradiat; iradiant.

radiyator s. radiator.

radivo s. radio.

radiyoaktif adj. (fiz.) radioactiv. radiyoaktifleşmek v.i. (fiz.) a deveni

radioactiv. radiyoaktiflík s. (fiz.) radioactivitate.

radiyoaluwğî s. radioreceptor.

radiyoastronom s. radioastronom.

radiyoastronomik adi. radioastronomic.

radiyoastronomiya s. radioastronomie.

radiyoastronomiyağî radioastronom.

radiyoastronomiyalî adj.

s.

radioastronomic.

radiyoberímí s. radiodifuziune.

radiyoberúwğí s. 1. releu. 2. radioemitător.

radiyodaberílgen adj. radiodifuzat. radiyodağayîlgan adj. radiodifuzat.

radiyodalga s. (fiz.) undă radio. radiyodulkun s. (fiz.) undă radio.

radiyofaal adj. (fiz.) radioactiv.

radiyofaaliyet s. (fiz.) radioactivitate.

radiyofaallaşmak v.i. (fiz.) a deveni radioactiv. radiyofaallîk s. (fiz.) radioactivitate.

radiyofelekiyat s. radioastronomie.

radiyofelekiyatlî radioastronomic.

radiyofelekiyatşî s. radioastronom. radiyofonik adj. radiofonic.

radiyofoniya s. radiofonie.

radiyofoniyalî adj. radiofonic.

radiyogázáta s. radiojurnal.

radiyografiya s. radiografie.

radivograma s. radiogramă.

radiyoğayîmî s. radiodifuziune.

radiyoğayîn s. radiotransmisie; emisiune radio.

s. radiodifuzare; radiyoğayînlama radiodifuziune.

radiyoğayînlamak v.t. a radiodifuza. radiyoğayînlangan adj. radiodifuzat. radivoğavînlanmak v.i. a se

radiodifuza. radiyoğayînlaw s. radiodifuzare; radiodifuziune.

radiyoğayînlawğî s. radioemiţător. radiyoğayînlî adj. radiodifuzat.

radiyoğayuwğî s. releu. radiyoheyet s. radioastronomie. radiyoheyetlí adj. radioastronomic. radiyoheyetşi s. radioastronom. radiyojurnal s. radiojurnal. radiyokaberleşme radiocomunicație. radiyokabletúwğí s. radioreceptor. radiyokomunikasiya radiocomunicație. radiyolaşkan adj. radioficat. radiyolaşmak v.i. a se radiofica. radiyolaştîrîlmak v.i. a se radiofica. radiyolaştîrma s. radioficare. radiyolaştîrmak v.t. a radiofica. radiyolaştîruw s. radioficare. radiyoloğik adj. radiologic. radiyoloğiya I. adj. radiologic. II. s. radiologie radiyoloğiyağî s. radiolog. radiyoloğiyalî adj. radiologic. radiyolok s. radiolog. radiyolokasiya s. (tel.) radiolocație; radar radiyolokasiyağî s. (tel.) radiolocator; radar. radiyonakliyeğí s. radioemiţător. radiyoneşretílgen adj. radiodifuzat. radiyoneşretílmek υ.i. radiodifuza. radiyoneşretme s. radiodifuzare: radiodifuziune. radiyoneşretmek v.t. a radiodifuza. radiyoneşretúwğí s. radioemițător. radiyoneşriyat s. radiotransmisie; emisiune radio. radiyoneşriyatlî adj. radiodifuzat. radiyosedalî adj. radiofonic. radiyosedalîk s. radiofonie. radiyosîzga s. radiografie. radiyoskopiya s. radioscopie. radiyotedaviy s. (med.) radioterapie. radiyotelegrafiya s. radiotelegrafie. radiyotelegrafiyağî radiotelegrafist. radiyotelegrafî s. radiogramă. radiyoterapiya s. (med.) radioterapie. radiyouzaksîzga s. radiogramă. radiyouzaksîzgağî s. radiotelegrafist. radiyouzaksîzgağîlîk radiotelegrafie. radiyum s. (chim.) radiu. rafinat adj. rafinat. rafineriya s. rafinărie. raft s. raft. // •raftka salmak a lăsa pentru altă dată. ragbet s. căutare; trecere; simpatie; succes. // •ragbet kórmek a avea căutare; a fi cerut. ragbetlí adj. căutat; cerut; simpatizat; atractiv; îmbietor.

raketagakarşî adj. (mil.) antirachetă. rakik adj. 1. tandru; sensibil. 2. milos; rakip s. concurent; rival; adversar. Rakip, ragbetsíz adi. nesimpatizat; neatractiv. ragîp adj. doritor; dornic. rakiplík s. concurență; rivalitate. Ragîp s. (antrop. m., arab.) "Cel dornic" rakit adj. (d. o apă) stătătoare. (unul din cele 400 de nume atribuite în rakî s. rachiu. rakîs s. 1. dans. 2. (fiz.) pendulare; Coran Profetului Muhammed Aliyselam). ragmen postp. deși; cu toate că; măcar că. rakîslî adj. (fiz.) oscilant. rağe s. rajah.

rahibe s. (relig.) călugăriță.

I. adj. preamilostiv; milos;

s. (relig., arab.) "Cel

"Cel

dăruiește

ce

compătimitor. II. s. (anat.) uter; mitră.

Rahim s. (antrop. m., arab.) "Cel iertător" (unul din cele 400 de nume

atribuite în Coran Profetului Muhammed

milostiv";

cele 99 preafrumoase nume atribuite în

şi bunăstarea supușilor Săi" (unul din

rahim

Aliuselam).

Rahim, El-

binecuvântează

iertător

radiyoğayuwğî - rastlayturma Coran lui Dumnezeu/Allah). •raktamga yaklaşamîz (nav.) Rahime s. (antrop. f., arab.) "Cea iertătoare". raktamlama s. debarcare. rahip s. (relig.) călugăr. raktamlamak v.t. a debarca. rahip-dudukuş s. (orn.) papagalraktamlangan adj. debarcat. raktamlaw s. debarcare. călugăr (lat., Myiopsitta rakun s. (zool.) raton; ursuleț-spălător monachus). rahiplík s. (relig.) călugărie. (lat., Procyon sp.). rahit s. (med.) rahitism. ram adj. (d. oameni) supus; plecat. Ramazan s. 1. (relig., la musulmani) post. 2. (cron.) a 9-a lună a anului rahitik adj. (med.) rahitic. rahitism s. (med.) rahitism. conform calendarului musulman. // rahitlí adj. (med.) rahitic. •Ramazan bayramî (relig., la Rahman s. (topon.) Rahman (jud. musulmani) sărbătoarea Ramazanului. Tulcea). Rahman, El- s. (relig., arab.) "Cel priitor"; "Cel ce binecuvântează cu •Ramazan el-múbarek (cron.) Ramazan cel sfânt. nepărtinire toate vietățile" (unul din Ramazan-Kóy s. (topon.) ("Satul Postului") Cișmeaua Nouă (jud. Tulcea). cele 99 preafrumoase nume atribuite în ampa s. 1. rampă; platformă. 2. (nav.) ponton; punte. 3. (la drumuri) Coran lui Dumnezeu/Allah). rampa rahmaniy adj. divin. pantă. rahmet s. 1. (relig.) iertare divină. 2. (fig.) ploaie. // •rahmet okîmak randament s. randament. (relig.) a cere iertare; a avea milă; a se randevuw s. întâlnire. îndura. Raniye s. (antrop. f., arab.) "Privire'. $\bullet Alla(h)$ rahmet iylesín! (relig.) Dumnezeu să-l ierte!; raport s. raport; notă; comunicare. // rahmetlí s., adj. răposat; decedat. // •raport bermek a raporta. •rahmetlí bolmak a deceda. raportșî s. (d. persoane) raportor. rahne s. breşă; spărtură. rapsodiya s. (muz.) rapsodie. rahvan I. adv. în buiestru. II. s. (d. raptiye s. clamă; agrafă. raptiyelemek v.t. a prinde cu o mersul calului) buiestru. rakam I. adj. cantitativ. II. s. 1. cifră; clamă; a prinde cu o agrafă. număr. 2. cantitate; sumă. rasat s. (astr.) observare. •rakamînda otîrmak a se cifra rasatkana s. (astr.) observator. rasiyonal adj. rațional. la...; // •bo sayî úş rakamdan műrekkep acest număr este alcătuit rasiyonalğî s. raționalist. din trei cifre. •dayimiy rakam rasiyonalism s. raționalism. (mat.) constantă. múrekkep rasiyonalist s. raționalist. (mat.) număr complex. rasiyonallîk s. raționalism. rakam •roman rakamlarî (mat.) cifre raspa s. 1. răzuire. 2. răzătoare; răzuitoare. **3.** (med.) raclaj; chiuretaj. romane. rakamîşeşîlgen adj. descifrat. raspalama s. răzuire; raclare. rakamlama s. cifru; cod; codificare. raspalamak v.t. a răzui; a racla. **rakamlamak** v.t. a cifra; a codifica. raspalangan adj. răzuit; raclat. rakamlangan adj. cifrat; codificat. raspalanmak v.i. a se răzui; a fi rakamlanmak v.i. a se cifra; a se codifica. raspalî adj. răzuit; raclat. rakamlî adj. 1. cifrat; codificat. 2. cantitativ. rakamşeşúwí s. descifrare. raketa s. 1. rachetă; proiectil. 2. dibuite; alandala. rachetă. raketa (sport) // şaptîrmak a lansa o rachetă. // amoroasă întâmplătoare. •raketa tayanagî (mil.) bază de

rastkele I. adj. întâmplător; aleator; incidental; accidental; sporadic. II. adv. la întâmplare; la nimereală; pe rastkelesewda s. aventură; legătură

rastkelesewdağî aventurier; s. persoană care caută aventuri amoroase.

rastkelgen adi. nimerit.

rastkelme s. nimerire; nimereală.

rastkelmek v.i. 1. a întâlni; a găsi. 2. a nimeri; a atinge. 3. a se nimeri; a se pomeni; a se trezi; a pica întâmplător. rastkelúw s. întâmplare; hazard.

s. nimerire; nimereală; rastlama

coincidentă.

rastlamak v.t. a întâlni; a nimeri.

rastlanaturgan adj. întâlnit repetitiv; reîntâlnit.

rastlangan adj. nimerit.

rastlanmagan adj. nemaipomenit; nemaivăzut.

rastlanmak v.i. a se întâlni; a se găsi; a se nimeri; a coincide.

rastlanmaykalgan nemaipomenit; nemaivăzut.

rastlaşkan adj. 1. nimerit; care coincide. 2. întâlnit; găsit.

rastlaşma s. coincidență; întâlnire; ionctiune

rastlaşmak v.i. 1. a se întâlni; a se găsi. 2. a se nimeri; a coincide. kópten berítlí rastlaşmadîk nu ne-am întâlnit de mult.

rastlayturma s. întâlnire repetitivă;

pendul. rakkase s. dansatoare; balerină. rakkaselík s. balet. rakkaslîk s. balet. // •rakkaslîk temașasî spectacol de balet. rakle s. pupitru; bancă; despărțitură. rakort s. (tehn.) racord. raksetmek v.i., v.t. a dansa; a face balet. raksetúw s. balet. raktam s. chei; debarcader. // 331

lansare a rachetelor.

E1-

oscilare. // •rakîs

s.

"Priveghetorul"; "Cel cu băgare de

seamă la toate faptele viețuitoarelor"

(unul din cele 99 preafrumoase nume

atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

rakkas s. 1. dansator; balerin. 2. (fiz.)

(relig., arab.)

etmek

compătimitor.

pendula.

reîntâlnire.

rastlayturmak v.i. a întâlni repetitiv; a reîntâlni.

raspalaw s. răzuire; raclare.

rastlaşuw s. coincidență; întâlnire; joncțiune.

rastlaw s. nimerire; nimereală; coincidență.

Rawuf/Rewúf s. (antrop. m., arab.) "Cel atotmilostiv".

ray s. şină; traversă.

Rayide s. (antrop. f., arab.) "Cârmuitoarea".

Rayif s. (antrop. m., arab.) "Cel blând".

Rayife s. (antrop. f., arab.) "Cea blândă".

rayihe s. parfum; aromă; mireasmă.

rayiheleme s. parfumare; aromatizare; înmiresmare.

rayihelemek v.t. a parfuma; a aromatiza; a înmiresma.

rayihelengen adj. parfumat; aromatizat: înmiresmat.

aromatizat; înmiresmat. rayihelenmek v.i. a se parfuma; a se

aromatiza; a se înmiresma.

rayihelí adj. parfumat; aromat; înmiresmat.

Rayit s. (antrop. m., arab.) "Cârmuitorul".

rayon s. raion.

Raziy s. (antrop. m., arab.) "Cel tolerant" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliuselam).

raziyane s. (bot.) fenicul; molură (lat., Foeniculum vulgare).

Raziye s. (antrop. f., arab.) "Cea tolerantă".

razî adj. acceptat; consimţit. // •razî
bolmak a fi de acord; a accepta; a
consimţi. •razî etmek a-i lua
acordul; a-l convinge. //

koşîllarîñîzga razîman sunt de acord cu condițiile dumneavoastră.
men razîman eu sunt de acord.
ózínden razî automulţumit.
razî tuwulman nu sunt de acord.

razîbolmama s. respingere; refuz; declinare; contestație; neacceptare; negare; negație.

razîboluw s. înțelegere; acord; lămurire.

razîetken adj. mulțumitor.

razîlaşkan adj. împăcat; pacificat; reconciliat; acceptat; consimțit; concordant.

razîlaşma s. 1. pace; reconciliere; compromis. 2. împăcare; înțelegere; punere de acord; consimțire.

razîlaşmagan adj. neîmpăcat.

razîlaşmak v.i. a se împăca; a se înțelege; a cădea de acord; a consimți.

razîlaşmalî adj. contractual; convențional.

razîlaşmama s. antagonism; dezacord; discordanță; discordie; discrepanță; neînțelegere; zâzanie.

razîlaşmamak v.i. a tăgădui; a fi în dezacord.

razîlaşmaz adj. antagonic; discordant; discrepant; ireconciliabil; de neîmpăcat.

razîlaştîrma s. împăcare; reconciliere; pacificare.

razîlaştîrmak v.t. a împăca; a reconcilia; a pacifica.

razîlaştîruw s. negociere; împăciuire; pacificare.

razîlaştîruwğî s. negociator; împăciuitorist; pacifist.

razîlaştîruwğuluk s. împăciuitorism. razîlaşuw s. 1. pace; reconciliere; compromis. **2.** împăcare; înțelegere; punere de acord; consimțire.

razîlîk s. 1. acord; accept. 2. armonie;
înţelegere; concordanță; potrivire. //
•ózînden razîlîk automulţumire.

razîlîkalgan adj. acceptat; aprobat; încuviințat; îngăduit; agreat.

razîlîktapkan *adj.* acceptat; aprobat; încuviințat; îngăduit; agreat.

razîlîktapmagan adj. respins; refuzat; declinat; contestat; dezaprobat; neacceptat; neconsimțit; negat.

razîman interj. consimt!;

razîsîz adj. neacceptat; neconsimțit; dezaprobat; negat.

Razo-boztorgayî s. (orn.) ciocârlie de Razo (lat., Alauda razae).

Razzak, El- s. (relig., arab.)
"Atoatedătătorul"; "Cel care crează
hrana și toate cele trebuincioase
traiului viețuitoarelor" (unul din cele 99
preafrumoase nume atribuite în Coran
lui Dumnezeu/Allah).

re s. (muz.) re.

reaksiya s. reacție (și fig.).

reaktif s. reactiv.

reaktor s. reactor.

real adj. real.

realism s. realism. realist s., adj. realist.

reallîk s. realitate.

Rebiyúlahir s. (cron.) a 4-a lună a anului conform calendarului musulman.

Rebiyúlewwel s. (cron.) a 3-a lună a anului conform calendarului musulman.

rebus s. rebus.

rebut s. rebut.

reçel s. dulceață; gem.

receptor s. (fiz.) receptor.

reçital s. recital. // •solistníñ reçitalî recitalul solistului.

redaksiya s. redacție.

redayet s. josnicie; mârşăvie.

redingota s. redingotă.

Reduwan/Ridvan s. (antrop. m., arab.) "Consimțământ".

refah s. 1. belşug; bogăție; abundență;
opulență. 2. prosperitate. // •refah
işinde bolmak a se propăși. //
•ulviy refah binele suprem.

refahlî *adj.* **1.** belşug; bogăție; abundență; opulență. **2.** prosper.

refakat s. 1. însoțire; acompaniere; companie. 2. (muz.) acompaniament. // •refakat bolmak a se însoți; a se acompania. •refakat etmek a însoți; a acompania.

refakatlî adj. 1. (muz.) acompaniat. 2. însoțit; acompaniat; întovărășit.

însoțit; acompaniat; întovărășit. **refakatșî** s. acompaniator; însoțitor;

tovărăș. **Refat/Rifat** s. (antrop. m., arab.) "Cel înalt în grad".

referat s. referat.

referendum s. referendum.

refik s. prieten; tovarăș; coleg.

Refik s. (antrop. m., arab.) "Prietenul sincer".

refika s. soție; nevastă.

Refika s. (antrop. f., arab.) "Prietena sinceră".

refikșe *adv.* prietenește; tovarășește; colegial.

refikşúnas adj. prietenos.

refiktiy *adv.* prieteneşte; tovarășeşte; colegial.

Refiy s. (antrop. m., arab.) "Cer care înalță" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Refiy, E1- s. (relig., arab.)

"Înălțătorul"; "Cel care ridică în rang"; "Cel care înalță spiritual" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

Refiye s. (antrop. f., arab.) "Cea sublimă".

refleks s. (biol.) reflex.

reflektor s. (fiz.) reflector.

reforma s. reformă.

reformağî s. reformator. regresif adj. regresiv.

regulator s. (tehn.) dispozitiv de reglare; regulator.

Reğej s. (cron.) al 2-lea trimestru al anului conform calendarului musulman. reğent s. (pol.) regent.

reğentlík s. (pol.) regență.

Reğep s. (cron.) a 7-a lună a anului conform calendarului musulman. //
•Reğep el-múreğğep (cron.)
Regep cel venerat.

reğim s. 1. (pol.) regim. 2. (med.) regim alimentar; dietă.

reğizor s. regizor.

reğizorlîk s. regie. // •reğizorlîk yapmak a regiza.

rehavet s. moleșeală; moliciune; slăbiciune.

rehber s. ghid; călăuză. //
•telefon/uzakses rehberi carte
de telefon. •turistik rehber ghid
turistic.

rehberlík s. îndrumare; îndreptar.

rehin s. gaj; zălog; ipotecă; sechestru.
// •rehin almak a sechestra.

rehine s. ostatic. // •rehine salmak a lăsa în gaj.

rehinlík s. 1. sechestrare. 2. prețul răscumpărării.

rekabet s. concurență; rivalitate.

rekabetşî s. concurent; rival.

reklama s. reclamă; publicitate.

rekort s. record. // •rekort ğîkmak a doborî un record.

rekortman s. recordman.

rekortşî s. recordman.

rektor s. (univ.) rector. //
•darúlfúnun rektorî rectorul
universității. •rektor yardîmğîsî
(univ.) prorector.

rektorlîk s. (univ.) rectorat.

relativism s. relativism.

reliyef s. relief.

remiz s. semn; simbol; marcă; emblemă.

remorka s. remorcă. // •remorkalî kamiyon camion cu remorcă.

remorker s. remorcher.

remziy *adj.* însemnat; simbolic; marcat; emblematic.

Remziy s. (antrop. m., arab.) "Cel emblematic".

Remziye s. (antrop. f., arab.) "Cea emblematică".

ren s. (zool.) ren (lat., Rangifer tarandus).

rende s. 1. (tehn.) rindea. 2. răzuitoare; răzătoare. // •așkana rendesí răzătoare de bucătărie.

rendeğí s. tâmplar.

rendeleme s. rindeluire; răzuire.

rendelemek v.t. a rindelui; a răzui. rendelengen adj. rindeluit; răzuit.

rendelenmek v.i. a se rindelui; a se

rendelí adj. rindeluit; răzuit.

rengárenk adj. multicolor.

rengíatkan adj. decolorat; spălăcit; sters.

rengínde adv. de culoarea.

rengíşîkkan adj. decolorat; spălăcit; sters.

```
3. (fig.) calitate; natură; esență. //
 •rengí atmak a-şi pierde culoarea;
 a se decolora. •renk bermek a da
 culoare; a colora. •ușun rengin
 bellí etmek a-și da arama pe față; a
 se da pe față. // •așîk renk culoare
 deschisă. •koyî renk culoare
             •muhtelif
 închisă.
                             renkler
 diferite
                culori.
                               •renk
 perdesí/şalarlîgî/tartarlîgî
 nuanță, tentă, tuşă, ton.
renk-berenk
                adv. din culoare în
 culoare.
renkkúre s. cromosferă.
renkleme s. colorare; vopsire.
renklemek v.t. a colora; a vopsi.
renklengen adj. colorat; vopsit.
renklenmek v.i. a se colora; a se
 vonsi.
renklí
           adj. 1. colorat; vopsit;
 pigmentat. 2. (muz., pict.) cromatic. //
 •renklí film film color. •renklí
 ğamlî penğire vitraliu. •renkli
 kalem creioane colorate. • renklí
 keselík cămasă de noapte colorată.
renklík s. 1. colorare; pigmentație. 2.
 (muz., pict.) cromatică.
renklí-mîşîkbaşî s. (bot.) tapoşnic;
 zabră (lat., Galeopsis speciosa).
renk-renk adj. multicolor.
renksínmez adj. (fiz.) acromatic.
renksíz adj. 1. incolor; depigmentat.
 2. (fig.) palid; sters.
renksízleşken s. decolorat.
renksízleşme s. decolorare.
renksízleşmek v.i. a se decolora; a
 deveni palid.
renksízleştírmek v.t. a decolora.
renksízlík
             s. paloare; decolorare;
 depigmentare.
renkten-renkke adv. din culoare în
 culoare. // •renkten-renkke
 kírmek a-şi schimba culorile; a face
 fete-fete.
renta s. rentă; profit.
rentağî s. rentier.
reostat s. (fiz.) reostat.
repertwar s. (teatr.) repertoriu.
reportaj s. reportaj.
republika s. republică.
republikağî adj. republican.
reseta s. rețetă.
resím s. 1. desen; pictură; tablou. 2.
fotografie. 3. ilustrată. 4. ceremonie;
paradă. 5. (fin.) impozit. //
•kúldúrúwğí resímín yapmak
 a caricaturiza. •resím almak a
 fotografia. •resím yapmak
 desena; a picta. // •aytuwlî resím
           celebru. • dúniyanîñ
atlas; planiglob.
 tablou
 resímí
 •feniy/teknik resím
                                 desen
 tehnic. • Grigoresku resímlerí
 tablourile lui Grigorescu. •gúmrúk
resímí taxă vamală. •kazak
resím okîlî şcoala de pictură
 românească. • kúldúrúwğí resím
 caricatură.
              •resím alînmaz
 fotografiatul interzis. • resím aygîtî
 aparat de fotografiat. •resím bólímí secția de pictură. •resím
 káátí hârtie fotografică. •resím
 sergisí
           expoziție
                       de
                              pictură.
 • súslewğí resím tablou decorativ.
resímgealingan adj. fotografiat.
resímgeyakîşkan adj. fotogenic.
resímğí s. desenator; pictor; fotograf.
resímíyapîlgan adj. desenat.
resímleme
             s. ilustrare (a cărților;
 textelor etc.).
resímlemek v.t. a ilustra (o carte).
```

renk s. 1. culoare. 2. culoare; vopsea.

```
resímlengen adj. (d. cărți, texte etc.)
                                           retuşlî adj. retuşat.
 ilustrat.
                                           reva
                                                      adj. convenabil; potrivit;
resímlí adj. ilustrat; cu ilustrații; cu
                                            acceptabil.
 fotografii. // •resímlí kart
ilustrată; vedere. •resímlí masal
                                           revan adj. 1. cursiv; fluent. 2. neted;
                                            plat; drept.
                                           revanlîk s. cursivitate; fluență.
 kitabî carte de povești ilustrată.
resímpurşusî s. penel; pensulă.
                                           revanşa s. revanşă.
resmen adv. în mod oficial.
                                           revanşağî s. (pol.) revanşard.
resmiy adj. oficial. // •resmiy tazim etmek (mil.) a saluta. //
                                           revanşağîlîk
                                                            s. (pol.) revanşism;
                                            politică revanșardă.
 •resmiy evrak document oficial.
                                           reverensa s. reverentă.
 •resmiy gázáta buletin oficial.
                                           revir s. infirmerie.
 •resmiy geşme/ğúrúş defilare;
                                           reviziya s. 1. revizie; control. 2.
 paradă. • resmiy tíl limbă oficială.
                                            revizuire; verificare.
Resmiye
            s. (antrop. f., arab.)
                                           revnak s. strălucire; sclipire.
 "Oficialitatea".
                                           revolver s. revolver.
resmiygeşúw s. defilare; paradă.
                                           rewent s. (bot.) revent; rubarbă;
resmiyğe adv. în mod oficial.
                                            rabarbură
                                                             (lat.,
                                                                           Rheum
resmiyğúrúş s. defilare; paradă.
                                             officinale).
                                           rewmatism s. (med.) reumatism.
resmiyleşken adj. autentificat.
                                           rewmatismbílímğísí
resmiyleşmek v.i. a se autentifica.
                                                                             (med.)
resmiyleştírme s. autentificare.
                                            reumatolog.
resmiyleştírmek v.t. a autentifica.
ressam s. pictor. // •italiyan
ressamlarî pictori italieni. •kîr
                                           rewmatismbílímí
                                                                             (med.)
                                            reumatologie.
                                           rewmatismlí adj. (med.) reumatic.
 ressamî peisagist. • kúldúrúwğí
                                                                             (med.)
                                           rewmatoloğiya
                                                                      s.
 ressam caricaturist.
                                            reumatologie.
ressamlîk s. pictură.
                                           rewmatoloğiyağî
                                                                       s.
                                                                             (med.)
restawurant s. restaurant.
                                            reumatolog.
                                           rewúf adj. blajin.
restawurantlî adj. cu restaurant. //
 •restawurantlî vagon
                                  vagon
                                           Rewúf s. (antrop. m., arab.) "Blajinul"
                                            (unul din cele 400 de nume atribuite în
 restaurant.
resul
         s. profet; proroc; vestitor;
                                             Coran Profetului Muhammed Aliyselam).
 prevestitor.
                                           Rewúf, El- s. (relig., arab.) "Cel blajin"
Resul s. (antrop. m., arab.) "Profetul";
                                             (unul din cele 99 preafrumoase nume
  "Vestitorul" (unul din cele 400 de nume
                                             atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).
 atribuite în Coran Profetului Muhammed
                                           rewúş s. 1. (gram.) adverb. 2. mod; fel;
 Aliuselam).
                                             chip; manieră. 3. metodă; procedeu. 4.
reșadet s. curaj; vitejie; bravură.
                                             formă; aspect. 5. (gram.)
                                            forma; aspect. 5. (gram.) circumstantial. // • neğîlîk rewűşî (gram.) adverb de cantitate. • soraw/suwal rewűşî (gram.)
reșadetlí adj. curajos; viteaz; brav.
reșadetlík s. curaj; vitejie; bravură.
reșat s. majorat; maturitate.
 Reșide s. (antrop. f., arab.) "Cea matură".
Reşide
                                            adverb interogativ.
                                           Rewze s. (antrop. f., arab.) "Grădina".
reșina s. rășină.
                                           revhan
                                                      s. (bot.) busuioc (lat.,
reșinalî adj. rășinos.
                                            Ocimum basilicum).
reșit s., adj. (d. persoane) major;
matur. // •reșit bolmak a deveni
                                           reyis s. 1. şef; preşedinte. 2. (ist.) căpitan de vas. // •úy reyisi capul
 major.
                                            familiei.
Reșit s. (antrop. m., arab.) "Cel fără
                                           Reza/Riza s. (antrop. m., arab.) "Cel
 greșeală îndreptat" (unul din cele 400
                                            satisfăcut".
 de nume atribuite în Coran Profetului
                                           rezalet s. 1. rușine; dezonoare. 2.
 Muhammed Aliyselam).
                                            dezaprobare; condamnare.
Reşit, El-
                                             scandalizare.
                                                               // •rezalet
                   s.
                        (relig.,
                                 arab.)
 "Îndreptătorul"; "Cel ce călăuzește pe
                                             sîgarmak a provoca scandal.
 calea întemeiată" (unul din cele 99
                                           rezaletlí adj. dezaprobat; condamnat.
 preafrumoase nume atribuite în Coran
                                           reze s. 1. zăvor; ivăr. 2. (tehn.) șpan.
 lui Dumnezeu/Allah).
                                            3. bară; drug.
reșitlík s. majorat; maturitate.
                                           rezeleme s. zăvorâre.
reşitlíkkebarmagan
                                           rezelemek v.t. a zăvorî.
                          s., adj. (d.
 persoane) minor.
                                           rezelengen adj. zăvorât.
                                           rezelenmek v.i. a se zăvorî.
ret s. 1. refuz; refuzare; respingere. 2.
                                           rezelí adj. zăvorât; ferecat.
 contestatie.
retbolgan
                    adj.
                            neacceptat;
                                           rezene s. (bot.) fenicul; molură (lat.,
 neconsimțit; respins; refuzat.
                                            Foeniculum vulgare).
retorik adj. retoric.
                                           rezenesí, ayuw- s. (bot.) brie (lat.,
retorika s. retorică.
                                            Meum athamanticum).
retro adj. retro.
                                           rezenesí, suw- s. (bot.) mărăraș;
               adj. respins; refuzat;
                                            chimion-de-apă;
rettetilgen
                                                                 chimen-de-baltă;
 recuzat; declinat; contestat; dezmințit;
                                             cucuțică-de-bălți
                                                                             (lat.,
                                             Phellandrium
 negat: nerecunoscut.
                                                                      aquaticum;
rettetílmegen adj. necontestat.
                                             Oenanthe aquatica).
rettetílmez
                   adj. incontestabil;
                                           rezervor s. rezervor.
 irefutabil;
                   necombătut;
                                           rezil adj. 1. neruşinat; impertinent. 2.
 nerespins.
                                            ticălos. // •rezil bolmak a se face
rettetmek v.t. a respinge; a repudia; a
                                            de râs. •rezil etmek a face de râs.
 refuza
                                           rezilbolgan adi, batiocorit; umilit.
retuş s. (foto.) retuş.
                                           reziletken adj. batjocoritor; umilitor.
retuşlama s. retuşare.
                                           rezilğe
                                                       adv. cu neruşinare; cu
retuşlamak v.t. a retuşa.
                                             impertinență.
retuşlangan adj. retuşat.
                                           rezillík s. neruşinare; impertinență.
```

rezonansa s. (fiz.) rezonanță.

retuşlanmak v.i. a se retuşa.

rokoko

adj. rococo. // •rokoko

Ridvan/Reduwan mobilasî mobilă rococo. ruganlî adj. lăcuit; vernisat. s. (antrop. m., arab.) "Consimțământ". rol s. rol (şi fig.). // •baş rolî rolul rugbiy s. (sport) rugbi. Rifat/Refat s. (antrop. m., arab.) "Cel principal. rugbiyğí s. (sport) rugbist. înalt în grad". rom s. rom (băutură). ruh s. 1. (relig.) spirit; duh. 2. (fil.) spirit. **3.** suflet; spirit. **4.** (fig.) esență; miez. // •ruh bermek a ridica riğa s. rugăminte; dorință; doleanță. // romalî I. adj. romanic. II. s., adj. (ist.) •riğa etmek a ruga. // •bír roman. riğam bar am o rugăminte. romalîlaşkan adj. romanizat. moralul cuiva; a îmbărbăta pe cineva. •ğúrúñúz, riğa etemen! intrați, romalîlaşmak v.i. a se romaniza. •ruhtan túşmek a-i scădea moralul; a se demoraliza. //
•kanunnuñ ruhî spiritul legii. vă rog!; •riğa etemen! vă rog!; romalîlaştîrîlgan adj. romanizat. etemen, îsrar romalîlaştîrîlmak v.i. a fi romanizat. •riăa etmeseñíz! vă rog, nu insistați!; romalîlaştîrma s. romanizare. •ruh kastasî psihopat. •ruh riğağî s., adj. solicitant. romalîlaştîrmak v.t. a romaniza. yúkseklígí impetuozitate. romalîlaştîruw s. romanizare. riğalî adj. solicitat. ruhalgan adj. însuflețit. ruhaniy adj. 1. spiritual; imaterial. 2. **riğat** s. (mil.) retragere; regrupare. romalîlaştîruwğî adj. romanizator. roman II. adj. romanic. II. s. (lit.) roman. III. s., adj. (ist.) roman. // rikkat s. 1. finețe; delicatețe; gingășie. sufletesc; moral. 2. milă; compătimire; compasiune. ruhaniyet s. spiritualitate. rikkatlî adj. 1. fin; delicat; gingaş. 2. •kîr/kóy romanî (lit.) roman ruhaniyler s., pl. (la musulmani) cler; milos; compătimitor. pastoral. • polisiya romanî roman preotime. ruhaniylík s. spiritualitate. rimel s. rimel. polițist. •roman rakamlarî (mat.) rink s. ring. ruhberúw s. însuflețire. cifre romane. risale s. 1. broşură. 2. (lit.) pamflet. romanğî s. romancier. ruhberúwğí adi. însufletitor: risalet s. profeție; prevestire; romanlaşkan adj. romanizat. antrenant. prognoză; pronostic. romanlaşmak v.i. a se romaniza. ruhbílímğísí s. (med.) psiholog. romanlaştîrîlgan adj. romanizat. ruhbílímí I. adj. (med.) psihologic. II. risaletlí adj. prevestit; prognozat; romanlaştîrîlmak v.i. a fi romanizat. pronosticat. s. (med.) psihologie. risaletşí adj. profet; proroc; vestitor; ruhbílímlí adj. (med.) psihologic. romanlastîrma s. romanizare. ruhiy adj. psihic. // •ruhiy azap sekmek a-i scădea moralul; a se prevestitor. romanlaştîrmak v.t. a romaniza. risk s. risc; primejdie. romanlaştîruw s. romanizare. risklí s. periculos; primejdios; riscant. romanlaştîruwğî adj. romanizator. demoraliza. // •ruhiy hál moral. romansa s. romanță. ritm s. ritm (şi lit.). ruhiye s. moral. romantik adj. romantic. ritmik adj. ritmic. ruhiyteşkerme s. psihanaliză. ruhlandîrma s. însuflețire. ritmlí adj. (muz.) ritmat. romantiklerdenewel adi. rivayet s. zvon; spusă. // •rivayet preromantic. ruhlandîrmak v.i. a însufleți. ruhlandîruw s. însuflețire. romantiklík s. romantism. bolmak а se zvoni. kóre rivayetlerge conform romantiklíktenewel ruhlandîruwğî adj. însuflețitor. s. preromantism. zvonurilor. ruhlangan adj. însuflețit. ipocrizie; prefăcătorie; romantism s. romantism. ruhlanmak v.i. a se însufleți. riya s. fățărnicie. romantismdenewel s. preromantism. ruhsat s. voie; permisiune; permis; romlî adj. cu rom. // •romlî riyakáar adj. ipocrit; prefăcut; autorizație. sokolata ciocolată cu rom. ruhsatiye s. permis; autorizație. fătarnic. s. şefie; preşedinție. // ruhsatlî adj. autorizat; cu permis. rivaset romp s. romb. •riyaset divanî prezidiu. romppíşímlí adj. rombic. ruhsuz adj. apatic; moleşit; vlăguit. ruhsuzluk riyasîz adj. cinstit; onest; franc. romptay adj. rombic. s. apatie; moleşeală; riyasîzlîk s. cinste; onestitate; rondo s. (muz.) rondo. vlăguire. franchețe. Rosella-dudukuşî, ak-yúzlíruhtantúşken adj. demoralizat; (orn.) papagal Rosela cu obraz alb riyayet s. 1. considerație; stimă; deprimat; întristat. respect. 2. acceptare.
riyayetlí adj. 1. cu considerație; (lat., Platycercus adscitus).

Rosella-dudukuşî, kîzîl- s. (orn.) ruhtantúşúrgen adj. supărător; întristător; vlăguitor. papagal ruhtantúşúw stimat; respectat. 2. acceptat. Rosela rosu (lat., s. demolarizare: riyayetsíz adj. neascultător; nesupus; Platycercus elegans). deprimare; întristare. încălcat. Ross'nîñ-kagayî s. (orn.) pescăruş roz ruhústí s., adj. supranatural; riyayetsízlík s. 1. lipsă de respect; (lat., Rhodostethia rosea). transcendentalism. lipsă de considerație. 2. neconformare; Ross'nîñ-kazî s. (om.) gâsca lui Ross; ruhyúkselmesí s. impetuozitate. nesupunere; încălcare. gâscă mică de zăpadă (lat., Chen ruhyúkseltken adj. impetuos. rossii; Anser rossii). Riyaz s. (antrop. m., arab.) "Tărâmul rui s. rui. grădinilor". rujsúrgen adj. rujat. Ross'nîñ-şaklayî s. (om.) pescăruș riyaziy adj. matematic. roz (lat., Rhodostethia rosea). rujsúrme s. rujare. riyaziyet s. matematică. // •aliy rotatif adj. (tehn.) rotativ. ruleta s. ruletă. riyaziyet (mat.) matematică rotor s. (tehn.) rotor. rum s., adj. bizantin; grec; grecesc. superioară. •riyaziyet atamasî Rum/Urum s. (topon., ist.) Bizant; roze adj. (d. vinuri, şampanie etc.) roze. rozeta s. insignă. (mat.) termen matematic. • riyaziyet Grecia. ruman s., adj. român; românesc. ihtiyariyesí (mat.) facultatea de s. (fiz.) roentgen. // róntgen matematică. •riyaziyet wazifesí •róntgen ğarîklarî (fiz.) raze adv. în limba română; rumanğa tema la matematică. roentgen. româneste. •tatbikiy/uygulangan róntgenografik adj. radiografic; Rumaniye s. (topon.) România. riyaziyet rumaniyelí adj. român; românesc. (mat.) matematică radiologic. róntgenografiya I. adj. radiografic; aplicată. rumğa I. adv. greceşte; în limba radiologic. II. s. radiografie; radiologie. greacă. II. s. (limba) greacă. riyaziyetşî s. matematician. róntgenografiyağî s. radiolog. Rum-ládiní s. (bot.) brad grecesc rivazivlík s. matematică. (lat., Abies cephalonica). róntgenografiyalî adj. radiografic; rivazivlíksí s. matematician. Riza/Reza s. (antrop. m., arab.) "Cel radiologic. rumlî s., adj. bizantin; grec; grecesc. satisfăcut". róntgenolok s. radiolog. Rum-narusî s. (bot.) brad grecesc rize I. adj. mic; bucată mică. II. adv. rubla s. (fin.) rublă. (lat., Abies cephalonica). în bucăți mici. rugan I. adj. (d. piele) de lac. II. s. Rum-şîrşîsî s. (bot.) brad grecesc vernis. // •rugan (lat., Abies cephalonica). s. acord; consimțământ; (chim.) lac; acceptare. // •rîza bermek a-şi da pantof pantofi de lac. rus I. adj. rusesc. II. s., adj. rus. acordul: a consimti: a accepta. ruganğagîlgan adj. lăcuit; vernisat. Rusiye/Urusiye s. (topon.) Rusia. rîzalî adj. consimțit; acceptat. rusiyelí I. adj. rusesc. II. s., adj. rus. ruganğaguw s. lăcuire; vernisaj. rîzîk s. alimente; provizii. ruganlama s. lăcuire; vernisare. rusșa I. adv. în limba rusă; rusește. II. roba s. robă. ruganlamak v.t. a lăcui; a vernisa. s. (limba) rusă. robot s. robot. ruganlangan adj. lăcuit; vernisat. Rustem s. (antrop. m., prsn.) nume

legendar persan.

ruganlaw s. lăcuire; vernisare.

ruta s. rută; traseu.

rutubet s. 1. umiditate. 2. igrasie; umezeală.

rutubetlí adj. 1. umed. 2. igrasios.

rutubetsíz adi. uscat.

rutubetsízlík s. uscăciune.

rúbay s. (lit.) catren.

rúçhan s. preferință.

rúchanlî adj. preferat.

rúgí s. 1. reîntoarcere; revenire. 2. retractarea celor spuse; dezicere. // •rúğí etmek a retracta; a se dezice de.

rúğúlí adj. 1. reîntors; revenit. 2. retractat; dezis.

s. (relig., la musulmani) rúkí plecăciune; rugăciune.

Rúppell'níñ-ğeleşesí s. (orn.) silvie cu gât negru (lat., Sylvia rueppelli).

rúsup s. 1. depunere; sedimentare; reziduu. 2. (chim.) precipitat.

rúsuplî adj. depus; sedimentat; rezidual; precipitat.

adj. 1. luminos; lucitor; rúsen strălucitor; clar; limpede; senin. 2. strălucit; eminent.

túșen s. (antrop. m., f., prsn.) "Lumină". Rúsen

rúșenlík s. lumină; lucire; strălucire; claritate; limpezime; seninătate.

rúşeym s. (biol.) embrion.

rúşeymbílímí s. embriologie. rúşeymiy adj. (biol.) embrionic. rúşeymlí adj. (biol.) embrionic.

rúşt s. maturitate; majorat.

s. (antrop. m., arab.) "Cel Rúştiy matur".

rúștiye s. (ist.) școală secundară. rúsvet s. mită; şperț; ciubuc. //

•rúşvet aşamak a lua mită. rúşvetalgan s. şperţar; ciubucar;

corupt; care ia mită.

rúşvetbergen adj. corupător.

rúşvetberúw s. mituire; corupere. rúşvetşí s. şperţar; ciubucar; corupt; care ia mită.

rútbe s. grad; rang; titlu.

rúya s. vis.

Rúyah s. (antrop. f., arab.) "Vis".

rúz s. (cron., prsn.) zi; ziuă.

rúzgáar s. vânt.

rwanda s., adj. ruandez.

Rwanda s. (topon.) Rwanda.

rwandağa I. adv. în limba ruandeză. II. s. (limba) ruandeză.

rwandalî s., adj. ruandez.

Saadeddin/Saadettin s. (antrop. m., arab.) "Fericirea credinței".

saadet s. fericire. // •koranta saadetí fericirea familiei.

Saadet s. (antrop. f., arab.) "Fericire". Saadiye s. (antrop. f., arab.) "Cea fericită".

saba I. adj. de dimineață; matinal. II. adv. dimineața; în cursul dimineții; în zori. **III.** s. dimineață; zori. // •saba asîlmak a se lumina de ziuă. saba atmak a se revărsa zorile. //
igí sabalar! bună dimineața!; •saba gázátasî ziar de dimineață. • saba sáát dokîzda la ora nouă dimineața. •saba yemegí micul dejun. •saba yîldîzî (astr.) luceafărul de dimineață. •sabañîz aydîn bolsîn! bună dimineata!; • sabañîz kayîrlî bolsîn! bună dimineața!; •tinewún saba ieri dimineață. •yarîn saba mâine dimineată.

saba-akṣam adv. dimineata și seara; oricând în cursul zilei.

saba-basaba adv. din dimineață în dimineață; din zori în zori.

saba-bírgún adv. în viitorul apropiat; în curând.

sabadan adv. din dimineață; din zori. sabadan-sabaga adv. din dimineață în dimineață; din zori în zori.

sabaga adv. pentru dimineață; pentru zori. // •sabaga iktimal kar ğawar mâine dimineață e posibil să ningă. •sabaga karşî dimineață.

sabagaşîk adv. până dimineața; până în zori.

sabagî adj. de dimineață; din zori.

sabagîsî s. cel de dimineață; cel din zori.

Sabahaddin/Sabahattin/Sabattin s. (antrop. f., arab.) "Frumusețea credintei".

sabak s. tulpină; lujer; cocean.

sabalayîn adv. în cursul dimineții. // •sabalayîn tabîşayîk! să ne întâlnim de dimineață!;

sabalîk I. adj. de dimineață; matinal. II. s. mic dejun.

saban s. 1. plug. 2. arătură. // •saban súrmek a ara; a plugări. // •kúz sabanî arătură de toamnă. • saban temírí fierul plugului; •saban tutagî cornul brăzdar. plugului.

saban súyegí s. (anat.) vomer.

sabanğî s. plugar.

Sabanğî s. (topon.) Sabangia (jud. Tulcea).

sabanğîlîk s. plugărit.

sabanlî adj. cu plug; arat.

sabansúrúlgen adj. arat; brăzdat.

sabansúrúw s. arat; brăzdare; plugărit.

sabantoy s. sărbătoarea plugului. saba-saba adv. dis-de-dimineață.

Sabiha/Sebiha s. (antrop. f., arab.) "Cea frumoasă"

Sabin'níñ-kagayî s. (orn.) pescăruş cu coadă scobită; pescăruș Sabine (lat., Larus sabini; Xema sabini).

Sabin'níñ-şaklayî s. (orn.) pescăruş cu coadă scobită; pescăruș Sabine (lat., Larus sabini; Xemasabini).

sabit adj. 1. fix; stabil; imobil; invariabil. 2. constant; perseverent; permanent. // •sabit piyat pret fix. •sabit şîbîk (sport) bară fixă.

sabitbolmagan adj. nestabil; nestatornic.

sabitbolmama s. instabilitate; nestatornicie.

sabitleşken adj. fixat; stabilit; stabilizat; permanentizat.

sabitlesme s. fixare; stabilire; stabilizare; permanentizare.

sabitleşmegen adj. 1. nedeterminat. 2. schimbător; instabil; inconsecvent;

sabitleşmek v.i. a se fixa; a se stabili; a se stabiliza; a se permanentiza.

sabitleştírgen adj. 1. determinativ; determinant. 2. fixator; stabilizator; care permanentizează.

sabitleştírílmek v.i. a se fixa; a se stabili; a se stabiliza; a permanentiza.

sabitleştírme s. fixare; stabilire; stabilizare; permanentizare.

sabitleştírmek v.t. a fixa; a stabili; a stabiliza; a permanentiza.

sabitleştírúwğí adj. stabilizator; fixativ

sabitlík s. 1. constanță; perseverență. 2. nemiscare; imobilitate.

sabitsîğaklî adj. (fiz.) izoterm.

sabiy adj. inocent.

sabiylík s. inocență.

sabiyşík adj. (dim.) micuţ şi inocent.

sabî s. stăpân; posesor; proprietar. // •sabîsî şîkmak a pune stăpânire pe...; // sabîsî •imtiyaz concesionar. •saray sabîsî castelan. •tabiyat sabîsî bir **kíşí** un om cu gust.

sabîk adj. 1. precedent; anterior; antecedent; prealabil. 2. fost; ex-.

s. (antrop. m., arab.) "Premergătorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

sabîka s. (jur.) antecedente penale.

sabîkalî adj. (jur.) cu antecedente penale.

sabîlî adj. stăpânit; posedat.

sabîlîgîdewretílgen adi. (iur.) înstrăinat; alienat.

sabîlîk I. adj. (gram.) posesiv. II. s. 1. stăpânire; posedare; posesiune; proprietate. **2.** (gram.) genitiv. // posesiune; •sabîlîgîn dewretmek (jur.) a înstrăina; a aliena. •sabîlîktan şîgarmak a deposeda.

sabîlîkdewretmesí (jur.) înstrăinare; alienare.

sabîlîktansîgarîlgan adi, deposedat. sabîlîktanşîgaruw s. deposedare.

s. săpun. // •ğuwunma sabînî săpun de baie. • múslí sabîn săpun parfumat. •sabîn kópígí spumă de săpun. •sabîn tașî cretă de croitorie. •şamaşîr sabînî săpun de rufe. •traș

sabînî săpun de ras. •tuwaleta sabînî săpun de toaletă.

sabînkabî s. săpunieră.

sabînlama s. săpunire.

sabînlamak v.t. a săpuni. sabînlangan adj. săpunit.

sabînlanmagan adj. nesăpunit.

sabînlanmak v.i. a se săpuni.

sabînlanmaykalgan adj. nesăpunit.

sabînlaw s. săpunire.

sabînlî adj. cu săpun; săpunit.

sabînlîk s. săpunieră; savonieră.

sabînotî s. (bot.) săpunariță; spumariță; odagaci; ciuin (lat., Saponaria officinalis).

sabînotî, maşaklî- s. (bot.) ipcărige; gipsariță (lat., Gypsophila paniculata).

sabînsîz adj. nesăpunit.

sabîr s. (bot.) aloe; sabur (lat., Aloe vera). 1. răbdare; tenacitate; perseverență; reticență. // •sabîr etmek a răbda. •sabîrî taşîmak a-şi pierde răbdarea; a-şi pierde calmul. •sabîrîn kaybetmek a-şi pierde răbdarea; a-şi pierde calmul.

Sabîr s. (antrop. m., arab.)
"Răbdătorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Sabîr, El- s. (relig., arab.) "Cel răbdător"; "Cel îndurător și încet la pedeapsă" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

sabîr, sarî- s. (bot.) aloe; sabur (lat.,
 Aloe vera).

sabîrînkaybetken adj. impacientat.
sabîr-karar s. răbdare; tenacitate;
perseverență; reticență.

sabîrlî adj. 1. răbdător; rezervat; reticent. 2. perseverent; tenace. 3. încet; uşor; lent; liniştit; blând; molatic; domol; molcom. // •sabîrlî salt bol! grăbeste-te încet!:

salt bol! gräbeşte-te încet!;
sabîrlî-kararlî adj. 1. perseverent;
tenace. 2. răbdător; rezervat; reticent.

sabîrlî-sabîrlî adv. încet; tacticos; lent; agale; alene.

sabîrsîz adj. nerăbdător; impacientat; grăbit. // •balalîgîmdan berítlí sabîrsîzman din copilărie sunt nerăbdător.

sabīrsīzlanma s. nerăbdare; impacientare; grabă; zor.

sabîrsîzlanma interj. uşurel!;

sabîrsîzlanmadan adv. încet; tacticos; lent; agale; alene.

sabîrsîzlanmak *v.i.* a fi nerăbdător; a se impacienta; a se grăbi.

sabîrsîzlîk s. nerăbdare; impacientare; grabă.

sabîrsîzlanuw s. nerăbdare; impacientare; grabă; zor.

sabîsîz adj. 1. fără stăpân; nestăpânit.
2. de pripas. // •sabîsîz eşiya lucrul nimănui.

sabîsîzlîk s. nestăpânire.

sabotaj s. sabotaj.

sabotajğî s. sabotor.

sabotajlî adj. sabotat.

sabretílgen adj. suportat.

sabretken adj. răbdător.

sabretme s. răbdare.

sabretmek v.t. a răbda; a suporta.

Sabriy s. (antrop. m., arab.) "Cel răbdător".

Sabriye s. (antrop. f., arab.) "Cea răbdătoare".

sada s. 1. sunet; răsunet. 2. ecou (și fiz.).

sadak s. desagă; tolbă. // •ok

sadagî tolbă cu săgeți.

sadaka s. pomană; dar; milostivire; donație.

sadakabergen s. cel care dă de pomană; donator.

sadakat s. fidelitate; devotament;
atasament.

sadakatlî adj. fidel; devotat.

sadakatsîz adj. infidel; nedevotat.

sadakatsîzlîk s. infidelitate.

sade adj. 1. simplu; modest. 2. pur; curat. // •sade adet (mat.) număr prim. •sade kawe cafea pură.

sadeleşken adj. simplificat.

sadeleşmek v.i. a se simplifica. sadeleştirgen adj. simplificator.

sadeleştírme s. simplificare.

sadeleştírmek v.t. a simplifica.sadeleştírúwğí adj. simplificator.

sadelík s. simplitate; modestie.

sadet s. subject; temă; tematică. //
•sadetke kaytayîk! să revenim
la subject!;

sadik s., adj. sadic.

sadiklík s. sadism.

sadism s. sadism.

sadîk *adj.* **1.** fidel; devotat; credincios; loial; onest. **2.** adevărat; veridic.

Sadîk s. (antrop. m., arab.) "Onestul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

sadîklîk s. 1. adevăr; veridicitate. 2.
fidelitate; devotament; onestitate.

sadrazam s. (pol.) prim ministru; premier.

saf I. adj. 1. curat; pur; cast; neprihānit. 2. simplu; comun. 3. inocent; naiv. II. s. rând; şir; coloană. // •saf tutmak a se alinia; a se încolona.

Safa s. (antrop. m., arab.) "Puritate".

safahat s. etapă; stadiu; fază.

Safeddin/Safettin s. (antrop. m., arab.) "Puritatea credinței".

Safer s. (cron.) a 2-a lună a anului conform calendarului musulman. //
•Safer úl-kayîr (cron.) Safer cel de bun augur. •Safer úl-muzzafer (cron.) Safer cel biruitor.

saffet s. puritate; curățenie; castitate; neprihănire.

Saffet s. (antrop. m., arab.) "Puritatea" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

saffetşî adj. purificator; mântuitor.

safha s. etapă; stadiu; fază.

safiy adj. 1. curat; pur; cast;
neprihănit. 2. (d. venituri) net; neto. 3.
simplu; modest. // •safiy
awurluk greutate netă. •safiy
kazanş (fin.) câştig net.

Safiy s. (antrop. m., arab.) "Cel pur" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Safiye s. (antrop. f., arab.) "Cea pură". saflîk s. 1. puritate; curățenie; castitate; neprihănire. 2. inocență; naivitate.

safra s. 1. lest; balast. 2. (anat.) fiere; bilă.

safrakesesí s. (anat.) fiere; vezică biliară; colecist.

safsîz adj. nealiniat.

safsîzlîk s. nealiniere.

saftutkan *adj.* aliniat; încolonat; însirat.

saftutmagan adj. nealiniat; dezordonat.

saftutuw s. încolonare; înșirare.

saga pron. spre tine; tie. //
 kerektir saga! aşa-ti trebuie!;
 ne kerek saga? ce-ti trebuie?;

•saga ders bersín! să te mediteze!; •saga keldím am venit la tine. •saga ne? ce îți pasă?; •yazîk saga! păcat de tine!;

saganak s. ploaie torențială; răpăială.

sagî s. (ent.) lindină; ou de păduche.
sagîm s. 1. rază de lumină. 2. miraj; fata morgana.

sagîngan adj. nostalgic (după).

sagînma s. nostalgie (după).

sagînmak v.t. a-i fi dor; a duce dorul; a jindui; a fi nostalgic (după). // •sení bek sagîndîm îmi este foarte dor de tine.

sagînuw s. dor; nostalgie. // •ğurt
sagînuwî dor de patrie.

sagîr adj. 1. surd. 2. (d. metale, vase) fără rezonanță; gros. // •sagîr bîrakmak a-i lua cuiva auzul; a-l asurzi. •sagîrga dawul şalmak a bate toba la urechile surdului; a vorbi în zadar. // •sagîrman, yúksek ses men konîşîñîz! sunt surd, vorbiți cu voce tare!;

sagîretken adj. asurzitor.

sagîrkaluw s. asurzire; surzire.

sagîrlaşma s. asurzire; surzire.

sagîrlaşmak v.i. a surzi.

sagîrlaşuw s. asurzire; surzire.

sagîrlîk s. surzenie; surditate.
sagîr-tílsíz s. surdomut.

saglam adj. sănătos; teafăr; zdravăn; robust; trainic; rezistent; durabil. //
tîlîne saglam bolmak a-şi pune frâu la limbă; a-şi ține limba în gură.

saglamkewdelí adj. sănătos; teafăr; zdravăn; robust.

saglamkewdelík s. sănătate; robustete.

saglamlaşkan adj. însănătoşit;
înzdrăvenit; întărit; consolidat.

saglamlaşma s. însănătoşire; înzdrăvenire; întărire; consolidare.

saglamlaşmak v.i. a se însănătoşi; a se înzdrăveni; a se întări; a se consolida.

saglamlaştîrîlgan *adj.* însănătoşit; înzdrăvenit; întărit; consolidat.

saglamlaştîrmak v.t. 1. a însănătoşi; a înzdrăveni; a întări; a consolida. 2. a cimenta.

saglamlaşuw s. însănătoşire; înzdrăvenire; întărire; consolidare.

saglamlîk s. 1. rezistență; soliditate; robustețe. 2. trăinicie; sănătate.

saglamtúşúnğe s. sobrietate; cumpătare; seriozitate.

saglamtúşúnğelí *adj.* sobru; cumpătat; serios.

sagrî s. 1. (anat.) fesă; bucă; crupă. 2. (la cai) crupă. 3. şagrin.

Sağide s. (antrop. f., arab.) "Cea evlavioasă".

sağit *adj.* preacredincios; cuvios; evlavios; pios; cucernic.

Sağit s. (antrop. m., arab.) "Cel
evlavios".
sağitlik s. cucernicie; cuvioşenie;

evlavie; pietate; pioșenie. sağîn s. (unitate de măsură pt. lungime,

sagîn s. (unitate de măsură pt. lungime, de la 1,96 m la 2,23 m) stânjen.

saha s. teren; câmp; piață; rond; suprafață. // •ğeza sahasî (sport) careul de pedeapsă. •takîmlar sahaga şîga echipele ies pe teren.

sahan s. 1. oală; cratiță. 2. platou; tavă.

sahibe s. **1.** stăpână. **2.** posesoare; proprietară.

Sahibe s. (antrop. f., arab.) "Stăpâna". sahil s. 1. mal; țărm; coastă. 2. domeniu; câmp; teren; ramură; sector;

sahip s. 1. stăpân. 2. posesor;

proprietar. **3.** coleg; tovarăş. **Sahip** s. (antrop. m., arab.) "Tovarăşul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

sahiplík s. 1. stăpânire; posedare. 2. colegialitate; tovărășie.

sahipsíz adj. **1.** fără stăpân; nestăpânit. 2. de pripas.

sahipsízlík s. nestăpânire.

sahiy I. adj. adevărat; veridic; precis; exact. II. adv. 1. cu adevărat; întradevăr. 2. apropo; fiindcă a venit

sahiyden adv. într-adevăr; cu adevărat.

sahiyleşken adj. adeverit; realizat.

sahiyleşme s. adeverire; realizare.

sahiyleşmek v.i. a se adeveri; a se realiza.

sahiyleştírmek v.t. a adeveri; a realiza.

sahiylígíonaylangan adi. autentificat.

s. adevăr; veridicitate; sahivlík precizie; exactitate; acuratețe.

Sahman/Şaman s. (topon.) Luminița; Sahmanul (jud. Constanța).

sahne I. adj. scenic (şi fig.). II. s. scenă (și fig.). // •sahnege salmak (în teatr.) a monta. // •oyîn sahnesî ring de dans. • sahnege yakîn aproape de scenă. •tokmaklaşma sahnesí (sport) ring de box.

sahneartî s. culise.

sahneboyağîsî s. scenograf.

sahneboyalamalî adj. scenografic.

sahnebovalamasî s. scenografie.

sahnegesalingan adj. (teatr.) montat; înscenat.

sahnegesaluw s. (teatr.) montare; înscenare.

sahneleşken adj. dramatizat.

sahneleşmek v.i. a se dramatiza.

sahneleştírme s. dramatizare.

sahneleştírmek v.t. a dramatiza.

sahnelík adj. scenic.

sahnesîzgağîsî s. scenograf.

sahnesîzgalî adj. scenografic. sahnesîzgasî s. scenografie.

sahneyazuwğusî s. scenarist.

sahneyazuwî s. scenariu.

sahte adj. 1. fals; fictiv. 2. artificial; fals.

sahteğí s., adj. falsificator; şarlatan; trisor

sahteğílík s. falsificare; contrafacere. sahtekáarlîk falsificare; s. contrafacere.

falsificat; sahtelesken adj. contrafăcut.

sahteleştírílmek v.i. a se falsifica; a fi contrafăcut.

sahteleştírme falsificare: S. contrafacere.

v.t. a falsifica: a sahtelestírmek contraface.

sahtesinyapkan s. falsificator: măsluitor; plastograf.

sahtesíyapîlgan adj. falsificat; măsluit; plastografiat.

sak adj. 1. treaz; lucid; conștient. 2. vigilent. // •awuzundan şîkkan sózleríne sak bolmak a-şi păzi gura; a-şi măsura cuvintele. aytkan laflarîna sak bolmak a-şi păzi gura; a-şi măsura cuvintele. • sak bolmak a se feri; a se păzi; a băga de seamă; a fi atent. // •it bar, sak bol! păzește-te de câine!; atenție la câine!; •sak bol, túșersíñ! ia seama să nu cazi!; •sak bolîñîz, yaman it bar! atenție, câine rău!; •trenge sak bolîñîz! atenție la tren!;

saka I. s. 1. saca; cisternă; rezervor. 2. (anat.) arşic; gioală. 3. (geogr.) cumpăna apelor. 4. (astr.) zodia vărsătorului. II. s., adj. (ist.) scit; crimean; locuitor al cumpenei apelor. •sakañîz tolî rezervorul dumneavoastră este plin.

sakağî s. sacagiu.

s. (anat.) barbă; bărbie. // sakal • sakal uzatmak a-şi lăsa barbă. •sakalîn tírmende agartmak a încărunți de pomană. •sakalîna konîşmak a vorbi în barbă.sakalîna kúlmek a râde în barbă: a chicoti.

sakalînakúlúw s. chicot.

sakallî adj. bărbos.

sakallî-Iskender-dudukuşî s. (orn.) papagal-Alexander cu barbă (lat., Psittacula alexandri).

sakallî-kartakay s. (orn.) zăgan; vultur bărbos (lat., Gypaetus barbatus).

sakallî-yapalak s. (orn.) huhurez cu barbă (lat., Strix nebulosa).

sakal-şibiyesí s. (bot.) pletele-muierii; mătreață-de-arbori (lat., Usnea barbata).

sakaltay s. (om.) zăgan; vultur bărbos (lat., Gypaetus barbatus).

sakal-yasî s. (bot.) pletele-muierii; mătreață-de-arbori (lat., Usnea barbata).

s. defect; cusur; lipsă; sakamet neajuns; deficiență.

adj. defect; defectuos; sakametlí deteriorat; cu cusur; cu lipsuri; deficient.

sakat adj. 1. invalid; infirm; mutilat. 2. defect; defectuos; deteriorat; deficient. // •marebe sakatî (mil.) invalid de război.

sakatlamak v.t. a strica; a defecta; a deteriora; a accidenta.

sakatlangan adj. vătămat.

sakatlanma s. vătămare.

sakatlanmak v.i. a se strica; a se defecta; a se deteriora; a se accidenta; a fi vătămat.

sakatlanuw s. vătămare.

vătămător; sakatlawğî adj. traumatizant.

sakatlîk s. 1. infirmitate; invaliditate; mutilare. 2. defect; defecțiune; cusur. 3. traumă.

sakaw s., adj. gângav; bâlbâit; mut; surdomut.

sakawluk s. gângăveală; bâlbâială; muțenie.

s., adj. (ist.) scit; crimean; sakavit locuitor al cumpenei apelor. sakbolgan adj. cu băgare de seamă;

prudent: atent. **sakbolmagan** adj. imprudent; neatent;

nesocotit.

sakbolmama s. imprudență; neatenție; nesocotință.

s. băgare de seamă; prudență; atenție.

sakin I. adj. 1. liniştit; calm; cuminte; ascultător; docil. 2. domiciliat. II. s. locuitor; rezident. // •sa turmak a-şi păstra calmul. locuitor; •sakin Búkreştte sakin domiciliat în

sakinlík s. linişte; calm; cumințenie;

supunere; docilitate.

sakîn interj. atenție!; păzea!; ferește!; // • işme sakîn! nu cumva să bei!;

sakîngan adj. prudent.

sakînîp-kírúw s. strecurare; furişare; fofilare.

sakînmagan adj. imprudent.

sakînmak v.i. 1. a se feri; a se păzi. 2. a evita: a ocoli.

sakînmama s. imprudență.

sakîntî s. precauție; prevedere.

sakînuw s. evitare; prudență.

sakîrga s. (ent.) căpușă (lat., Ixodes).

sakîrgalî adj. căpuşat.

sakîrgasî, koy- s. (ent.) căpuşă-de-oaie; mielăriță; chicheriță (lat., Melophagus ovinus).

sakîsan s. (iht.) crăiete; boiștean (lat., Phoxinus phoxinus).

sakîz s. 1. sacâz; colofoniu. 2. gumă. // •kalknîñ awuzunda sakîz bolmak a intra în gura lumii.

sakkórgen adj. lucid; constient.

sakkórúw s. luciditate; constiență.

saklama s. 1. secret; tăinuire. 2. protejare; ferire; apărare. 3. rezervare; oprire; păstrare. 4. ascundere; dosire. 5. păstrare; conservare.

saklamak v.t. 1. a păstra; a conserva. 2. a ascunde; a dosi. 3. a rezerva; a opri; a păstra. 4. a proteja; a feri; a apăra. 5. a ține în secret; a tăinui (știri, informații). // •hisse/pay saklamak a-i păstra cuiva parte din...; a-i aloca. •kin saklamak a urî; a pizmui; a invidia. // •Alla(h) nazardan saklasîn! (în superstiții) să nu-i fie de deochi!; •bonî ğenábíñízge sakladîm pe aceasta am păstrat-o pentru dumneavoastră.

saklambaş s. de-a v-ați ascunselea (joc).

saklana-saklana adv. pe ascuns: tiptil; pe furiş.

păstrat; stocat; adj. saklangan rezervat; tainic; ocult.

saklanîp adv. în secret; pe furiş.

saklanma s. conservare.

saklanmak v.i. 1. a se ascunde; a se refugia. 2. a se furișa; a se strecura. // •saklanîp kirmek a intra pe furiș; a se strecura.

saklanuw s. conservare.

saklaw s. 1. gardian; paznic; strajă; străier. 2. secret; tăinuire. 3. protejare; ferire; apărare. 4. rezervare; oprire; păstrare. 5. ascundere; dosire. păstrare; conservare. // •saklaw man ğetkizdirmek a escorta. // •saklaw miñgáanî (mil.) regiment de gardă.

saklawğî adj. 1. conservator. 2. ocult. **saklawğuluk** adj. **1.** conservatorism. 2. ocultism.

saklawlî s. păzit; supravegheat; ocrotit; protejat; sub escortă.

saklawlíğetkízdírme s. escortă.

saklawluk s. gardă; pază; strajă.

saklawsuz adj. nepăzit: nesupravegheat.

saklî adj. 1. păstrat; conservat. 2. ascuns; dosit. 3. confidențial. 4. tăinuit; tainic; misterios. 5. latent (și fig.). // •saklî tutmak a tine ascuns; a tăinui. // •saklî añlam substrat.

saklîbírleşme s. conjurație.

saklîğa adv. pe ascuns; în taină; în secret; clandestin.

saklîk s. luciditate; vigilență; constiență.

saklîmana s. conotație.

saklîtutulgan adj. ascuns; tăinuit.

saklîtutuw s. ascundere; tăinuire.

saklîyer s. cotlon; tainiță.

sakra s. deşert; pustiu; sălbăticie. //
sakra tobî (mil.) tun de campanie.
Sakra s. (topon.) Sahara (deşert în

sakralaşkan adj. deşertificat.

sakralaşma s. deşertificare.

sakralaşmak v.i. a se deşertifica.

sakralaştırmak v.t. a deşertifica.

sakralaşuw s. deşertificare.

sakralîk I. adj. (d. terenuri) arid;
pustiu. II. s. deşert; pustiu; sălbăticie.
saksî s. 1. glastră; ghiveci pentru flori.
2. faianță.

saksofon s. (muz.) saxofon.

saksofonğî s. (muz.) saxofonist.

saksofonşalgan s. (muz.) saxofonist.

saksoniyelí s., adj. saxon.

sakta adj. fals; fictiv; contrafăcut; denaturat.saktağî s., adj. falsificator; şarlatan;

saktagı s., adj. falsificator; şarlatan; trişor.

saktağîlîk s. falsificare; contrafacere;
denaturare.

saktakáarlîk s. falsificare; contrafacere; denaturare.

saktalaşkan adj. falsificat; contrafăcut; denaturat.

saktalaşmak *v.i.* a se falsifica; a fi contrafăcut; a se denatura.

saktalaştîrma s. falsificare; contrafacere; denaturare.

saktalaştîrmak *v.t.* a falsifica; a contraface; a denatura.

saktalaştîruw s. falsificare; contrafacere; denaturare.

saktalîk s. falsificare; ficțiune; contrafacere; denaturare.

sal s. 1. plută; pod plutitor; bac; ponton. 2. dală; placă; lespede. //
bonî bír ğagaga sal! pune asta deoparte!;

salah s. dreptate; justețe.

Salaheddin/Saladdin/Salattin s. (antrop. m., arab.) "Justețea credinței".

salahiyet s. 1. competență; drept. 2. împuternicire; autorizare; mandat; permis.

salahiyetli adj. 1. competent;
îndreptățit. 2. împuternicit; autorizat.
salahiyetsiz adj. injust;

neîndreptățit.

salahiyetsízlík s. injustețe;
neîndreptățire.

salak adj. neghiob; nerod.

salam s. (gastron.) salam.

salata s. (bot.) salată; lăptucă (lat., Lactuca sativa). 2. (gastron.) salată. // •balîk salatasî salată de pește. •búber salatasî salată de ardei. •domatis salatasî salată de roșii. •ekí pay salata două porții de salată. •patlîğan salatasî salată de vinete. •salata tabagî salatieră. •yeşîl salata salată verde.

salata, gir- s. (bot.) salată-sălbatică;
palma-tâlharului (lat., Lactuca
serriola).

salata, mañka- s. (bot.) crestățea; tâlhărea (lat., Lactuca sagittata). salatalîk s. (bot.) castravete (lat.,

Cucumis sativus).
salatalîk, aşşî- s. (bot.) plesnitoare;
pocnitoare; castravete-sălbatic (lat.,
Ecballium elaterium).

salatasî, kalaw- s. (bot.) susai-depădure (lat., Lactuca muralis). salatasî, kozî- s. (bot.) fetică; salatamielului (lat., Valerianella
locusta).

salay s. (biol.) spermă.

saldîrgan adj. agresiv.

saldîrma s. 1. (mil.) şarjă; atac; raid.
2. (sport) înaintare; atac. //
• saldîrmaga ogîramak a fi
atacat; a fi agresat. // • hawa
saldîrmasî (mil.) raid aerian.
• saldîrmalar sîklaşa (mil.)
atacurile se întețesc.

saldîrmağî s. (sport) înaintaş; atacant.
saldîrmak v.t. 1. a agresa; a ataca. 2.
a determina să pună.

saldîrmazlîk s. neagresiune. //
•saldîrmazlîk antlaşmasî
(pol.) tratat de neagresiune.

saldîruw s. **1.** agresivitate. **2.** agresiune; atac; raid.

saldîruwğî s. 1. (mil.) desant. 2. agresiv; agresor; atacator; atentator; ofensiv; virulent.

salebí, bataklîk- s. (bot.) salep-debaltă; poroinic-de-baltă; untul-vacii-debaltă (lat., Orchis palustre).

salebí, gómelek- s. (bot.) gemănariță
 (lat., Orchis papilionacea).

salebí, túrúk- s. (bot.) salep-turcesc; poroinic-turcesc; untul-vacii-turcesc (lat., Orchis mascula).

salep s. (bot.) salep; poroinic; untulvacii; gemănariță; sculătoare; iarbadragostei; limba-cucului (lat., Orchis morio). 2. băutură din salep; salep.

salep, liyla- s. (bot.) salep-purpuriu;
poroinic-purpuriu; untul-vaciipurpuriu (lat., Orchis purpurea).
salep, şapkalî- s. (bot.) salep-cu-

salep, şapkalî- s. (bot.) salep-cuchipiu; poroinic-cu-chipiu; untul-vaciicu-chipiu (lat., Orchis militaris).

salepşí s. persoană care fabrică şi vinde salep; salepgiu.

salgî s. (biol.) secreție.

salgîlî s. (biol.) secretat.

salgîn I. adj. (med.) molipsitor; contagios; epidemic; transmisibil. II. s.1. epidemie. 2. invazie.

salgînğî s. atacant; invadator; agresor; violator; cotropitor.

salgînlî *adj. (med.)* molipsitor; contagios; epidemic; transmisibil.

salğî s. plutaş; podar; pontonier.
salğîlîk s. plutărit.

saliçilat s. (chim.) salicilat.

saliçilik adj. (chim.) salicilic.

salih adj. drept; integru; cinstit; onest.
Salih s. (antrop. m., arab.) "Cel onest"
(unul din cele 400 de nume atribuite în

Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Saliha s. (antrop. f., arab.) "Cea onestă".

salim adj. sănătos; teafăr.

Salí/Salih s. (antrop. m., arab.) "Cel onest".

salî s. (cron.) marți.

salîgúní s. (cron.) marți.

salîm s. constructie: edificiu.

salingan adj. 1. aşezat; pus. 2. pus; aşezat; plasat; instalat. 3. învestit; însărcinat. // •ortaga salîngan para miză.

salînğak s. leagăn; scrânciob; balansor.

salînmagan adj. nepus.

salînmak v.i. a fi pus; a fi aşezat.

salkana s. abator.

salkîm s. (bot.) salcâm (lat., Robinia
 pseudoacacia). 1. ciorchine. 2.
 pâlc; grup. // •buz salkîmî
turture.

salkîm, sarî- s. (bot.) salcâm-galben
(lat., Cytisus laburnum;
Laburnum anagyroides).

salkîmî, Japon- s. (bot.) salcâmjaponez; soforă (lat., Sophora japonica).

salkîmotî s. (bot.) firuță; floareafânului; șovar (lat., Poa trivialis).

salkîmotî, taw- s. (bot.) firuţă; iarbădeasă; şovar-de-munte (lat., Poa
nemoralis).

salkîn adj. răcoros; răcoritor; rece. // •búgún salkîn astăzi este răcoare. •men kelgenden soñ hawasî salkîn boldî vremea s-a răcit după ce am venit eu. •salkîn hawa vreme răcoroasă. •salkîn suw apă rece.

salkînlaşkan adj. răcorit.

salkînlaşma s. răcorire.

salkînlaşmak v.i. a se răcori.

salkînlaştîrmak v.t. a răcori.

salkînlaştîruwğî adj. răcoritor.

salkînlaşuw s. răcorire.

salkînlatkan adj. răcoritor.

salkînlatmak v.t. a răcori.

salkînlay adv. rece; în stare rece; cu

salkînlîk s. răcoare.

salkîn-salkîn adv. rece; în stare rece; cu răceală.

sallamak v.t. 1. a legăna; a balansa; a determina să penduleze; a determina să oscileze. 2. a scutura; a zdruncina; a clătina. 3. a flutura; a undui. // •balanî kolînda sallamak a legăna copilul în brațe. •bașîn sallamak a clătina din cap; a da din cap. •bayrak sallamak a flutura steagul. •ğelpaze sallamak a-şi face vânt cu evantaiul. • kasîk sallamak a mânca cu poftă. •kol ${\it sallamak}$ a flutura mâna. •kuyruk sallamak a da din coadă; a se gudura; a se linguși; a se bucura. // •ğel terekní sallay vântul leagănă copacul.

sallangan adj. 1. fluturat; unduit. 2.
scuturat; zdruncinat; clătinat. 3.
legănător; oscilant. // •sallangan
koltîk balansoar.

sallanma s. 1. fluturare; unduire. 2. scuturare; zdruncinare; clătinare. 3. legănare; balansare; pendulare; oscilare. // •gúwen sallanmasî zdruncinarea încrederii.

sallanmak v.i. 1. a se legăna; a se balansa; a pendula; a oscila. 2. a se scutura; a se zdruncina; a se clătina.
3. a se flutura; a se undui. // •bayrak ğelden sallana steagul se leagănă din cauza vântului. •sallanîr amma batmaz e zguduit dar nu se scufundă.

sallanuw s. **1.** fluturare; unduire. **2.** scuturare; zdruncinare; clătinare. **3.** legănare; balansare; pendulare; oscilare.

sallanuwğî adj. oscilant.

sallatmak v.t. 1. a scutura; a zdruncina; a clătina. 2. a legăna; a balansa; a determina să penduleze; a determina să oscileze. 3. a flutura; a undui. // •gúwenín sallatmak a-l intimida.

sallay-sallay adv. legănat; balansat.
// •kollarîn sallay-sallay
kelmek a veni cu mâna goală.

salma s. 1. punere; așezare; plasare; instalare; construire. 2. învestire; însărcinare.

salmak v.t. 1. a expedia; a trimite. 2.

adj.

de stat.

(fin.) a investi; a aloca; a depune. 3. a pune; a așeza; a plasa; a instala; a construi. 4. a învesti; a însărcina. 5. a atâța; a asmuți; a stârni. // •akîlîna salmak a-şi pune în gând. •at salmak a numi; a denumi; a da un nume; a boteza. •ateş salmak a da foc; a incendia; a aprinde. •baş-başka salmak a pune cap la cap. •başka yerge salmak a transpune. •bergi salmak a taxa. •bir yakka **salmak** a pune deoparte. •bírbírníñ ústúne salmak suprapune. •ğerge salmak a pune jos. • ğerime salmak a despăgubi. • ğîyîp salmak a pune la păstrare. •ğolga salmak a pune pe drumuri. •ğolîna karamak a-şi vedea de drum. • ğolîna salmak a pune la cale; a pregăti ceva; a aranja; a potrivi; a reglementa. •haywan yerine salmak a brutaliza. •hudut salmak a delimita. •ím salmak a pune semn; a însemna; a marca. •îrgaşîk salmak a pune piedică. •kaber salmak a da de veste; a informa; a înștiința. • katlîkatîna salmak a alătura; a juxtapune. •kayidege salmak a reglementa; a regla; a aranja; a ordona. •kîymet salmak a evalua; a estima. • kókíregín salmak a-şi pune pieptul; a apăra cu pieptul. $\bullet kol$ salmak a pune mâna pe ceva; a întreprinde ceva; a-şi însuşi. • kolîn taşnîñ astîna salmak a-şi pune pielea în saramură. •kóz salmak a pune ochii pe...; a râvni. •kulak salmak a ciuli urechile; a asculta cu atentie; a trage cu urechea. • kuwatîn salmak a-şi pune toate puterile; a-și aduna puterile; a se forța; a se strădui. • muntazam tertípke salmak a sistematiza. níşan salmak a însemna; a marca.numara salmak a numerota. •ógíz yeríne salmak a lua pe cineva de bou. •oñgarîp salmak a da cu oiștea în gard; a o face de oaie; a greși; a rata. ortaga/ortalîkka salmak a pune la mijloc; a centra; a pune pe tapet; a da pe față; a da în vileag; a divulga. •oyga/seske salmak a supune la vot. •para salmak a face o depunere; a investi; a economisi (fin.). •raftka salmak a lăsa pentru altă dată. • rehine salmak a lăsa în gaj. •sahnege salmak (în teatr.) a monta. • şeren salmak snopi; a face snopi. •sîpîra/nevale salmak a pune masa. $\bullet tarih$ salmak a data; a pune data. •turşî salmak a pune murături. • ústúne salmak a pune deasupra...; a-l completa; a-i adauga. •úst-ústke salmak a suprapune; a stivui. $\bullet \acute{u}y$ salmak a construi o casă. •wazifesine salmak a pune în funcție pe cineva; a-l învesti; a-l însărcina. •yerine başkasîn salmak a înlocui. •yerine salmak a-l pune la locul lui. // anterímní dolapka ğuwup, úytúlep saldîm mi-am pus rochia în dulap după ce am spălat-o și am călcat-o. imzasîn ∙aşaga salgan subsemnatul. •may da salîñîz! puneți și ulei!; salname s. 1. cronică; letopiseț. 2.

salnameğí s. cronicar; analist. samovar s. samovar. salon s. salon; sală. // •berber samsa s. (anat.) sept nazal. salonî frizerie. samur s. (zool.) zibelină; samur (lat., •dokîzşotîk/şaratma salonî Mustela zibellina). popicărie. • kwafor salonî salon de samurî, suw- s. (zool.) vidră; lutră coafură. • modern sanat salonî (lat., Lutra lutra). salonul de artă modernă. •okîma Samuwa s. (topon.) Samoa. salonî sală de samuwağa I. adv. în limba samoană. lectură. • yakîştîrma zalî sală de fitness. II. s. (limba) samoană. salșa s. (gastron.) pastă de tomate; samuwalî s., adj. samoan. bulion; sos. samuwan s., adj. samoan. salt I. adj. pur; curat. II. adv. numai; san s. 1. renume; reputație. 2. poreclă. în exclusivitate. 3. atribut; caracteristică; însușire. 4. saltanat s. 1. sultan. 2. (fig.) pompă; (la patrupede) picior posterior. fast. 3. sultanat. sanaka s. superstiție. saltanatlî adj. pompos; fastuos; luxos. sanakağî adj. superstitios. saltşî s. autocrat; monarh absolut. sanakalargainangan saltşîlîk s. absolutism; autocrație. superstitios. sanat s. artă. // •gúzel sanatlar saluw s. 1. punere; aşezare; plasare; arte frumoase. •manzume sanatî arta poeziei. •modern sanat instalare; construire. 2. învestire; însărcinare. saluwğî s. aşezător; ctitor; fondator; salonî salonul de artă modernă. întemeietor. •pelwanlîk sanatlarî (sport) arte Salvador s. (topon.) El Salvador. marțiale. • plastik sanatlar arte salvadorlî s., adj. salvadorian. plastice. •sanat eserí operă de samala s. catran; gudron; smoală. artă. •sanat filmî film artistic. •sanat mektebî/okîlî şcoală de samalağî s. muncitor la cătrănire; muncitor la gudronare. arte. •sanat minderidmanî samalağîlîk s. cătrănire; gudronare. (sport) gimnastică artistică. •sanat samalakana s. atelier de cătrănire; muzewí muzeu de artă. • sanatlar atelier de gudronare. tewúkesí istoria artelor. •şark sanatî bólímí secția de artă orientală. •sîzga/grafik sanatî samalalama s. cătrănire; gudronare; smolire. samalalamak artă grafică. $\bullet t\'url\'s izga/basim$ v.t. a cătrăni; a gudrona; a smoli. **sanatî** artă tipografică. samalalangan adj. cătrănit; gudronat; sanatlî adj. artistic. sanatoriyum s. sanatoriu. s. artist. // •kazma îsî gravor. •muzika samalalanmak v.i. a se cătrăni; a se sanatşî gudrona; a se smoli. sanatşîsî samalalî adj. cătrănit; gudronat; sanatşîsî muzician. sanaye s. industrie. // •dewlet smolit. saman s. pai; paie. sanayesí industrie samanlîk s. şiră de paie. samar s. sac de povară; samar. Samet, Els. (relig., arab.) "Absolutul"; "Cel care nu depinde de nimic și de care depinde totul" (unul •sanayiy din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah). •tarîm **samimiy** adj. **1.** sincer; cinstit; franc; agricolă. candid; onest. 2. intim; apropiat. industrie textilă. samimiybolmagan adj. nesincer. samimiyet s. 1. sinceritate; cinste; franchețe; onestitate. 2. intimitate; apropiere: familiaritate. samimiyetsíz adj. necinstit; nesincer. samimiyetsízlík s. necinste; lipsă de sinceritate. samimiy-kaálpten adv. sincer; din suflet; din inimă. samimiylík s. 1. sinceritate; cinste; franchete; onestitate. 2. intimitate; apropiere; familiaritate. Samine s. (antrop. f., prsn.) "Cea prețioasă". Samir s. (antrop. m., arab.) "Camaradul agreabil". samiy adj. înalt; elevat; superior; suprem. **Samiy** s. (antrop. m., arab.) "Cel elevat". economii. **sandîk-bokşa** s. Samive s. (antrop. f., arab.) "Cea elevată". **sandviş** s. sandviş. samîr s. (orn.) mătăsar; pasăreafrigului (lat., Bombycilla aarrulus). samîrî, Japon- s. (orn.) mătăsar sanetílgen

•ğeñgíl sanaye industrie uşoară. • sanaye bólgesí zonă industrială. • sanaye dalî ramură industrială. • sanaye úrúní produs industrial. işletmeler obiective industriale; întreprinderi industriale. sanayesí industrie •tokîma sanayesí sanayeğí s. industriaş. sanayeğílík s. industrie. sanayelí adj. industrial; industrializat. sanayiy adj. industrial. // •awur sanaye industrie grea. •sanayiy merkezí centru industrial. sanayiyleşken adj. industrializat. sanayiyleşme s. industrializare. sanayiyleşmek v.i. a se industrializa. sanayiyleştírmek v.t. a industrializa. sandal s. 1. sanda. 2. barcă; luntre. sandalğî s. barcagiu; luntraş. sandîk s. 1. ladă; cufăr. 2. (fin.) casă. // •ayaklî sandîk comodă; servantă. •emniyet sandîgî seif. •kíşkene sandîk casetă. •oy/ses sandîgî urnă de vot. •tasarruf sandîgî casă de lucruri; bagaje; catrafuse; boarfe; calabalâc. Sandwiç-karkîldagî s. (orn.) chiră de mare; pescăriță de mare (lat., Sterna sandvicensis). anetílgen adj. 1. susceptibil;
presupus; bănuit. 2. acuzat; inculpat; (lat., Bombycilla învinuit. // •sanetilgen sayî s. (orn.) mătăsar (mat.) număr imaginar. american (lat., Bombycilla susceptibilitate; s. presupunere; bănuială. // •yaman

japonez

japonica).

cedrorum).

samîrî, sedír-

sanetme bănuială; suspiciune. sanetmek v.t. a presupune; a bănui; a crede. // •şaka sanetmek a lua // •kopkanîn glumă. sanetmem nu cred că e fracturat. onî insan sanettim 1-am crezut om. •sanetemen ke yerinde bolmaz cred că ar fi inoportun. • sanetermen kóp súrmez cred că nu durează mult. •sanetmiymem, bo imkáan $t\hat{\imath}\hat{s}\hat{\imath}$ nu cred, este exclusă această posibilitate. • síz ne sanetesíñíz? dumneavoastră ce credeti?; adj. 1. susceptibil; sanettírgen

presupus; bănuit. 2. acuzat; inculpat; învinuit.

sanğî s. 1. junghi; durere ascuțită. 2. (med.) crampă; colică.

sanğîlagan adj. care produce junghiuri; înțepător.

sanğîlamak v.t. 1. a înjunghia; a produce junghiuri; a înțepa. 2. produce crampe; a produce colici.

sanğîlanmak v.i. 1. a avea junghiuri. 2. a avea crampe; a avea colici.

sanğîlî adj. (med.) cu crampe; cu colici; cu junghiuri.

sanitar *adj.* sanitar.

saniye s. (cron.) secundă. // •bîr saniye, múmkún **bolsa** o secundă, dacă e posibil.

aniye s. "Strălucire". Sanive (antrop. f., arab.)

saniye-basaniye adv. din secundă în secundă.

saniyeden-saniyege adv. secundă în secundă.

saniveólsegen s. cronometru.

saniveólsemesí s. cronometrare. saniyesíólşelgen adj. cronometrat.

saní s. vas; strachină; blid.

sanîk s., adj. acuzat; inculpat. adj. 1. renumit; reputat. 2. poreclit.

San-Marino s. (topon.) San Marino. sanskrit s., adj. sanscrit.

sanskritșe I. adv. în limba sanscrită. II. s. (limba) sanscrită.

sanşîk s. smoc; moţ; buclă; zuluf; ciuf. sanşîklî adj. moțat; buclat.

santal, ak- s. (bot.) santal-alb (lat., Santalum album).

sanuw s. presupunere; supoziție.

sañgak s. branhie.

sañgaklî adj. branhiat.

sañke(m) adv. de parcă; parcă; ca și cum; ca.

s. 1. tulpină; vrej; cocean. 2. coadă; mâner; manetă. 3. mănunchi; legătură. // •baltanîñ sabî coada toporului. $\bullet kalem sabî$ toc de scris. ∙pîşak sabî mânerul cuțitului.

sapan s. praștie.

sapant s. (mil., ist.) catapultă.

sapantlama s. catapultare.

sapantlamak v.t. a catapulta.

sapantlangan adj. catapultat.

sapantlanmak v.i. a se catapulta.

sapantlaw s. catapultare.

saparna s. (bot.) salce; sarsaparilă (lat., Smilax officinalis; Smilax sarsaparilla; Smilax medica).

sapîk adj. alienat mintal.

sapînş s. aberatie.

sapkan adj. 1. care cotește; cotit; care cârmește; care virează. 2. deviat; abătut; distras.

sapkî s. perversiune; perversitate. sapkîn adj. pervers.

saplama s. înfigere; împlântare.

saplamak v.t. a înfige; a împlânta.

saplangan adj. înfipt; împlântat. saplanîp-kalgan adj. înglodat; blocat.

saplanîp-kalma s. înglodare; blocare. saplanma s. înfigere; împlântare.

saplanmak v.i. a se înfige; a se împlânta.

saplantî s. idee fixă.

saplanuw s. înfigere; împlântare.

saplaw s. înfigere; împlântare.

saplî adj. cu mânere. // •saplî at (sport) cal cu mânere.

sapma s. 1. cotire; cârmire; virare. 2. (fiz.) deviere; deviație.

sapmak v.i. 1. a coti; a cârmi; a vira. 2. (fig.) a se deda la; a devia de la; a coti. // •yaman ğolga sapmak a o lua pe căi greșite.

sapmamak v.t. a nu devia; a urma un anumit traseu.

sapmaz adj. neclintit.

sap-saglam adj. sănătos tun; foarte zdravăn.

sap-sarî adj. galben intens. // •sapsarî kesîlmek a se face galben ca ceara.

sap-saw adj. foarte sănătos; foarte zdravăn.

saptîrma s. deviere; abatere.

saptîrmak *v.t.* a devia; a abate.

saptîruw s. deviere; abatere.

sar s. (om.) şorecar comun; uliul șopârlelor (lat., Buteo buteo). 1. (ist.) țar. 2. (astr., cron., mong.) lună.

sar, ak-kózlí- s. (orn.) şorecar cu ochi alb (lat., Butastur teesa).

sar, ayna-kanatlî- s. (orn.) şorecar încălțat (lat., Buteo lagopus).

sar, kîzîl- s. (orn.) şorecar mare (lat., Buteo rufinus).

sar, kîzîl-kuyruklî- s. (orn.) şorecar de coadă roșie (lat., Buteo jamaicensis).

sar, kîzîl-omîzlî- s. (orn.) şorecar cu umăr roșu (lat., Buteo lineatus).

sar, pas-kuyruklî- s. (orn.) şorecar pântecos (lat., Buteo ventralis).

sar, uzun-bağaklî- s. (orn.) şorecar mare (lat., Buteo rufinus).

sar, yaman- s. (orn.) şorecar comun; uliul şopârlelor (lat., Buteo buteo). sara s. (med.) epilepsie.

sarafan s. sarafan.

sarahat s. claritate (şi fig.).

sarak s. (arhit.) friză; tor.

saralî s., adj. (med.) epileptic.

saramura s. saramură.

saran adj. zgârcit; avar; zgârie-brânză.

saranlîk s. zgârcenie; avariție.

adj. (d. plante) veşted; sarargan vesteiit.

sararîp-solgan adj. ofilit; veşted; veştejit; pălit.

sararîp-solma s. ofilire; veştejire; pălire.

sararma s. îngălbenire; veștejire.

sararmak v.i. a se îngălbeni; a deveni galben; a îngălbeni. // •sararîp solmak a se ofili.

sarartî s. îngălbenire; veștejire; ofilire. sarartmak v.t. a îngălbeni.

sararuw s. îngălbenire; veștejire.

saraş s. şelar; curelar.

s. ofilire; veştejire; sarauw-soluw pălire.

aray s. palat; serai. // •saray bayî/soylîsî curtean. •saray sarav darbesí (pol.) lovitură de palat. • saray sabîsî castelan.

Saray s. (topon.) Saraiu (jud. Constanța).

saray-patî s. (bot.) săpunele; dumitraș; pocrovă (lat., Aster laexigatus).

sarban s. (iht.) regină (lat., Eupomotis gibbosus).

sardeliye s. (iht.) sardeluță; gingirică (lat., Clupeonella delicatula).

sardina s. (iht.) sardea (lat., Alosa sardina).

Sardiniye-ğeleşesí s. (orn.) silvie sardă (lat., Sylvia sarda). sardoniks s. (minr.) sardonix.

sarf s. cheltuială. // •sarf etmek a cheltui (şi fig.).

sarfbolgan adj. cheltuit.

sarfetken adj. cheltuitor.

sarfiyat s. cheltuieli. // sarfiyatî consum de energie.

sargakondîrmak v.t. a determina să aselenizeze.

sargakongan adj. care aselenizează; aselenizator.

sargakonmak v.i. a aseleniza.

sargakonuw s. aselenizare.

sargaygan adj. agățat; atârnat; suspendat; spânzurat.

sargayma s. atârnare; agătare; suspendare; spânzurare.

sargaymak v.i. a atârna; a sta agățat;

a sta suspendat; a sta spânzurat. sargaytmak v.t. a agăța; a atârna; a suspenda; a spânzura.

sargayuw s. atârnare; agățare; suspendare; spânzurare.

sargî s. 1. bandaj; faşă. 2. bobină; mosor. 3. ambalaj. // •sargî
sarmak a bobina. // •sargî

taktasî (med.) atelă.

sargîlama s. ambalare. sargîlamak v.t. a ambala.

sargîlangan *adj.* ambalat.

sargîlaw s. ambalare.

sargîlîk s. ambalaj.

sargîsaruw s. bobinare.

sarğî adj. lunar; selenar.

sarhîş adj. beat; turmentat; îmbătat. sarhîş-karşîk s. (ent.) musculiță-de-

vin (lat., Drosophila funebris). sarhîslangan adj. îmbătat; turmentat. sarhîşlanmak v.i. a se îmbăta; a se

ameti. sarhîşlanuw s. beție; îmbătare;

ebrietate. sarhîşlatkan adj. îmbătător; amețitor;

buimăcitor. sarhîşlatmak v.t. a îmbăta; a ameți. sarhîşlatuwğî adj. îmbătător:

ametitor.

sarhîşlîk s. beție; ebrietate. sarhîş-şîbîn s. (ent.) musculiță-de-vin (lat., Drosophila funebris).

sarhîştay adj. tulburat; buimăcit.

sarih adj. clar; evident; indiscutabil.

sariy adj. (med.) molipsitor; contagios; transmisibil.

sarî adj. 1. galben; de culoare galbenă. 2. blond. // •altîn sarîsî auriu. •ğîmîrta sarîsî gălbenuş de ou. • kanariya sarîsî galben pal. • krom sarîsî (chim.) galben de crom. • krom sarîsî cromatic. • limon sarîsî de culoarea lamâiei; ca lămâia. •mawîga sarî koştîm la albastru am adăugat galben. •sarî bira bere blondă. • sarî ğîp ață galbenă. •sarî îrk rasă galbenă; rasă xantodermă. •sarî kart (sport) cartonaş galben. •sarî şîraylî (d. oameni) palid.

sarî, balşîbîn- s. (orn.) viespar (lat., Pernis apivorus).

sarî, bayîr- s. (orn.) şorecar asiatic (lat., Buteo hemilasius).

- sarî, kîr- s. (orn.) şorecarul lui
 Swainson (lat., Buteo swainsoni).
 sarî, kúntuwar-balşîbîn- s. (orn.)
 viespar estic (lat., Pernis
 ptilorhynchus).
- sarî, Moñgol- s. (orn.) şorecar asiatic (lat., Buteo hemilasius).
- sarî, Swainson'nîñ- s. (orn.) şorecarul lui Swainson (lat., Buteo swainsoni).
- sarî-aşşî-pakla s. (bot.) niprală (lat., Lupinus luteus).
- sarî-ayaklî-boraganğî s. (orn.)
 rândunica furtunii lui Wilson (lat.,
 Oceanites oceanicus).
- sarî-ayaklî-gúmúş-kagay s. (orn.) pescăruş pontic (lat., Larus cachinnans).
- sarî-ayaklî-gumuş-şaklay s. (orn.)
 pescăruş pontic (lat., Larus
 cachinnans).
- sarî-ayaklî-kagay s. (om.) pescăruş
 cu picioare galbene (lat., Larus
 michahellis).
- sarî-ayaklî-şaklay s. (om.) pescăruş
 cu picioare galbene (lat., Larus
 michahellis).
- sarî-bağaklî-palşîkşî s. (orn.) fluierar
 sur; fluierar de Terek (lat., Xenus
 cinereus; Tringa cinerea).
- sarî-ballîbaba s. (bot.) sugel-galben; gălbiniță (lat., Lamium galeobdolon; Galeobdolon luteum).
- sarî-baş-kuyruksallar s. (orn.)
 codobatură cu cap galben (lat.,
 Motacilla citreola).
- sarî-başlî-karatawuk s. (orn.) mierlă cu cap galben (lat., Xanthocephalus xanthocephalus).
- sarî-baş-şakşakay s. (orn.)
 codobatură cu cap galben (lat.,
 Motacilla citreola).
- sarîbawur s. (orn.) pitulice cu gât galben (lat., Geothlypis trichas).
 sarî-beşparmakotî s. (bot.) gălbenuşă
- sarī-beşparmakotī s. (bot.) gălbenuşă (lat., Potentilla chrysantha).
- sarî-bogazlî-taştorgay s. (orn.) vrabie cu gât galben (lat., Petronia xanthocollis).
- sarî-burgas s. (bot.) salcie-galbenă (lat., Salix vitellina).
- sarî-buwmaotî s. (bot.) omag galben; aconit galben; mărul-lupului galben (lat., Aconitum anthora).
- sarî-búlbúl s. (orn.) canar (lat., Serinus canaria).
- sarî-dakşañî s. (bot.) genţianăgalbenă; ghinţură-galbenă (lat.,
 Gentiana lutea).
- sarî-dogan s. (om.) şoimul rândunelelor; şoimul ciocârliilor (lat., Falco subbuteo).
- sarîember s. chihlimbar.
- sarî-eşkísawar s. (orn.) caprimulg
 auriu (lat., Caprimulgus
 eximius).
- sarîgaşalar adj. gălbui.
- sarîgatartar adj. gălbui.
- sarî-gágáalî-ketenkuşî s. (orn.)
 inăriță cu cioc galben (lat.,
 Carduelis flavirostris; Acanthis
 flavirostris).
- sarî-gágáalî-kîlkuyruk s. (orn.) rață
 georgiană (lat., Anas georgica).
- sarî-gágáalî-órdek s. (orn.) rață cu cioc galben (lat., Anas undulata).
- sarî-gágáalî-şekîldek s. (om.) inăriță cu cioc galben (lat., Carduelis flavirostris; Acanthis flavirostris).

- sarîğa I. adj. gălbui. II. s. (ent.) viespe
 (lat., Vespidae). // •sarîğa
 yuwasî viespar.
- Sarîğa s. (topon.) Rositsa (Dobrich, Bulgaria).
- sarîğa-karkara s. (orn.) stârc galben (lat., Ardeola ralloides).
- sarîğakuşî s. (om.) scatiu (lat., Carduelis spinus).
- sarîğa-lakîrdak s. (orn.) flecar berber
 (lat., Turdoides fulvus).
- sarī-ğalpakyonğa s. (bot.) sulfină; molotru; trifoi-mare; iarbă-de-piatră (lat., Melilotus officinalis).
- sarîğasî, eşek- s. (ent.) gărgăun (lat., Vespa crabro).
- sarîğa-şapur s. (orn.) stârc galben (lat., Ardeola ralloides).
- sarî-ğayalî-Arap-sayrawğusî s. (om.) bulbul arab (lat., Pycnonotus xanthopygos).
- sarîğeket s. (orn.) grangur; gangur
 (lat., Oriolus oriolus).
- sarîğeket, kara- s. (orn.) babolinc (lat., Dolichonyx oryzivorus).
- sarîğeketí, Afrika-altîn- s. (orn.) grangur african auriu (lat., Oriolus auratus).
- sarîğeketí, Amerika- s. (orn.) grangur american (lat., Icterus galbula).
- sarîğeketî, kara-bawurlî- s. (orn.) grangur cu guşă neagră (lat., Icterus wagleri).
- sarîğeketî, kara-eñselî-Kîtay- s. (om.) grangur chinezesc cu ceafă neagră (lat., Oriolus chinensis).
- sarī-ģelşeşegí s. (bot.) păştiță; floareapaştelui; găinușe; dediței-galbeni (lat., Anemone ranunculoides).
- Sarî-Ğurt s. (topon.) ("Iurta Galbenă") Mihai Viteazu (jud. Constanța).
- sarî-herdemtaze s. (bot.) imortelăgalbenă (lat., Helichrysum orientale).
- sarîk s. 1. turban. 2. opincă.
- sarîkan(lî) adj. (med.) xantocromatic.
 sarîkanlîk s. (med.) xantocromie.
- sarî-karînlî-balkuşî s. (orn.) pasărenectar cu piept galben (lat.,
- Cinnyris venustus).
 sarî-karînlî-kalîntumşuk s. (orn.)
 botgros cu aripi albe (lat.,
- Mycerobas carnipes).
 sarî-karînlî-kirazkuşî s. (orn.)
 presură cu piept galben (lat.,
- presură cu piept galben (lat., Emberiza aureola).
 sarî-karînlî-kúrte s. (orn.)
- ciocănitoare cu pântece galben (lat., Sphyrapicus varius).
- sarî-karînlî-súlekeş s. (om.) presură
 cu piept galben (lat., Emberiza
 aureola).
- sarî-karînlî-şakrak s. (orn.) botgros
 cu aripi albe (lat., Mycerobas
 carnipes).
- sarî-karînlî-tenek s. (orn.) presură cu piept galben (lat., Emberiza aureola).
- sarî-karînlî-terekkakkan s. (orn.)
 ciocănitoare cu pântece galben (lat.,
 Sphyrapicus varius).
- sarî-karînlî-tokîldak s. (orn.) ciocănitoare cu pântece galben (lat., Sphyrapicus varius).
- sarîkaş s. (om.) pitulice mică; sălcăriță
 (lat., Phylloscopus collybita).
- sarîkaş, esmer- s. (orn.) pitulice
 întunecată (lat., Phylloscopus
 fuscatus).
- sarîkaş, ğuka- s. (orn.) pitulice grațioasă (lat., Prinia gracilis).

- sarîkaş, kíşkene- s. (orn.) pitulice cu
 sprâncene galbene (lat.,
 Phylloscopus inornatus).
- sarîkaş, kişkene-yeşîl- s. (orn.)
 pitulice verzuie (lat., Phylloscopus
 trochiloides).
- sarîkaş, koğa-başlî- s. (orn.) pitulice măslinie (lat., Phylloscopus schwarzi).
- sarîkaş, tajlî- s. (om.) pitulice cu coroană (lat., Phylloscopus coronatus).
- sarîkaş, yeşîl- s. (orn.) pitulice verde
 (lat., Phylloscopus nitidus).
- sarîkaşî, Bonelli'níñpitulice de munte
 Phylloscopus bonelli).
 s. (orn.)
- sarîkaşî, Brook'nîñ-yaprak- s. (om.) pitulice Brook (lat., Phylloscopus subviridis).
- sarîkaşî, dak- s. (om.) pitulice de
 munte (lat., Phylloscopus
 bonelli).
- sarîkaşî, Hume'níñ- s. (om.)
 pitulicea lui Hume (lat.,
 Phylloscopus humei).
- sarīkaşī, Iberiyeiberiană (lat., Phylloscopus ibericus).
- sarīkaşī, Kawkaz- s. (orn.) pitulice caucaziană (lat., Phylloscopus sindianus lorenzii).
- sarîkaşî, kutup- s. (orn.) pitulice arctică (lat., Phylloscopus borealis).
- sarîkaşî, kúntuwar- s. (orn.) pitulice balcanică (lat., Phylloscopus orientalis).
- sarîkaşî, ormansfârâitoare (lat., Phylloscopus sibilatrix)
- sarīkaşî, Pallas'nîñ- s. (orn.) pitulice sprâncenată (lat., Phylloscopus proregulus).
- sarīkaşî, Radde'níñ- s. (orn.) pitulice măslinie (lat., Phylloscopus schwarzi).
- sarīkaşî, sewet- s. (orn.) pitulice fluierătoare (lat., Phylloscopus trochilus).
- sarîkaşî, tarla-yaprak- s. (orn.) pitulice de câmpie (lat., Phylloscopus neglectus).
- sarîkaşî, yaprak- s. (om.) pitulicea
 lui Hume (lat., Phylloscopus
 humei).
- **sarî-kaşkîrbuwgan** s. (bot.) omag galben; aconit galben; mărul-lupului galben (lat., Aconitum anthora).
- sarî-kaşlî-kirazkuşî s. (orn.) presură
 cu sprâncene galbene (lat.,
 Emberiza chrysophrys).
- sarî-kaşlî-súlekeş s. (orn.) presură cu
 sprâncene galbene (lat., Emberiza
 chrysophrys).
- sarî-kaşlî-tenek s. (orn.) presură cu sprâncene galbene (lat., Emberiza chrysophrys).
- sarî-katîkotî s. (bot.) sânziene-galbene
 (lat., Galium verum).
- sarî-katîrtîrnagî s. (bot.) salcâmgalben (lat., Cytisus laburnum; Laburnum anagyroides).
- sarî-kekeşlî-kakatuw-dudukuşî s. (om.) cacadu cu mot galben (lat., Cacatua galerita).
- sarî-kekeşlî-ótlegen s. (om.) dendroica cu moț galben (lat., Dendroica pensylvanica).
- sarî-kestane adj. 1. castaniu deschis.
 2. galben-brun; ocru.
- sarî-keten s. (bot.) in-galben (lat.,

- Linum flavum).
- sarî-kirazkuşî s. (om.) presură galbenă (lat., Emberiza citrinella).
- sarîklî adj. 1. cu turban. 2. cu opinci.
 Sarî-Kól/Sarî-Gól s. 1. (hidron., topon.) ("Lacul Galben") Sarighiol (jud. Constanța). 2. (hidron., topon.) ("Lacul Galben") Sarighiol de Deal/Vale (jud. Tulcea).
- sarî-kópík s. (bot.) bulbuc; bâlbor; gloanță (lat., Trollius europeaeus).
- sarîkórúw s. (med.) xantopsie.
- Sarî-Kóy/Sarî-Góy s. (topon.) ("Satul Galben") Sarichioi (jud. Tulcea).
- $\begin{array}{l} \textbf{sarî-kuyruksallar} \ s. \ (om.) \ \text{codobatură} \\ \textbf{galbenă} \ (lat., \ Motacilla \ flava). \end{array}$
- sarîlgan adj. 1. bandajat; înfăşat; înfăşurat; îmbrăţişat. 2. bandajat; înfăşat; înfăşurat.
- sarîlîk s. 1. gălbeneală; îngălbenire. 2. (med.) hepatită; icter; gălbinare. 3. colorație galbenă; xantism.
- sarîlî-şîmşîk s. (orn.) cinteză americană cu gușă neagră (lat., Spiza americana).
- sarîlma s. bandajare; înfăşare; înfăşurare; îmbrățişare.
- sarîlmak v.i. 1. a fi bandajat; a fi înfăşurat; a fi înfăşat. 2. a fi îmbrățişat; a fi cuprins cu brațele. 3. a se încolăci. // •bír-bíríne sarîlmak a se agăța unul de gâtul celuilalt; a se îmbrățişa. •dórt kolî man sarîlmak a se agăța cu toată puterea
- sarî-lotus s. (bot.) plutică (lat., Nymphoides peltata).
- **sarîluw** s. bandajare; înfăşare; înfăşurare; îmbrățişare.
- sarîm s. 1. înfăşurare; bandajare. 2.(fiz.) spirală. 3. sul; rulou.
- Sarî-Mahmut s. (topon.) Samuilovo (Dobrich, Bulgaria).
- sarî-mantar s. (bot.) turta-vacii (lat., Boletus luteus).
- sarî-mañlaylî-kanariya s. (orn.)
 canar cu frunte galbenă (lat.,
 Crithagra mozambica).
- sarîmay s. unt.
- sarîmayotî s. (bot.) foaie-grasă; îngrășătoare (lat., Pinguicula vulgaris; Pinguicula alpina).
- sarî-míñgírlek s. (orn.) frunzăriță
 galbenă (lat., Hippolais icterina).
 sarîmlî adj. în spirală; spiralat.
- sarî-moyînlî-kirazkuşî s. (orn.)
 presură cu gât galben (lat.,
 Emberzina elegans).
- sarî-moyînlî-súlekeş s. (orn.) presură cu gât galben (lat., Emberzina elegans).
- sarî-moyînlî-tenek s. (orn.) presură
 cu gât galben (lat., Emberzina
 eleqans).
- sarîmsagî, ayuw- s. (bot.) leurdă
 (lat., Allium ursinum).
- sarîmsagî, şayîr- s. (bot.) arpagic; aide-ciorbă (lat., Allium
 schoenoprasum).
- sarîmsak s. (bot.) usturoi (lat., Allium sativum). // •sarîmsak suwî mujdei.
- sarîmsaklî *adj.* cu usturoi.
- sarîmsakotî s. (bot.) usturoiţă; vindecătoare; vindecuţă; iarbă-de-boale (lat., Alliaria petiolata).
- sarîmsaksîz adj. fără usturoi.
- sarî-murunlî-albatros s. (orn.) albatros cu nas galben (lat., Diomedea chlororhyncos).

- sarî-murunlî-ğayka s. (orn.) albatros
 cu nas galben (lat., Diomedea
 chlororhyncos).
- Sarî-Nasuf s. (topon.) ("Nasuf cel Blond") Sarinasuf (jud. Tulcea).
- sarî-nilúfer s. (bot.) nufăr-galben; nenufar-galben (lat., Nuphar lutea).
- sarî-ólmezşeşek s. (bot.) imortelăgalbenă (lat., Helichrysum orientale).
- sarî-ótlegen s. (orn.) dendroica americană galbenă (lat., Dendroica petechia).
- sarîp-algan s., adj. asediator.
- sarîp-alīngan adj. asediat;
 împresurat; încercuit; înconjurat;
 învăluit.
- sarîp-aluw s. asediu; asalt; împresurare; încercuire; înconjurare; învăluire.
- **sarî-peşmek** s. (bot.) burete-galben (lat., Cantharellus cibarius).
- sarîp-kapatîlgan adj. împrejmuit;
 îngrădit.
- sarîp-kapatma s. împrejmuire;
 îngrădire.
- sarî-sabîr s. (bot.) aloe; sabur (lat.,
 Aloe vera).
- sarî-salkîm s. (bot.) salcâm-galben
 (lat., Cytisus laburnum;
 Laburnum anagyroides).
- sarî-sewet s. (bot.) salcie-galbenă (lat., Salix vitellina).
- sarî-suwbuga s. (orn.) stârc chinezesc; stârc galben (lat., Ixobrychus sinensis)
- sarî-suw-zambagî s. (bot.) plutică (lat., Nymphoides peltata).
- sarî-súlekeş s. (om.) presură galbenă (lat., Emberiza citrinella).
- sarî-şakşakay s. (om.) codobatură galbenă (lat., Motacilla flava).
- sarî-şebay s. (bot.) micsandră; micsunea ruginie; viorea-galbenă (lat., Cheiranthus cheiri).
- sarîşegírdeklí s., adj. (bot.) xantospermă.
- sarî-şemberlí-karatawuk s. (orn.) mierlă cu glugă galbenă (lat., Chrysomus icterocephalus).
- sarî-şiydem s. (bot.) brânduşă-galbenă
 (lat., Crocus moesiacus).
- sarî-şímgek s. (bot.) sugel-galben; gălbiniță (lat., Lamium galeobdolon; Galeobdolon luteum).
- sarîşîşme s. (med.) xantom.
- sarîşîşmelîk s. (med.) xantomatoză.
- sarî-şîjgîruwğî-añgîr s. (orn.) rață de copac galbenă (lat., Dendrocygna bicolor).
- sarîşka s. (ent.) libelulă; cal-de-apă; calul-popii (lat., Odonata).
- sarî-tajlî-kanariya s. (orn.) cănăraş
 cu coroană galbenă (lat., Serinus
 flavivertex).
- sarî-tal s. (bot.) salcie-galbenă (lat., Salix vitellina).
- sarî-taşgúlí s. (bot.) iarba-osului (lat., Helianthemum nummularium).
- sarî-tegenek s. (bot.) scai-galben (lat., Centaurea solstitialis).
- sarî-tenek s. (orn.) presură galbenă
 (lat., Emberiza citrinella).
- sarî-tentekkuş s. (om.) caprimulg auriu (lat., Caprimulgus eximius).
- sarîterî(lí) adj. (biol.) xantoderm.
- sarî-tobanotî s. (bot.) imortelăgalbenă (lat., Helichrysum

- orientale).
- sarî-togan s. (om.) şoimul rândunelelor; şoimul ciocârliilor (lat., Falco subbuteo).
- sarî-torak s. (bot.) salcie-galbenă (lat., Salix vitellina).
- sarî-tumbuyuk s. (bot.) nufăr-galben; nenufar-galben (lat., Nuphar lutea).
- sarî-tumşuklî-kalîntumşuk s. (orn.) botgros cu cioc galben (lat., Eophona migratoria).
- sarî-tumşuklî-kukuk s. (orn.) cuc cu
 cioc galben (lat., Coccyzus
 americanus).
- sarî-tumşuklî-kukuw s. (orn.) cuc cu
 cioc galben (lat., Coccyzus
 americanus).
- sarî-tumşuklî-legelek s. (orn.) barză
 cu ciocul galben (lat., Mycteria
 ibis).
- sarî-tumşuklî-şakrak s. (orn.) botgros cu cioc galben (lat., Eophona migratoria).
- sarî-yakalî-sewda s. (om.) papagalul
 Agapornis; amorez (lat., Agapornis
 personata).
- sarî-yakalî-sewdakuşî s. (orn.) papagalul Agapornis; amorez (lat., Agapornis personata).
- sarî-yúzlí-ótlegen s. (orn.) parulă cu glugă (lat., Wilsonia citrina).
 sarî-zambak s. (bot.) crin-galben
- sarî-zambak s. (bot.) crin-galber
 (lat., Hemerocallis flava).
- sarkasm s. sarcasm.
- sarkasmlî adj. sarcastic.
- sarkastik adj. sarcastic.
- sarkaş s. pendul.
- sarkîk adj. agățat; atârnat; suspendat; spânzurat.
- **sarkîlmak** *v.i.* a atârna; a sta agățat; a sta suspendat; a sta spânzurat.
- sarkîm s. (meteo.) chiciură; promoroacă.
- sarkît s. (geol.) stalactită.
- sarkîtmak v.t. a agăţa; a atârna; a suspenda; a spânzura. // •erin sarkîtmak a pune buza în jos; a face bot; a se bosumfla.
- sarkkan adj. agățat; atârnat; suspendat; spânzurat.
- **sarkma** s. atârnare; agăţare; suspendare; spânzurare.
- sarkmak v.i. a atârna; a sta agăţat; a sta suspendat; a sta spânzurat. // •sarkîp turmak a sta atârnat; a sta suspendat.
- sarlan s. (iht.) scrumbie-albastră; macrou (lat., Scomber scombrus).
- sarlîk s. ţarism.
- sarma s. 1. (gastron.) sarma. 2. înfăşurare; învelire. 3. încolăcire; răsucire. 4. (la lupte tătărești) piedică. 5. încercuire; împrejmuire. 6. spirală. 7. bobină; bobinare; bobinaj. 8. sul; rulou. // •kapîsta sarmasî sarmale în foi de varză. •yaprak sarmasî sarmale în foi de viță.
- sarmak v.t. 1. a înfășura; a înveli. 2. a încolăci; a răsuci. 3. (la lupte tătărești) a pune piedică. 4. a încercui; a împresura. 5. a împrejmui; a înconjura. 6. a cuprinde; a învălui. 7. (fig.) a-i plăcea; a captiva. 8. (med.) a pansa; a bandaja (o rană). // •sargî
- sarmalî adj. în spirală; spiralat.

sarmak a bobina.

sarmaşîgî, bak- s. (bot.) volbură;
rochiţa-rândunicii; poala-MaiciiDomnului; poponeţ (lat.,
Convolvulus arvensis).

sarmaşîgî, çit- s. (bot.) cupa-vacii
(lat., Convolvulus sepium;
Calystegia sepium).

sarmaşîgî, ğer- s. (bot.) silnic;
nejelnică; piperul-apelor (lat.,
Glechoma hederacea).

sarmaşîgî, kalaw- s. (bot.) iederă (lat., Hedera helix).

sarmaşîgî, kozî- s. (bot.) volbură;
rochiţa-rândunicii; poala-MaiciiDomnului; poponeţ (lat.,
Convolvulus arvensis).

sarmaşîgî, şít- s. (bot.) cupa-vacii
(lat., Convolvulus sepium;
Calystegia sepium).

sarmaşîk s. (bot.) iederă (lat., Hedera helix).

sarmaşkan adj. (d. plante) cățărător; agățător.

sarmaşma s. cățărare; agățare (a plantelor).

sarmaşmak v.i. a se căţăra; a se agăţa.
sarmaşuw s. căţărare; agăţare (a plantelor).

sarnîş s. cisternă.

sarp adj. 1. abrupt; înclinat;
prăpăstios. 2. greu; dificil. 3. grozav.
// •bek sarp nemaipomenit.

sarraf s. (ist.) zaraf.

sarșa s. țarină; soția țarului.

saruw s. **1.** încercuire; împresurare; împrejmuire. **2.** pansament; bandaj.

saruw-kapatuw s. împrejmuire; îngrădire.

saruwlî *adj.* **1.** încercuit; împresurat; împrejmuit. **2.** pansat; bandajat.

sas I. adj. săsesc. II. s. sas.

sasafras s. (bot.) sasafras (lat., Sassafras albidum; Sassafras officinalis).

sasîgan adj. putred; împuțit; puturos. //•sasîgan suw apă clocită.

sasîk adj.împuţit; murdar; puturos.
sasîk-kúzen s. (zool.) sconcs (lat.,
Mephitis).

sasîma s. duhoare; putoare.

 $\mathbf{sasîmak} \ v.i.$ a puți; a duhni.

 ${\tt sasîtmak}\ v.t.$ a împuți.

saslîk s. săsime; populație săsească.
saș s. 1. platou de tablă. 2. tablă; foaie metalică.

saşayak s. trepied.

sasik-arşa s. (bot.) cetină-de-negi (lat., Juniperus sabina; Sabina officinalis).

sasik-legelekgágáasî s. (bot.) năprasnică (lat., Geranium robertianum).

sasîksakîz s. (bot.) assa-fetida (lat., Ferula assa-foetida).

sasîw s. duhoare; putoare.

sat num. (prsn.) sută.

sataşkan adj. delirant; care delirează.
sataşma s. delir; aiureală.

sataşmak v.i. a delira; a aiura; a bate câmpii.

sataştîruwğî adj. delirant; care
provoacă delir; aiuritor.

sataşuw s. delir; aiureală.

satelit s. (astr.) satelit.

sater s. (bot.) cimbru; cimbru-degrădină; cimbru-mirositor; piperniţăde-grădină (lat., Satureja
hortensis).

sathiy adj. de suprafață; superficial.

sathiylík s. superficialitate.

satin s. (text.) satin.

satira s. satiră.

satiralî adj. satiric.

satirik adj. satiric.

satîh s. suprafață.

satîlgan adj. vândut.

Satîlgan s. (antrop. m., f.) "Cel vândut" (nume străvechi, datând din şamanismul preislamic, când copiii bolnavi erau vânduți simbolic unor străini pe câteva mărgele după care erau răscumpărați tot cu mărgele, din convingerea că astfel va fi alungată boala de care sufereau).

satîlmak v.i. a fi vândut. // •kaysî
 gişewde zarf satîla? la ce
 ghişeu se vând plicuri?;

satîm s. vânzare.

satîp-alîngan adj. cumpărat.

satîp-aluw s. cumpărare.

satîr s. 1. rând (într-un text). 2. satâr.
satîrarasî adj. interliniar; între linii;
între rânduri.

satîr-basatîr adv. rând cu rând (întrun text).

satîrbaşî s. 1. (tipogr.) rând intrat. 2.
 (tipogr.) rând început de la capăt.

satîr-satîr adv. rând cu rând (într-un text).

satirústí adj. (tipogr.) diacritic; de
pronunție. // •satîrústí
işaretlerí (tipogr.) semne diacritice.

satîş s. (com.) dever; vânzare;
desfacere; debit. // •satîşka
şîgarmak a scoate la vânzare. //
•perakende satîş vânzare cu
amănuntul.

satîşterfiyetî s. reclamă; publicitate. satlîğan s. (med.) pleurită; pleurezie.

satlîk adj. de vânzare.

satma s. vânzare. satmak v.t. a vinde. // •alîp satmak a trafica; a comercializa; a face negoț. •awuz/şalîm satmak a-și da aere; a se făli. • kíșí satmak a trăda; a vinde. •kózkararî man satmak a vinde pe ochi. • mezatka satmak a vinde la licitație. • parșaparşa satmak a vinde cu bucata. • satîp sawmak a vinde pe nimic. •sîrîn satmak a-i trăda tainele; a-l da pe față; a-l deconspira; a-l demasca; a-l da în vileag. •sóz/laf satmak a vinde pielea ursului din pădure. •tafra satmak a se lăuda; a se făli. •taksit men satmak a vinde în rate. •toptan satmak a vinde cu toptanul; a vinde angro. •yalan satmak a vinde gogoși; a înșira minciuni. // •satîp alîngan asker mercenar.

sattîrmak *v.t.* a pune sa vândă.

satuw s. 1. (com.) desfacere; vânzare.
2. cadourile mirelui pentru mireasă; cadourile miresei pentru mire. //
ğurt satuw trădare de patrie.

satuwanğî s. vânzător; comerciant; negustor.

satuwanğîlîk s. vânzare; comert;
negustorie. // •satuwanğîlîk
kuruluşî întreprindere comercială.

satuwğî s. 1. vânzător; comerciant; negustor. 2. (fig.) trădător. //
koldan satuwğî negustor ambulant. •satuwğuga ódeñíz! plătiți vânzătorului!;

satuwğuluk s. vânzare; comerț; negustorie.

saudiy s., adj. saudit.

Saunder'níñ-karkîldagî s. (orn.) chiră mică indiană; pescăriță mică indiană (lat., Sterna saundersi). savana s. savană.

savana-mîşîgî s. (zool.) ghepard
 (lat., Acinonyx jubatus).

savaş s. 1. război. 2. luptă (şi fig.). // •savaş miydanî (mil.) câmp de luptă. **savaşçî** *adj.* **1.** beligerant. **2.** luptător; combatant; războinic.

savaşkan *adj.* luptător; combatant; războinic.

savaşmak v.i. a se lupta; a lupta (şi
fig.).

savğî s. procuror.

savğîlîk s. procuratură; parchet.

Savi'níñ-şîrîldagî s. (om.) greluşel de stuf (lat., Locustella luscinioides).

savî s. 1. cuvânt; vorbă. 2. informație; veste. 3. (fil.) teză.

saw adj. 1. sănătos; teafăr. 2. viu. //
•saw bolmak a trăi; a fi în viață; a
fi sănătos; a fi teafăr. •saw kalmak
a supraviețui; a rămâne în viață; a
rămâne sănătos; a rămâne teafăr.
•saw yazmak a ortografia. //
•anañ-babañ saw mî? părinții
tăi sunt sănătoși?; •başîñîz saw
bolsîn! condoleanțe!; •dostlar
saw bolsîn! mulțumiri pentru
condoleanțe!; •kaálbíñíz saw
bolsîn! vă mulțumesc!; •saw
bolîñîz! vă mulțumesc!; •saw
bolîñîz, şûndí añladîm
mulțumesc, acum am înțeles.

Saw Tome men Prinçipe s. (topon.) Sao Tome și Principe.

sawat s. alfabetizare.

sawatlandîrma s. alfabetizare.

sawatlandîrmak v.t. a alfabetiza.

sawatlandîruw s. alfabetizare.

sawatlangan *adj.* alfabetizat.

sawatlanmak v.i. a se alfabetiza.

 ${f sawatli}\ adj.$ alfabetizat.

sawatsîz adj. analfabet.

sawbol s. mulţumire. // •sawbol demek a mulţumi.

sawetken adj. curativ; lecuitor; tămăduitor; vindecător.

sawga s. dar; cadou; atenție.

sawgan s. mulgător. **sawkalgan** *adj*. supraviețuitor.

sawkaluw s. supraviețuire.

sawkórúw s. clarviziune.sawlagan I. adj. care asigură; garant.II. s. furnizor.

sawlama s. **1.** garantare; asigurare. **2.** (*mat.*) probă.

sawlamak v.t. 1. a asigura; a garanta.2. (mat.) a face proba; a proba.

sawlangan *adj.* probat; asigurat; satisfăcut.

sawlaw s. 1. garantare; asigurare. 2.
(mat.) probă.

sawluk s. sănătate. // •sawluguna karamak a-și căuta de sănătate. •sawlugundan taymak a i se deteriora sănătatea. // •o ózîn sawlugî man oynay el se joacă cu sănătatea sa. •sawluguñuzga! (la toasturi) în sănătatea dumneavoastră!; •sawluk korşalamasî ocrotirea sănătății. • sawluk man barîñîz! mergeți sănătoși!; drum bun!; la revedere!; • sawluk man kalînîz! rămâneți sănătoşi!; rămas bun!; la revedere!; •sawluk man kórişiyik! să ne vedem sănătoși!;

sawlukbílgísí s. igienă.

sawlukkapaydalî *adj.* folositor pentru păstrarea sănătății; salutar.

sawlukkorîwğî adj. igienic.

sawlukkorîwî s. igienă.

sawlukmanbar s. urare de drum bun.
// •sawlukmanbar aytmak a
ura drum bun.

sawlukmankal s. 1. rămas bun; despărțire. 2. urare de rămas bun. //

•sawlukmankal almak a-şi lua rămas bun; a-și lua ziua bună.

sawlukmankallaşkan adj. care şi-a luat rămas bun.

sawlukmankallaskanda adv la despărtire. s. salutare

sawlukmankallaşma reciprocă la despărțire. sawlukmankallaşmak v.i. a-şi lua

rămas bun. sawluk-selamet(lík) s. bunăstare;

prosperitate: fericire. sawma s. muls; mulsoare.

sawmak v.t. 1. a mulge; a stoarce. 2. a desface; a dezlega; a deşira. 3. (fig.) a păcăli; a înșela. // •satîp sawmak a vinde pe nimic. •sîyîr sawmak a mulge vacile.

sawsar s. (zool.) jder (lat., Martes martes).

sawsarî, kanara- s. (zool.) jder-destâncă (lat., Martes foina).

saw-selametlí adj. sănătos; teafăr; // •saw-selametlí barîñîz! mergeți sănătoşi!; drum bun!;

saw-tayanaklî adj. bolnăvicios.

sawtuyuw s. discernământ; spirit de discernământ; judecată.

Sawudiy-Arabîstan s. (topon.) Arabia Saudită.

sawulgan adj. (d. vite de lapte) muls. **sawulmak** v.i. **1.** a fi muls: a fi stors. 2. a se destrăma; a se desira.

sawum s. muls; mulgere.

sawundurgan adj. apărător; defensiv. sawundurmak v.t. a apăra.

sawunğî s., adj. apărător.

sawunma s. apărare. // •sawunma şahití (jur.) martorul apărării.

sawunmak v.i. a se apăra.

sawunuw s. apărare.

sawur s. (bot.) tuia; arborele-vieții (lat., Thuja orientalis).

sawurgan adj. cheltuitor; risipitor.

sawurmak v.t. 1. a vântura; a spulbera. 2. a împrăștia; a risipi. 3. a cheltui; a risipi. // •paranî hawaga sawurmak a arunca banii în vânt.

sawurulmak v.i. 1. a se împrăștia; a se risipi. 2. a se vântura; a se spulbera. 3. a se cheltui; a se risipi.

sawuskan s. (orn.) coţofană (lat., Pica pica).

sawuskan, kîzîl-tumşuklî-mawî- s. (orn.) coțofană albastră cu cioc roșu (lat., Urocissa erythrorhyncha). sawuskan, mawî-kanatlî- s. (orn.) coțofană cu aripi albastre (lat., Cyanopica cyanus).

sawut s. 1. vas; farfurie; strachină; blid; veselă. 2. instrument; aparat; sculă; unealtă. 3. armă. // $\bullet sawut$ astîna almak a lua sub arme; a înrola. •sawut atmak a trage cu arma. •sawut ğuwmak a spăla vase. •sawut taşîmak a purta armă; a fi înarmat. // •bîlaşîk sawut veselă murdară. •eki litrelik sawut vas de doi litri. sawut veselă murdară.

sawutğuwgan s. maşină de spălat

sawutkana s. (mil.) depozit de muniții. sawutlanaturgan adj. reînarmat.

sawutlanaturma s. reînarmare. sawutlanaturmak v i a se reînarma.

sawutlanaturuw s. reînarmare. sawutlandîraturmak v.t. a reînarma. sawutlandîrmak v.t. a înarma.

sawutlangan adj. înarmat. sawutlanma s. înarmare.

sawutlanmak v.i. a se înarma.

sawutlanuw s. înarmare. sawutlî adj. armat; înarmat.

sawutsuz adj. neînarmat.

sawutsuzlaşkan s. dezarmat.

sawutsuzlaşma s. dezarmare. sawutsuzlaşmak v.i. a se dezarma.

sawutsuzlaştîrîlgan adj. dezarmat. sawutsuzlaştîrmak v.t. a dezarma.

sawutsuzlaşuw s. dezarmare.

sawutsuzluk s. neînarmare.

sawutşî s. (ist.) muşchetar. sawuttaş s. tovarăș de arme.

sawuttaşîgan s. 1. slugă; lacheu. 2.

bandit; gangster. sawuwğî s. mulgător.

sawyazîlgan adi. ortografiat; ortografic.

sawyazuw ortografie. • sawyazuw yañgîşî greşeală de ortografie.

say s. 1. (la râuri etc.) banc de nisip; traversadă. 2. pietriș; prundiș.

saya s. grajd; staul; saivan; stână; târlă.

savar s. calculator.

sayaş s. (fiz.) contor. // •gaz sayaşî (tehn.) contor de gaze. •şagîlgan/elektrik sayaşî (electr.) contor electric.

saydam adj. transparent.

saydamlîk s. transparență.

saydamsîz adj. mat; netransparent; opac.

saydamsîzlîk s. opacitate.

saydamtabaka s. (anat.) cornee.

saydîrîlmak v.i. a fi numărat.

saydîrma s. numărare.

saydîrmak v.t. a determina să numere. saydîruw s. numărare.

saye postp. datorită...; mulțumită...; grație...;

sayede postp. datorită...; mulțumită...; // •bo sayede datorită acestui lucru; deci; prin urmare: consecință.

savesínde datorită...; postp. multumită...:

sayganday adv. demn de respect.

saygî s. respect; stimă; considerație. // • saygî peslemek a nutri respect; a stima. • saygîsîn kóstermek ași arăta respectul; a stima. // •karşîlîklî saygî respect reciproc. • okîganlarîmîzga saygî învățaților noștri respect. • saygîga láyîk demn de respect. saygîkórgen adj. respectat; omagiat.

saygîkóstergen adj. respectuos.

saygîlî adj. stimat; respectat.

saygîsîz adj. nerespectuos.

saygîsîzlîk s. lipsă de respect; lipsă de consideratie.

saygîş s. 1. (fiz.) contor. 2. (mat.) abac; socotitoare; numărătoare.

saygîşartî s. formalitate; normă de conduită.

Sayide s. (antrop. f., prsn.) "Cea fericită".

sayifa s. pagină. // •sayifanîñ arkasînda pe pagina următoare.

sayifa-basayifa adv. din pagină în pagină.

sayifadan-sayifaga adv. din pagină în pagină.

sayifalî s. cu pagini; paginat. // •búklengen koşak sayifalî (tipogr.) in folio.

sayife s. pagină.

sayife-besayife adv. din pagină în pagină.

sayifeden-sayifege adv. din pagină

în pagină.

sayifelí s. cu pagini; paginat.

sayifiye s. vilă; reședință de vară.

sayipa s. pagină. // •sayipalarnî aktarmak a răsfoi. • sayipalarnî numaralamak a pagina.

s. frunzărire; sayipaaktarmasî răsfoire.

sayipa-basayipa adv. din pagină în pagină. sayipadan-sayipaga adv. din pagină

în pagină. sayipalargayerleşken adj. (tipogr.)

așezat în pagină; paginat.

sayipalargayerleştírme s. (tipogr.) așezare în pagină; paginație.

sayipalarîaktarîlgan adj. frunzărit; răsfoit.

sayipalî s. cu pagini; paginat.

sayipanumaralamasî s. numerotarea paginilor; paginație.

sayipe s. pagină.

sayipe-besayipe adv. din pagină în pagină.

sayipeden-sayipege adv. din pagină în pagină.

sayipelí s. cu pagini; paginat.

sayir I. adj. alt; altă; alți; alte. II. adv. etcetera. // we sayir etcetera; și așa mai departe.

sayire I. adj. alt; altă; alți; alte. II. adv. etcetera. // •we sayire etcetera; și aşa mai departe.

sayit adj. fericit.

Sayit s. (antrop. m., arab.) "Cel fericit" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

savitlík adj. fericire.

sayí I. adj. adevărat; veridic; precis; exact. II. adv. 1. cu adevărat; întradevăr. 2. apropo; fiindcă a venit vorba.

sayî s. 1. număr. 2. (gram.) numeral. // •sayî kazanmak a creşte numeric. •sayîsî ósmek a creşte numeric. // •akwalet sayîsî numeral adverbial. •asal sayî (mat.) număr prim. asîl sayî/miktar sayîsî (mat.) numeral cardinal. •bírlík sayî (mat.) (gram.) numărul singular. •bo sayî **ús rakamdan múrekkep** acest număr este alcătuit din trei cifre. •bolîmlî sayî (mat.) număr pozitiv. •ğelenlí sayîda în număr limitat. •ğîyuw sayîsî (mat.) numeral colectiv. • karma sayî (mat.) număr mixt. •karmaşîk sayî (mat.) număr complex. • kesîr sayîsî numeral fracționar. • kesîrli sayî (mat.) număr fracționar. • k ó p sayîda în număr mare. •kóplík sayî (gram.) numărul plural. •kóprakamlî sayî (mat.) număr cu mai multe cifre. •onlîk sayî număr (mat.) ortakólşelgen sayîlar (mat.) numere comensurabile. •ortakólşelmez sayîlar (mat.) incomensurabile. numere •sanetílgen sayî (mat.) număr imaginar. •sayî sîfatî (gram.) adjectiv determinativ. • sípt sayî (mat.) număr par. • sîra/tertíp sayîsî (mat.) numeral ordinal. • somît sayî (mat.) număr concret. • soyît sayî (mat.) număr abstract. •tek/şíptsíz sayî (mat.) număr impar. •toplam sayî (mat.) număr •úleştírúwğí/ayîruwğî sayî (mat.) numeral distributiv.

sayîğa adj. numeric.

- sayîklagan adj. delirant; care delirează.
- sayîklama s. delir; aiureală.
- savîklamak v.i. a delira: a aiura: a bate câmpii.
- adj. delirant; care sayîklatuwğî provoacă delir; aiuritor.
- sayîklaw s. delir; aiureală.
- Sakayîtşî s. (topon.) ("Sacaiții") Isaccea (jud. Tulcea).
- sayîlama s. **1.** statistică. 2. numerotare.
- sayîlamağî I. adj. statistic. II. s. statistician.
- sayîlamak v.t. a numerota.
- adj. 1. statistic. 2. sayîlamalî numeric.
- sayîlangan adj. numerotat.
- **sayîlaw** s. **1.** statistică. **2.** numerotare.
- sayîlawlî adj. numerotat. sayîlgan adj. 1. (pol.) ales. 2. ales;
- selectat. 3. numărat. sayîlmagan adj. desconsiderat;
- neglijat. sayîlmak v.i. 1. a fi numărat. 2. a fi numerotat. 3. a fi calculat; a fi socotit. 4. (pol.) a fi ales; a se alege. 5. a fi ales; a fi selectat; a se selecta. 6. a fi
- stimat; a fi respectat. sayîlmaz adj. neglijabil.
- sayîm s. numărare; recensământ. // •ğan/núfus sayîmî recensământul populației.
- sayîn adj. stimat; onorat. // •sayîn ğenápler stimați domni.
- sayîsîz adj. nenumărat; numeros; incalculabil.
- sayîsîz-hesapsîz adj. nenumărat; numeros; incalculabil.
- savlam s. alegere: selectie. // •kîsmiy saylamlar (pol.) alegeri parțiale. saylam
- dayiresí/şewresí circumscripție electorală. •saylam seferí campanie electorală. • tuwa saylam selecție naturală.
- saylama s. 1. (pol.) alegeri; votare; scrutin. 2. alegere; selectare.
- saylama-ayîrma s. alegere; sortare.
- saylama-ayîruw s. alegere; sortare.
- saylamağa adv. la alegere.
- saylamak v.t. 1. a respecta. 2. a alege; a selecta. 3. a distinge; a deosebi. // •ak man karanî saylamak a pătimi. • **ğañîdan saylamak** a realege. \bullet saylap ayı̂rmak a alege pe sprânceană; a sorta; a spicui. // •saylamak hakkî dreptul de a alege. •saylap ayîrîlgan sortat.
- saylamalî adj. electiv.
- saylamlî adj. 1. respectat. 2. ales; distins; deosebit; selectat.
- saylanaalgan adj. eligibil.
- saylangan adj. 1. ales; selectat. 2. respectat; distins; deosebit.
- saylangan-ayîrîlgan adj. ales; sortat. saylanmak v.i. 1. a fi ales; a fi selectat. 2. a fi repectat.
- saylap-ayîrîlgan adj. extras selectiv; spicuit; sortat.
- saylap-ayîruw s. extragere selectivă; spicuire; sortare.
- saylaşma s. respect reciproc.
- saylaşmak v.i. (recipr.) a se respecta.
- saylaşuw s. respect reciproc.
- saylatmak v.t. a determina să aleagă; a determina să selecteze.
- saylaw s. alegere; selectare.
- saylawğî I. adj. 1. select. 2. divizor; separator; despărțitor. II. s. 1. alegător. 2. (tehn.) selector. 3. elector; votant; alegător.

- sayma s. 1. alegere; selectare. 2. respect; stimă. 3. socotire; numărare; numerotare; calcul.
- saymagan adj. neglijent.
- saymağa adj. nominal; nominativ.
- **saymak** v.t. **1.** a număra. **2.** a enumera; a înșira. 3. a numerota. 4. a calcula; a pune la socoteală. 5. a stima; a respecta. 6. a considera; a crede de cuviință. // •ayîrî
 saymak a-l socoti aparte; a-l
 discrimina. •katírín saymak a face hatârurile cuiva; a-l respecta. •ózín bek saymak a fi plin de sine; a fi încrezut. •parasîn saymak a achita contravaloarea; a plăti. •sayîp katmak a coopta bob cu bob. •sayîp tókmek a da în vileag de-a fir a păr; a mărturisi tot în tot.
- saymama s. neglijență; sfidare.
- saymamak v.t. a încălca; a neglija; a sfida.
- sayman s. contabil; economist.
- saymanlîk s. contabilitate.
- sayragî, búlbúl- s. (orn.) sturz pitic melodios american (lat., Catharus ustulatus).
- sayragî, Kessler'níñ- s. (orn.) sturz cu spate alb (lat., kessleri).
- sayragî, kîşkene-taş- s. (orn.) mierlă de piatră mică (lat., Monticola rufocinerea).
- sayragî, kîzîl-kuyruklî-taş- s. (orn.) mierlă de piatră (lat., Monticola saxatilis)
- sayragî, kîzîl-tajlî-suw- s. (orn.) sturz de apă cu coroană (lat., Seiurus aurocapillus).
- sayragî, mawî-taş- s. (orn.) mierlă de piatră albastră (lat., Monticola solitarius).
- sayragî, ókseotî- s. (orn.) sturz de vâsc (lat., Turdus viscivorus).
- sayragî, Sebír- s. (om.) sturz siberian (lat., Zoothera sibirica).
- sayragî, suw- s. (orn.) sturz de apă de Louisiana (lat., Seiurus motacilla).
- sayragî, şimal-suw- s. (orn.) sturz de nordic apă (lat., noveboracensis).
- sayragî, Swainson'nîñs. (orn.) sturz pitic melodios american (lat., Catharus ustulatus).
- sayragî, tarla- s. (orn.) cocoşar (lat., Turdus pilaris).
- sayragî, taş- s. (orn.) mierlă de piatră (lat., Monticola saxatilis).
- sayragî, Tickell'níñ- s. (orn.) sturz gri (lat., Turdus unicolor).
- sayragî, White'níñ- s. (orn.) sturz auriu (lat., Zoothera dauma).
- sayragî, Yemen- s. (om.) sturz de Turdus Yemen (lat., menachensis).
- sayrak adj. (d. păsări) cântător. // • sayrak kuş pasăre cântătoare.
- sayrak, ak-kaşlî- s. (orn.) sturz cu sprâncene albe (lat., Turdus obscurus).
- sayrak, ak-sîrtlî- s. (orn.) sturz cu spate alb (lat., Turdus kessleri). sayrak, altîn- s. (orn.) sturz auriu
- (lat., Zoothera dauma). **sayrak, boz-** s. (orn.) sturz cenuşiu (lat., Turdus pallidus).
- sayrak, esmer- s. (orn.) sturz brunet american (lat., Catharus
- fuscescens). sayrak, kara- s. (orn.) mierlă (lat.,

- Turdus merula).
- s. (orn.) sturz sayrak, karağaîntunecat (lat., Turdus naumanni eunomus).
- sayrak, kara-karînlî- s. (orn.) sturz cu piept negru (lat., Turdus dissimillis).
- sayrak, kara-moyînlî- s. (orn.) sturz cu gât negru (lat., Turdus atrogularis).
- kîzîl-kanatlîsayrak, s. (orn.) (lat., Turdus sturzul viilor iliacus).
- sayrak, kîzîl-moyînlî- s. (orn.) sturz cu gât roșcat (lat., ruficollis).
- sayrak, memişiy- s. (orn.) sturz portocaliu (lat., Zoothera naevia; Īxoreus naevius).
- sayrak, mor- s. (orn.) mierlă violet (lat., Quiscalus quiscula).
- sayrak, múnzeviy- s. (orn.) sturz pustnic american (lat., Catharus guttatus).
- (orn.) sturz sayrak, ótken- s. cântator (lat., Turdus philomelos).
- sayrak, şal- s. (orn.) sturz gri (lat., Turdus unicolor).
- sayrak, şal-yúzlí- s. (orn.) sturz pitic american (lat., Catharusminimus).
- sayrak, yakalî- s. (orn.) mierlă gulerată; mierlă sură (lat., Turdus torquatus).
- sayrakî, Amerika- s. (orn.) sturz migratorius).
- sayramak v.i. (d. păsări) a ciripi; a cânta.
- sayraşmak v.i. (d. păsări) a ciripi laolaltă; a cânta laolaltă.
- sayraw s. ciripit; tril.
- sayrawğî, ak-kulaklî- s. (om.) bulbul himalaian (lat., Pycnonotus leucogenys).
- s. (om.) bulbul sayrawğî, bozcenusiu (lat., Pycnonotus barbatus).
- sayrawğî, kara-başlî- s. (orn.) bulbul cu cap negru (lat., Pycnonotus aurigaster).
- sayrawğusî, Ağem- s. (orn.) bulbul Pycnonotus persan (lat., iocosus).
- sayrawğusî, Kîtay- s. (orn.) bulbul chinezesc (lat., Pycnonotus sinensis)
- sayrawğusî, kîzîl-Arap- s. (orn.) bulbul roşu arab (lat., Pycnonotus cafer).
- sayrawğusî, sarî-ğayalî-Arap- s. (orn.) bulbul arab (lat., Pycnonotus xanthopygos).
- sayrî adj. şubred; anemic; bolnăvicios. sayrîlîk s. (med.) anemie.
- saytîn adv. de fiecare dată când; pe măsură ce; la fiecare. // •algan saytîn pe măsură ce se ia. •sîpîra saytîn la fiecare masă. •tabîşkan saytîn de fiecare dată când se întâlnesc; la fiecare întâlnire.
- sayuw s. 1. enumerare; înșirare. 2. numărare; recensământ. 3. respect; stimă.
- sayuwgauygun adj. eligibil.
- sayuwğî s. elector; votant; alegător.
- sayuwlî adj. 1. puțin; în număr mic; numărat. 2. numerotat. 3. respectat; stimat. // •kúnlerí sayuwlî bolmak a avea zilele numărate.
- savuwsuz adi. 1. nenumărat:

numeros; incalculabil. **2.** lipsit de respect.

saywan s. 1. (anat.) pavilionul urechii.2. umbrar; baldachin. 3. grajd; staul; saivan.

saywanğî s. grăjdar.

Sayyide s. (antrop. f., arab.) "Cea nobilă".

Sayyit s. (antrop. m., arab.) "Cel nobil".
saz s. (bot.) stuf; papură; trestie; pipirig
(lat., Phragmites communis;
Phragmites australis). 2. (muz.)
saz (instrument muzical oriental).

sazak s. (meteo.) vânt rece și violent; crivăt; acvilon.

sazaklamak v.i. (d. crivăț) a sufla; a bate.

sazaklî *adj. (d. vreme)* cu vânt rece şi violent; cu crivăț; cu acvilon.

sazan s. (iht.) crap; ciortan; şaran (lat., Cyprinus carpio). //
limonlî sazan balîğî doresc crap cu lămâie.

sazan, yeşîl- s. (iht.) lin (lat., Tinca tinca).

sazargan *adj.* rebegit; amorțit de frig; înțepenit de frig.

sazarma s. rebegeală; amorțire; înțepenire (din cauza frigului).

sazarmak *v.i.* a rebegi; a amorți de frig; a înțepeni de frig.

sazaruw s. rebegeală; amorțire; înțepenire (din cauza frigului).

sazî, deñíz- s. (bot.) trestie (lat., Arundo donax).

sazlîk s. 1. mlaştină; baltă. 2. stufăriş.

saz-toygînî s. (orn.) erete de stuf; uliu
de trestie (lat., Circus
aeruainosus).

sáát s. 1. ceas; ceasornic. 2. (cron.) oră; ceas. **3.** timp; vreme. // $\bullet s\acute{a}\acute{a}t$ kurmak a întoarce ceasul. •sáátí kelmek/tolmak a-i veni ceasul. // •altîn sáát ceas de aur. •asude sáátler ore libere. •ayaklî sáát pendulă. •bír buşuk sáát o oră și jumătate. •bir sáát o oră; un ceas. •bír sáát soñra peste o oră. •bíz barganşîk sáát sekízní taptîk până s-ă ajungem noi s-a făcut ora opt. •duwar sáátí ceas de perete; pendulă; orologiu. •eki sáát două ore. •ekí sáát bírşiy aşap íşmeñíz timp de două ore să nu mâncați și să nu beți nimic. $\bullet eki$ sáát ewel cu două ore înainte. •ekí sáátte în două ore. •ğatma sáátí oră de culcare. •gaz sáátí (tehn.) contor de gaze. • ğep sáátí ceas de buzunar. • kapalma sáátí ora închiderii. •kilometresáátí vitezometru. • kîzgîn sáátler; kelúw-ketúw sáátlerí ore de vârf. •kol/bílek sáátí ceas de mână. • kukuklî sáát ceas cu cuc. •kúneş sáátí cadran solar. •kúnsayîmlî sáát ceas cu sáátlerí calendar. • mesayiy program de lucru. •mîknatîskakarşî sáát ceas antimagnetic. • miydan sáátí ceas public. •o sáátte la vremea aceea. •ózíndenfaaliyetlí sáát ceas automatic. •sáát altî buşuk este ora şase şi jumătate. •sáát beş trení trenul de la ora cinci. • sáát kaş? cât e ceasul?; • sáát onga dogrî către ora zece. • sáát onnî yígírím geşe tren keldí trenul a sosit la ora zece și douăzeci. •sáát

tarifesí orar. •sáátím aldîn

ala ceasul meu merge înainte. • sáátím artta kala ceasul meu rămâne în urmă. •sáátím ketmiy ceasul meu nu merge. •sáátníñ masinasî mecanismul ceasornicului. •sáátníñ şalarî soneria ceasului. •saba sáát dokîzda la ora nouă dimineața. •şagîlgan/elektrik sáátí contor electric. (electr.) •şalar/şalgan sáátí ceas deşteptător. •şerîk sáát un sfert de oră. •sílkmegekarşî sáát ceas antișoc. •suw sáátí clepsidră. • suwgeşírmez sáát ceas rezistent la apă. •tamir birkaş sáát tutar reparația va dura câteva ore. •tayyare sáát kaşta konîp kele? la ce oră aterizează avionul?; •toplantî kaş sáát tuttî? câte ore a durat ședința?; •tren sáát onga beş kala keldî trenul a sosit la ora zece fără cinci. •ușuș kaş sáát tuta? câte ore durează zborul?; •yarîm sáát o jumătate de oră. •yediden ewel sáát şala ceasul sună înainte de ora şapte. • yerlí sáát ora locală.

sáát-besáát adv. din oră în oră.

sáátkolî s. (la ceas) orar.

sáátṣeṣegí s. (bot.) ceasornic; floareasuferinței (lat., Passiflora incarnata).

sáátşí s. ceasornicar.

sáátşílík s. ceasornicărie.

sáátten-sáátke adv. din oră în oră.
sááttiy adv. ca ceasul. // •sááttiy
ketmek a merge ca ceasul.

sábiy adj. (fig.) biet; sărman; nefericit; oropsit.

sáde adv. numai; numai să...; doar; strict; în exclusivitate. // •o sáde nepísín túşúne el se gândește numai la propriul beneficiu. •sáde bír torînîm bar am un singur nepot. •sáde bírkaş bilemen știu doar câteva cuvinte. •sáde bonîñ úşún ad hoc; numai această situație. •sáde pentru botakîl kóre aldîm numai atât am putut să văd. •sáde yúpekten kólekse kíyemen îmbrac numai de mătase. •seníñ hakkînda sáde árúw sózler bar în privinta ta sunt numai cuvinte bune.

sádeğe *adv.* numai; numai să...; doar; strict; în exclusivitate.

sádemen s. 1. egoism; individualism.2. egocentrism.

sádemendegen *adj.* **1.** egoist; individualist. **2.** egocentric.

sádeózínbílgen *adj.* **1.** egoist; individualist. **2.** egocentric.

sádeózínbílmesí s. **1.** egoism; individualism. **2.** egocentrism.

sádep s. nasture.

sádepleme s. încheiere cu nasturi.
sádeplemek v.t. a încheia cu nasturi.
sádeplengen adj. încheiat cu nasturi.
sádeplenmek v.i. a se încheia cu

nasturi. **sádeplí** *adj.* cu nasturi.

Sádet s. (antrop. m., f., arab.) "Lucru oportun".

sápír s. musafir; oaspete. //
•Ametlerge sápír kele la alde
Amet vin musafiri. •sápírlerní
ozgarsañîz! vă rugăm să conduceți
oaspeții!;

sápírlík s. vizită. // •sápírlíkke barmak a merge în vizită. sápírperwer adj. primitor; ospitalier.
sápírperwerlík s. ospitalitate.

sápírsúygen adj. primitor; ospitalier.

sápírsúymez adj. neospitalier.

sápírsúyúw s. ospitalitate.

sápírşúnas adj. primitor; ospitalier.

sápírşúnaslîk s. ospitalitate.

sát adj. fericit; norocos.
sçeptiçism s. scepticism.

sceptik adj. sceptic.

sçeptik aaj. sceptic. sçeptiklík s. scepticism.

sçiyatik adj. sciatic.

sçiyatika s. (med.) sciatică. se num. (prsn.) trei.

seba I. num. (arab.) şapte. **II.** s. (d. vânt) zefir.

seba-aşar num. (arab.) şaptesprezece.

Sebahaddin/Sebahattin/Sebattin

s. *(antrop. f., arab.)* "Frumusețea credinței".

sebat s. 1. insistență; perseverență; tenacitate. 2. constanță; statornicie; conștiinciozitate. // •hep șo iman we sebat man cu aceeași credință și fermitate.

sebatkáar adj. 1. insistent; perseverent; tenace; înverşunat. 2. constant; statornic; conștiincios.

sebatlî adj. 1. insistent; perseverent; tenace; înverşunat. 2. constant; statornic; conştiincios.

sebatsîz adj. nestabil; nestatornic.

sebatsîzlîk s. instabilitate; nestatornicie.

sebawun num. (arab.) şaptezeci.

sebebiy adj. cauzal. // •sebebiy mewtiy cauza morții.

sebebiyet s. **1.** cauzalitate. **2.** cauză; motiv; pretext.

sebebiyetşî adj. cauzator; provocator. sebebinden postp. datorită; din cauza.

sebelemek v.i. (d. ploaie) a picura; a târâi. // •kúneş batkandan soñ sebeliy de sebeliy de când a apus soarele tot toarnă şi toarnă.

sebep s. cauză; motiv. // •sebep bermek a da cuiva motiv să...; •sebep bolmak a cauza; a pricintui; a provoca; a produce. •sebep kóstermek/yakîştîrmak a invoca motivul că...; a aduce drept argument; a pretexta. // •ána bo sebepten tocmai de aceea. •başka-başka sebepler diferite motive. •kurgaklîknîñ sebebí cauza secetei. •ne sebep men? din ce cauză?; •ólím sebebí cauza morții. •sebebí men din cauza.

sebepkóstermesí s. motivare invocare.

sebeplí adj. motivat; cu motiv.

sebeplík s. cauzalitate.

sebeplí-sebepsíz *adj.* motivat sau nemotivat; cu sau fără motiv.

sebepsíz adj. nemotivat; fără motiv.

sebepşí I. adj. cauzator; provocator. II. s. cauză; motiv; pretext. // •marebe sebepşísí caz de război; casus belli.

Sebiha/Sabiha s. (antrop. f., arab.) "Cea frumoasă".

sebílgen *adj.* stropit; împroşcat; presărat.

sebílmek *v.i.* a se stropi; a se împroșca; a se presăra.

sebír s. mlaştină; smârc.

Sebír s. (topon.) Siberia (regiune în Rusia).

Sebír-búlbúlí s. (om.) măcăleandru albastru; măcăleandru siberian (lat., Luscinia cyane).

Sebír-kazî s. (orn.) gâscă cu gât roşu (lat., Branta ruficollis).

- Sebír-ládiní s. (bot.) brad siberian (lat., Abies sibirica). sebírlí I. adj. mlăștinos. II. s., adj.
- siberian.
- Sebír-narusî s. (bot.) brad siberian (lat., Abies sibirica).
- Sebír-sayragî s. (orn.) sturz siberian (lat., Zoothera sibirica).
- Sebír-sodîrgayî s. (orn.) brumăriță siberiană (lat., Prunella montanella).
- Sebír-soygasî s. (orn.) corb siberian (lat., Perisoreus infaustus).
- Sebír-suw-şullugî s. (orn.) becațină (lat., siberiană Gallinago stenura).
- Sebír-şegertkíğísí s. (orn.) graur (lat., siberian Sturnus sturninus).
- Sebír-şímşígesí s. (orn.) piţigoi siberian (lat., Parus cinctus).
- Sebír-şîbînğîsí s. (om.) muscar (lat., Muscicapa sibirica).
- Sebír-şîrşîsî s. (bot.) brad siberian (lat., Abies sibirica).
- Sebîr-sîyîrşîgî s. (orn.) graur siberian (lat., Sturnus sturninus).
- Sebír-taşkuşî s. (orn.) mărăcinar siberian (lat., Saxicola maura).
- Sebír-yas-kazî s. (orn.) gâscă neagră (lat., Branta bernicla bernicla). sebúw s. împroșcare; stropire; presărare.
- **sebze** s. zarzavat; legume.
- sebzegí s. zarzavagiu; legumicultor.
- sebzegílík s. legumicultură.
- seda s. sunet; zgomot.
- sedabílímí s. fonologie.
- sedaemgen adj. (fiz.) fonoabsorbant.
- sedahîzîastî adj. (fiz.) infrasonic.
- sedahîzîústí adj. (fiz.) supersonic; ultrasonic.
- sedalî adj. sonor; fonic.
- sedalîk s. sonoritate.
- sedasîz s. 1. fără sonoritate; fără zgomot. 2. (gram., d. consoane) surd.
- sedasîzlîk s. linişte; tăcere.
- sedef s. 1. sidef. 2. (zool.) scoică; moluscă.
- sedefí, eșkí- s. (bot.) ciumărea; iarba-ciumei (lat., Galega officinalis; Ruta capraria).
- sedeflí adj. sidefat; de/din sidef.
- sedefotî s. (bot.) rută; virnanț (lat., Ruta graveolens).
- sedefrengínde adj. sidefiu.
- sedefsíz adj. nesidefat; fără sidef.
- **sedeftiy** adj. sidefat.
- sedir s. 1. divan; canapea. 2. şef; președinte.
- sedirlík șefie; președinție. // s. • sedirlík divanî prezidiu.
- sediye s. targă; brancardă.
- sediyeğí s. brancardier.
- sedir s. (bot.) cedru (lat., Cedrus).
- sedír-kanariyasî s. (orn.) cănăraș de Siria (lat., Serinus syriacus).
- sedír-múyúzbaşî s. (orn.) mătăsar Bombycilla american (lat., cedrorum).
- sedír-samîrî s. (orn.) mătăsar (lat., Bombycilla american cedrorum).
- sedír-yúpekkuyrugî s. (om.) mătăsar american (lat., Bombycilla cedrorum).
- Sedulla(h) (antrop. m., arab.) "Fericitul lui Allah" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).
- sefa s. 1. plăcere; satisfacție; bucurie;

- deliciu. 2. divertisment; distracție.
- sefahat s. destrăbălare; desfrâu; dezmăț.
- sefahatlî s. destrăbălat; dezmățat; desfrânat
- sefalet s. sărăcie; mizerie.
- sefaletlí adj. sărac; nefericit.
- sefalî adj. plăcut; satisfăcut; bucuros; distractiv; amuzant; vesel: divertisment.
- sefaret s. ambasadă; reprezentanță. sefaretkana ambasadă: s. reprezentanță.
- sefașeșegí s. (bot.) filimică; gălbenele (lat., Calendula officinalis).
- sefasî, keşe- s. (bot.) barba-împăratului; noptiță; norea (lat., Mirabilis jalapa).
- sefer s. 1. campanie; expediție; voiaj;
 tur. 2. dată; oară; rând. // •bo
- sefer de data aceasta. geşen
 sefer rândul trecut. keleğek sefer data viitoare. • saylam electorel×
- •tayyare seferí cursă de avion.
- •tora sefer ğumartesí bar există cursă directă sâmbătă.
- •torabargan sefer yok mî? nu există cursă directă?; •zagalmay seferí cruciadă.
- seferber adj. (mil.) mobilizat.
- seferberlík s. mobilizare; chemare sub arme.
- seferğí s. voiajor.
- seferlí adj. ocolit; ocolitor.
- sefertaşî s. sufertaş.
- sefih adj. destrăbălat; dezmățat; desfrânat.
- sefil adj. sărac; nevoiaș.
- sefir s. (pol.) reprezentant; ambasador. // •askeriy sefir (mil.) ataşat militar. •basîn sefirî ataşat de presă. •deñíz sefirí atașat naval. • tiğaret sefirí ataşat comercial.
- sefiy s. prieten.
- Sefiye s. (antrop. f., arab.) "Prietena bună".
- segúder s. umbră.
- segúderğîmşatmasî S (pict.) potrivirea umbrelor; estompare.
- segúderíğîmşagan (pict.) adj. estompat.
- segúderlí adj. umbros. // • segúderlí yer umbrar.
- segúderlík s. umbrar; parasolar.
- seğa s. înțelepciune; chibzuială.
- seğalî adj. înțelept; chibzuit.
- seğan adj. înțelept; chibzuit.
- seğde s. aplecare; plecăciune.
- seğdegáa s. (relig.) altar; sanctuar.
- seğdelí adj. aplecat; plecat.
- seğiye s. caracter; fire.
- seğiyebílímlí s. caracterologie.
- seğiyeğí adj. calificativ.
- seğiyeleme caracterizare; distingere.
- seğiyelemek v.t. a caracteriza: a distinge.
- seğiyelengen adj. caracterizat: distins.
- seğiyelenmek v.i. a se caracteriza; a se distinge.
- seğiyelí adj. de caracter; cu caracter.
- seğiyesíz adj. fără caracter; lipsit de caracter.
- sek adj. (d. vinuri) sec.
- sekanta s. (mat.) secantă.
- Sekentír s. (astr.) Saturn.
- sekí s. 1. (constr.) terasare; terasă. 2. pavaj; caldarâm; trotuar.
- sekílí adj. 1. (constr.) terasat. 2. (constr.) pavat.

- sekíríp-atîlgan adj. avântat; lansat. sekíríp-atîlma s. avânt; elan; lansare; salt; azvârlire; ţâşnire.
- sekíríp-oynaw zbenguială: zburdălnicie
- sekíríşmek v.i. a se zbengui.
- sekíríşúw s. zbenguială.
- sekírmek v.i. a sări; a țopăi. // • sekíríp oynamak a se zbengui.
- sekírsek adj. săltăreț.
- sekírtmek v.t. a determina să sară; a determina să topăie.
- sekírúw s. săritură; țopăială.
- **sekítóşelgen** adj. (constr.) terasat; pavat.
- sekítósemesí s. (constr.) terasare; pavare.
- sekíz num. opt. // •balam sekíz totîra copilul yasîn meu împlinește opt ani. •sekiz buşuk opt si jumătate.
- sekízayak s. 1. (zool.) caracatiță (lat., Octopus vulgaris). 2. (med.) polip.
- sekízbuğak s. (geom.) octogon.
- sekízbuğaklî adj. (geom.) octogonal.
- sekízde I. adv. la opt; din opt. II. s. optime.
- sekízde-bír num. o optime.
- sekíz-dokîz num. aproximativ optnouă.
- sekízeğíklí adj. octosilabic.
- sekízer num. câte opt.
- sekízer-sekízer núm. opt câte opt.
- sekízew I. num. grup de opt. II. s. (muz.) octet; octavă.
- sekízewí pron. toti opt.
- sekízew-sekízew num. grupuri de câte opt.
- sekízheğelí adj. octosilabic.
- sekízíngí num. al optulea; a opta.
- sekízkat adj. înoptit; octuplu.
- sekízkatartkan adj. înoptit; octuplu.
- sekízkatartma s. înoptire. sekízkatlî adj. înoptit; octuplu.
- sekízkeň s. (geom.) octogon.
- sekízkeňlí adj. (geom.) octogonal.
- sekízleme s. înoptire. sekízlemek v.t. a înopti.
- sekízlengen adj. înoptit; octuplu.
- sekízlenmek v.i. a se înopti.
- sekízlep adv. înoptit; reciclând de opt ori.
- sekízlerde num. aproximativ opt.
- sekízlík s. optime.
- sekízsestílímlí adj. octosilabic.
- sekreter s. secretar. // •dewlet sekreteri (pol.) secretar de stat. • genel sekreter (pol.) secretar general. • sekreter yardîmğîsî subsecretar.
- sekreterlík s. secretariat.
- seks I. adj. sexual. II. s. sex.
- seksen num. optzeci. // •seksen yaşînda octogenar.
- seksen-doksan num. aproximativ optzeci-nouăzeci.
- seksener num. câte optzeci.
- seksener-seksener num, optzeci câte optzeci.
- seksenínğí num. al optzecilea; a opzecea.
- seksenlep adv. reciclând de optzeci
- seksenlerde num. aproximativ optzeci.
- seksenyaşlî s. octogenar. seksenvîllîk s. octogenar.
- seksiy adj. sexy.
- sekslí adj. sexuat; cu sex. sekslík s. sexualitate.
- sekssíz adj. asexuat; fără sex.
- sekstant s. (nav.) sextant.

sekstet s. (muz.) sextet.

sekte s. 1. oprire; stagnare. 2. piedică; obstacol. // •sektege ogîratmak a zădărnici.

sektegeogîragan anihilat: adi zădărnicit.

sektegeogîratma s. anihilare: zădărnicire.

sektelí adj. 1. împiedicat. 2. oprit; stagnat.

sektesaluw împiedicare; s. obstructionare.

sektor s. sector. // şahsiy **sektor** sector particular.

sel s. (d. ape) torent; şuvoi; puhoi; potop; inundație. // •sel akmak a curge torențial; a curge șuvoi; a șiroi.

selam s. binețe; salut; salutare. // •selam bermek a saluta; a da bună ziua; a da binețe. $\bullet selam$ etmek a transmite salutări. •selam turmak (mil.) a da onorul. // •alekím/aliykím selam! pace în întreaga lume!; bună ziua!; •selam alekím/aliykím! să fie pace în lume!; bună ziua!; •uzaktan-uzak selam ğibere ziua!; transmite salutări din depărtări.

Selam s. (antrop. m., arab.) "Cel paşnic" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Selam, El- s. (relig., arab.) "Pacea"; "Izvorul păcii și armoniei" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

selamalekím s. binețe; salut; salutare. •selamalekím bermek a saluta; a da bună ziua; a da binețe.

selamet s. 1. sănătate. 2. eliberare; dezrobire. // •Alla(h) selamet bersín! (relig.) să vă dea Dumnezeu sănătate!: selamet men barîñîz! mergeți sănătoşi!; drum bun!:

selametayawğî adj. igienic.

selametayawî s. igienă.

selametíyerínde adj. robust; zdravăn. selametlengen adj. însănătoșit; vindecat.

selametlenmek v.i. a se însănătoși; a se vindeca.

selametlenúw însănătoșire; s. vindecare.

selametlí adj. sănătos; teafăr.

selametlík s. 1. eliberare; dezrobire. 2. sănătate.

selametşí adj. tămăduitor; vindecător; lecuitor; curativ.

selamlama s. salut; salutare; binețe. selamlamak v.t. a saluta; a da binețe. selamlamakúrsúsí s. podium.

selamlar s., pl. complimente; salutări. selamlaşmak v.i. a se saluta; a-şi da bună ziua (reciproc).

selamlaw s. salut; salutare; binețe. selamotî s. (bot.) leuştean (lat., Levisticum officinale).

selase num. (arab.) trei.

selase-aşar num. (arab.) treisprezece.

selasîn num. (arab.) treizeci.

selbaskan adj. inundat.

selbasuw s. inundație.

selbe s. (bot.) salvie; jale; jaleş; zdraviță (lat., Salvia officinalis).

selbe, ókselí- s. (bot.) cinstet; lăpuș; jale-cleioasă; salvie-cleioasă (lat., Salvia glutinosa).

selbe, túklí- s. (bot.) şerlai (lat., Salvia aethiopis).

selef s. predecesor.

selektor s. (tehn.) selector.

(fin.) camătă; dobândă cămătărească.

selemğí s. cămătar.

selemğílík s. cămătărie; camătă.

seleniyum s. (chim.) seleniu.

selet s. talent. // •añlamak seletí talentul de a înțelege.

seletlí adj. talentat.

Selh s. (cron.) ultima zi a lunii conform calendarului musulman.

selike s. 1. acuratețe; precizie; exactitate. 2. ordine; rânduială; ordine; rânduială; aranjare.

selikelí adj. 1. precis; exact; curat; îngrijit. 2. ordonat; rânduit; aranjat.

selikesíz adj. 1. imprecis; inexact; murdar; neîngrijit. 2. dezordonat; nearanjat.

selikesízlík S. imprecizie; inexactitate; murdărie. 2. dezordine; dezorganizare; indisciplină.

selim adj. 1. perfect; fără defect. 2. sănătos; teafăr; nevătămat.

Selim s. (antrop. m., arab.) "Cel integru".

Selime s. (antrop. f., arab.) "Cea integră". Selime

selip s. cruce; crucifix; semnul crucii.

selipşí s. (ist.) cruciat.

selis adj. cursiv; fluent.

selislík s. cursivitate; fluență.

selík s. 1. (fiziol.) salivă; flegmă; spută; expectorație; scuipat. 2. (anat.) mucoasă.

selíkatuw s. scuipare.

selíkkóz s. (zool.) melc (lat., Helicidae sp.).

selíkleme s. salivație.

selíklemek v.i. a saliva.

selíklí adj. salivar.

selíksóger adj. expectorant.

selíkşîgarmasî s. expectorare.

sellemek A. v.i. a ploua torențial; a ploua cu găleata. **B.** v.t. a inunda. sellí adj. torențial.

Selma s. (antrop. f., arab.) "Cea integră".

s. (bot.) chiparos (lat., selviv Cupressus sempervirens).

sema s. 1. cer; boltă cerească. 2. (fil.) eter.

semafor s. semafor.

semahat s. generozitate; mărinimie.

semantik adj. (lingv.) semantic.

semantika s. (lingv.) semantică. semantikalî adj. (lingv.) semantic.

semaviy adj. ceresc; celest.

semániye num. (arab.) opt.

semániye-aşar optsprezece.

semánîn num. (arab.) optzeci.

semender s. (zool.) salamandră (lat., Salamandra salamandra).

semer s. sac de povară; samar.

semere s. 1. fruct. 2. producție; recoltă. // •semeresín kórmek a

beneficia de roade; a recolta. semereğí s. 1. pomicultor. 2. fructar; persoană care vinde fructe.

semereğílík s. 1. pomicultură. 2. fructărie; prăvălie unde se vînd fructe.

semerelesken adj. fructificat: eficientizat.

semereleşmek v.i. a se fructifica; a se eficientiza.

semerelestírme fructificare: eficientizare.

semereleştírmek v.t. a fructifica; a eficientiza.

adj. productiv; roditor; semerelí

semerelík s. fructieră.

semeresínkórmesí s. recoltare.

semeresíz adj. steril; neroditor; neproductiv; inutil.

semeresízlík sterilitate: neproductivitate; inutilitate.

semestre s. semestru.

semestrede adv. din semestru în semestru; semestrial.

semestreden-semestrege adv. din semestru în semestru; semestrial. semestrelík adj. de un semestru; pe

semestru; semestrial.

Semih s. (antrop. m., arab.) "Cel generos".

Semiha s. (antrop. f., arab.) "Cea generoasă".

seminar s. seminar.

semiy s., adj. semit.

E1-Semiy, S. (relig., arab.) "Ascultătorul"; "Cel care aude ascultă toate păsurile supușilor Săi" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

semík s. (med.) punct pe față; comedon.

semírgen adj. mândru.

semírme s. mândrie.

semírmek v.i. 1. a se îngrășa. 2. a se lăuda; a se mândri; a se făli. 3. a se înfoia. // •ğúregí semírmek a-i crește inima.

semírtílgen adj. elogiat.

semírtken adj. nutritiv; hrănitor.

semírtme s. elogiu; elogiere.

semírtmek v.t. **1.** a îngrășa; a pune la îngrășat. 2. a lăuda; a determina să se mândrească; a determina să se fălească.

semírtúw s. elogiu; elogiere.

semírtúwğí adj. lăudător; elogiator; $lingusitor; m \c agulitor.$

adj. gras. // •kîzartma semíz semíz friptura e grasă. •semíz ot iarbă grasă. $\bullet semíz ten$ ten gras.

semíz-kazayagî s. (bot.) spanaculciobanilor; iarbă-înfăinată (lat., Chenopodium bonus-frenricus).

semízlík s. grăsime.

semízotî s. (bot.) iarbă-grasă; portulacă; grașiță; porcină (lat., Portulaca oleracea sativa).

semnal s. semnal.

semnalğî s. (tehn.) semnalizator.

semnallî *adj.* semnalizat.

Semra s. (antrop. f., arab.) "Culoare pală".

adj. **1.** sem-sert (fon.) extradur; postvelar. 2. foarte dur; foarte aspru. // •sem-sert tartîkawaz (lingv.) consoană extradură.

semt s. cartier; zonă.

sen pron. tu. // •mutlak sen de! exgerezi!; •ne aytasîñ sen ánda? ce spui tu acolo?; •ne sen, ne men nici eu; nici tu. •sen bek hoşîma ketesíñ îmi placi foarte mult. •sen men bolaăak bolaman vreau să fiu cu tine. •sen men kalağak bolaman vreau să rămân cu tine. •sen túşúme kelgen kíşísíñ tu eşti persoana pe care am visat-o. •ya men, ya **sen** ori eu, ori tu.

senat s. senat.

senator s. senator.

sende pron. la tine. // •bar mî sende o ğúrek? ai curajul acesta?; senden pron. de la/dinspre tine. // senden ayîrîldîm m-am

despărțit de tine. sendiy pron. ca tine.

sendiy-mendiy adj. ca mine şi ca tine;

ca toată lumea; comun; obișnuit; ordinar.

(cron.) an. // •senení sene s. atlamak (univ.) a promova anul. // •2009 seneníň balasî născut în anul 2009. •2009 senesí anul 2009. •aşlîk senelerí ani de criză. •ğañî bír mutlî sene! un an nou fericit!; •geşen sene anul trecut. •geşen sene bírínğílíkní aldî anul trecut a luat premiul întâi.
•kayîrlî seneler! la mulți ani!;
•keleğek sene anul viitor. •neğí senelerge! la mulți ani!; •o zamandan eki sene boldî de atunci au trecut doi ani. •şalîşkan senesí vechime în serviciu. •seneden múdewer şiyler lucruri rămase de anul trecut.
•seneníñ dórt mewsúmí cele patru anotimpuri ale anului.

seneatlagan adj. care a împlinit anul; care a promovat anul.

seneatlamasî s. împlinirea anului; promovarea clasei.

sene-besene adv. din an în an; anual.

senede adv. anual; pe an.

seneden-senege adv. din an în an;

Senegal s. (topon.) Senegal.

Senegal-dudukuşî s. (orn.) papagal Senegal (lat., Poicephalus senegalus).

Senegal-itelgesí s. (om.) sfrâncioc de tufiş cu creastă neagră (lat., Tchagra senegala).

Senegal-kerwankuşî (orn.) pasărea-ogorului senegaleză (lat., Burhinus senegalensis).

Senegal-kurkurî s. (orn.) turturea râzătoare (lat., Streptopeliasenegalensis).

senegallî s., adj. senegalez.

Senegal-taganagî s. (orn.) sfrâncioc de tufis cu creastă neagră (lat., Tchagra senegala).

senek s. furcă.

senelík I. adj. 1. de un an. 2. anual; pe an. II. s. 1. retribuție/salariu pe un an. 2. anuar.

senesaytîn adv. an de an.

sene-seneden adv. din an în an; anual. // •sene-seneden taa yaman bola din an în an se face mai rău.

senesínde adv. în anul; anno.

s. 1. chitanță; bon. 2. (jur.) senet piese de dosar; probe; documente. 3. (fin.) poliță. **4.** proces-verbal. //
•hamule/gúk senetí (transp.) conosament. • hisse senetí (fin.) acțiune. •nakliye senetí (com.) scrisoare de trăsură.

senetlí s., adj. documentar.

senger s. tranșee.

sengerleme s. săparea tranșeelor.

sengerlemek v.t. a săpa tranșee.

sengerlenmek v.i. a-şi săpa tranșee.

sengerlí adj. cu transee.

sengersíz adj. fără tranșee.

sení pron. pe tine. // •sení bek árúw bílemen te cunosc foarte bine. •sení bek arzîlayman te doresc mult. • sení bek sagîndîm îmi este foarte dor de tine. •sení bek súyemen te iubesc mult.sení bek yakşî kóremen îmi placi foarte mult. •sení bírtaa kaşan kóreğekmen? când te voi revedea?; •sení kóreğek bolaman vreau să te văd. •sení

kórmedím pe tine nu te-am văzut. seníň adj. tău; ta; tăi; tale. // •seníň aldînda şîgîp ketti a plecat înaintea ta. • seníñ hakkînda sáde árúw sózler bar în privința ta sunt numai cuvinte bune. • seníñ íșínde ne bar? ce ascunzi în tine?; •seníñ ístegeníñ bolsîn! facă-se voia ta!; •seníñ karşîñda în fața ta. • seníñ yúzúñden din cauza ta.

seníňkí pron. al tău: a ta.

seníňkíler pron. ai tăi; ale tale.

seníňkísí pron. al tău; a ta.

senlí-menlí adv. împreună eu și cu tine; noi doi laolaltă.

sen-men adv. împreună eu și cu tine; noi doi laolaltă.

Sent-Kitts men Nevis s. (topon.) Saint Kitts si Nevis.

Sent-Luçiya s. (topon.) Saint Lucia. Sent-Vinsent men Grenadinler s. (topon.) Saint Vincent și Grenadinele. senzasiya s. senzație.

senzasiyalî adj. senzational.

señkí pron. al tău; a ta. // •bo
kitap señkí cartea aceasta este a ta.

señkíler pron. ai tăi; ale tale.

señkísí pron. al tău; a ta.

señrík súyegí s. (anat.) vomer.

sepa s. 1. divertisment; distracție. 2. plăcere; satisfacție; bucurie; veselie; deliciu.

sepalî adj. plăcut; satisfăcut; bucuros; distractiv: amuzant; vesel: divertisment.

seper s. 1. campanie; expediție; voiaj; tur; tură; raită; ocol. 2. dată; oară; rând.

seperber adj. (mil.) mobilizat; recrutat; încorporat; înrolat.

seperberlík s. mobilizare; recrutare; încorporare; înrolare; chemare sub arme.

seperğí s. voiajor.

seperlí adj. ocolit; ocolitor.

sepersiyírí s. trafic; circulație.

sepertaşî s. sufertaş.

sepet s. coş; paner. // •balon sepetí nacelă. • ótmek sepetí coş pentru pâine.

sepetórgen s. împletitor de coşuri.

sepetórme s. împletirea coșurilor.

sepetşí s. împletitor de coşuri.

sepetşík s. coşulet.

sepetşîlîk s. împletirea coşurilor.

sepiya s. (iht.) sepie (lat., Sepia officinalis).

sepí s. argăseală; tăbăcire.

sepíğí s. argăsitor; tăbăcar.

sepíğílík s. argăsitorie; tăbăcărie.

sepíleme s. argăsire; tăbăcire.

sepílemek v.t. a argăsi; a tăbăci.

sepílí adj. argăsit; tăbăcit.

sepíwlí adj. argăsit; tăbăcit.

sepkíl s. pistrui.

sepkíllí adj. pistruiat.

sepme s. împroșcare; stropire; presărare.

sepmek v.t. a stropi; a împroșca; a presăra. // •ğúregíne suw sepmek a-i răcori inima; a-l consola. •tokîm sepmek a însămânța; a semăna. // •suw alîp septim am luat apă și am stropit.

septet s. (muz.) septet.

septiçemiya s. (med.) septicemie.

septik adj. (med.) septic.

ser s. 1. (med.) ser. 2. (anat.) cap; craniu. 3. căpățână; țeastă; scăfârlie;

sera s. seră.

serap s. miraj; fata morgana.

serbest adj. 1. liber; independent. 2. degajat; lejer; disponibil. // • serbest bîrakmak a lăsa liber; a pune în libertate; a elibera.

serbestbîrakma s. eliberare; izbăvire.

serbestbolgan adj. eliberat; izbăvit.

serbestleşken adj. eliberat. serbestleşme s. eliberare.

serbestleşmek v.i. a se elibera.

serbestleştírmek v.t. a elibera.

serbestlík s. libertate; independență; autodeterminare.

serbestlíkketírgen s., adj. eliberator. serdabe s. criptă; cavou.

serdar I. adj. interimar; suplinitor. II. s. 1. (pol.) vicerege. 2. locțiitor.

serdarlîk s. 1. (pol.) viceregență. 2.

interimat; suplinire; provizorat. sere s. (unitate de măsură pt. lungime egală cu distanța dintre vârful degetului mare și al celui arătător când acestea sunt îndepărtate la maximum unul de

altul) șchioapă.

serenada s. serenadă. sergiy s. expoziție. // •resím sergisi expoziție de pictură.

sergiyleme s. expunere; etalare.

sergiylemek v.t. a expune; a etala.

sergiylengen adj. expus; etalat. sergí s. expoziție. // •ekiyîllîk sergí bienală. •kasabanîñ muzewlerí men sergílerí sergí muzeele și expozițiile orașului. •sergí bek kóp yer tutmay expoziția nu ocupă prea mult loc.

sergúzeşt s. aventură; acțiune îndrăzneață.

sergúzeştlí adj. aventuros.

sergúzestsí s. aventurier; persoană îndrăzneață.

serğent s. (mil.) sergent.

serin adj. răcoros; rece.

serinleşken adj. răcorit. serinleşme s. răcorire.

serinleşmek v.i. a se răcori (și fig.).

serinleştírmek v.t. a răcori.

serinleştírúwğí adj. răcoritor.

serinlík s. 1. răcoare. 2. vreme rece; vreme răcoroasă.

serinş s. hârdău; ciubăr.

seriy adj. 1. rapid; repede; iute;
accelerat. 2. automat; automatic; mecanic; mașinal.

seriya s. serie.

seriyalî adj. înseriat.

seriyelek s. informatică.

seriyelekşí s. informatician.

seriyet s. 1. mecanism; automatism. 2. mecancă. // •seriyet erkesí energie mecanică.

seriyetşî s. mecanic.

seriyleşken adj. mecanizat;

automatizat. seriyleşmek v.i. a se mecaniza; a se automatiza.

seriyleştírme mecanizare; s. automatizare.

seriyleştírmek v.t. a mecaniza; a automatiza.

seriyleştírúwğí s. accelerator.

seriylík s. 1. mecanism; automatism. 2. mecancă.

serílgen adj. 1. (fig.) doborât; răpus. 2. întins: asternut.

serílím s. 1. (fig.) doborâre; răpunere. 2. întindere; așternere.

serílme s. 1. întindere; așternere. 2. (fig.) doborâre; răpunere.

serîlmek v.i. 1. (fig.) a fi doborât; a fi răpus. 2. a se întinde; a se așterne.

seríște s. 1. experiență. 2. încercare; experiență; probă; test.

seríștelí adj. (d. oameni) experimentat; cu experiență.

adj. (d)serístesíz oameni) neexperimentat; lipsit de experiență; începător.

seríştesízlík s. noviciat.

adj. 1. experimental. 2. seríştiy empiric.

serístiylík s. (fil.) empirism.

serke s. (zool.) țap jugănit.

serkeş adj. **1.** încăpăţânat; neascultător. 2. rebel.

serkeşlík încăpățânare; s. **1.** neascultare. 2. nesupunere.

serlevha s. titlu; rubrică (la text).

serlevhalî adj. intitulat.

sermaye s. (econ.) capital. // •asîl sermaye capital efectiv. •şirket sermayesí capital social.

sermayeğatkîzdîrmasî depunere de bani; capitalizare; investire; economisire.

sermayeğí s., adj. capitalist.

sermayeğílík s. capitalism.

adj. (econ.) cu capital; sermavelí capitalizat.

sermayesíz adj. (econ.) fără capital; decapitalizat

sermayesízlík decapitalizare.

serme s. 1. (fig.) doborâre; răpunere. 2. întindere; așternere.

sermek v.t. **1.** a întinde; a așterne. **2.** (fig.) a doborî; a răpune.

serník s. chibrit. // • serník şóbí băț de chibrit.

serpuş s. tichie.

adj. 1. buimăcit; zăpăcit; sersem năuc. 2. prost: idiot.

sersemlík s. 1. buimăceală; zăpăceală; năuceală. 2. prostie; idioțenie.

serserí adj. vagabond; hoinar. serserílík s. vagabondaj; hoinăreală.

serșe s. (orn.) vrabie de casă (lat. Passer domesticus; Fringilla domestica).

sert adj. 1. (d. obiecte) dur; tare; aspru. 2. (d. oameni) aspru; sever; dur. 3. (lingv.) dur; velar; legat de palatul moale/de vălul palatului. 4. (d. băuturi) tare; concentrat. 5. (d. durere) pătrunzător; acut. // •o yernîñ hawasî sert acolo clima este aspră. •sert íşkíler băuturi tari. •sert kereklík necesitate dură. •sert ólşewler măsuri severe. •sert sigara țigări tari. tartîkawaz/sessíz/únsúz (lingv.) consoană dură.

sertlenme s. 1. întărire; solidificare. 2. înăsprire; răstire.

sertlenmek v.i. **1.** a se întări; a se solidifica. 2. a se înăspri; a deveni sever; a deveni dur; a se răsti.

sertlesme s. abrutizare: asprire: înăsprire.

sertleşmek v.i. a se abrutiza; a se aspri; a se înăspri.

sertleştírgen adj. solidificator.

sertleştírmek v.t. a abrutiza; a aspri; a înăspri.

sertlík s. 1. duritate; soliditate. 2. (fig.) asprime; severitate; duritate. // \bullet kîş sertligi asprimea iernii.

s. aventură; acțiune serúven îndrăzneață.

serúvenğí s. aventurier; persoană îndrăzneață.

serúvenlí adj. aventuros.

servet s. 1. bogăție; avuție; abundență.

2. bun; marfă.

servetlendírgen adj. îmbogățitor. servetlengen adj. îmbogățit.

servetlenme s. îmbogățire.

servetlenmek v.i. a se îmbogăți. servetlí adj. bogat; îmbogățit; abundent.

servetşî s. trezorier.

serwe s. (la păsări) creastă; moț.

serwelí adj. (d. păsări) moțat. serwiș s. 1. servire; furnizare. 2.

servire la masă. 3. tacâm; serviciu de masă. 4. (adm.) serviciu; birou. 5. ocupație; serviciu. 6. (sport) serviciu. // •serwiş yapmak a servi; a lucra; a munci. // •serwiş ílgísí interes de serviciu. • serwiş kapîsî poartă de serviciu. •serwis

merdúwení scară de serviciu. serwişindenkuwulgan adj. concediat. serwişindenkuwuw s. concediere.

serzenişçí adj. dojenitor.

serzeníş s. dojană; reproş.

serzeníşlí adj. dojenit.

ses I. adj. fonic; acustic. II. s. 1. voce (și fig.). 2. țipăt; urlet (de animal). 3. sunet; zgomot. **4.** (pol.) vot; votare; sufragiu. 5. (muz.) ton; tonalitate; intonație. // •itke ses bermek a da gură la câini; a striga la câini să nu mai latre. •ses bermek a-şi face auzită vocea; a răspunde la apel; a scoate sunete; a da glas; a-și da votul. • ses kótermek a ridica vocea; a se răsti; a vocifera. •ses şîgarmak a scoate sunete; a face zgomot; a face vocifera. şîgarmamak a nu scoate sunete; a tăcea. •ses yazmak a înregistra be bandă magnetică; a imprima be bandă magnetică. • sesí

batmak/buwulmak/kîsîlmak a i se înăbuşi vocea; a răguşi; a i se amortiza sunetul. •sesí şîga başlamak a prinde glas. •sesí şîkmamak a nu scoate sunete; a ∙sesín tăcea. alşaytîp yúkseltmek a-şi mlădia vocea. • sesín

batîrmak/buwmak/kîsmak a-i înăbuşi vocea; a-i amortiza sunetul. •sesín yeríne akelmek a-şi drege glasul. •seske salmak a supune la vot. •tílínden sesí taymak a agoniza; a intra în comă. // •ayak seslerí ropot de paşi; tropot. •billúr ses voce cristalină. •bir perdeden ses (muz.) unison. •ğîmşak ses voce • gúwen sesí (pol.) vot de încredere. hoş ses voce plăcută.
 kamuw sesí opinia publică; referendum. • kaytaruwğî ses (pol.) veto. • kekirdek/gîrtlak sesi (lingv.) sunet gutural. •sagîrman, yûksek ses men konîşîñîz! sunt surd, vorbiți cu voce tare!; •ses dalgalarî/ulkunlarî unde sonore. •ses hakkî drept de vot. •ses kagîşmasî cacofonie. •ses kalabalîgî rumoare. • ses kuwatî (d. sunete) volum. •ses sandîgî urnă de vot. •ses uyumî (lingv.) armonie sonoră. •silak sesí împuşcătură. • șóllíkte bakîrgan ses vocea celui care strigă în pustiu. yúksek • taa ses men konîşîñîz! vorbiți mai tare!: •umumiy kalk ses bermesí plebiscit. •yúksek ses men cu

sesalgan adj. votat; ales.

sesalmaștîrmasî s. (muz.) variațiune. sesaşîklîgî s. acustică (a unei săli).

s. (pol.) elector; votant; sesatkan alegător.

sesatuw s. (pol.) alegeri; votare; scrutin.

sesbatîrgan s. 1. (tehn.) silențiator; amortizor de zgomot; surdină. 2. (tehn.) tobă de eşapament.

sesbatîrma s. (tehn., d. zgomote) amortizare.

sesbatmasî s. răgușeală.

sesbergen s. (pol.) elector; votant; alegător.

sesberúw s. 1. (pol.) alegeri; votare; 2. răspuns. sesberúwden geşírmek supune la vot. // •aşîk sesberúw (pol.) vot deschis. •sesberúwnúñ soñîşî rezultatul votului. •sîrlî sesberúw (pol.) vot secret.

sesbílgílí adj. fonetic. sesbílgísí s. fonetică.

sesbílímí s. 1. fonologie. 2. acustică (știință).

sesbír adj. unanim.

sesbírlík s. unanimitate; unison.

sesbír-tílbír adv. în unanimitate; la

s. 1. (tehn.) silențiator; sesbuwgan amortizor de zgomot; surdină. 2. (tehn.) tobă de eşapament.

sesbuwma s. (tehn., d. zgomote) amortizare.

sesbuwuklugî s. răgușeală.

Sesel-Adalarî s. (topon.) Insulele Seychelles.

seselím s. rezonanță.

sesemúwğí adj. (fiz.) fonoabsorbant.

seseslígí s. (cinem.) dublai.

sesgeşírmegen adj. izolat fonic; izolat acustic.

seshîzîastî adj. (fiz.) infrasonic.

seshîzîústí adj. (fiz.) supersonic; ultrasonic.

sesíazaygan adj. (d. voci, sunete) înăbuşit; voalat. sesîbatîk adj. 1. (tehn., d. zgomote)

amortizat. ${\bf 2.}$ răgușit; înăbușit.

sesíbatkan adj. răguşit.

sesíbolmagan adj. afon.

sesíbuwuk adj. 1. (tehn., d. zgomote) amortizat. 2. răgușit; înăbușit.

sesíbuwulgan adj. răguşit.

inregistrat; imprimat. sesíkayîtlangan

sesíkesílgen adj. (d. voci, sunete) înăbuşit; voalat.

sesíkîsîk adj. 1. (tehn., d. zgomote) amortizat. 2. răgușit; înăbușit.

sesíkîsîlgan adj. răguşit.

sesíşîkmagan adj. tăcut; taciturn; linistit.

sesíşîkmama s. tăcere.

sesíşîkmaz adj. tăcut; taciturn;

sesíyazîlgan adj. (d. sunet) înregistrat; imprimat.

seskayîtlagan s. aparat de înregistrare; magnetofon.

seskayîtlama (d. sunet) s. înregistrare; imprimare.

seskendírúwğí adj. înfiorător.

seskengen adj. înfiorat; sperios; speriat.

seskenme s. tresărire; înfiorare; sperietură

seskenmek v.i. a tresări; a se înfiora; a se speria.

seskesme s. (d. voci, sunete) înăbuşire; voalare.

seskîsîklîgî s. răguşeală.

seskîskan s. 1. (tehn.) silențiator; amortizor de zgomot; surdină. 2. (tehn.) tobă de eșapament.

seskîsma s. (tehn., d. zgomote) amortizare.

seskóterúw s. ridicarea vocii; vociferare.

ses-kóz adj. audiovizual.

seslegen s. 1. ascultător; auditor. 2.
 ascultător; cuminte; docil; obedient;
 smerit.

seslegenler s., *pl.* audiență; ascultători.

sesleme s. ascultare.

seslemegen adj. neascultător.

seslemek v.t. a asculta. // •ğan kulagî man seslemek a fi numai urechi; a asculta cu atenție. •koy kawal seslegendiy seslemek a asculta cu urechile ciulite. // •sesle, kara, sus! ascultă, priveşte și taci!; •sizni dîkkat man sesliymen vă ascult cu atenție.

seslememe s. neascultare; neconformare.

seslengen adj. **1.** audiat. **2.** (d. convorbiri) interceptat.

seslenmek *v.i.* a fi ascultat; a se face ascultat; a chema; a striga.

seslí I. adj. 1. gălăgios; zgomotos; vocal. 2. fonic. II. s. (lingv.) vocală. //
•awuzaldî seslî (lingv.) vocală anterioară. •awuzartî seslî (lingv.) vocală posterioară. •geñîş seslî (lingv.) vocală deschisă. •seslî uyumî (lingv.) armonie vocalică. •tar seslî (lingv.) vocală închisă. seslîk s. sonoritate.

seslík-sedalîk s. sonoritate.

seslí-sedalî adj. gălăgios; zgomotos.

sesperdesí s. (muz.) ton; tonalitate; intonație; timbru.

ses-seda s. 1. voce; sunet; zgomot; vociferare; sonoritate. 2. veste; ştire; informație. // •ondan ses-seda yok nu există nicio veste de la el.

sessíz I. adj. mut; necuvântător. II. s. (lingv.) consoană. // •sessíz kalmak a rămâne fără voce; a rămâne tăcut; a amuți. // •ĝîmşak/mayîşkak sessíz (lingv.) consoană moale. •ótken sessíz (lingv.) consoană surdă. •sert/kattî sessíz (lingv.) consoană surdă. •sert/kattî sessíz (lingv.) consoană mut. •sessíz uyumî (lingv.) armonie consonantică.

sessízkalma adj. amuţire.

sessízlík s. linişte; tăcere.

sessíz-sedasîz *adv*. în linişte deplină; în tăcere; fără zgomot.

sessíz-solîksîz adv. în linişte deplină; în tăcere; fără zgomot. // •sessízsolîksîz keldîler au venit în linişte deplină.

ses-solîk s. vocea şi răsuflarea. // •sesí-solîgî kesílmek a i se tăia suflarea şi vocea; a-i pieri graiul.

sessí adj. fonetic.

sesşîgargan adj. sonor; care produce
sunete.

sessîgarmadan adv. pe tăcute; tacit. sessîgarmagan adj. tăcut; taciturn; linistit.

sessîgarmama s. tăcere.

sesşîgaruw s. vociferare; proferare; sonoritate.

sestabar s. (fiz.) detector de sunete.

sestîlîm s. (lingv.) silabă. // •aşîk
sestîlîmî (lingv.) silabă deschisă.
•kapalî sestîlîmî (lingv.) silabă

închisă.

sestílímlemek v.t. a silabisi. sestílímlengen adj. silabisit.

 $\mathbf{sestilimlenmek}\ v.i.$ a se silabisi.

sestílímlew s. silabisire.

sestílímlí adj. (lingv.) silabic.

sestutkan s. (fiz.) detector de sunete. sestúşmesí s. (lingv.) sincopă.

sesyazgan s. aparat de înregistrare; magnetofon.

sesyazma s. (d. sunet) înregistrare; imprimare.

seșenbe s. (cron., prsn.) marți.

sesbatîruw s. (tehn., d. zgomote) amortizare.

sesbuwuw s. (tehn., d. zgomote) amortizare.

seskayîtlaw s. (d. sunet) înregistrare; imprimare.

seskîsuw s. (tehn., d. zgomote) amortizare.

sesyazuw s. (d. sunet) înregistrare; imprimare.

set s. 1. dig; stăvilar. 2. (constr.) terasă; terasare. 3. (sport) set. 4. (fig.) obstacol; piedică.

setelğem s. (med.) pneumonie.

setelğemlí s. (med.) bolnav de pneumonie.

setire s. învelitoare; husă.

set-í kîtay iz.prsn. zid chinezesc.

setkurulgan adj. îndiguit.

setkuruw s. îndiguire.

setlí *adj.* **1.** *(constr.)* terasat. **2.** indiguit.

settóşelgen adj. (constr.) terasat.

settóşemesí s. (constr.) terasare.

sevinç s. bucurie; satisfacție; mulțumire.

sevinçlí adj. bucuros; satisfăcut; multumit.

seviye s. 1. nivel; grad; cotă (şi fīg.). 2. nivel; standard; uniformitate. // •bír seviyede la acelaşi nivel. •deñíz seviyesí nivelul mării. •yaşama seviyesí nivel de trai; standard de viată.

seviyeleşken *adj.* nivelat; standardizat; uniformizat.

seviyeleşme s. nivelare; standardizare; uniformizare.

seviyeleşmegen adj. nestandardizat;
neuniform.
seviyeleşmek v.i. a se nivela; a se

standardiza; a se uniformiza. seviyeleştírmek v.t. a nivela; a

standardiza; a uniformiza.

seviyelí adj. nivelat; gradat;

standardizat; uniform.
seviyelík s. uniformă. // •mektep

seviyelík s. uniformă. // • mektep seviyelígí uniformă şcolară.

seviyesítúşken adj. declasat.

seviyesíz *adj.* **1.** denivelat; degradat. **2.** nestandardizat; neuniform.

seviyesízleşken *adj.* denivelat; degradat.

seviyesízleşme s. denivelare; degradare.

seviyesízleşmek *v.i.* a se denivela; a se degrada.

se degrada. seviyesízleştírmek v.t. a denivela; a

degrada.

seviyesízleştírúwğí adj. degradant. seviyesízlík s. denivelare; degradare. seviyetúşúrmesí s. declasare.

sevk s. trimitere; expediere.

sevklí adj. expediat; trimis.

sevkulğeyş s. (mil.) strategie.

sevkulğeyşçi s. strateg.

sevkulğeyşlí adj. strategic. sevkulğeyşuzmanî s. strateg.

sewap s. (relig.) binefacere; faptă bună.

sewaplî *adj.* **1.** fîlantropic; caritabil. **2.** înlesnit; favorizat.

sewapsúygen s. filantrop; binefăcător.

sewapsúyúw s. filantropie; binefacere. **sewapsúnas** s. filantrop; binefăcător.

sewapşúnaslîk s. filantropie; binefacere.

sewda s. 1. dragoste; amor. 2. pasiune; înclinație. // •sewda șekmek a se topi de dragoste pentru cineva; a iubi pe cineva cu patimă; a fi îndrăgostit lulea. // •sewda filmí film de dragoste. •sewda ilanî declarație de dragoste.

sewda, gúl-yúzlí- s. (orn.) amorez cu fața de culoarea piersicii (lat., Agapornis roseicollis).

sewda, kîzîl-yúzlí- s. (orn.) amorez cu fața roșie (lat., Agapornis pullarius).

sewda, sarî-yakalî- s. (orn.) papagalul Agapornis; amorez (lat., Agapornis personata).

sewdakuşî, gúl-yúzlí- s. (orn.) amorez cu fața de culoarea piersicii (lat., Agapornis roseicollis).

sewdakuşî, kîzîl-yúzlí- s. (orn.) amorez cu faţa roşie (lat., Agapornis pullarius).

sewdakuşî, sarî-yakalî- s. (orn.) papagalul Agapornis; amorez (lat., Agapornis personata).

sewdalangan *adj.* îndrăgostit;

sewdalanmak *v.i.* a se îndrăgosti; a se amoreza.

sewdalanuw s. îndrăgostire; amorezare.

sewdalî adj. îndrăgostit; amorezat.

sewdam interj. iubirea mea!;

sewdaname s. scrisoare de dragoste.

sewdek s. (bot.) laptele-cucului (lat., Euphorbia helioscopia).

sewet s. (bot.) salcie; răchită; lozie; mlajă (lat., Salix viminalis).

sewet, ak- s. (bot.) salcie-albă (lat., Salix alba).

sewet, boz- s. (bot.) salcie; zălog (lat., Salix cinerea).

sewet, ğîlar- s. (bot.) salcieplângătoare; salcie-pletoasă (lat., Salix babylonica).

sewet, kîzîl- s. (bot.) răchită-roșie; mlajă; lozie (lat., Salix purpurea).

sewet, sarî- s. (bot.) salcie-galbenă (lat., Salix vitellina).

sewet-ğelbegesi s. (om.) pitulice fluierătoare (lat., Phylloscopus trochilus).

sewetí, eşkí- s. (bot.) iovă (lat., Salix caprea).

sewetlík s. răchitis.

sewet-meşkesí s. (bot.) văcălie-desalcie (lat., Trametes suaveolens).

sewet-sarîkaşî s. (om.) pitulice fluierătoare (lat., Phylloscopus trochilus).

sewettiy adj. mlădios; suplu; zvelt; ca salcia. // •sewettiy mayîşmak a se mlădia.

Seyf s. (antrop. m., arab.) "Sabie".

Seyfeddin/Seyfettin s. (antrop. m., arab.) "Sabia credinței".

Seyfiy s. (antrop. m., arab.) "Cel cu sabia".

Seyfulla(h) s. (antrop. m., arab.)
"Sabia lui Allah" (unul din cele 400 de
nume atribuite în Coran Profetului
Muhammed Aliyselam).

Seyide s. (antrop. f., arab.) "Stăpânitoarea".

sigortalî adj. (fin.) asigurat.

```
seyism I. adj. seismic; seismologic. II.
                                          siğil s. 1. registru. 2. matricolă. //
                                                                                     simetriyasîzlîk s. asimetrie.
                                            •siğilge geşírmek/kaytetmek
 s. seism.
                                                                                     simfonik adj. (muz.) simfonic.
seyismbílímğísí s. seismolog.
                                            a înregistra; a înscrie. •síğílín sílmek a radia; a exmatricula. //
                                                                                     simfoniya s. (muz.) simfonie.
                                                                                     simpatik adj. simpatic; plăcut.
seyismbílímí
                  I. adj.
                              seismic:
 seismologic. II. s. seismologie.
                                            •adliy siğil (jur.) cazier. •siğil kalemí registratură.
                                                                                     simpatiya s. simpatie.
                                                                                     simpatiyalî s. simpatizat; simpatizant;
sevismbílímlí
                       adj.
                                seismic;
 seismologic.
                                          siğilgegeşírílgen adj. înmatriculat;
                                                                                      sustinător.
seyismik adj. seismic; seismologic.
                                            înregistrat; înscris.
                                                                                     simpoziyon s. simpozion.
seyismlí adj. seismic; seismologic.
                                          siğilgegeşírúw
                                                             s. înmatriculare:
                                                                                     simptom s. simptom.
seyismograf s. seismograf.
                                            înregistrare; înscriere.
                                                                                     simptomatik adj. simptomatic.
seyismografiya s. seismografie.
                                          siğillî adj. înregistrat; înscris.
                                                                                     simptomlî adj. simptomatic.
seyismometre s. seismometru.
                                          siğilsíz
                                                                                     sim-siyah adj. negru intens.
                                                        adj.
                                                                  neînmatriculat:
seyit s. stăpân; stăpânitor; suveran.
                                            neînregistrat; neînscris.
                                                                                     sin s. mormânt.
Seyit
 eyit s. (antrop. m., arab.)
"Stăpânitorul" (unul din cele 400 de
                                          sihir s. farmec; vrajă.
                                                                                     sinagoga s. sinagogă.
                                                                                     Sinan s. (antrop. m., arab.) "Vârf de lance".
                                          sihirğí s. vrăjitor.
 nume atribuite în Coran Profetului
                                          sihirğílík s. vrăjitorie.
 Muhammed Aliyselam).
                                          sikke I. adj. monetar. II. s. monedă.
                                                                                     sinameke s. (bot.) siminichie (lat.,
sezdah num. (prsn.) treisprezece.
                                          sikkekana s. monetărie.
                                                                                                 angustifolia;
                                                                                                                    Senna
                                                                                       Cassia
sezgí s. intuiție.
                                                                                       officinalis).
                                          sikkekesken adj. monetar; lucrător în
sezgílí adj. intuitiv.
                                                                                     sinamekesí, sîzanak-
                                            monetărie.
                                                                                                                       (bot.)
                                                                                                                  s.
                                                                                                      (lat.,
                                                                                                                    Colute a
sezí s. simț; simțire; sentiment.
                                          sikkekesme s. fabricare de monede.
                                                                                      băsicoasă
sezílealgan adj. perceptibil.
                                          silak s. armă. // •silak astîna
                                                                                       arborescens).
                                                                                     Sinay-kuralayî s. (om.) mugurar de
sezílealmaz adj. imperceptibil.
                                            almak a lua sub arme; a înrola.
                                            •silak atmak a trage cu arma.
                                                                                                 (lat.,
sezíletan adj. perceptibil.
                                                                                      Sinai
                                                                                                              Carpodacus
sezílgen adj. intuit; perceput; simtit.
                                            •zewzek/sawut/yarak/silak
                                                                                       synoicus).
sezílír adj. perceptibil.
                                                                                     sindikat I. adj. sindical. II. s. sindicat.
                                            taşîmak a purta armă; a fi înarmat.
                                                •nuklear silak (mil.) armă
                                                                                       // •sindikat órgítí organizație de
sezílmeden
                adv. neobservat; pe
 neobservate; tiptil; fără a fi sesizat; fără
                                            nucleară. \bullet silak sesí împușcătură.
                                                                                       sindicat.
                                                                                                    sindikat
                                                                                                                     uzasî
 a fi perceput.
                                          silakkana s. (mil.) depozit de muniții.
                                                                                      sindicalist.
sezílmegen adj. neobservat; nesesizat;
                                          silaklandîrmak v.t. a înarma.
                                                                                     sindikatlîk adj. sindical.
                                                                                                       adj. sindical. II. s.
 neperceput.
                                          silaklangan adj. înarmat.
                                                                                     sindikatşî I.
sezílmek v.i. 1. a fi intuit. 2. a fi
                                          silaklanma s. înarmare.
                                                                                      sindicalist.
 simțit; a fi perceput.
                                          silaklanmak v.i. a se înarma. //
• ğañîdan silaklanmak a se
                                                                                     sindikatşîlîk s. sindicalism.
                                                                                     Singapur s. (topon.) Singapore.
sezílmez adj. imperceptibil.
                                                                                     singapurlî s., adj. singaporez.
sezîlmiykalîr adj. imperceptibil.
                                            reînarma.
sezílmiytan adj. imperceptibil.
                                          silaklanuw s. înarmare.
                                                                                     sinkronik adj. sincronic; simultan;
          s. sentiment; simțământ;
                                          silaklî
                                                    adj. armat; înarmat. //
                                                                                       concomitent.
sezím
                                            • silaklî isiyan insurecție.
 simtire.
                                                                                     sinkronism
                                                                                                                 sincronism;
                                                                                                        s.
sezme
           I. adj. senzorial. II. s.
                                          silaknîbîrakkan adj. dezarmat.
                                                                                      simultaneitate; concomitență.
 observare; sesizare; percepere; simtire.
                                          silaknîbîrakma s. dezarmare.
                                                                                     sinkronlîk
                                                                                                                 sincronism:
                                                                                                         s.
sezmek v.t. a simți; a percepe.
                                          silaksîz adj. neînarmat.
                                                                                      simultaneitate; concomitență.
                                          silaksîzlandîrîlgan adj. dezarmat.
sezmetîşî adj. extrasenzorial.
                                                                                     sinlík s. cimitir.
sezon s. sezon; stagiune; anotimp. //
                                          silaksîzlandîrmak v.t. a dezarma.
                                                                                     sinsiy
                                                                                                adj. (d. oameni) prefăcut;
 •fotbal sezonî (sport) sezonul
                                          silaksîzlangan s. dezarmat.
                                                                                       ascuns
 fotbalistic.
               •tiyatro
                                          silaksîzlanma s. dezarmare.
                                                                                     sinsiylík s. prefăcătorie; perfidie.
 stagiune teatrală.
                                          silaksîzlanmak v.i. a se dezarma.
                                                                                     sintaksa s. (gram.) sintaxă.
sezonlîk adj. sezonier.
                                          silaksîzlaşkan adj. dezarmat.
                                                                                     sintaksalîk adj. (gram.) sintactic.
sezúw I. adj. senzorial. II. s.
                                          silaksîzlaşma s. dezarmare.
                                                                                     sintaktik adj. (gram.) sintactic.
                                          silaksîzlaşmak v.i. a se dezarma.
 percepere; simtire.
                                                                                     sintetik adj. sintetic.
sezúwğí s. 1. (d. oameni) observator.
                                          silaksîzlaştîrmak v.t. a dezarma.
                                                                                     sinteza s. sinteză.
 2. senzor.
                                          silaksîzlîk s. neînarmare.
                                                                                     sintezalî adj. sintetic.
sfinks s. sfinx.
                                          silaksîzlanuw s. dezarmare.
                                                                                     sinus s. (mat.) sinus.
siçiliyelí s., adj. sicilian.
                                          silaksîzlaşuw s. dezarmare.
                                                                                     sinuzita s. (med.) sinuzită.
siderurğiya I. adj. siderurgic. II. s.
                                          silaktaş s. tovarăş de arme.
                                                                                     siper s. (mil.) pavăză; scut.
                                          silaktaşîgan s. 1. bandit; gangster. 2.
                                                                                     siraj s. 1. torță; făclie. 2. lampă;
 siderurgie.
siderurğiyalîk adj. siderurgic.
                                            slugă: lacheu.
                                                                                      felinar.
                                                                                      iraj s. (antrop. m., arab.) "Torța
luminoasă" (unul din cele 400 de nume
sifilis s. (med.) sifilis.
                                          silewsún s. (zool.) râs; linx (lat.,
                                                                                     Sirai s.
sifilislí adj. (med.) sifilitic.
                                            Lynx lynx).
                                          siliçiyum s. siliciu.
sifon s. (tehn.) sifon.
                                                                                       atribuite în Coran Profetului Muhammed
sigara s. tigară. // •bír kutuk
sigara un pachet de țigări.
•filtrelí sigara țigări cu filtru.
                                          silikat s. (chim.) silicat.
                                                                                       Aliyselam).
                                          silk s. categorie; strat; film; peliculă.
                                                                                     sirayet s. molipsire; contaminare. //
                                                                                       • sirayet bolmak a se contamina;
                                          silklí ad\bar{j}. în straturi; stratiform;
                                            stratificat.
                                                                                       a se molipsi. •sirayet etmek a
 •filtresíz sigara ce fel de țigări
                                          silk-silk adj. în straturi; stratiform;
 străine vindeți?; •ğîmşak sigara
                                                                                      contamina; a molipsi.
 țigări slabe. •nanelí sigara țigări
                                            stratificat.
                                                                                     sirayetlí adj. contaminat.
 mentolate. •sert sigara țigări tari.
                                          siloz s. siloz.
                                                                                     sirayetşí
                                                                                                   adj. (med.) molipsitor;

sigara başî muc de ţigară.
sigara káátí hârtie de ţigară.

                                                                                      contagios; transmisibil.
                                          silozlama s. însilozare.
                                          silozlamak v.t. a însiloza.
                                                                                     sirop s. sirop (şi med.). // •kuwat
                                                                                      siropî sirop tonic.
 •sigara kastasî dependent de
                                          silozlangan adj. însilozat.
 țigări. •sigara tabagî scrumieră.
                                          silozlanmak v.i. a se însiloza.
                                                                                     siroplî adj. siropos.
 •uşağakta sigara íşílmez la
                                                                                                s. sistem. // •banka
                                          silozlaw s. însilozare.
                                                                                     sistem
                                                                                       sistemí sistem bancar. • kúneş
 decolare nu se fumează. •yaprak
                                          siluweta s. siluetă.
 sigarasî țigară de foi; trabuc.
                                          sima s. 1. față; fizionomie; înfățișare.
                                                                                       sistemí
                                                                                                  sistem solar.
sigaraíşken s. fumător.
                                            2. figură; ins; cineva.
                                                                                       sistemí
                                                                                                  sistem metric. •sinir
                                                                                      sistemí (anat.) sistem nervos.
•súyek sistemí (anat.) sistemul
sigaraíşmegen adj. nefumător.
                                          simbol s. simbol.
sigorta s. 1. (fin.) asigurare. 2.
                                          simbolism s. simbolism.
 siguranță; garanție. // •sigorta
                                                                                       osos. \bullet \acute{u}yret\acute{i}m sistem\acute{\iota} sistemul
                                          simbolist s. simbolist.
                                                                                       de învățământ. •yazî sistemí
                                          simbollî adj. simbolic; simbolizat.
 etmek a asigura.
sigortağî
            s. agent de asigurare;
                                          simetrik adj. simetric.
                                                                                       sistem grafic.
                                          simetriya s. simetrie.
                                                                                     sistematik adj. sistemetic.
 asigurator.
sigortalamak v.t. (fin.) a asigura.
                                          simetriyalî adj. simetric.
                                                                                     sistemleşmegen adj. nesistematizat.
```

sistemleşmek v.i. a se sistematiza.

simetriyasîz adj. asimetric.

símíklíbóğek s. (zool.) melc (lat.,

```
sistemleşmeme s. nesistematizare.
sistemleştírílgen adj. sistematizat.
sistemleştírílmek
                        υ.i.
                             а
 sistematiza.
sistemleştírme s. sistematizare.
sistemleştírmek v.t. a sistematiza.
sistemlí adj. sistematic; sistematizat.
sistemsíz adj. nesistematizat.
sistemsízlík s. nesistematizare.
sitem s. 1. nedreptate; injustiție;
inechitate. 2. repros; reprosare.
sitte num. (arab.) şase.
sitte-aşar num. (arab.) şaisprezece.
sittîn num. (arab.) şaizeci.
siy I. num. (prsn.) treizeci. II. s. (muz.)
siyah adj. negru; de culoare neagră.
         s. călătorie; voiaj. //
sivahat
 •tayyare men siyahat etmek
 a călători cu avionul. // •deñíz
                          •kayday
 siuahatî
             croazieră.
 siyahat
              ettíñíz?
                          cum
             •siyahat arkadaşî
 călătorit?;
 tovarăș de călătorie. •siyahat ğolî
 rută; itinerar. •uzun siyahatlar
 călătorii lungi.
siyahatname s. jurnal de călătorie.
siyahiy adj. negricios.
siyahlangan adj. înnegrit.
siyahlanma s. înnegrire.
siyahlanmak v.i. a se înnegri.
siyahlatmak v.t. a înnegri.
siyam s., adj. siamez; din Siam.
siyamez s., adj. siamez; din Siam.
siyamğa I. adv. în limba siameză. II.
 s. (limba) siameză.
siyamlî s., adj. siamez; din Siam.
siyasa s. politică; diplomație. // •iş
 siyasa (pol.) politică internă. •tîş
 siyasa (pol.) politică externă.
siyasal adj. politic; diplomatic.
siyaset s. politică; diplomație. //
 •korkîzdîrma/gúwensallatma
 siyasetí politică de intimidare.
 • siyaset buhranî criză politică.
               şewrelerí
 siyaset
                              cercuri
 politice.
siyasetşí s. politician; diplomat. //
 •siyasetşî masuniyetî imunitate
 diplomatică.
siyasetşílík s. politică; diplomație.
         adj. politic; diplomatic. //
siyasiy
 • siyasiy evrak document politic.
 siyasiy
               faaliyet/teşebbús
 (pol.) demers diplomatic. •siyasiy
 ğeryúzíbílímí geografie politică.
 siyasiy
               hakklar
                             drepturi
 politice.
             siyasiy
                            iktisat
 economie
              politică.
                           siyasiy
 ílíşkíler (pol.) relații diplomatice.
                múnasebetlerníñ
 siyasiy
 iyadesí (pol.) restabilirea relațiilor
 diplomatice. •siyasiy partit (pol.)
 partid politic. •siyasiy paşaport
 paşaport
            diplomatic.
                           siyasiy
 tokînîlmazlîk
                           imunitate
 diplomatică.
                           siyasiy
                            misiune
 wazife/heyet legație;
 diplomatică. •siyasiy zaruriyet
 (pol.) criză politică.
siyasiybílímí s. științe politice.
siyasiyîlîmler s., pl. ştiințe politice.
      siyasiyílímler
                            doktorî
 doctor în științe politice.
siyasiyleşken adj. politizat.
siyasiyleşmek v.i. a se politiza; a fi
 politizat.
siyasiyleştírme s. politizare.
siyasiyleştírmek v.t. a politiza.
siyahlanuw s. înnegrire.
siydírmek v.t. a determina să urineze.
siyek s. (anat.) uretră.
```

```
siyenek s. (iht.) hering; scrumbie-de-
                                            2. de neuitat; nepieritor.
 Atlantic (lat., Clupea harengus).
                                          sílínmiykalîr adj. indelibil; nepieritor.
siyenek, ufak- s. (iht.) sardeluţă;

sprot (lat., Sprattus sprattus
                                          sílkelemek v.t. a scutura; a scutura
                                           de praf.
                                          sílkelenmek v.i. a se scutura; a se
 nhalericus).
Siyerra-Liyon s. (topon.) Sierra Leone.
                                            scutura de praf.
                                          sílkí s. tresărire (prin somn).
siyír s. 1. mers; desfășurare. 2.
 vizionare; contemplare. 3. spectacol.
                                          sílkíne-sílkíne adv. clătinat.
 // •siyírge ketmek a pleca la
                                          sílkíngen adj. scuturat; vibrator;
 plimbare. •siyîrîne ketmek a încânta; a fermeca; a vrăji. //
                                           tremurător.
                                                      s. convulsie; palpiatație;
                                          sílkínme
                                           puls. // •míy sílkínmesí (med.)
 • siuíríme kettí m-a fermecat.
siyíretken s. spectator; privitor.
                                            comoție cerebrală.
siyíretmek v.t. a privi; a contempla; a
                                          sílkínmek v.i. a se scutura; a se
                                           cutremura; a pulsa; a palpita; a se zdruncina. // •kaálbí sílkínmek
 viziona.
siyíretúw
                          contemplare;
 contemplație; vizionare.
                                            (med.) a-i palpita inima.
siyírgeketken adj. încântător.
                                          sílkínmeólşer s. seismometru.
siyírgeketúw s. încântare.
                                          sílkínmesîzgağîsî s. seismograf.
siyírğí s. spectator; privitor.
                                          sílkínmesîzgasî s. seismografie.
siyír-í sefer iz.prsn. trafic; circulație.
                                          sílkíntí s. 1. tresărire; palpiatație;
siyíríneketken adj. încântat; vrăjit.
                                            scuturare. 2. (med.) spasm; convulsie;
                                            contracție. 3. (med.) tic.
siyíríneketúw s. încântare; vrajă;
                                                       adj. (med.) spasmodic;
                                          sílkíntílí
siyme s. (pop.) urinare.
                                           convulsiv; cu contracții.
siymek v.i. (pop.) a urina.
                                          sílkítmek v.t. a determina să scuture.
siymen s. 1. paznic (al câinilor de
                                          sílkken adj. 1. zguduitor. 2. (med.)
 vânătoare). 2. gardian; străjer; strajă.
                                           convulsiv.
siyonism s. sionism.
                                          sílkme
                                                      s. scuturare; cutremur;
                                            zdruncinare. // •ğűrek tepmesí
siyonist s., adj. sionist.
siyran s. călătorie; voiaj.
                                            (med.) șoc apexian; impuls cardiac.
siyrek adj. rar.
                                          sílkmegekarşî adj. antişoc. //
siyrekleşken adj. rărit.
                                            sílkmegekarşî
                                                                   sáát
                                                                             ceas
siyrekleşmek v.i. a se rări; a deveni
                                           antisoc.
                                          sílkmeğîmşatkan s. (tehn.) amortizor.
 rar.
siyrekleştírmek v.t. a rări.
                                          sílkmek v.t. a scutura; a zdruncina. //
siyrekleşúw s. rărire.
                                            •kanat sílkmek a bate din aripi.
siyreklík s. raritate.
                                            •omîz sílkmek a ridica din umeri;
siyrek-siyrek adv. rar. // •siyrek-
                                           a strânge din umeri. •toz sílkmek
                                           a scutura praful. // •top

şebekelerní sílktí balonul a
 siyrek işe bea destul de rar.
sivrúsefer s. circulatie: trafic.
siyyah s. călător; voiajor.
                                            scuturat plasa.
siyyar adj. călător; ambulant; mobil.
                                          sílkúw s. fior; cutremur.
siyyare s. (astr.) planetă.
                                          sílkúwğí adj. înfiorător; cutremurător.
siyyarebílímğísí s. astrolog.
                                          sílmek v.t. a şterge; a radia. // •ğer
siyyarebílímí I. adj. astrologic. II. s.
                                            ústúnden sílmek a rade de pe fața
                                            pământului. • murunun sílmek a-
 astrologie.
siyyarebílímlí adj. astrologic.
                                            şi şterge nasul. •síğílín/kayîtîn
siyyarelerarasî adj. interplanetar.
                                            sílmek a radia; a exmatricula.
síbírtkí s. mătură.
                                          sílsíle s. 1. lant; şir. 2. lant; şirag. 3.
                                           înlănțuire. // •artkan sílsíle (mat.) progresie crescătoare. •dak
síbírtkíğí s. măturător.
              (antrop. f., arab.) "Cea
Sídika
 devotată".
                                            sílsílesí lant de
                                                                          munti.
sídík s. (pop.) urină.
                                            •tokîrawun sílsílesí şir de
sígíşmek v.i. (vulg.) a se acupla; a se
                                            cocori.
 împreuna.
                                          sílsílebaylagan adj. înşirat.
síğílísílíngen adj. exmatriculat.
                                          sílsílebaylatma s. înșirare.
síğílsílúw s. exmatriculare.
                                          sílsílebílímí s. genealogie.
sík s. (anat., vulg.) penis.
                                          sílsílebílímlí adj. genealogic.
                                          sílsílelí adj. înlănțuit; permanent;
síkmek v.t.
                 (vulg.) a acupla; a
 împreuna.
                                           continuu; neîntrerupt.
síldírmek v.t. a determina să șteargă;
                                          sílsílelík s. înlăntuire; permanentă;
 a determina să radieze.
                                           continuitate; legătură neîntreruptă.
síleğek
           s. ştergător.
                            // •ğam
                                          sílsílename s. genealogie.
 síleğekler
                   árúw
                               şalîşa
                                          sílsílenamelí adj. genealogic.
 ștergătoarele de parbriz funcționază
                                          sílsílebaylatuw s. înșirare.
                                          sílúw s. ştergere; radiere.
                                          sílúwlí adj. sters.
sílgeş s. radieră; gumă.
sílgí s. 1. cârpă de șters; ștergător. 2.
                                          símge s. simbol.
                                          símgeğí s. simbolist.
símgeğílík s. simbolism.
 burete (de șters tabla de clasă). 3.
 radieră; gumă. // •yazî sílgísí
 radieră.
                                          símgeleme s. simbolizare.
sílgíş s. (auto.) ștergător de parbriz.
                                          símgelemek v.t. a simboliza.
sílgúwğí adj. 1. cutremurător. 2.
                                          símgelengen adj. simbolizat.
 (med.) convulsiv.
                                          símgelenmek v.i. a fi simbolizat.
sílík adj. şters (şi fig.).
                                          símgelí adj. simbolic; simbolizat.
                    radiat; şters.
                                          símgírmek v.i., v.t. a sufla nasul.
sílíngen
           adj.
 •sílíngen karataktaday tablă
                                          símík s. 1. (anat.) mucoasă. 2. (biol.)
 ștearsă; nimicire totală; ignorarea celor
                                            secreție mucoasă; muc; mucus;
                                           mucozitate.
 petrecute.
sílínmek v.i. a se șterge; a se radia.
                                          símíklí adj. mucos.
```

sílínmez adj. 1. de neșters; indelibil.

digerat; asimilat;

digerare; digestie;

•sínír

notă

kaytîm

Helicidae sp.). síndírílgen adj. mistuit. síndírílmek v.i. (fiziol.) a fi digerat; a fi asimilat: a fi mistuit. s. digestie; asimilare; síndírím mistuire. síndírímlí adj. digerabil. **síndírímsíz** *adj.* nedigerabil. síndírmek v.t. (fiziol.) a digera; a asimila; a mistui. síndírúw s. asimilare: mistuire. síngen adj. impregnat; infiltrat. síngíl s. impregnat; infiltrat. síngíl-balaban s. (iht.) chefal-singhil (lat., Mugil auratus). síní s. tipsie; tavă; platou. sínír s. nerv (şi fig.). // •kóz sínírí (anat.) nerv optic. •sínír argînlîgî (med.) neurastenie. awuruwî (med.) nevralgie. •sínír kastalîgî (med.) nevroză. •sínír kastalîklarî (med.) boli nervoase. •sínír sistemí (anat.) sistem nervos. sínírbílímğísí s. (med.) neurolog. sínírbílímí I. adj. (med.) neurologic. II. s. (med.) neurologie. sínírbílímlí adj. (med.) neurologic. sínírlendírgen adj. enervant. sínírlendírmek v.t. a enerva. sínírlengen adi, enervat. **sínírlenme** s. enervare. sínírlenmek v.i. a se enerva. **sínírlí** *adj.* nervos. sínírlílík s. nervozitate. sínírtokîsî s. (anat.) țesut nervos. **sínme** s. impregnare; infiltrație. sínmek v.i. a impregna; a se infiltra în... síparís s. 1. lucru de comandă. 2. comandă; comandare; comandă. // •síparíş etmek a comanda; a da în lucru. síparísçí s. client. síparíscíler s., pl. clienții; clientelă. síparíşlí adj. comandat. síptí I. adv. pentru prima dată; pentru prima oară. II. num., adj. întâi; prim. III. s. (com.) saftea. // •bilmem, sipti uşkanîm nu ştiu, zbor pentru prima dată. •oyînnîñ síptí temsilí premiera piesei. •síptí defa keldím am venit pentru prima dată. •síptí kaytîm (ist.) epoca primitivă. tewúkesí istoria antică. •síptí kez prima dată. •síptí mektep şcoală primară. •síptí şaklar (ist.) premieră.

antichitate. •síptí temsil (teatr.) •síptí úyretím învățământul primar. síptí yardîm noktasî post de prim ajutor. síptíkaytîmlî adj. primitiv. síptíkaytîmlîk s. primitivism. síptílemek v.t. a face safteaua. síptílík s. pentru prima dată. **sírke** s. otet. sírke-gúlí s. (bot.) răsură; ruxandră (lat., Rosa gallica). sírke-karşîgî s. (ent.) musculiță-deoțet (lat., Drosophila). sírkeleşken adj. oţetit. sírkelesme s. otetire. sírkeleşmek v.i. a se oţeti. **sírkelí** adj. oțetit; cu oțet. sírkesuw s. oţet. sírke-şîbînî s. (ent.) musculiță-de-oțet (lat., Drosophila). síyíl s. (med.) neg.

∙síptí

síyíllí adj. cu negi; negos. síz pron. voi; dumneavoastră. // •banaa sízní karadîlar v-au căutat adineauri. •bíz ya síz noi sau voi. •síz men bír oyda tuwulman nu sunt de aceeași părere cu dumneavoastră. •síz men bir pikirdemen sunt de aceeași părere cu dumneavoastră. •síz ne sanetesíñíz? dumneavoastră ce credeti?; síz-bíz adv. împreună noi si cu voi; noi laolaltă. sízde pron. la voi; la dumneavoastră. // •şúndí newbet sízde acum este rândul vostru. sízden pron. de la/dinspre voi; de la/dinspre dumneavoastră. •sízden ewel keldík am venit înaintea voastră.

sízdiy pron. ca voi; ca dumneavoastră. pron. spre voi; vouă; spre dumneavoastră; dumneavoastră. // • ğerímní sízge beriyím vă ofer locul meu. • o yerî sîzge kelmez acolo nu e pentru dumneavoastră. •sízge bírşiy vaat et-almam nu vă pot promite nimic. •sízge borîşlî kaldîm vă rămân dator. **inanaman** vă •sízge •sízge minnettarman vă sunt recunoscător. •sízge nasihatîm sfatul meu pentru dumneavoastră. •sízge ne paydam tiyer? cu ce vă pot fi de folos?; •sízge şektíreğek bolmadîm n-am vrut să vă supăr. •sízge soñ dereğe medinmen vă sunt profund îndatorat. •sízge sóz bere almam nu vă pot promite. sízíň adj. vostru; voastră; vostri;

voastre; dumneavoastră. // •sízíñ de kórmeñíz lázîm trebuie să vedeți și dumneavoastră.

sízíňkí pron. al vostru; a voastră; al dumneavoastră; a dumneavoastră.

sízíňkíler pron. ai vostri; ale voastre; ai dumneavoastră; ale dumneavoastră. sízíňkísí pron. al vostru; a voastră; al dumneavoastră; a dumneavoastră.

izler pron. dumneavoastră.
• sízler ***--sízler keteğeksíñíz mí? dumneavoastră plecați cu trenul?; •ziyaret sîrasî sízlerde e rândul dumneavoastră să-mi faceti o vizită.

sízlerde pron. la dumneavoastră.

sízlerden pron. de la/dinspre dumneavoastră.

sízlerdiy pron. ca dumneavoastră. sízlerge pron. spre dumneavoastră. sízlerní pron. pe dumneavoastră.

sízlerníň adj. dumneavoastră.

sízlerníňkí pron. al dumneavoastră; a dumneavoastră.

sízlerníňkíler pron. dumneavoastră; ale dumneavoastră.

sízlerníňkísí pron. al dumneavoastră; a dumneavoastră.

sízlí-bízlí adv. împreună noi și cu voi; noi laolaltă.

sízní pron. pe voi; pe dumneavoastră. // •men sízní geşíriyím să vă arăt eu drumul. •sízní bek árúw añlayman vă înțeleg foarte bine. •sízní dîkkat man sesliymen vă ascult cu atenție. •sízní gene bekliymíz vă aşteptăm din nou. •sízní kúnler men bekledík vam aşteptat zile de-a rândul. •sízní raátsíz ettím v-am deranjat. •sízní tağiz etmek ístemedím

n-am vrut să vă deranjez. •sízní takip et-almayman nu pot să vă urmăresc.

sízníň adj. vostru; voastră; voștri; voastre; dumneavoastră. // •bo kórísíñíz konîda sízníñ părerea dumneavoastră în legătură cu această chestiune. • sízníñ yeríñíz baska bólmede dumneavoastră este compartiment.

sízníňkí pron. al vostru; a voastră; al dumneavoastră; a dumneavoastră.

sízníňkíler pron. ai vostri; ale voastre; ai dumneavoastră; ale dumneavoastră. sízníňkísí pron. al vostru; a voastră; al dumneavoastră; a dumneavoastră.

sîbîzğî s. fluier; sirenă.

sîçakay s. ghindă.
sîdîrgak s. copită despicată; copită deformată.

sîdîrîk s. julitură; zgârietură.

sîdîrîlgan adj. dezgolit; julit; zdrelit. sîdîrîlmak v.i. 1. a fi zgâriat; a fi julit;

a fi zdrelit. 2. a fi dezvelit; a fi dezgolit; a fi jupuit.

sîdîrma s. zdrelire; julire.

sîdîrmak v.t. 1. a zgâria; a juli; a zdreli. 2. a dezveli; a dezgoli; a jupui. // •mañlayterísín sîdîrmak a-l scalpa.

sîdîruw s. zdrelire; julire.

sîfat s. 1. calitate. 2. însuşire; caracteristică. 3. (gram.) adjectiv. // •adetiy sîfat (gram.) numeral. •belletmez sîfat (gram.) adjectiv nehotărât. •ișaret sîfatî (gram.) adjectiv demonstrativ. • sayî sîfatî (gram.) adjectiv determinativ. •sîfat (gram.) participiu. fiil/fiael •soraw sîfatî (gram.) adjectiv interogativ. •uaksîlîk/nitolîk •yakşîlîk/nitelík sîfatî (gram.) adjectiv calitativ. sîfîr s., num. zero.

sîga-sîga adv. strâns.

sîgaş s. 1. (tehn.) cârlig. 2. (tehn.) cuplaj; ambreiaj.

sîgîlgan adj. 1. timid; ruşinos. 2. plictisit. 3. restrâns; restricționat; micşorat; redus. 4. strâns; încleştat; contractat. 5. apăsat; presat; stors; comprimat.

sîgîlganhawalî adj. pneumatic.

sîgîlma s. 1. plictiseală. 2. rușine; timiditate; pudoare; trac.

sîgîlmak v.i. **1.** a se ruşina; a se intimida. **2.** a se plictisi. **3.** a se restrânge; a se restricționa; a se micșora; a se reduce. 4. a se strânge; a se încleșta; a se contracta. 5. a fi apăsat; a se presa; a fi stors; a se comprima. // •ğanî/işi sîgîlmak a-i fi cuiva urât; a se plictisi.

sîgîluw s. 1. plictiseală. 2. rușine; timiditate; pudoare; trac.

sîgînak s. adăpost; refugiu.

sîgîntî s. 1. necaz; neplăcere. 2. strâmtoare; strâmtorare; încurcătură; ananghie; criză. 3. suferință; chin; criză. // •sîgîntîda tabîlmak a fi la strâmtoare; a avea necaz. //

•zemane sîgîntîsî criză de timp. sîgîntîdatabîlgan adj. aflat în impas; strâmtorat; încurcat; jenat; stingherit.

sîgîntîgaogîragan adj. aflat în impas; strâmtorat; încurcat; jenat; stingherit.

sîgîntîgaogîraw s. impas: încurcare; strâmtorare; jenare; stingherire.

sîgîntîlî adj. 1. jenant; supărător. 2. jenat; stingherit; chinuit; necăjit. 3. în criză; de criză; critic.

- sîgîrga s. (orn.) grangur; gangur (lat., Oriolus oriolus).
- sîgîrga, kara- s. (orn.) babolinc (lat., Dolichonyx oryzivorus).
- sîgîrgasî, Afrika-altîn- s. (orn.)
 grangur african auriu (lat., Oriolus
 auratus).
- sîgîrgasî, Amerika- s. (om.) grangur american (lat., Icterus galbula).
- sîgîrgasî, kara-bawurlî- s. (orn.) grangur cu guşă neagră (lat., Icterus wagleri).
- sîgîrgasî, kara-eñselí-Kîtay- s. (om.) grangur chinezesc cu ceafă neagră (lat., Oriolus chinensis). sîgîşkan adj. (fig.) constrâns; presat.
- sîgîşma s. constrângere; presare.
- sîgîşmak v.i. 1. a se strânge; a se înghesui; a se presa; a se îndesa; a se încleşta. 2. a fi constrâns; a se forța; a se presa; a fi obligat. // •başî sîgîşmak a fi la strâmtoare; a fi în impas.
- sîgîştîrgan adj. coercitiv; presant.
 sîgîştîrîlgan adj. 1. strâns; înghesuit;
 presat; îndesat; încleştat. 2.
- constrâns; forțat; presat; obligat. sîgîştîrîlmak v.i. 1. a fi strâns; a fi înghesuit; a fi presat; a fi îndesat; a fi încleștat. 2. a fi constrâns; a fi forțat; a fi presat; a fi obligat.
- sîgîştîrma s. (fiz.) forță. //
 •sîgîştîrma birimi (mil.) unitate
 de forță.
- sîgîştîrmak v.t. 1. a strânge; a înghesui; a presa; a îndesa; a încleşta.
 2. a constrânge; a forța; a presa; a obliga. // •kóşege sîgîştîrmak a strânge pe cineva în colt; a-l încolți.
- sîgîştîruw s. 1. strângere; înghesuire; presare; îndesare; încleştare. 2. constrângere; forţare; presare; obligare. 3. chinuire; oprimare; asuprire; împilare.
- sîgîşuw s. constrângere; presare.
- sigît s. (farm.) pastilă; pilulă; tabletă; comprimat.
- sîguw s. 1. restrângere; restricționare; micșorare; reducere. 2. strângere; încleștare; contractare. 3. apăsare; presare; stoarcere; comprimare. 4. plictisire; sâcâire.
- sîguwğî adj. 1. plictisitor; sâcâitor. 2. (anat.) constrictor. // •sîguwğî adale (anat.) muşchi constrictor.
- sîğak I. adj. cald; călduros; termic; termal (și fig.). II. s. (meteo.) căldură. •ayagîna sîğak tókmek a-l întâmpina cu bucurie; a-l primi cu pâine și sare. // •bo yeri bek sîğak aici este foarte cald. • buwuwğî sîğak zăduf; toropeală; caniculă; căldură sufocantă. •ğaznîñ kúní sîğak bolîr vara este cald. •kanî sîğak amabil; simpatic; sociabil. •kún-kúnge hep sîğak bola de la o zi la alta se face tot mai cald. •sîğak ğeriyan termocurent; curent termic. •sîğak kanlî surâzător; zâmbitor; amabil; serviabil. •sîğak sút lapte cald. •yarîn sîğak bolağak mâine va fi cald.
- sîğakbergen adj. exotermic.
- sîğakkan(lî) adj. 1. (zool.) cu sânge cald. 2. afectuos; serviabil; surâzător; zâmbitor.
- sîğakkanlîk s. afectiune.
- sîğakkimiya s. termochimie.
- sîğakkimiyalî adj. termochimic.
- sîğaklîgîdeñíşmez adj. (fiz.) izoterm. sîğaklîk s. 1. căldură (și fig.). 2. (fiz.)

- temperatură. // •ortalîk siğaklîgî temperatură ambiantă. •sîğaklîk arttî temperatura a urcat. •sîğaklîk dereğesî grad de căldură. •sîğaklîknîñ birden deñişmesi (med.) şoc termic; termoplegie. •zorgaatkan sîğaklîk temperatură critică.
- sîğaklîkhaleketí I. adj. (fiz.) termodinamic. II. s. (fiz.) termodinamică.
- sîğaklîkhaleketlî adj. (fiz.) termodinamic.
- sîğaklîknizamğîsî s. (tehn.) termoregulator; termostat.
- sîğaklîkólşer s. termometru.
- sîğaklîkşaşkan *adj.* radiant.
- sîğaklîkşaşma s. (fiz.) radiație.
- sîğaklîkşaşuw s. (fiz.) radiație.
- sîğaklîkyaratîlmasî s. termogeneză. sîğakmîknatîslî adj. (fiz.) termomagnetic.
- sîğakmîknatîslîk s. (fiz.) termomagnetism.
- sîğakózeklí adj. termonuclear. //
 sîğakózeklí patlatma (mil.)
 bombă termonucleară.
- sîğaksuniykamîr s. substanţă termoplastică; substanţă care poate fi plastifiată la căldură.
- **sîğaksuniykamîrlî** *adj.* termoplastic; care poate fi plastifiat la căldură.
- sîğaksuwlî adj. hidrotermal.
- siğaksuwlîtedaviy s. (med.) hidroterapie.
- sîğak-suwuk I. adj. cald şi rece; cald sau rece. II. s. căldură şi frig; căldură sau frig. // •sîğak-suwuk haleketi (med.) şoc termic; termoplegie.
- sîğakşagîmlî adj. termoelectronic.
- sîğakşegírdeklí adj. termonuclear. // •sîğakşegírdeklí patlatma (mil.) bombă termonucleară.
- sîğaktadeñíşmez adj. (fiz.) termostabil; stabil la căldură. sîğaktasabit adj. (fiz.) termostabil;
- stabil la căldură. sîğaktedaviy s. (med.) termoterapie;
- vindecare prin caldură.

 sîğaktutar adj. termoizolator;
 termoizolant. // •sîğaktutar işe
- termos.
 sîğakyapîmşakkamîr s. substanţă
 termoplastică; substanţă care poate fi
 plastifiată la căldură
- sîğakyapîmşakkamîrlî adj. termoplastic; care poate fi plastifiat la căldură.
- sîğawul s. (zool.) şobolan; guzgan (lat., Rattus norvegicus). //
 sîğawul yîlî (cron.) anul şobolanului (conform vechiului calendar tătăresc).
- sîğawul-ití s. (zool.) şoricar.
- sîğawulî, ğupar- s. (zool.) bizam; ondatra (lat., Ondatra zibethica). sîğawulî, suw- s. (zool.) şobolan-deapă (lat., Arvicola sapidus).
- sîğawulî, tabîrga- s. (zool.) bizam; ondatra (lat., Ondatra zibethica).
- sîğawulî, úy- s. (zool.) şobolan-decasă (lat., Rattus rattus).
- sîğîm s. şnur; şiret.
- **sîhhat** s. sănătate.
- ${\bf s\hat{i}hhatl\hat{i}}\ adj.$ sănătos; teafăr (${\it sifig.}$).
- sîhhiy adj. igienic; sanitar.
- sîhhiye s. ocrotire a sănătății.
- **sîk** adj. des; frecvent.
- sîkî adj. 1. strâns; comprimat. 2. (fig.) riguros; strict. // •kolî sîkî bolmak a avea mână strânsă; a fi

- zgârcit; a fi avar. // •sîkî ğónetím (pol.) stare de asediu. •sîkî meç (sport) meci strâns.
- sîkkullanîlgan adj. uzitat.
- sîklaşkan adj. îndesit.
- sîklaşma s. îndesire.
- sîklaşmak v.i. a se îndesi; a deveni
 mai frecvent. // •saldîrmalar
 sîklaşa (mil.) atacurile se întețesc.
- sîklaştîrmak v.t. a îndesi.
- sîklaşuw s. îndesire.
- sîklet s. 1. greutate; povară. 2. (sport) categorie. // •awur sîklet (sport) categoria grea. •ğeñgîl sîklet (sport) categoria uşoară. •koraz sîklet (sport) categoria cocoş. •orta sîklet (sport) categoria mijlocie. •şîbîn sîklet (sport) categoria muscă. •túy sîklet (sport) categoria pană. •yarîğeñgîl sîklet (sport) categoria semiuşoară. •yarîmawur sîklet (sport) categoria semigrea. •yarîmorta sîklet (sport) categoria semigrea.
- sîklîk s. desime; frecvență.
- sîkma s. 1. restrângere; restricționare; micşorare; reducere. 2. strângere; încleştare; contractare. 3. apăsare; presare; stoarcere; comprimare. 4. plictisire; sâcâire. 5. constrângere; obligare. // •sîkma sîrga clips.
- sîkmak v.t. 1. a apăsa; a presa; a stoarce; a comprima. 2. (fig.) a plictisi; a sâcâi. 3. a strânge; a încleşta; a contracta. **4.** a restrânge; restricționa; a micșora; a reduce. 5. a constrânge; a obliga. // •ğanîn sîkmamak a nu se prăpădi cu firea. •kír/şamaşîr sîkmak a stoarce rufe. •kókíregíne sîkmak a strânge pe cineva la piept; a-l îmbrățişa. •kol sîkmak a-și da mâna cu cineva; a strânge mâna cuiva. •kolîn kapîga sîkmak a strânge pe cineva cu uşa. •tişlerin sîkmak a strânge din dinți; a răbda. // •pantobîm teran sîga pantoful mă strânge puțin.
- sîkmaş s. (tehn.) compresor.
- sîkmaşburumğa s. (tehn.)
- turbocompresor. **sîk-sîk** adj. foarte des; frecvent; deseori.
- sîktagan adj. care plânge; care jeleşte. sîktama s. plâns; plânset; plângere; ielire.
- **sîktamak** *v.i.* a plânge; a jeli.
- **sîktaw** s. plâns; plânset; plângere; jelire.
- **sîktawuk** *adj.* plângăcios; plângăreț.
- sîlagan adj. respectuos.
- sîlama s. respect; stimă.
- **sîlamak** *v.t.* a respecta; a stima. **sîlangan** *adj.* respectat; stimat.
- **sîlanmak** v.i. a fi respectat; a fi stimat.
- sîlaşma s. respect reciproc.
- **sîlaşmak** *v.i.* a se respecta reciproc; a se stima reciproc.
- sîlaşuw s. respect reciproc.
- sîlaw s. 1. respect; stimă. 2. premiu.
- sîlawberúw s. premiere.
- **sîlawlî** *adj.* **1.** respectat; stimat. **2.** premiat.
- sîldîrîm s. prăpastie; abis; genune; râpă; hău.
- **sîldîrîmlî** s. prăpăstios; abrupt.
- **sîltaw** s. amânare; suspendare; tergiversare; tărăgănare.
- **sîltawlama** s. amânare; suspendare; tergiversare; tărăgănare.
- **sîltawlamak** *v.t.* a amâna; a suspenda; a tergiversa; a tărăgăna.

- sîltawlamama s. promptitudine.
- sîltawlamay adv. prompt.
- **sîltawlangan** *adj.* amânat; suspendat; tergiversat; tărăgănat.
- sîltawlanmak v.i. a se amâna; a fi suspendat; a se tergiversa; a se tărăgăna.
- **sîltawlaw** s. amânare; suspendare; tergiversare; tărăgănare.
- **sîmarlama** s. **1.** însărcinare; încredințare. **2.** comandare; comandă.
- sîmarlamak v.t. 1. a da în lucru; a
 comanda. 2. a însărcina; a încredinţa.
 // •Allaga sîmarladîk! la
 revedere!;
- **sîmarlangan** *adj.* **1.** însărcinat; încredințat. **2.** comandat.
- **sîmarlanmak** v.i. **1.** a se însărcina; a se încredința. **2.** a se face comanda; a se comanda.
- sîmarlaw s. 1. însărcinare; încredințare. 2. comandare; comandă. sîmarlawğî s. client.
- sîmarlawğular s., pl. clientelă.
- **sîm-sîk** adj. foarte des; frecvent; deseori.
- sîm-sîkî adj. strâns legat. // •sîmsîkî baylamak a lega fedeleş. //
 •sîm-sîkî kapawlî închis
 ermetic.
- sînalgan adj. 1. testat; examinat; experimentat. 2. văruit; zugrăvit.
- **sînalmak** *v.i.* **1.** a fi testat; a fi examinat; a fi chestionat. **2.** a fi văruit; a fi zugrăvit.
- sînama s. văruire; zugrăvire.
- **sînamak** v.t. **1.** a testa; a examina; a experimenta. **2.** a vărui; a zugrăvi.
- sînar adj. fragil.
- sînaw s. test; examen; experiment;
 experiență; eseu. // •sînaw
 bermek a da examen. // •sózlí
 sînaw (univ.) examen oral; colocviu.
- sînawğî s. 1. examinator; experimentator. 2. eseist.
- sînawğuluk s. 1. examinare; experimentare. 2. eseistică.
- sînawkap s. eprubetă.
- **sînawlî** adj. testat; examinat; experimental.
- sînawuygan adj. fragil; casabil.
- sînawuyma s. fragilitate.
- sînawuyuw s. fragilitate.
- sîndîrgan adj. spărgător.
- sîndîrîlmak v.i. 1. a se ciobi; a fi spart; a fi rupt; a fi frânt. 2. (med.) a fi fracturat. 3. (fiz.) a fi refractat.
- **sîndîrma** s. şopron; cerdac; prispă; pridvor.
- sîndîrmak v.t. 1. a ciobi; a sparge; a frânge. 2. (med.) a fractura. 3. (fiz.) a refracta. // •belín sîndîrmak a-şi frânge mijlocul. •şaytannîñ bağagîn sîndîrmak a sparge ghinionul; a face pe dracu-n patru.
- sîndîruw s. şopron; cerdac; prispă;
 pridvor.
- sîngan adj. 1. fragil; casabil. 2. (fiz.) refractat. 3. ciobit; spart; frânt; rupt; fracturat.
- sînğap s. (zool.) veveriță (lat., Sciurus vulgaris).
- sînîf s. 1. clasă; categorie; tagmă. 2. (școl.) clasă; sală de clasă. //
 sînîfta bîrakmak a lăsa repetent. sînîfta kalmak a rămâne repetent. // •levazîm sînîfî (mil.) intendență. sînîfta kalgan úyrenğî repetent.
- sînîflama s. clasificare; categorisire. sînîflamak v.t. a clasifica; a categorisi. sînîflangan adj. clasificat; categorisit.

- **sînîflanmagan** *adj.* neclasificat; necategorisit.
- **sînîflanmak** v.i. a se clasifica; a se categorisi.
- sînîflanmaykalgan adj. neclasificat.
- sînîflaw s. clasificare; categorisire.
- sînîflî adj. clasificat; categorisit. sînîfsîz adj. neclasificat.
- sînîftankenar adj. în afara orelor de
- clasă; extrașcolar. **sînîftîşî** *adj.* în afara orelor de clasă; extrașcolar.
- sînîk adj. 1. frânt; spart. 2. (med.)
 fracturat.
- sînîr s. 1. graniță; frontieră. 2. limită.
- sînîrdaş adj. limitrof; vecin.
 sînîrdaşlîk s vecinătate (a unor state)
- sînîrdaşlîk s. vecinătate (a unor state). sînîrlama s. delimitare; mărginire; limitare.
- sînîrlamak v.t. 1. a limita; a delimita; a demarca. 2. a determina; a stabili.
- sînîrlangan adj. 1. limitat; delimitat; demarcat. 2. determinat; stabilit.
- sînîrlanmak v.i. a se limita.
- $\textbf{sînîrlartîşî} \ \textit{adj.} \ \text{extrateritorial}.$
- sînîrlawğî adj. limitator; limitativ.
- **sînîrlaw** s. delimitare; mărginire; limitare.
- **sînîrlî** *adj.* **1.** limitat; delimitat; demarcat. **2.** determinat; stabilit.
- sînîrsîz adj. 1. nelimitat; nedelimitat.2. nedeterminat; nestabilit.
- **sînma** s. 1. (fiz.) difracție; refractare. 2. (med.) fracturare. 3. ciobire; spargere; rupere; frângere.
- sînmak v.i. 1. a se ciobi; a se sparge; a se rupe; a se frânge. 2. (med.) a se fractura. 3. (fiz.) a se refracta. //
 •kolî-kanatî sînmak a i se tăia aripile; a-şi pierde curajul.
- **sînuw** s. **1.** *(fiz.)* difracție; refractare. **2.** *(med.)* fracturare. **3.** ciobire; spargere; rupere; frângere.
- sîpa s. (zool.) pui de măgar; măgăruș.
- sîpîra s. 1. masă (mobilă). 2. masă; mâncare; bucate. // •sîpîra ğîymak a strânge masa. •sîpîra salmak a pune masa. •sîpîraga otîrmak a sta la masă. // •alşak sîpîra/masa măsuță. •balaban sîpîra ospăț; banchet. •sîpîra arkadaşî comesean. •sîpîra órtísí față de masă. •sîpîra saytîn la fiecare masă. •sîpîra takîmî serviciu de masă; tacâm. totlanmaz sîpîra takîmî tacâmuri inoxidabile.
- sîpîrağî s. chelner; ospătar.
- sîpîrasalgan s. chelner; ospătar.
- sîpîrga s. mătură. // •miydan
 sîpîrgasî mătură de curte; târn.
 •şagîlganlî sîpîrga aspirator
 electric.
- sîpîrgağî s. măturător.
- sîpîrgaşeşegí s. (bot.) măturică (lat., Kochia scoparia).
- sîpîrga-ğawşanî s. (bot.) pelin-demături (lat., Artemisia scoparia). sîpîrgağî s. (om.) spârcaci; spurcaci (lat., Otis tetrax; Tetrax tetrax)
- sîpîrga-katîrtîrnagî s. 1. (bot.) drob (lat., Cytisus scoparius; Sarothamnus scoparius). 2. (bot.) bucşău; scai-de-papură (lat., Spartium junceum).
- sîpîrga-mideotî s. (bot.) pelin-de-mături (lat., Artemisia scoparia).
 sîpîrgaotî s. (bot.) sorg; mătură; mei-tătăresc (lat., Sorghum vulgare).
- sîpîrgaotî, tatlî- s. (bot.) sorg; mătură (lat., Sorghum

- saccharatum).
- sîpîrîlgan adj. măturat.
- sîpîrîlmak v.i. a se mătura.
- sîpîrîp-atîlgan adj. spulberat; stârnit.
- sîpîrîp-atuw s. spulberare; stârnire.
- sîpîrma s. măturare.
- sîpîrmak v.t. a mătura (şi fig.). //
 •sîpîrîp atmak a spulbera.
- sîpîruw s. măturare.
- **sîpkan** *adj.* descleştat; desprins; desfăcut; detaşat; dezlipit; scăpat.
- sîpma s. descleştare; desprindere; desfacere; detaşare; dezlipire; scăpare.
- **sîpmak** v.i. a se descleşta; a se desprinde; a se desface; a se detaşa; a se dezlipi; a fi scăpat.
- sîptîrîlgan adj. descleştat; desprins; desfăcut; detaşat; dezlipit; scăpat.
- **sîptîrîlma** s. descleştare; desprindere; desfacere; detasare; dezlipire; scăpare.
- sîptîrîlmak v.i. a se descleşta; a se desprinde; a se desface; a se detaşa; a se dezlipi; a fi scăpat.
- **sîptîrîluw** s. descleştare; desprindere; desfacere; detaşare; dezlipire; scăpare.
- sîptîrma s. descleştare; desprindere; desfacere; detaşare; dezlipire; scăpare.
- deslacere; detaşare; dezlipire; scapare. sîptîrmak v.t. a descleşta; a desprinde;
- a desface; a detaşa; a dezlipi; a scăpa. **sîptîruw** s. descleştare; desprindere; desfacere; detaşare; dezlipire; scăpare.
- **sîptîruwlî** *adj*. descleştat; desprins; desfăcut; detașat; dezlipit; scăpat.
- sîr s. 1. secret; confidență. 2. taină; enigmă; mister. // •sîr bermemek a ține la distanță/la respect. •sîrîn aşmak a-i dezvălui tainele; a-l da pe față; a se destăinui; a da în vileag. •sîrîn satmak a-i trăda tainele; a-l da pe față; a-l deconspira; a-l demasca; a-l da în vileag. // •sîr etíp în

secret; în taină; pe ascuns.

- s. 1. rând; şir. 2. bancă; banchetă; canapea. 3. tur; rând; oară; dată. 4. suită; serie. 5. ordine; aranjare. 6. prilej; ocazie. 7. (med.) criză. // •ald/mañlay sîrada bolmak a fi în primele rânduri. •sîra baylamak a forma rând. •sîra bermek a da rând la...; a ține seama de...; a da prilej. •sîra bîrakmak/taşlamak a lăsa rând. •sîra man kelmek a veni pe rând; a se succeda. •sîraga kírmek a intra la rând. •sîraga/sîra man **almak** a lua pe cineva la rând. •sîranî tutmak a ține rândul; a păstra rândul. •sîransîn tutmak ține cuiva rândul. •sîrasî kelmek/túşmek a-i veni rândul. •sîrasîn koldan túşúrmemek a nu scăpa ocazia. // •ald/ók sîra rândul din față. • așadakî sîralar rândurile de mai jos. $\bullet konîşmak$ sîrasî ocazie de a •manzume sîrasî vers; stih. •o sîralarda kelgen edî cam atunci venise. •sîra daklar lanț de munți. •sîra man pe rând. •sîra sayîsî (mat.) numeral ordinal. •sóz sîrasî kelgende apropo. •tam bo
 sîrada tocmai în acest timp. •ziyaret sîrasî sízlerde rândul dumneavoastră să-mi faceți o
- **sîraarasî** *adj.* interliniar; între linii; între rânduri.
- sîrabergen adj. cauzator.
- **sîraberílgen** *adj.* ocazionat; prilejuit; cauzat; provocat; determinat.
- **sîrada-bír** *adv.* din când în când; uneori; câteodată; ocazional.

sîradakî adj. următor.

sîradan adj. obişnuit; comun. // •sîradan bólík (mat.) fracție ordinară. •sîradan kíşí om simplu. \bullet siradan siy lucru comun. sîradanayîrîlgan adj. evidențiat; distins; remarcabil.

sîradanayîrîlma evidențiere; detaşare; remarcare.

sîradanlîk I. adj. simplu; modest. II. s. simplitate; modestie.

sîradansîkkan adi. neobisnuit: anormal.

sîradantîsî adj. prodigios; extraordinar; nemaipomenit.

sîrağa s. (med.) scrofuloză.

sîrağalî s., adj. (med.) scrofulos.

sîralama s. ordonare; însirare; dispunere.

sîralamak v.t. 1. a înşira; a înşirui. 2. a orândui; a rândui; a pune în ordine; a aranja. 3. a plasa; a pune în rândul...; 4. a enumera; a înșira.

sîralangan adj. orânduit; înşirat; dispus.

sîralanmagan neclasificat; adi. nealiniat.

sîralanmak v.i. 1. a se înşira; a se înşirui. 2. a se orândui; a se pune în ordine; a se aranja.

sîralaş s. clasor.

sîralaşma s. alternanță.

sîralasmak v.i. a alterna; a se alinia.

sîralgan *adj.* matlasat; vătuit.

sîralî adj. ordonat; aranjat; rânduit; înşirat; clasificat; categorisit.

sîralî-sîrasînda adv. la momentul potrivit; din timp; devreme.

sîralî-sîrasîz adv. în momente nepotrivite.

sîrama s. matlasare: vătuire.

sîramak v.t. a matlasa; a vătui.

sîraólşesí s. (agr.) marcator.

sîrasînakelgen normalizat: adj. redresat; regulat.

sîrasînasaluw normalizare; s. redresare; regulare.

sîrasînda adv. la momentul potrivit.

sîra-sîra adv. rânduri-rânduri. // •turnalar sîra-sîra keteler cocorii pleacă rânduri-rânduri.

sîrasîz adj. neclasificat; nealiniat.

sîrasîzgasî s. paragraf.

sîrasîzgasî-sîrasîzgasî adv. paragraf cu paragraf.

sîrasîzlîk s. nealiniere.

sîraşuw s. confesiune; mărturisire; destăinuire; dezvăluire; divulgare; revelatie.

sîrat s. cărare; potecă.

sîratîşî adj. neobişnuit; remarcabil. // •sîratîşî bir bala e un copil remarcabil.

sîratîşîbolganlar s., pl. evenimente; întâmplari importante.

sîratîşîolay s. eveniment; întâmplare importantă.

sîratşîk s. (dim.) cărăruie; potecuță.

sîraústí adj. extraordinar.

sîradagî adj. următor.

sîradagîsî s. cel următor.

sîradakîsî s. cel următor.

sîradan-alak s. (orn.) pasărea murre (lat., Uria aalge).

sîradanayîrîluw evidențiere; s. detasare: remarcare.

sîradan-deñíz-órdegí s. (orn.) eider (lat., Somateria mollissima).

sîradan-karkîldak s. (orn.) chiră de baltă; pescăriță de baltă (lat., Sterna hirundo).

sîradan-lakîrdak s. (orn.) flecar (lat., Turdoides caudaus).

sîradan-şegertkíğí s. (orn.) graur european (lat., Sturnus vulgaris). sîradan-şîyîrşîk s. (orn.) graur european (lat., Sturnus vulgaris). îrağaotî s. (bot.) brânca-porcului sîrağaotî (lat., Scrophularia scopolii).

sîrağaotî, şifalî- s. (bot.) buberic; buruiană-de-bubă (lat., Scrophularia nodosa).

sîralaşuw s. alternanță.

sîralaw ordonare: însirare: s. dispunere.

sîrbiyelî I. adj. sârbesc. II. s., adj.

sîrbílínmiykalîrğî (fil.) agnostic.

sîrbílínmiykalîrğîlîk (fil.) agnosticism.

sîrbír s. confident.

sîrbírlík s. confidență.

Sîrbîstan/Sîrbiye s. (topon.) Serbia. sîrbîstanlî I. adj. sârbesc. II. s., adj.

sârb.

sîrdaş s. confident.

sîrdaslîk s. confidentă.

sîrdaşmak v.i. a se confesa reciproc. sîrf I. adj. absolut; exclusiv. II. adv. în exclusivitate; numai.

sîrga s. cercel. // •kulagîna sîrga etmek a băga la cap. // •altîn sîrga cercei de aur. •sîkma sîrga clips.

sîrgalamak v.t. a împodobi cu cercei; a cercela.

sîrgalangan adj. împodobit cu cercei; cercelat.

sîrgalanmak v.i. a se împodobi cu cercei; a se cercela.

adj. împodobit cu cercei; sîrgalî cercelat.

sîrğî adj. ocult; mistic.

sîrğîlaşkan adj. mistificat.

sîrğîlaştîrma s. mistificare.

sîrğîlaştîrmak v.t. a mistifica.

sîrğîlaştîruw s. mistificare. sîrğîlîk s. ocultism; misticism.

sîrğîyar adj. (d. o persoană) discret.

sîrğîyma s. calitatea de a păstra o taină; discreție.

sîrğîyuw s. calitatea de a păstra o taină; discreție.

sîrîaşîlgan adj. divulgat; dezvăluit; revelat.

sîrîk s. 1. prăjină (și sport). 2. tighel. // •sîrîk atlamasî (sport) săritura cu prăjina.

sîrîklama s. tighelare.

sîrîklamak v.t. a tighela.

sîrîklangan adj. tighelat.

sîrîklaw s. tighelare.

sîrîklî adj. tighelat.

adj. ca o prăjină. // sîrîktay •sîrîktay kişi vlăjgan.

sîrîsatîlgan adj. deconspirat; demascat.

sîrîşka s. geam; sticlă.

sîrîşkaday adj. sticlos.

sîrka s. (med.) scorbut.

secret.

sîrkalî adj. (med.) scorbutic.

sîrkaw adj. bolnav; suferind.

sîrkaotî s. (bot.) talpa-lupului (lat., Chaiturus marrubiastrum).

 adj. secret; misterios; enigmatic; mistic. II. adv. // privat. particular: •sîrlî oyberúw/sesberúw (pol.)vot

sîrnîñústíaşîlîrğî adj. (fil.) gnostic.

sîrnîñústíaşîlîrğîlîk (fil.) s. gnosticism.

sîrp I. adj. sârbesc. II. s., adj. sârb. sîrpşa I. adv. sârbeşte; în limba sârbă. II. s. (limba) sârbă.

sîrsatuw s. deconspirare; demascare.

sîrsîra s. turtur.

sîrt s. 1. (geogr.) nord; miazănoapte. 2. spate; spinare. 3. muchie (de cuțit). 4. (geogr.) coastă; versant; povârniș. // •sîrtîn aylandîrmak a întoarce cuiva spatele; a-l abandona. •sîrtîn tíremek/tayamak a-şi propti spatele; a se încredere în...; // • pîşaknîñ sîrtî muchia cuțitului. •sîrt kutubî/ğehetí (geogr.) polul nord. •sîrt şantasî rucsac. •sîrt yarîkúresí[°] (geogr.) nordică.

sîrtaylandîruw s. neacceptare; refuz; respingere; declinare.

Sîrtbetí-Amerika s. (topon.) America de Nord.

sîrtbetí-amerikalî s., adj. nordamerican.

Sîrtbetí-Kore s. (topon.) Coreea de Nord.

sîrtbetí-korelí s., adj. nord-corean.

postp. îndărătul; dinapoia; sîrtî înapoia.

sîrtînda adv. **1.** în spatele; în spinarea; pe verso. 2. în nordul.

sîrtîndan adv. 1. din spatele; din spinarea; de pe verso. 2. din nordul.

sîrtka adv. 1. spre spate; îndărăt; înapoi. 2. spre nord.

sîrt-kamîş-aykabagî s. (orn.) lăcar nordic (lat., Acrocephalus dumetorum).

sîrt-kamîş-şîbawî s. (orn.) lăcar nordic (lat., Acrocephalus dumetorum).

sîrt-ketenkuşî s. (orn.) inăriță; țintar; pasărea inului (lat., Carduelis flammea; Acanthis flammea).

sîrtkî adj. de nord; septentrional. sîrtkîsî s. cel de nord; septentrional.

sîrt-kúnbatar s. (geogr.) nord-vest.

sîrt-kúntuwar s. (geogr.) nord-est.

sîrtlamak v.t. a lua în spate; a duce în spate; a căra în spinare.

sîrtlan s. (zool.) hienă (lat., Hyaenidae).

sîrtlî adj. nordic; de miazănoapte; septentrional.

sîrt-sîrtka adv. spate în spate.

sîrtşî adj. nordic; septentrional.
sîrtta adv. 1. în spate; în urmă; înapoi; dinapoi. 2. înspre nord.

sîrttan adv. 1. din spate; din urmă; dinapoi. 2. dinspre nord.

sîrtutar adj. (d. o persoană) discret.

sîrtutma s. calitatea de a păstra o taină; discretie.

sîrtutulgan adj. tăinuit.

sîrtutuw s. tăinuire.

sîrtústí adj. pe spate. // •sîrtústí ğaldaw (sport) înot pe spate.

sîsîldama s. sâsâit.

sîsîldamak v.i. a sâsâi.

sîsîldatmak *v.t.* a determina să sâsâie. sîsîltî s. sâsâit.

sîska adj. slab; plăpând; debil. // •sîska bolmak a fi slab.

sîskalîk s. slăbiciune; debilitate.

sîsîldaw s. sâsâit.

sîtîlgan adj. (d. ouă) spart.

sîtîlmak v.i. a se sparge (d. ouă). sîtma s. 1. (med.) friguri; malarie. 2.

nuia; vargă. sîtmak v.t. a sparge (d. ouă). // • ğîmîrta sîtmak a sparge ouă. sîtmalî adj. (med.) febril.

- sîtma-ğawşanî s. (bot.) năfurică; buruiană-de-țară; mătură-turcească (lat., Artemisia annua).
- sîtma-mideotî s. (bot.) năfurică; buruiană-de-țară; mătură-turcească (lat., Artemisia annua).
- sîtmaotî s. (bot.) năfurică; buruianăde-ţară; mătură-turcească (lat., Artemisia annua).
- **sîydîrmak** *v.t.* a determina să încapă; a determina să intre.
- sîyga s. (gram.) mod. // •bíldírme
 sîygasî (gram.) modul indicativ.
 •buyuruk/emír sîygasî (gram.)
 modul imperativ.
- sîyîn s. (zool.) elan (lat., Alces alces).
- sîyîr s. (zool.) vacă (lat., Bos taurus primigenius). // •sîyîr sawmak a mulge vacile. // •kara sîyîr bivol. •sîyîr etî carne de vită. •sîyîr penerî brânză de vacă. •sûyîr sútî lapte de vacă. •sûyîrî vacă de lapte.
- sîyîr, kara- s. (zool.) bivol (lat., Bos bubalus).
- sîyîr-buga s. vite; bovine.
- sîyîrîk s. julitură; zgârietură.
- sîyîrîlgan adj. dezgolit; julit; zdrelit.
- **sîyîrîlmak** v.i. **1.** a fi zgâriat; a fi julit; a fi zdrelit. **2.** a fi dezvelit; a fi dezgolit; a fi jupuit.
- sîyîr-karkarasî s. (orn.) stârc de cireadă (lat., Bubulcus ibis).
- sîyîrkuyrugî s. (bot.) coada-vacii (lat., Echium altissimum).
- sîyîrkuyrugî, kara- s. (bot.) captalannegru (lat., Verbascum nigrum).
- sîyîrkuyrugî, kîrmîzî- s. (bot.)
 capul-şarpelui (lat., Echium
 rubrum).
- sîyîrkuyrugî, túylí- s. (bot.) lumânare; lumânărică; corovatic (lat., Verbascum phlomoides).
- sîyîrkuyrugî, wakşeşeklî- s. (bot.) lumânărică; coada-lupului (lat., Verbascum thapsus).
- sîyîrma s. dezgolire; julire; zdrelire.
- sîyîrmak v.t. 1. a zgâria; a juli; a zdreli. 2. a dezveli; a dezgoli; a jupui.
- **sîyîr-şapurî** s. (orn.) stârc de cireadă (lat., Bubulcus ibis).
- sîyîrşîgî, Kîtay- s. (orn.) graur cu umeri albi; graur chinezesc (lat., Sturnus sinensis).
- sîyîrşîgî, pagot- s. (om.) graur de pagodă (lat., Sturnus pagodarum).
- sîyîrşîgî, Sebír- s. (om.) graur siberian (lat., Sturnus sturninus).
- sîyîrşîgî, tarla- s. (om.) graur american estic (lat., Sturnella magna).
- sîyîrşîk, ak-karînlî- s. (orn.) graur ametist (lat., Cinnyricinclus leucogaster).
- sîyîrşîk, ak-omîzlî- s. (orn.) graur cu
 umeri albi; graur chinezesc (lat.,
 Sturnus sinensis).
- sîyîrşîk, ak-yúzlí- s. (orn.) graur cu obraz alb (lat., Sturnus cineraceus).
- sîyîrşîk, alaşa- s. (om.) lăcustar pestrit (lat., Sturnus contra).
- sîyîrşîk, balaban-mawî- s. (orn.) graur albastru mare (lat., Lamprotornis chalybaeus).
- sîyîrşîk, enfes- s. (orn.) graur superb
 (lat., Lamprotornis superbus).
- sîyîrşîk, kara- s. (orn.) graur (lat., Sturnus unicolor).

- sîyîrşîk, kîzîl-tumşuklîgraur cu cioc roşu (lat., Spodiopsar sericeus; Sturnus sericeus).
- sîyîrşîk, mor- s. (om.) graur violet (lat., Lamprotornis purpureus).
- siyîrşîk, pembe- s. (om.) lăcustar (lat., Sturnus roseus; Pastor
- **sîyîrtîlî** s. (bot.) miruță; limba-boului (lat., Anchusa officinalis; Achusa officinalis).
- sîyîruw s. dezgolire; julire; zdrelire.
- sîyît adj. 1. plângăreţ; plângăcios. 2. neetanş; permeabil; care are scurgeri. sîyîtlîk s. permeabilitate.
- **sîylama** s. tratație; cinstire; ospătare; întreținere; desfătare; distrare.
- sîylamak v.t. a trata; a cinsti; a ospăta; a întreţine; a desfăta; a distra (oaspeţi).
- **sîylangan** *adj.* trataţ; cinstit; ospătat; întreţinut; desfătat; distrat.
- **sîylanmak** v.i. a fi tratat; a fi cinstit; a fi ospătat; a fi întreținut; a fi desfătat; a fi distrat.
- **sîylaw** s. tratație; cinstire; ospătare; întreținere; desfătare; distrare.
- sîymak v.i. a încăpea; a intra. //
 kabîna sîymamak a nu-şi mai găsi locul; a nu mai avea răbdare. • terîsîne sîymamak a nu-şi mai încăpea în piele; a nu-l mai ține pielea; a se mândri; a se făli.
- **sîymama** s. incompatibilitate.
- sîymaz adj. incompatibil.
- sîypalama s. mângâiere; dezmierdare.
 sîypalamak v.t. a mângâia; a dezmierda.
- **sîypalangan** adj. mângâiat; dezmierdat.
- **sîypalanmak** v.i. a fi mângâiat; a fi dezmierdat.
- **sîypalaşmak** *v.i.* a se mângâia reciproc; a se dezmierda reciproc.
- **sîypalatmak** *v.t.* a determina să mângâie; a determina să dezmierde.
- sîypalaw s. mângâiere; dezmierdare. sîypalawğî adj. mângâietor;
- dezmierdător. **sîypamak** *v.t.* a mângâia; a dezmierda.
- sîyrak s. (anat.) fibulă; peroneu.
 sîzalga s. tabel; listă. // •arttîrma
 sîzalgasî (mat.) tabla înmulţirii.
- sîzalgakáátí s. formular.
- **sîzanak** s. (med.) pustulă; veziculă; băsicută.
- **sîzanaklî** s. (med.) pustulos; vezicular; cu băşicuțe.
- sîzanakotî s. (bot.) otrățelul-bălților (lat., Utricularia vulgaris).
- sîzanak-sinamekesí s. (bot.) băşicoasă (lat., Colutea arborescens).
- sîzdîrmak v.t. a determina să linieze.
- sîzga s. 1. grafic; diagramă. 2. grafică; grafie. // •sîzga sanatî artă grafică. •sîzga tertibi sistem grafic.
- sîzgabílímğísí s. grafolog.
- sîzgabílímí s. grafologie.
- sîzgabílímlí *adj.* grafologic. sîzgağî s. grafician.
- sîzgalar s., pl. poligrafie.
- **sîzgalarlî** adj. poligrafic.
- sizgalarii aaj. pongrano
- sîzgalî adj. grafic.
- sîzgaş s. riglă.
- sîzgî s. 1. linie. 2. (mat.) dreaptă. 3. rid. 4. cută; pliu. 5. bară. 6. (fig.) trăsătură; caracteristică. 7. (sport) punct. // •sîzgî hesabî man ğeñmek a câştiga la puncte (sport).

- •sîzgî kazanmak a câştiga puncte (sport).
- sîzgîğî adj. (mat.) liniar.
- sîzgîlî adj. 1. liniat. 2. liniar.
- sîzgîlîk s. riglă.
- sîzî s. junghi; durere (ascuțită).
- sîzîk s. linie. // •sîzîk tartmak a trage linie; a linia. // •ana sîzîk trăsătură caracteristică.
- •búgúk/búkriygen sîzîk (mat.) linie curbă. •ğatay sîzîk (mat.) orizontală. •ğatay/ufkiy sîzîk (mat.)
- (mat.) linie orizontală.

 kesíşken/tabîşkan sîzîklar
 (mat.) drepte concurente
- (mat.) drepte concurente.
 •kesişmegen/tabîşmagan
- sîzîklar (mat.) drepte neconcurente.
 kobîk sîzîk (mat.) linie frântă.
 koşak/koşît sîzîklar (mat.) linii paralele.
 sîzîk parşasî (mat.) segment.
 tam kóndelen sîzîk (mat.)
 linie perpendiculară.
- •tík/túşken/şakuliy sîzîk (mat.) linie verticală. •tiygen sîzîk tangentă. •tora/dogrî sîzîk (mat.) linie dreaptă.
- **sîzîkarasî** *adj.* interliniar; între linii; între rânduri.
- sîzîk-kuyruklî-suwbúrkút s. (orn.) vultur de mare mic (lat., Haliaeetus leucoryphus).
- sîzîklamak v.t. 1. a linia; a trasa. 2. a sublinia. 3. a desena. 4. a descrie; a relata. 5. a zgâria. 6. (mat.) a construi; a desena. // •astîn sîzîklamak a sublinia; a accentua; a evidenția.
- sîzîklî adj. dungat; vărgat. //
 sîzîklî eteklîk fustă cu dungi.
 sîzîklî kumaş (text.) stofă reiată.
- sîzîklî-ğeleşe s. (om.) silvie porumbacă (lat., Sylvia nisoria).
- sîzîklî-kamîş-aykabagî s. (om.) lăcar de pipirig (lat., Acrocephalus paludicola).
- sîzîklî-kamîş-şîbawî s. (om.) lăcar de pipirig (lat., Acrocephalus paludicola).
- sîzîklî-kumtawuk s. (orn.) fugaci pătat (lat., Calidris melanotos).
- sîzîklî-şîrîldak s. (om.) greluşel dungat (lat., Locustella lanceolata).
- sîzîklî-tokîmağî s. (om.) pasăre
 tesător cu dungi (lat., Ploceus
 manyar).
- sîzîklî-yapalak s. (om.) huhurez dungat (lat., Strix varia).
- sîzîkşîk s. (tipogr.) cratimă; linioară.
- sîzîktartuw s. liniere.
- sîzîlgan adj. liniat; subliniat.
- sîzîlmak v.i. 1. a se linia; a fi liniat. 2. a se sublinia; a fi subliniat.
- sîzîltî s. lamentare; văicăreală.
- sîzîm s. (mat.) construcție.
- sîzîntî s. zgârietură.
- sîzlama s. 1. (med.) junghi; înțepătură; durere ascuțită. 2. lamentare; văicăreală; tânguială.
- sîzlamak v.i. 1. (med.) a-l înjunghia; a avea junghiuri; a-l înțepa; a avea dureri ascuțite. 2. a se lamenta; a se văicări; a se tângui. // •ğîlap sîzlamak (d. copii) a scânci. •viğdanî sîzlamak a-l mustra conștiința; a avea remuşcări; a se căi.
- sîzlaşmak v.i. a se tângui (laolaltă).
- sîzlaw s. 1. (med.) junghi; înțepătură; durere ascuțită. 2. lamentare; văicăreală; tânguială.
- sîzma s. 1. liniere; trasare. 2.subliniere. 3. desenare; desen. 4.
- descrieere; relatare. 5. zgâriere. 6.

(mat.) construire; desenare. sîzmak v.t. 1. a linia; a trasa. 2. a sublinia. 3. a desena. 4. a descrie; a relata. **5.** a zgâria. **6.** (mat.) a construi; a desena. // •astîn sîzmak a sublinia; a accentua; a evidenția. ózlíkníň astîn sîzmak nuanța. $\bullet t \hat{i} \hat{s} \hat{i} n s \hat{i} z m a k$ a contura. sîzuw s. linie; dungă. sîzuwlî adj. 1. liniat. 2. subliniat. skala s. 1. (muz.) gamă. 2. (tehn.) scală. skandal s. scandal. **skandinaf** s., adj. scandinav. skandinaviyelí s., adj. scandinav. ske¢ s. scheci. skelet s. (anat., constr.) schelet; osatură. **skelettiy** adj. scheletic. skema s. schemă. **skemalî** adj. schematic. s. schiuri; schi. // •skiy yapmak a schia. skiytaygan s. schior. skizofreniya s. (med.) schizofrenie. skleroza s. (med.) scleroză. skolastik adj. scolastic. skolastika s. scolastică. skont s. 1. (com.) rabat; reducere. 2. (fin.) scont. skor s. (sport) scor. skorbut s. (med.) scorbut. skorbutlî adj. (med.) scorbutic. **skosiyelí** s., adj. scotian. Skosiye-kîyîşawuzî s. (orn.) forfecuță scoțiană (lat., Loxia scotica). skrima s. scrimă. skrimağî s. scrimer. skuter s. scuter. slaf s., adj. slav. slovak s., adj. slovac. Slovakiye s. (topon.) Slovacia. slovakiyelí s., adj. slovac. slovakşa I. adv. în limba slovacă. II. s. (limba) slovacă. sloven s., adj. sloven. slovenše I. adv. în limba slovenă. II. s. (limba) slovenă. **Sloveniye** s. (topon.) Slovenia. **sloveniyelí** s., adj. sloven. smokink s. smoching. sobă. •şagîlgan/elektrik sobasî reșou electric. sobağî s. sobar. soçiyal adj. social. soçiyalism s. socialism. soçiyalist s., adj. socialist. soçiyallaşkan adj. socializat. soçiyallaşma s. socializare. sociyallaşmak v.i. a se socializa. socivallastîrma s. socializare. soçiyallaştırmak v.t. a socializa. soçiyallaştîruw s. socializare. soçiyallaşuw s. socializare. soçiyoloğik adj. sociologic. sociyoloğiya s. sociologie. sociyoloğiyağî s. sociolog. soçiyoloğiyalî adj. sociologic. soçiyolok s. sociolog. (chim.) sodă. 2. apă **soda** s. **1.** gazoasă; sifon. sodiyum s. (chim.) sodiu. // •klor sodiyumî (chim.) clorură de sodiu. sodîrgay, kara-moyînlî- s. (orn.) brumăriță cu gât negru (lat., Prunella atrogularis). sodîrgay, súrmelí- s. (orn.) brumăriță

ochioasă (lat., Prunella ocularis).

sodîrgayî, Arap- s. (om.) brumăriță

sodîrgayî, dak- s. (orn.) brumăriță de

arabă (lat., Prunella fagani).

sîzmak - solgînlaşuw stâncă (lat., Prunella collaris). lampadar. şîragî sokaknîñ sodîrgayî, orman- s. (orn.) brumăriță obír başînda în celălalt capăt al de pădure (lat., Prunellastrăzii. •tar sokak uliță; ulicioară. modularis). sokaklîk s. prostituție. sodîrgayî, Sebír- s. (om.) brumăriță sokakotîragî s. băncuță în fața curții siberiană (lat., Prunella țărănești; stănoagă. adj. chior; orb. // •sokîr montanella).sokîr sofa s. sofa. bîrakmak a lăsa orb pe cineva; a-i lua văzul. // •ekí kózí sokîr orb. sofism s. sofism. **cofi** *adj.* preacredincios; cuvios; evlavios; pios; cucernic. sofî •sokîr kóşe unghi mort. sokîrbîrakma s. orbire. Sofî, Dokîz-(topon.) ("Nouă sokîrday adv. orbeşte. s. $cuvio \$i") \ {\tt Gr\"{a}dina} \ (jud. \ {\tt Constan} \sharp a).$ sokîrğa adv. orbeşte. Sofilar/Sufilar- s. (topon.) ("Cuvioşii") **sokîrkalgan** *adj.* orbit. Credința; Suflaru (jud. Constanța). sokîrlîk s. orbire. sofîlîk s. evlavie. sokmak v.t. 1. a introduce; a băga; a sofîr s. (bot.) lăsnicior; buruiană-devârî. 2. (d. insecte) a înțepa. 3. (d. dalac; umbra-nopții (lat., Solanum reptile) a muşca. 4. a lovi; a bate. // dulcamara). •kol sokmak a bate din palme; a aplauda. •kolîn sokmak a-şi vârî sofîr, kara- s. (bot.) zârnă; lăsnicior (lat., Solanum nigrum). mâinile. • kundak sokmak a face sofora s. (bot.) salcâm-japonez; soforă intrigi. Sokotra-kalîntumşugî (lat., Sophora japonica). botgros de Socotra; botgros cu aripi sogan // kiyipíne sogan toramak a-i strica cuiva tot cheful; aurii (lat., Rhynchostruthus a-l indispune. // •arpaşîk soganî socotranus). Sokotra-karabatagî arpagic. •yeşil sogan ceapă verde. (orn.) soganak s. (bot., anat.) bulb. cormoran de Socotra (lat., Soganlîk s. (topon.) Soanlic (astăzi Phalacrocorax nigrogularis). cartier al localității Greci) (jud. Tulcea). Sokotra-şakragî s. (orn.) botgros de sogan s. (bot.) ceapă (lat., Allium Socotra; botgros cu aripi aurii (lat., Rhynchostruthus socotranus). cepa). sogan, baş- s. (bot.) ceapă (lat., sokta s. elev; școlar; student. soktalîk I. adj. studențesc; școlar. II. Allium cepa). soganî, ada- s. (bot.) ceapă-de-mare (lat., Urginea maritima; Scilla s. studentie. soktî s. (gastron.) sugiuc; cârnat; maritima). mezel; salam. soganî, akyîldîz- s. (bot.) băluşcă; sol I. adj. stâng. II. s. 1. partea stângă; stânga. 2. (geogr.) răsărit; est; orient. // •șáșímní sol yaktan găiniță; ceapa-ciorii Ornithogalum umbellatum). soganî, eşalot- s. (bot.) haşmă; ceapă-franțuzească; eşalot (lat., ayîrînîz! făceți-mi cărarea pe stânga!; $\bullet sol ayak$ piciorul stâng. Allium ascalonicum). •sol işaretí bîzîk este defect soganî, kanara- s. (bot.) ceapăsemnalizatorul din stânga. •sol kol ciorească; ceapă-de-tuns (lat., mâna stângă. Allium fistulosum). **sol** s. (muz.) sol. solak adj. stângaci. sogankewer s. (bot.) praz (lat., Allium porrum ampeloprasum). solakay adj. stângaci. solakaylîk s. stângăcie. sogîlgan adj. (d. oameni) înfigăreț; băgăreț. solaklîk s. stângăcie. sogîlmak v.i. a intra; a se băga (și solda adv. în stânga. soldakî adj. care este în stânga. fig.). sogîm s. 1. sacrificiu; jertfire. 2. jertfă; soldan adv. 1. din stânga. 2. estic; din ofrandă; prinos. 3. lovitură; bătaie. 4. est. // •soldan ekínğí al doilea de la stânga. întepătură; muscătură. sogîş s. batere. **soldagî** adi, care este în stânga. sogîşkan adj. beligerant; combatant. soldagîsî s. cel care este în stânga. • kutuluş ğolînda soldakîsî s. cel care este în stânga. sogîşkanlar yaşasînlar! să s. decolorare; trăiască cei care luptă pentru veştejire. eliberare!; **soldîrmak** v.t. **1.** a decolora. **2.** a ofili; sogîşma s. bătălie; luptă; ciocnire. // a vesteji. • deñíz sogîşmasî bătălie navală. soldîruw s. decolorare; ofilire; veştejire. sogîşmak v.i. a se lovi; a se bate; a se solfej s. (muz.) solfegiu. lupta; a se ciocni. solga adv. spre stânga. // •solga sogîşuw s. bătălie; luptă; ciocnire. aylanîş curbă la stânga. •solga aylanmak yasak interzis a vira la soguw s. lovire; batere. sohbet s. conversație intimă; discuție stânga. •solga zikzak curbă amicală; dialog. dublă, prima la stânga. sohbetbolgan adj. discutat. solgan adj. 1. ofilit; veştejit. 2. **sohbetlí** *adj.* discutat; prelucrat. decolorat; pal. sokak s. stradă. // •sokak solgîn adj. 1. ofilit; veştejit. 2. decolorat; pal. // •şîrayî solgîn yapmak a face trotuarul; a se prostitua. •sokakka túşmek a cădea în desfrâu; a face trotuarul. // solgînlaşkan adj. 1. decolorat; pal. 2.

ofilit; veştejit.

a se ofili; a se veşteji.

veştejire.

veştejire.

solgînlaşma s. 1. decolorare. 2. ofilire;

solgînlaşmak v.i. 1. a se decolora. 2.

solgînlaşuw s. 1. decolorare. 2. ofilire;

•awlak sokak stradă dosnică.

•kíşkene sokak stradelă. •kyor

sokak stradă înfundată; stradă

dosnică. • şîkmaz sokak stradă

fundătură.

prostituată.

balasî copilul străzii.

sokak

sokak

sokak

înfundată;

apakayî

solgînlîk s. 1. decolorare; paloare. 2. ofilire; veştejire. solğî s. de stânga; stângist. solğîlîk s. stângism. **solidarism** s. solidaritate. solist s. solist. // •solistníñ reçitalî recitalul solistului. solîgîkîsîlgan adj. sufocat; înecat; înăbusit. solîgînalmadan adv. pe nerăsuflate. solîğan s. (ent.) râmă (lat., Lumbricus terrestris). solîk I. adj. ofilit; veştejit. II. s. răsuflare; suflare; respirație; gâfâit. // •solîk aldîrmamak a nu da răgaz nici să respire. •solîk almak a inspira; a respira. // •solîk yúzlí cu fața palidă. solîkaluw s. aspirare; inspirare. solîkkîsîlmasî s. sufocare; înecare; înăbusire. solîklamak v.i. a gâfâi; a respira. solîma s. răsuflare; suflare; respirație; gâfâit. solîmak v.i. a gâfâi; a respira. solîngaş s. branhie. **solîngaşlî** *adj.* branhiat. solînîm S răsuflare; suflare; respirație; gâfâit. solînmak v.i. a respira. solîstis s. (astr.) solstițiu. solîş s. răsuflare; suflare; respirație; gâfâit. // •solîşî taraymak a i se tăia suflarea. •solîşîn işerge almak a-și reține suflarea; a tăcea mâlc; a tăcea chitic. solîşborîsî s. (anat.) trahee. solîşborîşîgî s. (anat.) bronhie. solîw s. răsuflare; suflare; respirație; gâfâit. solkollî adj. stângaci. solkollîlîk s. stângăcie. sollamak v.i. a trece pe partea stângă. sollî adj. răsăritean; estic; oriental. solma s. 1. decolorare. 2. ofilire; veştejire. solmagan adj. neofilit; neveștejit. **solmak** v.i. **1.** a se ofili: a se vesteii. **2.** a se decolora. // \bullet sararîp solmak a se ofili. // •ekí kún arasînda solgan da kúygen în decurs de două zile și-a pierdut vigoarea. solmama s. trăinicie; durabilitate. solmaykalgan adj. neofilit; neveştejit. solmaykalîr *adj.* durabil. solmaz adj. 1. care nu se ofileşte; care nu se decolorează. 2. trainic; durabil. **solmazşeşek** s. (bot.) busuioc-roşu (lat., Amaranthus caudatus). solo s. (muz.) solo. soluw s. 1. decolorare. 2. ofilire; veştejire. som adj. 1. masiv. 2. pur; curat;

de aur; aur masiv.

somaliy s., adj. somalez.

II. s. (limba) somaleză.

castanopterus).

somîn s. piuă; piuliță.

(mat.) număr concret.

somîtlaşkan adj. concretizat.

somaleza

torquata).

(lat.,

salar).

Somaliye s. (topon.) Somalia.

(lat.,

Saxicola

somaliyelí s., adj. somalez.

neamestecat. // $\bullet som \ altin \ lingou$ somaliyğe I. adv. în limba somaleză. Somaliye-torgayî s. (orn.) vrabie Passer somaran s. (orn.) mărăcinar; pietroșel torquata somga s. (iht.) somon (lat., Salmo somît adj. concret. // •somît sayî

somîtlasuw s. concretizare. sonata s. (muz.) sonată. sonda s. sondă (și med.). sondaj s. sondaj. sondalama s. sondare. sondalamak v.t. a sonda. sondalaw s. sondare. sonet s. sonet. son I. adj. ultim; din urmă; final. II. adv. după; în urma...; III. postp. de vreme ce; întrucât; fiindcă; deoarece; pentru că. IV. s. 1. sfârșit; capăt. 2. terminare; încheiere. // •soñ bermek a pune sfârșit; a face să înceteze; a termina. •soñ nefesín bermek a-și da suflarea de pe urmă. •soñ tapmak a lua sfârșit; a se termina; a se isprăvi. •soñîn ketírmek a duce la capăt; a duce la bun sfârşit; a-i aduce sfârşitul; a termina. •soñîn tapmak a-şi găsi sfârşitul. •soñîna barmak a lua sfârșit; a se termina; a se isprăvi. // •akşamdan soñ după amurg. •baştan soñîna kadar în întregime; în totalitate. •bo soñ baskî mî? aceasta e ultima ediție?; •bolîp-pitken soñ după faptă; în urma experienței; post factum. •bonday bír soñ beklenír edí era de asteptat un asemenea rezultat. •búgúnden soñ de azi înainte. •eñ soñ cel din urmă; modern. •endíden soñ de acum înainte. •ğîrnî ğîrlagan soñ maga karap aldî după ce a cântat cântecul mi-a aruncat o privire.
• hapta soñî tatilí week-end. kúnes batkandan soñ sebeliy de sebeliy de când a apus soarele tot toarnă și toarnă. •men kelgenden soñ hawasî salkîn boldî vremea s-a răcit după ce am venit eu. • 0 derslikke úyretmenden soñ kíre el intră în clasă după profesor. •ondan soñ barma! nu te duce după el!; ∙şîkmaz aynîñ soñ şarşembísínde la Paştile cailor; la calendele grecești. •sízge soñ **medinmen** vă dereğe sunt profund îndatorat. •soñ anlarda în ultimele momente. •soñ dereğe (gram.) superlativ. •soñ dereğe memnunman sunt extrem de mulțumit. •soñ dereğede ultimul grad. •soñ kez ultima oară. •soñ nefeskeşík până la ultima suflare; până la moarte. •soñ tramvay ultimul tramvai. •soñ turak/tayanağak (transp.) terminal; terminus; cap de linie. ∙soñdan ewelkí penultim. •soñîna kadar până la capăt. •tórenden soñ după sărbătoare; după ceremonie. • yîlnîñ soñî sfârșitul anului. soñalgan adi, curmat. soñayîndîrma s. (jur.) ultimatum. soñayîndîruw s. (jur.) ultimatum. sonberilgen adj. terminat; sfârşit; curmat; finalizat. soñberúw s. terminare; sfârșire; curmare; finalizare. soñbeşík s. mezin; prâslea.

somîtlaşma s. concretizare. soñek s. (lingv.) sufix. somîtlaşmak v.i. a se concretiza. songabargan adj. 1. încetat; sfârşit; somîtlaştîrmak v.t. a concretiza. curmat; finalizat. 2. terminat; isprăvit; enuizat. songabaruw s. 1. încetare; sfârşit; curmare; finalizare. 2. terminare; isprăvire; epuizare. songakírgen s. finalist. songaşîk adv. până la sfârşit. songî adj. 1. terminal; ultim; final. 2. modern. songîsî s. cel terminal; cel ultim; cel final. soñirade s. somație. // •soñirade bermek a soma. **soñiradelí** *adj.* somat. ${f soñîna}~~adv.$ spre sfârşit; la sfârşit. // • kauîrlîsî man soñîna barmak a duce la bun sfârşit. soñînabarîlmagan adj. neterminat. soñînaşîk adv. până la sfârşit. soñînda adv. în sfârșit; în fine; în cele din urmă. // •tap soñînda în sfârșit; în fine; în cele din urmă. soñîndakaralgan adj. regretat. soñîndan adv. după aceea. soñînğî adj. terminal; ultim; modern; final. sonîş s. rezultat; urmare; consecință. // •soñîşî bellí bolmak a i se desluşi sfârşitul. •soñîşîn hesaplamak a face bilanțul. // sesberúwnúň soñîşî (pol.) rezultatul votului. soñîşlamak v.t. a termina; a încheia; a finaliza; a definitiva; a concluziona. sonîşlandîrmak v.t. a termina; a încheia; a finaliza; a definitiva; a concluziona. soñîşlangan adj. terminat; încheiat; finalizat; definitivat. soñîşlanma s. terminare; încheiere; finalizare; definitivare. soñîşlanmak v.i. a se termina; a se încheia; a se finaliza; a se definitiva. soñîşlanuw s. terminare; încheiere; finalizare; definitivare. soñîşsîz adj. fără rezultat; fără urmare; fără consecință; fără efect. soñîştapmagan adj. neconcretizat. soñîştapmaykalgan neconcretizat. sonketírúw s. terminare; curmare; finalizare. s. 1. sfârșit; terminare; soñlîk încheiere; final. 2. (lit.) postfață. soñra adv. după; în urma...; // •bír sáát soñra peste o oră. •dersten soñra după lecție. •faaliyetten soñra după faptă; post factum. •ğawundan soñra kúneş şîktî după ploaie a ieșit soarele. •kîska bír aradan soñra peste puțin timp. •menden soñra după mine. menden soñra konîş! să vorbeşti după mine!;milattan soñra după nașterea lui Hristos. •ólímden soñra basîlgan postum. •ondan soñra după aceea. •soñra aşarman mănânc mai târziu. •soñradan zengín •şúndúden **bolgan** parvenit. soñra de acum încolo. adj. următor; ulterior; soñragî posterior. // •soñragî olaylar evenimente ulterioare. sonrasından adv. după; în urma...; **soñda** adv. în sfârșit; în fine; în cele sonrasîz adj. etern; veşnic; nemuritor. din urmă. // •tap soñda în sfârșit; soñrasîzlîk s. eternitate; veșnicie; în fine; în cele din urmă. •tap sonda yetiştik în sfârşit am soñragîsî s. cel următor; cel ulterior; cei posterior.

sońsî z adj. 1. nesfârşit; fără sfârşit. 2.

(mat.) infinit. // •sońsî z

şúkúranlar mulţumiri fără margini.

sońsîzlaşkan adj. eternizat;

imortalizat; perpetuat.

soñsîzlaşma s. eternizare; imortalizare; perpetuare.

soñsîzlaştîrmak v.t. a eterniza; a imortaliza; a perpetua.

sonsîzlîk s. imensitate; veşnicie; infinit; abis.

soñsîzlîkka adv. spre infinit; la infinit; spre nesfârşit; la nesfârşit. // •soñsîzlîkka kadar până la infinit; la nesfârşit; ad infinitum.

soñsîzlîkkaşîk *adv.* până la infinit; până la nesfârşit; ad infinitum.

sonsóz s. (lit.) postfață. // •sonsóz eserge taç tagar sfârșitul încoronează opera.

soñsîzlaşuw s. eternizare; imortalizare; perpetuare.

sontalimatlî adj. somat.
sontapkan adj. încetat; sfârşit;
curmat; finalizat.

sop s. clan.

sopa s. 1. băţ. 2. (fig.) bătaie. //
sopa aşamak a mânca bătaie cu băţul; a mânca bătaie cu nuiaua.
sopa atmak a bate cu băţul; a da nuiele.

sopalama s. bătaie cu bățul.

sopalamak v.t. a bate cu bățul.

sopalangan adj. bătut cu bățul. sopalanmak v.i. a fi bătut cu bățul.

sopalaw s. bătaie cu bățul.

sopî *adj.* preacredincios; cuvios; evlavios; pios; cucernic.

sopî-akay s. om pios; om evlavios; om
cuvios.

sopîlîk s. evlavie.

soprana s. (muz.) soprană.

sora adv. după; în urma...; // •kepekten sora un aga după tărâță curge făină. •traștan sora işke kete se duce la lucru după bărbierit.

soragan *adj.* întrebător; interogativ. **soralgan** *adj.* chestionat; întrebat.

soralmak v.i. a fi întrebat; a fi chestionat.

sorama s. chestionare; întrebare.

soramak v.t. a întreba; a chestiona. //
•hesap soramak a cere socoteală;
a trage la răspundere. •keñ
soramak (pol.) a interpela.
•kiyip/katír/hálín soramak a
întreba pe cineva de sănătate. •ózózín soramak a se întreba. //
•kaysî kişiden sorayîm? pe
cine să întreb?; •kimden
sorayîm? pe cine să întreb?;
•kimni kórse sorar întreabă pe
oricine. •meni soraganlar
bolsa dacă întreabă cineva de mine.

sorașmak *v.i.* (recipr.) a se întreba; a se chestiona.

soraştîrma s. audiere; interogatoriu; interogare; anchetă. // •gázátağî soraştîrmasî interviu.

soraștîrmak *v.t.* a audia; a interoga; a ancheta.

soraștîruw s. audiere; interogatoriu; interogare; anchetă.

soraștîruwğî s. anchetator.

soraw s. întrebare; chestionare; interogare. // •bo sorawnîñ karşîsînda sustî în fața acestei întrebări a tăcut. •soraw

almaşlîgî (gram.) pronume interogativ. •soraw işaretî (tipogr.) semnul întrebării. •soraw rewúşî (gram.) adverb interogativ. •soraw sîfatî (gram.) adjectiv interogativ. •soraw tízímî chestionar.

sorawğî adj. întrebător; interogativ. // •sorawğî kózler men cu ochi întrebători.

soraw-suwal s. întrebare; chestionare; examinare; interogare.

sorgî s. interogatoriu; interogare. //
•sorgî yargîşî (jur.) judecător de
instrucție.

sorgîlama s. interogare.

sorgîlamak *v.t.* a interoga; a lua interogatoriu.

sorgîlangan adj. interogat.

sorgîlanmak v.i. a se interoga.

sorgîlaw s. interogare.

sorgîsîz-suwalsîz *adj.* fără întrebări; fără interogatoriu.

sorgî-suwal s. interogatoriu; interogare.

sorgiş s. (bot.) surguci; nemţişor-degrădină (lat., Delphinium ajacis; Consolida ajacis).

sorîm s. 1. răspundere; responsabilitate. 2. problematică.

sorîmlî *adj.* răspunzător; responsabil. **sorîmlîlîk** *s.* problematică.

sorîmsîz adj. iresponsabil.

sorîmsîzlîk s. iresponsabilitate. sorîn s. chestiune; problemă.

sorkan s. paznic; apărător; gardă; salvator; strajă.

sorkîtmak v.t. a usca; a zvânta.

sorkîtuw s. uscare; zvântare.

sorkkan adj. uscat; zvântat.

sorkma s. uscare; zvântare. **sorkmak** v.i. a se usca; a se zvânta.

sorpa s. supă; ciorbă. // •kozî sorpasî ciorbă de miel.

sos s. (gastron.) sos.

soviyet s., adj. sovietic.

soviyetlí s., adj. sovietic.

soy I. adj. de soi; de rasă; nobil. II. s.
1. neam; rasă; soi; seminție; spiță; viță. 2. rudenie; specie; genealogie; descendență. // •soyîn kurutmak a-l extermina; a-l stârpi. •soyîndan tartîlmak a descinde din...; a se trage din...; a proveni din...; // •bonday soyî man da dewam etcetera.

soyak s. copil nelegitim; bastard.

soyatî s. nume de familie. //
•soyatîñîz ne? care este numele
dumneavoastră de familie?;

soyaw s. (la cizmele călăreților, la unele animale și păsări) pinten.

soyawlamak v.t. a da pinteni.

soyawlî adj. pintenat.

soya-paklasî s. (bot.) soia (lat.,
 Glycine hispida; Glycine
 maxima).

soybílímǧísí s. etnolog.

soybílímí s. 1. etnologie. 2 genealogie.

soybílímlí *adj.* **1.** etnologic. **2.** genealogic.

soydîrmak *v.t.* a determina să înjunghie; a determina să taie.

soyga s. (om.) gaiță (lat., Garrulus glandarius).

soyga, mawî- s. (om.) gaiță albastră (lat., Cyanocitta cristata).

soygasî, Pleske'níñ- s. (orn.) cioara lui Pleske (lat., Podoces pleski). soygasî, Sebír- s. (orn.) corb siberian (lat., Perisoreus infaustus).

soygatartuw s. ereditate.

soygatartuwğî adj. ereditar.

soygînğî s. tâlhar; bandit; jefuitor.

soygîngîlîk s. tâlhărie; banditism; iefuire.

soyîkurutulgan adj. exterminat.

soyîlgan *adj.* dezbrăcat; prădat; jefuit; înjunghiat; tăiat.

soyîlmak *v.i.* **1.** a fi dezbrăcat. **2.** a fi jefuit; a fi prădat. **3.** a fi înjunghiat; a fi tăiat.

soyîndîrmak v.t. a dezbrăca.

soyîngan adj. dezbrăcat.

soyînmak v.i. a se dezbrăca.

soyînuw s. dezbrăcare.

soyît adj. abstract. // •soyît isim
(gram.) substantiv abstract. •soyît
sayî (mat.) număr abstract.

soyîtlamak *v.t.* a abstractiza; a face abstracție de...;

 ${f soy \hat{\imath}tlangan}\ adj.\ abstractizat.$

soyîtlanmak v.i. a se abstractiza; a se face abstracție de...;

soyîtlaw s. abstracție; abstractizare.

soykurutkan adj. exterminator.

soykurutmasî s. exterminare.

soylî adj. nobil; aristocrat; de rasă. //
•saray soylîsî curtean. •soylî
şînkîl metal nobil.

soylîk *adj.* genealogic.

soylî-ládin s. *(bot.)* brad argintiu albastru; brad nobil *(lat., Abies procera)*.

soylîlîk s. noblețe; aristocrație.

soylî-narus s. (bot.) brad argintiu
albastru; brad nobil (lat., Abies
procera).

soylîşewre adj. monden.

soylîşewreolayî s. mondenitate.

soylî-şîrşî s. (bot.) brad argintiu
albastru; brad nobil (lat., Abies
procera).

soyma s. **1.** dezbrăcare; prădare; jefuire. **2.** înjunghiere; tăiere.

soymak v.t. 1. a descoji. 2. a dezbrăca; a despuia. 3. (fig.) a jefui; a prăda. 4. a înjunghia; a tăia.

soysîz adj. degenerat.

soysîzgağîsî s. etnograf.

soysîzgalî *adj.* etnografic.

soysîzgasî I. *adj.* etnografic. **II.** s. etnografie.

soysîzlaşkan adj. degenerat.

soysîzlaşmak v.i. a degenera.

soysîzlîk s. degenerare.

soyuw s. **1.** dezbrăcare; prădare; jefuire. **2.** înjunghiere; tăiere.

sozgîn adj. încordat; tensionat; stresat.
sozgînlaşkan adj. încordat; tensionat;

sozgînlaşma s. încordare; tensionare; stres.

sozgînlaşmak v.i. a se încorda; a se tensiona; a se stresa.

sozgînlaştîrmak *v.t.* a încorda; a tensiona; a stresa.

sozgînlaşuw s. încordare; tensionare; stres.

sozgînlîk s. încordare; tensionare; stres.

sozîk I. adj. întins; extins; lărgit; lungit; prelungit. II. s. (lingv.) vocală.

sozîkawaz s. (lingv.) vocală. //
•altîn sozîkawaz (lingv.) vocală
de aur. •awuzaldî sozîkawaz
(lingv.) vocală anterioară. •awuzartî
sozîkawaz (lingv.) vocală
posterioară. •erinli sozîkawaz
(lingv.) vocală labială. •erinsiz
sozîkawaz (lingv.) vocală nelabială.
•geñiş sozîkawaz (lingv.) vocală
deschisă. •sozîkawaz uyumî
(lingv.) armonie vocalică. •tar

sozîkawaz (lingv.) vocală închisă. sozîkawazlî adj. vocalic.

sozîklî adj. vocalic.

sozîlgan adj. 1. întins; extins; lărgit; lungit; prelungit. 2. prelungit; alungit; extensibil.

sozîlma s. extindere; întindere; lărgire. **sozîlmak** *v.i.* a se întinde; a se extinde; a se lărgi; a se lungi; a se prelungi.

sozîluw s. extindere; întindere; lărgire. **sozmak** v.t. a întinde; a extinde; a lărgi; a lungi; a prelungi.

sozuw s. întindere: extindere; încordare; lungire; prelungire.

sóbe adj. oval; eliptic.

sógík adj. desfăcut; descusut; descifrat.

sógíletan adj. demontabil.

sógílgen 1. demontat; adj. dezmembrat. **2.** ultragiat; insultat; îniurat.

sógílír adj. demontabil.

sógílme s. desfacere; dezlegare; descheiere; demontare; dezmembrare.

sógílmek v.i. **1.** a fi smuls. **2.** a se desface; a se descoase. **3.** a fi demontat; a se demonta; a se dezmembra. 4. (d. texte) a fi descifrat; a se descifra. 5. a fi insultat; a fi înjurat. 6. a fi înjurat; a fi ultragiat.

sógílmez adj. nedemontabil; monobloc.

sógínmek v.i. a înjura; a sudui.

sógínúw s. înjurătură.

sógíş s. înjurătură.

sógíşmek v.i. a se înjura reciproc; a se ultragia reciproc.

sógúw s. 1. ultraj; injurie; insultă. 2. desfacere; descoasere; demontare; dezmembrare. 3. mustrare.

sógúwğí *adj.* insultător.

sókme s. **1.** demontare; descifrare; desfacere; descoasere; dezmembrare. 2. ultraj; injurie; insultă. 3. mustrare.

sókmek v.t. 1. a smulge; a scoate. 2. a desface; a descoase; a demonta; a dezmembra. 3. a descifra (texte). 4. a admonesta; a mustra. 5. a înjura; a ultragia; a sudui; a certa; a insulta. // •parşaların sókmek a-l desface bucăti: a-l dezmembra. •tamîrîndan/tazîlîndan/kógí nden sókmek a-l dezrădăcina; a-l extirpa. // • mîk mîknî sóger cui pe cui se scoate.

sóktírmek v.t. 1. a determina să desfacă; a determina să descoasă; a determina să demonteze. **2.** a determina să smulgă; a determina să scoată.

sóktírúwğí adj. care smulge; care scoate.

sólengen s., adj. cuvântător; vorbitor. sólenílmek v.i. a se spune; a se zice; a se vorbi.

sólenme s. discuție; rostire.

sólenmek v.t. a spune; a zice; a vorbi. sólentí s. zvon; spusă.

sólentmek v.t. a determina să spună: a determina să zică; a determina să vorbească.

sólenúw s. discurs; cuvântare.

sólgen I. adj. limfatic. II. s. (biol.)

sólgenlí adj. limfatic.

sólgentúyúrsúgí s. (anat.) limfocită.

sómírge s. (pol.) colonie.

sómírgeğí s. colonialist.

sómírgeğígekarşî (pol.) anticolonialist.

sómírgeğílík s. colonialism. sómírgeleşken adj. colonizat. sómírgeleşmek v.i. a se coloniza. **sómírgeleştírmek** v.t. a coloniza.

sómírgeleştírúw s. colonizare. sómírgelík adj. colonial.

sómírílgen adj. exploatat.

sómírme s. sorbire.

sómírmek v.t. 1. a suge; a sorbi. 2. (fig.) a exploata.

sómírúwğí I. adj. absorbant. II. s. exploatator.

sómírúwğúlúk s. exploatare; aservire. sóndírílgen adj. stins.

sóndírílmegen adj. nestins.

sóndírílmek *v.i.* a se stinge; a fi stins.

sóndírílmez adj. nestins.

sóndírme s. stingere; extincție. sóndírmek v.t. a stinge (şi fig.). //

• kíreş sóndírmek a stinge var. sóndírúwğí s. 1. (tehn.) amortizor. 2. stingător.

sóngen adj. 1. stins. 2. aplanat; amortizat. // •sóngen kíreş var

sóník adj. **1.** stins (şi fig.). **2.** (fig.) şters. 3. (d. lumină) stins; tulbure; chior.

sónme s. 1. stingere. 2. aplanare; amortizare.

sónmegen adj. nestins.

sónmek v.i. 1. a se stinge (şi fig.). 2. (fig.) a muri. // •oşagî sónmek a i se stinge neamul; a i se stinge dinastia. • sóníp pítmek a se stinge definitiv. sónmelí adj. (fiz.) amortizat; cu amortizor.

sónmez adj. **1.** de nestins; nestins; nepotolit. 2. arzător; fierbinte. // • sónmez arzî dorință arzătoare. • sónmez ot foc nestins. • sónmez umutlar sperante nepotolite.

sónmiykalîr adj. nepotolit; nestins; arzător.

sóyín s. 1. tuci; fontă. 2. noapte. // • sóyíndiy kara negru ca tuciul. sóyínírítken s. (tehn.) turnător de fontă.

sóyíntókme s. (tehn.) turnătorie de

fontă. sóz s. 1. cuvánt. 2. vorbă. 3. zvon: spusă. 4. influență; trecere. 5. morală; maximă. // •awuzundan şîkkan sózleríne sak bolmak a-şi păzi gura; a-şi măsura cuvintele. •ekî sózí uymamak a nu avea două vorbe la un loc; a umbla cu minciuna; a se contrazice. • sóz almak a lua cuvântul; a vorbi. •sóz atmak a arunca o vorbă; a arunca un cuvânt. •sóz bermek a-şi da cuvântul; a promite; a da cuiva pas la vorbă. •sóz bolmak a se face vorba; a se zvoni; a cădea de acord. •sóz etmek a fi vorba de...; a discuta despre...; a se referi la...; •sóz gezdírmek a purta vorbe; a duce vorba; a bârfi. •sóz katmak a se băga în vorbă; a în discuție. kaytarmak a răspunde împotrivă; a contrazice. •sóz satmak a vinde pielea ursului din pădure. •sózden añlamak a asculta de cuvânt. •sózge karîşmak a se băga în vorbă; a interveni în discuție. •sózí geşmek a avea cuvânt greu; a avea trecere; a fi prețuit. •sózín aşmak a aduce vorba despre...; a-l pune pe tapet; a-l pomeni. •sózín kesmek a-i tăia cuiva vorba; a-i reteza vorba; ai lua vorba din gură. •sózín tartmak a-și retrage cuvântul; a retracta; a se dezice. •sózín tutmak a se ține de cuvânt.

•sózínde turmak a se ține de cuvânt. • sózínden kaytmak a nu se ține de cuvânt; a-și retrage cuvântul; a retracta; a se dezice. •sózínden şîkmamak a nu ieşi din cuvântul cuiva. •sózlerní ezíp konîşmak a vorbi afectat; a vorbi cu emfază. •sózní deñíştírmek a schimba vorba; a divaga. // •akîr sózí ultimul său cuvânt. •anaktar sózí parolă. •aşîk-aşîk sózler men în cuvinte clare. •ayîplî sóz cuvânt indecent. •bír sóz men într-un cuvânt; pe scurt. $\bullet bonday$ bírşiy sóz konîsî bolmaz nici nu poate fi vorba de așa ceva. •eș okîlgan sóz (gram.) omonim. • hoş sóz compliment. •kadîmiy sóz arhaism. • kanatlî sóz maximă; aforism; cugetare. • maylî-maylî sózler vorbe dulci. • műrekkep sóz (gram.) cuvânt compus.namus/şeref sózí cuvânt de onoare. • şatal sóz cuvânt cu dublu înțeles. • seníñ hakkînda sáde άτúw sózler bar în privința ta sunt numai cuvinte bune. •sízge sóz bere almam nu vă pot promite. ∙sóz añlamagan obraznic. •sóz hakkî dreptul la cuvânt. •sóz mesela de exemplu. •sóz sîrasî kelgende apropo. •sóz ustalîgî usurință în exprimare. •sózde geşken yerge la locul citat. $\bullet s\'oz\'i$ geșer (d. oameni) influent; cu trecere. $\bullet s\'oz\'i$ geşmegen fără trecere; influență. •sózím akîttîr cuvântul meu este pact. •sózín tuttî s-a tinut de cuvânt. • sózínde turgan parolist. •sózníñ kîskasî în concluzie; pe scurt. •sózníñ ústúnde turgan insistent; parolist. •tapiy/tapîn sóz (gram.) cuvânt subordonat. •ústíğabîk parolă. •uzaksîzganîñ kaş? cât costă cuvântul telegramei?; •yabanğî sóz neologism. •yersíz sózím bagîşlansîn îngăduit cuvântul. sózaldî s. (gram.) prepoziție.

sózaldîlî adj. (gram.) prepozițional.

sózarasî adv. apropo; fiindcă a venit vorba; în paranteză fie spus.

sózartî s. epilog.

s. 1. apropo; aluzie; sózasma insinuare. 2. sugestie; indicație.

sózaşuw s. 1. sugestie. 2. menționare; amintire; pomenire.

sózatîlgan adj. insinuat.

sózatma s. 1. apropo; aluzie; insinuare. 2. sugestie; indicație.

sózatuw s. sugestie; tachinare.

sózbaşî s. titlu.

sózberúw s. promisiune; angajament; făgăduială; obligație.

sóz-besóz adv. cuvânt cu cuvânt; ad litteram; literal; textual.

sózbír *adj.* unanim.

sózbírlígí s. (lingv.) sintagmă.

sózbírlík s. unanimitate; unison.

sózbolgan adj. menționat; amintit; pomenit; relatat.

sózde *adj.* aşa-zis; aşa-numit.

sózdenañlagan adj. cuminte: ascultător; supus; docil; obedient.

sózdenañlama s. cumintenie: supunere; docilitate.

sózdenañlamama s. obrăznicie; neascultare; nesupunere.

sózdenañlamaz adj. obraznic; neascultător; nesupus.

infracțiune. // $\bullet suc$ atmak a învinovăți. •suç íşlemek a săvârși

o faptă regretabilă; a greși.

suçatîlgan adj. învinovățit.

```
docilitate.
sózdeňístírúw s. divagație.
sózetken s., adj. cuvântător; vorbitor.
sózetúw s
               menționare; amintire;
 pomenire; relatare.
                   adv. (d. vorbire)
sózeze-sózeze
 tărăgănat; afectat.
sózezúw
           s. (d. vorbire) emfază;
 tărăgănare; vorbire afectată.
sózgesmesí s. influență; autoritate;
 putere.
sózgezdírgen adj. bârfitor; clevetitor;
 flecar.
sózgezdírúw
                s. bârfă; cleveteală;
 flecăreală.
sózğí s. purtător de cuvânt.
sózíaşîlgan adj. menționat; amintit;
 pomenit; relatat.
sózíbútún adj. de cuvânt; parolist.
sózígeşken
             adj. influent; respectat;
 autoritar.
sózíndenkaytkan
                     adj. neparolist;
 nestatornic; inconstant.
sózíndenkaytma
                   s. nestatornicie:
 inconstantă.
sózíndenkaytuw
                           retractare;
 dezicere.
sózíntartmasî s. retractare; dezicere.
sózíntutkan adj. de cuvânt; parolist.
sózíntutmagan adj. neparolist.
sózítúz adj. de cuvânt; parolist.
sózkaynagîbílímğísí s. etimolog.
sózkaynagîbílímí s. etimologie.
sózkaynagîbílímlí adj. etimologic.
sózkaytaruw s. contrazicere; contrare.
sózkelísí adv. apropo; fiindcă a venit
 vorba; în paranteză fie spus.
sózkurgan adj. (lingv.) generator de
 cuvinte; derivativ. // •sózkurgan
 koşîmğa (lingv.) sufix derivativ.
sózkurma
              s.
                    (lingv.) formarea
 cuvintelor.
sózkuruw
                             formarea
                    (lingv.)
 cuvintelor.
sózlem s. propoziție.
sózleralmaz
                  adi.
                        inexprimabil;
 indicibil. // •sózleralmaz kadar
 nespus; greu de exprimat în cuvinte.
sózleşken s., adj. contractant.
sózleşme s. convenție; înțelegere;
 contract. // •sózleşme kîsîmlarî
 părți contractante. •toplî şalîşma
 sózlesmesí contract colectiv de
 muncă.
sózleşmek v.i. a conveni; a se înțelege;
 a contracta.
sózleşmelí
                          contractual;
                  adj.
 convențional.
sózlí adj. oral. // •sózlí maruze
 notă
          verbală.
                              sózlí
 sinaw/imtan (univ.) examen oral;
 colocviu.
sózlík s. dicționar. // •bírğiltlí
 sózlík
          dicționar într-un volum.
 •bírtíllí sózlík dictionar unilingv.
 •ğep sózlígí dicționar de buzunar.
 •kazakşadan-kîrîm
               sózlík
 tatarğaga
                             dictionar
 român-tătar
               crimean.
                          poliglot
 sózlíaí
               dictionar
                             poliglot.
 • sózlíkke kararsîñîz mî? vreți
 să vă uitați în dicțonar?;
sózlíkbílímğísí s. lexicolog.
sózlíkbílímí I. adj. lexicologic. II. s.
 lexicologie.
sózlíkbílímlí adj. lexicologic.
sózmembasîbílímğísí s. etimolog.
sózmembasîbílímí s. etimologie.
sózmembasîbílímlí adj. etimologic.
sózmúnakaşalî
                   adj. controversat;
 disputat; polemic.
```

sózdenañlaw s. cumințenie; supunere;

```
sózmúnakaşasî s. polemică. //
                                          standartlaşkan adj. standardizat.

    sózmúnakaşasî

                          etmek
                                          standartlaşmagan
                                           nestandardizat.
 polemiza.
                                          standartlaşmak v.i. a se standardiza.
sózsíz adj. necontestat; necondiționat;
                                          standartlaştîrîlmak
 implicit. // •sózsíz teslím (mil.)
                                                                  v.i.
 predare necondiționată.
                                            standardiza.
sózsíz-suwalsîz
                   adj.
                           indiscutabil:
                                          standartlaştîrma s. standardizare.
 implicit.
                                          standartlaştîrmak v.t. a standardiza.
sózsoñî s. (gram.) postpoziție.
                                          standartlî adj. standardizat.
sózsoñîlî adj. (gram.) postpozițional.
                                          standartsîz adj. nestandardizat.
sóz-sólenúw s. discuție; conversație;
                                          stanivol s. staniol.
 convorbire.
                                          staniyum s. cositor; staniu.
sóz-sóz adv. cuvânt cu cuvânt; ad
                                          stasiya s. stație.
 litteram; literal; textual.
                                          stasiyon s. stațiune. // •kaplîğa
stasiyonî stațiuni cu izvoare
sóztabîlmaz
                          inexprimabil;
                   adi.
 indicibil. // •sóztabîlmaz kadar
                                            termale.
 nespus; greu de exprimat în cuvinte.
                                          statik adj. static.
sóztagîmî s. (lingv.) sintagmă.
                                          statika s. statică.
                                          statikalî adj. (fiz.) static.
sóztartîsmalî
                          controversat;
                    adj.
 disputat; polemic.
                                          statistika s. statistică.
sóztartîşmasî
                    s. polemică.
                                          statistikağî s. statistician.
 sóztartîşmasî
                          etmek
                                          statuskwo s. (pol.) status-quo.
 polemiza.
                                          stavrit s. (iht.) stavrid (lat.,
sóztertíbí s. topică.
                                            Trachurus ponticus).
sóztízímí I. adj. (gram.) sintactic. II.
                                          standartlaştîruw s. standardizare.
 s. (gram.) sintaxă.
                                          stenograf s. stenograf.
sóztízímlík adj. (gram.) sintactic.
                                          stenografiya s. stenografie.
sózyaratîlmasî s. (lingv.) derivație.
                                          stenografiyağî s. stenograf.
sózyaratkan adj. (lingv.) generator de
                                          stenografiyalî adj. stenografiat.
                  derivativ.
 cuvinte;
                                          stenograma s. stenogramă.
 •sózyaratkan takî (lingv.) sufix
                                          stereoseda s. stereofonie.
                                          stereoseda(lî) adj. stereofonic.
 derivativ.
sózvaratma
                                          stereosedalîk s. stereofonie.
                s.
                      (lingv.) formarea
 cuvintelor.
                                          stereotipiya s. stereotipie.
sózyaratuw
                     (lingv.) formarea
                                          stereotipiyalî adj. stereotipic.
                 s.
 cuvintelor.
                                          stetoskop s. stetoscop.
spagetiy s. (gastron.) spaghete.
                                          stewart s. steward; însoțitor de bord.
Spaniye s. (topon.) Spania.
                                                 •stewart kîskaayaklînî
spaniyelí s., adj. spaniol.
                                            şakîrsañîz! chemați însoțioarea de
spaniyol s., adj. spaniol.
                                            bord!:
spaniyolğa I. adv. în limba spaniolă;
                                          stif s stivă.
 spaniolește. II. s. (limba) spaniolă.
                                          stifleme s. stivuire.
spasm s. spasm.
                                          stiflemek v.t. a stivui.
spasmlî adj. (med.) spasmodic.
                                          stiflengen adj. stivuit.
spasmodik adj. (med.) spasmodic.
                                          stilow s. stilou.
spatiya s. (la cărți de joc) treflă.
                                          stok s. stoc; depozit.
spektre s. (fiz.) spectru.
                                          stomatita s. (med.) stomatită.
spektroskop s. spectroscop.
                                          stop I. interj. stop!; II. s. oprire; stop.
speoloğiya s. speologie.
                                            // •stop etmek a stopa; a opri.
speoloğiyağî s. speolog.
                                          strateğik adj. strategic.
spiker s. crainic; spicher.
                                          strateğiya s. strategie.
spiritism s. spiritism.
                                          strateğiyağî s. strateg.
spirt s. spirt; alcool.
                                          strateğiyalî adj. strategic.
spirtlí adj. spirtos; alcoolic.
                                          stratosfera s. stratosferă.
                                          streptomiçina
spirtsíz adj. nealcoolic.
                                                                           (farm.)
spondiloza s. (med.) spondiloză.
                                           streptomicină.
spor s. (zool., bot.) spor.
                                          stridiya
                                                      s. (zool.) stridie (lat.,
sport s. sport. // •sport yapmak
                                            Ostrea edulis).
     face
             sport.
                               •sport
                                          striknina s. (chim.) stricnină.
 ayakkabîsî (sport) pantofi sport.
                                          stronsiyum s. (chim.) stronțiu.
 •sport tayanagî
                                          struktura s. structură.
                          (sport) bază
            •sport urbasî (sport)
 sportivă.
                                          studiyo s. studio. // •televiziyon
                                           {\it studiyos} \hat{\imath} studio de televiziune.
 trening.
sportif adj. sportiv.
                                          subay s. ofițer. // •ğetek subay
sportşî s. sportiv.
                                                    de
                                                          rezervă.
                                                                        subay
Sriy-Lanka s. (topon.) Sri Lanka.
                                            mektebí/okîlî (mil.) şcoală de
stadiyon s.
                        stadion.
                                            ofițeri. • úst subay ofițer superior.
 •stadiyonga baramîz mergem la
                                          Subhiy s. (antrop. m., arab.) "Cel de la
                                           auroră".
 stadion.
stafilokoçik adj. (med.) stafilococic.
                                          Subhiye s. (antrop. f., arab.) "Cea de la
stafilokok I. adj. (med.) stafilococic.
                                           auroră".
 II. s. (med.) stafilococ.
                                          subî I. adj. subtil. II. s. 1. ureche (la
                                            ac). 2. gaură; orificiu.
stafilokoklî adj. (med.) stafilococic.
staj s. stagiu.
                                          subuluk s. subtilitate.
stajiyar s. stagiar.
                                          subuw I. adj. subtil. II. s. 1. ureche (la
stal s. (teatr.) stal unu; fotoliu de
                                           ac). 2. gaură; orificiu.
                                          subuwluk s. subtilitate.
 orchestră.
                                          suç s. 1. vină; culpă. 2. (jur.) delict;
stalagmita s. stalagmită.
```

stampa s. 1. marcă; inscripție; desen.

stalaktita s. stalactită.

2. stampă. 3. tușieră.

standart s. standard.

suçatuw - suw suçatuw s. învinovățire. suçlagan s., adj. acuzator. suçlama s. învinuire; acuzare. suçlamak v.t. a învinui; a acuza. s. învinuit: acuzat: suclangan inculpat. **suçlaw** s. învinuire; acuzare. suçlî adj. 1. vinovat. 2. delicvent. suçluluk s. vinovăție; culpabilitate. suçsuz adj. nevinovat. suçsuzluk s. nevinovăție. Sudan s. (topon.) Sudan. sudanlî s., adj. sudanez. sudanotî s. (bot.) iarbă-de-Sudan (lat., Sorghum sudanense). adj. preacredincios; cuvios; evlavios; pios; cucernic. Sufîlar/Sofîlar s. (topon.) ("Cuvioşii") Credința; Suflaru (jud. Constanța). **sufler** s. (teatr.) sufler. sufuluk s. evlavie. Sugar s. (astr.) Venus; Luceafărul. suğuk s. (gastron.) sugiuc; cârnat; mezel; salam. sukaylîk s. răchitiș. sukay s. (bot.) răchită-roșie; mlajă; lozie (lat., Salix purpurea). $\mathbf{suklanmak} \ v.i.$ a jindui; a invidia. suklanuw s. jind; invidie. sukut s. decădere; cădere; declin. suldus s. drapel; steag. suldusşuk s. steguleţ. suldustaşîgan s. stegar. sulf s. (chim.) sulf; pucioasă. sulfamida s. (chim.) sulfamidă. sulfat s. (chim.) sulfat. sulflî adj. (chim.) sulfuros. sulfura s. (chim.) sulfură. sulfurik adj. (chim.) sulfuric. sulh s. pace; înțelegere. sulhperwer adj. pacifist. sulhperwerlík s. pacifism. sultan s. (ist.) sultan. sultanotî s. (bot.) trepădătoare (lat., Mercurialis annua). sultanotî, kaşkîr- s. (lat., Mercurialis perennis). sumagî, daamlatma- s. (bot.) otetarcomestibil; sumac-comestibil (lat., Rhus coriaria). s. (bot.) oțetar-comestibil; sumak sumac-comestibil (lat., coriaria). sumak, koşanlî- s. (bot.) otetar; sumac (lat., Rhus typhina; Rhus Canadensis). sumak, múslí- s. (bot.) oțetar-aromat; sumac-aromat (lat., aromatica). sumbata s. şmirghel; glaspapir. sumruk s. (mitol.) fenix; phoenix. suna s. 1. rătoi: bărbătusul ratei. 2. gâscan; gânsac; bărbătuşul gâştei. sunar s. 1. lesă. 2. vânătoare cu câini. sunarlamak v.t. 1. a vâna cu câini. 2. a purta în lesă. suniy adj. 1. artificial; fals. 2. sintetic. // • suniy peyk satelit artificial. suniykamîr s. plastic; material plastic. suniykamîrlaşkan adj. plastifiat. suniykamîrlaşmak v.i. a se plastifia.

suniykamîrlaştîrma s. plastifiere.

suniykamîrlîk s. plasticitate.

măsluire. 2. sintetizare; sinteză.

2. sintetizat.

suniyleştírme

măslui. 2. a sintetiza.

suniykamîrlaştîrmak v.t. a plastifia.

s. 1.

surat suratlîk suniykamîrlî adj. 1. plastic; maleabil; ductil. 2. care conține material plastic. suniyleşken adj. 1. falsificat; măsluit. falsificare; suniyleştírmek v.t. 1. a falsifica; a

suniyleştírúwğí s. 1. falsificator; descriere. 2. întruchipare; întrupare. măsluitor. 2. sintetizator. suretlemek v.t. 1. a înfățișa; a suniysîzga s. plastografie. prezenta; a descrie. 2. a întruchipa; a • suniysîzgasîn yapmak întrupa. **uretlengen** *adj.* **1.** înfățișat; prezentat; descris. **2.** întruchipat; plastografia. suretlengen suniysîzgalî adj. plastografiat. suniysuwlangan adj. irigat. întrupat. suniysuwlaw s. irigare; irigație. suretlenmek v.i. 1. a se înfățișa; a suniyyukî s. hipnoză. compărea; a se prezenta. 2. a se suniyyuklagan adj. hipnotizat. întruchipa; a se întrupa. suniyyuklatma s. hipnotizare. suretlewğí adj. descriptiv. suniyyuklatuwğî I. adj. hipnotizant. suret-suretke adv. fată în fată. suretşîgarmasî s. copiere. II. s. hipnotizator. **suniyyukulî** *adj.* hipnotizat. surkarlîgaş, ak-ğayalî-(orn.) sunkay s. (bot.) agurijoară; iarbă-grasă; drepnea cu târtiță albă (lat., Apus portulacă; graşiță; pietricică; floare-de-piatră (lat., surkarlîgaş, ak-karînlî- s. (orn.) drepnea mare (lat., Apus melba; Portulaca grandiflora). sunma s. oferire; prezentare. Tachymarptis melba). sunmak v.t. a oferi; a da; a prezenta. surkarlîgaş, boz- s. (orn.) drepnea // •deren şúkúranlarîmnî cenușie (lat., Apus pallidus). sunaman! vă transmit adânci surkarlîgaş, kara- s. (orn.) drepnea ózírlerímní neagră (lat., Apus apus). surkarlîgaş, kişkenemultumiri!; s. (orn.) sunaman! scuzele mele!: drepnea mică (lat., Apus affinis). • şúkúranlarîmnî sunaman! surkarlîgaş, şatal-kuyruk- s. (orn.) drepnea de Pacific (lat., Apus multumirile mele!; sunulgan adj. oferit; prezentat. sunulmak v.i. a fi oferit; a fi dat; a fi pacificus). prezentat. surkarlîgaş, tel-kuyruklî- s. (orn.) sunuw s. (com.) ofertă. // •sunuw drepnea cu coadă aciculară (lat., man ístew cerere și ofertă. Hirundapus caudacutus). supapa s. (tehn.) supapă. surkarlîgaşî, dak- s. (orn.) drepnea sur adj. (d. cai) cenuşiu; gri; sur. mare Apus (lat., melba: s. 1. față; fizionomie. 2. Tachymarptis melba). bosumflare; îmbufnare. // $\bullet surat\hat{\imath}$ surkarlîgaşî, Horus- s. (orn.) drepnea bozarmak a se întuneca la față. Horus (lat., Apus horus). surkarlîgaşî, İskender- s. (orn.) drepnea de Insulele Capului Verde • suratî deñíşmek a se schimba la față. •suratî ketmek a se trage la față. • suratî kúldiy kesílmek a (lat., Apus alexandri). se întuneca la față. • suratîn surkarlîgaşî, palmiyers. (orn.) drepnea de palmier asmak a pune buza în jos; a face (lat.. bot; a se bosumfla. •suratîn Cypsiurus parvus). atmak a se schimba la față. // surkarlîgaşî, şîgaraks. (orn.) • suratî eki karîş bosumflat. drepnea de hornuri (lat., Chaetura surataskan adj. bosumflat; îmbufnat. pelagica). suratasuw s. bosumflare; îmbufnare. surkarlîgaşî, tarla- s. (orn.) drepnea suratlama s. 1. înfățișare; prezentare; de câmp (lat., Apus unicolor). descriere. 2. întruchipare; întrupare. surmenaj s. surmenaj. suratlamak v.t. 1. a înfățișa; a surpriza s. surpriză. prezenta; a descrie. 2. a întruchipa; a susak s. (tehn.) cuvă; benă; cală. întrupa. s. (bot.) susan (lat., adj. 1. înfățișat; Sesamum orientale; Sesamum suratlangan prezentat; descris. 2. întruchipat; indicium). suskan adj. tăcut. întrupat. suratlanmak v.i. 1. a se înfățișa; a suskun adj. tăcut; taciturn. compărea; a se prezenta. 2. susma s. tăcere. întruchipa; a se întrupa. susmak v.i. a tăcea; a nu spune nimic. suratlawğî adj. descriptiv. // •bo sorawnîñ karşîsînda •suratlawğî hendese (mat.) sustî în fața acestei întrebări a tăcut. geometrie descriptivă. •sesle, kara, sus! ascultă, suratlî adj. 1. bosumflat; îmbufnat. 2. priveste si taci!: // ilustrat. •asîk suratlî susturmak v.t. a determina să tacă; a încruntat; posac; taciturn. reduce la tăcere. s. ilustrată; ilustrație; susuw s. tăcere. ilustrare. sutiyen s. sutien. surat-suratka adv. față în față. suw I. adj. acvatic. II. s. 1. apă. 2. surat-tús s. chipul și culoarea feței; (geogr.) apă; ape. 3. suc; sevă; zeamă. fizionomie. // •suratsîz-tússúz 4. broderie; dantelă. // •ayagîna kalmak a se trage la față. sîğak suw tókmek a-l întâmpina **suratlaw** s. **1.** înfățișare; prezentare; descriere. **2.** întruchipare; întrupare. cu bucurie; a-l primi cu pâine și sare. suw basîndan suwuk tógílmek a-l trece toate sudorile. **sure** s. (relig.) psalm; verset. suret s. 1. aparență; aspect. 2. copie; •biñ dereden suw ketírmek a duplicat (a unui act). **3.** față; figură; mină. **4.** manieră; fel; chip. // se scuza în fel și chip; a motiva în fel și chip. •ğúregíne suw sepmek a-i răcori inima; a-l consola. • suret almak/şîgarmak a face o copie. // •karar suretí rezoluție. •kulagîna kar suwî kaşmak a • kayît suretî (jur.) copie. • suret intra în încurcătură; a intra în impas. **káátí** hârtie-carbon. tasdiklí •suw almak a lua apă; a se îmbiba suret copie legalizată. cu apă. •suw astînda kalmak a suretíşîgarîlgan adj. copiat. rămâne sub apă; a fi inundat. •suw suretleme s. 1. înfățișare; prezentare; kapamak а zăgăzui.

tókmek (fiziol.) a urina. •suwdan ketmek a merge prin apă; a merge pe apă; a pluti. •suwga batmak/dalmak a se scufunda; a se cufunda; a se afunda; a imersa. •suwga bermek a lansa la apă. •suwga kírmek a intra în apă; a intra la apă; a intra la spălat. •suwga túşmek a cădea în apă; a intra la apă; a se duce pe apa sâmbetei. •suwnî baylamak a îndigui. •yúz suwî tókmek a-i crăpa obrazul de rușine. // •agar suwlar ape curgătoare. •berrak suw apă limpede. •bîlaşîk suw apă tulbure. •bîr ğutum suw o înghițitură de apă. •bir kade suw ketírseñíz! vă rog să-mi aduceți un pahar cu apă!; •deñíz suwî apa mării. •domatis suwî suc de roșii. •et suwî supă de carne. •ğerastî suwî apă subterană. • ğerústí suwî apă supraterană. •ğîllî suw apă caldă. •íșílgen suw apă potabilă. •íşílmez/aşşî suw apă nepotabilă. •îssî suw apă termală. • kara suwlarî ape teritoriale. •kîşnîñ kúní suwlar buzlar iarna îngheață apele. •koloniya suwî apă de colonie. • kúkúrtlí suw apă sulfuroasă. •kúl suwî leşie. •limon suwî limonadă; citronadă. • maden suwî apă minerală. • mide suwî (med.) suc gastric. •oksiğenli suw apă oxigenată. •ólmezlik suwî elixir. portakal suwî oranjadă. •salkîn **suw** apă rece. •sarîmsak suwî muidei. •sasîgan suw apă clocită. •șifalî maden suwlarî ape minerale curative. •suw astînda sub apă. •suw borîsî conductă de apă. •suw kadesí/bardagî pahar de apă. •suw kapatmasî/kalawî zăgaz; dig; splai. •suw kenarî țărm. •suw sáátí clepsidră. •suw şîrîltîsî murmur; susur. •suw tayyaresí hidroavion. • s u w tírmení moară de apă. •suwda píşken ğîmîrta ou fiert. •suwga tolî plin cu apă. •suwnuñ hisselerín ayîrmasî/sókmesí/şeşmesí (chim.) hidroliză. •suwnuñ yokarînda în amonte. •suwnuñ yúzí suprafața apei. •suwuk suw man ğuwula se spală cu apă rece. •tamîzdîrma suwî apă distilată. •tatlî suw balîgî peşte de apă dulce. •taze suw apă proaspătă. •turgun suwlar ape stătătoare. •yúzúm suwî sirop de struguri. suwa s. tencuială; stuc. suwal s. întrebare; interogare. // •suwal ğetveli chestionar. suwalama s. tencuire; tencuială. suwalamak v.t. a tencui. suwalangan adj. tencuit. suwaletúwğí adj. întrebător. suwalgan adi. îmbibat. suwal-ğewap s. întrebare şi răspuns. suwalî adj. tencuit. suwallagan adj. întrebător. suwallama s. întrebare; interogare. suwallamak v.t. a întreba; a interoga. **suwallangan** adj. întrebat; interogat. **suwallaşmak** *v.i.* a se întreba reciproc; a se interoga reciproc. suwalsîz adj. indiscutabil. suwaluw s. îmbibare.

suwarîlgan adj. adăpat.

suwarîlmak v.i. a se adăpa. suwbúrkút, ak-omîzlî- s. (orn.) suwarîm s. adăpătoare. vultur cu umeri albi (lat., suwarmak v.t. a adăpa. Haliaeetus pelagicus). suwaruw s. adăpare. suwbúrkút, ótken-ak-kuyruklî- s. suwastî I. adj. submarin; subacvatic; (orn.) vultur pescar african (lat., Haliaeetus vocifer). submersibil. II. s. submarin. // •suwastî kayalar recif. suwbúrkút, sîzîk-kuyruklî- s. (orn.) suwastîgakarşî (mil.) vultur de mare mic adj. Haliaeetus leucoryphus). antisubmarin. suwastîpapîr s. submarin. suwbúrkútí, ak-kuyruklî-Afrika- s. Suwat s. (antrop. f., arab.) "Destin (om.) vultur pescar african (lat., favorabil". Haliaeetus vocifer). suwatî s. hidronim. suwdanketken adj. plutitor. suw-aygîrî s. (zool.) hipopotam (lat., suwdanketúw s. plutire. Hippopotamus amphibius). suwemgen s. sugativă; tampon. suw-aguwotî s. (bot.) cucută-de-apă suw-ezení s. (bot.) şopârliță; bobornic (lat., Cicuta virosa). (lat., Veronica beccabunga). suwgaalîşîk adj. (d. plante) hidromorf. suwalaw s. tencuire; tencuială. suwallaw s. întrebare; interogare. suwgaatîluw s. plonjare. suw-atkulagî s. (bot.) ştevie; măcrişsuwgabatîrma s. înmuiere; umezire; de-apă (lat., Rumex palustris). scufundare. suw-aykabagî s. (om.) lăcar de pipirig suwgabatkan adj. muiat; înmuiat; (lat., Acrocephalus paludicola). umezit; scufundat. suwbasar s. luncă; câmpie inundabilă. suwgabatuw s. înmuiere; umezire; suwbasîmî s. (nav.) deplasament. scufundare. suwbaskan I. adj. inundat. II. s. suwgaberílgen adj. lansat la apă. suwgaberúw s. lansare la apă. (tehn.) pompă. suwbasma s. (tehn.) pompare. suwgadayangan adj. impermeabil. suwbasmasî s. inundație; potop; șiroi; **suwgadayanma** s. impermeabilitate. șuvoi; puhoi; torent; viitură. suwgaotîrgan adj. lansat la apă. suwbaylamasî s. îndiguire. suwgaotîrtuw s. lansare la apă. suw-bakaotî s. (bot.) limbariță (lat., suwgasalîngan adj. muiat; înmuiat; umezit; scufundat. Alisma plantago-aquatica). s. înmuiere; umezire; suw-baldîranî s. (bot.) cucută-de-apă suwgasaluw scufundare. (lat., Cicuta virosa). suwbílímğísí s. hidrolog. suwgatolgan adj. îmbibat. suwbílímí I. adj. hidrologic. II. s. suwgatolma s. îmbibare. hidrologie. **suwgeşírgen** *adj.* permeabil; neetanş. suwbílímlí adj. hidrologic. suwgeşírmeme s. impermeabilitate. suw-bótnegí s. (bot.) izma-broaștei; suwgeşírmez adj. impermeabil; etanş. menta-broaștei // •suwgeşírmez sáát ceas (lat., Mentha aquatica). rezistent la apă. suwbuga s. (orn.) buhai-de-baltă; bousuwgeşírmezkap s. prelată. suwgeşírúw s. permeabilitate. de-baltă (lat., Botaurus stellaris) suw-ğaraotî s. (bot.) limbariță (lat., Alisma plantago-aquatica). suwbuga, kíşkene- s. (orn.) stârc pitic (lat., Ixobrychus minutus). suwğî adj. acvatic. suwbuga, kúl-sîrtlî- s. (orn.) stârc cu suwğîltkan s. (tehn.) boiler. spate cenușiu (lat., Ixobrychus suwğolî s. 1. cale navigabilă. 2. sturmii). jgheab. suwbuga, sarîsuwhaleketí I. adj. (fiz.) hidrodinamic. s. (orn.) stârc II. s. (fiz.) hidrodinamică. chinezesc; stârc galben Ixobrychus sinensis). suwhaleketlí adj. (fiz.) hidrodinamic. suwbugasî, Amerikasuw-ití s. (zool.) leu-de-mare (lat., (orn.) s. Otaria byronia). buhai-de-baltă american; bou-de-baltă american suwíşínde adj. leoarcă; ciuciulete. (lat., Botaurus lentiainosus). suwíşírme s. adăpare. suwbugasî, kíşkene-Amerikasuwíşken adj. adăpat. (orn.) stârc mic american (lat., suwkapamasî s. stăvilire; zăgăzuire. Ixobrychus exilis). suwkarîştîrîlgan adj. diluat; subțiat; suwbugasî, kîşkene-Kîtay- s. (orn.) lungit; îndoit. stârc mic de Manciuria (lat., suwkarîştîrmasî s. diluare; subțiere; Ixobrychus eurhythmus). lungire; îndoire. suwbugasî, Kîtay- s. (orn.) stârc suwkatîlgan adj. diluat; subțiat; chinezesc; stârc galben lungit; îndoit. Ixobrychus sinensis). suwkatuw s. diluare; subțiere; lungire; suw-bulgunî s. (zool.) nurcă; vizon (lat., Mustela vison). suwkaybetmesí s. deshidratare. suw-bulukasî s. (zool.) vidră; lutră suwkaynatkan s. (tehn.) boiler. suw-kabagî s. (bot.) tártăcuță; tigvă; (lat., Lutra lutra). // bulukasî terísí lutru. tâlv (lat., Lagenaria gourda). suwburumî s. vâltoare; bulboană; suw-karatawugî s. (orn.) pescărel vârtej de apă. negru; mierlă de apă (lat., Cinclus suw-búberí s. (bot.) dintele-dracului; cinclus). piper-de-baltă (lat., Polygonum suwkesken s. (nav.) pinten. hudropiper). suwkózí s. izvor. suwbúrkút, ak-baş-ak-kuyruklî- s. suwkuwatî I. adj. (tehn.) hidraulic. II. (orn.) vultur cu cap alb (lat., s. (tehn.) hidraulică. Haliaeetus leucocephalus). suwkuwatlî adj. (tehn.) hidraulic. suwbúrkút, ak-kuyruklî- s. (orn.) suwkúresí s. (geogr.) hidrosferă.

(lat.,

Haliaeetus

suwlama s. 1. irigare; irigație. 2.

udare; înmuiere; umezire; stropire. 3.

codalb

albicilla).

hidratare.

suwlamak v.t. **1.** a uda; a înmuia; a umezi. **2.** a iriga. **3.** a hidrata.

suwlamakopkasî s. stropitoare.

suwlangan adj. **1.** udat; ud; înmuiat; umezit; stropit. **2.** irigat. **3.** hidratat.

suwlanmak v.i. 1. a se uda; a se înmuia; a se umezi; a se stropi. 2. a se iriga. 3. a se hidrata. // •awuzî suwlanmak a-i lăsa gura apă; a pofti; a saliva. •ğílígíne kadar suwlanmak a se uda până la oase. suwlarsîzgasî s. hidrografie.

suwlaw s. **1.** irigare; irigație. **2.** udare; înmuiere; umezire; stropire. **3.** hidratare.

suwlî adj. 1. cu apă; care conține apă; ud. 2. apos. 3. suculent; zemos. // •suwlî boya acuarelă.

suwlîkózlí adj. 1. înlăcrimat; cu ochii înlăcrimați. 2. plângăcios; plângăreț; smiorcăit; scâncit; bâzâit.

suwluk s. 1. suculență. 2. zăbală.
suw-nanesí s. (bot.) izma-broaștei;

suw-nanesí s. (bot.) izma-broaştei; menta-broaştei (lat., Mentha aquatica).

suw-nergisi s. (bot.) verbină; vervenă; sporiş (lat., Verbena officinalis). suwólşegen s. pluviometru.

suwólşeme s. pluviometrie.

suw-perğimegi s. (bot.) linte-de-baltă; lintiță; mătasea-broaștei (lat., Lemna minor).

suwperiysí s. (mitol.) sirenă; naiadă.
suw-rezenesí s. (bot.) mărăraș;
chimion-de-apă; chimen-de-baltă;
cucuțică-de-bălți (lat.,
Phellandrium aquaticum;
Oenanthe aquatica).

suwsagan adi. însetat: setos.

suwsak adj. însetat.

suwsaklagan s. baraj; dig.

suwsama s. însetare; sete.

suwsamak v.i. a i se face sete; a-i fi sete (şi fig.). // •eğeline suwsamak a i se urî cu zilele; a-şi ruga moartea. // •bek suwsadîm mi-e foarte sete.

suw-samurî s. (zool.) vidră; lutră (lat., Lutra lutra). // •suwsamurî terísí lutru.

suwsaw s. însetare; sete.

suw-sayragî s. (orn.) sturz de apă de Louisiana (lat., Seiurus motacilla).

suwsepken s. stropitoare.

suw-sîğawulî s. (zool.) şobolan-de-apă (lat., Arvicola sapidus).

suwsuz adj. însetat; deshidratat. // •suwsuz aketip suwsuz ketirmek a duce pe cineva bou şi a-l aduce vacă.

suwsuzlaşkan adj. deshidratat.

suwsuzlaşma s. deshidratare.

suwsuzlaşmak v.i. a se deshidrata. suwsuzlaştîrmak v.t. a deshidrata.

suwsuzlaşuw s. deshidratare.

suwsuzluk s. 1. sete; însetare (și fig.).
2. secetă.

suwşagîlganî I. adj. (electr.) hidroelectric. II. s. (electr.) hidroelectricitate.

•suwşagîlganî íşletmesí hidrocentrală; centrală hidroelectrică.

suwṣagîlganlanmasî s. (chim.) electroliză.

suwşerîtî s. 1. (bot.) stuf; papură;
trestie; pipirig (lat., Phragmites
communis; Phragmites
australis). 2. (bot.) papură (lat.,
Typha angustifolia).

suwsesegî s. (med.) varicelă; vărsat de

vânt.

suw-şîbawî s. (om.) lăcar de pipirig (lat., Acrocephalus paludicola). suw-şullugî s. (om.) becațină comună (lat., Gallinago gallinago).

suwtabîşmasî s. (geogr.) confluență.
suwtaşî s. (bot.) buricul-apei (lat.,
Hydrocotyle vulgaris).

suwtaşîgan s. 1. sacagiu. 2. saca.

suw-tartarî s. (orn.) cârstel de baltă; cristei de baltă (lat., Rallus aquaticus).

suw-teresí s. (bot.) năsturel; cardama; bobâlnic; măcriş-de-baltă (lat., Nasturtium officinale).

suwtobî s. (sport) polo. // •**suwtobî** turnewî (sport) turneu de polo.

suwtorgay s. (om.) ploier (lat., Charadrius pluvialis).

suwtorgay, akşa- s. (orn.) prundăraş de sărătură (lat., Charadrius alexandrinus).

suwtorgay, altîn- s. (orn.) ploier
auriu (lat., Pluvialis apricaria).
suwtorgay, balaban-yakalî- s. (orn.)
prundăraş gulerat mare (lat.,

Charadrius hiaticula). **suwtorgay, gúmúş-** s. (om.) ploier argintiu (lat., Pluvialis

squatarola).

suwtorgay, kawerengí-yakalî- s.

(orn.) prundăraş cu dungi castanii

(lat., Charadrius pallidus).

suwtorgay, kíşkene-yakalî-s. (orn.) prundăraş gulerat mic (lat., Charadrius dubius).

suwtorgay, perdelí- s. (orn.) prundăraş semipalmat (lat., Charadrius semipalmatus).

suwtorgay, tamgalî- s. (orn.) prundăraș de munte (lat., Charadrius morinellus).

suwtorgay, úṣ-yakalī- s. (orn.) prundăraș cu trei gulere (lat., Charadrius tricollaris).

suwtorgayî, Asiye- s. (orn.) prundăraș asiatic (lat., Charadrius asiaticus).

suwtorgayî, Amerika-altîn- s. (om.)
ploier american auriu (lat.,
Pluvialis dominica).

suwtorgayî, balaban-kum- s. (orn.)
prundăraş de deşert (lat.,
Charadrius leschenaultii).

suwtorgayî, dak- s. (om.) prundăraş de munte (lat., Charadrius morinellus).

suwtorgayî, Forbes'níñprundăraşul lui Forbes (lat.,
Charadrius forbesi).

suwtorgayî, Kittlitz níñ- s. (orn.)
prundăraşul lui Kittlitz (lat.,
Charadrius pecuarius).

suwtorgayî, kíşkene-kum- s. (orn.) prundăraş de deşert de Mongolia (lat., Charadrius mongolus).

suwtorgayî, Mîsîr- s. (orn.) ploier egiptean; pasărea-crocodilului (lat., Pluvianus aegyptius).

suwtorgayî, Mongol- s. (orn.) prundăraş de deşert de Mongolia (lat., Charadrius mongolus).

suwtorgayî, Paçifik-altîn- s. (orn.)
ploier de Pacific auriu (lat.,
Pluvialis fulva).

suwtorgayî, şayîr- s. (orn.) prundăraş cu coadă ascuțită (lat., Charadrius vociferus).

suwtókme s. urinare.

suwtutumî s. (nav.) deplasament. **suwugan** adj. **1.** răcit. **2.** înstrăinat;

îndepărtat sufletește; care și-a pierdut

interesul

suwuk I. adj. rece. II. adv. cu răceală. III. s. 1. vreme rece; frig. 2. răceală; guturai. // •başîndan suwuk suw tógílmek a-l trece toate sudorile. •suwuk almak a-l lua frigul; a răci. •suwuk basmak a se lăsa frig. •suwuk dawranmak a se purta cu răceală. •suwuk ğílígíne túşmek a-i intra frigul în oase. •suwuktan kaltîramak a tremura de frig; a se zgribuli. // $\bullet bo$ yerí suwuk, hem kayet suwuk aici este rece, ba chiar foarte rece. •kar ğawgan bolsa da suwuk tuwul deşi a nins, nu e frig. •Kóstenğede suwuk bola mî? este frig la Constanța?; •suwuk kîzartma friptură rece. •suwuk suw man ğuwula se spală cu apă rece. suwuklar kúzden başladî frigul a început din toamnă. •tínewún suwuk edí ieri a fost

suwukalgan adj. (med.) răcit.

suwukğarîk s. luminiscență.

suwukǧarîklî adj. luminiscent.

suwukkadayanmagan adj. friguros.

suwukkan(lî) adj. calm; cu sânge rece; imperturbabil; flegmatic. // •suwukkanlî kalmak a-şi păstra calmul.

suwukkanlîk s. calm; sânge rece.

suwuklagan adj. (med.) răcit.

suwuklama s. (med.) răceală. //
•bademşîk suwuklamasî (med.)
inflamarea amigdalelor; amigdalită.
•bogîrdak suwuklamasî (med.)
inflamarea faringelui; faringită.
•búyrek suwuklamasî (med.)
inflamarea rinichilor; nefrită. •kulak
suwuklamasî (med.) inflamarea
urechii; otită.

suwuklamak v.i. (med.) a răci. // •ğolda suwukladîm am răcit pe drum.

suwuklatma s. (med.) răceală.

suwuklay *adv.* rece; în stare rece; cu răceală.

suwuklatuw s. (med.) răceală.

suwuklaw s. (med.) răceală.

suwukluk s. 1. frig; vreme rece. 2.
(fig.) răceală; guturai.

suwuk-suwuk *adv.* rece; în stare rece; cu răceală.

suwuktankaltîragan adj. zgribulit. suwuktantíríldegen adj. zgribulit.

suwuktantomalangan *adj.* zgribulit. suwuktiyme s. răceală; guturai.

suwuma s. **1.** răcire. **2.** înstrăinare; îndepărtare sufletească; pierdere a interesului.

suwumak v.i. 1. a se răci. 2. a se înstrăina; a se îndepărta sufleteşte; a-şi pierde interesul. // •kolî suwumak a-şi ieşi din mână.

suwunkaybetken adj. deshidratat.

suwur s. (zool.) marmotă (lat., Arctomys marmota).

suwurga s. (pol.) colonie.

suwurgağî s. colonist.

suwurgağîgakarşî s. (pol.) anticolonialist.

suwurgağîlîk s. colonialism.

suwurgalaşkan adj. colonizat.

suwurgalaştîrîlgan adj. colonizat.

suwurgalaştîrîlmak v.i. a se coloniza. suwurgalaştîrmak v.t. a coloniza.

suwurgalaştîruw s. colonizare.

suwurgalîk adj. colonial.

suwurgan adj. aspirator.

 $\mathbf{suwurmak}$ v.t. 1. a suge; a sorbi; a

- absorbi. 2. (fig.) a exploata; a asupri. **suwurulgan** adj. **1.** supt; absorbit; sorbit. 2. exploatat; asuprit.
- suwuruw s. 1. supt; absorbire; sorbire. 2. exploatare; asuprire.
- suwuruwğî s. 1. ventuză. 2. exploatator; asupritor.
- suwuruwğuluk s. exploatare; aservire. suwutma s. răcire. // •hawa suwutmasî aer condiționat.
- suwutmak v.t. a răci. // •bosîna awuz suwutmak a-şi răci gura degeaba. suwutup almak (gastron.) a frapa.
- suwutmaş s. răcitor.
- suwutulgan adj. răcit; frapat.
- suwutulmak v.i. a fi răcit.
- suwutup-alîngan adi. (gastron.) frapat.
- **suwutup-aluw** s. (gastron.) frapare.
- suwutuw s. răcire.
- suwutuwğî adj. frigorific.
- suwuw s. 1. răcire. 2. înstrăinare; îndepărtare sufletească; pierdere a interesului.
- suwústí adj. lacustru.
- **suwyuwarlagî** s. (geogr.) hidrosferă. suw-yúzúmí s. (bot.) rourică; plutitoare; iarbă-dulce; rochia-cerului (lat., Glyceria fluitans).
- suw-zambagî s. (bot.) lotus (lat., Nymphaea lotus).
- suyikast s. atentat. // •îrîzga suyikast atentat la pudoare.
- suyikastşî s. atentatator; atacant; violator; agresor.
- suyistimal s. abuz; faptă ilegală.
- suyistimalğî adj. nelegiuit.
- suyistimallî adj. abuzat; abuziv.
- suyizan s. părere deformată.
- **Suzan** s. (antrop. f., "Înflăcărare".
- súbege súyegí s. (anat.) stern. súbek s. fundă; fundiță; panglică.
- súbet s. (bot.) cruşățea; bărbuşoară (lat., Barbarea vulgaris).
- súbğit s. defileu; strâmtoare; chei.
- Súheyil s. (antrop. m., prsn.) "Steaua". Súheyle s. (antrop. f., prsn.) "Steaua".
- súk s. topor; baltag; toporişcă; secure. súken s. cârmă; timonă.
- súkenaydaw s. cârmire.
- súkenğí s. (nav.) cârmaci; timonier.
- súkenğílík s. cârmire.
- súksúk s. (bot.) tamariscă; cătină-roșie (lat., Tamarix ramosissima).
- súkún s. linişte; tihnă.
- súkúnet s. linişte; calm; pace.
- súkúnetlí adj. liniştit; tihnit.
- súkúnlí adj. liniştit; tihnit.
- súkút s. tăcere; liniște.
- súkútiy adj. (d. oameni) tăcut; linistit.
- súlale s. dinastie.
- **súle** s. (bot.) ovăz (lat., Avena sativa).
- súle, ğîr- s. (bot.) ovăz-sălbatic (lat., Avena fatua).
- súlekeş s. (orn.) presură (lat., Emberiza sp.).
- súlekeş, ak-başlî- s. (orn.) presură cu cap alb (lat., Emberiza leucocephala).
- súlekeş, ak-kaşlî- s. (orn.) presură cu sprâncene albe (lat., Emberiza rustica).
- súlekeş, altîn-karînlîs. (orn.) vrabie cu piept portocaliu (lat., Passerina leclancherii).
- súlekeş, boyalî- s. (orn.) vrabie pictată (lat., Passerina ciris).
- súlekeş, boz- s. (orn.) presură cenusie (lat., Emberiza

- súlekeş, boz-başlî- s. (orn.) presură cu cap cenușiu (lat., Emberiza striolata).
- **súlekeş, boz-moyînlî-** s. (orn.) presură cu gât cenuşiu (lat., s. (orn.) presură Emberiza buchahani).
- súlekeş, kara-başlî- s. (orn.) presură cu cap negru (lat., Emberiza melanocephala).
- súlekeş, kara-suratlî- s. (orn.) presură cu față neagră (lat., s. (orn.) Emberiza spodocephala).
- súlekeş, kawerengí-kulaklî-(orn.) presură cu urechi castanii (lat., Emberiza fucata).
- **súlekeş, kíşkene-** s. (orn.) presură mică (lat., Emberiza pusilla).
- súlekeş, kîzîl-başlî- s. (orn.) presură cu cap roşu (lat., Emberiza bruniceps).
- súlekeş, kulan- s. (orn.) presură castanie (lat., Emberiza rutila).
- **súlekeş, kulan-karînlî-** s. (orn.) presură cu piept castaniu (lat., Emberiza stewarti).
- súlekeş, láğiwert- s. (orn.) vrabie albastră (lat., Passerina cyanea). súlekeş, mawî- s. (orn.) presură
- azurie (lat., Passerina amoena). súlekes, pasrenklí- s. (orn.) presură ruginie (lat., Emberiza caesia).
- súlekeş, sarî- s. (orn.) presură galbenă (lat., Emberiza citrinella).
- súlekeş, sarî-kaşlî- s. (orn.) presură cu sprâncene galbene Emberīza chrysophrys).
- súlekeş, sarî-karînlî- s. (orn.) presură cu piept galben (lat., (orn.) Emberiza aureola).
- **súlekeş, sarî-moyînlî-** s. (orn.) presură cu gât galben (lat., Emberzina elegans).
- súlekeş, yeşîl- s. (orn.) vrabie verzuie (lat., Passerina versicolor).
- súlekeşí, Afrika-kaya- s. (orn.) presură africană de stâncă (lat., Emberiza tahapisi).
- súlekeşí, bakşa- s. (orn.) presură bărboasă (lat., Emberiza cirlus).
- súlekeşí, bataklîk- s. (orn.) presură de stuf (lat., Emberiza schoeniclus).
- súlekeşí, kaya- s. (orn.) presură de munte (lat., Emberiza cia).
- súlekeşí, kíşkene-saz- s. (orn.) presură mică de stuf (lat., Emberiza pallasi).
- súlekeşí, şayîr- s. (orn.) presură de luncă (lat., Emberiza cioides).
- súlekeşí, şeşek- s. (orn.) presură de grădină (lat., Emberiza hortulana).
- súlekeşí, tarla- s. (orn.) presură sură Emberiza Miliaria calandra).
- súlekeş-torgay s. (orn.) vrabie bufon (lat., Chondestes grammacus).
- súlesí, şayîr- s. (bot.) ovăscior (lat., Arrhenatherum elatius).
- súlgún s. (orn.) fazan Phasianus colchicus).
- súlgún, altîn- s. (orn.) fazan auriu (lat., Chrysolophus pictus).
- **súlgún, gúmúş-** s. (orn.) fazan argintiu (lat., Phasianus nycthemerus;Lophura nycthemera).
- súlgún, kara- s. (orn.) fazan negru (lat.. Phasianus cochicus tenebrotus).

- súlgún, kral- s. (orn.) fazan regal (lat., Syrmaticus reevesii).
- súlgún, yeşíl- s. (orn.) fazan verde; fazan japonez (lat., Phasianus versicolor)
- súlgúní, Argus- s. (orn.) fazan argus (lat., Argusianus argus).
- súlgúní, ekí-sîzîklî-Argus- s. (orn.) fazan argus cu bandă dublă (lat., Argusianus bipunctatus).
- súlgúní, kelín- s. (orn.) fazan (lat., Chrysolophus diamant amherstiae).
- súlgúní, mawî-kulaklîfazan urecheat (lat., Crossoptilon auritum).
- Súlimanlîk (topon.) Spasovo s. (Dobrich, Bulgaria).
- Súliyman/Súleyman s. (antrop. m., arab.) Solomon.
- Súliyman-Adalarî s. (topon.) Insulele Solomon.
- súlúk s. (zool.) lipitoare (lat., Hirudinea sp.).
- súlúkotî s. (bot.) scânteiuță; ochișor
- (lat., Anagallis arvensis).
- **súm** s. templu.
- súmbúl s. spic. (bot.) zambilă; iacint (lat., Hyacinthus orientalis).
- súmbúl, ekşí- s. (bot.) ceapa-ciorii; floarea-viorelei (lat., Muscari comosum).
- súmbúlí, şayîr- s. (bot.) ceapa-ciorii; scânteiută (lat., Gagea pratensis).
- súmbúlleşken adj. înspicat.
- súmbúlleşme s. înspicare.
- súmbúlleşmek v.i. a înspica; a da în spic; a face spic.
- **súmbúllí** *adj.* înspicat.
- súmbúlteber s. (bot.) chiparoasă; tuberoză (lat., Polyanthes tuberosa).
- **súme** s. (ent.) molie (lat., Tinea). súmsúle s. (bot.) ochii-şoricelului
- (lat., Saxifraga adscendens).
- súmún s. săgeată.
- **súmúnleme** s. săgetare.
- súmúnlemek v.t. a săgeta.
- **súmúnlengen** *adj.* săgetat. súmúnlenmek v.i. a fi săgetat.
- súnbe s. 1. (mil.) vergea de armă. 2. (mil.) şiş; vergea. // •súnbe kebap frigăruie.
- súnger s. (zool.) burete; spongie (lat., Spongia officinalis). // •súnger káátí sugativă. •súnger taşî piatră ponce.
- súngerlí adj. spongios.
- súngí s. baionetă; suliță; lance.
- súngúğí s. lăncier; sulițaș.
- **súngúleme** s. împungere; înjunghiere. súngúlemek v.t. a împunge; a înjunghia.
- súngúlengen adj. împuns; înjunghiat. súnnet s. 1. (relig., la musulmani) poruncă. 2. circumcizie; tăiere
- împrejur. súpúrme s. înfulecare: devorare.
- **súpúrmek** v.t. a înfuleca; a devora. //
- şapîrdap súpúrmek a hăpăi. súpúrúlgen adj. înfulecat; devorat. súrahiy s. carafă.
- s. viteză; velocitate. artkan súrat viteză accelerată.
 azamiy súrat viteza maximă. •azaariu súrat viteza minimă.

•súrat trení (transp.) tren expres.

- súratîkesílgen adj. încetinit.
- súratînóstírgen s. accelerator. súratîósken adj. accelerat; iuțit.
- súratkesílmesí s. încetinire.

súratkesken s. (tehn.) încetinitor.
súratlî adj. cu viteză; repede; rapid. //
•bek súratlî vertiginos.

súratólşegen s. (tehn.) vitezometru; tahometru.

súratósmesí s. accelerație.

súratóstírmesí s. accelerare.

súratsîz adj. încet; lent.

súratsîzlîk s. încetineală; lentoare.

súratsîz-súratsîz adv. încet-încet; încetul cu încetul; uşor; uşurel; încetişor.

súrdúrme s. 1. (d. timp) lungire; prelungire. 2. menţinere; întreţinere. súrdúrmek v.t. 1. (d. timp) a lungi; a

prelungi. **2.** a menține; a întreține. **súre** s. durată; timp; termen. //

• ğelenli súreli pentru un timp.
 • gúwenğe súresi termen de garanţie.
 • kîska súrege istikraz credit pe termen scurt.
 • úyretim/tahsil súresi durata învăţământului.
 • uzun súrege borîş împrumut pe termen lung.

súreaşîmî s. (jur.) prescripție. // •súreaşîmîna ogîramak a se prescrie.

súreaşîmînaogîragan adj. (jur.) prescris.

súrek s. durată; durabilitate.

súrekeň adj. cronic.

súrekeňlesken adj. cronicizat.

súrekeňlesme s. cronicizare.

súrekeňleşmek v.i. a se croniciza.

súreklí adj. de durată îndelungată. // •súreklí alkîşlar aplauze prelungite.

súreklíbolgan adj. permanentizat. súreklílík s. continuitate; permanență.

súreksízlík s. discontinuitate.
súrelí adj. periodic. // •uzun

súrelí îndelungat.
súresígeşken adj. caduc; expirat.

súresípítken adj. caduc; expirat.

súres s. fenomen; proces; evoluție.

súreslí s. evoluat.

súreturum s. inerție.

súrgún s. 1. exil; surghiun; deportare.
2. proscriere; ostracizare. //
súrgúnge ğíbermek a trimite în surghiun; a deporta; a exila. //
súrgún lájí (med.) purgativ; laxativ.

súrgúngeğíberme s. exilare.

súrgúnğí adj. laxativ.

súrgúnkolî s. rază.

súrgúnlí *adj.* **1.** exilat; surghiunit; deportat. **2.** proscris; ostracizat.

Súrinam s. (topon.) Surinam.

Súriye s. (topon.) Siria.

Súriye-kanariyasî s. (orn.) cănăraș de Siria (lat., Serinus syriacus).

Súriye-kúrtesí s. (orn.) ciocănitoare de grădină (lat., Dendrocopos syriacus).

súriyelí s., adj. sirian.

Súriye-terekkakkanî s. (orn.) ciocănitoare de grădină (lat., Dendrocopos syriacus).

Súriye-tokildagî s. (orn.) ciocănitoare de grădină (lat., Dendrocopos syriacus).

súrme s. 1. fard; vopsea de față. 2. (chim.) antimoniu; stibiu. 3. durată; dăinuire; continuare. 4. ungere. 5. exilare; surghiun. 6. mânare; ducere; conducere. 7. arat.

súrmek A. v.i. a dura; a ține; a continua. B. v.t. 1. a mâna; a duce; a conduce. 2. a exila; a surghiuni. 3. a ara. 4. a unge. // •aldga súrmek a propune; a susține (o problemă, etc.).

•atîna kara súrmek a păta numele cuiva; a-l denigra; a-l defăima; a-l ponegri. •húkúm súrmek a guverna. • kol súrmek a atinge; a pipăi. •kóp/uzun súrmek a dura mult. •ómír súrmek a-şi duce traiul; a-și petrece viața; a trăi. •saban súrmek a ara; a plugări. •súrúp kírmek a da buzna în...; a intra buzna în...; •tarla súrmek a ara. •yaman ómír súrmek a nu-i fi casa casă și masa masă. // •bír $an \ s\'urgen \ \hat{i}$ ntr-o clipă; instantaneu. •sanetermen kóp súrmez cred că nu durează mult. •toplantî ekí sáát súrdí şedința a durat două

súrmelí-ğelpazekuyruk s. (orn.) stufărică dungată (lat., Scotocerca inquieta).

súrmelí-karkîldak s. (om.) pescăriță bridată (lat., Onychoprion anaethetus; Sterna anaethetus).

súrmelí-sodîrgay s. (om.) brumăriță ochioasă (lat., Prunella ocularis). súrmelí-tarakay s. (orn.) nagât de stepă; ploier de stepă (lat., Vanellus gregarius; Chettusia gregaria).

súrmelí-tartalak s. (orn.) auşel
sprâncenat (lat., Regulus
ignicapillus).

súrpe s. larvă.

súrpelí adj. larvar; cu larve.

súrtme s. radiere; ștergere.

súrtmek v.t. a şterge; a radia. // •makyajîn súrtmek a se demachia. // •masanîñ ústún súrt! şterge masa!;

súrtúlgen *adj.* radiat; șters.

súrtúlmek v.i. a fi şters; a fi radiat.

súrtúnmek v.i. a se şterge; a se radia. súrtúşmek v.i. a se freca unul de altul. súrtúwlí adj. radiat; şters.

súrúlúr *adj.* arabil.

súrúm s. **1.** (*fin.*) circulație. **2.** (*com.*) debit; vânzare; desfacere; dever.

súrúndúrmek *v.t.* **1.** a determina să se împiedice; a târî; a târâi. **2.** a pune pe drumuri.

súrúne-súrúne adv. târâş.

súrúngen I. adj. (bot.) târâtor; repent.
II. s. 1. reptilă; târâtoare. 2.
împiedicat; poticnit; târât. 3. târâtură.
súrúngenler s., pl. reptile; târâtoare.
súrúnme s. împiedicare; poticnire; târâre.

súrúnmek *v.i.* a se împiedica; a se poticni; a se târî.

súrúw s. 1. turmă; cireadă; cârd; haită.
2. (zool., om.) colonie.
3. mulțime; droaie; gloată; grămadă. // •balîk súrúwí banc de peşte. •balkurt súrúwí roi de albine.
•delí/anasîz súrúw stup bezmetic; stup fără matcă. •keday súrúwí turmă slugarnică.

súrúwğí s. birjar; vizitiu.

súrúwğúdiy adv. birjăreşte.

súrúwğúlúk s. birjărie.

sús s. 1. podoabă; găteală. 2. ornament; decor. // •sús ósímlígí plantă ornamentală.

sús-bezek s. zorzoane.

súsen s. (bot.) iris; stânjen; stânjenel
 (lat., Iris germanica).

súsen, ufak- s. (bot.) rățişoare (lat., Iris pumila).

súsleme s. ornare; împodobire; gătire; ferchezuire; spilcuire.

súslemek v.t. a împodobi; a orna; a

găti; a ferchezui; a spilcui.

súslengen *adj.* gătit; ferchezuit; spilcuit; împodobit; ornat; pavoazat.

súslenmek v.i. a se găti; a se ferchezui; a se spilcui; a se împodobi. súslewğí adi. decorațiv. //

súslewği adj. decorativ. //
•súslewği resim tablou decorativ.
súsli adj. împodobit; ornat; gătit;
ferchezuit; spilcuit. // •súsli
pişkot fursec.

súslí-bezeklí adj. înzorzonat.

súst adj. flegmatic; indiferent; imperturbabil; calm; reţinut; stăpânit; cu sânge rece.

súsken s. (bot.) spirea; floarea-miresei (lat., Spiraea vanhouttei).

sút s. lapte. // •sút emízdírmek a da să sugă lapte; a alăpta. •sútí kesîlmek a i se tăia laptele. •súten kesmek a înțărca pe cineva. // •aṣîgan sút lapte fermentat. •bír íṣe sút o sticlă de lapte. •ğîygînlaṣkan sút lapte condensat. •mayî alîngan sút lapte degresat. •sîğak sút lapte cald. •ṣíñgenezmelí sút lapte pasteurizat. •sîyîr sútí lapte de vacă. •sút sîyîrî vacă de lapte. •sút tíşí dinte de lapte. •sút tozî lapte praf. •teksif etilgen sút lapte condensat. •yarîmṣar ṣanak sút câte o jumătate de farfurie cu lapte.

sútana s. doică.

sútemízdírílgen adj. alăptat.

sútemízdírme s. alăptare.

sút-katîk s. lapte şi iaurt. // •sútkatîk túkáanî lactobar.

sútkesílmesí s. (med.) agalactie.

Sút-Kól s. (hidron.) ("Lacul de Lapte") Siutghiol (jud. Constanța).

sútlaş s. orez cu lapte.

sútlegen s. (bot.) alior; laptele-câinelui; laptele-cucului (lat., Euphorbia cyparissias).

sútlí adj. 1. de/cu lapte. 2. lăptos. // •sútlí şokolata ciocolată cu lapte. sútlí-peşmek s. (bot.) vinețică-culapte; râșcov (lat., Lactarius volemus; Lactarius deliciosus). sútotî s. (bot.) amăreală; poligală

(lat., Polygala vulgaris).

sút-pener s. lapte și brânză; lactate. sútsatkan s. vânzător de lapte; lăptar.

sútsúz adj. fără lapte.

sútşí s. lăptar.

súttenkesílgen adj. înțărcat.

súttenkesme s. înțărcare.

sútun/sútún s. 1. (arhit., tipogr.) coloană. 2. pilon; stâlp.

sútunlandîrmak v.t. a încolona.

sútunlangan *adj.* încolonat.

sútunlanma s. încolonare.

sútunlanmak *v.i.* a se încolona.

sútunlanuw s. încolonare.

sútyúzí s. (gastron.) caimac; smântână.

súvariy s. cavalerist.

súvariye s. cavalerie.

súydúrgen *adj.* admirabil; simpatic; plăcut.

súydúrmek v.t. 1. a determina să iubească; a determina să îndrăgească; a determina să-i placă; a determina să simpatizeze. 2. a determina să dezmierde; a determina să mângâie.

súyek s. os; ciolan. // •bír terí-bír súyek bolmak a fi numai piele şi os; a fi foarte slab. •pîşak súyekke tayanmak a-i ajunge cuţitul la os; a nu mai suporta. •súyek ğalamak a linge blide; a

```
linguși cu slugărnicie. // •bîr teri,
 bir súyek numai piele şi os.
 • ğílíklí súyek os cu măduvă.
            sűyekler
 • kurî
                            oseminte.
 súuek
              ğalawğî
                           lingusitor.
 •súyek sistemí (anat.) sistemul
 osos.
súyekğalagan adj. linguşitor.
súyekğalar s. linge-blide.
súyekğalaw s. linguşire.
súyekírímesí s. (med.) osteoporoză.
                 s. (anat.) schelet;
súvekkafesí
 osatură.
súyekkafesíndiy s. scheletic.
súyekleşken adj. osificat.
súyekleşme s. osificare.
súyekleşmek v.i. a se osifica.
súyeklí adj. osos; ciolănos.
súveklík s. oseminte.
súyekşí adj. de/din oase; osos.
súyektokîsî s. (anat.) țesut osos.
súyen
         s.
                spion; agent secret;
 informator.
súyenlík s. spionaj; informații.
súyenlíkyapkan adj. iscoditor.
súyer adj. iubitor; iubitor.
súyerke s. iubit; iubită; drag.
súye-súye adv. cu plăcere; admirativ.
súygen s., adj. iubitor; admirator;
 simpatizant; îndrăgostit; amorezat. //
 •oyînnî súygen jucăuş. •súygen
 kitaplarîmdan birsi una din
 cărțile mele preferate.
súygeşík adj. mlăştinos.
súygeşíklík s. mlaştină; smârc.
súygí s. dragoste; iubire. // •ğurt
 súygúsí dragoste de tară. •súygí
 patlamasî izbucnire de dragoste.
 •temíz súygí idilă. •watan
 súygúsí dragoste de patrie.
súygúlí I. adj. drag; iubit. II. s. iubit;
 iubită.
súygúlúm interj. iubitul meu!; iubita
súykemek v.t. a propti; a sprijini; a
 rezema.
súyken s. proptea; sprijin; reazem.
súykengen adj. 1. proptit; sprijinit;
 rezemat. 2. bazat; fundamentat.
súykenme s. 1. bază; fundament. 2.
 proptire; sprijin; rezemare.
súykenmek v.i. 1. a se propti; a se
 sprijini; a se rezema. 2. a se baza; a se
 bizui; a se întemeia.
súyketílmek v.t. a fi proptit; a fi
 sprijinit: a fi rezemat.
súyketmek v.t. a propti; a sprijini; a
 rezema.
```

súyketúwğí s. sprijinitor; suporter.

súymek v.t. 1. a iubi; a-i plăcea; a

îndrăgi; a simpatiza. 2. a dezmierda; a

mângâia. **3.** a se îndrăgosti; a se

amoreza. // •kóz ğarîgînday súymek a iubi pe cineva ca pe

lumina ochilor. •óz ğanîndan

kóp súymek a iubi pe cineva din tot

sufletul. •taa kóp súymek a iubi

mai mult; a prefera. // • mením eñ

súygen besteğím compozitorul preferat.

 $s\acute{u}ymege\^{n}$ neospitalier. $\bullet sen\acute{\iota}$ bek

súymez adj. neiubitor; nesimpatizant.

súyreklemek v.t. **1.** a trage; a

súyreklenmek v.i. a se trage; a se

súyrekletmek v.t. a determina să

súyrekleme s. tragere; remorcare.

remorca. 2. a pune pe drumuri.

súyreklengen adj. tras; remorcat.

súyemen te iubesc mult.

súymemek v.i. a displăcea.

súyrek adj. remorcă.

mísápír

meu

```
tragă; a determina să remorcheze.
súyrelgen adj. tras; remorcat.
súyrelmek v.i. a fi tras; a fi remorcat.
súyreme s. tragere; remorcare.
súyremek v.t. a trage; a remorca. //
 •ayaklarîn súyrep ğúrmek a
 târşâi picioarele; a trage piciorul.
súyrene-súyrene adv. prin tragere;
 prin remorcare.
súyrengen s. tras; remorcat.
súyrenme s. tragere; remorcare.
súyrenmek v.i. a fi remorcat; a fi tras.
súyretmek v.t. a determina să tragă; a
 determina să remorcheze.
súyrí adj. oblong; lunguieț; alungit.
súyrúk s. (iht.) sturion (lat.,
 Acipenseridae sp.).
súyúl s. coadă.
súyúlgen adj. iubit; îndrăgit.
súvúlme
              s. iubire; îndrăgire;
 popularitate; priză.
súyúlmek v.i. a fi iubit; a fi îndrăgit.
súyúlmez adj. care nu poate fi iubit;
 care nu poate fi îndrăgit.
 úyúm s. adorație; simpatie; afabilitate; bunăvoință. // •súyúm
súvúm
 kóstermesí
                   demonstratie
 simpatie.
súyúmlí adj. adorabil; simpatic; afabil;
 binevoitor
súyúmlúlúk s. drăgălășenie.
súyúmsúz adj. antipatic.
súyúmsúzlúk s. urâțenie; antipatie.
súyúndúrgen adj. îmbucurător.
súyúndúrmek v.t. a bucura.
súyúngen adj. bucuros.
súyúnme s. bucurie.
súyúnmek v.i. a se bucura.
súyúp-bayîlma s. adorație.
súyúşmek v.i. a se iubi (reciproc).
súyúw s. 1. iubire; îndrăgire. 2.
 îndrăgostire; amorezare.
súyúw-bayîluw s. adorație.
súyúwğí adj. tandru; gingaş; afectuos.
súyúwğúlúk
               s. tandrețe; gingășie;
 afecțiune.
súzek s. (tehn.) filtru.
súzenek s. (med.) gonoree; blenoragie.
súzeneklí
             adj. (med.) bolnav de
 gonoree.
súzgerek s. strecurătoare.
             s. strecurătoare.
súzgeş
 •súzgeşten geşírmek a trece prin
 strecurătoare; a strecura.
súzgeştengeşírúw
                      s.
                            strecurare:
 filtrare.
súzgeştengeşken
                       adj. strecurat;
 filtrat.
súzme s. filtrare; strecurare.
súzmek v.t. 1. a strecura; a filtra. 2.
 (fig.) a măsura cu privirea; a studia; a
 examina. // •kózlerín súzmek a
 privi galeş; a privi printre gene; a
 arunca ocheade; a arunca priviri pe
 furiș; a-și da ochii peste cap.
súzúk adj. strecurat; filtrat.
súzúlgen adj. filtrat; strecurat.
súzúlmek v.i. 1. a fi strecurat; a se
 strecura; a fi filtrat; a se filtra. 2. (d.
 păsări și av.) a plana. 3. a privi galeș; a
 privi printre gene. 4. (d. oameni) a
 slăbi; a pierde din greutate.
```

Sweden s. (topon.) Suedia. swedenlí s., adj. suedez. swediş s., adj. suedez. swedişçe I. adv. în limba suedeză. II. s (limba) suedeză Swinhoe'nîñ-boraganğîsî s. (orn.) rândunica furtunii lui Swinhoe (lat., Oceanodroma monorhis). Sykes'níñ-eşkísawarî s. caprimulgul lui Sykes (lat.. Caprimulgus mahrattensis). Sykes'níñ-tentekkuşî s. (orn.) caprimulgul lui Sykes (lat., Caprimulgus mahrattensis).

Swainson'nîñ-sayragî s. (orn.) sturz

șorecarul lui Swainson (lat., Buteo

Swazilant s. (topon.) Swaziland. Swainson'nîñ-sarî s. (orn.) şorecarul

pitic melodios american

(lat.,

(lat.,

(orn.)

s.

Swainson

Catharus ustulatus).

Swainson'nîñ-toynagî

swainsoni).

swainsoni).

şaba s. efort; strădanie.

Şabaddin/Şehabaddin/Şehabattin s. (antrop. m., arab.) "Luceafărul credintei".

sabalama s. strădanie; osteneală; silință; zbatere.

şabalamak v.i. a se strădui; a depune

şabalanma s. strădanie; osteneală; silintă; zbatere. _ // • ğúrek şabalanmasî (med.) palpitație.

 $\mathbf{\hat{s}abalanmak}$ v.i. a se zbate; a se strădui; a depune efort.

sabalanuw s. strădanie; osteneală; silintă: zbatere.

şabalaw strădanie; osteneală; silință; zbatere.

şabalît s. 1. castană necomestibilă. 2. castan-sălbatic (bot.) Aesculus hippocastanum).

şabalît, kîrmîzî- s. (bot.) castan-roşu (lat., Aesculus carnea).

şabalîtrengí adj. castaniu.

Şaban s. (cron.) a 8-a lună a anului conform calendarului musulman. // Saban úl-muwazzam (cron.) Saban cel măret.

şabîp-atîlgan adj. avântat; lansat. şabîp-atîlma s. avânt; elan; lansare; ţâşnire; zvâcnire.

s. 1. întrecere; concurs; şabîş competiție. 2. (sport) partidă; joc; meci.

sabîscî s. concurent; competitor.

şabîşkan s. competitor; concurent. şabîşma s. 1. întrecere; concurs; competiție. 2. (sport) partidă; joc; meci. // • şabîşma atî cal de curse.

şabîşmak v.i. a se întrece; a concura. sabîsuw s. 1. întrecere: concurs: competiție. 2. (sport) partidă; joc; meci. **şablon** s. (tehn.) şablon.

şabuw s. 1. alergare; fugă; goană. 2. lansare; azvârlire; aruncare; catapultare. 3. galop.

şad adj. fericit; vesel.

şadara s. sită; ciur.

şadaralama s. 1. ciuruire; trecere prin ciur; cernere. 2. (fig.) alegere; selecționare. 3. (sport) eliminare.

şadaralamak v.t. 1. a ciurui; a trece prin ciur; a cerne. 2. (fig.) a alege; a selecționa. 3. (sport) a elimina.

şadaralangan adj. 1. ciuruit; trecut prin ciur; cernut. **2.** (fig.) ales; selecționat. **3.** (sport) eliminat.

şadaralaw s. 1. ciuruire; trecere prin ciur; cernere. 2. (fig.) alegere; selecționare. 3. (sport) eliminare.

Şadiy (antrop. m., arab.) s. "Cântărețul".

Sadive arab.) S. (antrop. f., "Cântăreața".

șadîr I. adj. corturăresc. II. s. iurtă; cort. // •şadîr kurmak a instala cortul. •şadîrda yaşamak a umbla cu cortul. // •şadîr tíregí țăruș. •şadîr yapragî/bezí foaie

de cort. • şíñgene şadîrî şatră. şadîrğî s. corturar.

şadîrşeşegî s. (bot.) bulbuci (lat., Campanula trachelium).

şadîrvan s. 1. fântână arteziană. 2. (la musulmani) fântână pentru ablutiune.

şadra s. văl; voal. // •şadrasîn atmak a-și arunca vălul de pe frunte; a se emancipa.

şadraaşmasî s. dezvăluire; divulgare. şadraatuw s. aruncarea vălului; emancipare.

şadralî adj. cu văl; cu voal.

şadrasînatkan adj. care şi-a aruncat vălul; emancipat.

şadrasîz adj. fără văl; fără voal; dezvăluit.

şadrataguw s. acoperire cu văl; învăluire.

şadratakkan adj. acoperit cu văl; învăluit.

şafak s. zori de zi; auroră; aureolă; halo. // • şafak atmak a se revărsa zorile.

safakatuw s. luminare de ziuă.

şafiy adj. tămăduitor; vindecător; lecuitor; curativ.

afiy s. (antrop. m., arab.) "Tămăduitorul" (unul din cele 400 de Şafiy nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

şaga s. prunc; copilaş; sugar; sugaci; nou-născut. // •şagalar bakşasî grădiniță de copii.

şagalîk s. copilărie.

şagalîktan adv. din copilărie.

şagan adj. 1. alb; albinos. 2. (d. cai) alb; bălan.

Şaganay s. (antrop. m.) "Lună albă". şagangaşalar adj. alburiu; albicios.

şagangatartar adj. alburiu; albicios. şaganlîk s. albinism.

şaganoz s. (zool.) crab (lat., Carcinus maenas).

şagasîz adj. fără copii.

sagasîk s. copilas.

 agîlgan
 I. adj.
 1. electric.
 2.

 scăpărat.
 II. s.
 1. (jur.) pârât;

 reclamet.
 2.

 şagîlgan electricitate. reclamat. 2. •şagîlgan agîm/ğeriyan curent electric. • şagîlgan anatîkkîşî priză electrică. • şagîlgan erkesí energie electrică. • şagîlgan ğayî arc electric. • şagîlgan hatî linie electrică. • şagîlgan íşletmesí centrală electrică. • şagîlgan sáátí/sayaşî (electr.) electric. • şagîlgan şebekesí rețea electrică. • şagîlgan sobasî reşou electric. • şagîlgan telî fir electric. •şagîlgan tírenş rezistentă traș electrică. • şagîlgan mașinasî mașină de ras electrică.

şagîlganfeniy adj. electrotehnic.

șagîlganfení s. electrotehnică.

şagîlganğî s. electrician.

şagîlganhaleketí I. adj. (fiz.) II. electrodinamic. s. (fiz.) electrodinamică.

şagîlganhaleketlí adi. (fiz.) electrodinamic.

şagîlganhaleketsízlígí I. adj. (fiz.) electrostatic. II. s. (fiz.) electrostatică.

şagîlganhaleketsízlíklí adj. (fiz.) electrostatic.

şagîlgankimiya s. electrochimie. şagîlgankimiyalî adj. electrochimic.

şagîlganlama s. electrizare; curentare; electrocutare.

şagîlganlamak v.t. a electriza; a curenta; a electrocuta.

şagîlganlangan adj. electrizat; curentat; electrocutat.

şagîlganlanmak v.i. a se electriza; a se curenta: a se electrocuta.

sagîlganlaskan adi, electrificat.

şagîlganlaşma s. electrificare.

şagîlganlaşmak *v.i.* a se electrifica.

şagîlganlaştîrmak v.t. a electrifica. şagîlganlaşuw s. electrificare.

sagîlganlaw s. electrizare; curentare; electrocutare.

adi. sagîlganlî electric. • şagîlganlî dewre circuit electric. •şagîlganlî ğarîk lumină • şagîlganlî electrică. radiyatornî ğagîñîz! aprindeți radiatorul electric!; • şagîlganlî sîpîrga aspirator electric. •şagîlganlî tramvay (transp.) tramvai electric. • şagîlganlî tren (transp.) tren electric.

şagîlganlîğúreksîzgasî electrocardiogramă; electrocardiografie. şagîlganlîk s. electricitate.

şagîlganlîkaálbiysîzga electrocardiogramă; electrocardiografie.

şagîlganlîkutup s. electrod.

şagîlganlîmotor s. electromotor.

şagîlganlîtedaviy (med.) electroterapie.

şagîlganlîterapiya (med.) electroterapie.

şagîlganlîtírmen s. râşniță electrică. şagîlganmîknatîs s. (fiz.) electromagnet.

şagîlganmîknatîslî adj. (fiz.) electromagnetic. //

•şagîlganmîknatîslî dalga/dulkun undă electromagnetică.

şagîlganólşer s. (electr.) electrometru. şagîlma s. 1. (fiz.) reflectare. 2. (gram.) onomatopee. 3. denunț; trădare; pâră; reclamație.

şagîlmak v.i. 1. a se scăpăra. 2. (fiz.) a se reflecta. 3. a fi denunțat; a fi trădat; a fi pârât; a fi reclamat.

şagîlmalî adj. onomatopeic.

şagîm I. adj. (fiz.) electronic. II. s. 1. fulger; scânteie; scăpărare. 2. (fiz.) electron.

şagîmğî adj. scânteietor.

şagîmlama s. fulgerare; scânteiere; scăpărare.

şagîmlamak v.t. a fulgera; a scânteia; a scăpăra.

şagîmlangan adj. fulgerat; scânteiat; scăpărat.

şagîmlanmak v.i. a se fulgera; a se scânteia; a se scăpăra.

şagîmlaw s. fulgerare; scânteiere; scăpărare.

şagîmlawğî adj. fulgerător; scânteietor; scăpărător.

şagîmlî adj. (fiz.) electronic.

şagînda adv. în epoca; în timpul; pe vremea când.

şagîndan adv. din epoca; din timpul; de pe vremea când.

şagîr adj. 1. albastru deschis; bleu. 2.

(d. ochii unei ființe) ceacâr. şagîr-mandalak s. (bot.) scai-

albastru; scai-vânăt (lat., Eryngium planum).şaguw s. 1. scânteiere; scăpărare. 2.

înfigere; înțepare. 3. reclamație; pâră; denunt; dare în vileag. 4. înțelegere; discernământ; dumirire. 5. (fiz.) reflexie. **6.** (fiziol.) reflex.

şaguwdaş s. (fiz.) reflector.

şaguwğî adj. 1. denunțător; trădător; reclamant. 2. scăpărător. 3. reflectant.

şaguwmeselesí s. 1. rechizitoriu; acuzație. 2. acuzație.

şağan s. 1. (ent.) scorpion; scorpie (lat., Scorpionidae). 2. (astr.) zodia scorpionului. // •ğebinde şağan bolmak a avea arici în buzunare; a fi zgârcit.

şağanbalîgî s. (iht.) scorpie-de-mare; porc-de-mare (lat., Scorpaena porcus).

şağanî, kitap- s. (ent.) scorpionul-decărți; scorpia-de-hârtie; chelifer (lat., Chelifer cancroides).

şah s. 1. şah; rege; suveran. 2. (la jocul de şah) rege.

şah s. (d. cai) cabrare.

şahadet s. 1. mărturie; dovadă. 2.
jertfire; sacrificiu. // •şahadet
etmek a arăta; a indica. // sahadet parmagî degetul arătător.

şahadetlí adj. 1. mărturisit; dovedit. 2. jertfit; sacrificat.

şahadetname s. dovadă; certificat; diplomă.

şahane adj. 1. regesc; regal; imperial. 2. (fig.) superb; magnific.

şaheser s. capodoperă.

ahide s. (antrop. f., arab.) "Mărturisitoarea". Sahide

şahika s. (geogr.) culme; creastă.

şahin s. (orn.) şoim călător (lat., Falco peregrinus). şahinği s. şoimar.

şahinşah s. şahinşah.

şahir adj. binecunoscut; reputat.

Sahir s. (antrop. m., arab.) "Cel reputat" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Şahire s. (antrop. f., arab.) "Cea reputată".

şahit s. martor. // •şahit bolmak a fi martor. // •sawunma şahití (jur.) martorul apărării.

ahit s. (antrop. m., arab.) "Mărturisitorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Şahit, El- s. (relig., arab.) "Martorul"; "Cel care se află peste tot și oricând" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

şahitlí adj. cu martor; privit; asistat. şahitlík s. mărturie. // •şahitlík

etmek (jur.) a depune mărturie. şahîm s. seu; grăsime.

şahîs s. 1. persoană; ins. 2. (gram.) persoană. // •baş şahîs personaj principal; erou principal. •birinği şahîs (gram.) persoana întâi.ekínğí şahîs (gram.) persoana a doua. •imzalagan şahîs semnatar. •neviy şahîsîna în felul său. •neviy şahîsîna munhasîr unic în felul său. •şahîs almaşlîgî (gram.) pronume personal. •şahîs masuniyetî imunitatea persoanei. •úşúnğî şahîs (gram.) persoana a treia.
•wazifeli şahîs funcționar.

şah-kartşagay s. (om.) vultur rege; vultur alb (lat., Sarcoramphus papa).

şah-kaz s. (orn.) gâscă imperială (lat., Chen canagica; Anser canaaicus).

şahlangan adj. cabrat.

şahlanma s. cabrare.

şahlanmak v.i. 1. (d. cai) a cabra. 2. (fig.) a sări la bătaie.

şahlanuw s. cabrare.

şahlî adj. cu cabrare; cabrat.

şahlîk s. monarhie; domnie.

şahmat s. şah (joc).

şahmatşî s. şahist.

şahmerdan s. (tehn.) ciocan vertical; ciocan pneumatic.

şahsiy adj. 1. personal; individual. 2. personal; privat. // •şahsiy eşiya efecte personale. • şahsiy hál stare civilă. •șahsiy masuniyet (jur.) inviolabilitatea persoanei. •şahsiy
múlkiyet proprietate privată. • sahsiy sektor sector particular.

şahsiye s. persoană; ins.

ahsiyet s. **1.** personalitate; individualitate. **2.** persoană şahsiyet importantă; personalitate.

şahsiyetlî adj. cu personalitate.

şahsiyetsíz *adj.* fără personalitate.

şahsiyleşken *adj.* **1.** personalizat; individualizat; particularizat; particularizat; personificat. 2. privatizat.

şahsiyleşme s. **1.** personalizare; individualizare; particularizare; particularizare; personificare. 2. privatizare.

şahsiyleştírmek v.t. 1. a personaliza; a individualiza; a particulariza; a personifica. 2. a privatiza.

şah-şongîr s. (orn.) acvilă de câmp (lat., Aquila heliaca).

şah-tere s. (bot.) fumăriță; safterea (lat., Fumaria officinalis).

şahzade s. prinț.

şak s. 1. timp; vreme. 2. sezon; anotimp. 3. epocă; ev; eră; perioadă. vârstă. // •bronz şagî (ist.)
 epoca de bronz. •elk şak
 tewúkesí istoria antică. •eskí şak (ist.) antichitate. •neolitik
şak (ist.) epoca neolitică. •o \$ak (ist.) epoca neolitică. •o
\$aklarda în acea vreme. •orta şak tewúkesí (ist.) istoria evului mediu. •şaklîk dergî revistă periodică. •sîptî şaklar (ist.) antichitate. • taş şagî (ist.) epoca de piatră. •temîr şagî (ist.) epoca de fier. •tewûke şagî perioadă fier. •tewúke şagî perioadă istorică. •toñma şagî perioadă glacială.

şaka s. glumă; şotie; poznă. // •şaka etmek a glumi. •şaka gibí kelmek a lua în glumă. •şaka kótermemek a nu sti de glumă. • şaka sanetmek a lua în glumă. •şakaga almak a lua în glumă. // • şaka tuwul nu e glumă.

sakabaz s. clovn.

şakabaz-órdek s. (orn.) rață arlechin (lat., Histrionicus histrionicus). şakadan adv. în glumă; sub formă de glumă.

şakağî s., adj. glumeţ; poznaş.

şakak s. 1. (anat.) tâmplă. 2. (anat.) temporal.

şakakpulî súyegí s. (anat.) solzul temporalului.

şakal s. (zool.) şacal (lat., Canis aureus).

şakalak s. mărăciniş; tufăriş; boschet; tufiş; desiş; hățiş.

şakalakşî s. (orn.) mărăcinar mare; urzicar mare (lat., Saxicola rubetra).

şakalaşmak v.i. a glumi cu...; // •tartîşîp şakalaşmak a se hârioni.

şakal-erígí s. (bot.) porumbar; scorombar (lat., Prunus spinosa). şakaloz s. (mil., ist.) catapultă.

şaka-maka s. glumă; şotie; poznă.

şakan s. (bot.) pipirig; țipirig (lat., Holoschoenus vulgaris; Scirpus holoschoenus).

şakasîz adv. fără glumă; serios. // •şakasîz, onday boldî mî? serios, așa s-a întâmplat?;

sakavîk s. (bot.) bujor (lat., Paeonia officinalis).

şake s. vlăstar; mlădiță.

şakir *adj.* recunoscător.

Şakir s. (antrop. m., arab.) "Cel plin de recunoștință" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Şakire s. (antrop. f., arab.) "Cea plină de recunoștință".

şakirt s. 1. elev; şcolar; student. 2. ucenic.

şakirtlík I. adj. studențesc; școlar. II. s. ucenicie; studenție.

şakiy s. bandit; tâlhar.

şakiylík s. banditism; tâlhărie.

şakî s. briceag.

şakîl s. pietriş; prundiş.

şakîldagan *adj.* huruitor; răpăitor.

şakîldak s. 1. (tehn.) opritor; piedică; frână. 2. morișcă; breloc; jucărie cârâitoare. // •kol şakîldagî (tehn.) frână de mână.

şakîldaksalîngan *adj.* frânat.

şakîldaksaluw s. frânare.

şakîldakşî s. frânar.

şakîldama s. huruit; răpăit; țăcănit.

şakîldamak v.i. a hurui; a răpăi; a tăcăni.

şakîldaw s. huruit; răpăit; țăcănit. şakîldawğî

adj. huruitor; răpăitor; țăcănitor.

şakîllîk s. pietriş; prundiş.

şakîltaş s. pietriş; prundiş.

şakîltaş-şîmşîgî s. (om.) vrabie de pietris (lat., Spizela passerina). **şakîltî** s. **1.** huruit. **2.** huruit; răpăit.

3. huruit; răpăit; țăcănit.

şakîraberme s. chemare repetitivă; rechemare.

şakîrabermek v.t. a chema repetitiv; a rechema. şakîraturma s. chemare repetitivă;

rechemare.

şakîraturmak v.t. a chema repetitiv; a rechema.

şakîraturuw s. chemare repetitivă; rechemare.

şakîrdama s. trosnet; pârâit.

şakîrdamak v.i. a trosni; a pârâi.

şakîrdatmak v.t. a determina să trosnească; a determina să pârâie.

şakîrdaw s. trosnet; pârâit.

şakîrîlabergen adj. chemat repetitiv; rechemat.

şakîrîlaturgan adj. chemat repetitiv; rechemat.

şakîrîlgan adj. chemat; invitat.

şakîrîlmagan adj. nepoftit; neinvitat. şakîrîlmak v.i. a fi invitat; a fi chemat.

şakîrîlmaykalgan adj. nechemat; nepoftit.

şakîrîm s. 1. apel; chemare. 2. verstă (veche unitate de măsură a distanței egală cu 1.067 m).

şakîrîş s. 1. apel; chemare; invitare; invitație. 2. lozincă; slogan; motto; parolă.

şakîrîşma s. asociație de idei.

şakîrîşmak v.t. a se striga reciproc; a se chema reciproc.

sakîrîsuw s. asociatie de idei.

şakîrma s. 1. apel; chemare; invitare; invitație. 2. (gram.) vocativ. 3. (gram.) interjecție. 4. lozincă; slogan; motto; parolă. // •şakîrma hálí (gram.) cazul vocativ.

- şakîrmak A. v.i. (d. cocoş) a cânta. B. v.t. 1. a chema; a striga. 2. a invita; a convoca. // •askerlikke şakîrmak a chema sub arme. destekke şakîrmak a invoca.
 dúrkúsún şakîrmak a-i cânta cuiva în strună; a-l linguși. •tanîk şakîrmak (jur.) a cita ca martor. •tertípke şakîrmak a aranja; a ordona; a organiza; a rândui; a orândui. •urkanga şakîrmak a chema la ordine; a organiza. // •mení toyga şakîrîp kelgen a venit să mă cheme la nuntă. •stewart kîskaayaklînî şakîrsañîz! chemați însoțioarea de bord!; •toplantîga onî da şakîrmak kerek trebuie chemat și el la adunare.
- şakîrtî s. trosnet; trosnitură; pârâit.
 şakîrtmak v.t. a invita; a convoca; a
 chema; a striga.
- şakîrtuw s. invitat; nuntaş.
- şakîruw s. chemare; apel; invitare.
- şakîruwlî adj. invitat.
- şakîruwluk s. invitație.
- ${\bf sakkan}~~{\rm s.}~({\it jur.})~{\rm reclamant};~{\rm peti}{\it ț}{\rm ionar}.$
- şakkauymama s. anacronism.
- şaklaban adj. 1. glumeţ; hazliu;
 poznaş. 2. (fig.) linguşitor.
- **şaklabanlîk** s. glumă; poznă; caraghioslâc.
- şaklangan adj. maturizat.
- **şaklanmak** v.i. a se maturiza.
- şaklanuw s. maturizare.
- **şaklay, ak-kózlí-** s. (orn.) pescăruş cu ochi albi (lat., Larus leucophthalmus).
- **şaklay, ap-ak-** s. (om.) pescăruş de fildeş (lat., Pagophila eburnea).
- **şaklay, balaban-kara-başlî-** s. (orn.) pescăruş asiatic (lat., Larus ichthyaetus).
- şaklay, balaban-kara-sîrtlî- s.
 (om.) pescăruş negru (lat., Larus
 marinus).
- **şaklay, boz-** s. (orn.) pescăruș sur (lat., Larus canus).
- şaklay, boz-başlî- s. (orn.) pescăruş
 cu glugă cenuşie (lat., Larus
 cirrocephalus).
- şaklay, boz-kanatlî- s. (orn.)
 pescăruş cu aripi albastre (lat.,
 Larus glaucescens).
- **şaklay, gúl-** s. (orn.) pescăruș roz (lat., Rhodostethia rosea).
- şaklay, gúmúş- s. (om.) pescăruş argintiu (lat., Larus argentatus).
 şaklay, ğaşmaklî- s. (om.) pescăruşul lui Franklin (lat., Larus pipixcan).
- şaklay, halka-tumşuklî- s. (orn.) pescăruş sur mare (lat., Larus delawarensis).
- şaklay, inğe-tumşuklî- s. (orn.) pescăruş roz-alb (lat., Larus genei; Chroicocephalus genei). şaklay, kara-ayaklî- s. (orn.)
- şaklay, kara-ayaklî- s. (orn.)
 pescăruş cu trei degete (lat., Rissa
 tridactyla).
- şaklay, kara-başlî- s. (orn.) pescăruş
 cu cap negru (lat., Larus
 melanocephalus).
- şaklay, kara-başlî-kúlgen- s. (orn.)
 pescăruş râzător cu cap negru (lat.,
 Larus ridibundus;
 Chroicocephalus ridibundus).
- saklay, kara-sîrtlî- s. (om.) pescăruş negricios (lat., Larus fuscus).
- şaklay, kawerengí-başlî- s. (orn.) pescăruş cu cap brun (lat., Larus brunnicephalus).

- **şaklay, kíşkene-** s. (orn.) pescăruş mic (lat., Larus minutus; Hydrocoloeus minutus).
- **şaklay, kúlgen-** s. (om.) pescăruș râzător (lat., Larus articilla).
- **şaklay, kúyelí-** s. (orn.) pescăruş arab (lat., Larus hemprichii).
- şaklay, şatal-kuyrukli- s. (orn.) pescăruş cu coadă scobită; pescăruş Sabine (lat., Larus sabini; Xema sabini).
- şaklay, sarî-ayaklî- s. (orn.)
 pescăruş cu picioare galbene (lat.,
 Larus michahellis).
- şaklay, sarî-ayaklî-gúmúş- s. (orn.)
 pescăruş pontic (lat., Larus
 cachinnans).
- saklayî, Ak-Deñízcu cap negru (lat., Larus
 melanocephalus).
- **şaklayî, Arap-** s. (orn.) pescăruş arab (lat., Larus hemprichii).
- şaklayî, Audouin'níñ- s. (orn.)
 pescăruş Audouin (lat., Larus
 audouinii).
- şaklayî, Bonapart'nîñ- s. (orn.) pescăruş cu cioc negru (lat., Larus philadelphia; Chroicocephalus philadelphia).
- **şaklayî, boz-kanatlî-Islant-** s. (om.) pescăruş cu aripi albastre islandez (lat., Larus glaucoides).
- şaklayî, Franklin'níñ- s. (orn.)
 pescăruşul lui Franklin (lat., Larus
 pipixcan).
- şaklayî, Heuglin'níñ- s. (orn.)
 pescăruşul lui Heuglin (lat., Larus
 heuglini).
- saklayî, Kawkaz- s. (orn.) pescăruş
 armenian (lat., Larus armenicus).
 saklayî, kutup- s. (orn.) pescăruş de
 gheţuri (lat., Larus
 hyperboreus).
- şaklayî, Ross'nîñ- s. (orn.) pescăruş
 roz (lat., Rhodostethia rosea).
- şaklayî, Sabin'níñ- s. (om.) pescăruş cu coadă scobită; pescăruş Sabine (lat., Larus sabini; Xema sabini).
- **şaklîk** *adj.* sezonier.
- şakma s. 1. scânteiere; scăpărare. 2. înfigere; înțepare. 3. reclamație; pâră; denunț; dare în vileag. 4. înțelegere; discernământ; dumirire. 5. (fiz.) reflexie. 6. (fiziol.) reflex.
- şakmak I. s. amnar; scăpărătoare; brichetă. II. A. v.i. a scânteia; a scăpăra. B. v.t. 1. a reclama; a pârî; a denunța; a da în vileag. 2. a înțelege; a pricepe; a se dumiri. 3. a înfige; a înțepa. 4. (fiz.) a reflecta. // ğîltîrîm şakmak a-l trăsni; a-l fulgera. mahkemege şakmak (jur.) a da în judecată.
- şakmaktaş s. cremene; silex; piatră de brichetă.
- **şakpa** s. cremene; silex; piatră de brichetă.
- şakragî, akşam- s. (orn.) botgros cu cioc de fildeş (lat., Hesperiphona vespertina).
- şakragî, Sokotra- s. (om.) botgros de Socotra; botgros cu aripi aurii (lat., Rhynchostruthus socotranus).
- şakragî, tayga- s. (orn.) mugurar de taiga (lat., Pinicola enucleator).
- şakrak I. adj. 1. vesel; voios; jovial; vioi; radios. 2. (d. voce) melodios. II. s.
 1. (orn.) botgros (lat., Coccothraustes coccothraustes).
 2. (orn.) mugurar; botgros; cireşar (lat., Pyrrhula pyrrhula).

- şakrak, al-karînlî- s. (orn.) botgros
 cu piept roşu (lat., Pheucticus
 ludovicianus).
- sakrak, altîn-kanatlî- s. (orn.)
 botgros de Socotra; botgros cu aripi
 aurii (lat., Rhynchostruthus
 socotranus).
- şakrak, ğaşmaklijaponez (lat., Eophona
 personata).
 şakrak, kara-hosi?
- şakrak, kara-başlî- s. (orn.) botgros
 cu cap negru (lat., Pheucticus
 melanocephalus).
- **şakrak, mawî-** s. (orn.) presură albastră (lat., Guiraca caerula).
- şakrak, sarî-karînlî- s. (orn.) botgros
 cu aripi albe (lat., Mycerobas
 carnipes).
- şakrak, sarî-tumşuklî- s. (orn.)
 botgros cu cioc galben (lat.,
 Eophona migratoria).
- **şakraklîk** s. veselie; voioşie; bună dispoziție; jovialitate; vioiciune.
- şak-şak s. morişcă; breloc; jucărie cârâitoare.
- şakşakay s. (om.) codobatură; prundar (lat., Motacilla).
- şakşakay, ak- s. (om.) codobatură
 albă; prundar alb (lat., Motacilla
 alba).
- şakşakay, alaşa- s. (orn.) codobatură
 africană; prundar african (lat.,
 Motacilla aguimp).
- sakşakay, boz- s. (orn.) codobatură
 de munte; codobatură sură; prundar
 sur (lat., Motacilla cinerea).
- **şakşakay, sarî-** s. (om.) codobatură galbenă (lat., Motacilla flava).
- şakşakay, sarî-baş- s. (orn.)
 codobatură cu cap galben (lat.,
 Motacilla citreola).
- şakşî adj. modern.
- şakşîlîk s. modernism.
- şaktaş adj. modern; contemporan. //
 •şaktaş şayir poet contemporan.
 •şaktaş turistik tesisleri
 moderna bază turistică. •şaktaş
 zamanlar tewúkesi istoria
 modernă
- **şaktaşlaşkan** adj. modernizat; renovat.
- saktaşlaşma s. modernizare; renovare.
- **şaktaşlaşmak** *v.i.* a se moderniza; a se renova.
- **şaktaşlaştîrîlgan** *adj.* modernizat; renovat.
- **şaktaşlaştîrîlmak** *v.i.* a se moderniza; a se renova.
- şaktaşlaştîrmak v.t. a moderniza; a
 renova.
- **şaktaşlaştîruwğî** *adj.* modernizator; renovator.
- **şaktaşlaşuw** s. modernizare; renovare.
- **şaktaşlîk** s. modernism; contemporaneitate.
- şaktîşî adj. anacronic.
- şaktîşîlîk s. anacronism.
- **şakul** s. fir cu plumb; poloboc.
- şakuliy adj. (mat.) vertical. //
 •şakuliy sîzîk/hat (mat.) linie
 verticală.
- şal I. adj. cenuşiu; gri; cărunt; sur. II. s. şal.
- şala s. coasă.
- şala-bóğek s. (ent.) cosaş; lăcustăverde (lat., Locusta viridissima). şalagan s. zmeu.
- şalak s. platcă.
- şalar s. sonerie. // •sáátníñ
 şalarî soneria ceasului. •şalar

sáátí ceas deşteptător.

şalarlîk s. (în pictură) nuanță; tentă; tuşă; ton. // •renk şalarlîgî (în pictură) nuanță; tentă; tușă; ton.

salas s. colibă; cort.

şalban s. (constr.) grindă; bârnă; traversă.

şalbaş adj. încărunțit; cărunt.

şal-başlî-albatros s. (om.) albatros cu cap cenușiu (lat., Diomedea chlorostoma).

şal-başlî-ğayka s. (om.) albatros cu cap cenuşiu (lat., Diomedea chlorostoma).

şaldîrmak v.t. 1. a determina să fure; a determina să sustragă. 2. a determina să sune; a determina să răsune. 3. a determina să cânte. 4. a determina să lovească; a determina să bată; a determina să secere; a determina să cosească. // •telefon şaldîrmak a telefona.

şalgam s. (bot.) nap; broajbă (lat., Brassica napus napobrassica; Brassica napus esculenta).

şalgamî, may- s. (bot.) rapiță; navetă (lat., Brassica napus oleifera; Brassica rapa oleifera).

şalgan adj. care cântă; cântător.

şalgankutuk s. (muz.) tonomat. şalgî s. 1. (muz.) instrument muzical. 2. (muz.) melodie; muzică. 3. (muz.) orchestră. 4. coasă.

s. 1. (muz.) muzicant; salgîğî instrumentist. 2. cosaș. // \bullet şalgîğî grubî taraf.

şalgîğîlar s., pl. (muz.) orchestră.

şalgîğî-míngírlek s. (orn.) frunzăriță (lat., melodioasă Hippolais polyglotta).

şalgîlî adj. (muz.) melodic; muzical. şalgîş s. şleau; postoroncă (parte a hamului).

s. mărăciniş; tufăriş; boschet; tufis.

şalîk s. (tehn.) fir cu plumb; poloboc.

şalî-kawak s. (bot.) plop-tremurător (lat., Populus tremula).

şalîkuşî s. (orn.) ochiul boului; bourel; pitulice pănțăruș; (lat., Troglodytes troglodytes).

şalîlîk s. mărăcinis; tufăris.

şalîm s. 1. îngâmfare; înfumurare. 2. tăiș; lamă (la sabie). 3. (sport) fentă; dribling. // • şalîm atmak (sport) a dribla; a fenta. • şalîm satmak a-şi da aere: a se făli.

şalîmatuw s. driblare.

salîmlî adj. îngâmfat; înfumurat; orgolios.

şalîmsatkan adj. mândru; arogant; fălos; fudul; infatuat; încrezut; lăudăros; îngâmfat; înfumurat; orgolios; pretențios; trufaș; vanitos.

şalîmsatuw s. mândrie; aroganță; fală; fudulie; infatuare; înfumurare; îngâmfare; lăudăroșenie; orgoliu; trufie; vanitate.

şalîmsîramak v.i. (d. copiii mici) a gânguri.

şalîmsîraw s. gângurit.

şalîngan adj. 1. cântat. 2. furat; sustras. 3. lovit; bătut; secerat; cosit.

şalînma s. 1. cântare. 2. furt; sustragere. 3. lovire; batere; secerare; cosire.

salînmak v.i. 1. a se fura: a se sustrage. 2. a se cânta; a fi cântat. 3. a se lovi; a se bate; a se secera; a se cosi. // •kulagîna şalînmak a i se şopti la ureche. // •klakson şalînmaz claxonare interzisă.

şalîşîlgan adj. lucrat; muncit; prelucrat.

şalîşkan I. adj. harnic; silitor. II. s. muncitor; lucrător. // •o kadar şalîşkan bir kişi un om atât de harnic. •şalîşkan senesî vechime în serviciu.

şalîşkanlar s., pl. muncitorime; proletariat.

şalîşkanlîk s. hărnicie; vrednicie.

şalîşkansúresí s. vechime în serviciu; stagiu.

şalîsma s. 1. lucrare. 2. temă: exercițiu. // •ğolda şalîşmalar lucrări la carosabil. •șalîșma kabiliyeti capacitate de muncă. •toplî şalîşma sózleşmesí contract colectiv de muncă.

şalîşmak v.i. 1. a munci; a lucra; a trudi. 2. a se strădui; a depune efort. // •arasîkesílmeden şalîşmak munci neîntrerupt. •birlikte şalîşmak a coopera. •ógízdiy şalîşmak a munci ca un bou. // •at kadar şalîşa munceşte cât un cal. •ğam síleğekler árúw şalîşa ştergătoarele de parbriz functionază bine. • kay da lucrați?; şalîşasîñîz? unde • kerek gibí şalîşmay nu funcționează cum trebuie. • kím salîşa kazana cine munceşte câştigă. •motor şalîşmay nu funcționează motorul. •ortaklaşîp şalîşma colaborare. •şalîşmak kúnlerí zile de muncă. •şalîşmak kuwatî putere de muncă.

şalîşmaklî s. harnic; vrednic; destoinic.

s., pl. sevicii; lucrări; şalîşmalar logistică.

şalîşmama s. inactivitate.

şalîştîrgan s. (econ.) angajator; patron; exploatator.

şalîştîrganlar s., pl. (econ.) patronat. şalîştîrîlgan I. adj. pus la lucru; pus în funcțiune; deschis; început; pornit; inaugurat. II. s. angajat; muncitor; lucrător; exploatat.

şalîştîrîlganlar s., pl. muncitorime; proletariat.

şalîştîrîlmak v.i. a fi pus la lucru; a fi pus în funcțiune; a se deschide; a se începe; a se porni; a se inaugura.

şalîştîrîp-karalgan adj. rodat. **şalîştîrîp-karama** s. rodaj.

şalîştîrma s. (econ.) companie;

societate; întreprindere; instalație; fabrică; uzină.

şalîştîrmak v.t. a determina să lucreze; a pune în funcțiune; a deschide; a începe; a porni; a inaugura. // •pazla şalîştîrmak suprasolicita. •şalîştîrîp karamak a roda; a testa.

şalîştîruw s. punere la lucru; punere în funcțiune; deschidere; începere; pornire; inaugurare.

şalîşuw s. 1. hărnicie; vrednicie. 2. treabă. // muncă: ∙şalîşuw kuwatî putere de muncă.

şalka s. spate; spinare.

şalkalagan adj. zguduitor.

şalkalama s. zguduitură.

şalkalamak v.t. 1. a agita; a scutura. 2. a legăna; a clătina.

şalkalana-şalkalana adv. legănat: clătinat.

şalkalandîrmak v.t. a balansa; a zgudui; a cutremura; a clătina; a învolbura.

şalkalangan adj. 1. legănat; clătinat.

2. agitat; scuturat. 3. (d. ape) învolburat.

şalkalanma s. 1. legănare; clătinare. 2. agitare; scuturare. 3. (d. ape) învolburare.

şalkalanmak v.i. 1. a se agita; a se scutura. 2. a se legăna; a se clătina. 3. (d. ape) a se învolbura.

şalkalanmaólşer s. seismometru.

şalkalanmasîzgağîsî s. seismograf. şalkalanmasîzgasî s. seismografie.

şalkalanuw s. **1.** legănare; clătinare.

2. agitare; scuturare. 3. (d. ape) învolburare.

şalkalaw s. zguduitură.

s. (bot.) urzică (lat., şalkanak Urtica dioica).

şalkanak, kíşkes. (bot.) urzicămică; urzică-iute; oieștea (lat.,Urtica urens).

şalkanak-şañşeşegí s. (bot.) bulbuci (lat., Campanula trachelium).

şalkantî s. (d. ape) învolburare.

şallak s. bici; cravaşă.

şallaklama
s. 1. (fig.) stimulare;
încurajare.
2. biciuire; şfichiuire; cravasare.

şallaklamak v.t. **1.** (fig.) a stimula; a încuraja. 2. a biciui; a şfichiui; a cravasa.

şallaklangan adj. 1. (fig.) stimulat; încurajat. 2. biciuit; şfichiuit; cravasat.

v.i. **1.** (fig.) a fi sallaklanmak stimulat; a fi încurajat. 2. a fi biciuit; a fi şfichiuit; a fi cravaşat.

şallaklawğî adj. 1. biciuitor; 2. (fig.) stimulant; sfichiuitor. încurajator.

şallaşkan *adj.* încărunțit; grizonat.

șallașma s. încărunțire; grizonare.

şallaşmak v.i. a se face gri; a încărunti.

şallaşuw s. încărunțire; grizonare.

şalma s. turban.

şalmak A. v.i. 1. a suna; a răsuna. 2. (d. culori) a bate spre. B. v.i., v.t. a cânta (si la un instrument). C. v.t. 1. a fura; a sustrage. 2. a lovi; a bate; a secera; a cosi. 3. a înfășura; a bandaja. 4. a sacrifica animale. // •borî şalmak a trâmbița. •dawul şalmak a bate toba. •dúdúk şalmak (d. sirenă) a şuiera; a fluiera. •eteklerí zíl şalmak a nu mai putea de bucurie. $\bullet galebe$ şalmaka învinge; a birui; a ieși victorios. •gemane şalmak a cânta la •hawasîn/borazanîn şalmak a-i cânta cuiva în strună; a-l linguşi. • kapîga şalmak a suna la uşă. •kapîsîn şalmak a bate la uşa cuiva. • kîrk kapînîñ ğibin şalmak a bate pe la toate uşile. • kírpík şalmak a face cuiva cu ochiul. • klarinet şalmak a cânta la clarinet. •óz hawasîn şalmak a-și face jocul; a-și face interesele. •piyan şalmak a cânta la pian. •sagîrga dawul şalmak a bate toba la urechile surdului; a vorbi în zadar. •takoz şalmak (tehn.) a împăna. •teneke şalmak zdrăngăni tinichelele; a huidui. •tursatma/ayîndîrma şalmak a da alarma; a suna alarma. •zíl şalmak a suna soneria; a suna la sonerie. // •dúrkí şalamîz cântăm. • keșeortasînda telefon şaldî la miezul nopții a sunat telefonul. • şalgan sáát deşteptător. ∙şañ sala bate

```
clopotul. •yedíden ewel sáát
 șala ceasul sună înainte de ora
 sapte.
salpara s. 1. castanietă. 2. geampara.
şal-şapraz
            adj. intersectat; secant;
 încrucișat.
şalşáş adj. încărunțit; cărunt.
şalşene adj. flecar; limbut.
şalşenelík s. 1. flecăreală; limbuție.
```

2. (med.) logoree. şal-sayrak s. (orn.) sturz gri (lat., Turdus unicolor).

şal-sîzîklî-yapalak s. (orn.) ciuş dungat (lat., Otus brucei).

şalt adv. repede; urgent; prompt. • şalt bolmak a da zor; a se grăbi. // •kayet şalt konîşasîñîz vorbiți foarte repede. •men hesapta şalt añlayman eu înțeleg repede la aritmetică. •sabîrlî şalt bol! grăbeşte-te încet!; •şalt inangan încrezător. • şalt man foarte repede. ∙şalt ópkelengen coleric. ∙şalt ózínden şîkkan irascibil. •teran taa şalt puțin mai repede.

şal-taştorgay s. (orn.) vrabie cenuşie de stâncă (lat., Petronia brachydactyla).

şaltayak s. piedică (la lupte tătărești). // •şaltayak takmak a pune piedică.

şaltayaklî adj. (la lupte tătărești) cu piedică; împiedicat.

şaltbîzîlgan adj. perisabil.

şaltbolgan adj. grăbit; iuțit; zorit.

şalter s. (electr.) comutator.

şaltheweslengen adj. impulsiv.

şaltîragan adj. zornăitor; zăngănitor; zdrăngănitor.

saltîramak v.i. a zornăi; a zăngăni: a zdrăngăni.

şaltîratmak determina v.t.zornăitul; a determina zăngănitul; a determina zdrăngănitul. // •telefon şaltîratmak a telefona.

şaltîraw s. 1. zornăit; zăngănit; zdrăngănit. 2. clinchet.

şaltîrawğî adj. zornăitor; zăngănitor; zdrăngănitor.

şaltîr-şaltîr interj. zdrang!;

şaltkerekken adj. stringent.

şaltkîzîşkan adj. impulsiv.

şaltkîzîşma s. impulsivitate.

şaltkîzîşuw s. impulsivitate.

şaltkóbiygen adj. prolific.

şaltkóbiyme s. proliferare.

şaltlaşkan adj. grăbit; zorit; accelerat;

şaltlaşma s. grabă; zor; accelerare; activizare.

şaltlaşmak v.i. a prinde viteză; a lua viteză; a se grăbi; a zori; a se accelera; a se activiza.

şaltlaştîrma s. grăbire; accelerare; activizare.

şaltlaştîrmak v.t. a grăbi; a zori; a accelera; a activiza.

grăbire; zor; şaltlaştîruw s. accelerare; activizare.

şaltlaşuw s. grabă; zor; accelerare; activizare.

s. rapiditate; iuțeală. // şaltlîk

• şaltlîk man la repezeală.

şaltósken adj. precoce.

saltósúw s. precocitate.

şaltpítírgen adj. expeditiv.

şalt-şalt adv. repede.

şalupa s. (nav.) şalupă.

şaluw s. turban. şalwar s. şalvari.

şal-yúzlí-sayrak s. (orn.) sturz pitic

american (lat., Catharus minimus).

şam s. (bot.) pin (lat., Pinus silvestris). 1. lumânare. // •narus taktasî scândură de brad

Şam s. (topon.) Damasc.

şam, kara- s. (bot.) zadă; larice (lat., Larix decidua).

şama s. 1. simetrie; echilibru. 2. (mat.) raport. 3. raport; proportie.

şamadan s. portmantou.

I. adj. glumeț; hazliu; şamakay poznas; caraghios; bufon. II. s. bufon; măscărici.

şamakaylîk s. glumă; haz; poznă; caraghioslâc; bufonerie.

şamalamak v.t. 1. a calcula; a socoti. 2. a presupune; a crede. 3. a compara; a asemui.

şamalangan adj. 1. calculat; socotit. 2. presupus; crezut. 3. comparat; asemuit.

şamalanmak v.i. 1. a se calcula; a se socoti. 2. a se presupune; a se crede. 3. a se compara: a se asemui.

şamalaw s. **1.** calculare; socotire. **2.** presupunere; credință. **3.** comparare; asemuire.

şamalî adj. 1. echilibrat; moderat; proporțional. 2. bine proporționat; simetric. // •ters şamalî (mat.) invers proporțional.

şamama s. (bot.) cantalup (lat., Cucumis melo).

şaman s. şaman.

Şaman/Sahman s. (topon.) Luminița; Sahmanul (jud. Constanța).

şamanlîk s. şamanism.

şamar s. palmă; lovitură cu palma. // • samar atmak a da cuiva palme: a-l lua la palme; a-l pălmui.

şamaratuw s. pălmuire.

şamarlama s. pălmuire.

şamarlamak v.t. a pălmui. // •teran kaldî şamarlayğak edim încă puțin și îl pălmuiam.

şamarlangan adj. pălmuit.

şamarlaw s. pălmuire.

şamasîz adj. disproporționat; asimetric; dezechilibrat.

şamasîzlîk s. disproporție; asimetrie; dezechilibru.

şamaşîr s. rufe; rufărie; lenjerie. // deñíştírmek • samasîr lenjeria. schimba ∙samasîr **ğuwmak** a spăla rufe. •**şamaşîr sîkmak** a stoarce rufe. • şamaşîr dolabî şifonier. •şamaşîr maşinasî maşină de spălat rufe. •şamaşîr sabînî de rufe. • şamaşîr săpun

sîlapsîsî albie de rufe. şamaşîrğî s. spălătoreasă; lenjereasă. şamaşîrkana s. spălătorie.

şamata s. agitație; gălăgie; zarvă.

şamatalî adj. gălăgios; zgomotos.

şamdan s. candelabru. // •duwar şamdanî aplică.

şam-dudukuşî s. (om.) forfecuță; papagal de brazi (lat., Loxia curvirostra).

şam-fîstîgî s. coconari; semințele coconarului.

şamğî s. conifer.

şamğîlar s., pl. conifere.

şamil adj. cuprinzător; care include; care înglobează. // • şamil bolmak a fi cuprins; a fi inclus; a fi înglobat. • şamil etmek a cuprinde; a include; a îngloba.

şamillî adj. inclus; înglobat.

Şamiy s. (antrop. m.arab.) Damaschin ("Cel din Damasc".

şamî, arawukariyas. (bot.) araucaria (lat., Araucaria angustifolia).

şamî, dak- s. (bot.) jep; jneapăn (lat., Pinus mugo).

şamî, fîstîk- s. (bot.) coconar; pin (lat., Pinus pinea).

şamî, kum- s. (bot.) pin-maritim (lat., Pinus maritima).

şamî, pestek- s. (bot.) coconar; pin (lat., Pinus pinea).

şamîr s. mâl; noroi; nămol; mocirlă. // • şamîrdan şîgarmak a scoate din mocirlă; a ajuta. • şamîrga taş atmak a împroșca cu noroi; a defăima. // •şamîr kewtekleri băi de nămol. •tolağî/lúleği şamîrî humă; argilă; lut.

şamîrlama s. 1. murdărire cu noroi; noroire; întinare; înglodare. 2. (fig.) denigrare; ponegrire.

şamîrlamak v.t. 1. a murdări cu noroi; a noroi; a întina; a îngloda. 2. (fig.) a denigra; a ponegri.

adj. 1. murdărit cu samîrlangan noroi; noroit; întinat; înglodat. 2. (fig.) denigrat; ponegrit.

şamîrlanmak v.i. 1. a se murdări cu noroi; a se umple de noroi; a se noroi; a se întina; a se îngloda. 2. (fig.) a fi denigrat; a fi ponegrit.

şamîrlaw s. 1. murdărire cu noroi; noroire; întinare; înglodare. **2.** (fig.) denigrare; ponegrire.

şamîrlî adj. mâlos; noroios; nămolos;

Şamîrlî s. 1. (topon.) ("Nămoloasa") Ceamurlia de Jos/Sus (jud. Tulcea). 2. (topon.) Smolnits (Dobrich, Bulgaria).

şamîrlîk s. 1. mâl; noroi; nămol; mocirlă. 2. ghetră; jambieră. 3. (la automobil) aripă; apărătoare. răzătoare (pt. șters picioare).

şamîr-şullugî s. (orn.) sitar de mal (lat., Limosa limosa).

şam-kawî s. (bot.) văcălie-de-brad (lat., Fomes pinicola).

şamlîk s. pădure de pini.

şam-mantarî s. (bot.) băbiță (lat., Polyporus officinalis).

şampaniya s. şampanie.

şam-pestegí s. coconari; semințele coconarului.

şampon s. şampon (pt. păr).

şamponlama s. şamponare.

şamponlamak v.t. a şampona.

şamponlangan adj. şamponat.

şamponlanmak v.i. a se şampona. şamponlaw s. şamponare.

şamponlî adj. şamponat.

samsakîzî s. răşină.

şamsakîzlî *adj.* răşinos.

şam-şagan adj. alb imaculat; alb intens.

s. 1. glorie; onoare; slavă. 2. renume; faimă; celebritate. // •șan kazanmak a i se duce vestea; a i se duce faima; a ajunge celebru.

şana S. sanie. // • sana taymak/tepmek a se da cu sania.

şanak s. 1. farfurie. 2. (bot.) caliciu. // •şanak ğalamak a linge blide; a linguşi cu slugărnicie. •şanak tutmak a cerşi. // •deren şanak farfurie adâncă. • kişkene şanak farfurioară. •şanak ğalawğî linguşitor. •tayaz şanak farfurie întinsă. •yarîmşar şanak sút câte o jumătate de farfurie cu lapte.

şanak súyegí s. (anat.) osul coxal/iliac.

```
şanakğalagan adj. linguşitor.
şanakğalar s. linge-blide.
şanakğalaw s. linguşire.
şanaklîk s. 1. (nav.) gabie. 2. (anat.)
 pelvis; bazin.
şanakşî s. olar.
şanakşîlîk s. olărit.
şanak-şólmek s. veselă.
şanaktutkan s. cerşetor.
şanaktutuw s. cerşetorie; cerşit.
sanakyapragî s. (bot.) sepală.
șanî s. fagure de miere.
 faimos; reputat; celebru.
 renume; faimă; celebritate.
 celebru; prestigios.
şansîz adj. necunoscut; fără renume.
şansoneta s. (muz.) şansonetă.
 prestigiu.
santa
 •kol/kîskaayaklî
 trusă de manichiură.
şantaj s. şantaj.
şantajğî s. şantajist.
şantajğîlîk s. şantaj.
şantajlagan s. şantajist.
```

zdrăngănit.

zdrăngănit.

vânturat.

şañğî s. clopotar.

şañlama s. dangăt. şañlamak v.i. a dăngăni.

rotundifolia).

trachelium).

şañşeşegí,

bulbuci

campanulă (lat.,

baccata).

şañgîrtî

şañgîr-şañgîr interj. zdrang!;

s.

şañgîtîlgan adj. spulberat; vânturat.

şañgîtmak v.t. a spulbera; a vântura.

şañgîtuw s. spulberare; a vânturare.

şañgîtuwlî *adj.* spulberat; vânturat.

şañîş s. (bot.) merişor (lat., Pirus

şañşeşegî, mawî- s. (bot.) clopoțel;

şalkanak-

(lat.,

şañgîtîlmak v.i. a fi spulberat; a fi

zornăit;

zăngănit;

Campanula

Campanula

s. (bot.)

```
şapaatma s. (nav.) ancorare.
                                         şapaatuw s. (nav.) ancorare.
                                         şapağî s. prășitor.
şanlî adj. 1. glorios; slăvit. 2. renumit;
                                          (lat., Abramis brama).
şanlîk s. 1. glorie; onoare; slavă. 2.
şanlî-şereflí adj. 1. glorios; onorat;
                                          buruieni.
 stimat; slăvit. 2. renumit; faimos;
                                         şapalangan adj. săpat; prășit.
                                         şapalaw s. sapă; prașilă.
                                         şapalawlî adj. săpat; prășit.
şan-şeref s. 1. glorie; onoare; stimă;
                                         şapalgan adj. săpat; prășit.
 slavă. 2. renume; faimă; celebritate;
                                         şapamak v.t. a săpa; a prăși.
 anta s. geantă; servietă. //
•arka/sîrt santasî rucsac
                                         sapar s. sol; mesager; curier.
 •asker şantasî (mil.) raniță.
                                         şaparîz s. obstacol; dificultate.
 •evrak şantasî portofel. •ğîlan
                                         şapaw s. sapă; prașilă.
 terísí șanta geantă din piele de
                                         şapawlî adj. săpat; prășit.
 şarpe. •ğol şantasî geamantan.
                            şantasî
                                          râpă; hău. 2. cicatrice.
 poşetă. • koltîrnaklarî şantasî
                                          mototol; neatent.
                                          râpos. 2. cicatrizat.
                                         şapîrdama s. plescăit.
şantajlama s. şantajare.
                                         şapîrdamak
şantajlamak v.t. a şantaja.
santajlangan adj. santajat.
                                         şapîrdatmak
şantajlanmak v.i. a fi şantajat.
                                          plescăie.
şantiyer
           s. şantier. // •papîr
                                         şapîrdaw s. plescăit.
 şantiyeri şantier naval.
                                         şapîrmak v.i. a plescăi.
şañ s. clopot; talangă. // •şañîna ot
                                         şapîr-şapîr interj. pleosc!;
 bastîrmak a astupa gura cuiva; a-i
                                         şapîrtî s. plescăit.
 pune capac la gură. // •haywan
 şañî talangă. •şañ kulasi clopotniță. •şañ şala bate clopotul.
                              kulasî
                                          capac.
                                         şapkağî s. pălărier.
şañgîgan adj. spulberat; vânturat.
                                         şapkalî-salep
sañgîmak
            v.i. a se spulbera; a se
 vântura.
şañgîrdagan
                             zornăitor;
                     adj.
 zăngănitor; zdrăngănitor.
şañgîrdama
               s. zornăit; zăngănit;
 zdrăngănit.
                                          aleargă în galop.
şañgîrdamak v.i. a zornăi; a zăngăni;
                                         şapkî s. târnăcop.
 a zdrăngăni.
                                         şapkîlagan
şañgîrdatmak
                   v.t. a determina
                                          năpustit.
 zornăitul; a determina zăngănitul; a
 determina zdrăngănitul.
şañgîrdaw
               s. zornăit; zăngănit;
```

```
şap I. adj. 1. oblic; înclinat; pieziş;
                                        şapkóz(lí) adj. saşiu. // • şapkóz(lí)
 strâmb. 2. sașiu. II. s. 1. (mat.)
                                          karamak a privi cruciş.
 diametru. 2. dimensiune; mărime. 3.
                                        şapkózlík adj. (med.) strabism.
 (mil.) calibru. 4. (chim.) alaun. //
                                        saplama s. măsurare; dimensionare.
         kastalîgî (med.)
                                febră
                                        şaplamak
                                                        v.t. a măsura: a
 • sap
 aftoasă.
                                          dimensiona.
şapa s. 1. sapă; săpăligă. 2. (nav.)
                                        şaplangan adj. măsurat; dimensionat.
 ancoră. 3. prașilă; prășit.
                                        şaplaw s. măsurare; dimensionare.
şapaatkan adj. (nav.) ancorat.
                                        şaplay adv. 1. diametral. 2. pieziş;
                                          saşiu; cu coada ochiului. // •şaplay
                                          karamak a privi cruciş.
                                          • şaplay zît diametral opus.
şapak s. 1. urdoare. 2. (iht.) plătică
                                        saplî adj. de dimensiuni mari; de mare
                                          calibru.
şapalamak v.t. a săpa; a prăși. // •ot
                                        şaplîk s. (med.) strabism.
 şapalamak a prăși; a curăța de
                                        şapma s. 1. alergare; fugă; goană. 2.
                                          lansare;
                                                      azvârlire;
                                          catapultare. 3. galop.
şapalanmak v.i. a se săpa; a se prăși.
                                        şapmak v.i. 1. a alerga; a fugi; a goni.
                                          2. (d. cai) a galopa. 3. a se lansa; a se
                                          azvârli; a se arunca; a se catapulta.
                                        şappadak adv. brusc; deodată; pe
şapalmak v.i. a se săpa; a se prăși.
                                          neașteptate.
                                        şaprak
                                                  s. şabracă; cioltar; harşa;
şapan s. robă; togă; mantie; pelerină.
                                          pătură sub șaua calului.
                                        şapraşîk adj. 1. confuz; încurcat;
                                          complicat. 2. în cruce; încrucișat.
                                        şapraşîklaşmak v.i. a deveni confuz;
                                          a se încurca; a se complica.
şapîk s. 1. prăpastie; abis; genune;
                                        şapraşma
                                                     s. tăiere; întretăiere;
                                          intersectare.
şapîkawuz adj. căscat; bleg; molâu;
                                        şapraşuw
                                                      s. tăiere; întretăiere;
                                         intersectare.
şapîklî adj. 1. abrupt; prăpăstios;
                                        şapraz I. adj. intersectat; secant;
                                         încrucișat. II. s. găitan; ceapraz.
şapîrak s. zdreanță; treanță; cârpă.
                                        şaprazlangan
                                                             adj.
                                                                    întretăiat:
                                          încrucişat; intersectat; secant.
                                        şaprazlanmak v.i. a se întretăia; a se
                v.i. a plescăi. //
 • şapîrdap súpúrmek a hăpăi.
                                         încrucișa; a se intersecta.
                v.t. a determina să
                                        şaprazlaşkan
                                                            adi.
                                                                     întretăiat;
                                          încrucișat; intersectat; secant.
                                        şaprazlaşmak v.i. a se întretăia; a se
                                          încrucişa; a se intersecta.
                                        şaprazlaşuw
                                                                    întretăiere;
                                                          s.
                                          încrucişare; intersectare.
şapka s. 1. şapcă; chipiu. 2. (tehn.)
                                        şapşak s. cadă; vană.
                                        şaptîrgan adj. aruncător; lansator.
                                        şaptîrîlgan adj. aruncat; azvârlit;
                s. (bot.) salep-cu-
                                          catapultat: lansat.
                                         şaptîrîlma
 chipiu; poroinic-cu-chipiu; untul-vacii-
                                                      s. azvârlire; aruncare;
 cu-chipiu (lat., Orchis militaris).
                                          lansare; catapultare.
şapkan adj. 1. alergător; care fuge;
                                        şaptîrîlmak v.i. a fi azvârlit; a fi
 care gonește. 2. lansat; azvârlit;
                                          aruncat; a fi lansat; a fi catapultat; a i
 aruncat; catapultat. 3. (d. cai) care
                                          se face vânt.
                                        şaptîrma
                                                         azvârlire; aruncare;
                                          lansare: catapultare.
               adj. cabrat; avântat;
şapkîlamak v.i. a ţopăi; a cabra; a sări
 asupra...; a zvâcni; a se avânta; a se
 lansa asupra...; a se azvârli asupra...;
                                        şaptîruw
                                          lansare; catapultare.
 a se năpusti asupra...; a se repezi
 asupra...; a se arunca asupra...;
şapkîldagan
               adj. cabrat; avântat;
 năpustit.
şapkîldak
                                          (lat., Ardea goliath).
                           zburdalnic;
                   adi.
 neastâmpărat; zvăpăiat.
şapkîldamak v.i. a ţopăi; a cabra; a
                                          mare (lat., Ardea alba).
 sări asupra...; a zvâcni; a se avânta; a
                                          (lat., Egretta ardesiaca).
 se lansa asupra...; a se azvârli
```

şapur, mawî- s. (orn.) egretă albastră (lat., Egretta caerulea).

şapur, sarîğa- s. (om.) stârc galben (lat., Ardeola ralloides).

şapur, úş-renklí- s. (orn.) egretă tricoloră (lat., Egretta tricolor). şapur, yeşîl- s. (orn.) egretă verde

(lat., Butorides virescens).

şapur, yeşîl-sîrtlî- s. (orn.) egretă cu spate verde (lat., Butorides striatus).

şapurî, alağa-Hint- s. (orn.) stârc pestriț (lat., indian Ardeola grauii).

şapurî, alağa-Kîtay- s. (orn.) stârc chinezesc pestriț (lat., Ardeola bacchus).

şapurî, ğaga- s. (om.) egretă cenușie (lat., Egretta gularis).

şapurî, mawî-Amerikas. (orn.) stârc cenușiu american (lat., Ardea herodias).

şapurî, sîyîrs. (orn.) stârc de cireadă (lat., Bubulcus ibis).

șar s. 1. bilă; sferă. 2. tocilă; gresie. 3. piatră de moară.

şarap s. vin. // •biyaz şarap vin alb. •ekşí şarap vin sec. •elma şarabî cidru. •eskí şarap vin vechi. •kara şarap vin negru. •kîrmîzî şarap vin roşu. •kópîklî şarap vin spumos. •şarap kadesî pahar de vin. •şarap mahzenî cramă. •şarap tizmesî lista de vinuri. •tatlî şarap vin dulce. •yarîtatlî şarap vin demisec.

şarap-karşîgî s. (ent.) musculiță-devin (lat., Drosophila funebris). şarap-şîbînî s. (ent.) musculiță-de-vin

(lat., Drosophila funebris).

şarapşîlîk s. vinificare; vinificație. şarapyapma s. vinificare; vinificație. şarbak s. (zool.) veveriță (lat., Sciurus vulgaris).

şardak s. 1. şopron; umbrar. 2. cerdac; pridvor.

şareta s. şaretă.

şarga adj. (d. cai) şarg; gălbui; auriu; izabel.

şarîk s. 1. (tehn.) frână; piedică. 2. opincă. // •şaytanga şarîk kíysetmek a fi dracul împielițat. // •ayak şarîgî (tehn.) frână de picior.

şarîkbasîlgan adj. frânat.

şarîkbasuw s. frânare.

şarîkşî s. frânar.

şarîldak s. fântână arteziană; cascadă; cataractă.

şarîldamak v.i. (d. ape, şuvoaie) a clocoti; a se agita.

şarîltî s. clocot; agitație.

şarîn s. (bot.) platan (lat., Platanus occidentalis; Platanus orientalis).

şarîn, yalanğî- s. (bot.) paltin (lat., Acer pseudoplatanus).

şarînlîk s. pădure de platani.

şarja s. (fiz.) încărcare.

şark s. (geogr.) răsărit; est; orient. // • şark muzikasî muzică orientală. •şark sanatî bólímí secția de artă orientală.

Şark, Ortas. (topon.) Orientul Miilociu

Şark, Uzaks. (topon.) Orientul Îndepărtat.

Şark, Yakîns. (topon.) Orientul Apropiat.

şarkiy adj. 1. oriental. 2. răsăritean;

estic; oriental.

şarkiy-akkózlík (orn.) privighetoare-cu-ochi-alb orientală (lat., Zosterops palpebrosus).

şarkiyat s. orientalistică.

şarkiy-kurkur s. (om.) turturică mare; turturică orientală (lat., Streptopelia orientalis).

Şarkiy-Timor s. (topon.) Timorul de Est.

şarkî s. cântec; cânt; melodie. // •şarkî aytmak a cânta. // •kalk şarkîlarî cântece populare. • milliy şarkî imn național.

şarkîaytuw s. intonare; interpretare; cântat.

şarkîğî s. cântăreț.

şarkîldama s. chicot.

şarkîldamak *v.i.* a chicoti.

şarkîldaw s. chicot.

şarkîlî adj. melodic.

şarkîltî s. chicot.

şarklî s., adj. oriental.

şarkşî s. orientalist. şarkşîlîk s. orientalistică.

şarktan adv. din est; dinspre este.

şarlama s. ascuțire; polizare. •şarlama maşinasî (tehn.) polizor.

şarlamak v.t. a ascuți; a poliza.

şarlangan adj. ascuțit; polizat.

şarlatan s. şarlatan; escroc.

şarlatanlîk s. şarlatanie; escrocherie.

şarlaw s. ascuţire; polizare.

şarlawlî adj. ascuțit; polizat.

şarmanka s. flaşnetă.

şarmankağî s. flaşnetar. şarpî s. (mat.) înmulțire.

şarpîk adj. 1. încovoiat; curbat. 2. (d. picioare) crăcănat.

şarpîldama s. aplauze.

şarpîldamak v.t. a bate din palme; a aplauda. // •kol şarpîldamak a bate din palme; a aplauda.

şarpîldaw s. aplauze.

şarpîlgan s. (mat.) deînmulțit.

şarpîlmak v.i. (mat.) a se înmulți.

şarpînmak v.i. a se zbate; a se zvârcoli.

şarpîntî s. palpitație.

şarpîşma s. 1. ciocnire; coliziune. 2. bătălie; luptă; încăierare.

şarpîşmak v.i. 1. a se ciocni; a se tampona. 2. a se lupta; a se bate; a se încăiera.

şarpîşuw s. 1. ciocnire; coliziune. 2. bătălie; luptă; încăierare.

şarpkan s. (mat.) înmulțitor.

şarpma s. 1. lovire; batere; izbire. 2. ciocnire; tamponare. înmulțire.

şarpmak v.t. 1. a lovi; a bate; a izbi. 2. a ciocni; a tampona. 3. (mat.) a înmulți.

şarşaf s. 1. cearşaf. 2. văl; voal. // •ğatak şarşafî cearşaf de pat. • şar şafîm nî deñíştíríñíz! schimbați-mi cerceaful!;

şarşay s. **1.** agrişă. **2.** (bot.) agriş (lat., Ribes uva-crispa).

sarşembí s. (cron.) miercuri. //
• şîkmaz aynîñ soñ soñ şarşembísínde la Paştile cailor; la calendele grecești.

şarşembígúní s. (cron.) miercuri.

şarşî s. piață; bazar.

şarşur s. risipă; cheltuială.

şart I. adv. deodată; brusc; instantaneu; subit; pe neașteptate. II. interj. pleosc!; trosc!; poc!; pac!; bang!; III. s. 1. condiție. 2. (jur.) clauză; // prevedere; stipulație. • şart

koşmak a pune condiții. // •bo şartlar astînda în aceste condiții. •darúlfúnunga kírme şartlarî condiții de admitere la universitate. • hál men şartlar circumstanță. • şart kipí (gram.) modul condițional. \bullet şartî man cu condiția de a...; cu obligația de a...; •teslím şartlarî condiții de livrare. •ușuș șartlarî condiții de zbor.

şartkabaylangan adi. prevăzut: stipulat; condiționat; preconizat.

şartkabaylaw s. prevedere; stipulare; condiționare; preconizare.

şartkoşîlgan adj. prevăzut; stipulat; condiționat; preconizat.

şartkoşuw s. prevedere; stipulare; condiționare; preconizare.

adj. condițional; care şartkoşuwğî cuprinde o conditie.

şartlaşîp-íşleme s. interacțiune.

şartlaşkan adj. împăcat; pacificat; reconciliat: acceptat; consimtit: concordant.

şartlaşma s. 1. învoială; înțelegere;convenție. 2. pace; reconciliere; compromis.

şartlaşmagan adj. neîmpăcat.

şartlaşmak v.i. a conveni; a se învoi; a se înțelege (asupra).

şartlaşmalî I. adj. contractual; conventional. II. adv. în conformitate cu...:

şartlaşmama S. antagonism; dezacord; discordanță; discordie: discrepanță; neînțelegere; zâzanie.

şartlaşmaz adj. antagonic; discordant; discrepant; ireconciliabil; neîmpăcat.

şartlaştîrma împăcare: s. reconciliere; pacificare.

şartlaştîrmak v.t. a împăca; a reconcilia; a pacifica.

şartlaştîruw s. negociere; împăciuire; pacificare.

şartlaştîruwğî negociator; s. împăciuitorist; pacifist.

şartlaştîruwğuluk s. împăciuitorism. şartlaşuw s. 1. învoială; înțelegere; conventie. 2. pace; reconciliere;

compromis. şartlî adj. condiționat; stipulat.

şartsalîngan adj. prevăzut; stipulat; condiționat; preconizat.

sartsaluw s. prevedere; stipulare; condiționare; preconizare.

şartsaluwğî adj. condițional; care cuprinde o condiție. • şartsaluwğî ğúmleşik (gram.) propoziție condițională.

şartsîz adj. necondiționat; fără rezerve; implicit.

adj. (gram.) condiționalşart-tílek optativ. // • şart-tílek kipí (gram.) modul condițional-optativ.

sarwa s. nomad.

şarwalîk s. viață nomadă; migrare.

sas s. ceată.

şasis s. (constr.) cadru; şasiu.

şaslangan adj. cetos; încețoșat.

şaslanma s. încețoșare.

şaslanmak v.i. a se lăsa ceața; a se încețoșa.

şaslî adj. cețos; încețoșat.

şast num. (prsn.) şaizeci.

șașaa s. strălucire; sclipire.

şaşaalî adj. strălucitor; sclipitor. şaşak s. 1. franj; ciucure; pompon. 2. (constr.) streașină; sageac. // •şaşak buzî turture.

şaşakbulut s. (meteo.) cirus.

şaşakbúremek s. (meteo.) cirus. şaşaklîk s. (constr.) streaşină; sageac.

şaşaklîk-korîgî s. (bot.) urechelniță; prescurariță; ţâţa-mielului (lat.. Sempervivum tectorum).

şaşî *adj.* şaşiu.

şaşîk risipit; împrăștiat; adj. răspândit.

şaşîlağak adj. prodigios.

adj. difuzat; împrăștiat; şaşîlgan răspândit; risipit.

s. revărsare; propagare; şaşîlma împrăștiere.

şaşîlmak v.i. 1. a fi risipit; a fi împrăștiat. 2. a fi difuzat; a fi răspândit.

şaşîluw s. revărsare; propagare; împrăstiere.

şaşîp-kalgan adj. bulversat; intrigat; confuz; mirat; năuc; năucit; perplex; stupefiat; zăpăcit; buimăcit; aiurit.

şaşîp-kalma s. bulversare; confuzie; perplexitate; năuceală; stupefactie; stupoare; zăpăceală; buimăceală; aiureală.

şaşîramak *v.i.* a stropi; a împroșca.

şaşîratmak v.t. a stropi; a împroşca. şaşîratuw s. stropire; împroșcare.

şaşîrgan adj. zăpăcit.

şaşîrma s. derută; dezorientare.

şaşîrmagan adj. netulburat.

şaşîrmak A. v.i. a se fâstâci; a se zăpăci: a se încurca: a se deruta: a se dezorienta; a se panica. **B.** v.t. **1.** (d. calcule, etc.) a încurca; a încâlci. 2. a încurca; a rătăci (drumul). •busolanî şaşîrmak a-şi pierde busola; a se dezorienta. • **ğolîn şaşîrmak** a greşi drumul; a se rătăci. // •ğolîmnî şaşîrdîm mrătăcit. ∙şaşîrdîm am surprinde.

şaşîrtma s. intimidare.

şaşîrtmak v.t. 1. a uimi; a surprinde; a ului. 2. a zăpăci; a deruta; a dezorienta; a tulbura.

şaşîrtuw s. intimidare.

şaşîrtuwğî adj. surprinzător; derutant; stupefiant; uimitor; năucitor. // • şaşîrtuwğî madde stupefiant.

şaşîruw s. derută; dezorientare.

şaşka s. dame (joc).

şaşkan adj. surprins; fâstâcit.

şaşkîn adj. 1. uimit; surprins; uluit. 2. zăpăcit; derutat; tulburat. kaytmak •saskînaa a-i sta mintea în loc; a se năuci.

şaşkîngakaytargan adj. derutant. şaşkîngakaytkan adj.

şaşkînlîk s. 1. uimire; surprindere; uluială; stupoare. 2. zăpăceală; derută; tulburare.

şaşma I. adj. 1. absurd. 2. neserios; răsfățat; sclifosit; fandosit. II. s. 1. difuzare; împrăștiere; răspândire; risipire. **2.** alice. **3.** absurditate; prostie; enormitate. 4. (lit.) proză. 5. prostovol; năpastă; şaşma. // •bo uşun tuwul, şaşma asta nu e adevărat, e absurd. •şaşma pîkîr idee absurdă. •yok, şaşmadîr! nu, este absurd!;

şaşmağî s. prozator.

şaşmak A. v.i. 1. a se mira; a fi surprins; a se fâstâci. 2. a nu se dumiri; a se întreba. **B.** v.t. a răspândi; a împrăștia; a risipi. // •ateş şaşmak a se face foc şi pară. •dehşet şaşmak a teroriza. •ğarîk şaşmak a da lumină; a luci; a sclipi; a străluci; a lumina.

• şaşîp kalmak a-i sta mintea în loc; a se năuci. • wakîtîn şaşmak a-i răpi cuiva timpul. // •bo dawranîsnîñ karsîsînda şaştî în fața acestei comportări a rămas uimit. •şaşîp kalma stupefacție. • şaştîm kaldîm m-a surprins.

şaşmalama s. trăsnaie; fandoseală. şaşmalamak v.i. a vorbi aiurea; a se prosti; a se fandosi.

şaşmalanma s. trăsnaie; fandoseală. şaşmalanmak v.i. a vorbi aiurea; a se prosti; a se fandosi.

şaşmalanuw s. trăsnaie; fandoseală. sasmalatma s. răsfăț.

şaşmalatmak v.t. a răsfăța.

şaşmalatuw s. răsfăț.

şaşmalaw s. trăsnaie; fandoseală.

şaşmalîk s. absurditate; prostie; enormitate.

şaşmamak A. v.i. a nu se mira; a nu fi surprins; a nu se fâstâci; a nu se întreba. B. v.t. a nu răspândi; a nu împrăștia; a nu risipi.

şaşmatop s. (mil.) şrapnel. şaslanuw s. înceţoşare.

şat I. interj. poc!; pac!; trosc!; II. s. 1. colț; unghi. 2. intersecție de drumuri. // •geñíş şat (mat.) unghi obtuz. •ğóndeş şatlar (mat.) unghiuri corespondente. • karşî şatlar (mat.) unghiuri opuse. •koñşî şat (mat.) unghi adiacent. •kóríş şatî punct de vedere. •odanîñ şatî colțul camerei. • şat wuruşî (sport) lovitură de colț. •tík șat (mat.) unghi drept.

satafat s. fast; splendoare; pompă; lux.

şatafatlî adj. fastuos; pompos; măret; luxos.

şatal I. adj. bifurcat; intersectat. II. s. 1. furculiță. 2. bifurcație; intersecție. // • şatal kórmek a vedea dublu. // • şatal ğol drum bifurcat. • şatal sóz cuvânt cu dublu înțeles.

şatalawuz s. deltă.

şatalba súyegí s. (anat.) os sacral;

sacrum; crucea-şalelor. **Şatal-Kóy** s. (topon.) ("Satul Bifurcat") Ceatalchioi (jud. Tulcea).

şatalkuyruk, kara-kanatlî- s. (orn.) ciovlică negrie (lat., Glareola nordmanni).

şatalkuyruk, kîska-kuyruklî-(orn.) ciovlică cu coadă scurtă (lat., Glareola maldivarum).

şatalkuyruk, pasrenklíciovlică ruginie; ciovlică roșie (lat., Glareola pratincola).

şatal-kuyruklî-boraganğî s. (orn.) rândunica furtunii lui Leach (lat., Oceanodroma leucorhoa).

şatal-kuyruklî-kagay s. pescăruș cu coadă scobită; pescăruș Sabine (lat., Larus sabini; Xema sabini).

şatal-kuyruklî-keren s. (om.) gaie cu rândunică coadă de Chelictinia riocourii).

şatal-kuyruklî-koğalak s. (orn.) gaie cu coadă de rândunică (lat., Chelictinia riocourii).

şatal-kuyruklî-şaklay pescăruș cu coadă scobită; pescăruș Sabine (lat., Larus sabini; Xema sabini).

şatal-kuyruklî-şaylak s. (orn.) gaie cu coadă de rândunică (lat., Chelictinia riocourii).

şatal-kuyruk-surkarlîgaş s. (orn.)

drepnea de Pacific (lat., Apus pacificus).

Şatallar s. (topon.) Batovo (Dobrich, Bulgaria).

satallaskan adj. bifurcat; ramificat.

șatallașma s. bifurcație; ramificație.

şatallaşmak v.i. 1. a se bifurca; a se ramifica. 2. (fig.) a se complica.

șatallașuw s. bifurcație; ramificație.

şatallî adj. **1.** bifurcat; ramificat; intersectat. 2. (fig.) complicat.

şatana s. şalupă.

şatañlagan adj. care schiopătează; şchiop.

şatañlama s. şchiopătare.

satañlamak v.i. a schiopăta.

şatañlaw s. şchiopătare.

şatîk adj. încruntat. // •şatîk kaş încruntat.

şatîkkaş(lî) adj. încruntat; posac; posomorât.

şatîr adj. neatins; intact; virgin; neexplorat; neexploatat.

şatîrdama s. trosnet; pârâit.

şatîrdamak v.i. a trosni; a pârâi.

v.t. a determina să şatîrdatmak trosnească; a determina să a pârâie.

şatîrdaw s. trosnet; pârâit.

şatîr-şatîr interj. trosc!; pâr!;

șatîrtî s. trosnet; pârâit.

şatîşîk adj. opus; contradictoriu.

şatîşma s. 1. contrazicere; dispută; conflict. 2. (mil.) ciocnire; luptă.

satîsmak v.i. 1. a se contrazice: a se certa. 2. (mil.) a se ciocni; a se bate. şatîştîrmak v.t. a învrăjbi; a semăna

discordie. şatîşuw s. 1. contrazicere; dispută;

conflict. 2. (mil.) ciocnire; luptă. satkeň s. (mat.) diagonală.

şatkî s. fulger; scânteie; scăpărare.

şatkîlamak v.i., v.t. a fulgera; a scânteia; a scăpăra.

şatkîlaw s. fulgerare; scânteiere; scăpărare.

şatkîlawğî s. fulgerător; scânteietor; scăpărător.

şatkîldamak v.i., v.t. a fulgera; a scânteia; a scăpăra.

şatkîldaw s. fulgerare; scânteiere; scăpărare. şatkîldawğî s. fulgerător; scânteietor;

scăpărător. şatkîltî s. fulgerare; scânteiere;

scăpărare.

şatkîn adj. încruntat.

satkînlîk s. încruntare.

şatkîn-şatkîn încruntat; adv. chiorâs.

satlagan adj. despicat; plesnit; spart; fisurat: crăpat.

şatlak I. adj. 1. coşcovit; scorojit. 2. slab de minte; prostuț. 3. despicat; plesnit; spart; fisurat; crăpat. II. s. fisură; crăpătură. // •şatlak şew căderi de pietre.

şatlaklîk s. 1. fisură; crăpătură. 2. (fig.) nebunie. 3. coșcovire; scorojire.

şatlakseslí adj. distonant.

şatlakseslík s. distonanță.

şatlama s. 1. pocnet; plesneală. 2. coşcovire; scorojire.

şatlamak v.i. 1. a se despica; a se fisura; a plesni; a trosni; a crăpa. 2. a se coşcovi; a se scoroji. // •kabarîp şatlamak a se scoroji. •mañlaytamîrî şatlamamak a nu avea pic de rușine; a nu-i crăpa obrazul de rușine. // •taș șatlasa cu orice preț.

şatlatmak v.t. 1. a despica; a fisura; a sparge; a crăpa. 2. a face să se coşcovească; a face să se scorojească. 3. a plesni; a trosni.

şatlaw s. 1. pocnet; plesneală. 2. coscovire: scoroiire.

șatlî adj. cu colțuri; colțuros.

şatlîk adj. unghiular.

şatma s. (constr.) căprior; grindă; consolă; bârnă.

şatmak v.t. 1. a se lega; a se agăța; a se lua; a se crampona (de cineva). 2. a certa; a repezi. // •kaş şatmak a încrunta sprâncenele; a strânge din sprâncene.

satmakas(lî) adj. încruntat; posac; posomorât.

şatraş I. adj. în carouri; cadrilat; ecosez. II. s. şah (joc). // •şatraş oynamak a juca şah. // •ğenábísí şatraş oynay dumnealui joacă
şah. •şatraş oyînğîsî (sport) şahist. •şatraş oyînî (sport) joc de şah. •şatraş taktasî (sport) tablă de şah. •şatraş taşî (sport) piesă de sah.

şatraşçî s. şahist.

şatraslî adj. în carouri; cadrilat; ecosez. // •şatraşlî kumaş (text.) stofă cadrilată.

s. (constr.) căprior; grindă; şatuw consolă; bârnă.

şawak s. (bot.) cătină; licină (lat., Lycium vulgare).

şawdar I. s. (bot.) secară (lat., Secale cereale). II. s., adj. (d. cai) gălbui sau auriu; cu coamă și coadă albă. // • şawdar ótmegí pâine de secară.

awdarî, şayîr- s. (bot.) secărea; obsigă; iarba-ovăzului; iarba-vântului şawdarî, şayîr-(lat., Bromus ramosus).

şawdarmahmuzî s. (bot.) corn-depintenul-secarei secară; (lat., Clavicepspurpurea; Secalecornutum).

şawdar-peşmek s. (bot.) ciupercă albă (lat., Agaricus xanthodermus). s. vârtej de vânt; tornadă; şawgun

uragan.

sawk s. rază: rază de lumină.

şawlagan adj. susurător.

şawlak s. fântână arteziană; cascadă; cataractă.

şawlamak v.i. a şipoti; a susura; a clipoci.

şawlan s. fântână arteziană; cascadă; cataractă.

şawlar s. fântână arteziană; cascadă; cataractă.

şawlaw s. şipot; susur; clipocit.

şay I. adv. astfel; aşa; ca urmare; în acest fel. II. s. 1. ceai. 2. ornament; podoabă; decorație. 3. pârâu. // •limonlî şay ceai cu lămâie. •o şay dedî aşa a spus el. •şay dese! acum mai vii de-acasă; așa mai merge. • şay takîmî serviciu de ceai. •tîbiy şay ceai medicinal.

şayak s. (text.) serj.

şayan adj. demn; vrednic de...; // şayan remarcabil; •dîkkatka demn de luat în seamă. •itimatka şayan demn de încredere. methiyege lăudabil. şayan takdirge şayan demn respect.

şayba s. (tehn.) şaibă.

şaydanlîk s. ceainic.

şayet conj. dacă; în cazul că.

şayir s. poet. // • şaktaş şayir poet contemporan.

şayirlík s. artă poetică.

şayî s. monedă.

şayî, peruw- s. (bot.) mate (lat., Ilex paraguayensis).

şayîlgan adj. înmuiat şi fărâmițat; înmuiat și mărunțit.

şayîlma s. înmuiere şi fărâmiţare; înmuiere și mărunțire.

şayîlmak *v.i.* a se înmuia şi fărâmița; a se înmuia și mărunți.

şayîluw s. înmuiere şi fărâmiţare; înmuiere și mărunțire.

şayîr s. vale; luncă; păşune.

şayîr- yeşîl-nogîtî s. (bot.) mazărede-câmp (lat., Pisum arvense).

şayîr-akkirpigi s. (bot.) crizantemăde-câmp; romaniță (lat., Anthemis arvensis).

şayîr-alefí s. (bot.) ovăscior (lat., Arrhenatherum elatius).

şayîrbaşçî s. feudal.

şayîrbaşçîlîk s. feudalism.

şayîrbaşî s. (fig.) despot; tiran. şayîrbaşlî adj. feudal.

şayîrbaşlîk s. feudă; fief.

şayîr-ğadîragî s. (orn.) fâsă de luncă (lat., Anthus pratensis).

şayîr-ğawunkuşî s. (om.) prundăraş cu coadă ascuțită (lat., Charadrius vociferus).

şayîr-kalampîrî s. (bot.) garofiță; garoafă-de-câmp; garoafă-sălbatică (lat.. Dianthus carthusianorum).

şayîr-karanfilí s. (bot.) garofiță; garoafă-sălbatică garoafă-de-câmp; (lat., Dianthus carthusianorum).

şayîr-ketení s. (bot.) in-de-câmp; ineață (lat., Linum austriacum).

şayîr-kirazkuşî s. (om.) presură de luncă (lat., Emberiza cioides).

şayîr-kógerşíní s. (orn.) porumbel de scorbură (lat., Columba oenas).

şayîr-legelekgágáasî s. (bot.) ciocul-berzei greghetin; (lat., Geranium pratense).

şayîrlîk s. vale; luncă; păşune.

şayîr-mersiní s. afină.

şayîr-mersinlík s. afiniş; afinet.

şayîr-mersiní s. (bot.) afin (lat., Vaccinium myrtillus).

şayîr-mezeliyesí s. (bot.) mazăre-decâmp (lat., Pisum arvense).

şayîr-mollabaşî s. (bot.) crizantemăde-câmp; romaniță (lat., Anthemis arvensis).

şayîr-palşîkşîsî s. (orn.) fluierar de munte (lat., Actitis hypoleucos; Tringa hypoleucos).

şayîr-papatiyasî s. (bot.) crizantemăde-câmp; romaniță (lat., Anthemis arvensis).

şayîr-şawdarî s. (bot.) secărea; obsigă; iarba-ovăzului; iarba-vântului (lat., Bromus ramosus).

şayîr-şobanyastîgî crizantemă-de-câmp; romaniță (lat., Anthemis arvensis).

şayîr-sarîmsagî s. (bot.) arpagic; ai-(lat., de-ciorbă Allium schoenoprasum).

şayîr-suwtorgayî s. (orn.) prundăraş cu coadă ascuțită (lat., Charadrius vociferus).

şayîr-súlekeşí s. (orn.) presură de luncă (lat., Emberiza cioides). şayîr-súlesí s. (bot.) ovăscior (lat.,

Arrhenatherum elatius).

şayîr-súmbúlí s. (bot.) ceapa-ciorii; scânteiuță (lat., Gageapratensis).

şayîr-taşkuşî s. (orn.) mărăcinar mare; urzicar mare (lat., Saxicola

şayîr-tenegí s. (orn.) presură de luncă (lat., Emberiza cioides).

şayîr-teresí s. (bot.) stupitul-cucului; spumeală (lat., Cardamine pratensis).

şayîr-toygînî s. (orn.) erete sur (lat., Circus pygargus).

şayîr-túlkíkuyrugî s. (bot.) coadavulpii (lat., Alopecurus pratensis).

şayîrtúymesí, balabans. (bot.) sorbestrea; sângereasă; sorbitoare (lat., Sanguisorba officinalis).

şayîrtúymesí, kíşke- s. (bot.) cebare Sanguisorba (lat., Poterium sanguisorba).

şayîr-úşgúlí s. (bot.) trifoi-roşu; trifoisălbatic (lat., Trifolium pratense).

şayîr-yulavî s. (bot.) ovăscior (lat., Arrhenatherum elatius).

şayîr-yúzúmí s. (bot.) viță-sălbatică; lăuruscă; aguridar (lat., silvestris).

şayîr-zenğefilî s. (bot.) pochivnic; piperul-lupului; ficățea; popâlnic; piperniță; buruiana-frigurilor (lat., Asarum europaeum; Asarum officinale).

şaykalamak v.t. a clăti.

şaykalangan adj. clătit.

savkalanmak v.i. a se clăti.

şaykalaw s. clătire.

şaykalgan adj. clătit.

şaykalmak v.i. a se clăti.

şaykamak clăti. v.t. a •awuzuñuznî şaykañîz! (med.) clătiți-vă gura!;

şaykana s. ceainărie.

şaykaw s. clătire.

şaykawlî adj. clătit.

şaylagî, ğîlbîz- s. (orn.) uliu de melci (lat., Rostrhamus sociabilis).

şaylak s. (orn.) uliu porumbar; erete (lat., Accipiter gentilis; Astur palumbarius).

şaylak, ak- s. (orn.) gaie albă (lat., Elanus caerulus).

şaylak, kara- s. (orn.) gaie neagră (lat., Milvus migrans).

şaylak, kara-kanatlî- s. (orn.) gaie albă (lat., Elanus caerulus).

şaylak, kara-omîzlî- s. (orn.) gaie albă (lat., Elanus caerulus).

şaylak, kîzîl- s. (om.) gaie roşie (lat., Milvus milvus).

şaylak, şatal-kuyruklî- s. (orn.) gaie cu coadă de rândunică (lat., Chelictinia riocourii).

şaylî adj. 1. frumos; drăguț; nostim; plăcut: dulce. 2. ornamentat: împodobit; decorat.

şaynalgan adj. mestecat.

şaynalmak v.i. a se mesteca.

şaynam s. îmbucătură; dumicat.

şaynama s. mestecare.

şaynamadanğutulgan adi. devorat; înfulecat.

şaynamadanğutuw s. devorare: înfulecare.

şaynamak v.t. 1. a mesteca; a mânca. 2. (fig.) a nu respecta; a nesocoti; a încălca.

şaynaw s. mestecare.

şaynawlî adj. mestecat.

şaypur s. (muz.) corn; cornet.
şayşegeri s. (bot.) ceai (arbust) (lat., Thea sinensis).

şaytagîlgan adj. (mil.) decorat.

şaytakma s. (mil.) decorare.

şaytan s. 1. drac; diavol; demon;

satană. 2. om viclean; om şiret; şmecher. // •şaytanga şarîk kíysetmek a fi dracul împielițat. • şaytanî bolmak a avea draci; a fi nervos. •şaytanî tutmak a-i veni toți dracii; a-l apuca nebuniile.
• şaytanîn kuwmak (relig.) a-i dracii; a-l exorciza. launga • şaytannîñ bağagîn sîndîrmak a sparge ghinionul; a face pe dracu-n patru. // •saytan balasî drăcuşor. •şaytan kişi viclean. • şaytan triunghiul morții. om şiret; úşkóşesí • şaytannîñ temsílğísí avocatul diavolului.

şaytanbaşî s. tartor.

şaytanbogî s. (bot.) assa-fetida (lat., $Ferula\ assa-foetida).$

şaytanday *adj.* viclean.

şaytanğa adv. drăceşte; diavoleşte; satanic.

şaytaniy adj. drăcesc; diavolesc; diabolic: demonic: satanic. // • şaytaniy kîz drăcoaică.

(relig.) şaytanîkuwulgan adi. exorcizat.

şaytanîntutturgan adj. enervant. şaytanîtutkan adj. 1. enervat; înfuriat; înnebunit; supărat. alienat; dement; descreierat; diliu; nebun; smintit; țicnit; zurliu.

şaytanîtutmasî s. 1. enervare; înfuriere; supărare. 2. alienare; demență; nebunie; sminteală.

şaytankuwma s. (relig.) exorcizare;

şaytanlî adj. 1. înfuriat; enervat. 2. smintit; nebun; dement; debil; apucat; descreierat. 3. drăcesc; diavolesc; diabolic; demonic; satanic.

şaytanlîk s. nebunie; sminteală; demență; alienație.

şaytanpazar s. piață second-hand.

şaytantersí s. (bot.) assa-fetida (lat., Ferula assa-foetida).

şaytantoy s. vârtej de vânt; tornadă; uragan.

şay-típ adv. astfel; aşa; ca urmare; în acest fel.

sav-tmek v.t. a face astfel.

şaz adj. deosebit; aparte; distins.

s. deosebire; distincție; diferență.

şánzdah num. (prsn.) şaisprezece.

şápke s. şapcă; chipiu.

şápkeğí s. pălărier.

şáre s. 1. rezolvare; soluție; cale; mijloc. 2. leac; remediu. // •șáresín tapmak a-i găsi soluția; a-l rezolva. // •başka şáre yok altă soluție nu există. • geşúwğí şáre paleativ.

şárelí adj. 1. cu leac; curabil; remediabil. 2. rezolvat; soluționat.

şáresítabîlgan adj. rezolvat; soluționat.

şáresíz adj. iremediabil; ireparabil; fără soluție; incurabil. // •șáresíz ortam situație imposibilă.

şáresízkart s. hodorog; boşorog; babalâc.

şáresízlík s. imposibilitate; neputință. şáretapkan s. mijlocitor; mediator.

şáş s. (anat.) păr. // •**şáşí** kuyulmak a i se revărsa părul; a-i cădea părul. •şáşí túşmek a-i cădea părul. • şáşín agartmak a-i scoate peri albi. • şáşín kestírmek a se tunde. • şáşín kurutmak a-şi usca părul. •șáșín yapmak a se coafa. • şáşíne ak túşmek a-i albi părul; a încărunți. // •kîska șáș

păr scurt. •șáș halkasî zuluf. •ş**áş kîskîşî** agrafă de păr. •ş**áş** lúlesí buclă (de păr). • şáş órímí împletitură de păr. • şáş perşemí şuviță. • şáş purşusî perie de păr. • şáş telî fir de păr. • şáş tổgilmesi/kuyulmasi 🕏 căderea părului; calviție. •șáșímní kîska kesíñíz! tundeți-mă • şáşímní sol yaktan ayîrînîz! făceți-mi cărarea pe stânga!; •takma şáş perucă. •traşsîz şáşlí lățos. •uzun şáş păr lung.

şáşatuw s. zbârlire.

şáş-baş s. cap şi păr. // •şáşí-başî agarmak a-i albi părul; a încărunți. **şáşíatkan** *adj.* zbârlit.

şáşíkarîşkan adj. ciufulit.

şáşíkesílgen adj. tuns.

şáşíkóterílgen adj. zbârlit. şáşkarîştîrmasî s. ciufulire.

şáşkesmesí s. tundere; tunsoare.

şáşkóterílmesí s. zbârlire.

şáşlí adj. cu păr; păros; pletos. // •ak şáşlí încăruntit. • şáşlí yîldîz (astr.) cometă. •uzun şáşlí pletos.

şáşlí-sakallî adj. adult.

şáşsíz adj. chel; pleşuv. şáşsízlík s. chelie; calviție.

şáştiy adj. ca firul de păr; subțire.

şáştógílmesí s. calviție; pleşuvie.

şáwke s. (orn.) stăncuță (lat., Corvus monedula).

şáwke, kîzîl-tumşuklîs. (orn.) stăncuță de munte (lat., Pyrrhocorax pyrrhocorax).

şáwkesí, dak- s. (orn.) stăncuță alpina (lat., Pyrrhocorax graculus).

şáwle s. flácără.

şeamet s. nenoroc; ghinion; neşansă. şebay, kîzîl- s. (bot.) micsandră; micşunea; viorea-roșie (lat., Matthiola incana: Matthiola annua).

şebay, sarîs. (bot.) micsandră; micșunea ruginie; viorea-galbenă (lat., Cheiranthus cheiri).

şebek s. (zool.) babuin (lat., Papio leucophaeus).

şebeke s. 1. plasă; năvod; fileu. 2. (tehn.) rețea. 3. (fig.) ceată; bandă; clică; şleahtă. // •agîm/şagîlgan şebekesí rețea electrică. • ğol de drumuri. şebekesí retea •telefon/uzakses sebekesí rețea telefonică. •top șebekelerní sílktí balonul a scuturat plasa.

şebekegekarşî adj. antigang.

şeber adj. priceput; îndematic; abil; meşter. // •şeber kîz fată pricepută.

şeberğí s. meşteşugar.

şeberğílík s. meşteşug.

şeberlík s. pricepere; îndemânare; abilitate: măiestrie; artă. •anadankelme şeberlik talent înnăscut.

șebername s. capodoperă.

şebeş s. strună (parte a frâului).

șebeșleme s. punerea strunei la frâu; strunire

şebeşlemek v.t. a pune strună la frâu; a struni.

șebeșlengen adj. care are strună la frâu: strunit.

şebeşlenmek v.i. a i se pune strună la frâu; a fi strunit.

șebeșlí adj. care are strună la frâu; strunit.

şebeşwurulgan adj. strunit; disciplinat.

şebeşwuruw s. strunire; disciplinare. şebet s. (bot.) mărar (lat., Anethum

araveolens).

șebetí, ayuws. (bot.) brioală: chimen-de-munte; chimenul-ursului; mărarul-ursului (lat., Ligusticum mutellina).

șebnem s. (meteo.) rouă.

Şebnem s. (antrop. f., prsn.) "Rouă".

şebnemlengen s. înrourat.

şebnemlenme s. înrourare. şebnemlenmek v.i. a se înroura.

şebnemlí *adj.* înrourat.

şedit adj. intens; aprig; violent; brutal; vehement.

şef s. şef. // •turak şefi (ferov.) şef de stație.

șefaat s. demers; intervenție; protecție. **şefaatşî** s., adj. protector; ocrotitor;

apărător. şefaflîk s. transparență.

şeffaf *adj.* transparent.

şefik adj. 1. afectuos; tandru; duios. 2. mărinimos; generos.

Sefik s. (antrop. m., arab.) "Cel

Şefika s. (antrop. f., arab.) "Cea tandră". Sefika

şefkat s. 1. afecțiune; tandrețe; duioșie. 2. mărinimie; generozitate.

şefkatlî adj. mărinimos; generos.

şefkatsîz adj. neomenos; inuman; neîndurător.

şefkatsîzğa adv. neomeneşte.

şefkatsîzlîk s. neomenie; lipsă de omenie; neîndurare.

şeflîk s. (adm.) conducere; direcție; sefie.

șeftalí s. 1. piersică. 2. (bot.) piersic (lat., Prunus persica; Amygdalus persica; Persica vulgaris).

şegealgan adj. tolerabil; suportabil.

şegealmagan adj. invidios; pizmaş.

șegealmama s. 1. invidie; pizmă. 2. repulsie; silă.

şege-almamak v.t. 1. a nu putea trage. 2. a nu putea suporta. 3. a invidia; a pizmui; a detesta. 4. a nu înghiți pe cineva.

şegeğek s. încălțător.

şegen s. (bot.) rogoz; pipirig (lat., Scirpus maritimus; Bolbochoenus maritimus).

şeger I. adj. răbdător; îndurător. II. s. arbust.

şegertkí s. 1. (ent.) lăcustă (lat., Locusta migratorias).

segertkí, yeşíl- s. (ent.) cosaș; lăcustă-verde (lat., Locusta viridissima).

şegertkíğí s. (orn.) lăcustar indian (lat., Acridotheres tristis).

şegertkíğí, ak-karînlî- s. (orn.) graur ametist (lat., Cinnyricinclus leucogaster).

şegertkíğí, ak-omîzlî- s. (orn.) graur cu umeri albi; graur chinezesc (lat., Sturnus sinensis).

şegertkíğí, ak-yúzlí- s. (orn.) graur cu obraz alb (lat., Sturnus cineraceus).

şegertkíğí, alaşa- s. (orn.) lăcustar pestriț (lat., Sturnus contra).

şegertkíğí, balaban-mawî- s. (orn.) graur albastru mare (lat., Lamprotornis chalybaeus).

şegertkíğí, boz- s. (orn.) lăcustar cenuşiu (lat., Acridotheresgingianus).

şegertkíğí, enfes- s. (orn.) graur

```
şegertkíğí, kara- - şekílberúw
                       Lamprotornis
 superb
            (lat.,
 superbus).
şegertkíğí, kara-
                       s. (orn.) graur
 (lat., Sturnus unicolor).
şegertkíğí, kekeşlí- s. (orn.) lăcustar
 moțat; lăcustar chinezesc (lat.,
 Acridotheres cristatellus).
şegertkíğí, kîzîl-tumşuklî- s. (orn.)
         cu
               cioc roşu
                                (lat..
 Spodiopsar sericeus; Sturnus
 sericeus).
şegertkíğí, mor- s. (orn.) graur violet
 (lat., Lamprotornis purpureus).
şegertkíğí, pembe- s. (orn.) lăcustar
 (lat., Sturnus roseus; Pastor
şegertkíğí, sîradan- s. (orn.) graur
 european (lat., Sturnus vulgaris).
şegertkíğí-ğelpazekuyruk s. (orn.)
 stufărică lăcustar (lat., Spiloptila
 clamans)
şegertkíğísí, bayîr- s. (orn.) lăcustar
vorbitor (lat., Gracula religiosa).

segertkíğísí, Kîtay- s. 1. (orn.)

lăcustar moțat; lăcustar chinezesc
 (lat., Acridotheres cristatellus).
 2. (orn.) graur cu umeri albi; graur
 chinezesc
                (lat.,
                             Sturnus
 sinensis)
şegertkíğísí, pagot- s. (om.) graur
 de pagodă
                   (lat.,
                             Sturnus
 pagodarum).
şegertkíğísí, Sebír- s. (orn.) graur
 siberian
                (lat.,
                             Sturnus
 sturninus)
şegertkí-şîrîldagî s. (orn.) greluşel
 pătat (lat., Locustella naevia).
şegetan adj. răbdător; îndurător.
şegí s. tară (greutate de 250 kg).
şegílgen adj. răbdat; suportat.
şegîlîr adj. 1. (gram.) declinabil. 2.
 tolerabil; suportabil.
şegîlîş s. tragere (la loto).
şegílme s. (fiz.) atracție.
```

şegílmegen adj. invidiat; pizmuit.

îngusta.

şegílmez

şegílmek v.i. 1. a se cântări; a se

trage. 2. a demisiona; a-si da demisia.

3. (d. ape) a seca. 4. a se retrage; a da

înapoi. 5. a fi suportat; a fi răbdat. 6.

a se inhala. 7. (gram.) a se declina; a

se conjuga. 8. a se micşora; a se

nesuferit;

v.i. (gram.) a se

(lingv.) limbi

adj.

şegím s. 1. retragere (și mil.). 2.

tragere; târâre. 3. tragere în sus;

ridicare. 4. (fiz.) atracție. 5. (gram.)

şegímleme s. 1. (gram.) conjugare. 2.

şegímlengen adj. 1. (gram.) conjugat.

tíller

şegînmek v.i. 1. a se feri; a evita. 2. a

şegírdek s. 1. sâmbure; sămânță. 2.

(fiz.) origine; sursă; bază; nucleu. //

•boş şegirdek sămânță seacă.

• tane şegirdegi nucleu atomic.

şeginmez-kalmaz adj. nereţinut.

se teme; a se sfii. 3. a se abține (de la).

adj. (lingv.) flexionar.

adj. 1. timid; sfios. 2.

adj. nuclear.

(mil.)

patlatma

insuportabil. 2. detestabil.

conjugare. 6. (lingv.) flexiune.

şegímlemek v.t. (fiz.) a atrage.

(fiz.) atragere; atracție.

conjuga; a fi conjugat.

şegím síz adj. neatractiv.

şeginmegen adj. nereținut.

şegínúw s. timiditate; sfială.

2. (fiz.) atras.

şegímlenmek

∙şegímlí

rezervat; retras.

flexionare.

şegingen

şegírdeklí

şegírdeklí

segímlí

```
bombă
                                                  s. (bot.) năprasnică (lat.,
           nucleară.
                        • şegirdekli
                                         şeken
 zewzek (mil.) armă nucleară.
                                           Geranium robertianum).
                                         şekepulî súyegí s. (anat.) solzul
şegírt s. 1. ucenic. 2. elev; şcolar;
 student.
                                           temporalului.
şegírtlík I. adj. studențesc; școlar. II.
                                         şeker I. adj. 1. (fig.) plăcut; atrăgător;
 s. ucenicie; studentie.
                                           simpatic. 2. zaharos; zaharat. II. s. 1.
şegíşken adj. chinuit.
                                           zahăr. 2. bomboană. 3. (med.) diabet.
şegíşme s. chin; patimă; dispută.
                                           // •şeker katmak a îndulci. //
şegíşmek v.i. a se chinui; a pătimi; a
                                           •akide şekerî acadea. •ekî
                                           şeker tanesí două bucăți de zahăr.
 disputa. // •bek segismek a-si
 mânca amarul. • ğan şegişmek a
se zbate între viață și moarte; a
                                           • kesme şeker zahăr cubic. • nane
                                           sekerí
                                                     bomboane cu mentă.
 agoniza; a intra în comă.
                                           •nişasta şekerî (chim.) glucoză.
                        disputat.
şegíşmelí
                 adj.
                                           •opa şeker zahăr pudră. •Şeker
                                           bayramî (relig., la musulmani)
sărbătoarea Ramazanului. •şeker
 • şegíşmelí
                                                                la musulmani)
                 meç
                        (sport) meci
 disputat.
şegíştírmek v.t. 1. a chinui; a face să
                                           fabrikasî fabrică de zahăr. •şeker
 pătimească. 2. a certa; a muștrului.
                                           kastalîgî (med.) diabet zaharat.
                                           • seker túkáanî bombonerie. • toz
şegíştírúwğí adj. chinuitor.
şegúw s. 1. (fig.) ordine; succesiune.
                                           seker zahăr tos.
 2. cântărire.
                                         şeker-akşateregí
                                                                s. (bot.) artar
şegúwğí s., adj. atractiv; captivant.
                                           canadian (lat., Acer saccharum).
                                         şekerdiy adj. dulce.
şekerğíotî s. (bot.) cârmâz (lat.,
şegúwğúlúk s. atracție.
şegúwlí adj. cântărit; răbdător.
șeğaat I. adj. viteaz; brav; curajos. II.
                                           Phytolacca decandra).
 s. vitejie; bravură; curaj.
                                         sekerkabî s. zaharnită.
                                         şeker-kamîşî s. (bot.) trestie-de-zahăr
şeğaatlî adj. viteaz; brav; curajos.
şeğaatlîk s. vitejie.
                                           (lat., Saccharum officinale).
         I. adj. genealogic. II. s.
                                         şekerkatuw s. îndulcire.
şeğere
 genealogie.
                                         şekerlemek v.t. a zaharisi.
şeğerebílímí s. genealogie.
                                         şekerlengen adj. zaharisit.
şeğerebílímlí adj. genealogic.
                                         şekerlenme s. zaharisire.
seğerelík adi. genealogic.
                                         sekerlenmek v.i. a se zaharisi.
Şehabaddin/Şehabattin/Şebattin
                                         şekerler s., pl. zaharuri.
                                         şekerlí
 s. (antrop. m., arab.) "Luceafărul
                                                   adj. 1. dulce; îndulcit. 2.
 credintei".
                                           (med.) diabetic. 3. zaharos; zaharat. //
şehadet s. jertfire; sacrificiu.
                                           • şekerlî kawe cafea dulce.
                                         şekerlík s. zaharniță.
şehadetname s. dovadă; certificat;
                                         şeker-panğarî s. (bot.) sfeclă-de-zahăr
 diplomă.
şeher s. oraş.
                                                        Beta
                                           (lat., Be saccharifera).
                                                                      vulaaris
şeherğiwarî I. adj. suburban. II. s.
                                         şeker-pazîsî s. (bot.) sfeclă-de-zahăr
 suburbie.
şeherğí s. urbanist; edil.
                                                         Beta
                                                                      vulgaris
                                           (lat.,
şeherğílík s. urbanism; urbanistică.
                                           saccharifera).
şeheriy adj. 1. urban. 2. orășean;
                                         şekersíz adj. neîndulcit; amar. //
 citadin; urban.
                                           • şekersíz kawe cafea amară.
şeherkadastrasîbílímğísí
                                                             s. (bot.) sfeclă-de-
                                         şeker-şógenderí
 urbanist: edil.
                                           zahăr (lat.,
                                                             Beta
                                                                      vulgaris
şeherkadastrasîbílímí s. urbanism;
                                           saccharifera).
 urbanistică.
                                         şeker-şugundurî
                                                             s. (bot.) sfeclă-de-
şeherkenarî I. adj. suburban. II. s.
                                           zahăr
                                                   (lat.,
                                                             Beta
                                                                      vulgaris
                                           saccharifera).
 suburbie.
şeherlerarasî
                  adj. interurban. //
                                         şekertíl adj. mieros; linguşitor; flatant;
 seherlerarasî
                                           măgulitor.
                         konîşmasî
 telefon/uzakses
                                         şekes s. jalon.
 convorbire telefonică interurbană.
                                         şekesleme s. jalonare.
şeherleşken adj. urbanizat.
                                         şekeslemek v.t. a jalona.
şeherleştírme s. urbanizare.
                                         şekeslengen v.t. jalonat.
şeherleştírmek v.t. a urbaniza.
                                         şekeslí v.t. jalonat.
şeherlí adj. orășean; citadin; urban.
                                         şekesşí s. marcator; marcher.
şeheruzmanî s. edil; urbanist.
                                                   adj. răbdător; perseverent;
                                         sekip
șeheruzmanlîgî s. urbanistică.
                                           tenace.
șehit s. persoană care și-a jertfit viața;
                                         şekiplík
                                                     s. răbdare; perseverență;
 jertfă; martir. // •şehit bolmak a
                                           tenacitate.
 se jertfi; a muri eroic. • şehit etmek
                                         şekize s. (gastron.) brânză topită.
                                         şekí s. mâner; clanță.
 a jertfi; a sacrifica.
șehr s. (cron., arab.) lună.
                                         şekíl s. 1. formă; aspect; înfățișare;
                                           configurație. 2. (fig.) fel; mod; chip. 3. (mat.) figură. // •şekîl bermek a
          s. (gastron.) fidea. //
şehriye
 • şehriye şorbasî supă cu fidea.
şehvaniy adj. senzual; voluptos.
                                           fasona; a modela; a da formă. •șekíl
                                           bîzmak a deforma. •şekil
deñiştirmek a transforma; a
sehvet s. senzualitate; voluptate.
                                                                       ∙şekíl
șehzade s. prinț.
şehzadelík adj. princiar.
                                           transfigura. // •araziy şekilleri
şek s. îndoială; neîncredere; dubiu;
                                           formele de relief. • deñişken şekil
 suspiciune.
                                           variantă.
                                                        ∙eskí
                                                                    şekilinde
şekavet s. banditism; tâlhărie.
                                           onarîm restaurare.
şeke s. 1. (anat.) tâmplă. 2. (anat.)
                                         şekílalgan
                                                        adj. conturat; fasonat;
 temporal.
                                           format.
şeke súyegí s. (anat.) os temporal.
                                          şekílbergen s. modelator.
şekel s. săpăligă.
                                         şekílberílgen adj. conturat; fasonat;
```

s. conturare; fasonare;

formare.

şekílbílímí I. adj. (gram., biol.) (gram., morfologic. II. biol.) s. morfologie.

şekílbílímlí adi. (gram., biol.) morfologic.

şekílbîzuw s. distorsionare; deformare; strâmbare.

şekíldegí, kutup- s. (om.) inăriță de tundră (lat., Carduelis hornemanni).

s. (orn.) inăriță; țintar; sekíldek pasărea inului (lat., Carduelis flammea; Acanthis flammea).

şekíldek, kíşkene- s. (om.) sticlete mic (lat., Carduelis cabaret).

şekildek, sarî-gágáalî- s. (orn.) inăriță cu cioc galben (lat., Carduelis flavirostris; Acanthis flavirostris).

şekîldem s. (bot.) pur; ai-de-munte; ai-de-pădure (lat., Alliumrotundum).

şekildeñişimği s., adj. (fil., biol.) transformist; evoluționist.

s. (fil., biol.) şekíldeñíşímğílík transformism; evoluționism.

• şekildeñişimğilik

nazariyesí teoria evoluționistă. şekíldeñíşímí s. transformare; metamorfozare.

şekílğí s., adj. formalist.

şekílğílík s. formalism.

şekílíbîzîlgan adj. distorsionat: deformat; strâmbat.

şekílídeñíşken adj. transformat: metamorfozat.

şekílleşken adj. fasonat; modelat; conturat.

şekílleşmek v.i. a se contura: a căpăta formă: a lua forma...:

şekílleştírme I. adj. aparent; formal. II. s. fasonare; modelare; conturare; formalizare.

şekílleştírmek v.t. a fasona; a modela; a contura; a da o formă; a formaliza.

şekíllí *adj.* format; configurat; fasonat. şekílsíz adj. 1. amorf. 2. diform.

şekílsízleşken adj. deformat; diform; distorsionat.

şekilsizleşme diformitate; distorsionare.

şekílsízleşmek v.i. a se deforma; a se distorsiona.

şekílsízleştírmek v.t. a deforma; a distorsiona.

şekílsízlík s. deformare; diformitate; distorsionare.

şekîlşartî s. formalitate; condiție de formă; cerință de formă.

şekiş s. ciocan. // •şekiş atma ozîșî (sport) aruncarea ciocanului. •şekíş men zindan arasînda între ciocan și nicovală.

şekíş súyegí s. (anat.) ciocănaş.

şekişbalîgî s. (iht.) peşte-ciocan (lat., Zygaena malleus).

s. ciocănire; batere cu şekíşleme ciocanul.

şekíşlemek v.i., v.t. a ciocăni; a bate cu ciocanul.

şekíşlengen adj. ciocănit; bătut cu ciocanul.

şekken adj. răbdător.

şekme s. 1. tragere; tracțiune. 2. atracție. 3. sertar. 4. cosor. 5. cântărire. 6. inhalare.

şekmegen *adj.* neatractiv.

şekmeğe s. 1. sertar. 2. casetă. 3. (geogr.) radă; golfuleț.

şekmek A. v.i. a cântări; a fi în

greutate de...; B. v.t. 1. a trage; a mişca; a deplasa. 2. a inhala. 3. a ridica; a trage în sus. 4. a suporta; a răbda. 5. a trasa; a marca. 6. (gram.) a conjuga. 7. (gram.) a declina. 8. a măcina; a râșni. 9. (fig.) a îmbia; a ademeni. // •agîntîga kúrek şekmek a munci fără rost. •aşlîk şekmek a-i fi foame; a suferi de foame. •hasretín şekmek a-i duce dorul; a tânji după...; •ílgí şekmek a stârni interes; a interesa. •íşkenğe şekmek a fi torturat; a fi chinuit; a schingiuit. •îstîrap şekmek a se chinui. •itníñ**bitníň kaárín şekmek** a purta grija tuturor. •kaárín şekmek a-i duce grija. • kabír azabî şekmek a se da de ceasul morții; a se chinui; a se frământa. • kastalîk şekmek a fi bolnav; a fi suferind. •kaswet şekmek a fi trist; a fi amărât; a fi necăjit. •ruhiy azap şekmek a-i scădea moralul; a se demoraliza. •sewda şekmek a se îndrăgosti; a amoreza. • yukusuzluk se şekmek a nu putea închide un ochi; suferi de nesomn. •yukusuzluk şegemen sufăr de

şekmeme s. intoleranță.

şekmez adj. intolerant.

şekmiytan adj. intolerant.

șektírme s. 1. atragere; atracție. 2. corabie ușoară (cu două pânze).

şektírmek v.t. 1. a determina să tragă. 2. a face să sufere. 3. a determina să cântărească. 4. determina să macine; a determina să râșnească. 5. (gram.) a determina să decline; a determina să conjuge. // •azaplîk şektírmek a pune pe cineva la cazne; a-l chinui. •íşkenğe şektírmek a tortura; a chinui; a schingiui. •îstîrap şektírmek a chinui. // •sízge şektíreğek

bolmadîm n-am vrut sa vă supăr. şektírúwğí adj. supărător.

şekúr adj. recunoscător.

Şekúr s. (antrop. m., arab.) "Cel plin de recunoștință" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

sekúr, El- s. (relig., arab.) "Cel recunoscător"; "Cel care răsplătește din Şekúr, Elbelsug faptele săvârsite consimțământul Său" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

Şekúre s. (antrop. f., arab.) "Cea plină de recunostință".

șel s. peliculă; film; membrană.

șelale s. cascadă; cataractă; fântână arteziană.

şelbegen s. monstru.

şelbegenlí adj. monstruos.

șelebi I. adj. amabil; politicos; gentil; galant; curtenitor. II. interj. fiți bun!; fiți amabil!;

Şelebí s. (antrop. m.) "Cel amabil". Şelebí-Kóy s. (topon.) Mircea Vodă

(jud. Constanța). şelebílík s. amabilitate; politețe;

gentilețe; galanterie; curtoazie. șelegí, agaș- s. zmeură.

şelegí, ğîlan- s. (bot.) orbalt; iarbatâlharului: iarba-sfântului-Cristofor (lat., Actaea spicata).

şelegí, taw- s. fragă-de-pădure.

șelegí, taw-ğetkene s. (bot.) frag-depădure (lat., Fragaria vesca).

şelek s. 1. căpşună. 2. (bot.) căpşun

(lat., Fragaria elatior).

Selek-Dere s. (topon., vale și mănăstire) ("Valea Fragilor") Celic Dere (iud. Tulcea).

şeleklígí, agaş- s. (bot.) zn zmeurar (lat., Rubus idaeus). s. (bot.) zmeur;

şelekrengí adj. frez.

şelenk s. 1. coroană; cunună. 2. diademă.

şelenkleme încoronare: s. încununare.

selenklemek v.t. a încorona; a încununa

şelenklengen adj. încoronat; încununat.

şelenklenmek v.i. a se încorona; a se încununa.

şelenklí adj. încoronat; încununat.

elepşe s. 1. albie; covată. 2. carapace. 3. (geogr.) albie; matcă; selepse bazin. 4. (nav.) cocă; carcasă. // • kómír şelepşesí carbonifer.

elík s. otel. // •kóteklengen şelík fier forjat. •kromlî şelík (tehn.) otel cromat. • selík fabrikasî otelărie.

şelíkkana s. oţelărie.

şelíkleşken adj. oţelit; călit.

șelíkleșme s. oțelire; călire.

şelíkleşmek v.i. a se oțeli; a se căli.

şelíkleştírmek v.t. a oţeli; a căli.

şelíkşí s. oțelar.

şelíktiy adj. tare ca otelul.

şelmek adj. 1. evident; vădit. 2. clar; limpede.

şelpek s. prăjitură. // •balaban şelpek tort. •ğemíş şelpegí tartă. •ğemíşlí şelpek prăjitură cu fructe.

selpekkana s. cofetărie.

şelpekşí s. cofetar.

şelpekşílík s. cofetărie.

şeltek s. sită; ciur.

şeltekleme s. 1. ciuruire; trecere prin ciur; cernere. 2. (fig.) alegere; selecționare. 3. (sport) eliminare.

şelteklemek v.t. 1. a ciurui; a trece prin ciur; a cerne. 2. (fig.) a alege; a selecționa. 3. (sport) a elimina.

selteklengen adj. 1. ciuruit; trecut
prin ciur; cernut. 2. (fig.) ales; selecționat. 3. (sport) eliminat.

şeltelgen adj. descojit; decorticat.

şeltelme adj. descojire; decorticare.

şeltelmegen adj. nedescoiit: nedecorticat.

şeltelmek v.i. a se descoji; a se decortica.

şeltelmiykalgan adj. nedescojit; nedecorticat.

şeltemek v.t. a descoji; a decortica; a curăța de coajă.

şelter s. grătar; grilaj.

şelterkana s. temniță; pușcărie; închisoare; arest.

şelterleme s. întemnițare; arestare; ferecare.

şelterlemek v.t. a întemnița; a aresta; a fereca.

şelterlengen adj. întemnițat; arestat; deținut; ferecat.

şelterlenmek v.i. a fi întemnițat; a fi

arestat; a fi ferecat. şelterlí adj. întemnițat; arestat;

detinut; ferecat.

seltew s. descojire; decorticare.
seltewli adj. descojit; decorticat.

şeltewsúz adj. nedescojit; nedecorticat.

şeltík s. orez nedecorticat.

șemal s. briză.

şemayil s. înfățişare; aspect.

şember I. adj. rotund. II. s. 1. cerc. 2. (mat.) circumferință. 3. basma; batic; năframă. // •tegerşîk şemberî şină.

şemberleme s. cercuire.

şemberlemek v.t. 1. a cercui. 2. a rotunji; a da forma unui cerc.

şemberlenmek v.i. 1. a se cercui. 2. a lua forma unui cerc.

şemberlí adj. cercuit.

şemeke adj. 1. violet-închis; mov; vinețiu. 2. vânăt.

şemen **emen** s. (bot.) schinduf (lat., Trigonella foenum graecum). **1.** coroană; cunună; diademă; ghirlandă.

şemenleme încoronare; s. încununare.

şemenlemek v.t. a încorona; a încununa.

şemenlengen adj. încoronat: încununat.

şemenlenmek v.i. a se încorona; a se încununa.

şemenlí adj. încoronat; încununat. şeminew s. şemineu; cămin.

sems s. soare.

Şemseddin/Şemsettin s. (antrop. m., prsn.) "Soarele credinței".

şemsiye s. umbrelă. // •kúneş şemsiyesî umbrelă de soare.

şemşe s. lingură.

Semseler s. (topon., localitate desființată) Şemseler (jud. Tulcea).

şemsiyeşeşegí s. (bot.) căprișor (lat., Cyperus flavescens).

şen adj. vesel; voios; bine dispus. şenbe s. (cron., prsn.) sâmbătă.

şenbih s. (cron., prsn.) sâmbătă.

sendere s. sindrilă.

şene s. 1. (anat.) bărbie; falcă; maxilar; mandibulă. **2.** (fig.) vorbărie; pălăvrăgeală. // •şene atmak a agoniza; a intra în comă. // •úst şene maxilar superior.

şenebaz adj. guraliv; flecar.

şenek s. 1. (anat., bot.) cotiledon. 2. (anat.) bărbie; falcă; maxilar; maxilar: mandibulă.

şenelí *adj.* guraliv; flecar.

şeneşke s. 1. țeapă; spin; ghimpe; ac. 2. furculiță.

şeneşke, ak- s. (bot.) verigar; părulciutei; salbă-moale (lat., Rhamnus cathartica).

şeneşke, kara- s. (bot.) paliur (lat., Paliurus spina-christi).

şeneşkelí adj. țepos; spinos; cu ghimpi; ghimpat.

şeneşkelík s. 1. mărăcine; mărăciniş. 2. boschet; tufis; tufă.

şenet s. (zool., bot.) valvă.

şengel s. cârlig; cinghel. •kuyruguna şengel takmak a se ține coadă după cineva; a-l pune sub urmărire.

şengeltaguw s. pândă.

şenlendírmek v.t. a înveseli; a desfăta; a delecta.

şenlengen adj. înveselit; dispus; desfătat: delectat.

şenlenme s. înveselire; dispunere; desfătare; delectare.

şenlenmek v.i. a se înveseli; a se dispune; a se desfăta; a se delecta.

şenleşmek v.i. a se înveseli laolaltă; a se dispune laolaltă; a se desfăta laolaltă; a se delecta laolaltă.

şenlík I. adj. sărbătoresc. II. s. 1. veselie; voioșie; bună dispoziție. 2. sărbătoare; festival.

şentík s. știrbitură; tocire; uzură; ciuntitură; ciobitură.

şentíklemek v.t. a ştirbi; a toci; a uza; a ciunti;a ciobi.

şentíklí adj. ştirbit; tocit; uzat; ciunt; ciuntit; ciobit.

şentílgen adj. ştirbit; tocit; uzat; ciunt; ciuntit; ciobit.

şentílme s. ştirbire; tocire; uzare; ciuntire: ciobire.

şentílmek v.i. a se stirbi; a se toci; a se uza; a se ciunti;a se ciobi.

şentme s. ştirbire; tocire; uzare; ciuntire: ciobire.

şentmek v.t. a ştirbi; a toci; a uza; a ciunti; a ciobi.

şeper s. gard.

şeperleme s. îngrădire; împrejmuire. şeperlemek v.t. a îngrădi; a împrejmui.

şeperlengen adi. îngrădit; împrejmuit.

şeperlí adj. îngrădit; împrejmuit.

şeperlík s. îngrăditură. şepke s. drojdie de vin.

şepken s. 1. ilic; pieptar. 2. postav.

şepkenğî s. postăvar. şepkenğîlîk s. postăvărie.

şepşek s. iepuraş.

şep-şewre adv. de jur împrejur. șer s. rău; răutate.

șerare s. fulger; scânteie; scăpărare.

şerareleme s. fulgerare; scânteiere; scăpărare.

şerarelemek v.i., v.t. a fulgera; a scânteia; a scăpăra.

şerarelí adj. fulgerător; scânteietor; scânteietor.

şerbet s. 1. şerbet. 2. băutură răcoritoare; sirop. // •nabîzîna kóre serbet bermek a-i da cuiva apă la moară; a-i face pe voie.

şerbetlí adj. cu şerbet; siropos.

şerbetşíotî s. (bot.) hamei (lat., Humulus lupulus).

eref s. onoare; cinste; stimă; prestigiu. // •ğeñilgenge şeref! glorie victimei!; • şeref diplomasî distinctie. mentiune: seref kúrsúsí (sport) tribună de onoare. • şeref sózí cuvânt de onoare. • şerefíñízge! (la toasturi) în cinstea dumneavoastră!; noroc!;

șerefe s. balconul minaretului.

Şerefeddin/Şerafettin/Şerfettin s. (antrop. m., arab.) "Onoarea

credintei" **sereflendírmek** v.t. a onora; a cinsti.

şereflengen adj. cinstit; onorat.

şereflenme s. cinstire; onorare. şereflenmek v.i. a fi onorat; a fi cinstit.

şereflí adj. onorat; stimat; respectat; prestigios.

şerefsízbîrakkan adj. dezonorant; batjocoritor.

şerefsízbîrakma dezonorare; batjocură; necinstire; stigmatizare.

şerefsízkalgan adj. dezonorat; batjocorit; necinstit; stigmatizat.

şerefsízlík s. dezonorare; ruşine; ocară.

Şeremet s. (topon.) Casian (jud. Constanța).

şeren s. snop. // • şeren salmak a snopi; a face snopi.

serenlemek v.t. a snopi; a face snopi. şerez s. 1. gustare; aperitiv. 2. desert. şerge s. 1. iurtă; cort. 2. șatră. 3. cergă.

şergil *adj.* iritat; revoltat.

Şergiye s. (antrop. f.) "Baştina".

şerif adj. onorat; stimat; respectat;

prestigios. // • serif doktor doctor de onoare; doctor honoris causa.

Şerif s. (antrop. m., arab.) "Cel stimat". **Serife** s. (antrop. f., arab.) "Cea stimată". Serife

şerik I. adj. tovărășesc. II. s. asociat; tovărăș.

şeriklí adj. asociat; întovărășit.

șeriklík s. 1. asociere; întovărășire. 2. tovărășesc.

şerikşe adv. tovărășește.

şeriktiy adv. tovărășește.

şerir adj. mârşav; ticălos; infam.

şerirlík s. infamie.

șeriyat s. (ist.) legislație musulmană.

şerik s. sfert. // •bir şerik metre lástík un sfert de metru de elastic. •bír şerík okka píríj un sfert de kilogram de orez. •onbírní şerík geşe unsprezece şi un sfert. •portakalnî dórt şeríkke **bóldím** am împărțit portocala în patru sferturi. •şerík sáát un sfert de oră. • şerîk sáát keşîkmeden punctual; fără sfertul de oră academic. •serík sáát kesíkmelí un sfert de oră după timpul dat; sfertul de oră academic.

şeríkşer num. câte un sfert.

şerít s. 1. şnur; şiret; galon. 2. (tehn.) bandă; fâșie. 3. (ent., med.) tenie; panglică (lat., Taenia solium). // •bo awtoğol kaş şerit? câte benzi are această autostradă?; •ólşeme şerítí ruletă.

şerítlí adj. galonat; împodobit cu

şermende s., adj. nenorocit; nefericit; obidit; prăpădit; nevoiaș; mizerabil.

serpelenk s. 1. zmeu. 2. (zool.) liliac (lat., Vespertilio).

şerşewe s. cercevea; ramă; cadru. // • şerşewege takmak a înrăma. şerşewegetagîlgan adj. înrămat.

şerşeweleme s. **1.** înrămare; încadrare. 2. încadrare; situare.

şerşewelemek v.t. 1. a înrăma; a încadra. 2. a încadra; a situa.

şerşewelengen adj. 1. înrămat; încadrat. 2. încadrat; situat.

şertík I. adj. cioplit; sculptat; crestat; şanfrenat; canelat. **II.** s. şanfren; crestătură; canelură.

şertíkleme s. cioplire; sculptare; crestare.

şertíklemek v.t. a ciopli; a sculpta; a cresta.

şertíklengen adj. cioplit; sculptat; crestat.

şertíklewğí s. cioplitor; sculptor.

șertíklewğúlúk s. sculptură.

şertíklí adj. cioplit; sculptat; crestat; şanfrenat; canelat.

şertílgen adj. 1. însemnat; marcat. 2. (tehn.) care are marginile tăiate; şanfrenat; crestat; canelat.

şertîlmek v.i. 1. a fi însemnat; a fi marcat. 2. (tehn.) a i se tăia marginile; a fi sanfrenat; a fi crestat; a fi canelat.

şertme s. 1. însemnare; marcare. 2. (tehn.) tăierea marginilor; șanfrenare; crestare; canelare.

şertmek v.t. 1. (tehn.) a tăia marginile; a şanfrena; a cresta; a canela. 2. a face să pacănească. 3. a ciupi strunele unui instrument muzical. 4. a însemna: a marca.

şeş num. (prsn.) şase.

şeşegím interj. floarea mea!;

şeşek s. 1. floare. 2. desen; broderie. 3. (med.) variolă; vărsat. 4. mucegai. // • şeşek aşmak/atmak a înflori;

a prospera. // • şeşek dúrbúní caleidoscop. • şeşek koparmañîz! nu rupeți florile!; • şeşek tobî jerbă. túkáanî florărie. \bullet şeşekler ğîrlagangadîr florile sunt pentru cel care a cântat.
• şeşekníñ kokîsî mirosul florii. •yapîmşak şeşek floare artificială. şeşekaşkan adj. 1. înflorit. 2. înfloritor; propășit; prosper.

sesekasuw s. 1. înflorire; propășire; prosperitate. 2. înflorire.

şeşekatkan adj. 1. înflorit. 2. înfloritor; propășit; prosper.

şeşekatuw s. 1. înflorire. 2. înflorire; propășire; prosperitate.

şeşekbaylaw s. mucegăire.

şeşekbîzîgî s. (med.) varicelă; vărsat de vânt.

şeşekkabî s. vază; glastră.

şeşek-kirazkuşî s. (orn.) presură de grădină (lat., Emberiza hortulana).

şeşeklegen adj. înflorit.

şeşekleme s. înflorire.

şeşeklemek v.i. a înflori (şi fiq.).

şeşeklí adj. 1. înflorit; înfloritor;
eflorescent. 2. înflorat. // •şeşeklí tokîma (text.) țesătură înflorată.

șeșeklík s. 1. vază; glastră; rond de flori. 2. florărie; seră (de flori). 3. (bot.) receptacul.

şeşeklí-túyúmotî s. (bot.) limba-(lat., Iberis mării; lilicele semperflorens).

şeşekseme s. (chim.) eflorescență.

şeşekşî s. florăreasă; florar.

şeşek-súlekeşí s. (orn.) presură de (lat., grădină Emberiza hortulana).

şeşek-tenegí s. (orn.) presură de grădină (lat., Emberiza hortulana).

şeşektozî s. polen.

şeşekyapragî s. corolă.

sesík adj. dezlegat; deznodat; desfăcut; rezolvat.

şeşílgen adj. 1. descifrat; rezolvat. 2. desfăcut; destrămat; desprins.

şeşílím s. disociere.

şeşîlme s. 1. rezolvare; dezlegare; deznodare. 2. (mil.) detaşare; dislocare.

şeşílmegen adi. nerezolvat; nedezlegat; nedeznodat.

 $\mathbf{şe}$ şılmek v.i. 1. a se dezlega; a se deznoda; a se desface. 2. a se rezolva. 3. a se descifra. 4. a se dispersa.

adj. de nedezlegat; de nerezolvat; imposibil. // • sesílmez turum situație imposibilă.

şeşím s. 1. soluționare; rezolvare; rezultat. **2.** dezlegare; deznodare; desfacere; deconectare.

şeşímğí adj. analitic. // •şeşímğí hendese (mat.) geometrie analitică.

şeşímleme s. analiză. şeşímlemek v.t. a analiza.

şeşímlengen adj. analizat.

şeşímlí adj. analitic.

şeşken s. (chim.) dizolvant.

şeşme s. 1. dezlegare; deznodare. 2. descifrare; rezolvare. 3. cișmea. 4. sursă; izvor; origine. 5. șipot; țurloi. // •ekí kózí ekí şeşme cu şiroaie de lacrimi în ochi.

Şeşme, Inanş- s. (topon., localitate desființată) ("Cişmeaua Credinței") Inanceşme (jud. Constanța).

Şeşme, Kyor- s. (topon.) ("Cişmeaua Seacă") Ţepeş Vodă (jud. Constanța).

şeşmeborîsî s. şipot; ţurloi.

şeşmek v.t. 1. a dezlega; a deznoda. 2. a rezolva. 3. a descifra; a dezlega. // hisselerín şeşmek а dezagrega; descompune: а а dezintegra; a dezmembra. •órúwún **şeşmek** a se despleti.

Sesmiler s. (topon., localitate desființată) Şeşmiler (jud. Tulcea).

şeşúw s. 1. descompunere. 2. dispensare.

șet s. margine; graniță; hotar.

şetaret s. bucurie; veselie; voioșie. **şetaretlí** adj. bucuros; vesel; voios.

șetene s. (bot.) cânepioară; cânepacodrului (lat., Eupatorium

cannabinum). șetenekózdermanî s. (bot.) floare-deochi; silur; mângâierea-apelor; (lat., buruienită Euphrasia officinalis; Euphrasia stricta).

şetereklí adj. compus; complicat; complex; sofisticat.

şetereklîk s. compunere; complicație; complexitate.

şetlenbek s. sâmbovină: miereaursului (fruct).

şetlenbekteregí s. (bot.) sâmbovină; mierea-ursului (plantă) (lat., Celtis australis).

adj. marginal; mărginit; cu şetlí graniță; cu hotar.

şevalet s. şevalet.

Şevval s. (cron.) a 10-a lună a anului conform calendarului musulman. // • Sevval úl-múkerrem (cron.) Şevval cel respectat.

şew I. adj. înclinat; în pantă. II. s. pantă; povârniş; versant; coastă; teren înclinat. // •şatlak şew căderi de pietre.

şewer s. (bot.) barba-lupului (lat., Crispis biennis).

şewet s., adj. indigo. // •şewet káátí hârtie-carbon.

sewetotî s. (bot.) drobusor: cardama; boiengioaie; laba-mâței (lat., Isatis tinctoria).

şewk s. ardoare; înflăcărare: entuziasm; impetuozitate.

sewket s. maiestate; măretie; splendoare.

şewketlí adj. maiestuos (titlu dat regilor).

sewketotî s. (bot.) schinel; iarbă-amară; scai-amar; şofran-sălbatic (lat., Cnicus benedictus). şewklî adj. cu ardoare; cu înflăcărare;

cu entuziasm; impetuos.

șewre s. 1. suprafață; perimetru. 2. împrejurime. 3. mediu social; cerc; sferă. 4. batistă brodată. // •dayire şewresí (mat.) circumferință. •idariy şewreler (pol.) cercuri conducătoare. • kapalî şewre (mat.) contur. • mașeriy şewre mediu social. •saylam şewresí circumscripție electorală. •siyaset şewrelerî cercuri politice. •yakîn sewre mediu înconjurător.

şewrede adv. în preajmă; împrejur. şewreden adv. din preajmă; dimprejur.

1. şewrele me împrejmuire. 2. delimitare.

şewrelemek v.t. 1. a încercui; a împrejmui. 2. a delimita.

sewrelengen delimitat: adi. împrejmuit.

şewrelenmek v.i. 1. a se încercui; a fi împrejmuit. 2. a se delimita; a fi delimitat.

şewren s. (astr.) orizont.

şewresí postp. împrejurul.

şewriyyazuw s. (lingv.) transliterație; transcriere fonetică.

şewúrgeş s. (electr.) comutator.

s. 1. încercuire: sewúrme împrejmuire. 2. conducere; mânuire. 3. restituire; returnare; rambursare. 4. întoarcere; răsucire; rotire; comutare. **5.** (*lit.*) traducere. **6.** (*mil.*) împresurare; încercuire. 7. punere la cale.

şewúrmek v.t. **1.** a întoarce; a răsuci; a roti; a comuta. 2. (lit.) a traduce. 3. a conduce; a mânui. 4. a restitui; a returna; a rambursa. 5. a încercui; a împrejmui. 6. (mil.) a împresura; a încercui. 7. a pune la cale. // •işin şewúrmek a-şi face treaba; a-şi aranja ploile. •tartîp şewúrmek a răzbi: a reusi

şewúrmen s. traducător.

adj. 1. încercuit; şewúrúlgen împrejmuit. 2. condus; mânuit. 3. restituit; returnat; rambursat. **4.** întors; răsucit; rotit; comutat. **5.** (*lit.*) tradus. 6. (mil.) împresurat; încercuit. 7. pus la cale.

şewúrúlmek v.t. 1. a fi încercuit; a fi împrejmuit. 2. a fi restituit; a fi returnat; a fi rambursat. 3. a fi condus; a fi mânuit. 4. a se întoarce; a se răsuci; a se roti; a se comuta. 5. (lit.) a fi tradus. **6.** (mil.) a fi împresurat; a fi încercuit.

şewúrúm s. (cinem.) filmare. // •yawaş sewúrúm (cinem.) încetinitor.

sewúrúw s. (lit.) traducere; retroversiune.

şewúrúwğí s. traducător.

şeyh s. şeic (şeih).

Şeyide s. (antrop. f., prsn.) "Capriciul dragostei".

şezlonk s. şezlong.

şibiye s. lichen.

şibiyesí, sakals. (bot.) pletelemătreață-de-arbori muierii; lat., Usnea barbata).

șiddet s. 1. forță; tărie; intensitate. 2. violență; brutalitate; duritate. severitate; rigoare; asprime.

şiddetlendirgen adj. intensificator. **şiddetlendírmek** v.t. a intensifica; a înteti.

siddetlengen adi, intensificat: întetit. şiddetlenme s. intensificare; întețire. **siddetlenmek** v.i. a se intensifica; a se înteți.

şiddetlí adj. intens; aprig; violent; brutal; vehement.

șifa s. însănătoșire; vindecare. // • şifa tapmak a se vindeca; a se •ağil şifalar! grabnică!; •sifa lecui. // însănătoșire bergen salubru. •șifa bolsîn! (la strănut) noroc!;

şifahen adv. pe cale verbală/orală; verbal; oral.

şifahiy adj. oral; verbal. // • şifahiy imtan (univ.) examen oral; colocviu.

şifalandîrmak v.t. a vindeca; a tămădui.

şifalî adj. curativ. // •şifalî maden suwlarî ape minerale curative.

şifalî-kînakîna s. (bot.) chinchină (lat., Cinchona pubescens; Cinchona cordifolia; Cinchona succiruba).

şifalî-sîrağaotî s. (bot.) buberic; buruiană-de-bubă Scrophularia nodosa).

s. (bot.) bătrâniş (lat.,

Erigeron canadensis; Conyza canadensis).

şifasîz adj. nevindecabil; incurabil.

şifatabar adj. curabil; remediabil; reparabil.

şifatapkan *adj.* însănătoșit; lecuit; tămăduit; vindecat.

şifatapmaz adj. incurabil; nevindecabil.

 \S ifer s. (geol.) \S ist; ardezie.

şifoniyer s. şifonier.

Şihabaddin/Şihabattin s. (antrop. m., arab.) "Luceafărul credinței".

șiir s. poezie; poem.

şikáar I. interj. mare brânză!; II. s. vânat; pradă; captură; trofeu de război. şikáyet s. 1. lamentare; văicăreală. 2.

sikayet s. 1. lamentare; valcareala. 2. reclamație; plângere. // •șikáyet etmek a reclama; a se plânge de.

şikáyetlí s. (jur.) reclamat; pârât. //
•şikáyetlí talwarî boxa
acuzaților.

şikáyetname s. plângere; reclamație
 (oficială).

şikáyetşí s. (jur.) reclamant; petitionar.

şike s. (în sport) aranjament (ilicit).

şikemperwer s., *adj.* gurmand; mâncăcios.

şikest *adj.* mutilat; invalid; infirm; handicapat.

 $\begin{array}{ll} \textbf{\$ikestlik} & \text{s. mutilare; invaliditate;} \\ & \text{infirmitate; handicap.} \end{array}$

şile s. 1. (la musulmani) ascetism. 2. chin; suferință. 3. scul; jurubiță; ghem; bobină. 4. (la arc) coardă.

şileğí s. ascet; sihastru; pustnic.şileken s. şipcă; leaţ; scândurică.

șilekeș adj. (d. oameni) chinuit; necăjit.

şilelí adj. chinuit; necăjit.

şilte s. saltea.

şimal s. (geogr.) nord; miazănoapte.
şimal-ayuwî s. (zool.) urs-alb; urspolar (lat., Ursus maritimus).

şimal-garp s. (geogr.) nord-vest.

şimaliy adj. nordic; de miazănoapte; septentrional. // •şimaliy feğir auroră boreală.

Şimaliy-Amerika s. (topon.) America de Nord.

şimaliy-amerikalî s., adj. nord-american.

şimaliy-baykuş s. (orn.) minuniță (lat., Aegolius funereus).

şimaliy-dew-boraganğî s. (orn.) petrel gigant nordic (lat., Macronectes halli).

şimaliy-erkelewği s. (orn.) mierloi
american (lat., Mimus
polyglottos).

şimaliy-kerwankuşî s. (om.) culic
nordic (lat., Numenius borealis).
Şimaliy-Kore s. (topon.) Coreea de
Nord.

şimaliy-korelí s., adj. nord-coreean.
şimaliy-ótlegen s. (orn.) parulă
nordică (lat., Parula americana).

nordică (lat., Parula americana). șimal-maralî s. (zool.) ren (lat., Rangifer tarandus).

şimal-şark s. (geogr.) nord-est.

şimal-suw-sayragî s. (orn.) sturz de apă nordic (lat., Seiurus noveboracensis).

şimpanze s. (zool.) cimpanzeu (lat.,
 Pan troglodytes).

şineriye s. (bot.) cineraria (lat., Cineraria hybrida).

şinin *adj.* nou.

şipura s. (iht.) doradă (lat., Sparidae).

șir s. (zool.) leu (lat., Felis leo).

şiraze s. **1.** (tipogr.) rând. **2.** (fig.) ordine; rânduială; orânduială; ritual.

şirazelí *adj.* ordonat; rânduit; orânduit.

şire s. 1. email; smalt; glazură; lac; vernis. 2. suc; sevă; zeamă; must; extract.

şireleme s. emailare; smălțuire; glazurare; lăcuire; vernisare.

şirelemek v.t. a emaila; a smălțui; a glazura; a lăcui; a vernisa.

şirelengen *adj.* emailat; smălțuit; glazurat; lăcuit; vernisat.

şirelenmek v.i. a se emaila; a se smălţui; a se glazura; a se lăcui; a se vernisa.

şirelí adj. 1. suculent; zemos; mustos.
2. emailat; smălţuit; glazurat; lăcuit; vernisat. // •şirelí keremit teracotă.

şirelík s. suculență.

şirin *adj.* **1.** dulce; gustos. **2.** plăcut; atrăgător; simpatic.

Şirin(ler) s. (topon.) Siriu (jud. Constanța).

şirinlík s. 1. dulceață; gust dulce. 2. atracție; farmec.

șiriyan s. (anat.) arteră.

şirket s. (econ.) companie; societate;
întreprindere. // •atsîz şirket
societate anomină. •hisseli şirket
societate pe acțiuni. •inşaat
şirketi firmă de construcții. •kapîpenğire şirketi firmă de uși și
ferestre. •şirket sermayesi (com.)
capital social.

şirret adj. irascibil; certăreț; arțăgos.

şirretlík s. irascibilitate; ceartă; scandal.

şist s. (geol.) şist; ardezie.

șitúne s. templu.

şive s. 1. pronunție; accent; fonetism.2. suplețe; grație; zveltețe.

şivekáar adj. suplu; grațios; zvelt.

șivelí *adj.* **1.** suplu; grațios; zvelt. **2.** pronunțat; accentuat.

şivesíz adj. dizgrațios.

şiy s. lucru; obiect; ceva. // •alay şiynî aşagan omnivor. •başka şiy altceva. •beklenmegen şiy surpriză. •bo şiyge ka-tîp aytîla? cum se numeşte acest lucru?; •bolatan şiy lucru obişnuit. •bonday şiy bolmaz aşa ceva nu este posibil. •boş şiyler baliverne. •mînawday şiy bolîr mî? se poate aşa ceva?; •seneden múdewer şiyler lucruri rămase de anul trecut. •sîradan şiy lucru comun. •şiylerniñ ózeginde în mijlocul lucrurilor; în esență; în miez. •tuhaf şiy lucru curios.

şiy I. adj. 1. crud; necopt. 2. (fig.) grosolan; necuviincios. 3. (d. culori) strident; ţipător. 4. (d. oameni) novice; neexperimentat. II. s. (meteo.) rouă. // •yeşíllík şiy íşínde vegetaţia e în rouă.

şiyar s. lozincă; slogan; motto; parolă.
şiybórek s. (gastron.) plăcintă
tătărească.

şiydem s. (bot.) brânduşă (lat., Crocus heuffelianus).

şiydem, aşşî- s. (bot.) brânduşă-detoamnă; floarea-brumei (lat., Colchicum autumnale).

şiydem, sarî- s. (bot.) brânduşăgalbenă (lat., Crocus moesiacus). şiydem, zerlî- s. (bot.) brânduşă-detoamnă; floarea-brumei (lat.,

Colchicum autumnale). **şiydemî, kúz-** s. (bot.) brânduşă-detoamnă; floarea-brumei (lat., Colchicum autumnale).

şiyin s. broderie.

șiyíndírík s. cobiliță.

șiyínğí s. brodeză.

şiyinlemek v.t. a broda.

şiyinlengen *adj.* brodat.

şiyinli adj. brodat.

şiylengen s. înrourat.

şiylenme s. înrourare.

şiylenmek *v.i.* a se înroura.

şiyler s., pl. efecte; obiecte; lucruri.

şiylí *adj.* înrourat.

şiylík s. **1.** crudități. **2.** (fig.) grosolănie; lipsă de tact.

șizme s. cizmă.

şígít s. sămânță; sâmbure.

şíkrík s. cumpănă; instalație de scos apa din fântână.

şíl s. pistrui.

\$11, kara- s. (om.) potârniche frankolin neagră (lat., Francolinus francolinus).

şíl, koşak-şîganaklî- s. (orn.) potârniche francolin cu doi pinteni (lat., Francolinus bicalcaratus).

şîlî, Erkel'niñ- s. (orn.) potârnichea
frankolin Erckel (lat., Francolinus
erckelii).

şílíngír s. lăcătuş.

şílíngírlík s. lăcătuşerie.

şíllí adj. pistruiat.

şím s. 1. gazon; iarbă; raigras. 2. (bot.) muschi.

şím, uzunómírlí- s. (bot.) zizanie; raigras-englezesc (lat., Lolium perenne).

şîmeldek s. (bot.) mătăcină (lat., Dracocephalum fruticulosum).

şímen s. iarbă; verdeață.

şímenlík s. iarbă; pajiște.

şímgek s. (bot.) sugel-alb; urzicămoartă; urzică-albă (lat., Lamium album).

şímgek, kîrmîzî- s. (bot.) sugel; urzică-moartă (lat., Lamium purpureum).

şímgek, sarî- s. (bot.) sugel-galben; gălbiniță (lat., Lamium galeobdolon; Galeobdolon luteum).

şímlendírmek v.t. a pune la germinat; a face să încolțească; a face să răsară; a face să mijească.

şímlengen *adj.* germinat; încolțit; răsărit; mijit.

şímlenme s. germinare; germinație; încolțire; răsărire; mijire.

şímlenmek v.i. a germina; a încolți; a răsări; a miji.

şímşíge s. (orn.) piţigoi (lat., Parus sp.).

şímşíge, akşa- s. (orn.) piţigoi azuriu (lat., Parus cyanus).

şímşíge, balaban- s. (orn.) piţigoi mare (lat., Parus major).

simsige, kekeşli- s. (orn.) piţigoi
moţat (lat., Parus cristatus;
Lophophanes cristatus).

şímşíge, mawî- s. (orn.) piţigoi albastru (lat., Parus caeruleus; Cyanistes caeruleus).

şímşíge, mîyîklî- s. (orn.) piţigoi de stuf (lat., Panurus biarmicus).

simsigesi, bataklîk- s. (om.) pitigoi
 sur (lat., Parus palustris;
 Poecile palustris).

şímsígesí, dak- s. (orn.) pitigoi de munte (lat., Parus montanus; Poecile montana).

şímşígesí, narus- s. (om.) piţigoi de brădet (lat., Parus ater;

Periparus ater).

şímşígesí, Sebírs. (orn.) piţigoi siberian (lat., Parus cinctus).

şímşígesí, Túrkústan- s. (orn.) piţigoi de Turkestan (lat., Parus bokharensis).

şímşígesí, Túrúk- s. (orn.) piţigoi de livadă (lat., Parus lugubris; Poecile lugubris).

şímşír s. (bot.) cimişir (lat., Buxus sempervirens).

şímtelgen adj. ciupit; pişcat.

şímtelmek v.i. a fi ciupit; a fi pişcat.

şímteme s. ciupire; pişcare. şímtemek v.t. a ciupi; a pişca.

şímteşmek v.i. a se ciupi reciproc; a se pişca reciproc.

şímtík s. pişcătură; ciupitură.

şímtíkleme s. ciupire; pişcare.

şímtíklemek v.t. a ciupi; a pişca. şímtíklengen adj. ciupit; pişcat.

şímtíklenmek v.i. a fi ciupit; a fi pişcat.

şînatiy adj. (anat.) degetul mic. şíník s. baniță.

şíñgen s., adj. lichid.

şíñgene I. adj. țigănesc. II. s. țigan. // •şíñgene şadîrî şatră.

şíngeneğe I. adv. țigănește. II. s. (limba) țigănească.

şíngeneler s., pl. țiganii; țigănime. şíngenelík I. adj. tigănesc. II. s. tigănime.

şíñgenezmelí adj. pasteurizat. // • şíñgenezmelí sút lapte pasteurizat.

şîngenlerhaleketsízlígí I. adj. (fiz.) hidrostatic. II. s. (fiz.) hidrostatică.

şíngenlerhaleketsízlíklí adj. (fiz.) hidrostatic.

şíñgenlerseriyetí (fiz.) hidromecanică.

şíñgenleşken adj. lichefiat; diluat.

şíngenleşmek v.i. a se lichefia; a se

şíñgenleştírmek v.t. a lichefia; a dilua. // •ezme şíñgenleştírmek a pasteuriza.

síngenlesúw s. lichefiere; diluare.

şíñgenlík *adj.* lichiditate.

şíngenlíkólşer s. (tehn.) hidrometru; densometru.

şípşe s. 1. pui de pasăre. 2. pui de găină. // •şípșe şîgarmak (d. păsări) a scoate pui. // •şípșe etí carne de pui. •şípșe mașinasî (agr.) incubator.

şîpt I. adj. 1. pereche. 2. (mat.) par. II. s. 1. cuplu; pereche. 2. pensetă. // •bir şipt kolşak o pereche de mănuși. •bir șipt lástik o pereche de galoşi. • şîpt erkekler meçî (sport) meci la dublu bărbați. •șípt sayî (mat.) număr par. •șipt zorlama (fiz.) cuplu.

șípte s. 1. armă cu țeavă dublă. 2. lovitură cu copita; zvârlitură.

v.t. a împerechea; a şíptlemek încrucisa.

şîptleşken adj. împerecheat; montat.

şíptleşme s. împerechere; montă.

şîptleşmek v.i. a se împerechea; a se monta (și biol.).

şîptleştîrmek v.t. a împerechea; a monta (și biol.).

şíptlík s. fermă; gospodărie.

şíptlíkkeuygun adj. arabil.

şíptotîr s. (tipogr.) ghilimele.

şíptsíz adj. fără pereche; impar. // • şíptsíz sayî (mat.) număr impar. şíptşí s. agricultor; fermier.

şíptşíler s., pl. țărănii; țărănime.

şíptşílík s. agricultură; fermă.

şípttokta s. (tipogr.) ghilimele. şírígen adj. 1. putred; stricat; alterat;

cariat. 2. viciat; defectuos; subred. şírík adj. 1. putred; stricat; alterat; infect; cariat. 2. viciat; defectuos;

şubred. // •şírík kómír zgură. • şírík tíş dinte cariat. şíríklík s. 1. putrezire; alterare; carie.

2. putregai. 3. loc pentru depozitarea gunoiului.

íríme s. **1.** (med.) cangrenă; gangrenă. **2.** putrezire; putregai; şíríme putreziciune; alterare; stricare; cariere. 3. (fig.) şubrezire. 4. învinețire.

şírímek v.i. 1. a putrezi; a se altera; a se strica; a se caria. 2. (fig.) a se șubrezi. 3. (med.) a se învineți. // •mápíste şírímek a putrezi în temnită.

şírítmek v.t. a face să putrezească; a altera; a strica. // •minder şírítmek a sta la taifas.

şírítmemek v.t. a păstra nealterat; a conserva.

şírkín adj. urât; neplăcut; respingător. // •bek şírkín hidos. •ne şírkín bír dawranîş ce comportare urâtă.

şírkínleşken adj. urâțit. şírkínleşme s. urâțire.

şîrkînleşmek v.i. a se urâți.

şîrkînleştîrmek v.t. a urâți.

şírkínlík s. urâțenie.

şírkíy s. (ent.) ţânţar (lat., Culex). şírkíy, kaltîrawuk- s. (ent.) bâțan; zgriburici (lat., Chironomus leucopogon).

şíş s. 1. şiş; pumnal. 2. vergea. // • şíş kebap frigăruie.

I. adj. umflat; inflamat. II. s. umflătură; inflamație.

şíşírílgen adj. exagerat; pompos; bombastic; fastuos.

şíşírmek v.t. 1. a umfla. 2. (fig.) a exagera; a umfla.

şíşírtme s. exagerare; pompă; fast.
şíşírtmek v.t. 1. (fig.) a exagera; a umfla. 2. a umfla.

şíşírúwlí adj. exagerat; pompos; bombastic; fastuos.

adj. 1. umflat. 2. (med.) inflamat; tumefiat. 3. (fig.) exagerat; bombastic.

şíşkín adj. 1. (med.) tumefiat. 2. bombastic.

şíşme s. 1. (med.) balonare; umflătură; tumoare. 2. (med.) inflamare; umflare; tumefiere. 3. (d. ape) creștere; umflare. // •tamîr/tazîl şíşmesí (med.) varice.

şíşmek v.i. **1.** a se umfla. **2.** (d. ape) a crește; a se umfla. 3. (med.) a se inflama; a se tumefia. **4.** (med.) a se balona; a se umfla. // •aşap şíşmek a se îmbuiba; a se ghiftui.

șít s. 1. gard de nuiele. 2. basma; batic; eşarfă; bandă. 3. bandă sacră; eşarfă sacră. 4. (text.) stambă.

şít, yas- s., adj. (ist.) scit; crimean; membru al uniunii celor nouă eșarfe sacre.

şít-sarmaşîgî s. (bot.) cupa-vacii (lat., Convolvulus sepium; Calystegia sepium).

şîbaw, kalîn-gágáalî- s. (orn.) lăcar cu cioc gros (lat., Acrocephalus aedon).

şîbawî, Ağem- s. (orn.) lăcar persan (lat., Acrocephalus griseldis). şîbawî, balaban-kamîş- s. (orn.) lăcar mare (lat., Acrocephalus arundinaceus).

şîbawî, bataklîk- s. (orn.) lăcar de mlaştină (lat., Acrocephaluspalustris).

s. (orn.) lăcar mic şîbawî, dere-(lat., Acrocephalus schoenobaenus).

şîbawî, kamîş- s. (om.) lăcar de stuf (lat., Acrocephalus scirpaceus). şîbawî, mîyîklî-kamîşs. (orn.) privighetoare de baltă (lat., Acrocephalus melanopogon).

şîbawî, Nil- s. (orn.) lăcar de Nil (lat., Acrocephalus stentoreus).

şîbawî, sîrt-kamîş- s. (orn.) lăcar nordic (lat., Acrocephalus dumetorum).

şîbawî, sîzîklî-kamîş- s. (orn.) lăcar de pipirig (lat., Acrocephalus paludicola).

şîbawî, suw- s. (orn.) lăcar de pipirig (lat., Acrocephalus paludicola).

şîbawî, tarla- s. (orn.) lăcar cafeniu (lat., Acrocephalus agricola). şîbîk s. 1. băţ; nuia; vargă. 2. bară;

stinghie. 3. lulea; ciubuc; pipă. 4. (tehn.) tijă. 5. vreasc; surcea. //
•sabit şîbîk (sport) bară fixă. •temír şîbîk bară de fier.

şîbîkşîk s. baghetă.

şîbîn s. (ent.) muscă (lat., Musca domestica). // •şîbîn sîklet (sport) categoria muscă.

şîbîn, kara- s. (ent.) muscă (lat., Musca domestica).

sîbîn, kîskaómírlíefemeridă; rusalie (lat., Ephemera). şîbîn, mawî- s. (ent.) muscă-albastră (lat., Calliphora vomitoria).

şîbîn, sarhîş- s. (ent.) musculiță-devin (lat., Drosophila funebris).

şîbîn, yeşíl- s. (ent.) muscă-verde (lat., Lucilia caesar).

şîbînğî, ak-mawî- s. (orn.) muscar alb-albastru (lat., Cyanoptila cyanomelana).

şîbînğî, alaşa- s. (orn.) muscar negru (lat., Ficedula hypoleuca).

şîbînğî, esmer- s. (orn.) muscar brun asiatic (lat., Muscicapa dauurica; Muscicapa latirostris).

şîbînğî, kíşkene- s. (orn.) muscar mic (lat., Ficedula parva).

şîbînğî, kîzîl-moyînlî- s. (orn.) muscar cu gât roșcat (lat., Ficedula strophiata).

şîbînğî, meneklí- s. (orn.) muscar sur (lat., Muscicapa striata).

şîbînğî, yakalî- s. (orn.) muscar gulerat (lat., Ficedula albicollis).

şîbînğî, yarîm-yakalîs. (orn.) muscar semigulerat (lat., Ficedula semitorquata).

şîbînğî, yeşíl- s. (orn.) muscar de Acadia (lat., Empidonax virescens).

şîbînğîsí, Sebír- s. (orn.) muscar siberian (lat., Muscicapa sibirica).

şîbînğîsî, Afrika-ğennet- s. (orn.) muscarul paradisului; muscar african (lat., Terpsiphone viridis).

şîbînğîsî, akasiya- s. (orn.) muscar de salcâm (lat., Muscicapa gambagae).

şîbînğîsî, kúntuwars. (orn.) muscar estic (lat., Sayornis phoebe).

şîbînî, ats. (ent.) muscă-de-cal (lat., Hippobosca).

şîbînî, leş- s. (ent.) muscă-albastră (lat., Calliphora vomitoria).

şîbînî, sírke- s. (ent.) musculiță-deoțet (lat., Drosophila).

şîbînî, şarap- s. (ent.) musculiță-devin (lat., Drosophila funebris). şîbînî, úy- s. (ent.) muscă (lat.,

ṣībīnī, úy- s. (ent.) muscă (lat. Musca domestica).

şîbînkuş s. (orn.) colibri; pasărea muscă (lat., Trochilus).

şîbînkuwar s. apărătoare de muşte. şîbîn-peşmegí s. (bot.) pălăriaşarpelui; muscariță; buretele-muştelor (lat., Amanita muscaria).

şîbîrdagan s. (teatr.) sufler.

şîbîrdama s. şuşoteală; şoaptă.

şîbîrdamak v.t. **1.** a şopti. **2.** (teatr.) a sufla

şîbîrdaşma s. şuşoteală.

şîbîrdaşmak *v.i.* a discuta în şoaptă; a şuşoti.

şîbîrdaşuw s. şuşoteală.

şîbîrdaw s. şuşoteală; şoaptă.

şîbîrdawğî s. (teatr.) sufler.

şîbîrdawlî adj. şoptit.

şîbîrgan I. adj. scurs; picurat; prelins.
II. s. (med.) psoriazis.

şîbîrgangakarşî adj. (med.) antipsoriazis.

şîbîrma s. prelingere; picurare; scurgere; curgere.

şîbîrmak v.i. a se prelinge; a picura; a se scurge; a curge. // •awuzsuwî şîbîrmak a-i lăsa gura apă; a pofti; a saliva.

şîbîrtmak *v.t.* a face să se prelingă; a picura; a scurge; a face să curgă.

şîbîruw s. prelingere; picurare; scurgere; curgere.

şîgak s. 1. ieşitură; ieşind. 2. (lingv.) punct de articulație.

şîgakelgen adj. ivit.

şîgakelme s. ivire; mijire; arătare.

şîganak s. (bot.) pin-pitic; jep; jneapăn (lat., Pinus pumilio).
1. izvor; fântână.
2. sursă; resursă.
3. origine; proveniență; baştină; obârșie.
4. (anat.) cot; antebraț.
5. (tehn.) pivot.
6. (la cizmele călăreților, la unele animale și păsări) pinten.

şîganakğalagî s. şipot; ţurloi.

şîganaklagan adj. pivotat.

şîganaklama s. pivotare.

şîganaklamak A. v.i. a pivota. B. v.t. a da pinteni.

şîganaklaw s. pivotare.

şîganaklî adj. 1. (tehn.) pivotant. 2. pintenat.

şîganaklî-tarakay s. (om.) fluierar cu pinten; nagâţ cu pinten (lat., Hoplopterus spinosus; Vanellus spinosus).

şîgar s. 1. (econ.) profit; beneficiu. 2.
(fig.) interes; folos. // •şîgar ğol
mijloc de salvare.

şîgarak s. horn; coş.

şîgarakşî s. hornar; coşar.

şîgarak-surkarlîgaşî s. (orn.)
drepnea de hornuri (lat., Chaetura
pelaqica).

şîgaraktemízlegen s. coşar; hornar.

şîgargan s. (mat.) scăzător.

şîgarğî s. profitor.

şîgarîlgan *adj.* scos.

şîgarîlmak v.i. 1. a fi scos. 2. a se scoate; a se extrage. 3. a reieşi; a rezulta. 4. (mat.) a se scădea.

şîgarîp-atîlgan adj. scos din uz;
reformat; eliminat; exmatriculat;
înlăturat.

şîgarîp-atma s. scoatere din uz; reformare; eliminare; exmatriculare; înlăturare.

şîgarîp-atuw s. scoatere din uz;

reformare; eliminare; exmatriculare; înlăturare.

şîgarlî adj. lucrativ; profitabil.

sigarma s. 1. scoatere; extragere; smulgere. 2. pricepere; deducere; a-şi da seama. 3. producere. 4. obținere; scoatere. 5. (mat.) scădere. 6. destituire; eliminare. 7. inventare; născocire. 8. publicare; tipărire. 9. descifrare; dezlegare. 10. emitere; scoatere.

şîgarmak v.t. **1.** a scoate; a extrage; a smulge. 2. a pricepe; a deduce; a-și da seama. 3. a produce; a da. 4. a obține; a scoate. **5.** (mat.) a scădea. **6.** a destitui; a elimina. **7.** a inventa; a născoci. 8. a publica; a tipări. 9. a descifra; a dezlega. 10. a emite; a scoate. // •akîldan şîgarmak a-l scoate din minți. •aradan şîgarmak a scoate din circuit; a •aşîkka aboli; a elimina. şîgarmak a scoate la liman; a scoate la lumină; a scoate la iveală; a dezvălui. •aşuwun şîgarmak a-şi scoate un foc de la inimă; a se răzbuna. •ayakkabîn şîgarmak a se descălța. • ayîrîp şîgarmak a •bala spicui. şîgarmaga **ğatmak** (d. păsări) a cloci ouăle. •balgam şîgarmak a expectora. •başîna íş şîgarmak a da cuiva de furcă; a-i da de lucru; a-i crea neplăceri. •başîndan şîgarmak a-i suci cuiva mințile; a-l ispiti; a-l corupe. •bela şîgarmak a vârî în belea; a vârî în bucluc. •dadîn şîgarmak a savura; a se înfrupta; ai tihni. •ders şîgarmak a trage învățăminte din...; a învăța din...; •ğagîp kúlún şîgarmak a incinera. •ğanîn şîgarmak a-i scoate sufletul; a-l obosi; a-l extenua. •ğoldan şîgarmak a scoate de pe calea sa; a-i suci mințile; a-l perverti. • góñílden şîgarmak a scoate pe cineva de la inimă; a nu-l mai avea la inimă. •hudut tîşîna şîgarmak a expulza. •íşten şîgarmak a da afară dintr-o slujbă; a concedia. •iyelíkten/sabîlîktan şîgarmak a deposeda.

• kabaátsíz şîgarmak a scoate pe cineva nevinovat. •kanun şîgarmak a scoate lege; a legifera. karaga şîgarmak a debarca.
karînîn şîgarmak a-i scoate burta; a-l bomba.
kawga şîgarmak a provoca ceartă. kesíp şîgarmak a răscroi.
kîzîlşa şîgarmak (med.) a face pojar.
kóklerge şîgarmak a ridica în slavă. •kózín şîgarmak a-i scoate cuiva ochii; a-i reproșa. kullanîmdan şîgarmak reforma; a scoate din uz. •kuyun sîgarmak a-şi arăta năravul; a se nărăvi. •manasîn şîgarmak a-i pătrunde tâlcul; a-i înțelege sensul; a-l descifra. •manzum şîgarmak a versifica. •memleket tîşîna şîgarmak a expulza; a exila. •mezardan şîgarmak a salva din ghearele morții. • miydanga şîgarmak a scoate la iveală; a releva. • nara dezvălui; а sîgarmak a vocifera. •ortalîktan şîgarmak a scoate din circuit; a elimina; a desființa. •ótmegin taștan șîgarmak a-și scoate pâinea din piatră seacă. •paklanî awuzundan şîgarmak a scăpa

porumbelul din gură. •pápíş kadar tíl şîgarmak a scoate limba de un cot. •pazarga/satîşka şîgarmak a scoate la vânzare. •rezalet şîgarmak a provoca scandal. • şamîrdan şîgarmak a scoate din mocirlă; a ajuta. •ses şîgarmak a scoate sunete; a face zgomot; a face gură; a vocifera. •ses şîgarmamak a nu scoate sunete; a tăcea. • şîgarîp atmak a zbura pe cineva de undeva; a-l da afară; a-l concedia. • şîjkan şîgarmak a furunculi. face •şípşe/bala şîgarmak (d. păsări) a scoate pui. •tíl şîgarmak a lua peste picior; a ironiza; a avea limbă ascuțită. •tílin bîr karîş şîgarmak a scoate
limba de un cot. •tîşarga şîgarmak a externa; a scoate afară. •wazifesínden şîgarmak destitui pe cineva. •yazuwnî şîgarmak a descifra un text. •zerín şîgarmak a-şi vărsa veninul. •zorlîk şîgarmak a crea dificultăți; a crea probleme; a se opune. // •babamnî gezmege şîgardîm l-am scos pe tata la •para şîgarağak plimbare. bolaman doresc să scot nişte bani. şîgarmamaşasî s. (med.) extractor;

şīgarmamaşasī s. (med.) extractor;
forceps.

şîgarsak s. (mat.) minus; fără. //
•şîgarsak işaretí (mat.) semnul
minus.

şîgarsama s. (fil.) raționament.

şîgartî s. (fiziol.) excremente; fecale.

sîgartmak v.t. 1. a face să scoată; a determina să extragă; a face să smulgă. 2. a face să priceapă; a face să deducă; a face să-și dea seama. 3. a face să producă; a face să dea. 4. a face să obțină; a face să scoată. 5. (mat.) a face să scadă. 6. a face să destituie; a face să elimine. 7. a face să inventeze; a face să inpenteze; a face să tipărească. 8. a face să descifreze; a face să dezlege. 10. a face să emită; a face să scoată. //
•ózîne pay şîgartmak a trage foloase; a trage spuza pe turta sa; a

şîgartmalî adj. eliminatoriu.

şîgatay s. (gastron.) supă de carne.

şîgawuygan *adj.* sosit pe neaşteptate; picat.

şîgawuymak v.i. a răsări ca din pământ.

şîgî s. bocceluță.

şîgîk I. adj. 1. (med.) deplasat; dislocat; luxat. 2. ieşit în afară; proeminent; colţuros. II. s. (med.) luxaţie.

şîgîk-şîgîk adj. cu colțuri; colțuros.

 $\hat{sigilmak}$ v.i. a se ieşi. //
•aldîna/ógíne $\hat{sigilgan}$ întâmpinat.

şîgîlmaz adj. fără ieşire. // •şîgîlmaz vaziyetke ketírmek a aduce într-o situație fără ieşire; a nu lăsa nicio portiță de scăpare; a pune în dificultate. // •şîgîlmaz vaziyet impas.

şîgîm s. (fin.) cheltuială.

şîgîntî s. 1. proeminență; ieşitură; ieşind; emergență. 2. (d. scrieri) apendice; adaos; supliment.

şîgîrtma s. (muz.) fluier. // •tulumlî
 şîgîrtma (muz.) cimpoi.

şîgîrtuw s. (muz.) fluier.

şîgîş I. s. **1.** ieşire. **2.** (mil.)

străpungere. 3. (sport) start. 4. (lit.) postfață. II. s., adj. (gram.) ablativ. // • şîgîş kelíşí (gram.) cazul ablativ. • şîgîş vizasî viză de ieşire.

şîgîşlî s. absolvent.

şîgîşlîlar s., pl. promoție; absolvenți.

şîguw s. ieşire.

şîjgîrîlgan *adj.* fluierat; şuierat.

şîjgîrîlmak v.i. a fi fluierat; a fi suierat.

şîjgîrma s. fluierare; şuierare.

şîjgîrmak v.i., v.t. a fluiera; a şuiera.

şîjgîrtî s. fluierare; şuierare.

şîjgîrtîlî adj. 1. fluierat; şuierat. 2. pitigăiat.

şîjgîrtmak v.t. a determina să fluiere; a determina să șuiere.

şîjgîruw s. fluierare; şuierare.

şîjgîruwğî-Amerika-órdegí s. (orn.) rață fluierătoare americană (lat., Anas americana).

şîjgîruwğî-órdek s. (orn.) rață fluierătoare europeană (lat., Anas penelope).

şîjkan s. (med.) furuncul. // •şîjkan sîgarmak a face furunculi.

şîjkanlî *adj.* cu furunculi.

şîk I. adj. elegant; dichisit. II. s. (meteo.) rouă. // •şîk kiyingen îmbrăcat cu gust.

şîk s. alternativă; cale.

şîkîldagî, bakşa- s. (orn.) cojoaică cu degete scurte (lat., Certhia brachydactyla).

şîkîldagî, taw- s. (orn.) cojoaică de pădure; scorțar (lat., Certhia familiaris).

şîkîldak, kîska-parmaklî- s. (orn.) cojoaică cu degete scurte (lat., Certhia brachydactyla).

şîkîrdatmak v.t. a zornăi: a zdrăngăni.

şîkîrtî s. zornăit; zăngănit.

şîkkan adj. 1. (d. plante) răsărit; încolțit. 2. ieșit. //
bașîndan șîkkan in •akîlî inconstient. •bízím íşímízden bír dúşman sîkkan dintre noi a ieşit un duşman. •şalt ózínden şîkkan irascibil.

şîk-karkîldak s. (orn.) chiră elegantă; pescăriță elegantă (lat., Sterna elegans).

şîklangan s. înrourat.

sîklanma s. înrourare.

sîklanmak *v.i.* a se înroura.

sîklanuw s. înrourare.

şîklî *adj.* înrourat.

şîklîk s. eleganță; distincție; bun gust. I. adj. originar; autohton; neaoş. II. s. 1. ieşire. 2. (arhit.) ieşind; iesitură. 3. (d. scrieri) apendice; adaos; supliment. 4. prosop; halat de baie. 5. halat de baie.

şîkmak A. v.i. 1. a ieşi. 2. a rezulta; a reieși; a se deduce. 3. a se obține; a se extrage. 4. a apărea; a se ivi. 5. a se inventa. 6. a se desprinde (de ceva). 7. a se sui; a se urca. 8. (d. prețuri) a crește; a se majora. 9. a se adeveri; a se confirma. 10. a porni; a începe. 11. (d. mărfuri) a costa; a valora. 12. (d. drumuri) a duce spre...; a da în...; 13. a se deplasa; a se desprinde. 14. a se tipări; a se edita. 15. a încolți; a germina. 16. (astr.) a răsări; a apărea. 17. (biol.) a se elimina. 18. a părăsi: a abandona. **B.** v.m. (precedat de ger. univsl. în -îp/-íp/-up/-úp) a se mobiliza să...; a termina; a sfârși; a finaliza; a capăt. // •akîlîndan şîkmamak a-l frământa gândul; a-l obseda. •akîrga şîkmak a se

termina; a se finaliza; a se sfârși. •aldîna şîkmak a ieşi în calea cuiva; a-l întâmpina. •arzîsî şîkmak a-i ieşi cuiva după plac; a-i reusi asa cum a dorit. •astîndan kíríp ústúnden şîkmak a-i da de cap; a-l rezolva. •aşuwî şîkmak a-și ieși din sărite; a se înfuria; a se enerva. •atî şîkmak a-i ieşi vorbe; a fi bârfit. •başîna şîkmak a o scoate la capăt; a-i da de cap. •basînşî şîkmak (med.) a i se ridica tensiunea. •başka-baş şîkmak a fi egal cu cineva. •bír kulagîndan kíríp kulagîndan şîkmak a-i intra peo ureche și a-i ieși pe alta. •boșka şîkmak a fi în zadar; a se irosi. •dawada hakklî şîkmak (jur.) a i se da câștig de cauză. •degení şîkmak a i se adeveri spusele. •elínden şîkmak a-l pierde din mână; a-i ieși de sub control. • ğanî şîkmak a-şi da duhul; a muri; a-şi scoate sufletul; a se extenua; a se speria. • ğoldan şîkmak a părăsi calea; a devia. • ğolga şîkmak a porni 1a drum; a pleca. ğúrúrlúkten şîkmak a ieşi din vigoare. •hesapka şîkmak a ieşi la socoteală; a ajunge la o rezolvare convenabilă. •íșí tîşîna şîkmak a-și scoate sufletul; a se extenua. • kafasîndan şîkmamak a nu-i ieşi din cap; a-l obseda. •kambîrî şîkmak a-i ieşi cocoaşa; a se cocoşa. • karşî şîkmak a se pune în calea cuiva; a se împotrivi. •kokîsî şîkmak a începe să miroasă; a răsufla; a ieși la lumină. •kóríp sîkmak a apuca să vadă. • kózden şîkmak a cădea în dizgrație; a pierde încrederea cuiva. • kózí şîkmak a-i sări cuiva ochii din cap. • miydanga şîkmak a ieşi la iveală; a se ivi; a surveni. •modadan şîkmak a se demoda; a nu mai fi la modă. •murunundan kelmek a-i ieşi pe plăti nas: а scump. •ortaga/ortalîkka şîkmak a ieși în mijloc; a ieși la iveală; a se da pe ortalîktan/aradan şîkmak a ieşi din circuit; a dispărea. •ózínden şîkmak a-şi ieşi din fire. • sabîsî şîkmak a pune stăpânire pe...; •sesí şîga başlamak a prinde glas. •sesí şîkmamak a nu scoate sunete; a tăcea. •șîga kelmek a răsări ca din pământ. • şizmesinden yokarga şîkmak a-şi băga nasul unde nu-i fierbe oala. •sózínden/lafîndan şîkmamak a nu ieşi din cuvântul cuiva. •takîtka şîkmak a se urca pe tron; a se înscăuna; a se întrona. •temizge şîkmak (jur.) a fi achitat. •teneffúske şîkmak a ieşi în recreație. •terísí şîkmak a transpira. •tílí şîga başlamak a prinde la limbă; a prinde grai; a începe să vorbească; a gânguri. •tîrmașîp yokarga şîkmak a se cățăra; a escalada. •turnewge şîkmak a pleca în turneu. •uğuzga şîkmak a ieși la socoteală cu prețul; a face banii dați; a ieși ieftin. • ústke şîkmak a ieşi deasupra; a învinge. •uşun/aslî şîkmak a se adeveri. •yalanî şîkmak a rămâne de minciună; a i se dovedi minciuna. yúzge şîkmak a ieşi cu faţa curată. •yúzí akka şîkmak a ieşi

cu fața curată. • yúznúñ agî man şîkmak a ieşi cu fața curată. // •balanîñ tílí şîga başladî copilul a cam început să vorbească. şîgîp în concluzie. • ha sîn a •ğawundan soñra kúneş şîktî după ploaie a ieșit soarele. •geșen hapta ğolga şîktîk am pornit la drum săptămâna trecută. •hîz kolî da bîzîk şîktî s-a dovedit defect şi schimbătorul de viteze. • kókkuşagî şîktî a apărut curcubeul. •kozim şîksîn! să-mi sară ochii din cap!; •men men gezmege şîgarsîñ mî? vrei să ieși la plimbare cu mine?; •meseleníň başîna şîgayîk! să rezolvăm această chestiune!; •seníñ aldîñda şîgîp kettî a plecat înaintea ta. •takîmlar sahaga şîga echipele ies pe teren. •tílíñ şîga başladî ai cam început să vociferezi. •tren kaşan şîgîp kete? când pleacă trenul?; şîktî •úyrenğíler okîldan mî? elevii au ieșit de la școală?;

şîkmaz adj. fără ieşire; înfundat. //
•şîkmazga kírmek a intra în impas. // • şîkmaz aynîñ soñ şarşembisinde la Paştile cailor; la calendele greceşti. •şîkmaz sokak stradă înfundată; fundătură.

şîkmazgakírgen adj. aflat în impas; strâmtorat; încurcat; jenat; stingherit.

sîkmazgakírúw s. impas; jenare; strâmtorare; încurcare; stingherire.

şîkmazlîk s. impas.

şîkrîk s. 1. (tehn.) scripete; troliu; vinci; cabestan. 2. vârtelniță.

Şîkrîkşî s. (topon.) ("Depănătoarele") Sibioara (jud. Constanța).

şîlapşî s. 1. albie; covată. 2. carapace. 3. (geogr.) albie; matcă. 4. (nav.) cocă; carcasă. // •șamașîr șîlapșîsî albie de rufe.

şîlawşan s. (ent.) râmă (lat., Lumbricus terrestris).

şîlawşanî, barsak- s. (ent.) ascarid; limbric (lat., Ascaris lumbricoides).

şîlawşanotî s. (bot.) calapăr (lat., Chrysanthemum vulgare; Tanacetum vulgare).

şîlbîr s. lanţ; înlănţuire.

şîlbîrlamak v.t. a înlănțui; a pune în lanturi.

şîlbîrlangan adj. înlănțuit.

şîlbîrlanmak v.i. a se înlănțui; a fi pus în lanțuri.

şîlbîrlaw s. înlănțuire.

şîlkîr s. (bot.) iarbă-albastră (lat., Molinia coerulea).

şîlpîk s. (med.) puroi; abces.

şîlpîkkakarşî adj. antiseptic; antiinflamator.

şîlpîklangan adj. septic; inflamat; purulent; supurant.

şîlpîklanma s. inflamare; inflamație; supurație; puroiere; flegmon.

v.i. a se inflama; a şîlpîklanmak supura; a puroia.

şîlpîklanuw s. inflamare; inflamație; supurație; puroiere; flegmon.

şîlpîklî adj. septic; inflamat; purulent; supurant.

şîlpîrak adj. care are densitate scazută; inconsistent; moale.

şîltak s. defăimare; calomnie; malițiozitate.

şîltaklamak v.t. a defăima; a calomnia.

şîltaklangan adj. defăimat; calomniat.

şîltaklî adj. defăimat; calomniat. s. defăimător; calomniator; malițios.

şîltakşîlîk s. defăimare; calomnie; malitiozitate

şîma s. (iht.) caras; caracudă (lat., Carassius carassius).

şîmar s. semn cu ochiul. // •şîmar etmek a face cuiva cu ochiul; a arăta din ochi.

şîmargan adj. sclifosit; răsfățat; răzgâiat.

şîmarîk adj. răsfățat; răzgâiat; alintat. şîmarîklîk s. alintare.

şîmarma s. răsfăț; alintare; alint. şîmarmak v.i. a se răsfăța; a se

răzgâia; a se alinta; a se sclifosi. şîmartma s. răsfăț; răzgâiere; alintare. şîmartmak v.t. a răsfăța; a răzgâia; a alinta

şîmartuw s. răsfăț; răzgâiere; alintare. şîmaruw s. răsfăț; alintare; alint.

şîmşat s. (bot.) cimişir (lat., Buxus sempervirens).

şîmşî s. spion; iscoadă; agent secret; informator.

şîmşîgî, Amerika-terek- s. (orn.) vrabie americană de copac (lat., Spizela arborea).

şîmşîgî, narus- s. (orn.) scatiu de brad (lat., Carduelis pinus).

şîmşîgî, şakîltaş- s. (orn.) vrabie de

pietriş (lat., Spizela passerina). **şîmşîgî, şól-** s. (orn.) mugurar de deşert (lat., Rhodospiza (lat., obsoleta).

şîmşîgî, tarla- s. (orn.) vrabie de câmp americană (lat., Spizella pusilla).

şîmşîgî, zebírs. (orn.) cinteză australiană zebrată (lat., Poephila guttata; Taeniopygia guttata).

şîmşîk s. (orn.) vrabie de casă (lat., Passer domesticus; Fringilla domestica).

şîmşîk, altîn- s. (orn.) sticlete (lat., Carduelis carduelis).

şîmşîk, kara-başlî- s. (orn.) scatiu (lat., Carduelis spinus).

şîmşîk, kîzîl-kanatlîmugurar cu trompetă sângeriu (lat., Rhodopechys sanguinea).

şîmşîk, sarîlî- s. (orn.) cinteză americană cu gușă neagră (lat., $Spiza\ americana).$

şîmşîk, uzun-kuyruklîs. (orn.) mandarin diamant cu coadă lungă (lat., Poephilia acuticauda).

şîmşîk, yeşîl- s. (om.) florinte (lat., chloris; Chloris Carduelis chloris).

s. spionaj; informații. // sîmsîlîk • şîmşîlîk yapmak a spiona. şîmşîlîkyapkan adj. iscoditor.

şînayak s. ceaşcă.

şînğîr s. 1. lanţ. 2. înlănţuire. // •şînğîrga wurmak a pune în lanţuri. // •altîn şînğîr lănţişor de aur. •şînğîr halkasî verigă.

şînğîrlamak v.t. **1.** a pune în lanţuri. 2. a înlăntui.

şînğîrlangan adj. înlănțuit.

şînğîrlanmak v.i. 1. a fi pus în lanțuri. 2. a se înlănțui.

şînğîrlî adj. înlănțuit; cu lanțuri.

şînğîrotî s. (bot.) păpădie (lat., Taraxacum officinale).

şîn kîl s. metal; lest. // •soylî şînkîl metal nobil.

şînkîldan adj. din metal; metalic. şînkîlírítken s. topitor; metalurg.

şînkîlírítme I. adj. metalurgic. II. s.

topitorie; metalurgie.

şînkîlírítmelí adj. metalurgic. şînkîllaşkan adj. metalizat.

şînkîllaşmak v.i. a se metaliza.

şînkîllaştîrma s. metalizare.

şînkîllaştîrmak v.t. a metaliza. şînkîllaştîruw s. metalizare. **şînkîllî** *adj.* metalic.

şînkîlsîzgağîsî s. metalograf. şînkîlsîzgalî adj. metalografic.

şînkîlsîzgasî I. adj. metalografic. II. s. metalografie.

şînlakay s. 1. (fin.) avans; acont; arvună. 2. zălog; garanție; emanet. //

• aylîk şînlakayî chenzină. şînlakaygaberilgen adj. amanetat. şînlakaygaberúw s. amanetare.

şînlakayğî s. garant.

şînlakaylama s. arvunire.

şînlakaylamak v.t. a arvuni.

şînlakaylangan adj. arvunit. şînlakaylanmak v.i. a se arvuni.

şînlakaylî adj. (fin.) acontat; arvunit; asigurat; garantat.

şînlakaylaw s. arvunire.

şînşîla s. (zool.) şinşilă; cincilă (lat., Chinchilla lanigera).

şîngîrak s. clopoțel; zurgălău.

şîñgîrdagan zornăitor; adj. zăngănitor; zdrăngănitor.

şîngîrdak s. 1. clopoțel; zurgălău. 2. jucărie cu clopoței.

şîñgîrdaklî adj. cu clopoței.

şîngîrdaklî-ğîlan s. (zool.) şarpe-cuclopoței; crotal (lat., Crotalus horridus).

şîñgîrdama s. zornăit; zăngănit; zdrăngănit.

şîngîrdamak v.i. a zornăi; a zăngăni; a zdrăngăni.

şîñgîrdatmak v.t. a determina zornăitul; a determina zăngănitul; a determina zdrăngănitul.

şîñgîrdaw s. 1. zornăit; zăngănit; zdrăngănit. 2. clinchet.

şîngîrdawğî adj. zornăitor; zăngănitor; zdrăngănitor.

şîngîr-şîngîr interj. zdrang!;

şîñgîrtî s. 1. clinchet. 2. zornăit; zăngănit; zdrăngănit.

şîñkula adj. (d. cai) alb; bălan.

adj. răsunător; zornăitor; şîñlagan zăngănitor; zdrăngănitor.

şîñlamak v.i. 1. a zornăi; a zăngăni; a zdrăngăni. 2. (d. urechi) a țiui. 3. a răsuna.

şîñlamalî *adj.* rezonant; cu rezonanță. **şîñlatmak** v.t. a determina să răsune; a determina zornăitul; a determina zăngănitul; a determina zdrăngănitul.

şîñlatuwğî s. (fiz.) rezonator; cameră de rezonantă.

şîñlaw s. 1. răsunet; zdrăngănit. 2. țiuit. 3. ecou; răsunet (și fig.).

şîñlawğî adj. răsunător; zdrăngănitor. şîpalak adj. 1. gol; nud; dezbrăcat. 2. depilat. 3. (d. încăperi) gol; nemobilat. 4. (fig.) nevoiaş; sărac. // •şîpalak

kózí men kórmek a vedea cu ochii liberi; a vedea fără instrumente optice. // •şîpalak kóz men cu ochiul liber.

şîpalakkaluw s. despuiere.

şîpalakkol adj. cu mâinile goale; neînarmat.

şîpalakkollîk s. neînarmare.

şîpalaklanmak v.i. a se dezgoli; a se dezbrăca.

şîpalaklîk s. goliciune; nuditate.

şîpalak-ayaklî-baykuş s. (orn.) minunită (lat.. Aegolius funereus).

şîra I. adj. 1. galben. 2. albinos. II. s. 1. sfeşnic. 2. feştilă. 3. răşină.

şîrak s. 1. candelă; opaiţ. 2. lumină; rază (de lumină). 3. bec. // •șîrak tutmak a pune în lumină; a lumina. // •idmanmiydanî şîraklarî (sport) instalație nocturnă. •sokak şîragî lampadar.

şîrakgeşírmeme s. opacitate.

şîrakgeşírmez adj. opac.

şîrakgeşírmezlík s. opacitate.

îraklî adj. cu lumină; luminat; luminos. // •şîraklî isaret şîraklî semnalizare luminoasă.

şîraklîk s. candelabru; lampadar.

şîralî adj. rășinos.

şîralîk s. albinism.

şîray s. 1. față; chip; obraz. 2. fizionomie; figură; mină; expresia feței. // •şîrayî bozarmak a se întuneca la față. •șîrayî deñíșmek a se schimba la față. • şîrayî kelmek a prinde față; a se îndrepta după o boală. • şîrayî kúldiy kesílmek a se întuneca la față. • şîrayîn asmak a pune buza în jos; a face bot; a se bosumfla. •şîrayîn atmak a se schimba la față. // $\bullet asîk$ \$iray bosumflat. • sarî şîraylî (d. oameni) palid. • şîrayî kúldiy palid la față. •şîrayî solgîn livid.

şîrayaskan adj. bosumflat; îmbufnat. şîrayasuw s. bosumflare; îmbufnare.

şîrayaşîlmasî s. înveselire.

s. şîrayatuw schimonoseală: schimonosire.

şîraybîzmasî s. desfigurare.

şîraydeñíşmesí s. schimbare la față. şîrayîaşîlgan adj. înveselit; dispus.

şîrayîdeñişken adj. schimbat la față. şîrayînatkan adj. schimbat la față; morocănos; schimonosit; ursuz.

şîrayîsolgan adj. livid.

şîrayîtúrlengen adj. transfigurat.

şîraykîyîştîrmasî s. desfigurare.

şîraylî adj. cu mină optimistă.

şîraysîz adj. desfigurat; palid; cu mină pesimistă.

şîraysîzlaşkan adj. desfigurat.

şîraysîzlaşma s. desfigurare.

şîraysîzlaşmak v.i. a se desfigura.

şîraysîzlaştîrmak v.t. a desfigura. şîraysîzlîk s. desfigurare; supărare.

şîraysîz-tússúz adj. desfigurat; palid; cu mină pesimistă. // •șîraysîztússúz kalmak a se trage la față. •dogrîsî şîraysîz-

tússúzsúñúz într-adevăr sunteți

şîray-şîrayga adv. față în față.

şîraytúrlenmesí s. transfigurare.

şîray-tús s. chipul şi culoarea feței; fizionomie. // •şîrayî-túsí ketmek a se trage la față.

şîraysîzlaşuw s. desfigurare.

şîrîldagan adj. susurător.

şîrîldak s. fântână arteziană; cascadă; cataractă.

şîrîldamak v.i. a şipoti; a susura; a clinoci.

sîrîldatmak v.t. a determina să șipotească; a determina să susure; a determina să clipocească.

şîrîldaw s. şipot; susur; clipocit.

şîrîldagî, bataklîk- s. (orn.) greluşel de stuf (lat., Locustella luscinioides).

şîrîldagî, ğîlga- s. (orn.) greluşel de zăvoi (lat., Locustella fluviatilis).

şîrîldagî, orman- s. (orn.) greluşel de

- (lat., Locustella fasciolata).
- şîrîldagî, Pallas'nîñs. (orn.) greluşel siberian (lat., Locustella certhiola).
- şîrîldagî, şegertkí- s. (orn.) greluşel pătat (lat., Locustella naevia).
- şîrîldagî, Savi'níñ- s. (orn.) greluşel stuf (lat., Locustella luscinioides).
- şîrîldak, gúzel-kuyruklî- s. (orn.) greluşel siberian (lat., Locustella certhiola).
- şîrîldak, meneklí- s. (orn.) greluşel pătat (lat., Locustella naevia).
- şîrîldak, sîzîklî- s. (om.) greluşel dungat (lat., Locustella lanceolata).
- şîrîltî s. şipot; susur; clipocit. //
 •suw şîrîltîsî murmur; susur.
- şîrîltîlî adj. cu şipot; cu susur; cu clipocit; murmurat; șopotit.
- şîrînga s. seringă.
- şîrîtlî s. susur; clipocit.
- şîrk s. 1. murdărie; jeg. 2. mâl; noroi; nămol; mâzgă.
- **şîrkaw** s. ape menajere.
- şîrklî adj. 1. murdar; jegos. 2. mâlos; noroios; nămolos; mocirlos.
- şîrklîk s. 1. murdărie; jeg. 2. mâl; noroi; nămol; mâzgă.
- şîrklî-palşîklî adj. 1. murdar; jegos. 2. mâlos; noroios; nămolos; mocirlos.
- şîrk-suw adj. 1. ud şi murdar; plouat. 2. leoarcă; ciuciulete. // •șîrk-suw íşínde bolmak a fi ud leoarcă; a musti de apă.
- şîrlagan adj. susurător.
- şîrlamak v.i. a şipoti; a susura; a clipoci.
- sîrlatmak v.t. a determina să șipotească; a determina să susure; a determina să clipocească.
- şîrlaw s. şipot; susur; clipocit.
- sîrlawuk s. fântână arteziană; cascadă; cataractă.
- şîrnak s. jet; şuvoi; inundație; potop; puhoi de ape; torent; viitură.
- **şîrnaklî** adj. torenţial.
- şîrpî s. 1. vreasc; băț; nuia; vargă. 2. liniere. 3. (fig.) nivel. // $\bullet \hat{sirpi}$ tutmak a linia; a nivela. • şîrpîga ketírmek a linia; a nivela.
- şîrpîgaakelúw s. nivelare.
- şîrpîgakelgen adj. liniat; nivelat; îndreptat.
- şîrpîgaketírúw s. liniere: nivelare: îndreptare.
- şîrpîgatutulgan adj. aliniat; liniat; nivelat; îndreptat.
- şîrpîgatutulmagan adj. nealiniat; dezordonat.
- şîrpîgatutuw s. aliniere; liniere; nivelare; îndreptare.
- **şîrpînma** s. zbatere; zvârcolire.
- sîrpînmak v.i. a se zbate; a se zvârcoli.
- şîrpînuw s. zbatere; zvârcolire.
- şîrpîsîz adj. denivelat.
- şîrpîsîzlîk s. denivelare.
- şîrşî, ak- s. (bot.) brad (lat., Abies alba).
- şîrşî, gúmúş- s. (bot.) brad argintiu (lat., Abies concolor).
- şîrşî, kîrmîzî- s. (bot.) brad roşu de California (lat., Abies magnifica).
- şîrşî, kîzîl- s. (bot.) brad-roşu; bradnegru; molid; molift (lat., Picea abies).
- şîrşî, soylî- s. (bot.) brad argintiu albastru; brad nobil (lat., Abies procera).

- şîrşî, úykens. (bot.) brad de Vancouver (lat., Abies grandis). şîrşîlîk s. brădet.
- şîr-şîpalak adj. gol puşcă; complet dezbrăcat.
- şîrşîsî, dagaşasî- s. (bot.) brad alpin (lat., Abies lasiocarpa).
- şîrşîsî, Japon- s. (bot.) brad japonez (lat., Abies firma). şîrşîsî, Kawkaz- s. (bot.) brad de
- (lat., Caucaz Abies nordmanniana).
- şîrşîsî, Rum- s. (bot.) brad grecesc (lat., Abies cephalonica).
- şîrşîsî, Sebír- s. (bot.) brad siberian (lat., Abies sibirica).
- şîşkak adj. căcăcios; care defechează des.
- **şîşmak** v.t. (fiziol., pop.) a defeca.
- şîta s. şipcă; leaţ; scândurică.
- şîtîrdama s. trosnet; pârâit. şîtîrdamak v.i. a trosni; a pârâi.
- şîtîrdaw s. trosnet; pârâit.
- şîtîrgî s. (bot.) sică; marchedon; garofiță-de-mare (lat., Statice amelini).
- şîtîr-şîtîr interj. pâr!; trosc!;
- şîtîrtî s. trosnet; pârâit.
- s. (ent.) urechelniță (lat., Forficula auricularia).
- şîyîldama s. ciripit; tril.
- şîyîldamak v.i. a ciripi.
- şîyîldaşmak v.i. a ciripi laolaltă.
- şîyîldaw s. ciripit; tril.
- şîyîltî s. ciripit; tril.
- şîyîrşîk, sîradans. (orn.) graur european (lat., Sturnus vulgaris). şlak s. zgură.
- şlep s. (nav.) şlep.
- şnisel s. (gastron.) şniţel.
- șo I. adj. acel; acea; acei; acele. II. pron. acela; aceea. // •so arada într-o clipă. •șo arada ğoytîldî a dispărut într-o clipă. •șo kím? cine e acela?; •șo kíșí acel om. •șo máálde în acel moment; la vremea aceea. •șo maruzení karayman caut această adresă. •șo zaman nenesín kórdí atunci și-a văzut mama.
- şoanda adv. atunci.
- şoban s. cioban; păstor. // •şoban ití câine ciobănesc. • şoban kawalî fluier ciobănesc.
- Şoban Yîldîzî s. (astr.) Venus; Luceafărul.
- şobankîzî s. păstoriță.
- şobanlîk s. ciobănie; păstorit.
- şobankísesí s. (bot.) punguliță; punga-popii; tășculiță; tăşcuțaciobanului Thlaspi (lat.. arvense).
- şobanşeşegí s. (bot.) amarilis; crinroşu (lat., Amaryllis).
- şobantaragî s. (bot.) scăiuș; vargaciobanului; scaiul-voinicului (lat., Dipsacus pilosus).
- ciobanului (lat., Capsella bursaşobantorbasî pastoris)
- şoban-úşgúlí s. (bot.) vătămătoare; renoloare; iarbă-de-vătămătură (lat., Anthyllis vulneraria).
- şobanyastîgî s. (bot.) muşețel; (lat., romaniță Chamomillarecutita: Matricaria chamomilla).
- şobanyastîgî, it- s. (bot.) muşețelromaniță-nemirositoare; mărăriță (lat., Anthemis cotula).
- şobanyastîgî, şayîr- s. (bot.) crizantemă-de-câmp; romaniță (lat.,

- Anthemis arvensis).
- şoban-yonğasî s. (bot.) vătămătoare; renoloare; iarbă-de-vătămătură (lat., Anthyllis vulneraria).
- adj. celalălt; cealaltă; ceilalti; şobír celălalte.
- șobírí pron. celălalt; cealaltă.
- șobírín pron. pe celălalt; pe cealaltă.
- șobirinde pron. la celălalt; la cealaltă. şobírínden pron. de la/dinspre celălalt; de la/dinspre cealaltă.
- pron. ca celălalt; ca sobíríndiv cealaltă.
- **şobíríne** pron. spre celălalt; celuilalt; spre cealaltă; celeilalte.
- şobíríñ adj. celuilalt; celeilalte.
- şobírler(í) pron. ceilalţi; celălalte.şobírlerde pron. la ceilalţi; la celălalte.
- şobírlerden
- pron. de la/dinspre ceilalți; de la/dinspre celălalte.
- şobírlerdiy pron. ca ceilalți; ca celălalte.
- şobírlerge pron. spre ceilalți; celorlalți; spre celălalte; celorlalte.
- şobírlerín pron. pe ceilalti: pe celălalte.
- şobírlerínde pron. la ceilalți; la celălalte.
- şobírlerínden pron. de la/dinspre ceilalți; de la/dinspre celălalte.
- sobírleríndiy pron. ca ceilalți; ca celălalte.
- şobírleríne pron. spre ceilalți; celorlalți; spre celălalte; celorlalte.
- şobírleríñ adj. celorlalţi; celorlalte.
- şobírlerní pron. pe ceilalți; pe celălalte.
- şobírlerníň adj. celorlalți; celorlalte.
- șobirsi pron. celălalt; cealaltă.
- şobírsín pron. pe celălalt; pe cealaltă.
 şobírsínde pron. la celălalt: 1 pron. la celălalt; la cealaltă.
- şobírsínden pron. de la/dinspre celălalt; de la/dinspre cealaltă.
- sobírsíndiy pron. ca celălalt; ca cealaltă.
- şobírsíne pron. spre celălalt; celuilalt; spre cealaltă; celeilalte.
- **şobírsíñ** *adj.* celuilalt; celeilalte.
- şo-bo pron. acela şi acesta.
- șofer s. șofer; conducător auto.
- şoferlík s. conducere auto; şoferie. // • şoferlík kabiliyetí permis de conducere.
- şoga pron. spre acela; spre aceea; aceluia; aceleia. // • soga usap
- asemănător; asemenea; analog. şoga-boga pron. spre acela şi spre acesta; aceluia și acestuia.
- şogaşîk adv. până la acela; până la aceea; până atunci.
- **şogan** s. (bot.) săpunariță; spumariță; odagaci; ciuin (lat., Saponaria officinalis).
- **şok** s. **1.** şoc. **2.** (med.) ictus.
- adj. atât; atâta; atâți; sokadar atâtea. II. adv. atât; atât de...; // •şokadar ağelesi bar mî? este chiar atât de urgent?;
- şokadarşîk adj., adv. atâtica. şokay s. 1. ciocoi. 2. (zool.) stridie (lat., Ostrea edulis).
- şokîlgan adj. ciugulit; lovit cu ciocul; ciupit.
- şokîlmak v.i. a fi ciugulit; a fi lovit cu ciocul; a fi ciupit.
- şokîma s. ciugulire; lovire cu ciocul; ciupitură.
- şokîmak v.t. (d. păsări) a ciuguli; a lovi cu ciocul; a ciupi.
- şokînmak v.i. (d. creştini) a se cruci; a-și face semnul crucii; a se închina.

- şokîw s. ciugulire; lovire cu ciocul; ciupitură.
- buzdugan. sokmar 1. s. •dawuldan kaşîp şokmarga tutulmak a fugi de dracul și a da de tată-său.
- şokmar s. (bot.) şovar; buzdugan; capul-ariciului (lat., Sparganium ramosum).
- şokolata s. ciocolată. // •fîndîklî
 şokolata ciocolată cu alune. •romlî şokolata ciocolată cu rom. •sútlí şokolata ciocolată cu lapte. •vanilyalî şokolata ciocolată cu
- adj. cu ciocolată. // şokolatalî • şokolatalî bombon bomboane cu ciocolată.
- şokrak s. izvor; fântână. // •erke şokragî sursă de energie. •kelír **şokragî** sursă de venit.
- şokraklangan adj. izvorât.
- şokraklanma s. izvorâre.
- şokraklanmak v.i. a izvorî.
- şokrakolîgî s. şipot; turloi.
- şokraklanuw s. izvorâre.
- **şolak** adj. ciung; ciunt; ciolac.
- şolar pron. aceia; acelea.
- șolarda pron. la aceia; la acelea.
- șolardan pron. de la/dinspre aceia; de la/dinspre acelea.
- şolarday pron. ca aceia; ca acelea.
- **şolarga** *pron.* spre aceia; spre acelea; acelora.
- **şolarnî** pron. pe aceia; pe acelea.
- şolarnîñ adj. acelora.
- şolarnîñkî pron. al acelora; a acelora. şolarnîñkîlar pron. ai acelora; ale acelora.
- şolarnîñkîsî pron. al acelora: a acelora.
- şolay adv. astfel; aşa; ca urmare; în acest fel.
- **şolay-típ** adv. astfel; aşa; ca urmare; în acest fel. // • solay-tip te dewam etcetera.
- s. (bot.) iarbă-usturoasă; şolgay usturoi-de-lac (lat., Teucrium scordium).
- **şolkan** s. (zool.) veveriță-cu-fălci (lat., Tamias sibiricus Laxmann).
- şolpa I. adj. stângaci; neîndemânatic. II. s. cocoșel.
- şolpalîk s. stângăcie; neîndemânare.
- Şolpan s. (astr.) Venus; Luceafărul. şoltar s. cergă sub şaua calului;
- cioltar; şabracă; harşa. șom s. (în superstiții) cobeală. // •șom
- awuzlî cobe.
- şomak s. ciomag; ghioagă.
- şomaka s. (tehn.) cupă; cuvă; benă; cală.
- şomaklama s. ciomăgeală.
- şomaklamak v.t. a ciomăgi.
- şomaklangan adj. ciomăgit.
- somaklasmak v.i. a se ciomăgi (reciproc).
- **şomaklatmak** v.t. a determina să ciomăgească.
- şomar s. câine ciobănesc.
- **şomaklaw** s. ciomăgeală.
- şomar, ak-kózlís. (orn.) rață asiatică cu ochi albi (lat., Aythya baeri).
- şomar, balaban-elmabaş- s. (orn.) rață mare cu cap roșu (lat., Aythyavallisneria).
- şomar, balaban-karabaş- s. (orn.) rață mare cu cap negru (lat., Aythya marila).
- şomar, elmabaş- s. (orn.) rață cu cap castaniu; rață cu cap roșu (lat.,

- Aythya ferina).
- şomar, kekeşlí- s. (orn.) rață moțată (lat., Aythya fuligula).
- şomar, morbaş- s. (orn.) rață cu cap violet (lat., Aythya affinis).
- şomar, pasbaş- s. (orn.) rață roșie (lat., Aythya nyroca).
- șomar, pasrengí- s. (om.) rață cu ciuf (lat., Netta rufina).
- şomar, pembe-tumşuklîs. (orn.) rață cu cioc roz (lat., Netta peposaca).
- şomar, yakalî- s. (orn.) rață cucuiată (lat., Aythya collaris).
- şomarî, Amerika-elmabaş- s. (orn.) rață americană cu cap roșu (lat., Aythya americana).
- şomarî, Kenğe-Zelant- s. (om.) rață de Noua Zeelandă (lat., Aythya novaeseelandiae)
- şomdîrmak v.t. a cufunda; a imersa; a scufunda.
- şomgan adj. scufundat; cufundat; imersat; care plonjează; care se scaldă; care face baie.
- pământului; şomâc (lat., Spalax somîk microphthalmus).
- **şomîndîrmak** v.t. a îmbăia; a scălda. şomîngan adj. îmbăiat; scăldat.
- şomînma s. scăldare; baie; bălăceală. // •kúneş şomînmasî baie de soare: plajă.
- **şomînmak** v.i. a se scălda; a face baie; a se bălăci.
- şomînuw s. scăldare; baie; bălăceală. **şomma** s. scufundare; cufundare; imersiune; plonjare; scăldare; baie.
- **şommak** v.i. a se scufunda; a se cufunda; a imerge; a plonja; a se scălda; a face baie.
- şomuw s. scufundare; cufundare; imersiune; plonjare; scăldare; baie.
- şonatay adj. (anat.) degetul mic. şonda I. adv. acolo. II. pron. la acela; la aceea.
- şonda-bonda I. adv. aici şi acolo; din loc în loc. II. pron. la acela și la acesta.
- şondan I. adv. de acolo; de aceea. II. pron. de la/dinspre acela; de la/dinspre aceea. // •kaşsî şondan! fugi de-
- şondan-bondan I. adv. despre una şi despre alta; despre diverse. II. pron. de la/dinspre acela și de la/dinspre
- şonday I. adv. întocmai; aşa; astfel. II. pron. ca acela; ca aceea. // •inanîñîz ke şonday credeți-mă că e așa. • sonday ke deci; prin urmare. •tîpkî şonday întocmai asa este.
- şonday-bonday I. adv. 1. aşa şi aşa; potrivit. 2. tot aşa; tot astfel; astfel. II. pron. ca acela si ca acesta.
- șonî pron. pe acela; pe aceea. // •șonî bo yerge taşlay alîrman mî? pot să las asta aici?:
- şonî-bonî pron. pe acela şi pe acesta. **sonîñ** *adj.* aceluia; aceleia.
- şonîñ-bonîñ adj. al aceluia și al acestuia.
- şonîñkî pron. al aceluia; a aceleia.
- şonîñkîlar pron. ai aceluia; ale aceleia.
- şonîñkîsî pron. al aceluia; a aceleia. șonîștan adv. de aceea; din această cauză; prin urmare.
- şonlar pron. aceia; acelea. // •şonlar úşún kawga etme nu te certa pentru aceia.

- șonlarda pron. la aceia; la acelea.
- **şonlardan** pron. de la/dinspre aceia; de la/dinspre acelea.
- şonlarday pron. ca aceia; ca acelea.
- **şonlarga** *pron.* spre aceia; spre acelea; acelora.
- **şonlarnî** *pron.* pe aceia; pe acelea.
- **şonlarnîñ** *adj.* acelora.
- şonlarnîñkî pron. al acelora; a acelora
- şonlarnîñkîlar pron. ai acelora; ale acelora.
- şonlarnîñkîsî pron. al acelora; a acelora.
- şongîr, altîn- s. (orn.) acvilă de munte (lat., Aquila chrysaetos).
- şongîr, kara- s. (orn.) acvilă neagră (lat., Aquila verreauxi).
- şongîr, kíşkene- s. 1. (orn.) acvilă
 mică (lat., Aquila pennatus; Hieraaetus pennatus). 2. (orn.) hoitar (lat., Neophron percnopterus).
- şongîr, kral- s. (orn.) acvilă de munte (lat., Aquila chrysaetos).
- şongîr, şah- s. (orn.) acvilă de câmp (lat., Aquila heliaca).
- şongîr, tonlî- s. (om.) acvilă mică Aquila pennatus; Hieraaetus pennatus).
- şongîr-boraganğî s. (orn.) fregată de Ascension (lat., Fregata aquila).
- şoñgîrî, balaban-orman- s. (orn.) acvilă țipătoare mare (lat., Aquila clanga).
- şongîrî, bozkîr- s. (orn.) acvilă de stepă (lat., Aquila nipalensis).
- şongîrî, Iberiya-şah- s. (orn.) acvilă imperială iberică (lat., Aquilaadalberti).
- şongîrî, kaya- s. (orn.) acvilă de munte (lat., Aquila chrysaetos).
- şongîrî, kişkene-orman- s. (orn.) acvilă țipătoare mică (lat., Aquila pomarina).
- şoñgîrî, koyans. (orn.) acvilă porumbacă; acvila lui Bonelli (lat., Aquila fasciatus; Hieraaetus fasciatus).
- şoñgîrî, kúrkes. (orn.) condor (lat., Cathartes aura).
- şongîrî, leş- s. (orn.) hoitar (lat., Neophron percnopterus).
- şongîrî, Mîsîr- s. (orn.) hoitar (lat., $Neophron\ percnopterus).$
- şonkaygan adj. lăsat pe vine; care şade pe vine; aplecat.
- şonkayma s. lăsare pe vine; ședere pe vine; aplecare; plecăciune.
- şonkaymak v.i. a se lăsa pe vine; a ședea pe vine; a se apleca.
- **şoñkaytmak** v.t. a-l face să se lase pe vine; a-l face să şadă pe vine; a determina să se aplece.
- şonkayuw s. lăsare pe vine; şedere pe vine; aplecare; plecăciune.
- şopañlagan adi. care topăie; zburdalnic.
- şopañlama s. ţopăială.
- **şopañlamak** v.i. a ţopăi.
- $\mathbf{şopañlaşmak} \quad v.i. \text{ a ţopăi laolaltă.}$
- şopañlatmak v.t. a determina să țopăie.
- şopar I. adj. (peior.) țigănesc. II. s. 1. (peior.) țigan. 2. (zool.) porc (lat., Sus scrofa domesticus).
- șoparğa I. adv. (peior.) țigănește. II. s. (peior.) limba țigănească.
- **şoparğî** s. porcar.
- şoparlar s., pl. 1. porcine; suine. 2. (peior.) țiganii; țigănime.
- şoparlîk I. adj. 1. porcesc. 2. (peior.)

- țigănesc. II. s. (peior.) țigănime.
- şopañlaw s. ţopăială.
- sopîr s. (med.) pustulă variolică; ciupitură de vărsat.
- **şopîrlî** *adj.* (*med.*) cu pustule variolice; ciupit de vărsat.
- şopîrlîk s. (med.) variolă; vărsat.
- şopra s. 1. os de peşte. 2. mărăcine; tufă. 3. (iht.) zvârlugă (lat., Cobitis taenia).
- **şopralîk** s. mărăciniş; tufăriş; boschet; tufis.
- **şorak** *adj.* **1.** *(d. terenuri)* sterp; secetos; arid; uscat. **2.** *(d. apă)* sălcie.
- **şoraklaşmak** *v.i.* (d. terenuri) a deveni arid; a deveni sterp; a se usca.
- **şoraklîk** s. secetă; ariditate; uscăciune.
- şorap s. ciorap. // •başîna şorap órmek a-i coace cuiva turta; a i-o coace. // •erkek şorabî ciorapi bărbăteşti. •ğún şorap ciorapi de lână. •kîskaayaklî şorabî ciorapi de damă. •pamîk şorap ciorapi de bumbac. •yúpek şorap ciorap de mătase.
- şorapşî s. fabricant de ciorapi; vânzător de ciorapi; ciorăpar.
- **şorapşîlîk** s. fabrică de ciorapi; magazin de ciorapi; ciorăpărie.
- şorba s. 1. ciorbă. 2. supă. // •balîk şorbasî ciorbă de peşte. •domatis şorbasî supă de roşii. •íşkembe şorbasî ciorbă de burtă. •lakşa şorbasî ciorbă cu tăiței. •perğímek şorbasî supă de linte. •şehriye şorbasî supă cu fidea. •tawuk şorbasî supă de găină. •terewez şorbasî supă de legume.
- tuzlî şorba ciorbă sărată. sorbağî s. vânzător de ciorbă.
- sorkóz s. crai; curtezan.
- **şort** s. şort.
- **şortan** s. (iht.) ştiucă (lat., Esox lucius).
- şoset s. şosetă.
- **şoşka** s. (zool.) porc (lat., Sus scrofa domesticus).
- şoşka, burulmagan- s. vier.
- şoşkağî s. porcar.
- **şoşkalar** s., pl. porcine; suine.
- şoşkalîk adj. porcesc.
- şoşkatumşugî s. (anat.) rât.
- soson s. soson.
- șot s. teslă.
- şotakîşîk adj., adv. atâtica.
- şotîk s. 1. buturugă; butuc; buştean; ciot; cioată. 2. butaş; butuc de viță de vie. // •torama şotîgî butuc (la măcelărie).
- şotîklî adj. butucănos; cioturos.
- şotîklîk s. mirişte.
- şotîktarlasî s. mirişte.
- **şotîktay** adj. butucănos; cioturos.
- **şotka** s. teslă.
- șotra s. căuș.
- **şovin** s., adj. şovin.
- **şovinism** s. şovinism.
- şowakît adv. atunci.
- **şoyerde** *adv.* fără întârziere; imediat; îndată; numaidecât; deodată.
- şoyîn s. 1. tuci; fontă. 2. noapte.
- **şoyînírítken** s. (tehn.) turnător de fontă.
- **şoyîntókme** s. (tehn.) turnătorie de fontă.
- şozaman adv. atunci.
- şóbek s. câlți.
- şógek s. 1. groapă; hârtop. 2. baltă; mlaştină.

- şógeklí adj. mlăștinos.
- **şógel I.** *adj.* sedimentar. **II.** s. depunere; sediment; precipitat.
- **şógel-bórí** s. (zool.) şacal (lat., Canis aureus).
- **şógelgen** *adj.* **1.** lăsat în jos. **2.** depus; sedimentat; precipitat.
- **şógelme** s. **1.** lăsare în jos. **2.** depunere; sedimentare; precipitare.
- şógelmek v.i. 1. a se depune; a se sedimenta; a se precipita. 2. a se lăsa în jos.
- \$ógeltí s. depunere; sediment;
 precipitat.
- şógeltúwğí s. (chim.) precipitant.
- **sógender** s. (bot.) sfeclă (lat., Beta cicla).
- şógender, kîrmîzî- s. (bot.) sfeclăroșie (lat., Beta vulgaris conditiva).
- şógenderí, şeker- s. (bot.) sfeclă-dezahăr (lat., Beta vulgaris saccharifera).
- şógíntí s. 1. sediment; depunere. 2. ruină; dărâmătură; paragină. 3. (geol.) surpare.
- şógíntílí adj. 1. ruinat; dărâmat. 2.
 sedimentar; depus. 3. (geol.) surpat.
- şógúw s. 1. prăbuşire; prăvălire. 2. lăsare în jos; aplecare. 3. (fig.) declin; decădere. 4. (geol.) surpare.
- **sóhret** s. renume; faimă; celebritate; reputatie.
- sóhretlí adj. renumit; faimos; celebru;
 reputat.
- şókken adj. 1. lăsat în jos; aplecat; înclinat. 2. (d. oameni) slăbit; epuizat.
 3. prăbuşit; prăvălit. 4. (fig.) în declin; decăzut. 5. (geol.) surpat.
- **şókkenbel(lí)** adj. ghebos; gârbov.
- **şókkín** *adj.* aplecat.
- **şókkínlík** s. aplecare.
- şókme s. 1. lăsare în jos; aplecare. 2. prăbuşire; prăvălire. 3. (geol.) surpare.
 4. (fig.) declin; decădere. // •torta șókmesí sedimentare.
- şókmek v.i. 1. a se lăsa în jos; a se apleca. 2. a se prăbuşi; a se prăvăli. 3. (geol.) a se surpa. 4. (fig.) a fi în declin; a decădea. // •belí şókmek a se gheboşa; a se gârbovi. •góñílí şókmek a-şi pierde inima; a se descuraja. •karañgîlîk şókmek a se întuneca; a se însera. •tíz şókmek a cădea în genunchi; a îngenunchea. // •karañgîlîk şóge se întunecă.
- **şóktírmek** *v.t.* a apleca; a surpa; a prăbuși; a prăvăli.
- şól s. 1. deşert; pustiu. 2. câmp; stepă; prerie. // •şólníñ geñíşlígí lățimea câmpului.
- \$61-boztorgayî s. (orn.) ciocârlie de
 deşert (lat., Ammomanes
 deserti).
- sol-delitaşî s. (orn.) pietrar de deşert
 (lat., Oenanthe deserti).
- **șólen** s. **1.** petrecere; banchet. **2.** festivitate; ceremonie.
- \$61-eşkísawarî s. (orn.) caprimulg de
 deşert (lat., Caprimulgus
 aegyptius).
 \$61-ğeleşesî s. (orn.) silvie de deşert
- şól-ğeleşesí s. (orn.) silvie de deşert (lat., Sylvia nana).
- şól-kaşkîrî s. (zool.) coiot; lupulpreriilor (lat., Canis latrans).
- **şốl-kankalî** s. (bot.) pălămidă (lat., Carduus crispus).
- şól-keklígí s. (orn.) potârniche de deşert (lat., Ammoperdix griseogularis).
- **şól-keklíkotî** s. (bot.) cimbru-de-

- câmp; cimbrişor; timian; timişor (lat., $Thymus\ serpyllum$).
- sól-kepterí s. (orn.) porumbel de scorbură (lat., Columba oenas).
- sól-kírkígí s. (om.) potârniche de
 deşert (lat., Ammoperdix
 griseogularis).
- **şólleşken** adj. deşertificat.
- **şólleşme** s. deşertificare.
- **şólleşmek** v.i. a se deşertifica.
- **şólleştírmek** v.t. a deşertifica.
- şóllík I. adj. (d. terenuri) arid; pustiu.
 II. s. deşert; pustiu. // •şóllíkte
 bakîrgan ses vocea celui care
 strigă în pustiu.
- **şólmek** s. oală; ulcea; ulcică (din lut ars).
- sólmekşí s. olar. // •sólmekşí
 kamîrî humă; argilă; lut.
- şólmekşílík s. olărit; olărie.
- \$61-nane s. (bot.) cimbru; cimbru-degrădină; cimbru-mirositor; pipernițăde-grădină (lat., Satureja hortensis).
- **şól-şîmşîgî** s. (orn.) mugurar de deşert (lat., Rhodospiza obsoleta).
- \$61-tegenegí s. (bot.) pălămidă (lat., Cirsium arvense).
- \$61-tentekkuşî s. (om.) caprimulg de
 deşert (lat., Caprimulgus
 aegyptius).
- sól-torgayî s. (om.) vrabie de deşert
 (lat., Passer simplex).
- **şól-yapalagî** s. (orn.) huhurez de deşert (lat., Strix butleri).
- **şómele** s. stog; claie; şiră; căpiță.
- **şómíş** s. polonic.
- **şómíşkuyruk** s. (zool.) mormoloc.
- şómíşlemek v.t. a lua cu polonicul.
- **şómíşlenmek** *v.i.* a se lua cu polonicul.
- **şómșe** s. (iht.) babuşcă; ocheană; taharău (lat., Rutilus rutilus).
- **şóngíl** s. bazin; piscină; havuz.
- şóp s. 1. fărâmă, fărâmitură. 2. aşchie; bețişor; fărâmă; firimitură. 3. gunoi. //
 şóp kótermemek a nu lua un pai de jos. // •serník şóbí băţ de chibrit. •şóp tenekesí ladă de
- gunoi. •toban şóbí fir de pai.
- **şópatma** s. gunoi.
- şópatuw s. gunoi.
 şópleme s. ciugulire; pigulire.
- **sópleme, ak-** s. (bot.) strigoaie-albă (lat., Veratrum album).
- **şópleme, kara-** s. (bot.) strigoaieneagră (lat., Veratrum nigrum).
- **şópleme, yeşíl-** s. (bot.) strigoaieverde (lat., Veratrum viride).
- şóplemek v.t. 1. (d. păsări) a ciuguli; a piguli. 2. a strânge firimiturile cu mâna.
- şóplengen adj. ciugulit; pigulit.
- **şóplík** s. gunoi; groapă de gunoi; loc pentru gunoi.
- şópşí s. gunoier.
- şóptiy adj. (d. oameni) slab ca un ţâr.
- sórek s. 1. (gastron.) briosă. 2. cerc; roată.
- şórekotî s. (bot.) negrilică; cernuşcă; chimion-negru; chimen-negru (lat., Nigella sativa).
- sórekotî, kîr- s. (bot.) negruşcă; cernuşcă; piperuță; chimion-decâmpuri (lat., Nigella arvensis).
- **şótke** s. (mat.) abac; socotitoare; numărătoare.
- şóz s. (anat.) mezenter; mezoblast.
- **şuba** s. cojoc; şubă.
- şubar adj. bălţat; vărgat; dungat.
 şubat s. (cron.) februarie. // •şubat
- **ayînda** în luna februarie. // •şuba:

şube s. 1. secție; sector; filială. 2. ramură; diviziune. 3. (econ.) agenție; filială. // •şubelerge ayîrmak a ramifica; a diviza. // •banka subesí filială de bancă.

şubelergeayîrîlgan adj. divizat; fragmentat; ramificat.

şugundur s. (bot.) sfeclă (lat., Beta

sugundur, kîrmîzî- s. (bot.) sfeclă-(lat., Betaroșie vulgaris conditiva).

şugundurî, şeker- s. (bot.) sfeclă-de-Betazahăr (lat., vulgaris saccharifera).

şuha s. postav.

şuhağî s. postăvar.

suhağîlîk s. postăvărie.

şukrak adj. surd.

şukraketken adj. asurzitor.

şukrakkalgan adj. asurzit; surd. şukrakkalma s. asurzire; surzire.

şukraklaşkan adj. asurzit; surd.

şukraklaşmak v.i. a asurzi; a surzi. şukraklîk s. surzenie.

sukun s. fontă.

şukunírítken s. (tehn.) turnător de fontă.

şukuntókme s. (tehn.) turnătorie de

şukur s. 1. groapă; fosă. 2. scobitură. 3. (fig.) mormânt. // •bir ayagî şukurda bolmak a fi cu un picior în groapă. •óz şukurun ózí kazmak a-şi săpa singur groapa. •şukur totîrmak a-l înghiți țărâna. // •bet şukurî gropiță (în obraji). •tíş şukurî (anat.) alveolă dentară.

Şukur/Çukur-Ova (topon.) s. Ciucurova ("Depresiunea") (iud. Tulcea).

şukurlî adj. (d. terenuri) cu gropi.

șul s. (text.) aba; dimie; pănură.

ulgalama s. **1.** împachetare; înfăşurare; învelire. **2.** înfofolire; şulgalama încotoșmănare; cocoloșire.

şulgalamak v.t. **1.** a împacheta; a înfăşura; a înveli. **2.** a înfofoli; a încotoşmăna; a cocoloşi.

adj. 1. împachetat; şulgalangan învelit. 2. înfășurat; înfofolit; încotoşmănat; cocoloşit.

şulgalanmak v.i. 1. a se împacheta; a se înfășura; a se înveli. 2. a se înfofoli; a se încotoșmăna; a se cocoloși.

şulgamak v.t. 1. a împacheta; a înfășura; a înveli. 2. a înfofoli; a încotoşmăna; a cocoloşi.

adj. 1. împachetat; şulgangan învelit. 2. înfofolit; înfăsurat; încotosmănat; cocolosit.

şulganmak v.i. 1. a se împacheta; a se înfășura; a se înveli. 2. a se înfofoli; a se încotoșmăna; a se cocoloși.

şulgaw s. 1. împachetare; înfășurare; învelire. 2. înfofolire; încotoșmănare; cocoloşire.

ulgalaw s. 1. împachetare; înfășurare; învelire. 2. înfofolire; şulgalaw încotosmănare: cocolosire.

şullugî, Baykal-suw-(orn.) becațină de Baykal; becațină altaică (lat., Gallinago megala).

şullugî, Hudson-şamîrs. (orn.) sitar de mal de Hudson (lat., Limosa haemastica).

şullugî, kíşkene-suws. (orn.) becațină mică (lat., Lymnocryptes minimus).

şullugî, kutup-şamîr- s. (orn.) sitar de mal nordic (lat., Limosa lapponica).

şullugî, puna- s. (orn.) țigănuș puna; sitar negru puna (lat., Plegadis ridawaui).

şullugî, şamîr- s. (orn.) sitar de mal (lat., Limosa limosa).

şullugî, Sebír-suw- s. (om.) becațină siberiană (lat., Gallinago stenura).

şullugî, suw- s. (orn.) becaţină
comună (lat., Gallinago (lat., gallinago).

şulluk s. (orn.) becață; becațină Wilson Gallinagodelicata; Capella delicata).

şulluk, alaşa- s. (orn.) becaţă; becaţină Wilson (lat., Gallinago delicata; Capella delicata).

şulluk, balaban- s. (orn.) becațină mare (lat., Gallinago media).

şulluk, boyalî- s. (orn.) becațină pictată (lat., Rostratula benghalensis).

şulluk, kara- s. (orn.) țigănuș; sitar negru (lat., Plegadis falcinellus). şulluk, kîska-tumşuklî- s. (orn.) sitar de nămol cu cioc scurt (lat., Limnodromus griseus).

şulluk, koñgîr- s. (orn.) sitar de pădure (lat., Scolopax rusticola). şulluk, óksíz- s. (om.) becaţină solitară (lat., Gallinago solitaria).

şulluk, uzun-tumşuklîs. (orn.) sitar de nămol cu cioc lung (lat., Limnodromus scolopaceus).

şulmas s. drac; diavol; demon; satană. şum s. beznă. // •şum karañgî întuneric beznă.

şuma s. 1. frunză. 2. foaie.

şumalangan adj. înfrunzit.

şumalanma s. înfrunzire.

şumalanmak v.i. a înfrunzi; a da

şumalî adj. 1. cu frunze; înfrunzit. 2. frunzos.

şumalîk s. frunziş.

şumasîz adj. fără frunze; desfrunzit.

şumasîzlaşkan adj. desfrunzit. şumasîzlaşma s. desfrunzire.

şumasîzlaşmak v.i. a se desfrunzi.

şumaşîk s. frunzuliță.

şumalanuw s. înfrunzire.

şumasîzlaşuw s. desfrunzire.

şumurt s. (bot.) salbă-râioasă; lemnrâios (lat., Evonymus verrucosa).

şunkar s. (orn.) uliu păsărar; coroi (lat., Accipiter nisus).

şuphesíz adj. incontestabil.

şura s. consiliu; adunare. // •şura toplamak a aduna sfat; a convoca o consfătuire. \bullet şura tutmak a ține sfat; a se consfătui. // •dewlet şurasî consiliu de stat.

şuraka s. (iht.) ştiucă (lat., Esox lucius).

şurkay s. (iht.) știucă (lat., Esox lucius).

şut s. (sport) şut. // •şut atmak (sport) a şuta.

şuur s. 1. minte; rațiune. 2. conștiință; înțelegere; cunoaștere. // •șuurun kaybetmek a-şi pierde cunoştința.

şuurastî s. subconștient.

şuurkaybetmesí s. leşin.

suurlî adi. constient.

şuursuz *adj.* inconştient; spontan. şuursuzğa adj. în mod inconstient. şuursuzluk inconstiență; spontaneitate.

şuurunkaybetken adj. leşinat.

şuw interj. (către păsări) hâş!;

şuwa s. rază (de lumină). // •şuwa atmak/ğaymak (fiz.) a iradia; a răspândi lumină; a radia.

suwaalgan adj. iluminat.

suwaaluw s. iluminare.

şuwaatîlgan *adj. (fiz.)* iradiat.

şuwaatkan adj. (fiz.) radiant. şuwaatma s. (fiz.) radiație.

şuwaatuw s. răspândirea luminii; luminare.

şuwaatuwğî s. radiator.

şuwağaygan adj. (fiz.) radiant.

şuwağayîlgan adj. (fiz.) iradiat. şuwağayma s. (fiz.) radiație.

şuwağayuwğî s. radiator.

şuwakaytarma s. (fiz.) reflecție; reflectare; oglindire.

I. suwakaytaruwğî adi. (fiz.) reflectant. II. s. reflector.

şuwakopmasî s. (fiz.) refracție.

şuwal s. sac.

şuwalî adj. radiant.

suwasîkaytkan adj. (fiz.) reflectat; oglindit.

suwasînmasî s. (fiz.) refractie.

şuwaş s. şfichi; vârf de bici.

şuwaşlama s. şfichiuire.

şuwaşlamak v.t. a şfichiui.

şuwaşlangan adj. şfichiuit.

şuwağayuw s. (fiz.) radiație.

s. (fiz.) reflecție; şuwakaytaruw " reflectare; oglindire.

şuwaşlaw s. şfichiuire.

şuwmak s. mănunchi; legătură; snop; maldăr.

şuwmaklama s. înmănunchiere.

şuwmaklamak v.t. a înmănunchia. şuwmaklangan adj. înmănunchiat.

şuwmaklaw s. înmănunchiere.

suw-şuw interj. cip-cirip!;

şuwul s. fiu; fecior; băiat. şuwuldama s. ciripit; tril.

şuwuldamak v.i. a ciripi.

şuwuldaşmak v.i. a ciripi laolaltă.

şuwuldaw s. ciripit; tril.

şuwultî s. ciripit; tril.

şuwurga s. vijelie; viscol; furtună. // •şuwurgalî kar ğawmak viscoli. // •şuwurga toktadî furtuna s-a potolit.

şuwurgalî adj. furtunos; vijelios.

şúke s. (iht.) cegă (lat., Acipenser ruthenus).

şúkegen adj. scăpărător; scânteietor.

şúkeme s. scăpărare; scânteiere.

şúkemek v.i. a scăpăra; a scânteia.

şúketílgen adj. scăpărat.

şúketílmek v.i. a se scăpăra. **şúketmek** v.t. a scăpăra.

şúkewğí adj. scăpărător; scânteietor. şúkran I. interj. mulţumesc!; II. s. mulțumire; recunoștință; gratitudine; slavă.

şúkranlar interj. mulţumiri!;

adj. slăvit; proslăvit; şúkretílgen preamărit.

şúkretken adj. (relig.) recunoscător.

úkretme s. **1.** mulțumire; recunoștință; gratitudine. **2.** slăvire; şúkretme proslăvire; preamărire; apoteoză.

şúkretmek v.i. (relig.) a mulțumi; a aduce mulțumiri; a fi recunoscător; a slăvi. // •kóp şúkretemen! vă mulțumesc mult!;

Şúkriy s. (antrop. f., arab.) "Cel plin de

gratitudine". şúkriygen adj. cocoşat; gheboşat;

gârbovit. şúkriyme s. cocoşare; gheboşare; gârbovire.

şúkriymek v.i. a se cocoşa; a se gheboşa; a se gârbovi.

Şúkrulla(h) s. (antrop. m., arab.)
"Gratitudine lui Allah/Dumnezeu".

şúkúr I. interj. mulţumesc!; II. s. (relig.) mulţumire; recunoştinţă; gratitudine; slavă. // •Allaga şúkúr! slavă Domnului!; prin harul lui Dumnezeu!;

şúkúran I. interj. mulţumesc!; II. s. mulțumire; recunoștință; gratitudine; slavă. // •dawetíñíz úşún ğandan şúkúranlar! mulţumiri din suflet pentru invitatie!: şúkúranlar! dawetíñízge mulțumesc pentru invitație!; •deren şúkúranlarîmnî sunaman! vă transmit adânci mulţumiri!; •ewelden şúkúranlar mulţumiri anticipate. • ǧandan şúkúranlar multumiri din suflet. • soñsîz şúkúranlar mulțumiri fără margini. • şúkúranlarîmnî sunaman! mulțumirile mele!;

Şúkúran s. (antrop. f., arab.) "Gratitudine".

súkúranlar interj. multumiri!;

Şúkúriye s. (antrop. f., arab.) "Cea plină de gratitudine".

şúmúl s. 1. cuprindere; includere; înglobare. 2. caracter exhaustiv; caracter cuprinzător; amploare. 3. contingență; relație.

şúmúllí adj. cuprinzător; exhaustiv. //
•şúmúllí bolmak a fi cuprinzător.

adv. acum; în prezent. // •mínda we şúndí acum și aici. •saw bolîñîz, şúndí añladîm mulțumesc, acum am înțeles. •şúndí herşiy tamam mî? acum totul e în regulă?; •șúndí ne yúkseklíkte uşamîz? la ce înălțime zburăm acum?; •şúndí newbet sízde acum este rândul vostru. ∙şúndí ódiyğek bolaman doresc să plătesc acum. •şúndí taa árúwmen acum mă simt mai bine. • şúndí tren kayerlerge yetişti? pe unde a ajuns trenul acum?;

şúndúden adv. de acum. //
•şúndúden soñra de acum încolo.
şúndúgeşík adv. încă; deocamdată;
până acum.

şúndúgí adj. actual; prezent; momentan. // •şúndúgí zaman (gram.) timpul prezent.

şúndúgúsí s. cel actual; cel prezent;
 cel momentan.

şúndúlúk I. adv. 1. încă; deocamdată; până acum. 2. temporar; momentan; pentru moment; până una alta. II. s. prezent.

şúnkí conj. pentru că; deoarece.

şúphe s. 1. îndoială; neîncredere; dubiu. 2. bănuială; suspiciune. //
•şúphe etmek a se îndoi; a fi în dubiu; a sta la îndoială. •şúphede tabîlmak a se îndoi; a fi în dubiu; a sta la îndoială. •şúphege túşmek a suspecta. // •heş şúphem yok nu am nicio îndoială. •şúphe kurtî temere; îndoială; neîncredere. •şúphe yok incontestabil; neîndoios.

şúphegetúşúw s. suspectare; bănuială.

súpheğí s., adj. sceptic.
súpheğílík s. scepticism.

şúphelengen adj. neîncrezător; suspicios; bănuitor.

súphelenme s. neîncredere; suspiciune; bănuială. **şúphelenmek** *v.i.* a se îndoi de ...; a suspecta; a bănui.

súphelí adj. 1. incert; nesigur; îndoielnic. 2. bănuitor; suspicios. 3. suspect; dubios; straniu.

şúphesíz I. adj. sigur; cert; neîndoielnic. II. adv. fără îndoială; cu siguranță; cu certitudine. //
şúphesíz ke bonday fără îndoială că e așa.

şúphesízlík s. certitudine; siguranță.
şúphetuwurgan s., adj. suspect;
bănuit.

şúpre s. 1. (fig.) esență. 2. drojdie; ferment; maia.

şúprelemek *v.t.* a pune la dospit; a pune la fermentat.

şúprelenmek *v.i.* a se pune la dospit; a se pune la fermentat.

sútegen adj. razant; tangențial; ras.
súteme s. zbor razant; radere.

şútemek v.i. a zbura razant; a rade. //
•karîlgaşlar kólníñ ústúnde
şútiyler rândunicile zboară aproape
de suprafața lacului.

şútemelí adj. razant; tangențial; ras.

şúy s. țintă; cui.

şúyde s. **1.** (anat.) creierul mic; cerebel. **2.** (anat.) ceafă.

şúyleme s. țintuire.

şúylemek v.t. a țintui.

şúylengen adj. ţintuit.

şúylí adj. cu ținte; țintuit.

şúyúw s. 1. răspândire; propagare; extindere. 2. divulgare; dare în vileag; dezvăluire. // •şúyúw tapmak a fi divulgat; a fi dat pe față; a fi dat în vileag; a fi dezvăluit.

şúyúwlí adj. 1. divulgat; dezvăluit. 2. răspândit; propagat; extins. T

 adv. 1. încă; mai. 2. încă; deocamdată; până acum. II. conj. decât. III. s. (mat.) plus. // •taa kóp súymek a iubi mai mult; a prefera. •taa yakşî kórmek a prefera. // •az taa cât pe ce; aproape că. •az taa ğîgîlağak edi încă puțin și cădea. •baár taa bek hoşîma kete îmi place mai mult primăvara. •barağak yerimiz uzak mî, taa? mai avem mult până la destinație?; •bír kere taa încă o dată. •bír takîm taa încă un tacâm. •bíraz taa kalasîñ mî? să mai rămâi puțin?; •bíraz/teran taa încă puțin. •bo bina taa yúksek clădirea aceasta este mai înaltă. •bo ğol taa kîska drumul acesta este mai scurt. •bolsîn taa! şi ce dacă?; •merkezgeşík taa bar mî? mai e mult până în centru?; •minaw armut taa tatlî para aceasta este mai dulce. • minawday birşiy taa kórmedím asa ceva n-am mai văzut. •o iș bolmay taa lucrul acela nu este încă gata. •o kelmedí taa el nu a venit încă. •seneseneden taa yaman bola din an în an se face mai rău. •şúndí taa árúwmen acum mă simt mai bine. •taa aralî konîş! vorbeşte mai rar!; •taa árúw mai bine. •taa balaban mai mare. •taa bek si mai mult. •taa bek te cu atât mai mult. •taa kaşan keliyim? când să mai vin?; •taa kelmedî încă nu a venit. •taa keş mai târziu. •taa kîska bír ğol yok mî? nu există alt drum mai scurt?; •taa kişkene mai mic. •taa láyîk preferabil; recomandabil. •taa uğuzî yok mî? nu aveți ceva mai ieftin?; •taa yaman mai rău. •taa yokarga excelsior!; mai sus!; cât mai sus!; ses •taa yúksek konîşînîz! vorbiți mai tare!: •tabiy, bonday taa árúw bolîr fireşte, aşa va fi mai bine. •teran taa kalîñîz! mai rămâneți puțin!; •teran taa şalt puțin mai repede.

taada adv. iar; iarăși; din nou; încă o dată.

taadút s. înmulțire; multiplicare. //
•taadút bolmak a se înmulți; a se
multiplica. •taadút etmek a
înmulți; a multiplica.

taadútlí adj. înmulțit; multiplicat.

taadútşí s. (mat.) factor; înmulțitor; multiplicator.

taafún s. putrezire; alterare. //
•taafún bolmak a putrezi; a se
altera.

taafúnlí adj. putrezit; alterat.

taağúp s. mirare; uimire; nedumerire. // •taağúp bolmak a se mira; a fi nedumerit. •taağúp etmek a mira; a uimi; a ului.

taağúplendírílmek v.i. a se mira; a fi uimit; a fi uluit; a fi nedumerit.

taağúplendírmek v.t. a determina să se mire; a uimi; a ului.

taağúplendírúwğí adj. de mirare; uimitor; uluitor.

taağúplengen adj. mirat; uimit; uluit; nedumerit.

taağúplenmek v.i. a se mira; a fi uimit; a fi uluit; a fi nedumerit.

taağúplenúw s. mirare; uimire; uluire; nedumerire.

adj. mirat; uimit; uluit; taağúplí nedumerit.

s. obligație; îndatorire; taahhút angajament. // •taahhút bolmak a se obliga; a se angaja. •taahhút etmek a obliga; a angaja.

taahhútlí adj. 1. (d. scrisori etc.) recomandat. 2. obligat; îndatorat; angajat. // •taahhútlí mektúp scrisoare recomandată.

taahhútşí s. angajator; patron; exploatator.

taahhútşúler s., pl. patronat.

taaiyí adv. mai bine.

taallîk s. legătură; raport; relație. // •taallîk etmek a se referi la...; a fi în legătură cu...;

taallúl s. scuză; motivație; justificare; pretext. // $\bullet taall\'ul$ bolmak a se pretexta; a se justifica. •taallúl ${\it etmek}$ a pretexta; a justifica.

taallúllí adj. scuzabil; motivat; iustificat.

taam s. mâncare; aliment. // •taam etmek a mânca.

taammúm s. răspândire; propagare; difuzare. // •taammúm bolmak a se răspândi; a se propaga; a se difuza. •taammúm etmek a răspândi; a propaga; a difuza.

taammúmlí adj. răspândit; propagat;

aammút s. (jur.) premeditare. // •taammút bolmak a fi taammút premeditat. •taammút etmek a premedita.

taammútlí adj. premeditat.

taamúden adv. (jur.) cu premeditare. taamútşe adv. (jur.) cu premeditare.

taaruz s. ofensivă; atac; agresiune. // •taaruz bolmak a fi atacat; a fi agresat. •taaruz etmek a ataca; a agresa. •taaruzga geşmek a trece la ofensivă. •taaruzga ogîramak a fi atacat; a fi agresat.

taaruzğî s. atentatator; atacant; violator; agresor.

taaruziy adj. ofensiv; de atac; agresiv. taassup s. fanatism; intoleranță.

s., adj. fan; fanatic; taasupkáar intolerant.

taayiy adv. mai bine.

taayyúş s. viață; existență; trai. // •taayyúş etmek a trăi; a exista.

taayyúşlí adj. în viață; existent.

tababet s. medicină.

tabahat s. (gastron.) artă culinară; gastronomie; bucătărie; gătit.

tabak s. 1. farfurie. 2. tabac; tutun măcinat. // •deren tabak farfurie adâncă. • kayîk tabak platou; tavă. •salata tabagî salatieră. •sigara tabagî scrumieră. •tabak takîmî serviciu de masă. • túkúrşúk tabagî scuipătoare. • túz tabak farfurie întinsă. yemek tabagî platou.

tabaka s. 1. strat; film; peliculă. 2. (fig.) categorie socială; pătură socială;

social; tagmă; castă. tabacheră. // •úst tabaka elită. tabakalî adj. stratiform; stratificat.

tabaka-tabaka stratiform: adi. stratificat

tabakbórek s. (gastron.) specialitate tătărească de colțunași la tavă.

tabakkana s. tăbăcărie; argăsitorie (atelier).

tabaklama s. tăbăcire; argăsire.

tabaklamak v.t. a tăbăci; a argăsi. tabaklangan adj. tăbăcit; argăsit.

tabaklîk s. raft (pt. farfurii).

tabaklîk s. tăbăcărie; argăsitorie.

aban s. **1.** (anat.) talpă; laba piciorului. **2.** (la încălțăminte) talpă; taban pingea. 3. planşeu; podea. 4. (mat.) bază. 5. suport; postament; soclu. 6. platformă. // • taban (geogr.) almak a-şi lua tălpăşița. •tabanlarîn kótermek a-şi lua tălpășița. // •alîm tabanî bază de impozitare. •ayak tabanî (anat.) talpă. • kalîn tabanlî cu talpă groasă. •kondîra tabanî pingea.

taban postp. spre; către. // kúneş •akşamga taban **kîzdîrmay** spre seară soarele nu dogorește. •ányakka taban mai încolo.

tabana s. sulă.

tabanalgan s., adj. care şi-a luat tălpășița; evadat.

tabanaluw s. fugă; goană; scăpare; evadare.

tabanastî s. (la încălțăminte) talpă; pingea.

tabanbasa adv. imediat; îndată; numaidecât; deodată.

tabanbasma adv. imediat; îndată; numaidecât: deodată.

tabanbuwunî I. adj. (anat.) tarsian. II. s. (anat.) tars.

tabanbuwunî súyegí s. (anat.) os tarsian.

tabanğa s. pistol; revolver.

tabanîğengîl adj. norocos; baftă. tabanîğengíllík s. noroc; băftos.

tabanîkara adj. ghinionist; nenorocos. tabankóterúw s. fugă; goană; scăpare; evadare.

tabankuwatî s. (mat.) logaritm. // •tabankuwatî kóstergesí (mat.) tabel de logaritmi.

tabanşîk s. tablă; planşetă.

taban-tabanga adv. în opoziție directă; de neîmpăcat; diametral. // •taban-tabanga zît diametral opus.

tabantaragî adi. metatarsian. II. s. (anat.) metatars.

tabantaragî súyegí s. (anat.) os metatarsian.

tabanteşkerlegen urmăritor; cercetaş.

tabasbus linguşire; măgulire. // •tabasbus bolmak a fi linguşit. •tabasbus etmek a se lingusi.

tabasbuslî adj. flatat; măgulit; linguşit.

tabasbusşî adj. flatant; măgulitor; lingusitor.

tabbat s. tipărire; imprimare; editare. tabbatlî adj. tipărit; imprimat; editat. tabetílgen adi. tipărit: imprimat:

editat. tabetílmek v.i. a se tipări; a se imprima; a fi editat.

tabetme s. tipărire; imprimare; editare.

tabetmek v.t. a tipări; a imprima; a

tabin num. (mong.) cincizeci.

tabip s. medic; doctor. // •adliy tabip (med.) medic legist.

tabiy I. adj. natural; normal; obișnuit. II. adv. desigur; firește. III. s. tipograf; editor. // •tabiy koşîlllarda în condiții normale. •tabiy ólím moarte naturală. •tabiy ómír viață normală. •tabiy, bonday taa árúw bolîr firește, așa va fi mai bine.

tabiya s. (mil.) fortificație; val.

tabiyat s. 1. natură. 2. caracter; caracteristică; însușire; calitate. 3. fire; natură; temperament. 4. gust; discernământ. 5. (med.) necesități fiziologice. 6. comportament; conduită; purtare; obicei; obișnuință; moravuri; apucături. apucături. // •tabiyo deñiştirmek a denatura. tabiuatîn •ekewmízníň tabiyatîmîz bír amândoi avem același caracter.
• **ğansîz** tabiyat natură moartă. •tabiyat sabîsî bir kişi un om cu gust.

tabiyatalgan adj. adaptat; deprins; domesticit; îmblânzit.

tabiyatalîr adj. adaptabil.

tabiyatalma s. adaptabilitate.

tabiyatayagan adj. ecologic.

tabiyatayamasîbílímğísí s. ecolog.

tabiyatayamasîbílímí s. ecologie. tabiyatayamasîbílímlí adj. ecologic.

tabiyatbergen s. antrenor; dresor; îmblânzitor.

tabiyatbîlîmî s. ştiințe naturale. // •tabiyatbílímí muzewí muzeu de științe naturale.

tabiyatîdeñísken adj. denaturat.

tabiyatkayidesí s. formalitate; normă de conduită.

tabiyatkoşîlî s. formalitate; normă de conduită.

tabiyatkórgen adj. adaptat; deprins; domesticit; îmblânzit.

tabiyatkórmegen adj. nedeprins; nedresat; neîmblânzit.

tabiyatlaşkan adj. adaptat; deprins; domesticit; îmblânzit.

tabiyatlaştîrma s. adaptare: deprindere; domesticire; îmblânzire.

tabiyatlaştîrmak v.t. a adapta; a deprinde; a domestici; a îmblânzi.

tabiyatlî adj. cu bun-simț; decent; respectuos; cuviincios; manierat.

tabiyatlîk s. naturalețe.

tabiyatsîz adj. nesimțit; indecent; nerespectuos; necuviincios; nemanierat; nedeprins.

tabiyatşa obișnuit; adv. obisnuintă.

tabiyatşî s. naturalist.

tabiyatşîlîk s. naturalism.

tabiyattan adv. obişnuit; obisnuintă

tabiyattanîma s. adaptabilitate.

tabiyattanîmaz s. inadaptabil.

tabiyattanîr adj. adaptabil.

tabiyattanústúnlúk s. supranatural; transcendentalism.

tabivatústí adj. supranatural; transcendental.

tabiybolmagan adj. nefiresc.

tabiye s. (mil.) tactică. // •tabiye halekáatlarî (mil.) manevre tactice. •tabiye yañgîşî (mil.) greșeală tactică.

tabiyeğí s. (mil.) tactician.

tabiyelí adj. (mil.) cu tactică; tactic.

tabiyet s. (jur.) cetățenie.

tabiyeuzmanî s. (mil.) tactician.

tabiyîlîmler s., pl. ştiințe naturale. // •tabiyílímler doktorî doctor în științe naturale.

tabiylík s. 1. naturalețe. 2. (jur.) cetătenie.

s. 1. expresie; termen. 2. tabír interpretare; tălmăcire. 3. semnificație; sens; înțeles. // •tabir bolmak a fi explicat; a se interpreta; a fi tălmăcit. •tabír etmek a explica; a interpreta; a tălmăci. // •tabírníñ añlamî înțelesul expresiei.

tabíretúwğí adj. explicativ.

tabírleme s. 1. explicare; interpretare; tălmăcire; lămurire. 2. (lit.) traducere; retroversiune.

tabírlemek v.t. a explica; a interpreta; a tălmăci; a lămuri.

adj. tabírlengen 1. explicat; interpretat; tălmăcit; lămurit. 2. (lit.) tradus.

tabírlenmek v.i. a se explica; a se interpreta; a se tălmăci; a se lămuri.

tabírlí adj. 1. explicat; interpretat; tălmăcit; lămurit. 2. (lit.) tradus.

s. naturalețe; atitudine tabírlík naturală.

tabî s. tipărire; imprimare; editare; publicare. // •tabî bolmak a se edita; a se publica; a se tipări; a se imprima.

tabîlgan adj. descoperit; găsit.

tabîlî adj. tipărit; imprimat; editat; publicat.

tabîlma s. (arheol.) vestigii; urme; rămăşițe.

tabîlmagan adj. care nu se găsește; lipsă; absent.

tabîlmak v.i. a se găsi; a se afla; a exista. // •ázír tabîlmak a fi prezent; a fi gata; a se ține gata; a se găsi de gata. •eksík tabîlmak a lipsi. •ğúrúrlúkte tabîlmak a fi în vigoare. •hesabînda tabîlmak se cifra la...; •inhitatta tabîlmak regresa. a mukabelede tabîlmak răspunde; a riposta. •nekahette tabîlmak a fi în convalescență. •sîgîntîda tabîlmak a fi la strâmtoare; a avea necaz. •şúphede tabîlmak a se îndoi; a fi în dubiu; a sta la îndoială. •tarda tabîlmak a fi la strâmtoare; a fi în încurcătură; a fi în impas. \bullet tedarikte tabîlmak a face pregătiri; a se pregăti.
•temelinde tabîlmak a sta la temelia; a sta la baza. •teșebbúste tabîlmak a face demersuri. // •kaysî yakta tabîla? în ce parte se găsește?; •kólșík parknîñ íșinde tabîla iazul se află în parc.

tabîlmama s. lipsă; absență. tabîlmamak v.i. a lipsi; a nu se găsi. tabîlmaz adj. care nu se găsește; lipsă; ∙eşí tabîlmaz absent. // neasemuit.

tabîntî s. descoperire.

tabîrga s. (zool.) mosc (lat., Moschus moschiferus). •tabîrga kokîsî miros de mosc; cabargă.

tabîrga-ogízí s. (zool.) bou-moscat (lat., Ovibos moschatus). tabîrga-sîğawulî s. (zool.) bizam;

ondatra (lat., Ondatra zibethica). tabîşabergen adj. întâlnit repetitiv; reîntâlnit.

tabîşaberme s. întâlnire repetitivă; reîntâlnire.

tabîşabermek v.i. a întâlni repetitiv; a

adj. (mat.) concurent; tabîşkan convergent. // •tabîşkan sîzîklar (mat.) drepte concurente.

tabîşma s. 1. întâlnire; întrevedere; reuniune. 2. (mat.) concurență; convergență.

tabîşmagan adj. (mat.) neconcurent; neconvergent. // •tabîşmagan sîzîklar (mat.) drepte neconcurente.

tabîşmak v.i. 1. a se întâlni; a se vedea. 2. (mat.) a fi concurent; a •bíryerlerde converge. // tabîşayîk să ne întâlnim undeva. •sabalayîn tabîşayîk! să ne întâlnim de dimineață!; •tabîşkan saytîn de fiecare dată când se întâlnesc; la fiecare întâlnire.

tabîşmaykalîr adj. 1. (mat.) neconcurent. **2.** (mat.) neconcurent; neconvergent.

tabîştîraalmama s. scăpare; lapsus. tabîştîra-almamak v.t. a nu reuşi să găsească; a nu reuși să-și amintească de...; a scăpa.

tabîştîrma s. ghicitoare; cimilitură; rebus.

tabîstîrmak v.t. 1. a determina să se întâlnească. 2. a găsi; a-și aminti; a rezolva.

tabîştîrmama s. scăpare; lapsus.

tabîştîrmamak v.t. a-i scāpa; a nu reuşi să-şi amintească de...;

tabît s. coşciug; sicriu; raclă; copârșeu.

tabla s. table (joc). // •tabla oynamak a juca table.

tableta s. tabletă; pastilă.

tablow s. 1. tablou (şi tehn.). 2. (fig.) priveliste; peisaj; tablou. 3. tabel; tablă. // •meşhur tablow tablou celebru.

tabun num. (mong.) cinci.

tabur s. 1. (mil.) batalion. 2. (fig.) mulțime; masă.

taburet s. taburet.

taburğî adj. externat din spital. // •taburğî etmek a externa din spital. // •kaşan taburğî bolağakman? când o să mi se facă externarea?;

taburğuluk s. externare din spital.

tabuw s. găsire.

tabuw s. tabu (şi fig.).

tabuwğî detector. s. •dalga/dulkun tabuwğusî scală.

tac s. 1. coroană; cunună (si astr.). 2. corolă. 3. (arhit.) arc; boltă; arcadă. // • kúneş tağî coroană soñsóz eserge taç tagar sfârșitul încoronează opera. •zafer tağî arc de triumf.

taçlama s. încoronare; încununare. taçlamak v.t. a încorona; a încununa. **taçlangan** *adj.* încoronat; încununat. v.i. a se încorona; a se taçlanmak

taçlî adj. 1. încoronat; încununat. 2. (arhit.) arcuit: boltit.

tac-takît s. coroana și tronul.

taçtakkan adj. încoronat.

taçtakma s. încoronare.

taçtawan s. 1. calotă. 2. (arhit.) cupolă; arc; boltă; arcadă.

taçtawanlî adj. (arhit.) arcuit; boltit.

taçyapragî s. petală.

tadat s. numărare; enumerare. // •tadat bolmak a se număra; a se enumera. •tadat etmek a număra; a enumera.

tadatlî adj. numărat; enumerat.

tadil schimbare; modificare; s.

transformare. // •tadil bolmak a se schimba; a se modifica; a se transforma; a se elabora. •tadil etmek a schimba; a modifica; a transforma; a elabora.

tadillí adj. schimbat; modificat; transformat.

tadîm s. (fiziol.) gust.

taf num. (mong.) cinci.

tafra s. fanfaronadă; lăudăroșenie. // •tafra satmak a se lăuda; a se făli.

tafrasatkan adj. lăudăros; mândru; fălos; încrezut.

tafsilat s. amănunt; detaliu. // •tafsilat bermek a da amănunte. tafsilatlî adj. amănunțit; detaliat;

tafsilen adv. în detaliu; în amănunt; cu amănunte; minuțios.

tafta s. (text.) tafta.

minutios; cuprinzător.

tagan s. (constr.) capră; suport; postament.

taganak s. adaos; supliment; completare; restanță.

taganaklî adj. adăugat; suplimentat; completat.

taganniy s. cântat; cântare. // •taganniy etmek a cânta.

taganniylí adj. cu cântec; interpretat; melodios.

tagîlgan adj. 1. agasant; sâcâitor. 2. dăruit (d. podoabe, bijuterii etc.). 3. agățat; aninat. 4. inserat; implantat; legat; alipit; fixat. 5. adăugat; ataşat; alăturat. 6. purtat (d. podoabe, bijuterii

tagîlma s. 1. dăruire (de podoabe, bijuterii etc.). 2. agățare; aninare. 3. inserare; implantare; legare; alipire; fixare. 4. adăugare; ataşare; alăturare. 5. purtare (de podoabe, bijuterii etc.). 6. agasare; sâcâire.

tagîlmak v.i. 1. a se dărui (podoabe, bijuterii etc.). 2. a se agăța; a se anina. 3. a se insera; a se implanta; a se lega; a se alipi; a se fixa. 4. a se adăuga; a se ataşa; a se alătura. 5. a se purta (podoabe, bijuterii etc.). **6.** a agasa; a sâcâi; a căuta pricină. // •akîlîna tagîlmak a-l frământa gândul; a-l obseda; a avea (pe cineva sau ceva) în minte. // •nazarga tagîlmagan insignifiant.

tagînak s. obsesie.

tagînaklî *adj.* obsedant.

tagîntî s. 1. adaos; supliment; completare. 2. restanță. 3. examen restant; restanță.

tagîntîlî adj. 1. restant. 2. adăugat; suplimentat; completat. 3. cu examen restant; cu restanță. // •tagîntîlî imtan examen restant.

tagîş s. (tehn.) pană; ic.

tagîşlama s. (tehn.) împănare.

tagîşlamak v.t. (tehn.) a împăna.

tagîşlangan adj. (tehn.) împănat.

tagîşlî adj. (tehn.) împănat.

tagîştîrîlgan adj. 1. asamblat. 2. legat; ataşat; alăturat.

tagîştîrma s. asamblare.

tagîştîrmak v.t. 1. a lega; a ataşa; a alătura. 2. a asambla.

tagșiș s. falsificare; contrafacere.

s. 1. dăruire (de podoabe, bijuterii etc.). 2. agățare; aninare. 3. inserare; implantare; legare; alipire; fixare. 4. adăugare; ataşare; alăturare. 5. purtare (de podoabe, bijuterii etc.). 6. (anat.) menisc.

taguwğî s. montator.

taguwlî adj. 1. dăruit (d. podoabe,

bijuterii etc.). **2.** agățat; aninat. **3.** inserat; implantat; legat; alipit; fixat. **4.** adăugat; ataşat; alăturat. **5.** purtat (d. podoabe, bijuterii etc.).

tağalak s. bobină; mosor; mulinetă.

tağir s. comerciant; negustor.

tağiz s. incomodare; stânjeneală; deranjare; stingherire. // •tağiz bolmak a fi incomodat; a fi hărțuit; a fi stânjenit; a fi jenat; a fi deranjat. •tağiz etmek a incomoda; a hārțui; a stânjeni; a jena; a deranja. // •heş tağiz tuwul nu e niciun deranj. •sizní tağiz etmek ístemedím n-am vrut să vă deranjez.

tağizğí *adj.* incomod; jenant stânjenitor; stingheritor; supărător.

tağizlí adj. deranjat; stingherit; incomodat; supărat.

tağîr s. împietrire; înlemnire; înmărmurire; încremenire.

tağîrlangan *adj.* împietrit; înlemnit; înmărmurit; încremenit.

tağîrlanma s. împietrire; înlemnire; înmărmurire; încremenire.

tağîrlanmak *v.i.* a împietri; a înlemni; a înmărmuri; a încremeni.

tağîrlî *adj.* împietrit; înlemnit; înmărmurit; încremenit.

taha s. puritate; curățenie; neprihănire.

Taha s. (antrop. m., arab.) "Cel pur"; "Cel curat" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

tahaffuz I. *adj.* profilactic. **II.** s. profilaxie.

tahaffuzğî adj. profilactic.

tahaffuzkana s. carantină.

tahakkuk s. îndeplinire; înfăptuire; realizare. // •tahakkuk bolmak a se îndeplini; a se înfăptui; a se realiza. •tahakkuk etmek a îndeplini; a înfăptui; a realiza. •tahakkuk ettírmek a constata.

tahakkuklî adj. îndeplinit; constatat. tahakkum s. 1. dominare; dominație; stăpânire. 2. asuprire; exploatare; jug. // •tahakkum bolmak a fi dominat; a fi stăpânit; a fi asuprit; a fi exploatat. •tahakkum etmek a domina; a stăpâni; a asupri; a exploata.

tahakkumetken adj. dominant.

 $\begin{array}{ll} \textbf{tahakkum\check{g}\hat{i}} & \text{s. asupritor; exploatator.} \\ \textbf{tahakkuml}\hat{i} & adj. & \text{dominat; asuprit;} \\ \text{exploatat.} \end{array}$

tahallúl s. descompunere; dezmembrare. // •tahallúl bolmak a se descompune; a se dezmembra. •tahallúl etmek a descompune; a dezmembra.

tahallúllí adj. descompus; dezmembrat.

tahammuz s. oxidare.

tahammuzlî adj. oxidat; oxidabil.

tahammúl s. 1. răbdare; suportare. 2. îngăduință; tolerare; concesie. 3. tenacitate; perseverență. //
•tahammúl bolmak a fi răbdat; a fi suportat; a fi tolerat. •tahammúl etmek a răbda; a suporta; a tolera. //

tahammúlbolmaz adj. insuportabil. tahammúllí adj. răbdător; tolerant; tenace; perseverent.

•tahammúl etílmez insuportabil.

tahammúlsúz adj. nerăbdător; intolerant.

tahammúlsúzlúk s. nerăbdare; intoleranță.

tahammúr s. fermentare; fermentație; dospire. // •tahammúr bolmak a

fermenta; a dospi.

tahammúrlí adj. fermentat; dospit. taharet s. (relig., la musulmani) spălare; purificare.

tahassús s. impresionare; emoționare. tahașșút s. adunare; acumulare; concentrare. // •tahașșút bolmak a se aduna; a se acumula; a se strânge; a se concentra. •tahașșút etmek a aduna; a acumula; a strânge; a concentra.

tahaşşútlí adj. adunat; acumulat; concentrat.

tahattur s. amintire; pomenire. //
tahattur bolmak a-şi aminti.
tahattur etmek a aminti.

tahatturlî adj. amintit; pomenit.

tahayyúl s. închipuire; imaginație; fantezie. // •tahayyúl etmek a-și închipui.

tahayyúlğí s. visător; vizionar.

tahayyúllí *adj.* închipuit; imaginat. **tahdidat** s. mărginire; restrângere; îngrădire.

tahdidatlî *adj.* mărginit; restrâns; îngrădit.

tahdit s. limitare; delimitare. // •tahdit bolmak a se limita; a se delimita. •tahdit etmek a limita; a delimita.

tahfif s. 1. uşurare; înlesnire; facilitare. 2. alinare; calmare. //
•tahfif bolmak a se uşura; a se înlesni; a se facilita; a se calma.
•tahfif etmek a uşura; a înlesni; a facilita; a calma.

tahfiflí *adj.* **1.** uşurat; înlesnit; facilitat. **2.** alinat; calmat.

tahir adj. pur; curat; neprihănit.

Tahir s. (antrop. m., arab.) "Cel pur";
"Cel curat" (unul din cele 400 de nume
atribuite în Coran Profetului Muhammed
Aliyselam).

Tahire s. (antrop. f., arab.) "Cea pură"; "Cea castă".

tahîl s. cereale; grâne.

tahkik s. 1. cercetare; investigare; urmărire penală; anchetă. 2. realizare; îndeplinire; înfăptuire. // •tahkik bolmak a fi anchetat. •tahkik etmek a ancheta.

tahkikat s. realizare; îndeplinire; înfăptuire.

tahkiklí *adj.* **1.** cercetat; investigat; urmărit penal; anchetat. **2.** realizat; îndeplinit; înfăptuit.

tahkikşí s. anchetator; investigator.

tahkim s. 1. întărire; consolidare; fortificare. 2. (econ., jur.) arbitraj. //
tahkim bolmak a se întări; a se consolida; a se fortifica. •tahkim etmek a întări; a consolida; a fortifica.

tahkimğí I. *adj.* întăritor; tonic; tonifiant; analeptic; reconfortant; fortifiant. **II.** s. (*econ.*, *jur.*) arbitru.

tahkimlí adj. 1. întărit; consolidat; fortificat. 2. (econ., jur.) cu arbitraj; arbitrat.

tahkir s. insultă; ofensă; jignire. //
•tahkir bolmak a fi insultat; a fi
ofensat; a fi jignit; a fi ocărât.
•tahkir etmek a insulta; a ofensa;
a jigni; a ocărî.

tahkirğí *adj.* insultător; ofensator; jignitor.

tahkirlí adj. insultat; ofensat; jignit.

tahlil s. 1. (med.) analiză. 2. analiză; examinare. // •tahlil bolmak (med.) a se analiza. •tahlil etmek (med.) a analiza. // •idrar tahlili analiza urinei.

tahliliy adj. analitic; analizat. //
•tahliliy hendese (mat.)
geometrie analitică.

tahlillí adj. analitic; analizat.

tahlisiye s. (d. servicii) salvare; salvamar. // •tahlisiye kayîgî (nav.) barcă de salvare.

tahliye s. 1. descărcare; golire. 2. eliberare; golire; evacuare. //
•tahliye bolmak a se descărca; a se goli; a se evacua. •tahliye etmek a descărca; a goli; a evacua.

tahliyeğí s. descărcător; eliberator.

tahliyelí *adj.* **1.** descărcat; golit. **2.** eliberat; golit; evacuat.

tahmil s. încărcare; umplere. //
•tahmil bolmak a se încărca; a se
umple. •tahmil etmek a încărca; a
umple.

tahmilğí s. încărcător.

tahmillí adj. încărcat; umplut.

tahmin s. 1. presupunere; supoziție.
2. estimare; evaluare. // •tahmin
bolmak a se presupune. •tahmin
etmek a presupune. // •tahmin
etîlmez imprevizibil.

tahminbolmaz adj. imprevizibil.

tahminen *adv.* aproximativ; cam; aproape.

tahminğí s. evaluator.

tahminiy *adj.* prezumtiv; ipotetic; probabil; presupus.

tahminlí adj. presupus.

tahnit s. îmbălsămare. // •tahnit etmek a îmbălsăma.

tahnitlí adj. îmbălsămat.

tahnitii aaj. imbalsamat. tahribetmek v.t. a distruge; a nimici;

a devasta. **tahribetúwğí** *adj.* distrugător; nimicitor; devastator.

tahriflí adj. denaturat.

tahrifşí s. falsificator.

tahrik s. 1. impuls; imbold; îndemn.
2. instigare; incitare; provocare; aţâţare; întărâtare. // •tahrik bolmak a fi impulsionat; a fi îndemnat; a fi aţâţat; a fi incitat; a fi instigat. •tahrik etmek a impulsiona; a îndemna; a aţâţa; a incita; a instiga. // •tahrik etúwğí provocator; instigator. •tahrik kúşí forţă motrice. •tahrik mekanismí (tehn.) mecanism de transmisie. •tahrik tegerşígí (tehn.) volant.

tahrikat s. instigare; incitare; provocare; aţâţare; întărâtare.

tahrikatşí s. agent provocator.

tahriklí adj. 1. impulsionat; îmboldit; îndemnat. 2. instigat; incitat; provocat; aţâţat; întărâtat.

tahrikşí s. agent provocator.

tahrip s. distrugere; nimicire;
devastare. // •tahrip bolmak a fi
devastat; a fi distrus; a fi nimicit. //
•tahrip etilmez indestructibil.

tahripbolmaz adj. indestructibil.

tahripkáar *adj.* distrugător; nimicitor; devastator.

tahriplí *adj.* nimicit; distrus; devastat; stârpit.

tahripşí adj. distrugător; nimicitor; devastator.

tahrir s. scris; scriere. // •tahrir
bolmak a se scrie. •tahrir etmek
a scrie. // •tahrir heyeti redacție;
colegiu redacțional.

tahrirğe adv. în scris; scris.

tahrirlí adj. scris.

tahriş s. (med.) iritare; excitare.

tahrişçí adj. (med.) iritant; excitant.

tahrişlí adj. (med.) iritat; excitat.

tahsidar s. încasator.

tahsil s. 1. (fin.) percepere; încasare. 2. procurare; achiziție. 3. studiu; învățătură. // •tahsil súresí durata învățământului.

tahsilat s. 1. procurare; achiziție. 2. (fin.) percepere; încasare. 3. studiu; învătătură.

tahsilatlî adj. 1. procurat; achiziționat. 2. (fin.) perceput; încasat. 3. studiat; învățat.

tahsildar s. perceptor.

tahsilğí s. încasator.

tahsillí adj. 1. procurat; achiziționat. 2. (fin.) perceput; încasat. 3. studiat; învătat.

tahsin s. purificare; sanctificare; sfintire.

Tahsin (antrop. m., arab.) s. "Sacralizare".

tahsinlí adj. purificat; sanctificat; sfintit.

tahsis s. 1. afectare; destinare; alocare; subvenție. 2. îndemnizație. // •tahsis bolmak a fi afectat; a fi destinat; a se aloca; a fi subvenționat. •tahsis etmek a afecta; a destina; a aloca; a subvenționa.

tahsisat s. (fin.) alocație.
tahsisli adj. afectat; destinat; alocat; subventionat.

tahtelbahir **I.** *adj.* submarin; submersibil. II. subacvatic;

tahtelbahiraydawğusî s. hidronaut. tahterevalliy s. scrânciob.

tahteşşuur s. subconştient.

tahvil s. 1. schimbare; modificare; transformare. 2. (fin.) obligație.

tahvillí *adj.* transformat.

s. avertizare; prevenire. // •tahzir bolmak a fi avertizat; a fi prevenit. •tahzir etmek a avertiza; a preveni.

tahzirlí adj. avertizat; prevenit.

taj s. 1. coroană; cunună (și astr.). 2. corolă. 3. (arhit.) arc; boltă; arcadă. // •taj takmak a încorona.

Tajeddin/Tajettin s. (antrop. m., arab.) "Coroana credinței".

tajik s., adj. tadjik.

Tajikístan s. (topon.) Tadjikistan.

tajikșe I. adv. în limba tadjikă. II. s. (limba) tadjikă.

tajlama s. încoronare; încununare. tajlamak v.t. a încorona; a încununa.

tajlangan adj. încoronat; încununat. tajlanmak v.i. a se încorona; a se încununa.

tajlî adj. 1. încoronat; încununat. 2. (arhit.) arcuit; boltit.

taj-takît s. coroana și tronul.

tajtakkan adj. încoronat.

tajtakma s. încoronare.

tajtawan s. 1. (arhit.) cupolă; arc; boltă; arcadă. 2. calotă.

tajtawanlî adj. (arhit.) arcuit; boltit. tajyapragî s. petală.

tak s. (arhit.) arc; boltă; arcadă.

takaddúm s. 1. precedență; fapt petrecut anterior; premergere. 2. devansare; grăbire. // •takaddúm bolmak a fi devansat; a fi precedat. •takaddúm etmek a devansa; a preceda; a premerge. // •takaddúm hakkî prioritate.

takaddúmlí adj. 1. devansat; grăbit. 2. premergător.

takaran s. (iht.) babuşcă; ocheană; taharău (lat., Rutilus rutilus).

takas s. compensație; despăgubire; schimb; contrapartidă; troc. //
•takas etmek a compensa; a despăgubi; a face troc.

takaslî adj. compensat; despăgubit; schimbat; în contrapartidă.

takat s. putere; forță; rezistență; tonus. // •takatî kalmamak a nu mai avea vlagă; a se istovi. •takatî kesílmek a i se tăia puterile; a se istovi. •takatîn toplamak a-şi aduna puterile; a se înzdrăveni. •takatsîz kalmak a nu mai avea vlagă; a se istovi. •takattan túşmek a nu-l mai ține puterile.

takatalgan adj. întremat; întărit; înzdrăvenit; fortificat; tonificat.

takatartmasî s. reconfortare.

takatarttîrgan adj. reconfortant.

takatberúw s. întremare; întărire; înzdrăvenire; fortificare; tonificare.

takatberúwğí adj. întăritor; tonic; tonifiant; analeptic; reconfortant; fortifiant; energizant.

takatbîrakmagan adj. ostenitor; obositor; vlăguitor; istovitor; epuizant; extenuant.

takatîkalmagan adj. moleşit; ostenit; obosit; vlăguit; istovit; surmenat.

takatîkesilgen adj. moleşit; ostenit; obosit; vlăguit; istovit; surmenat.

takatîntoplagan adj. întremat; întărit; înzdrăvenit; fortificat.

takatkesken adj. ostenitor; obositor; vlăguitor; istovitor; epuizant; extenuant.

takatkesúwğí adj. ostenitor; obositor; vlăguitor: istovitor: epuizant: extenuant.

takatlî adj. puternic; plin de forță; rezistent; tonic.

takatsîz adj. epuizat; istovit; extenuat; fără putere; atonic. // •ğínísiy yaktan takatsîz (med.) impotent.

takatsîzbîrakkan adj. ostenitor; obositor; vlăguitor; istovitor; epuizant; extenuant.

takatsîzkalgan adj. moleşit; ostenit; obosit; vlăguit; istovit; surmenat.

takatsîzlîk s. epuizare; istovire; extenuare; stare de slăbiciune; atonie. •ğínísiy takatsîzlîk impotentă.

takatsîztaslagan adi. ostenitor: obositor; vlăguitor; istovitor; epuizant; extenuant.

takaz s. tampon.

takbih s. 1. înfierare; stigmatizare. 2. condamnare; reprobare. // •takbih bolmak a fi înfierat; a fi stigmatizat; a fi dezaprobat; a fi condamnat.
•takbih etmek a înfiera; a stigmatiza; a dezaproba; a condamna.

takbihlí adj. condamnat; dezaprobat; blamat; repudiat; reprobat.

akdim s. **1.** oferire; conferire; acordare; dare. **2.** ofertă. **3.** takdim prezentare; recomandare. preferință; predilecție. // •takdim bolmak a fi oferit; a fi dat. •takdim etmek a oferi; a da.

takdime s. (relig.) ofrandă. takdimlí adj. 1. oferi

adj. 1. oferit; dat. 2. prezentat; recomandat.

takdir s. 1. apreciere; evaluare; estimare; prețuire. 2. aprobare; încuviințare. acceptare; 3. predestinare; soartă; destin. kîymet takdir etmek a estima; a aprecia. •takdir bolmak a fi

admirat; a fi apreciat; a fi prețuit. •takdir etmek a admira; a aprecia; a prețui. // •bo takdirde în acest caz; aşadar; deci. •takdirge **sayan** demn de respect.

takdiretúw s. apreciere; evaluare; pretuire.

takdirğí s. evaluator.

takdirlí adj. 1. aprobat; acceptat; încuviințat. 2. apreciat; evaluat; estimat; prețuit.

takdirname s. diplomă de merit.

takdis s. 1. (relig.) binecuvântare. 2. sfințire; sanctificare. // •takdis bolmak a fi binecuvântat; a fi sfințit. •takdis etmek a binecuvânta; a sfinti.

takdislí adj. 1. (relig.) binecuvântat. 2. sfințit; sanctificat.

takibat s. 1. urmărire; supraveghere. 2. prigoană; persecuție. // •ğeza takibatî (jur.) urmărire penală.

takibatlî adj. **1.** urmărit; supravegheat. 2. prigonit; persecutat.

takip s. 1. urmărire; supraveghere. 2. prigoană; persecuție. // •takip bolmak a fi urmat; a fi urmărit; a fi supravegheat; a fi obsedat; a fi prigonit. •takip etmek a urma; a urmări; a supraveghea; a obseda; a prigoni. // •sízní takip etalmayman nu pot să vă urmăresc. •takip etíleğek ğol rută.

takiplí adj. 1. urmărit; supravegheat; obsedat. 2. prigonit; persecutat.

takipşí adj. 1. prigonitor; persecutant. 2. urmăritor; supraveghetor; obsedant.

Takiy s. (antrop. m., arab.) "Cel ce-și păstrează puritatea" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

s. 1. podoabă; ornament. 2. takî (gram.) sufix. // •sózyaratkan takî (lingv.) sufix derivativ.

takîl I. adv. 1. cât; în ce grad; în ce măsură. 2. cam; aproximativ. 3. atât; atât de...; II. postp. până; până la...; până în...; // •botakîlî pazla asta-i prea de tot. •bursañîz ne takîl? ce bursă aveți?; •ne takîl? cât?:

takîldama s. ciocănire; ciocănit; ticăit; tic-tac.

takîldamak v.i. a ciocăni; a ticăi.

takîldatmak v.t. a determina să ciocănească; a determina să ticăie. // • kapîsîn takîldatmak a bate la uşa cuiva.

takîltî s. ciocănire; ciocănit; ticăit; tic-

takîm s. 1. grup; grupare; echipă. 2. tacâm; serviciu. 3. trusă; garnitură. 4. (mil.) pluton. 5. (biol.) ordin. 6. costum. 7. (lingv.) expresie; locuțiune. 8. tagmă; categorie; fel; sortiment; varietate. // •ğañîdan takîmlarga ayîrîlmak a se varietate. regrupa. // •bír takîm taa încă un tacâm. • desert takîmî serviciu de desert. •erkek takîmî costum băbătesc. •fotbal takîmî (sport) echipă de fotbal. • ğañî takîm costum nou. • ğatak takîmî garnitură de pat. • ğazlîk takîm costum de vară. •gúmúş takîmî set de argint. •íșcí takîmî echipă de muncitori. • kamît takîmî ham; harnaşament. •karma takîm (sport) selecționată. • kawe takîmî serviciu de cafea. • kaysî takîmlar koşîla? ce echipe participă?; •kaysî takîmlar oynay? ce

joacă astăzi?; • kristal î serviciu de cristal. •kúneşlenme takîmî costum de baie. •nesne takîmî (gram.) îmbinare atributivă •pergel/kompas takîmî (mat.) trusă de compas. •porselan takîmî serviciu de porțelan. •şay takîmî serviciu de ceai. •sîpîra takîmî serviciu de masă; tacâm. •tabak takîmî serviciu de masă. •takîm •takîm adalar arhipelag. takîm başí şef de echipă.
takîm dolabî (tipogr.) garnitură de litere. •takîm yîldîzlar constelație. •takîmlar sahaga şîga echipele ies pe teren.takîmnîñ hoğasî antrenorul echipei. •tayîniy takîm (gram.) îmbinare atributivă. •tayor takîmî costum taior. •tergal takîm costum din tergal. •totlanmaz sîpîra takîmî tacâmuri inoxidabile.

takîmada s. (geogr.) arhipelag. takîmbaşî s. (mil.) plutonier.

takîmlargaayîrîlgan adj. grupat; regrupat.

takîmlaşkan adj. grupat; regrupat. takîmlaşma s. grupare; regrupare. takîmlaşmak v.i. a se grupa; a se regrupa.

takîmlaştîrmak v.t. a grupa; a regrupa.

takîr adj. uscat; crăpat; tare; dur.

takîrdama s. pârâit; trosnet.

 $tak \hat{r} da mak v.i.$ a pârâi; a trosni. $tak \hat{r} da t mak v.t.$ a determina să

pârâie; a determina să trosnească. **takîrlîk** s. deşert; crăpătură; crăpături care trosnesc sub picioare.

takîr-takîr I. adj. crăpat; coşcovit; scorojit. II. interj. trosc!;

takîrtî s. pârâit; trosnet.

takît s. tron. // •takîtka şîkmak a se urca pe tron; a se înscăuna; a se întrona. •takîttan túşúrmek a detrona.

takîtkaşîguw s. înscăunare; întronare.

takîtkaşîkkan *adj.* înscăunat; întronat.

takît-taj s. tronul și coroana.

takîttantúşken adj. detronat.

takîttantúşúrúw s. detronare.

takît-zenğire s. tronul şi coroana. takîva s. tichie.

takke s. tichie.

taklak s. tumbă; rostogolire. //
•taklak atmak a face tumbe.

taklakatkan *adj.* dat de-a rostogolul; rostogolit; dat de-a berbeleacul.

taklakatuw s. dare de-a rostogolul; dare de-a berbeleacul.

taklaklangan *adj.* dat de-a rostogolul; rostogolit; dat de-a berbeleacul.

taklaklanma s. dare de-a rostogolul; dare de-a berbeleacul.

taklaklanmak *v.i.* a se da de-a rostogolul; a se da de-a berbeleacul.

taklaklay adv. de-a rostogolul; de-a berbeleacul.

taklit s. 1. imitare; imitație; plagiat; plagiere. 2. simulare; prefăcătorie. 3. copie; copiere; plagiat; plagiere; duplicat; duplicare. // •taklit etmek a imita; a copia; a reproduce; a simula. // •kanuniy taklit copie legalizată. •kúldúrúwğí taklit parodie.

taklitresím s. fotocopie. taklitsí s. imitator; plagiator. taklitşílík s. imitare; imitație; plagiat; plagiere.

taklî adj. (arhit.) arcuit; boltit.

takma I. adj. artificial; fals. II. s. 1. dăruire (de podoabe, bijuterii etc.). 2. agățare; aninare. 3. inserție; inserare; implantare; legare; alipire; fixare. 4. adăugare; atașare; alăturare. 5. purtare (de podoabe, bijuterii etc.). 6. (med.) proteză; implant. // •takma șáș perucă. •takma tiş proteză dentară. •tartîm takmasî (gram.) categoria apartenenței.

takmaat s. pseudonim; poreclă.

takmaatlî adj. cu pseudonim; poreclit. takmak I. s. sughiț. II. v.t. 1. a adăuga; a ataşa; a alătura. 2. a-şi pune; a purta (podoabe, bijuterii etc.). 3. a dărui (podoabe, bijuterii etc.). 4. a insera; a implanta; a lega; a alipi; a fixa. 5. a agăța; a anina. // •at takmak a numi; a denumi; a da un nume; a boteza. •boşlîkka takmak ai pune zgardă; a-l supune; a-l subjuga. •kama takmak (tehn.) a împăna.

•kelepşe/kíşen/pîranga

takmak a încătuşa; a înlănțui; a pune în lanțuri. •kuyruguna şengel takmak a se ține coadă după cineva; a-l pune sub urmărire. •lákap takmak a porecli. •moyîndîrîk/buwulga takmak a-i pune gâtar; a-l înjuga; a-l subjuga. •múyúz takmak a pune coarne; a înşela. •níşan takmak (mil.) a decora. •şaltayak takmak a pune piedică. •şerşewege takmak a înrăma. •taj takmak a încorona.

takmaklamak v.i. a sughiţa. takmaklaw s. sughiţ.

takoz s. (tehn.) pană; ic. // •takoz şalmak (tehn.) a împăna.

takozlî adj. (tehn.) împănat. takozșalîngan adj. (tehn.) împănat.

takozṣalma s. (tehn.) împănare. takralgan adj. reparat; remediat. takralîr adj. reparabil; remediabil.

takralmak v.t. a se repara; a se remedia.

takralmaz *adj.* ireparabil; iremediabil. **takramak** *v.t.* a repara; a remedia.

takraw s. reparare; remediere.

takrawğî s. reparator; depanator.
takrawğuluk s. reparare; remediere;
recondiționare.

takrawlî *adj.* reparat; remediat.

takriben adv. aproximativ; circa.

takribiy adj. aproximativ.

takrip s. apropiere. // •takrip
bolmak a se apropia. •takrip
etmek a apropia.

takriplí adj. apropiat.

takrir s. 1. povestire; relatare; expunere. 2. informare; raport. //
•takrir bolmak a se povesti; a se relata; a se expune; a se istorisi.
•takrir etmek a povesti; a relata; a expune; a istorisi.

takrirğí s. povestitor; narator; informator.

takrirli adj. raportat; informat; expus;
relatat.

takrirsadetí s. (*lit.*) subject; intrigă; acțiune.

taksa s. taxă.

taksim s. 1. distribuire; repartizare; împărțire. 2. (mat.) împărțire. //
•taksim bolmak a se distribui; a se împărți; a se separa; a se tranșa.

•taksim etmek a distribui; a împărți; a separa; a tranșa. //
•taksim etîlmez (mat.) indivizibil. taksimbolmama s. (mat.)

taksimbolmama s. (mat. indivizibilitate.

taksimbolmaz adj. (mat.) indivizibil. taksimğî s. 1. distribuitor. 2. (mat.) împărțitor.

taksimlí adj. 1. distribuit; repartizat; împărțit. 2. (mat.) împărțit.

taksimtanîr adj. divizibil.

taksir s. 1. micşorare; reducere. 2. scurtare; prescurtare; abreviere. 3. greşeală; vină; vinovăție; culpă; culpabilitate; contravenție. // •taksir bolmak a se micşora; a se reduce. •taksir etmek a micşora; a reduce.

taksirat s. 1. greşeli; vinovății; culpe; culpabilități; contravenții. 2. micşorări; reduceri. 3. scurtări; prescurtări; abrevieri. // •taksirat ortagî (jur.) complice.

taksiratîndangeşírílgen adj. 1. (jur.) grațiat; amnistiat. 2. iertat; absolvit; scutit; crutat.

taksiratîndangeşírme s. **1.** (jur.) grațiere; amnistie. **2.** iertare; absolvire; scutire; cruțare.

taksiratlî adj. 1. scurtat; prescurtat;
abreviat. 2. greşit; vinovat; culpabil;
contravenient; blamabil; blamat. 3.
micşorat; redus. // •taksiratlî
kîrde cerc vicios.

taksiratlîtutkan s., adj. acuzator.

taksiratlîtutulgan adj. acuzat; bănuit; blamat; incriminat; inculpat; învinuit; suspect.

taksiratlîtutuw s. acuzare; bănuială; blamare; incriminare; inculpare; învinuire; suspectare.

taksiratnîñkaytuwî s. (jur.) recidivă.
taksiratsîz adj. nevinovat; inocent;
candid.

taksiratsîzlîk s. nevinovăție; inocență.

taksiratsîzşîkkan *adj.* dezvinovățit; disculpat.

taksirattangeşírgen *adj.* iertător; îndurător.

taksirattangeşírúw s. 1. (jur.) grațiere; amnistie. 2. iertare; absolvire; scutire; cruțare.

taksirattekrarğîsî s. (jur.) recidivist.

taksirlí *adj.* **1.** micşorat; redus. **2.** scurtat; prescurtat; abreviat. **3.** greşit; vinovat; culpabil; contravenient; blamabil; blamat.

taksirsíz adj. nevinovat; inocent; candid.

taksirsízlík s. nevinovăție; inocență.

taksit s. (fin.) rată. // •taksit men almak a cumpăra în rate. •taksit men ódemek a plăti în rate. •taksit men satmak a vinde în rate.

taksiy s. taxi. // •taksiy boş mî? e liber taxiul?; •taksiy men barîñîz! să mergeți cu un taxi!; •taksiy turagî stație de taxi.

taksiymetre s. taximetru.

takşa s. 1. nişă; firidă; alcov. 2. cotlon; tainiță.

takt s. 1. tact; bun-simţ. 2. (muz.) măsură; timp; tact.

takta s. 1. scândură; stinghie; cherestea. 2. tablă; planșetă. //
•ensíz takta șipcă; leaț; scândurică. •metiy taktasî doagă.
•narus taktasî scândură de brad.
•níșan taktasî (la tir) țintă.
•sargî taktasî (med.) atelă.

•ṣatraş taktasî (sport) tablă de şah. •takta kaplamasî (constr.) cofraj. •taktasî eksík fără o doagă. •torama taktasî tocător (la măcelărie). •yazî taktasî tablă de scris.

takta-agaş s. lemnărie.

takta-bití s. (ent.) plosniță; păduchede-lemn; stelniță (lat., Cimicidae). taktağî s. cherestegiu.

tak-tak interj. cioc!; toc!;

taktakabîrgasî s. (constr.) schelă; schelărie; schelet.

taktakafesí s. (constr.) schelă; schelărie; schelet.

taktalar s., pl. lemnărie; lemne.

taktalîk s. lemnărie.

taktaoymağîsî s. xilograf.

taktaoymasî s. xilogravură.

taktasîzgağîsî s. xilograf.

taktasîzgasî s. xilogravură.

taktik adj. (mil.) tactic.

taktika s. (mil.) tactică. taktikağî s. (mil.) tactician.

taktikalî adj. (mil.) cu tactică; tactic.

taktikauzmanî s. (mil.) tactician.

taktir s. distilare. // •taktir bolmak a se distila. •taktir etmek a distila.

taktirlí adj. distilat.

taktîrmak v.t. 1. a determina să dăruiască (podoabe, bijuterii etc.). 2. a determina să agațe; a determina să anine. 3. a determina să insereze; a determina să implanteze; a determina să lege; a determina să alipească; a determina să fixeze. 4. a determina să adauge; a determina să ataşeze; a determina să alăture. 5. a determina să pună; a determina să poarte (podoabe, bijuterii etc.).

takuniya s. galenți.

takvim s. calenadar.

takvimlí adj. cu calendar.

takviye s. consolidare; întărire. // •takviye bolmak a se consolida; a se întări. •takviye etmek a consolida; a întări.

takviyeğí adj. întăritor; tonic; tonifiant; analeptic; reconfortant; fortifiant.

takviyelí adj. consolidat; întărit.

tala s. 1. luminiş; poiană; rariște. 2. (mil.) ambuscadă.

talak s. 1. (anat.) splină. 2. (med.) antrax; dalac; ciumă; pestă.

talama s. hăituială; hărțuială.

talamak v.t. 1. (d. câini, lupi) a muşca; a ataca; a hăitui. 2. (d. insecte) a pişca; a înțepa. // •kuwalap talamak a hăitui; a prigoni.

talanmak v.i. 1. a fi pişcat; a fi înțepat (de insecte). 2. a fi muşca; a fi atacat; a fi hăituit (de câini).

talaş s. talaş; rumeguş; aşchie.

talaşma s. încăierare (şi fig.). //
 ólím-kalîm talaşmasî luptă pe viață şi pe moarte.

talaşmak *v.i.* a se încăiera; a se bate; a se hăitui reciproc.

talaştîrmak v.t. a determina să se încăiere; a determina să se bată; a determina să se hăituiască reciproc.

talatmak v.t. a asmuți; a stârni; a întărâta.

talatuw s. asmuțire; stârnire; întărâtare.

talaw s. (med.) antrax; dalac; ciumă; pestă.

talawğî s. 1. (mil.) avangardă; cercetaş; diversionist; desant. 2. hăitaş; gonaci.

talawlî adj. (med.) ciumat.

talaz s. val; talaz.

talákat s. elocință; elocvență; oratorie; retorică.

talákatlî adj. cu elocință; elocvent; oratoric; retoric.

talákatşî s. orator; vorbitor.

talda s. refugiu; adăpost.

taldalamak *v.t.* a adăposti; a feri; a proteja.

taldalanağak s. 1. refugiu; adăpost. 2. azil.

taldalangan *adj.* protejat; adăpostit; refugiat.

taldalanma s. adăpostire; ferire; protejare; refugiere.

taldalanmak v.i. a se adăposti; a se feri; a se proteja; a se refugia. //
•barîp taldalanmak a se pripăşi.

taldalatmak v.t. a adăposti; a feri; a proteja.

taldalaw s. protejare; refugiere; adăpostire.

taldalawğî adj. protector; apărător.

taldalīk s. 1. refugiu; adāpost. 2. azil. talday adj. mlādios; suplu; zvelt; ca salcia

taldaymayîşkan adj. mlădios.

talebe s. elev; şcolar. //
•darúlfúnun talebesí student.
•eğnebiy talebeler studenți
străini. •talebe kampî tabără
studențească. •talebeler ğurtî
cămin studențesc. •talebesí úşún
kuwana se bucură pentru elevul
său.

talebelík I. adj. studențesc; școlar. II. s. studenție.

talek s. divort.

taleklí adj. divorțat.

talep s. 1. deziderat; cerință; pretenție;
revendicare. 2. cerere; petiție (şi com.).
// •talep bolmak a fi cerut; a fi
revendicat; a fi reclamat. •talep
etmek a cere; a revendica; a reclama.
// •arzî man talep cerere și
ofertă.

talepkáar s. solicitant; petent.

taleplí adj. 1. pretins; revendicat; solicitat; cerut. 2. post-restant.

talepname s. cerere (scrisă).

talepsíz adj. nedorit; nedoritor. talepsí s. solicitant; petent.

taler s. (unitate monetară) taler.

talhan s. fulgi de ovăz.

Talibe s. (antrop. f., arab.) "Cea care aspiră la cunoaștere".

talih s. 1. soartă; destin. 2. noroc; sansă.

talihlí adj. norocos.

talihsíz adj. nenorocos; ghinionist.

talihsízlík s. nenoroc; neşansă; ghinion; necaz.

talik s. 1. amânare; suspendare. 2. condiționare; stipulare. //
•tatil/talik bolmak a se amâna; a se suspenda. •tatil/talik etmek a amâna; a suspenda.

taliklí adj. 1. amânat; suspendat. 2. conditionat; stipulat.

talim s. învățământ; instrucție (și mil.). // •talim bermek a instrui. // •askerlík talimí (mil.) instrucție militară. •at talimí manej. •talim gemísí (mil.) navă școală.

talimat s. instrucție; directivă; ordin; dispoziție. // •talimat almak a primi instrucțiuni; a se instrui. •talimat bermek a da instrucțiuni. •talimatka uymak

a se conforma. // •feniy talimat instrucțiuni tehnice. •talimatka kóre conform instrucțiunilor.

talimatkauygan adj. conform.

talimatlandîrma s. instructaj.

talimatname s. ordin; dispoziție.

talimatşî adj. poruncitor.

talimlí adj. învățat; instruit.

talimname s. (mil.) regulament.

talip I. adj. doritor; dornic (de...). II. s.petiționar; solicitant. 2. pretendent; aspirant. 3. cumpărător.

Talip s. (antrop. m., arab.) "Cel care aspiră la cunoaștere".

taliy s. 1. noroc; şansă. 2. soartă; destin.

taliyan s. năvod mare; talian.

taliyhálí I. *adj.* întâmplător. II. s. întâmplare; hazard.

taliyhálínden *adv.* întâmplător; prin hazard.

taliylí adj. norocos.

taliysíz adj. nenorocos; ghinionist.

taliysízlík s. nenoroc; neşansă; ghinion; necaz.

talk s. (geol.) talc. // •talk pudrasî pudră de talc.

talkîm s. inflorescență.

talkîn s. sugerare; sugestie.

talkînlî adj. sugestiv.

tallîk s. răchitiş.

tallukat I. adj. înrudit prin alianță; afin. II. s. rudă prin alianță; afin.

tallukatlîk s. înrudire prin alianță; afinitate.

talon s. cupon; talon.

talpînma s. 1. silință; strădanie; osteneală; efort. 2. (fig.) zbatere; palpitatie.

talpinmak v.i. 1. a se sili; a se strădui; a se osteni; a depune efort. 2. (fig.) a se zbate; a palpita.

talpîntî s. 1. silință; strădanie; osteneală; efort. 2. (fig.) zbatere; palpitație.

taltif s. 1. dezmierdare; mângâiere; alintare. 2. răsplată; recompensă; gratificatie.

taltifleme s. 1. răsplată; recompensă; gratificație. 2. dezmierdare; mângâiere; alintare.

taltiflemek v.t. 1. a răsplati; a recompensa; a gratifica. 2. a dezmierda; a mângâia; a alinta.

taltiflengen adj. 1. răsplătit; recompensat; gratificat. 2. dezmierdat; mângâiat; alintat.

taltiflenmek v.i. 1. a fi răsplătit; a fi recompensat; a fi gratificat. 2. a fi dezmierdat; a fi mângâiat; a fi alintat.

taltifleşmek v.i. a se dezmierda; a se mângâia; a se alinta reciproc.

taltiflí adj. 1. dezmierdat; mângâiat; alintat. 2. răsplatit; recompensat; gratificat.

taltifşí adj. dezmierdător; mângâietor; alintător.

talwar s. 1. gheretă; chioşc; boxă; cabină. 2. şopron; umbrar; baracă; hangar. // •şikáyetlí talwarî boxa acuzaților.

tam I. adj. 1. întreg; complet. 2. exact; precis; fix. 3. exact; perfect. II. adv. întocmai; exact. // •maruze tam tuwul adresa nu este completă. •tam basîm ediție completă. •tam bir ay fix o lună. •tam bo sîrada tocmai în acest timp. •tam bo yúzden tocmai de aceea; tocmai din această cauză. •tam kertesinde la timp; la momentul oportun. •tam kondelen (mat.) perpendicular;

perpendiculară. •tam kóndelen sîzîk (mat.) linie perpendiculară. •tam kóndelenlík (mat.) perpendicularitate.

tamada s. furnizor de alimente; persoană care se ocupă de catering.

tamadalîk s. furnizare de alimente;

tamah s. 1. zgârcenie; avariție. 2. lăcomie; aviditate. // •tamah etmek a se lăcomi.

tamahkáar adj. 1. zgârcit; avar; zgârie-brânză. 2. lacom; avid.

tamahkáarlîk s. 1. zgârcenie; avariție. 2. lăcomie; aviditate.

tamak s. 1. (anat.) cerul-gurii; palat. 2. gură de hrănit; membru de familie care trebuie hrănit. 3. hrană; aliment; de-ale gurii. // ullet tamak kîrmak asi drege glasul. • tamak toydîrmak a mânca pe săturate. // •tamak kawgasî luptă pentru existență. •tamak man zewuk şi circ. tamak (lingv.) tartîkawazî consoană palatală. •tamak túkáanî alimentară.

tamakaldî adj. (fon.) prepalatal. //
•tamakaldî tartîgî (lingv.)
consoană prepalatală.

tamakarkasî I. adj. (fon.) dur; velar; legat de palatul moale/de vălul palatului. II. s. (anat.) vălul palatului; omuşor. // •tamakarkasî tartîkawazî (lingv.) consoană velară.

tamaklî adj. hrănitor; nutritiv.

tamakortasî adj. (fon.) moale; palatal; mediu-palatal. // •tamakortasî tartîkawazî (lingv.) consoană mediu-palatală.

tamaksîz adj. nehrănitor.

tamaktoydîrgan adj. 1. consistent; sățios. 2. căruia nu-i este foame; sătul.

tamaktoydîruw s. saţ; saturare.

tamakzewugî s. gust.

tamam I. adj. 1. terminat; isprăvit; gata. 2. întreg; complet. II. interj. 1. gata!; destul!; ajunge!; 2. gata!; porniți!; la drum!; // •tamam etmek a întregi; a împlini; a completa. // •şúndí herşiy tamam mî? acum totul e în regulă?;

tamamî-tamamîna adv. în întregime; complet; întreg; desăvârşit.

tamamlama s. completare; întregire. **tamamlamak** v.t. a completa; a întregi.

tamamlangan *adj.* isprăvit; absolvit; complet; completat; întregit.

tamamlanma s. (gram.) complement; object.

tamamlanmagan adj. neterminat; neîmplinit; neisprăvit; incomplet; partial.

tamamlanmak *v.i.* a se completa; a se întregi.

tamamlanmaykalgan adj. neterminat; neîmplinit; neisprăvit; incomplet; parțial.

tamamlîk s. 1. integritate. 2. (gram.) complement; obiect. // •dolaşkan tamamlîk (gram.) complement indirect. •dolaşmaz tamamlîk (gram.) complement direct.

tamam-tamamîna *adv.* tocmai. tamasa s. şipcă; leaț; scândurică.

tambólgen s. (mat.) divizor; bisectoare. // •ortak tambólgen (mat.) divizor comun. tambólíngen s. (mat.) multiplu.

tambólínmek v.i. (mat.) a se divide. tambólmek v.t. (mat.) a divide.

tambólúwğí s. (mat.) divizor; bisectoare.

tambur s. (muz.) tambur.

tamburina s. (muz.) tamburină.

tamga s. 1. sigiliu; pecete; timbru; marcă aplicată. 2. ștampilă. 3. amprentă. 4. pată; stigmat. //
• ğoklama tamgasî contramarcă.
• parmak tamgasî amprentă digitală. • tamga pulî timbru.

tamgabaskan s. ştampilator; marcator.

tamgağî s. ştampilator; marcator.

tamgalamak v.t. 1. a sigila; a pecetlui. 2. a marca; a însemna; a înfiera. 3. a ştampila; a parafa. 4. a păta; a stigmatiza. // •káát tamgalamak a timbra.

tamgalangan adj. 1. sigilat; pecetluit.
pătat; stigmatizat. 3. marcat; însemnat; înfierat. 4. ştampilat; parafat.

tamgalanmak v.i. 1. a se păta; a se stigmatiza. 2. a se marca; a se însemna; a se înfiera. 3. a se ștampila; a se parafa. 4. a se sigila; a se pecetlui.

tamgalaw s. 1. sigilare; pecetluire. 2.
pătare; stigmatizare. 3. marcare; însemnare; înfierare. 4. ştampilare; parafare.

tamgalî adj. 1. sigilat; pecetluit. 2. marcat; însemnat; înfierat. 3. ştampilat; parafat. 4. pătat; stigmatizat.

tamgan adj. 1. picurat; pătat. 2. lichefiat.

tamgasîzadj.1.nemarcat;neînsemnat.2.netimbrat;neştampilat.3.nepătat;nestigmatizat.tamgawurgans.ştampilator;marcator.

tamğetkílí adj. plenipotențiar.

tamim s. 1. circulară; dispoziție (scrisă). 2. răspândire; difuzare; comunicare.

tamir s. reparare; reparație; renovare; recondiționare. // •tamir etmek a repara; a renova; a reface; a drege. // •kornanîñ tamiri repararea claxonului. •mașinamnî tamir etmek lázîm mașina mea trebuie reparată. •tamir ateliyerî (tehn.) atelier de reparații. •tamir bîrkaș sáát tutar reparația va dura câteva

tamirat s. reparații.

tamirğí s. reparator; depanator; instalator.

tamirkana s. atelier de reparații.

tamirlí *adj.* reparat; restaurat; renovat; reconditionat.

tamîr I. adj. strămoșesc; ancestral. II. s. 1. (anat.) venă; arteră; vas de sânge. 2. (anat.) fibră. 3. (geol., geogr.) filon. 4. (bot.) nervură. 5. (bot.) rădăcină. 6. origine; sursă; proveniență; izvor; obârșie; spiță; descendență. **7.** (mat., lingv.) rădăcină; radical. // •tamîr atmak a prinde rădăcini; a se înrădăcina. •tamîrî tutmak a-l apuca nervii; a se înfuria. •tamîrîn kurutmak a-l a stârpi din rădăcină; a-l extermina. •tamîrîn tartmak a-și trage rădăcinile din...; a se trage din...; a descinde din...; •tamîrîna basmak a călca pe cineva pe nervi. •tamîrîndan sókmek dezrădăcina; a-l extirpa. // •dórtlík tamîr (mat.) rădăcină pătrată. • ğan tamîrî punct nevralgic. • kan tamîrlarî (med.) vase sanguine. • kîlğî tamîrlar (anat.) vase capilare. • maden tamîrî zăcământ. • tamîr işaretî (mat.) semnul radicalului. • terekniñ tamîrî rădăcina pomului.

tamîratkan adj. înrădăcinat; cronic; cronicizat.

tamîratuw s. înrădăcinare; cronicizare.

tamîrdanğî I. adj. radical. II. s.
radicalist.

tamîrdanğîlaşkan *adj.* radicalizat. tamîrdanğîlaşma s. radicalizare.

tamîrdanğîlaşmak v.i. a so radicaliza.

tamîrdanğîlaştîrmak v.t. a radicaliza.

tamîrdanğîlîk s. radicalism.

tamîrdanşîgaruw s. scoatere din rădăcini; smulgere.

tamîrgeñíşlenmesí s. (med.) vasodilatare.

tamîrgeñíşletken adj. (farm.) vasodilatator.

tamîrîşî s. (med.) intravenos.

tamîrîkurutulgan adj. exterminat. tamîrînabasîlgan adj. înfuriat; zbârlit; zgândărit.

tamîrînabasuw s. înfuriere; zbârlire; zgândărire.

tamîrîndankesílgen adj. tăiat din rădăcini; distrus; suprimat; lichidat; abrogat; anulat; desființat.

tamîrîndankesúw s. tăiere din rădăcini; distrugere; suprimare; lichidare; abrogare; anulare; desființare.

tamîrîndansógílgen adj. dezrădăcinat; extirpat.

tamîrîndansógúw s. dezrădăcinare; extirpare.

tamîrîndanşîkkan adj. scos din rădăcini; smuls.

tamîrîntartkan adj. care îşi trage
rădăcinile; provenit; rezultat; derivat.
tamîr-kurtî s. (ent.) coropişnită (lat.,

tamîr-kurtî s. (ent.) coropişniță (lat. Gryllotalpa gryllotalpa).

tamîrkurutkan adj. exterminator.

tamîrkurutmasî s. exterminare. tamîrlangan *adj*. înrădăcinat; cronic.

tamîrlanma s. înrădăcinare.

tamîrlanmak v.i. a se înrădăcina.
tamîrlî adj. 1. (anat.) venos; vascular.
2. fibros. 3. profund; radical. 4. substanțial; principal. 5. înrădăcinat;

rădăcinos.

tamîrlîk adj. (anat.) venos; vascular.
tamîrsap s. (bot.) rizom.

tamîrsertlîgî s. (med.) arterioscleroză.

tamîrşíşmesí s. (med.) varice.

tamîrtabaka s. (anat.) coroidă.

tamîrtaraltkan adj. (farm.) vasoconstrictor.

tamîzdîrîlgan adj. 1. distilat; lichefiat. 2. picurat; pătat.

tamîzdîrîlmak v.i. (chim.) a se distila.
tamîzdîrma s. 1. picurare; ţârâire. 2.
picurare; pătare. 3. distilare; lichefiere.
// •tamîzdîrma ğihazî distilator.
•tamîzdîrma suwî apă distilată.

tamîzdîrmak A. v.i. (d. ploaie) a picura; a ţârâi. B. v.t. 1. a determina să picure; a picura; a păta. 2. a distila; a lichefia.

tamîzdîruwğî s. 1. distilator. 2. pipetă.

tamîzîm s. 1. picătură; strop (şi fig.).2. (med.) picături. // •tamîzîm

kastalîgî (med.) gută; podagră.

tamîzîmlî adj. cu picățele.

tamîzîmlîk s. 1. pipetă. 2. jgheab; burlan.

tamîzîm-tamîzîm I. adj. cu picățele. **II.** adv. picătură cu picătură.

tamîzlîk s. 1. animal de prăsilă. 2. drojdie; ferment; maia.

tamîzmak v.t. 1. a determina să picure; a picura; a păta. 2. (chim.) a distila.

s. 1. picurare; pătare. 2. tamîzuw distilare.

tamla s. 1. picătură; strop (și fig.). 2. (med.) picături. // •akîr tamla kanga kadar până la ultima picătură de sânge. •bir tamla un pic. •tamla kadar da bolsa puțin. câtusi de •tamlasî $kalmad\hat{\imath}$ nu a mai rămas niciun pic. tamlalî adj. cu picățele.

tamlalîk I. adj. de picătură; picurat. II. s. picurătoare. // •tamlalîk íşesí flacon.

tamlama s. grup; grupare; tacâm; serviciu; trusă.

tamlangan s., adj. (gram.) determinat. tamla-tamla I. adj. cu picățele. II. adv. picătură cu picătură.

tamlatkan s., adj. (gram.) determinant.

tamlîk s. plenitudine; precizie.

tamma s. 1. picurare; pătare. 2. lichefiere.

tammak v.i. 1. a picura; a păta. 2. (d.ploaie) a picura; a țârâi. 3. (d. gaze) a se lichefia.

tampon s. (tehn., med.) tampon.

tamponsúrme s. (med.) tamponare.

tamponsúrúlgen adi. (med.) tamponat.

tamponwurulgan adi. (med.) tamponat.

tamponwuruw s. (med.) tamponare. tamsayî s. (mat.) număr întreg.

tamtaksimğí s. (mat.) divizor; bisectoare.

tamtam s. (muz.) tam-tam.

tamuw s. 1. iad; infern. 2. picurare; pătare.

tana s. vițel înțărcat; mânzat; junc.

tanağî s. văcar; vițelar.

Tana-Kóy/Tana-Góy s. (topon.) Nicolae Bălcescu (jud. Constanța).

s. (ent.) coropișniță tanamurunî (lat., Gryllotalpa gryllotalpa).

tanaotlatkan s. văcar; vițelar.

tanaw s. (anat.) nară.

Tanay s. (hidron.) Don.

tandîr s. vatră; cuptor (în pământ).

tane I. adj. (fiz.) atomic. II. s. 1. bucată; exemplar. 2. bob; grăunte. 3. granulă; fărâmă. 4. (fiz.) atom. // •bírkaş tane câteva bucăți. •ekí şeker tanesí două bucăți de zahăr. •kaş tane? câți?; •tane erkesí atomică. energie ózegí/şegírdegí nucleu atomic. •úş músúr tanesí trei boabe de porumb.

taneden adj. granulat.

taneleme s. granulare.

tanelemek v.t. a granula.

tanelengen adj. granulat.

tanelenmek v.i. a se granula.

tanelí adj. 1. granulat. 2. (fiz.) atomic. // •tanelí patlatma (mil.) bombă atomică.

tanelík s. granulație; granulozitate. granulă; fărâmă; taneşík fărâmitură.

tane-tane adj. bob cu bob; bucată cu

bucată.

tango s. tango.

tangent adj. (mat.) tangent.

tangenta s. (mat.) tangentă.

tanin s. (chim.) tanin.

tanîgan adj. cunoscător.

tanîk s. 1. martor. 2. (fig.) mărturie; dovadă. // •tanîk bolmak a fi martor. •tanîk şakîrmak (jur.) a cita ca martor. // •kórgen tanîk martor ocular. •korînma tanîgî (jur.) martorul apărării. •tanîk ifadesi (jur.) depoziție. •tanîk tîñlanmasî (jur.) audierea martorilor.

tanîklî adj. cu martor; asistat; privit. tanîklîk s. mărturie.

tanîkşakîrîlgan adj. (jur.) citat.

tanîkşakîrmasî s. (jur.) citare; citație. tanîlgan adj. 1. cunoscut; ştiut. 2. renumit.

tanîlma s. notorietate.

tanîlmagan adj. 1. neştiut; nepopular; necunoscut. 2. contestat: nerecunoscut; respins; renegat. // •tanîlmagan topraklar pământ necunoscut.

tanîlmak v.i. 1. a fi cunoscut; a fi vestit. 2. a se ști; a se cunoaște. 3. a se recunoaște; a se deosebi. 4. a se distinge; a se identifica. 5. a se cunoaște; a se remarca.

tanîlmama s. anonimat.

tanîlmamak v.i. a se contesta; a nu se recunoaște; a se respinge; a se renega.

tanîlmaykalgan adj. 1. neştiut; nepopular. 2. contestat; nerecunoscut; respins; renegat.

tanîma s. cunoaștere.

adi. tanîmagan contestatar: nerecunoscător.

tanîmak v.t. 1. a cunoaște; a ști. 2. a recunoaște; a deosebi. 3. a distinge; a identifica. 4. a accepta; a admite; a fi de acord (cu...). // •hakkîn tanîmak a recunoaște drepturile cuiva; a-i plăti osteneala; a-l retribui. • yakîndan tanîmak a cunoaşte pe cineva de aproape. // •ğenábíñíz onî tanîysîñîz mî? dumneavoastră îl cunoasteti?: • ğenábísín kórmekten tanîyman pe dumneaei o cunosc din vedere. • nutuk tutkan kişini tanîysîñ mî? îl cunoști pe cel care ține cuvântarea?:

tanîmakabiliyetíbílímğísí s. (fil.) gnoseolog.

tanîmakabiliyetíbílímí (fil.)

gnoseologie. tanîmakabiliyetíbílímlí adi. (fil.) gnoseologic.

tanîmama s. contestatie: necunoaștere; nerecunostință;

respingere; renegare; tăgadă. tanîmamak v.t. a contesta; a nu

recunoaște; a respinge; a renega; a tăgădui. // •kasabanî tanîmayman nu cunosc orașul. • kasabanî •yok, ğenábísín tanîmayman nu, pe dumnealui nu-l cunosc.

tanîmanazariyeğísí gnoseolog.

tanîmanazariyelí adi. gnoseologic.

tanîmanazariyesî s. (fil.) gnoseologie. tanîmlama s. definire; precizare.

tanîmlamak v.t. a defini; a preciza. tanîmlangan adj. definit; precizat.

tanîmlanmagan nedefinit; adj. neprecizat.

tanîmlanmak v.i. a se defini; a se

tanîmlanmama s. nedefinire.

s. cunoscut; cunoștință tanîş (persoană).

anîşma s. sfătuire; consultare; cunoştință. // •ğínísiy tanîşma (med.) relație sexuală. •tuwgan tanîsma arasînda ğínísiy tanîşma

tanîşmak v.i. 1. a se sfătui; a se consulta. 2. a se prezenta; a face cunostință ſси cineva). •tanîşkanîmîzga memnun

boldîm îmi pare bine de cunoștință. tanîşman s. consilier.

tanîştîrmak v.t. a recomanda; a prezenta pe cineva cuiva; a face cuiva cunostintă cu cineva.

tanît s. probă; dovadă.

tanîtîlgan *adj.* prezentat.

tanîtlama s. probare; dovedire; demonstrare.

tanîtlamak v.t. a proba; a dovedi; a demonstra.

tanîtlangan adj. demonstrat; probat; dovedit.

tanîtlanmak v.i. a se proba; a se dovedi; a se demonstra.

tanîtma s. recomandare; prezentare. // •ğihaznîñ tanîtma ilanî instrucțiuni de folosire a aparatului. •tanîtma ilanî prospect. •tanîtma yazuwlarî generic (de film).

tanîtmak v.t. a face cunoscut; a prezenta; a recomanda. // •kalkka tanîtmak a populariza. • ózín tanîtmak a se prezenta; a se face cunoscut. // •ózímní tanîtayîm! să mă prezint!;

tank s. 1. (mil.) tanc. 2. cisternă; rezervor. // •tanknî totîrîñîz făce-ți-mi plinul rezervorului.

tanker s. tanc petrolier.

tankîldagan adi. zornăitor: zăngănitor; zdrăngănitor.

s. zornăit; zăngănit; tankîldama zdrăngănit.

tankîldamak v.i. a zornăi; a zăngăni; a zdrăngăni.

tankîldatmak v.t. a determina zornăitul; a determina zăngănitul; a determina zdrăngănitul.

tankîltî s. zornăit; zăngănit; zdrăngănit.

tankkakarşî adj. antitanc.

tanklî adj. cu rezervor; cu cisternă; cu tancuri. // $\bullet tankli$ vagon vagon cisternă.

tankşî s. tanchist.

tankwurgan adj. (mil.) antitanc. // •tankwurgan zewzek (mil.) armă antitanc.

tannan adj. cu rezonanță; vibrant.

tannanlîk s. rezonanță.

tantal s. (chim.) tantal.

tantana s. grandoare; pompă; somptuozitate.

tantanalî adj. pompos.

adj. grandios; pompos; tantanlî somptuos.

Tanzaniye s. (topon.) Tanzania.

tanzaniyelí s., adj. tanzanian.

tanzifat s. salubritate.

tanzim s. 1. orânduire; organizare; aranjare. 2. reglementare; aranjare. // •tanzim bolmak a se orândui: a se organiza; a se aranja; a se regla. •tanzim etmek a orândui; a organiza; a aranja; a regla.

tanzimat s. reforme; prefaceri.

tanzimatbolîr adj. reformabil.

tanzimatbolmaz - tarafsîzlaşkan tanzimatbolmaz adj. nereformabil. tanzimatlî adj. reformat; schimbat; modificat. tanzimatsîz adi. nereformat: neschimbat; nemodificat. tanzimatşî s. reformator. tanzimattanîr adj. reglabil. tanzimlí s. 1. reglementat; aranjat. 2. orânduit; organizat; aranjat. tañ s. 1. zori; auroră. 2. minune; miracol; splendoare; mirare; surpriză. // •tañ atmak a se revărsa zorile. // •tañ ata se luminează; se crapă de ziuă. taň-bataň adv. din zori în zori. tañda adv. în zori. tañdan adv. din zori. tañdan-tañga adv. din zori în zori. tandîr s. bazin; piscină; havuz. tañga adv. pentru zori. tangaşîk adv. până în zori. tañlagan adj. mirat; surprins; nedumerit. tañlamak v.i. a se mira; a se minuna; a fi surprins. tañlay s. (anat.) cerul-gurii; palat. //
•tañlay tartîkawazî (lingv.) consoană palatală. tañlayaldî adj. (fon.) prepalatal. // •tañlayaldî tartîgî consoană prepalatală. tañlayarkasî I. adj. (fon.) dur; velar; legat de palatul moale/de vălul palatului. **II.** s. (anat.) vălul palatului; •tañlayarkasî omuşor. // tartîgî (lingv.) consoană velară. •tañlayarkasî tartîkawazî (lingv.) consoană velară. tañlayortasî adj. (fon.) moale; palatal; mediu-palatal. // •tañlayortasî tartîkawazî (lingv.) consoană mediu-palatală. tañlî adj. mirat; surprins; nedumerit. tañrî I. adj. sacru; divin; dumnezeiesc. II. s. zeu; divinitate. Tañrî s. (relig.) Dumnezeu. // • Tañrî katînîzda bolsîn! Dumnezeu cu voi!: tañrîbergen s. har. tañrîbílímğísí s. teolog. tañrîbílímí I. adj. teologic. II. s. teologie. // •tañrîbílímí doktorî doctor în teologie. tañrîbílímlí adj. teologic. tañrîğî adj. divin. tañrîğîlîk s. (fil.) teism. tañrîkayral adj. providențial. tañrîlaştîrma s. divinizare. tañrîlaştîrmak v.t. a diviniza. tañrîsîz I. adj. 1. necredincios. 2. neruşinat; necinstit. II. s. ateu. tañrîsîzlîk s. ateism. tañrîsa s. zeiță. // •ilham tañrîşasî muză. Tañrî-Verdí s. (topon.) ("Domnul a dat") Tariverde (jud. Tulcea). adj. minunat; miraculos; splendid; superb; surprinzător. tap adv. 1. tocmai; hăt; deja; până la...; 2. aproape că...; cât pe ce să...;

kóríne se vede hăt departe.

ğekmek a grăpa.

tapa s. dop; buşon; astupătoare.

tapanğegilgen adj. boronit; grăpat.

tapanğegúw s. boronire; grăpare.

tapanlamak v.t. a grăpa; a boroni.

tapanlama s. grăpare; boronire.

mai-mai să...; // •tap soñda yetiştik în sfârşit am ajuns. •tap sonda/sonînda în sfârșit; în fine; în cele din urmă. •tap uzaklarda tapan s. grapă; boroană. // •tapan

tapanlangan adj. grăpat; boronit. tapmak a-şi găsi sfârşitul. •şúyuw tapmak a fi divulgat; a fi dat pe față; tap-atap s. tropăit. a fi dat în vileag; a fi dezvăluit.
•tutağak ğolîn tapmak a-şi tapet s. tapet. tapir s. (zool.) tapir (lat., Tapirus americanus; Tapirus indicus). găsi calea; a se orienta. • uygun tapmak a găsi de cuviință; a crede adj. dependent; subordonat; tapiy că e potrivit; a îngădui; a recomanda. subjugat; supus. // •ózíne tapiy etmek a-și trece în subordine; a •vuğut tapmak a se construi; a subordona. •tapiy etmek a lua ființă. •vukuw tapmak a se subordona; a subjuga; a supune. // întâmpla; a avea loc. •vusul •tapiy millet (pol.) națiune subjugată. •tapiy sóz (gram.) tapmak a sosi; a veni; a ajunge. // •bíz barganşîk sáát sekízní cuvânt subordonat. taptîk până s-ă ajungem noi s-a tapiybolmama s. sfidare; insolență. făcut ora opt. • kaydan tabayîm? tapiybolmaz adj. 1. sfidător; insolent. de unde să găsesc?; •zorî bolsa 2. nestăvilit. mení taba dacă are nevoie mă tapiyet 1. dependență; găsește. s. subordonare; subjugare; supunere; s. ghicitoare; cimilitură; tapmasa apartenență. 2. cetățenie. rebus; enigmă. tapiylí adj. dependent; subordonat; tapmaz adj. care nu găsește. tapşîrîk s. exercițiu; instrucție. subjugat; supus. tapiylík s. 1. dependență; tapşîrîklî adj. exersat; instruit. subordonare; subjugare; supunere; taptagan adj. care încalcă; care apartenență. 2. cetățenie. tasează. tapî s. idol. taptak adj. călcat; bătătorit; întărit; tapîn adj. dependent; subordonat;
subjugat; supus. // •kanunga tasat. taptalama s. călcare în picioare; tapîn bolmak a se supune legii; a încălcare; tasare. respecta legea. taptalamak v.t. a călca în picioare; a tapînak s. altar; sanctuar; templu. încălca; a tasa. tapînbolmama s. sfidare; insolență. taptalgan adj. 1. călcat în picioare; încălcat; tasat. 2. forjat. tapînbolmaz adj. 1. nestăvilit. 2. sfidător; insolent. taptalmak v.i. a fi călcat în picioare; a tapînlîk 1. fi încălcat. // •añlaşmalar dependentă; s. subordonare; subjugare; supunere; apartenență. **2.** cetățenie. taptalmaz acordurile nu pot fi încălcate. tapînma s. 1. idolatrizare; cult. 2. taptama s. călcare în picioare; încălcare; tasare. // •anayasa adorație; venerație. tapînmak v.i. 1. a idolatriza. 2. a taptamasî încălcarea constituției. adora; a venera. **3.** (relig.) a se taptamak v.t. a călca în picioare; a încălca; a tasa. // •kanunnî închina. taptamak a încălca legea. tapîrdama s. tropăit; tropot. tapîrdamak v.i. a tropăi. taptaw s. călcare în picioare; tapîrdatmak v.t. a determina să încălcare; tasare. // •kanun tropăie. taptawî (jur.) infracțiune. tapîrtî s. tropăit; tropot. tap-taze adj. foarte proaspăt; foarte tapîz I. adj. profilactic. II. s. profilaxie. fraged. tapîzğî adj. profilactic. taptîk s. copil abandonat; copil găsit. tapîzkana s. carantină. tap-tup I. interj. trop!; II. s. tropăit. tapkîr s. (la şa) chingă; cingătoare. tapuw s. titlu de proprietate; cadastru. tapmagan adj. care nu găsește. tar adj. 1. strâmt; îngust. 2. (fig.) s. ghicitoare; cimilitură; limitat; restrâns; mărginit; strict. // tapmağa •kolî tar bolmak a avea mână rebus; enigmă. tapmağalî adj. enigmatic. strânsă; a fi zgârcit; a fi avar. •tarda tapmak v.t. 1. a găsi; a întâlni. 2. a tabîlmak a fi la strâmtoare; a fi în descoperi; a afla. 3. a nimeri; a da încurcătură; a fi în impas. •targa peste...; 4. a naște. 5. (d. oră) a se face buwmak a strânge pe cineva cu uşa; ora. // •ara tapmak a prinde a-l constrânge; a-l obliga. •targa momentul/prilejul. •bala tapmak kelmek a ajunge la strâmtoare; a a naşte. •belasîn tapmak a-şi intra în încurcătură; a intra în impas; găsi beleaua; a se vârî în bucluc; a da a fi obligat; a fi constrâns. // •bir ğolî bar amma tar există o de dracul. •deñgesín tapmak a soluție dar cu şanse mici. • **ğol tar** se echilibra. •fîrsat tapmak a prinde ocazia. • ğerin tapmak a-şi drumul este îngust. $\bullet i$ i i tarnerăbdător. •tar geşiş defileu. •tar kópir punte. •tar sokak uliță; ulicioară. •tar găsi locul; a se localiza. • ğolînşáresín tapmak a afla chip și cale; a găsi o soluție. •halás tapmak a se elibera; a scăpa. •iltiyam sozîkawaz/seslí/únlí (lingv.) tapmak a se cicatriza. •inkiraz vocală închisă. taraf s. 1. parte; direcție; sens. 2. loc; ținut; regiune. 3. margine; latură. 4. tapmak a se ruina; a decădea; a apune. •istikametín tapmak a se orienta; a se direcționa. • karar grup; grupare; parte (și jur.). // tapmak a se hotărî; a se stabiliza; a •muharip taraflar (mil.) părți •muhasîm taraf se echilibra. •kolayîn tapmak a-l beligerante. adversă. uşura; a-l facilita. •motif tapmak partea mukavele a pretexta. • nihayet tapmak a se taraflarî părți contractante. termina; a se sfârși. •oylap tapmak a inventa. •şáresín taraflî s., adj. părtinitor. taraflîk s. părtinire. adj. imparțial; neutru. // tapmak a-i găsi soluția; a-l rezolva. tarafsîz • şifa tapmak a se vindeca; a se •tarafsîz **ğínís** (gram.) genul

neutru.

tarafsîzlaşkan adj. neutralizat.

lecui. •soñ tapmak a lua sfârșit; a

se termina; a se isprăvi. •soñîn

tarafsîzlaştîrma s. neutralizare. tarafsîzlaştîrmak v.t. a neutraliza.

tarafsîzlîk s. imparțialitate; neutralitate.

taraftar s., adj. susținător; partizan; aderent; suporter.

taraftutkan adj. părtinitor.

taraftutuw s. părtinire.

tarak s. 1. pieptene. 2. (tehn.) darac. 3. (la războiul de țesut) spată. 4. (orn.) creastă. 5. (iht.) branhie. 6. (anat.) 7. metacarp: metatars. scoică: moluscă.

tarakan s. (ent.) şvab; gândac-debucătărie (lat., Blatta orientalis; Periplaneta orientalis).

tarakbatmaz adj. (d. păr) des; stufos. taraklama s. 1. dărăcire; dărăcit. 2. dragare.

v.t. 1. a dărăci; a taraklamak scărmăna; a pieptăna (lâna). 2. a draga.

taraklî adj. (d. păsări) moțat.

tarakóz s. (mitol.) ciclop.

tarakşî s. pieptănar.

taralgan adj. strâmtorat; îngustat.

taralma s. strâmtare; îngustare.

taralmagan adj. nepieptănat.

taralmak v.i. 1. a se strâmta; a se îngusta; a se strânge. 2. (fig.) a se micşora; a se diminua.

taralmaykalgan adj. nepieptănat. taraltmak v.t. 1. a strâmta; a îngusta.

2. (fig.) a micşora; a diminua. taram s. 1. şuviță. 2. (electr.) liță.

tarama s. 1. dărăcire; scărmănare. 2. scotocire; căutare; descindere. 3. pieptănare; coafare. 4. dragare.

taramak v.t. 1. a draga. 2. a pieptăna; a coafa. 3. a dărăci; a scărmăna. // yerlerní karap • alau taramak a scotoci peste tot; a răscoli cerul și pământul.

taramîş s. (anat.) tendon.

tarangan adj. 1. dărăcit; scărmănat. 2. pieptănat; coafat. 3. dragat.

taranmak v.i. 1. a se pieptăna; a se coafa. 2. a fi dragat.

taraw s. 1. dragare. 2. pieptănare; coafare. 3. dărăcire; scărmănare. 4. scotocire; căutare; descindere. •akṣam tarawî coafură de seară.

•deñíşmez taraw ondulatie permanentă. yúksek taraw coafură înaltă.

tarawğî s. coafor.

tarawlî adj. 1. dărăcit; scărmănat. 2. dragat. 3. pieptănat; coafat.

tarawsuz adj. 1. nepieptănat; necoafat. 2. nedărăcit; nescărmănat. 3. nedragat.

taravgan adj. diminuat; îngustat; strâmtorat; micşorat.

s. diminuare; îngustare; tarayma strâmtorare.

taraymak v.i. 1. a se strâmta; a se îngusta; a se strânge. 2. (fig.) a se micşora; a se diminua. // •solîşî taraymak a i se tăia suflarea.

taraytmak v.t. **1.** a strâmta; a îngusta. **2.** (fig.) a micşora; a diminua.

taraytuwğî adj. limitativ. taraz s. 1. cumpănă; instalație de scos

apa. 2. (geogr.) cumpăna apelor. tarbaka s. (zool.) marmotă (lat.,

Arctomys marmota). tarda adv. la strâmtoare. // •başî tarda kalmak a fi la strâmtoare; a

fi în impas. tardatabîlgan adj. aflat în impas; încurcat.

tardatabîlmasî s. impas; încurcătură.

taret s. (mil.) turelă.

targabuwulgan adj. constrâns; obligat.

targabuwuw s. constrângere; obligare; impunere.

targakelgen adj. constrâns; obligat; nevoit.

tarğol s. cărare; potecă.

tarğolşîk s. (dim.) cărăruie; potecuță. tarğúrek(lí) adj. biet; sărman; nefericit.

tarğúreklík s. nefericire.

tarh s. 1. (mat.) scădere. 2. impunere; aplicare de impozite. 3. strat de flori;

tarhana s. (gastron.) supă cu pesmeți. tarif s. explicare; descriere; definire. // •tarif bolmak a fi explicat; a fi descris; a fi definit. •tarif etmek a explica; a descrie; a defini. // •tarif etílmez inexplicabil.

tarifbolmaz indescriptibil; inexplicabil.

tarife s. 1. tarif; listă de prețuri. 2. prospect. 3. (în transp.) orar; mers. // •sáát tarifesí orar. •tren tarifesí mersul trenurilor.

tarifetúwğí adj. explicativ. tarifkekelmez adj. indescriptibil.

tariflí adj. explicat; descris; definit. tarifsíz adj. inexplicabil; indescriptibil; nedefinit.

tarifsízlík s. nedefinire.

tarih s. 1. dată calendaristică. 2. istorie. // •tarih salmak/atmak a data; a pune data.

tarihatuw s. datare.

tarihbaşî s. preistorie.

tarihiy adj. istoric. tarihlí adj. datat; cu data de...;

tarihname s. 1. cronică; letopiseț. 2. anale

tarihnameğí s. cronicar; analist.

tarihsíz adj. nedatat; fără dată.

tarihșe s. istoric; istorie. tarihşí s. istoric; istoriograf.

tarihşílík s. istoriografie.

tarik s. drum; cale; călătorie; voiaj; metodă; procedeu.

tarikat s. (relig., la musulmani) ordin;

tarikatşî s. sectant.

tarikatşîlîk s. sectarism.

arîm s. agricultură. // •tarîm işçisi (agr.) muncitor agricol. tarîm •tarîm maşinasî (agr.) maşină agricolă. •tarîm múhendisí inginer agronom. •tarîm sanayesí industrie agricolă. •tarîm úrúní produs agricol.

tarîmbílímğísí s. agronom.

tarîmbîlîmî s. agronomie. tarîmbîlîmlî adj. agronomic.

tarîmfení s. agrotehnică. tarîmğî s. agricultor.

tarîmğîlîk s. agricultură.

tarîmşî adj. agrar.

tarîmuzmanî s. agronom.

tarîmuzmanlîgî s. agronomie. tarkafalî adj. (d. oameni) tont; capsec.

adj. 1. putred; stricat; tarkalgan alterat; cariat. 2. (fig.) viciat; defectuos; şubred.

tarkalmak v.i. 1. (med.) a se învineți. 2. a putrezi; a se altera; a se strica; a se caria. 3. (fig.) a se şubrezi.

tarkaltmak v.t. a determina să putrezească; a determina să se altereze; a determina să se strice.

tarkaltmama s. păstrare în stare nealterată; conservare.

tarkaltmamak v.t. a păstra nealterat; a conserva.

s. 1. putrezire; alterare; tarkaluw carie. 2. putregai.

tarkazanslî adj. cu profit mic; neprofitabil.

tarkelírlí adj. cu venituri mici; neprofitabil.

tarkun I. adj. gras; obez. II. s. (bot.) tarhon; sagna-calului (lat., Artemisia dracunculus).

tarkunluk adj. obezitate.

tarkut adj. mare; voinic; vânjos.

tarkutşa adv. voiniceşte.

tarla s. câmp; tarla; țarină; pământ arabil; teren agricol. // •tarla
aşmak a desţeleni; a ara. •tarla súrmek a ara. // • mayîn tarlasî (mil.) câmp de mine.

tarlaasuw s. arat; desțelenire; desfundare.

tarlafení s. agrotehnică.

tarlağî s. agricultor.

tarlağîlîk s. agricultură.

tarlahoğalîgî I. adj. agronomic. II. s. agronomie.

tarlahoğasî s. agronomie.

tarla-îşanî s. (zool.) şoarece-de-câmp (lat., Microtus arvalis).

tarlasúrme s. arat.

tarlaşmak v.i. a se strâmta; a se îngusta; a se micsora; a se diminua.

tarlîk s. 1. îngustime. 2. lipsuri; strâmtorare. **3.** limitare; restrângere; mărginire; strictețe; criză. // •naktiy tarlîk criză financiară. •nefes tarlîgî (med.) astmă. •tasarruf tarlîgî criză economică. •zaman tarlîgî criză de timp.

tarlî-marlî adj. anihilat; înfrânt.

tarmak s. creangă; cracă; ramură; ram.

tarmaklamak v.t. a ramifica; a bifurca.

tarmaklangan adj. ramificat; bifurcat. tarmaklanma ramificare; s. ramificație; bifurcare; bifurcație.

tarmaklanmak v.i. a se ramifica; a se bifurca.

tar-mar s. anihilare; înfrângere completă. // •tar-mar etmek a distruge; a nimici; a anihila.

 adv. deodată; instantaneu; subit; pe neașteptate. II. interj. pleosc!; trosc!; poc!; pac!; bang!;

tarsîldama s. plesnitură; trosnet.

tarsîldamak v.i. a plesni; a trosni. tarsîldatmak v.t. a determina să plesnească; a determina să trosnească.

tarsîltî s. plesnitură; trosnet.

tarsîngan adj. strâmtorat; plictisit.

tarsînma s. strâmtorare; plictiseală. tarsînmak v.i. a se simți strâmtorat; a se plictisi.

tarsîygan adj. strâmtorat; plictisit.

tarsîyma s. strâmtorare; plictiseală.

tarsîymak v.i. a se simți strâmtorat; a se plictisi.

tarșîn s. scorțișoară.

tarșînlî adj. cu scorțișoară.

tart s. izgonire; alungare; excludere; eliminare.

tartar adj. răbdător; îndurător.

tartarlîk s. (în pictură) nuanță; tentă; tuşă; ton. // •renk tartarlîgî (în pictură) nuanță; tentă; tușă; ton.

tartaș s. cântar; balanță; cumpănă. tartatan adj. răbdător; îndurător.

tartetmek v.t. 1. a goni; a izgoni; a alunga. 2. a exclude; a elimina. 3. a alunga; a goni; a exclude; a elimina; a

I. adj. retras; micşorat; îngustat. II. s. (lingv.) consoană. //
•koşakerinli tartîk (lingv.) bilabială. consoană

•tañlayaldî/tamakaldî

tartîgî (lingv.) consoană prepalatală. •tañlayarkasî/tamakarkasî

tartîgî (lingv.) consoană velară.
•tîlkanatî tartîgî (lingv.) (lingv.) consoană laterală. • tiş tartîgî consoană (linav.) dentală. •yarîkapalî tartîk (lingv.) consoană semioclusivă.

tartîkawaz s. (lingv.) consoană. // tartîkawazî (lingv.) consoană nazală.

•ğîmşak/mayîşkak

tartîkawaz (lingv.) consoană •kapalî tartîkawaz moale. consoană oclusivă. • kaskattî/sem-sert tartîkawaz (lingv.) consoană extradură. •kekírdek/gîrtlak

tartîkawazî (lingv.) consoană postvelară. • kîsîk tartîkawaz (linav.) consoană constrictivă. • ótken tartîkawaz (lingv.) consoană sonoră. • ótmegen tartîkawaz (lingv.) consoană surdă. •sert/kattî tartîkawaz (lingv.) consoană dură. •tañlay/tamak tartîkawazî consoană palatală. (linav.)

•tañlayortasî/tamakortasî tartîkawazî (lingv.) consoană mediu-palatală. •tartîkawaz uyumî (lingv.) armonie consonantică. •tílşík/kíşketíl/tañlayarkasî /tamakarkasî

(lingv.) tartîqî/tartîkawazî consoană velară. • tírildeme tartîkawazî (lingv.) consoană vibrantă. •tíş-erín tartîkawazî consoană labiodentală. uuwak tartîkawazî (lingv.) consoană alveolară.

tartîlaalgan adj. tolerabil; suportabil. tartîlaalîr adj. ponderabil.

tartîlaalma s. ponderabilitate.

tartîla-tartîla adv. timid; retras.

tartîlgan adj. 1. care se abține; care se reține; retras; stingher. 2. măcinat; râșnit; tocat. 3. măsurat; cântărit. 4. tras; retras; mişcat; deplasat. 5. retractabil. // •tartîlgan abținere (de la vot).

tartîlgansóz adj. retractat. tartîlîp-ketken adj. plecat; retras.

tartîlîp-ketme s. plecare; retragere. tartîlîp-turma s. retragere; izolare; abtinere.

tartîlîr adj. 1. (gram.) declinabil. 2. tolerabil; suportabil.

tartîlma s. 1. abținere. 2. retragere; evitare; evaziune (și mil.). // •ísím tartîlmasî (gram.) declinare.

tartîlmagan adj. nereținut.

tartîlmak v.i. 1. a se cântări; a se trage. 2. a se abtine: a demisiona: a-si da demisia. 3. (d. ape) a seca. 4. a se retrage; a da înapoi. 5. a fi suportat; a fi răbdat. 6. a se inhala. 7. (gram.) a se declina; a se conjuga. 8. a se micşora; a se îngusta. // $\bullet \check{g}agaga$ tartîlmak a se da la o parte.
•kabîgîna tartîlmak a se închide în sine; a se închista; a se izola. •kenarga tartîlmak a se da la o parte; a se retrage. •ortalîktan tartîlmak a se retrage din circuit; a dispărea. •soyîndan tartîlmak a descinde

din...; a se trage din...; a proveni din...; // •kura kaşan tartîla? când vor avea loc tragerile la sorți?;

tartîlmamak v.i. a nu se retrage; a se deda la

tartîlmaz adj. insuportabil.

tartîlmaz-kalmaz adj. nereţinut. tartîluw s. abținere.

tartîm s. 1. (muz.) ritm; măsură. 2. tragere; retragere; ridicare. 3. (fiz.) atracție. 4. (gram.) conjugare. 5. 6. flexiune. (linav.) (gram.) apartenență. // •tartîm takmasî (gram.) categoria apartenenței.

tartîmlama s. (gram.) conjugare. tartîmlamak v.t. (gram.) a conjuga. tartîmlangan adj. (gram.) conjugat. tartîmlanmak v.i. (gram.) a se

conjuga. tartîmlî

artîmlî adj. 1. (muz.) ritmat;
cadenţat. 2. (lingv.) flexionar. //
•tartîmlî tîller (lingv.) limbi

tartîşîlgan adj. disputat; discutat; dezbătut; deliberat.

tartîşîlmak v.i. 1. a se disputa. 2. a se discuta; a se dezbate; a se delibera. tartîşîp-şakalaşma s. hârjoneală.

tartîşma s. 1. controversă; dispută; polemică. 2. discuție; dezbatere; deliberare. // •bílímğí tartîşma dezbatere științifică.

tartîşmak v.t. 1. a-şi măsura puterile; a se lua la întrecere în luptă. 2. a discuta; a dezbate; a delibera; a disputa. 3. a se trage reciproc; a-și măsura puterile. // •tartîşîp şakalaşmak a se hârjoni.

tartîşmalî adj. 1. disputat; discutabil; controversat. 2. controversat; disputat; polemic.

tartîşmasîz adj. fără discuție; indiscutabil.

tartkan adj. răbdător.

tartkîş s. sertar.

tartkîşlama s. tragere; zgâlţâire; hâţânare.

tartkîşlamak v.t. a trage de...; a zgâlţâi; a hâţâna.

tartlî adj. izgonit; alungat; exclus; eliminat.

tartma s. 1. cântărire; cântărit. 2. greutate; pondere. 3. măsură (și lit.). **4.** raft; poliță. **5.** gheată; bocanc; ciubotă. **6.** sertar. **7.** cântar; balanță; cumpănă. 8. (astr.) zodia balanței. // •et tartma maşinasî maşină de tocat. •ódeme tartmasî balanță de plăți. •tartma ayakkabîsî bocanc; ciubotă. •tartma kuwatî forță de atracție.

tartmagan adj. neatractiv.

tartmağa s. sertar.

tartmak A. v.i. 1. a cântări; a fi în greutate de...; 2. a semăna; a aduce cu...; 3. a se micşora; a se îngusta. 4. (d. culori) a bate spre. B. v.t. 1. a cântări. 2. a balansa; a legăna. 3. a cumpăni; a chibzui. 4. a examina; a cerceta; a investiga; a studia (amănunțit). 5. a trage; a retrage; a mişca; a deplasa. 6. a inhala. 7. a retrage; a rechema. 8. a lovi; a bate. 9. a ridica; a trage în sus. 10. a suporta; a răbda; a se chinui. 11. a trasa; a marca. **12.** (gram.) a conjuga. **13.** (gram.) a declina. **14.** a măcina; a râșni. 15. (fig.) a îmbia; a ademeni. // •ağîsîn tartmak a trage • anaşa ponoasele; а suferi. tartmak a fuma haşiş; a fuma canabis. •awur tartmak

precumpăni. bírden almak a smuci. •dîkkatka tartmak a atrage atenția; a pune în vedere. •esín tartmak a respira; a răsufla; a sufla. \bullet et tartmak a toca carne. • eziyet tartmak a suferi; a se chinui. •gam tartmak a suferi. • ğezasîn tartmak a-şi ispăşi pedeapsa. • ğípke tartmak a ridica în ştreang; a spânzura. •hesapka tartmak a cere socoteală; a trage la răspundere. •imbikten tartmak a distila. •imtanga tartmak a examina. •íşín tartmak a suspina; a ofta. •íşíne buw tartmak a inhala. •kalem tartmak mâzgăli; a machia. •kantarga tartmak a cântări; a cumpăni. •kolîn tartmak a-şi lua mâinile de pe cineva. •kolîn-ayagîn/kolînetegín tartmak a se spăla pe mâini; a se retrage; a se da deoparte; a răspunderea. • kulagîn tartmak a trage pe cineva de urechi. •kura tartmak a trage la sorți. •kúrek tartmak a vâsli; a da la lopată. •kúşlúk tartmak a întâmpina greutăți. •okka tartmak a avea greutate; a cântări. •ózíne tartmak a trage spre sine; a atrage. • para tartmak a retrage bani (fin.). •sîzîk tartmak a trage linie; a linia. •sózín/lafîn tartmak a-și retrage cuvântul; a retracta: a se dezice. •tamîrîn/tazîlîn/kógín

tartmak a-şi trage rădăcinile din...; a se trage din...; a descinde din...;

deñgelemek/hesaplamak pondera. •tartîp şewúrmek a răzbi; a reuși. •tartîp tursatmak a scula; a ridica. $\bullet tasa tartmak$ a fi îngrijorat. •temízge tartmak a transcrie pe curat. •tíş tartmak a extrage un dinte. •tulumba man tartmak a pompa. •viğdan azabî tartmak a-l mustra conștiința; a avea remușcări; a se căi. •yazuwga tartmak a transpune în scris; a lua notițe. •yazuwnî tartmak a transcrie. •yokarga tartmak a trage în sus; a ridica. •zahmet tartmak a avea de furcă; a trudi.

tartmalar s., pl. stelaj; rafturi; polițe. tartmalîk s. stelaj; rafturi; polițe.

tartmama s. intoleranță.

tartmasílgen s. lustragiu.

tartmasílme s. lustragerie.

tartmaz adj. intolerant.

tarttîrmak v.t. 1. a determina să tragă. 2. a determina să sufere. 3. a determina să cântărească. 4. a determina să macine; a determina să râșnească. 5. (gram.) a determina să decline; a determina să conjuge.

tartuw s. 1. tracțiune; cântărire. 2. tragere; retragere; mişcare; deplasare. 3. măsurare; cântărire. 4. măcinare; râșnire; tocare. // •tartuw ne zaman? când va avea loc cântarul?;

tartuwğî I. adj. motrice. II. s. cantaragiu.

tartuwlî adj. 1. tras; retras; mişcat; deplasat. 2. măsurat; cântărit. 3. măcinat; râsnit; tocat. 4. care se abține; care se reține; retras; stingher. // •tartuwlî et carne tocată. • tartuwlî kawe cafea măcinată. tartúsúnğe s. gândire limitată;

tartúşúnğelí adj. limitat; cu gândire limitată; mărginit.

tartúşúnğelík s. gândire limitată; mărginire.

adj. spulberat; risipit; tarumar împrăștiat; anihilat. // •tarumar ${\it etmek}$ a distruge; a nimici; a anihila. tarumaretúw s. exterminare; stârpire. tarumarğî adj. distrugător; nimicitor; devastator.

tarumarlîk s. spulberare; risipire; împrăștiere; anihilare.

tarz s. 1. mod; fel; manieră. 2. mod; metodă; procedeu. **3.** gen; stil. //
•eskí tarzda în stil vechi. ∙eskí stil vechi. •faaliyet tarzî mod de a acționa. •gotik tarzda în stil gotic. •ifade tarzî formă de exprimare. •yaşaw tarzî mod de a trăi.

tarziye s. scuză; motivație; justificare; pretext. // •tarziye etmek a scuza. •tarziye istemek a se scuza. // •tarziye etíñíz! scuzați!; tarzivelí adj. scuzabil; motivat; justificat.

tas s. 1. taler; talger; platou; tas. 2. calotă.

tasa s. grijă; îngrijorare; temere; nelinişte. // ullet tasa tartmak a fi îngrijorat.

tasalî adj. îngrijorat; neliniştit; necăjit. tasallúp s. întărire; solidificare.

tasallúplí adj. întărit; solidificat. tasallúpşí adj. întăritor; solidificator.

tasannuw s. prefăcătorie; fățărnicie.

tasannuwlî adj. prefăcut; fățarnic.

tasar s. plan; proiect; schiță. tasarğî s. planificator; proiectant.

tasariy adj. (mat.) descriptiv. // •tasariy hendese (mat.) geometrie descriptivă.

tasarî s. plan; proiect; schiță. // •kanun tasarîsî (jur.) proiect de lege.

tasarîlî adj. planificat; proiectat; schițat.

tasarîm s. reprezentare; imaginație;

închipuire. tasarîmlamak v.t. a reprezenta; a-şi

imagina; a-şi închipui. tasarîmlî adj. reprezentativ; imaginat; imaginar; închipuit.

tasarlamak v.t. a schița; a plănui; a proiecta; a intentiona.

tasarlangan adj. schiţat; plănuit; proiectat; intenționat.

tasarlanmagan adj. neplanificat; neproiectat.

tasarlanmak v.i. a se schița; a se plănui; a se proiecta; a se intenționa.

tasarlanmaykalgan adj. neplanificat; neprojectat.

tasarlaw s. 1. plănuire; proiectare; intenție. 2. schițare; eboșare.

tasarlî adj. planificat; proiectat; schitat.

s. 1. chibzuială; spirit economisire; gospodăresc. economie. 3. posesiune; proprietate. 4.

economie; știință economică. //
•tasarruf bolmak a se economisi. •tasarruf etmek a economisi. //

ğihazî (tehn.) tasarruf economizor. •tasarruf sandîgî economii. casă de •tasarruf tarlîgî criză economică.

tasarruflî adj. 1. chibzuit; gospodar. 2. econom. 3. ieftin; convenabil. 4. economic.

tasarrufsuz adj. necumpătat; nechibzuit; nesăbuit; necugetat; nesocotit.

tasarrufsuzluk s. necumpătare; nechibzuință; nesăbuință; necugetare; nesocotință.

tasarrufşa adv. gospodărește.

tasarrufsî s. economist.

tasarsîz adj. neplanificat; neproiectat. tasavvuf s. misticism.

tasavvuflî adj. mistic.

tasawur s. 1. închipuire; imaginație. gând; intenție; plan; proiect. //
 tasawur bolmak a fi imaginat; a fi plănuit; a fi proiectat. •tasawur etmek a-şi închipui; a-şi imagina; a plănui; a proiecta. // •beşyîllîk tasawur plan cincinal. •memleketníň ósúw tasawurî

planul de dezvoltare a tării. • tasawur etíñíz! închipuiți-vă!; • yîllîk tasawur plan anual.

tasawurğî s. planificator; proiectant. tasawurlama s. 1. schițare; eboşare. 2. plănuire; proiectare; intenție.

tasawurlamak v.t. a schiţa; a plănui; a proiecta; a intenționa.

tasawurlanaalgan adj. imaginabil. tasawurlanaalmaz adj. inimaginabil. tasawurlangan adj. schițat; plănuit; proiectat; intentionat.

tasawurlanmagan adj. neplanificat; neproiectat.

tasawurlanmak v.i. a se schiţa; a se plănui; a se proiecta; a se intenționa.

tasawurlanmavkalgan

 $ne planificat; \, ne proiect at. \,$ tasawurlî adj. planificat; proiectat. tasawursuz adj. neplanificat;

neproiectat. tasdik s. 1. aprobare; confirmare; atestare. 2. legalizare; certificare; omologare; viză. // •tasdik bolmak a se aproba; a se confirma; a

se atesta; a se valida; a se viza. •tasdik etmek a aproba; a confirma; a atesta; a valida; a viza.

tasdiklí adj. 1. legalizat; certificat; omologat; vizat. 2. aprobat; confirmat; atestat. // •tasdikli suret copie legalizată.

tasdikname s. certificat; atestat. tasdikşí *adj.* ratificator.

tasfiye s. 1. purificare; rafinare. 2. (fin.) lichidare. // •tasfiye bolmak a se rafina; (fin.) a fi lichidat. •tasfiye etmek a rafina; (fin.) a lichida.

tasfiyeği adj. purificator; mântuitor. tasfiyeğílík s. purificare; rafinare. tasfiyekana s. rafinărie (de petrol). // • petrol tasfiyekanasî rafinărie

de petrol. tasfiyelí adj. purificat; rafinat; mântuit.

tashih s. corectare; îndreptare. // • tashih bolmak a se corecta; a se îndrepta. •tashih etmek a corecta; a îndrepta.

tashihli adj. îndreptat; corectat.

tasîm s. (fil.) silogism.

tasîr-tasîr adj. tare ca piatra; bocnă. taslak I. adj. pretins; aşa-zis. II. s. schită: ciornă

taslaklama s. schițare; eboşare. taslaklamak v.t. a schița; a eboşa. taslaklangan adj. schiţat; eboşat.

taslaklanmak v.i. a se schița; a se ebosa.

taslaklî adj. ebosat; schematic; schitat.

tasma s. şnur; şiret (din piele). tasmin s. schiţare; eboşare.

tasminlí adj. schițat; eboșat. tasnif s. repartizare; distribuire;

clasificare. // •tasnif bolmak a se clasa; a se clasifica. •tasnif etmek a clasa; a clasifica.

tasnifbolmagan adj. neclasificat.

tasniflí adj. repartizat; distribuit; clasificat.

tasnifsíz adj. nerepartizat; nedistribuit; neclasificat.

tasnifşí s. distribuitor.

asniy s. **1.** efectuare; realizare; producere. **2.** scorneală; născocire; tasniv ficțiune. // •tasniy bolmak a se efectua; a se realiza; a se produce. • tasniy etmek a efectua; a realiza; a produce.

tasniylí adj. 1. efectuat; realizat; produs. 2. scornit; născocit; fictiv.

s. aprobare; încuviințare; tasvip asentiment. // •tasvip bolmak a se aproba; a se încuviința. •tasvip etmek a aproba; a încuviința.

tasviplí adj. aprobat; încuviințat.

tasvipname s. atestat.

tasvipşí adj. ratificator; aprobator; omologator.

tasvir s. 1. descriere; zugrăvire. 2. fotografie. // •tasvir etmek a descrie; a ilustra; a înfățișa; a zugrăvi.

tasvirgeyakîşkan adj. fotogenic.

tasvirğí s. fotograf.

tasvirleme s. ilustrare.

tasvirlemek v.t. a ilustra.

tasvirlengen adj. ilustrat.

tasvirlí adj. 1. fotografiat. 2. descris; zugrăvit.

taş s. 1. piatră. 2. piatră prețioasă. 3. (med.) calcul; piatră. 4. (geol.) rocă. 5. (sport) piesă. 6. (meteo.) grindină; piatră. // •baltanî taşka wurmak a nimeri cu oiştea în gard. •kolîn taşnîñ astîna salmak a-și pune pielea în saramură. •namusuna taş atmak a arunca cu piatra în cineva; a-l ponegri. • ótmegín taştan şîgarmak a-şi scoate pâinea din piatră seacă. •şamîrga taş atmak a împroşca cu noroi: a defăima. •tas atmak a arunca cu piatra. •taş ğontmak a ciopli în piatră. •taş tóşemek a aşterne pietre; a pietrui. •taş ústúnde taş bîrakmamak a nu lăsa piatră pe piatră. •tașka tutmak a ține pe cineva sub ploaie de pietre. •taşlarîn otîrtmak a-i pune temelia; a-i pune bazele. //
•asîl/kîymetlí taş piatră prețioasă; nestemată. •biyaz taşlar (la şah) piesele albe. •búyrek taşî (med.) piatră la rinichi. • ğanardak taşî rocă vulcanică. • kara taşlar (la şah) piesele negre. •kilometre taşî bornă kilometrică. •kîreş taşî calcar. • mezar taşî funerară. •sabîn taşî cretă de croitorie. • şatraş taşî (sport) piesă de şah. •súnger taşî piatră ponce. •taș duwar zid de piatră. •taș kaytîmî/şagî (ist.) epoca de piatră. •taş kópír pod de piatră. •taş şatlasa cu orice preț. •temel taşî piatră de temelie. •tírmen tașî (tehn.) piatră de moară. • yeşîm taşî piatră de jad.

taşak s. (anat.) testicul.

tașarga s. fosilă.

taşargan adj. pietrificat; împietrit; fosilizat.

taşarma s. pietrificare; împietrire; fosilizare.

taşarmak v.i. a se pietrifica; a împietri; a se fosiliza.

taşatkan s. (mil., ist.) catapultă.

Taş-Awul s. 1. (topon.) ("Ograda de Piatră") Piatra (jud. Constanța). 2. (hidron., lac) ("Ograda de Piatră") Tașaul (jud. Constanța).

taşbalîgî s. (iht.) țipar; chişcar (lat., Misgurnus fossilis).

taşbasma s. litografie.

taşbasmağî s. litograf.

taşbasmalî adj. litografiat.

taşğemíş s. drupă.

taşğol s. drum pietruit. // •ğol taşğol drumul este pietruit.

taşğongan s. mason.

taşğonma s. masonerie.

taşğúrek(lí) adj. care are inimă de piatră; câinos la inimă; nemilos; inuman; crud; neîndurător; sadic; hapsân. // •taşğúrek(lí) bolmak a avea inimă de piatră.

taşğúreklík s. cruzime; sadism.

taşığan adj. 1. (d. ape) revărsat; clocotit; clocotitor. 2. emoţionat; entuziasmat; înflăcărat. 3. transportator; cărăuş. 4. care posedă; purtător. // •yokardakî atnî taşıgan sus-numit.

tașîl s. fosilă.

taşîlaalgan *adj.* portativ; portabil; transportabil.

taşîlgan *adj.* **1.** transportat; cărat. **2.** posedat; purtat.

taşîlganday adj. transportabil.

taşîlîr *adj.* portativ; portabil; transportabil.

taşîllaşkan adj. fosilizat.

taşîllaşma s. fosilizare.

taşîllaşmak v.i. a se fosiliza.

taṣīlmak *v.i.* **1.** a se transporta; a se căra. **2.** a fi posedat; a fi purtat; a se avea asupra sa.

taşîm s. clocot.

taşîma s. revărsare de ape; inundație;
clocot. // •taşîma karjlamî costul
transportului.

taşîmafení s. (mil.) logistică.

taşîmak A. v.i. 1. (d. ape curgătoare) a se revărsa; a deborda; a ieşi din albie.

2. (fīg.) a se emoționa; a se entuziasma; a se înflăcăra. 3. a da în foc; a clocoti; a curge afară din vas. B. v.t. 1. a transporta; a căra. 2. a poseda; a purta; a avea asupra sa. //
•at taşîmak a purta numele; a avea drept nume. •koyînînda taşîmak a purta în sân.
•omîzînda taşîmak a-l purta pe umeri; a-l respecta. •sabîrî taşîmak a-şi pierde răbdarea; a-şi pierde calmul. •silak taşîmak a purta armă; a fi înarmat. //
•meñgílík níşanîn taşîp sub semnul eternității.

taşîndîrmak v.t. a muta; a strămuta. taşîngan adj. 1. mutat; strămutat. 2. transportat; cărat.

tasînma s. 1. mutare; strămutare. 2. transport; cărare.

taşînmak v.i. 1. a se transporta; a se căra. 2. a se muta; a-şi schimba domiciliul. // •túşúnúp taşînmak a-şi frământa mințile; a-şi bate capul; a chibani

taşît s. vehicul; mijloc de transport. //
•motorlî telege kire almaz
accesul interzis tuturor
autovehiculelor. •taşît kirealmaz intrarea vehiculelor interzisă.
taşîtmak ut 1 a determina să

tașîtmak v.t. 1. a determina să transporte; a determina să care. 2. a determina să poartă. 3. a emoționa; a

entuziasma; a înflăcăra. **4.** a determina să se reverse.

taṣîwǧî I. adj. motrice. II. s., adj. transportator; purtător; curier; însoţitor.

taşîwğuluk s. transportare; purtare; curierat; însoțire.

taşkakazîlgan *adj.* săpat în piatră; lapidar.

taşkala s. cetate.

taşke s. căruț; cărucior; roabă; tărăboanță; teleagă.

taşkîn I. adj. (d. ape) revărsat; debordant; torențial. II. s. revărsare de ape; inundație; potop; puhoi de ape; viitură.

taşkómír s. huilă.

taşkulak s. (zool.) melc (lat.,
 Helicidae sp.).

taşkúre s. litosferă.

taşlama s. părăsire.

taşlamagan *adj.* care interzice; prohibitiv.

taşlamak A. v.m. (precedat de ger. univsl. în -îp/-ip/-up/-úp) a se asigura că...; B. v.t. 1. a lăsa; a pune jos; a dezbrăca. 2. a pune; a așeza. 3. a renunța la; a abandona. 4. a părăsi; a abandona. 5. a da voie; a permite. 6. a divorța; a se despărți. 7. a da; a încredința. // •așaga tașlamak a lăsa jos; a pune jos. •aytîp taşlamak a lăsa vorbă; a lăsa o dispoziție. •íz taşlamak a lăsa urme. • kenarga itep taşlamak a face abstracție de...; •kólekede taşlamak a lăsa în umbră; a eclipsa. •sîra taşlamak a lăsa rând. •taşlap ketmek a părăsi; a abandona. • tesadúfke taşlamak a lăsa în voia soartei. •zaman taşlamak a da răgaz. // •şonî bo yerge taşlay alîrman mî? pot

taşlamama s. interzicere; prohibiție. taşlamamak v.t. 1. a interzice; a prohibi. 2. (d. boli sau dureri trupeşti) a nu da pace; a ține. // •kabaát taşlamamak a nu pune vina pe cineva; a-l dezvinovăți.

taşlangan *adj.* **1.** părăsit. **2.** dezbrăcat.

taşlanma s. dezbrăcare.

să las asta aici?;

taşlanmak v.i. a se dezbrăca.

taşlap-ketílgen adj. 1. abandonat. 2. părăsit; abandonat.

taşlapketme s. părăsire; abandon; abandonare; abdicare.

taşlaşkan *adj.* pietrificat; împietrit; fosilizat.

taşlaşma s. pietrificare; împietrire; fosilizare.

taşlaşmak v.i. a se pietrifica; a împietri; a se fosiliza.

taşlatmak v.t. a dezbăra; a dezobișnui; a dezvăța.

taşlî adj. pietros; cu pietre.

taşlîk s. pietriş; loc cu pietre.

taşlî-kayalî adj. pietros; stâncos.

taşlîklî adj. pietros; cu pietre.

taşlîk-telesí s. (zool.) jder-de-stâncă (lat., Martes foina).

taşmayî s. petrol; țiței.

taşmaylî adj. petrolifer.

 Taş-Murun
 s. (topon., localitate desființată) ("Promontoriul de Piatră")

 Taş Burun (jud. Tulcea).

Taș-Pînar s. (topon.) ("Fântâna de Piatră") Siliștea (jud. Constanța).

taşra s. provincie; oraş de provincie.taşralî s., adj. provincial.

taşşaptîrgan s. (mil., ist.) catapultă.

taştan adj. de piatră; din piatră. //
•taştan úyde Altanlar
otîralar în casa de piatră locuiesc
alde Altan.

tastankorîgan adi, antigrindină.

taştan-taşka adv. din piatră în piatră. // •başîn taştan-taşka wurmak a se da cu capul de toți pereții.

taştaşalîşkan s. pietrar.

taș-tomar s. bolovani; bolovăniș.

taştoragan s. (tehn.) concasor.

taștoramasî s. concasare.

taştóşegen s. pavator.

taştóşelgen adj. pavat; pietruit.

taştóşew s. pavaj; pietruire.

taşuwğî s. cărăuş; transportator. tata s. soră mai mare. // •kîzn

tata s. soră mai mare. // •kîznîñ tatasî sora mai mare a fetei.

tatar s., adj. tătar. // •kîrîm tatar elalarî clasicii tătari crimeeni. •kîrîm tatar kalkî poporul tătar crimean. •kîrîm tatar milletí națiunea tătară crimeană. •kîrîm tatar tílí limba tătară crimeană. • kîrîm tatar tílí tílsîzgasî gramatica limbii tătare crimeene. • kîrîm tatar tílí we. edebiyatî limba şi literatura tătară crimeană. • kîrîm tatar tílí zor mî? limba tătară crimeană e dificilă?; •kîrîm tatarî tătar crimean. •nogay tatarî tătar nogai. •tatar manzumesí poezie tătărească.

tatarașî s. (gastron.) specialitate tătărească de colțunași.

tatarday adv. ca tătarii; tătăreşte. // •yakîn bir kîrîm tatarday konîşasîñîz vorbiți aproape ca un tătar crimean.

tatarğa adv. în limba tătară; tătăreşte.

// •ğenábíñíz tatarğanî
ózíñíz úyrenesíñíz mí?
dumneavoastră învățați singur
tătăreşte?; •kîrîm tatarğa ders
kitabî manual de limba tătară
crimeană. •tatarğa kayet tora
telaffuz etesiñíz pronunțați
foarte corect tătăreşte. •tatarğanî
oñgarîp konîşasîñîz vorbiți bine
tătăreste.

tatarșa adv. în limba tătară; tătărește. // •tatarşa konîşmak a vorbi tătărește. // •boga tatarșa katíp aytîla? cum se spune asta în tătărește?; •ğalpak kîrîm tatarsa limba tătară crimeană autentică. •kîrîm tatarşa kitaplar cărți în limba tătară crimeană. • oylarî nîznî tatarşa yakşî ifade etesíñíz exprimați bine opiniile tătărește. konîşasîñîz mî? ∙tatarşa vorbiti tătărește?; •tatarşa konîşayîk! să vorbim tătăreşte!;

tatay s. (dim., fam.) surioară mai mare; tanti.

tatbik s. 1. aplicare; adoptare. 2. înfăptuire; îndeplinire; realizare. //
•tatbik bolmak a se aplica; a se adopta; a fi practicat. •tatbik etmek a aplica; a adopta; a practica.

tatbikat s. practică; aplicație.

tatbikatalgan s. practicant.

tatbikatşî s. practician.

tatbikiy adj. 1. înfăptuit; îndeplinit; realizat. 2. aplicat; adoptat. // •tatbikiy riyaziyet (mat.) matematică aplicată.

tatbiklí *adj.* **1.** înfăptuit; îndeplinit; realizat. **2.** aplicat; adoptat.

tatil s. 1. vacanță. 2. zi liberă; zi de

întrerupere; oprire; suspendare. // •askerlík tatilí (mil.) permisie. • hapta soñî tatilí week-end. •tatil kúní zi liberă. •tatil zamanî vacantă.

tatillí adj. 1. cu vacanță. 2. cu zi liberă; cu zi de odihnă. 3. întrerupt; oprit; suspendat.

tatîmak v.i. a avea gust.

tatlî I. adj. 1. dulce. 2. (fig.) frumos; drăgut; dulce. 3. (fig.) scump; iubit. 4. (d. voce) plăcut; melodios. 5. (d. culori) moderat; temperat. II. s. dulceață. // •tatlî tíl men konîşmak a fi cu limba fagure de miere; a lua cu zăhărelul. // •bo kabak bal gibi tatlî dovleacul acesta este dulce ca mierea. $\bullet g\'{u}l$ tatlîsî dulceață de trandafiri. •mínaw armut taa tatlî para aceasta este mai dulce. •tatlî elma măr dulce. •tatlî laf vorbe dulci. •tatlî şarap vin dulce. •tatlî suw balîgî peşte de apă

tatlîğa adj. dulceag; dulce.

tatlîğak I. adj. dulceag; dulce. II. s. dulcegărie.

Tatlîğak, Balaban/Úykens. 1. (topon.) 23 August; Tatlâgeacul Mare (jud. Constanța). 2. (hidron., pârâu) Tatlâgeacul Mare (jud. Constanța).

Tatlîğak, Kíşke- s. (hidron., pârâu) Tatlâgeacul Mic (jud. Constanța).

tatlîlaşmak v.i. a se îndulci.

tatlîlaştîrmak v.t. a îndulci.

tatlîlîk s. deliciu.

tatlîm interj. dulceața mea!;

tatlîulkum s. (gastron.) gogoaşă.

tatma s. gust; gustare. // •tatma tuyuwî simtul gustului.

tatmak v.i., v.t. a gusta (și fig.). // •balalîktan óksízlíkníň aşşî daamîn tattî din copilărie a gustat amărăciunea de a fi orfan.

tatmin s. mulțumire; satisfacție. // •tatmin bolmak a se multumi; a fi satisfăcut. •tatmin etmek multumi: a satisface.

tatminkáar adj. multumitor; satisfăcător.

tatminlí adj. mulțumitor; satisfăcător. s. intermediere. tavassut

•tavassut bolmak a se media; a fi intermediat. •tavassut etmek a media: a intermedia.

tavassutlî adj. mediat; intermediat.

tavğî s. şmecher; escroc.

tavğîlîk s. şmecherie; escrocherie. tavik s. delăsare; nepăsare; neglijență. taviksí adj. delăsător; nepăsător; neglijent.

taviz s. 1. înlocuire; substituire. 2. despăgubire; compensație.

tavizlí adj. interschimbabil; substituit; înlocuit; schimbat; despăgubit.

tavizlík s. interschimbabilitate

tavîr s. 1. ținută; poziție. 2. atitudine; comportare; poziție; aer. înfumurare; îngâmfare; aroganță.

tavla s. grajd (de cai). tavsiye s. sfat; povață; recomandare. // •tavsiye bolmak a fi sfătuit; a i se recomanda; a fi povățuit. •tavsiye etmek a sfătui; a recomanda; a

tavsiyeğí s. sfătuitor; îndrumător. tavsiyelí adj. cu sfat; sfătuit; povățuit; recomandabil.

tavzih s. lămurire; clarificare. tavzihlí adj. lămurit; clarificat. tavzihşí adj. lămuritor; clarificator.

taw I. adj. (d. plante, pomi fructiferi)

sălbatic; pădureț. II. s. 1. pădure; codru. 2. munte. 3. ulei; grăsime; unsoare; lubrifiant. // •taw otîrtmak a împăduri. // •balta tiymegen taw pădure virgină. •taw aşîklîgî poiană. •taw ğagasî lizieră. •taw korîwğusî •tawga daldî pădurar. în pădure. •tawga ketíldí s-a mers la pădure.

tawa s. tavă; platou. // •minelí tawa tigaie emailată.

tawan s. 1. tavan; plafon. 2. pod la casă. // •pápíşín tawanga atmak a face pe cineva de râsul lumii. // •tawan arasî mansardă.

tawa-tenğire s. vase; veselă.

tawdaósken adj. crescut în pădure; sălbatic.

tawğagîlgan adj. gresat; uns.

tawğî s. 1. silvicultor. 2. pădurar.

tawğuluk s. silvicultură.

taw-îşanî s. (zool.) şoarece-de-pădure (lat., Apodemus sylvaticus).

tawkîya // •tawkîya senesî (cron.) anul cocoşului (conform vechiului calendar tătăresc).

taw-koyî s. (zool.) muflon (lat., Ovis aries musimon).

tawlama s. gresare; ungere.

tawlamak v.t. a unge; a gresa.

tawlandîrma s. 1. (fig.) bacşiş; ciubuc. 2. îngrășare.

tawlandîrmak v.t. a îngrășa.

tawlangan adj. 1. gresat; uns. 2. îngrășat; gras; obez; trupeș; dolofan; plin.

tawlanmak v.i. 1. a se îngrășa. 2. a se unge; a se gresa.

tawlaşkan adj. împădurit.

tawlasmak v.i. a se împăduri.

tawlawğî s. (tehn.) gresor; ungător.

tawlay s. (zool.) iepure (lat., Lepus europaeus). // •tawlay senesí (cron.) anul iepurelui (conform vechiului calendar tătăresc).

tawlayday adv. iepureşte; ca iepurii. tawlayğa adv. iepureşte; ca iepurii.

tawlayğî s. crescător de iepuri. tawlayğîlîk s. crescătorie de iepuri; iepurărie.

tawlayî, úy- s. (zool.) iepure-de-casă Lepus cuniculus; (lat., Oryctolagus cuniculus).

tawlaylîk s. iepurime; mulțime de iepuri.

adj. 1. gras; obez; trupeş; tawlî dolofan; plin. 2. (d. câştiguri) mare; însemnat; gras. 3. uns; gresat; lubrifiat. 4. uleios; unsuros; gras.

tawlîakşar s. vopsea de ulei.

tawlîboya s. vopsea de ulei.

tawluk adj. forestier; păduros.

tawluluk s. obezitate.

tawna s. 1. (bot.) pețiol; peduncul. 2. (anat.) peduncul; pedicul.

tawotîrtîlgan adj. împădurit.

tawotîrtmasî s. împădurire.

tawsuz adj. (d. munți) plesuv.

tawsuzluk s. (d. munți) pleșuvie. tawşan s. (zool.) iepure (lat., Lepus europaeus).

tawşanday adv. iepureşte; ca iepurii.

tawşanğa adv. iepureşte; ca iepurii. tawșanğî s. crescător de iepuri.

tawșanğîlîk s. crescătorie de iepuri; iepurărie

tawşanî, úy- s. (zool.) iepure-de-casă (lat., Lepus cuniculus; Oryctolagus cuniculus).

tawşanlîk s. iepurime; mulțime de

taw-şelegí s. fragă-de-pădure.

tawuk // •tawuk eti carne de găină. •tawuk şorbasî supă de găină.

tawukkarasî s. (med., pop.) orbul găinilor

tawukkókíregí s. ciulama (de pasăre).

tawuk-şípşe s. găini și pui; păsări de curte; orătănii.

tawuksî s. găinar; avicultor.

tawukşuluk s. avicultură.

tawun s. (med.) ciumă; pestă.

tawunlî adj. ciumat.

tawuzbalîgî s. (iht.) peşte-păun (lat., Coris julio).

tawuzğî s. păunar.

tawuzğuluk s. păunărie.

tay s. mânz.

taya s. 1. doică. 2. stog; claie; șiră; căpiță. 3. bonă; dădacă.

tayak s. 1. băț. 2. proptea. 3. bătaie; lovire. // •tayak aşamak a mânca bătaie cu bățul; a mânca bătaie cu nuiaua. •tayak atmak a bate cu bățul; a da nuiele. // •aydar tayagî sceptru.

tayakaşagan adj. dojenit; muştruluit; burduşit; ciomăgit; mustrat.

tayakatkan adj. dojenitor; mustrător. tayakatuw s. dojană; muştruluială; burduşeală; ciomăgeală; mustrare; chelfăneală.

tayakkagúwengen adi. violent; brutal.

tayakkagúwenúw S violentă: brutalitate; argumentul bățului.

tayaklama s. batere cu bățul; lovire cu bățul; flagelare.

tayaklamak v.t. a bate cu bățul; a lovi cu bățul; a flagela.

tayaklangan adj. bătut cu bățul; lovit cu bățul; flagelat.

tayamak v.t. a propti; a sprijini; a rezema. // •arkasîn/sîrtîn tayamak a-şi propti spatele; a se încredere • merdúwen în...; tayamak (d. vârstă) a merge pe...;

tayanağak s. parcaj; parcare; stație; oprire.

tayanağakkatartuw s. parcare; garare.

tayanağaklî adj. staționar; staționat.

ayanak s. 1. reazem; sprijin;piedestal; suport. 2. (fig.) bază; tayanak fundament. // •deñíz tayanagî bază maritimă. •hawa tayanagî bază aeriană. • raketa tayanagî (mil.) bază de lansare a rachetelor. •sport tayanagî (sport) bază sportivă.

tayanaklamak v.t. 1. a rezema; a sprijini; a propti. 2. a baza; a fundamenta.

tayanaklangan adj. 1. rezemat; proptit. 2. sprijinit; bazat; fundamentat.

tayanaklanmak v.i. 1. a se rezema; a se sprijini; a se propti. 2. a se baza; a se fundamenta.

tayanaklaw s. 1. rezemare; sprijinire; proptire. 2. bazare; fundamentare.

tayanaklî adj. 1. rezemat; sprijinit; proptit. 2. bazat; fundamentat.

ayanaksîz adj. 1. nerezemat; nesprijinit; neproptit. 2. fără bază; tayanaksîz nefundamentat.

tayangan *adj.* rezemat.

tayangîş s. reazem; sprijin; piedestal; suport.

s. 1. proptire; sprijinire; tavanma rezemare. 2. bazare; bizuire: întemeiere. 3. argument.

tayanmagan adj. 1. nerezemat; nesprijinit; neproptit. 2. fără bază; nefundamentat.

tayanmak v.i. 1. a se propti; a se sprijini; a se rezema. 2. (fig.) a se baza; a se bizui; a se întemeia. // •pîşak súyekke tayanmak a-i ajunge cuţitul la os; a nu mai suporta.

tayanmaykalgan adj. nefundamentat; nesprijinit; neproptit; nerezemat....

tayatmak *v.t.* a propti; a sprijini; a rezema.

tayatuwğî s. sprijinitor; suporter. **tayaw** s. proptire; sprijin; rezemare.

tayawlî adj. proptit; sprijinit; rezemat. tayaz I. adj. 1. (d. râuri etc.) puţin adânc. 2. superficial; de suprafaţă. II. s. (la râuri etc.) loc puţin adânc; vad. //
•tayaz sanak farfurie întinsă.

tayazğa *adv.* superficial; pe scurt; în treacăt.

tayazlîk s. 1. (la râuri etc.) loc puțin adânc; vad; banc de nisip; traversadă.2. superficialitate.

tayaztúşúnğe s. superficialitate; limitare în gândire; mărginire.

tayaztúşúnğelí *adj.* superficial; limitat în gândire; mărginit.

taydaş s. semen.

taydîrak s. 1. (tehn.) culisă. 2. tobogan.

taydîrmak v.i. 1. a determina să planeze. 2. a determina să alunece; a determina să gliseze; a determina să culiseze. 3. a determina să derapeze; a determina să patineze.

taygak I. *adj.* lunecos; alunecos; glisant. **II.** s. lunecuş; derdeluş; polei.

taygalak I. adj. lunecos; alunecos; glisant. II. s. lunecus; derdeluş; polei. // •ğol taygalak drumul este alunecos.

taygalakkarşî adj. antiderapant.

taygan adj. alunecat; alunecător.

taygîn adj. 1. lunecos; alunecos. 2. glisant. // •taygîn buz polei.

tayğî s. (ist.) prinț moștenitor.

tayğîkîz s. prințesă; domniță; domnisoară.

tayğîlîk adj. princiar.

tayifa s. (nav.) echipaj. // •tayifa defteri (nav.) jurnal de bord.

tayife s. (nav.) echipaj.

tayifun s. (geogr.) taifun.

tayip s. blamare; reprobare. //
•tayip bolmak a fi blamat; a fi
condamnat. •tayip etmek a blama;
a condamna.

tayiplí adj. blamat; repudiat; reprobat.
tayîf s. (fiz.) spectru. // •kúneṣníñ
tayîfî spectru solar. •tayîf
ğukalamasî analiză spectrală.

tayîlma s. **1.** culisare; derapare. **2.** (sport) patinaj.

tayîlmağî s. (sport) patinator.

tayîlmak v.i. 1. a plana. 2. a derapa; a patina. 3. a aluneca; a glisa; a culisa.

tayîlmaz adj. antiderapant.

tayîn s. 1. (mil.) rație; tain. 2. stabilire; determinare; fixare. 3. repartizare; distribuire. 4. (gram.) atribut. // •baștan tayîn etmek a predestina. •tayîn bolmak a se stabili; a se determina; a se fixa; a se defalca; a se desemna; a se repartiza; a se raționaliza. •tayîn etmek a stabili; a determina; a fixa; a defalca; a desemna; a repartiza; a raționaliza. // •kararnamelí tayîn numire prin decret. •tayîn kartelasî cartelă

pentru rație. •tayîn ótmegí rație de pâine.

tayînbolgan adj. raționalizat.

tayînetúw s. raționalizare.

tayînğî s. distribuitor.

tayîniy adj. (gram.) atributiv. // •tayîniy takîm (gram.) îmbinare atributivă.

tayînlî adj. 1. (mil.) raționalizat. 2. repartizat; distribuit. 3. stabilit; determinat; fixat. 4. (gram.) cu atribut. tayînsîz adj. nedeterminat.

tayîş s. alunecare; glisare; culisare; planare.

tayma s. **1.** planor. **2.** alunecare; glisare; culisare; planare.

taymağa s. 1. tobogan. 2. (tehn.) culisă.

taymağî s. planorist.

taymağîlîk s. planorism.

taymak v.i. 1. a aluneca; a glisa; a culisa. 2. a plana. 3. a derapa; a patina. // •ayakkîzagî taymak a patina. •hálínden taymak a ajunge rău; a decădea; a se ramoli. •kîzak taymak a schia. •ṣana taymak a se da cu sania. •sawlugundan taymak a i se deteriora sănătatea. •tílínden sesí taymak a agoniza; a intra în comă. taymaykalîr adj. antiderapant.

taymay kalir *aaj.* antiderapant. **taymaz** *adj.* antiderapant.

tayor s. taior; costum taior. // •tayor
 takîmî costum taior.

taypak *adj.* **1.** lunecos; alunecos. **2.** inconstant; nestatornic.

tayşa s. alunecare de teren.

tayşagan *adj. (d. terenuri)* alunecător; surpat.

tayşama s. alunecare; surpare.

tayşamak v.i. (d. terenuri) a aluneca; a se surpa.

tayşatmak v.t. (d. terenuri) a face să alunece; a surpa.

tayşîk s. mânz.

tayuw s. alunecare; glisare; culisare; planare.

tayuwğî adj. glisant; culisant.

tayyar adj. 1. zburător. 2. volatil.

ayyare s. avion. // •awǧî tayyaresí (mil.) avion de vânătoare. tayyare •bírkíşílík tayyare avion pentru o persoană. •suw tayyaresí hidroavion. •tayyare biletí bilet de avion. •tayyare kewdesí (av.) fuzelaj. •tayyare men cu avionul. •tayyare men ketkím kele aş pleca cu avionul. •tayyare papîrî portavion. •tayyare perwanesí elice •tayyare sáát kaşta konîp kele? la ce oră aterizează avionul?; •tayyare seferí cursă de avion. •tayyare uşup ketti avionul a decolat. •tekkanatlî tayyare avion monoplan. •tepkílí tayyare avion cu reactie.

tayyaregekarşî adj. (mil.) antiaerian. tayyareğí s. aviator. // •tayyareğí kabinasî (av.) carlingă.

tayyareğilik s. 1. (av.) pilotaj. 2. (av.) navigație; aviație.

tayyareğilikbilimi s. aeronautică.

tayyareğilikkeyaragan adj. (av.) navigabil.

tayyarewurgan *adj. (mil.)* antiaerian. tayyarlaşatan *adj.* evaporabil.

tayyarlaşkan *adj.* volatilizat; evaporat.

tayyarlaşma s. volatilizare; evaporare.
tayyarlaşmak v.i. a se volatiliza; a se evapora.

tayyarlaştîruwğî s. vaporizator.

tayyarlîk s. zbor.

Tayyibe s. (antrop. f., prsn.) "Cea agreabilă".

tayyip adj. plăcut; agreabil.

Tayyip s. (antrop. m., arab.) "Cel agreabil" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

taz I. *adj.* chel; pleşuv. **II.** s. calviție; chelie.

taza adj. 1. veritabil; autentic; adevărat. 2. (fig.) lămurit; desluşit; clar. 3. pur; neamestecat; imaculat. 4. (fig.) cinstit; sincer. 5. curat; îngrijit; dereticat. 6. (d. aer) proaspăt. // •tazaga tartmak a transcrie pe curat. // •góñílíñ taza bolsa dacă ți-e sufletul curat.

tazagóñíl(lí) adj. sincer; onest; candid; inocent.

tazagóñíllík s. sinceritate; onestitate; candoare; inocență.

tazakanlî adj. pursânge.

tazalîk s. 1. mântuire; purificare. 2. cinste; sinceritate. 3. curățenie; dereticare. // •tazalîk yapmak a deretica; a face curățenie.

tazalîkyapma s. dereticare.

tazammun s. includere; înglobare; cuprindere. // •tazammun bolmak a se include; a fi înglobat; a fi cuprins. •tazammun etmek a include; a îngloba; a cuprinde.

tazammunlî adj. inclus; înglobat; cuprins.

tazargan adj. 1. curățat; dereticat. 2.(fig.) lichidat; omorât. 3. descojit. 4.(fig.) mântuit; purificat.

tazarmak v.i. 1. (fig.) a fi lichidat; a fi omorât. 2. a se descoji. 3. a se curăța; a se deretica. 4. (fig.) a se mântui; a se purifica.

tazartîlgan adj. 1. curățat; dereticat.
2. (fig.) lichidat; omorât. 3. descojit. 4. (fig.) mântuit; purificat.

tazartîlmak v.i. 1. (fig.) a fi lichidat; a fi omorât. 2. a se descoji. 3. a se curăța; a se deretica. 4. (fig.) a se mântui; a se purifica.

tazartmak v.t. 1. a descoji. 2. a curăța; a deretica. 3. (fig.) a lichida; a omorî.

tazartuw s. **1.** descojire. **2.** curățare; dereticare. **3.** (fig.) lichidare; terminare; omorâre.

tazartuwğî I. adj. mântuitor;
purificator. II. s. 1. (d. persoane)
curățitor; îngrijitor. 2. detergent.

tazbaş *adj.* chel; pleşuv.

tazbaşlîk s. chelie; calviție.

taze I. adj. 1. proaspăt; fraged. 2. (d. stiri etc.) recent; nou; ultim. II. s. (fig.) femeie tânără. // •et taze mí? carnea e proaspătă?; •taze balîk peşte proaspăt. •taze ģeñkşi/harbiyeği (mil.) recrut. •taze ótmek pâine proaspătă. •taze suw apă proaspătă.

tazeden *adv.* iar; iarăşi; din nou; încă o dată.

tazeleberme s. reîmprospătare; reînnoire.

tazelebermek v.t. a reîmprospăta; a reînnoi.

tazelegen *adj.* înnoitor; primenitor. **tazeleme** s. împrospătare; reînnoire.

tazelemek v.t. a împrospăta; a reînnoi.

tazelendírmek v.t. a împrospăta; a reînnoi; a inova. // •bírtaa tazelendírmek a reîmprospăta. tazelenebergen adj. reîmprospătat; reînnoit.

tazelengen adi. împrospătat; reînnoit.

tazelenmek v.i. a se împrospăta; a se reînnoi.

tazeleşken adj. împrospătat; reînnoit. tazeleşmek v.i. a se împrospăta; a se

tazeleştírme împrospătare: s. reînnoire; inovație.

tazeleştírmek v.t. a împrospăta; a reînnoi: a inova.

tazeleştirúw împrospătare; reînnoire; inovație.

tazeleştírúwğí înnoitor; primenitor; inovator.

tazeletmek v.t. a împrospăta; a reînnoi: a inova.

tazelík s. prospețime; frăgezime; inovatie.

tazelíkşí adj. înnoitor; primenitor; inovator.

taze-taze adj. 1. foarte recent; foarte nou. 2. foarte proaspăt; foarte fraged.

tazik s. 1. presiune; tasare. 2. constrângere; forțare.

taziklí adj. presat; tasat; forțat; constrâns.

slăvire; tazim glorificare; preamărire. // •resmiy tazim etmek (mil.) a saluta. •tazim bolmak a fi slăvit; a fi glorificat; a fi preamărit. •tazim etmek a slăvi; a glorifica; a preamări.

tazimlí adj. slăvit: glorificat: preamărit.

tazip s. chin; tortură; suferință. // •tazip bolmak a fi torturat; a se chinui. •tazip etmek a tortura; a chinui.

taziplí adj. chinuit; torturat; suferind. tazipşí adj. chinuitor.

taziye s. condoleanțe. // •taziye ${\it etmek}$ a-și exprima condoleanțele.

tazî I. adj. copoiesc. II. s. copoi; ogar; prepelicar.

tazîday adv. copoieşte.

tazîğa adv. copoiește.

tazîl I. adj. strămoșesc; ancestral. II. s. 1. (bot.) rădăcină. 2. origine; sursă; proveniență; izvor; obârșie; spiță; descendență. 3. (mat., lingv.) rădăcină; radical. 4. (anat.) fibră. 5. (geol., geogr.) filon. 6. (bot.) nervură. // •tazîl atmak a prinde rădăcini; a înrădăcina. •tazîlîn kurutmak a-l a stârpi din rădăcină; a-l extermina. •tazîlîn tartmak a-și trage rădăcinile din...; a se trage din...; a descinde din...; •tazîlîndan sókmek dezrădăcina; a-l extirpa. // •dórtlík tazîl (mat.) rădăcină pătrată. •ğan tazîlî punct nevralgic. • kan tazîllarî (med.) vase sanguine.kîlğî tazîllar (anat.) vase capilare. • maden tazîlî zăcământ. • tazîl işaretî (mat.) semnul radicalului. •tazîl şíşmesí (med.) varice.

tazîlatkan adj. înrădăcinat; cronic. tazîlatuw s. înrădăcinare.

tazîldanğî I. adj. radical. II. s. radicalist.

tazîldanğîlaşkan adj. radicalizat. tazîldanğîlaşma s. radicalizare.

tazîldanğîlaşmak v.i. a se radicaliza. taz îldan ğ îlaş t îrmak v.t. a radicaliza. tazîldanğîlaştîruw s. radicalizare.

tazîldanğîlîk s. radicalism. tazîldankesme s. tăiere din rădăcini;

suprimare; lichidare; distrugere; abrogare; anulare; desființare.

tazîldankoparuw s. rupere din rădăcini: smulgere.

tazîlîkurutulgan adj. exterminat.

tazîlîndankesílgen adj. tăiere din rădăcini: distrugere; suprimare; lichidare; abrogare; anulare; desfiintare.

tazîlîndankesúw tăiere din s. rădăcini; distrugere; suprimare; lichidare: anulare: abrogare; desfiintare.

tazîlîndankopkan adj. rupt din rădăcini; smuls.

tazîlîndansógílgen adj. dezrădăcinat; extirpat.

tazîlîndansógúw s. dezrădăcinare; extirpare.

tazîlîntartkan adj. care îşi trage rădăcinile; provenit; rezultat; derivat.

tazîl-kurtî s. (ent.) coropişniță (lat., Gryllotalpa gryllotalpa).

tazîlkurutkan adj. exterminator. tazîlkurutmasî s. exterminare.

tazîllangan adj. înrădăcinat; cronic.

tazîllanma s. înrădăcinare.

tazîllanmak v.i. a se înrădăcina. tazîllî adj. 1. profund; radical. 2. substanțial; principal. 3. înrădăcinat.

4. fibros. 5. (anat.) venos; vascular. tazlak adj. chel; pleşuv.

tazlaşkan *adj.* chelit. tazlaşmak *v.i.* a cheli.

tazlîk s. calviție; chelie.

tazmin s. indemnizație; despăgubire; compensație. // •tazmin bolmak a se despăgubi; a se compensa. •tazmin etmek a despăgubi; a compensa.

tazminat indemnizatie: S. despăgubire; compensație.

tazminatlî despăgubit; adj. compensat.

tazminlí adj. despăgubit; compensat. táliy adj. secundar; ajutător; auxiliar; adjunct; supleant. // •táliy ğol drum lateral.

táwúkel adj. tont; căscat; neghiob; nerod; idiot.

táwúkelğe adv. prosteşte.

s. neghiobie; neozie; táwúkellík idiotenie.

tabaklaw s. tăbăcire; argăsire.

tabîluw s. (arheol.) vestigii; urme; rămăsite.

tabîrga-gúlí s. (bot.) trandafir-moscat (lat., Rosa moschata).

tabîrgaotî s. (bot.) frăguliță; moscușor (lat., Adoxa moschatellina).

tabîştîruw s. ghicitoare; cimilitură; rebus.

tabîşuw s. 1. întâlnire; întrevedere; reuniune. 2. (mat.) concurență; convergență.

taçlaw s. încoronare; încununare.

taganagî, Senegal- s. (orn.) sfrâncioc de tufiș cu creastă neagră (lat., Tchagra senegala).

taganak, altîn- s. (orn.) sfrâncioc asiatic (lat., Lanius isabellinus).

taganak, balaban-boz- s. (orn.) mare; lupul sfrâncioc vrăbiilor; berbecel (lat., Lanius excubitor).

taganak, ğaşmaklîs. (orn.) sfrâncioc cu mască (lat., Lanius nubicus).

s. (orn.) taganak, ğenubiy-bozsfrâncioc cenuşiu sudic (lat., Lanius meridionalis).

taganak, kara-mañlaylî- s. (orn.) sfrâncioc cu frunte neagră (lat., Lanius minor).

kawerengítaganak, sfrâncioc brun (lat., Lanius cristatus).

taganak, kawerengí-sîrtlî- s. (orn.) sfrâncioc cu spate brun (lat., Lanius vittatus).

taganak, kîzîl-başlîsfrâncioc cu cap roșu (lat., Lanius senator).

taganak, kîzîl-karînlîs. (orn.) mugurar cu piept roșu; mugurar de tufiş (lat., Rhodophoneus cruentus).

kîzîl-sîrtlîtaganak, sfrâncioc roșiatic; codălbiță; șofran (lat., Lanius collurio).

taganak, uzun-kuyruklîsfrâncioc cu coadă lungă (lat., Lanius schach).

tagîluw s. 1. dăruire (de podoabe, bijuterii etc.). 2. agățare; aninare. 3. inserare; implantare; legare; alipire; fixare. 4. adăugare; atașare; alăturare. 5. purtare (de podoabe, bijuterii etc.). 6. agasare; sâcâire.

tagîşlaw s. (tehn.) împănare.

tagîştîruw s. asamblare.

tağîrlanuw s. împietrire; înlemnire; înmărmurire; încremenire.

taj-lálesí s. (bot.) bibilică; coroană; lalea-pestriță (lat., Fritillaria meleaaris).

tajlaw s. încoronare; încununare.

tajlî-boz-turna s. (orn.) cocor cenuşiu cu coroană; cocor african (lat., Balearica regulorum).

tajlî-ğelbege s. (om.) pitulice cu coroană (lat., Phylloscopus coronatus).

tajlî-kara-turna s. (orn.) cocor negru cu coroană (lat., Balearica pavonina).

tajlî-kîzîlkuyruk s. (orn.) codroş cu coroană (lat., Phoenicurus moussieri).

s. (orn.) dendroica cu tajlî-ótlegen coroană (lat., Dendroica coronata).

tajlî-sarîkaş s. (om.) pitulice cu (lat., Phylloscopus coroană coronatus).

takîldaw s. ciocănire; ciocănit; ticăit; tic-tac.

takîmlasuw s. grupare; regrupare.

takîrdaw s. pârâit; trosnet.

taklaklanuw s. dare de-a rostogolul; dare de-a berbeleacul.

takray s. (bot.) citronelă; iarbă-de-(lat., Cymbopogon citratus; Andropogon citratum).

tal s. (bot.) salcie; răchită; lozie; mlajă (lat., Salix viminalis).

tal, ak- s. (bot.) salcie-albă (lat., Salix alba).

tal, boz- s. (bot.) salcie; zălog (lat., Salix cinerea).

tal, kîzîl- s. (bot.) răchită-roșie; mlajă; ${\it lozie\ (lat.,\ Salix\ purpurea)}.$

tal, kuyulgans. (bot.) salcieplângătoare; salcie-pletoasă (lat., Salix babylonica).

s. (bot.) salcie-galbenă tal, sarî-(lat., Salix vitellina).

talakdermanî s. (bot.) dalac; boabavulpii (lat., Paris quadrifolia).

talakotî s. (bot.) lăsnicior; buruianăde-dalac; umbra-nopții (lat., Solanum dulcamara).

talakotî, karas. (bot.) zârnă; lăsnicior (lat., Solanum nigrum). talaşuw s. încăierare (și fig.).

- **taldalanuw** s. adăpostire; ferire; protejare; refugiere.
- talimatlandîruw s. instructaj.
- talî, eşkí- s. (bot.) iovă (lat., Salix caprea).
- talpînuw s. 1. silință; strădanie; osteneală; efort. 2. (fig.) zbatere; palpitație.
- tal-yasî s. (bot.) văcălie-de-salcie (lat., Trametes suaveolens).
- tamamlanuw s. (gram.) complement; object.
- tamamlaw s. completare; întregire. tamgalî-afiyon s. (bot.) mac-cornut
- (lat., Glaucium corniculatum). tamgalî-ğawunkuşî s. (orn.)
- tamgalî-ğawunkuşî s. (orn.) prundăraş de munte (lat., Charadrius morinellus).
- tamgalî-haşhaş s. (bot.) mac-cornut (lat., Glaucium corniculatum).
- tamgalî-kelînşekşeşegî s. (bot.) mac-cornut (lat., Glaucium corniculatum).
- tamgalî-kógerşín s. (orn.) porumbel pătat (lat., Columba guinea).
- tamgalî-suwtorgay s. (orn.) prundăraș de munte (lat., Charadrius morinellus).
- tamîrlanuw s. înrădăcinare.
- tamîzdîruw s. 1. picurare; ţârâire. 2. picurare; pătare. 3. distilare; lichefiere.
 tamlaw s. grup; grupare; tacâm; serviciu; trusă.
- tana-ğeparesí s. (bot.) asmățui; hasmaţuchi (lat., Anthriscus silvestris).
- tanakuşî, kawerengí-başlî- s. (orn.) văcărel cu cap brun (lat., Molothrus ater). tana-megdúnezí s. (bot.) asmățui;
- tana-megdúnezí s. (bot.) asmățui; hasmațuchi (lat., Anthriscus silvestris).
- tanaotî s. (bot.) iarba-bivolului (lat., Juncus buffonius).
- tana-peşmegí s. (bot.) pita-vacii (lat., Boletus bovinus).
- tanasabînî s. (bot.) floareacălugărului; văcărică (lat., Saponaria vaccaria).
- tanîluw s. notorietate.
- tanîmlaw s. definire; precizare.
- tanîşuw s. sfătuire; consultare; cunoștință.
- tanîtlaw s. probare; dovedire; demonstrare.
- tanîtuw s. recomandare; prezentare.
- tanîw s. cunoaștere.
- tankîldaw s. zornăit; zăngănit; zdrăngănit.
- tañrîlaştîruw s. divinizare.
- tapanlaw s. grăpare; boronire.
- tapînuw s. 1. idolatrizare; cult. 2. adorație; venerație.
- tapîrdaw s. tropăit; tropot.
- taptalaw s. călcare în picioare; încălcare; tasare.
- tap-tap interj. trop!;
- tarafsîzlaştîruw s. neutralizare.
- tarakay s. (om.) nagâţ; ploier verde (lat., Vanellus vanellus).
- tarakay, ak-kuyruklî- s. (orn.) nagâţ cu coadă albă; ploier cu coadă albă (lat., Vanellus leucurus; Chettusia leucura).
- tarakay, balaban- s. (om.) fluierar mare; nagâţ mare (lat., Hoplopterus indicus; Vanellus indicus).
- tarakay, kara-kekeşlî- s. (orn.) fluierar cu creastă neagră; nagâţ cu creastă neagră (lat., Hoplopterus tectus).

- tarakay, şîganaklî- s. (om.) fluierar cu pinten; nagâţ cu pinten (lat., Hoplopterus spinosus; Vanellus spinosus).
- tarakay, súrmelí- s. (om.) nagâţ de stepă; ploier de stepă (lat., Vanellus gregarius; Chettusia gregaria).
- tarakay, temírğí- s. (om.) nagâț fierar; ploier fierar (lat., Vanellus armatus).
- tarakayî, Hint- s. (om.) fluierar mare; nagâț mare (lat., Hoplopterus indicus; Vanellus indicus).
- tarakayî, yenşek- s. (om.) stârc alergător (lat., Dromas ardeola).
- taraklaw s. 1. dărăcire; dărăcit. 2. dragare.
- tarakotî s. (bot.) scăiuş; vargaciobanului; scaiul-voinicului (lat., Dipsacus pilosus).
- tarak-órdek s. (om.) rață pieptene (lat., Sarkidiornis sylvicola).
- taral s. (bot.) angelică (lat., Angelica archangelica; Angelica officinalis).
- taraluw s. strâmtare; îngustare.
- **tarayuw** s. diminuare; îngustare; strâmtorare.
- tarî s. (bot.) mei (lat., Panicum miliaceum).
- tarkan s. (orn.) cocoș de munte; cocoș sălbatic; gotcan; găinușă de munte (lat., Tetrao urogallus).
- tarkat s. (orn.) ferestraș mare; bodârlău cu ferăstrău (lat., Mergus merganser).
- tarkat, ak- s. (om.) ferestraş mic (lat., Mergus albellus).
- tarkat, kalpaklî- s. (om.) ferestraş cu glugă (lat., Mergus cucullatus; Lophodytes cucullatus).
- tarkat, kekeşli- s. (orn.) ferestraş moţat (lat., Mergus serrator).
- tarla-aykabagî s. (om.) lăcar cafeniu (lat., Acrocephalus agricola).
- tarla-eşkisawarî s. (om.) caprimulg de câmpie (lat., Caprimulgus inornatus).
- tarla-kazî s. (orn.) gâscă de semănătură (lat., Anser fabalis).
- tarla-kirazkuşî s. (orn.) presură sură (lat., Emberiza calandra; Miliaria calandra).
- tarla-şîbawî s. (orn.) lăcar cafeniu (lat., Acrocephalus agricola).
- tarla-şîmşîgî s. (orn.) vrabie de câmp americană (lat., Spizella pusilla).
- tarla-sayragî s. (orn.) cocoşar (lat., Turdus pilaris).
- tarla-sîyîrşîgî s. (om.) graur american estic (lat., Sturnella magna).
- tarla-surkarlîgaşî s. (orn.) drepnea
- de câmp (lat., Apus unicolor).

 tarla-súlekeşí s. (om.) presură sură
 (lat., Emberiza calandra;
 Miliaria calandra).
- tarla-tartarî s. (orn.) cristel de câmp (lat., Crex crex).
- tarla-tenegí s. (om.) presură sură (lat., Emberiza calandra; Miliaria calandra).
- tarla-tentekkuşî s. (orn.) caprimulg de câmpie (lat., Caprimulgus inornatus).
- tarla-torgayî s. (om.) ciocârlie de câmp (lat., Alauda arvensis).
- tarla-yaprak-ğelbegesí s. (orn.) pitulice de câmpie (lat.,

- Phylloscopus neglectus).
- tarla-yaprak-sarîkaşî s. (orn.) pitulice de câmpie (lat., Phylloscopus neglectus).
- tarmaklanuw s. ramificare; ramificație; bifurcare; bifurcație.
- tarşîn s. (bot.) arbore-de-scorțișoară (lat., Cinnamomum verum; Cinnamomum zeylanicum).
- tarsîldaw s. plesnitură; trosnet.
- tarsînuw s. strâmtorare; plictiseală.
- tarsîyuw s. strâmtorare; plictiseală.
- tartalagî, Kanariya-Adasî- s. (orn.) auşel de Canare (lat., Regulus teneriffae).
- tartalak, altîn-maňlaylî- s. (orn.) auşel cu cap galben; tartalac (lat., Regulus regulus).
- tartalak, altîn-tajlî- s. (orn.) auşel cu coroană aurie (lat., Regulus saprata).
- tartalak, kózíldíríklí- s. (om.) auşel cu coroană roşie; auşel cu ochelari (lat., Regulus calendula).
- tartalak, súrmelí- s. (om.) auşel sprâncenat (lat., Regulus ignicapillus).
- tartarî, Amerika-kók-saz- s. (orn.) găinușă americană albastră (lat., Porphyrio martinica).
- tartari, Amerika-suw- s. (orn.) crestet american (lat., Porzana carolina).
- tartarî, Baillon'nîñ-suw- s. (orn.)
 crestet mic (lat., Porzana
 pusilla).
- tartarî, boz-suw- s. (orn.) cresteţ cu dungi (lat., Porzana marginalis).
- tartarî, kara-suwnegru (lat., Limnocorax flavirostra)
- tartarî, kíşkene-saz- s. (orn.) găinuşa lui Allen (lat., Porphyrio alleni).
- tartarî, kişkene-suw- s. (orn.) crestet cenuşiu (lat., Porzana parva).
- tartarî, kîzîl-mañlaylî-suw- s. (om.) găinuşă de baltă; corlă (lat., Gallinula chloropus).
- tartarî, kók-saz- s. (orn.) găinușă albastră (lat., Porphyrio porphyrio).
- tartarî, meneklí-suw- s. (orn.) crestet pestrit (lat., Porzana porzana).
- tartarî, suw- s. (orn.) cârstel de baltă; cristei de baltă (lat., Rallus aquaticus).
- tartarî, tarla- s. (orn.) cristel de câmp (lat., Crex crex).
- tartîmlaw s. (gram.) conjugare.
- tartîşuw s. 1. controversă; dispută; polemică. 2. discuție; dezbatere; deliberare.
- **tartkîşlaw** s. tragere; zgâlţâire; hâţânare.
- **taşaruw** s. pietrificare; împietrire; fosilizare.
- taș-aywasî s. (bot.) bărcoace (lat., Cotoneaster integerrima).
- taşgúlí, dak- s. (bot.) mălăoi (lat., Helianthemum alpestre; Helianthemum rupifragum).
- taşgúlí, sarî- s. (bot.) iarba-osului (lat., Helianthemum nummularium).
- taşğargan s. (bot.) iarba-surzilor (lat., Saxifraga aizoon).
- taşğonuw s. masonerie.
- taşîllaşuw s. fosilizare.
- taşînuw s. 1. mutare; strămutare. 2.

- transport; cărare.
- taşîw s. revărsare de ape; inundație; clocot.
- taşkaytargan, kîzîlğas. (orn.) pietrus (lat., Arenaria interpres). taş-keklígí s. (om.) potârniche de stâncă (lat., Alectoris graeca).
- taşkesken s. (bot.) mărgeluşă (lat., Lithospermum arvense).
- taş-kírkígí s. (om.) potârniche de stâncă (lat., Alectoris graeca).
- taşkuşî s. (om.) mărăcinar; pietroșel (lat., Saxicola torauata torquata).
- taşkuşî, alaşa- s. (orn.) mărăcinar bălțat (lat., Saxicola caprata).
- taşkuşî, Kanariya-Adasî- s. (om.) mărăcinar de Canare (lat., Saxicola dacotiae).
- taşkuşî, kara- s. (orn.) mărăcinar negru (lat., Saxicola rubicola).
- taşkuşî, şayîr- s. (orn.) mărăcinar mare; urzicar mare (lat., Saxicola rubetra).
- taşkuşî, Sebír- s. (orn.) mărăcinar siberian (lat., Saxicola maura).
- taşlanuw s. dezbrăcare.
- taşlaşuw s. pietrificare; împietrire; fosilizare.
- taşlaw s. părăsire.
- taşlîk-kerwankuşî s. (orn.) pasăreaogorului (lat., Burhinus oedicnemus).
- taş-mantar s. (bot.) mânătarcă; hrib (lat., Boletus edulis).
- taș-sayragî s. (orn.) mierlă de piatră (lat., Monticola saxatilis).
- taştawugî, ak- s. (orn.) ieruncă alpină; potârniche Lagopus mutus). albă (lat.,
- taştawugî, kîzîl- s. (orn.) potârniche scoțiană (lat., Lagopus lagopus scoticus).
- taștorgay s. (orn.) vrabie de stâncă (lat., Petronia petronia).
- taștorgay, șal- s. (om.) vrabie cenușie de stâncă (lat., Petronia brachydactyla).
- taştorgay, sarî-bogazlîs. (orn.) vrabie cu gât galben (lat., Petronia xanthocollis).
- taştorgayî, koraylîk- s. (om.) vrabie de tufiș (lat., Petronia dentata).
- taş-yonğasî s. (bot.) coronişte (lat., Coronilla varia).
- tasawurlaw s. 1. schitare; eboşare. 2. plănuire; proiectare; intenție.
- taska s. (om.) strigă (lat., Tyto alba guttata).
- taslaklaw s. schițare; eboşare.
- tatar s. (orn.) cocoş de munte; cocoş sălbatic; gotcan; găinușă de munte (lat., Tetrao urogallus).
- Tatar-Súyúşúk s. (topon.) Topola (Dobrich, Bulgaria).
- tatlî-berenge s. (bot.) batat; cartofdulce (lat., Ipomoea batatas).
- tatlî-ğúgúre s. (bot.) sorg; mătură (lat., Sorghum saccharatum).
- tatlî-kartop s. (bot.) batat; cartof- ${\tt dulce}\;({\tt lat.},\;{\tt Ipomoea}\;{\tt batatas}).$
- tatlî-limon s. (bot.) limetă; lămâieverde (lat., Citrus aurantifolia).
- tatlî-sîpîrgaotî s. (bot.) sorg; mătură (lat., Sorghum saccharatum).
- atlîtamîr s. (bot.) lemn-dulce; rădăcină-dulce; ciorânglav (lat., tatlîtamîr $Glycyrrhiza\ glabra).$
- tatula s. (bot.) ciumăfaie; laur; tatulă (lat., Datura stramonium).
- tatuw s. gust; gustare.
- taw-altînotî s. (bot.) rozmarin-de-

- (lat., Gnaphalium silvaticum).
- s. (bot.) păr-pădureț yrus communis; taw-armutî Pyrus (lat., Amygdalis formis).
- taw-aynagî s. (orn.) barză cu ciocul galben (lat., Mycteria ibis).
- taw-boztorgayî s. (orn.) ciocârlie de pădure (lat., Lullula arborea).
- taw-bótnegí s. (bot.) voiestnită (lat., Mentha silvestris).
- taw-elmasí s. (bot.) măr-pădureț (pom fructifer) (lat., Malus sylvestris).
- taw-ğawrawugî s. (om.) cinteză de (lat., Fringilla iarnă montifringilla).
- taw-ğelşeşegí s. (bot.) oiță; dediței-depădure; floarea-vântului -Anemone silvestris).
- taw-ğetkeneşelegí s. (bot.) frag-depădure (lat., Fragaria vesca).
- tawkalaşî s. (bot.) nalbă; mălăuț; colăceii-babei (lat., Malva silvestris).
- taw-kertpesí s. (bot.) păr-pădureț (lat., Purus communis; Amygdalis formis).
- taw-kesteresí s. (bot.) bălbisă (lat., Stachys silvatica).
- taw-kirazî s. (bot.) vişin-sălbatic; vişinel (lat., Prunus fructicosa).
- tawkîya s. (orn.) găină (lat., Gallus gallus domesticus).
- tawlandîruw s. 1. (fig.) bacşiş; ciubuc. 2. îngrășare.
- tawlaw s. gresare; ungere.
- tawlayotî s. (bot.) crucea-pământului; brânca-ursului (lat., Heracleum sphondylium).
- tawlayotî, ğalpak- s. (bot.) plăcintatalpa-ursului porcului; (lat., Heracleum palmatum).
- taw-nanesí s. (bot.) voieștniță (lat., Mentha silvestris).
- taw-palşîkşîsî s. (orn.) fluierar de
- mlaştină (lat., Tringa glareola). taw-şîkîldagî s. (orn.) cojoaică de pădure; scorțar (lat., Certhia familiaris).
- taw-salkîmotî s. (bot.) firuță; iarbădeasă; șovar-de-munte (lat., Poa nemoralis).
- taw-tîrmaşîkkuşî s. (orn.) cojoaică de pădure; scorțar (lat., Certhia familiaris).
- tawugî, dak- s. (orn.) alun; ieruncă (lat., s. (orn.) găiunușă de Tetrastes bonasia; Bonasia bonasia).
- tawugî, Hint- s. (orn.) bibilică; picheriță Numida meleagris).
- tawugî, Kîtays. (om.) găină de Bankiva (lat., Gallus gallus).
- tawuk s. (orn.) găină (lat., Gallus gallus domesticus).
- tawulga s. 1. (bot.) tavalgă (lat., Spiraea salicifolia). 2. (bot.) taulă
- (lat., Spiraea crenata). tawuz s. (orn.) păun (lat., Pavo cristatus).
- tawuzotî, ak- s. (bot.) iarba-câmpului (lat., Agrostis alba; Agrostis stolonifera).
- tawuzoti, it- s. (bot.) bucățel; iarbăcâinească (lat., Agrostis canina).
- taw-zambagî s. (bot.) crin-de-pădure (lat., Lilium martagon).
- tayak-kamîşî s. (bot.) trestie-de-mare (lat., Calamus rotang).
- tayaklaw s. batere cu bățul; lovire cu bățul; flagelare.
- tayanuw s. 1. proptire; sprijinire;

- 2. bazare; rezemare. bizuire; întemeiere. **3.** argument.
- tayga s. (bot.) rădăcina-dracului; ginseng siberian (lat.. Acanthopanax senticosus; Eleutherococcus senticosus).
- tayga-kalîntumşugî s. (orn.) mugurar de taiga (lat., Pinicola enucleator).
- tayga-şakragî s. (orn.) mugurar de taiga (lat., Pinicola enucleator).
- tayîluw s. 1. culisare; derapare. 2. (sport) patinaj.
- tayşaw s. alunecare; surpare.
- tayyarlaşuw s. volatilizare; evaporare. taz-aynak s. (orn.) ibis chel (lat., Geronticus eremita).
- taze-tepreşşeşegí s. (bot.) floare-deleac; piciorul-cocoșului târâtor (lat., Ranunculus repens).
- taze-turnaayagî s. (bot.) floare-deleac; piciorul-cocoșului târâtor (lat., Ranunculus repens).
- taz-ibis s. (om.) ibis chel (lat., Geronticus eremita).
- tazîllanuw s. înrădăcinare.
- tazkara s. (orn.) vultur negru (lat., Aegypius monachus; Vultur monachus).
- teadúl s. corespondență; concordanță; proporționalitate.
- teadúllí adj. corespunzător; concordant; proporțional.
- teatiy s. schimb. // •kóríş teatiysí schimb de opinii. •teatiy efkáar schimb de opinii.
- tebaa s. 1. cetățenie. 2. cetățean; supus. // • kazak cetățenie română.
- tebaalîk s. cetătenie.
- tebahhur s. evaporare; volatilizare. // •tebahhur etmek a se volatiza; a se evapora.
- tebahhurlaştîruwğî s. vaporizator.
- tebahhurlî adj. evaporat; volatilizat.
- tebahhurtanîr adj. evaporabil.
- s. apariție; ivire. tebarúz •tebarúz bolmak a apărea; a se ivi. // •ehemmiyet men tebarúz ettírmem kerek ke trebuie să evidentiez în mod deosebit că.
- tebarúzlí adj. apărut; ivit.
- tebdil s. 1. schimbare; deghizare. 2. reînnoire; primenire; înnoire; împrospătare. // •tebdil bolmak a se schimba; a se înnoi; a se împrospăta. •tebdil etmek a schimba; a înnoi; a împrospăta. • tebdil gezmek a umbla deghizat.
- tebdillí adj. 1. schimbat; deghizat. 2. înnoit; reînnoit; primenit; împrospătat.
- tebellúr s. 1. cristalizare. 2. lămurire; clarificare. // •tebellúr bolmak a se cristaliza. •tebellúr etmek a cristaliza.
- tebellúrlí adj. 1. lămurit; clarificat. 2. cristalizat.
- tebene s. ac mare: ac tigănesc.
- teberruw s. dăruire; donare; atribuire; acordare. // •teberruw bolmak a fi dăruit; a fi donat. •teberruw etmek a dărui; a dona.
- teberruwğî s. donator.
- teberruwlî adj. dăruit; donat; atribuit; acordat.
- s. zâmbet; surâs. // tebessúm •tebessúm etmek a zâmbi; a surâde.
- tebessúmlí adj. zâmbitor; surâzător. tebeşír s. cretă.
- Tebeşír-Bayîr s. (topon., deal în

Murfatlar) ("Dealul de Cretă") Tibișir (jud. Constanța).

tebílme s. lovitură de picior.

tebíşmek *v.i.* (*recipr.*) a se lovi cu copita; a se lovi cu piciorul.

teblik s. 1. anunțare; comunicare. 2. comunicat; veste. // •teblik bolmak a se anunța; a se comunica. •teblik etmek a anunța; a comunica.

tebliklí *adj.* anunțat.

tebrik s. felicitare. // •tebrik
bolmak a fi felicitat. •tebrik
etmek a felicita.

tebrikler interj. felicitări!;

tebrikliymen interj. vă felicit!;

tebrikname s. felicitare (imprimat).

tebúw s. 1. lovitură de picior; şut. 2.
repercusiune; consecință. 3. (tehn.,
mil.) recul. 4. impuls; stimul. //
•pazla tebúw surescitare.

tebúwğí I. *adj.* stimulant. **II.** s. stimulent.

tedarik s. 1. obținere; procurare; achiziționare. 2. furnizare. //
•tedarik bolmak a se obține; a se procura; a se achiziționa; a se furniza; a se pregăti; a se prepara. •tedarik etmek a obține; a procura; a achiziționa; a furniza; a pregăti; a prepara. •tedarikte tabîlmak a face pregătiri; a se pregăti. //
•tedarik masîraplarî cheltuieli de aprovizionare.

tedariklí *adj.* **1.** furnizat. **2.** obținut; procurat; achiziționat.

tedarikşí s. furnizor.

tedaviy I. adj. terapeutic; vindecător. II. s. (med.) tratare; tratament; terapie; terapeutică. // •tedaviy bolmak (med.) a se trata; a se însănătoși; a se lecui. •tedaviy etmek (med.) a trata; a însănătoși; a lecui. •tedaviy kórmek (med.) a se afla sub tratament; a beneficia de tratament. // •láj tedaviyí cură. •tedaviy etúwğí terapeutic. •tedaviy usulî metodă de tratament.

tedaviyğí I. *adj.* terapeutic; vindecător. **II.** s. terapeut.

tedaviylí adj. însănătoşit; vindecat.

tedaviyuzmanî s. terapeut.

tedaviyuzmanlîgî s. terapeutică; terapie.

tedayiy s. asociație de idei.

tedbir s. 1. măsură; dispoziție. 2. mijloc; procedeu. // •tedbir almak a lua măsuri. // •kattî tedbirler măsuri severe. •korînma tedbirlerí (mil.) măsuri de apărare. •yasawğî tedbirler măsuri constructive.

tedbirlí *adj.* prevăzător; precaut; prudent.

tedbirsíz adj. neprevăzător; imprudent.

tedbirsízlík s. imprudență; lipsă de prevedere.

tedhiş s. intimidare; terorizare. //
•tedhiş etmek a intimida; a
teroriza. // •tedhiş faaliyetî
acţiune teroristă. •tedhiş siyasetî
politică de intimidare.

tedhişçí s., adj. terorist.

tedhişçîlîk s. terorism.

tedhişlí adj. intimidat; terorizat.

tedirgin adj. incomodat; deranjat. //
 tedirgin bolmak a fi incomodat;
 a fi deranjat. •tedirgin etmek a
 incomoda; a deranja.

tedirginlík s. incomodare; deranj. tediye s. plată; achitare. // •tediye bolmak a se plăti; a se achita.
tediye etmek a plăti; a achita. //
tediye muvazenesí balanță de plăți.

tediyeetken s. (fin.) debitor; datornic; plătitor.

tediyelí *adj.* **1.** plătit; achitat. **2.** de plătit; plătibil; scadent.

tedriğen *adv.* treptat; puțin câte puțin; pas cu pas.

tedris s. 1. învățare; instruire. 2. predare; curs. // •tedris almak a învăța; a se instrui. •tedris etmek a învăța; a instrui. // •tedris usulî metodă de predare; didactic.

tedrislí adj. învățat; instruit.

teehhúl s. căsătorie; însurătoare; cununie. // •teehhúl bolmak a se căsători; a se însura. •teehhúl etmek a căsători; a însura.

teehhúllí *adj.* căsătorit; însurat; cununat.

teessúf s. regret; părere de rău. //
•teessúf etmek a regreta; a-i părea
rău. // •teessúf etemen regret.

teeyyút s. adeverire; confirmare. //
•teeyyút bolmak a se adeveri; a se
confirma. •teeyyút etmek a
adeveri; a confirma.

teeyyútlí adj. confirmat; adeverit. tefe s. (fin.) camătă; dobândă

tefe s. (fin.) camătă; dobândă cămătărească.

tefeğí s. cămătar.

tefeğílík s. cămătărie; camătă.

tefekkúr s. gândire; judecată; rațiune. // •tefekkúrge dalmak a cădea pe gânduri.

tefrik s. 1. separare; despărțire; izolare. 2. deosebire; distincție; diferență. 3. (pol.) blocadă; embargo.

tefrika s. 1. dezbinare; despărțire. 2. disensiune; discordie. 3. (lit.) foileton. tefrikağî s. (lit.) foiletonist.

tefrikalî *adj.* **1.** dezbinat; despărțit. **2.** cu disensiuni; cu discordie.

tefriklí adj. 1. separat; despărțit; izolat. 2. deosebit; distins; diferențiat.
3. (pol.) aflat sub blocadă; supus embargoului.

tefrikşí s., adj. separatist.

tefriş s. **1.** întindere; aşternere. **2.** pavare; pietruire. **3.** mobilare.

tefrişlí *adj.* **1.** pavat; pietruit. **2.** întins; aşternut. **3.** mobilat.

tefsir s. 1. explicare; comentare; interpretare. 2. comentariu. //
•tefsir bolmak a se explica; a se comenta; a se interpreta. •tefsir
etmek a explica; a comenta; a interpreta. // •hukukiy tefsir
(jur.) interpretare juridică. •ilmiy
tefsir interpretare științifică.
•tewűkeğí/tewűkiy tefsir
interpretare istorică.

tefsiretúwğí adj. explicativ.

tefsirğí s. comentator; interpret.

tefsirlí *adj.* explicat; comentat; interpretat; tălmăcit.

teftis s. inspecție; control. // •teftis
bolmak a fi inspectat; a fi controlat.
•teftis etmek a inspecta; a
controla.

teftişlí adj. inspectat; controlat.

tegel s. tighel.

tegelleme s. tighelare.

tegellemek v.t. a tighela.

tegellengen adj. tighelat.

tegellí *adj.* tighelat.

tegenegí, bak- s. (bot.) scaiuldracului; căruţa-dracului; îndrăcită; sperioasă; tăvălici (lat., Eryngium campestre).

tegenegí, dewe- s. (bot.) armurar (lat., Carduus marianus; Silybium marianum).

tegenegí, koy- s. (bot.) turiță-mare; scai-mărunt; buruiană-de-friguri (lat., Agrimonia eupatoria).

tegenegí, șól- s. (bot.) pălămidă (lat., Cirsium arvense).

tegenegí, uyuz- s. (bot.) crăstăval; crăpușnic (lat., Cirsium oleraceum).

tegenek s. (bot.) scai (lat., Cirsium vulgare). 1. teapă; spin; ghimpe; ac. // •tegenek ústúnde otîrmak a sta ca pe ghimpi.

tegenek, ak- s. (bot.) limba-oii (lat., Cirsium canum).

tegenek, delí- s. (bot.) şofrănel; crăpuşnic (lat., Cirsium furiens).

tegenek, gúmúș- s. (bot.) turtă; ciortopoloc; ciurul-zânelor (lat., Carlina acaulis).

tegenek, mor- s. (bot.) scai-albastru; scai-vânăt (lat., Eryngium planum).

tegenek, múbarek- s. (bot.) schinel; iarbă-amară; scai-amar; șofransălbatic (lat., Cnicus benedictus).

tegenek, ólmez- s. (bot.) ghimpepădureț (lat., Ruscus aculeatus).

tegenek, sarî- s. (bot.) scai-galben (lat., Centaurea solstitialis).

tegeneklí adj. tepos; spinos; cu ghimpi; ghimpat. // •tegeneklí tel sârmă ghimpată.

tegeneklík s. mărăcine; mărăciniş. tegeneklí-katîrtîrnagî s. (bot.)

genistră (lat., Ulex europaeus).
tegeneklî-mîşîkbaşî s. (bot.)
tapoşnic; lungurică (lat., Galeopsis

tegenek-yúzúmí s. (bot.) dracilă (lat., Berberis vulgaris).

tegerşík s. roată. // •geşírúwğí tegerşik (tehn.) roată de transmisie. •kíşkene tegerşík rolă. • şólmek şí tegerşígí roata olarului. •tahrik tegerşígí (tehn.) volant. •tegerşík şemberí şină. •tegerşíklerní ayarlamak lázîm trebuie reglate roțile. •tírmen tegerşígí (tehn.) roata morii. •tíşlí tegerşík (tehn.) roată dințată. • \acute{u} ş tegerş \acute{i} k $l\acute{i}$ tricicletă.

tegíz adj. neted; plat; drept.

tegízakkan adj. cursiv; fluent.

tegízakma s. cursivitate; fluență.

tegízalan s. palier.

tetrahit).

tegízgeş s. cumpănă; poloboc; nivelă cu bulă de aer.

tegízleme s. netezire; aplatizare; teşire.

tegízlemek *v.t.* a netezi; a aplatiza; a teşi.

tegizlengen *adj.* netezit; aplatizat; teşit.

tegízlenmek *v.i.* a se netezi; a se aplatiza; a se teşi.

tegízlí adj. netezit; aplatizat; teşit.

tegízlík s. teşitură.

tegument s. piele; tegument; coajă.

teğanús s. 1. omogenitate. 2.

teğawuz s. 1. (d. frontiere) trecere; violare. 2. atac; agresiune. 3. atentat. // •teğawuz bolmak a fi agresat; a fi violat; a se încălca. •teğawuz etmek a atenta; a agresa; a viola; a încălca. // •ğelen teğawuzî forțarea frontierei.

teğawuzğî s. 1. atentatator; atacant;

violator; agresor. 2. agresiv; ofensiv. teğawuzlî adj. 1. atacat; agresat. 2. (d. frontiere) trecut; violat.

teğdit s. împrospătare: înnoire: primenire.

teğditlí adj. înnoit; reînnoit; primenit; împrospătat.

teğennún s. nebunie; scrânteală. // •teğennún bolmak a înnebuni; a se scrânti.

teğennúnlí adj. înnebunit; nebun; scrântit.

teğerrút s. 1. izolare; separare. 2. abstractizare. 3. (pol.)
embargo. // •teğerrút
almak a institui o blocadă; astîna blocadă. •teğerrút bolmak a se izola; a se separa. •teğerrút etmek a izola; a separa. •teğerrútní kótermek a ridica blocada.

teğerrútlí adj. 1. abstractizat. 2. izolat; separat. 3. (pol.) aflat sub blocadă; supus embargoului.

teğessúm s. întrupare; întruchipare; personificare. // •teğessúm bolmak a se întruchipa; a se întrupa; a fi personificat. • teğessúm etmek a întruchipa; a întrupa; a personifica.

teğessúmlí adj. întrupat; întruchipat; personificat.

teğet s. (mat.) tangentă.

teğetli adj. tangențial; razant.

teğil s. amânare. // •teğil bolmak a se amâna. \bullet te $\check{g}il$ et mek a amâna.

teğillí adj. amânat. teğim s. comerț.

teğrubiy adj. experimental.

teğrúbe s. 1. încercare; experiență; probă. 2. experiență. // •teğrúbe bolmak a se încerca; a se experimenta; a fi probat. •teğrúbe etmek a încerca; a experimenta; a proba. •teğrúbeden geşírmek a practica. // •teğrúbe kaytîmî stagiu.

teğrúbealgan s. practicant.

teğrúbedengeşírúw s. practică.

teğrúbelí adj. (d. oameni) experimentat; cu experiență.

teğrúbesíz adj. (d. oameni) neexperimentat; lipsit de experiență; începător.

teğrúbesízlík s. noviciat.

teğrúbiy adj. empiric.

teğrúbiylík s. (fil.) empirism.

teğziye s. pedepsire; condamnare; osândă. // •teğziye bolmak a fi pedepsit; a fi penalizat. •teğziye ${\it etmek}$ a pedepsi; a penaliza.

teğziyelí adj. pedepsit; condamnat; osândit.

tehalúf s. deosebire; diferență. // •tehalúf bolmak a se deosebi; a se distinge; a se diferenția. •tehalúf etmek a deosebi; a distinge; a diferenția.

tehalúflí adj. distins; deosebit.

tehdit s. amenințare; intimidare. // •tehdit bolmak a fi amenințat; a se intimida. \bullet tehdit etmek a amenința; a intimida.

tehditkáar amenințător; adj. primejdios.

tehditlí adj. amenințat; intimidat.

teheyyús s. 1. emoție. 2. înflăcărare; entuziasm; ardoare. // •teheyyúş bolmak a se emoționa; a se entuziasma; înflăcăra. а se •teheyyúş etmek a emoționa; a entuziasma; a înflăcăra.

teheyyúşlí adj. **1.** înflăcărat; entuziasmat; arzător. 2. emoționat; emoționant.

tehir amânare; tărăgănare; s. tergiversare. // •tehir bolmak a se amâna; a se tărăgăna; a se tergiversa. •tehir etmek a amâna; a tărăgăna; a tergiversa.

tehirlí adj. amânat; tărăgănat; tergiversat.

tehlike s. pericol; primejdie; risc. // •tehlikege atmak a primejdui; a periclita.

tehlikegeatuw s. hazardare: periclitare; primejduire; expunere; amenințare.

tehlikelí adj. periculos; primejdios; riscant. // •tehlikelí mîntaka zonă periculoasă.

tehne s. zăbală. tek I. adj. 1. singur; unul singur. 2. unic; singular. 3. impar; fără pereche. II. conj. doar să...; numai să...; // •tek konîşmak a monologa. // •tek sayî (mat.) număr impar.

tekallalî s. (fil.) monoteist.

tekallalîk s. (fil.) monoteism.

tekañlamlî adj. univoc.

tekatomlî adj. (fiz.) monoatomic. tekaúdiye s. pensie.

tekaút s. pensie; pensionare. // •tekaút bolmak a se pensiona.

•tekaút etmek a pensiona. tekaútlí adj. pensionat; pensionar.

tekayaklî adj. olog; cu un singur picior.

tekámúl s. evoluție; dezvoltare. // •tekámúl bolmak a evolua; a se dezvolta. •tekámúl etmek dezvolta.

tekámúllí adj. evoluat; dezvoltat.

tekásúf s. densitate; concentrație.

tekásúfazaymasî s. rarefiere.

tekásúfíazaygan adj. rarefiat.

tekásúflí adj. densificat; concentrat. **tekbaşîna** adv. independent; de unul singur; fără altcineva.

tekbírleşmedegerlí adj. (chim.) monovalent.

tekdir s. admonestare; mustrare. //
•tekdir bolmak a fi admonestat; a fi mustrat. •tekdir etmek a admonesta; a mustra.

tekdiretken adj. mustrător.

tekdirğí s. mustrător; dojenitor.

tekdirlí adj. admonestat; mustrat.

teke s. ţap.

Teke s. (topon., localitate desființată) Teche (jud. Tulcea).

tekegím s. (agr.) monocultură.

tekeğikli adj. (lingv.) monosilabic.

tekel s. (econ.) monopol. // •tekelge almak a monopoliza.

s. (topon.) Tichileşti (jud. Tekelí Tulcea).

tekellí adj. (econ.) monopolizat.

teker s. (iht.) barbun-de-mare (lat., Mullus surmuletus).

Teker-Kól/Teker-Gól s. (hidron., topon.) ("Lacul Barbunilor-de-Mare") Techirghiol (jud. Constanța).

tekerrúr s. 1. repetare; repetiție; revenire. 2. (jur., med.) recidivă. // •tekerrúr bolmak a se repeta. •tekerrúr etmek a repeta. // • ğúrúmnúñ tekerrúrí recidivă.

tekerrúrğí adi, reduplicativ; repetativ. tekerrúrlí adj. repetat; revenit.

tekesakalî s. (bot.) crețușcă (lat., Filipendula ulmaria).

tekfazalî adj. (fiz.) monofazic.

tekğataklî adj. cu un singur pat. //

•tekğataklî oda cameră cu un singur pat.

tekğiltlí adj. într-un singur volum.

tekğíníslí adj. (biol.) unisexual.

tekğíníslílík s. (biol.) unisexualitate. tekğínísten adj. omogen; de acelaşi gen; de același fel.

tekğinistenlik s. omogenitate.

tekğón s. simplex.

tekğón(lí) adj. (auto.) cu sens unic. // •tekğónlí ğol drum cu sens unic.

tekheğeli adj. (lingv.) monosilabic.

adj. (biol.) unicelular; tekhúğrelí monocelular.

tekil s., adj. (gram.) singular.

tekin adj. 1. gol; nelocuit. 2. unic; fără seamăn. 3. norocos. // •tekin topraklar pământ nelocuit.

tekinlík s. unicitate.

tekir adj. vărgat; bălțat.

tekkanatlî s., adj. (av.) monoplan. // •tekkanatlî tayyare monoplan.

tekkírís s. simplex.
tekkísílí adj. (gram.) unipersonal. //
•tekkísílí fiil/figel (gram.) verb unipersonal.

tekkîskaayaklîlî adj. monogam.

tekkîskaayaklîlîk s. monogamie.

tekkol s. (econ.) monopol. tekkolgaalîngan adj. monopolizat.

tekkolgaaluw s. monopolizare.

tekkolğî s., adj. (econ.) monopolist. tekkollî adj. (econ.) monopolizat.

tekkonîşma s. monolog.

tekkonîşuw s. monolog.

tekkózelí adj. (biol.) unicelular; monocelular.

tekkózlí adj. unicameral.

tekkózlík s. monoclu.

tekkutuplî adj. (fiz.) monopolar.

teklif s. 1. propunere; ofertă. 2. impozit; impunere. 3. ceremonie; etichetă. // •teklip etmek a propune; a oferi.

tekliflí adj. ceremonios; protocolar.

teklifsíz adj. (d. atitudini, vorbire) familiar; simplu.

teklifsízlík s. familiaritate.

teklip s. **1.** impozit; impunere. **2.** ceremonie; etichetă. 3. propunere; •teklibíñízní // kablettík am acceptat propunerea dumeavoastră. •úylenme teklibí cerere în căsătorie.

tekliplí *adj.* ceremonios; protocolar. teklipsíz adj. (d. atitudini, vorbire) familiar; simplu. // •teklifsíz tíl

limbă familiară. teklipsízlík s. familiaritate.

teklík s. singularitate; unicitate.

tekmenzillí adj. unicameral. // •tekmenzillí kurultay (pol.) parlament unicameral.

tekmîl I. adj. 1. complet; întreg. 2. desăvârșit; deplin. II. s. terminare; desăvârșire; completare. // •tekmil kaber bermek a raporta; a informa. // •tekmíl eserler opere complete. •tekmíl kaber (mil.) raport. •tekmíl kaytarîp berúw restabilire în întregime. •tekmillik úğretí pensie.

adj. tekmílden din întreg. // •tekmilden ketirmek a deduce.

tekmíldenkelgen adj. dedus.

tekmíldenkelme s. deducție.

tekmílgebargan adj. (log.) inductiv.

tekmílgebarma s. (log.) inducție.

tekmílgebarmak v.t. (log.) a induce. tekmílge I. adv. pe deplin. II. s. (gram.) propoziție.

tekmílğí s. pensionar. // •tekmílğí •telafiy bolmak a se recupera; a tekrenklí adj. monocrom; harbiyeği (mil.) rezervist. monocromatic; uni; unicolor. // se compensa. •telafiy etmek a tekmílğílík s. pensie; pensionare. •tekrenklí kumaş (text.) stofă recupera; a compensa. tekmílkaya s. monolit. telafiylí adj. recuperat; compensat. uni. **ekmílleme** s. **1.** pensionare. **2.** completare; întregire. **3.** terminare; tekrenklílík s. monocromie. tekmílleme telakiv s. întâlnire; revedere. // ekrir s. revizuire. // •tekrir bolmak a se revizui. •tekrir •telakiy bolmak a se întâlni; a se tekrir desăvârsire: absolvire. revedea. •telakiy etmek a întâlni; •tekmîlleme imtanî examen de etmek a revizui. a revedea. telakiylí adj. întâlnit; revăzut. tekrirğí s. revizor. tekmíllemek A. v.i. a se pensiona. B. tekrirlí adj. revizuit. telaș s. 1. emoție. 2. grijă; îngrijire; v.t. 1. a termina; a desăvârsi; a tekseda(lî) adj. mono; monofonic. temere. absolvi. 2. a completa; a întregi. teksestílímlí adj. (lingv.) monosilabic. telaslandîrgan adi. 1. emotionant: adj. 1. completat; teksif tulburător. 2. îngrijorător; neliniștitor. tekmíllengen s. condensare. // •teksif întregit. 2. terminat; desăvârșit; bolmak a se condensa. •teksif telaşlandîrmak v.t. 1. a emoționa; a absolvit. etmek a condensa. // •teksif tulbura. 2. a îngrijora; a neliniști. tekmíllenmegen etilgen sút lapte condensat. adj. neterminat; telaşlangan adj. 1. emoționat; neîmplinit; neisprăvit; incomplet; teksifazaymasî s. rarefiere. tulburat. 2. neliniştit; îngrijorat. teksifíazaygan adj. rarefiat. telaşlanma s. 1. emoție; tulburare. 2. partial. tekmîllenmek v.i. 1. a se completa; a teksiflí adj. condensat. nelinişte; îngrijorare. teksir s. înmulțire; multiplicare. // telaşlanmak v.i. 1. a se emoționa; a se întregi. 2. a se termina; a se •teksir bolmak a se multiplica. se tulbura. 2. a se neliniști; a se desăvârsi; a fi absolvit. tekmíllenmiykalgan adj. neterminat; • teksir etmek a multiplica. îngrijora. neîmplinit; neisprăvit; incomplet; teksirğí s. (mat.) factor; înmulțitor; telaşlî adj. 1. emoționat; tulburat. 2. îngrijorat; neliniştit. multiplicator. tekmílleş s. (gram.) complement; teksirlí adj. înmulțit; multiplicat. telaşlanuw s. 1. emoție; tulburare. 2. nelinişte; îngrijorare. obiect. teksîzga s. monografie. s. hặt; tekmíltanîş s. plebiscit. teksoydan adj. omogen; similar; de dârlog. telbege tekmíltaş s. monolit. acelaşi gen; de acelaşi fel. •telbegelerín kîsmak a-l ține în tekmílúlge s. prototip. teksoydanlîk omogenitate; hături. s. tekne s. 1. albie; covată. 2. (nav.) similaritate. telbegelemek v.t. 1. a pune hățurile; cocă; carcasă. 3. (nav.) ambarcațiune. teksoylî adj. (biol.) unisexual. a ține în hăț; a hățui (mai ales cai). 2. 4. (geogr.) albie; matcă. 5. carapace. // teksoylîlîk s. (biol.) unisexualitate. a struni; a frâna; a stăpâni (persoane). túmenğísí tekneníň teksozîkawazlî s. (lingv.) monoftong. telbegelenmek v.i. a fi ținut în (nav.) hături: a fi strunit. cârmaciul ambarcatiunii. tekstil s. textile; tesătură. eknik adj. tehnic. // •teknik ğónetmelík instrucțiuni tehnice. tekşekîl(lí) adj. uniform; omogen; de o telbegesíz adj. desfrânat; dezmățat. teknik singură formă. telbegesízlík s. desfrâu; dezmăț. •teknik ğukalama studiu tehnic. tekşekíllík uniformitate; telbew s. hăţ; dârlog. •teknik kelime termen tehnic. •telbewlerín kîsmak a-l ține în omogenitate. teknik okîl şcoală tehnică. tektanelí adj. (fiz.) monoatomic. hături. tektañrîğî s. (fil.) monoteist. tektañrîğîlîk s. (fil.) monoteism. okîtma învățământ telbewlemek v.t. 1. a pune hăturile; a teknik tine în hăt; a hătui (mai ales cai). 2. a teknik tehnic. resím desen struni; a frâna; a stăpâni (persoane). tehnic. tektarîmğîlîk s. (agr.) monocultură. teknika s. tehnică. tek-tek adv. unul câte unul. // •tektelbewlenmek v.i. a fi ținut în hățuri; a fi strunit. teknikabílímğísí s. tehnolog. tek wuruşmak a se duela. teknikabílímí I. adj. tehnologic. II. s. tek-tenha adv. (d. oameni) de unul telbewsúz adj. desfrânat; dezmățat. tehnologie singur; fără altcineva. telbewsúzlúk s. desfrâu; dezmăţ. tele I. s. (zool.) jder (lat., Martes martes). II. s., adj. (ist.) scit; teknikabílímlí adj. tehnologic. tektonik adj. (geol.) tectonic. teknikağí s. tehnician. tektonika s. (geol.) tectonică. tektonlî adj. monoton. teknoloğik adj. tehnologic. crimean. Tele-Ajun s. (topon., "Ţinutul Sciţilor") teknoloğiya I. adj. tehnologic. II. s. tektonlîlîk s. monotonie. tehnologie. tektúrden adj. omogen; de același Teleajen (jud. Prahova). teknoloğiyağî s. tehnolog. gen; de același fel. telef s. distrugere; nimicire. // •telef teknoloğiyalî adj. tehnologic. tektúrdenlík s. omogenitate. bolmak a fi distrus; a fi nimicit. •telef etmek a distruge; a nimici. tekodalî adj. unicameral. tektúzetúw adj. uniform; monoton. tekoklî adj. monoaxial. tektúzetúwlúk s. 1. uniformitate. 2. teleferik s. teleferic. tekoklîlîk s. monoaxialitate. teleflí adj. nimicit; distrus. monotonie. tekózeklí adj. mononuclear. telefon I. adj. telefonic. II. s. telefon. tekúyrenek adj. uniform. tekparşa adj. (d. materiale) masiv; tekúyreneklík s. uniformitate. telefon tekvalensalî adj. (chim.) monovalent. dintr-o bucată; monobloc. etmek/şaldîrmak/şaltîratma tekperdelí adj. cu un singur act. k a telefona. // •keşeortasînda tekyaklî *adj.* unilateral. telefon șaldî la miezul nopții a tekpíşím(lí) adj. uniform; omogen; de s. dezmințire. // •tekzip tekzip bolmak a se dezminți; a fi dezmințit. sunat telefonul. • şeherlerarasî o singură formă. konîşmasî convorbire tekpíşímlík •tekzip etmek a dezminți. telefon s. uniformitate; omogenitate. tekzipbolmagan adj. nedezmințit. telefonică interurbană. •telefon hatî linie telefonică. •telefonkartî cartelă telefonică. •telefon tekrar I. adv. iar; iarăși; din nou; încă tekziplí adj. dezmințit. o dată; în mod repetat. II. interj. bis!; tel s. 1. sârmă; fir. 2. fibră (și anat.). 3. (muz.) coardă. telegramă. // •tel III. s. repetare; repetiție. // •tekrar kîlawuzî/rehberí carte de telefon. telegraf; bolmak a se repeta. •tekrar etmek a repeta. // •oyînnîñ wurmak •telefon merkezí centrală telegrafia. // • şagîlgan/elektrik telefonică. •telefon numarasî telí fir electric. • şáş telí fir de păr. • tegeneklí tel sârmă ghimpată. număr de telefon. •telefon odasî tekrarî (sport) rejucarea meciului. tekrarğî I. adj. reduplicativ; repetativ. telefonică. cabină telefon şebekesí/awî II. s. (jur.) recidivist. •telegraf telí fir telegrafic. rețea telefonică. tekrarlama s. repetare; repetiție. s. pronunție; pronunțare; •umumiy telefon telefon public. telaffuz tekrarlamak v.t. a repeta. dicțiune; fonetism. // •telaffuz telefonğî s. telefonist. bolmak a se pronunța; a se rosti. telefonğîlîk s. telefonie. tekrarlanmak v.i. a se repeta. tekrarlatmak v.i. a determina să •telaffuz etmek a pronunța; a telefonik adj. telefonic. rosti. // •dogrî telaffuz pronunție corectă. •tatarğa kayet tora telefonlî adj. telefonic. repete. tekrarlî adj. repetat. telefotografiya s. telefotografie. etesíñíz tekrarsîz adj. unic; inimitabil. telaffuz pronunțați telefșí adj. distrugător; nimicitor. tekrarsîzlîk s. unicitate. foarte corect tătărește. s. 1. car; căruță; teleagă. 2. tekrar-tekrar adv. în mod repetat. telaffuzlî adj. pronunțat; rostit. vehicul; maşină; mijloc de transport. // tekrarlaw s. repetare; repetiție. telafiy s. recuperare; compensare. // • motorlî telege autovehicul.

•telege haleketíne kapalî ğol circulație interzisă din ambele sensuri. telegeği s. căruțaș.

I. adj. telegrafic. II. s. telegraf telegraf. // •telegraf kaberí telí fir telegramă. •telegraf telegrafic.

telegraflî adj. telegrafic.

telegrafşî s. telegrafist.

telegrafşîlîk s. telegrafie.

telegrama s. telegramă.

teleğayîn s. emisiune televizată: televizare.

teleğayînlama s. televizare. teleğayînlamak v.t. a televiza. teleğayînlangan adj. televizat.

teleğayînlanmak v.i. a se televiza.

teleğayînlî adj. televizat.

telekomanda s. telecomandă.

telekomunikasiya telecomunicatie.

teleme s. (gastron.) telemea. •teleme penerí brânză telemea. telemetre s. telemetru.

telem-telesík adj. grábit; grabnic; iute; urgent; nerăbdător.

teleneşretílgen adj. televizat.

teleneşretílmek v.i. a se televiza.

teleneşretme s. televizare.

teleneşretmek v.t. a televiza.

teleneşriyat s. emisiune televizată; televizare.

teleneşriyatlî v.i. televizat.

teleobiyektif s. teleobiectiv.

Tele-Orman s. (topon.) ("Pădurea Scitilor") Teleorman.

telepatiya s. telepatie.

telese-telese adv. în grabă; iute; urgent; cu nerăbdare.

telesí, taşlîk- s. (zool.) jder-de-stâncă (lat., Martes foina).

telesík adj. grăbit; grabnic; iute; urgent; nerăbdător.

telesíklík s. grabă; iuțeală; urgență. telesíktekmíllengen adj. precoce.

telesíktekmíllenúw s. precocitate. telesken adj. grăbit; iuțit; urgentat.

teleskop s. telescop.

teleskopik adj. telescopic.

telesme I. interj. uşurel!; încetişor!; II. s. grăbire; iuțire; urgentare.

telesmeden adj. încet; tacticos; lent; agale; alene.

telesmek v.i. a se grăbi; a fi iuțit; a se urgenta. // •yawaş teles! grăbeştete încet!:

telestirgen adj. presant; precipitant; grabnic; urgent; care impune urgentarea.

telestírmek v.t. a grăbi; a iuți; a urgenta; a îndemna; a zori.

telestírúwğí adj. urgent; critic.

telesúw s. grăbire; iuțire; urgentare. // •telesúw kerektírmek a impune grabă; a cere iuțeală.

telesúwsúz adj. încet; tacticos; domol; lent; greoi.

telesúwsúzlúk s. încetineală.

• televiziyon šihaa²
• televiziyon televizivon •televiziyon ğihazî televizor. •televiziyon studiyosî studio de televiziune. •televiziyon turagî stație de televiziune.

televiziyondaneşretilgen televizat.

televizor s. televizor.

telif s. 1. împăcare: conciliere. 2. scris; scriere. 3. scriere; compunere; creație. // •telif bolmak a fi creat; a se compune. •telif etmek a crea; a compune. // •telif hakkî drepturi de autor.

teliflí adj. 1. împăcat; conciliat. 2. scris; compus; creat.

telifsíz adj. neîmpăcat; ireconciliabil. telifși adj. împăciuitor; conciliant.

telike s. scrisoare; memorandum.

adj. filigranat; lucrat în telkáariy filigran.

telkáariylík s. filigran.

telkek s. clovn.

telkin s. 1. sugerare; sugestie. 2. (fig.) inoculare. 3. hipnoză; hipnotizare. // •telkin bolmak a fi sugerat. •telkin etmek a sugera.

telkinetúwğí I. adj. hipnotizant. II. s. hipnotizator.

telkinğî s. hipnotizator. telkinlî adj. 1. inoculat. 2. sugestiv. 3. hipnotizat.

telkolan s. cablu.

telkuyruk s. (orn.) rață de ghețuri (lat., Clangula hyemalis).

tel-kuyruklî-bagîrtlak (orn.) găinușă zburătoare cu coadă-ac (lat., Pterocles alchata).

tel-kuyruklî-karlîgaş (orn.) rândunică cu coadă aciculară (lat., Hirundo smithii).

tel-kuyruklî-kók-ker s. (orn.) dumbrăveancă albastră cu coadă de rândunică Coracias (lat., abyssinicus).

tel-kuyruklî-kók-kuzgun s. (orn.) dumbrăveancă albastră cu coadă de rândunică (lat., Coracias abyssinicus).

tel-kuyruklî-kók-zakşa s. (orn.) dumbrăveancă albastră cu coadă de rândunică (lat., Coracias abyssinicus).

tel-kuyruklî-naktura s. (orn.) găinușă zburătoare cu coadă-ac (lat., Pterocles alchata).

tel-kuyruklî-órdek s. (om.) rață de ghețuri (lat., Clangula hyemalis). tel-kuyruklî-surkarlîgaş s. drepnea cu coadă aciculară (lat., Hirundapus caudacutus).

s. 1. vestitor; crainic. 2. tellal mijlocitor; mediator; comisionar.

tellalhakkî s. comision.

tellemek v.t. 1. a împodobi cu fireturi. 2. a telegrafia.

tellí I. adj. 1. sârmos; cu sârmă. 2. împodobit cu fireturi; gătit. telegrafic. **II.** s. funicular; teleferic.

tellídava s. telecabină.

tellíkabina s. telecabină.

tellíkóşk s. telecabină. tellíkulúbe s. telecabină.

tellítalwar s. telecabină.

telpek s. joben.

telpekşí s. pălărier.

telsîğîm s. cablu.

telşeşegî s. (bot.) telegraf (lat., Desmodium gyrans).

teltasma s. cablu.

teltokîsî s. (anat.) țesut fibros.

telve s. zat de cafea.

telvin s. creare; înființare; întemeiere. // •telvin bolmak a se crea; a se înființa; a se întemeia. •telvin etmek a crea; a înființa; a întemeia. întemeietor; creator; telvinğí

fondator. telvinlí adj. creat; înființat; întemeiat. telwurgan s. telegrafist.

telwuruw s. telegrafie.

temadiy s. 1. continuare; urmare; prelungire. 2. durată. // •temadiy bolmak a se continua; a fi urmat; a se prelungi. •temadiy etmek a continua; a urma; a prelungi.

temadiylí adj. continuat; prelungit; dăinuitor.

temanne salut; salutare. s. •temanne etmek a saluta; a da binete.

temaruz s. simulare (a unei boli). // •temaruz bolmak a se simula. •temaruz etmek a simula (o

temaruzlî adj. simulat.

temas s. 1. atingere; contact. 2. legătură; raport; relatie. comunicație.

temaslî adj. 1. atins; contactat. 2. cu legătură; cu raport; cu relație. 3. cu comunicatie.

temașa s. 1. urmărire; vizionare. 2. reprezentație; spectacol. // ${ullet}$ temaşa bolmak a fi vizionat. •temaşa etmek a viziona. // •bírperdelí temaşa scenetă. • ezber temaşa recital. • ğazibelí temaşa (teatr.) feerie. •rakkaslîk temaşasî spectacol de balet. • saba temaşasîn terğih etemen prefer matineul. •temaşa başlarbaslamaz bíz tiyatroga yetiştik spectacolul abia începuse când noi am ajuns la teatru. •temaşa yazuwğusî dramaturg. •temașa zalî sală de spectacol; auditoriu.

temaşaday adj. spectaculos.

temașağî s. spectator; martor ocular. temaşağîlar s., pl. audiență; spectatori.

temaşalaşkan adj. dramatizat.

temaşalaşmak v.i. a se dramatiza.

temașalaștîrma s. dramatizare.

temaşalaştîrmak v.t. a dramatiza. temayúl s. 1. înclinare; aplecare; îndoire; tendință. 2. (fig.) înclinație;

vocatie. temayúllí adj. aplecat; înclinat.

temayúz s. remarcare; evidențiere. // •temayúz bolmak a se remarca; a se evidenția. •temayúz etmek a remarca; a evidenția.

temayúzlí adj. remarcat; evidențiat; evident; constatat.

temaşalaştîruw s. dramatizare.

tembel adj. leneş; trândav; indolent.

tembelleşmek v.i. a trândăvi; a lenevi.

tembellík s. lenevie; trândăvie; indolență.

s. sfat; îndrumare. // tembih •tembih bolmak a se sfătui; a fi îndrumat. •tembih etmek a sfătui; a îndruma.

tembihlí adj. sfătuit; îndrumat; povătuit.

tembihşí s. sfătuitor; îndrumător.

temel I. adj. fundamental; de bază; principal. II. s. 1. temelie; fundație. 2. bază; fundament (și fig.). 3. rădăcină; bază. // •temelin atmak a-i pune temelia; a-i pune bazele; a-l fonda. •temelinde tabîlmak a sta la temelia; a sta la baza. •temelinden deñiştirmek a-l schimba din temelie; a-l reforma. // •bergí temelí bază de impozitare. •temel aylîk salariu de bază. •temel taşî piatră de temelie.

temelatuw s. întemeiere.

temelatuwğî s. fondator; întemeietor.

temeldendeñíşír adj. reformabil.

temeldendeñíşken adj. reformat. temeldendeñíştírgen s. reformator.

temeldendeñíştírme s. reformare; reformă.

temelleşken adj. fundamentat; bazat; întemeiat.

temelleşme s. fundamentare; bazare; întemeiere.

temellesmek v.i. a se fundamenta; a se baza; a se întemeia.

temelleştírmek v.t. a fundamenta; a baza; a întemeia.

adj. fundamentat; bazat; temellí întemeiat; temeinic; solid; trainic.

temeloy s. (fil.) teză. temelpíkír s. (fil.) teză.

temelsíz adj. (fig.) neîntemeiat; fără bază; fără o bază reală; fictiv.

temenna s. salut; salutare. •temenna etmek a saluta; a da binete.

temenniy s. urare. // •temenniy etmek a ura.

temerkúz s. adunare; concentrare. // •temerkúz bolmak a se aduna; a se concentra. •temerkúz etmek a aduna; a concentra. // •temerkúz kampî lagăr de concentrare.

temerkúzlí adj. adunat; concentrat. temesír s. cretă.

temin s. 1. încredințare; asigurare; garantare. 2. obținere; dobândire. // •temin bolmak a se încredința; a se asigura; a fi garantat. •temin etmek a încredința; a asigura; a garanta.

teminat s. asigurări; garanții. // •teminat bermek a da garanții.

teminatberúw s. arvunire.

teminatlî adj. asigurat; garantat.

teminatparasî s. (jur.) cauțiune. teminatşî s. asigurator; garant.

teminlí adj. 1. încredințat; asigurat;

garantat. 2. obținut; dobândit. temiz s. 1. deosebire: diferentă. 2.

discernământ; spirit de discernământ. 3. (jur.) casare; casație. // •temiz etmek a casa. •temizge şîkmak (iur.) a fi achitat.

temír I. adj. din fier; cu fier; feros. II. s. 1. fier. 2. ancoră. 3. blacheu. // •temír atmak (nav.) a ancora. // •kóteklengen temír fier forjat. •saban temírí fierul plugului; brăzdar. •temír bíleklí antebraț de fier. •temír bogî zgură. •temír filizí filon de fier. •temír ğan suflet de fier. •temír iradelí (d. oameni) ferm; hotărât. •temír kaytîmî/şagî (ist.) epoca de fier. •temír kópír pod de fier. •temír şîbîk bară de fier.

temíratkan adj. (nav.) ancorat.

temíratma s. (nav.) ancorare.

temírbaş s. inventar. •temírbaska almak a inventaria. temírbaşkaalîngan adj. inventariat.

temírbaşkaaluw s. inventariere.

temírden adj. din fier; de fier.

temírdiy adv. ca fierul.

temírğí s. fierar.

temírğílík s. fierărie; atelier în care se prelucrează fierul; meșteșugul de fierar.

temírğí-tarakay s. (om.) nagâţ fierar; ploier fierar (lat., Vanellus armatus).

temírğol(î) I. adj. feroviar. II. s. cale ferată. // •temírğol katarî (transp.) tren. •temírğol motorî automotor. •temírğolî (ferov.) makasî (ferov.) macaz.

temírğúrek adj. curajos; cutezător; viteaz; temerar; neînfricat.

temírğúreklík adj. curaj; cutezanță; vitejie; temeritate; neînfricare.

temírhint s. (bot.) tamarin; tamarind (lat., Tamarindus indica).

temírírítken s. (tehn.) turnător; topitor: otelar.

s. (tehn.) turnătorie; temírírítme topitorie; oțelărie.

temíríșí s. 1. articol de fierărie. 2. fierărie; meșteșugul de fierar.

temírkana s. atelier de fierărie.

temírkapî s. (geogr.) prag fluviatil. temírkapkan I. adj. magnetic; magnetizat. II. s. magnet.

temírkapma s. magnetism.

temírkazîk (geogr.) nord; s. miazănoapte.

Temír-Kazîk s. (astr.) steaua polară. temírkazîklî adj. nordic; de miazănoapte; septentrional.

temírkîrkkan s. (tehn.) frezor.

temírkîrkma s. (tehn.) frezare. // •temírkîrkma maşinasî freză; mașină de frezat.

temírkóteklemesí s. forjare.

temírlemek v.t. 1. a zăvorî. 2. a ancora.

temírlengen adj. 1. zăvorât. 2. ancorat.

temírlenmek v.i. 1. a se zăvorî. 2. a se ancora.

temírlí adj. 1. feros. 2. (geol.) feruginos.

temír-polat I. adj. siderurgic. II. s. siderurgie.

temírsíz adj. neferos.

temír-şelík I. adj. siderurgic. II. s. siderurgie.

temírtaptamasî s. forjare.

temírtókken s. (tehn.) turnător; topitor; oţelar.

s. (tehn.) turnătorie; temírtókme topitorie: otelărie.

temíryerí s. (nav.) radă.

temíz adj. 1. curat; îngrijit; dereticat. 2. (d. aer) proaspăt. 3. (fig.) cinstit; sincer. 4. pur; neamestecat; imaculat. 5. (fig.) lămurit; deslușit; clar. 6. veritabil; autentic; adevărat. •temízge tartmak a transcrie pe curat. // •hesabî temíz corect. • kaálbíň temíz bolsa dacă ți-e sufletul curat. •temíz awurluk greutate netă. •temíz súygí idilă.

temízkaálp(lí) adj. sincer; onest; candid; inocent.

temízkaálplík S. sinceritate; onestitate; candoare; inocență. **temízkanlî** *adj.* pursânge.

temízleme s. 1. curățare; dereticare. 2. descojire. 3. (fig.) lichidare; omorâre. terminare; temízlemesí (lingv.) purificarea limbii.

temízlemek v.t. 1. a curăța; a deretica. 2. a descoji. 3. (fig.) a lichida; omorî. kabîktan // temízlemek a dezghioca. • kokaw tokînî temízlemek a dezinfecta. // •ğañîşîk temízledím doar ce • karburatornî curătat. am temízlemek kerek trebuie curățat carburatorul. • makuaiîmnî temízlersíñíz mí? vreți să mă demachiați?;

temízlengen adj. 1. (fig.) mântuit; purificat. 2. curățat; dereticat. 3. descojit. **4.** (fig.) lichidat; omorât.

temízlenmek v.i. 1. a se curăța; a se deretica. 2. a se descoji. 3. (fig.) a fi lichidat; a fi omorât. 4. (fig.) a se mântui; a se purifica.

remízlewğí I. adj. mântuitor; purificator. II. s. 1. (d. persoane) temízlewğí

curățitor; îngrijitor. 2. detergent.

temízlík s. 1. cinste; sinceritate. 2. curățenie; dereticare. 3. mântuire; purificare. // •temízlík yapmak a deretica; a face curățenie. // •kaálp temízlígí candoare. •temízlík *íşlerí* serviciu de salubritate.

temízlík-tazalîk s. 1. mântuire; purificare. 2. cinste; sinceritate. 3. curățenie; dereticare.

temízlíkyapma s. dereticare.

temízşîkkan adj. disculpat.

temíz-taza adj. 1. veritabil; autentic; adevărat. 2. (fig.) lămurit; deslușit; clar. 3. pur; neamestecat; imaculat. 4. (fig.) cinstit; sincer. 5. curat; îngrijit; dereticat. **6.** (d. aer) proaspăt.

temkin s. ponderație; cumpătare; moderație; reticență.

temkinlí adj. ponderat; cumpătat; moderat; reticent. // •temkinlí dawranmak a fi ponderat.

temkinsíz adj. necumpătat; nechibzuit: nesăbuit; necugetat; nesocotit.

temkinsízlík s. necumpătare; nechibzuință; nesăbuință; necugetare; nesocotintă.

Temminck'níň-boztorgayî s. (orn.) ciocârlie urechiată de deșert (lat., Eremophila bilopha).

Temmink'níñ-kumtawugî fugaci pitic Temminck (lat., Calidris temminckii).

temmuz s. (cron.) iulie. // •temmuz ayînda în luna iulie.

tempera s. (pict.) tempera.

tempo s. (muz.) tempo; mişcare; cadență; ritm.

tempolî adj. (muz.) ritmat.

temrin s. exercitiu: antrenament.

temrinlí adj. exersat; antrenat.

temriye s. 1. (bot.) muşchi. 2. (med.) pecingine; eczemă.

temsil s. 1. reprezentare; acreditare; delegare; împuternicire; mandatare. 2. reprezentație; spectacol. **3.** (biol.) asimilație. // •temsil bolmak a fi reprezentat. •temsil etmek a reprezenta. // •balet temsilí spectacol de balet. •inṣat temsil recital. •oyînnîñ sípti temsili premiera piesei. •sípti temsili (teatr.) premieră. •temsil bek hoşîma ketti spectacolul mi-a plăcut foarte mult. •temsil salonî sală de spectacol; auditoriu. •variyete temsilí spectacol de varietăți.

temsildiy adj. spectaculos.

temsilğí s. reprezentant.

temsilğílík reprezentare; s. reprezentanță.

 reprezentat; adj.temsillí reprezentativ. 2. (biol.) asimilat. 3. cu reprezentație; cu spectacol.

temsílğí s. 1. (mat.) exponent. 2. mesager; reprezentant; delegat; sol. // • ğetkili temsilği reprezentant; împuternicit. • kanuniy temsílğí (jur.) reprezentant legal. •şaytannîñ temsílğísí avocatul diavolului. •tiğaret temsílğísí reprezentant comercial.

temsílğíler s., pl. delegații; delegația.

temsílğílík s. solie; delegație.

Temúçin s. (antrop. m.) "Cel de fier". ten s. 1. piele; ten. 2. corp; trunchi. //

•kurî ten ten uscat. •semíz ten ten gras.

s. reducere; micşorare; tenakus împuținare. // •tenakus bolmak

a se reduce; a se micşora; a se împuțina. •tenakus etmek a reduce; a micsora; a împuțina.

tenakuslî adj. scăzut; micşorat; redus. tenakuz s. 1. opoziție; contrast. 2. contradicție.

s. 1. (biol.) înmulțire; tenasúl reproducere. 2. (biol.) genital.

tenasúp s. proporție; proporționalitate. proporționat; tenasúplí adj. proportional.

tenasúpsúz adj. disproportionat.

tenasúpsúzlúk s. disproporție.

teneffús s. 1. respirație. 2. recreație; pauză. // •teneffús etmek a respira. •teneffúske şîkmak a ieși în recreație.

tenegí, Afrika-kaya- s. (orn.) presură africană de stâncă (lat., Emberiza tahapisi).

tenegí, bakşa- s. (orn.) presură bărboasă (lat., Emberiza cirlus).

tenegí, bataklîk- s. (orn.) presură de (lat., schoeniclus).

tenegí, kaya- s. (orn.) presură de munte (lat., Emberiza cia).

tenegí, kíşkene-saz- s. (orn.) presură mică de stuf (lat., Emberiza pallasi).

tenegí, şayîr- s. (orn.) presură de luncă (lat., Emberiza cioides).

tenegí, şeşek- s. (orn.) presură de grădină (lat., Emberiza hortulana).

tenegí, tarla- s. (orn.) presură sură Emberiza calandra; Miliaria calandra).

tenek s. (om.) presură (lat.,

Emberiza sp.).

tenek, ak-başlî- s. (orn.) presură cu alb cap (lat., Emberiza leucocephala).

tenek, ak-kaşlî- s. (orn.) presură cu sprâncene albe (lat., Emberiza rustica).

tenek, altîn-karînlî- s. (orn.) vrabie cu piept portocaliu (lat., Passerina leclancherii).

tenek, boyalî- s. (orn.) vrabie pictată (lat., Passerina ciris).

tenek, boz- s. (orn.) presură cenușie (lat., Emberiza cineracea).

tenek, boz-başlî- s. (orn.) presură cu cap cenuşiu (lat., Emberiza striolata).

tenek, boz-moyînlî- s. (orn.) presură cu gât cenușiu (lat., Emberiza buchahani).

tenek, kara-başlî- s. (orn.) presură cu cap negru (lat., Emberiza melanocephala).

tenek, kara-suratlî- s. (orn.) presură cu față neagră (lat., Emberiza spodocephala).

tenek, kawerengi-kulaklî- s. (orn.) presură cu urechi castanii (lat., Emberiza fucata).

tenek, kíşkene- s. (om.) presură mică (lat., Emberiza pusilla).

tenek, kîzîl-başlî- s. (om.) presură cu cap roşu (lat., Emberiza bruniceps).

tenek, kulans. (orn.) presură castanie (lat., Emberiza rutila).

tenek, kulan-karînlî- s. (orn.) presură cu piept castaniu (lat., Emberiza stewarti).

tenek, láğiwert- s. (orn.) vrabie albastră (lat., Passerina cyanea). tenek, mawî- s. (orn.) presură azurie (lat., Passerina amoena).

tenek, pasrenklí- s. (orn.) presură ruginie (lat., Emberiza caesia).

tenek, sarî- s. (orn.) presură galbenă (lat., Emberiza citrinella).

tenek, sarî-karînlî- s. (orn.) presură cu piept galben (lat., Emberiza aureola).

tenek, sarî-kaşlî- s. (orn.) presură cu sprâncene galbene (lat., Emberiza chrysophrys).

tenek, sarî-moyînlî- s. (orn.) presură cu gât galben (lat., s. (orn.) Emberzina elegans).

tenek, yeşîl- s. (orn.) vrabie verzuie (lat., Passerina versicolor).

teneke I. adj. de/din tinichea; de/din tablă. II. s. 1. tinichea; tablă. 2. cutie; vas; recipient (de tinichea). // •kuyruguna teneke baylamak a-i lega cuiva tinicheaua de coadă; a-l băga în gura lumii. •teneke şalmak a zdrăngăni tinichelele; a •tenekesín kolîna bermek a da cuiva papucii; a-i da paşaportul; a-l alunga. // •balîk tenekesî conservă de peşte. •benzina tenekesî bidon de benzină. •șóp tenekesí ladă de gunoi. •teneke gyúmí canistră. •teneke kutugî cutie de tinichea. •teneke kutugî conservă. • teneke yapragî foaie metelică.

tenekeğí s. tinichigiu. tenekeğílík s. tinichigerie.

teneker s. (chim.) borax.

tenekeşalîngan adj. huiduit.

tenekeşaluw s. huiduială.

teneșir s. (relig., la musulmani) masă pentru spălarea morților.

teneşîr s. 1. cercel. 2. (ent.) libelulă; calul-popii cal-de-apă; ſlat., Odonata).

teneşírleme s. cercelare.

teneşírlemek v.t. a cercela.

teneşírlengen adj. cercelat.

teneşírlí adj. împodobit cu cercei; cercelat.

tenevvúr s. lămurire; clarificare. // •tenevvúr bolmak a se lămuri; a se clarifica. •tenevvúr etmek a lămuri: a clarifica.

tenevvúrğí adj. lămuritor; clarificator. tenevvúrlí adj. clarificat.

tenezzúh s. plimbare; excursie. // •tenezzúh bolmak a se plimba. •tenezzúh etmek a plimba.

tenezzúl s. 1. scădere; micşorare (a prețurilor). 2. înjosire; umilire. // •tenezzúl bolmak (d. prețuri) a se ieftini; a se micșora. •tenezzúl etmek (d. prețuri) a ieftini; a micșora.

tenezzúlğí adj. înjositor; umilitor; ofensator.

adj. disprețuit; umilit; tenezzúllí înjosit; micşorat.

tenğíre s. cratiță; strachină; blid; tingire. // •tenğire kîzartmasî friptură la tavă. •tenğireniñ túbi fundul cratiței.

tenha *adj.* **1.** nepopulat; nelocuit; pustiu. **2.** *(d. locuri)* liniştit; retras.

tenhalaşmak v.i. (d. străzi, locuri) a deveni mai puțin circulat; a deveni

tenis s. (sport) tenis (de câmp). // • masa tenisí (sport) tenis de masă. •tenis alanî (sport) teren de tenis.

teniya s. (ent., med.) tenie; panglică (lat., Taenia solium).

tenkit s. critică. // •tenkit bolmak a fi criticat. •tenkit etmek a critica.

tenkitlí adj. critic; criticat.

tenkîye s. (med.) clismă.

enkîyt s. critică. // •tenkîyt bolmak a fi criticat. •tenkîyt tenkîyt etmek a critica. // •o kitap hakkînda kóp tenkîytlar okîdîm am citit multe critici cu privire la cartea aceea.

tenkîytiy adj. critic. // •tenkîytiy muwamele atitudine critică.

tenkîytlî adj. critic; criticat. // •tenkîytlî ğoklaw recenzie.

tenkîytşî s., adj. critic; recenzor; referent.

tenkîytşîlîk s. criticism.

Tennesse-tîrtîlğîsî s. (orn.) omidar cu cap sur (lat., Vermivora peregrina).

tenor s. (muz.) tenor.

tensiyon s. (med., fiz.) tensiune. // •tensiyonîm bar am tensiune.

tentek adj. tont; căscat; prostănac.

tentekkuş s. (orn.) caprimulg; lipitoare (lat., păpăludă; Caprimulgus europaeus).

tentekkuş, boz-başlîs. (orn.) de câmpie caprimulg (lat., Caprimulgus inornatus).

tentekkuş, kîzîl-eñselí- s. (orn.) caprimulg cu ceafă roșie (lat., Caprimulgus asiaticus).

tentekkuş, kîzîl-moyînlî- s. (orn.) caprimulg cu gât roşu (lat., Caprimulgus ruficollis).

tentekkuş, sarî- s. (orn.) caprimulg auriu (lat., Caprimulgus eximius).

tentekkuşî, Amerikas. (orn.) caprimulg american (lat., Chordeiles minor).

tentekkuşî, Kîzîl-Deñízs. (orn.) caprimulg de Nil (lat., Caprimulgus nubicus).

tentekkuşî, şól- s. (orn.) caprimulg de deşert (lat., Caprimulgus aegyptius).

tentekkuşî, Sykes'níñ- s. (orn.) caprimulgul lui Sykes (lat., Caprimulgus mahrattensis).

tentekkuşî, tarla- s. (orn.) caprimulg de câmpie (lat., Caprimulgus inornatus).

tentene s. dantelă.

tenvir s. luminare; iluminare. // •tenvir bolmak a se lumina; a se ilumina. •tenvir etmek a lumina; a ilumina. // •tenvir fişegí (mil.) trasor.

tenvirlí adj. iluminat.

tenzilat s. (d. prețuri) reducere; rabat. // •tenzilat bolmak a se micsora; a se reduce. •tenzilat etmek a micşora; a reduce.

tenzilatlî adj. (d. prețuri) redus; cu reducere.

teñgíl s. (tehn.) ax; osie; arbore.

tengíz s. 1. mare; ocean. 2. imensitate.

teokrasiva s. teocratie.

teokrasiyalî adj. teocratic.

teokratik adj. teocratic.

teoloğik adj. teologic.

I. adj. teologic. II. s. teoloğiya teologie.

teoloğiyağî s. teolog.

teoloğiyalî adj. teologic. teorema s. teoremă.

teoretik adj. teoretic.

eoriya s. teorie. // •teoriya yapmak a teoretiza. // •ketîş teoriyasî teoria evoluționistă. teoriya •teoriya yapma teoretizare.

teoriyağî s. teoretician.

teoriyalî adj. teoretic; teoretizat.

tepe s. 1. (anat.) creștet. 2. culme; vârf. 3. (geogr.) vârf; pisc; creastă. 4. colină; movilă. 5. (bot.) capitul. //
•tepeden karamak a privi pe cineva de sus; a-l disprețui. •tepesí atmak a se înfuria; a se mânia.

Tepe, Altîn- s. (topon.) ("Colina de Aur") Altân Tepe (jud. Tulcea).

Tepe, Beş- s. (topon.) ("Cinci Coline") Beştepe (jud. Tulcea).

tepeatmasî s. 1. înfuriere; zbârlire; ciudă. 2. ciudă; înfuriere; pofidă.

tepeden adv. din creştet. //
•tepeden tîrnakka kadar din creştet până în tălpi.

tepekóz s. (mitol.) ciclop.

tepelí adj. deluros.

tepelí-karakara-doganî s. (orn.) caracara moṭată (lat., Caracara cheriway).

tepesíatkan adj. înfuriat; zbârlit; înciudat.

tepke s. (fiziol.) reflex.

tepki s. (fiz., chim.) reacție; reacțiune.
// •etki tepki tuwurur acțiunea
generează reacțiune.

tepkíbergen adj. (fiz., chim.) reactiv. tepkíberúw s. (fiz., chim.) reactivitate. tepkíǧí s. (fiz., chim.) reactiv; reactor. tepkíǧímotorlî s. (av.) turboreactor.

tepkili adj. (fiz., chim.) reactiv; cu
reacție. // •tepkili tayyare avion
cu reacție.

tepkíme s. (fiz., chim.) reacție; reacțiune. // •kimiya tepkímesí reacție chimică.

tepkímek v.i. a reactiona.

tepme s. 1. lovitură de picior; şut. 2. (tehn., mil.) recul. 3. repercusiune; consecință. 4. impuls; stimul. // •tepme atmak a lovi cu piciorul; a da cu copita.

tepmeatîlgan *adj.* lovit cu piciorul. **tepmeatuw** s. lovire cu piciorul.

tepmek A. v.i. 1. a zvârli din copite; a da din copite. 2. (tehn., mil.) a recula; a face un recul; a se smuci înapoi. B. v.t. 1. (d. cai) a lovi cu copita. 2. a da cu piciorul (și fig.). // •hora tepmek a juca hora. •kîsmetín tepmek a da cu piciorul norocului. •şana tepmek a se da cu sania. •top tepmek (sport) a juca fotbal; a şuta. •uzun ğol tepmek a bate mult drum/multă cale.

tepmelemek v.t. a lovi cu piciorul. **tepmelengen** adj. lovit cu piciorul; sutat.

teprek s. (muz.) tobă.

teprekşî s. toboşar.

teprem s. cutremur; seism. //
•teprem ortasî epicentrul
cutremurului.

teprembílímgísí s. seismolog.
teprembílímí s. 1. seismologie. 2.
seismic; seismologic.

teprembílímlí adj. seismic; seismologic.

tepremek v.t. a cutremura.

tepremğí s. seismolog.

tepremğilik s. seismologie.

tepremlí adj. seismic; seismologic.

tepremólşer s. seismometru.

tepremyazuwğuluk s. seismografie. tepremyazuwğusî s. seismograf.

tepremyazuwgusi s. seismograf. teprengen adj. cutremurat.

teprenme s. 1. cutremurare. 2. (med.)

teprenmek v.i. a se cutremura. //
• ğűregí teprenmek a-i zvâcni

inima; a tresări.

tepreş s. serbare câmpenească.

tepreșme s. recidivă; revenire.

tepreşmek v.i. a recidiva; a reveni.

tepreșșeșegí s. (bot.) piciorulcocoșului (lat., Ranunculus acris).

tepreşşeşegî, bataklîk- s. (bot.) boglar (lat., Ranunculus sceleratus).

tepreșșeșegí, taze- s. (bot.) floarede-leac; piciorul-cocoșului târâtor (lat., Ranunculus repens).

tepsí s. tipsie; tavă; platou.

tepşelgen adj. tighelat.

tepşeme s. tighelare.

tepşemek v.t. a tighela.

tepşew s. tighel.

tepşewlí adj. tighelat.

ter s. transpirație; sudoare. // •eğel terî tókmek a-l trece sudorile morții; a se speria; a muri de frică. •mañlay terî men kazanmak a câștiga cu sudoarea frunții; a câștiga prin trudă. •ter tókmek a transpira; a năduși; a munci din greu. •terge batmak a năduși; a transpira. •terisi șîkmak a transpira. // •ter ișinde transpirat. terakay adj., adv. foarte puțin;

puţintel; niţel. // •ğeket terakay geñíş haina e puţin cam largă. •lútfiyğe, mení terakay bekleñíz! vă rog, aşteptaţi-mă puţin!; •terakay keşíktím am întârziat puţin.

terakayşîk adj., adv. niţel; puţintel.
terakkiy s. progres. // •terakkiy
etmek a progresa.

terakkiyğí adj. progresist; progresiv. terakkiylí adj. progresiv.

terakkiyli *adj.* progresiv. **terakkiyperwer** *adj.* progresist.

teran adv. puţin. // •teran añlamak a fi îngăduitor; a fi înţelegător. // •pantobîm teran sîga pantoful mă strânge puţin. •teran kaldî încă puţin. •teran kaldî şamarlayğak edím încă puţin şi îl pălmuiam. •teran taa încă puţin. •teran taa kalîñîz! mai rămâneţi puţin!; •teran taa şalt puţin mai repede. •teran toñaman mi-e puţin frig.

teran-teran adv. puțin câte puțin.

terapiya s. terapie; terapeutică.

terapiyalî adj. terapeutic.

terasa s. terasă.

teraziylemek v.t. a balansa; a echilibra; a egaliza.

teraziyleşken *adj.* balansat; echilibrat; egalizat.

teraziyleşme s. balansare; echilibrare; egalizare.

teraziyleşmek *v.i.* a se balansa; a se echilibra; a se egaliza.

teraziyleştírmek *v.t.* a balansa; a echilibra; a egaliza.

teraziylewğí s. 1. (tehn.) volant; egalizator. 2. balansier.

teraziysíz adj. dezechilibrat; inegal. teraziysízleşken adj. dezechilibrat.

teraziysízleşme s. dezechilibrare. teraziysízleşmek v.i. a s dezechilibra.

teraziysízleştírmek v.t. dezechilibra.

teraziysízlík s. dezechilibru; inegalitate.

terazí/teraziy s. 1. cântar; balanţă; cumpănă. 2. (astr.) zodia balanţei.

erbelgen *adj.* legănat; scuturat; zgâlţâit; cutremurat.

terbeliy-terbeliy adv. legănat; clătinat.

terbelme s. legănare; scuturare; zgâlţâială; cutremur.

terbelmek v.i. a se legăna; a se scutura; a se zgâlţâi; a se cutremura.
terbetmek v.t. a legăna; a scutura; a

zgâlţâi.

terbetúw s. legănare; scuturare;
zgâlţâială.

terbiye s. 1. educație. 2. politețe; bună creștere. 3. dresare; dresaj. 4. (gastron.) sos. // •aliy terbiye educație superioară. •at terbiyesi dresaj de cai. •beden terbiyesi educație fizică.

terbiyebermesí s. educare; formare. **terbiyebílímğí** adj. educativ; pedagogic.

terbiyebílímğísí s. educator; pedagog.

terbiyebílímí s. pedagogie.

terbiyeğí s. educator; pedagog.

terbiyelemek v.t. a educa.

terbiyelenmek v.i. a se educa; a fi educat.

terbiyelí *adj.* educat; bine crescut; politicos; instruit; dresat.

terbiyesíz adj. 1. needucat; prost crescut; neinstruit; nedresat. 2. obraznic; impertinent. //
•terbiyesíz kíşí topârlan.

terbiyesízlenmek v.i. a se obrăznici.
terbiyesízlík s. obrăznicie;
impertinență. // •terbiyesízlík
etmek a-şi lua nasul la purtare.

terbiyeviy adj. educativ. tere s. (bot.) creson; hrenită; caprilemă (lat., Lepidium sativum). 1.

(relig.) cruce; crucifix; semnul crucii.

tere, ekşí- s. (bot.) hreniță (lat.,
Lepidium campestre).

tere, şah- s. (bot.) fumăriță; safterea (lat., Fumaria officinalis).

tereddút s. ezitare; şovăială; indecizie; nehotărâre; nesiguranță. //
•tereddút etmek a ezita; a şovăi; a se îndoi. •tereddútke túşmek a ezita; a şovăi; a se îndoi.

tereddútetken *adj.* ezitant; indecis. **tereddútketúşken** *adj.* ezitant; indecis.

tereddútketúşúw *adj.* ezitare; indecizie; preget; cumpănă.

tereddútlí adj. 1. ezitanat; şovăitor; indecis; nehotărât; nesigur. 2. paradoxal.

tereddútlúk s. 1. ezitare; şovăială; indecizie; nehotărâre; nesiguranță. 2. paradox.

tereğí s. (ist.) cruciat.

terek s. arbore; copac; pom. // •terek otîrtmak a sădi pomi; a împăduri. // •alşak terek arbust. •ayîrî-ayîrî terekler nişte copaci răzleți. • ğel terekní ğelliy/sallay vântul leagănă copacul. •ğemiş teregi pom. otîraw teregí arbust. •terekníň tamîrî/tazîlî pomului. rădăcina •úynúñ katînda terek bar lângă casă sunt pomi.

terek-bóğegí s. (ent.) cărăbuş; gândac-de-mai (lat., Melolontha vulgaris).

tereke s. (jur.) moștenire; succesiune.

terekeemírí s. (jur.) legat.

terekeğí s. (jur.) moştenitor; succesor; legatar.

tereketaşlamama s. dezmoştenire. terek-ğadîragî s. (orn.) fâsă de

pădure (lat., Anthus trivialis). terekkakkan, ak-kanatlî- s. (orn.) ciocănitoare cu aripi albe (lat., Dendrocopos leucopterus).

terekkakkan, ak-sîrtlîs. (orn.) ciocănitoare cu spate alb (lat., Dendrocopos leucotos).

terekkakkan, balaban-alaşa-(orn.) ciocănitoare pestriță mare (lat., Dendrocopos major).

terekkakkan, boz- s. (orn.) ghionoaie sură (lat., Picus canus).

terekkakkan, kara-(orn.) ciocănitoare neagră (lat., Dryocopus martius).

terekkakkan, kíşkene-alaşa-(om.) ciocănitoare pestriță mică (lat., Dendrocopos minor).

terekkakkan, ortanğa-alaşa-(orn.) ciocănitoare de stejar (lat., Dendrocopos medius).

terekkakkan, pullîghionoaie cu pântece solzos (lat., Picus squamatus).

terekkakkan, sarî-karînlî- s. (orn.) ciocănitoare cu pântece galben (lat., Sphyrapicus varius).

terekkakkan, úş-parmaklî- s. (orn.) ciocănitoare de munte (lat., Picoides tridactylus).

terekkakkan, yeşíls. (orn.) ghionoaie verde (lat., Picus viridis).

terekkakkanî, Atlass. (orn.) ghionoaie verde Levaillant (lat., Picus vailantii).

terekkakkanî, bakşaciocănitoare de grădină (lat.,

Dendrocopos syriacus).
terekkakkanî, Levaillant'nîñ- s.
(om.) ghionoaie verde Levaillant (lat., Picus vailantii).

terekkakkanî, Súriyes. (orn.) ciocănitoare de grădină (lat., Dendrocopos syriacus).

terek-karlîgaşî s. (orn.) rândunică de copac (lat., Tachycineta bicolor). terekkesúw s. defrisare.

tereklík s. crâng; dumbravă; pădurice; lizieră.

terekotîrtîlgan adj. împădurit.

terekotîrtmasî s. împădurire.

terekşík s. arbust.

tereksîrgasî s. (bot.) teişor; pristolnic; crucea-pâinii; floarea-crucii (lat., Abutilon theophrasti).

terek-torgayî s. (orn.) vrabie de câmp (lat., Passer montanus).

tereleme s. răstignire; crucificare.

terelemek v.t. a răstigni; a crucifica.

terelengen adj. răstignit; crucificat.

terementí s. terebentină.

teresí, bataklîk-cucului-de-baltă; spumeală-de-baltă (lat., Cardamine palustris).

teresí, kîraw- s. (bot.) urda-vacii (lat., Cardaria draba).

teresí, láden- s. (bot.) călțunaș; condurul-doamnei (lat., Tropaeolum majus).

teresí, órdek- s. (bot.) brâncuță; rapiță-sălbatică (lat., Nasturtium palustre).

teresí, şayîrs. (bot.) stupitulcucului; spumeală (lat., $Cardamine\ pratensis).$

eresí, suw- s. (bot.) năsturel; cardama; bobâlnic; măcriș-de-baltă teresí, suw-(lat., Nasturtium officinale).

terewez s. zarzavat; legume. // •terewez bakşasî grădină de zarzavat. •terewez konserfí conservă de legume. •terewez **şorbasî** supă de legume.

terewezşí s. zarzavagiu; legumicultor. terewezsílík s. legumicultură.

tereze s. fereastră.

terfiy adj. avansat (în grad, funcție). // •terfiy bolmak a fi avansat; a fi promovat. •terfiy etmek a avansa; a promova (în grad, funcție).

terfiyet s. 1. avansare (în grad, funcție). 2. reclamă; publicitate.

tergal s. (text.) tergal. // •tergal takîm costum din tergal.

terge s. observare; cercetare.

tergebatkan adj. asudat; nădușit; transpirat.

tergebatuw s. asudare; nădușeală; transpiratie.

tergeleme s. observare; cercetare.

tergelemek v.t. a observa; a cerceta. tergelengen adj. observat; cercetat.

tergelenmeden adv. neobservat; pe neobservate.

tergelenmegen adj. neobservat; necercetat.

tergelewği s. observator; cercetător. tergí s. dispreț; desconsiderare; repudiere.

tergílegendiy adj. reprobabil.

tergíleme s. dispret; desconsiderare; repudiere.

tergílemek v.t. a disprețui; a desconsidera; a repudia.

tergílengen adi. dispreţuit; desconsiderat; repudiat.

tergílewğí adj. disprețuitor; batjocoritor.

tergílí adj. peiorativ; depreciativ; disprețuitor.

erğih s. preferintă. // •terğih
bolmak a fi preferat. •terğih
etmek a prefera. // •saba terğih temaşasîn terğih etemen prefer matineul. •terğih hakkî drept de opțiune.

terğihlí adj. preferat.

terğúman s. traducător; translator.

terğúmanlîk s. traducere: interpretare; tălmăcire.

terğúme s. (lit.) traducere; versiune; retroversiune. // •terğúme bolmak a se traduce; a fie tălmăcit. •terğúme etmek a traduce; a tălmăci.

terğúmeğí s. traducător; translator. terğúmeğílík s. traducere: interpretare; tălmăcire.

terğúmelí adj. 1. tălmăcit; tradus. 2. tradus; interpretat; tălmăcit.

terğúmiyhál s. biografie; curriculum vitae.

terğúmiyhállí adj. biografic.

terhin s. ipotecare.

terhinlí adj. ipotecat.

terhis s. (mil.) eliberare; demobilizare; lăsare la vatră. // •terhis bolmak a se elibera; a se demobiliza. •terhis etmek a elibera; a demobiliza.

terhislí adj. (mil.) eliberat; demobilizat; lăsat la vatră.

terim s. 1. cuvânt; termen. 2. (mat.) termen. // •matematika terimi (mat.) termen matematic. •terim listasî nomenclatură.

terimbílímí s. terminologie.

terimbílímlí adj. terminologic.

terí s. 1. piele; epidermă; ten. 2. (la fructe) coajă; pieliță. 3. blană. // •bîr terí-bír súyek bolmak a fi numai piele și os; a fi foarte slab. •terí yazmak a tatua. •terísíne sîymamak a nu-și mai încăpea în piele; a nu-l mai ține pielea; a se mândri; a se făli. // •bír terí, bír súyek numai piele și os. •ğîlan terísí șanta geantă din piele de sarne.

•kama/utur/suwbulukasî/suw samurî terísí lutru. •mañlay terí men cu sudoarea frunții. •terí doktorî (med.) dermatolog. •terî ğeket haină de piele. •terí kolşak mănuși de piele. •terí túkáanî pielărie.

teríastî adj. subcutanat; hipodermic.

teríbílímğísí s. dermatolog.

teríbílímí I. adj. dermatologic. II. s. dermatolog.

teríbílímlí adj. dermatologic.

teríğí s. pielar; tăbăcar.

teríğílík s. pielărie; tăbăcărie.

terîkalînlîgî s. nesimţire.

terísíkalîn adj. nesimțit.

terísíkalînlar s., pl. pachiderme.

terísínesîymagan adj. care nu îşi încape în piele; mândru; fălos; fudul; lăudăros.

terísínesîymama s. mândrie; fală; fudulie; lăudăroșenie; ifose.

terísíşîkkan adj. asudat; năduşit; transpirat.

terísíyazîlgan s. tatuat.

teríşík s. pieliță.

teríşîkmasî s. asudare; năduşeală; transpiratie.

terívazîsî s. tatuaj.

terk s. părăsire; abandonare; renunțare (la ceva, la cineva). // •terk bolmak a fi părăsit.

terketílgen adj. părăsit; abandonat.

terketme s. părăsire; abandon.

terketmek v.t. a părăsi; a abandona. terkip s. 1. împreunare; îmbinare. 2. asamblare; montare. 3. compunere (la şcoală). 4. coroborare. // •terkip bolmak a se asambla; a se monta; a se îmbina. •terkip etmek a asambla; a monta; a îmbina.

terkiplí adj. 1. asamblat; montat. 2. împreunat; îmbinat. 3. compus. 4. coroborat.

terkipşí s. montator.

terk-í dúniya iz.prsn. 1. ascet; sihastru; pustnic. 2. ascetic; auster. // •terk-í dúniya ğurtî schit.

terk-í dúniyalîk iz.prsn. ascetism; austeritate; sihăstrie.

terksawut s. dezarmare.

terkzewzek s. dezarmare.

terleme I. adj. sudorific. II. s. 1. aburire; transpirație; asudare. 2. trudă; osteneală.

terlemek v.i. 1. a transpira; a asuda. 2. a se aburi; a transpira. 3. (fig.) a se trudi; a se osteni. // •moşakmoşak terlemek a-l trece pe cineva toate sudorile. // •keşe bolsa terliymen transpir noaptea.

terletmek v.t. 1. a determina să transpire. 2. (fig.) a determina să trudească; a determina să ostenească.

terletúwğí adj. (farm.) sudorific.

terlí *adj.* transpirat; asudat.

terlík s. târlic; cipic. // •bala terlígí botosel.

terlí-terlí *adv.* transpirat; asudat.

termal adj. termal. // •termal **suwlar** ape termale.

termik adj. (fiz.) termic. // •termik çentralasî termocentrală; centrală termoelectrică.

terminologiya s. terminologie.

terminoloğiyalî adj. terminologic.

adj.

s.

adj.

adj.

bomba

(tehn.) termostat;

(fiz.)

(fiz.)

(fiz.)

adi.

(fiz.)

(fiz.)

(lat., Isoptera). termodinamik termodinamic. termodinamika termodinamică. termodinamikalî termodinamic. termoelektrik adj. termoelectric. termoelektriklík termoelectricitate. termoelektronik termoelectronic. termofil adj. termofil. termokimik adj. termochimic. termokimiya s. termochimie. termokimiyalî adj. termochimic. termomagnetik termomagnetic. termomagnetism termomagnetism. termometre s. termometru. termonuklear adj. termonuclear. // •termonuklear° bombă termonucleară. termoplastik I. adj. termoplastic; care poate fi plastifiat la căldură. II. s. substanță termoplastică; substanță care poate fi plastifiată la căldură. termopleğiya s. (med.) termoplegie; soc termic. termos s. termos. termostabil adj. (fiz.) termostabil; stabil la căldură. termostat termoregulator. termoterapiya s. (med.) termoterapie; vindecare prin caldură. dos. **3.**

terór s. teroare. terórğí s., adj. terorist. terórgílík s. terorism. terpedín s. săpăligă. ters adj. 1. invers; opus. 2. invers; pe (fig.) potrivnic; ostil; **4.** încăpățânat; încăpățânat; nefavorabil. îndărătnic. **5.** (mat., gram.) invers; inversat. **6.** revers; dos. // •kol tersí men itemek a împinge cu dosul mâinii; a respinge; a refuza. •ters karamak a privi chiorâş; a privi pieziş. •ters kaytarmak a întoarce pe dos; a inversa; a perverti. •ters kórmek a nu vedea cu ochi buni; a nu simpatiza; a nu avea încredere; a se îndoi; a dezaproba. •tersí kaytmak a fi dezorientat; a fi derutat. // •medaliyanîñ tersí reversul medaliei. •ters etki (fiz.) reacție. •ters ğón/ğehet direcție opusă; revers. •ters muwamele atitudine ostilă. •ters •ters orantîlî/şamalî/nispetlí (mat.)
invers proporțional. •topnî ters $k\acute{o}şege$ $att\hat{\imath}$ a trimis mingea $\hat{\imath}$ n colțul opus. tersane s. şantier naval. tersayak s. (sport) autogol. tersiyar adj. terțiar.

s.

tersíkaytkan adj. bulversat; buimăcit; zăpăcit; năucit; derutat; dezorientat; încurcat; rătăcit. tersíkaytmasî s. 1. orbire; derută. 2. bulversare; buimăceală; zăpăceală: năucire; derută; dezorientare; încurcare; zăpăceală. tersíne adv. invers; din contra; viceversa.

tersínkavtargan adi. buimăcitor: bulversant; derutant; năucitor.

terskaytarîlaalma (fiz.) reversibilitate.

terskaytarîlaalmama ireversibilitate.

terskaytarîlgan adj. inversat; pervertit.

terskaytarma s. revers.

terskaytarmalî adj. (fiz.) reversibil. terskaytarmalîlîk S (fiz.) reversibilitate.

terskaytaruw s. inversare; inversiune; pervertire.

terskaytmama s. ireversibilitate. terskaytmaz adj. ireversibil.

terskelgen adj. îndărătnic.

terskórílgen adj. dezaprobat.

terskórúw s. dezaprobare; îndoială; şovăială; şovăire.

terslík 1. încăpățânare; îndărătnicie. **2.** neşansă; nenoroc; ghinion. 3. inversiune.

terstepme s. (fiz., chim.) reacție.

tersyagî s. verso.

Ters-Kondî s. (topon.) Severnyak (Dobrich, Bulgaria).

ter-temíz adj. foarte curat; foarte îngrijit.

tertibat s. dispozitiv.

tertíbíbîzîlgan adj. dezorganizat. tertíbíndeñístírgen adj. reprofilat.

s. 1. şir; rând; înşiruire; tertíp formațiune. 2. aranjare; ordonare; rânduire; orânduire; organizare; organizație. // •kat-kat tertîp etmek a suprapune; a pune unul peste altul. • muntazam tertípke salmak a sistematiza. •tertíbí bîzîlmak a se dezorganiza. •tertíbín bîzmak a dezorganiza. •tertíp bolmak a se aranja; a se ordona; a se organiza; a se rândui; a se orândui. •tertíp etmek a aranja; a ordona; a organiza; a rândui; a orândui. •tertípke şakîrmak a aranja; a ordona; a organiza; a rândui; a orândui. // •kan-tamîr tertíbí (anat.) sistemul circulator. • kún tertíbí agendă. • sîzga tertíbí sistem grafic. •tertíp sayîsî (mat.) numeral ordinal.

tertípbîzîlmasî s. dezorganizare.

tertípdeñístírmesí s. reprofilare.

tertípkekelgen adj. organizat.

tertípkesalîngan adj. regularizat; disciplinat; strunit.

tertípkesaluw s. regularizare; disciplinare; strunire.

tertípkeşakîrîlgan adj. chemat la ordine; aranjat; ordonat; rânduit.

tertípkeşakîruw s. aranjament; orânduială; aranjare; ordonare; organizare; rânduială.

tertípleme s. aranjare; ordonare; rânduire: orânduire; organizare; organizație; sistematizare.

tertíplemek v.t. a aranja; a ordona; a rândui; a orândui; a organiza; a // sistematiza. •ğîyîp tertíplemek a compila.

tertíplengen adj. aranjat; ordonat; orânduit; sistematizat.

tertíplenmegen adj. 1. neorânduit; nearanjat; răvășit. **2.** (d. oameni) dezordonat: dezorganizat: nesistematizat.

tertíplenmek v.i. a se aranja; a se ordona; a se rândui; a se orândui; a se organiza; a se sistematiza.

tertíplenmeme s. dezordonare; dezorganizare: nesistematizare.

tertíplenmiykalgan adj. dezordonat; dezorganizat; nearanjat; neorânduit; nesistematizat; răvășit.

tertíplenmiykalma dezorganizare; răvășeală. tertíplewğí s. organizator.

tertíplí adj. 1. aranjat; ordonat; rânduit; orânduit; organizat; metodic; sistematic. 2. ordonat; îngrijit.

tertíplí-tertíplí adv. ordonat; cu tot dichisul.

adj. 1. neorânduit: tertípsíz nearanjat; răvășit; indisciplinat. 2. dezordonat: dezorganizat; nesistematizat.

tertípsízlík dezordonare; dezorganizare: nesistematizare: indisciplină.

tertípşí s. aranjor; organizator.

tertógúw s. asudare; nădușeală; transpirație.

tertókken adj. asudat; năduşit; transpirat.

terzí s. croitor. // •kîskaayaklî terzí croitoreasă.

terzíkana s. croitorie.

terzílík s. croitorie; meseria de croitor. s. 1. ocazie; prilej. 2. întâmplare; hazard. 3. coincidență; ${\it suprapunere.} \ // \ \bullet \textit{tesad\'uf bolmak}$ a coincide; a se suprapune. •tesadúf etmek a face să coincidă; а suprapune. tesadúfke taşlamak a lăsa în voia soartei. // •aytmañîz, ne tesadúf! nu mai spuneți, ce coincidență!;

tesadúflí adj. 1. ocazionat; prilejuit. 2. întâmplător; fortuit. 3. suprapus.

tesadúften adv. ocazional; din întâmplare; pe întâmplător; dibuite.

tesanút s. solidaritate.

teselliy s. consolare; mângâiere. // •teselliy bolmak a se consola; a fi mângâiat. •teselliy etmek a consola; a mângâia.

teselliylí adj. consolat; mângâiat. teselliysíz adj. neconsolat; nemângâiat.

tesellúm predare; înmânare; remitere. // •tesellúm bolmak a se preda; a se înmâna; a se remite. •tesellúm etmek a preda; a înmâna; a remite.

tesellúmlí adj. predat; înmânat; remis.

tesğil s. înregistrare; înscriere. // •tesğil bolmak a se înregistra; a se înscrie. •tesğil etmek a înregistra; a înscrie.

tesğilli adj. înregistrat; înscris.

tesğilsíz adj. neînmatriculat; neînregistrat; neînscris.

teshil s. uşurare; înlesnire. // •teshil bolmak a se uşura; a se înlesni. •teshil etmek a uşura; a înlesni.

teshillí adj. facilitat; uşurat; înlesnit. teshir s. vrajă; încântare.

tesir s. 1. influență; efect; înrâurire; consecință; repercusiune. 2. afectare; impresie. // •tesir bolmak a fi influențat; a fi înrâurit; a fi afectat; a fi captivat; a fi impresionat. •tesir etmek a influența; a înrâuri; a afecta; a captiva; a impresiona. // • maga yaman bír tesir bîraktî mi-a făcut o impresie proastă.

tesirğí adj. impresionant; captivant.

tesirlí adj. influent; influențat.

tesirsízlesken adi, neutralizat,

tesirsízleştírme s. neutralizare.

tesirsízleştírmek v.t. a neutraliza.

tesis s. înființare; întemeiere; creare; fondare. // •tesis bolmak a se înființa; a se întemeia; a se crea; a se

fonda. •tesis etmek a înființa; a întemeia; a crea; a fonda. // •şaktaș turistik tesislerí moderna bază turistică.

tesisat s. instalație.

tesisatşî s. instalator.

tesislí *adj.* înființat; întemeiat; creat; fondat.

tesisşí s. întemeietor; creator; fondator.

teskere s. targă.

teskih s. calmare; alinare. // •teskih bolmak a se calma; a se alina. •teskih etmek a calma; a alina.

teskihlí adj. alinat; calmat.

teslím s. 1. înmânare; remitere; transmisie; transmisiune. 2. predare; livrare; conferire. 3. predare; capitulare. // •adliyege teslím bolmak (jur.) a se preda justiției. •adliyege teslím etmek (jur.) a conferi justiției. •teslim almak (com.) a recepționa; a prelua; a primi. •teslím bermek a preda; a livra; a furniza; a înmâna. •teslím bolmak a se preda; a capitula. // •sózsíz teslím (mil.) predare necondiționată. •teslim etken furnizor. •teslím makbuzî dispoziție de livrare; aviz de expediție. **şartlarî** condiții de •teslím livrare.

teslímalgan s. recepționer.

teslimalingan adj. recepționat; preluat.

teslímaluw s. recepționare; preluare. **teslímberílgen** *adj*. livrat; predat.

teslímğí s. furnizor.

teslímlí adj. 1. înmânat; remis; transmis. 2. predat; livrat; conferit. 3. care s-a predat; care a capitulat.

tespih s. (relig.) mătănii.

tespit s. stabilire; determinare; fixare.
// •tespit bolmak a se stabili; a se
determina; a se fixa. •tespit etmek
a stabili; a determina; a fixa.

tespitlí adj. stabilit; determinat; constatat: fixat.

tespitsíz adj. instabil; nedeterminat.

tespí s. (relig.) mătănii.

test s. test.

testere s. ferăstrău.

testerebalîgî s. (iht.) peşte-ferăstrău (lat., Pristis pristis).

testí s. ulcior; urcior.

testimal s. prosop; ştergar. //
•testimalîm kaytîk prosopul
meu este umed.

testlí adj. testat; cu testare.

tesviye s. 1. nivelare; netezire; îndreptare. 2. plată; achitare. 3. foaie de drum. // •tesviye bolmak a se netezi; a se nivela. •tesviye etmek a netezi; a nivela.

tesviyelí *adj.* **1.** nivelat; netezit; îndreptat. **2.** plătit; achitat. **3.** cu foaie de drum.

tesviyesíz adj. denivelat.

tesviyesízlík s. denivelare.

teşebbús s. 1. încercare; tentativă; test; eseu. 2. inițiativă. 3. demers; intervenție. // •teşebbús etmek a încerca. •teșebbúste tabîlmak a face demersuri. // •siyasiy teşebbús (pol.) demers diplomatic.

teşebbúslí adj. 1. încercat; experimentat; testat. 2. inițiat.

teşebbúsşí s. 1. eseist. 2. inițiator.

teşebbúsşúlúk s. eseistică.

teşekkúl s. 1. formare; constituire. 2. formațiune; organizație. //
•teşekkúl bolmak a se forma; a

se constitui. •teşekkúl etmek a forma; a constitui.

teşekkúllí *adj.* format; constituit; organizat.

teşhir s. etalare; expunere; prezentare.
// •teşhir bolmak a se etala; a se expune; a se prezenta; a fi admirat.
•teşhir etmek a etala; a expune; a prezenta; a admira.

teşhirlí adj. etalat; expus; prezentat.

teşhis s. 1. identificare; constatare. 2. (med.) diagnostic. // •teşhis bolmak a se identifica; a se constata; a se depista; a se detecta; a se diagnostica. •teşhis etmek a identifica; a constata; a depista; a detecta; a diagnostica.

teşhislí adj. identificat; constatat.

teşhiz s. înzestrare; dotare; echipare.
// •teşhiz bolmak a se utila; a se
înzestra; a se dota; a se echipa.
•teşhiz etmek a utila; a înzestra; a
dota; a echipa.

teşhizat s. utilaj.

teşhizlí adj. înzestrat; dotat; echipat.
teşík I. adj. 1. găurit; perforat. 2.
găunos; ulceros; perforat. II. s. 1.
gaură; orificiu. 2. breșă; spărtură;
fosă. // •teşík aşmak a fora; a
perfora; a ştanța. // •hawa teşígí
răsuflătoare; aerisire. •kózleme
teşígí vizor. •murunnuñ teşígí
nară.

teşíkaşîlgan *adj.* forat; găurit; ştanṭat.

teşíkaşkan s. perforator.

teşîkaşma s. găurire; perforare; ciuruire.

teşíkaşuw s. foraj; găurire; ştanţare.
teşík-teşík I. adj. găunos; ulceros; perforat; ciuruit. II. adv. gaură cu

gaură. III. s. găuri. teșilgen adj. 1. găurit; sfredelit; străpuns; perforat. 2. spart.

teşîlgen-aşîlgan *adj.* forat; găurit; ştanțat.

teşílgen-geşílgen *adj.* găurit; sfredelit; străpuns; perforat.

teşílmek v.i. **1.** a se găuri; a se perfora. **2.** (med.) a se sparge.

teşíp-geşme s. străpungere; trecere. **teşkere-teşkere** adv. tot scotocind; tot răscolind; pe dibuite.

teşkerîlgen adj. 1. scotocit; răscolit; explorat. 2. cercetat; investigat; studiat; examinat; analizat. 3. răsfoit; frunzărit. 4. consultat; controlat; verificat; inspectat.

teşkerilgenmembalar s., pl bibliografie.

teşkerîlmegen adj. 1. nescotocit; nerăscolit; neexplorat; virgin. 2. nerăsfoit; nefrunzărit. 3. necercetat; neinvestigat; nestudiat; neexaminat; neanalizat. 4. neconsultat; necontrolat; neverificat; neinspectat.

teşkerîlmek v.i. 1. a se scotoci; a se răscoli; a se explora. 2. a se cerceta; a se investiga; a se studia; a se examina; a se analiza. 3. a se răsfoi; a se frunzări. 4. a se consulta; a se controla; a se verifica; a se inspecta.

teşkerîlmiykalgan adj. neanalizat; necercetat; neexaminat; neexplorat; nefrunzărit; nerăsfoit; neinvestigat; nerăscolit; nescotocit; nestudiat; virgin.

teşkerme s. 1. (med.) analiză; perfuzie; transfuzie. 2. scotocire; răscolire; explorare. 3. cercetare; investigare; studiere; examinare; analizare. 4. răsfoire; frunzărire. 5. consultare; controlare; verificare; inspectare.

teşkermek v.t. 1. a scotoci; a răscoli; a explora. 2. a cerceta; a investiga; a studia; a examina; a analiza. 3. a răsfoi; a frunzări. 4. a consulta; a controla; a verifica; a inspecta. //
•arasîn teşkermek a compara; a raporta. •evrak teşkermek a se documenta.

teşkertmek v.t. 1. a determina să scotocească; a determina să răscolească; a determina să exploreze.

2. a determina să cerceteze; a determina să investigheze; a determina să studieze; a determina să analizeze.

3. a determina să răsfoiască; a determina să frunzărească.

4. a determina să controleze; a determina să verifice; a determina să inspecteze.

teşkerúw s. 1. scotocire; răscolire; explorare. 2. cercetare; investigare; studiere; examinare; analizare. 3. răsfoire; frunzărire. 4. consultare; controlare; verificare; inspectare.

teşkerúwğí s., adj. 1. scotocitor; răscolitor; explorator. 2. cercetător; investigator; examinator; analizator. 3. consultant; controlor; verificator; inspector.

teşkerúwğúlúk s. inspectorat.

teşkerúwlí adj. 1. scotocit; răscolit; explorat. 2. cercetat; investigat; studiat; examinat; analizat. 3. răsfoit; frunzărit. 4. consultat; controlat; verificat; inspectat.

teşkil s. formare; constituire; formațiune; organizație. // •teşkil bolmak a se alcătui; a se forma; a se constitui; a se organiza. •teşkil etmek a alcătui; a forma; a constitui; a organiza. •tren teşkil etmek a forma un tren.

teşkilat s. organizație.

teşkilatlandîrma s. organizare.

teşkilatlandîrmak v.t. a organiza.

teşkilatlangan adj. organizat.

teşkilatlî adj. organizat.

teşkilatşî s. organizator.

teşkilatlandîruw s. organizare.

teşkillí *adj.* format; constituit; organizat.

teşkí s. sfredel; burghiu.

teşkílí adj. spiralat; în spirală.

teşme s. **1.** perforare; străpungere. **2.** (tehn.) forare.

teşmek v.t. 1. a găuri; a perfora; a străpunge. 2. (tehn.) a fora. 3. (med.) a sparge. // •teşíp geşmek a străpunge; a perfora.

teşrif s. considerație; respect.

teşrifat s. protocol; ceremonial; etichetă.

teşrifatlî adj. protocolar.

teşrih I. adj. anatomic. II. s. 1. (med.)
disecție. 2. analiză minuțioasă;
disecare. 3. anatomie. // •teşrih
bolmak a fi disecat. •teşrih
yapmak a diseca.

teşrihlí *adj.* **1.** *(med.)* disecat. **2.** analizat minuțios. **3.** anatomic.

teşrin-î ewwel iz.prsn. (cron., arh.) octombrie.

teşrin-í saniy *iz.prsn.* (*cron.*, *arh.*) noiembrie.

teşriy I. adj. 1. legislativ. 2. promulgat. II. s. promulgare (de legi). // •teşriy kuwat (pol.) putere legislativă.

teşriye s. legislație.

teşúw-geşúw sfredelire; străpungere; perforare.

teşúwğí adj. sfredelitor; perforator; străpungător.

teşúwğí-geşúwğí adi. sfredelitor: perforator; străpungător.

teşúwlí adj. găurit; perforat.

teşvik s. 1. îndemn; imbold; impuls. 2. instigare; incitare; provocare; aţâţare; întărâtare. // •teşvik bolmak a fi îndemnat; a fi îmboldit; a fi impulsionat; a fi incitat. $\bullet tesvik$ etmek a îndemna; a îmboldi; a impulsiona; a incita.

teşviklí adj. incitat; instigat; provocat; stârnit; întărâtat; ațâțat.

teşvikşî s. 1. provocator; instigator. 2. excitant.

tespihșeșegí s. (bot.) belșiță; cană (lat., Canna indica).

tetanos s. (med.) tetanos.

tetanoskakarşî (med.) antitetanos.

tetík I. adj. agil; vioi; sprinten. II. s. (mil.) trăgaci.

s. agilitate; vioiciune; tetíklík sprinteneală.

tetkik s. cercetare; investigare; investigație. // •tetkik bolmak (jur.) a fi cercetat; a fi investigat. •tetkik etmek (jur.) a cerceta; a investiga.

tetkiklí adj. investigat; cercetat. tetkikşí s. anchetator; investigator.

tetragon s. patrulater; pătrat.

tetragonal adj. patrulateral; pătrat. tetragonlî adj. patrulateral; pătrat.

tetraloğiya s. (lit.) tetralogie.

tevazuw s. 1. modestie. 2. (fig.) simplitate; mediocritate.

adj. simplu; modest; tevazuwlî mediocru.

tevdivat s. (fin.) depunere. // ullet tevdiyat etmek a face o depunere (fin.).

tevdiyatlî adj. (fin.) depus.

tevdiyattatabîlgan adj. (fin.) depus. tevfikan adv. conform cu...; în conformitate cu...;

tevkif s. 1. oprire; reținere. 2. arestare. // •tevkif bolmak a fi oprit; a fi retinut; a fi arestat. • tevkif etmek a opri; a reține; a aresta.

tevkiflí adj. 1. arestat. 2. oprit; retinut.

tevrat s. (relig.) Vechiul Testament. Tevvap/Tewap, El- s. (relig., arab.) "Cel îngăduitor și milostiv"; "Cel ce acceptă căința supușilor Săi" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în

tevziy s. 1. împărțire; distribuire; repartizare. 2. înmânare; predare. // •tevziy bolmak a se împărți; a se distribui. •tevziy etmek a împărți; a distribui.

tevziyğí s. distribuitor.

Coran lui Dumnezeu/Allah).

tevziylí adj. 1. împărțit; distribuit; repartizat. 2. înmânat; predat.

ew I. *adj.* central; primordial; fundamental; magistral; substanțial; esențial; cardinal. II. interj. Doamne Dumnezeule!;

tewb s., adj. sfânt; divin; dumnezeiesc;

tewbe s. 1. căință; pocăință. 2. regret; remuşcare. // •tewbe etmek a se căi; a regreta. •tewbe kîlmak a jura; a se căi.

adj. sfânt; divin; tewber s., dumnezeiesc; celest.

Tewbet s. (topon.) ("Ţinutul Sfinţilor")

tewbetmek A. v.i. a se căi; a avea remuşcări; a se pocăi. B. v.t. 1. a regreta. 2. a lepăda; a renunța la...;

tewlez s. anticameră; vestibul; antreu; foaier.

s. 1. istorie. 2. dată tewúke calendaristică.

antikalîk/kadîmlîk/síptí kaytîm/elk şak tewúkesí istoria antică. •búgún ne tewúkedemíz? ce dată e azi?; •edebiyat tewúkesí istoria literaturii. •ğemiy/genel tewúke istorie generală. • kaysî tewúkede kaytağaksîñîz? pe ce dată vă înapoiați?; •kaysî tewúkede tuwduñuz? pe ce dată v-ați născut?; •modern/şaktaş tewúke istoria modernă. •ólím tewúkesí data decesului. •orta şak tewúkesí istoria evului mediu. •sanatlar tewúkesí artelor. •tewúke muzewí muzeu de istorie. •tewúke şagî perioadă •tewúkeden istorică. ewel preistorie. • tuwum tewúkesí data naşterii. •tuwum yerî men tewûkesî locul şi data naşterii. •úylenme tewúkesí căsătoriei.

tewúkebaşî s. preistorie.

tewúkeğí s. istoric; istoriograf. //
•tewúkeğí tefsir interpretare istorică.

tewúkeğílík s. istoriografie.

tewúkelí adj. 1. datat. 2. cu istorie; istorisit. // •iğaz tewúkelí în rezumat; pe scurt.

tewúkename s. 1. istoric; cronică; letopiset. 2. anale. // •olaylarnîñ tewúkenamesí istoricul evenimentelor.

tewúkenameğí s. cronicar; analist.

tewúkesaluw s. datare.

tewúkesíz adj. nedatat.

tewúkesîzgağîsî s. istoriograf.

tewúkesîzgasî s. istoriografie. tewúkeyazgan s. cronicar.

tewúkiy adj. istoric. // •tewúkiy añît monument istoric. •tewúkiy evenimente olaylar istorice. tewúkiy tefsir interpretare istorică. •tewúkiy tílbílímí (lingv.) lingvistică istorică. •tewúkiy tílsîzaasî (gram.) gramatică istorică.

teyit s. confirmare; adeverire. // •teyit bolmak a se confirma; a se adeveri. •teyit etmek a confirma; a adeveri.

teyitlí adj. confirmat; adeverit.

teyp s. magnetofon.

tez adv. repede; iute.

teza s. teză.

tezat s. 1. contradicție; contrazicere; antagonism. **2.** polaritate. •tezatka túşmek a se contrazice. tezatkatúşúw s. contrazicere.

tezawrat s. 1. manifestatie: demonstrație. **2.** (med.) simptom.

tezawratlî adj. (med.) simptomatic. manifestant; tezawratşî s.

demonstrant. tezawur s. 1. apariție; ivire. 2. manifestare; dezvăluire. // •tezawur bolmak a apărea; a se ivi; a se manifesta.

tezawurlî adj. 1. manifestat: dezvăluit. 2. apărut; ivit.

tezbolgan adj. iuțit.

tezden adv. în curând.

tezgáa s. 1. tejghea; tarabă; stand; banc de lucru. 2. război de țesut. 3. şantier (naval). 4. atelier. // •inşa tezgáasî șantier de construcții. •tokîma tezgáasî război de tesut. **tezgáağî** s. vânzător la tejghea.

tezğanlî adj. ager; agil; sprinten; vioi;

tezğanlîk s. agerime; agilitate; sprinteneală; vioiciune; iuțeală.

tezğetişken adj. precoce. tezğetíşúw s. precocitate.

tezík s. 1. tizic; baligă tasată; bălegar tasat. 2. constrângere; forțare. 3. presiune. // •tezík bolmak a fi constrâns; a fi forțat. •tezík etmek a constrânge; a forța. // •hawa presiune atmosferică. tezígí •tezíkke dayanma rezistență la presiune.

tezíkşí s. (ent.) băligar; gândac-debaligă; gâza-boului (lat., Geotrupes stercorarius).

tezíkşí, gergedan- s. (ent.) caraban; nasicorn; băligar-cu-corn (lat., Oryctes nasicornis).

tezíkşí, óreñge- s. (ent.) caraban; nasicorn; băligar-cu-corn Oryctes nasicornis).

tezkere s. 1. bilet; bon. 2. permis. 3. livret militar. // •aw tezkeresí permis de vânătoare.

tezkire s. (lit.) memorii; amintiri; autobiografie. // •balalîktan tezkire amintiri din copilărie.

tezkirelí adj. autobiografic.

tezleşken adj. grăbit; zorit; accelerat; activizat.

s. grabă; zor; accelerare; tezleşme activizare.

tezleşmek v.i. a prinde viteză; a lua viteză; a se grăbi; a zori; a se accelera; a se activiza.

tezleştírmek v.t. a grăbi; a zori; a accelera; a activiza.

tezlík s. rapiditate; iuțeală.

tez-tez adv. repede.

tezúregen adj. prolific.

tezúreme s. proliferare.

thay s., adj. thaylandez. thayğa I. adv. în limba thailandeză. II. s. (limba) thailandeză.

Thaylant s. (topon.) Thailanda.

thaylantlî s., adj. thailandez.

Thekla-boztorgayî s. (orn.) ciocârlan spaniol (lat., Galerida thekla).

Tibet-boztorgayî s. (orn.) ciocârlie asiatică (lat., Calandrella acutirostris).

Tickell'níñ-sayragî s. (orn.) sturz gri (lat., Turdus unicolor).

tiğaret s. comerț. // •íş tiğaret comerț interior. •kanungazît tiğaret comerț ilegal. •tiğaret ağensiyasî agenție comercială. •tiğaret

añlaşmasî/muwahedesí tratat comercial. •tiğaret donanmasî flotă comercială. •tiğaret hukugî drept comercial. •tiğaret işleri comerciale. •tiğaret tranzactii mektebí/okîlî şcoală comercială. •tiğaret odasî cameră de comerț. •tiğaret papîrî (nav.) navă comercială. •tiğaret sefirî ataşat comercial. • tiğaret temsílğísí reprezentant comercial. •tîş tiğaret comert exterior.

tiğariy adj. comercial; mercantil. // baglantîlar legăturitiğariy ílíşkíler tiğariy •tiğariy comerciale. relații comerciale. tiğariy

istiyare credit comercial. •tiğariy műessese întreprindere comercială. tija s. (tehn.) tijă.

tik s. (med.) tic.

tike s. bucată; fragment; parte; componentă; piesă.

tikel adj. parțial.

tilda s. tildă.

Timor, Şarkiy-/Kúntuwarbetí- s (topon.) Timorul de Est.

timsak s. 1. (zool.) crocodil (lat., Crocodilus niloticus). 2. (zool.) aligator (lat., Alligator mississippiensis/sinensis).

timsal s. simbol.

timsallama s. simbolizare.

timsallamak v.t. a simboliza.

timsallangan adj. simbolizat.

timsallanmak v.i. a fi simbolizat.

timsallî *adj.* simbolic; simbolizat. **timsallaw** s. simbolizare.

Timur s. (antrop. m.) "Cel de fier".

tinktura s. (chim.) tinctură.

tip s. tip; caracter; model.

tipografiya s. tipografie. tirada s. tiradă.

tirai a (tima am) tim

tiraj s. (tipogr.) tiraj.

tiran s. tiran; despot.

tirbuşon s. tirbuşon. **tiriyak** s. opiu.

tiriyakiy adj. maniac; vicios; cu vicii.

tiriyakşî s. opioman.

tirollî s., adj. tirolez.

tiroyit s. (anat.) tiroid; tiroidian.

tisa num. (arab.) nouă.

tisa-aşar num. (arab.) nouăsprezece.

tise num. (arab.) nouă.

tise-așar num. (arab.) nouăsprezece. tisîn num. (arab.) nouăzeci.

titan s. (chim.) titan.

titem s. coroană; cunună; diademă; ghirlandă.

titemleme s. încoronare; încununare. **titemlemek** v.t. a încorona; a încununa.

titemlengen adj. încoronat; încununat.

titemlenmek v.i. a se încorona; a se încuruna

încununa. **titemlí** *adj.* încoronat; încununat.

titiz *adj.* meticulos; minuțios; tipicar; pedant.

titizlík s. meticulozitate; minuțiozitate; pedanterie.

tiyatro I. adj. teatral. II. s. teatru. // •bala tiyatrosî teatru pentru copii. •kokla tiyatrosî teatru de păpuşi. başlar-∙temaşa baslamaz bíz tiyatroga yetíştík spectacolul abia începuse când noi am ajuns la teatru. tiyatro kaytîmî/mewsúmí •tiyatro
de +stagiune teatrală. trupasî trupă •tiyatronîñ kasasî casa teatrului.

tiyatrolî adj. teatral.

tiyeketken adj. tangențial; razant.

tiyer s. 1. valoare; preț. 2. merit.

tiyerlendírme s. valorificare.

tiyerlendírmek v.t. a valorifica.

tiyerlengen adj. valorificat.

tiyerlí adj. 1. valoros; de pret. 2. important. 3. merituos.
tiyersíz adj. 1. fără valoare; ieftin. 2.

lipsit de importanță; neînsemnat.

tiygen adj. (mat.) tangent. // •tiygen sîzîk tangentă.

tiyip-şapkan adj. ricoşat.

tiyîp-şapma s. ricoşeu.

tiyíş s. emoție; înflăcărare; entuziasm; ardoare.

tiyme I. adj. (anat.) tactil. **II.** s. atingere; contact. // •tiyme tuyuwî simţul tactil.

tiymegen adj. neatins; intact; virgin.
// •balta tiymegen taw pădure virgină.

tiymek A. v.i. 1. a ajunge; a sosi. 2. a valora; a costa. 3. a merita; a fi vrednic (de...). **B.** v.t. **1.** a atinge. **2.** a nimeri; a izbi; a lovi. 3. a impresiona; a înduioșa; a mișca. 4. a satisface; a multumi. // •ğanîna tiymek a-i merge la suflet. •kîlîna birem tiymemek a nu-i clinti cuiva un fir de păr. •kolî tiymek a-i da mâna a-i permite •namusuna tiymek a atinge pe cineva în onoarea sa; a-l ofensa.
•nazarî tiymek a deochea pe cineva. • tóbe noktasîna tiymek a culmina. •yardîmî tiymek a ajuta; a sprijini; a fi de ajutor. // •kolîna tiydî i-a atins mâna. • peşkaga tiymeñíz! nu vă atingeți de sobă!; • sízge ne paydam tiyer? cu ce vă pot fi de folos?; •tiyme maga! nu mă atinge!; •tiymeñíz! nu atingeți!; •zahmetke tiymez nu merită osteneala.

tiymelí adj. tangențial; razant.

tiymemaga s. (bot.) slăbănog (lat., Impatiens nolitangere).

tiymen s. (mil.) locotenent.

tiymetúşer adj. sensibil; delicat; fin. tiymetúşerlík s. sensibilitate;

delicatete; finețe.

tiysetmek v.t. a determina să atingă.
tiysetmemek v.t. a nu lăsa să atingă.
tiyzana s. mătuşă maternală.

tiyzanay s. (dim., fam.) mătuşică maternală; tanti.

tiyzanaykîzî s. verişoară primară; fiica mătuşii maternale.

tiyzanayulî s. văr primar; fiul mătuşii maternale. tiyzanayzade s. văr după mătuşa

maternală; verișoară upă mătușa maternală.

tiyze s. mătuşă maternală.

tiyzekîzî s. verişoară primară; fiica mătuşii maternale.

tiyzeulî s. văr primar; fiul mătușii maternale.

tiyzezade s. văr după mătuşa maternală; verişoară upă mătuşa maternală.

tiyziy s. (dim., fam.) mătuşică maternală; tanti.

tígílgen adj. cusut.

tígílme s. coasere.

tígílmek v.i. 1. a se coase; a fi cusut. 2. (d. ochi, privire) a se fixa.

tígímkana s. croitorie.

tígíne adv. împotrivă; contra; în contra; în ciuda...; // •tígíne ketmek a fi în contradicție cu; a fi împotrivă; a fi opus la.

tígíş s. 1. cusut. 2. cusătură. // •tígíş tutturmak a însăila; a-i merge bine. // •tígíş iynesí ac de cusut. •tígíş maşinasî maşină de cusut.

tígíşçí s. croitor.

tígíştutturulgan adj. însăilat.

tígístutturuw s. însăilătură.

tígít s. stalagmită.

tígúw s. cusut; coasere; cusătură.

tígúwğí s. croitor.

tígúwlí adj. cusut. // •kol man tígúwlí íşkólmek cămaşă cusută cu mâna. tík I. adj. 1. abrupt; pieptiş; prăpăstios; râpos. 2. băţos; drept; vertical. 3. (d. păr) ridicat; măciucă. 4. (d. coadă) bârzoi. 5. (d. cap) ridicat; înălţat; în sus. 6. neclintit; ţanţoş; mândru. 7. (d. voce şi sunete muzicale) acut; înalt; strident. II. interj. drepţil; // •tík kelmek a se opune; a se împotrivi. •tík turmak a sta drepţi. // •mumday tík drept ca o lumânare. •tík aşî/poşmak/şat (mat.) unghi drept. •tík múselles (mat.) triunghi dreptunghic. •tík sîzîk (mat.) linie verticală.

tíkbaş(lî) *adj.* trufaş; insolent; recalcitrant; căpos.

tíkbaşlîk s. trufie; insolență.

tíken s. ţeapă; spin; ghimpe; ac.

tíkenlí adj. tepos; spinos; cu ghimpi.

tíkkelgen adj. opus; potrivnic.

tíkkelúw s. opunere; împotrivire.

tíkkeň adj. (mat.) ortogonal.

tíkleşken *adj.* **1.** ridicat; băţos. **2.** răsculat; răzvrătit; revoltat. **3.** împotrivit; opus. **4.** *(med.)* în erecție.

tíkleşme s. 1. ridicare; îndreptare. 2. răsculare; răzvrătire; revoltă. 3. împotrivire; opunere. 4. (med.) erecție.

tíkleşmek v.i. 1. a se ridica; a sta băţos. 2. a se răscula; a se răzvrăti; a se revolta. 3. a se împotrivi; a se opune. // •múyúzí tíkleşmek (med.) a avea erecţie.

tíkliy adj. (mat.) vertical.

tíkme s. 1. cusut; coasere. 2. (d. ochi, privire) fixare.

tíkmek v.t. 1. a coase. 2. (d. ochi, privire) a fixa. // •kóz tíkmek a atinti privirea; a pune ochii pe...; a râvni. •kózlerín aşaga tíkmek a coborî ochii; a lăsa privirea în pământ. •nallarîn tíkmek a-şi lepāda potcoavele; a muri. •paya otîrtmak a jalona.

tíkmurun(lî) *adj.* trufaş; insolent; recalcitrant; căpos.

tíkmurunluk s. trufie; insolență.

tíksíndírmek *v.t.* a dezgusta; a scârbi; a-i repugna.

tíksíndírúwğí adj. dezgustător; scârbos; respingător; repugnant.

tíksíngen adj. dezgustat; scârbit.

tíksínme s. dezgust; scârbă; silă; repulsie.

tíksínmek *v.i.* a se dezgusta; a se scârbi; a-i repugna.

tíksíntí s. dezgust; scârbă; silă; repulsie.

tík-tík adj. 1. abrupt; pieptiş; prăpăstios; râpos. 2. foarte băţos; foarte drept; perfect vertical. 3. (d. păr) ridicat; măciucă. 4. (d. coadă) bârzoi.
5. (d. cap) ridicat; înălţat; în sus. 6. (fig.) neclintit; ţanţoş; mândru.

tíktírmek v.t. **1.** a determina să coasă. **2.** (d. ochi, privire) a determina să se fixeze.

tíl I. adj. (anat., lingv.) lingval. II. s. 1. (anat., tehn.) limbă. 2. (lingv.) limbă; grai; vorbire. 3. (mil.) prizonier. 4. (muz.) cheie. 5. (tehn.) ac indicator. // •pápíş kadar tíl şîgarmak a scoate limba de un cot. •tatlî tíl men konîşmak a fi cu limba fagure de miere; a lua cu zăhărelul. •tíl awlamak a iscodi; a descoase; a căuta capăt de vorbă; a se da în vorbă cu cineva; a trage de limbă; a spiona. •tíl kaytarmak a răspunde împotrivă; a contrazice. •tíl şîgarmak a lua peste picior; a ironiza; a avea limbă ascuțită. •tíl

uzatmak a prinde la limbă; a se obrăznici. •tílge bermek a da în vileag. •tílge kelmek a fi discutat; a fi comentat; a fi pomenit. •tílge ketírmek a menționa; a aminti; a pomeni. •tílí aşîlmak a i se dezlega limba. • tílí aylanmamak a se bâlbâi. •tílí barmamak a nu se încumeta să spună ceva; a i se lua limba. •tílí peltek wurmak a se bâlbâi; a gângăvi; a vorbi peltic. •tílí şîga başlamak a prinde la limbă; a prinde grai; a începe să vorbească; a gânguri. •tílí tutulmak a-i pieri •tílín bír graiul. karîs **şîgarmak** a scoate limba de un cot. •tílín ğutmak a-şi înghiți limba; ai pieri graiul. •tílín toplamak a-și scurta limba. •tílín tutmak a-și ține gura; a-și ține limba în gură; a-și pune frâu la limbă. •tílinden sesi taymak a agoniza; a intra în comă. •tílíne saglam bolmak a-și pune frâu la limbă; a-și ține limba în gură. •tíllerde gezmek a umbla din gură în gură; a i se duce vestea. •tillerge destan bolmak a-i merge vestea și povestea; a intra in legendă. • tíllerge túşmek a intra în gura lumii. •tílníñ uşunda turmak a-i sta pe limbă. •yarî tíl men aytmak a spune cu jumătate de gură. // •akraba tiller limbi înrudite. •balanîñ tílí şîga başladî copilul a cam început să vorbească. •bólge tílí (lingv.) idiom. edebiyat tílí limbă literară.
eğnebiy tíller ihtiyariyesí facultatea de limbi străine. •eskí tíller limbi vechi. • kadîm tíller limbi antice. •kalk tílí limbă • kazak populară. tílí ihtiyariyesí facultatea de limba română. • keskín tíl limbă ascuțită. •kîrîm tatar tílí limba tătară crimeană. • kîrîm tatar tílsîzgasî gramatica limbii tătare crimeene. •kîrîm tatar tílí we edebiyatî limba şi literatura tătară crimeană. • kîrîm tatar tili zor mî? limba tătară crimeană e dificilă?; konîşîlgan tíl limbă vorbită.
kóp tíl bílgen poliglot. poliglot. • muwallimat tili limbaj elevat. •ólí tíl limbă moartă. •resmiy tíl limbă oficială. •șegímlí/tartîmlî tíller (lingv.) limbi flexionare. •teklifsíz tíl limbă familiară. •tíl awğusî spion; iscoadă. •tíl korantalarî familii de limbi. •tíl temízlemesí/tazartmasî (lingv.) purificarea limbii. •tíl tuyuwî simțul gustului. •tíl ușî vârful limbii. •tíliñ șîga başladî ai cam început să vociferezi. •tílíñízní tutuñuz! tăceți din •tirkeleşken/piteşken/ekleme lí tíller (lingv.) limbi aglutinante.
•toprak tílí (geogr.) limbă de
pământ. •yabanğî tíl limbă
străină. •yabanğî tíl bílmiymen nu cunosc limbi străine. •yaşagan tíl limbă vie. •yazuw tílí limbă scrisă.

ílastî s. murmur. // **•tílastî konîşmak** a vorbi în barbă. tílastî •tílastî okîmak a murmura; a fredona.

tílawlagan adj. iscoditor.

tílawlaw s. iscodire.

tíl-awuz s. 1. gură și limbă. 2. vorbire. // •tíl-awuz bermemek a agoniza; a fi în comă.

tílaylanmamasî s. bâlbâială.

tílbalîgî s. (iht.) limbă-de-mare (lat., Solea solea).

tílbaskan s. (med.) spatulă.

tílbaz adj. glumeț; vorbăreț; volubil.

tílbazlîk s. volubilitate.

tíl-betíl adv. din gură în gură. tílbílgen adj. înțelegător.

tílbílgílí adj. gramatical.

tílbílgílíi adj. gramatical.

tílbílgísí s. gramatică.

tílbílímğísí s. lingvist; filolog.

tílbílímí s. lingvistică; filologie. // •genel tílbílímí (lingv.) lingvistică generală. •tewúkiy tílbílímí (lingv.) lingvistică istorică.

tílbílímlí adj. lingvistic; filologic.

tílbílmeme s. ignoranță.

tílhílmez adj. neînțelegător; nedumerit: neştiutor; neinstruit: ignorant.

tílbír adj. unanim.

tílbírlík s. unanimitate.

tílden adv. verbal; oral.

tílden-tílge adv. verbal; oral; prin viu grai; din gură în gură.

tílegen s., adj. solicitant.

tílek s. 1. dorință; năzuință. 2. cerință; revendicare.

Tílek s. (astr.) Mercur.

tílek-ístek adj. (gram.) optativ. // •tílek-ístek kipí (gram.) modul optativ.

tílekşe s. cerere; petiție.

tílekşí s. petiționar.

tíleme s. 1. revendicare; solicitare; cerere. 2. feliere.

tílemegen adj. care nu cere; care nu solicită; nedoritor.

tílemek v.t. 1. a cere; a solicita. 2. a dori; a râvni. 3. a felia. // $\bullet e\check{g}ir$ sabîr tílemek a-şi exprima condoleanțele. •ózír tílemek a se scuza; a-şi cere scuze. // •mazeret tíliymen vă cer scuze.

tílengen adj. solicitat.

tílenmek v.t. a cerşi; a se milogi.

tílenşí s. cerşetor; milog.

tílenşílík s. cerșetorie; cerșit; milogeală. // •tílenşílík etmek a

tílewğí adj. rugător.

tílgeberílgen adj. denunțat; trădat; vândut.

tílgeberúw s. denunt: trădare: vânzare.

tílgekelgen adj. discutat; menționat; amintit; pomenit.

tílgeketírúw s. discutare; menționare; amintire; pomenire.

tílğewabî adj. verbal; oral.

tílğí s. lingvist; filolog.

tílğílík s. lingvistică; filologie.

s., adj. bâlbâit; tílíaylanmagan gângav.

tílíbargan adj. cutezător; îndrăzneț. tílíkîska adj. vinovat; culpabil.

tílím s. felie. // •zaman tílímí o scurtă perioadă.

tílímlegen adj. feliat.

tílímleme s. feliere.

tílímlemek v.t. a felia.

tílímlengen adj. feliat.

tílímlenmek v.i. a se felia; a fi feliat.

tílímlí adj. feliat.

tílím-tílím adv. felii-felii; feliat.

tílíngen adj. feliat.

tílíním s. (geol.) clivare.

tílínmek v.i. a se felia; a fi feliat.

tílíşke s. aşchie; surcea; ṭandără; talaş; rumeguş.

tílítutlukkan s., adj. bâlbâit; gângav. tílítutulgan s., adj. bâlbâit; gângav.

tílíuzun adj. vorbăreț; guraliv.

tîlkanatî I. adj. (lingv.) lateral. II. s. partea laterală a limbii. // •tílkanatî tartîgî (lingv.) consoană laterală.

tílkaytaruw s. contrazicere; contrare. tílkíkuyrugî s. (bot.) ştir; ştiriță (lat., Amaranthus retroflexus). tílkîskalîgî adj. vinovăție

vinovătie; culpabilitate.

tílkúrmelenmesí s. împleticirea limbii; bâlbâială.

tíllengen adj. bârfit.

tíllenme s. bârfire.

tíllenmek v.i. **1.** a prinde grai. **2.** a fi bârfit.

tíller s., pl. claviatură.

tílleşmek v.i. a conversa; a discuta.

tíllí adj. 1. vorbăreț; flecar; volubil. 2. lingvistic; filologic.

tílmaş s. translator; interpret; tălmaci. tílmaşlî adj. tradus; interpretat; tălmăcit.

tílmaslîk s. traducere; interpretare; tălmăcire.

tílme s. feliere.

tílmek v.t. a felia.

tílmíz s. elev; student.

tílmízlík I. adj. studențesc; școlar. II. s. studenție.

tílníňaylanmamasî s. gângăveală.

tílortasî adj. (lingv.) dorsal.

tílotî // •tílotî aşamak a fi lung de limbă.

tílsíz s., adj. mut; necuvântător. // •tílsíz kalmak a-i pieri graiul; a amuti.

tílsízkalma adj. amutire.

tílsízlík s. mutism; mutenie.

tílsíz-sagîr s., adj. surdomut.

tílsîzgalî *adj.* gramatical.

tílsîzgasî I. adj. gramatical. II. s. gramatică. // •karşîlaştîrmalî tílsîzgasî (gram.) gramatică comparată. •kîrîm tatar tílí tílsîzgasî gramatica limbii tătare crimeene. •tewúkiy tílsîzgasî (gram.) gramatică istorică. •tílsîzgasî kuralî (gram.) regulă gramaticală. •tílsîzgasî

ulamlarî categorii (gram.) gramaticale. •tílsîzgasî yañgîşlarî greşeli de gramatică.

tílşík I. adj. (lingv.) dur; velar; legat de palatul moale/de vălul palatului. II. s. (anat.) vălul palatului; omușor. // •tílşík tartîkawazî consoană velară.

tílşíklí adj. (lingv.) rostit prin vibrația vălului palatului.

tílşîgaruw s. vociferare.

tíltutlukmasî s. împleticirea limbii; bâlbâjală.

tíltutulmasî s. împleticirea limbii; bâlbâială.

tíluzatkan s., adj. obraznic.

tíluzatuw s. obrăznicie.

tím-tík adj. **1.** foarte abrupt; pieptiş; prăpăstios; râpos. 2. foarte bătos; foarte drept; perfect vertical. 3. (d. păr) ridicat; măciucă. 4. (d. coadă) bârzoi. 5. (d. cap) ridicat; înălțat; în sus. 6. (fig.) neclintit; ţanţoş; mândru.

tínewún adv. ieri. // •tínewún akşam ieri seară; aseară.tínewún ğuma edi ieri a fost vineri. •tínewún saba ieri dimineață. •tínewún suwuk edí ieri a fost frig. •tínewún úylede ieri la prânz.

tínewúnden adv. de ieri. //
•tínewúnden berítlí de ieri
încoace; începând de ieri.

tínewúnge adv. pentru ieri.

tínewúngeşík adv. până ieri.
tínewúngí adj. de ieri. //
•tínewúngí gázete ziarul de ieri.

típ-tírí adj. 1. viu cu adevărat; foarte
vioi. 2. crud; necopt. 3. (d. plante)
neofilit.

tírek s. 1. stálp; tăruş; prăjină. 2. (nav.) catarg. 3. (arhit.) coloană. 4. (sport) bară. 5. stănoagă. 6. dric; scheletul de sus al unui car. 7. dric; car mortuar. // •tírek otîrtmak a jalona. •tírek píşímí almak a se încolona. // •asma tíregí spânzurătoare. •istikamet tíregí bară de direcție. •şadîr tíregí tărus.

tírekleme s. rezemare; proptire.

tíreklemek *v.t.* **1.** a rezema; a propti. **2.** a arăci; a împăra.

tíreklengen *adj.* **1.** rezemat; proptit. **2.** arăcit; împărat.

tíreklenmek *v.i.* **1.** a se rezema; a se propti. **2.** a fi arăcit; a fi împărat.

tíreklí adj. rezemat; proptit.

tírekotîrtîlgan adj. jalonat.

tírekotîrtuw s. jalonare.

tírekşí s. dricar.

tíreme s. rezemare; proptire.

tíremek v.t. a rezema; a propti. //
•arkasîn/sîrtîn tíremek a-şi
propti spatele; a se încredere în...;
•ayak tíremek a se pune de-a
curmezişul; a se opune; a se împotrivi.
tírengen adj. 1. încăpăţânat;

indărătnic. 2. dârz; neînduplecat; tenace.

tírením s. încăpățânare; îndărătnicie. tíreníș s. împotrivire; opoziție; rezistență.

tírenme s. obiecție; opunere tenacitate; persistență.

tírenmek v.i. a se împotrivi; a se opune.

tírenmeme s. neîmpotrivire.

tírenş s. (fiz.) rezistenţă. //
•şagîlgan/elektrik tírenş
rezistenţă electrică.

tírenúw s. încăpățânare; îndărătnicie. **tíreșken** *adj.* perseverent; tenace.

tireşmek v.i. a persevera în; a insista. tirew s. faună.

tírewlí adj. proptit.

tírí adj. 1. viu (şi fig.). 2. crud; necopt.
3. (d. plante) neofilit. // •tírí kalmak a supravieţui. // •yarî tírí, yarî ólí pe jumătate viu, pe jumătate mort.

tíríbaş adj. 1. (d. persoane) iute; vioi. 2. istet; ager.

tíríbaşlîk s. 1. (d. persoane) iuțeală; vioiciune. 2. istețime; agerime.

tírígúmúş s. (chim.) mercur; hidrargir. tíríkalgan adj. supraviețuitor.

tíríkaluw s. supraviețuire.

tíríkóz adj. 1. (d. persoane) iute; vioi.2. istet; ager.

tíríkózlík s. 1. (d. persoane) iuteală; vioiciune. 2. istețime; agerime.

tíríldegen *adj.* **1.** vibrator; tremurător; trepidant. **2.** (*lingv.*) vibrant.

tíríldeme I. adj. (lingv.) vibrant. II. s.
tremur; vibrație; trepidație. //
•tíríldeme tartîkawazî (lingv.)
consoană vibrantă.

tíríldemek *v.i.* a tremura; a vibra; a trepida.

tíríldetmek *v.i.* a determina să tremure; a determina să vibreze; a

determina să trepideze.

tíríldewğí *adj.* vibrator; tremurător; trepidant.

tíríliy adv. de viu.

tíríliy-tíríliy adv. de viu. //
•tíríliy-tíríliy mezarga
tîkmak a băga de viu în mormânt.
tírílík s. 1. viață; existență. 2.

vitalitate. **tírílíkşí** adj. vital.

tírílíş s. înviere; reînviere; renaștere. tírílme s. înviere; reînviere; renaștere.

tírílmek v.i. a învia; a reînvia. //
• ğañîdan tírílmek a reînvia.

tíríltí s. 1. (fiz.) oscilație. 2. freamăt.
tíríltme s. înviere; reanimare;
suscitare; vitalizare.

tíríltmek v.t. a învia; a reanima.

tírí-tírí adj. 1. viu cu adevărat; foarte
vioi. 2. crud; necopt. 3. (d. plante)
neofilit.

tírkeleme I. adj. (lingv.) aglutinare; derivare. **II.** s. **1.** ataşare; adăugare; alăturare; conectare; aglutinare; juxtapunere. **2.** învecinare; mărginire.

tírkelemek v.t. 1. a ataşa; a adăuga; a alătura; a conecta; a aglutina; a juxtapune. 2. a învecina; a mărgini.

tírkelengen adj. 1. ataşat; adăugat; alăturat; conectat; aglutinat; juxtapus; care succedă. 2. învecinat; adiacent; mărginit. 3. (lingv.) aglutinat; derivat.

tírkelenmek v.i. a se ataşa; a se adăuga; a se alătura; a se conecta; a se aglutina; a se juxtapune; a se succeda.

tírkeleşken adj. 1. ataşat; adăugat; alăturat; conectat; aglutinat; juxtapus; care succedă. 2. învecinat; adiacent; mărginit. 3. (lingv.) aglutinat; derivat. // •tírkeleşken tíller (lingv.) limbi aglutinante.

tírkeleşme I. adj. (lingv.) aglutinare; derivare. II. s. ataşare; adăugare; alăturare; conectare; aglutinare; juxtapunere; succedare; succesiune.

tírkeleşmek v.i. 1. a se ataşa; a se adăuga; a se alătura; a se conecta; a se aglutina; a se juxtapune; a se succeda.
2. a se învecina; a fi adiacent; a se mărgini. // •olar tírkeleşíp baratan ediler ei obișnuiau să meargă împreună.

tírkelís s. 1. proces; fenomen; succesiune de acțiuni. 2. (jur.) proces; litigiu; acțiune; cauză; judecată.

tírkelíşlí adj. litigios.

tírmen s. moară. // •sakalîn tírmende agartmak a încărunți de pomană. // •ğel tírmení moară de vânt. •kara-búber tírmení râșniță de piper. •kawe tírmení râșniță de cafea. •suw tírmení moară de apă. •tírmen tașî piatră de moară. •tírmen tegerșigi roata morii.

tírmen-bití s. (ent.) morar; gândac-defăină (lat., Tenebrio monitor).

tírmenğí s. morar.

tírmenğíkulagî s. (bot.) urecheaursului (lat., Primula auricula).

tírmenğílík s. morărit.

tírmenleme s. măcinare; râșnire. tírmenlemek v.t. a măcina; a râșni.

tírmenlengen adj. măcinat; râșnit. tírmenlenmek v.i. a fi măcinat; a fi râșnit.

tírnek s. vioiciune; sprinteneală; agerime; agilitate; iuțeală; vivacitate.

tírneklí adj. vioi; sprinten; ager; agil; iute; vivace.

tírsek s. 1. (anat., geogr., tehn.) cot.2. cot; cotitură; curbă; colţ de stradă;

cotlon; ungher. 3. echer; colţar; dreptar. 4. întorsătură; meandru; sinuozitate; unghi. 5. unghi. //
•tirsek aylandîrmak a întoarce cuiva spatele; a-i întoarce nasul cuiva.
•tirsek okalamak a-şi roade coatele. // •arasîz tirsekler curbe periculoase.

tírsekastî s. braț de foliu.

tírsekkeň s. diagonală.

tírseklengen adj. cotit. tírseklenme s. cotire.

tirsekienine s. come.

tírseklé adi cotit cu cot curbi

tírseklí adj. cotit; cu cot; curbiliniu; sinuos.

tírseklíğol s. serpentină.

tírseklík I. adj. (anat.) cubital; legat de cubitus sau de cot. II. s. 1. (tehn.) cot; manivelă; arbore cotit; vibrochen.
2. (anat.) scobitura cotului. 3. braţ de foliu.

tírseklík súyegí s. (anat.) cubitus.

tírseklí-tírseklí *adj.* întortocheat; serpuit; sinuos.

tírșe adj. verde-albăstriu.

tíş I. adj. (lingv.) dental. II. s. 1. dinte. 2. (tehn.) zimț. 3. cățel de usturoi. // •tíş tartmak/şîgarmak extrage un dinte. •tíş totîrmak a plomba dinții. •tíşlerî kuyulmak a-i cădea dinții. •tíşlerîn akşaytmak a-şi arăta colții; a-şi dinții. •tíslerín rânii karîştîrmak/kúrdanlamak a scobi în dinți. •tişlerin kîşîrdatmak a scrâşni din dinți; a se enerva; a se irita. •tíşlerín kóstermek a-şi arăta colții; a amenința; a intimida. •tíşlerín sîkmak a strânge din dinți; a răbda. •tîsten arttîrmak a-şi rupe de la gură. // •akîl tíşí măsea de minte. •şírík tíş dinte cariat. •sút tíşí (anat.) dinte de lapte. •takma tíş proteză dentară. • tíş aralîgî (anat.) strungăreață. •tíș awrîwî (med.) durere de dinți. •tíș doktorî (med.) dentist; stomatolog. •tíş mağunî pastă de dinți. •tíş mağunî tulumî tub de pastă de dinți. •tíș porselan kaplamasî îmbrăcăminte de porțelan pentru dinți. •tíş purşusî periuță de dinți. •tíş şukurî (anat.) alveolă dentară. •tíş tartîgî (lingv.) consoană dentală. •tíşní totîrmak kerek dintele trebuie plombat.

tíşakşaytmasî s. rânjet.

tíşbatar adj. vulnerabil.

tíşbatma s. vulnerabilitate.

tíşbatmama s. invulnerabilitate.

tíşbatmaz adj. invulnerabil.

tíşbílímğísí s. (med.) dentist; stomatolog.

tíşbílímí I. *adj. (med.)* stomatologic. **II.** *s. (med.)* stomatologie.

tíşbílímlí adj. (med.) stomatologic.

merg la dentist.

tíşçílík I. adj. (med.) stomatologic. II.
s. (med.) stomatologie.

tíş-erín adj. (lingv.) labio-dental. //
•tíş-erín tartîkawazî (lingv.)
consoană labiodentală.

tíşetí I. adj. (anat.) gingival. II. s. (anat.) gingie. // •tíşetí píşmesí/iltihabî (med.)

inflamarea gingiilor; gingivită.

tíşetlí adj. (anat.) gingival.

tíşhilalî s. scobitoare.

tişkarîştîrmasî s. scobire în dinți.

tískóstergen - tîmarlamak tíşkóstergen adj. amenințător. tíşkósterílgen adj. 1. amenințat; intimidat. 2. amenințat. tískósterúw amenintare: s. intimidare tíşlegen adj. muşcător. tíşlemek v.t. a muşca; a apuca cu dinții; a rupe cu dinții. // •erinlerin tíşlemek a-şi muşca buzele; a se căi. •parmaklarîn tişlemek a-şi muşca degetele; a-şi frânge degetele; a deznădăjduit. •tíşlep parşalamak a sfâșia cu dinții. tíşlep-parşalama s. sfâşiere cu dinții. tíşlep-parşalangan adj. sfâșiat cu dinții. tíşler s., pl. (anat.) dantură. tíşleşmek v.i. a se muşca reciproc. tíşletmek v.t. a determina să muște. tíşlí adj. 1. dințat; zimțat. 2. (lingv.) dental. // •tíşlí tegerşík (tehn.) roată dințată. tíşlí-erínlí adj. (lingv.) labio-dental. tíşotî, başlî- s. (bot.) colțișor (lat., Dentaria bulbifera). tíşotî, bezlí- s. (bot.) breabăn (lat., Dentaria glandulosa). tíşózí s. (anat.) pulpă dentară. tíşsíz adj. ştirb. // •tíşsíz kalmak a rămâne fără dinți; a se știrbi. tíşsízkaluw s. ştirbire. tíşsîguw s. tenacitate; răbdare. tíşşí adj. dentar. tíssóbí s. scobitoare.

tíştağî/tíştajî s. coroană dentară.

la colti; a fi gata de încăierare.

tíş-tíşke adj. dinte pe dinte; colț în

colt. // •tíş-tíşke kelmek a se lua

genunchi.

ğúgúnmek/şókmek a cădea în

genunchi; a îngenunchea. •tízge

túşmek a cădea în genunchi; a

kőteklemek/wurmak a-şi frânge

mâinile; a se văicări; a regreta; a se

lamenta. • tízlerí kesílmek a i se

tíz adj. (d. sunete) acut; înalt; strident.

tízawurşagî súyegí s. (anat.) patelă;

tízgínleme s. ținere în frâu; strunire;

tízgínlemek v.t. 1. a pune frâul; a

struni; a frâna; a stăpâni (persoane).

tízgínlenmek v.i. a fi ținut în frâu; a

tízílgen adj. înşiruit; înşirat; rânduit.

tízílme s. înșiruire; înșirare; rânduire.

tízílmek v.i. a se înşirui; a se înşira; a

tízkóteklemesí s. căință; lamentare;

tízme s. 1. (lit.) vers; stih. 2. listă;

fi strunit; a fi frânat; a fi stăpânit.

tízgínsíz adj. desfrânat; dezmățat.

tízgínsízlík s. desfrâu; dezmăt.

tízğúgúnúw s. îngenunchere.

tízğúgúngen adj. îngenuncheat.

ține în frâu (mai ales cai). 2. (fig.) a

adj. ținut în frâu;

aranjare; rânduire. //

tízgetúşken adj. îngenuncheat. tízgetúşúw s. îngenunchere.

tízgewuruw s. căință; regret.

adj.

economisit:

• tíz

• tízín

tístenartkan

tíz

agonisit; chivernisit.

tíş-tíş adj. dințat; zimțat.

tíştotîrmasî s. plombare.

s.

îngenunchea.

muia genunchii.

tízbagî s. jartieră.

frânare; stăpânire.

strunit; frânat; stăpânit.

tízgín s. frâu.

tízgínlengen

se rândui.

S •soraw tízímí chestionar.

tízlík s. genunchieră.

regret; văicăreală; văitat.

tízím

rotulă.

tabel. // •tízme kelíştírmek a tîgîrtuwdanewel adj. prerevoluționar. versifica. // •şarap tízmesí lista tîgîrtuwğî s. revoluționar. de vinuri. tîgîruw s. rostogolire; cădere. tízmebílímí s. prozodie. tîgîşkan adj. înghesuit; îndesat; tízmeğí s. poet; versificator. comprimat; îmbâcsit. tízmegílík s. prozodie. s. înghesuire; îndesare; tîgîşma **tízmek** v.t. **1.** a înşirui; a înşira; a comprimare; îmbâcsire. așeza la rând. 2. (tipogr.) a culege. // tîgîşmak v.i. a se înghesui; a se • kurşunga tízmek a omorî ; a îndesa; a se comprima; a se îmbâcsi. împuşca. **tîgîştîrmak** v.t. a înghesui; a îndesa; tízmekelíştírmesí s. versificație. a comprima; a îmbâcsi. tízmelí adj. (lit.) versificat. s. înghesuire; îndesare; tîgîşuw tízşanagî súyegí s. (anat.) patelă; comprimare; îmbâcsire. rotulă tîgîz adj. 1. compact; dens. 2. (d. tízşógúw s. îngenunchere. oameni) îndesat. tízşókken adj. îngenuncheat. tîgîzlîk s. (fiz.) densitate. tízústí s. (inform.) laptop. tîk interj. clic!; tízúw s. 1. şir; rând. 2. şirag. 3. (mil.) tîkama s. astupare; înfundare. coloană; formație. 4. (muz.) gamă. 5. (lit.) foileton. // •dalga/dulkun tízúwí gamă de unde. •hendese tîkamak v.t. a astupa; a înfunda. **tîkangan** *adj.* astupat; înfundat. tîkanîk adj. astupat; înfundat. tízúwí (mat.) progresie geometrică. tîkanma s. astupare; înfundare. •hendesiy tízúw (mat.) progresie tîkanmak v.i. a se astupa; a se geometrică. •hesap tízúwí (mat.) progresie aritmetică. •tízúw filmí tîkanuw s. astupare; înfundare. film serial. tîkaw s. astupare; înfundare. tízúwğí s. 1. (tipogr.) culegător; zețar. tîkîrdama s. troncănit; trăncănit. 2. (lit.) foiletonist. **tîkîrdamak** *v.i.* a troncăni; a trăncăni. tízúwğíúyí s. (tipogr.) zețărie. tîkîrdaw s. troncănit; trăncănit. tízúwğúlúk s. 1. sistem; normă. 2. tîkîrtî s. troncănit; trăncănit. ordine; orânduire; sistem. 3. (tipogr.) cules; culegere. (electr.) priză; ștecăr. tízúwlí adj. rânduit; înșiruit. tîkkîslama tîbiy adj. medical. // •tîbiy doktor conexime. doctor în medicină. •tîbiy ósímlík tîkkîşlamak v.t. (electr.) a conecta. plantă medicinală. •tîbiy şay ceai tîkkîşlangan adj. (electr.) conectat. medicinal. tîkkîşlaw tîbiye s. şcoală sanitară. conexiune. tîga-basa adv. prin îndesare. // tîkkîşlî adj. (electr.) conectat. •tîga-basa totîrmak a umple tîklama s. clic. peste măsură; a înfunda; a ticsi; a tîklaw s. clic. supraîncărca. // •tîga-basa tîkma s. introducere. totîrma umplere peste măsură; înfundare. tîgaş s. 1. dop; cep; astupătoare. 2. căluș. 3. (electr.) priză; ștecăr. tîgaşlama s. (electr.) conectare; conexiune. tîgaşlamak v.t. (electr.) a conecta. tîkmak a băga cu forța; a îndesa. tîgaşlangan adj. (electr.) conectat. tîknaz adj. scund şi îndesat; bondoc. tîgaşlî adj. (electr.) conectat. (electr.) conectare; pretext. tîgaşlaw conexiune. tîldawlî tîgîlgan adj. vârât; introdus. justificat. tîgîlmak v.i. 1. a se îndesa; a se înghesui. 2. a se introduce; a se băga; a se vârî. a vrăii. tîgîrayazgan adj. împiedicat; poticnit. lampion. tîgîrayazma s. împiedicare; poticnire. tîlsîmğî s. vrăjitor; magician. tîgîrayazmak v.i. a fi pe punctul de a tîlsîmğîlîk s. vrăjitorie; magie. cădea; a se împiedica; a se poticni. tîlsîmlagan adj. tîgîrayazuw s. împiedicare; poticnire. încântător; magic. tîgîrgan adj. rostogolit; căzut. tîlsîmlama tîgîrîp-kalgan *adj.* prăbuşit; doborât. încântare. **tîgîrîp-kalma** s. prăbuşire; doborâre. tîgîrîp-kaluw s. prăbuşire; doborâre. încânta. tîgîrma s. rostogolire; cădere. tîlsîmlangan tîgîrmak v.i. a se rostogoli; a cădea. // încântat. •tîgîrîp kalmak a se prăbuşi. // vrăjit; a fi încântat. • tîgîrganday kelgen care vine de tîlsîmlawğî parcă se rostogolește. adj. tîgîrta-tîgîrta adv. de-a dura. încântător; magic. tîgîrtîp-deñíştírgen tîlsîmlî adj. fermecat; vrăjit; magic. revoluționar. tîlsîmlaw tîgîrtîp-deñíştírme s. revoluționare. încântare. tîgîrtma s. revolutie: rostogolire:

adj. 1. țesălat. 2. tîmarlangan îngrijit; pansat.

tîmarlanmak v.i. 1. a se țesăla. 2. a se îngriji: a se pansa.

tîmarlî adi. tesălat.

tîmarlîk s. pansament.

tîmarlaw s. 1. țesălare. 2. îngrijire; pansare.

tîmdîrmak v.t. a calma; a linişti; a tempera.

tîmdîruwğî adj. calmant; liniştitor. tîmgan adj. tăcut; potolit.

tîmma s. potolire; calmare; tăcere; linistire.

tîmmak v.i. 1. a se calma; a se linişti; a se potoli. 2. a tăcea. // •bora tîmdî furtuna s-a potolit. •deñíz tîmganda când se linişteşte marea.

tîmmaykalîr adj. nepotolit.

tîmmaz adj. nepotolit. tîmuw s. potolire; calmare; tăcere; linistire.

tîn s. spirit; duh; suflet. // •tîn hálí

tînalgan adj. însuflețit; vitalizat. tînaz s. stog; claie; şiră; căpiță.

tînberúw s. însuflețire; vitalizare.

tînberúwğí adj. antrenant: însufletitor.

tînbîlîmğisi s. (med.) psiholog. tînbîlîmî s. (med.) psihologie.

tînbílímlí adj. (med.) psihologic.

tîndantúşken adi. deprimat: demoralizat; mâhnit; posomorât.

tîndantúşúrgen adj. vlăguitor. tîndantúşúw s. deprimare; demoralizare; mâhnire; posomorâre.

tînğî adj. spiritual. tînğîlîk s. spiritualitate.

tîninğelemesí s. psihanaliză. tîniñíşkelemesí s. psihanaliză.

tînîk I. adj. liniştit; tăcut. II. s. linişte; tăcere.

tînîş s. 1. calm; linişte; tăcere. 2. (cron.) clipă; interval. 3. răsuflare; suflare; suflu; respirație. // •tînîşîn almak a-şi trage răsuflarea; a-şi trage sufletul; a se relaxa. // •bír tînîşta într-o clipă; instantaneu.

tînîşaluw s. destindere; relaxare.

tînîşînalgan adj. destins; relaxat. tînîşkan adj. odihnit; destins; relaxat. tînîşma s. odihnă; destindere; relaxare.

v.i. a se odihni; a se tînîsmak destinde; a se relaxa; a-și trage sufletul.

tînîşta I. adj. instant; instantaneu; rapid. II. adv. instantaneu; deodată; într-o clipă.

tînîştîrgan adj. odihnitor; relaxant. tînîstîrmak v.t. a odihni; a destinde; a relaxa.

tînîsuw odihnă; destindere; relaxare.

tînlî adj. spiritual; sufletesc.

s., adj. supranatural; tînrústí transcendentalism.

adj. apatic; lent; languros; tînsîz mohorât; moleşit; vlăguit.

tînsîzlîk s. apatie; moleseală: moliciune.

tînş adj. odihnit; destins; relaxat.

tînşaygan adj. odihnit; destins; relaxat.

tînşayma s. odihnă; destindere; relaxare.

tînşaymak v.i. a se odihni; a se destinde; a se relaxa; a-și trage

tînşaytkan adj. odihnitor; relaxant.

tînşaytmak v.t. a odihni; a relaxa; a

destinde.

tînşayuw s. odihnă; destindere; relaxare.

tînyúkseltken adj. impetuos.

tîndîrmak v.t. 1. a calma: a linisti: a potoli. 2. a opri; a întrerupe.

tîndîruwğî s., adj. calmant; liniştitor. tîñdîruwğî láj // (med.) medicament calmant.

tîngan adj. potolit; tăcut.

tîngîn adj. potolit; liniştit.

tîngînlîk s. 1. linişte. 2. repaus. 3. (fiz.) inertie.

tîñgîrdagan adi. zăngănitor; zdrăngănitor.

tîngîrdama s. zăngănit; zdrăngănit. tî**ngîrdamak** v.i. a zdrăngăni; a zăngăni.

tîñgîrdatmak v.t. a determina zăngănitul; a determina zdrăngănitul. tîñgîrdawğî adj. zăngănitor; zdrăngănitor.

tî**ngîrdaw** s. zăngănit; zdrăngănit. tîngîrtî s. zăngănit; zdrăngănit.

tîngîr-tîngîr interj. zdrang!;

tînk I. adj. liniştit; tăcut. II. s. linişte; tăcere. // •tîñk dememek a tăcea mâlc; a tăcea chitic.

s. 1. ascultare; audiere; tîñlama audiție. 2. ascultare; cumințenie; docilitate; obediență; smerenie.

tîñlamak A. v.i. a fi ascultător; a fi cuminte; a fi docil; a fi obedient; a fi smerit. **B.** v.t. **1.** a asculta; a auzi. **2.** a audia.

tîñlanma s. ascultare: audiere: audiție. // •tanîk tîñlanmasî (jur.) audierea martorilor.

tîñlanmak v.i. a se audia; a se auzi; a se asculta.

tî**nlatmak** v.t. a determina să asculte: a se face ascultat.

tîñlawğî s. ascultător; auditor.

s., pl. audiență; tîñlawğular ascultători.

tîñlanuw s. ascultare; audiere; auditie.

tîñlaw s. 1. ascultare; audiere; audiție. 2. ascultare; cumințenie; docilitate; obediență; smerenie.

tîñma s. potolire; calmare; tăcere; liniştire.

tînmak v.i. 1. a se calma; a se linişti; a se potoli. 2. a tăcea.

tîñmaykalîr adj. nepotolit. tî**nmaz** adj. nepotolit.

s. potolire; calmare; tăcere; tîñuw

liniştire.

tîp s. medicină. // •adliy tîp (med.) medicină legală. • tîp ihtiyariyesí facultatea de medicină.

tîpa s. dop; buson; astupătoare.

tîpîrdama s. tropăit; tropot.

tîpîrdamak v.i. a tropăi.

tîpîrdatmak v.t. a determina să tropăie.

tîpîrdaw s. tropăit; tropot.

tîpîrtî s. tropăit; tropot.

tîpîş-tîpîş adv. tiptil; furiş; pe ascuns; pe nesimțite.

tîpkî I. adj. exact; identic; leit. II. adv. întocmai. // •tîpkî şonday întocmai aşa este.

tîpkî-tîpkîsîna I. adj. exact; identic; leit. II. adv. întocmai.

tîrabzan s. balustradă.

tîrîl adj. falit; falimentar; ruinat.

tîrîllama s. faliment; bancrută; crah; ruinare.

tîrîllamak v.i. a falimenta; bancruta; a se ruina.

tîrîllatmak *v.t.* a face să falimenteze;

a ruina.

tîrîllîk s. faliment; bancrută; crah; ruinare.

tîrîs s. trap. // •tîrîs ketmek a merge la trap.

tîrîş adj. silitor; sârguincios.

tîrîşkan adj. silitor; sârguincios.

tîrîşmak v.i. a se sili; a se strădui; a-și da osteneala.

tîrîşuw s. silință; strădanie.

tîrkaz s. zăvor.

tîrkazlama s. zăvorâre; ferecare.

tîrkazlamak v.t. a zăvorî; a fereca.

tîrkazlangan adj. zăvorât; ferecat.

tîrkazlanmak v.i. a se zăvorî; a se fereca.

tîrkazlî adj. cu zăvor; zăvorât; ferecat.

tîrkazlaw s. zăvorâre; ferecare.

tîrmalamak v.t. a zgâria. tîrmalanmak v.i. a se zgâria.

tîrmangan s., adj. cățărător.

tîrmanîp-minilgen adj. escaladat.

tîrmanîp-mínúw s. escaladare.

tîrmanma s. cățărare.

tîrmanmak v.i. a se cățăra. // •tîrmanîp minmek a escalada.

tîrmaşkan s., adj. cățărător.

tîrmaşma s. cățărare.

tîrmaşmak v.i. a se cățăra. // •tîrmaşîp yokarga şîkmak a se cățăra; a escalada.

tîrmanuw s. cățărare.

tîrmaşîkkuşî, bakşa- s. (orn.) cojoaică cu degete scurte (lat., s. (orn.) Certhia brachydactyla).

s. (orn.) tîrmaşîkkuşî, duwarde stâncă fluturaș Tichodroma muraria).

tîrmaşîkkuşî, kîska-parmaklî- s. (orn.) cojoaică cu degete scurte (lat., Certhia brachydactyla).

tîrmaşîkkuşî, taw- s. (orn.) cojoaică de pădure; scorțar (lat., Certhia familiaris).

tîrmaşuw s. cățărare.

tîrmîk s. grapă; boroană.

tîrmîklama s. grăpare; boronirea.

tîrmîklamak v.t. a grăpa; a boroni.

tîrmîklangan *adj.* grăpat; boronit.

tîrmîklaw s. grăpare; boronirea.

tîrmîktartîlgan adj. boronit; grăpat. tîrmîktartuw s. boronire; grăpare.

tîrnak s. 1. (anat.) unghie. 2. gheară (și tehn.). 3. copită. 4. paranteză. // •tîrnak aşmak a deschide paranteza. •tîrnak kapamak a închide paranteza. •tîrnak kóstermek a-şi arăta ghearele. // •tepeden tîrnakka kadar din creştet până în tălpi. •tîrnak boyasî ojă. •tîrnak egewî pilă de unghii. •tîrnak ğilasî lac de unghii. •tîrnak işaretí (tipogr.) paranteză. •tîrnak íşínde în paranteză. •tîrnak makasî forfecuță. •tîrnak purșusî periuță de unghii.

tîrnakarasî adj. aşa-zis; aşa-numit.

tîrnakboyalagan s. manichiurist.

tîrnaklamak v.t. (d. păsări) a apuca cu unghiile; a prinde în unghii; a zgâria cu unghiile; a zgâria cu ghearele.

tîrnaklaşmak v.i. a se bate cu unghiile; a se bate cu ghearele.

tîrnakşíşmesí s. (med.) onixis; unghie incarnată.

tîrnalgan adj. 1. apucat cu unghiile; prins în unghii; zgâriat cu unghiile; zgâriat cu ghearele. 2. greblat. 3. scărpinat; zgāriat.

tîrnalmak v.i. 1. a se scărpina; a se

zgâria. 2. a fi apucat cu unghiile; a fi prins în unghii; a fi zgâriat cu unghiile; a fi zgâriat cu ghearele. 3. a fi greblat.

tîrnamak v.t. 1. a scărpina; a zgâria. 2. a apuca cu unghiile; a prinde în unghii; a zgâria cu unghiile; a zgâria cu ghearele. **3.** a grebla.

tîrnaw s. 1. apucare cu unghiile; prindere în unghii; zgâriere cu unghiile; zgâriere cu ghearele. 3. scărpinare; zgâriere; greblare. zgârietură.

tîrnawuş s. greblă.

tîrnawuşlama s. greblare.

tîrnawuşlamak v.t. a grebla.

tîrnawuşlangan adj. greblat.

tîrnawuşlanmak v.i. a se grebla; a fi greblat.

tîrnawuşlaw s. greblare.

tîrpan s. coasă.

tîrpanğî s. cosaş.

tîrpanlamak v.t. a cosi.

tîrpanlangan adj. cosit.

tîrpanlanmak v.i. a se cosi.

tîrpanlaw s. cosire.

tîrpanwurulgan adj. cosit.

tîrpanwuruw s. cosit.

tîrtîl s. 1. (ent.) omidă. 2. (tehn.) şenilă. 3. zimț; crestătură. 4. ghirlandă.

tîrtîlğî s. (orn.) omidar cenuşiu (lat., Hypocolius ampelinus).

tîrtîlğî, altîn-kanatlîs. (orn.) cu aripi aurii (lat., omidar Vermivora chrysoptera).

tîrtîlğîsî, Tennesse- s. (orn.) omidar cu cap sur (lat., Vermivora peregrina).

tîrtîllî adj. cu şenile.

tîrtîr s. (zool.) focă-cu-coamă (lat. Eumetopias jubatus). // •tîr-tîr etmek a trăncăni; a sporovăi.

tîr-tîr s. trăncăneală; sporovăială.

tîş I. adj. extern; exterior; exclus; din afară. II. s. exterior; partea de afară. // •ğelen tîşî etmek a expulza; a exila. • hudut tîşîna şîgarmak a expulza. \bullet íşí tîşîna şîkmak a-şi scoate sufletul; a se extenua. •kanun tîşî etmek a scoate în afara legii. •memleket tîşîna şîgarmak a expulza; a exila. •tîşîn sîzmak a contura. •tîştan satîp almak a importa. •sanetmiymem, bo imkáan tîşî nu cred, este exclusă această posibilitate. ∙tîş kórínís configurație. •tîş malle periferie. •tîş merkez epicentru. •tîş siyasa (pol.) politică externă. •tîş tiğaret comert exterior. •tîş yagî partea de afară; exteriorul.

tîşalîm s. import.

tîşalîmğî s. importator.

tîşarda adv. afară; în exterior. // •babañ tîşarda bolsa dacă tatăl tău este afară. •ya işerde, ya tîşarda ori înăuntru, ori afară.

tîsardan adv. din afară; dinspre exterior.

tîşarga adv. spre afară; spre exterior. // •kapîdan tîşarga atmak a da pe cineva pe uşă afară. •tîşarga şîgarmak a externa; a scoate afară. tîşarî I. adv. afară. II. s. 1. exterior;

partea de afară. 2. străinătate. tîsaw s. împiedicare; piedică;

priponire.

tîşawlama s. împiedicare; piedică; priponire.

tîşawlamak v.t. a împiedica; a priponi.

tîşawlangan adj. împiedicat; priponit. tîşawlanmak v.i. a se împiedica; a se priponi.

tîşawlaw s. împiedicare: piedică: priponire

tîşbúgúwlí adj. (fiz.) convex.

tîşbúkriygen adj. (fiz.) convex. tîşdúniyalî s., adj. extraterestru.

tîşegúwlí adj. (fiz.) convex.

tîşgeşenek s. (arhit.) portic.

tîşíşlerí s., pl. (pol.) externe; afaceri •tîşíşlerí externe. // bakanlîgî/nazirlígí (pol.)ministerul afacerilor externe.

tîşîndan adv. din afara. • kasabanîñ tîşîndan din afara orasului.

tîşîsîzîlgan adj. conturat.

tîşka *adv.* spre afară; spre exterior.

tîşkî s. (fiziol.) excremente; fecale.

tîşkulak s. (anat.) ureche externă.

tîşlamağî s., adj. (arte plastice) expresionist.

plastice) tîşlamağîlîk s. (arte expresionism.

tîşsatîm s. export.

tîşsatuw s. export.

tîşsatuwğî s. exportator.

tîşsîzuw s. contur.

tîşta adv. afară; în exterior.

tîştan adv. dinspre afară; dinspre exterior. // •tîştan ketírúw (com.) import.

tîşyúz s. exterior; aparență.

tîtîr s. (zool.) focă-cu-coamă (lat., Eumetopias jubatus).

tîyîñ s. (zool.) veveriță (lat., Sciurus vulgaris).

tîzban s. (bot.) ştir; moțul-curcanului (lat.. Amaranthus angustifolius).

tîz-bîz s. năpustire; repezire. // •tîzbîz kelmek a se năpusti; a se

tîzîk adj. laş; fricos; sperios; temător.

tîzîklîk s. frică; teamă; lașitate. tîzîkmak v.i. a o şterge; a şterge putina; a-și lua tălpășița; a o lua la sănătoasa.

toban s. pai; paie. // •íşíne toban totîrmak a-l împăia. // •toban ateşí/alewí foc de paie. •toban ğana ard paiele. • toban şóbí fir de pai.

tobanbasîlgan adj. împăiat.

tobanbasuw s. împăiere. Toban-Ğolî s. (astr.)

s. (astr.) calea lactee; drumul robilor.

tobanlî *adj.* împăiat.

tobanlîk s. stog; claie; şiră; căpiță (de paie).

tobantolî adj. împăiat.

tobantotîrmasî s. împăiere.

tobanotî s. (bot.) flori-de-paie; imortelă (lat., Helichrysum bracteatum).

tobanotî, sarî- s. (bot.) imortelăgalbenă (lat., Helichrysum orientale).

toboyînğîsî s. fotbalist.

toboyînî s. fotbal.

toga s. potcoavă.

togağî s. potcovar.

togağîîk s. potcovărie; atelier de potcovar; meserie de potcovar.

togalama s. potcovire.

togalamak v.t. a potcovi.

togalangan adj. potcovit.

togalanmagan adj. nepotcovit.

togalanmak v.i. a se potcovi.

togalanmaykalgan adj. nepotcovit.

togalî adj. potcovit. toganğî s. şoimar.

togasîz adj. nepotcovit.

togay s. păşune; pajişte; izlaz; imaş; luncă.

togaylîk s. păşune; pajişte; izlaz; imaş; luncă.

togalaw s. potcovire.

togan s. (orn.) șoim călător (lat., Falco peregrinus).

togan, ak- s. (orn.) şoim de tundră (lat., Falco rusticolus; Falco gyrfalcon).

togan, alaşa- s. (om.) vânturel roşu; şoim roşu; vindereu (lat., Falco tinnunculus; Tinnunculus alaudarius).

togan, balabans. (orn.) şoim dunărean (lat., Falco cherrug).

togan, boz- s. (orn.) șoim de iarnă; vânturel de iarnă; șoimul porumbeilor (lat., Falco columbarius).

togan, kara- s. (om.) şoim Eleonora; şoim negru (lat., Falco eleonorae).

togan, kîzîl-ayaklî- s. (orn.) vânturel de seară (lat., vespertinus).

togan, kîzîl-başlî- s. (orn.) şoim cu gât roşu (lat., Falco chicquera).

togan, kîzîl-enselí- s. (orn.) şoim berber (lat., pelegrinoides).

togan, kúlrengís. (orn.) şoim

cenuşiu (lat., Falco concolor).

togan, mîyîklî- s. (om.) şoim sudic (lat., Falco biarmicus).

togan, sarî- s. (orn.) soimul rândunelelor; șoimul ciocârliilor (lat., Falco subbuteo).

toganî, Amur- s. (om.) şoim de Amur; altaic soim (lat., Falco amurensis).

toganî, Meksikas. (orn.) şoim mexican (lat., Falco mexicanus).

togî s. (iht.) nisetru (lat., Acipenser sturio).

togîn s. cerc de oțel; inel de întărire; șină (cu care se încinge un butoi, o roată de lemn, o ladă etc.).

togînlamak v.t. 1. a fereca; a şinui (roți de lemn, sănii, lăzi, butoaie etc.). 2. a strânge; a constrânge; a încadra.

togînlangan adj. 1. ferecat; şinuit (d. roți de lemn, sănii, lăzi, butoaie etc.). 2. strâns; constrâns; încadrat.

togînlaw s. 1. ferecare; șinuire (a roților de lemn, săniilor, lăzilor, butoaielor etc.). 2. strângere: constrângere; încadrare.

togînlî adj. 1. ferecat; şinuit (d. roți de lemn, sănii, lăzi, butoaie etc.). 2. strâns; constrâns; încadrat.

togîşkan s. (mat.) deînmulțit.

togîşma s. ciocnire; amestec; interventie: ingerință; imixtiune: interferență.

togîşmak v.i. a se ciocni; a se lovi (cap în cap).

togîstîrgan s. (mat.) factor; înmulțitor; multiplicator.

togîştîrîlgan s. (mat.) deînmulțit.

togîştîrma s. (mat.) înmulțire; multiplicare.

togîştîrmak v.t. 1. a ciocni; a lovi (cap în cap). 2. (mat.) a înmulți; a multiplica. // •kade togîştîrmak a ciocni paharele; a închina pentru...;

togîstîruw s. (mat.) înmulțire; multiplicare.

togîşuw s. ciocnire; amestec; intervenție; ingerință; imixtiune; interferență.

Togo s. (topon.) Togo.

togolî s., adj. togolez.

togrîl adj. justițiar.

Togrîl s. (antrop. m.) "Justițiarul".

tok adj. 1. sătul; săturat; îndestulat.
2. (fig.) plictisit; dezgustat. //
•karînî tok bolmak a fi sătul. //
•karînîñ tok mî? eşti sătul?;

toka s. 1. cataramă; pafta. 2. strângere de mână.

tokalak adj. ras pe cap.

tokar s. strung.

tokarğî s. strungar.

tokarğîlîk s. strungărie.

tokarlama s. strunjire.

tokarlamak v.t. a strunji. tokarlangan adj. strunjit.

tokarlanmak v.i. a fi strunjit.

tokarlatmak *v.t.* a determina să strunjească.

tokarlî adj. strunjit.

tokaş s. mai; berbece; pisălog; ciocan de lemn.

tokat s. **1.** strângere de mână. **2.** palmă; lovitură dată cu palma.

tokata s. (muz.) tocată.

tokatlama s. pălmuire.

tokatlamak v.t. a pălmui.

tokatlangan adj. pălmuit.

tokatlanmak v.i. a fi pălmuit.

tokarlaw s. strunjire.

tokatlaw s. pălmuire.

tokî s. (biol.) ţesut. // •kokaw
tokînî temízlemek a dezinfecta.
// •asap/sínír tokîsî (anat.) ţesut
nervos. •kemírşek/kîkîrdak
tokîsî (anat.) ţesut cartilaginos.

tokîbîlîmî I. *adj.* histiologic. **II.** s. histiologie.

tokîbílímlí adj. histiologic.

tokîldagî, Atlasverde Levaillant (lat., Picus vailantii).

tokîldagî, bakşa- s. (orn.) ciocănitoare de grădină (lat., Dendrocopos syriacus).

tokîldagî, Levaillant'nîñ- s. (orn.) ghionoaie verde Levaillant (lat., Picus vailantii).

tokîldagî, Súriye- s. (orn.) ciocănitoare de grădină (lat., Dendrocopos syriacus).

tokîldak, ak-kanatlî- s. (orn.) ciocănitoare cu aripi albe (lat., Dendrocopos leucopterus).

tokîldak, ak-sîrtî- s. (orn.) ciocănitoare cu spate alb (lat., Dendrocopos leucotos).

tokîldak, altîn- s. (om.) ciocănitoare americană aurie (lat., Colaptes auratus).

tokîldak, balaban-alaşa- s. (orn.) ciocănitoare pestriță mare (lat., Dendrocopos major).

tokîldak, boz- s. (om.) ghionoaie sură (lat., Picus canus).

tokîldak, kara- s. (orn.) ciocănitoare neagră (lat., Dryocopus martius).

tokīldak, kíşkene-alaşa- s. (om.) ciocănitoare pestriță mică (lat., Dendrocopos minor).

tokîldak, ortanğa-alaşa- s. (orn.) ciocănitoare de stejar (lat., Dendrocopos medius).

tokîldak, pullî- s. (om.) ghionoaie cu pântece solzos (lat., Picus squamatus).

tokîldak, sarî-karînlî- s. (orn.) ciocănitoare cu pântece galben (lat., Sphyrapicus varius).

tokîldak, úş-parmaklî- s. (orn.) ciocănitoare de munte (lat., Picoides tridactylus). tokîldak, yeşîl- s. (om.) ghionoaie verde (lat., Picus viridis).

tokîm s. 1. textură; ţesătură. 2. (bot.) sămânţă; sâmbure. 3. (biol.) spermă. // •tokîm sepmek a însămânţa; a semăna.

tokîma I. adj. textil. II. s. 1. țesătură; material textil; stofă; textile. 2. (fig.) minciună; născocire; neadevăr. 3. tesătorie. // •bîrrenklî tokîma (text.) stofă uni. •ğazlîk tokîma (text.) țesătură de vară. •ğîmşak tokîma finet. •kînap tokîmasî (text.) pânză de sac. •pamîklî tokîma (text.) țesătură de bumbac. • şeşeklî tokîma (text.) țesătură înflorată. •tokîma sanayesí textilă. industrie tokîma război de tezaáasî tesut. •yapîmşak tokîma (text.) țesătură sintetică.

tokîmağî s. țesător; textilist.

tokîmağîlîk I. adj. textil. II. s. 1. tesătură; material textil; stofă; textile.2. tesătorie.

tokîmak v.t. a tese.

tokîmağî, al-başlî- s. (orn.) pasăretesător cu cap roşu (lat., Anaplectes rubriceps).

tokîmağî, altîntesător aurie (lat., Ploceus castaneiceps).

tokîmağî, ğaşmaklî- s. (om.) pasărețesător de vitelină cu mască (lat., Ploceus vitellinus).

tokîmağî, kara-başlî- s. (orn.) pasăre-țesător cu cap negru (lat., Ploceus melanocephalus).

tokîmağî, kara-suratlî- s. (om.) pasăre-țesător cu față neagră (lat., Ploceus galbula).

tokîmağî, sîzîklî- s. (om.) pasăre țesător cu dungi (lat., Ploceus manyar).

tokîmağîsî, bakşa- s. (om.) pasărețesător de livadă (lat., Ploceus cucullatus).

tokîmağîsî, kîzîl-tumşuklî-kúyelas. (om.) pasăre-țesător quelea cu cioc roşu (lat., Quelea quelea).

tokîm-kargasî s. (orn.) cioară de semănătură (lat., Corvus frugilegus).

tokîmsebîlgen *adj.* însămânțat; semănat.

tokîmsempe s. însămânțare; însămânțat; semănat.

tokîmsepken s. (agr.) semănătoare.

tokînak s. impresionare.

tokînaklî adj. 1. impresionant; emoționant. 2. (d. băuturi, tutun) tare. tokînas s. tentacul.

tokinaş s. tentacul.

tokînîlmagan adj. intact. tokînîlmaz adj. (jur.) imun.

tokînîlmazlîk s. inviolabilitate; imunitate. // •kíşí tokînîlmazlîgî persoanei. •konsoloslîk tokînîlmazlîgî consulară. •siyasiy imunitate •siyasiy

diplomatică. **tokînîm I.** adj. (anat.) tactil. **II.** s.

atingere; contact. // •tokînîm tuyuwî simțul tactil.

tokînma s. atingere; pipăit.

tokînmak A. v.i. a se atinge de ...; B. v.t. 1. a atinge; a pipăi. 2. a impresiona; a emoţiona; a înduioşa. 3. a dăuna; a face rău. 4. a se referi la...; // •kanîna tokînmak a scoate din sărite; a înfuria; a enerva.

tokînşî adj. tactil.

tokînuw s. atingere; pipăit.

tokîrawun // •tokîrawun sílsílesí şir de cocori.

tokîrawun s. (orn.) cocor mare (lat., Grus grus; Grus cinerea).

tokîrawun, ak- s. (orn.) cocor alb; cocor siberian (lat., Grus leucogeranus).

tokîrawun, kîzîl-başlî- s. (orn.) cocor cu ceafă roșie (lat., Grus antigone).

tokîrawun, ótken- s. (orn.) cocor american (lat., Grus americana).

tokîrawunî, Kanada- s. (orn.) cocor canadian (lat., Grus canadensis).

tokîrdagan adj. care bulbuceşte; clocotit.

tokîrdama s. bulbuceală: clocot.

tokîrdamak v.i. a bulbuci; a clocoti.

tokîrdaw s. bulbuceală; clocot.

tokîrtî s. bulbuceală; clocot.

tokîş s. 1. (text.) fus. 2. (av.) fuselaj.

tokîw s. 1. tesătură; material textil; stofă; textile. 2. (fig.) minciună; născocire; neadevăr. 3. tesătorie.

tokîz I. s. drapel cu nouă eşarfe. II. s., adj. (ist.) scit; crimean; membru al uniunii celor nouă neamuri nobile; ; membru al uniunii celor nouă eşarfe sacre.

tokkaz s. cărare; potecă.

tokkazşîk s. (dim.) cărăruie; potecuță.

toklî s. cârlan; miel de un an.

toklîk s. săturare; saț.

tokmak s. 1. pisălog; mai; pilug; ciocan de lemn. 2. (fig.) pumn. 3. (bot.) tubercul. // •kîrmîzî tokmak cupă (carte de joc).

tokmakbet(lí) adj. bucălat; cu obrajii plini.

tokmaklama s. **1.** bătaie cu pumnul; buşeală. **2.** bătaie cu maiul.

tokmaklamak *v.t.* **1.** a bate cu maiul. **2.** a bate cu pumnul; a buşi.

tokmaklangan *adj.* **1.** bătut cu maiul. **2.** bătut cu pumnul; buşit.

tokmaklanmak v.i. 1. a fi bătut cu maiul. 2. a fi bătut cu pumnul; a fi busit.

tokmaklaşkan s. boxer.

tokmaklaşma s. box. //
•tokmaklaşma meçi meci de
box. •tokmaklaşma sahnesi
(sport) ring de box.

tokmaklaşmak *v.i.* a se lovi reciproc cu pumnul; a boxa.

tokmaklatmak v.t. **1.** a determina să bată cu maiul. **2.** a determina să bată cu pumnul; a determina să buşească.

tokmakşîk s. 1. (dim.) pisălog micuț; mai micuţ.

tokmakşîklar s., pl. claviatură.

tokmaktay *adj.* grăsuț; îndesat; rotofei.

tokmaklaşuw s. box.

tokmaklaw s. **1.** bătaie cu pumnul; buşeală. **2.** bătaie cu maiul.

tokmaklî-burşak s. (bot.) oreşniță (lat., Lathyrus tuberosus).

tokmakşîk s. (bot.) togmăgel; buretede-conopidă (lat., Clavaria coralloides).

toksik adj. toxic.

toksiklík s. toxicitate.

toksina s. toxină.

toksinalî adj. toxic.

toksinalîk s. toxicitate.

tokta I. interj. stop!; stai!; II. s. virgulă.

toktagan adj. (fiz.) staționar.

toktalmak v.i. **1.** a fi staționat. **2.** a se

opri; a se întrerupe; a se înceta.

toktama s. inerție; repaus; oprire; întrerupere; încetare; staționare. //
•kaálp toktamasî (med.) stop cardiac.

toktamadan adv. în continuu; neîntrerupt; necontenit; fără încetare. // •sen kelgenden berítlî toktamadan kar ğawa de când ai venit tu ninge fără încetare.

toktamak v.i. **1.** a se opri; a se întrerupe; a înceta. 2. a sta; a staționa. // • kaálbí toktamak a-i sta inima în loc. // •bo tren heş toktamay acest tren merge fără oprire. •ğawun toktadî a stat •mínyerde toktañîz! opriți aici!; •şuwurga toktadî furtuna s-a potolit. •tokta! stop!; toktamak stail: uasak staționarea interzisă. •tren bútún garalarda toktay mî? trenul opreşte în toate gările?; •tren mínda bír dakka toktay trenul stă aici un minut.

toktamsîragan *adj.* ezitant; şovăielnic; şovăitor.

toktamsîramak v.i. a ezita; a şovăi. toktamsîraw s. ezitare; şovăială.

toktamsîrawğî adj. ezitant şovăielnic; şovăitor.

toktatîlgan *adj.* **1.** întrerupt; oprit; stagnat. **2.** oprit; scăzut; dedus.

toktatîlma s. stagnare; abrogare; întrerupere.

toktatîlmak v.i. 1. a fi oprit; a fi întrerupt; a fi stagnat. 2. a fi oprit; a se scădea; a se deduce.

toktatîlmaz adj. nestăvilit.

toktatkan s. inhibitor.

toktatma s. 1. întrerupere; oprire; stagnare. 2. oprire; scădere; deducere.

toktatmak v.t. 1. a opri; a întrerupe; a stagna. 2. a opri; a scădea; a deduce. // •awuruwnî toktatmak a seda; a anestezia. •batîrîp toktatmak a bloca. •ğayîlmasîn toktatmak a localiza. •ílíştírîp toktatmak a bloca.

toktatuwğî s. fixativ; opritor. //
•awrîw toktatuwğî (med.)
sedativ.

toktatuwlî *adj.* oprit; fix; stabil; în repaus.

toktaw s. **1.** oprire; întrerupere. **2.** staționare; repaus.

toktawlî adj. oprit; fix; stabil.

toktawsuz adv. în continuu; neîntrerupt; necontenit; fără încetare. toktatîluw s. stagnare; abrogare;

intrerupere.

toktatuw s. 1. întrerupere; oprire;

stagnare. 2. oprire; scădere; deducere.
tola s. cărămidă. // •ateş tolasî
cărămidă refractară. •kózenekli
tola cărămidă poroasă. •mineli
tola teracotă. •otkadayangan
tola şamotă.

tolağî s. cărămidar. // •tolağî şamîrî humă; argilă; lut.

tolak s. **1.** moletieră. **2.** înveliş învelitoare; banderolă.

tolarengí adj. cărămiziu; bric; teracot.
tolana s. (bot.) răchițică (lat.,
Vaccinium oxycoccos;
Oxycoccus quadripetalus).

tolarengí-órdek s. (om.) rață cărămizie (lat., Anas cyanoptera).

toleransa s. toleranță. tolga s. coif; cască. tolgan adj. 1. umplut; plin. 2. (mil.) încărcat; armat.

tolganay s. lună plină.

tolgî s. (med.) plombă.

tolgin adj. 1. plin; umplut. 2. (d. oameni) gras; plin; robust; rotofei. 3. (fig.) ticsit; îndesat; burduşit.

tolgînlaşkan *adj.* îngrăşat; împlinit. **tolgînlaşma** *s.* îngrăşare; împlinire.

tolgînlaşmak v.i. (d. oameni) a se îngrăşa; a se împlini.

tolgînlaşuw s. Îngrășare; împlinire. tolî I. adj. 1. plin; umplut. 2. (d. arme) încărcat. 3. (fig.) bogat; abundent; opulent. 4. rotofei; grăsuț; plinuț. II. s. (meteo.) grindină, piatră. // •kade yarî tolî, yarî boş paharul este pe jumătate plin pe jumătate gol

yarî tolî, yarî boş paharul este pe jumătate plin, pe jumătate gol.
sakañîz tolî rezervorul dumneavoastră este plin.
suwga tolî plin cu apă.

tolîboy(lî) adj. (d. femei) gravidă; însărcinată.

tolîboylîk s. (med.) graviditate; sarcină.

tolîduwar adj. tencuit.

tolîkanlî adj. pursânge.

tolîlîk s. bogăție; abundență; opulență.

tolînay s. lună plină.

tolîp-taşîgan adj. deversat; supraîncărcat.

tolî-tolî I. adj. aglomerat; ticsit. II. adv. din plin; din abundență.

tolîy s. oglindă.
tolma s. umplere; umplutură. //
•tolma duwar tencuială.

tolmagan adj. 1. care nu e plin. 2. necomplet; incomplet. 3. (d. vârstă, timu) neîmplinit.

tolmak v.i. 1. a se umple. 2. a se adăuga; a se completa. 3. a se aglomera. 4. (d. vârstă, timp) a se împlini. // •kózlerí tolmak a i se uda ochii; a-l podidi lacrimile. •sáátí tolmak a-i veni ceasul. •yaşka tolmak a înainta în vârstă; a se maturiza. // •úynúñ íşí toldî s-a umplut casa

tolmakalem s. stilou. //
•tolmakalem múrekebí
cerneală. •ușî altîn tolmakalem
stilou cu peniță de aur.

tolşa s. borcan.

toluw s. umplere; umplutură.

tom s. 1. uniune; națiunile unite. 2. legătură; mănunchi; buchet; vraf; morman; teanc; maldăr; stivă.

tomağal s. 1. buclă; zuluf; smoc; moț; ciuf. 2. (la păsări) creastă.

tomağallî adj. 1. buclat; moţat. 2. (d. păsări) cu creastă; crestat.

tomalak I. adj. sferic; globular; convex. II. s. 1. scul; jurubiţă; ghem; bobină. 2. glob; globulă. 3. baligă; bălegar. // •bír tomalak ǧíp un ghem de aţă.

tomalamak v.t. a face ghem.

tomalangan adj. ghemuit.

tomalanîp-şabalanuw s. zbatere; zvârcolire; tăvălire.

tomalanma s. ghemuire.

tomalanmak v.i. a se ghemui.

tomar s. 1. butuc; buturugă; buştean; ciot; coată. 2. bloc de piatră; stâncă; pietroi; bolovan.

tomarlîk s. loc stâncos; stâncărie; bolovăniş.

tomalanuw s. ghemuire.

tombîl adj. dolofan; durduliu.

tombola s. tombolă.

tomîrşîk s. mugur; boboc. //

•tomîrşîk atmak a înmuguri.

tomîrşîkatkan *adj.* îmbobocit; înmugurit.

tomîrşîkatuw s. îmbobocire; înmugurire.

tomîrşîklangan *adj.* înmugurit; îmbobocit.

tomîrşîklanma s. înmugurire; îmbobocire.

tomîrşîklanmak v.i. a înmuguri; a îmboboci.

tomîrşîklanuw s. înmugurire; îmbobocire.

tomîrşîklî adj. îmbobocit; înmugurit.
tomîzga s. 1. (ent.) cicadă (lat.,
 Cicadidae). 2. (ent.) greier (lat.,
 Grylloidea).

tompak adj. convex.

Tom-Reyis/Tomrî s. (antrop. f.)
Regina mesageților al cărei nume este
cunoscut și sub forma persană TahmRayiş, sau grecească Tomiris, care a
trăit în sec. VI î.Ch. și s-a luptat cu
împăratul persan Cirus cel Mare. De la
numele ei provin numele
Dobrogei(Tomrîğa) și al
Tomisului/Tomsî).

Tomrî/Tom-Reyis s. (antrop. f.)
Regina mesageților al cărei nume este
cunoscut și sub forma persană TahmRayiş, sau grecească Tomiris, care a
trăit în sec. VI î.Ch. și s-a luptat cu
împăratul persan Cirus cel Mare. De la
numele ei provin numele
Dobrogei(Tomrîğa) și al
Tomisului(Tomșî).

Tomrîğa s. (topon.) Dobrogea.

tomrîğalî s., adj dobrogean.

tomrîk s. 1. buştean. 2. bloc (de piatră). 3. (ist.) închisoare.

Tomșî s. (topon., ist.) Tomis.

tomşîlî s., *adj* tomitan; care aparține Tomisului.

tom-tora adv. just; foarte adevărat; direct; de-a dreptul; fără ocol; fără menajamente; nemijlocit.

ton s. 1. cojoc; şubă. 2. (muz.) ton; tonalitate; intonație. 3. (în pictură) nuanță; tentă; tușă; ton. 4. (iht.) ton (lat., Thunnus thynnus). // •kîptîr ton mesadă.

tona s. tonă (unitate de măsură).

tonaj s. tonaj.

tonga s., adj. tongan; tongalez.

Tonga s. (topon.) Tonga.

tongağa I. adv. în limba tongană; în limba tongaleză. II. s. (limba) tongană; tongaleză.

tongalî s., adj. tongan; tongalez.

tonik s., adj. tonic; întăritor.

tonkal s. foc de tabără.

tonlî-şoñgîr s. (orn.) acvilă mică (lat., Aquila pennatus; Hieraaetus pennatus).

tonos s. (arhit.) arc; arcadă; boltă.

tonoslî adj. (arhit.) arcuit; boltit.

tonwurmasî s. (în pictură) nuanțare.

tonwurulgan adj. (în pictură) nuanțat.

toñakalgan adj. surprins.
toñakalma s. încremenire; împietrire.

toñakalmak v.i. a încremeni; a împietri.

toñakaluw s. încremenire; împietrire.
toñdîrîlgan adj. congelat. //
•toñdîrîlgan et carne congelată.

tondîrma s. 1. îngheţată. 2. îngheţare; congelare. // •karîşîk tondîrma îngheţată asortată. •kaymaklî tondîrma îngheţată cu frişcă.

tondîrmağî s. vânzător de înghețată. tondîrmak v.t. 1. a îngheța; a congela. 2. a face gheață.

toñdíruwğî I. adj. 1. frigorific; glacial.
2. (geol.) glaciar. II. s. congelator; răcitor.

toñdîruw s. **1.** înghețată. **2.** înghețare; congelare.

tongak s. nerezistent la frig.

tongan adj. congelat; înghețat.

toñîlgan *adj.* care s-a răcit; care și-a pierdut interesul.

toñîlma s. răcire; pierdere a interesului.

 ${f toñîlmak}$ v.i. a se răci; a-și pierde interesul.

toñîluw s. răcire; pierdere a interesului.

toñîp-kalgan adj. rebegit.

toñîp-kalma s. rebegeală.

toñka *adj.* **1.** grosolan; nemanierat. **2.** înclinat; aplecat; răsturnat; întors cu susul în jos; doborât.

tonkalîk s. 1. grosolănie. 2. înclinare; aplecare; răsturnare; întoarcere cu susul în jos.

toñkaygan *adj.* înclinat; aplecat; răsturnat; întors cu susul în jos; doborât.

toňkaymak v.i. a se înclina; a se apleca; a se răsturna; a se întoarce cu susul în jos; a fi doborât. //
•toňkayîp ğatîr zace răsturnat.

toñkaytmak v.t. a înclina; a apleca; a răsturna; a întoarce cu susul în jos; a doborî.

tonma s. înghețare; congelare; răceală. // •tonma șagî perioadă glacială.

tonmak v.i. a îngheța; a-i fi frig; a răci. // •kanî tonmak a-i îngheța sângele în vine. // •ayaklarîm tondî mi-au înghețat picioarele. •teran tonaman mi-e puțin frig.

tonmayî s. untură.

toňuw s. înghețare; congelare; răceală. top s. 1. (mil.) tun; ghiulea; proiectil; bombă. 2. minge; balon. 3. bilă; sferă. **4.** gămălie; măciulie. **5.** legătură; mănunchi; buchet; vraf; morman; teanc; maldăr; stivă. **6.** (la şah) turn; tură. // •top atmak a trage cu tunul: а bombarda. • top kuwalamak/oynamak/tepmek (sport) a juca fotbal. •topka tutmak a bombarda. •topka wurmak (sport) a lovi mingea; a şuta. •topnî geşîrmek (sport) a pasa mingea. // •babasî balaban bir top berdi tatăl său i-a dat o minge mare. •biliyart tobî bilă de biliard. •fotbal tobî (sport) minge de fotbal. • karteşken tobî buchet de ghiocei. •nergis tobî buchet de narcise. •sakra tobî (mil.) tun de campanie. • şeşek tobî jerbă. • top ateșí foc de artificii. •top filewde kaldî mingea s-a oprit în fileu. •top ğayîlîmî (mil.) salvă de tun. •top kundagî (mil.) afet de tun. •top oyînlarî (sport) jocuri cu mingea. •top papîrî (nav.) vedetă. •top şebekelerni silkti balonul a
scuturat plasa. •topnî kaytaralmadî n-a reușit să returneze mingea. •topnî ters kóşege attî a trimis mingea în colțul opus.

topal s., adj. şchiop. // •topal kîsmet soartă nenorocită.

topallagan *adj.* care şchiopătează; schiop.

topallama s. șchiopătare.

topallamak v.i. a schiopăta.

Topallî s. (topon.) ("Şchiopul") Topalu (jud. Constanța).

topallîk s. şchiopătură.

toparlak adj. sferic; globular.

topaş s. titirez; sfârlează; prâsnel.

topaz s. (geol.) topaz.

topallaw s. șchiopătare.

topbaylaw s. înmănunchiere.

topdeñíştírmesí s. (la şah) rocadă. topîk s. 1. (anat.) gleznă. 2. (anat.) călcâi. 3. toc (la încălțăminte). 4. (anat.) chişiță (la picioarele animalelor copitate).

topîz ś. 1. buzdugan; topuz. 2. coc; pieptănătură cu coc.

topkabasma s. (mil.) canonadă.

topkatutulgan adj. bombardat.

topkatutuw s. (mil.) canonadă; bombardament; bombardare.

topkawuruş s. (sport) şut.

top-kurşun s. (mil.) muniție.

topkuwalar s. fotbalist.

topkuwalaw s. fotbal.

toplagan s., *adj.* colector; culegător; adunător.

toplam I. adj. total; complet; general. II. s. 1. sumă; total. 2. colecție. //
•azamiy toplam awurluk
greutate totală maximă permisă.
•toplam kabiliyet capacitate
totală. •toplam sayî (mat.) număr
total.

toplama s. (mat.) adunare. //
•toplama kampî lagăr de concentrare.

toplamak v.t. 1. a aduna; a culege; a recolta. 2. a strânge; a acumula; a concentra. 3. a aduna; a strânge laolaltă; a reuni; a întruni. 4. a face ordine; a deretica. 5. (fin.) a percepe; a încasa; a colecta. 6. a strânge; a plia. // •akîlîn başîna toplamak a-i veni mintea la cap; a-și veni în cunoștință; a-și aduna mințile; a se dezmetici; a se reculege. •awuzun toplamak a-şi strânge gura. •kurultay/şura/meşawre/meğ lis toplamak a aduna sfat; a convoca o consfătuire.

toplamak a stivui. • oba • ózín toplamak a-şi aduna puterile; a-şi veni în cunoștință; a se dezmetici; a se reculege. •taa bek kuwatîn toplamak a se •takatîn/meğalîn toplamak ași aduna puterile; a se înzdrăveni. • tílín toplamak a-şi scurta limba. toplap ğîyîştîrmak a compila.// o írílí-waklî toplay el adună cu mic, cu mare.

toplamğî s. colecționar.

toplamsatîş s. *(com.)* dever; vânzare; desfacere; debit.

toplangan adj. 1. masat; restrâns; reunit; întrunit. 2. perceput; încasat. 3. adunat; cules; recoltat. 4. strâns; pliat; pliabil; pliant; extensibil. //
•toplangan kapotalî (tehn.) decapotabil.

toplanma s. **1.** restrângere. **2.** strângere; pliere.

toplanmak v.i. 1. a se aduna; a se reuni; a se întruni. 2. a se strânge; a se acumula; a se concentra; a se culege. 3. a se strânge; a se strâmta; a intra la apă (d. ţesături). 4. a-şi reveni; a se întrema; a se înzdrăveni. 5. a se strânge; a se plia.

toplantî s. 1. adunare; şedință; reuniune. 2. petrecere; sindrofie. //
•basîn toplantîsî conferință de presă. •bolatanústí toplantî şedință extraordinară. •genel toplantî adunare generală. •oydaș

toplantîsî cenaclu. •toplantî kaş sáát tuttî? câte ore a durat ședința?; •toplantî zalî aulă. •toplantîga onî da şakîrmak kerek trebuie chemat și el la •toplantînîñ adunare. ázírlemesí pregătirea adunării. •yeşiller bír toplantî tuttular (pol.) verzii au ținut o adunare. •zirve toplantîsî reuniune la nivel înalt.

toplantîgaşakîrîlgan adj. convocat.

toplantîgaşakîrma s. convocare.

toplantîlî adj. sărbătoresc.

toplantîlîkutlama s. sărbătoare; sărbătorire; serbare.

toplantîlîkutlangan *adj.* sărbătorit; serbat.

toplap-ğîyîştîrîlgan adj. compilat.

toplap-ğîyîştîruw s. compilație.

toplaş s. (fiz.) colector.

toplaşkan adj. 1. adunat; reunit; întrunit; strâns; acumulat; concentrat; comasat. 2. (mat.) concurent; convergent.

toplașma s. 1. (mat.) concurență; convergență. 2. (la șah) rocadă.

toplaşmagan *adj. (mat.)* neconcurent; neconvergent.

toplaşmak v.i. 1. a se aduna; a se reuni; a se întruni; a se strânge; a se acumula; a se concentra; a se comasa.
2. (mat.) a fi concurent; a converge.

toplaşmaykalîr adj. (mat.) neconcurent; neconvergent.

toplaşuw s. adunare; reunire; întrunire; strângere; acumulare; concentrare; comasare.

toplaw s. cumul; culegere.

toplawğî s. (fiz.) colector.

toplawlî adj. 1. perceput; încasat. 2. adunat; cules; recoltat. 3. masat; restrâns; reunit; întrunit. 4. strâns; pliat; pliabil; pliant.

toplanuw s. **1.** restrângere. **2.** strângere; pliere.

toplî adj. 1. adunat; cules; strâns. 2. reunit; întrunit. 3. adunat; acumulat; concentrat; masat. 4. aranjat; orânduit; ordonat. 5. colectiv. // •toplî şalîşma sózleşmesî contract colectiv de muncă.

toplîiyne s. ac cu gămălie; bold.

toplîlîk s. 1. societate; comunitate; colectivitate. 2. (zool., orn.) colonie.

toplîm s. (pol.) societate. // •toplîm eşítsízlígí inegalitate socială. •toplîm ílímlerí ştiințe sociale.

toplîmbílímğísí s. sociolog.

toplîmbîlîmî I. *adj.* sociologic. **II.** s. sociologie.

toplîmbîlímlí adj. sociologic. toplîmğî adj. social; socialist.

toplimğîlîk s. socialism.

toplîmlaşkan adj. socializat.

toplîmlaşma s. socializare.

toplîmlaşmak v.i. a se socializa.

toplîmlaştîrmak v.t. a socializa.

toplîmlaşuw s. socializare.

toplî-túpeklí s. (mil.) înarmat. topograf s. topograf.

topografik adj. topografic.

topografiya I. adj. topografic. II. s. topografie. // •topografiya kartasî hartă topografică.

topografiyağî adj. topograf.

topografiyalî adj. topografic.

topoloğiya s. topologie.

topoloğiyağî s. topolog.

toprak s. 1. pământ; țărână. 2. sol; teren. 3. uscat; continent. 4. teren agricol; câmp; tarla. 5. teritoriu;

regiune; ținut. // •toprak bermek a înzestra cu pământ; a împroprietări. •toprak ğutmak a înghiți pământ; a muşca pământul. •toprakka bermek a înmormânta; a înhuma. // ana toprak pământ natal.
kumlî toprak pământ nisipos. •tanîlmagan topraklar pământ necunoscut.

•tekin/kayriymeskún

topraklar pământ nelocuit. •toprak duwar zid de pământ. •toprak kara pământul este negru. •toprak layî strat de pământ. •toprak pişimleri formele de relief. •toprak tili (geogr.) limbă de pământ.

toprakastî I. adj. din subsol; subteran. II. s. subsol.

toprakbílímğísí s. pedolog.

toprakbílímí s. pedologie.

toprakbílímlí adj. pedologic.

Toprak-Hisar s. (topon.) ("Fortul de Pământ") Topraisar (jud. Constanța).

toprakkaberílgen adj. îngropat; înhumat; înmormântat.

toprakkaberúw îngropare: s. îngropăciune; înhumare; înmormântare.

topraklandîrma s. împroprietărire cu

topraklandîrmak v.t. a împroprietări cu pământ.

topraklangan adj. împroprietărit cu pământ.

toprakólşegen s. geodez.

toprakólşewbílímğísí s. geodez.

toprakólşewbílímí s. geodezie.

topraklandîruw s. împroprietărire cu pământ.

topşî s. 1. fotbalist. 2. artilerie; artilerist. // •awur topşî (mil.) artilerie grea. • ğeñgíl topşî artilerie uşoară. •topşî ateşí (mil.) foc de artilerie. •topşî miñgáanî (mil.) regiment de artilerie. •topșî tumanî (mil.) divizie de artilerie.

topsîlîk s. artilerie.

toptan adv. 1. împreună; laolată. 2. (com.) cu toptanul; cu ridicata; angro. // •toptan óttírmek a masacra. •toptan satmak a vinde cu toptanul; a vinde angro. // •toptan aluw-satuw comert cu ridicata.

toptanğî s. angrosist.

toptankósúw s. exod.

toptanóttírílgen adj. masacrat; măcelărit.

toptanóttírme s. masacru; măcel.

toptansatkan s. angrosist.

toptansatuw s. vânzare cu ridicata. toptepken s. fotbalist.

top-tolî adj. plin ochi; doldora; arhiplin.

top-tora adv. just; foarte adevărat; direct; de-a dreptul; fără ocol; fără menajamente; nemijlocit.

top-túpek s. (mil.) arme și muniții; arsenal.

tor s. năvod; plasă; fileu. // •balîk torî năvod.

tora I. adj. 1. adevărat; veridic. 2. (d. oameni) corect; cinstit. II. adv. 1. exact; întocmai. 2. direct; drept. III. postp. spre; către. IV. s. (mat.) dreaptă. // •tatarğa kayet tora telaffuz etesiñiz pronunțați foarte corect tătărește. •tora ádetlerge mugay contra bunelor moravuri. •tora mî? e adevărat?; •tora sefer ğumartesí bar există cursă directă sâmbătă. •tora

sîzîk (mat.) linie dreaptă.

adv. direct. torabargan •torabargan sefer yok mî? nu există cursă directă?; •torabargan tren (transp.) tren direct.

torabolmagan adj. incorect.

torabolmama s. incorectitudine.

toradan adv. 1. just; direct; nemijlocit; foarte adevărat; de-a dreptul; fără ocolișuri; fără menajamente. 2. cu adevărat; aievea.

toradan-tora adv. just: direct: nemijlocit; foarte adevărat; de-a fără dreptul; ocolisuri; fără menajamente. // •o toradan-tora ayta ea le spune direct.

torağa adv. direct; de-a dreptul.

torağî adj. 1. (d. oameni) sincer. 2. adevărat; veridic.

torağîlîk s. 1. veridicitate: adevăr. 2. sinceritate.

toraklîk s. răchitiş.

toralama s. 1. îndreptare; corectare; corijare. **2.** (mat.) probă; verificare.

toralamak v.t. 1. a îndrepta; a corecta; a corija. **2.** a proba; a controla; a verifica (şi mat.). **3.** a adeveri; a confirma; a întări.

toralangan adj. 1. îndreptat; redresat; probat. 2. realizat; îndeplinit. 3. adeverit; confirmat.

toralanmak v.i. 1. a se realiza; a se îndeplini. 2. a se adeveri; a se confirma.

toralatkan adj. (mat., fiz.) director. toralatmak v.t. a îndrepta; a corecta; a corija.

toralatmaş s. (fiz.) redresor.

toralatuwğî s. ghid; îndreptar. toralgan adj. 1. tocat; mărunțit. 2. concasat.

toralî *adj.* rectiliniu.

toralîk s. 1. dreptate; justețe; echitate; adevăr. 2. exactitate; autenticitate.

toralma s. tocare; mărunțire.

toralmak v.i. a se toca; a se mărunți. torama s. tocare; mărunțire. // •torama taktasî/şotîgî tocător (la măcelărie).

toramağî s. tâmplar; dulgher.

toramağîlîk s. tâmplărie; dulgherie. toramak v.t. a toca; a mărunți. // •et toramak a toca carne. • kiyipine sogan toramak a-i strica cuiva tot cheful; a-l indispune.

toran s. crepuscul; amurg.

toranlasma s. înserare.

toranlaşmak v.i. a se însera.

torasî I. adv. de fapt; practic. II. s. adevăr. // •torasîn aytayîm ca să fiu sincer.

torasînda postp. despre; în legătură cu...; în privința...; cu privire la...;

toraşîkkan adj. adeverit; confirmat.

torașîkma s. adeverire; confirmare.

toraw s. mărunțire; tocare.

torawğî s. tocător.

torawlî adj. 1. tocat; mărunțit. 2. concasat.

toragî, eşkí- s. (bot.) iovă (lat., Salix caprea).

torak s. (bot.) salcie; răchită; lozie; mlajă (lat., Salix viminalis).

torak, ak- s. (bot.) salcie-albă (lat., Salix alba).

torak, boz- s. (bot.) salcie; zălog (lat., Salix cinerea).

torak, ğîlar- s. (bot.) salcieplângătoare; salcie-pletoasă (lat., Salix babylonica).

torak, kîzîl- s. (bot.) răchită-roșie; mlajă; lozie (lat., Salix purpurea).

torak, sarî- s. (bot.) salcie-galbenă (lat., Salix vitellina).

torak-asî s. (bot.) văcălie-de-salcie (lat., Trametes suaveolens).

toralaw s. 1. îndreptare; corectare; corijare. **2.** (mat.) probă; verificare.

toraluw s. tocare; mărunțire.

toranlaşuw s. înserare.

torba s. 1. traistă; tolbă; desagă. 2. (anat.) vezică; băşică. // •aw torbasî tolbă de vânătoare. • harbiyeğí torbasî (mil.) raniță.

torbas s. afină.

torbaslîk s. afiniş; afinet.

torbaşîk s. 1. (dim.) trăistuță. 2. (anat.) veziculă; bășicuță.

torbas s. (bot.) afin (lat., Vaccinium myrtillus).

toreador s. toreador.

torgay s. (orn.) vrabie de casă (lat., Passer domesticus; Fringilla domestica).

torgay, ak-moyînlî- s. (orn.) presură striată cu gât alb (lat., Zonotrichia albicollis).

torgay, ak-tajlî- s. (om.) presură striată cu coroană albă (lat., Zonotrichia leucophrys).

torgay, karağas. (om.) vrabie spaniolă; vrabie negricioasă (lat., Passer hispaniolensis).

torgay, kara-mañlaylî- s. (orn.) vrabie de saxaul (lat., Passer ammodendri).

torgay, kíşkene- s. (om.) vrabie mică (lat., Passer moabiticus).

torgay, kîzîl-kuyruk- s. (orn.) vrabie cu coadă roșcată (lat., Passerella iliaca).

torgay, kîzîl-yakalîs. (orn.) presură striată cu guler roșcat (lat., Zonotrichia capensis).

torgay, ótken- s. (orn.) vrabie (lat., Melospizacântătoare melodia).

torgay, súlekeşs. (om.) vrabie (lat., Chondestes bufon grammacus).

torgay-atmağasî s. (orn.) uliu păsărar; coroi (lat., Accipiter

torgayî, altîn-Arap- s. (orn.) vrabie arabă (lat., Passer aurie euchlorus).

torgayî, altîn-Sudan- s. (orn.) vrabie aurie sudaneză (lat.,Passer luteus).

torgayî, bataklîk- s. (orn.) presură striată de mlaștină Zonotrichia georgiana).

torgayî, boz-kaya- s. (om.) vrabie de stâncă caucaziană (lat.. brachydactyla; Carpospiza Petronia brachydactyla).

torgayî, bozkîr- s. (orn.) vrabie de (lat., savană Passerculus sandwichensis).

torgayî, ğîlgîns. (orn.) vrabie pursana (lat., pyrrhonotus). Passer

s. (orn.) torgayî, Kawkaz-kayavrabie de stâncă caucaziană (lat., brachydactyla; Carpospiza Petronia brachydactyla).

torgayî, şól- s. (orn.) vrabie de deşert (lat., Passer simplex).

torgayî, Somaliye- s. (om.) vrabie somaleza (lat., Passer castanopterus).

torgayî, tarla- s. (orn.) ciocârlie de câmp (lat., Alauda arvensis).

torgayî, terek- s. (orn.) vrabie de

câmp (lat., Passer montanus). torgayî, úy- s. (orn.) vrabie de casă (lat., Passer d Fringilla domestica). Passer domesticus;

torgay-yapalagî s. (orn.) ciovică (lat., Strix passerina; (lat., passerina; Glaucidium passerinum).

torgî s. mătase.

torgîdan adj. de matăse.

torgîday adj. ca mătasea; mătăsos. torgîğî s. lucrător sau vînzător de mătase; mătăsar; sericicultor.

torgîğîlîk s. fabrică de mătăsuri; magazin de mătăsuri; mătăsărie; sericicultură.

torgîlî adj. cu mătase; mătăsos.

torî I. adj. cafeniu; maroniu; brun; castaniu închis. II. s., adj. (d. cai)

torîk adj. lihnit; hămesit.

torîkmak v.i. a fi lihnit de foame; a hămesi.

torîn s. nepot (de bunici). // •sáde bir torînîm bar am un singur nepot. •torînnîñ kîzî strănepoată. •torînnîñ ulî strănepot.

s. (bot.) soc torîslaş Sambucus nigra).

torîslaş, boz- s. (bot.) boz; bozie; socmic (lat., Sambucus ebulus).

torlangan adj. înlăcrimat.

torlanma s. înlăcrimare.

torlanmak v.i. (d. ochi) a se înlăcrima.

torlanuw s. înlăcrimare.

tormîz s. (text.) meliță.

tormîzlama s. melițare.

tormîzlamak v.t. (text.) a melița.

tormîzlangan adj. (d. cânepă, in) meliţat.

tormîzlaw s. melitare.

torna s. strung. // •torna etmek a strunji.

tornağî s. strungar.

tornağîlîk s. strungărie.

tornalama s. strunjire.

tornalamak v.t. a strunji.

tornalangan adj. strunjit. tornalanmak v.i. a fi strunjit.

tornalatmak v.t. a determina să strunjească.

tornalî adj. strunjit.

tornavida s. surubelniță.

tornalaw s. strunjire.

torpak s. vițel nou-născut.

torpila s. (mil.) torpilă.

torpilabalîgî s. (iht.) peşte-torpilă (lat., Torpedo marmorata).

torpilağî s. (mil.) torpilor.

torpilalamak v.t. (mil.) a torpila.

torpilor s. (mil.) torpilor.

torsîgî, ğîlga- s. (bot.) troscot-de-apă (lat., Polygonum amfibium).

torsîk s. (bot.) troscot; sporiş (lat., Polygonum aviculare).

tort s. tort.

orta s. 1. (chim.) depunere; sedimentare; reziduu. 2. (chim.) torta precipitat; sediment. // •torta **sókmesí** sedimentare.

tortalî adj. 1. (geol.) sedimentar. 2. rezidual.

tos-baka s. (zool.) broască-țestoasă (lat., Testudo sp.; Chelonia sp.).

tosîn adj. neîmblânzit; nedresat; nărăvas; indisciplinat.

tosînlîk s. indisciplină.

toskîn adj. gras; obez; trupeş; dolofan;

toskînlaşkan adj. îngrăşat.

toskînlaşma s. îngrăşare.

toskînlaşmak v.i. a se îngrășa.

toskînlîk s. obezitate.

tostakay s. ploscă.

toşap s. melasă.

toskînlaşuw s. îngrăşare.

tot s. rugină. // •tot aşmak a curăța de rugină. •tot basmak a rugini.

totalitar adj. totalitar.

totalitarism s. totalitarism.

totbaskan adj. ruginit. totbasuw s. ruginire.

totem s. totem.

totîrîlgan *adj.* umplut.

totîrîp-taşîtma deversare; supraîncărcare.

totîrma s. 1. umplere; invadare. 2. (mil.) încărcare; armare. 3. (med.) plombare; plombă. **4.** adăugare; completare. **5.** (d. ani, vârstă) împlinire. // •tîga-basa totîrma umplere peste măsură; înfundare.

totîrmaíşí s. (constr.) umplere; terasă; terasare.

totîrmaíşlí adj. (constr.) terasat.

totîrmak v.t. 1. a umple; a invada. 2. a încărca (și mil.). 3. a adăuga; a completa; a face plinul. 4. (d. ani, vârstă) a împlini. // •awuzunaşîk totîrmak a umple până în buză; a umple ochi. •bastîrîp totîrmak a îndesa; a îngrămădi. •duwar totîrmak a tencui. • eksíklíkní totîrmak a completa. •íşíne toban totîrmak a-l împăia. • kulagîn totîrmak a împuia urechile cuiva; a-i toca la ureche; a-i face capul calendar. •kursagîn totîrîp ğatmak a sta cu burta la soare. • kursagîn totîrmak a-şi face burta tobă; a se ghiftui. • pamîk totîrmak a vătui; a matlasa. •pazla totîrmak a ticsi; a supraîncărca. •şukur totîrmak aînghiți țărâna. •tîga-basa totîrmak a umple peste măsură; a înfunda; a ticsi; a supraîncărca. •tíș dinții. totîrmak a plomba • wakîtîn totîrmak a-şi umple timpul. •yaşîn totîrmak a împlini o vârstă. // •balam sekíz yaşîn totîra copilul meu împlinește opt ani. • **ğîyuwğunî** totîrasîñîz **mî?** încărcați acumulatorul?: încărcați acumulatorul?; kîdîruwğular kasabanî totîrdîlar turistii au invadat orașul.

kerek dintele trebuie plombat. totîruw s. 1. umplere; invadare. 2. (mil.) încărcare; armare. **3.** (med.) plombare; plombă. **4.** adăugare; completare. **5.** (d. ani, vârstă) împlinire.

• tanknî totîrîñîz făce-ți-mi plinul

totîrmak

totlangan adj. ruginit; oxidat; oxidabil.

totlanîr adj. oxidabil.

rezervorului. •tíșní

totlanma s. ruginire; oxidare.

totlanmagan adj. inoxidabil.

totlanmak v.i. a rugini; a se oxida.

totlanmaykalîr adj. inoxidabil. totlanmaz adj. inoxidabil.

•totlanmaz sîpîra takîmî tacâmuri inoxidabile.

totlanuw s. ruginire; oxidare.

totlî adj. ruginit.

toy s. 1. nuntă. 2. chef; petrecere; sărbătorire. // •toy yapmak a face nuntă. // \bullet altîn toy nuntă de aur. •gúmúş toy nuntă de argint. •kóy toyî nuntă țărănească. •mení toyga şakîrîp kelgen a venit să mă cheme la nuntă. •toy bakşîşî cadou de nuntă.

toya-toya adv. pe săturate.

toy-bayram s. chef; petrecere.

toydîrgan adj. (d. alimente) consistent; sătios.

toydîrîlgan adj. 1. satisfăcut; sătul; saturat. 2. (fig.) mituit; corupt.

toydîrîlmak v.i. 1. a fi sătul; a fi satisfăcut. 2. (fiz.) a fi saturat. 3. (fig.) a fi mituit; a fi corupt.

toydîrma s. 1. satisfacere; săturare; saturare. 2. (la alimente) consistență; saț. **3.** (fig.) mituire; corupere.

toydîrmadan adv. fără a satisface; fără a sătura; fără a satura. // •toydîrmadan aşatmak subalimenta.

toydîrmadanaşatuw s. subalimentare.

toydîrmagan adj. neîndestulător; nesătios.

v.t. 1. a sătura; a toydîrmak satisface. 2. (fiz.) a satura. 3. (fig.) a mitui; a corupe. // •karînîn toydîrmak a-şi pune stomacul la cale. •tamak toydîrmak a mânca pe săturate.

toydîrmama s. neîndestulare.

toydîrmaz adj. neîndestulător; nesătios.

tovdîruwğî adj. 1. (d. alimente) consistent; sățios. 2. multumitor; satisfăcător.

toydîruw s. 1. satisfacere; săturare; saturare. 2. (la alimente) consistență; saț. 3. (fig.) mituire; corupere.

toygan adj. sătul.

toygîn adj. sătul.

toygîn, akşa- s. (orn.) erete alb (lat., Circus macrourus).

toygîn, kíşkene- s. (om.) erete sur (lat., Circus pygargus).

toygîn, kók- s. (om.) erete vânăt (lat., Circus cyaneus).

toygînî, bozkîr- s. (orn.) erete alb (lat., Circus macrourus).

toygînî, şayîr- s. (orn.) erete sur

(lat., Circus pygargus).
toygînî, saz- s. (om.) erete de stuf; uliu de trestie (lat., Circus aeruginosus).

toygînlîk s. 1. săturare. 2. saturație. toyîlmak *v.i.* a se sătura.

toykuşî s. (orn.) dropie (lat., Otis tarda).

toykuşî, Arap- s. (orn.) dropie arabă (lat., Ardeotis arabs; Choriotis arabs).

toykuşî, kíşkene- s. (orn.) spârcaci; spurcaci (lat., Otis tetrax; Tetrax tetrax).

toykuşî, kîzîl-eñselí- s. (orn.) dropia Denham (lat., lui Neotis denhami).

toykuşî, MacQueen'níñs. (orn.) lui MacQueen Chlamydotis macqueenii).

toykuşî, Nubiye- s. (orn.) dropie de Nubia (lat., Neotis nuba).

toykuşî, yakalî- s. (orn.) dropie gulerată (lat., Chlamydotisundulata).

toylî adj. cu nuntă; sărbătoresc.

s. **1.** săturare. **2.** (fiz.)

toymadan adv. fără a se satisface; fără a se sătura: fără a se satura.

toymadanaşagan adj. subalimentat.

toymak v.i. 1. a se sătura. 2. a fi satisfăcut. // •aşap toymak a mânca pe săturate. •yukuga toymak a-şi împlini somnul; a dormi suficient. // •toydîñîz mî? v-ați săturat?;

toymama s. nesaț; lăcomie; avariție.

toymamak v.i. a se lăcomi; a nu se sătura. // •kózí toymamak a înghiți cu ochii; a pofti.

toymaykalîr adj. avar; avid; lacom. toymaykalma s. aviditate; lăcomie; nesat; zgârcenie; avariție.

toymaz *adj.* nesătul; lacom; avar; zgârcit; zgârie-brânză.

toymazlîk s. lăcomie; avariție.

toynagî, balşîbîn- s. (orn.) viespar (lat., Pernis apivorus).

toynagî, bayîr- s. (orn.) şorecar asiatic (lat., Buteo hemilasius).

toynagî, kîr- s. (orn.) şorecarul lui Swainson (lat., Buteo swainsoni).

toynagî, kúntuwar-balşîbîn- s. (om.) viespar estic (lat., Pernis ptilorhynchus).

toynagî, Moñgol- s. (om.) şorecar asiatic (lat., Buteo hemilasius).

toynagî, Swainson'nîñ-s. (orn.) şorecarul lui Swainson (lat., Buteo swainsoni).

toynak s. (orn.) şorecar comun; uliul şopârlelor (lat., Buteo buteo).

toynak, ak-kózlí- s. (om.) șorecar cu ochi alb (lat., Butastur teesa).

toynak, ayna-kanatlî- s. (orn.) şorecar încălțat (lat., Buteo lagopus).

toynak, kîzîl- s. (orn.) şorecar mare (lat., Buteo rufinus).

toynak, kîzîl-kuyruklî- s. (orn.) şorecar de coadă roșie (lat., Buteo jamaicensis).

toynak, kîzîl-omîzlî- s. (orn.) şorecar cu umăr roşu (lat., Buteo lineatus).

toynak, pas-kuyruklî- s. (orn.) şorecar pântecos (lat., Buteo ventralis).

toynak, uzun-bağaklî- s. (orn.) şorecar mare (lat., Buteo rufinus). toynak, yaman- s. (orn.) şorecar comun; uliul şopârlelor (lat., Buteo buteo).

toyuw s. **1.** săturare. **2.** (fig.) saturație.

toz I. adj. tos. II. s. 1. pulbere; praf; colb. 2. (chim.) pulbere. // •toz almak/sílmek a sterge praful. •toz hálíne ketírmek a transforma în pulbere; a pulveriza. •toz kakmak/sílkmek a scutura praful. •toz kondîrmamak a ocroti pe cineva ca ochii din cap. // •sút tozî lapte praf. •toz bulutî nor de praf. •toz layî peliculă de praf. •toz şeker zahăr tos.

tozaluw s. ştergerea prafului.

tozanak s. furtună de praf.

tozarmak v.i. (d. un material solid) a se face pulbere; a se pulveriza.

tozartma s. pulverizare (a unor materiale solide).

tozartmak *v.t.* a pulveriza; a stârni praful; a determina să se ridice praful.

tozartuwğî s. pulverizator (de materiale solide).

tozartuw s. pulverizare (a unor materiale solide).

tozdîrma s. învechire; uzare; deteriorare; jerpelire.

tozdîrmak *v.t.* a învechi; a uza; a deteriora; a jerpeli.

tozdîruw s. învechire; uzare; deteriorare; jerpelire.

toz-duman adj. praf şi pulbere; scrum şi cenuşă; distrus. // •toz-duman

bolmak a se face praf și pulbere; a se preface în scrum și cenușă.

 $\textbf{tozemgen} \quad s. \ aspirator.$

tozeskísí s. cârpă de praf.

tozgan adj. învechit; uzat; tocit; şubred.

tozkondîrmagan *adj.* apărător; ocrotitor; protector.

tozkondîrmama s. apărare; ocrotire; protecție; menajare; cruțare.

tozlama s. 1. polenizare. 2. prăfuire. tozlamak v.t. 1. a prăfui. 2. a

poleniza. **tozlangan** *adj.* **1.** polenizat. **2.** prăfuit. **tozlanmak** *v.i.* **1.** a se prăfui; a se

umple de praf. 2. a se poleniza. tozlatmak v.t. 1. a prăfui. 2. a poleniza.

tozlaw s. 1. polenizare. 2. prăfuire.tozlî adj. prăfuit; prăfuros; plin de

praf.

tozlîk s. 1. ghetră; jambieră. 2.

furtură de praf 3. (hot.) anteră

furtună de praf. **3.** (bot.) anteră. **tozma** s. învechire; uzare; deteriorare; jerpelire.

tozmak v.i. a se învechi; a se uza; a se deteriora; a se jerpeli. // •gezîp tozmak a se plimba; a hoinări.

tozpembe adj. roz; trandafiriu. //
•tozpembe kórmek a vedea totul
în roz; a fi optimist.

tozrengí *adj.* de culoarea prafului; prăfuriu.

tozşîk s. polen.

tozterek s. (bot.) mesteacăn-alb (lat., Betula pendula; Betula alba).

toztereklík s. pădure de mesteceni albi; mestecăniș.

tozterek-yasî s. (bot.) văcălie-demesteacăn (lat., Placodes betulinus).

tozuw s. învechire; uzare; deteriorare; jerpelire.

tóbe s. 1. (anat.) creştet; sinciput; vertex. 2. (geogr.) pisc; creastă; culme; vârf. 3. (geogr.) colină; movilă. 4. (bot.) capitul. 5. acoperiş (la casă). // •tóbe noktasîna tiymek a culmina. •tóbeden karamak a privi pe cineva de sus; a-l disprețui. •tóbesî kókke barmak a fi în al nouălea cer de fericire; a radia de fericire. // •dak tóbesî vârf de munte; culme de munte. •tóbe noktasî punct culminant.

tóbede *adv.* pe pisc; pe creastă.

tóbeden *adv.* dinspre vârf; dinspre pisc; dinspre creastă.

tóbege *adv.* spre vârf; spre pisc; spre creastă.

tóbekafesí s. (constr.) şarpantă.

tóbelemek A. *v.i.* a viscoli. **B.** *v.t.* a lovi; a bate.

tóbeleşken s. **1.** beligerant; luptător; combatant. **2.** boxer; pugilist.

tóbeleşkenkuş s. (orn.) bătăuş (lat., Philomachus pugnax).

tóbeleşme s. 1. luptă; bătălie. 2. box; pugilism.

tóbeleşmek v.i. a se lovi; a se bate; a

tóbelew s. viscol.

tóbeşík s. ridicătură; moviliță; dâmb.

tógene s. tatuaj.

tógenelí s. tatuat.

tógeregí adj. aproximativ.

tógeregínde *adv.* aproximativ; cu aproximație; circa; cam.

tógerek I. adj. rotund; circular; sferic.
II. s. (mat.) cerc. // •tógerek
hesap yapmak a face socoteală
rotundă; a rotunji cifra. // •tógerek

 \pmb{hesap} socoteală rotundă.

tógerekleme s. rotunjire.

tógereklemek v.t. a rotunji.

tógerekleşken adj. rotunjit.

tógerekleşmek *v.i.* a se rotunji; a deveni rotund; a deveni circular.

tógerekletmek *v.t.* a rotunji; a face circular.

tógerekliy adv. 1. de jur împrejur; circular; sferic. 2. aproximativ; cu aproximație; circa; cam. // •tógerekliy aylandîrmak a roti; a învârti.

tógerekliyaylangan adj. rotit; rotitor. tógereklí adj. rotund; circular; sferic.

tógerekşe adv. aproximativ; cu aproximație; circa; cam.

tógílgen adj. vărsat; turnat.

tógílme s. 1. rest; rămășiță. 2. (med.) erupție. 3. (chim.) reziduu.

tógílmek v.i. 1. a se vărsa; a se turna.
2. a se împrăștia; a se risipi. 3. (d. frunzele copacilor) a cădea. 4. a se mula. // •başîndan suwuk suw tógílmek a-l trece toate sudorile.

tógímgí s. (tehn.) turnător; matrițer. tógímkana s. (tehn.) turnătorie (hală, sectie).

tógíntí s. 1. reziduu. 2. rămăşiță; rest; gunoi. 3. lături; spălătură; zoaie; scursori.

tógíntílí adj. rezidual.

tógúw s. vărsare.

tógúwlí adj. deşertat; vărsat.

tókme I. adj. 1. vărsat; deșertat. 2. (tehn.) turnat. II. s. 1. vărsare; deșertare. 2. (tehn.) turnare. 3. infuzie. // •tókme kalîbî (tehn.) cochilie.

tókmeğí s. (tehn.) turnător; matriter.

tókmeğílík s. (tehn.) turnătorie.

tókmek v.t. 1. (d. lichide) a vărsa; a turna. 2. (tehn.) a turna. 3. (fig.) a împrăștia; a risipi. // •ayagîna sîğak suw tókmek a-l întâmpina cu bucurie; a-l primi cu pâine și sare. •bomba tókmek a bombarda. • dertín/íşín tókmek a-şi descărca sufletul; a-şi vărsa focul. •eğel terí tókmek a-l trece sudorile morții; a se speria; a muri de frică. •idrar tókmek; tókmek; bewel tókmek (fiziol.) a urina. •kalîpka tókmek a turna în tipar; a mula (tehn.). •kan tókmek a face vărsare de sânge; a omorî. •kózyaşî tókmek a vărsa lacrimi; a plânge. • mayîn tókmek (mil.) a mina. •para tókmek a cu nemiluita. •sayîp tókmek a da în vileag de-a fir a păr; a mărturisi tot în tot. •ter tókmek a transpira; a năduși; a munci din greu. •yúz suwî tókmek a-i crăpa obrazul de rușine.

tól s. **1.** (biol.) făt; fetus. **2.** (fig.) descendent; vlăstar; generație.

tóle s. coteț; cotineață. // •kógerşîn tólesî hulubărie; porumbar. •tóle kuşlarî păsări de curte.

tólğatagî s. (anat.) uter; mitră.

tólğolî s. (anat.) vagin.

tólleme s. fecundare; fecundație.

tóllemek v.t. a fecunda. tóllengen adj. fecundat.

tóllenmek v.i. a fi fecundat.

tónterílgen *adj.* doborât; răsturnat; întors cu susul în jos.

tónterílmek *v.i.* a fi răsturnat; a fi doborât; a fi întors cu susul în jos.

tónterme s. doborâre; răsturnare; întoarcere cu susul în jos.

tóntermek v.t. a răsturna; a doborî; a întoarce cu susul în jos.

tónterúwlí adj. răsturnat; doborât; întors cu susul în ios.

tóngek s. 1. butas: butuc de vită de vie. 2. buturugă; butuc; buştean; ciot; cioată.

tóngeklí adj. butucănos; cioturos.

tóngeklík s. mirişte.

tóngektarlasî s. mirişte.

tóngektiy adj. butucanos; cioturos.

tór s. 1. fund; fundal; spate. 2. cameră de oaspeți; loc de onoare; capul mesei. **tórde** adv. în fundal.

tórden adv. dinspre fundal.

tóre s. 1. (fil.) morală. 2. domn; nobil;

aristocrat. // •tórenden soñ după sărbătoare; după ceremonie.

tórebílímí s. etică (ştiință). tórebílímlí adj. etic.

tóregen adj. 1. derivat; rezultat. 2. format; generat; creat; produs; cauzat; provocat; determinat.

tórelík domnie; s. aristocratie.

s. 1. derivare; derivatie; tóreme rezultat. 2. formare; generare; creare; creație; producere; producție; produs; cauzare; provocare; determinare. 3. (mil.) formație. **4.** (și geol.) formațiune.

tóremek v.i. 1. a se forma; a se genera; a se crea; a se produce; a fi cauzat; a fi provocat; a fi determinat. 2. (și lingv.) a deriva.

tóren s. ceremonie; festivitate. // •asîlîs tórení inaugurare. kósteríş tórení paradă;

tórenlí adj. festiv; sărbătoresc.

tóretîsî adi. amoral.

tóretîşîğîlîk s. amoralitate.

tóretken adj. 1. formator; formativ; creator; creativ; producător; productiv; cauzator; provocator; determinant. 2. (lingv.) derivativ.

tóretmek v.t. a forma; a genera; a crea; a produce; a cauza; a provoca; a determina.

tóretúwğí adj. 1. formator; formativ; generator; creator; creativ; producător; productiv; cauzator; provocator; determinant. 2. (lingv.) derivativ.

tóretúwğúlúk s. formare; generare; creativitate; producere; cauzare; provocare; determinare.

tórge adv. spre fundal.

tórkoltîgî s. (teatr.) stal doi.

tóş I. adj. (anat.) pectoral; piept. II. s. 1. (anat.) piept; sân; mamelă. 2. (geogr.) pantă; povârniş; versant; coastă.

tóşegí, ayuw- s. (bot.) creastacocoșului Polystichum(lat., lobatum).

tóşegí, ğîlan- s. (bot.) limba-şarpelui (lat., Ophioglossum vulgatum).

tóşegí, kalaw- s. (bot.) ruginiță (lat., Asplenium ruta-muraria).

tóşegí, kolan- s. (bot.) limba-cucului; colan (lat., Botrychium lunaria). **tóşek** s. **1.** saltea. **2.** aşternut. //

•eğel tóşegínde ğatmak a zăcea patul de moarte. •tóşekke túşmek a cădea bolnav la pat. •tóşekte ğatmak a zăcea bolnav la pat; a fi țintuit la pat.

tóşek, kara- s. (bot.) părul-Maicii-Domnului (lat., Asplenium adianthum nigrum).

tóşek, ufak- s. (bot.) straşnic; aculpământului (lat., Asplenium trichomanes).

tóşekketúşken adj. căzut la pat; îmbolnăvit.

tóşekketúşúrme s. cădere la pat; îmbolnăvire.

tóşekotî (bot.) ferigă (lat., s. Dryopteris filix-mas; Aspidum filix-mas).

tóşelgen adj. pavat; mobilat.

tóşelmegen adj. nemobilat.

tóşelmiykalgan adj. nemobilat.

tóşeme s. duşumea; podea; pardoseală; tapițerie. // •tóşeme eşiyasî mobilier.

tóşemeğí s. tapiţer.

tóşemeğílík s. tapițerie (ca meserie).

tóşemek v.t. 1. a pardosi. 2. a pava. 3. a mobila. // • ğatak tóşemek a așterne patul. •taș tóșemek a așterne pietre; a pietrui. •yúz tóşemek a tapisa.

tóşewğí s. instalator.

tóşewlí adj. pardosit; aşternut.

tóşşík s. (anat.) mamelon; sfârc.

tóş-tóşke adj. piept la piept; corp la corp.

tósusî s. (anat.) mamelon; sfârc.

tóz s. substantă.

tózel adj. substanțial.

tózer adj. răbdător; îndurător.

tózetan adj. răbdător; îndurător.

tózgen adj. răbdător; îndurător.

tózílmez adj. insuportabil; intolerabil. tózmek v.t. a îndura; a suporta; a suferi; a răbda; a pătimi.

tózmeme s. intoleranță.

tózmez adj. intolerant; neîngăduitor.

trafik s. trafic; circulație. // •trafik ağenti agent de circulație. •trafik işaretí semn de circulație. •trafik kazasî accident de circulatie. •trafikníň túzetmesí

reglementarea circulației.

trağediya s. tragedie.

trağediyağî s. tragedian. trağediyalî adj. tragic.

trağik adj. tragic.

traka s. talangă; clopot.

traktor s. tractor.

traktorğî s. tractorist.

s. trambulina trambulină. // •trambulina yúkseklígí (sport) înălțimea trambulinei.

trampa s. (com.) schimb în natură; troc; trampă.

s. tramvai. // •atlî tramvav tramvau tramvai cu cai. •şagîlganlî/elektrik tramvay (transp.) tramvai electric. •so \tilde{n} tramvay ultimul tramvai.

tramvayğî s. vatman.

transatlantik s. transatlantic.

transfer s. transfer; transferare.

transformator s. (fiz.) transformator. transformism s. (fil., biol.)

transformism.

transilvaniyelí s., adj. transilvănean. transkripsiya s. (lingv.) transcriere; transliterație.

transparent s., adi, transparent.

tranzistor s. (fig.) tranzistor.

tranzistorlî adj. cu tranzistori.

tranzit s. tranzit. // •tranzit vizasî viză de tranzit.

tranzitlík *adj.* tranzitoriu.

trañlagan adj. bolnav; bolnavicios; suferind.

trañlamak v.i. a fi bolnav: a boli: a suferi.

trapez s. (sport, mat.) trapez.

traș s. 1. cioplire; sculptare. 2. ras; bărbierit; tuns. 3. (d. diamante) tăiere; şlefuire. // •traş etmek a bărbieri;

a rade; a tunde; a ciopli; a sculpta; a tăia diamante; a şlefui diamante. •trașî uzamak a-i crește barba. // •şagîlgan traş maşinasî maşină de ras electrică. •traș pîşagî brici. •traș sabînî săpun de ras. •traștan sora ișke kete se duce la lucru după bărbierit.

traşbolgan *adj.* tuns.

traşçî s. 1. cioplitor; sculptor. 2. frizer.

trașkana s. bărbier; frizerie.

trașlî adj. 1. ras; bărbierit; tuns. 2. (d. diamante) tăiat; şlefuit.

trașpurșusî s. pămătuf.

trașsîz adj. neras; nebărbierit; netuns. // •trașsîz șáșlí lățos.

traversa s. traversă.

trawuma s. (med.) traumă.

s. tren. // •tren teşkil tren etmek a forma un tren. // •başka tren yok mî? nu mai este alt tren?; •bo tren heş toktamay acest tren merge fără oprire. •ekspres tren (transp.) tren expres. • ğerastî trení metro. • ğolşî/yolğî trení (transp.) tren personal. $\bullet intersitiy$ trení (transp.) tren intercity. •mínda trenní deñístírmemíz *lázîm* aici trebuie să schimbăm trenul. •poşta trení (transp.) tren poștal. •sáát beş trení trenul de la ora cinci. •şagîlganlî/elektriklí tren (transp.) tren electric. •súrat trení (transp.) tren expres. •torabargan tren (transp.) tren direct. •tren biletí bilet de tren. •tren kaşan şîgîp kete? când pleacă trenul?;
tren kayet kalabalîk trenul este foarte aglomerat. •tren kaysî hattan kete? de la ce linie pleacă trenul?; •tren keşige trenul întârzie. •tren kettí mí? trenul a plecat?; •tren men cu trenul. •tren tarifesí/programî mersul trenurilor. •tren turakta mî?
trenul este în stație?; •tren
yazîlmasî abonament la tren.
•trenge sak bolîñîz! atenție la tren!; •trenní awuşturmam kerek trebuie să schimb trenul. •trenníň keşíkmesí întârzierea trenului.

trenç s. trenci.

trengol s. cale ferată. // •trengolî turagî stație de cale ferată.

tribuna s. tribună.

triçeps s. (anat.) triceps.

triçikleta s. tricicletă.

triftonk s. (lingv.) triftong.

trigonometrik adi. (mat.) trigonometric.

trigonometriya (mat.) trigonometrie.

trigonometriyalî adi. (mat.) trigonometric.

trikotaj s. 1. tricotare; tricotaj. 2. tricotaje

trikotajlî *adj.* tricotat.

trikow s. tricou.

triliyon s. trilion.

triloğiya s. (lit.) trilogie.

Trinidat man Tobago s. (topon.) Trinidad și Tobago.

triyo s. (muz.) trio; terțet; triolet.

trole s. troleu.

troliybuz s. troleibuz.

trombon s. (muz.) trombon.

trombonğî s. (muz.) trombonist. trombonşalgan s. (muz.) trombonist.

tromboza s. tromboză.

tropik s. (geogr.) tropic. tropikal adj. (geogr.) tropical. tropikaşasî adj. (geogr.) subtropical. tropiklí adj. (geogr.) tropical. tropism s. (biol.) tropism. troposfera s. (geogr.) troposferă. trotineta s. trotinetă. trotuwar s. trotuar. trupa s. trupă (de actori). // •tiyatro trupasî trupă de teatru. trust s. trust. Tuba s. (antrop. f., arab.) "Extaz". tuberkuloza s. (med.) tuberculoză; ftizie; oftică. tuberkulozalî adj. (med.) tuberculos; ftizic; ofticos. tufan s. 1. (relig.) potop. 2. (fig.) ploaie torențială. // •Nuh tufanî potopul lui Noe. **tufiyliy** s., adj. parazit. tufiyliybílímğísí s. parazitolog. tufiyliybílímí s. parazitologie. tufiyliybílímlí adj. parazitologic. tufiyliylík s. parazitism. tugay s. (mil.) brigadă. tuhaf adj. 1. ciudat; bizar; straniu; curios. 2. comic; hazliu; ridicol. 3. absurd; stupid. // •tuhaf şiy lucru curios. tuhafiye s. (articole de) galanterie. tuhaflîk s. ciudățenie; curiozitate; comicărie. // •tuhaflîk etmek a face comicării. tuk s. (ist.) tui; steag. tukra s. pecete; sigiliu. tukralî adj. pecetluit; sigilat. tukșa s. (iht.) zglăvoacă (lat., Cottus gobio). tukşî s. stegar. tukşuk s. stegulet. tukum s. 1. (bot.) sămânță; sâmbure. 2. (biol.) spermă. // •tukum ekmek a semăna; a însămânța. tukumegilgen însămânțat; adj. semănat. tukumegúw însămânțare; S. însămânțat; semănat. tul s. văduv: văduvă. tulluk s. văduvie. tulpar s. (mitol.) Pegas; cal înaripat. tulum s. 1. (la animalele rumegătoare) burduhan; burduf. 2. tub; furtun; tulumbă. 3. (muz.) cimpoi. 4. salopetă. 5. (tehn.) foale; burduf. 6. (anat.) tâmplă. 7. cosiță; coadă; pleată. // • krema tulumî tub de cremă. •tíş mağunî tulumî tub de pastă de dinți. ulumba s. furtun; tulumbă. // •tulumba man tartmak a tulumba pompa. // •ateș tulumbasî pompă de incendiu. •basîns tulumbasî (tehn.) pompă de presiune. •emme tulumbasî pompă aspiratoare. tulumbağî s. pompier. tulumbağılar s., pl. pompieri. tulumlî adj. 1. cu burduf. 2. pletos. // •tulumlî şîgîrtma (muz.) cimpoi. tuman s. 1. fum. 2. ceață; pâclă; negură. // •tuman bar e ceață. tuman s. indispensabili; izmene. tuman I. num. (mong.) zece mii. II. s. (mil.) divizie. // •topşî tumanî (mil.) divizie de artilerie. 1. tumanday adj. încetosat: întunecat; fumuriu. 2. vaporos. tuman-erík s. prună. tuman-eríklík s. livadă de pruni; prunet; prunărie. tumanetí s. afumătură.

tumanlamak v.i. a fumega.

tumanlanmak v.i. a se afuma.

a fumega. **B.** v.t. a fuma; a afuma. a sista; a stopa; a inhiba; a imobiliza. tumanli adj. 1. fumigen. 2. încețoșat; turgunluk s. inertie: repaus: nemiscare; imobilitate; inactivitate. întunecat; fumuriu. tumaw s. (med.) răceală; guturai. turism s. turism. tumbalak s. tumbă; rostogolire. turist s. turist. tumbalakatkan *adj*. dat turistik adj. turistic. // •turistik de-a rostogolul; dat de-a berbeleacul. rehber ghid turistic. tumbalakatuw s. dare de-a rostogolul; turma s. stop; încetare; așteptare. dare de-a berbeleacul. turmadan adv. în neîntrerupt; necontenit; fără încetare. tumbalaklangan adi. dat de-a // •turmadan halekette mereu rostogolul; dat de-a berbeleacul. tumbalaklanma dare de-a în mişcare. •turmadan itiraz s. rostogolul; dare de-a berbeleacul. ete în permanență obiectează. tumbalaklanmak v.i. a se da de-a turmak A. v.i. 1. a se opri; a se rostogolul; a se da de-a berbeleacul. întrerupe; a înceta. 2. a sta; a aștepta; tumbalaklay adv. de-a rostogolul; dea staționa. 3. a dura; a dăinui. B. v.m. (precedat de ger. univsl. în -îp/-íp/-up/a berbeleacul. úp sau de forma simplă a ger. redupl. în tumşuk s. 1. (anat.) bot; rât. 2. (la păsări) cioc; clonț; plisc. -y/-a/-e) a continua să...; a repeta; a Tuna s. (hidron.) Dunărea. // • Tuna insista în...; a persevera în...; a Edíl kadar uzun tuwul persista în...; // •asîlîp turmak a Dunărea nu este lungă cât Volga. sta spânzurat; a sta agățat. • awuzî • Tuna múrení fluviul Dunărea. karap turmamak a nu-i mai sta tundra s. tundră. gura; a-i tot da din gură. •ayakta tunel s. tunel. turmak a sta în picioare; a se ține pe tungalak adj. 1. evident; vădit. 2. clar; picioare. •başînda turmak a sta pe capul cuiva; a se ține de capul limpede. cuiva; a sta la căpătâiul cuiva. tuns s. tuci; fontă. // •tunș man kaplamak a acoperi cu un strat de •ğerinde tura-almamak a nu-şi mai găsi locul; a nu mai avea răbdare. tuci. •ğoklap turmak a da târcoale. tup s. tub. tur s. tur; repriză; rundă (și sport). // • kak turmak a se forma băltoace. •kalîp turmak a zăbovi. •karşî •tur atlamak (sport) a se califica în turul următor. // •turnuñ turmak a-i sta cuiva împotrivă; a se kademelerí (sport) etapele tur. opune. •kîbîrdamay turmak a tura s. 1. pecete; sigiliu. sta nemişcat; a stagna; a lâncezi. •lafka turmak a sta de vorbă; a împletitură; șnur. tura-bara adv. gradat; progresiv; sta de povești; a sta la taifas. • pîsîp turmak a pândi; a spiona. •sakin treptat. turak s. stație; oprire. // •awtobuz **turmak** a-şi păstra • sarkîp turmak a sta atârnat; a turagî kayda? unde este stația de autobuz?; •benzina turagî stație sta suspendat. •selam turmak de benzină. •soñ turak (transp.) terminal; terminus; cap de linie.
•taksiy turagî stație de taxi. •sózínde/lafînda turmak a se ține de cuvânt. •tík turmak a sta •televiziyon turagî stație de drepți. •tílníñ uşunda turmak televiziune. •tren turakta mî? trenul este în stație?; •trenğolî a-i sta pe limbă. •túșúnúp turmak a sta pe gânduri; a chibzui. turagî stație de cale ferată. •turak • túz turmak a se ține drept; a lua șefi (ferov.) șef de stație. poziția de drepți. •uslî turmak a ședea liniștit; a sta cuminte. turaklama s. 1. oprire; întrerupere. 2. staționare. •ústúnde turmak a stărui turaklamak v.i. 1. a se opri; a se asupra...: a insista întrerupe; a înceta. 2. a staționa. •yakînlarnî denep turmak a da târcoale. •zengín turmak a fi turaklatmak v.t. a înceta. turaklî adj. (fiz.) staționar. bine legat; a fi bine făcut. // •akîllî turalî adj. 1. pecetluit; sigilat. 2. bolîp tur! stai cuminte!; •bír împletit; şnuruit. dalda turmaz •ğawmaga tura stă să plouă. •ne Turan/Duran s. (antrop. m., prsn.) kadar tura? cât timp stă?; nume legendar persan. •píkírníñ ústúnde turmagan turba s. turbă. turbina s. (tehn.) turbină. inconsecvent. • tutup **turga** s. gardian de zi. custode. • tutup turuw custodie. turgalîk s. gardă de zi. turmak v.i. a se scula; a se ridica. // turgan adj. fix; stabil. // •sózínde •ayak ústúne turmak a se ridica turgan parolist. ∙sózníñ picioare. •ayakka ústúnde turgan insistent; parolist. kelmek a sări ars în picioare. •ayakka turmak a se ridica în turgî s. repaus. turgun adj. 1. static. 2. inert; imobil; picioare; a se pune pe picioare; a se însănătoși; a-și ridica capul; a se în repaus. 3. (d. ape) stătător; lin. // • turgun suwlar ape stătătoare. răzvrăti. •belústúne turmak a se turgunlaşkan adj. oprit; curmat; ridica în capul oaselor; a sta în şezut. sistat; stopat; inhibat; imobilizat. •uşup tura kelmek a sări ars în turgunlaşmak v.i. a se opri; a se picioare. // •ayakka turma . •bízden ewel tur! curma; a se sista; a se stopa; a se insurectie. scoală-te înaintea noastră!; • Es ma inhiba; a se imobiliza. turgunlaştîrgan s. care oprește; turganî man betin ğuwa Esma se spală pe față cum se scoală. turgunlaștîrma s. oprire; curmare; •ğatkan yerinden tur-almay sistare; stopare; inhibare; inhibitie; nu se poate ridica din pat.

tumanlatkan s. fumător.

tumanlatmak A. v.i. a pufăi; a fuma;

imobilizare.

turgunlaştîrmak v.t. a opri; a curma;

continuu;

calmul.

onorul.

asupra...:

inconstant.

turgan

da

•turgandan berítlí ğîlay de când s-a sculat plânge.

turna // •turna katarî şir de cocori. •turnalar sîra-sîra cocori. •turnalar sîra-sîra keteler cocorii pleacă rândurirânduri.

s. (iht.) știucă (lat., turnabalîgî Esox lucius).

turnesol s. (chim.) turnesol.

turnew s. turneu. // •turnewge sîkmak a pleca în turneu. // •fotbal turnewí (sport) turneu de fotbal. •suwtobî turnewí (sport) turneu de polo.

turniket s. turnichet (bară turnată așezată peste un pivot pt. a permite numai trecerea individuală).

tursatîlgan adj. 1. sculat; trezit;

ridicat în picioare. **2.** alertat; alarmat. **tursatîlmak** v.i. **1.** a fi sculat; a fi trezit; a fi ridicat în picioare. 2. a fi alertat; a fi alarmat.

tursatma s. 1. sculare; trezire; ridicare în picioare. 2. alertare; alarmă; alarmare; semnal de alarmă. // •tursatma şalmak a da alarma: a suna alarma.

tursatmak v.t. 1. a scula; a trezi; a ridica în picioare. 2. a alerta; a alarma; a da alarma. // •tartîp tursatmak a scula; a ridica. // •eger dersleríñ bolsa, erten erte tursatîrman dacă ai lecții dimineața te voi trezi devreme.

tursatuw s. 1. sculare; trezire; ridicare în picioare. 2. alertare; alarmă; alarmare; semnal de alarmă.

tursatuwğî *adj.* alarmant.

turșî s. murătură; acritură. // •turșî bolmak a se mura. •turşî salmak a pune murături. // • kapîsta turşusî varză murată. $\bullet tur \hat{si}$ $kawanas\hat{i}$ borcan de murături.

turşulamak v.t. a mura; a acri. turşulaşkan adj. murat; acrit. turșulașma s. murare; acrire. turşulaşmak v.i. a se mura; a se acri.

turşulaştîrmak v.t. a mura; a acri.

turșulî adj. murat; acrit.

turșuluk s. murătură; acritură.

turufanda s. trufanda.

turulmaz adj. căruia nu i se poate sta. turum s. 1. situație; stare. 2. (fig.)
poziție; atitudine. // •ağele/ağil
turum situație de urgență. •bo turumda în această situatie. situație • şeşílmez turum imposibilă. •zor turum

turunş s. naramză; portocală-amară. turuş s. comportare; ținută; atitudine. turuşma s. 1. dezbatere; discutare; deliberare. 2. (jur.) audiere.

tuş s. 1. (la lupte) tuş. 2. tuş; cerneală. tușa s. 1. (la instrumente muzicale) clapă; tuşă. 2. (sport) tuşă.

tut I. interj. ia!; ține!; II. s. dudă; agudă.

tutak s. ostatic. // •saban tutagî cornul plugului.

tutam s. mănunchi.

tutanak s. 1. proces-verbal. 2. (med.) epilepsie.

tutanaklî adj. 1. (med.) epileptic. 2. încăpătânat; îndărătnic.

tutar s. 1. continut. 2. (econ.) total.

tutaş s. pensetă.

tutaşawuymaz adj. ignifug. tutaşkan adj. aprins; incendiat.

tutaşmak v.i. a se aprinde; a lua foc. tutaşmaz adj. ignifug.

tutaștîrma s. aprindere; incendiere. // •otnîñ tutaştîrmasî aprinderea focului.

tutaștîrmak v.i. a aprinde; a da foc; a incendia.

tutastîruwğî adi. incendiar; incendiator.

tutaşuw s. aprindere; incendiere.

tutawaş s. balustradă. tutawuyma s. înșfăcare.

tutawuymak v.t. a înşfăca.

tutgay s. (med.) epilepsie.

tutgaylî adj. (med.) epileptic.

tutkî s. pasiune.

tutkîyantkan adj. pasionant.

tutkun s., adj. 1. îndrăgostit; amorezat. 2. deținut; arestat: prizonier.

tutkunluk s. 1. dragoste; amor. 2. arest; prizonierat; captivitate.

tutlukkan adj. 1. împleticit. 2. bâlbâit.

tutlukma s. 1. împleticire. 2. bâlbâială.

tutlukmak v.i. 1. a se împletici. 2. a se bâlbâi. // • Memet konîşkanda tutluga Memet se bâlbâie când vorbeste.

tutma s. 1. păstrare; poprire; înşfăcare; reținere; prindere. 2. (med.) criză. // •balîk tutmasî pescuit.

tutmak A. v.i. 1. (d. lapte) a prinde caimac. 2. a dura; a ține; a se prelungi. 3. (d. plante) a se prinde; a prinde rădăcini. 4. (d. vopsea) a se prinde; a ține. 5. (d. afirmații) a se potrivi; a coincide. 6. a costa; a valora. 7. a ține la...; a fi legat sufletește de...; a iubi. B. v.t. 1. a ține; a prinde; a apuca; a înhăța; a pune mâna pe. 2. a cuprinde; a copleși; a covârși. 3. a prinde; a aresta. 4. a cuprinde; a acoperi; a învălui. 5. a susține; a sprijini; a apăra. 6. (d. angajament etc.) a respecta; a se ține de. 7. a angaja; a închiria. 8. (d. bărbați) a fi căsătorit cu...; 9. a menține; a păstra. 10. a presupune; a admite; a considera. 11. a ocupa; a deține. 12. (fin.) a reține; a opri; a pune oprire. 13. a ține; a deține. 14. a pândi; a ține calea cuiva. // •akîlî tutmak a-l apuca nebuniile; a-și ieși din minți. •akîlînda tutmak a memora; a tine minte. •alkîska tutmak a aclama. •asuwî tutmak a-si iesi din sărite; a se înfuria; a se enerva. •awuzun/tílín tutmak a-și ține gura; a-și ține limba în gură; a-și pune frâu la limbă. •balîk tutmak a prinde peşte; a pescui. •baş tutmak a face faţă; a rezista. •baskî astînda tutmak a asupri; a oprima. •buz tutmak a îngheța; a se congela. • defter tutmak a înregistra; a ține evidența. • deñíz tutmak (nav.) a avea rău de mare. •farklî tutmak discrimina. • ğas/matem tutmak a purta doliu. •ğebí tutmak a-l tine buzunarul; a-l tine baierele pungii; a-i da mâna să...; • ğer tutmak a ocupa loc; a rezerva un loc. •ğerin tutmak a ține loc de...; a ține locul cuiva; a-l substitui. • ğetek tutmak a ține în rezervă; a stoca. • gízlí tutmak a ascunde; a tăinui. •ğolîn kesíp tutmak a-l prinde; a-l tutmak intercepta. hor maltrata. • işinden tutmak a ține (pe cineva) din lucru; a-i răpi timpul. tutmak afuma.

• kabaátlí tutmak a arunca vina pe cineva; a-l învinovăți; a-l suspecta. •kira man tutmak a lua cu chirie; a închiria. •kîymetínden aşa tutmak a subaprecia.
kîymetlí tutmak a aprecia. •kókírek/moyîn tutmak a ține cuiva piept; a i se împotrivi. •kol tutmak a da mult de lucru; a cere multă muncă manuală. ústúnde tutmak a ține pe cineva ca în palmă; a-l răsfăța. • kóz aldînda tutmak a avea în vedere; a lua în considerare; a ține seama de...; •kózde tutmak a prefera. •kurultay/şura/meşawre/meğ lis tutmak a ține sfat; a se consfătui. •lafka tutmak a ține de vorbă. • merj/bahis/ládes tutmak a paria. • mesken tutmak a se stabili; a se statornici. meşkuk tutmak a suspecta.
mesul tutmak a face răspunzător; a trage la răspundere. •murunundan tutmak a însfăca pe cineva de nas. • newbet tutmak a face rând. •niyet tutmak a pronostica; a prezice. •oraza tutmak (relig., la musulmani) a ține post; a posti. •orta ğol tutmak a ține calea de mijloc; a fi moderat. •ózín tutmak a se stăpâni; a se abține. • pîkîrde tutmak a ține minte. •piyatî tutmak a valora. •saf tutmak a se alinia; a se încolona. •saklî tutmak a tine ascuns; a tăinui. • şanak tutmak a cerşi. •şaytanî tutmak a-i veni toți dracii; a-l apuca nebuniile. • şîrak tutmak a pune în lumină; a lumina. •sîranî tutmak a tine rândul; a păstra rândul. •sîransîn tutmak a ține cuiva rândul. •șîrpî tutmak a linia; a nivela. •sózín/lafîn tutmak a se ține de cuvânt. •tamîrî tutmak a-l apuca nervii; a se înfuria. •taşka tutmak a tine pe cineva sub ploaie de pietre. topka tutmak a bombarda.
tutağak ğolîn tapmak a-şi găsi calea; a se orienta. •tutup alawuymak a înşfăca; a lua repede. •ústún tutmak a considera superior; a acorda întâietate; a prefera. •wahşiy/kyor dawa tutmak a linşa. $\bullet yagîn \ tutmak$ a fi de partea cuiva; a-i lua apărarea. •yașî tutmak a avea vârsta potrivită. •yúz tapmak a prinde obraz de la cineva; a prinde nas de la cineva. •yúz tutmak a prinde inimă; a căpăta curaj. •yúzí tutmak a mai avea obraz să...; a-și permite; a îndrăzni. // •bo odanî tutağak **bolaman** vreau să rețin această cameră. • mení deñíz tuttî am rău de mare. • mení uşak tuttî rău de avion. •mením $k\hat{\imath}zkarda\hat{\imath}\hat{\imath}mn\hat{\imath}$ tuta este căsătorit cu sora mea. $\bullet nutuk$ tutkan kíşíní tanîysîñ mî? îl cunoști pe cel care ține cuvântarea?; • sózín tuttî s-a ținut de cuvânt. •tamir bírkaş sáát tutar reparația va dura câteva ore. reparatia •tílíñízní tutuñuz! tăceți din gură!; •toplantî kaş sáát tuttî? câte ore a durat şedința?; •tutup turgan custode. •tutup turuw custodie. •uşuş kaş sáát tuta? câte ore durează zborul?; •yañgîşnî ayîrî tutup excluzând eroarea. •yeşîller bir toplantî tuttular verzii au ținut o adunare.

tutmamak A. v.i. a nu dura; a nu ține; a nu se prelungi. B. v.t. 1. a nu prinde; a nu apuca; a nu înhăța. 2. a nu ocupa. 3. a nu prinde; a nu aresta. 4. a încălca; a nu respecta; a nesocoti. // •kózí tutmamak a nu se încumeta. // •sergí bek kóp yer tutmay expoziția nu ocupă prea mult loc.

Tutrakan s. (topon.) Turtucaia (Dobrogea de Sud-Cadrilater, Bulgaria). tutsak s. deținut; arestat; prizonier;

tutsaklîk s. detenție; arest; prizonierat; captivitate.

tutturma s. 1. prindere; fixare. 2. gaică.

tutturmak v.t. a determina să prindă. // •tígíş tutturmak a însăila; a-i merge bine.

tutturulgan adj. înțepenit; prins.

tutturuwğî s. adeziv; clei.

tutuk s. retinut; prins; arestat; prizonier. // •marebe tutugî (mil.) prizonier de război.

s. reținere; prindere; tutuklama arestare.

tutuklamak v.t. a reține; a prinde; a

tutuklanmak v.i. a fi reținut; a fi prins; a fi arestat.

tutuklî s. deținut; arestat; prizonier.

tutukluk detenție; s. prizonierat.

tutulawuygan adj. înşfăcat.

tutulgan *adj.* **1.** (*fig.*) îndrăgostit; amorezat. **2.** reținut; prins; arestat. **3.** (med.) întepenit; anchilozat; amorțit. 4. presupus; admis; considerat. 5. (astr.) eclipsat. // •bo yer tutulgan mî? locul acesta este • *b* o yer ocupat?; •hat tutulgan linia este ocupată. •tutulgan bólme compartiment rezervat.

tutulma s. 1. prindere; reținere; arestare. 2. (astr.) eclipsă. 3. (fig.) îndrăgostire; amorezare. **4.** (med.) înțepenire; anchilozare; amorțire; înțepenire; anchilozare; amorțire; amorțeală. **5.** presupunere; prezumție; supoziție; ipoteză; considerare. // •ay tutulmasî eclipsă de lună. • kîrsîznîñ tutulmasî prinderea hotului.

tutulmak v.i. **1.** a fi prins: a fi retinut: a fi arestat. 2. (astr.) a fi pus în eclipsă. **3.** (med.) a înțepeni; a se anchiloza; a amorți. 4. (fig.) a se îndrăgosti; a fi amorezat. 5. a se presupune; a se admite; a se considera. // •dawuldan kaşîp **şokmarga tutulmak** a fugi de dracul şi a da de tată-său. •ğawundan kaşîp burşakka tutulmak a cădea din lac în puț. •kastalîkka tutulmak a se îmbolnăvi. •óz awuzî man tutulmak a se da de gol. •tílí tutulmak a-i pieri graiul. // •kol man tutulur palpabil.

tutulmaz adj. evaziv.

tutum s. agonisire; economie.

tutumlî adj. econom; strângător.

tutungan adj. 1. prins; agățat. 2. menținut; rămas.

tutunma s. 1. prindere; agățare. 2. menținere; rămânere.

tutunmak v.i. 1. a se menține; a sta. 2. a se prinde; a se agăța.

tutup adv. inclusiv.

tutup-alawuyma s. interceptare;

tutup-alînawuygan adj. interceptat; reținut.

tutup-kabîlgan adi. interceptat: retinut.

tutup-kapatîlgan adj. sechestrat. tutup-kapatma s. sechestrare.

tutup-kapma s. interceptare; reținere. tutup-turgan s. custode.

tutup-turuw s. custodie.

tutuşkan adj. prins; apucat; încleştat; care se încaieră.

s. prindere reciprocă; tutusma apucare reciprocă; înclestare; încăierare.

tutuşmak v.i. a se prinde reciproc; a se apuca reciproc; a se încleșta; a se încăiera. // •kawgaga tutuşmak a se lua la ceartă; a se certa. •kol tutuşmak a se ține de mână.

tutuşturmak v.i. a determina să se prindă reciproc; a determina să se apuce reciproc; a face să se încleșteze; a face să se încaiere.

tutuşuw s. prindere; apucare; înclestare.

tutuw s. ipotecă. // •tutuwga ${\it bermek}$ a ipoteca.

tutuwgaberílgen adj. ipotecat.

tutuwğî adj. (med.) contagios; molipsitor.

tutuwlî adj. ipotecat.

tuvaluw s., *adj.* tuvaluan. **Tuvaluw** s. (topon.) Tuvalu.

tuvaluwğa I. adv. în limba tuvaluană. II. s. (limba) tuvaluană.

tuvaluwlî s., adj. tuvaluan.

tuwa I. adj. natural. II. s. natură. // •tuwasîn túrlendírmek denatura. // •ğansîz tuwa natură añîtlarî •tuwa moartă. monumente ale naturiii. •tuwa gúzellík frumusețe naturală. •tuwa ólím moarte naturală. • tuwa saylam selecție naturală.

tuwabílímí s. științe naturale.

tuwadanúst adj. supranatural; transcendentalism.

tuwadanústúnlúk s. supranatural; transcendentalism.

tuwağî s. (fil.) naturalist.

tuwağîlîk s. (fil.) naturalism.

tuwakorîgan adj. ecologic.

tuwakorîmasîbílímğísí s. ecolog. tuwakorîmasîbílímí s. ecologie.

tuwakorîmasîbílímlí adj. ecologic. tuwaleta s. 1. toaletă. 2. toaletă; W.C.; // •tuwaleta sabînî săpun

de toaletă. tuwalî adj. natural.

tuwalîk s. naturalețe.

tuwar s. (zool.) vacă (lat., Bos taurus primigenius). // •tuwar etí carne de vită. •tuwar penerí brânză de vacă.

tuwar I. adv. partea stângă. II. s. (geogr.) răsărit; est; orient.

tuwardan adv. estic; din est; din stânga.

tuwarîlgan adj. deshămat.

tuwarlî adi. răsăritean: estic.

tuwarlîk s. natalitate.

tuwarma s. deshămare.

tuwarmak v.t. a deshăma. // •at tuwarmak a deshăma caii.

tuwar-ógíz s. vite; bovine.

tuwarşî s. 1. văcar. 2. grăjdar. // •kóyníñ tuwarşîsî văcarul satului.

tuwasîntúrlendírmesí denaturare.

tuwasîtúrlengen adj. denaturat.

tuwaş s. improvizație. // •tuwaştan iş k \acute{o} rmek a improviza.

tuwaústí s., adj. supranatural; transcendentalism.

tuwayatîrgan adj. incipient.

tuwayatîrganda adv. în stare de nastere.

tuwgan I. adj. înrudit. II. s. rudă; neam. // •ğañî tuwgan bala muant; prunc.

tuwgan spont •óz-ózínden spontan; involuntar.
arasînda ğinisiy •tuwaan tanîşma incest. •tuwganlarîñîz kóp mî? aveți multe rude?; •uzak tuwgan rudă îndepărtată. •yakîn tuwgan rudă apropiată.

tuwganay s. (astr.) lună nouă.

tuwganlîk s. rudenie; înrudire. // • tuwganlîk hatî linie de rudenie.

tuwma I. adj. din naștere; nativ. II. s. 1. naștere; baștină. 2. (d. aștri) răsărit. 3. (fig.) apariție; ivire. // •kúneş tuwmasî răsărit de soare. •tuwma ana mamă biologică. •tuwma ğurtum țara mea de bastină.

tuwmadan adj. 1. genetic. 2. din naștere; nativ; congenital. •tuwmadan kusur malformație.

tuwmadanlîk s. genetică.

tuwmak v.i. 1. a se naște. 2. (d. aștri) a răsări. 3. (fig.) a apărea; a se ivi. // •kún tuwmak a răsări soarele. // •egím ayînda tuwdum m-am născut în luna octombrie. • kaysî ayda tuwduñuz? în ce lună v-ați născut?; •kaysî tewúkede tuwduñuz? pe ce dată v-ați născut?;

tuwmalî adj. cu naștere; născut.

tuwmalîk s. legătură; prietenie; intimitate.

tuwma-ósme adj. născut și crescut.

tuwul adv. nu. // •ádetím tuwul nu obișnuiesc. •álem tuwul mî saga? zi-i lume și te mântuie!; •aytağak tuwulman n-am intenția să spun. •bar tuwul bolsa dacă nu este. •bek hoş tuwul nu e prea plăcut. •bek palî tuwul mî? nu e prea scump?; •bellí tuwul nu este clar. •bírşiy tuwul nu face nimic. •bo uşun tuwul, şaşma asta nu e adevărat, e absurd. •bo yerlí tuwulman nu sunt de aici. •bonday tuwul mî? nu este așa?; •dogrî tuwul nu este adevărat. • ğenábíñíz men bír túşúnğede tuwulman nu sunt de aceeași părere cu dumneavoastră.
•hawa ușuș úșún músayit tuwul timpul nu e favorabil pentru zbor. •heş bolağak şiy tuwul nu pare nicidecum posibil. •heş memnun tuwulman nu sunt mulțumit deloc. • heş tağiz tuwul nu e niciun deranj. •kabaát meñkí tuwul nu e vina mea. • kar ğawgan bolsa da suwuk tuwul deşi a nins, nu e frig. •kasta tuwul nu este bolnav. •kerek tuwul bolsa dacă nu trebuie. •kolîmda tuwul nu e în puterea mea. •kópten tuwul nu demult. •maruze tam tuwul adresa nu este completă. •mením kabaátím tuwul nu este vina mea. •ne búgún, ne yarîn tuwulman nu sunt disponibil nici azi nici mâine. •o yerníň kíşísí tuwul nici nu-i pasă. •onday tuwul nu este aşa. •otakîl kóp

tuwul nu atât de mult. •razî tuwulman nu sunt de acord. •şaka tuwul nu e glumă. •síz men bír oyda tuwulman nu de aceeași părere sunt C11 • Tuna Edíl dumneavoastră. kadar uzun tuwul Dunărea nu este lungă cât Volga. •tuwul bolsa dacă nu este; dacă nu se află. • úyde tuwul nu este acasă. •úylt tuwulman nu sunt căsătorit. •uzak tuwul nu e departe. •yorgîn tuwulsuñuz mî? nu sunteți obosit?;

tuwum s. 1. naștere; răsărit. 2. ființă; vietate; vietuitoare; creatură; făptură. // •tuwum belgesi certificat de naștere. $\bullet tuwum$ kúni zi de naştere. •tuwum tewükesi data naşterii. •tuwum yeri men tewükesi locul şi data naşterii. •tuwum yîlkaytîmî aniversarea zilei de naștere.

tuwumdan adj. din naştere; nativ; congenital. // •tuwumdan zekáa inteligentă înnăscută.

tuwumkana s. maternitate; casă de nasteri.

tuwumlî adj. 1. născut. 2. autohton; originar. // •2009 tuwumlî bala copil născut în 2009.

tuwurgan adj. fecund.

tuwurmak v.t. 1. a naște; a da naștere (și fig.). 2. (fig.) a naște; a genera. // •merak tuwurmak a pasiona. // •etkí tepkí tuwurur actiunea generează reacțiune.

tuwurşuk s. (bot.) con; ghindă; jir. // •narus tuwurşugî con de brad.

tuwuruw s. fecunditate. tuwuruwğî s. (geom.) generatoare.

tuwuş s. naștere.

tuwuştan adj. din naștere; nativ; congenital.

tuwuw naștere; răsărit. tuwuwî răsăritul •kúneşníñ soarelui. •óz-ózínden tuwuw spontaneitate.

tuva s. rază.

tuyak s. copită.

tuyar adj. sensibil.

tuyarlîk s. sensibilitate.

tuydurgan adj. vestitor; informator; notificator; avertizor; prevenitor.

tuydurmak v.t. 1. a vesti; a informa; a notifica; a avertiza; a preveni; a înștiința; a aviza. 2. a determina să simtă; a determina să perceapă.

tuydurulgan adj. vestit; informat; notificat; avertizat; prevenit; înștiințat;

tuydurulmak v.i. a fi vestit; a fi informat; a fi notificat; a fi avertizat; a fi prevenit; a fi înștiințat; a fi avizat.

tuyduruş s. vestire; informare; notificare; avertizare; prevenire; înstiintare: avizare.

tuyduruw s. vestire; informare; notificare; avertizare; prevenire; înștiințare; avizare.

tuyduruwğî adj. vestitor; informator; notificator; avertizor; prevenitor.

tuygan adj. sensibil; sentimental.

tuygî s. sentiment; sensibilitate; impresie. // •wataniy tuygular sentimente patriotice. •yúksek yúksek tuuaî sentiment ales.

tuygulandîruwğî I. impresionant; înduioșător. II. s. (pict.) impresionist.

tuygudaş s. simpatizant. tuygudaşlîk s. simpatie. tuygulandîrmak v.t. a impresiona; a emotiona.

tuygulandîruwğulardanson s. (pict.) post-impresionist.

tuygulandîruwğuluk (pict.) impresionism.

tuygulandîruwğuluktansoñ s. (pict.) post-impresionism.

tuygulangan adj. impresionat. tuygulanma s. impresionare.

tuygulanmak v.i. a fi impresionat; a se emotiona.

tuygulî adj. sensibil; emotiv.

tuygululuk s. sensibilitate.

tuygun adj. sensibil; emotiv.

tuygusuz adj. insensibil; indiferent.

tuygusuzluk s. insensibilitate; indiferență.

tuvma s. simt.

tuymadan adv. pe nesimțite.

tuymagan adj. insensibil.

tuymak v.t. 1. a simți; a percepe. 2. a auzi; a afla. 3. a recepționa; a înțelege. // •ewelden/baştan tuymak a presimti. • hayranlîk tuymak a admira. •yakînlîk tuymak a se simți atras de...; a-l simpatiza. //

• tuymay kalîp pe nesimțite.

tuymama s. insensibilitate. tuymamak v.i. a deveni insensibil. tuymaykalîr adj. insensibil.

tuymaykalma s. insensibilitate; nesimtire.

tuyulaalgan adj. perceptibil. **tuyulaalmaz** *adj.* imperceptibil.

tuyulatan adj. perceptibil. tuyulgan adj. simțit; perceput; sesizat.

tuyulmagan adj. imperceptibil. tuyulmak v.i. a se simți; a se percepe.

tuyulmaykalîr adj. imperceptibil. tuyulmaytan adj. imperceptibil.

tuyulmaz adj. imperceptibil.

tuyulur adj. perceptibil.

tuyum I. adj. senzorial. II. s. senzație; percepere. // •tuyum óksízlígí (med.) anestezie.

tuyumğî adj. senzual.

tuyumğuluk s. senzualitate.

tuyumlî adj. senzațional.

tuyuw I. adj. senzorial. II. s. simţ. // •beş tuyuw cele cinci simţuri. •dad/tatma/tíl tuyuwî simțul gustului. •koklam/kokî tuyuwî simţul olfactiv; (anat.) simtul mirosului. •kórme tuyuwî văz. •kórme/kóz tuyuwî simtul văzului. •kulak/eşitme tuyuwî auzului. kúldúrúw tuyuwî man cu simțul umorului. •tiyme/tokînîm tuyuwî simțul tactil. •tuyuw uzalarî organele simtului.

tuyuwğî s. senzor.

tuyuwtîşî adj. extrasenzorial.

tuz s. sare (şi chim.). // •tuz atmak a presăra sare; a săra. // •dadî tuzî yok fără niciun gust. • tuz madení salină. •tuz oşagî ocnă. •tuz piyatî prețul sării.

tuzak s. cursă; capcană. // •tuzak kurmak a întinde o cursă.

tuzatuw s. sărare.

tuz-buz adj. praf și pulbere; scrum și cenuşă; distrus. // •tuz-buz bolmak a se face praf și pulbere; a se preface în scrum și cenușă.

tuzkabî s. solnită.

tuzkana s. salină.

tuzkanatedaviyí (med.) speleoterapie.

tuzlak I. adj. sărat. II. s. depozit de sare; sărărie.

Tuzlak s. (topon.) Tuzla (jud. Constanța).

tuzlama s. 1. sărare; sărat. 2. (aastron.) tuslama.

tuzlamak v.t. a săra; a pune sare.

tuzlangan *adj.* sărat.

tuzlî adj. 1. sărat. 2. (fig.) scump; piperat. // •tuzlî balîk peşte sărat. •tuzlî katîk iaurt cu sare. •tuzlî pişkot saleu. • tuzlî şorba ciorbă sărată.

tuzlîbalgam s. (med.) pecingine; eczemă.

tuzlîmadde adj. (chim.) salicilic.

tuzluk s. solniță.

tuzluluk s. salinitate.

tuzmaddesí s. (chim.) salicilat.

tuzsuz adj. nesărat; vulgar. // •tuzsuz ótmek pâine fără sare. bolsîn! yemek tuzsuz mâncarea să fie nesărată!;

tuzsuzluk s. vulgaritate.

tuztașî s. drob de sare.

túbúneotîrgan adi. sedimentar: sedimentat; precipitat; depus.

túbúneotîruw s. sedimentare.

túfek s. puşcă; armă. // •túfek memesí percutor.

túfeklí adj. cu puşcă; armat.

túfekşí s. puşcaş.

túğğar s. comerciant; negustor. // •gezúwğí túğğar negustor ambulant.

s. comercializare; negot; túğğarlîk negustorie.

túk s. 1. fulg; tulei; puf. 2. păr; perişor. // •túk deñíştírmek (d. animale, păsări) a-și schimba părul; ași schimba penele; a năpârli.

úkáan s. prăvălie; magazin. // •ayakkabî túkáanî magazin de túkáan încălțăminte. •balîk túkáanî pescărie. • kasap túkáanî măcelărie. •kokî túkáanî parfumerie.

• şeker/kenít/bombon túkáanî bombonerie. • şeşek túkáanî florărie. •sút-katîk túkáanî lactobar. •tamak/erzak túkáanî alimentară. •terî túkáanî pielărie. •túkáan ğamlîgî vitrină.

s. negustor; proprietar de túkáanğî prăvălie.

túkáanğîlîk s. negot; negustorie.

túkbîzbîzlaşmasî s. zbârlire.

túkdeñíştírgen *adj.* năpârlit.

túkdeňístírúw s. năpârlire.

túkengen adj. epuizat; consumat.

túkenmegen adj. neconsumat;

túkenmek v.i. a se sfârși; a se finaliza; a se epuiza; a se consuma. // •pítíp túkenmek a se consuma; a se termina

túkenmez *adj.* de nesecat; inepuizabil. túkenmezkalem s. pix.

túkenmiykalîr adj. inepuizabil: infinit; nesfârșit.

túketílgen adj. sfârşit; consumat.

túketílmegen adj. neconsumat; nesecat.

túketílmek v.i. a se termina; a se consuma

túketílmiykalgan adj. neconsumat; nesecat.

túketím s. (econ.) consum.

túketme s. consumare; terminare.

túketmek v.t. 1. a termina; a sfârși; a finaliza; a epuiza. 2. a consuma.

túketúwğí I. adj. exhaustiv. II. s. consumator.

túkleríbîzbîzlaşkan adj. zbârlit.

túklí - túrtúlgen túklí adj. pufos. túklí-pakra s. (bot.) colilie; părulzânelor (lat., Stipa pennata). túklí-palamut s. (bot.) stejar-pufos; steiărică (lat., Ouercus pubescens). túklí-selbe s. (bot.) şerlai (lat., Salvia aethiopis). túktógúw s. năpârlire. túktókken adj. năpârlit. v.i., v.t. a scuipa; a túkúrmek •túkúrúñúz! // expectora. scuipați!; túkúrşúk s. (fiziol.) salivă; flegmă; spută; expectorație; scuipat. •túkúrşúk bezlerí (anat.) glandele salivare. •túkúrşúk tabagî scuipătoare. túkúrsúklí adj. (fiziol.) salivar. túkúrsúksîbîrmasî s. salivatie. **túkúrtken** *adj.* expectorant. túkúrúw s. scuipare; expectorare. túl s. (text.) tul; maramă; voal; văl. túlbent s. 1. (text.) tifon. 2. turban. Túlbentşí s. (topon., localitate desființată, hidron., pârâu) ("Cei cu Turban") Dulbencea (jud. Tulcea). túlkí I. adj. (fig.) viclean; şiret. II. s. (zool.) vulpe (lat., Vulpes). //
•koraz man túlkí cocoşul şi vulpea. túlkúnúñ awlawî vânarea vulpii. **túlkí, ak**- s. (zool.) vulpe-argintie (lat., Vulpes fulva). túlkíkuyrugî, şayîr- s. (bot.) coadavulpii (lat., Alopecurus pratensis). túlkí-yúzúmí s. (bot.) dalac; boabavulpii (lat., Paris quadrifolia). túlkúlúk s. (fig.) viclenie; şiretenie. túlkúsí, fenek- s. (zool.) fenec; vulpea-deșertului (lat., Fennecus zerda).

túlkúsí, karsak- s. (zool.) vulpe-destepă; corsac (lat., corsac).

túm s., adj. tot; întreg.

túmden adv. din întreg. // •túmden ketírmek a deduce.

túmdenkelgen adj. dedus. túmdenkelme s. deducție.

túmel adj. universal.

túmellík s. universalitate.

túmen s. cârmă; timonă. // •túmen audamak a cârmi.

túmen I. num. (mong.) zece mii. II. s. (mil.) divizie.

túmenaydaw s. cârmire.

túmenğí s. (nav.) cârmaci; timonier. // •tekneníň túmenğísí (nav.) cârmaciul ambarcațiunii.

túmenğílík s. cârmire.

túmgebargan adj. (log.) inductiv. túmgebarma s. (log.) inducție.

túmgebarmak v.t. (log.) a induce.

túmğe s. (gram.) propoziție.

túmğeleme s. reîntregire. túmğelemek v.t. a reîntregi.

túmğelenmek v.i. a reîntregi.

túmkaya s. monolit.

túmlemek v.t. a completa; a întregi. túmlengen adj. completat; întregit.

túmlenmek v.i. a se completa; a se întregi.

túmleş s. (gram.) complement; obiect. **túmsek** s. ridicătură; moviliță; dâmb.

túmseşík s. tubercul.

túmtanîş s. plebiscit. // •túmtanîş hakkî referendum.

túmtaş s. monolit.

túm-túz adj. neted; plat.

tún s. 1. noapte; întuneric. 2. pădure.

túnbetí s. (geogr.) nord; miazănoapte. **túnis** s., adj. tunisian.

Túnisiye s. (topon.) Tunisia.

túnisiyelí s., adj. tunisian.

túnkúldegen adi. protestatar: cârcotaș; cârciogar.

túnkúldeme s. bombănit: trăncăneală; protest.

túnkúldemek v.i. a bombăni; a mormăi; a bodogăni; a trăncăni; a protesta.

tűnkúltí s. bombănit: trăncăneală: protest.

túnlúk s. 1. pâlnie. 2. coş de fum. 3. (geol.) coş vulcanic.

túp s. 1. fund; partea de jos a unui vas. 2. bază; rădăcină. 3. (geogr.) depresiune. // •ğerníñ túbúne geşmek a-i veni cuiva să intre în pământ. •túpke otîrmak a se depune; a se lăsa pe fundul vasului. // •deñízníñ túbúnde pe fundul mării. •tenğireniñ túbi fundul cratiței. •túp ğónelíșí (gram.) diateza activă.

túpek s. puşcă; armă. // •túpek atmak a trage cu pușca.

túpeklí adj. cu puşcă; armat.

túpekşí s. puşcaş.

túpe-túz adj. neted; plat.

túpkeotîrgan adj. sedimentar; sedimentat; precipitat; depus.

túpkeotîruw sedimentare: s. precipitare; depunere.

túpkoşanî s. cotor (la chitanțier).

túplem s. muc de țigară; chiștoc. túpnota s. (tipogr.) subsol.

túpsúz adj. fără fund.

túpşúk s. 1. (mil.) patul puştii. 2. muc de țigară; chiștoc.

s. specie; clasă; varietate; fel; túr sortiment.

túrbe s. monument funerar; mausoleu; piatră de mormânt.

túrdeş adj. omogen.

túrdeşlík s. (chim.) omogenitate.

túrew s. suflecare.

Túrkiye s. (topon.) Turcia. túrkí s. cântec (popular).

túrkmen s., adj. turkmen.

I. adv. în limba túrkmenğe turkmenă. II. s. (limba) turkmenă.

Túrkmenístan s. (topon.) Turkmenistan.

túrkmenístanlî s., adj. turkmen.

Túrkmen-kógerşíní S (orn.) porumbel cu spate cenușiu (lat., Columba eversmanni).

Túrkústan-şímşígesí s. (orn.) piţigoi (lat., Turkestan Parus bokharensis).

túrlendírílgen adi. modificat; denaturat; schimbat.

túrlendírme s. denaturare:

modificare; schimbare.

túrlendírmek v.t. a schimba în ...; a transforma în... (și mat.). •tuwasîn túrlendírmek denatura.

s. neschimbare: túrlendírmeme mentinere.

túrlendírmemek v.t. a nu schimba; a mentine.

túrlenetan adj. schimbător; variabil. túrlenetanlîk s. variabilitate.

túrlengen adj. transformat; incert; instabil; schimbat; variat; inconstant; schimbător.

túrlenír adi. variabil; instabil; inconstant; schimbător.

túrlenme s. schimbare; transformare; modificare; variație; schimb; instabilitate; întorsătură.

túrlenmegen adj. irevocabil; neschimbat; invariabil.

túrlenmek v.i. a se schimba în...; a se transforma în...;

túrlenmeme s. constanță; invariabilitate.

túrlenmemek v.i. a se menține.

túrlenmez adj. neschimbat; invariabil; fix; constant. // •heş tűrlenmez mereu acelaşi; constant; statornic. •tűrlenmez neğîlík (mat.) (mat.) constantă.

túrlenmezlík s. invariabilitate.

túrlenmiykalgan adj. neschimbat; mentinut.

túrlenmiykalîr adj. constant; fix; invariabil; neschimbat; permanent.

túrlenmivkalma constantă; s. invariabilitate.

túrlenúw incertitudine: s. metamorfoză.

túrlenúwğúlúk s. (biol.) mutație. túrlí I. adj. felurit; diferit; variat; divers. II. s. 1. fel; mod. 2. soi; varietate. // •başka/obír túrlí altfel. •envayiy túrlí felurit; diferit; variat. •her túrlí de orice fel. •ne túrlí? în ce fel?; în ce chip?; cum?; •o kíşí hakkînda túrlí kaberler ğúre în legătură cu omul acela circulă felurite zvonuri. yemekler • túrlí diferite mâncăruri. •túrlí zewuklar varieteu; varietăți.

túrlí-renklí adj. pitoresc.

túrlísîzga tipografie. s. •túrlísîzga/basîm sanatî artă tipografică.

túrlísîzgağî s. tipograf.

túrlísîzgağîlîk I. adj. tipografic. II. s. tipografie.

túrlísîzgalî adj. tipografic.

túrlí-túrlí adj. fel de fel. // •túrlítúrlí bakşîşlar ázírledíler au pregătit fel de fel de cadouri.

túrme s. suflecare.

túrmek v.t. a sufleca.

túrpí s. (tehn.) pilă; rașchetă.

túrpúleme s. pilire; ascuțire;

rașchetare. túrpúlemek v.t. a pili; a ascuți; a rașcheta.

túrpúlengen adj. pilit; ascuțit; raschetat.

túrpúlenmek v.i. a se pili; a se ascuți; a se rascheta.

túrpúlí adj. pilit; ascuțit; rașchetat.

túrtek adj. care împunge.

túrtelgen adj. 1. împuns; îmboldit; înghiontit; înțepat; bușit. 2. excitat; impulsionat.

túrtelmek v.i. 1. a fi împuns; a fi îmboldit; a fi înghiontit; a fi înțepat; a fi buşit. **2.** a fi excitat; a fi impulsionat.

túrteme s. 1. împungere; îmboldire; înghiontire; înțepare; buşire. 2. excitare; excitație; impulsionare; impuls.

túrtemek v.t. **1.** a împunge; a se îmboldi; a înghionti; a înțepa; a buși. 2. a excita; a impulsiona. // •aseletten túrttí a înghiontit intentionat.

túrtken-pakra s. (bot.) alfa (lat., Stipa tenacissima).

túrtmek v.t. 1. a împunge; a se îmboldi; a înghionti; a înțepa; a buși. 2. a excita; a impulsiona.

túrtúlgen adj. 1. excitat; impulsionat. 2. împuns; îmboldit; înghiontit; înțepat; bușit.

túrtúlmek v.i. 1. a fi excitat; a fi impulsionat. 2. a fi împuns; a fi îmboldit; a fi înghiontit; a fi înțepat; a fi busit.

túrtúşmek v.i. (recipr.) a se împunge; a se îmboldi; a se înghionti; a se înțepa; a se buși. // •túrtúșúp oynaşmak a se hârjoni.

s. 1. excitare; impulsionare; impuls. 2. împungere; îmboldire; înghiontire; întepare; busire.

túrtúwğí adj. excitant; stimulant. túrúk I. adj. turcesc. II. s. 1. turc. 2.

túrúk, yess., adj. (ist.) etrusc; crimean; membru al uniunii celor nouă eșarfe de mătase.

túrúkiyat s. turcologie.

túrúklí adj. cu mătase; mătăsos.

túrúklúkbílímğísí s. turcolog.

túrúklúkbílímí s. turcologie.

túrúkoloğiya s. turcologie.

túrúkoloğiyağî s. turcolog. túrúkolok s. turcolog.

túrúkşe I. adv. turceşte; în limba turcă. **II.** s. (limba) turcă.

túrúkşí s. lucrător sau vînzător de mătase; mătăsar; sericicultor.

Túrúk-şímşígesí s. (orn.) piţigoi de livadă (lat., Parus lugubris; Poecile lugubris).

túrúkşúlúk s. fabrică de mătăsuri; magazin de mătăsuri; mătăsărie; sericicultură.

túrúk-salebí s. (bot.) salep-turcesc; poroinic-turcesc; untul-vacii-turcesc (lat., Orchis mascula).

túrúktiy adj. ca mătasea; mătăsos.

túrúlgen adj. suflecat.

túrúlmek v.i. a se sufleca.

tús s. culoare; pigment. // •túsí birem nici urmă; nici țipenie. túsberúw s. pigmentare.

túsíketken adj. decolorat; gălbejit; ofilit; palid; veșted; veștejit.

túsíketmesí s. decolorare; gălbejire; ofilire; pălire; veștejire.

túslí adj. colorat; pigmentat.

túslúk s. colorare; pigmentație.

tússúz adj. 1. incolor; depigmentat. 2. (fig.) palid; şters.

tússúzlúk s. paloare; decolorare; depigmentare.

tús-șîray s. chipul și culoarea feței; fizionomie.

túş s. vis. // •túş kórmek a visa; a se iluziona. // •hoş túşler! vise plăcute!; •sen túşúme kelgen ${\it kişisiñ}$ tu eşti persoana pe care am •túşlerímníñ visat-o. apakayîsîñ/erkegísíñ femeia/bărbatul viselor mele.

túșebermek v.i. a cădea repetitiv; a recădea.

túşeberúw s. cădere repetitivă; recădere.

túşerge s. 1. tabără; campament; camping. 2. cantonament. 3. lagăr. // •asker túșergesí (mil.) tabără militară. ∙kaplîğa túșergesí statiune balneară.

túşergeaşkan adj. cantonat.

túşergeaşuw s. cantonare.

túșeturma s. cădere repetitivă; recădere.

túșeturmak v.i. a cădea repetitiv; a recădea.

túşeyazmak v.i. a fi pe punctul de a cădea; a se împiedica.

adj. redus; coborâtor; micşorat. // •túşken sîzîk (mat.) linie verticală.

túşkórer s., adj. visător; vizionar.

túşkórgen s. utopist.

túşkórúw s. utopie. túskórúwğí s. utopist.

túşkórúwğúlúk s. utopie.

túşkún adj. 1. decăzut; declasat. 2. sărac; sărman; biet. 3. ahtiat; pasionat. // •apakay túşkúní crai; curtezan.

túşkúnlúk s. 1. decădere; declasare. 2. sărăcie; mizerie. 3. pasiune; ahtiere.

túsme s. descreștere; reducere; diminuare; scădere; coborâre.
• paranîñ kîymetí túşme kîymetí túşmesí inflatie.

túşmek A. v.i. 1. a cădea; a se prăvăli. 2. a scădea; a descrește; a se diminua. 3. (fig.) a decădea; a apune. 4. (fig.) a se nimeri; a se potrivi. 5. a-i reveni; a i se repartiza. 6. a apărea; a se ivi. 7. a coborî. 8. a sparge; a jefui; a prăda. B. v.m. (precedat de forma simplă a ger. redupl. în -y/-a/-e) a se produce în mod vizibil; a se înfăptui în mod vizibil; a avea loc în mod vizibil. // •akşam túşmek a se însera. •aldga túşmek a o lua înainte; a călăuzi; а •arkasîna/peşíne túşmek a lua urma cuiva; a fi pe urmele cuiva; a-l urmări. •așaga túșmek a se da а coborî. •awuzlarga/tíllerge túşmek a intra în gura lumii. •ayaz túşmek a se lăsa gerul. • ayga túşmek a aseleniza. •azkanlî túsmek (med.) a se anemia. •başîna túşmek a cădea pe capul cuiva; a i se întâmpla; a păți. •belaga túşmek a păți; a da de necaz; a se nenoroci. •daláletke túşmek a devia; a se abate (de la). •dórt ayak ústí túşmek a cădea în picioare. •etten túşmek a pierde din greutate; a slăbi. •ğemiyetten túşmek a retrograda. •ğîltîrîm túşmek a trăsni; a fulgera. • ğolga túşmek a porni la drum constrâns de împrejurări. •góñílí túşmek a i se strânge inima; a se posomorî; a se întrista. •góñílíne túşmek a-i cădea cu drag; a-i cădea la inimă; a-l îndrăgi. • ğúregine kurt túşmek a i se vârî un vierme la inimă; a fi chinuit de griji. •iktidardan túşmek a cădea de la putere (pol.). íşíne kurt túşmek a cădea la îndoială. •itibardan túşmek a fi desconsiderat; a se discredita; a se

•kapkanga/kabawga/tuzakka túşmek a cădea în cursă. •kîrt túsmek a cădea closcă. •kîymetinden túşmek a pierde din valoare; a se deprecia; a se •kolga-ayakka devaloriza. túşmek a cădea la picioarele cuiva; a implora. • kolîna túşmek a ajunge la mâna cuiva; a-i cădea în labă. •kózden túşmek a cădea în dizgrație; a pierde încrederea cuiva. • kózí túşmek a-i cădea ochii pe...; pune ochii pe...; •kurban victimă. túşmek cădea a • kuwattan túsmek a fi stors de puteri; a slăbi; a se epuiza; a cădea de la putere. •motlîktan túşmek a se demoda. •oşagîna túşmek a bate la ușa cuiva; a-i cere ajutorul. **túşmek** a-i ruhtan scădea

moralul; a se demoraliza. •șáșí túşmek a-i cădea părul. •şáşíne ak túşmek a-i albi părul; a încărunți. •sîrasî túşmek a-i veni rândul. •sokakka túşmek a cădea în desfrâu; a face trotuarul. •şúphege túşmek a suspecta. •suwga túşmek a cădea în apă; a intra la apă; a se duce pe apa sâmbetei. •suwuk ğiligine túşmek a-i intra frigul în oase. •takattan/meğaldan túşmek a nu-l mai ține puterile. •tereddútke túşmek a ezita; a şovăi; a se îndoi. •tezatka túşmek a se contrazice. •tílge-tíşke túşmek a intra în gura lumii; a ajunge să fie bârfit. • tízge túşmek a cădea în genunchi; a îngenunchea •tóşekke/kasta túşmek a cădea bolnav la pat. •ústúne túşmek a prinde pe cineva asupra faptului; a-l surprinde; a tăbărî asupra...; •ústúne túşmek a-i reveni; a i se cădea; a i se cuveni (d. sarcini, bunuri materiale sau spirituale). •uygun túşmek a fi corespunzător; a se potrivi. •vuğuttan túşmek a se pipernici; a slăbi. •yañgîşka túşmek a cădea în păcat; a săvârși o faptă regretabilă; a greși. •zorga túşmek a da de greu; a da de necaz; a da de bucluc. // •attan túşmiymen nu cobor de pe cal. •garada bízím aldîmîzga túșseñíz! vă rugăm să ne așteptați la gară!; •karaga túşiyík mí? să coborâm pe uscat?; •kîraw túştí a căzut brumă. •sak bol, túșersíñ! ia seama să nu cazi!; •túșe bilirmiz mi? se poate coborî?; túştekórílgen adj. utopic.

túştiy adj. ca un vis. túşúk I. adj. 1. căzut; prăvălit; lăsat în jos. 2. scăzut; micșorat; diminuat. 3. (d. voce și sunete muzicale) scăzut; diminuat. II. s. avorton. // •túşúk
iktimal puţin probabil. •túşúk kan

kerílímí/kergínlígí/baskîsî (med.) hipotensiune. yakşîlîk calitate inferioară.

túşúklúk s. 1. cădere; prăvălire; coborâre. **2.** scădere; micşorare; diminuare. **3.** (d. cuvinte) greșeală; necorectitudine. 4. (geogr.) depresiune.

túşúlmek v.i. a se coborî.

túşúm s., adj. (gram.) acuzativ. // •túşúm ğónelíşí (gram.) diateza pasivă. • túşúm kelíşí (gram.) cazul

túşúndúrmek v.t. 1. a determina să gândească. **2.** a pune pe gânduri.

túşúne-túşúne adv. constient; deliberat.

s. 1. gândire; cugetare; meditare. 2. idee; opinie. 3. intenție; gând; scop. 4. gând; imaginație; fantezie. // •túşúnğege dalmak a cădea pe gânduri. •túşúnğelerge dalmak/ketmek a-l fura gândurile. • túşúnğesín deñíştírmek a se răzgândi; a-şi schimba opinia. // •ğenábíñíz men bír túşúnğede tuwulman nu sunt de aceeași părere cu dumneavoastră. •genel túşúnğeler considerații generale. • túşúnğege dalgan cufundat în gânduri.

túşúnğeaşîklamasî s. exprimarea opiniei; pronunțare.

túşúnğebír adj. unanim.

túşúnğebírlík s. unanimitate; unison. túşúnğedeñíştírmesí s. răzgândire.

túşúnğeğí s. ideolog.

túşúnğeğílík I. adj. ideologic. II. s. ideologie.

túşúnğelí adj. 1. gânditor; **uşungeli** adj. **1.** ganditor; îngândurat; meditativ. **2.** prudent; circumspect. 3. cumpătat; rezervat.

túşúnğelík s. îngândurare; meditație. túşúnğelí-túşúnğelí adv. gânditor; îngândurat; meditativ.

túşúnğesínaşîklangan adj. crea şi-a exprimat părerea; care s-a pronunțat. adj. túşúnğesíz necumpătat;

imprudent.

túşúnğesízlík s. 1. imprudență; lipsă de precauție. 2. necumpătare.

túsúnme s. gândire; cugetare; reflectie.

túşúnmeden adv. nechibzuit; nesăbuit; necontrolat.

túşúnmegen adj. nechibzuit:

nesăbuit; necontrolat. túşúnmek v.i. 1. a gândi; a cugeta; a

medita; a reflecta. 2. (fig.) a plănui; a intenționa; a proiecta. // •deren túşúnmek a chibzui adânc; a medita. •kara-kara túşúnmek a-și face gânduri negre; a vedea totul în negru; a se frământa. • túşúnúp kalmak a cădea pe gânduri.túşúnúp taşînmak a-şi frământa mințile; a-și bate capul; a chibzui. • túşúnúp turmak a sta pe gânduri; a chibzui. •yamanyaman túşúnmek a-şi face gânduri. // •baştan túşúnúp etúw premeditare. • kím túşúnúr edí? cine s-ar fi gândit?: •mínawday bolağagîna kím túşúndí? cine s-a gândit că se va întâmpla aşa?; •o sáde nepísín túşúne el se gândește numai la propriul beneficiu.

túşúnmeme s. nesocotință; nesăbuință; neseriozitate; ușurință.

túşúnúlgen adj. prevăzut; intenționat;

túşúnúlmegen adj. neprevăzut.

túşúnúp adv. bine gândit; bine socotit; intenționat; voit.

túşúnúp-taşînma gândire; s. meditatie; reflecție; chibzuire; cumpănire.

túşúnúp-turgan adi. ezitant; şovăielnic; şovăitor.

túşúnúp-turuw s. ezitare; şovăială; șovăire; cumpănire.

túşúnúr s. gânditor; cugetător.

túşúnúw s. gândire; reflecție. túşúnúwğí I. adj. meditativ; gânditor. II. s. gânditor; cugetător.

túşúp-kelgen adj. sosit neașteptate; picat; apărut.

túşúp-kelúw s. sosire neașteptată; apariție.

túşúrme s. 1. (d. prețuri) rabat. 2. dărâmare; doborâre.

túşúrmek v.t. 1. a rostogoli; a prăvăli. 2. a doborî; a dărâma; a scăpa jos. 3. a scădea; a reduce; a micșora. // •alşak túşúrmek a înjosi; a disprețui; a umili; a jigni; a ofensa. túşúrmek a avorta. • bala •hayretke túsúrmek a uimi; a ului. •iktidardan túşúrmek a doborî (pol.).de la putere itibardan túşúrmek desconsidera; a discredita; a înjosi. •kapkanga/kabawga/tuzakka

túşúrmek a prinde în cursă. túşúrmek • kîymetten deprecia; a devaloriza. • kuwattan túşúrmek a stoarce de puteri; a slăbi; a epuiza; a doborî de la putere. •mertebesínden túşúrmek a descalifica •múnasebetín túşúrmek a da prilej; a ocaziona. píşíríp túşúrmek a găti mâncare.
 piyat túşúrmek a găti reduce prețul; a ieftini. •sîrasîn koldan túşúrmemek a nu scăpa ocazia. •takîttan túşúrmek a detrona.

túşúrtmek v.t. 1. a scădea; a reduce; a micsora. 2. a rostogoli; a prăvăli. 3. a doborî; a dărâma; a scăpa jos.

túşúrúlgen adj. dărâmat; doborât; •mertebesinden coborât. // túşúrúlgen descalificat.

túşúrúlmek v.i. a se scădea; a se reduce; a se micşora; a se coborî. túşúrúw s. dărâmare; doborâre.

túşúş s. (geogr.) pantă; povârniș; versant; coastă.

túşúşlí adj. în pantă.

túşúşlí-yokîşlî adj. cu povârnişuri; accidentat.

túşúw s. decădere; declin.

tússúz-kaya-karlîgaşî palid lăstun de stâncă (lat.. Ptyonoprogne obsoleta).

tútegen s. fumegător.

tútek s. gât de ceainic; gât de ulcior.

tútemek v.i. a fumega; a scoate fum. tútew s. fum; ceață; pâclă; negură. tútewdiy adj. vaporos.

tútken adj. rezistent; trainic.

tútme trăinicie; rezistență; s. împotrivire.

tútmegen adj. nerezistent; perisabil; fragil.

tútmek v.i. a rezista; a dura; a fi suficient.

tútún (bot.) tutun s. Nicotiana tabacum). // •tútún işmek a bea tutun; a fuma. • tútúnní bîrakmak a se lăsa de fumat. // $\bullet ela$ tútún tutun superior. •lúle tútúní tutun de pipă. •tútún kutugî tabacheră.

tútún, kanatlî- s. (bot.) regina-nopții; tutunaș (lat., Nicotiana alata).

tútúngekarşî adj. antitabac.

tútúnğí s. tutungiu.

túweregí adj. aproximativ.

túweregínde adv. aproximativ; cu aproximație; circa; cam.

túwerek I. adj. rotund; circular; sferic. II. s. (mat.) cerc. // •mor túwerek cearcăn.

túwerekkaytîm s. jubileu.

túwerekkaytîmlî adj. jubiliar.

túwerek-kurt s. (ent.) ascarid; limbric (lat., Ascaris lumbricoides).

túwerekliy adv. 1. de jur împrejur; circular; sferic. 2. aproximativ; cu aproximație; circa; cam. •túwerekliy aylandîrmak roti: a învârti.

túwereklí adj. rotund; circular; sferic. túwerekse adv. aproximativ; cu aproximație; circa; cam.

túy s. 1. păr; perișor. 2. fulg; tulei; puf. // •túk tókmek (d. animale, păsări) a-și lepăda părul; a-și lepăda penele; a năpârli. // •túy sîklet (sport) categoria pană.

túydiy *adj.* uşor ca fulgul.

túye s. (zool.) cămilă; dromader (lat., Camelus dromedarius).

túyeğí s. crescător de cămile.

túyekuşî s. (orn.) struţ (lat., Struthio camelus).

túyekuşî, eme- s. (orn.) struţ emu Dromiceius (lat.. novaehollandiae).

túylerípîrpîzlaşkan adj. zbârlit.

túylí *adj.* pufos; păros.

túylí-adaşayî s. (bot.) şerlai (lat., Salvia aethiopis).

túylí-ğalba s. (bot.) lumânare; lumânărică; corovatic (lat., Verbascum phlomoides).

túylí-meşe s. (bot.) stejar-pufos; stejărică (lat., Quercus pubescens).

túylí-sîyîrkuyrugî s. (bot.) lumânare; lumânărică; corovatic (lat., Verbascum phlomoides)

úyme s. **1.** nasture. **2.** (tehn.) întrerupător; buton. **3.** (unitate de túvme măsură) țol. // •defterkana túymesí piuneză. •kol túymesí buton de manșetă.

túymeílígí s. butonieră; cheotoare.

túymek v.t. 1. a înnoda; a face nod. 2. a bate; a lovi. // •kaş túymek a încrunta sprâncenele; a strânge din sprâncene. • kuyrugun túymek ași face coada colac; a pune coada pe spinare; a pleca pe furis; a o sterge lăsând lucrurile nerezolvate; a se sustrage de la ceva.

túymeleme s. încheiere cu nasturi. **túymelemek** v.t. a încheia cu nasturi. túymelengen adj. încheiat cu nasturi.

túymelenmek v.i. a se încheia cu nasturi.

túymelí adj. 1. cu nasturi. 2. (tehn.) cu butoane.

túvmúsúk s. mănunchi înnodat; legătură înnodată.

túypîrpîzlaşmasî s. zbârlire.

gâfâind; túyúle-túyúle adv. înecându-se; sufocându-se.

túyúlgen adj. 1. înnodat. 2. care gâfâie; înecat; sufocat. 3. bătut; lovit.

túyúlme s. 1. înnodare; prindere cu nod. 2. gâfâială; sufocare; înecare; asfixiere; înăbuşire; copleşire. batere; lovire.

túyúlmek v.i. 1. a se înnoda; a se prinde cu nod. 2. a gâfâi; a se sufoca; a se îneca; a se asfixia; a se înăbuși; a fi copleșit. 3. a se bate; a se lovi.

túyúltken adi. sufocant: înecător: asfixiant; înăbuşitor; copleşitor.

túyúltmek v.t. a sufoca; a îneca; a asfixia; a înăbuși; a copleși.

túyúm s. 1. nod. 2. balama; ţâţână.

túyúmleme s. înnodare; înnădire. túyúmlemek v.t. a înnoda; a face nod.

túyúmlengen *adj.* înnădit; înnodat. **túyúmlenmek** v.i. a se înnoda; a se

prinde cu nod. túyúmlí adj. cu noduri; înnodat; noduros.

s. (bot.) limba-mării; túvúmotî limbuşoară; iberis (lat., Iberis umbellata).

túyúmotî, şeşeklí- s. (bot.) limba-(lat., lilicele mării; semperflorens).

túyúrşúk s. 1. ghem; ghemotoc;

cocoloş; boţ. 2. glob; globulă.

túyúrşúklí *adj.* globular.

túyúş s. (med.) dispnee.

gâfâind; túyúşe-túyúşe adv. sufocându-se; înecându-se.

túyúşken adj. care gâfâie; sufocat; care se îneacă; cu dispnee; asfixiat; înăbuşit; copleşit.

túyúşme s. gâfâială; sufocare; înecare; asfixiere; înăbuşire; copleşire.

túyúşmek v.i. 1. a gâfâi; a se sufoca; a se îneca; a se asfixia; a se înăbuşi; a fi copleşit. 2. a se bate; a se lovi.

túyúştúrmek *v.t.* a sufoca; a îneca; a asfixia; a înăbuşi; a copleşi.

túyúştúrúwğí *adj.* sufocant; înecător; asfixiant; înăbuşitor; copleşitor.

túyúşúk adj. care gâlâie; sufocat; care se îneacă; cu dispnee; asfixiat; înăbuşit; copleşit.

túz adj. neted; plat; drept; întins. // •túz turmak a se ține drepț; a lua poziția de drepți. // •túz eteklík fustă dreaptă. •túz ğoldan uzaklaşkan aberant. •túz ğoldan uzaklaşma aberație. •túz kelpedín patent. •túz tabak farfurie întinsă.

túzakkan adj. cursiv; fluent.

túzakma s. cursivitate; fluență.

túzbuğak s. (mat.) dreptunghi.

túzbuğaklî adj. (mat.) dreptunghiular. **túzdórtkenar** s. (mat.) dreptunghi.

túzdórtkenarlí adj. (mat.) dreptunghiular.

túzdórtkeň s. (mat.) dreptunghi.

túzdórtkeñlí adj. (mat.) dreptunghiular.

túze s. justiție.

túzel adj. juridic; judiciar.

túzelealgan *adj.* corigibil; remediabil; curabil; reformabil.

túzelealîr *adj.* corigibil; remediabil; curabil; reformabil.

túzelealmaz *adj.* iremediabil; ireparabil; incorigibil; nereformabil.

túzelgen adj. redresat; potrivit; îndreptat; corectat; corijat; reglementat.

túzelír *adj.* corigibil; remediabil; curabil; reformabil.

túzelmegen adj. iremediabil; ireparabil; incorigibil; nereformabil; nereformat.

túzelmek *v.i.* a se îndrepta; a se corecta; a se corija.

túzelmez *adj.* iremediabil; ireparabil; incorigibil; nereformabil.

túzelmiykalîr *adj.* iremediabil; ireparabil; incorigibil; nereformabil.

túzelúw s. redresare; potrivire; îndreptare; corectare; corijare.

túzem s. regulă; rânduială.

túzen s. rost; ordine.

túzenlemek v.t. a reorganiza.

túzetílealgan adj. reglabil.

túzetílgen *adj.* **1.** îndreptat; corectat; corijat. **2.** aranjat; ticluit.

túzetílmek v.i. 1. a fi îndreptat; a fi corectat; a fi corijat. 2. a fi aranjat; a fi ticluit

túzetken adj. reglementar; îndreptar.
túzetme s. 1. îndreptare; corectare;
corijare; reglementare. 2. aranjare;
ticluire. // •trafikníñ túzetmesí
reglementarea circulatiei.

túzetmek v.t. 1. a îndrepta; a corecta; a corija; a reglementa. 2. a aranja; a ticlui. // •ara túzetmek a împăca; a media.

túzetmelík s. ghid; îndreptar.

túzetmesíz adj. 1. neorânduit; dezordonat; dezorganizat. 2. (muz.) dezacordat.

túzetmesízlík s. 1. dezorganizare; dezordine; neorânduială. 2. (muz.) dezacordare.

túzetmeteker s. (tehn.) volantă.

túzetúw s. 1. sistem; ordine;

organizare; orânduială. 2. dispunere; aranjare; reglementare. 3. (mil.) dispozitiv. 4. corijare; corectare; îndreptare; revizie; revizuire. // •túzetúw yapmak a sistematiza. // •túzetúw vesikasî act normativ.

túzetúwğí s. revizor; revizionist; corector; organizator.

túzetúwğúlúk s. revizionism.

túzetúwlí adj. 1. ordonat; aranjat; organizat. 2. armonios. 3. îndreptat; corectat; corijat.

túzetúwsúz adj. 1. dezordonat; dezorganizat. 2. (muz.) dezacordat.

túzetúwsúzlúk s. 1. dezordine; dezorganizare. 2. (muz.) dezacordare.

túzetúwteker s. (fiz.) volantă.

túzetúwyapîlmagan adj. nesistematizat.

s.

túzetúwyapîlmama nesistematizare.

túzew s. nivel; grad.

túzgí s. normă; regulă.

túzgún I. adj. 1. neted; plat; drept. 2.
 (d. scriere, d. cuvinte) corect. 3.
 aranjat; ordonat. 4. (mat.) regulat. II.
 s. fard.

túzkaálp(lí) adj. cinstit; onest; franc.
túzkaálplík s. cinste; onestitate;
francheţe.

túzkademe s. palier.

túzkenar s. (geom.) catetă.

túzlem s. (mat.) plan. // •túzlem hendesesí (mat.) geometrie plană.

túzlemek v.t. a nivela; a netezi.

túzlemkúre s. planisferă.

túzme s. **1.** ordonare; aranjare. **2.** falsificare.

túzmeğí s. falsificator.

túzmeğílík s. falsificare; contrafacere. túzmek v.t. 1. a aranja; a orândui. 2. (fig.) a crea; a face. 3. (fig.) a ticlui; a pune la cale. 4. (lit.) a compune; a scrie. // •nevale túzmek a pune masa.

túzmiydan s. palier.

túzrenklí adj. uni; unicolor. // •túzrenklí mensuğat (text.) stofă uni.

túzúk s. (jur.) statut; regulament.

túzúklí adj. (jur.) statutar; regulamentar.

túzyazuw s. proză.

túzyazuwğî s. prozator.

túzyuwar s. planiglob. //
•túzyuwar kartasî mapamond.
tukan s. (orn.) tucan (lat.,

Ramphastos toco).

tukan, oyalî-tumşuklî- s. (orn.)

tucan cu cioc scobit (lat...

tucan cu cioc scobit (lat., Ramphastos vitellinus).
tulabdalotî s. (bot.) tulichină; cleiță;

piperul-lupului (lat., Daphne mezereum).

tulapakayotî s. (bot.) brusture; lipan (lat., Arctium lappa).

tultokîmağî, ak-kanatlî- s. (orn.) pasăre-episcop cu aripi albe (lat., Euplectes albonotatus).

tultokîmağî, ateş-mañlaylî- s. (om.) pasăre-episcop cu frunte de foc (lat., Euplectes diadematus).

tultokîmağî, kara-kanatlî- s. (orn.) pasăre-episcop cu aripi negre (lat., Euplectes hordeaceus).

tultokîmağî, kîzîl- s. (om.) pasăreepiscop roşie (lat., Euplectes orix).

tultokîmağî, uzun-kuyruklî- s. (orn.) pasăre-episcop cu coadă lungă (lat., Euplectes progne).

tuman-erík s. (bot.) prun (lat., Prunus domestica).

tumbuyuk, ak- s. (bot.) nufăr-alb; nenufar-alb (lat., Nymphaea alba).

tumbuyuk, sarî- s. (bot.) nufărgalben; nenufar-galben (lat., Nuphar lutea).

turaklaw s. **1.** oprire; întrerupere. **2.** staționare.

turgunlaștîruw s. oprire; curmare; sistare; stopare; inhibare; inhibiție; imobilizare.

turna s. (orn.) cocor mare (lat., Grus grus; Grus cinerea).

turna, ak- s. (orn.) cocor alb; cocor siberian (lat., Grus leucogeranus).

turna, kîzîl-başlî- s. (om.) cocor cu ceafă roșie (lat., Grus antigone).

turna, ótken- s. (orn.) cocor american (lat., Grus americana).

turna, tajlî-boz- s. (om.) cocor cenuşiu cu coroană; cocor african (lat., Balearica regulorum).

(lat., Balearica regulorum).

turna, tajlî-kara- s. (om.) cocor
negru cu coroană (lat., Balearica
pavonina).

turnaayagî s. (bot.) piciorul-cocoşului (lat., Ranunculus acris).

turnaayagî, bataklîk- s. (bot.) boglar (lat., Ranunculus sceleratus).

turnaayagî, taze- s. (bot.) floare-deleac; piciorul-cocoșului târâtor (lat., Ranunculus repens).

turnasî, Kanada- s. (om.) cocor canadian (lat., Grus canadensis). turnasî, kelín- s. (om.) cocor mic (lat., Anthropoides virgo; Grus virgo).

turșulașuw s. murare; acrire.

turşuluk-búber s. (bot.) gogoşar (lat., Capsicum annuum).

turșuluk-domatis s. (bot.) roșie; pătlăgea-roșie; tomată; gogonea (lat., Lycopersicum esculentum; Solanum lycopersicum).

turubî, bayîr- s. (bot.) hrean (lat., Armoracia lapathifolia; Armoracia rusticana; Cochlearia armoracia).

turumtay s. (orn.) șoim cu gât roșu (lat., Falco chicquera).

turunş s. (bot.) naramz; portocal-amar (lat., Citrus bigaradia).

turup s. (bot.) ridiche roșie (lat., Raphanus sativus).

turup, aşşî- s. (bot.) hrean (lat., Armoracia lapathifolia; Armoracia rusticana; Cochlearia armoracia).

turup, ğîr- s. (bot.) ridiche-sălbatică (lat., Raphanus raphanistrum).

turupșa s. (bot.) cuișoriță (lat., Holosteum umbellatum).

turuşuw s. **1.** dezbatere; discutare; deliberare. **2.** (jur.) audiere.

turuw s. stop; încetare; aşteptare.

tut s. (bot.) dud; agud (lat., Morus). tutaștîruw s. aprindere; incendiere.

tutawuyuw s. înşfăcare.

tutturuw s. **1.** prindere; fixare. **2.** gaică.

tutuklaw s. reţinere; prindere; arestare.

tutuluw s. 1. prindere; reținere; arestare. 2. (astr.) eclipsă. 3. (fig.) îndrăgostire; amorezare. 4. (med.) înțepenire; anchilozare; amorțire; amorțeală. 5. presupunere; prezumție; supoziție; ipoteză; considerare.

tutunuw s. 1. prindere; agățare. 2.

menținere; rămânere.

tuwaruw s. deshămare.

tuygulanuw s. impresionare.

tuz-hoztorgayî s. (nm.) cic

tuz-boztorgayî s. (om.) ciocârlie asiatică; ciocârlie de sărătură (lat., Calandrella cheleensis).

tuzlaw s. 1. sărare; sărat. 2. (gastron.) tuslama.

tuzlîbalgamotî s. (bot.) suliman; gubănaș (lat., Ajuga genevensis). tuzlîbalgamotî, dak- s. (bot.) vineriță; lavrentină (lat., Ajuga reptans).

U

ubudiy s. sclav; rob. ubudiyet s. sclavie; robie. ubudiyetşî adj. sclavagist. **ubur-subur** *adv.* fremătând; palpitând; agitându-se. uf interj. of!; uf!; ufak adj. mic; mărunt. ufaklîk s. 1. mărunțiș; bani mărunți. 2. (iht.) baboi; fâță; plevușcă. ufak-siyenek s. (iht.) sardeluță; sprot (lat., Sprattus phalericus). sprattus ufak-tefek s. mărunțișuri; multe și mărunte; chițibușuri. ufkiy adj. (mat.) orizontal. // •ufkiy ğerge (mat.) orizontală. • ufkiy sîzîk (mat.) linie orizontală. ufuk s. orizont: zare. **ufuldagan** *adj.* care oftează. **ufuldamak** v.i. a ofta. ufuldatmak v.t. a determina să ofteze. ufuldaw s. oftat. ufunet s. 1. duhoare; putoare; miros urât. 2. (med.) inflamație. ufunetlengen adj. (med.) inflamat. ufunetlenme s. inflamare. ufunetlenmek v.i. (med.) a se inflama. ufunetlí adj. (med.) inflamat. **Uganda** s. (topon.) Uganda. ugandalî s., adj. ugandez. uğa s. (anat.) coccis; noadă. **uğube** s. **1.** curiozitate; raritate; ciudățenie. **2.** pocitanie; monstru. uğubeleşken adj. pocit; sluţit. uğubeleşmek v.i. a fi pocit; a fi sluţit. uğubeleştírme s. pocire; sluțire. uğubeleştírmek v.t. a poci; a sluți. uğubelí adj. pocit; sluțit. ğuz adj. ieftin. // •uğuz atlatmak/kutulmak a scăpa uğuz socoteală cu prețul; a face banii dați; a ieşi ieftin. // •taa uğuzî yok mî? nu aveți ceva mai ieftin?; •uğuz bílezík brățară ieftină. uğuzlaskan adj. ieftinit. •uğuzlaşkan mallar (com.) solduri. uğuzlaşma s. ieftinire. uğuzlaşmak v.i. a se ieftini. uğuzlatmak v.t. a ieftini; a reduce preturile. uğuzluk s. ieftinire. ujin s. femeie. **ukaláa** s., adj. pedant. ukaláalîk s. pedanterie. ukrayin s., adj. ucrainean. ukrayinğe I. adv. în limba ucraineană. II. s. (limba) ucraineană. Ukrayna s. (topon.) Ucraina. ukraynalî s., adj. ucrainean. ul s. fiu; fecior; băiat. // •torînnîñ

capricornului. 3. mesager; curier. II. s., adj. valah; vlah. **Ulak-Kóy** s. (topon.) ("Satul Iezilor") Vlahii (jud. Constanța). ulam s. 1. grup; grupare. 2. (fil.) categorie; tagmă. // •tílsîzgasî (gram.) ulamlarî categorii gramaticale. ulama s. 1. adăugare. 2. alăturare; unire. **3.** (gram.) alipire; ataşare. ulamak v.t. 1. a adăuga. 2. a alătura; a uni. 3. (gram.) a alipi; a ataşa. **ulangan** adj. **1.** (gram.) alipit; ataşat. 2. a alăturat; unit. 3. adăugat. ulanmak v.i. 1. (gram.) a se alipi; a se atașa. 2. a se alătura; a se uni. 3. a se adăuga. ulantî s. adaos; supliment.
ulaslîk s. cărpeniş; pădure de carpeni. ulaş s. (gram.) gerunziu. ulașîm s. legătură; contact. ulaşmak v.i. a sosi; a veni; a ajunge. s. 1. transport; ulastîrma comunicație. 2. legătură; contact. **ulastîrmak** v.t. a duce; a transporta; a determina să ajungă (la...). ulçer s. (med.) ulcer. ulçerlí adj. ulceros. ulema s. 1. savanți; oameni de știință. 2. (la musulmani) cler; preotime. ulga s. (mil.) avangardă. ulgam s. striu; striație. **ulgamlî** *adj.* striat. ulka s. țară; patrie. // •biyak ulka (pol.) stat neutru. • ğelendeş ulkalar țările limitrofe. • kaysî ulkadansîñîz? din ce țară sunteți?; •ulka bútúnlúgí (jur.) integritate teritorială. •ulkanîñ başkasabasî capitala țării. ulkanîñ ósúwí dezvoltarea ţării.
yabanğî ulkalar ţări străine. •yakîn-uzak ulkalar apropiate și țările îndepărtate. ulkardaşî s. frate. ulkasîz s. apatrid. **Ulkayer** s. (astr.) Pleiadele. **ulkum** s. (gastron.) scoveargă. ulşuk s. 1. băiețel; băiețaș; puști. 2. (biol.) embrion. ulşukbílímí s. embriologie. ulşuklî adj. (biol.) embrionic. ultan s. (la încălțăminte) talpă; pingea. ultimatum s. (jur.) ultimatum. ultrakîska adj. (fiz.) ultrascurt. ultramodern adj. foarte modern; ultramodern. ultrașemeke adj. (fiz.) ultraviolet. ultraviyolet adj. (fiz.) ultraviolet. uluma s. urlet (de câine, de lup). ulumak v.i. (d. câini, lupi) a urla. ulus s. națiune; seminție. // •ulus bayramî sărbătoare națională. •ulus egemenligi suveranitate națională. uluslararasî adj. internațional. •uluslararasî° bílím kurultayî stiintific congres internațional.

uzakses/telefon

•uluslararasî
konîşmasî convorbire telefonică internațională. uluslararasîlîk s. internaționalism. uluslaşkan adj. naționalizat. uluslaştîrîlmak v.i. a se naționaliza. uluslaștîrma s. naționalizare. uluslaştîrmak v.t. a nationaliza. ulusșî adj. 1. național. 2. naționalist. ulusşuluk s. naționalism. **uluw** adj. măreț; grandios; impunător. uluwanay s. străbunică. uluwbabay s. străbunic.

ulak I. s. 1. ied. 2. (astr.) zodia

ulî strănepot. •yolğînîñ ulî fiul

ulagan adj. roşu; roşcat; roşcovan.

ulah s., adj. (ist.) valah; vlah.

drumețului.

uluwlama s. slavă; slăvire; glorificare; preamărire. uluwlamak v.t. a preamări; a slăvi; a glorifica. uluwlangan adj. slavit. uluwluk s. măreție; grandoare; maiestate. adj. înalt; elevat; sublim. // ulviy •ulviy başlîk hegemonie. •ulviy refah binele suprem. **Ulviy** s. (antrop. m., arab.) "Cel elevat". Jlviye s. (antrop. f., arab.) "Cea elevată". Ulvive ulviyet s. sfințenie; sanctitate. ulviylík s. 1. sfințenie; sanctitate. 2. înălțime; supremație. Uman s. (topon.) Oman. umanism s. umanism. umanist s., adj. umanist. umay s. (anat.) uter; mitră. umde s. principiu. umdelí adj. principial. umma s. nădejde; speranță. ummak v.t. a aştepta; a spera; a nădăjdui. ummak s. ocean. umtamak v.i. a fanda. umtaw s. fandare. umulmagan adj. nesperat; neașteptat. umum adj. general; total; în general. // •umum múdúr director general. umumdewlet adj. național; public. umumdewletşí adj. naționalist. umumdewletşílík s. naționalism. umumdúniya adj. global; mondial; universal. umumdúniyalîk s. universalitate. umumiy adj. general; total; în general. ∙eñ balaban umumiy bólúwğí (mat.) cel mai mare divizor comun. •umum baylam figeli (gram.) gerunziu universal. •umumiy efkáar opinia publică. •umumiy kalk ses bermesí plebiscit. umumiy kitaplarsîzgasî bibliografie generală. umumiy merkezlí concentric. umumiy telefon/uzakses telefon public. umumiye s. generalitate; caracter general. // •efkáariy umumiye opinia publică. umumiyet s. generalitate; caracter
general. // •umumiyet men în general; în linii mari; grosso modo. adv. complet; integral; umumivğe totalmente; de-a binelea. umumiyleşken adj. generalizat. umumiyleşmek v.i. a se generaliza. umumiyleştírme s. generalizare. umumiyleştírmek v.t. a generaliza. umumiysorgî s. referendum. umumkalk adj. național; public. umumkalkşî adj. naționalist. umumkalkşîlîk s. naționalism. localitate Umurlar s. (topon., desființată) Umurlar (jud. Tulcea). umut s. speranță; nădejde. // •umut etmek a trage speranță; a nădăjdui. •umut peslemek a nutri speranta: a nădăjdui. •umutun baylamak a-şi lega speranța de...; •umutun kesmek a pierde orice speranță. // •sónmez umutlar speranțe nepotolite. umutbaylagan adj. încrezător; dependent. umutbavlaw încredere: S. dependență.

umutbergen

îmbucurător; promițător.

umutberúw s. încurajare.

umutberílgen adj. încurajat.

adj.

încurajator;

umutberúwğí unutşakkart adj. senil. adj. încurajator; unutulgan adj. omis; uitat; neglijat. îmbucurător; promițător. umutîkesílgen unutulmak v.i. a se uita. adi. descurajat; demoralizat; descumpănit; demobilizat; unutulmaykalîr adj. neuitat: deznădăjduit; desperat. nepieritor. **unutulmaz** adj. neuitat; de neuitat; umutkesílmesí descurajare; descumpănire; demoralizare; nepieritor. demobilizare; deznădăjde; desperare. **up-uzun** *adj.* foarte lung; foarte înalt; umutkesken descuraiant: superlong. adj. descumpănitor; demobilizator; ur s. (med.) tumoare. dezolant. uragan s. uragan. urangutan s. (zool.) urangutan (lat., umutlandîrmak v.t. a da speranțe; a determina să spere. Simia satyrus). umutlanma s. speranță; nădejde. **uraniyum** s. (chim.) uraniu. umutlanmak v.i. a spera; a nădăjdui; Uranus s. (astr.) Uranus. a-și face speranțe. urba s. 1. îmbrăcăminte; veşmânt; umutlî adj. care speră; care are haină. 2. haine. // •urbasîn deniştirip ğaşınmak a se speranță; optimist. // •umutlî travesti. // •ázír urba haine de gata; confecții. •ekí kat urba două bolmak a avea speranță; a fi optimist. umutsuz adj. descurajat; demoralizat; rânduri de haine. •erkek ázír descumpănit; demobilizat; urba bólmesí raionul de confecții deznădăjduit; desperat. pentru bărbați. •eskí urba haine vechi; toală. •íş urbasî salopetă; umutsuzlaşkan adj. descuraiat: halat. • kîşlîk urba haine de iarnă. demoralizat; descumpănit; demobilizat; •sport urbasî (sport) trening. deznădăjduit; desperat. •urba purşusî perie de haine. umutsuzlasma s. descuraiare: demoralizare; descumpănire; urba-donatma s. (teatr.) recuzită. demobilizare; deznădăjde; desperare. **urbağuwgan** s. maşină de spălat rufe. urbalar s., pl. hainele; îmbrăcăminte; **umutsuzlaşmak** v.i. a se descuraja; a se demoraliza; a fi descumpănit; a se garderobă. demobiliza; a fi deznădăjduit; a urbasîndeñíştírgen adj. cu hainele schimbate; primenit; deghizat. despera. umutsuzluk urbasîntaşlagan adj. despuiat; descurajare; demoralizare; descumpănire; dezbrăcat. demobilizare; deznădăjde; desperare. uremiya s. (med.) uremie. umutsuztlukbergen adj. urkan s. ordine; rânduială; organizare; organizație; disciplină; regularizare. // descurajant; descumpănitor; demobilizator; dezolant. \bullet urkanga şakîrmak a chema la un s. făină. // • ğípke un ğakmak ordine: а organiza. •urkanîn a se scuza în fel și chip; a motiva în fel bîzmak a-l dezorganiza. // •asap • unun și chip. eleklemek, urkanî (anat.) sistem nervos. elegín ílmek a-şi trăi traiul și a-și •íşíñde bír urkanîñ yok eşti mânca mălaiul. // •biyday unî dezordonat. făină de grâu. • kepekten sora un urkangasalîngan aranjat; adj. aga după tărâță curge făină. • may regularizat. kerekte u n ketíresíñ când urkangasaluw s. aranjament; trebuie ulei aduci făină. regularizare. **unalgan** *adj.* întâlnit; intersectat. urkanğî s. organizator. unalmak v.i. a fi întâlnit; a fi urkanlî adj. ordonat; rânduit; organizat; disciplinat; regularizat. intersectat. unama s. întâlnire; intersectare. urkansîz adj. dezordonat; unamak v.t. a întâlni; a se intersecta. dezorganizat; indisciplinat. unaşkan adj. care se întâlneşte; care urkansîzlîk s. dezordine; dezorganizare; indisciplină. se intersectează; convergent. urluk s. sămânță; sâmbure. unasma s. întâlnire; intersectare; uroloğik adj. (med.) urologic. convergență. unaşmak v.i. a se întâlni; a se uroloğiya I. adj. (med.) urologic. II. s. intersecta; a converge. (med.) urologie. uroloğiyağî s. (med.) urolog. unday adj. făinos; farin. uroloğiyalî adj. (med.) urologic. unğî s. făinar; fabricant sau vânzător urolok s. (med.) urolog. de făină. unğuluk s. făinărie; magazin de făină. urugway s., adj. uruguayan. uniforma s. uniformă. Urugway s. (topon.) Uruguay. urugwaylî s., adj. uruguayan. universitate s. universitate. universitatelí s. student. uruk s. 1. gintă; trib; clan. 2. gen; unlama s. înfăinare; presărare cu specie; rasă. făină; tăvălire prin făină; pudrare. urukluk adj. gentilic; tribal. unlamak v.t. a înfăina; a presăra cu urum s., adj. (ist.) bizantin; grec; făină; a tăvăli prin făină; a pudra. grecesc. unlangan adj. înfăinat; plin de făină; I. adv. grecește; în limba urumğa pudrat. greacă. II. s. (limba) greacă. unlanmak v.i. a se înfăina; a se umple urumlî s., adj. bizantin; grec; grecesc. de făină; a se pudra. urus I. adj. rusesc. II. s., adj. rus. unlî adj. făinos; înfăinat. Urusiye/Rusiye s. (topon.) Rusia. unsur s. element. urusiyelí I. adj. rusesc. II. s., adj. unutkan adj. uituc; distrat. r118. urusșa I. adv. în limba rusă; rusește. unutma s. omisiune; uitare. unutmak v.t. 1. a uita; a nu ține II. s. (limba) rusă. minte. 2. a omite; a neglija; a uita. 3. us s. minte; rațiune; judecată. a nu lua cu sine; a uita. usandîruwğî adj. plictisitor; agasant; unutşak adj. uituc; distrat. enervant.

usanş s. plictiseală; urât.

usarelík s. suculență.

uskur s. (nav.) elice.

usșî s. raționalist.

usşuluk s. raționalism.

ustasî orator.

ustabaşî s. maistru principal.

ustaname s. capodoperă.

maestru al scrisului.

usturpa s. câlți.

muhakkeme

metodă

iuridică.

timp; cu tact.

ustatlîk adj. magistral.

macrou

cuminte.

cuminte.

coregraf.

ustalîk

iscusintă.

scombrus).

usarelí adj. suculent; zemos.

usanmak v.i. a se plictisi; a-i fi urât.

uskumrî s. (iht.) scrumbie-albastră;

uslî adj. cuminte; aşezat; liniştit. //

uslîturgan adj. astâmpărat; cumințit;

usta I. adj. priceput; îndemânatic;

iscusit; meşter. II. s. meşter; maistru.

// •balta ustasî tâmplar. •laf

ustalaplî I. adj. 1. cu elocință; retoric.

2. sfătos; subtil; rafinat. II. s. orator.

iscusință; pricepere; abilitate. // $\bullet s \acute{o} z$

ustalîgî usurință în exprimare.ustalîk man cu măiestrie; cu

ustat s. maestru. // •kalem ustatî

ustura s. 1. brici. 2. (fig.) băutură

usul s. 1. metodă; procedeu; mijloc; cale. 2. (jur.) procedură. 3. (muz.)

măsură; timp; tact. // •ela usul

clasică.

procedură penală. •tedaviy usulî

metodă de tratament. •tedris usulî

•yargîlama usulî (jur.) procedură

usullî adj. 1. metodic; sistematic. 2. procedural. 3. (muz.) cu măsură; cu

uş s. 1. vârf. 2. capăt; cap; extremitate;

sfârşit. // •murunnuñ uşun kórmemek a nu-şi vedea lungul

nasului. • tílníñ uşunda turmak

usulî

de predare; didactic.

•oyîn

s. măiestrie; meșteșug;

uslîturuw s. astâmpărare; cumințire.

usluluk s. cumintenie; seriozitate.

•uslî turmak a şedea liniştit; a sta

Scomber

ustasî

∙ğeza

(jur.)

(lat.,

usare s. suc; sevă; zeamă; extract.

a-i sta pe limbă. •uşun uşlamak a-i ascuți vârful. •uşunda birşiy bolmak a avea ceva necurat; a fi cam dubios. // •ayakkabî uşî bombeu. •ayaklarnîñ uşunda în vârful picioarelor. •dúniyanîñ uşî capătul lumii. •ğîp ușî urmă; indiciu. $\bullet parmaklarn \hat{i} \hat{n}$ usî vârful degetelor. $\bullet pîşaknîñ uşî$ vârful cuțitului. $\bullet til uşî$ vârful limbii. •uşî altîn tolmakalem stilou cu peniță de aur. ușa s. (anat.) coccis; noadă. uşagan adj. asemănător; asemenea; analog; similar.

uşak s. avion. // •tayyare men siyahat etmek a călători cu // •deñíz avionul. uşagî hidroavion. • mení uşak tuttî am rău de avion. •ușak hatî linie aeriană. •ușak keldi mí? a sosit avionul?; •uşak on dakkadan konîp keleğek avionul va ateriza peste zece minute.

uşak s. slugă; lacheu. uşakalanî s. aeroport. uşakşî s. aviator; pilot. uşakşîlîk s. (av.) navigație; pilotaj. uşakşîlîkkayaragan (av.) navigabil. analogie: asemănare: usama

s. similitudine

uşamak v.i. a se asemăna; a semăna cu...; a semăna a...; // •uşap ketmek a semăna vag cu...; a aduce vag cu...; // •hawa bîzağakka uşay se pare că timpul se va strica. okiyğak balaga uşamay nu seamănă cu un copil care va învăța. • şoga uşap asemănător; asemenea; analog.

uşar adj. 1. zburător. 2. (chim.) volatil. 3. asemănător; comparabil; similar. uşariy adj. uşuratic; frivol.

uşariylík s. purtare usuratică; frivolitate.

uşatîlgan adj. asemănat; asemuit; comparat; raportat; analog.

uşatîlîp *adv.* analogic; comparativ. uşatîlmak v.i. a se asemăna; a se asemui; a se compara; a se raporta. uşatîp adv. analogic.

uşatma s. 1. asemănare; asemuire; comparare; raportare. 2. analogie; comparație.

uşatmak v.t. a asemăna; a asemui; a compara; a raporta.

uşa-uşa adv. în zbor; zburând.

uşaw s. asemănare; similitudine; analogie.

usdonlîk s. cadou; dar; bacsis.

uşkan adj. zburător; aeropurtat. // •uşkan kuşka borîşî bolmak a fi dator vândut. •uşkan kuştan yardîm karamak a ajunge la desperare.

uşkankuş s. zburătoare.

uşlagan adj. care ascute.

uşlama s. ascuțire.

uşlamak v.t. a ascuți. // •uşun uşlamak a-i ascuți vârful.

uşlangan adj. ascuțit; dat la tocilă.

uşlanmak v.i. a se ascuți. uşlawğî s. tocilar; persoană care ascute la tocilă.

uşlî adj. țuguiat; ascuțit; cu vârf. // ótken uşlî ascuţit; tăios.

uşluluk s. ascuțime.

uşma s. zbor.

uşmabílímí s. aeronautică.

uşmak v.i. 1. a zbura; a se porni în zbor; a-și lua zborul; a se ridica în aer: a decola. **2.** (chim.) a se evapora; a se volatiliza. // •uşup geşmek a trece în zbor. •uşup ketmek a-şi lua zborul. •uşup tura kelmek a sări ars în picioare. // •bilmem, sipti uşkanîm nu ştiu, zbor pentru prima dată. •kuşlar uşar păsările zboară. •şúndí ne yúkseklíkte ușamîz? la ce înălțime zburăm acum?; •tayyare uşup ketti avionul a decolat. •uşağakta sigara íşílmez la decolare nu se fumează.

uşmak s. rai; paradis.

işsuz adj. 1. fără capăt; fără extremitate; fără sfârșit; fără vârf. 2. uşsuz bont. // •ușsuz ğol drum fără sfârşit.

uşuk s. (med.) herpes; spuzeală. **uşuklangan** adj. cu herpes; spuzit. uşuklanmak v.i. a se spuzi.

uşuklî adj. cu herpes; spuzit.

uşun I. adj. adevărat; veridic; real. II. s. adevăr; veridicitate; realitate. //
•ușun rengin belli etmek a-și

da arama pe față; a se da pe față. •uşun şîkmak a se adeveri.

•uşun yúzún kóstermek a-şi arăta adevărata față. // •bo ușun tuwul, şaşma asta nu e adevărat, e absurd. •uşun bolaalmaz neverosimil. •uşunnuñ adevărul gol.

uşundan adv. cu adevărat; aievea.

ridica în aer; a face să decoleze.

uşunşîkkan adj. adeverit. **uşunşîkma** s. adeverire.

uşurmak v.t. **1.** (fig.) a fura. **2.** (fig.) a reteza; a tăia. 3. a da drumul să zboare; a slobozi. 4. a face să zboare; a

s. 1. zmeu. 2. furt. 3. usurtma retezare; tăiere.

uşurtmak v.t. 1. a da drumul să zboare; a slobozi. 2. a face să zboare; a ridica în aer; a face să decoleze. 3. (fig.) a reteza; a tăia. 4. (fig.) a fura. // •basîn usurtmak a zbura cuiva capul; a-i reteza capul; a-l decapita. • kuş uşurtmamak a fi vigilent. •para uşurtmak a delapida.

uşurum s. prăpastie; abis; genune; râpă; hău.

uşurumlî adj. prăpăstios; abrupt.

uşuş s. zbor. // •hawa uşuş úşún músayit tuwul timpul nu e favorabil pentru zbor. •uşuş kaş sáát tuta? câte ore durează zborul?; •uşuş neşin iptal etíldí? din ce cauză a fost anulat zborul?; •uşuş numarasî bilette yazuwlî mî? e scris pe bilet numărul zborului?; $\bullet u sus$ şartlarî condiții de zbor. •ușuș úyretmení instructor de zbor.

uşuşbílímí s. aeronautică.

uş-uşka s. capăt la capăt.

uşuşmak v.i. a zbura laolaltă; a decola laolaltă.

uşuwğî adj. zburător; volatil (chim.).

uşuwmak s. săgeată.

uşuwmaklama s. săgetare. uşuwmaklamak v.t. a săgeta.

uşuwmaklangan adj. săgetat.

uşúp-geşme s. zbor.

uşúp-ketme s. zbor.

ut s. (muz.) lăută.

utana-utana adv. timid; retras.

utandîrma s. deconcertare.

utandîrmak v.t. a face de rușine; a face de râs.

utandîruwğî adj. ruşinos; reprobabil; ienant.

utangan *adj.* pudic; jenat; ruşinat.

utangaş adj. ruşinos; sfios; timid.

utangaşlîk s. ruşine; sfială; timiditate. utanma s. ruşine; pudoare.

utanmadan adv. fără scrupule; cu

neruşinare.

utanmagan *adj.* neruşinat.

utanmak v.i. 1. a se ruşina; a-i fi rușine. 2. a se jena; a se sfii.

utanmama s. neruşinare; obrăznicie; impertinență; cinism.

utanmaz adj. neruşinat; obraznic; impertinent; cinic.

utanmazlîk s. neruşinare; obrăznicie; impertinență; cinism.

utans s. rusine; dezonoare.

utanşak adj. ruşinos; sfios; timid.

utanşaketúw s. intimidare; timorare.

utanşlîk s. ruşine; sfială.

utanuw s. jenă.

utkî s. victorie; biruință; triumf.

utkulî victorios; biruitor; adj. triumfător.

utmak v.t. a învinge; a înfrânge; a câştiga.

utopik adj. utopic.

utopiya s. utopie.

utopiyağî s. utopist.

utulgan adj. învins; înfrânt.

utulma s. înfrângere; sucombare.

utulmak v.i. a fi învins; a fi înfrânt; a sucomba.

utur s. (zool.) vidră; lutră (lat., Lutra lutra). // •utur terísí lutru.

uvertura s. (muz.) uvertură.

uwma s. 1. frecare; fricționare; masare; palpare; pipăire. 2. ștergere; curătare. 3. frământare.

uwmak v.t. 1. a fricționa; a masa; a palpa; a pipăi. 2. a freca; a șterge; a curăța. **3.** a frământa.

uwuldamak v.i. 1. a vui; a bubui. 2. (d. foc) a dudui. 3. (d. urechi) a vâjâi; a țiui. // •kulaklarîm uwulday îmi vâjâie urechile.

uwuldaw s. 1. vâjâit; țiuit (în urechi). 2. duduit (al focului). 3. vuiet; bubuit; tumult.

uwulduruk s. (iht.) icre. // •kara

uwulduruk negre.
uwulgan adj. 1. frecat; fricționat; uwulgan masat; palpat; pipăit. 2. șters; curățat. 3. frământat.

uwulmak v.i. **1.** a fi frictionat; a fi masat; a fi palpat; a fi pipăit. 2. a fi frecat; a fi șters; a fi curățat. 3. a fi frământat.

uwultî s. 1. vuiet; bubuit; tumult. 2. duduit (al focului). 3. vâjâit; țiuit (în urechi).

uwultulî adj. tumultuos.

uwurka s. prăjină cu laț pentru prins animale.

uwurt s. (anat.) vestibul bucal.

uwuwğî s. 1. masor. 2. malaxor.

uwuz s. (fiziol.) colostru.

uyak s. (lit.) rimă.

uyaklamak v.i. (lit.) a rima.

uyaklî adj. (lit.) rimat.

I. adj. 1. stimulant; uyandîrgan excitant. 2. deșteptător; înviorător. II. s. stimulent.

uyandîrîlmak v.i. 1. a fi trezit; a fi sculat din somn; a fi desteptat. 2. (d. amintiri, sentimente) a fi reamintit. 3. a fi înviat; a fi reînviat; a fi resuscitat; a fi renăscut. **4.** a fi avertizat.

uyandîrma s. 1. trezire; sculare;deşteptare. 2. înviere; reînviere; resuscitare; renaștere. 3. reamintire. **4.** avertisment.

uyandîrmak v.t. **1.** a trezi; a scula din somn; a deștepta. 2. a învia; a reînvia; a resuscita; a renaște. 3. (d. amintiri, sentimente) a reaminti. 4. a avertiza.

uyandîruwğî I. adj. 1. stimulant; excitant. 2. deșteptător; înviorător. II. s. stimulent.

adj. 1. înviat; reînviat; uyangan 2. resuscitat; renăscut. trezit; deşteptat.

uyanîş s. 1. deşteptare; trezire. 2. înviere; reînviere; resuscitare;

uyanmak v.i. 1. a învia; a reînvia; a renaște; a reveni la viață. 2. a se trezi; a se dumiri; a-și da seama; a deveni conștient. 3. a se trezi; a se scula din somn; a se deștepta. 4. (d. amintiri, sentimente) a reveni.

uyanuw s. 1. trezire; deșteptare. 2. înviere; reînviere; resuscitare; renastere.

s. 1. adaptare; potrivire; ajustare. 2. minciună; născocire; uvdurma plăsmuire; scornire. 3. (lit.) poveste; fabulă. 4. fals.

uydurmak v.t. 1. a potrivi; a adapta; a ajusta. 2. a născoci; a plăsmui; a

scorni. 3. a ticlui; a potrivi. 4. a falsifica; a măslui. // •akîl uydurmak a se pune la mintea cuiva. •ayak uydurmak a merge în pas cu cineva; a ține pasul cu cineva; a se adapta împrejurărilor. •koşîk uydurmak a versifica. •zamanga ayak uydurmak a ține pas cu vremea.

uydurulaalma s. adaptabilitate; versatilitate.

uydurulgan adj. falsificat; fals.

uydurulur *adj.* adaptabil.

uyduruw s. 1. adaptare; potrivire;ajustare. 2. minciună; născocire; plăsmuire; scornire.

uyduruwğî s. 1. (muz.) aranjor. 2. adaptator.

uvduw (astr.) S. satelit. uyduw kayriytabiy satelit artificial.

uygan adj. adaptat; compatibil; potrivit; convenabil; concordant.

uygar adj. civilizat.

uygarlaşkan adj. civilizat.

uygarlaşma s. civilizare.

uygarlaşmak v.i. a se civiliza.

uygarlaştîrmak v.t. a civiliza.

uygarlîk s. civilizație.

uygî corespondență; (fil.) concordanță.

uygulama s. aplicare; adoptare (a unei leai etc.).

uygulamak v.t. a aplica; a adopta (o lege etc.).

uygulangan adj. adoptat; aplicat. // •uygulangan riyaziyet (mat.) matematică aplicată.

uygulanma s. adoptare; aplicare. // •kanunnuñ uygulanmasî (jur.) aplicarea legii.

uygulanmak v.i. (d. o lege etc.) a fi aplicat; a fi adoptat.

uygulanmaz adj. inutilizabil: inaplicabil.

uygun adj. 1. conform; potrivit. 2. convenabil; favorabil. // •uygun bir zaman kollamak a pândi •uygun momentul potrivit. bolmak/túşmek a fi corespunzător; a se potrivi. • uygun tapmak a găsi de cuviință; a crede că e potrivit; a îngădui; a recomanda. // •eñ uygun optim; ideal. •uygun bolîp în conformitate cu...; uygun wakîtta/zamanda la momentul oportun.

uygunlaşma s. conformare.

uygunlaşmak v.i. a se conforma.

uygunlaştîrîlmagan adj. inadaptabil. uygunluk s. potrivire; corespondență.

uyguntúşme concordantă; s. corespondență.

uygur s., adj. uygur.

uygurğa/uygurşa I. adv. în limba uygură. II. s. (limba) uygură.

Uygurustan s. (topon.) Uyguristan.

uygurustanlî s., adj. uygur.

uylaşîm s. convenție; înțelegere.

uyluk s. (anat.) coapsă.

uyluk súyegí s. (anat.) femur.

uyma s. coincidență; conformare; potrivire.

uymagan adj. incompatibil; nepotrivit; contradictoriu; neconcordant: discrepant; discordant.

uvmak v.i. **1.** a se potrivi; a corespunde; a se armoniza. 2. (d. articole de îmbrăcăminte) a fi pe măsură; a se potrivi; a cădea bine. 3. a se conforma. // •talimatka uymak a se conforma.

uymama s. nepotrivire; contradicție; neconcordanță; discrepantă; discordanță; incompatibilitate.

uymamak v.i. a nu se potrivi; a se contrazice. // •ekí sózí uymamak a nu avea două vorbe la un loc; a umbla cu minciuna; a se contrazice.

uymaykalgan adj. incompatibil; nepotrivit: contradictoriu: neconcordant; discrepant; discordant; inadaptabil; inadecvat.

uymaykalma s. incompatibilitate; nepotrivire; contradicție; contrazicere; neconcordanță; discrepanță; discordanță.

uymaz adj. incompatibil; nepotrivit; contradictoriu; neconcordant; discrepant; discordant.

uymazlîk s. nepotrivire; contradicție; neconcordanță; discrepantă: discordantă.

uyruk s. cetățean; supus. // •kazak uyrukluman sunt cetățean român. •ne uyruklusuñuz? care este cetățenia dumneavoastră?;

uyrukluk s. cetățenie. // •kazak uyruklugî cetățenie română.

uyugan adj. **1.** coagulat; închegat; prins. 2. calmat; potolit; sedat; anesteziat (d. o durere). 3. amorțit; înțepenit; anchilozat. // •uyugan kan cheag de sânge.

uyuk s. târlic; cipic.

uyum s. armonie; acord; concordanță. // •ses uyumî (lingv.) armonie sonoră. •sozîkawaz/seslí/únlí uyumî (lingv.) armonie vocalică. •tartîkawaz/sessíz/únsúz

 $\textit{uyum$\hat{\imath}$}$ (lingv.) armonie consonantică. uyuma s. 1. coagulare; închegare; prindere. 2. calmare; potolire; sedare; anesteziere. **3.** amorțire; înțepenire; anchilozare. // •kan uyumasî

(med.) coagulare.

uyumak v.i. 1. a amorți; a înțepeni; a anchiloza. 2. a se calma; a se potoli; a fi sedat; a fi anesteziat. 3. a se coagula; a se închega; a se prinde.

uvumlî adi. armonios.

uyumsuz adj. discordant; distonant.

uyumsuzluk s. discordanță; dezacord; distonanță.

uyuşkan adj. împăcat; conciliat; pus de acord. uyuşma s. 1. înțelegere; acord. 2.

potrivire; asemuire; armonizare. uyusmagan adj. nepotrivit;

contrastant; divergent. uyuşmak v.i. 1. a se înțelege; a cădea

de acord. 2. a se potrivi; a se asemui; a se armoniza; a se îngemăna. **uyusmalî** adv. în conformitate cu...;

uyuşmama s. nepotrivire; contrast; divergență; dezacord; diferend; litigiu; neînțelegere.

v.i. a nu se potrivi; a uyuşmamak contrasta; a fi în dezacord.

uyuşmaykalgan adj. nepotrivit; contrastant; divergent.

uyuşmaykalma S. nepotrivire; contrast: divergență; dezacord: diferend; litigiu; neînțelegere.

uyuşmaz adj. nepotrivit; contrastant; divergent.

uyuşmazlîk s. nepotrivire; contrast; divergență; dezacord; diferend; litigiu; neîntelegere.

uyuşturmak v.t. a împăca; a concilia; a pune de acord; a armoniza; a îngemăna.

s. împăcare; conciliere; uvusturuw punere de acord; îngemănare.

uyutmak v.t. 1. a amorți; a înțepeni; a anchiloza. 2. a calma; a potoli; a seda; a anestezia. 3. a coagula; a închega; a prinde.

uyutulgan adj. 1. apatic; moleşit;
vlăguit. 2. amorțit; înțepenit;
anchilozat. 3. coagulat; închegat;
prins.

uyutulma s. 1. amorțeală; înțepenire; anchiloză; moleşeală; apatie. 2. coagulare; închegare; prindere.

uyutuw s. 1. amorțire; înțepenire; anchilozare. 2. calmare; potolire; sedare; anesteziere. 3. coagulare; închegare; prindere.

uyutuwğî I. adj. amorţitor. II. s.
anestezist. III. s., adj. 1. narcotic;
drog. 2. sedativ; anestezic. //
•uyutuwğî madde stupefiant.

uyutuwğîkarşî adj. antidrog.

uyuz s. (med.) râie; scabie.

uyuzlî adj. (med.) râios; scabios.

uz adj. 1. bun; folositor; convenabil. 2.
(d. vorbire) clar; desluşit; limpede. //
uz otîrmak a şedea liniştit; a sta cuminte. // •az bolsîn, uz bolsîn puţine, dar bune. •uz otîr! stai cuminte!;

uza s. 1. (pol.) membru. 2. (anat.) organ; membru; mădular. //
•akademiya uzasî membru al academiei. •kurultay uzasî parlamentar. •sindikat uzasî sindicalist. •tuyuw uzalarî organele simţului.

uzabílímí s. anatomie.

uzak I. adj. 1. depărtat; îndepărtat. 2. (fig.) puțin probabil; nesigur. II. adv. departe. III. s. depărtare. // •uzak kórmek a vedea departe; a prevedea. // •barağak yerimiz uzak mî, taa? mai avem mult până la destinație?; •mindan uzak mî? e departe de aici?; •uzak tuwgan rudă îndepărtată. •uzak tuwul nu e departe.

uzakka adv. spre depărtări.

uzakkaberleşme s. telecomunicație.
uzakkórgen adj. 1. preștiutor;
perspicace; sagace. 2. precaut;
prevăzător.

uzakkórúw s. 1. previziune; perspicacitate; sagacitate. 2. precauţie; prevedere.

Uzak-Kúntuwar s. (topon.) Orientul Îndepărtat.

uzaklar s., pl. zare; orizont; depărtări.
// •bek uzaklarga ketmek a
merge prea departe; a se îndepărta.

uzaklarda adv. în depărtări. // •tap uzaklarda kórine se vede hăt departe.

uzaklaşkan *adj.* depărtat; îndepărtat; distras.

uzaklaşma s. îndepărtare; plecare; abatere; toleranță. // •túz ğoldan uzaklaşma aberație.

uzaklaşmak v.i. 1. a se îndepărta; a
pleca (mai departe). 2. a se îndepărta;
a se abate. //

•meseleden/konîdan

uzaklaşmak a se abate de la subiect. // •túz ğoldan uzaklaşkan aberant.

uzaklaşmaykalgan *adj.* neînlăturat. **uzaklaştîrîlgan** *adj.* îndepărtat; înlăturat: eliminat.

uzaklaştîrîlmagan adj. neînlăturat.
uzaklaştîrîlmaz adj. de neînlăturat.
uzaklaştîrma s. 1. înlăturare;
îndepărtare; eliminare. 2. concediere.

uzaklaştîrmak v.t. 1. a depărta; a

înlătura; a elimina. **2.** a concedia.

uzaklîk s. 1. depărtare; distanță mare.2. distanță; interval.

uzaklîkólşegen s. telemetru.

uzakses s. telefon. // •uzakses etmek a telefona. // •alo, kím bar uzakseste? alo, cine e la •keşeortasînda telefon?; uzakses şaldî la miezul nopții a sunat telefonul. • şeherlerarasî uzakses konîşmasî convorbire telefonică interurbană. •umumiy uzakses telefon public. •uzakses hatî linie telefonică. •uzakses íşletmesí centrală telefonică. •uzakses kartî cartelă telefonică. •uzakses kîlawuzî/rehberí telefon. •uzakses carte de numarasî număr de telefon. •uzakses odasî cabină telefonică. •uzakses şebekesi/awî rețea telefonică.

uzakseslí s. telefonic.

uzaksesşí s. telefonist.

uzaksesşílík s. telefonie.

uzaksîzga s. telegramă. // •ğîltîrîm uzaksîzga telegramă fulger.
•uzaksîzganîñ metini textul telegramei. •uzaksîzganîñ sózi kaş? cât costă cuvântul telegramei?;
Uzak-Şark s. (topon.) Orientul Îndepărtat.

uzakta adv. departe.

uzaktakî adj. de departe; depărtat.
uzaktan adv. de departe; din
depărtări. // •uzaktan almak a
lua pe cineva pe departe. •uzaktan
ğón bermek a teleghida.
•uzaktan karamak a privi de
departe; a nu interveni. //
•lámbanîñ ğarîgî uzaktan
yeşîl bolîp kórîne din depărtare
lumina lămpii se vede verde.

uzaktanbellí adj. previzibil. uzaktanbuyurukşî s. telecomandă. uzaktanemretúwğí s. telecomandă.

uzaktanğón s. teleghidare. uzaktanğónberúw s. teleghidare.

uzaktanğónlí *adj.* teleghidat. **uzaktanidare** s. teleghidare.

uzaktanidarelí adj. teleghidat. uzaktankórílgen adj. 1. previzibil. 2.

prevăzut; întrevăzut. **uzaktankórmegen** adj. (med.) miop. **uzaktankórmeme** s. (med.) miopie.

uzaktanresím s. telefotográfie. uzaktan-uzak adv. de departe. // •uzaktan-uzak selam ğíbere transmite salutări din depărtări.

uzaktan-uzakka adv. pe ocolite. uzaktuyum s. telepatie.

uzak-uzak adv. foarte departe.

uzakwurgan *adj. (mil.)* cu rază mare de acțiune.

uzalarayîrmasî s. dezmembrare. uzalarîayîrîlgan adj. dezmembrat. uzam s. întindere; spațiu.

uzamak v.i. 1. a se întinde; a se lungi; a se prelungi. 2. a ține; a dura; a dăinui. // •trașî uzamak a-i creşte barba.

uzanma s. întindere; culcare.

uzanmak *v.i.* **1.** (*d. ființe*) a se întinde. **2.** a se lungi; a se culca. **3.** a se întinde; a întinde mâna (*pt. a ajunge la...*).

uzantî s. alungire; prelungire.

uzatîlgan adj. lungit; prelungit.
uzatîlmak v.i. a se întinde; a se lungi;

a se prelungi.

uzatma s. prelungire. uzatmak v.t. 1. a lungi; a prelungi. 2. a prelungi; a determina să dureze mai mult. 3. a întinde. // •bír kol uzatmak a întinde o mână de ajutor. •mîyîk uzatmak a-şi lăsa mustață. •sakal uzatmak a-şi lăsa barbă. •tíl kaytarmak a răspunde împotrivă; a contrazice. •tíl uzatmak a prinde la limbă; a se obrăznici. •vadesín uzatmak a-i prelungi termenul.

uzatuwlî adj. lungit; prelungit.

uzay I. adj. spaţial. II. s. (astr., mat.) spaţiu. // •uzay gemisi navă cosmică. •uzay hendesesi (mat.) geometrie în spaţiu. •uzay kişisi cosmonaut.

uzayğî I. adj. spațial. II. s. astronaut; cosmonaut.

uzaylî adj. spațial.

uzina s. uzină.

uzkórgen *adj.* perspicace; pătrunzător.

uzkórme s. perspicacitate.

uzlaşkan adj. împăcat; pacificat.

uzlaşma s. 1. împăcare; conciliere. 2.
convenție; acord; înțelegere. //
uzlaşma yapmak a încheia un acord.

uzlaşmagan adj. antagonic; discordant; discrepant; ireconciliabil; neîmpăcat.

uzlaşmak v.i. 1. a se împăca; a se reconcilia. 2. a se învoi; a cădea de acord. 3. a se înțelege; a trăi în înțelegere; a se împăca bine; a face casă bună.

uzlaşmama s. antagonism; litigiu; neînțelegere.

uzlaşmaykalgan adj. antagonic; discordant; discrepant; ireconciliabil; neîmpăcat.

uzlaşmaykalma s. antagonism; dezacord; discordanţă; discordie; discrepanţă; neînţelegere.

uzlaşmaz *adj.* antagonic; ireconciliabil; de neîmpăcat.

uzlaşmazlîk s. neînțelegere; discordie; dezacord.

uzlaştîrgan s. împăciuitorist; mediator; intermediar; negociator; conciliator.

uzlaștîrmak v.t. a împăca; a reconcilia.

uzlaștîruw s. negociere; împăciuire; pacificare.

uzlaştîruwğî s. împăciuitorist; mediator; intermediar; negociator; conciliator.

uzlaștîruwğuluk s. împăciuitorism; mediere; intermediere; negociere; conciliere.

uzman s. specialist; expert. // •iş
kastalîklarî uzmanî (med.)
specialist de boli interne.
•kîskaayaklî kastalîklarî
uzmanî (med.) ginecolog. •kîymet
uzmanî expert evaluator.

uzmanlaşkan s., adj. specializat.

uzmanlaşma s. specializare.

uzmanlaşmak v.i. a se specializa. **uzmanlaştîrmak** v.t. a specializa.

uzmanlîk s. specializare; specialitate. uzotîrgan adj. cuminte; cumințit;

uzotirgan adj. cuminte; cumințit; docil; obedient; smerit; astâmpărat; ascultător.

uzotîruw s. cumințenie; cumințire; docilitate; obediență; smerenie; astâmpărare.

uzun adj. 1. lung. 2. înalt. 3. îndelungat; de durată. 4. diluat. //

•kolî uzun bolmak a avea mână lungă; a fi hoț; a fi pungaș; a fi influent. •uzun ğol tepmek a bate mult drum. •uzun súrmek a dura mult. // •Alla(h) uzun ómír bersín! să vă dea Domnul viață îndelungată!; •bek uzun foarte lung. \bullet ne uzun, ne kîska nici lung, nici scurt. •pantolan bek uzun pantalonii sunt prea lungi. •Tuna Edíl kadar uzun tuwul Dunărea nu este lungă cât Volga. •uzun dalga/dulkun unde lungi. •uzun ğeñlí cu mânecă lungă. •uzun ğol drum lung. •uzun koltîk şezlong. •uzun ómír yaşama longevitate. •uzun ómírler! viață îndelungată!; la mulți ani!; •uzun ómírler! la multi ani!; viață îndelungată!; $\bullet uzun$ ş \acute{a} ş păr lung. •uzun şáşlí pletos. •uzun siyahatlar călătorii lungi. •uzun súrege borîş împrumut pe termen lung. •uzun súrelí îndelungat. •uzun vadelí ikraz credit pe termen lung. $\bullet uzunlay$ atlaw (sport) săritura în lungime.

uzunboylî I. adj. de statură înaltă. II. s. lungan; vlăjgan.

uzunğa adj. oblong; lunguieț; alungit. uzun-kîska adj. scurt sau lung; şi scurt și lung.

uzunkollîk s. 1. hoție; pungășie. 2. influentă.

uzunkollîlar s., pl. bandă de hoți; hotime.

Uzunlar s. (topon.) Lungeni; Mereni (jud. Constanța).

uzunlay adv. în lungime; pe lungime.

uzunluk lungime. s. •dalga/dulkun uzunluaî lungime de undă. •ómír uzunlugî longevitate. •uzunluguna kesme secțiune longitudinală. •uzunluk bírímí unitate de măsură pentru lungimi. •uzunluk dayiresi longitudine. •uzunluk ólșesí măsură de lungime.

uzunómírlí adj. peren.

uzun-uzun adj. foarte lung; foarte înalt.

s. (anat.) organ; membru; uzuw mădular.

úflemek v.t. a sufla; a expira; a vântura.

úflengen adj. suflat.

úfleş s. (tehn.) suflai.

úflew s. 1. suflare; vânturare. 2. descântare; descântec.

úflewğí s. (muz.) suflător.

úfúrmek v.t. **1.** a sufla; a expira; a vântura. **2.** a descânta. // •okîp úfúrmek a descânta.

úfúrúk s. **1.** suflare; expirare; vânturare. 2. descântec.

úfúrúkşí s. descântător.

úfúrúkşúlúk s. descântare.

úfúrúlgen adj. 1. descântat. 2. suflat; expirat; vânturat.

úfúrúlmek v.i. 1. a fi descântat. 2. a se sufla: a se vântura.

úfúrúw s. 1. descântare: descântec. 2. suflare; expirare; vânturare.

úfúrúwğí s. (muz.) suflător.

úgúle s. (orn.) ciovică (lat., Strix passerina; Glaucidium passerinum).

úgúle, kîzîlğa- s. (orn.) huhurez mic (lat., Strix aluco).

úğret s. salariu; leafă; retribuție; plată (pt. muncă depusă). // •ğeñkşí úğretí (mil.) soldă. • kíríş úğretí taxa de intrare. •odanîñ úğretí costul camerei. •tekmíllík úğretí pensie. •úğretke dahil inclus în preț.

úğretlí I. adj. cu plată; plătit; achitat. II. s., adj. salariat; lefegiu. // •úğretlí kónçet concediu

úğretsíz adj. gratis; gratuit; fără plată. // •úğretsíz kónçet concediu fără plată.

úla interj. mă!; măi!; bă!;

úleş s. parte; contribuție; cotă.

úleşmek v.t. a-şi împărți; a-şi distribui; a-și repartiza.

úleștírílgen adj. împărțit; distribuit; repartizat.

úleştírme I. adj. (gram.) distributiv. II. s. împărțire; distribuire; repartizare.

úleştírmek v.t. a împărți; a distribui;

úleştírúwğí I. adj. (gram.) distributiv. II. s. distribuitor. // •úleştírúwğí sayî (mat.) numeral distributiv.

úlge s. 1. exemplu; pildă. 2. model; mostră; eşantion; tipar; şablon. 3. pereche; egal.

úlgeleme s. exemplificare.

úlgelemek v.t. a exemplifica; a da ca exemplu.

úlgelengen adj. exemplificat.

úlgelenmek v.i. a se exemplifica; a se da ca exemplu.

úlgelep-aşîklama s. exemplificare; ilustrare.

úlgelep-aşîklangan adj. exemplificat; ilustrat.

úlgelew s. exemplificare.

úlgesíz adj. fără pereche; fără egal; fără seamăn; neasemuit.

úlkí s. ideal; aspirație; năzuință. // •milliy úlkí ideal național.

úlkúğí s. (fil.) idealist. **úlkúğúlúk** s. (fil.) idealism.

úmmet s. (relig.) credincioși; tagma credincioşilor; enoriaşi.

s., adj. analfabet; incult; úmmiv ignorant.

Úmmiy s. (antrop. m., arab.) "Cel fără știință de carte" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

úmmiyet s. analfabetism; incultură; ignoranță.

úmmiylík s. analfabetism; incultură; ignorantă.

úmúlmegen adj. nesperat; neasteptat. úmút s. speranță; nădejde. // •úmút etmek a trage speranță; a nădăjdui. úmút peslemek a nutri speranța; a nădăjdui. •úmútún kesmek a orice speranță. •keleğekke dogrî úmút

bayladîk ne-am legat speranța de •úmút kestírúwğí viitor. dezolant.

úmútbaylagan adj. încrezător; dependent.

úmútbaylaw încredere: dependență.

úmútbergen adi. încurajator: îmbucurător; promițător.

úmútberílgen adj. încurajat.

úmútberúw s. încurajare.

úmútberúwğí încurajator; adj. îmbucurător; promițător.

úmútíkesílgen adi. descurajat: demoralizat: descumpănit: demobilizat: deznădăjduit; desperat.

úmútkesílmesí descurajare; s. demoralizare; descumpănire; demobilizare; deznădăjde; desperare.

úmútkesken adj. descuraiant: descumpănitor; demobilizator; dezolant.

úmútlendírmek v.t. a da speranțe; a determina să spere.

úmútlenme s. speranță; nădejde.

úmútlenmek v.i. a spera; a nădăjdui; a-și face speranțe.

úmútlí adj. care speră; care are speranță; optimist. // •úmútlí bolmak a avea speranță; a fi optimist.

úmútsúz adj. descurajat; demoralizat; descumpănit; demobilizat; deznădăjduit; desperat.

úmútsúzleşken adj. descuraiat: demoralizat; descumpănit; demobilizat; deznădăjduit; desperat.

úmútsúzlesme descuraiare: demoralizare; descumpănire; demobilizare; deznădăjde; desperare.

úmútsúzleşmek v.i. a se descuraja; a se demoraliza; a fi descumpănit; a se demobiliza; a fi deznădăjduit; a despera.

úmútsúzlúk s. descuraiare: demoralizare; descumpănire; demobilizare; deznădăjde; desperare.

úmútsúztlúkbergen adj. descurajant; descumpănitor; demobilizator; dezolant.

ún s. 1. sunet; răsunet. 2. renume; faimă; celebritate.

adj. acordat (d. un úndelengen instrument, aparat etc.).

úndelí adj. acordat (d. un instrument, aparat etc.).

úndemek v.t. a acorda (un instrument,

aparat etc.).

s. lozincă; slogan; motto; parolă. // •bakîra-bakîra úndew aytmak a scanda.

úndewğí s. (muz.) acordor.

úndewleme s. scandare.

úndewlemek v.t. a scanda.

únlem (gram.) interjecție; s. exclamatie.

únlí I. adj. renumuit; faimos; reputat; celebru. II. s. (lingv.) vocală. // •awuzaldî únlí (lingv.) vocală anterioară. •awuzartî únlí (lingv.) vocală posterioară. • geñiș únli (lingv.) vocală deschisă. • tar únli (lingv.) vocală închisă. • únlí uyumî (lingv.) armonie vocalică.

únsiyet s. apropiere; prietenie; amicitie.

únsivetlí adj. apropiat; prietenos; amical.

únsúz I. adj. fără renume; fără reputație; necunoscut. II. s. (lingv.) consoană. // •ğîmşak (lingv.) consoană moale. • kattî/sert únsúz (lingv.) consoană dură.
• ótken únsúz (lingv.) consoană sonoră. • ótmegen űnsúz (lingv.) consoană surdă. •únsúz uyumî (lingv.) armonie consonantică.

únvan s. titlu; adresă.

únvanlî adj. cu titlu; cu adresă; adresat.

úplemek v.t. a sufla; a expira; a vântura.

úplengen adj. suflat; expirat;

úpleş s. (tehn.) suflai.

úplew s. 1. suflare; vânturare. 2. descântare; descântec.

úplewğí s. (muz.) suflător.

úpúrmek v.t. **1.** a descânta. **2.** a sufla; a expira; a vântura. // •kózíne kúl úpúrmek a arunca praf în ochii cuiva; a-l înșela. •okîp úpúrmek a descânta.

s. 1. suflare; expirare; úpúrúk vânturare. **2.** descântec.

úpúrúkşeşegí s. (bot.) păpădie (lat., Taraxacum officinale).

úpúrúkşí s. descântător.

úpúrúkşúlúk s. descântare.

úpúrúlgen adj. 1. descântat. 2. suflat; expirat; vânturat.

úpúrúlmek v.i. 1. a se descânta. 2. a se sufla; a fi expirat; a se vântura. **úpúrúw** s. **1.** suflare; expirare;

vânturare. 2. descântare; descântec.

úpúrúwğí s. (muz.) suflător.

úrdún s., adj. iordanian.

Úrdún s. (topon.) Iordania. úrdúnlí s., adj. iordanian.

úre s. (chim.) uree.

s. vedenie; nălucă; himeră; úrek fantomă; stafie; spectru.

úreklí adj. himeric; fantomatic; închipuit; iluzoriu.

úrem s. (fin.) dobândă.

úreme s. (biol.) înmulțire; reproducere; proliferare.

úremek v.i. (biol.) a se înmulți; a se reproduce; a prolifera.

úrenge s. (bot.) arțar-tătăresc; gladiș (lat., Acer tataricum).

úreñgesí, Frengístan- s. (bot.) jugastru de Banat (lat., Acer monspessulanum).

úreñgesí, kîr- s. (bot.) jugastru (lat., Acer campestre).

retím s. (econ.) producție. //
• úretím alatlarî unelte de úretím producție. •úretím kúşí

productivitate. kuwatlarî forțe de producție. • úretím vasîtalarî mijloace de productie.

úretímpazlaligi s. supraproducție.

úretkeş s. (fiz.) generator.

úretkeşburumğa (electr.) turbogenerator.

úretmek v.t. 1. (biol.) a înmulți; a reproduce. **2.** (econ.) a produce.

úretmen s. (d. persoane) producător. **úretúwğí** s. (d. persoane) producător.

úriyañ adj. gol; nud; dezbrăcat. úriyañkaluw s. despuiere; dezbrăcare. úriyañlîk s. goliciune; nuditate.

úrkek adj. timid; sfios; fricos; sperios; temător.

úrkeklík s. timiditate; sfială; frică; teamă.

úrkí s. panică.

úrkken adj. 1. înfiorat; care tresare; speriat; înspăimântat. 2. (d. piele, țesuturi, organe etc.) iritat. 3. (d. pomi) lipsit de roade.

úrkme s. **1.** înfiorare; tresărire; sperietură; înspăimântare. 2. (d. piele, țesuturi, organe etc.) iritare; iritație. 3. (d. pomi) lipsă de roade.

úrkmek v.i. 1. (d. piele, țesuturi, organe etc.) a se irita. 2. a se înfiora; a tresări; a se speria; a se înspăimânta. 3. (d. pomi) a nu da roade; a nu rodi.

úrkúntí s. 1. sperietură; spaimă. 2. teamă; groază.

s. 1. înfiorare; speriere; úrkútme înspăimântare; înfricoşare. 2. (d. animale) stârnire; întărâtare; speriere.

úrkútmek v.t. 1. a înfiora; a speria; a înspăimânta; a înfricoșa. 2. a stârni; a întărâta; a speria (animale). // •ólím gibí úrkútken macabru.

úrkútúwğí înfiorător; adj. cutremurător; oribil; teribil; îngrozitor. aytmasî úrkútúwğí îngrozitor de spus.

úrmek *v.i.* a lătra.

úrún s. recoltă; producție (agricolă). // • sanaye úrúní produs industrial. • tarîm úrúní produs agricol.

úrúw s. lătrat.

ús s. (mat.) exponent.

ús s. bază; centru.

úslup s. stil; metodă; manieră.

úsluplî adj. stilistic.

úslupşî s. (d. scriitori) stilist; maestru al scrisului.

úslupşuluk s. stilistică.

úst I. adj. superior; de sus. II. postp. deasupra; peste; pe. III. s. 1. partea de sus; partea superioară. 2. suprafață superioară; înveliș; strat superior. 3. îmbrăcăminte; haine. 4. (d. persoane) superior. 5. rest. // •astîndan kíríp ústúnden şîkmak a-i da de cap; a-l rezolva. •ayak ústúne turmak a se ridica în picioare. •bírbírníñ ústúne **salmak** a suprapune. •dórt ayak ústí túşmek a cădea în picioare. •kol ústúnde tutmak a ține pe cineva ca în palmă; a-l răsfăța. •úst kelmek a ieşi deasupra; a învinge. •úst perdeden konîşmak a vorbi cuiva pe un ton superior; a-i de sus. basmak/bastîrmak a-l turti; a-l acoperi; a-l camufla; a-l muşamaliza. •ústún kakmak a-şi scutura îmbrăcămintea. •ústúne ğukmak a se mula pe...; // •faaliyet ústí asupra faptului; în flagrant. • kabaát ústí în flagrant delict.

•masanîñ ústún súrt! şterge masa!; •mektúp ústí adresa scrisorii. •paranîñ ústí rest de bani. •úst şene maxilar superior.
•úst subay ofițer superior. •úst
tabaka elită. •ústí kapalî voalat. ústúme fenalîk keldí mi-e rău. ústadem s. supraom.

înfățișare; úst-baş s. îmbrăcăminte; vestimentație.

ústçawuş s. (mil.) sergent-major.

ústeleme s. 1. insistență; stăruință. 2. (med.) revenire; recidivă.

ústelemek v.i. 1. a insista; a stărui. 2. (med.) a reveni; a recidiva. // •neşîn ústeliysiñiz? de ce insistați?;

ústelík adv. pe deasupra; pe lângă aceasta; încă; mai; în plus.

ústeme s. adaos.

ústenğí s. antreprenor.

ústgeşme s. pasaj aerian.

ústinsan s. supraom.

ústíaşîk adj. 1. dezvelit; dezgolit. 2. sincer; deschis; corect.

ústíaşîlgan adj. dezvelit; dezgolit.

ústíbasîk adj. acoperit; astupat; camuflat; muşamalizat; turtit.

ústíbasîlgan adj. acoperit; astupat; camuflat; muşamalizat; turtit.

ústíğabîk adj. acoperit. •ústíğabîk sóz parolă.

ústíğabîlmagan adj. neacoperit. **ústíğabuwlî** adj. acoperit cu voal;

voalat. ústíórtílgen adj. acoperit;

muşamalizat. **ústíşkólmek** s. bluză.

ústkat s. **1.** etaj superior; strat superior. **2.** (la o sală de spectacole) galerie.

ústke postp. în sus; deasupra. // •ústke şîkmak a ieşi deasupra; a învinge.

ústkekelgen adj. **1.** excedentar. 2. adunat; adăugat; acumulat. 3. suplimentar; superior.

ústkekelme s. 1. (mat.) plus. 2. surplus; exces; excedent. 3. adunare; adăugare; acumulare. 4. supliment; suplimentare; superioritate.

ústkelgen adj. biruitor; învingător.

ústkelúw s. biruință; izbândă.

ústkeşîguw s. impunere; afirmare.

ústkuruluş s. suprastructură.

ústkurum s. suprastructură.

ústlokotenent s. (mil.) locotenentmajor.

ústlúk s. halat; capot.

ústotîr s. apostrof.

ústórtísí s. mantie.

ústórúw s. suprastructură.

ústserğent s. (mil.) sergent-major.

ústte adv. deasupra. ústten adv. de sus.

ústten-așaga adv. de sus în jos.

ústterí s. (anat., bot.) epidermă.

ústtiymen s. (mil.) locotenent-major. ústtokta s. apostrof.

ústún I. *adj.* 1. superior; situat deasupra. 2. eminent. II. *adv.* mai presus de. // •ústún tutmak a considera superior; a acorda întâietate;

ústúnaşma s. dezvelire; dezgolire.

ústúnde postp. (arată locul) asupra; pe; peste; deasupra; pe deasupra. //
•paranîñ ústúnde ğatmak a avea bani la ciorap; a fi doldora de ∙taş ústúnde bani. bîrakmamak a nu lăsa piatră pe piatră. tegenek ústúnde

otîrmak a sta ca pe ghimpi. •ústúnde árúw kelmek a-i sta bine; a-l prinde bine (d. îmbrăcăminte). •ústúnde turmak a stărui asupra...; a insista asupra...; // •anterníñ ústúnde ak $menekler\ bar$ pe rochie sunt buline albe. •masanîñ ústúnde pe píkírníň ústúnde turmagan inconsecvent. • sózníň ústúnde turgan insistent; parolist. • úynúñ ústúnde mîşîk bar pe casă este pisica.

ústúnden postp. de deasupra; pe
deasupra; de pe; de peste. // •ğer
ústúnden sílmek a rade de pe faţa
pământului. •ústúnden geşmek a
trece peste...; a necinsti; a viola.

ústúndengeşílgen adj. dezonorat;
batjocorit; necinstit; violat; stigmatizat.
ústúndengeşken adj. dezonorant;
batjocoritor; viol; violare; stigmatizare.
ústúndeturgan adj. tenace;
perseverent; insistent; stăruitor.

ústúne postp. (arată direcția) asupra; pe; peste; deasupra. // •gúnanî ústúne almak a lua păcatele asupra sa; a pleda vinovat. • ūstúne almak a lua asupra sa; a-şi însuşi; a-şi asuma. •ústúne atmak a arunca asupra cuiva; a-l învinovăți. •ústúne geşírmek a trece ceva pe numele cuiva. •ústúne gezdírmek a presăra deasupra...; •ústúne otîrmak a se aşeza pe...; a-și însuși; a uzurpa. •ústúne salmak a pune deasupra...; a-l completa; a-i adăuga. •ústúne túşmek a-i reveni; a i se cădea; a i se cuveni (d. sarcini, bunuri materiale sau spirituale). •ústúne túsmek a prinde pe cineva asupra faptului; a-l surprinde; a tăbărî asupra...; // •ayak ayak ústúne picior peste picior.

ústúnealgan s. antreprenor.

ústúnealîngan adj. adoptat; asumat;
însuşit; asimilat.

ústúnealuw s. **1.** promisiune; făgăduială; obligație. **2.** adoptare; asumare; însușire; asimilare.

ústúneatîlgan adj. pus pe seama;
atribuit.

ústúneatuw s. reproş; imputare; atribuire.

ústúnegezdírílgen adj. presărat. ústúnegezdírme s. presărare. ústúneğukkan adj. mulat. ústúneğukma s. mulare. ústúneotîrgan s. uzurpator. ústúneotîrîlgan adj. uzurpat.

ústúneotîruw s. uzurpare.
ústúnesalîngan adj. adăugat;
completat; întregit.

ústúnesaluw s. adăugare; completare;
întregire.

ústúneser s. capodoperă.

ústúnetamgan adj. pătat. ústúnetamma s. pătare.

ústúnetúşúw s. surprindere.

ústúnğabuw s. acoperire; musamalizare.

ústúnkelgen adj. covârşitor; preponderent.

ústúnkelúw s. covârşire;

preponderență. **ústúnkyorî** *adj.* superficial; neglijent.

ústúnkyorîlîk s. superficialitate. ústúnlúk s. superioritate; avantaj. ústúnórtúw s. acoperire;

muşamalizare. **ústúntutulgan** *adj.* preferat.

ústúntutuw s. preferință.

úst-ústke adv. unul peste altul; unul
după altul; consecutiv; succesiv. //
•úst-ústke kelmek a se succeda;
a se suprapune. •úst-ústke
salmak a suprapune; a stivui.

ústúvane s. (mat., tehn.) cilindru. ústúvaniy adj. (mat.) cilindric.

úş num. trei. // •bo sayî úş rakamdan múrekkep acest număr este alcătuit din trei cifre. •múrekkep úşlí kuralî (mat.) regula de trei compusă. •úş atlama (sport) triplu salt. •úş fazalî (fiz.) trifazic. •úş músúr tanesí trei boabe de porumb. •úş nokta (tipogr.) puncte de suspensie. •úş tegerşíklí tricicletă. •úşlí kuralî (mat.) regula de trei simplă.

úşay s. trimestru.

úşayak s. trepied.
úşayda adv. din trimestru în trimestru; trimestrial.

úşaydan-úşayga *adv.* din trimestru în trimestru; trimestrial.

úşaylîk *adj.* **1.** de un trimestru. **2.** trimestrial; pe trimestru.

úşbírleşmedegerlí adj. (chim.) trivalent.

úşboylî adj. tridimensional.

úş-dórt num. aproximativ trei-patru.

úşeğíklí adj. (lingv.) trisilabic.

úșek s. (zool.) râs; linx (lat., Lynx lynx).

úșer num. câte trei.

úșer-úșer num. trei câte trei.

úşeserlík s. (lit.) trilogie.

úșew I. num. grup de trei. **II.** s. (muz.) trio; terțet; triolet.

úşewí pron. toți trei.

úşewlerbírleşmesí s. triumvirat.

úşew-úşew num. grupuri de câte trei.
úşgúl(lí) adj. (bot.) trilobat.

úṣgúl, ak- s. (bot.) trifoi (lat., Trifolium repens).

úşgúl, aşşî- s. (bot.) trifoişte; trifoiamar (lat., Menyanthes
trifoliata).

úşgúl, ekşí- s. (bot.) măcrişuliepurelui; măcrişul-caprei (lat., Oxalis acetosella).

úșgúlí, kîr- s. (bot.) trifoiaș (lat., Trifolium campestre).

úşgúlí, şayîr- s. (bot.) trifoi-roşu; trifoi-sălbatic (lat., Trifolium pratense).

úşgúlí, şoban- s. (bot.) vătămătoare; renoloare; iarbă-de-vătămătură (lat., Anthyllis vulneraria).

úşgúllúk s. teren semănat cu trifoi; trifoiște.

úşheğelí adj. (lingv.) trisilabic.

úşkat adj. întreit; triplu. // •úşkat arttîrmak a tripla.

úşkatartkan *adj.* întreit; triplu.

úşkatartma s. întreire; triplare.

úşkatlî adj. întreit; triplu.

úşkenar s. (mat.) triunghi.

úşkenarlí adj. triunghiular.

úşkeñ s. (mat.) triunghi. //
•egízkenar úşkeñ (mat.) triunghi
isoscel.

úşkeñlí adj. triunghiular.

úşkîlşîk s. (iht.) zborş (lat., Gasterosteus platygaster).

úşkóşe s. (mat.) triunghi. // •şaytan úskósesí triunghiul morții.

úşkóşelí adj. triunghiular.

úşleme s. întreire; triplare. **úşlemek** v.t. a întrei; a tripla. **úşlengen** adj. întreit; triplu.

úşlenmek *v.i.* a se întrei; a se tripla.

úşlep *adv.* întreit; reciclând de trei ori. **úşlerde** *num.* aproximativ trei.

úşlúk I. adj. tripartit; trilateral. II. s.
1. (muz.) terță. 2. (mat., muz.) treime.
// •baş úşlúk (muz.) terță mare.
•kíşke úşlúk (muz.) terță mică.
•úşlúk meşawre conferință tripartită.

úşmúyúz s. (mitol.) tricorn.

úşnewbetlí *adj.* în trei schimburi; în trei ture.

úşoklî *adj. (tehn.)* triaxial.

úşólşewlí *adj.* tridimensional.

úşparmak adj. cu trei degete; tridactil.
úş-parmaklî-kúrte s. (orn.)
ciocănitoare de munte (lat.,
Picoides tridactylus).

úș-parmaklî-terekkakkan s. (orn.) ciocănitoare de munte (lat., Picoides tridactylus).

úş-parmaklî-tokîldak s. (orn.)
ciocănitoare de munte (lat.,
Picoides tridactylus).

úșperdelí adj. (teatr.) în trei acte.

úşpoşmak s. (mat.) triunghi. //
•geñíş aşîlî úşpoşmak (mat.)
triunghi obtuz.

úşpoşmaklî *adj.* triunghiular.

úşrenklí adj. tricolor.

úș-renklí-karkara s. (orn.) egretă tricoloră (lat., Egretta tricolor).

úṣ-renklí-kumtawuk s. (orn.) notatiță tricoloră marină; notatiță Wilson (lat., Phalaropus tricolor; Steganopus tricolor).

úș-renklí-șapur s. (om.) egretă tricoloră (lat., Egretta tricolor).

úşsestílímlí adj. (lingv.) trisilabic. úşsozîkawazlî s. (lingv.) triftong.

úşşat s. (mat.) triunghi.

úşşatlî *adj.* triunghiular.

úşte I. adv. la trei; din trei. II. s. (mat.) treime.

úște-bír num. o treime.

úştíllí adj. trilingv. // •úştíllí sózlík dicționar trilingv.

úştírsek s. (mat.) triunghi. //
•eşkenar úştírsek (mat.) triunghi
echilateral.

úştírseklí *adj.* triunghiular.

úşúmek v.i. a-i fi frig; a îngheța (de frig).

úşún postp. 1. pentru; ca. 2. pentru că; deoarece; întrucât; de vreme ce; din cauza. // •añîlmasî úşún în memoria; comemorativ. •bîyîl úşún aşayîtlîk hrană pentru anul acesta. •búgún úşún ders temă pentru azi. •dawetíñíz úşún ğandan şúkúranlar! mulţumiri din suflet pentru invitație!; •hawa ușuș **úşún músayit tuwul** timpul nu e favorabil pentru zbor. •katírím úşún de dragul meu; pentru hatârul meu. •kayak yapmak úşún kelemen vin pentru a face schi. • keleğek ay uşun pentru luna viitoare. •keleğek úşún pentru viitor. •kelmegenler úşún ğeza pedeapsă pentru cei care nu au venit. • mením **úşún** pentru mine. • misal úşún de exemplu. •ómírín kalk úşún berdí şi-a dat viața pentru popor. •onîñ kelmegení úşún pentru că el nu a venit. •onîñ úşún pentru el. •ózníň úşún în interes propriu. •píşím úşún de formă; pro forma. •sáde bonîñ úşún ad hoc; numai pentru această situație. •șonlar úşún kawga etme nu te certa pentru aceia. •talebesí úşún

kuwana se bucură pentru elevul său. •vizam bír ay úşún viza o am pentru o lună.

úşúnğí I. adj. terț. II. num. al treilea. // •úşúnğí dúniya memleketí (pol.) țară din lumea a treia. •úșúnğí imkáanga yer kalmaz a treia posibilitate nu există. •úșúnǧí șahîs (gram.) persoana a treia. • úşúnğí vagon al treilea vagon.

úşúnğúlúk adj. terțiar. **úşútmek** v.i. (med.) a răci.

úșvalensalî adj. (chim.) trivalent.

úşyaklî *adj.* tripartit; trilateral.

úşyaprak(lî) adj. (bot.) trilobat.

úş-yakalî-ğawunkuşî (orn.) prundăraș cu trei gulere (lat., Charadrius tricollaris).

úş-yakalî-suwtorgay s. prundăraş cu trei gulere (orn.) (lat., Charadrius tricollaris).

útmek v.t. a pârli; a perpeli; a arde ușor la suprafață.

útúlgen adj. párlit; perpelit; ars uşol la suprafată.

útúlme s. pârlire; perpelire; ardere ușoară la suprafață.

útúlmek v.i. a se pârli; a se perpeli; a se arde ușor la suprafață.

úwez s. 1. scorușă. 2. (bot.) scoruș

(lat., Sorbus domestica). úy I. adj. domestic. II. s. 1. casă; gospodărie. **2.** domiciliu. **3.** (fig.) familie. // •dúniya úyúne kírmek a se așeza la casa lui; a se căpătui; a se căsători. • úy bolmak a se așeza la casa lui; a întemeia o familie; a se căsători. •úy kakmak a face curățenie prin casă; a deretica. •úy salmak a construi o casă. • úyní ast-úst etmek a întoarce casa pe dos. •úyní ğayratmak a răvăși casa. •úyní ğîyîştîrmak a strânge prin casă. •úyní úy etmek a gospodări. • úy ún basmak a călca casa cuiva. •úyún bîzmak a-i strica cuiva casa. // •bízím úyúmúz casa noastră. • ğartî úy coşmelie; cocioabă: magherniță. • ğîyma úy casă prefabricată. • kiralîk úy casă de închiriat. kíşkene úy casă mică.kópmenzillí úy apartament. •kóy úyí casă țărănească. •ordî úyí casa armatei. •úy atasî tatăl familei. •úy betínde kaldî a rămas lângă casă. •úy eşiyasî mobilier. $\bullet \acute{u}y$ $haywan \hat{\imath}$ animal domestic. •úy haywanlarî şeptel. ullet $\dot{u}y$ $kalk\hat{\imath}$ membrii familiei. ullet $\dot{u}y$ •úy kîzmetşisi menajeră. koyanî iepure de casă. • úy reyisî capul familiei. • úynúñ íşí toldî sa umplut casa. •úynúñ katînda terek bar lângă casă sunt pomi. • úynúñ numarasî numărul casei. • úynúñ ústúnde mîşîk bar pe casă este pisica. •úynúñ

locuiește în jumătate de casă?;
•úyûmúzge kaytağakmîz ne vom întoarce acasă. úy-akrebí s. (ent.) scorpionul-de-cărți; scorpia-de-hârtie; chelifer (lat.,

yarîsînda

kím otîra? cine

Chelifer cancroides). **úyapakayî** s. gospodină; casnică. **úybaskan** s. spărgător de case; hoț. **úybaskanlar** s., pl. hoţii; hoţime. úy-beúy adv. din casă în casă. úybolgan adj. căsătorit; căpătuit. úybolmagan necăsătorit; adi. neînsurat.

úyboluw s. căsătorie; cununie; măritis.

úyde adv. acasă; în casă. // •Memet akay úyde mí? domnul Memet este acasă?; •taștan úyde Altanlar otîralar în casa de piatră locuiesc alde Altan. •úyde tuwul nu este acasă.

úyden adv. de acasă; din casă.

úyden-úyge adv. din casă în casă. úy-domîzî s. (zool.) porc (lat., Sus

scrofa domesticus).

úye s. **1.** (pol.) membru. **2.** (anat.) organ; membru; mădular. // •partit úyesí (pol.) membru de partid. úyek s. (meteo.) lapoviță; zloată.

úyeň s. (zool.) hermelină; hermină; cacom (lat., Mustela erminea).

úyge I. adv. acasă; spre casă. II. s. (fiziol.) estru; rut. // •úyge ayîrî-ayîrî ğollardan kayttîk ne-am întors acasă pe drumuri diferite.

úyğe adv. cu toată casa; cu toată

úyğí adj. domestic.

úvğúlesken adj. domesticit.

úyğúleşmek v.i. a se domestici.

úyğúleştírmek v.t. a domestici.

úyğúleştírúw s. domesticire.

úyíşlerí s. menaj; gospodărie. •úyíşlerí men ogîraşmak a face menajul; a gospodări.

úy-îşanî s. (zool.) şoarece-de-casă (lat., Mus musculus).

úykegen *adj.* crescut; mărit; dezvoltat; amplificat.

úykeme s. creştere; mărire; dezvoltare; amplificare.

úykemek v.i. a crește; a se mări; a se dezvolta; a se amplifica.

úyken adj. mare; amplu; grandios. // •úyken konaklîk ospăț; banchet. **úykenanniy** s. străbunică.

Úyken-Ayuw s. (astr.) Carul-Mare; Ursa-Mare.

úykenbabay s. străbunic.

úykenbaş adj. macrocefal.

úykenbaşlîk s. macrocefalie.

Úyken-Britaniye s. (topon.) Marea Britanie

Úyken-Búlbúl S (topon.) ("Privighetoarea Mare") Ciocârlia de Sus (jud. Constanța).

Úyken-Kargalîk s. (topon.) ("Ciorăria Mare") Gargalâcul Mare; Corbu de Sus (iud. Constanța).

úykenkaytîm s. jubileu.

úykenkaytîmlî adj. jubiliar.

úykenlík s. amploare; grandoare; mărime; măreție.

úyken-úyken adj. măreț; grandios.

úyketeş s. (fiz.) amplificator.

adj. amplificator; úyketken augmentativ; intensificator.

úvketme s. creștere; mărire; dezvoltare; amplificare; augmentare.

úyketmek v.t. a crește; a mări; a dezvolta; a amplifica; a augmenta.

úvketúwğí adi. amplificator: augmentativ; intensificator.

úykiy-úykiy adv. progresiv.

úykîskaayaklîsî s. gospodină; casnică.

úy-koyanî s. (zool.) iepure-de-casă (lat., Lepus cuniculus; Oryctolagus cuniculus).

úyken-boraganğî s. (om.) fregată magnifică (lat., Fregata magnificens).

úyken-ğembeşeşegí s. (bot.) ţâţavacii (lat., Primula elatior).

úyken-kuralay s. (orn.) mugurar

(lat., Carpodacus rubicilla).

úyken-ládin (bot.) brad de s. Vancouver (lat., Abies grandis).

úyken-narus s. (bot.) brad de Vancouver (lat., Abies grandis).

s. (bot.) brad de úyken-şîrşî Vancouver (lat., Abies grandis).

úyle I. adj. de amiază; de prânz. **II.** s. 1. amiază; prânz. 2. dejun; prânz. // • úyle máálí ora prânzului. • úyle paydosî pauza de prânz. •úyle yukusî siestă.

úyleawgansoñ adv. după amiază; postmeridian.

úyleawganşîk adv. până în prânz; înainte de amiază; antemeridian.

úylede adv. în timpul prânzului; la prânz; la amiază. // •tínewún úylede ieri la prânz.

úyleden adv. din timpul prânzului.

úyledenewel adv. până în prânz; înainte de amiază; antemeridian.

úyledensoñra adv. după amiază; postmeridian.

ylege adv. pentru amiază. // •úylege dogrî spre prânz; cărte úvlege prânz. •úylege kadar kayt! întoarce-te până la prânz!;

úylegeşík adv. până în prânz; înainte de amiază; antemeridian.

úylegí *adj.* de amiază.

úylegísí s. cel de amiază.

úylelík I. adj. de amiază; de prânz. II. s. dejun; prânz.

úylendírmek v.t. a căsători; a însura; a mărita.

úylengen *adj.* însurat; căsătorit.

úylenme s. căsătorie; însurătoare; •úylenme káátí măritis. certificat de căsătorie. •úylenme teklibí cerere în căsătorie. •úylenme tewúkesí data căsătoriei.

úylenmegen adj. necăsătorit; neînsurat.

úylenmek v.i. a se căsători; a se însura; a se mărita. // •bírtaa úylenmek a se recăsători. // •men men úylenírsíñ mí? vrei să te căsătorești cu mine?;

úylenmetîşî adj. extraconjugal; extramarital.

úylenúw s. însurătoare; căsătorie; mariaj. // •úylenúw máálí vremea însurătorii

úvlevemegí s. prânz; dejun. // úyleyemegín aşamak a prânzi. úylí adj. căsătorit; însurat; măritată. //

•úylí akay bărbat însurat. •úylí tuwulman nu sunt căsătorit.
• úylús úñ úz mí? sunteți căsătorit?;

úylúlúk s. căsnicie; căsătorie.

úylúlúktîşî adj. extraconjugal; extramarital.

úymek v.t. a stivui; a face morman.

úymúşúk s. muşuroi.

úynepísí s. menaj; gospodărie. // •úynepísí men ogîraşmak a face menajul; a gospodări. face menajul; a gospodări. $\bullet \textit{úynepísín}$ bílmek a fi bun gospodar; a fi bună gospodină.

úyp-úyken adj. enorm; măreț; grandios.

úvre s. terci.

úyrelengen adj. terciuit.

úyrelenme s. terciuire.

úyrelenmek v.i. a se terciui. **úyreletmek** v.t. a terciui.

úyrelí adj. cu terci; terciuit.

úyrenek s. 1. pildă; povață; exemplu.

2. model; mostră; eșantion. 3. pereche; egal. // •úyrenek almak a lua exemplu. •úyrenek bolmak a fi exemplu.

úyrenekleme s. exemplificare.

úyreneklemek v.t. a exemplifica; a da ca exemplu.

úyreneklengen adj. exemplificat.

úyrengen *adj.* instruit; învățat.

yrenğí s. elev; student. //
•darúlfúnun úyrenğísí student. úyrenğí •liçew úyrenğísí elev de liceu; licean. •sînîfta kalgan úyrenği repetent. •úyrenği ğurtî cămin studențesc. •úyrenğiler okîldan şîktî mî? elevii au ieşit de la scoală?;

úyrenğílík I. adj. studențesc; școlar. II. s. studenție. úyrenîlgen adj. învățat.

úyrením s. studiu; studiere: învățătură.

úyrenme s. studiu; învățare.

úyrenmegen adj. neinstruit.

úyrenmek v.t. 1. a studia; a învăța. 2. a afla; a lua cunoştință (de...). //
ğenábíñíz tatarğanî ózíñíz úyrenesíñíz mí? dumneavoastră învățați singur tătărește?; • kayda úyrendíníz? unde ați învățat?; •kazakşa úyreneğek bolaman aş dori să învăț românește. •mektepte úyrendím am învățat la scoală.

úyrenmelík s. bursă (de elev, de student).

úyrenmiykalgan adj. needucat; neinstruit.

úyrenúw s. instruire; învățare.

úyretí s. doctrină. // •úyretí ezberletmek a îndoctrina.

úyretílmek v.i. a fi instruit; a fi învătat.

úyretím s. învățământ; instrucție; educație. // •askerlík úyretímí (mil.) instrucție militară. •feniy úyretím învățământ tehnic. •liçew genelleşmekte úyretímí învățământul liceal este în curs de generalizare. • meğburiy orta **úyretím** învățământ secundar •síptí obligatoriu. úyretím învățământul primar. •úyretím sistemí sistemul de învățământ. •úyretím súresí durata învățământului. •úyretím yîlî an şcolar. •yúksek úyretím învățământ superior.

úyretke s. didactică.

úyretken s. învățător; instructor; preparator.

úvretme s. instruire; învătare; predare. // •úyretme ğolî metodă de predare.

úyretmek v.t. a instrui; a învăța. // •akîl úyretmek a-i deschide cuiva capul; a-l sfătui; a-l povățui;; a-i recomanda. •elifbe úyretmek a alfabetiza.

úyretmen s. învățător; profesor. // •darúlfúnun úyretmení cadru didactic universitar. • imtan úyretmení examinator. derslíkke úyretmenden kíre el intră în clasă după profesor. •uşuş úyretmení instructor de zbor. •úyretmen bízge dogrî karay profesorul priveşte spre noi. •úyretmen hanîm doamna învățătoare.

úyretmenlík s. catedră; post. úyretşí adj. didactic.

úyretúwğí s. instructor; educator.

úy-sîğawulî s. (zool.) şobolan-de-casă (lat., Rattus rattus).

úysúregen adj. nostalgic.

úysúreme s. nostalgie; dor (de casă, de patrie).

úysúremek v.i. a-i fi dor de casă; a avea nostalgia patriei.

s. (ent.) muscă (lat., úv-sîbînî Musca domestica).

úysúk s. căsută.

úy-tawlayî s. (zool.) iepure-de-casă (lat., Lepus cuniculus; Oryctolagus cuniculus).

úy-tawṣanî s. (zool.) iepure-de-casă (lat., Lepus cuniculus; Oryctolagus cuniculus).

úytí s. fier de călcat.

úy-torgayî s. (orn.) vrabie de casă Passer (lat., Passer a Fringilla domestica). domesticus;

úytóbesí s. acoperişul casei.

úytúlemek v.t. (d. rufe) a călca; a netezi. // •anterímní dolapka ğuwup, úytúlep saldîm mi-am pus rochia în dulap după ce am spălat-o și am călcat-o.

adj. (d. rufe) călcat; úytúlengen netezit.

úytúlenme s. (d. rufe) călcare; netezire.

úytúlenmek v.i. (d. rufe) a fi călcat; a fi netezit.

úytúlí adj. (d. rufe) călcat; netezit.

úyúk s. nisipuri mişcătoare.

úyúlgen adj. stivuit; făcut morman.

úyútmek v.t. 1. a pisa; a zdrobi; a sfărâma; a măcina; a râșni. 2. a digera.

úyútúlgen adj. 1. digerat. 2. pisat; zdrobit; sfărâmat; măcinat; râșnit.

úyútúlmek v.i. 1. a fi pisat; a fi măcinat; a fi zdrobit; a fi sfărâmat; a fi râșnit. **2.** a fi digerat.

úyútúw s. 1. digerare. 2. pisare; zdrobire; sfărâmare; măcinare; râșnire. úyútúwğí adj. digestiv.
úyútúwlí adj. 1. digerat. 2. pisat;

zdrobit; sfărâmat; măcinat; râșnit.

úyúw s. 1. grămadă; morman; troian. 2. stivuire; așezare sub formă de

úy-úyden adv. din casă în casă. // • úy-úyden ğúrgen a umblat din casă în casă.

úyzaptemesí s. gospodărie; menaj. úze s. 1. (pol.) membru. 2. (anat.) organ; membru; mădular.

úzengí s. scară (la șa).

úzere postp. 1. pentru; ca să; cu scopul de a; în vederea...; 2. cu condiția...; cu obligația de a...; 3. precum; după cum; așa cum.

úzgí s. jignire; ofensă.

úzgúlí *adj.* jignitor; ofensator.

úzgún adj. 1. necăjit; amărât; trist. 2. jignit; ofensat.

úzmek v.t. 1. a rupe (o ață, un fir). 2. a jigni; a ofensa. 3. a necăji; a amărî; a întrista.

úzúk I. adj. rupt; fragmentat. II. s. ruptură; fragment.

úzúlgen adj. 1. (d. ață, fire) rupt. 2. necăjit; amărât; întristat. 3. jignit;

úzúlmek v.i. 1. (d. ață, fire) a se rupe. 2. a se necăji; a se amărî; a se întrista. **3.** a fi jignit; a fi ofensat.

úzúntí s. necaz; neplăcere; tristețe; amărăciune.

úzúntúlí adj. necăjit; trist; amărât.

úzúwğí adj. 1. trist; jalnic. 2. jignitor;

ofensator.

úzviy adj. organic. // •úzviy kimiya chimie organică.

úzviyet s. 1. organism. 2. (gram.) articol. // •belletmez úzviyet (gram.) articol nehotărât.

ufak-atkulak s. (bot.) măcriş-mărunt; măcrișul-iepurelui (lat., acetosella).

ufak-fuliya s. (bot.) rățișoare (lat., Iris pumila).

ufak-kîşîtkan s. (bot.) urzică-mică; urzică-iute; oieștea (lat., Urtica urens).

ufak-kumtawuk s. (orn.) fugaci pitic (lat., Calidris minutilla).

ufak-nawruz s. (bot.) rățișoare (lat., Iris pumila).

ufak-súsen s. (bot.) rățișoare (lat., Iris pumila).

ufak-tóşek s. (bot.) straşnic; aculpământului (lat., Asplenium (lat., Asplenium trichomanes).

uğuzlaşuw s. ieftinire.

ularî, Altay- s. (orn.) găinușă de zăpadă altaică (lat., Tetraogallus altaicus).

ularî, Kawkaz- s. (orn.) găinuşă de zăpadă caucaziană Tetraogallus caucasicus).

ularî, Kazar- s. (orn.) găinușă de zăpadă de Marea Caspică (lat., Tetraogallus caspius).

ulas s. (bot.) carpen (lat., Carpinus betulus).

ulas, alşak- s. (bot.) cărpiniță; sfineac (lat., Carpinus orientalis).

ulaştîruw s. 1. transport; comunicație. 2. legătură; contact.

uluslaştîruw s. naționalizare.

uluwlaw s. slavă; slăvire; glorificare; preamărire.

umutlanuw s. speranță; nădejde.

umutsuzlaşuw demoralizare; s. descurajare; descumpănire; demobilizare; deznădăjde; desperare.

unaşuw s. întâlnire; intersectare; convergență.

unaw s. întâlnire; intersectare.

unlaw s. înfăinare; presărare cu făină; tăvălire prin făină; pudrare.

unutmamení s. (bot.) miozotis; numă-uita; urechea-șoarecelui (lat., Myosotis silvatica).

unutuw s. omisiune; uitare.

Upcher'níñ-míñgírlegí frunzăriță de munte s. (orn.) (lat., Hippolais languida).

uşatuw s. 1. asemănare; asemuire; comparare; raportare. 2. analogie; comparație.

uşlaw s. ascuțire.

uşurtuw s. 1. zmeu. 2. furt. 3. retezare; tăiere.

uşuw s. zbor.

s. (orn.) alcă nordică usturagágáa (lat., Alca torda).

usturalî-alak s. (orn.) alcă nordică (lat., Alca torda).

utandîruw s. deconcertare.

utuluw s. înfrângere; sucombare.

uwuw s. **1.** frecare; fricționare; masare; palpare; pipăire. 2. ștergere; curățare. **3.** frământare.

yandîruw s. 1. trezire; sculare; deşteptare. 2. înviere; reînviere; uyandîruw resuscitare; renaștere. 3. reamintire. **4.** avertisment.

uygarlaşuw s. civilizare.

uygulanuw s. adoptare; aplicare.

uygulaw s. aplicare; adoptare (a unei legi etc.).

uygunlaşuw s. conformare.
uyuşuw s. 1. înțelegere; acord. 2.
potrivire; asemuire; armonizare.

uyutuluw s. **1.** amorțeală; înțepenire; anchiloză; moleșeală; apatie. **2.** coagulare; închegare; prindere.

uyuw s. 1. coincidență; conformare;
potrivire. 2. coagulare; închegare;
prindere. 3. calmare; potolire; sedare;
anesteziere. 4. amorțire; înțepenire;
anchilozare.

uyuzotî s. (bot.) sipică; năsturaş-debube (lat., Scabiosa ochroleuca). uyuz-tegenegí s. (bot.) crăstăval; crăpuşnic (lat., Cirsium oleraceum).

uzaklaştîruw s. **1.** înlăturare; îndepărtare; eliminare. **2.** concediere.

uzaklaşuw s. îndepărtare; plecare; abatere; tolerantă.

uzaktagî adj. de departe; depărtat.uzaktagîsî s. cel de departe; cel depărtat.

uzaktakîsî s. cel de departe; cel
depărtat.

uzanuw s. întindere; culcare.

uzatuw s. prelungire.

uzlaşuw s. **1.** împăcare; conciliere. **2.** convenție; acord; înțelegere.

uzlukşî s. meşter; specialist; expert;
maestru.

uzmanlaşuw s. specializare.

uzunbağak s. (orn.) piciorong (lat., Himantopus himantopus).

uzun-bağaklî-kumtawuk s. (orn.)
fugaci cu picioare lungi (lat.,
Calidris himantopus;
Micropalama himantopus).

uzun-bağaklî-sar s. (om.) şorecar mare (lat., Buteo rufinus).

uzun-bağaklî-toynak s. (orn.)
sorecar mare (lat., Buteo rufinus).
uzun-bağaklî-yeşîl-palşîkşî s. (orn.)
fluierar de zăvoi (lat., Tringa ochropus).

uzun-gágáalî-alak s. (orn.) alcă cu cioc lung (lat., Brachyramphus perdix).

uzun-gágáalî-ğadîrak s. (orn.) fâsă cu cioc lung (lat., Anthus similis). uzun-kanatlî-kumtawuk s. (orn.) fugaci cu aripă lungă (lat., Calidris bairdii).

uzun-kulaklî-baykuş s. (om.) ciuf de pădure (lat., Asio otus).

uzun-kuyruklî-boraganğî s. (orn.) rândunica furtunii lui Bulwer (lat., Bulweria bulweria).

uzun-kuyruklî-boykuş s. (om.) piţigoi cu coadă lungă (lat., Aegithalos caudatus).

uzun-kuyruklî-itelge s. (orn.) sfrâncioc cu coadă lungă (lat., Lanius schach).

uzun-kuyruklî-karabatak s. (orn.) cormoran cu coadă lungă (lat., Phalacrocorax africanus).

uzun-kuyruklî-kuralay s. (orn.) mugurar cu coadă lungă (lat., Uragus sibiricus).

uzun-kuyruklî-kurkur s. (orn.) porumbel de stâncă; porumbel îndoliat (lat., Zenaida macroura).

uzun-kuyruklî-martî s. (orn.) lup de mare codat (lat., Stercorarius longicaudus).

uzun-kuyruklî-palşîkşî s. (orn.)
fluierar cu coadă lungă (lat.,
Bartramia longicauda).

uzun-kuyruklî-şîmşîk s. (orn.) mandarin diamant cu coadă lungă (lat., Poephilia acuticauda). uzun-kuyruklî-taganak s. (orn.) sfrâncioc cu coadă lungă (lat., Lanius schach).

uzun-kuyruklî-taw-yapalagî s. (om.) huhurez mare (lat., Strix uralensis).

uzun-kuyruklî-tultokîmağî s. (orn.) pasăre-episcop cu coadă lungă (lat., Euplectes progne).

uzunómírlí-karînşatlagîotî s. (bot.) sincerică (lat., Scleranthus perennis).

uzunómírlí-şím s. (bot.) zizanie; raigras-englezesc (lat., Lolium perenne).

uzun-parmaklî-kógerşín s. (orn.) porumbel de Madeira (lat., Columba trocaz).

uzun-parmaklî-kumtawuk s. (orn.) fugaci cu degete lungi (lat., Calidris subminuta).

uzun-pîtrak s. (bot.) scaietele-popii (lat., Xanthium strumarium).

uzun-tumşuklî-şulluk s. (om.) sitar de nămol cu cioc lung (lat., Limnodromus scolopaceus). V

vaat s. promisiune; făgăduială. //
sízge bírşiy vaat et-almam nu vă pot promite nimic.

vaatetmek v.t. a promite; a făgădui. vaatetúwğí adj. promițător.

vaattetme s. promisiune; făgăduială.
vaaz s. (relig.) povățuire; povață;
predicare; predică; propovăduire;
binevestire.

vaazetmek *v.i.* (relig.) a povățui; a predica; a propovădui; a binevesti.

vaazetúw s. (relig.) povățuire; predicare; propovăduire; binevestire.

vaazğî s. povățuitor; predicator; propovăduitor; binevestitor.

vaazlîk s. povățuire; povață; predicare; predică; propovăduire; binevestire.

vabeste adj. legat; dependent. //
•vabeste bolmak a depinde de.

vade s. termen; scadență. // •vadesí
kelmek a i se împlini termenul; a i
se împlini sorocul; a muri. •vadesín
uzatmak a-i prelungi termenul. //
•uzun vadelí ikraz credit pe
termen lung.

vadesíkelgen *adj.* 1. căruia i-a venit sorocul; mort. 2. expirat; nul.

vadesítolgan adj. 1. căruia i s-a
împlinit sorocul; mort. 2. expirat; nul.

vadesíuzagan adj. amânat; păsuit.

vadesíz adj. fără termen; sine die.

vadeuzatmasî s. amânare; păsuire.
vadiy s. 1. (geogr.) vale; vâlcea. 2. (fig.) sens; înțeles.

vagon s. vagon. // •çisterna vagonî vagon cisternă. •ğataklî vagon vagon de dormit.

•lokantalî/restawurantlî
vagon vagon restaurant. •mal
vagonî vagon de marfă. •tanklî
vagon vagon cisternă. •úşúnğí
vagon al treilea vagon.

vagonet s. vagonet.

Vağide s. (antrop. f., arab.) "Cea care descoperă".

vağina s. (anat.) vagin.

vağip adj. necesar; indispensabil. vağiplik s. necesitate; trebuință.

vağit s. găsitor; descoperitor.

Vağit, El- s. (relig., arab.)
"Descoperitorul"; "Cel ce găsește orice și oricând" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

vah interj. vai!;

vaha s. (geogr.) oază; limbă de pământ.
vahamet s. seriozitate; gravitate; periculozitate.

Vahide s. (antrop. f., arab.) "Cea fără pereche".

vahim adj. serios; grav; periculos.

vahit I. adj. unic; singular. II. num. (arab.) unu.

Vahit, El- s. (relig., arab.) "Cel unic"; "Cel atotcuprinzător și indivizibil"; "Cel a cărui personalitate nu are pereche"; "Cel ale cărui însușiri și nume sunt neasemuite"; "Cel ale cărui fapte sunt

incomparabile" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

vahiy adj. neserios; nefondat; absurd.
 vahşet s. sălbăticie; cruzime; brutalitate.

vahşiy adj. sălbatic.

vahşiylík s. sălbăticie.

vaka s. întâmplare; eveniment; faptă.vakaa adv. într-adevăr; realmente; efectiv.

vakar s. demnitate; seriozitate; gravitate.

vakarlî adj. demn; serios; grav.

vakarsîz adj. nedemn; neserios.

vakayiyname s. 1. cronică; letopiseț.2. anale.

vakayiynameğí s. cronicar; analist.
vakfetîlgen adj. 1. donat; dăruit. 2.
consacrat; a dedicat.

vakfetílmek v.i. 1. a se dona; a se dărui. 2. a se consacra; a se dedica.

vakfetken s. donator. vakfetmek v.t. 1. a dona; a dărui (bunuri). 2. a consacra; a dedica.

vakfetúw s. dedicație; donație.

vakfetúwğí s. donator.

vakiy *adj*. întâmplat; petrecut; care a avut loc.

vakîf s. donație; fundație.

vakîfname s. act de donație.

vakum s. (fiz.) vacuum; vid.

vakur adj. serios; aşezat; impozant.

valensa s. (chim.) valență.

valide s. (ist.) mamă.

Valide s. (antrop. f., arab.) "Cea nounăscută".

Valit s. (antrop. m., arab.) "Pruncul".
valiy s. 1. (adm.) prefect; guvernator.
2. conducător; cârmuitor; ocârmuitor; diriguitor.

Valiy, El- s. (relig., arab.)
"Ocârmuitorul"; "Cel ce diriguiește
întregul univers" (unul din cele 99
preafrumoase nume atribuite în Coran
lui Dumnezeu/Allah).

valiza s. valiză.

vals s. vals (dansul şi muzica). //
•vals oynamak a valsa.

valva s. (tehn.) ventil; valvă.

vampir s. vampir.

vanadiyum s. (chim.) vanadiu.

vandal s. vandal (şi fig.).

vandalism s. vandalism.

vaniliyalî adj. cu vanilie; vanilat. //
•vanilyalî şokolata ciocolată cu
vanilie.

Vanuwat s. (topon.) Vanuatu.

varaka s. hârtie; document.

varakalî s., adj. documentar.

vardiya s. 1. (nav.) cart. 2. schimb; serviciu.

varidat s. (econ.) venit.

varik s. (med.) varice.

varis s. moștenitor; succesor; legatar.

Varis, El- s. (relig., arab.) "Urmaşul absolut"; "Stăpânitorul veșnic și moștenitorul de drept al universului" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

variyanta s. variantă; alternativă. variyasiya s. (muz.) variațiune.

variyete s. varieteu; varietăți. //
•variyete temsili spectacol de
varietăți.

varoş s. cartier mărginaş; periferie.
varta s. pericol; situație primejdioasă.
// •vartanî atlatmak a evita

// •vartanî atlatmak a evita pericolul.

vasat s. mijloc; centru.

vasatiy adj. mijlociu; intermediar.

vaselina s. (chim.) vaselină.

vasiy s. (jur.) tutore; curator.

Vasiy, El- s. (relig., arab.) "Cel nemărginit"; "Cel ce nu cunoaște margini în bunătatea și puterea Sa" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

vasiyet s. testament. // •vasiyet etmek a lăsa testament.

vasiyetiy adj. testamentar. //
•vasiyetiy iğra memur (jur.)
executor testamentar.

vasiyetname s. (jur.) act testamentar; testament. // •vasiyetnamege kóre testamentar.

vasiylík s. (jur.) tutelă; curatelă.

vasîf s. însuşire; calitate; caracteristică.

vasîflama s. calificare.

vasîflamak v.t. a caracteriza; a
califica.

vasîflangan adj. calificat.

vasîflanmagan adj. necalificat.

vasîflanmak v.i. a se caracteriza; a fi calificat.

vasîflawğî adj. calificativ.

vasîl s. sosire; venire; ajungere. //
•vasîl bolmak a sosi; a veni; a
ajunge.

Vasîl s. (antrop. m., arab.) "Mijlocitorul divinității" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

vasîllî adj. sosit; venit; ajuns.

vasîta s. 1. mijloc; cale. 2. intermediu; intermediere; mijlocire. 3. intermediar; mijlocitor; vehicul. // •hawa nakliyat vasîtasî mijloc de transport aerian. •motorlî vasîta autovehicul. •nakil vasîtasî mijloc de transport. •úretím/istihsal vasîtalarî mijloace de producție. •vasîtasî man prin intermediul...;

vasîtağî s. intermediar; mijlocitor; misit.

vasîtalî adj. indirect. // •vasîtalî bergí impozit indirect.

vasîtasîz adj. direct; nemijlocit. //
•vasîtasîz bergi impozit direct.

vatan s. patrie; țară.

vatandaş s. compatriot; cetățean; concetățean.

vatandaşlîk s. cetățenie.

vataniy adj. patriotic. vatanperwer s. patriot.

vatanperwer s. patriot. vatelina s. (text.) vatelină.

Vatikan s. (topon.) Vatican.

vatman s. vatman.

vayiz s. 1. (relig.) povățuitor; predicator; propovăduitor; binevestitor.
2. povățuitor; călăuzitor; îndrumător; ghid.

Vayiz s. (antrop. m., arab.) "Povățuitorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

vayizğî s. (relig., la musulmani)
predicator.

vayizlík s. (relig.) povățuire; povață; predicare; predică; propovăduire; binevestire.

vayîm s. sentiment; sensibilitate; impresie.

vayîmsîzlîk-tuygusuzluk s insensibilitate.

vayîmsîz-tuygusuz *adj.* insensibil; indiferent.

vayîz s. (relig.) predică.

vaza s. vază; glastră. // •kristal vaza vază de cristal.

vazife s. 1. datorie; îndatorire; obligație. 2. misiune; sarcină.

vaziyet s. 1. poziție; așezare; situație.
2. situație; stare; împrejurare; circumstanță. // •şîgîlmaz vaziyetke ketírmek a aduce întro situație fără ieșire; a nu lăsa nicio portiță de scăpare; a pune în dificultate. // •ewelkí vaziyette în starea anterioară. •sáde bo vaziyet úșún ad hoc; numai pentru această situație. •şîgîlmaz vaziyet impas. •zaruriy vaziyet situație critică; urgență.

vaziyet-í zaruret iz.prsn. situație critică; urgență.

vazîh adj. clar; limpede; evident.

vákîf adj. ştiutor; cunoscător; competent.

váris s. moștenire; urmaș.

vaniliya s. (bot.) vanilie (lat., Vanilla planifolia).

vasîflaw s. calificare.

veba s. (med.) holeră.

vebalî adj. (med.) holeric.

vebaotî s. (bot.) captalan; rădăcinaciumei (lat., Petasites
officinalis; Petasites hybridus;
Tussilago petasites).

veda s. rămas bun; adio. // •veda etmek a-şi lua rămas bun; a-şi lua adio.

vedalaşmak *v.i.* a-şi lua rămas bun; a-şi lua adio.

Vedat s. (antrop. m., arab.) "Prietenie". vedre s. vadră.

vedreleme s. măsurare cu vadra.

vedrelemek *v.t.* a măsura cu vadra. **vedrelengen** *adj.* măsurat cu vadra.

vedre-vedre adv. cu vadra; vedre de.

Vedút/Wedút, El- s. (relig., arab.)
"Cel preaiubit și preaiubitor"; Cel ce își
iubește nespus supușii și cel mai demn
de iubire" (unul din cele 99
preafrumoase nume atribuite în Coran
lui Dumnezeu/Allah).

vefa s. **1.** constanță; statornicie. **2.** devotament; atașament; fidelitate; îndeplinirea promisiunii.

vefakáar adj. 1. constant; statornic.2. devotat; ataşat; fidel.

vefasîz adj. inconstant; nestatornic; infidel

vefasîzlîk s. inconstanță; nestatornicie.

vefat s. deces; moarte.

Vefiy s. (antrop. m., arab.) "Cel ce îşi îndeplineşte promisiunile" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Vefiye s. (antrop. f., arab.) "Cea care își îndeplinește promisiunile".

veğetariyan s., adj. vegetarian.

vegibe s. obligație; îndatorire. vegit s. extaz; beatitudine; transă.

veğitlí adj. extaziat.

veğize s. 1. maximă; aforism; cugetare. 2. sentință.

veğizelí adj. sentențios.

Vehbiye s. (antrop. f., arab.) "Cea care binecuvântează".

Vehhap, El- s. (relig., arab.) "Cel ce binecuvântează"; "Cel ce revarsă grația divină asupra tuturor viețuitoarelor" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

vehim s. închipuire; iluzie; plăsmuire.

vehimğí s. născocitor; inventator. vehimlí adj. închipuit; plăsmuit;

născocit.

vekálet s. 1. împuternicire; autorizare; autorizație; mandat. 2. (arh.) minister.

vekáletiye s. împuternicire;

autorizare; autorizație; mandat.

vekáletlí adj. împuternicit; autorizat; mandatar.

vekáletname împuternicire: procură.

vekáletnamelí adj. cu procură; cu împuternicire; per procura.

vekil s. 1. ministru. 2. avocat. 3. împuternicit; mandatar; reprezentant. **4.** (jur.) tutore; curator.

Vekil/Wekil, El- s. (relig., arab.) "Împuternicitul"; "Cel ce are mijloacele și puterea de a desluși și dezlega orice lucru în cel mai bun chip" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

vektor s. (mat.) vector.

vektoriyal adj. vectorial.

vektorlîk adj. vectorial.

velet s. copil; fiu.

veletiy adj. copilăresc.

velet-í zina iz.prsn. copil nelegitim;

velhasîl *adv.* pe scurt; într-un cuvânt. veliy I. s. tutore; curator; protector. II. s., adj. (relig.) sfânt; sacru.

Veliy/Welí s. (antrop. m., arab.) "Ocrotitorul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Veliy/Welí, El- s. (relig., arab.)
"Ocrotitorul"; "Cel ce este prietenul supușilor Săi și îi ocrotește de fapte dăunătoare" (unul din cele preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

veliyaht s. print moștenitor.

veliy-aynak s. (orn.) ibis (lat., Threskiornis aethiopica).

veliv-ibis s. (orn.) ibis (lat.. Threskiornis aethiopica).

veliylík s. 1. (relig.) sfințenie. 2. (jur.) tutelă; curatelă.

veliynimet s. binefăcător.

velodrom s. velodrom.

velur s. (text.) velur.

velurlî adj. velurat.

velvele s. gălăgie; larmă; tărăboi.

velveleğí adj. gălăgios; certăreț.

vena s. (anat.) venă.

venaíşí s. (med.) intravenos.

venalî adj. (med.) venos.

venerik s. (med.) veneric.

venerologiya s. (med.) venerologie.

veneroloğiyağî s. (med.) venerolog.

veneroloğiyalî s. (med.) veneric.

venerolok s. (med.) venerolog. Venesiye s. (topon.) Veneția.

venesiyelí s., adj. venețian.

Venezúyel s. (topon.) Venzuela.

venezúyellí s., adj. venezuelan; venezuelian.

ventil s. (tehn.) ventil; valvă.

ventilator s. ventilator. **ventrilok** s. ventriloc.

ventuza s. ventuză.

Venus s. (astr.) Venus.

veranda s. verandă.

veraset s. moștenire; succesiune. verasetbîrakîlmagan

dezmostenit.

verasetbîrakmama s. dezmoştenire. s. moștenitor; succesor; verasetșí

legatar. verasettalimatî s. (jur.) legat.

verem s. (med.) tuberculoză; ftizie; oftică

veremlí adj. (med.) tuberculos; ftizic; ofticos.

veresiye adv. 1. pe credit; pe veresie. 2. (fig.) în silă; fără plăcere.

vermut s. vermut.

vernik s. (chim.) lac.

verniyer s. (tehn.) vernier.

vesayet s. (jur.) tutelă; curatelă.

vesayit s. mijloace; căi.

vesayitiy adj. mijlocitor. vesayit-i nakliye iz.prsn. mijloc de transport.

vesika s. document; act. // •iyelík vesikasî titlu de proprietate. • túzetúw vesikasî act normativ.

vesikalî s., adj. documentar; documentat; cu acte.

vesile s. 1. ocazie; prilej; oportunitate. **2.** motiv; pretext; justificare.

vesileğí s. oportunist.

vesileğílík s. oportunism.

vesilelí adj. motivat; justificat.

vesiy adj. larg; întins; spațios; vast; nemărginit.

s. lărgime; întins; spațiu; vesivet vastitate; nemărginre.

vesiylík s. lărgime; întins; spațiu; vastitate; nemărginire.

vestiyar s. vestiar; garderobă.

vesvese s. bănuială; suspiciune.

vesveselí adj. bănuitor; suspicios.

veter s. 1. (și mat.) coardă. 2. (anat.) tendon.

veterinar s. veterinar; medic veterinar.

vetire s. proces; fenomen.

veto s. (jur.) veto.

Veyis-Kóy (topon.) Bobovets s. (Dobrich, Bulgaria).

vezin s. 1. cântărire. 2. (lit.) măsură. 3. (muz.) măsură; timp; ritm; tact.

vezinlí adj. 1. cântărit. 2. (lit.) cu măsură. 3. (muz.) ritmat; ritmic.

vezir s. 1. (ist.) vizir. 2. (la şah) regină. vezne s. 1. (fin.) casă; casierie; tezaur; vistierie. 2. cântar; balanță; cumpănă.

veznedar s. casier; trezorier; vistiernic.

vezneğí s. casier; trezorier; vistiernic. viçeamiral s. viceamiral.

vida s. (tehn.) filet; şurub.

vidaaşîlgan adj. filetat.

vidaaşîlmasî s. deşurubare.

vidaaşuw s. filetare.

vidalama s. înşurubare.

vidalamak v.t. a înşuruba.

vidalangan adj. înşurubat.

vidalanmak v.i. a se înşuruba. vidalî adj. cu filet; filetat.

vidasîaşîlgan adj. deşurubat.

vidalaw s. înşurubare.

viğdan s. conştiință; cinste; onestitate; lealitate. // •viğdan azabî tartmak a-l mustra conștiința; a avea remuşcări; a se căi. •viğdanî sîzlamak a-l mustra constiința; a avea remuscări; a se căi. // •viădan azabî mustrări de conștiință.

viğdanlî adj. de bună-credință; cinstit; onest; leal; scrupulos.

viğdansîz adj. de rea-credință; necinstit; fără scrupule.

viğdansîzlîk s. lipsă de scrupule; neruşinare; nemernicie.

vikonte s. viconte.

vikontesa s. vicontesă.

vila s. vilă.

vilayet s. provincie; județ.

vinç s. (tehn.) vinci; troliu; cabestan.

vint s. filet; şurub.

vintaşîlmasî s. deşurubare. vintburgan s. şurubelniță.

vintíaşîlgan adj. deşurubat. vintkesílgen adj. filetat.

vintkesúw s. filetare. vintleme s. înşurubare.

vintlemek v.t. a înşuruba.

vintlengen adj. înşurubat.

vintlenmek v.i. a se înşuruba.

vintlí adj. cu filet; filetat.

virai s. viraj; curbă. // •viraj almak a vira.

adj. dărâmat; dărăpănat; în viran ruine.

virane s. dărâmătură; dărăpănătură; ruină.

viranlîk s. dărâmătură; dărăpănătură; ruină.

Virjiniye-bódenesí s. (orn.) prepeliță cu coadă albă (lat., Colinius virginianus).

viroza s. (med.) viroză.

virtuoz adj. (d. muzicieni) virtuos.

virtuozlîk s. (la muzicieni) virtuozitate. virus s. virus.

virusbílímğísí s. (med.) virolog; virusolog; inframicrobiolog.

virusbílímí I. adj. (med.) virologic; virusologic; inframicrobiologic. II. s. virologie; (med.) virusologie; inframicrobiologie.

virusbílímlí adj. (med.) virologic; virusologic; inframicrobiologic.

virusîtemízlengen adj. devirusat.

viruslama s. virusare.

viruslamak v.t. a virusa.

viruslangan adj. virusat.

viruslanmak v.i. a se virusa.

viruslî I. adj. cu virus; virusat. II. s. (med.) viral.

virusluk s. (med.) viroză.

adj. (med.) virologic; virusoloğik virusologic; inframicrobiologic.

virusoloğiya I. adj. (med.) virologic; virusologic; inframicrobiologic. II. s. virologie; (med.) virusologie; inframicrobiologie.

virusoloğiyağî s. (med.) virolog: virusolog; inframicrobiolog.

virusoloğiyalî adj. (med.) virologic; virusologic; inframicrobiologic.

virusolok s. (med.) virolog; virusolog; inframicrobiolog.

virussuz adj. fără virus; devirusat.

virussuzlaşmak v.i. a se devirusa.

virussuzlaştîrîlgan *adj.* devirusat. virussuzlaştîrîlmak υ.i.

devirusa. virussuzlaştîrma s. devirusare.

virussuzlaştîrmak v.t. a devirusa.

virustemízlemesí s. devirusare.

viruslaw s. virusare.

virussuzlaştîruw s. devirusare. vişne s. 1. vişină. 2. (bot.) vişin (lat., Prunus cerasus). // •vișne

ίşkίsί vişinată. **vişnerengî** *adj.* vişiniu; ecarlat.

vitamina s. vitamină. vitaminalaskan adj. vitaminizat.

vitaminalaşma s. vitaminizare.

vitaminalaşmak v.i. a se vitaminiza. vitaminalaştîrmak v.t. a vitaminiza. vitaminalî vitamine; adj. cu

vitaminizat. vitaminasîz adj. fără vitamine; devitaminizat.

vitaminasîzlîk s. avitaminoză.

vitaminalasuw s. vitaminizare.

viteza s. (auto.) viteză.

vitrina s. vitrină. viyadukt s. viaduct.

Viyena s. (topon.) Viena.

viyenalî s., adj. vienez.

viyetnam s., adj. vietnamez.

Viyetnam s. (topon.) Vietnam. viyetnamğa adv. în limba vietnameză. II. s. (limba) vietnameză.

viyetnamlî s., adj. vietnamez.

viyola s. (muz.) violă.

viyolet adj. violaceu; vioriu; violet. viyolonçel s. violoncel. viyolonçelğí s. violoncelist. viyolonçelist s. violoncelist. viyolonist s. violonist. adv. fără încetare; fără viyra întrerupere. viza s. viză. // •kîdîruwğî vizasî viză turistică. • kíríş vizasî viză de intrare. • şîgîş vizasî viză de ieşire. •tranzit vizasî viză de tranzit. •vizam bír ay úşún viza o am pentru o lună. vizalama s. vizare. vizalamak v.t. a viza. vizalangan adj. vizat. vizalanmak v.i. a se viza. vizalî adj. vizat; cu viză. vizalaw s. vizare.
vizon s. (zool.) nurcă; vizon (lat., Mustela vison). vîjîldama s. vâjâit; vuiet; zumzet; vîjîldamak v.i. a vâjâi; a vui; a zumzăi; a țiui. vîjîldaw s. vâjâit; vuiet; zumzet; tiuit. vîjîltî s. vâjâit; vuiet; zumzet; țiuit. vodevil s. vodevil. vokal adj. (muz.) vocal. volan s. (tehn.) volant. voley s. (sport) volei. // •voley oynamak a juca volei. // •voley meçi (sport) meci de volei. voleybal s. (sport) volei. voleybalğî s. voleibalist. voleyğí s. voleibalist. volt s. (fiz.) volt. // •volt kuwatî voltaj. voltaj s. (fiz.) voltaj. voltlîk adj. voltaic. voltmetre s. (fiz.) voltmetru. votka s. votcă. voyivot s. (ist.) voievod. voyivotlîk s. (ist.) voievodat. vuğut I. adj. corporal; trupesc. II. s. 1. existență; viață. 2. (anat.) corp; trunchi; trup; bust; tors. // •vuğut tapmak a se construi; a lua ființă. •vuğutka akelmek a realiza; a materializa; a elabora. •vuğutka kelmek a se realiza; a se materializa. •vuğuttan túşmek a se pipernici; a slăbi. vuğutbílímğísí s. fiziolog. vuğutbílímí s. fiziologie. vuğutbílímlí adj. fiziologic. s. înfăptuire; vuğutkaakelúw realizare; elaborare; materializare; edificare. vuğutkakelgen adi. realizat; elaborat; materializat. vuğutluk adj. corporal; trupesc. vuğuttantúşken adj. pipernicit. vuğuttantúşúw s. pipernicire. vuğuttapkan adj. înfăptuit; realizat; elaborat; materializat; edificat. vuğuttedaviyí s. (med.) fizioterapie. vukuw s. întâmplare; fapt întâmplat; hazard; producere; eveniment; incident. // •vukuw tapmak a se întâmpla; a avea loc. •vukuwga kelmek a se întâmpla; a surveni. s. întâmplare; fapt vukuwat întâmplat; hazard; producere; eveniment; incident. vukuwatlî adj. întâmplător. vukuwlî adj. întâmplător. vulkan s. (geol.) vulcan. vulkanbílímğísí s. vulcanolog. vulkanbílímí s. vulcanologie. vulkanik adj. vulcanic.

vulkanlaşkan adj. vulcanizat.

vulkanlaşmak v.i. a se vulcaniza. vulkanlaştırma s. vulcanizare. vulkanlaştîrmak v.t. a vulcaniza. **vulkanlî** *adj.* vulcanic; vulcanizat. vulkanoloğiya s. vulcanologie. vulkanoloğiyağî s. vulcanolog. vulkanolok s. vulcanolog. vusul s. sosire; venire; ajungere. // •vusul tapmak a sosi; a veni; a ajunge. vusullî adj. sosit; venit; ajuns. vuzuh s. claritate; limpezime (și fig.). vúsat s. 1. lărgime; întindere. 2. extensiune; extindere; amplificare. vúsatlî adj. 1. extins; amplificat. 2. cu lărgime; cu întindere. vulkanlaştîruw s. vulcanizare.

W

wagam adj. răscopt. wagamlama s. răscoacere. wagamlamak v.i. a se răscoace. wahset s. sălbăticie; cruzime; brutalitate. wahşiy adj. 1. sălbatic; crud; violent; brutal; neîmblânzit. 2. (d. animale, păsări) sălbatic. // •wahşiy dawa tutmak a linşa. wahşiy-ağîmasîz s., adj. sadic. wahşiybogaz s., adj. mâncău; mâncăcios; gurmand; vorace. wahşiybogazlîk s. voracitate. wahşiyğe adv. sălbatic; crud; violent; brutal. wahşiyleşken adj. sălbăticit; abrutizat. wahşiyleşme sălbăticire: abrutizare. wahşiyleşmek v.i. a se sălbătici; a se abrutiza. wahşiyleştírmek v.t. a sălbătici; a abrutiza. wahşiylík s. sălbăticie; cruzime; violentă; brutalitate; bestialitate. wahşiylik-ağîmasîzlîk s. sadism. wahşiytabiyat s. sălbăticie; cruzime; violență; brutalitate; bestialitate. wahşiytabiyatlî adj. sălbatic; crud; violent; brutal; bestial. wak adj. mărunt; mic. // •wak ğísím corpuscul. •wak para bani mărunți; mărunțiș. wakîldama s. măcăit; măcănit; orăcăit. wakîldamak v.i. a măcăi; a măcăni; a face mac-mac; a orăcăi. wakîltî s. măcăit; măcănit; orăcăit. wakîp s. donație; fundație.
wakît s. 1. timp; vreme. 2. interval; perioadă; răstimp. **3.** prilej; ocazie. **4.** sezon; anotimp. **5.** stare materială; posibilități materiale. 6. epocă; ev; eră. // •wakît kazanmak a câştiga timp. •wakîtî bolmak a avea timp. •wakîtî kelmek a i se împlini termenul; a-i sosi momentul; a i se împlini sorocul. • wakîtîn geşîrmek a-şi petrece timpul.
•wakîtîn óttirmek a-şi omorî timpul. • wakîtîn şaşmak a-i răpi cuiva timpul. • wakîtîn totîrmak a-şi umple timpul. // •başka wakît altă dată. •boş/asude wakît timp liber. •eñ kîzgîn wakît punct culminant. • íşím bar, wakîtîm yok sunt ocupat, n-am timp. •keş wakît oră târzie. • kîzgîn wakît ore de vârf. •ne wakît? când?;
•ódeme wakîtî (fin.) scadență.
•wakît kîtlîgî criză de timp.
•wakîtîm yok nu am timp.
•wakîtîn bolsa dacă ai timp. •wakîtîndan burun prematur. •wakîtnîñ insanlarî oamenii timpului. •wakîtnîñ kóbí cea mai mare parte a timpului. •yakîn

wakîtka! pe curând!;

s. situație materială; wakît-hál posibilități materiale. // •wakîtîhálí yerínde înstărit; cu mari posibilități materiale.

wakîtîgeşken adj. învechit; depășit; demodat; bătrânesc; caduc; desuet; perimat.

wakîtînda adv. 1. în timpul; pe vremea când; exact când. 2. la momentul potrivit. // •iş wakîtînda otîrmak yok în timpul lucrului nu se stă. •íșín wakîtînda yapkan punctual. •wakîtînda barağakmîz vom ajunge la timp.

wakîtîndan adv. din timp; din timpul; de pe vremea când.

wakîtlar s., pl. împrejurare; circumstanță; context; conjunctură.

wakîtlî I. adi, cu situatie materială; cu posibilități materiale; avut; bogat. II. adv. la momentul potrivit; din timp; devreme.

wakîtlî-wakîtînda *adv.* **1.** la momentul potrivit; din timp; devreme. 2. bine făcut.

wakîtlî-wakîtsîz adv. 1. în momente nepotrivite. 2. chiar și în criză de timp. // •wakîtlî-wakîtsîz kele vine în momente nepotrivite.

wakîtsîz I. adj. fără timp. II. adv. în momente nepotrivite.

wakîtsîzlîk s. criză de timp.

adv. la momentul; în wakîtta momentul. // •bonday wakîtta pe asemenea vreme. •uygun wakîtta la momentul oportun.

wakîttan adv. din momentul; din vremea; în avans; înainte de.

wakîttan-wakîtka adv. din când în când: uneori.

wakît-wakît adv. din când în când; uneori.

waklîk s. mărunțiș; bani mărunți.

wakpetílgen adj. 1. donat; dăruit. 2. consacrat; a dedicat.

wakpetílmek v.i. 1. a se dona; a se dărui. 2. a se consacra: a se dedica.

wakpetken s. donator.

wakpetmek v.t. 1. a consacra; a dedica. 2. a dona; a dărui.

wakpetúw s. dedicație; donație.

wakpetúwğí s. donator.

wak-wak interj. mac!; oac!;

walla(h) interj. zău!; pe legea mea!; parol!:

walla(h)-billa(h) interj. zău!; pe legea mea!; parol!;

wañgîrîşmak v.i. a se tângui laolaltă; a boci laolaltă; a jeli laolaltă.

wangîrma s. tânguire; bocire; jelire. wangîrmak v.i. a se tângui; a boci; a

wangîruwğî s. bocitoare.

wat s. (fiz.) watt.

ieli.

vatan s. patrie; ţară. // •watan súygúsí dragoste de patrie. watan •watanga ihanet trădare de patrie.

s. compatriot; cetățean; watandas concetățean. // •watandas hakklarî (jur.) drepturi civile.

watandaşlîk s. cetățenie.

wataniy adj. patriotic. // •wataniy tuygular sentimente patriotice.

watanperwer s. patriot.

watanperwerlik s. patriotism.

watansîz s. apatrid.

watansúygen s. patriot.

watansúyme s. patriotism.

watanşúnas s. patriot.

watanşúnaslîk s. patriotism.

watîlgan adj. mărunțit; zdrobit; sfărâmicios.

watîlmak v.i. a se sfărâma; a se fărâmița; a se mărunți.

s. sfărâmare; fărâmitare; watma măruntire.

watmak v.t. a sfărâma; a fărâmița; a mărunți.

watmetre s. wattmetru.

watólser s. wattmetru.

watsaniye s. (fiz.) wattsecundă.

watuwğî adj. zdrobitor.

watuwlî adj. sfărâmat; fărâmițat; măruntit; zdrobit.

way interj. vai!; oh!; aoleu!; // •way başîma! vai de capul meu!; •way ğañgîzlarga vai de omul singur. •way ğeñilgenlerge vai de învinşi. • way neniyim/anayîm! vai, măicută!;

way-way I. interj. vai!; oh!; vai-vai!; II. s. vaiet.

s. 1. datorie; îndatorire; wazife obligație. 2. misiune; sarcină. //
•wazifesín deñíştírmek a-i schimba functia; a-l permuta. •wazifesínden

şîgarmak/almak a destitui pe cineva. • wazifesine salmak a pune în funcție pe cineva; a-l învesti; a-l însărcina. // •riyaziyet wazifesi tema la matematică. • siyasiy wazife legație; misiune diplomatică. •wazife başînda în exercițiul funcțiunii. •wazifeníñ yerine akelínmesí îndeplinirea misiunii.

wazifeberílgen adj. însărcinat; numit; desemnat.

wazifeberúw s. însărcinare; numire; desemnare.

wazifedeñíştírgen adj. permutat. wazifelendírílgen adj. acreditat; delegat; împuternicit; mandatat.

wazifelendírme s. acreditare; delegare; împuternicire; mandatare.

wazifelendírmek v.t. a acredita; a delega: a împuternici: a mandata.

wazifelí adj. însărcinat; împuternicit; mandatat; acreditat. // •wazifeli şahîs funcționar.

wazifename împuternicire; mandat.

wazifesíndenalîngan adi. revocat; destituit; concediat; demis.

wazifesíndenaluw S revocare: destituire; concediere; demitere.

wazifesíndenatîlgan adj. revocat; destituit; concediat; demis.

wazifesíndenatuw s. destituire; concediere; demitere.

wazifesíndentartîlgan adj. revocat; destituit; concediat; demis.

wazifesíndentartuw s. revocare; destituire; concediere; demitere.

adj. abilitat; wazifesínesalîngan întronat; însărcinat; înscăunat: învestit.

wazifesínesaluw abilitare; s. însărcinare; înscăunare; întronare; învestitură

wazifesíz adj. fără sarcini; fără ocupație; fără griji.

wazifesízlík s. lipsă de sarcini; lipsă de ocupație; lipsă de griji.

wagamlaw s. răscoacere.

wakîldaw s. măcăit; măcănit; orăcăit. wakşeşeklí-ğalba (bot.) lumânărică; coada-lupului (lat., Verbascum thapsus).

wakşeşeklí-sîyîrkuyrugî s. (bot.) lumânărică; coada-lupului (lat., Verbascum thapsus).

wangîruw s. tânguire; bocire; jelire.

s. sfărâmare; fărâmițare; watuw mărunțire.

re conj. şi. // •eglenúw we díñlenme koşîllarî condiții de distracție și odihnă. •kîrîm tatar tílí we edebiyatî limba şi literatura tătară crimeană. •mahsús we namahsús abia perceptibil. • meğburiy we meğğaniy obligatoriu şi gratuit. • we sayire etcetera; și așa mai departe.

wekíl s. **1.** împuternicit; mandatar; reprezentant. 2. avocat. 3. ministru. **4.** (jur.) tutore; curator.

wekíllík s. (jur.) tutelă; curatelă.

wekíllíktenboşangan adj. (jur.) emancipat.

wekíllíktenboşatma (iur.) emancipare.

welew conj. chiar dacă; deși.

welí s. 1. (relig.) sfânt; sacru. 2. (jur.) tutore; curator.

welîlîk s. 1. (relig.) sfințenie. 2. (jur.) tutelă; curatelă.

wepat s. deces; moarte. // •wepat etmek/bolmak a deceda; a muri.

wepatbolgan adj. decedat; defunct.

wepatlî adj. decedat; mort. wesselam interj. suficient!; îndeajuns!; ajunge!; asta-i tot!;

western s. western.

s. (orn.) sturz White'níñ-sayragî auriu (lat., Zoothera dauma).

widiya s. (tehn.) widia.

wigwam s. wigwam. windsurf s. windsurf.

windsurfşî s. surfist.

windsurfşuluk s. surfist.

wiskiy s. whisky.

wok s. wok.

wolfram I. adj. (chim.) wolframic. II. s. (chim.) wolfram.

wolframlî adj. (chim.) wolframic.

wurdumtuymaz adj. 1. nesimţit; lipsit de bun-simţ. 2. insensibil.

wurdumtuymazlîk s. insensibilitate; nesimtire.

wurdurmak v.t. 1. a determina să lovească; a determina să izbească; a determina să rănească. 2. a determina să împuște; a determina să ucidă. 3. a determina să bată; a determina să ciocănească.

wurgan s. (mat.) înmulțitor; factor.

vurgan-ğîkkan adj. 1. bătăios; combativ; certăreț. 2. temerar; wurgan-ğîkkan îndrăznet; cutezător; neînfricat; aventuros.

wurgî s. 1. (lingv.) accent. 2. (muz.) ton; tonalitate; intonatie.

wurgîsaluw s. accentuare; evidențiere; reliefare; marcare.

wurgulama s. accentuare; exclamare.

wurgulamak v.t. a accentua; a exclama. •wurgulap // bildirmek a preciza; a specifica. •wurgulap kîşkîrmak exclama.

wurgulangan adj. (fon.) accentuat; tonic.

wurgulanmak v.i. a se accentua.

wurgulap-bildirilgen adj. precizat; specificat.

wurgulap-bíldírúw s. precizare: specificare.

wurgulay-wurgulay adv. accentuat; răspicat.

wurgulî adj. (fon.) accentuat; tonic. wurgulîkîşkîrma exclamație.

wurgun I. adj. îndrăgostit; amorezat. II. s. câștig ilicit.

wurgunğî s. speculant; şarlatan; escroc; pungaş.

wurgunğuluk s. speculă; şarlatanie; escrocherie; pungășie.

wurgunluk s. adorație.

wurgun-wurgun *adv.* cu dragoste; cu drag.

wurgusuz adj. (fon.) neaccentuat; atonic.

wurma s. 1. (med.) apoplexie. 2. (d. inimā) batere; puls. 3. lovire; izbire. 4. ciocănire la uṣā. 5. atingere; vătămare; rănire. 6. împuşcare; ucidere. 7. (d. raze, vânt) pătrundere; răzbire. 8. (mat.) înmulțire. // •ğalpa wurma tangaj.

wurma-ğîkma s. neînfricare.

wurmak A. v.i. (d. inimă) a bate; a pulsa. B. v.t. 1. a lovi; a izbi. 2. a atinge; a vătăma; a răni. 3. a împuşca; a ucide. 4. (mat.) a înmulți. 5. a bate; a ciocăni (la ușă). 6. (d. raze, vânt) a pătrunde; a răzbi. // •azgana wurmak a se trece din pahare; a se chercheli. •baltanî taska wurmak a nimeri cu oiştea în gard. •baş wurmak a recuge la...; a apela la...; •başîn taştan-taşka wurmak a se da cu capul de toți pereții. •eki koyannî bir kurşun man wurmak a împuşca doi iepuri deodată. • **ğalpa** wurmak (nav.) a avea tangaj. • ğamaw wurmak a petici. • ğaşîn wurmak a-l trăsni; a-l fulgera. •ilme wurmak a remaia; a însăila. •iyne wurmak a face injecție. •kandalga wurmak a încătuşa. •ket wurmak a împiation e kirili e kirili a stăvili. • kîskî împiedica; wurmak (tehn.) a împăna. •kóz wurmak a face cuiva cu ochiul. •kúneş wurmak (d. soare) a dogori; a bate. • moyînîn wurmak a-i lua gâtul; a-l decapita; a pune piciorul pe grumazul cuiva; a pune mâna pe cineva. •ózín wurmak a se împușca. •ózín yerden-yerge wurmak a se zvârcoli. •penșe wurmak a pingeli. •pîrangaga wurmak a încătuşa; a înlănțui; a pune în lanțuri. •șînğîrga wurmak a pune în lanturi. •tel wurmak a telegrafia. •tílí peltek wurmak a se bâlbâi; a gângăvi; a vorbi peltic. •tízín wurmak a-și frânge mâinile; a se văicări; a regreta; a se lamenta. •topka wurmak (sport) a lovi mingea; a şuta. • yeger wurmak a înșeua. // •burșak wurdî a bătut grindina. •gemî ğalpa wura vasul are tangaj.

wursantuymaz adj. 1. insensibil. 2. nesimțit; lipsit de bun-simț.

wursantuymazlîk s. insensibilitate; nesimţire.

wur-tut adv. numai; doar. //
•mením wur-tut beş koyîm
bar eu am numai cinci oi.

wurulgan I. adj. 1. lovit; izbit. 2. împuşcat; ucis. 3. rănit cu o armă de foc. 4. îndrăgostit; amorezat. II. s. (mat.) deînmulțit.

wurulma s. 1. lovire; izbire. 2. împuşcare; ucidere. 3. rănire cu o armă de foc. 4. îndrăgostire; amorezare.

wurulmak v.i. 1. a fi lovit; a fi izbit. 2. a fi împuşcat; a fi ucis. 3. a fi rănit (cu o armă de foc). 4. (fig.) a se îndrăgosti; a se amoreza.

wuruş s. lovitură. // •başlama wuruşî lovitura de începere. •kóşe/poşmak/şat/korner wuruşî (sport) lovitură de colţ. •ne gúzel wuruş ce lovitură frumoasă. wuruşkan s. 1. combatant; luptător. 2. boxer; pugilist.

wuruşkaytarmasî s. parare.

wuruşma s. 1. încăierare; bătaie; bătălie; luptă. 2. box; pugilism. 3. coliziune.

wuruşmak v.i. a se lovi reciproc; a se bate; a se încăiera; a boxa. // •tek-tek wuruşmak a se duela.

wuruwlî adj. rănit cu armă de foc. wuruwul s. buză.

wurgulaw s. accentuare; exclamare.
wurgulîkîşkîruw s. exclamare;
exclamație.

wuruluw s. 1. lovire; izbire. 2. împuşcare; ucidere. 3. rănire cu o armă de foc. 4. îndrăgostire; amorezare.

wuruşuw s. 1. încăierare; bătaie;bătălie; luptă. 2. box; pugilism. 3.coliziune.

wuruw s. 1. (med.) apoplexie. 2. (d. inimă) batere; puls. 3. lovire; izbire. 4. ciocănire la uşă. 5. atingere; vătămare; rănire. 6. împuşcare; ucidere. 7. (d. raze, vânt) pătrundere; răzbire. 8. (mat.) înmulțire.

Y

ya I. adv. da. II. conj. 1. ori...ori; sau...sau...; 2. dar; însă. 3. dar; dacă. // •bíz ya síz noi sau voi. •ya búgún, ya yarîn sau astăzi, sau mâine. •ya íşerde, ya tîşarda ori înăuntru, ori afară. •ya men, ya sen ori eu, ori tu. •ya, onday da, aşa este.

yaban adj. 1. (d. animale, păsări) sălbatic. 2. nesociabil; singuratic; retras. 3. inuman; crud.

yabanğî s., adj. străin; necunoscut; venetic (şi fig.). // •yabanğî sóz neologism. •yabanğî tíl limbă străină. •yabanğî tíl bílmiymen nu cunosc limbi străine. •yabanğî ulkalar ţări străine.

yabanğîlaşkan adj. (jur.) înstrăinat; alienat.

yabanğîlaştîrma s. (jur.) înstrăinare; alienare.

yabanğîlaştîrmak v.t. (jur.) a înstrăina; a aliena.

yabanğîlîk s. străinătate.

yabanğîlîktayaşagan *adj.* înstrăinat; pribeag.

yabanğîlîktayaşaw s. înstrăinare; pribegie.

yabanî adj. 1. (d. animale, păsări) sălbatic. 2. nesociabil; singuratic; retras. 3. inuman; crud. // •yabanî haywan sălbatic. •yabanî kíşî om sălbatic.

yabanî-domîz s. (zool.) mistret; porcsălbatic (lat., Sus scrofa ferus).

yabanîlaşkan adj. sălbăticire.

yabanîlaşma s. sălbăticire.

yabanîlaşmak v.i. a se sălbătici.

yabanîlîk s. 1. sălbăticie. 2. cruzime; brutalitate.

yabanî-mîşîk s. (zool.) pisicăsălbatică (lat., Felis silvestris).

yabanlîk s. 1. sălbăticie. 2. cruzime; brutalitate.

yabî s. mârțoagă; gloabă.

yaborandiymayî s. pilocarpină.

yad adj. străin; necunoscut; venetic.

yadestetik adj. inestetic.

yagîna postp. înspre; către.

yagînda postp. lângă.

yagîndan I. adj. aliat; susținător; suporter; partizan. II. postp. dinspre.

yagîtutulgan adj. susținut; apărat.
yagîz adj. (d. oameni) brunet; oacheş.

yahniy s. iahnie.

yaht s. (nav.) iaht; yacht.

yahtşîlîk s. (nav.) iahting; yachting.

yahudiy I. adj. evreiesc; ebraic; iudaic.II. s. evreu; iudeu; israelit.

yahudiyğe I. adv. în limba ebraică. II. s. (limba) ebraică.

Yahya s. (antrop. m., arab.) Ioan.

yak I. postp. 1. lângă; în apropiere. 2. alături de...; II. s. 1. parte; loc. 2. margine; latură. 3. direcție; sens. 4. (zool.) iac (lat., Poephagus grunniens). // •bír yakka salmak a pune deoparte. •yagîn

tutmak a fi de partea cuiva; a-i lua apărarea. // •dúșman yagîna geşken kaşak transfug. • mugay yak partea adversă. • papîrnîñ oñ yagî tribord. •tîş yagî partea de afară; exteriorul.

yaka s. 1. guler. 2. teren înclinat; pantă. // •yakasîn bîrakmamak a se ține de capul cuiva; a nu-i da pace; a-l urmări; a stărui. •yakasîn kutarmak a-şi salva pielea; a scăpa de...; •yakasîna asîlmak a lua pe cineva de guler; a-i cere socoteală. // •yakasî kapalî işkólmek cămașă închisă la gât.

yakakutarmasî s. descotorosire.

yakalama s. arestare; înhățare; prindere; retinere.

yakalamak v.t. 1. a prinde; a înhăța; a pune mâna pe (pe cineva). 2. a retine: a aresta.

yakalanawuygan adj. înşfăcat.

yakalangan adj. arestat; înhățat; prins; reținut.

yakalanma s. prindere; arestare.

yakalanmak v.i. 1. a fi prins; a fi înhățat. 2. a fi reținut; a fi arestat.

yakalawuyma s. înşfăcare.

yakalawuymak v.t. a înşfăca.

yakalî adj. cu guler; gulerat.

yakalîk s. zgardă.

yakasîbîrakîlmagan adj. fugărit; urmărit.

yakasînaasîlma tragere la răspundere.

s. insistență; vakasînbîrakmama perseverență; stăruință.

yakasînkutargan adj. descotorosit.

yakîn I. adj. 1. apropiat; intim; abordabil. 2. (d. intervale de timp) scurt. 3. înconjurător. II. adv. aproape; aproximativ; în jur de. III. s. 1. simpatizant; susținător. 2. preajmă; vecinătate; împrejurime. // •yakîn barmak a se apropia de...; // •akîlga yakîn rezonabil; plauzibil. •bizge yakîn otîra locuieşte aproape de noi. •Esma okîganda kitapnî kózlerine bek yakîn tuta Esma ține cartea prea aproape de ochi când citește. •merkezge aproape yakîn de • sahnege yakîn aproape de scenă. •yakîn bir kîrîm tatarday konîşasîñîz vorbiți aproape ca un tătar crimean. •yakîn dost prieten bun. •yakîn kelmeñíz! nu vă apropiați!; •yakîn şewre/etraf înconjurător. mediu •yakîn tuwgan rudă apropiată. •yakîn wakîtka/zamanga! pe curând!; • yakîn zamanda într-un viitor apropiat; în scurt timp.

yakînda adv. 1. în apropiere; aproape; în preajmă. **2.** curând. **3.** recent.

yakîndakî s., adj. de aproape; apropiat.

yakîndan adv. de aproape; // •yakîndan îndeaproape. tanîmak a cunoaște pe cineva de aproape. // •yakîndan kózím kórmiy nu văd de aproape.

yakînğa adv. aproximativ; în jur de. // •yakînğa deger (mat.) valoare aproximativă.

yakînînda adv. aproximativ; cu aproximatie: circa: cam.

yakînkórmegen s. (med.) prezbit. yakînkórmeme s. (med.) prezbitism.

Yakîn-Kúntuwar s. (topon.) Orientul Apropiat.

yakînlagan adj. iminent; apropiat.

yakînlamak v.i. a se apropia.

s., pl. 1. apropiere; vecinătate; împrejurime. 2. prietenii; apropiații. // •yakînlarnî denep turmak a da târcoale.

yakînlarda adv. 1. în apropiere; aproape; în preajmă; în vecinătate; în împrejurime. 2. curând. 3. recent. // •yakînlarda dolaşmak a da târcoale.

yakînlardan adv. din apropiere; din vecinătate; din împrejurime.

yakînlaşkan adj. iminent; apropiat.

yakînlaşmak v.i. a se apropia.

yakînlaştîrmak v.t. a apropia.

yakînlatîr adj. abordabil.

yakînlatkan adj. abordabil.

yakînlatmagan adj. inabordabil; intangibil: imun.

yakînlatmak v.t. a apropia.

yakînlatmama s. imunitate.

yakînlatmamak v.t. a ține la distanță/la respect.

yakînlatmaz adj. inabordabil: intangibil; imun.

adv. aproximativ; cu yakînlay aproximatie: circa: cam.

yakînlayatîrgan adj. iminent.

yakînlîk s. 1. apropiere; vecinătate; împrejurime. **2.** (fig.) afinitate; intimitate. 3. (fig.) legătură; prietenie. // •yakînlîk kóstermek a-şi arăta simpatia. • yakînlîk tuymak a se simți atras de...; a-l simpatiza.

yakînlîkta adv. în apropiere; în vecinătate; în împrejurime.

yakînlîktan adv. din apropiere; din vecinătate; din împrejurime.

yakînsak adj. (fiz., mat.) convergent. yakînsama s. (fiz., mat.) convergență. s. (topon.) Orientul Yakîn-Sark Apropiat.

yakîntutulgan adj. (mil.) consemnat. yakîntutuw s. (mil.) consemnare.

yakîn-uzak adj. apropiat îndepărtat; apropiat sau îndepărtat. // •yakîn-uzak ulkalar țările apropiate și țările îndepărtate.

yakîşkan adj. favorabil; rezonabil; potrivit; propice; oportun; prielnic. // • eñ yakîşkan optim; ideal.

yakîşma s. potrivire.

yakîşmagan adj. nefavorabil; nepotrivit; necorespunzător.

yakîşmak v.i. a se potrivi; a sta bine; a cădea bine.

yakîşmama s. nepotrivire.

yakîştîrîlgan adj. asortat.

yakîştîrma s. 1. potrivire; adecvare; adaptare; ajustare. 2. fitness; condiție fizică. // •yakîştîrma zalî/salonî sală de fitness.

yakîştîrmak v.t. a potrivi; a adecva; a •sebep adapta; a ajusta. // yakîştîrmak a invoca motivul că...; a aduce drept argument; a pretexta.

I. conj. ori; sau. II. s. combustibil.

yakka adv. spre direcția; înspre. // • kaysî yakka? încotro?;

yaklaşayatırgan adj. iminent.

yaklaşîk *adj.* aproximativ.

yaklaşkan adj. 1. iminent; apropiat. 2. (d. vehicule, ambarcațiuni etc.) care s-a apropiat; care a tras la...; acostat.

yaklaşma s. 1. (mar.) acostare. 2. apropiere; abordare.

yaklaşmak v.i. 1. a se apropia. 2. (d.vehicule, ambarcațiuni etc.) a se apropia; a trage la...; a acosta. // •raktamga yaklaşamîz (nav.) acostăm.

yaklaştîrmak v.t. a apropia; a aduce aproape.

yaklawlî adj. sustinut; sprijinit; apărat.

vaklî adj. sustinător; suporter; partizan; aderent; părtinitor.

vaklîk s. susținere; partizanat; părtinire.

yaksîz adj. neutru (şi chim.).

yaksîzlaşkan adj. neutralizat.

yaksîzlaşma s. neutralizare.

vaksîzlasmak v.i. a se neutraliza.

yaksîzlaştîrmak v.t. a neutraliza. yaksîzlîk

s. (pol.) neutralitate; nealiniere

yakşî adj. 1. bun; fără defecte; de calitate superioară; convenabil; de bun augur. 2. (d. persoane) arătos; chipeș; frumos. // •taa yakşî kórmek a prefera. •yakşî dawranmak a se purta frumos. // •eñ yakşî optim; ideal. • eñ yakşî arzîlar! cele mai bune urări!; •kîsmetíñ yakşî bolsîn! baftă!: noroc!: oylarîñîznî tatarşa yakşî ifade etesíñíz vă exprimati bine opiniile tătărește. •sení bek yakşî kóremen îmi placi foarte mult. • yakşî ğolşîlîklar! drum bun!; •yakşî yîkpallar! baftă!; noroc!;

yakşîlîk I. adj. calitativ. II. s. calitate; bunătate; corectitudine; frumusețe. // •igí yakşîlîk calitate bună. • túşúk yakşîlîk calitate inferioară. •yakşîlîk kontrolî control de calitate. $\bullet yak ş î l î k$ sîfatî (gram.) adjectiv calitativ. yakşîlîk •yúksek calitate superioară.

yakşî-osal adj. bun sau rău; și bun și rău.

yakşî-yakşî adj. perfect; desăvârşit; ireproşabil.

yakta postp. pe direcția; înspre. // •bir yakta într-o parte. •kaysî yakta tabîla? în ce parte se găsește?; •obir yakta în cealaltă parte. •peron kaysî yakta? în ce parte este peronul?;

yaktan postp. din direcția; dinspre. // •bír yaktan dintr-o parte; pe de o ğínísiy zayîf/takatsîz (med.) impotent. • kaysî yaktan? din ce parte?; • mínaw yaktan buyuruñuz! poftiți pe aici!; •obir yaktan da pe de altă parte. •şáşimni sol yaktan ayîrîñîz! făceți-mi cărarea pe stânga!;

yaktaş adj. aliat; susţinător; suporter; partizan.

yaktaşlîk s. partizanat.

yaktutkan adj. părtinitor.

yaktutuw s. părtinire.

(limba) iakută.

Yakup s. (antrop. m., arab.) Iacob. yakut I. s. rubin. II. s., adj. iakut.

yakut-kîrmîzî adj. purpuriu; rubiniu. yakutşa I. adv. în limba iakută. II. s.

yalak s. jgheab; uluc; canelură.

yalan I. adj. neadevărat; fals. II. s. minciună; născocire; neadevăr; ficțiune. // •yalan aytmak a neadevăr; minciună; minți. •yalan man aketmek a duce pe cineva cu minciuna. •yalan satmak a vinde gogoşi; a înşira minciuni. •yalanî şîkmak a rămâne de minciună; a i se dovedi minciuna. // •aşîk-aydîn bir yalan o minciună evidentă. •ne yalan aytayîm? de ce să mint?; •yalan dúniya lumea e muritoare; lumea e o născocire. •yalan yerge yemín (jur.) jurământ fals; sperjur. •zîr yalan minciună sfruntată.

valanavtkan s. mincinos: nesincer: impostor; fals.

yalandan adv. de ochii lumii; de formă; fals. // •yalandan yapmak a se preface; a simula.

yalandanyapîlgan adj. simulat.

yalandanyapuw s. simulare.

yalandîrmak v.t. a minti.

yalan-dogrî adv. prin orice mijloace.

yalan-dolan s. minciuni şi scorneli; baliverne; trucuri; tertipuri.

alanğî adj. mincinos; nesincer; impostor; fals. // •yalanğînîñ ózí mincinosul mincinosilor.

yalanğî-ğîlan s. (zool.) năpârcă; șopârlă fără membre (lat., Anguis fragilis).

yalanğîlîk s. minciună; nesinceritate; impostură; falsitate.

yalanğî-şarînlîk s. pădure de paltini;

yalanlama s. dezmintire.

valanlamak v.t. a dezminti.

yalanlangan adj. dezmințit.

yalanlanmagan adj. nedezmințit.

yalanlanmaykalgan adj. nedezminţit. yalanlîk s. minciună; născocire; neadevăr; ficțiune.

yalan-yañgîş I. adj. fals şi eronat; superficial. II. adv. cum o fi; la întâmplare; pe dibuite; alandala.

valaz s. flamă; flacără.

valcîn adj. (d. stânci) abrupt; prăpăstios.

yalgan adj. sfios; ruşinos; timid; jenat; pudic.

yalî s. 1. litoral; țărm; plajă. 2. vilă (pe malul unei ane).

yalîn s. flacără; flamă.

yalîtîlgan adj. (fiz.) izolat.

yalîtîlmak v.i. (fiz.) a se izola.

yalîtîm s. (fiz.) izolație.

yalîtma s. (fiz.) izolare; izolație.

yalîtmak v.t. (fiz.) a izola.

yalîtuwğî adj. (fiz.) izolator.

yalîyar s. (geogr.) faleză.

yalla interj. hai!; haide!; dă-i drumul!; pornește!;

yalmagan adj. neruşinat.

yalmak v.i. 1. a se jena; a se sfii. 2. a se rușina; a-i fi rușine.

yalmama s. neruşinare; obrăznicie; impertinență; cinism.

yalmaz adj. neruşinat; obraznic; impertinent; cinic.

yalpak adj. băgăreț; înfigăreț; îndrăznet.

yalşan adj. ruşinos; sfios; timid.

Yalta s. (topon.) Yalta (în Crimea).

yaluw s. ruşine; sfială; timiditate; pudoare. // •ğenábíñde yaluw yok dumneata n-ai ruşine.

yalvaş s. 1. proroc; profet; vestitor; prevestitor. 2. prorocire; profeție; vestire; prevestire.

yamak s. ajutor; ucenic.

yamaklîk s. ucenicie. yaman adj. 1. rău; răutăcios. 2. neplăcut; urât. 3. nefast. 4. strașnic; teribil; aspru. **5.** (d. persoane) răutăcios; lipsit de caracter. // •yaman alîşmak a se învăța cu nărav. •yaman ğolga sapmak a o lua pe căi greșite. $\bullet yaman$ **kullanmak** (jur.) a abuza. •yaman ómír súrmek a nu-i fi casa casă și masa masă. // •bek yaman grozav de. •gúwenníñ yaman kullanmasî abuz de încredere. kaálbí yaman răufăcător; răutăcios. • maga yaman bír tesir bîraktî mi-a făcut o impresie proastă. •sak bolîñîz, yaman it bar! atentie. câine rău!; •sene-seneden taa yaman bola din an în an se face mai rău. •taa yaman mai rău. yaman aşalanma coborâre
 periculoasă.
 yaman kîş iarnă aspră. •yaman niyet intenție rea. •uaman sanetme bănuială: suspiciune.

yamankaálp(lí) adj. de rea-credință; cu rea-voință; răuvoitor.

yamankaálplík s. rea-credință; reavointă.

yamankorkkan adj. îngrozit.

yamankorkuw s. groază.

yamanlagan adi. ponegritor: defăimător; calomniator; denigrator; detractor; bârfitor; clevetitor.

yamanlama s. ponegrire; defăimare; calomniere; denigrare; detractare: bârfire; clevetire.

yamanlamak v.t. a ponegri; a defăima; a calomnia; a denigra; a detracta; a bârfi: a cleveti.

yamanlangan adj. ponegrit; defăimat; calomniat; denigrat; discredidat; bârfit;

yamanlanmak v.t. a fi ponegrit; a fi defăimat; a fi calomniat; a fi denigrat; a fi discreditat; a fi bârfit.

yamanlaşkan adj. **1.** înrăutățire; agravare. 2. înrăit; abrutizat.

yamanlaşma s. **1.** înrăutățire; agravare. 2. înrăire; abrutizare.

yamanlaşmak v.i. 1. a se înrăi; a se abrutiza. 2. a se înrăutăți; a se agrava.

yamanlaştîrgan adj. 1. care înrăutățește; agravant. 2. care înrăiește; abrutizant.

yamanlaştîrmak v.t. 1. a înrăutăți; a agrava. 2. a înrăi; a abrutiza.

yamanlaştîruwğî adj. agravant. yamanlîk s. rău; răutate.

• yamanlîk kelmek a-i veni rău; a leşina. •yamanlîk yapmak a-i face cuiva rău; a-i cauza neplăceri.

yamanlîkşî s., adj. răutăcios; răuvoitor; cu rea-voință.

yamansîragan adj. pesimist.

yamansîrama s. pesimism.

yamansîramak v.t. a vedea totul în negru; a fi pesimist.

yamansîrawğî s., adj. pesimist.

yamansîrawğuluk s. pesimism.

yaman-yakşî adv. într-un fel sau în altul; în orice fel; întâmplător.

yaman-yaman adj. rău; nefast. //
•yaman-yaman tüşünmek a-şi face gânduri.

yamaş s. povârniş; versant. // •dak yamaşî versant de munte.

yamp s. (lit.) iamb.

yamsîlama s. imitare; mimare; pantomimă.

yamsîlamak v.t. a imita; a mima.

yamsîlangan adj. imitat; mimat.

yamsîlanîr adj. imitabil.

yamsîlanmak v.i. a fi imitat; a fi mimat.

yamsîlatmak v.t. a determina să imite; a determina să mimeze.

yamsîlawğî s. imitator; mim.

yamyam s. canibal; antropofag.

yamyamlîk canibalism; s. antropofagie.

yan I. adj. 1. (d. străzi) lăturalnic; dosnic. 2. secundar. II. postp. 1. lângă; în apropiere. 2. alături de...; III. s. 1. parte; loc. 2. margine; latură. 3. directie; sens.

yangan adj. 1. trezit; sculat din somn; deșteptat. 2. (d. amintiri, sentimente) revenit. 3. (d. natură) reînviat; revenit la viață. 4. trezit; dumirit; care și-a dat seama; care a devenit constient.

yangî s. (med.) inflamatie.

yangîn s. 1. foc; incendiu. 2. (med.) febră.

yanînda postp. lângă.

yanît s. răspuns; replică.

yanîtlamak v.i., v.t. a răspunde; a da răspuns.

yanke s. yankeu.

yankî s. (şi fiz.) ecou; rezonanță; răsunet. // •yankî yantmak (d. evenimente) a avea ecou.

yankîğî s. (fiz., anat.) rezonator.

yankîlamak v.t. (fiz.) a genera ecou; a genera rezonanță; a determina să

yankîlanmak v.i. (fiz.) a avea ecou; a rezona; a răsuna.

adj. (fiz.) cu ecou; cu yankîlî rezonanță; răsunător.

yanma s. 1. trezire; sculare din somn; deșteptare. 2. (d. amintiri, sentimente) revenire. 3. (d. natură) reînviere; revenire la viață. 4. trezire; dumirire; conștientizare.

yanmak v.i. 1. a se trezi; a se scula din somn; a se deștepta. 2. a se trezi; a se dumiri; a-şi da seama; a deveni conștient. 3. (d. natură) a reînvia; a reveni la viață. 4. (d. amintiri, sentimente) a reveni.

yansî s. (fiz., fiziol.) reflex.

yansîgan adj. reflectat.
yansîma s. 1. (fiz.) reflectare. 2. (gram.) onomatopee.

yansîmak v.i. (fiz.) a se reflecta.

yansîmalî adj. onomatopeic.

yansîtaş s. (fiz.) reflector. yansîtma s. (fiz.) reflexie.

yansîtmak v.t. (fiz.) a reflecta.

yansîz adj. neutru (şi chim.).

yansîzlîk s. (pol.) neutralitate; nealiniere.

yantkan I. adj. stimulant; excitant. II. s. stimulent.

yantma s. 1. avertisment. 2. reamintire. **3.** trezire; sculare; deşteptare. **4.** înviere; reînviere; resuscitare; renaștere.

yantmak v.t. 1. a trezi; a scula din somn; a deștepta. 2. a învia; a reînvia; a resuscita; a renaște. 3. (d. amintiri, sentimente) a reaminti. 4. a avertiza. // • ilgi yantmak a suscita interesul; a trezi interes; a pasiona. $\bullet oy$ yantmak a sugera. •yankî yantmak (d. evenimente) a avea ecou.

yanuw s. deşteptare; trezire; dumirire; reînviere.

yangîş I. adj. greşit; eronat. II. s. greşeală; eroare. // •yañgîş añlamak a înțelege greșit. •yañgîş basmak a călca strâmb. •yañgîş ğoldan ketmek a urma o cale greşită. •yañgîşka túşmek a cădea în păcat; a săvârși o faptă regretabilă; a greși. // •adliy yañgîş (jur.) eroare judiciară. •baskî yañgîşî greșeală de tipar. •sawyazuw yañgîşî greşeală de ortografie. •tabiye yañgîşî (mil.) greşeală tactică. •tílsîzgasî yañgîşlarî greşeli de gramatică. •yañgîş ğetveli erată. •yañgîş

```
ğoldasînîz ați greșit drumul.
 • yañgîş íşlem treabă defectuoasă.
                                         yapîmşakkamîrlaştîrmak
 •yañgîşnî ayîrî tutup excluzând
 eroarea.
yangîşağúrgen s. (jur.) recidivist.
yangîşağúrme s. recidivă.
yangîşağúrmek v.i. a recidiva.
yañgîşîna adv. din greşeală.
yañgîşkan adj. înşelat; vinovat.
yangîşkanînkabletmeme
 dezvinovătire.
yangîşlîk s. inexactitate.
yangîşma s. eroare; greşeală.
yañgîşmak v.i. 1. a greşi; a gafa; a
 cădea în păcat. 2. a da greș; a se
 înșela; a se păcăli. // •hesabîn
 yañgîşmak a-şi greşi socotelile.
yañgîşmama s. infailibilitate.
yangîşmaz adj. infailibil.
yangîşsîzşîkkan adj. dezvinovățit.
yangîştîrma s. inducere în eroare.
yangîştîrmak v.t. a induce în eroare.
yapaalgan adj. capabil; priceput.
yapaalma s. capacitate; pricepere.
yapar adj. (mat.) egal.
yapawuyma s. înjghebare.
yapawuymak v.t. a înjgheba.
yapay adj. (chim.) sintetic.
yapayatîrganda adv. asupra faptului;
 în flagrant.
yapaylaşkan adj. sintetizat.
yapaylaştîrma s. sintetizare; sinteză.
yapaylaştîrmak v.t. a sintetiza.
yapaylaştîruwğî s. sintetizator.
yapî s. 1. construcție; clădire; edificiu.
 2. (fig.) structură; construcție.
yapîbílímí
              I. adj. (gram.,
                                  biol.)
              II.
 morfologic.
                  s.
                        (gram.,
                                  biol.)
 morfologie.
yapîbílímlí
                  adi.
                                  biol.)
                        (aram..
 morfologic.
yapîlaalgan adj. realizabil.
yapîlawuygan v.i. a fi înjghebat.
yapîlawuymak v.i. a fi înjghebat.
yapîlgan
           adj. înfăptuit; săvârșit;
 realizat. // •ğañî yapîlgan făcut
 nou.
yapîlîş s. conformație.
yapîlma s. 1. alcătuire; compunere;
 formare; întemeiere. 2. structură;
 factură; mod de alcătuire; mod de
               rețetă.
 construire;
                         3.
                                facere;
              înfăptuire; săvârșire;
 îndeplinire;
             efectuare;
 executare;
                          creare.
 reparare; dregere.
                   adj.
yapîlmagan
                          neîndeplinit:
 neînfăptuit; nefăcut.
yapîlmak v.i. 1. a se executa; a se
 efectua; a se crea. 2. a se repara; a se
 drege. 3. a se îndeplini; a se înfăptui;
 a se săvârși. 4. a se face.
vapîlmama s. nerealizare.
yapîlmaykalgan adj. nerealizat.
yapîlmaykalîr
                      adj.
                             nefezabil:
 irealizabil.
yapîlmaz adj. care nu poate fi făcut. //
 •park
             yapîlmaz
                              parcarea
 interzisă.
yapîm s. 1. construire; construcție;
 edificare; edificiu. 2. producere; producție. // •yapîm pazlalîgî
 (econ., pol.) plusprodus.
           s. producător; executant;
yapîmğî
 autor. // •bólme yapîmğîsî coautor.
yapîmşak adj. prefăcut; fățarnic; fals;
 fictiv; artificial. // •yapîmşak
şeşek floare artificială. •yapîmşak
 tokîma (text.) țesătură sintetică.
yapîmşakkamîr s. material plastic
yapîmşakkamîrlaşkan adj. plastifiat.
```

yapîmşakkamîrlaştîrma

```
yapîmşaklaşkan
                    adj. falsificat;
 măsluit; plastografiat;
                          denaturat:
 alterat; sintetizat.
yapîmşaklaştîrma
                      s. falsificare;
 măsluire; plastografie; denaturare;
 alterare; sintetizare.
yapîmşaklaştîrmak v.t. a falsifica; a
 măslui; a plastografia; a denatura; a
 altera; a sintetiza.
yapîmşaklîk
                        prefăcătorie;
 fățărnicie; falsitate; ficțiune.
yapîmşaksuwlama s. irigare; irigație.
yapîmşaksuwlangan adj. irigat.
yapîmşakşî s. falsificator; măsluitor;
 trişor; şarlatan.
yapîmşakyukî s. hipnoză.
yapîmşakyuklagan adj. hipnotizat.
yapîmşakyuklatma s. hipnotizare.
yapîmşakyuklatuwğî
 hipnotizant. II. s. hipnotizator.
yapîmşakyukulî adj. hipnotizat.
yapkan s. făptaș.
yapma I. adj. artificial; fals. II. s.
 efectuare; săvârșire; executare.
 • máálínde yapma punctualitate.
 •teoriya yapma teoretizare.
yapmak v.t. 1. a face. 2. a executa; a
 efectua; a crea. 3. a provoca; a cauza;
 a pricinui. 4. a repara; a drege. 5. a
 îndeplini; a înfăptui; a săvârși. //
 •ambalaj yapmak a ambala.
        yapmak a
                           vaccina.
 •başkanlîk yapmak a prezida.
 •bilans yapmak a face bilanțul.
 •bírşiy yapmak a face ceva.
 •biyan etmek a da o declarație; a
 comunica. •boks yapmak a boxa.
 •dúrkí yapmak a compune un
           •elínden
                         kelgenín
 cântec.
 yapmak a face tot posibilul. •fren
 yapmak (tehn.) a frâna. • gafa
 yapmak a face o gafă. • gargara
 yapmak a face
                           gargară.
 •ğasusluk yapmak; şîmşîlîk
 yapmak a spiona.
                          •ğemíş
 yapmak a face fructe; a da roade; a
 rodi. •ğîymayasaw yapmak a
 prefabrica. •hesap yapmak a-şi
 face socotelile; a calcula; a presupune.
 •idman/sport yapmak a face
 sport. •iyne yapmak a face injecție. •kabil bolgannî
           •kabil bolgannî
 yapmak a face tot posibilul.
 •kewtek/hamambanyo
 yapmak a face baie. •kîzak
yapmak a derapa. •kopiya
                          • kopiya
 yapmak a copia. • kúldúrúwğí
 resímín yapmak a caricaturiza.
 • kuyruk yapmak a face coadă.
 • masaj yapmak a masa; a face
 masaj. • mesele yapmak a face
 caz. •níşan yapmak a se logodi.
 •núkte yapmak a vorbi cu tâlc.
 probasîn yapmak a proba.reğizorlîk yapmak a regiza.
 • şáşín yapmak a se coafa.
 • serwiş yapmak a servi; a lucra; a
 munci. •skiy yapmak a schia.
 • sokak yapmak a face trotuarul; a
      prostitua. •suniysîzgasîn
 yapmak a plastografia. •temízlík
 uapmak a deretica: a face curătenie.
 •teoriya yapmak a teoretiza.
                            diseca.
 •teşrih
            yapmak
                       а

    tógerek hesap yapmak a face

 socoteală rotundă; a rotunji cifra.
•toy yapmak a face nuntă.
```

plastifiere.

yapîmşakkamîrlî adj. plastic.

yapîmşakkamîrlîk s. plasticitate.

plastifia.

v.t. a

```
•túzetúw yapmak a sistematiza.
 •uzlaşma yapmak a încheia un
 acord. •yalandan yapmak a se
 preface: a simula. •uamanlîk
 yapmak a-i face cuiva rău; a-i cauza
 neplăceri. // •aytkan bolsañ
 yapağaksîñ zis şi făcut. •bírden-
 bírge fren yaptîñîz ați frânat
 brusc. •bírew herşiyní yapa-
 almaz nimeni nu poate face orice.
 •bírózí yapkan făcut de unul
 singur; făcut fără ajutor. •birșiy
 yapa
          almagan neputincios.
 •ğenábísí ne ístese yapar
 dumneaei face ce vrea. •idman
 yapmayman nu fac sport. •işin
 wakîtînda yapkan punctual.
 •ka kóriyím ne yaptîñ ia să văd
 ce-ai făcut. •kayak yapmak
 úşún kelemen vin pentru a face
 schi.
        koltîrnaklarîm
                               man
 ayaktîrnaklarîmnî yapîñîz!
 făceți-mi manichiura și pedichiura!;
 •marebe yapkanlar (mil.) părți
beligerante. •yapağak bolsañ,
 yap! fă, dacă faci ceva!; •yok,
bonî yapa almam nu, nu pot să
 fac asta.
yapragîkuyulgan adj. desfrunzit.
yaprak s. 1. frunză. 2. foaie (și din
 aluat). // •yapragî kuyulmak a
 se desfrunzi. // •defterníñ yapraklarî foi de caiet. •káát
 yapragî coală de hârtie. •şadîr
 yapragî foaie de cort. •teneke
 yapragî foaie metelică. •yaprak
 sarmasî sarmale în foi de viță.
 •yaprak sigarasî țigară de foi;
 trabuc.
yaprakaşkan adj. înfrunzit.
yaprakaşuw s. înfrunzire.
yaprakatkan adj. înfrunzit.
yaprakatuw s. înfrunzire.
yaprakkuyulmasî s. desfrunzire.
yapraklangan adj. înfrunzit.
yapraklanma s. înfrunzire.
yapraklanmak v.i. a înfrunzi; a da
 frunza.
yapraklaşkan adj. laminat.
yapraklaştîrîlmak v.i. a se lamina.
yapraklaştîrma s. laminare.
 •yapraklaştîrma
                          maşinasî
 (tehn.) laminor.
yapraklaştîrmak v.t. a lamina.
yapraklî adj. 1. cu frunze; înfrunzit.
2. frunzos. // •búklengen dórter
yapraklî (tipogr.) in quarto.
yapraklîk s. frunziş.
yapraksîz adj. fără frunze; desfrunzit.
yapraksîzlaşkan adj. desfrunzit.
yapraksîzlaşma s. desfrunzire.
yapraksîzlasmak v.i. a se desfrunzi.
yaprakşîk s. frunzuliță.
yaptîrmak v.t. 1. a determina să
 execute; a determina să efectueze; a
 determina să creeze. 2. a determina să
 repare; a determina să dreagă. 3. a
 determina să îndeplinească;
 determina să înfăptuiască; a determina
 să săvârsească. 4. a determina să facă.
yapuw s. executare; înfăptuire.
yapuwğî I. adj. constructiv. II. s.
 constructor; executant; autor.
yar s. prăpastie; abis; genune; râpă;
yara s. rană (și fig.).
Yarabbiy interj. Doamne Dumnezeule!;
yaradak
               adj.
                      neastâmpărat;
 zburdalnic; ştrengar; nărăvaş.
yaradaklîk
                         neastâmpăr;
                   s.
 zburdălnicie; ștrengărie; nărăvire.
```

yaragan adj. bun; convenabil; plăcut;

yarak s. armă. // •yarak astîna almak a lua sub arme; a înrola. •yarak atmak a trage cu arma. •yarak taşîmak a purta armă; a fi înarmat.

yarakkana s. (mil.) depozit de muniții. yaraklanaturgan adj. reînarmat. yaraklanaturma s. reînarmare. yaraklanaturmak v.i. a se reînarma.

yaraklandîraturmak v.t. a reînarma. yaraklandîrmak v.t. a înarma.

yaraklangan adj. înarmat.

yaraklanma s. înarmare.

yaraklanmak v.i. a se înarma.

yaraklî adj. armat; înarmat.

yaraksîz adj. neînarmat.

yaraksîzlandîrmak v.t. a dezarma.

yaraksîzlangan s. dezarmat.

yaraksîzlanma s. dezarmare.

yaraksîzlanmak v.i. a se dezarma.

yaraksîzlîk s. neînarmare.

yaraktaş s. tovarăş de arme. yaraktaşîgan s. 1. slugă; lacheu. 2. bandit; gangster.

yaralama s. rănire.

yaralamak v.t. a răni.

yaralangan adj. rănit.

yaralanmak v.i. a se răni; a fi rănit.

yaralî s., adj. rănit.

s. 1. părtinire. 2. folos; varama utilitate. **3.** oportunitate.

yaramagan adj. rău; neconvenabil; neplăcut; nefolositor; inutil.

yaramak v.i. 1. a prii; a face bine. 2. a folosi; a fi util. 3. a-i conveni; a fi pe plac. // •hesabîna yaramak a-i veni la socoteală; a-i conveni. •íșke yaramak a fi folositor; a fi util. // •bo yerníñ hawasî maga yaradî aerul de aici mi-a priit. •yîkpalîña yarasîn! baftă!; noroc!;

yaramama s. nocivitate.

yaramamak v.i. a nu-i prii; a nu-i face bine; a fi inutil; a nu-i conveni; a nu-i fi pe plac. // •makuluna yaramamak a-i veni la socoteală; aconveni.

hesabîma/makuluma yaramay nu-mi convine.

adj. 1. nefolositor; yaramaz necorespunzător; care nu-i bun de nimic. 2. (d. oameni) rău; hain. 3. (d. copii) neastâmpărat; zburdalnic; indisciplinat. strengar:

•herkezníñ íşíne yaramaz nu convine oricui. •yaramaz kíşí om rău. •yaramaznîñ kózí răul răilor; de răutate extremă.

yaramazbolgan adj. înrăit.

yaramazlîk s. 1. răutate. 2. neastâmpăr; zburdălnicie; ștrengărie; indisciplină. // •yaramazlîk etme! nu face ştrengării!;

yaramazlîkyapkan adj. care face năzbâtii; răsfățat; alintat.

yarar I. adj. folositor; util. II. s. 1. folos; utilitate. **2.** întrebuințare; utilizare; utilitate. **3.** avantaj; profit.

yararlangan adj. care s-a folosit de...; care a profitat de...; care și-a creat avantaj; care a fructificat.

yararlanma s. folosință; folosire; beneficiu; fructificare.

yararlanmak v.i. a se folosi de...; a profita de...; a-și crea avantaj; a fructifica.

yararlî adj. folositor; util. yararlîk adj. utilitar. yararsîz adj. nefolositor. yararsîzlîk s. incapacitate. yaraşmak v.i. 1. a folosi. 2. a prii; a face bine. 3. a-i conveni; a fi pe plac. yaratîk s. ființă; vietate; viețuitoare;

creatură; făptură. yaratîlgan I. adj. creat; făuri. II. s.

ființă; vietate; viețuitoare; creatură; făptură

yaratîlgandan adv. din naştere.

yaratîlma s. 1. creare; făurire; înființare. 2. fire; temperament.

varatîlmagan *adj.* nerealizat.

yaratîlmak v.i. a se crea; a se făuri; a se înființa. // •dúniyanîñ yaratîlganîndan de la facerea lumii.

yaratîlmaykalîr adj. irealizabil; nefezabil.

yaratîlmaz adj. irealizabil.

yaratkan s., adj. creator; făuritor.

yaratma s. 1. naștere. 2. naștere; creare; apariție. 3. natură; fire; temperament.

yaratmak v.t. 1. a crea; a făuri. 2. a da naștere; a genera; a produce. 3. (fig.) a zămisli; a întrupa. // • kurup yaratmak a crea; a inventa. • yaşap yaratmak a trăi și a crea. yaratuwğî I. adj. 1. inventiv; creativ; creator. 2. inventator. II. s. (geom.) generatoare.

yaratuwğuluk s. inventivitate; creativitate; putere de creație.

yardîm s. ajutor; sprijin. // •para yardîmî etmek a acorda ajutor financiar; a subvenționa. •ușkan kuștan yardîm karamak a ajunge la desperare. •yardîm almak a primi ajutor. •yardîm etmek/bolmak a ajuta; a sprijini; a fi de ajutor. •yardîm kórmek a primi ajutor; a beneficia de sprijin. •yardîmî tiymek a ajuta; a sprijini; a fi de ajutor. •yardîmîn añdîrmak a invoca. •yardîmîna ğuwurmak a sări în ajutorul cuiva. // •karşîlîklî yardîm ajutor reciproc. •para yardîmî colectă. •síptí yardîm noktasî post de prim ajutor. •yardîm parasî subvenție. • yardîmî man cu ajutorul; sub auspiciile.

adj. ajutat; sprijinit; yardîmalgan promovat.

yardîmañdîrmasî s. invocare.

yardîmetken s. ajutor; sprijin; spriiinitor.

adj. ajutător; auxiliar; yardîmğî favorabil. // •dekan yardîmğîsî (univ.) prodecan. • kátip/sekreter yardîmğîsî subsecretar. • múdúr • rektor yardîmğîsî (unin) prorector. •yardîmğî fiil/figel (gram.) verb auxiliar.

yardîmğîenğúmen s. subcomitet.

yardîmğîkomitet s. subcomitet.

yardîmîtiygen adj. ajutor; sprijin; sprijinitor.

yardîmlaşkan adj. care se ajuta reciproc; care se întrajutorează.

yardîmlaşma s. ajutor reciproc; întrajutorare.

yardîmlaşmak v.i. a se ajuta reciproc; a se întrajutora.

yardîmlî adj. cu ajutor; ajutat; cu sprijin; sprijinit; sustinut; asistat; subventionat.

yardîmsîz *adj.* neajutorat.

yargî s. (econ., jur.) judecată; sentință; verdict; arbitraj. // •yargî yerî (jur.) tribunal.

yargîğî s. (econ., jur.) arbitru; jur;

jurat. // •yargîğî kurulî juriu.

yargîlama s. (econ., jur.) judecare; judecată; arbitraj. // •yargîlama masîraplarî (jur.) cheltuieli de judecată. •yargîlama usulî (jur.) procedură juridică.

yargîlamak v.t. a judeca;a arbitra.

yargîlaşmak v.i. a se judeca.

yargîlî adj. (jur.) judecat.

yargîş s. (jur.) judecător. // •sorgî yargîşî (jur.) judecător de instrucție. •yargîş kararî (jur.) hotarâre iudecătorească.

yargîtay s. (jur.) curte de casație.

yarî I. adv. pe jumătate; în parte; întrucâtva. II. s. jumătate. // •yarî tíl men aytmak a spune cu jumătate de gură. •yarîm añlamak a înțelege parțial. •yarîm awuz man konîşmak a vorbi cu jumătate de gură. // •belden yarîsî (anat.) de la mijloc în sus. •kade yarî tolî, yarî boş paharul este pe jumătate plin, pe jumătate gol. • úynúñ yarîsînda kím otîra? cine locuieşte în jumătate de casă?; •yarî tírí, yarî ólí pe jumătate viu, pe jumătate mort.

yarîbaşlîk s. subtitlu.

yarî-bayarî adv. pe jumătate.

yarîbodrîmkat s. (constr.) demisol.

yarîboş adj. jumătate gol. yarîboz adj. gri deschis.

yarîdayire s. (mat.) semicerc.

yarîdayiriy adj. semicircular. yarîfabrikat s. semifabricat.

yarîfelş s. (med.) pareză.

yarîfigeliy adj. semiactiv.

yarîfigellîk s. semiactivitate.

yarîfinala s. (sport) semifinală.

yarîfinalağî s., adj. semifinalist. yarîgeşîrúwğí s. (fiz.) semiconductor.

yarîgóñíl(lí) adj. constrâns; silit; obligat; forțat; vrând-nevrând; nolensvolens.

yarîğabîk adj. semiînchis; semiac operit.

yarîğan adj. pe jumătate viu; pe jumătate mort.

yarîğeñgîl adj. (sport) semiuşor. // •yarîğeñgíl sîklet categoria semiușoară.

yarîğerastîkat s. (constr.) demisol.

yarîğulkka s. (pol.) semicolonie.

yarîğumuk adj. semiînchis.

yarîğún s. (text.) semilână; 50% lână.

yarîişletilgen s. semifabricat.

yarîkabartma s. basorelief.

yarîkalaş s. (gastron.) corn. yarîkapalî adj. 1. semiînchis; semiacoperit. 2. (lingv.) semioclusiv. // •yarîkapalî tartîk (lingv.)

consoană semioclusivă. yarîkarañgîlîk s. amurg; crepuscul;

semiîntuneric; penumbră. yarîkeşe s. miezul nopții.

yarîkeşede s. la miezul nopții.

yarîkirde I. adj. semicircular. II. s. (mat.) semicerc.

yarîkomitet s. subcomitet.

yarîkóleke s. penumbră.

yarîkólge s. penumbră.

yarîkóşebe adj. seminomad.

yarîkûre s. (geogr.) emisferă. // •sîrt yarîkúresí (geogr.) emisfera nordică

yarîm I. adj. pe jumătate; incomplet; neterminat. II. s. jumătate. // aşîlmak •yarîm întredeschide. // •yarîm dakka o jumătate de minut. •yarîm elma

jumătate de măr. •yarîm íş treabă făcută pe jumătate. •yarîm metre jumătate de metru. •yarîm okka jumătate de kilogram. •yarîm sáát o jumătate de oră. yarîmada s. (geogr.) peninsulă. yarîmahzenkat s. (constr.) demisol. yarîmakam s. (muz.) semiton. yarîmamúl s. semifabricat. yarîmasîrlîk s. semicentenar. yarîmaşîk adj. semideschis. yarîmaşîlgan adj. întredeschis. yarîmaşîlma s. întredeschidere. yarîmawtomat adj. semiautomat. yarîmawur adj. (sport) semigreu. // •yarîmawur[°] sîklet categoria semigrea. yarîmay s. semilună. yarîmayînîk somnoros; adi. somnolent; semiadormit. yarîmekşî adj. (d. vinuri) demisec. yarîmenğúmen s. subcomitet. yarîmenme s. (med.) pareză. yarîmesírík adj. amețit; cherchelit. yarîmesiriklik ameteală: s. cherchelire. yarîmevkiy s. semigrupă. yarîmlama s. înjumătățire. yarîmlamak v.t. a înjumătăți; a reduce la jumătate. yarîmlangan adj. înjumătățit. yarîmlanmak v.i. a se înjumătăți. yarîmola s. haltă. yarîmorta adj. (sport) semimijlociu. // yarîmorta sîklet categoria semimijlocie. yarîmórtúwlí adj. semiacoperit. yarîmşar num. câte o jumătate. // •yarîmşar şanak sút câte o jumătate de farfurie cu lapte. yarîmşarbólingen adj. înjumătățit. yarîmşarbólúw s. înjumătățire. yarîmústemleke s. (pol.) semicolonie. yarîn adv. mâine. // •ne búgún, ne yarîn boş tuwulman nu sunt disponibil nici azi nici mâine. •ya búgún, ya yarîn sau astăzi, sau mâine. •yarîn bayram! mâine este zi de sărbătoare!; •yarîn pazar mâine e duminică. •yarîn saba mâine dimineață. •yarîn sîğak bolağak mâine va fi cald. • yarînîmîz viitorul nostru. yarîn-bírgún adv. mâine-poimâine. yarîndan adv. de mâine. yarînga adv. pentru mâine. •búgúnden yarînga de azi pe mâine. •yarînga mutlakka **ğawun ğawar** mâine sigur ploua. arîngaşîk adv. până mâine. // •yarîngaşîk minda kalağak yarîngaşîk bolalar doresc să rămână aici până mâine. yarîngî adj. de mâine. // •yarîngî zarfînda în cursul zilei de mâine. yarîn-obírgún adv. mâine-poimâine. yarîokîgan adj. semiinstruit; semiliterat. yarîperde s. (muz.) semiton. yarîpíşken adj. necopt; neprăjit; copt pe jumătate.

yarîresmiy adj. semioficial.

zăpăcit; buimac; cherchelit.

yarîsarhîşlangan

yarîsarhîşlanuw

buimăceală.

amețit.

yarîsakra s. (geogr.) semideşert.

yarîsarhîş adj. jumătate beat; amețit;

yarîsarhîşlîk s. ameţeală; zăpăceală;

adi.

cherchelit:

cherchelire;

adj. (fiz.) translucid; yarîsaydam semitransparent. yarîsegúder s. penumbră. varîses s. (muz.) semiton. yarîsesperdesí s. (muz.) semiton. yarîsî s. 1. jumătate. 2. toi; miez; miiloc. yarîsînîf s. semigrupă. yarîsoñ s. (sport) semifinală. yarîsoñğî s., adj. semifinalist. yarîsozîkawaz s. (lingv.) semivocală. yarîş s. 1. (sport) întrecere; concurs; yarîşap s. (mat.) semicerc. yarîşaplî adj. semicircular. yarîşarwa adj. seminomad. yarîşçî s. concurent; competitor. yarîşiy adj. necopt; neprăjit; jumătate crud. yarîşkan s. competitor; concurent. rarîşma s. 1. întrecere; concurs; competiție. 2. (econ.) concurență; yarîşma rivalitate. **3.** (sport) partidă; joc; meci. yarîşmak v.i. 1. a se întrece; a concura. 2. a face concurență; a rivaliza. yarîşorap s. şosetă. yarîşól s. (geogr.) semideşert. yarîtakîrlîk s. (geogr.) semideşert. yarîtañrî s. semizeu. varîtartîkawaz (linav.) semiconsoană. yarîtatlî adj. (d. vinuri) demisec. // • yarîtatlî şarap vin demisec. varîterbiyelî adi. semiinstruit; semiliterat. yarîtok adj. sătul pe jumătate; semisatisfăcut. yarîtoktama s. haltă. varîton s. (muz.) semiton. yarîtoran s. crepuscul; amurg. yarîtoranlîk s. semiîntuneric; penumbră. yarîtógerek s. (mat.) semicerc. yarîtógereklí adj. semicircular. yarîturak s. haltă. yarîwahşiy adj. semisălbatic. yarîyapîlgan incomplet; adj. imperfect; neterminat. yarîyapîlma s. imperfecțiune. yarî-yarî adv. pe jumătate; în două; pe din două. yarî-yarîga adv. pe jumătate; în două; pe din două. // •yarî-yarîga **bólíşmek** a-şi împărți pe din două. yarîyukulî adj. somnoros; somnolent; semiadormit. yarîyúpek s. (text.) semimătase; 50% mătase. yarîzirzemiykat s. (constr.) demisol. yarlî adj. prăpăstios; abrupt. varlîk adj. etichetă. yarlîklama s. etichetare. yarlîklamak v.t. a eticheta. yarlîklangan adj. etichetat. yarlîklanmak v.i. a se eticheta. yarlîklî adj. etichetat. yarlîkwurma s. etichetare. yarlîkwurulgan adj. etichetat. **yart** s. iard; yard (0,9144 m). yas I. num. (mong.) nouă. II. s. (bot.) iască (lat., Fomes igniarius). 1. muşchi; lichen; algă; ciupercă. III. s., adj. (ist.) scit; câmpean; crimean; locuitor al stepei; ; membru al uniunii celor nouă neamuri nobile. yasa s. lege; decret. // •yasa kúşí (pol.) putere legislativă. yasaberúw s. decretare. yasagan s. făptaș. yasagauygun adj. legal. yasagauyuw s. legalitate.

yasağî s. (jur.) legist. yasak I. adj. interzis; oprit; prohibit. II. s. interzicere; interdicție; prohibiție. // •yasak bolmak a fi interzis. •yasak etmek a interzice. // •aylanuw yasak întoarcerea interzisă. $\bullet k irmek yasak$ intrarea interzisă. •oñga aylanmak yasak interzis a vira la dreapta. ozmak yasak depășirea interzisă. •solga aylanmak yasak interzis a vira la stânga. •toktamak yasak staționarea interzisă. yasakbolmagan adj. licit. yasaklamak v.t. a interzice; a prohibi. adj. interzis; oprit; yasaklangan prohibit. yasaklatkan adj. prohibitiv. yasaklîk s. interzicere; interdicție; prohibiție. yasalaalgan adj. realizabil. yasalama s. legalizare. yasalamak v.t. a legaliza. yasalangan adj. legalizat. yasalar s., pl. legislatie. **vasalawuygan** *v.i.* a fi înighebat. yasalawuymak v.i. a fi înjghebat. yasalgan adj. săvârșit; înfăptuit; realizat. // •agaștan yasalgan kapî uşă făcută din lemn. vasalî adj. legiuit; legal; legitim; decretat. vasalma s. 1. structură: factură: mod de alcătuire; mod de construire; retetă. 2. alcătuire; compunere; formare; întemeiere. 3. facere; îndeplinire; înfăptuire; săvârşire; executare; efectuare; creare. 4. reparare; dregere. yasalmagan adj. neîndeplinit; neînfăptuit; nefăcut. **vasalmak** v.i. **1.** a se executa; a se efectua; a se crea. 2. a se repara; a se drege. 3. a se îndeplini; a se înfăptui; a se săvârși. 4. a se face. yasalmama s. nerealizare. yasalmaykalgan adj. nerealizat. yasalmaykalîr adj. nefezabil; irealizabil. yasalmaz adj. irealizabil; nefezabil. vasama I. adj. legislativ. II. s. legislație. yasamak v.t. 1. a executa; a efectua; a crea. 2. a repara; a drege. 3. a îndeplini; a înfăptui; a săvârși. 4. a face. yasamalî adj. (jur.) legislativ. s. (jur.) legislator; yasaşîgargan legiuitor. yasatîşî adj. ilegal; nelegal; ilegitim; nelegitim. // •yasatîşî íş (jur.) faptă ilegală. yasatmak v.t. 1. a determina să execute; a determina să efectueze; a determina să creeze. 2. a determina să repare; a determina să dreagă. 3. a să îndeplinească; determina determina să înfăptuiască; a determina să săvârșească. 4. a determina să facă. s. executare; înfăptuire; yasaw întemeiere. s. producător; executatnt; yasawğî autor. // •yasawğî tedbirler măsuri constructive. yasayalgan adj. capabil; priceput. yasayalma s. capacitate; pricepere. yasaywuyma s. înjghebare. yasaywuymak v.t. a înjgheba. Yasin s. (antrop. m., arab.) "Omul desăvârșit" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliuselam).

yaslamak v.t. a propti; a sprijini; a

rezema

yaslangan adj. proptit; sprijinit;
rezemat.

yaslanmak *v.i.* a se propti; a se sprijini; a se rezema.

Kúlesí, Adaň- s. (topon.) ("Turnul invadatorilor") Adamclisi (jud. Constanța).

yas-suw s., adj. (ist.) sakait.

yas-şít s., adj. (ist.) scit; crimean; membru al uniunii celor nouă eşarfe sacre.

Yasşî s. (topon.) ("Ţinutul Sciţilor") Iași. yastî adj. lătăreț.

yastîk s. 1. pernă. 2. (tehn.) cuzinet. // •boklîk yastîgî (agr.) strat de gunoi. •ğîmşak yastîk pernă moale. •oya yastîgî pernă de dantelă.

yastîkyúzí s. față de pernă.

yastîlama s. turtire; aplatizare. yastîlamak v.t. a turti; a aplatiza.

yastîlangan adj. turtit; aplatizat.

yastîlanmak v.i. a se turti; a se aplatiza.

yaş s. 1. vârstă. 2. an (din vârstă). //
•yaşî ótmek a înainta în vârstă; a
se maturiza. •yaşî tutmak a avea
vârsta potrivită. •yaşîn totîrmak
a împlini o vârstă; a se maturiza. //
•balam sekiz yaşîn totîra
copilul meu împlineşte opt ani. •eki
yaş kişkene cu doi ani mai tânăr.
•kayîrlî yaşlar! la mulți ani!;
viață îndelungată!; •kemallîk yaşî
majorat. •úş yaş balaban cu trei
ani mai în vârstă. •yaş araşîgî
limită de vârstă. •yaş kúnî zi de
naştere. •yaş kúnûñuz múbarek
bolsîñ! la mulți ani! (urare de ziua de
naștere); •yaşîñîz kaş? ce vârstă
aveți?;

yaş I. adj. 1. umed; jilav. 2. (d. legume, fructe) crud; necopt. II. s. lacrimă.

yaşa interj. să trăiești!; bravo!;

yaşagan adj. în viață. // •yaşagan til limbă vie.

yaşam s. viaţă; trai; existenţă; viabiltate. // •yaşam zemanetí asigurare pe viaţă.

yaşama s. 1. viaţă; trai; existenţă; viabiltate. 2. concubinaj. // •uzun ómír yaşama longevitate. •yaşama seviyesî nivel de trai; standard de viaţă.

yaşamak v.i. 1. a trăi; a viețui; a exista. 2. a se întreține; a trăi. 3. a dura; a dăinui; a se mentine. 4. a locui; a fi stabilit (undeva). 5. a trăi în concubinaj. // •ayîrî-ayîrî yaşamak a locui separat. •may íşínde búyrektiy yaşamak a avea seu la rărunchi; a huzuri. •mollîk íşínde yaşamak a trăi în belşug; a huzuri. •**şadîrda** yaşamak a umbla cu cortul. yaşap yaratmak a trăi şi a crea. •yaşayğagîn yaşamak, mamelegín aşamak a-şi trăi traiul şi a-şi mânca mălaiul. // •bo man bútún ayilesí yaşay cu aceşti bani întreține toată familia. • kóp yaşa! să trăiești!; la mulți ani!; viață îndelungată!; noroc!; sănătate!; •kóp yaşañîz! la mulți ani!; viață îndelungată!; să trăiți mult!; •kutuluş ğolînda sogîşkanlar yaşasînlar! să trăiască cei care luptă pentru eliberare!; •yaşamak ístiymen vreau să trăiesc. •yaşasîn, óssín, şeşek atsîn! trăiască, crească și înflorească!;

yaşamğa adv. pe viață; pentru toată viata; cât trăieşti.

yaşamsîzgalî adj. biografic.

yaşamsîzgasî I. adj. biografic. II. s. biografie.

yaşap-kalgan *adj.* supraviețuitor. yaşap-kaluw s. supraviețuire.

yaşap-kórgen s. care a trăit prin multe încercări în viață; experimentat; încercat; pățit.

yaşar adj. care va trăi; viabil.

yaşargan adj. umezit; înlăcrimat.

yaşarma s. umezire; înlăcrimare.

yaşarmak v.i. a se umezi; a se înlăcrima.

yaşartmak v.t. a umezi; a înlăcrima.
yaşartuwğî adj. lacrimogen. // •kóz
yaşartuwğî gaz gaz lacrimogen.
yaşasîn interj. ura!; să trăiască!;

yaşatkan adj. 1. vital. 2. fericit;

yaşatmak A. v.i. a fi fericit; a prospera; a huzuri. B. v.t. a aduce pe cineva la viaţă; a-l face să trăiască.

yaşatuw s. fericire; propăşire; prosperitate; huzur; opulenţă.

yaşaw s. 1. viață; trai; existență; viabiltate. 2. concubinaj. // •yaşaw tarzî mod de a trăi.

yaşayalgan adj. viabil.

yaşayalma s. viabilitate.

yaşîaz s., adj. (d. persoane) minor. yaşî-başî s. vârsta şi înfățişarea. //

• yaşîna-başîna karamadan idiferent de vârstă și înfățișare.

yaşîkîşke s., adj. (d. persoane) minor.
yaşînda adv. în vârstă de...; //
•altmîş yaşînda sexagenar.
•kaş yaşîndasîñîz? ce vârstă
aveţi?; •otîz-kîrk yaşînda
erkek bărbat în vârstă de vreo
treizeci-patruzeci de ani. •seksen
yaşînda octogenar.

yaşîótken I. adj. maturizat. II. s., adj. (d. persoane) major.

yaşîótmesí s. majorat.

yaşîótmez s., adj. (d. persoane)

yaşîtutar s., adj. (d. persoane) major.
yaşîtutmaz s., adj. (d. persoane)
minor.

yaşkatolgan adj. matur; maturizat;
viril.

yaşkatolma s. maturitate; maturizare; virilitate; bărbăție.

yaşlangan *adj.* care a înaintat în vârstă; îmbătrânit.

yaşlanma s. înaintare în vârstă; îmbătrânire.

yaşlanmak *v.i.* a înainta în vârstă; a îmbătrâni.

yaşlî adj. vârstnic; în vârstă. //
•bîraz yaşlî bătrâior.

yaşlî adj. înlăcrimat; umed.

yaşlîk s. 1. umezeală; umiditate. 2. bătrânețe. // •dórt-beş yaşlîk bír bala un copil de patru cinci anisori

yaşmuwaffiyetî s. (jur.) emancipare. yaşmuwaffiyetlî s. (jur.) emancipat.

yaşótmesí s. maturizare. yaştaş adv. de-o seamă.

yaştotîrmasî s. împlinirea vârstei.

yatagan s. (mil.) iatagan.

yatak s. 1. aşternut; pat. 2. (geogr.) albie; matcă. 3. (fig.) cuib. 4. vizuină; bârlog; culcuş. 5. (tehn.) lagăr. 6. cuib; cuibar. yatakkana s. cămin; internat.

yataklî adj. cu paturi de dormit.

yatay adj. (mat.) orizontal.

yatîrîlgan adj. 1. (fin.) investit; alocat.2. (fin.) depus.

yatîrîm s. 1. (fin.) investiție; alocare.2. (fin.) depunere.

yatîrîmğî s. (fin.) depunător.

yatîrmak v.t. 1. a culca. 2. (fin.) a depune. 3. (fin.) a investi; a aloca.

Yavuz/ Ğawuz s. (antrop. m.) "Cel groaznic"; "Cel cumplit".

yawaş I. adj. 1. încet; lin; domol; liniştit. 2. (d. oameni) greoi; lent. 3. (d. voce şi sunete muzicale) scăzut; diminuat; molcom; şoptit. II. interj. uşurel!; încetişor!; // •yawaş konîşa vorbeşte încet. •yawaş şewűrűm (cinem.) încetinitor. •yawaş teles! grăbeşte-te încet!;

yawaşça *adv.* agale; pe nesimţite; pe neobservate; încetişor.

yawaşlagan adj. 1. potolit; liniştit; calmat. 2. încetinit; care şi-a micşorat viteza.

yawaşlama s. 1. potolire; liniştire; calmare. 2. încetinire; micşorarea vitezei.

yawaşlamak v.i. 1. a încetini; a-şi micşora viteza. 2. a se potoli; a se linişti; a se calma.

yawaşlatmak v.t. 1. a încetini; a micşora viteza. 2. a potoli; a linişti; a calma.

yawaşlatuwğî s. (tehn.) încetinitor.

yawaşlay *adv.* agale; pe nesimtite; pe neobservate; încetişor.

yawaşlîk s. încetineală; lipsă de iuțeală.

yawaştan adv. 1. agale; pe nesimtite; pe neobservate; încetişor. 2. (d. voce) scăzut; molcom; şoptit. //
yawaştan almak a lua pe cineva

cu încetişorul.

yawaş-yawaş I. adv. încet-încet;
încetul cu încetul; uşor; uşurel;

încetişor. II. interj. uşurel!; încetişor!; // •yawaş-yawaş ğanmak a mocni.

yawul s. yawl.

yawur s. **1.** prunc iubit; copil iubit; odor. **2.** pui de animal.

yawurlamak v.i. (d. animale) a făta; a naste pui.

yay s. 1. arc (şi mat.). 2. (muz.) arcuş.3. (tehn.) resort; arc.

yaygara s. zarvă; larmă; gălagie; tărăboi.

yaygarağî adj. gălăgios; scandalagiu.

yayîmğî s. (d. persoane) difuzor.

yayîmlamak v.t. 1. a publica; a edita.2. a difuza.

yayîn s. **1.** publicație. **2.** emisiune; radioemisiune.

yayînkana s. editură.

yayla s. (geogr.) podiş; platou.

yaylak s. păşune alpină.

yayvan adj. întins; plat.

yaz s. vară. // •yaz başî începutul
verii.

yazar s. scriitor; autor (al unei opere literare, al unei scrieri). // •bólme yazarî coautor (scriitor). •nesir yazarî (lit.) prozator.

yazda adv. vara; în timpul verii.

yazdîrgan s. 1. (sport) persoană care înscrie; marcator. 2. persoană care înscrie; persoană care înmatriculează; persoană care înregistrează.

yazdîrîlgan *adj.* înscrs; înmatriculat; înregistrat.

yazdîrma s. înscriere; înmatriculare;

înregistrare.

yazdîrmak v.t. 1. (sport) a înscrie; a marca. 2. a înscrie; a înmatricula; a înregistra. // •atîna yazdîrmak a scrie ceva pe numele cuiva.

yazga adv. pentru la vară; la vară. // •keleğek yazga askerlíkke keteğek vara viitoare va merge în

yazî s. 1. scris; scriere. 2. caligrafiere. 3. text scris; articol. 4. sistem grafic; scriere. **5.** (med.) rețetă; prescripție medicală. // •arap yazîsî scriere arabă. •gotik yazî scriere gotică. •lájler yazî man beríle medicamentele se dau pe bază de rețetă. •**mîk** yazîsî scriere cuneiformă. •yazî işaretí semn de punctuație. •yazî káátí coală de scris. •yazî kurulî redacție. •yazî masasî masă de scris. •yazî sílgísí radieră. •yazî grafic. sistemí sistem •yazî taktasî tablă de scris.

yazîbílímğísí s. grafolog.

yazîbílímí s. grafologie. yazîbílímlí adj. grafologic.

yazîgîkelgen adj. milos; milostiv; îndurător; compătimitor.

yazîgîkelmesí s. milă; milostivire; îndurare; compătimire.

yazîğoklawğuluk s. cenzură.

yazîğoklawğusî s. cenzor.

yazîk I. interj. păcat!; II. s. 1. pierdere; pagubă. 2. păcat. // •yazîgî kelmek a i se face milă; a se milostivi. // •bonday bolganî ne yazîk ce păcat că s-a întâmplat așa. • yazîk saga! păcat de tine!;

yazîkana s. 1. birou; oficiu. 2. birou; masă de scris.

yazîklî adj. vinovat; păcătos.

yazîk-yazîk adv. amar; cu amărăciune; compătimitor; compătimire.

yazîlar s., pl. scripte.

yazîlgan adj. scris; înscris; abonat.

yazîlganfaallîk s. palmares.

yazîlîş înscriere; s. scriere: abonament.

yazîlma razîlma s. scriere; înscriere;
abonament. // •darúlfúnunga înscriere: yazîlma înscriere la universitate. •tren yazîlmasî abonament la tren.

yazîlmagan adj. neînmatriculat; neînregistrat; neînscris.

yazîlmağî adj. abonat. • yazîlmağî bolmak a se abona.

yazîlmak v.i. 1. a fi scris; a se scrie. 2. a se înscrie; a se abona. //mañlayînda yazîlmak a-i fi scris cuiva în frunte. // •kanunda yazîlganînday aşa cum prevede legea. $\bullet ka-tip$ yazîla? cum se scrie?:

vazîluw scriere; înscriere; abonament.

vazîp-aluw s. însemnare; notă; notite. yazîşma s. corespondență; schimb de scrisori. // arasîkesílmez yazîşmalar corespondență neîntreruptă.

yazîşmak v.i. a coresponda; a purta corespondență (cu cineva).

yaz-kîş adv. vară-iarnă; tot anul.

yazlîk *adj.* de vară.

yazma s. înscriere. // •dersníñ yazmasî scrierea lecției.

yazmak A. v.m. (precedat de forma simplă a ger. redupl. în -y/-a/-e) a fi pe cale să...; a fi pe punctul de a...; **B.** v.t.

1. a scrie. 2. a compune; a crea. 3. a înscrie; a înregistra. // •akîldan yazmak a-şi ieşi din minţi; a-şi pierde mințile; а înnebuni. •dogrîsîzgalî/kayidelí/saw/i mlalî/ortografiyalî yazmak a ortografia. •hesabîna yazmak a pune în socoteala cuiva; a-l ține bun plată; a-i •kîskasîzgalî/kîska yazmak a stenografia. • mektúp yazmak a scrie o scrisoare. •ses yazmak a înregistra be bandă magnetică; a imprima be bandă magnetică. •terí yazmak a tatua. •yazîp almak a transpune în scris; a lua notițe. •yúz yazmak a machia. // •o kalem men yaza el scrie cu creionul.

yazmalî adj. în scris; scris.

yazuw s. 1. scris; scriere. 2. text scris; articol. // •yazuwga tartmak a transpune în scris; a lua notițe. •yazuwnî şîgarmak a descifra un text. •yazuw nî tartmak/geşírmek a transcrie. // •tanîtma yazuwlarî generic (de film). •yazuw bagîşî maestru al scrisului. •yazuw kayidelerî ortografie. •yazuw maşinasî maşină de scris. •yazuw tílí limbă scrisă.

yazuwgatartîlgan adj. transcris. vazuwgatartuw s. transcriere.

yazuwğî s. 1. scriitor. 2. (tehn.) aparat de înregistrare; înregistrator. •gázáta yazuwğusî redactor (la un ziar). • kilometre yazuwğusî kilometraj. • mahkeme yazuwğusî grefier. •temasa yazuwğusî dramaturg.

yazuwğuluk s. scris; scriere.

yazuwlî adj. în scris; scris. // •uşuş numarasî bilette yazuwlî mî? e scris pe bilet numărul zborului?; •yazuwlî biyan declarație scrisă. •yazuwlî íşlem lucrare scrisă. • yazuwlî maruze notă scrisă.

yár s. 1. amic; prieten. 2. iubit; drag. **yáre** s. iubit; drag.

yárelík s. 1. prietenie; amiciție. 2. taifas; flecăreală (plăcută).

yáwúr s. ghiaur; creştin; necredincios. Yáwúr-Kóy s. (topon., vatra unui sat dispărut, antic, probabil grecesc, lângă Vadu) ("Satul Ghiaurilor") Ghiaurchioi (iud. Constanta).

yáwúrleşken adj. creştinat. yáwúrleşmek v.i. a se creştina. yáwúrleştírme s. creştinare.

yáwúrleştírmek v.t. a creştina.

s. ghiaurime; creştinism; yáwúrlúk crestinătate.

yázdah num. (prsn.) unsprezece.

yabanğîlaştîruw s. (jur.) înstrăinare; alienare.

yabanîlaşuw s. sălbăticire.

pilocarp; yaborandiy s. (bot.) jaborandi (lat., Pilocarpus jaborandi).

yakalanuw s. prindere; arestare.

yakalaw s. arestare; înhățare; prindere; reținere.

yakalawuyuw s. înşfăcare.

yakalî-ker s. (orn.) corb gulerat (lat., Corvus albicollis).

yakalî-kógerşín s. (orn.) porumbel Columba gulerat (lat., palumbus).

yakalî-kurkur s. (orn.) guguştiuc (lat., Streptopelia decaocto).

yakalî-kuzgun s. (orn.) corb gulerat (lat., Corvus albicollis).

yakalî-şîbînğî s. (orn.) muscar gulerat (lat., Ficedula albicollis).

yakalî-şomar s. (orn.) rață cucuiată (lat., Aythya collaris).

yakalî-sayrak s. (orn.) mierlă gulerată; mierlă sură (lat., Turdus torquatus).

Kuşî s. (om.) dropie (lat., Chlam... yakalî-toykuşî gulerată undulata).

yakalî-yapalak s. (orn.) ciuş gulerat (lat., Otus bakkamoena).

yakalî-yeşíl-dudukuş s. (orn.) papagal-Alexander mic Psittacula krameri).

yakalî-zakşa s. (orn.) corb gulerat (lat., Corvus albicollis).

yakîndagî s., adj. de aproape; apropiat.

yakîndagîsî s. cel de aproape; cel apropiat.

yakîndakîsî s. cel de aproape; cel apropiat.

yakînsaw s. (fiz., mat.) convergență.

yakîştîruw s. 1. potrivire; adecvare; adaptare; ajustare. 2. fitness; condiție fizică.

yakîşuw s. potrivire.

yaklaşuw s. 1. (mar.) acostare. 2. apropiere; abordare.

yaksîzlaşuw s. neutralizare.

yalanğî-akasiya s. (bot.) salcâm (lat., Robinia pseudoacacia).

yalanğî-búber s. (bot.) piper-roz; piper-roşu; piper-american (lat., Schinus molle).

yalanğî-ínğír s. (bot.) ficus (lat., Ficus elastica).

yalanğî-şarîn s. (bot.) paltin (lat., Acer pseudoplatanus).

yalanğî-zeferan s. (bot.) şofrănaş (lat., Carthamus tinctorius).

yalanlaw s. dezmințire.

yalîtuw s. (fiz.) izolare; izolație.

yamanlaşuw s. **1.** înrăutățire; agravare. 2. înrăire; abrutizare.

yamanlaw s. ponegrire; defăimare; calomniere; denigrare; detractare; bârfire; clevetire.

yaman-sar s. (orn.) şorecar comun; uliul șopârlelor (lat., Buteo buteo). yamansîraw s. pesimism.

yaman-toynak s. (orn.) şorecar comun; uliul şopârlelor (lat., Buteo buteo).

yam-bereñge s. (bot.) ignamă (lat., Cardum gairdneri; Discorea balatas).

yam-kartop s. (bot.) ignamă (lat., Cardum gairdneri; Discorea balatas).

yamsîlaw s. imitare; mimare; pantomimă.

yansîtuw s. (fiz.) reflexie.

yansîw s. 1. (fiz.) reflectare. 2. (gram.) onomatopee.

1. avertisment. 2. s. reamintire. **3.** trezire; sculare; deşteptare. **4.** înviere; reînviere; trezire; sculare; resuscitare; renaștere.

yañgîştîruw s. inducere în eroare.

yañgîşuw s. eroare; greşeală.

yapalagî, atmağa- s. (orn.) ciuhurez (lat., Strix ulula; Surnia ulula).

yapalagî, Ğayîk- s. (orn.) huhurez mare (lat., Strix uralensis).

yapalagî, Hint- s. (om.) cucuvea indiană pătată (lat., Athena brama).

yapalagî, kar- s. (orn.) huhurez alb; bufniță de zăpadă (lat., Bubo scandiacus; Nyctea scandiaca).

yapalagî, şól- s. (orn.) huhurez de deşert (lat., Strix butleri).

yapalagî, torgay- s. (orn.) ciovică passerina; Strix Glaucidium passerinum).

yapalagî, uzun-kuyruklî-taw-(orn.) huhurez mare (lat., Strix uralensis).

yapalak s. (orn.) cucuvea (lat., Athene noctua).

yapalak, ak- s. (orn.) huhurez alb; bufniță de zăpadă (lat., Bubo scandiacus; Nyctea scandiaca).

yapalak, alaşas. (orn.) cucuvea indiană pătată (lat., Athena brama).

yapalak, kulaksîz- s. (orn.) huhurez mic (lat., Strix aluco).

yapalak, maw-baş-(lat., Otus scops). s. (orn.) cius

yapalak, şal-sîzîklî- s. (orn.) ciuş dungat (lat., Otus brucei).

yapalak, sakallî- s. (orn.) huhurez cu barbă (lat., Strix nebulosa).

yapalak, sîzîklî- s. (om.) huhurez dungat (lat., Strix varia).

yapalak, yakalî- s. (om.) ciuş gulerat (lat., Otus bakkamoena).

yapîluw s. 1. alcătuire; compunere; formare; întemeiere. 2. structură; factură; mod de alcătuire; mod de construire; rețetă. 3. facere: îndeplinire: înfăptuire; săvârșire; executare; efectuare; creare. reparare; dregere.

s. (orn.) pitulicea yaprak-ğelbegesí lui Hume (lat., Phylloscopus humei).

yapraklanuw s. înfrunzire.

yapraklaştîruw s. laminare.

yaprak-sarîkaşî s. (om.) pitulicea lui Hume (lat., Phylloscopus humei).

yapraksîzlaşuw s. desfrunzire.

yaraklanuw s. înarmare.

yaraksîzlanuw s. dezarmare.

yaralaw s. rănire.

yararlanuw s. folosință; folosire; beneficiu; fructificare.

yaratîluw s. 1. creare; făurire; înființare. $\mathbf{2}$. fire; temperament.

yaratuw s. 1. naștere. 2. naștere; creare; apariție. 3. natură; fire; temperament.

yaraw s. 1. părtinire. 2. folos; utilitate. 3. oportunitate.

yardîmlaşuw s. ajutor reciproc; întrajutorare.

yargîlaw s. (econ., jur.) judecare; judecată; arbitraj.

yarîmlaw s. înjumătățire.

yarîm-yakalî-şîbînğî s. (orn.) muscar semigulerat (lat., Ficedula semitorquata).

yarîngîsî s. cel de mâine.

yarîşuw s. 1. întrecere; concurs; competiție. 2. (econ.) concurență; rivalitate. 3. (sport) partidă; joc; meci.

yarlîklaw s. etichetare.

yarlîkwuruw s. etichetare. yas, ğîltîr- s. (bot.) linguriţa-zânei (lat., Fomes lucidus).

yaşaruw s. umezire; înlăcrimare.

yaşayaluw s. viabilitate.

yaşlanuw s. înaintare în vârstă; îmbătrânire.

yasalaw s. legalizare.

yasaluw s. 1. structură; factură; mod de alcătuire; mod de construire; rețetă. 2. alcătuire; compunere; formare; întemeiere. 3. facere; îndeplinire; înfăptuire; săvârșire; executare;

efectuare; creare. 4. reparare; dregere. yasayaluw s. capacitate; pricepere.

yasaywuyuw s. înjghebare.

yasemin s. (bot.) iasomie (lat., ${\it Jasminum\ officinale)}.$

yasî, deñíz- s. (bot.) fucus (lat., Fucus vesiculosus).

yasî, kayîñ- s. (bot.) văcălie-de-fag (lat., Ganoderma applanatum). yasî, narus- s. (bot.) văcălie-de-brad

(lat., Fomes pinicola). yasî, sakal- s. (bot.) pletele-muierii; mătreață-de-arbori (lat., Usnea

barbata). yasî, tals. (bot.) văcălie-de-salcie (lat., Trametes suaveolens).

yasî, tozterek- s. (bot.) văcălie-de-(lat., Placodes mesteacăn betulinus).

yaslanuw s. proptire; sprijinire; rezemare.

yasmîk s. (bot.) linte (lat., Lens esculenta).

yastîlaw s. turtire; aplatizare.

yastorgay s. (orn.) presură de tundră (lat., Calcarius lapponicus).

rawaşlaw s. 1. potolire; liniştire; calmare. 2. încetinire; micşorarea yawaşlaw vitezei.

yazdîruw s. înscriere; înmatriculare; înregistrare.

yazîşuw s. corespondență; schimb de scrisori.

yebergen adj. (peior.) mort; care a crăpat.

yebermek v.i. (peior.) a muri; a crăpa. yebertílgen adj. (peior.) nimicit; ucis; stârpit.

yebertken adj. (peior.) nimicitor; ucigător.

s. (peior.) suprimare; yebertme nimicire; ucidere; stârpire.

yebertmek v.t. (peior.) a omorî.

yedek I. adj. de rezervă. II. s. rezervă; stoc.

yedeklemek v.t. a remorca.

yedew I. num. grup de şapte. II. s. (muz.) septet.

yedewí *pron.* toți şapte.

yedew-yedew num. grupuri de câte sapte.

yedí num. şapte. // •búgún yedí nisan azi este şapte aprilie. •yedi ğanlî vivace. •yediden ewel sáát şala ceasul sună înainte de ora sante.

yedíbírleşmedegerlí adi. (chim.) heptavalent.

yedíbuğak s. (geom.) heptagon.

yedîbuğaklî adj. (geom.) heptagonal.

yedíde I. adv. la şapte; din şapte. II. s. septime.

yedíde-bír num. o şeptime. yedíkat adj. înşeptit; septuplu.

yedíkatartkan adj. înşeptit; septuplu.

yedíkatartma s. înșeptire.

yedíkatlî adj. înşeptit; septuplu.

yedíkeň s. (geom.) heptagon. yedíkeñlí adj. (geom.) heptagonal.

yedîleme s. înşeptire. yedîlemek v.t. a înşepti.

yedîlengen adj. înşeptit; septuplu.

yedîlenmek v.i. a se înşepti.

yedílep adv. înșeptit; reciclând de şapte ori.

yedîlerde num. aproximativ şapte.

yedílík s. şeptime.

yedînğî num. şaptelea. yedí-sekíz num. aproximativ şapteopt.

yedíşer num. câte şapte.

yedíşer-yedíşer num. şapte câte sapte.

yedítamla (ent.) buburuză; s. gărgăriță; mămăruță; paparugă; boullui-Dumnezeu; vaca-Domnului (lat., Coccinella septempunctata).

yedítamlasî, mezeliye- s. (ent.) măzărar; gărgăriță (lat., Bruchus pisi).

yedívalensalî adj. (chim.) heptavalent.

yegáne adj. unic.

yegánelík s. unicitate.

yeger s. şa. // •yeger wurmak a înşeua. // •yeger kaşî oblâncul

yegerğí s. şelar.

yegerğílík s. șelărie (meserie sau atelier).

yeger-ğúgen s. harnaşament.

yegerleme s. înșeuare.

yegerlemek v.t. a înșeua.

yegerlengen adj. înșeuat.

yegerlenmek v.i. a se înșeua.

yegerlí adj. înșeuat.

yegersíz adj. neînşeuat; fără şa.

yegerwurma s. înşeuare.

yegerwurulgan adj. înșeuat. s. biserică. // •kíşkene yegúy

yegúy capelă. yek num. (prsn.) unu.

yeknesak adj. uniform.

yeknesaklîk s. uniformitate.

yekpare adj. (d. materiale) masiv; dintr-o bucată; monobloc.

yekşenbe s. (cron., prsn.) duminică.

yekta adj. impar; fără pereche.

yekun s. (mat.) sumă; total.

yelek s. 1. ilic; pieptar. 2. (la păsări) pană; fulg (de dimensiuni mari).

yelkeň s. 1. velă; pânză (de corabie). 2. coviltir.

yelkeñlí I. adj. cu coviltir. II. s.

corabie. yemek s. 1. mâncare; hrană. 2. masă; prânz. // •yemek aṣamak a mânca; a lua masa. •yemek piṣirmek a găti mâncare. // •búgúngí yemek listasî meniul de astăzi. •kîr yemegí picnic. •saba yemegí micul dejun. •túrlí yemekler diferite mâncăruri. •yemek masasî masă de bucătărie. yemek odasî sufragerie; popotă. •yemek tabagî platou. •yemek tuzsuz bolsîn! mâncarea să fie nesărată!: •yemekke daldîlar au dat iama în mâncare. •yemekke ketemen

merg la masă. yemekborîsî s. (anat.) esofag.

s. sală de mese; yemekkana sufragerie.

yemen s., adj. yemenit.

Yemen s. (topon.) Yemen.

Yemen-ğeleşesî s. (orn.) silvie de Yemen (lat., Parisoma buryi; Sylvia buryi).

Yemen-kanariyasî s. (orn.) cănăraş de Yemen (lat., Serinus menachensis).

Yemen-ketenkuşî s. (orn.) cânepar Yemen (lat., de Carduelis yemenensis).

yemenlí s., adj. yemenit.

Yemen-sayragî s. (orn.) sturz de (lat., Yemen Turdus menachensis).

yemín s. jurământ. // •yemín etmek a jura. •yemínín bîzmak a-şi încălca jurământul. // •yalan yerge yemín (jur.) jurământ fals; sperjur

yem-yeşîl adj. verde intens.

yen s. yen (unitate monetară japoneză). yenibahar s. (bot.) ienibahar (lat., Pimenta dioica; Pimenta officinalis; Myrthus pimenta).

yenirğe s. carie. // •yenirğe kazmak a se caria.

yenirğelí adj. cariat.

yenşek s. (zool.) crab (lat., Carcinus maenas).

yenşek-tarakayî s. (orn.) stârc alergător (lat., $Dromas\ ardeola$). yer I. adv. jos. II. num. (mong.) nouăzeci. III. s. 1. pământ; sol; teren. 2. loc. 3. ținut; regiune. 4. post; funcție; serviciu. 5. moment potrivit; prilej; ocazie. 6. (astr.) Pământ. // yerlerní •alau karap taramak a scotoci peste tot; a răscoli cerul și pământul. •başka yerge salmak a transpune. •bír yerge ketírmek a aduna la un loc; a reuni. •o yerníñ bolmamak a nu se sinchisi; a nu-i păsa; a fi indiferent. •yer almak a lua loc; a se așeza. •yer men bír etmek a face una cu pământul. •yerín kóşírmek a transpune. •yerinde aylanmak (d. vehicule) a patina. •yerinden oynamak a se scrânti; a se luxa. •yerîne başkasîn salmak a înlocui. •yerîne ketîrmek a duce la îndeplinire. •yerîne salmak a-l pune la locul lui. // •aşîk yer loc descoperit. •atîş yerî (mil.) poligon de tragere. •barağak yerimiz uzak mî, taa? mai avem mult până la destinație?; •bir yerin kîyîstîrma! să nu faci dezordine!; •bo yer boş mî? acest loc este liber?; •bo yer tutulgan mî? locul acesta este ocupat?; •bo yerí bek sîğak aici este foarte cald. •bo yerî menîm yerîm locul acesta este al meu. •bo yerníñ hawasî maga yaradî aerul de aici mi-a priit. •boş yer loc liber. •boş yer bar mî? sunt locuri libere?; •bútún yerler meşgúl mî? toate locurile sunt ocupate?; •dórt yer kapatağak bolaman aş dori să rezerv patru locuri. • **ğatkan** yerinden tur-almay nu se poate ridica din pat. •iş yerî locul de muncă. •kamp yerî teren pentru camping. •kaza yerí locul

accidentului. •kólekelí/kólgelí/segúderlí loc umbros; umbrar. •kúneşlenme yerí plajă. •kutlî yer sanctuar. •mínda boş bír yer bar mî? e vreun loc liber aici?; múren geşílgen yer vad. ●o yerî sîzge kelmez acolo nu e pentru dumneavoastră. •o yerníñ hawasî sert acolo clima este aspră. •o yerníň kíşísí tuwul nici nu-i pasă. •otîrma yerí rezidență. •oynak yerî (anat.) încheietură. •parmak basmaga yer yok nu e loc nici cât să pui un deget. • paytonğî yerî capră de trăsură. yerí •raátlík/istirahat stațiune. • sízníň yeríňíz başka kompartimentte locul dumneavoastră este în alt compartiment. •tuwum yeri men tewúkesí locul și data nașterii. •yargî yerî (jur.) tribunal. •yerî

kayîtlanmagan fără specificarea

locului. •yerníň kíşísí indigen; localnic; băştinaş. •yúksek yer loc ridicat; ridicătură.

yeralgan adj. situat; aşezat.

yeraluw s. situare; aşezare.

yerarşiy s. ierarhie.

yerarşiyli adj. ierarhic; ierarhizat.

yerastî I. adj. subteran. II. s. subsol. yerberítlí s. (astr.) perigeu.

yer-beyer adv. din loc în loc; pe sărite.

yerbílímğí adj. geologic.

yerbílímğísí s. geolog.

yerbílímí s. geologie.

yerde adv. la locul. // •başka yerde în altă parte; altundeva. •bilingen yerde la locul tipic; la locul obișnuit. •minda we alay yerde aici și peste tot.

yerden adv. de la locul; din locul. //
•lútfiyğe, bo yerden! vă rog, pe
aici!; •yok yerden din nimic; din
senin.

yerden-yerge adv. din loc în loc; pe sărite. // •ózín yerden-yerge wurmak a se zvârcoli.

yerdeñíştírgen adj. permutat.

yerdeñíştírme s. 1. deplasare; mutare; dislocare. 2. permutare; transpunere.

yeren num. (mong.) nouăzeci.

yereşan s. (zool.) şoarece-de-câmp (lat., Microtus arvalis). yerge adv. spre locul. // •bo yerge

yerge adv. spre locul. // •bo yerge kírílmez nu intrați. •boş yerge în van. •şonî bo yerge taşlay alîrman mî? pot să las asta aici?; •sózde geşken yerge la locul citat. •yalan yerge yemîn (jur.) jurământ fals; sperjur. •yok yerge în zadar; inutil; degeaba.

yerğí adj. terestru.

yerínde adv. 1. la locul său. 2. pe loc; imediat. // •kiyipí yerínde bolmamak a nu fi în apele sale. // •alay şiyler yerinde bútún dúniya yúzúnde nimic nou sub soare. •kiyipím yerínde tuwul nu mă simt bine; sunt indispus. • kuwatî yerinde în plină putere. •programnîñ ara yerinde în pauza programului. •sanetemen . ke yerinde bolmaz cred că ar fi inoportun. • wakîtî-hálí yerinde înstărit; cu mari posibilități materiale. uerínde **bolmagan** neserios; inoportun.

yerînden adv. de la locul său.

yeríndenoynagan adj. luxat; răsucit; sucit; scrântit.

yeríndenşîkkan adj. luxat; răsucit; sucit; scrântit.

yerindeñiştirgen adj. transpus.

yerîne adv. spre locul său; în contrapartidă. // •dadîn yerine akelmek a-şi drege gustul. yerine salmak a hauwan brutaliza. •sesín yerine akelmek a-şi drege glasul. // geşken •bírewníñ yerine succesor. • wazifeníñ yerine akelínmesí îndeplinirea misiunii. •yerine ketirilealma realizabil. yeríneakelúw s. înfăptuire; realizare;

yerîneakelûw s. înfăptuire; realizare; efectuare; îndeplinire; întocmire.

yerínekelgen *adj.* înfăptuit; realizat; făcut; efectuat; îndeplinit; întocmit.

yerínekelmegen adj. nerealizat. yeríneketírílealgan adj. fezabil.

yerineketirilgen adj. înfăptuit;
realizat; făcut; efectuat; îndeplinit;
întocmit. // •yerineketirilgen

kîzmet muncă prestată.

yeríneketírúw s. înfăptuire; realizare; efectuare; îndeplinire; întocmire.

yerîtîlgen adj. injectat.

yerîtîlmek v.i. a se injecta.

yerîtme s. injectare; injecție.

yerítmek v.t. a injecta.

yerkabîgî s. (*geogr.*) scoarța terestră; suprafața pământului; sol.

yerkîbîrdamasî s. cutremur; seism. yerkûre s. (geogr.) glob terestru; palaneta Pământ.

yerleşken adj. 1. aşezat; stabilit; localizat; cantonat; statornicit; populat. 2. aranjat; instalat. 3. fixat; potrivit.

yerleşme s. 1. localitate; cantonament; populare. 2. aşezare; stabilire; localizare; cantonare; statornicire; populare. 3. aranjare; instalare. 4. fixare; potrivire.

yerleşmegen adj. nestabilit.

yerleşmek v.i. 1. a se aşeza; a se stabili; a se localiza; a se cantona; a se statornici; a se popula. 2. a se aranja; a se instala. 3. a se fixa; a se potrivi. // •kat-kat yerleşmek a se stratifica. •kelíp yerleşmek a se pripăşi.

yerleşmelí adj. populat; locuit. //
•yerleşmelí merkez centru

populat.

yerleştirilgen adj. 1. aşezat; stabilit; localizat; cantonat; statornicit; populat. 2. aranjat; instalat. 3. fixat; potrivit.

yerleştírme s. 1. aşezare; stabilire; localizare; cantonare; statornicire; populare. 2. aranjare; instalare. 3. fixare; potrivire.

yerleştírmek v.t. 1. a aşeza; a stabili; a localiza; a cantona; a statornici; a popula. 2. a aranja; a instala. 3. a fixa; a potrivi. // •araga yerleştírmek a insera.

yerleştírúwğí s. 1. fixativ. 2. instalator; plasator; amplasator.

yerleştírúwlí adj. 1. aşezat; stabilit; localizat; cantonat; statornicit; populat. 2. aranjat; instalat. 3. fixat; potrivit.

yerleşúw s. localitate; cantonament; populare.

yerlí I. adj. 1. local; din partea locului.
2. autohton; indigen. II. s. localnic; băştinaş. // •bo yerlí tuwulman nu sunt de aici. •bo yerlísíñíz mí? sunteți de aici?; •yerlí ádetler obiceiuri locale. •yerlí sáát ora locală.

yerlíleştírme s. localizare.

yerlíleştírmek v.t. a localiza.

yerlí-yerínde adv. 1. complet; cu
 totul; în întregime. 2. amănunțit;
 detaliat.

yerli-yersiz adj. inoportun; nepotrivit;
irelevant.

yerozar s. (astr.) apogeu.

yerózekşí adj. (astr., fil.) geocentric.

yersakîzî s. (geol.) bitum.

yersíz adj. inoportun; nepotrivit; irelevant. // •yersíz sózím bagîşlansîn fie-mi îngăduit cuvântul.

yersíz-ğurtsuz adj. fără locuință; fără cămin; fără patrie.

yersuw s. zeu; zeiță.

Yersuw s. (mitol., în şamanism) zeița pământurilor și a apelor.

Yersuw-Álem s. (topon.) ("Lumea Zeilor") Ierusalim.

yerşegímí s. (fiz.) gravitație.

yertutkan s. surogat.

yerústí adj. suprateran; de suprafaţă.
yer-yer adv. din loc în loc; pe alocuri; pe sărite.

yeryuwarlagî s. (geogr.) glob terestru; palaneta Pământ.

yeryúzí s. (geogr.) scoarța terestră; suprafața pământului; sol.

yes I. num. (mong.) nouă. II. s., adj. (ist.) scit; crimean; membru al uniunii celor nouă neamuri nobile.

yes-çít s., adj. (ist.) scit; crimean; membru al uniunii celor nouă eşarfe sacre.

yes-suw s., adj. (ist.) sakait.

yes-túrúk s., adj. (ist.) etrusc; crimean; membru al uniunii celor nouă eşarfe de mătase.

yes-us s., adj. (ist.) sakait.

yesún num. (mong.) nouă.

yeşîl I. adj. 1. verde. 2. (d. legume, fructe) necopt; verde. II. s. verde; culoare verde. // •ğemîşler yeşîl bolsa dacă fructele sunt verzi. •kora yeşîlde kel! vino cât timp grădina este verde!; •lâmbanîñ ğarîgî uzaktan yeşîl bolîp kórîne din depărtare lumina lămpii se vede verde. •yeşîl halî covor verde. •yeşîl ot nutreț verde. •yeşîl salata salată verde. •yeşîl sogan ceapă verde. •yeşîller bîr toplantî tuttular verzii au ținut o adunare.

yeşîl-baka s. (zool.) broască-de-iarbă; brotăcel (lat., Hyla arborea).

yeşîl-bağaklî-palşîkşî s. (orn.) fluierar cu picioare verzi (lat., Tringa nebularia).

yeşîlbaş s. (orn.) rață mare (lat., Anas platyrhynchos).

yeşîlbaş-órdek s. (om.) rață mare (lat., Anas platyrhynchos).

yeşîl-búrşe s. (ent.) puricaş; puricede-omăt (lat., Podura nivalis).

yeşilgeşalar adj. verzui.

yeşîlgetartar adj. verzui.

yeşîl-ğelbege s. (orn.) pitulice verde (lat., Phylloscopus nitidus).

yeşîl-ğerek s. (bot.) liliac-de-munte; aninaş (lat., Alnus viridis).

yeşîlğî s. zarzavagiu.

yeşîl-kertenkele s. (zool.) guşter (lat., Lacerta viridis).

yeşîl-kúrelke s. (zool.) guşter (lat., Lacerta viridis).

yeşîl-kanariya s. (om.) inăriță verde (lat., Serinus canaria serinus).

yeşîl-kanatlî- Amerika-órdegí s. (om.) rață cu aripă verde americană (lat., Anas crecca carolinensis).

yeşîl-karkara s. (orn.) egretă verde (lat., Butorides virescens).

yeşîl-ketenkuşî s. (orn.) inăriță verde (lat., Serinus canaria serinus).
yeşîl-kirazkuşî s. (orn.) vrabie verzuie (lat., Passerina versicolor).

yeşîl-kîrkawul s. (om.) fazan verde; fazan japonez (lat., Phasianus versicolor).

yeşîl-kúrte s. (om.) ghionoaie verde (lat., Picus viridis).

yeşîllîk I. adj. vegetal. II. s. 1. verdeață; culoare verde. 2. vegetație. 3. verdețuri; zarzavat (pt. gătit). // •yeşîllîk şiy îşînde vegetația e în rouă. •yeşîllîkke basmañîz! nu călcați pe iarbă!;

yeşíllíkşí adj. vegetarian.

Yeşîl-Murun s. (topon.) Republica Capului Verde.

Yeşîl-Murun-boraganğîsî s. (orn.)

rândunica furtunii lui Fea (lat., Pterodroma feae).

Yeşî1-Murun-ğelkuwganî s. (om.) ielcovan de Insulele Capului Verde; furtunar de Insulele Capului Verde; pasărea-furtunii de Insulele Capului Verde (lat., Calonectris edwardsii).

yeşîl-nogît s. (bot.) mazăre (lat., Pisum sativum).

yeşîl-nogît-newnesí s. (ent.) măzărar; gărgăriță (lat., Bruchus pisi).

yeşîl-sazan s. (iht.) lin (lat., Tinca tinca).

yeşîl-şapur s. (orn.) egretă verde (lat., Butorides virescens).

yeşîl-şegertkî s. (ent.) cosaş; İăcustăverde (lat., Locusta viridissima). yeşîl-şîbîn s. (ent.) muscă-verde

(lat., Lucilia caesar).

yeşîl-şîbînğî s. (orn.) muscar de
Acadia (lat., Empidonax
virescens).

yeşîl-şîmşîk s. (om.) florinte (lat., Carduelis chloris; Chloris chloris).

yeşîl-şópleme s. (bot.) strigoaie-verde (lat., Veratrum viride).

yeşîl-sarîkaş s. (orn.) pitulice verde (lat., Phylloscopus nitidus).

yeşîl-sîrtlî-ğadîrak s. (om.) fâsa cu spate măsliniu (lat., Anthus hodqsoni).

yeşîl-sîrtlî-karkara s. (orn.) egretă
 cu spate verde (lat., Butorides
 striatus).

yeşîl-sîrtlî-ótlegen s. (orn.) dendroica verde (lat., Dendroica virens).

yeşîl-sirtlî-şapur s. (orn.) egretă cu
 spate verde (lat., Butorides
 striatus).

yeşîl-sûlekeş s. (om.) vrabie verzuie (lat., Passerina versicolor).

yeşîl-súlgún s. (orn.) fazan verde; fazan japonez (lat., Phasianus versicolor).

yeşîl-tenek s. (om.) vrabie verzuie (lat., Passerina versicolor).

yeşíl-terekkakkan s. (om.) ghionoaie verde (lat., Picus viridis).

yeşîl-tokîldak s. (om.) ghionoaie
verde (lat., Picus viridis).

yeşîm s. (geol.) jad. // •yeşîm taşî
piatră de jad.

yeşîrgen adj. înverzit.

yeşîrme s. înverzire.

yeşîrmek v.i. a înverzi; a se înverzi; a da frunza.

yeşîrtmek *v.t.* a înverzi; a colora în verde.

yetenek s. capacitate.

yeter adj. suficient; destul; de-ajuns.

yeterlí adj. suficient; destul; de-ajuns.
// •yeterlí zihin rațiune
suficientă.

yeterlík s. 1. suficiență; îndestulare.
2. capacitate; competență. //
yeterlík fiilí/figelí (gram.) verb posibilitativ.

yetersayî s. cvorum; număr necesar
de membri.

yetersíz adj. insuficient; nesatisfăcător. // •yetersíz peslemek a subalimenta.

yetersízlík s. insuficiență; incapacitate (şi med.).

yetersízpesleme s. subalimentare. yetersízpeslengen adj. subalimentat.

yetim s., adj. orfan. Yetim/Ğetím s. (antrop. m., arab.) "Orfanul" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

yetiy s. yeti.

yetişken adj. suficient. // •yetişken ballarım bar am copii mari.

yetişkin adj. (d. persoane) matur;
major.

yetíşme s. suficiență.

yetíşmegen adj. nesatisfăcător.

yetíşmek v.t. 1. a ajunge; a prinde din urmă. 2. a prinde; a ajunge; a sosi (la timp). 3. a fi suficient; a ajunge. 4. a atinge; a ajunge; a răzbi. 5. a deveni; a ajunge. 6. (d. plante) a crește; a se dezvolta. // •doktor yetíşmek a deveni doctor. // •akşamga **ótmegímíz yetíşmez** nu ne ajunge pâinea pentru diseară. •ğayaw-ğalpî yetişken a ajuns pe jos. •param yetíşmedí nu miau ajuns banii. •şúndí tren kayerlerge yetişti? pe unde a ajuns trenul acum?; •tap soñda yetiştik în sfârşit am ajuns.

yetíşmez adj. nesatisfăcător.

yetíştírmek v.t. 1. a determina să ajungă; a determina să fie suficient. 2. a creşte (animale). 3. a cultiva (plante).
4. a transmite; a comunica; a aduce la cunoștință.

yetke s. autoritate; prestigiu.

yetken adj. suficient.

yetkí s. 1. competență; autoritate. 2. atribuție; autorizare; împuternicire.

yetkílemek v.t. a Împuternici; a autoriza.

yetkili adj. 1. competent. 2.
împuternicit.

yetkín adj. perfect; desăvârșit.

yetkínleşmek *v.i.* a se perfecționa; a se desăvârși.

yetkínlík s. perfecțiune; desăvârșire. yetkísíz adj. 1. incompetent. 2. neîmputernicit; fără împuternicire.

yetkísízlík s. incompetență.

yetme s. suficiență.

yetmegendiy *adv.* ca şi cum nu ar fi suficient.

yetmek v.i. a ajunge; a fi suficient.

yetmeme s. insuficiență; neajuns.

yetmez adj. insuficient.

yetmiykalîr adj. insuficient.

yetmiykalma s. insuficiență.

yetmíş num. şaptezeci.

yetmíşer num. câte şaptezeci.

yetmíşer-yetmíşer *num.* şaptezeci câte şaptezeci.

yetmíşínğí num. al şaptezecilea; a şaptezecea.
yetmíşlep adv. reciclând de şaptezeci

ori.

yetmişlerde num. aproximativ şaptezeci.

yetmíş-seksen *num.* aproximativ şaptezeci-optzeci.

yetmîşyaşlî s. septuagenar.

yetmíşyîllîk s. septuagenar.

yevm s. (cron., arab.) zi; ziuă.

yevmiy *adj.* de fiecare zi; cotidian; zilnic; per diem.

yevmiye s. salariu pe o zi; retribuția unui zilier.

yevmiyeğí s. zilier.

yevmúlehat s. (cron., arab.) duminică.

yevmúlerba s. (cron., arab.) miercuri. yevmúlesniyin s. (cron., arab.) luni. yevmúlǧuma s. (cron., arab.) vineri.

yevmúlhamîs s. (cron., arab.) joi. yevmúlsebat s. (cron., arab.)

sâmbătă.

yevmúlselase s. (cron., arab.) marți. yígírím num. douăzeci. // •sáát onnî yigirim geşe tren keldi trenul a sosit la ora zece și douăzeci.

yígírímínğí num. al douăzecilea; a douăzecea.

yígírímlep adv. reciclând de douăzeci

yígírímlerde num. aproximativ douăzeci.

yígírím-otîz num. aproximativ douăzeci-treizeci.

yígírímser num. câte douăzeci.

yígírímşer-yígírímşer num. douăzeci câte douăzeci.

yîkpal s. 1. fericire; mulţumire. 2. noroc; succes. // •yîkpalaa succes. // •yîkpalga baylamak a expune riscului; a primejdui; a periclita. // •mol yîkpallar! mult noroc!; •yakşî baftă!; yîkpallar! noroc!: yîkpalîña yarasîn! baftă!; noroc!;

yîkpalgabaylangan adj. hazardat; primejdios; riscant.

vîkpalgabaylaw hazardare; s. periclitare; primejduire; risc.

yîkpalgabaylî adj. hazardat: periclitant; periclitat; primejdios; primejduit; riscant; expus; critic.

vîkpallî adj. norocos; fericit; mulțumit. // •yîkpallî kíşí om norocos.

yîkpalsîz adj. nenorocos; ghinionist; nefericit; nemulțumit.

yîkpalsîzlîk s. ghinion; nefericire; nemulțumire.

yîkpalturumî I. adj. întâmplător. II. s. întâmplare; hazard.

yîkpalturumundan adv. întâmplător; prin hazard.

yîkpaltegerşígí s. (bot.) ceasornic; floarea-suferinței (lat., Passiflora incarnata).

yîl s. (cron.) an. // •bírkaş yîl gești au trecut câțiva ani. • ewelki yîl acum doi ani. • ğañî yîl keşesî revelion. •ğañî yîlîñîz múbarek bolsîñ! un an nou
fericit!; •ğariy yîl anul curent. •ğawunlî yîl an ploios. •kaysî yîlda? în ce an?; •kúnsayîm yîlî an calendaristic. • maliy yîl an financiar. •úyretím yîlî an şcolar. •yîlnîñ soñî sfârșitul anului. •zaruriy yîllar ani de criză.

vîl-bayîl adv. din an în an; anual.

yîlda adv. anual; pe an.

yîldan-yîlga adv. din an în an; anual. yîldîz I. adj. stelar. II. s. 1. (astr.) stea. 2. (fig.) stea; vedetă. // •gezúwğî yîldîz planetă. •saba yîldîzî (astr.) luceafărul de
dimineață. •şáşlí yîldîz (astr.) yîldîzlar cometă. ∙takîm constelație. • yîldîz ișaretí (tipogr.) asterisc. • yîldîz palî horoscop. •zorlîklardan yîldîzlarga pe căi aspre, până la astre.

yîldîz-anasonî s. (bot.) anason-stelat; anason-franțuzesc; badian ſlat., IlliciumIllicium anisatum; verum).

yîldîzbílímğísí s. astrolog.

yîldîzbîlîmî I. adj. astrologic. II. s. astrologie.

yîldîzbílímlí adj. astrologic. yîldîzbóğegí s. (ent.) licurici; luciolă (lat., Lampyris noctiluca).

yîldîz-enisonî s. (bot.) anason-stelat; anason-franțuzesc; badian (lat., Illicium anisatum; Illicium

yîldîzî, deñíz- s. (zool.) asterie; steade-mare (lat., Asterias).

yîldîzlî adj. înstelat; stelar.

yîldîz-nanehanî s. (bot.) anasonstelat; anason-franțuzesc; badian (lat., Illicium anisatum; Illicium verum).

yîldîzşeşegí s. (bot.) dalie; gherghină (lat., Dahlia cultorum). yîlînda adv. în anul; anno.

yîlkaytîmî s. aniversare. // •tuwum yîlkaytîmî aniversarea zilei de nastere.

yîlkaytîmlî adj. jubiliar.

yîllîk I. adj. 1. de un an. 2. anual; pe an. II. s. 1. anuar (publicație). 2. retribuție/salariu pe un an. // •yîllîk dergí anuar. • yîllîk kelir (fin.) venit anual. • yîllîk kozî miel de un an. •yîllîk tasawur plan anual.

yîlsaytîn adv. an de an.

yîrpîz s. (zool.) irbis; leopardulzăpezilor (lat., Panthera uncia).

yobaz I. adj. exclusivist; intolerant. II. s. sectar; intolerant.

yobazlîk s. sectarism; intoleranță.

yoda I. adj. tropical. II. s. (geogr.) tropic.

yodaaşasî adj. subtropical.

yodalî adj. tropical.

yoda-ğelkuwganî s. (orn.) ielcovan de tropice; furtunar de tropice; pasăreafurtunii de tropice (lat., Puffinus lherminieri).

yoga I. adj. yoghinic. II. s. yoga.

yogağî I. adj. yoghinic; yoghist. II. s. yoghin.

yok I. adj. inexistent; absent. II. adv. nu. // •yok bolmak a dispărea; a se duce pe gura lupului. •yok etmek a nimici; a distruge; a zdrobi. // •ağelem yok nu mă grăbesc. •akîlîñ yok bolsa dacă nu ai •Amet men arasînda birşiy yok între Amet şi Esma nu e nimic. •aytar awuzum yok nu voi divulga. yok n-am ∙bagajîm bagaj. •balam-şagam yok nu am copii. •başka şáre yok altă soluție nu există. •başka tren yok mî? nu mai este alt tren?; •bir bar eken, bír yok eken a fost odată ca niciodată. •bír bo yok edi asta mai lipsea. •boga imkáan yok asta e imposibil. •bondan baska param yok nu am alți bani decât aceştia. •búgún heş hawa yok azi nu este niciun pic de vânt. •dadî tuzî yok fără niciun gust. •esasî uok nu este adevărat. •esí uok fără seamăn. •ğenábíñde yaluw yok dumneata n-ai ruşine. •gezmekte payda yok plimbatul n-are folos. • hakkîñîz yok nu aveți dreptate. •heş şúphem yok nu am nicio îndoială. •heşbir maruzluk yok nu e niciun pericol. • iş wakîtînda otîrmak yok în timpul lucrului nu se stă. •íşím bar, wakîtîm yok sunt ocupat, n-am timp. • kabaátím yok n-am nicio vină. •kaybeteğek zamanîm yok n-am timp de pierdut. • ketkenden kaber yok de când a plecat nu e nicio veste. • kiyipím yok nu mă simt bine; sunt indispus. •kórír kózím yok n-am ochi să-l văd. •men yokman eu nu mă bag. •mîşîk man it arasînda dostlîk yok între pisică și câine nu

e prietenie. •ne bar, ne yok? ce mai e nou?; ce mai faci?; okîganîm yok n-am citit.
ónemí yok n-are importanță. •parmak basmaga yer yok nu e loc nici cât să pui un deget. • şúphe yok incontestabil; neîndoios. •taa kîska bír ğol yok mî? nu există alt drum mai scurt?; •taa uğuzî yok mî? nu aveți ceva mai ieftin?; •torabargan sefer yok mî? nu există cursă directă?; •wakîtîm yok nu am timp. •yok bolsa dacă nu este; dacă nu are. •yok yerden din nimic; din senin. •yok yerge în zadar; inutil; degeaba. •yok zarar nu face nimic; n-are importanță. •yok, bonî yapa almam nu, nu pot să fac asta. •yok, ğenábísín tanîmayman nu, pe dumnealui nu-1 cunosc. •yok, şaşmadîr! nu, este absurd!; •yúzí yok e neobrăzat. •ziyan yok nu face nimic; n-are importantă.

yokarda I. adj. 1. (d. coadă) bârzoi. 2. (d. cap) ridicat; înăltat; în sus. II. adv. sus; pe partea superioară; mai presus de. // •atî yokarda añîlgan sus-numit.

okardakî adj. de sus. //
•yokardakî atnî taşîgan susyokardakî numit. •yokardakîlarga kara! vezi mai sus!;

yokardakîlarînday adv. ca cele de mai sus.

yokardan adv. de sus; dinspre partea superioară. // yokardan karamak a privi pe cineva de sus; al disprețui.

yokarga adv. în sus; spre partea superioară. // •șizmesinden yokarga şîkmak a-şi băga nasul unde nu-i fierbe oala. •tîrmaşîp yokarga şîkmak a se cățăra; a escalada. •yokarga tartmak a trage în sus; a ridica. // •kollar yokarga! sus mâinile!; •taa yokarga excelsior!; mai sus!; cât mai sus!:

yokargaşîgîş s. ascensiune; urcare; ridicare; cățărare; îmbarcare.

yokargaşîkkan adj. urcat; ridicat; cățărat; îmbarcat.

yokargî adj. de sus; superior. //
•yokargî kat etajul de sus. •yokargî meğra (geogr.) curs superior.

yokarî I. adj. 1. superior; de sus. 2. excesiv; exagerat; ultra. II. s. partea de

yokarîna adv. spre susul.

yokarînda adv. în susul. // •suwnuñ yokarînda în amonte.

yokarîndan *adv.* din susul.

yokarîseda s. (fiz.) ultrasunet. adj. (fiz.) supersonic; yokarîsedalî ultrasonic.

yokarîses s. (fiz.) ultrasunet.

adj. (fiz.) supersonic; yokarîseslí ultrasonic.

adv. deasupra; spre vokarlîgîna partea superioară.

yokarsî s. partea de sus.

yokarsîna adv. deasupra; spre partea superioară.

adj. 1. nimicit; distrus; yokbolgan pustiit. 2. devastat: deficitar: indisponibil; absent.

yokboluw s. deficit; indisponibilitate; lipsă; absență.

nimicire; distrugere; voketúw s. devastare; pustiire; prăpăd.

yoketúwğí *adj.* nimicitor; distrugător; devastator; pustiitor.

yokîş s. urcuş; pantă.

yokîşlî adj. în pantă.

yokka adv. pe nimic; degeaba. // •yokka kabarîp ğúre degeaba umblă ţanţoş.

yokkaşîkkan adj. 1. dispărut; pierdut; rătăcit. 2. inutil; zadarnic; nefolositor.

yokkaşîkma s. 1. dispariție; pierdere; rătăcire. 2. inutilitate; zădărnicie.

yoklîk s. 1. inexistență; absență. 2. sărăcie; mizerie; lipsă; criză. // •para yoklîgî criză financiară.

yoksa(m) I. adv. altfel; altcum; altminteri; în caz contrar. II. conj. sau; ori.

yoksîl s., adj. sărac; sărman; scăpătat;

yoksîllaşkan adj. sărăcit; sărac; scăpătat; calic.

yoksîllaşma s. sărăcire; scăp`atare; calicire.

yoksîllaşmak v.i. a sărăci; a scăpăta; a se calici.

yoksîllîk s. sărăcie; scăpătare; calicie. yoksînmak v.i. a se plânge de neajunsurile materiale.

yoksîzlîk s. sărăcie; mizerie; privațiune.

yokta adv. când nu există; când e absent; când nu are. // •o yokta în absență.

yoktan adv. din nimic; din senin. //
•bir de yoktan din senin.

yokardagî adj. de sus.

yokardagîsî s. cel de sus.

yokardakîsî s. cel de sus.

yokargîsî s. cel de sus; cel superior. yoksîllaşuw s. sărăcire; scăp`atare;

calicire.

yol s. 1. drum; cale (și fig.). 2. (tehn.)
conductă. 3. călătorie; drum; voiaj. 4.

conductă. **3.** călătorie; drum; voiaj. **4.** (*fig.*) metodă; mijloc; procedeu. **5.** (*fig.*) făgaș; cale; direcție. **6.** (*fig.*) direcție; sens; scop. **7.** (*fig.*) sistem; normă.

yola s. (nav.) iolă.

yoldaş s. tovarăş; camarad.

yoldaşlîk s. tovarăşie; camaraderie.

yolğî s. 1. drumeţ. 2. călător; pasager. // •yolğî kart drumeţul este bătrân. •yolğî trenî (transp.) tren personal. •yolğînîñ ulî fiul drumeţului.

yolğîlîk s. drumeţie; călătorie; voiaj. // •hawa yolğîlîgî călătorie cu avionul.

yollama s. expediere; trimitere.

yollamak v.t. a expedia; a trimite.

yollangan adj. expediat; trimis.

yollaw s. expediere; trimitere.

yolsîzlîk s. (jur.) fărădelege; abuz. yonğa, ak- s. (bot.) trifoi (lat.,

Trifolium repens).

yonğa, aşşî- s. (bot.) trifoişte; trifoiamar (lat., Menyanthes
trifoliata).

yonga, ekşi- s. (bot.) măcrişuliepurelui; măcrişul-caprei (lat., Oxalis acetosella).

yonğa, kîrmîzî- s. (bot.) trifoi-roşu; trifoi-sălbatic (lat., Trifolium pratense).

yonğa, múslí- s. (bot.) schinduf (lat., Trigonella foenum graecum).

yonğalîk s. teren semănat cu trifoi; trifoiște.

yonğasî, kîr- s. (bot.) trifoiaş (lat., Trifolium campestre).

yonğasî, şoban- s. (bot.) vătămătoare;

renoloare; iarbă-de-vătămătură (lat., $Anthyllis\ vulneraria$).

yonğasî, taş- s. (bot.) coronişte (lat., Coronilla varia).

yordam s. 1. abilitate; pricepere. 2.
simt; perceptie.

yorgîn adj. istovit; obosit; ostenit. //
•yorgîn bolmak a fi obosit; a fi
istovit. // •bíraz yorgînman sunt
puţin obosit. •yorgîn
tuwulsuñuz mî? nu sunteţi
obosit?:

yorgîn-argîn *adj.* epuizat; extenuat; vlăguit; sleit de puteri.

yorgînlîk s. istovire; oboseală;
osteneală. // •asap yorgînlîgî
(med.) neurastenie.

yorgînlîk-argînlîk s. epuizare; extenuare; surmenaj; vlăguire; sleire de puteri.

yorgîn-yorgîn adj. foarte istovit; foarte obosit; foarte ostenit; extenuat; surmenat.

yorîlgan adj. istovit; obosit; ostenit.

yorîlma s. istovire; obosire; ostenire.

yorîlmadan *adj.* neobosit; fără întrerupere.

yorîlmagan adj. neistovit; neobosit; neostenit.

yorîlmak v.i. a se istovi; a se obosi; a
se osteni. // •bek yorîlmak a se
surmena.

yorîlmaykalîr adj. neistovit; neobosit; neostenit.

yorîlmaz adj. neistovit; neobosit; neostenit.

yorîltkan adj. istovitor; obositor;
ostenitor.

yorîltma s. istovire; obosire; ostenire.

yorîltmak v.t. a istovi; a obosi; a osteni. // •awuzun ğaba yorîltmak a-şi strica gura degeaba; a vorbi în zadar. •pîkîr yorîltmak a-şi frământa mintea.

yorîluw s. istovire; obosire; ostenire.

yorîluw s. istovire; obosire; ostenire.
yorîm s. interpretare; explicare;

comentare. // •bílímğí yorîm interpretare ştiinţifică. •bír yorîmga kóre într-un fel.

yorîmğî s. (pol.) comentator.

yorîmlama s. interpretare; explicare; comentare.

yorîmlamak *v.t.* a interpreta; a explica; a comenta.

yorîmlangan *adj.* interpretat; explicat; comentat.

yorîmlawğî adj. interpretativ; explicativ.

yorîmlaw s. interpretare; explicare;
comentare.

yorîmlî *adj.* interpretat; explicat; comentat.

yorkan s. plapumă.

yorkanğî s. plăpumar.

yorkan-tóşek s. plapuma şi salteaua; aşternuturi.

Yosîp/Yusuf s. (antrop. m., arab.)
Iosif.

yot s. (chim.) iod.

yotîr s. (chim.) iodură.

yón s. directie; sens; parte.

yóndeş adj. (mat.) corespondent.

yónemek v.i. a se orienta; a porni; a se îndrepta (spre..., către...).

yónerge s. circulară; dispoziție (scrisă).

yónetím s. conducere.

yónetímğí *adj.* administrativ; de conducere; conducător.

yónetken *adj.* conducător; administrator.

yónetmek *v.t.* a orienta; a îndrepta spre; a conduce; a administra.

yónetmelík s. regulament; instrucțiuni.

yónetúwğí s. conducător; administrator.

yóntem s. metodă; procedeu; mijloc; sistem.

yóntembílímğí adj. (fil.) metodologic. yóntembílímí s. (fil.) metodologie.

yóntemlí adj. metodic; cu metodă.

yóre s. loc; împrejurime.

yórede adv. în preajmă; împrejur.

yóreden adv. din preajmă; dimprejur. yórelí adj. local.

yórínge s. 1. (mat.) traiectorie. 2. (astr.) orbită.

yugoslaf s., adj. iugoslav.

yugoslaviyelí s., adj. iugoslav.

yukî s. 1. somn. 2. (med.) letargie. 3. (fig.) toropeală; amortire. // •kózíne yukî kelmek a-l toropi somnul; a-i da ochii în gene. •kózíne yukî kírmemek a nu putea pune pleopă pe pleoapă; a nu putea adormi. •yukuga ketmek/dalmak a-l fura somnul; a adormi; a ațipi. •yukuga toymak a-şi împlini somnul; a dormi suficient. •yukusî kaşmak/aşîlmak a-i pieri somnul. •yukusî kelmek a-i veni somnul. // •baygîn yukî somnolență. •deren yukî somn profund. •úyle yukusî siestă. •yukî ketírúwğí somnifer.

yukîketírgen adj. somnifer; soporific.

yuklagan adj. adormit.

yuklagan-gezgen s. somnambul.

yuklamagan adj. nedormit; vigilent.
yuklamak v.i. a se culca; a adormi. //
•ballar ayîrî-ayîrî
ğataklarda yuklaylar copiii
dorm în paturi separate. •kayday
yukladîñîz? cum ați dormit?;
•yuklamak

wakîtî/zamanî/máálí oră de
culcare; vremea somnului.

yuklamama s. veghe; nesomn vigilentă.

yuklamamak v.i. a veghea.

yuklamaykalgan adj. nedormit;

yuklamaykalma s. veghe; nesomn; vigilență.

yuklamaz adj. nedormit; vigilent.

yuklar-gezer s. somnambul.

yuklatîlgan adj. adormit.

yuklatkan adj. somnifer; soporific. //
•yuklatkan hap/láj somnifer.

yuklatmak v.t. a adormi; a culca. yuklatuwğî adj. somnifer; soporific.

yuklaw s. adormire. yuklaw-gezúw s. somnambulism.

yukudanturgan adj. trezit; deşteptat; sculat.

yukudanturuw s. trezire; deşteptare; sculare

yukugadalgan *adj.* adormit; aṭipit; somnolent; toropit.

yukugadaluw s. adormire; ațipeală; somnolență; toropeală.

yukugaketken adj. adormit; ațipit; somnolent; toropit.

yukugaketúw s. adormire; ațipeală; somnolență; toropeală.
yukulî adj. somnoros. // •yukulî

kóz somnoros.
yukulî-yukulî adv. somnoros.

v.i. a dormita; a yukumsuramak picoti; a moțăi.

yukumsuraw s. dormitare; picoteală; motăială.

yukusîkelgen adj. somnoros; toropit de somn.

yukusuz adj. nedormit.

yukusuzluk s. insomnie. •yukusuzluk şekmek a nu putea închide un ochi; a suferi de nesomn. // •yukusuzluk şegemen sufăr de insomnie.

yunan s., adj. grec; grecesc.

yunanğa I. adv. greceşte; în limba greacă. II. s. (limba) greacă.

Yunanîstan s. (topon.) Grecia.

yunanlî adj. grec; grecesc.

yunus s. (zool.) delfin (lat., Delphinus delphis).

yunus, ak- s. (zool.) delfin-alb (lat., Delphinapterus leucas).

yurt s. 1. țară; patrie. 2. cămin. 3. ținut; loc. 4. iurtă; cort.

yurtsúygen s., adj. patriot.

yurtsúyúw s. patriotism.

yurtşúnas s., adj. patriot.

yurtşúnaslîk s. patriotism.

yurttaş s. compatriot; concetățean. Yusuf/Yosîp s. (antrop. m., arab.)

yuw s. (tehn.) filet; şurub.

yuwa s. 1. cuib; cuibar. 2. locuință; sălaș. 3. (fig.) loc ascuns; focar. 4. vizuină; bârlog; culcuş. // •yuwa kurmak a întemeia o familie. •yuwasîn ğîkmak a-i strica cuiva casa. // •bala yuwasî creşă. •sarîğa yuwasî viespar.

yuwak I. adj. 1. (lingv.) alveolar. 2. (mat.) cilindric. II. s. 1. (mat.) cilindru. 2. (anat.) alveolă. // •yuwak tartîkawazî (lingv.) consoană alveolară.

yuwaklî adj. 1. (mat.) cilindric. 2. (lingv.) alveolar.

yuwalagan adj. cuibărit; care sălăsuieste.

yuwalama s. cuibărire; sălaș.

yuwalamak v.i. a se cuibări; a-și face cuib; a sălășui.

yuwalangan adj. cuibărit; care sălășuiește.

yuwalanma s. cuibărire; sălaş.

yuwalanmak v.i. a se cuibări; a-și face cuib; a sălăsui.

yuwar s. (anat.) glob; globulă.

yuwarlak adj. sferic; circular; rotund; globular.

yuwarlama s. înfăşurare; ghemuire; rotuniire.

yuwarlamak v.t. a înfășura; a face sul; a ghemui; a rotunji.

yuwarlangan adj. înfăşurat; ghemuit; rotuniit.

yuwarlanmak v.i. a se înfăşura; a se face sul; a se ghemui; a se rotunji.

yuwarlawlî adj. înfășurat; ghemuit; rotunjit.

yuwaşîlgan adj. filetat.

yuwaşîlmasî s. deşurubare.

yuwaşuw s. filetare.

yuwburgan s. şurubelniță.

yuwîaşîlgan adj. deşurubat.

yuwlama s. înşurubare. yuwlamak v.t. a înşuruba.

yuwlangan adj. însurubat.

yuwlanmak *v.i.* a se înşuruba.

yuwlî adj. (tehn.) filetat.

yuwuldama s. piuit; ciripit; tril; chiuit. yuwuldamak v.i. a piui; a ciripi; a

yuwultî s. piuit; ciripit; tril; chiuit.

yuwurt s. (gastron.) iaurt.

yuwurtşî s. iaurgiu.

yuw-yuw interj. cip-cirip!;

yúgúm obligatie: sarcină: s. însărcinare

yúgúmlí adj. obligat; însărcinat.

yúğe adj. măreț; semeț; falnic; glorios. yúğelgen adj. 1. înălțat; ridicat. 2.

înălțat; preamărit; proslăvit; glorificat. yúğelí adj. înălțat; preamărit; proslăvit; glorificat.

s. măreție; semeție; fală; yúğelík glorie.

yúğelmek v.i. a se înălța; a fi înălțat; a se ridica; a fi ridicat.

yúğeltme s. înăltare; preamărire; proslăvire; glorificare.

yúğeltmek v.t. a înălța; a preamări; a proslăvi; a glorifica.

yúk s. 1. greutate; încărcătură; sarcină. 2. (fig.) povară; apăsare; trudă.

yúklem s. (gram.) predicat.

yúkleme s. încărcare.

yúklemek v.t. 1. a încărca; a împovăra (și fig.). 2. (d. o vină, acuzație) a arunca; a da.

yúklemlí adj. (gram.) predicativ.

yúklenmek v.i. a se încărca.

yúksek adj. 1. înalt. 2. ridicat; înălțat. 3. superior. 4. (d. voce și sunete muzicale) tare; intens; acut; înalt; ridicat; strident. 5. (fig.) ales; distins: remarcabil: excesiv: exagerat: ultra. // •eñ yúksek noktadan geşmek a culmina. •kózí **yúkseklerde bolmak** a avea gânduri mari; a avea aspirații mari. // •bo bina taa yúksek clădirea aceasta este mai înaltă. • eñ yúksek dereğede în cel mai înalt grad; maxim. •eñ yúksek nokta punct culminant. •sagîrman, yúksek ses men konîşîñîz! sunt surd, vorbiți cu voce tare!; •taa yúksek ses men konîşînîz! vorbiți mai tare!; •yúksek dak munte înalt. •uúksek kan

kerílímí/kergínlígí/baskîsî (med.) hipertensiune. •yúksek mektep/okîl şcoală superioară. •yúksek memur înalt funcționar. •yúksek mertebelí calificat. •yúksek pîrîn furnal. •yúksek ses men cu voce tare. •yúksek taraw coafură înaltă.tuygî sentiment ales. •yúksek yúksek úyretím învătământ superior. yúksek yakşîlîk calitate superioară. • yúksek yer loc ridicat; ridicătură.

yúksekboylî I. adj. de statură înaltă. II. s. lungan; vlăjgan.

yúksekliy adv. în înălțime; pe înălțime. // •yúksekliy atlaw (sport) săritura în înălțime.

yúkseklík s. 1. (geogr.) înălțime; altitudine; cotă. 2. (fig.) superioritate; distincție. **3.** ridicătură; movilă. **4.** (mat.) înălțime. // •azamiy •azamiy înălțime yúkseklík maximă permisă. •daknîñ yúkseklígí

muntelui. înălțimea •ruh yúkseklígí impetuozitate. • şúndí ne yúkseklíkte uşamîz? la ce înălțime zburăm acum?;

•trambulina yúkseklígí (sport) înălțimea trambulinei.

yúkseklíkólşer s. altimetru.

yúksekmor adj. (fiz.) ultraviolet. // ğarîklar yúksekmor ultraviolete.

yúkseksîğaklîktaósken termofil; care se dezvoltă temperaturi înalte.

yúksekşemeke adj. (fiz.) ultraviolet.

yúksekwazifelí adj. de rang înalt.

yúksekyaşam adj. monden.

yúksekyaşamolayî s. mondenitate.

yúksele-yúksele adv. progresiv.

adj. înălțat; ridicat; yúkselgen amplificat.

yúkselís s. 1. ascendent. 2. înălțare; dezvoltare: progres. memleketníň yúkselíşí dezvoltarea țării.

yúkselme înălțare; ridicare; s. dezvoltare; progres; amplificare.

yúkselmek v.i. a se înălța; a se ridica; a se dezvolta; a progresa; a se amplifica (și fig.).

yúkseltes s. (fiz.) amplificator.

s. **1.** (geogr.) înălțime; vúkseltí altitudine; cotă. 2. (mat.) înălțime.

yúkseltme s. 1. înălțare; ridicare. 2. (mat.) mărire; ridicare la putere; amplificare.

vúkseltmek v.t. 1. a înălta; a ridica (și fig.). 2. (mat.) a mări; a ridica la putere; a amplifica. // •karege yúkseltmek (mat.) a ridica la pătrat. •kuwatîn yúkseltmek (mat.) a ridica la putere. •sesín alşaytîp yúkseltmek a-şi mlădia vocea.

yúksúk s. degetar.

yúksúkotî s. (bot.) degetariță; degețel (lat., Digitalis ambigua).

yúksúkotî, ğúnlí- s. (bot.) degețellânos (lat., Digitalis lanata).

yúksúkotî, kîrmîzî- s. (bot.) degetelroşu (lat., Digitalis purpurea). **yúpek I.** adj. de mătase. **II.** s. mătase.

// •yúpek entár rochie de mătase. •yúpek íşkólmek cămaşă de mătase. •yúpek kozasî gogoașă de mătase. •yúpek şorap ciorap de mătase.

yúpekğetíştírgen s. sericicultor.

yúpekğetíştírmesí s. sericicultură. yúpek-kurtî s. (ent.) vierme-de-

mătase. yúpeklí adj. de mătase; mătăsos. // •yúpeklí basma

imprimată. yúpekşí s. lucrător sau vînzător de mătase; mătăsar; sericicultor.

yúpekşílík s. fabrică de mătăsuri; magazin de mătăsuri; mătăsărie; sericicultură.

yúpekten adj. de matăse. // •sáde yúpekten kólekse kíyemen îmbrac numai cămașă de mătase.

yúpektiy adj. ca mătasea; mătăsos.

yúpekkuyrugî, Japon- s. (orn.) mătăsar japonez (lat., Bombycilla japonica).

yúpekkuyrugî, sedírmătăsar american (lat., Bombycilla cedrorum).

s. (orn.) mătăsar; yúpekkuyruk pasărea-frigului (lat., Bombycilla garrulus).

yúrek s. 1. (anat.) inimă; cord. 2. (fig.) curaj; bărbăție. 3. (fig.) milă; compătimire; îndurare.

yúreklendírmek v.t. a încuraja; a îmbărbăta.

yúreklenmek v.i. a prinde curaj; a se îmbărbăta.

yúreklí *adj.* curajos; inimos.

s. (topon.) Sliventsi Yúrgúşler (Dobrich, Bulgaria).

yúrúlgen adj. 1. care se învârteşte;

învârtit; care se rotește; rotit. 2. pus la

yúrúlmek v.i. 1. a se învârti; a se roti. 2. a fi pus la cale.

yúrútme s. 1. învârtire; rotire. 2. punere la cale.

yúrútmek v.t. 1. a învârti; a roti. 2. a pune la cale. // •íşín yúrútmek ași face treaba; a-și aranja ploile.

yúz s. 1. față; obraz. 2. chip; figură. 3. suprafață. 4. fizionomie; înfățișare; aspect; imagine. **5.** (fig.) decență; bunăcuviință. **6.** (fig.) îngăduință; indulgență; toleranță. **7.** cauză; motiv. 8. (arhit.) frontispiciu. // •íş yúzún aşîklamak a-şi da arama pe față. •uşun yúzún kóstermek a-şi arăta adevărata față. •yúz bermek a da cuiva obraz; a-i da nas. •yúz suwî tókmek a-i crăpa obrazul de ruşine. •yúz tapmak a prinde obraz de la cineva; a prinde nas de la cineva. •yúz tóşemek a tapisa. •yúz tutmak a prinde inimă; a căpăta curaj. •yúz yazmak a machia. •yúzge şîkmak a ieşi cu fața curată. •yúzí akka şîkmak a ieși cu fața curată. •yúzí ayîrîlmak a se profila; a se proiecta; a se reliefa. •yúzí bolmamak a nu avea nas; a nu îndrăzni. •yúzí kîzarmak a-i crăpa obrazul de ruşine; a se ruşina; a se jena. •yúzí kúlmek a-i râde inima; a-i râde mustața; a se bucura. •yúzí tutmak a mai avea obraz să...; a-și permite; a îndrăzni. •yúznúñ agî man şîkmak a ieşi cu fața curată. •yúzún aşaga ketírmek a umili. îniosi: а •uúzún burusturmak a strâmba din nas; a se schimonosi. •yúzún ğuwmak a spăla pe față. •yúzún se kaytarmak a-şi întoarce fața de la...; a nu mai vrea să știe de...; yúzún kóşírmek a copia.
yúzún kóstermek a-şi scoate nasul la iveală; a se ivi; a apărea. • yúzúne atmak a-i spune cuiva de la obraz; a-i spune verde în față; a-i arunca în nas. •yúzúne kúlmek a-i râde cuiva în nas. // •alay şiyler yerinde bútún dúniya yúzúnde nimic nou sub soare.ğangan yúz față bronzată. $\begin{array}{lll} \bullet \textit{kúlúmsúregen} & \textit{yúz} & \text{față} \\ \text{zâmbitoare.} & \bullet \textit{seníñ} & \textit{yúzúñden} & \text{din} \\ \end{array}$ cauza ta. $\bullet solik$ yúzli cu fața palidă. $\bullet suwnuñ$ yúzi suprafața apei. •tam bo yúzden tocmai de aceea; tocmai din această cauză. • yúz ifadesí expresia fetei; mimică. • yúz kremasî cremă de față. •yúzge kúlgen lingușitor. •yúzí ğîmşak înțelegător; amabil. •yúzí yok e neobrăzat.

yúz num. sută. // •yúz metre engellí ğuwurmasî (sport) cursa de alergare o sută metri garduri. •yúzler men cu sutele.

vúzalgan adj. răsfățat; răzgâiat;

alintat; cocoloșit. yúzaydînlanmasî înveselire;

înseninare. yúzayîrîlmasî s. profilare; proiectare;

reliefare; conturare.

yúzbaşî s. (mil.) căpitan.

încurajator; yúzbergen adj. îngăduitor; tolerant; răbdător.

yúzbermeme s. intoleranță.

yúzbermez adj. distant; neprietenos; intolerant.

1. încurajare; îngăduință; toleranță; răbdare. 2. răsfăț; răzgâiere; alintare; cocoloșire.

vúz-bevúz adv. fată în fată.

yúzbîzuw s. pocire; sluțire; urâțire. yúzburuşturmasî grimasă; s. schimonoseală; schimonosire.

yúzde I. adv. la sută; din sută. II. s. 1. procent; procentaj; sutime. 2. dobândă. 3. sutime.

yúzdesí • ólgenlerníñ mortalitate. • óttírme yúzdesí criminalitate.

yúzde-bír num. o sutime.

yúzdelík s. procent; procentaj; sutime. yúzdeñíşmesí s. transfigurare.

yúzer num. câte o sută.

yúzer-yúzer num. o sută câte o sută.

yúzew s. (mat., geogr.) relief.

yúzgekúlúwğí adj. perfid. yúzgekúlúwğúlúk s. perfidie.

yúzgen I. adj. flotant; plutitor. II. s. (sport) înotător.

yúzgenkópír s. ponton.

yúzgenkópírğí s. pontonier.

yúzgeş s. aripioară; aripă; înotătoare (de peşte).

yúzge-yúz adv. sută la sută.

yúzğaguw s. machiaj. yúzğakkan s. machior.

yúzğîl s. (cron.) secol; veac.

yúzğîllîk adj. secular.

yúzíaydînlangan adi. înveselit: înseninat; dispus.

yúzíayîrîlgan adj. profilat; proiectat.

yúzíbîzîk adj. urât; slut. yúzíbîzîlgan adj. pocit; sluțit; urâțit.

yúzíburuşkan adj. schimonosit. yúzídeňísken adj. transfigurat.

yúzíğagîlgan adj. machiat.

yúzííşte adj. (psih.) introvertit.

yúzíkapalgan adj. mascat. yúzíkapalî adj. mascat.

yúzíkarargan adi. dezonorat; batjocorit; necinstit; stigmatizat.

yúzíkîzargan adj. îmbujorat; ruşinat; stânjenit; jenat.

yúzíkóşírílgen adj. copiat.

yúzíkúlgen adj. bucuros.

yúzíkúlmez adj. ursuz; morocănos.

yúzísúrúlgen adj. machiat. yúzítîşta adj. (psih.) extravertit.

yúzítutkan adj. cutezător; îndrăzneț.

yúzíyazîlgan adj. machiat.

yúzkapamasî s. mascare.

yúzkararmasî s. stigmat.

yúzkarartkan adj. dezonorant; batjocoritor.

yúzkat adj. însutit.

yúzkatartkan adj. însutit.

yúzkatlî adj. însutit.

yúzkîzarmasî s. îmbujorare; ruşine; stânjeneală; jenă.

yúzkîzartkan adj. reprobabil; ruşinos; jenant; stânjenitor; stingheritor.

yúzkîzartuwğî reprobabil; adj. rusinos; jenant; stânjenitor; stingheritor.

yúzkóstergen adj. înființat; înfățişat; apărut; ivit.

yúzkóşírmesí s. copiere.

yúz-kóz s. 1. fizionomie; înfățișare; aspect. 2. fața și ochii.

yúzkúldúrgen adj. îmbucurător.

yúzkúlmesí s. bucurie; exultare.

yúzlengen adj. însutit.

yúzlep adv. însutit; reciclând de o sută ori.

yúzlerde num. aproximativ o sută. yúzlerğe num. cu sutele; sute de.

yúzleşken adj. confruntat.

yúzleşme s. confruntare.

yúzleşmek v.i. a se confrunta.

yúzleştírmek v.t. a confrunta.

yúzlúk s. 1. mască. 2. supracopertă. 3. sutime; procentaj. 4. bancnotă de o sută unităti monetare.

yúzlúktagîlgan adj. mascat.

yúzlúktaguw s. mascare.

yúzme s. înot; natație; plutire. // músabakasî (sport) competiția de înot.

yúzmek v.i. a înota; a pluti.

yúzpísímsízlestírmesí desfigurare.

yúzsene I. adj. secular. II. s. (cron.)

secol; veac; centenar. yúzsenelík I. adj. secular. II. s. centenar.

yúzsúrgen s. machior.

yúzsúrme s. machiaj.

yúzsúz s., adj. neruşinat; neobrăzat; impertinent; nesuferit; răutăcios.

yúzsúzlúk s. neruşinare; neobrăzare; impertinență; răutate.

adj. răsfățat; răzgâiat; yúztapkan alintat; cocolosit.

yúztóseme s. tapiserie.

yúztóşemeğí s. tapiţer.

yúztutmasî s. cutezanță; îndrăzneală. yúzúk s. inel. // •altîn yúzúk inel de aur. $\bullet g\'um\'u\~s y\'uz\'u\'k$ inel de argint. •níşan yúzúgí inel de logodnă. •yúzúk parmagî degetul inelar. • yúzúk píşímínde inelar.

yúzúklí adj. inelat.

yúzúm s. (bot.) viță; viță-de-vie (lat. Vitis vinifera). 1. strugure. 3. ciorchine. // •kurî yúzúm stafidă. kîrsîzlarî bakka • yúzúm daldîlar hoții de struguri au dat iama în vie. •yúzúm suwî sirop de struguri.

yúzúm-asmasî s. (bot.) viţă; viţă-devie (lat., Vitis vinifera).

yúzúmbagî s. vie; podgorie.

yúzúmğí s. viticultor; îngrijitor de vie;

yúzúmğúlúk s. viticultură.

yúzúmí, ayuw- s. (bot.) struguriiursului; sărbezele Arctostaphylos uva ursi).

yúzúmí, deñíz- s. (bot.) cârcel; slăbănog (lat., Ephedra distachya).

yúzúmí, it- s. (bot.) zârnă; lăsnicior (lat., Solanum nigrum).

yúzúmí, karga- s. (bot.) vuietoare; poama-momiței (lat., Empetrum nigrum).

yúzúmí, kuş- s. (bot.) agriş (lat., Ribes uva-crispa).

yúzúmí, şayîr- s. (bot.) viță-sălbatică; lăuruscă; aguridar (lat., silvestris).

yúzúmí, suws. (bot.) rourică; plutitoare; iarbă-dulce; rochia-cerului (lat., Glyceria fluitans).

yúzúmí, tegenek- s. (bot.) dracilă (lat., Berberis vulgaris).

yúzúmí, túlkí- s. (bot.) dalac; boaba-

vulpii (lat., Paris quadrifolia). yúzúmkúbí s. (fitop.) făinare; oidium; mana viței de vie.

yúzúmlúk s. vie; podgorie.

yúzúmşeşegí s. (fitop.) făinare; oidium; mana viței de vie.

yúzúnden postp. datorită; din cauza. // •kastalîk yúzúnden din cauza bolii.

yúzúndenbolgan adj. cauzat; pricinuit; datorat.

yúzúne adv. direct; de-a dreptul; în față; fără ocol; fără menajamente.

yúzúnekúlgen *adj.* disprețuitor; înjositor; umilitor.

yúzúnekúlúw s. desconsiderare; dispreţ; înjosire; ridiculizare; umilire.

yúzúnğakkan adj. machiat.

yúzúnğí num. al sutelea; a suta.

yúzúnsúrgen adj. machiat.

yúzúnyazgan adj. machiat.

yúzúwğí I. adj. flotant; plutitor. II. s. (sport) înotător.

yúzyazgan s. machior.

yúzyazuw s. machiaj.

yúzyîl I. adj. secular. II. s. (cron.)
secol; veac; centenar.

yúzyîllarğa adv. în veacul vecilor. yúzyîllîk I. adj. secular. II. s.

centenar.
yúz-yúzge adv. faṭă în faṭă. // •yúz-

yūz-yūzge adv. taţā in taţā. // •yuzyūzge kelmek a se întâlni faţă în faţă cu cineva; a da nas în nas cu cineva.

yulaf s. (bot.) ovăz (lat., Avena sativa).

yulaf, ǧîr- s. (bot.) ovăz-sălbatic (lat., Avena fatua).

yulavî, şayîr- s. (bot.) ovăscior (lat., Arrhenatherum elatius).

yuwalagan-dudukuş s. (orn.) papagal patagonian (lat., Cyanoliseus patagonus).

yuwalanuw s. cuibărire; sălaş.

yuwalaw s. cuibărire; sălaş.

yuwarlaw s. înfăşurare; ghemuire; rotunjire.

yuwlaw s. înşurubare.

yuwuldaw s. piuit; ciripit; tril; chiuit.

Z

zabit s. ofițer.

zabît s. proces-verbal.

zabîta s. poliție.

zabîtname s. proces-verbal.

zadar s. străinătate.

zade I. adj. de origine. II. s. fiu; descendent.

zadegen s. nobil; aristocrat.

zadegenlik s. nobilime; aristocrație.
zafer s. victorie; triumf. // •zafer
tağî arc de triumf.

zaferğí *adj.* victorios; învingător; biruitor.

zaferşalgan *adj.* victorios; biruitor; triumfător.

zafiyet s. sfârşeală; epuizare (fizică).

zagalmay s. (relig.) cruce; crucifix; semnul crucii. // •zagalmay seferi cruciadă.

zagalmayanasî s. naşă.

zagalmayatasî s. naş.

zagalmaybalasî s. fin; fină.

zagalmayğî s. (ist.) cruciat.

zagalmaykîzî s. fină.

zagalmaylama s. răstignire; crucificare.

zagalmaylamak v.t. a răstigni; a crucifica.

zagalmaylangan adj. răstignit; crucificat.

zagalmayulî s. fin.

zagar s. burtă; pântece.

zagara s. guler de blană.

zagarkarîn adj. burtos; pântecos.

zagarlî adj. burtos; pântecos.

zaharina s. zaharină.

Zahide s. (antrop. f., arab.) "Cea austeră".

zahir I. adj. 1. clar; evident. 2. extern; exterior; din afară. 3. luminos; strălucitor. II. adv. la vedere; la prima vedere; după aparență. III. s. exterior; înfățișare; aparență. // •zahir bolmak a se manifesta; a se arăta.

Zahir s. (antrop. m., arab.) "Cel luminos" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliuselam).

Zahir, El- s. (relig., arab.) "Cel neîndoielnic"; "Cel a cărui existență este vădită și limpede" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah).

zahire s. provizii; alimente.

Zahire s. (antrop. f., arab.) "Cea luminoasă".

zahirğí s., adj. formalist.

zahirğílík s. formalism.

zahiriy adj. **1.** aparent; formal. **2.** (fig.) fals; prefăcut.

zahiriyleşken *adj.* **1.** exteriorizat. **2.** formalizat.

zahiriyleştírme s. **1.** exteriorizare. **2.** formalizare.

zahiriyleştírmek v.t. 1. a formaliza.2. a exterioriza.

zahirlík I. adj. claritate; evidență. II.

s. luminozitate; strălucire.

zahit I. adj. auster; cumpătat. II. s.
ascet; sihastru; pustnic. // •zahit
merkezi schit.

Zahit s. (antrop. m., arab.) "Cel auster" (unul din cele 400 de nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

zahitlík s. **1.** ascetism; sihástrie. **2.** austeritate; cumpătare.

zahmet s. greutate; dificultate; osteneală; trudă. // •zahmet bermek a da cuiva de lucru; a da cuiva de furcă. •zahmet tartmak a avea de furcă; a trudi. •zahmetin ódemek a-i plăti osteneala; a-l răsplăti; a-l retribui. // •zahmet bolmasa! fiți bun!; fiți amabil!; •zahmetke tiymez nu merită osteneala.

zahmetetken adj. binevoitor.

zahmetínódegen s., adj. plătitor; angajator.

zahmetíódelgen *adj.* plătit; răsplătit; remunerat; retribuit.

zahmetkeş I. *adj.* muncitoresc. **II.** *s.* muncitor; lucrător.

zahmetkeşler s., pl. muncitorime.

zahmetkeşlik adj. muncitoresc.

zahmetli adj. greu; dificil; anevoios;
 ostenitor. // • arîza zahmetli mi?
 avaria e mare?;

zahmetódemesí s. plată; răsplată; remunerație; retribuție.

zahmetsíz adj. uşor; facil; lejer.

zahmetsízğe *adv.* cu uşurință; fără dificultăți; cu lejeritate.

zahmetsízlík s. uşurință; facilitate; lejeritate.

zahmettartkan adj. silitor.

zak s. 1. tăiş; lamă; ascuțiş. 2. lustru; strălucire.

zaka s. 1. vizuină; bârlog; culcuş. 2. peşteră; grotă; hrubă.

zaklama s. 1. ascuțire; dare la tocilă.2. lustruire.

zaklamak v.t. **1.** a ascuți; a da la tocilă. **2.** a lustrui.

zaklangan adj. 1. ascuțit; dat la tocilă. 2. lustruit.

zaklanmak v.i. 1. a se ascuți; a se da la tocilă. 2. a se lustrui.

zaklî *adj.* **1.** ascuțit; dat la tocilă. **2.** lustruit; strălucitor.

zal s. salon; sală. // •minderidmanî zalî (sport) sală de gimnastică. •temaşa zalî sală de spectacol; auditoriu. •toplantî zalî aulă. •yakîştîrma salonî sală de fitness.

zalim s., adj. despot; tiran (şi fig.).

zalimlík s. despotism; tiranie (şi fig.).
zam s. 1. adaos; supliment. 2.

zam s. 1. adaos; supliment. 2 majorare; mărire.

zaman s. 1. timp; vreme. 2. timp; perioadă. 3. sezon; anotimp. 4. epocă; eră; ev. // •uygun bîr zaman kollamak a pândi momentul potrivit. •zaman aldatmak a-şi trece din vreme; a-și petrece timpul mai uşor. •zaman kaybetmek a pierde timp; a-și trece vremea; a-și omorî vremea. •zaman **kazanmak** a câştiga •zaman taşlamak a da răgaz. •zamanga ayak uydurmak a ține pas cu vremea. •zamanî geşmek a-i trece vremea; a se învechi; a îmbătrâni. •zamanî kelmek a fi timpul cuiva; a-i sosi momentul. •zamanîn geşírmek a-şi petrece vremea. // •az zaman

ewel cu puțin timp înainte.

•az/kîska zamanda în scurt timp. •birleşken zaman (gram.) timp compus. •boş zaman vacanță. •eñ kîska zamanda în cel mai scurt timp. •eskí zamanlarda pe vremuri. •geñíş zaman (gram.) aorist. • geşken zaman (gram.) timpul trecut. • her zaman totdeauna; mereu; tot timpul. •her zamankî uzual. •kanama ne zaman başladî? când a început hemoragia?; kaybeteğek yok n-am timp de zamanîm pierdut. •keleğek zaman (gram.) viitor. mínawday timpul zamanda pe asemenea vreme. •ne kadar zaman? cât timp?; •ne zaman? când?; •o zamandan ekî sene boldî de atunci au trecut doi ani. •o zamanlarda în acea vreme. •oynamak zamanî timp de joacă. •şaktaş zamanlar tewúkesí istoria modernă. •şo zaman nenesín kórdí atunci și-a văzut mama. •șúndúgí zaman (gram.) timpul prezent. •tartuw ne zaman? când va avea loc cântarul?: •tatil zamanî vacanță. •uygun zamanda la momentul oportun. •yakîn zamanda într-un viitor apropiat; în scurt timp. •yakîn zamanga! pe curând!; yuklamak zamanî oră de culcare; vremea somnului. •zaman bírímí unitate de timp. •zaman man cu timpul. •zaman tarlîgî criză de timp. •zaman tílímí o scurtă perioadă. •zamanîndan burun prematur. zamanaşîmî s. (jur.) prescripție.

zamanda adv. la momentul; în momentul.

zamandan adv. din momentul; din vremea; în avans; înainte de.

zamandan-zamanga adv. din când în când; uneori.

adj. 1. simultan. 2. zamandaş contemporan; modern.

zamandaşlaşkan adi. modernizat; renovat.

zamandaşlaşma s. modernizare;

zamandaşlaşmak v.i. a se moderniza; a se renova.

zamandaşlaştîrmak v.t. a moderniza; a renova.

zamandaşlaştîruw s. modernizare; renovare

zamandaşlaştîruwğî modernizator; renovator.

zamandaşlîk s. 1. simultaneitate. 2. modernism; contemporaneitate.

zamangauymama s. anacronism. zamanîgeşken adj. demodat; perimat;

învechit; depășit. adv. 1. în timpul; pe zamanînda vremea când; exact când. 2. la

momentul potrivit. zamanîndan adv. din timp; din timpul; de pe vremea când.

zamanlar s., pl. împrejurare; circumstanță; context; conjunctură.

zamanlî adv. la momentul potrivit; din timp; devreme.

zamanlî-zamanînda adv. 1. bine făcut. 2. la momentul potrivit; din timp: devreme.

zamanlî-zamansîz *adv.* **1.** în momente nepotrivite. 2. chiar și în criză de timp.

zamansîz I. adj. fără timp. II. adv. în momente nepotrivite.

zamansîzlîk s. criză de timp. zamantîşî adj. anacronic.

zamantîşîlîk s. anacronism.

zaman-zaman adv. din timp în timp; din când în când; uneori.

Zambiye s. (topon.) Zambia.

zambiyelí s., adj. zambian. zamet s. greutate; dificultate.

zametlí adj. greu; dificil; anevoios.

zametsíz adj. usor; facil.

zametsízğe adv. cu uşurință; fără dificultăti.

zametsízlík s. uşurință; facilitate. zamir s. 1. intenție; gând. 2. (gram.)

zamk s. clei; lipici.

pronume.

zamklama s. lipire; încleiere.

zamklamak v.t. a lipi; a încleia.

zamklangan adj. lipit; încleiat.

zamklanmak v.i. a se lipi; a se încleia.

zamklî adj. 1. cleios; lipicios. 2. lipit; încleiat. 3. lipicios; cleios.

zamlî adj. 1. adăugat; suplimentat. 2. majorat; mărit.

zammetmek v.t. a mări; a majora.

zampara I. adj. afemeiat; muieratic; fustangiu. II. s., adj. frivol; uşuratic; fluşturatic; nebunatic; zvăpăiat.

zamparalîk s. frivolitate.

zamşa s. piele şamoa; velur.

zamşalî adj. velurat.

zan s. supoziție; presupunere.

zanaat s. meserie; ocupație; profesie. // •kol zanaatî artizanat. •zanaat mektebí/okîlî şcoală profesională.

zanaatdeñíştírmesí s. recalificare. zanaatîndeñíştírgen adj. recalificat. zanaatlîk adj. profesional.

adj. fără meserie; fără zanaatsîz ocupație.

zanaatşî s. meserias; profesionist; artizan. // •kol zanaatşîsî artizan. •zanaatşîlar ğemiyetí breaslă.

zanlî adj. presupus; bănuit; imaginar. zapt s. cucerire; ocupare; acaparare; anihilare.

zaptetílgen adj. 1. cucerit; ocupat; acaparat; anihilat. 2. învins. 3. condus; coordonat; controlat.

zaptetílmegen adj. necontrolat.

zaptetílmez adj. incontrolabil.

zaptetken adj. 1. cuceritor; ocupant; acaparator. 2. învingător. 3. învingător. conducător; coordonator; controlor.

zaptetmeden adv. necontrolat.

zaptetmek v.t. 1. a cuceri; a ocupa; a acapara; a anihila. 2. a învinge. 3. a conduce; a coordona; a controla. // •ózín zaptetmek a se stăpâni; a se abține; a-și păstra calmul.

zaptetúw s. 1. ocupare; cucerire; acaparare. 2. victorie. 3. conducere; coordonare; control.

zaptşî adj. acaparator; expansiv.

s. 1. (anat., biol.) membrană; peliculă. 2. (la jocul de table) zar. 3. suspin; hohot. // •zar atmak a da cu zarurile. // •kîzlîk zarî (anat.) himen. • kulak zarî (anat.) timpan.

zarafet s. eleganță; grație.

zarafetsíz adj. dizgrațios.

zarar s. prejudiciu; daună; pagubă. // •zarar bermek a aduce pagubă; a dăuna. •zarar etmek a prejudicia; a dăuna; a păgubi; a ieși în pagubă. •zarar kórmek a suferi pagube; a suferi pierderi; a fi vătămat. •zararî tiymek a păgubi; a dăuna. •zararîn ódemek a-i achita

prejudiciul; a-l despăgubi. // •yok zarar nu face nimic; importanță. •zarar etken nociv.

zararbermez adj. nedăunător; nepericulos.

zararberúwğí adj. dăunător; păgubitor; păgubos; defavorabil: dezavantajos; nociv; vătămător.

zararîódelgen adj. despăgubit.

zararîtiygen adj. dăunător; păgubitor; păgubos; defavorabil; dezavantajos; nociv; vătămător.

zararîtiyme s. nocivitate; vătămare.

zararîtiymegen adj. nedăunător; inofensiv.

zararîtiymez nedăunător; inofensiv.

zararketírgen adj. dăunător; păgubitor; nociv; vătămător.

zararketírme s. nocivitate: vătămare. zararkórgen adj. păgubit; prejudiciat; vătămat.

zararlangan adj. păgubit; prejudiciat;

zararlî adj. dăunător; păgubitor; nociv; vătămător. // •zararlî bolmak a păgubtori; a fi dăunător; a fi nociv; a fi vătămător.

zararlîk s. nocivitate.

zararódemesí despăgubire; compensație.

zararsîz adj. nedăunător; inofensiv; nevătămat.

zararsîzlaşkan *adj.* neutralizat.

zararsîzlaştîrma s. neutralizare.

zararsîzlaştîrmak v.t. a neutraliza. zarf s. 1. plic. 2. toc; teacă; husă. 3. perioadă; timp. 4. (gram.) adverb. 5. (gram.) circumstanțial. // •kaysî gişewde zarf satîla? la ce ghişeu se vând plicuri?;

zarfînda adv. în cursul; în decursul. // •yarîngî zarfînda în cursul zilei de mâine.

zargana s. (iht.) zărgan; știucă-demare; tipar-de-mare (lat., Belone belone).

zarif adj. 1. elegant. 2. delicat; fin; gratios.

zariflík s. grație.

zaruret s. 1. necesitate; nevoie; lipsă; insuficiență; urgență; criză. 2. (fin.)

zaruriy *adj.* **1.** necesar; indispensabil; insuficient; deficitar; urgent; în criză; de criză; critic. **2.** deficitar. // •zaruriy vaziyet situație critică; urgență. •zaruriy yîllar ani de

zaruriyet s. 1. necesitate; nevoie; lipsă; insuficiență; deficit; urgență; **2.** (fin.) deficit. criză. •zaruriyetke ogîratmak deveni grabnic; a deveni urgent. // •asabiy zaruriyet (med.) criză de nervi. • maliy zaruriyet criză financiară. •siyasiy zaruriyet (pol.) criză politică.

zaruriylík s. 1. necesitate; nevoie; lipsă; insuficiență; deficit; urgență; criză. **2.** (fin.) deficit.

zar-zar adv. cu suspine; în hohote. // •zar-zar ğîlamak a plânge cu suspine; a plânge în hohote; a hohoti.

zarzawat s. zarzavat; legume. zarzawatşî zarzavagiu: s.

legumicultor.

zarzawatşîlîk s. legumicultură.

zaş s. (chim.) sulfat de fier. // •zaş mayî (chim.) acid sulfuric; vitriol. zat s. persoană; individ.

zaten adv. de altfel; de fapt; de altminteri; oricum; deja.

zatiy adj. personal; individual.

zatiyleşken adj. 1. personalizat; individualizat; particularizat; personificat. 2. privatizat.

zatiyleştírme s. 1. personalizare; individualizare: particularizare; personificare. 2. privatizare.

zatiyleştírmek v.t. 1. a personaliza; a individualiza; a particulariza; personifica. 2. a privatiza.

zatúrre s. (med.) pneumonie.

zatúrrelí s. (med.) bolnav de pneumonie.

zaviye s. (mat.) unghi. zaviyelík adj. unghiular.

zaw s. timp; vreme.

zawal s. 1. calamitate; dezastru; nenorocire. 2. ruină; dărâmătură. 3. chin; suferință; tortură.

Zawal s. (topon., localitate desființată) Zaval (jud. Tulcea).

zawalğî adj. chinuitor.

zawallî adj. 1. biet; sărman; oropsit; nefericit; nenorocit. 2. ruinat; dărâmat. 3. chinuit; suferind; torturat.

zawallîlîk s. sărăcie; calicie.

Zayide s. (antrop. f., arab.) "Cea îmbelşugată".

zayil adj. 1. dispărut; pierdut. 2. provizoriu; temporar; trecător.

zayit I. adj. 1. suplimentar. 2. inutil; netrebuincios; superfluu. **II.** s. **1.** (*mat.*) plus. **2.** creștere; suplimentare. // •zayit işaretí (mat.) semnul plus.

Zayit s. (antrop. m., arab.) "Cel îmbelşugat".

zayitlík s. 1. supliment; suplimentare; creștere. 2. inutilitate.

zayiy adj. pierdut; dispărut.

s. pierdere; pagubă; zayiyat distrugere.

zayîf adj. slab. // •akîldan zayîf imbecil. •ğinisiy yaktan zayîf (med.) impotent.

zayîfakîl(lî) s., adj. gogoman; imbecil; nătâng; nătărău; nerod.

zayîflagan adj. 1. slăbit. 2. (tehn.) amortizat.

zavîflama s. 1. slăbire. 2. (tehn.) amortizare.

zayîflamak v.i. 1. a slăbi; a deveni slab. 2. (tehn.) a se amortiza. // •aşlîktan zayîflay slăbeşte de foame.

zayîflatkan adj. inhibitor; inhibitiv. zayîflatma s. 1. slăbire. 2. (tehn.)

amortizare. 3. (arte plastice) estompă. zayîflatmak v.t. 1. (tehn.) a amortiza. 2. a face să slăbească. 3. (arte plastice)

a estompa. zayîflatuwğî s. (tehn.) amortizor. zayîflîk s. slăbire; slăbiciune;

sfârșeală. // •ğinisiy zayîflîk (med.) impotență.

zayîfyer s. punct vulnerabil.

zayîfyerlî adj. vulnerabil.

zayîfyerlîlîk s. vulnerabilitate.

zayîfyersîz adj. invulnerabil.

zayîfyersízlík s. invulnerabilitate.

zayîp adj. slab. // •akîlî zayîp

zayîplagan adj. 1. slăbit. 2. (tehn.) amortizat.

zavîplama s. 1. slăbire. 2. (tehn.) amortizare.

zayîplamak v.i. 1. a slăbi; a deveni

slab. 2. (tehn.) a se amortiza. zayîplatkan adj. inhibitor; inhibitiv.

zayîplatma s. 1. slăbire. 2. (arte plastice) estompă. 3. (tehn.) amortizare.

zayîplatmak v.t. 1. a face să slăbească. 2. (arte plastice) a estompa. 3. (tehn.) a amortiza.

zayîplatuwğî s. (tehn.) amortizor.

zayîplîk s. slăbire; slăbiciune; sfârşeală.

zayîpyer s. punct vulnerabil.

zayîpyerlî adj. vulnerabil. zayîpyerlîlîk s. vulnerabilitate.

zayîpyersîz adj. invulnerabil.

zayîpyersízlík s. invulnerabilitate.

zafran s. (bot.) şofran; şofrănel (lat., Crocus sativus).

zagalmaylaw s. răstignire; crucificare. zagan s. (om.) zăgan; vultur bărbos

(lat., Gypaetus barbatus). zakkum s. (bot.) leandru; oleandru; rododafin (lat., Nerium oleander).

zaklaw s. 1. ascuțire; dare la tocilă. 2. lustruire.

zakşa s. (orn.) corb (lat., Corvus corax).

zakşa, kalîn-tumşuklî- s. (orn.) corb cu cioc gros (lat., Eurystomus glaucurus).

zakşa, kîzîl- s. (orn.) dumbrăveancă ${\it rosie\ (lat.,\ Coracias\ naevia)}.$

zakşa, kók- s. (orn.) cioară-pucioasă; dumbrăveancă; corb-albastru (lat., Coracias garrulus).

zakşa, pembe-karînlî-kók- s. (orn.) dumbrăveancă albastră cu piept roz (lat., Coracias caudata).

zakşa, tel-kuyruklî-kók- s. (orn.) dumbrăveancă albastră cu coadă de rândunică Coracias (lat., abyssinicus).

zakşa, yakalî- s. (orn.) corb gulerat (lat., Corvus albicollis).

zaksasî. Hint-kók-S dumbrăveancă albastră indiană (lat., Coracias benghalensis).

zaliye s. (bot.) azalee (lat., Azalea indica).

zamandaşlaşuw s. modernizare; renovare.

zambagî, bit- s. (bot.) popaz (lat., Sabadilla officinalis).

zambagî, ğolparîs- s. (bot.) crinoranj-pătat (lat., Lilium tigrinum). zambagî, sarî-suw- s. (bot.) plutică (lat., Nymphoides peltata).

zambagî, suw- s. (bot.) lotus (lat., Nymphaea lotus).

zambagî, taw- s. (bot.) crin-de-pădure (lat., Lilium martagon).

zambak s. (bot.) crin; lilie (lat., Lilium candidum).

zambak, kîrmîzî- s. (bot.) crin-depădure (lat., Lilium martagon). zambak, sarî- s. (bot.) crin-galben

(lat., Hemerocallis flava).

zamklaw s. lipire; încleiere.

zararsîzlaştîruw s. neutralizare.

zayîflatuw s. 1. slăbire. 2. (tehn.) amortizare. **3.** (arte plastice) estompă. s. **1.** slăbire. **2.** (tehn.) zayîflaw

amortizare.

s. 1. slăbire. 2. (arte zavîplatuw plastice) estompă. 3. (tehn.) amortizare.

s. 1. slăbire. 2. (tehn.) zayîplaw amortizare.

zebir s. (zool.) zebră (lat., Equus zebra).

("Pomana"; Zebíl (topon.) "Milostenia") Zebil (jud. Tulcea).

zebír-kurkur s. (orn.) turturea zebrată (lat., Geopelia striata).

zebír-şîmşîgî s. (orn.) cinteză australiană zebrată (lat., Poephila

guttata; Taeniopygia guttata). zebra s. (zool.) zebră (lat., Equus zebra).

zebun adj. slăbit; epuizat.

zebunetken *adj.* epuizant; extenuant.

zebunluk s. slăbire; epuizare.

zebuw-ógízí s. (zool.) zebu (lat., Bos indicus).

zede s. vătămare; traumă.

zedeleme s. vătămare; traumatizare. zedelemek v.t. a vătăma; a traumatiza.

zedelengen adj. vătămat; traumatizat. zedelenmek v.i. a fi vătămat; a fi traumatizat.

zedelewğí adj. vătămător; traumatizant.

zedelí adj. vătămat; traumatizat.

zedesíz *adj.* nevătămat.

zeferan s. (bot.) şofran; şofrănel (lat., Crocus sativus).

zeferan, yalanğî- s. (bot.) şofrănaş (lat., Carthamus tinctorius).

zeferan-kanariyasî s. (om.) canar galben de şofran (lat., Sicalis flaveola).

zefir s. (text.) zefir.

zegerek s. (bot.) in-pitic; ineață (lat., Linum catharticum).

zegetúw s. (tehn.) ax; osie; arbore.

zeğir s. constrângere.

zeğriy adj. constrâns; forțat.

Zehra s. (antrop. f., arab.) "Cea albă și strălucitoare".

zekáa s. inteligență. // •tuwumdan zekáa inteligență înnăscută.

s. (antrop. m., arab.) Zekeriya Zaharia.

zekir s. recitator; declamator.

gekir s. (antrop. m., arab.) "Recitatorul" (unul din cele 400 de Zekir nume atribuite în Coran Profetului Muhammed Aliyselam).

Zekire s. (antrop. f., arab.) "Recitatoarea".

zekiriyet s. recitare; recital; declamare; declamație.

zekiy *adj.* inteligent.

Zekiye s. (antrop. f., arab.) "Cea inteligentă".

zekiyğe adv. genial; în mod inteligent. zekiylík s. inteligență. // •insannîñ zekiylígí inteligența omului.

zelil adj. 1. înjosit; umilit. 2. disprețuit; desconsiderat.

înjositor; umilitor; zelilğí adj. dispretuitor.

zelillík s. umilință.

zelzele s. cutremur; seism.

zelzeleğí s. seismolog.

zelzeleğílík s. seismologie.

zelzelelí adj. seismic; seismologic. zelzeleólşer s. seismometru.

zelzeleyazuwğuluk s. seismografie.

zelzeleyazuwğusî s. seismograf. zem s. critică; blamare; reprobare.

zemane s. 1. timp; perioadă. 2. sezon; anotimp. 3. epocă; eră; ev. 4. timp; vreme. // •az zemane ewel cu puțin timp înainte. $\bullet az/k \hat{i}ska$ zemanede în scurt •birleşken zemane (gram.) timp compus. •boş zemane vacanță. •eñ kîska zemanede în cel mai scurt timp. • eskí zemanelerde pe vremuri. •geñíş zemane (gram.)

aorist. •geşen zemaneae nispetí men comparativ cu timpul trecut. •geşken zemane (gram.)
timpul trecut. •her zemane totdeauna; mereu; tot timpul.

•keleğek zemane (gram.) timpul

viitor. • mínawday zemanede pe vreme. •şúndúgí zemane (gram.) timpul prezent. •uygun zemanede la momentul oportun. •yakîn zemanede întrun viitor apropiat; în scurt timp. •yakîn zemanege! pe curând!; •zemane bírímí unitate de timp. •zemane men cu timpul. •zemane sîgîntîsî criză de timp. •zemanesinden burun prematur.

zemaneaşîmî s. (jur.) prescripție.

zemanede adv. la momentul; în momentul.

zemaneden *adv.* din momentul; din vremea; în avans; înainte de.

zemaneden-zemanege *adv.* din când în când; uneori.

zemanelí *adv.* la momentul potrivit; din timp; devreme.

zemanelí-zemanesínde adv. **1.** bine făcut. **2.** la momentul potrivit; din timp; devreme.

zemanelí-zemanesíz adv. **1.** în momente nepotrivite. **2.** chiar și în criză de timp.

zemanesínde *adv.* în timpul; pe vremea când; exact când.

zemanesínden *adv.* din timp; din timpul; de pe vremea când.

zemanesíz I. *adj.* fără timp. **II.** *adv.* în momente nepotrivite.

zemanesízlík s. criză de timp.

zemanet s. garanție; siguranță; asigurare; referință. // •zemanet bolmak a se garanta. •zemanet etmek a garanta. // •ferdiy zemanet asigurare individuală. •mal zemanetí asigurare de bunuri. •yaşam zemanetí asigurare pe viață.

zemanetlí adj. garantat; asigurat.

zemanetşí s. garant; asigurator.

zemane-zemane adv. din timp în timp; din când în când; uneori.

zemberek s. **1.** arc; resort. **2.** mâner; clanță.

zembil s. coş; coşuleţ; paner.

zembilğî s. împletitor de coşuri.

zembilğílík s. împletirea coşurilor.

zembilórgen s. împletitor de coşuri.

zemfire s. safir.

Zemfire s. (antrop. f., prsn.) Zamfira ("Safir");

zemğí s., adj. critic.

zemğílík s. criticism.

zemin s. 1. pământ; sol. 2. (arte plastice) fond; fundal. 3. bază; fundament. // •zemin ázírlemek a pregăti terenul. •zeminnî ğoklamak a sonda terenul. // •zemin katî parter.

zeminlí *adj.* bazat; fundamentat.

zemmetilgen *adj.* blamat; criticat; reprobat; repudiat.

zemmetkendiy *adj.* reprobabil; blamabil; condamnabil.

zemmetmek v.t. a critica; a blama; a reproba.

zenaat s. meserie; ocupație; profesie.
// •kol zenaatî artizanat.

zenaatlîk adj. profesional.

zenaatsîz *adj.* fără meserie; fără ocupație.

zenaatşî s. meseriaş; profesionist;
artizan. // •kol zenaatşîsî
artizan.

zenger adj. albastru.

zengere s. (bot.) albăstrea; vinețea; floarea-grâului (lat., Centaurea cyanus).

zengerlík s. albastru; azur.

zengíldeme s. 1. scheunat; schelălăit; scâncit. 2. chefnit.

zengíldemek *v.i.* **1.** a scheuna; a schelălăi; a scânci. **2.** a chefni.

zengíltí s. 1. scheunat; schelălăit; scâncet. 2. chefnit.

zengín adj. 1. înstărit; bogat. 2. bogat; des; abundent; opulent. //
•zengín turmak a fi bine legat; a fi bine făcut. // •altîn man zengín aurifer. •soñradan zengín bolgan parvenit.

zenginleşken adj. îmbogățit; înstărit; înavuțit; căpătuit; procopsit; parvenit. // •zenginleşken ğarlî arivist.

zengínleşme *adj.* îmbogățire; înstărire; înavuțire; căpătuire; procopsire; parvenire.

zengínleşmek *v.i.* a se îmbogăți; a se înstări; a se înavuți; a se căpătui; a se procopsi; a parveni.

zengínleştírmek v.t. a îmbogăți; a înstări; a înavuți; a căpătui; a procopsi.

zengínlík s. bogăție; abundență; opulență. // • aytuwlî zengínlíkler bogății vestite.

zengúle s. tril; ciripit.

zenğefil s. (bot.) ghimbir; imbir; rădăcină-de-piper-alb (lat., Zingiber officinale).

zenğefilî, şayîr- s. (bot.) pochivnic; popâlnic; piperul-lupului; ficăţea; piperniţă; buruiana-frigurilor (lat., Asarum europaeum; Asarum officinale).

zenğere s. (ent.) libelulă; cal-de-apă; calul-popii (lat., Odonata).

zenğire s. coroană; cunună; diademă; ghirlandă.

zenğireleme s. încoronare; încununare.

zenğirelemek v.t. a încorona; a încununa.

zenğirelengen *adj.* încoronat; încununat.

zenğirelenmek v.i. a se încorona; a se încununa.

zenğireli adj. încoronat; încununat.
zenğiy s. negru (de rasă neagră). //
•zenğiy kîskaayaklî negresă.

zenğiy-biyaz s., adj. mulatru. //
 zenğiy-biyaz melezi mulatru.
 zepelin s. zepelin.

zer s. otravă; venin; toxină. // •zerín sîgarmak a-şi vărsa veninul.

zeralgan adj. otrăvit.

zerberúw s. otrăvire.

zerdale s. zarzără. // •zerdale koşabî compot de zarzăre.

zerdap s. zer. // •zerdap penerí urdă; caş proaspăt.

zerdale s. (bot.) cais; zarzăr (lat., Armeniaca vulgaris; Prunus armeniaca).

zerdeğal s. (bot.) curcuma; şofran-de-India (lat., Curcuma longa).

zergekarşî s. antidot; antitoxină.

zerimar s. otravă; venin; toxină. //
•zerimarga kalsîn! ei, drăcie!;

zerimargakarşî s. antidot; antitoxină. zerimarlagan adj. otrăvitor; veninos;

zerimarlama s. otrăvire; intoxicație; înveninare.

zerimarlamak *v.t.* a otrăvi; a intoxica; a învenina.

zerimarlangan *adj.* otrăvit; înveninat; intoxicat.

zerimarlanmagan adj. nepoluat.

zerimarlanmak v.i. a se otrăvi; a se

intoxica; a se învenina.

zerimarlî adj. otrăvitor; veninos; toxic. zerimarlîk s. toxicitate.

zerimarsîzlaşkan adj. dezintoxicat.

zerimarsîzlaştîrma s. dezintoxicare. zerimarsîzlaştîrmak v.t. a dezintoxica.

zerimarlaw s. otrăvire; intoxicație; înveninare.

zerimarotî s. (bot.) iarba-fiarelor; brilioancă (lat., Cynanchum vincetoxicum; Vincetoxicum hirundinaria; Asclepias vincetoxicum).

zerimarsîzlaştîruw s. dezintoxicare.

zerínşîgargan adj. înfuriat.

zeríşîkmasî s. înfuriere.

zerlegen adj. otrăvitor; veninos.

zerlek adj. 1. sălbatic; feroce; neîmblânzit. 2. (d. animale, păsări) sălbatic.

zerlekkarîn s., adj. mâncău; mâncăcios; gurmand; vorace.

zerlekkarînlîk s. voracitate.

zerlekleşken adj. sălbăticit; abrutizat.

zerlekleşme s. sălbăticire; abrutizare. zerlekleşmek v.i. a se sălbătici; a se abrutiza.

zerleklík s. sălbăticie; cruzime; violență; brutalitate; bestialitate; ferocitate.

zerleklík-merhametsízlík s sadism.

zerlek-merhametsíz s., adj. sadic. zerlekşe adv. sălbatic; cu ferocitate; brutal

zerlektabiyat s. sălbăticie; cruzime; violență; brutalitate; bestialitate.

zerlektabiyatlî adj. sălbatic; crud; violent; brutal; bestial.

zerleme s. otrăvire; intoxicație; înveninare.

zerlemek v.t. a otrăvi; a intoxica; a
învenina. // •míyín zerlemek a se
droga.

zerlengen adj. otrăvit; înveninat; intoxicat.

zerlenme s. otrăvire; intoxicație; înveninare.

zerlenmegen adj. nepoluat. // •zerlenmegen hawa atmosferă nepoluată.

zerlenmek *v.i.* a se otrăvi; a se intoxica; a se învenina.

zerlenmiykalgan adj. nepoluat.

zerlí adj. otrăvitor; toxic; veninos. //
•zerlí derman drog. •zerlí
nebatlar plante otrăvitoare.

zerlí-ardîş s. (bot.) cetină-de-negi (lat., Juniperus sabina; Sabina officinalis).

zerlík s. toxicitate.

zerlí-múrver s. (bot.) boz; bozie; socmic (lat., Sambucus ebulus).

zerlí-şiydem s. (bot.) brânduşă-detoamnă; floarea-brumei (lat., Colchicum autumnale).

zerre I. *adj.* molecular. **II.** s. **1.** (*fiz.*) moleculă. **2.** pic; picătură; strop.

zerrebin s. lupă.

zerrelí *adj.* **1.** molecular. **2.** cu picățele.

zerre-zerre adj. cu picățele.

zerrin adj. auriu.

zerrinbalik s. (iht.) roşioară; ocheniță (lat., Scardinius erythrophthalmus).

zerrinkade s. 1. (bot.) narcisă; zarnacadea (lat., Narcissus angustifolia). 2. (bot.) coprinăgalbenă (lat., Narcissus radiiflorus). zerrinnur s. aureolă; halo; nimb.

zersíz adj. neotrăvitor; netoxic;

neveninos; nepoluat. zewzeksízlík s. neînarmare. zivanalîk s. scrupulozitate. zersízleşken adj. dezintoxicat. ziya s. rază de lumină; strălucire; zewzeksíz-yaraksîz adj. neînarmat; zersízleştírme s. dezintoxicare. dezarmat. lumină zersízleştírmek v.t. a dezintoxica. zewzekşí s. armurier. Ziyaddin/Ziyattin s. (antrop. m., arab.) "Strălucirea credinței". zevahir s. aparență. // •zevahirní zewzektaşîgan s. gangster. kutarmak a salva aparențele. zibidiy adj. caraghios; ridicol. ziyade I. adj. încă; mai; mai mult; în zibidiylík s. caraghioslâc; ridicol. zeval s. declin; decădere. plus; excesiv. II. s. exces; surplus; zevzek s., adj. zevzec. zifir s. nicotină. abuz. // •ólsewden ziyade peste zifiriy adj. beznă. // •zifiriy zewę s. sot; bărbat. măsură. **zewğe** s. nevastă; soție. karañgî întuneric beznă. ziyafet s. petrecere; chef; banchet. // zewuk s. 1. gust; plăcere. 2. amuzament; distracție. 3. derâdere; •ziyafet etmek a petrece; a chefui. zift s. smoală. zihin s. 1. rațiune; judecată. 2. // •bîzîk ziyafet orgie. •ziyafet memorie. 3. înțelegere; pricepere. // zeflemea. // •zewuk almak a-i face ğeketî smoching. • yeterlí zihin ratiune suficientă. plăcere; a se desfăta; a se delecta; a ziyalandîrma s. luminare; iluminare. savura. •zewuk bermek a produce zihinğoytmasî s. (med.) amnezie. ziyalandîrmak v.t. a lumina; a plăcere; a desfăta; a delecta. // zihiniyet s. mentalitate; rațiune. // ilumina. •tamak man zewuk pâine şi circ. kalîntîsî zihiniyet **ziyalangan** *adj.* luminat; iluminat. •túrlí zewuklar varieteu; varietăți. •zewukka kóre după reminiscentă. **zivalanmak** v.i. a se lumina; a se **zihinlí** *adj.* deştept; inteligent. ilumina. plac; după gust; în voie; pe alese; ad zihinlílík s. deșteptăciune; ziyalî adj. 1. luminat; iluminat. 2. libitum. inteligență. luminos; strălucitor. 3. strălucit; zewukalgan adj. delectat; desfătat; zihinsíz adj. prost. **iyan** s. **1.** daună; pagubă; stricăciune. **2.** risipă; irosire. // distrat; încântat. zihinsízlík s. prostie. zivan zewukaluw s. delectare; desfătare; zikir s. mentionare; specificare. // •ziyan bermek a aduce pagubă; a distracție; încântare. $\bullet \textbf{zikir} \ \textbf{bolmak}$ a se menționa; a se zewukbergen adi. distractiv: specifica. • zikir etmek a mentiona; dăuna; a prejudicia; a dăuna. // încântător. a specifica. •ziyan yok nu face nimic; n-are zewuketken s. care ia în derâdere; zikirlí adj. menționat; specificat. importanță. ziyanbergen adj. dăunător; păgubitor; zeflemist. zikzak s. zigzag. // •oñga zikzak curbă dublă, prima la dreapta. zewuketmek v.t. a lua în derâdere; a păgubos; defavorabil; dezavantajos; nociv; vătămător. // •azgariy ziyanbergen cel mai puțin rău zeflemisi. • solga zikzak curbă dublă, prima zewuklandîrmak v.t. a amuza; a la stânga. zikzaklî adj. în zigzag. dintre atâtea rele. distra. Zilhiğğe s. (cron.) a 12-a lună a anului zewuklandîruwğî adj. amuzant; ziyanberúw s. nocivitate; vătămare. conform calendarului musulman. ziyankórgen adj. păgubit; prejudiciat; distractiv. zewuklangan adj. amuzat; distrat. Zilkade s. (cron.) a 11-a lună a anului zewuklanmak v.i. a se amuza; a se conform calendarului musulman. ziyanlagan adj. risipitor; irositor. zillet s. dispret; aversiune. ziyanlama s. risipire; risipă; irosire. distra. zewuklî adj. amuzant; distractiv. Zimbabiye s. (topon.) Zimbabwe. **zivanlamak** v.t. a risipi; a irosi. **zimbabiyelí** s., adj. zimbabwian. zewuklî-sepalî adj. amuzant; ziyanlangan adj. risipit; irosit. distractiv. zimbap s., adj. zimbabwian. **ziyanlanmak** v.i. a se risipi; a se irosi. zewuk-sepa s. plăcere; amuzament; zina s. adulter. // •zina etmek a ziyanlî adj. 1. cu pagubă; defavorabil; încalca fidelitatea conjugală. defavorizat; dezavantajos. 2. cu risipă; zewuksuz adj. fără gust; searbăd; fad; • mahrem zinasî incest. risipit; irosit. ziyansîz adj. 1. fără risipă. 2. fără insipid; neplăcut. zinadantuwgan s. bastard. zewuksuzluk s. lipsă de gust; pagubă; fără prejudicii; nevătămat. zindan s. 1. închisoare; temniță. 2. ziyaret s. vizită. // •ziyaret etmek nicovală. insipiditate; neplăcere. zewzek s. armă. // •zewzek zink s. zinc. a vizita. // •kayriyresmiy ziyaret vizită neoficială. •ziyaret astîna almak a lua sub arme; a zinkat s. (chim.) zincat. înrola. •zewzek atmak a trage cu zinkleme s. zincuire. sîrasî **sízlerde** e arma. •zewzek taşîmak a purta **zinklemek** v.t. a zincui. dumneavoastră să-mi faceți o vizită. armă; a fi înarmat. // •ateșli zewzek (mil.) armă de foc. zinklengen adj. zincuit. ziyaretşí s. vizitator; musafir. **Ziyat** s. (antrop. m., arab.) "Cel abundent". zinklí adj. zincuit; cu zinc. •ózeklí/şegírdeklí zewzek zinkograf s. zincograf. ziyalandîruw s. luminare; iluminare. (mil.) armă nucleară. •tankwurgan zinkografiya s. zincografie. zewzek (mil.) armă antitanc. zinksîzgağîsî s. zincograf. ziyanlaw s. risipire; risipă; irosire. •zewzek ambarî depozit zinksîzgasî s. zincografie. ziyil s. supliment; adaos. ziyillí adj. suplimentat; adăugit. zira conj. pentru că; deoarece; fiindcă. zewzekkayragan s. armurier. ziraat I. adj. agricol. II. s. agricultură. ziynet s. podoabă; ornament. ziynetlí adj. împodobit; ornamentat. // •ziraat bankasî zewzeklendírebermek banca agricolă. reînarma. ziynettaguw s. garnisire; împodobire; ziraatlî adj. 1. agricol. 2. (d. terenuri) zewzeklendírmek v.t. a înarma. gătire; ornare. ziytín s. 1. măslină. 2. (bot.) măslin zewzeklenebergen adj. reînarmat. cultivat; lucrat. (lat., Olea europaea). // •ziytín zewzekleneberme s. reînarmare. ziraatşî s. agricultor. zewzeklenebermek zirayiy adj. agricol. mayî ulei de măsline. reînarma. zire s. (bot.) chimion; chimen (lat., ziytínğí s. culegător de măsline; zewzeklengen adi. înarmat. Carum carvi). negustor de măsline: măslinar. zewzeklenme s. înarmare. zewzeklenmek v.i. a se înarma. zirek adj. inteligent; viclean; şiret; ziytínlík s. loc cu măslini; măsliniş. ziytín-míngírlegí s. (orn.) frunzăriță şmecher. zewzeklenúw s. înarmare. zireklík s. inteligență; viclenie; balcanică (lat., zewzeklí adj. înarmat. șiretenie; șmecherie. olivetorum). zewzeklí-yaraklî armat; ziresí, ağem- s. (bot.) chimion-amar ziytínrengí adj. măsliniu; oliv. înarmat. (lat., Cuminum cyminum). **ziytúniy** *adj.* măsliniu; oliv. zewzeksíz adj. neînarmat. zirve s. înălțime; culme; vârf (și fig.). zíl s. clopotel; sonerie. // •eteklerí zíl şalmak a nu mai putea de
bucurie. •zíl şalmak a suna zewzeksízleşken adj. dezarmat. // •zirve ğelsesí conferință la nivel înalt. •zirve toplantîsî reuniune zewzeksízleşme s. dezarmare. zewzeksízleşmek v.i. a se dezarma. la nivel înalt. soneria; a suna la sonerie. •zílge zewzeksízleştírílgen adj. dezarmat. zirzemiy s. pivniță; beci. basmak a suna la sonerie; a apăsa zewzeksízleştírílmek zirzemiyğí s. pivnicer. pe sonerie. // •zílden ewel v.t. a se derslíkke kír! intră în clasă dezarma. zirzemiykat s. (constr.) subsol.

zewzeksízleştírmek v.t. a dezarma.

zewzeksízleşúw s. dezarmare.

zivana s. scrupul.

zivanalî adj. scrupulos.

Hippolais

înainte de clopoțel!;

Zíliyka/Zúleyka s. (antrop. f., prsn.) "Frumusețe strălucitoare".

zíngírdegen adj. zăngănitor; zdrăngănitor.

zíñgírdeme s. zángănit; zdrăngănit.
zíñgírdemek v.i. a zăngăni; a zdrăngăni.

zíngírdetmek *v.t.* a determina zăngănitul; a determina zdrăngănitul.

zíñgírdewğí adj. zăngănitor; zdrăngănitor.

zíngírtí s. zăngănit; zdrăngănit.

zíngír-zíngír interj. zdrang!;

zírínş s. (bot.) dracilă (lat., Berberis vulgaris).

zírkír s. bură; burniță.

zírkíreme s. bură; burniță.

zírkíremek *v.i.* a bura; a burniţa; a cerne; a ploua ca prin sită.

zîk s. mâl; noroi; nămol; mocirlă; mâzgă.

zîklî *adj.* mâlos; noroios; nămolos; mocirlos.

zîklîk s. mâl; noroi; nămol; mocirlă; mâzgă.

zîmba s. perforator.

zîmbalama s. perforare.

zîmbalamak v.t. a perfora.

zîmbalangan adj. perforat.

zîmbalanmak v.i. a se perfora.

zîmbalî *adj.* perforat.

zîmbalaw s. perforare.

zîmpara s. şmirghel; glaspapir.

zîngîrdagan adj. zăngănitor; zdrăngănitor.

zîngîrdama s. zăngănit; zdrăngănit. zîngîrdamak v.i. a zăngăni; a

zdrăngăni. **zîngîrdatmak** v.t. a determina zăngănitul; a determina zdrăngănitul.

zîngîrdawğî adj. zăngănitor; zdrăngănitor.

zîngîrdaw s. zăngănit; zdrăngănit.

zîngîrtî s. zăngănit; zdrăngănit.

zîngîr-zîngîr interj. zdrang!;

zîňk s. găinaț.

zîňklamak v.i. a se găinăța.

zîpkîn s. harpon.

zîr adj. sfruntat. // •zîr yalan minciună sfruntată.

zîrh s. armură; platoşă; zale; blindaj; cuirasă; pieptar. // •kókírek zîrhî (mil.) cuirasă; platoşă.

zîrhlî adj. împlătoşat; înzăuat;
cuirasat; blindat. // •zîrhlî gemî
(mil.) crucişător; cuirasat.

zîrîldagan adj. 1. zăngănitor; zdrăngănitor. 2. trăncănitor; flecar. 3. care se jelește; care se smiorcăie; care scâncește.

zîrîldama s. 1. trăncăneală; flecăreală. 2. zăngănit; zdrăngănit. 3. plâns cu suspine; smiorcăială; scâncet.

zîrîldamak v.i. 1. a trăncăni; a flecări.
2. a zăngăni; a zdrăngăni. 3. a jeli; a se smiorcăi; a scânci.

zîrîldatîlgan adj. 1. aruncat; azvârlit.2. determinat să plângă cu suspine.

zîrîldatîlmak v.i. 1. a se arunca; a se azvârli. 2. a fi determinat să plângă cu suspine.

zîrîldatîp adv. cât colo; la oarecare depărtare.

zîrîldatmak v.t. 1. a arunca; a azvârli;
a-i face vânt. 2. a determina zăngănitul; a determina zdrăngănitul.
3. a determina să plângă cu suspine.

zîrîldawğî adj. 1. zăngănitor; zdrăngănitor. 2. care plânge cu suspine.

zîrîldawuk adj. plângăcios; plângăreț;

smiorcăit; scâncit; bâzâit.

zîrîldaw s. 1. trăncăneală; flecăreală.
2. zăngănit; zdrăngănit. 3. plâns cu suspine; smiorcăială; scâncet.

zîrîltî s. 1. trăncăneală; flecăreală. 2. zăngănit; zdrăngănit. 3. plâns cu suspine.

zîrîl-zîrîl interj. zdrang!;

zît I. adj. opus; contrar; antagonic. II. interj. (către pisică) zât!; // saplay/taban-tabanga zît diametral opus.

zîtiyet s. 1. opunere; împotrivire; contradicție; contrast; opunere; discrepanță; antagonism. 2. polaritate.

zîtîna adv. dimpotrivă; în ciuda; în
contra. // •zîtîna ketmek a-i fi
nesuferit; a-l călca pe nervi.

zîtkelgen adj. combativ; oponent;

zîtkelúw s. 1. opunere; împotrivire. 2. combatere; opoziție.

zîtlîk s. 1. opunere; împotrivire; contradicție; contrast; opunere; discrepanță; antagonism. 2. polaritate.
zîvana s. 1. tub; țeavă. 2. (tehn.)

mufă; cuplaj. $\mathbf{zîvanalar}$ s., pl. țevi; țevărie.

zîvanalîk s. țevărie.

zodiyak s. zodiac.

zogal s. fructul sângerului.

zogal s. (bot.) sânger (lat., Cornus sanguinea).

zoğiy s. călător; drumeț; musafir.

zoğiylík s. drumeţie; călătorie; voiaj; vizită.

zolak s. bandă; fâșie; baretă.

zooloğik adj. zoologic.

zooloğiya I. *adj.* zoologic. **II.** s. zoologie.

zooloğiyalî adj. zoologic.

zooteknik adj. zootehnic.

zootekniya I. *adj.* zootehnic. **II.** s. zootehnie.

zootekniyağî s. zootehnician.

zootekniyalî adj. zootehnic.

zor I. adj. greu; dificil; anevoios; periculos. II. adv. de abia; cu greutate; cu dificultate. **III.** interj. e cam greu!; e cam dificil!; e cam încet!; IV. s. 1. greutate; dificultate; nevoie. 2. datorie; necesitate. obligație; violență; presiune; pericol. 4. impas; inconvenient; încurcătură; strâmtorare; constrângere. // •zor man almak a lua cu zorul; a constrânge; a forța; a uzurpa. •zor man aşatmak a hrăni peste măsură; a îndopa. •zor man îrîz kírletmek a necinsti; a viola. •zor man kírmek a intra cu forța; a năvăli. $\bullet zor$ man tîkmak a băga forta: a îndesa. •zorî bolmamak a nu avea zor de ceva; a nu-i trebui; a nu-i păsa. •zorînda kalmak a avea zor de ceva; a avea neapărată nevoie. // •kîrîm tatar tílí zor mî? limba tătară crimeană dificilă?; • zor

búgúlgen/búkriygen rigid. •zor man vrând-nevrând; nolens-volens; cu forța; forțat; obligat; în silă; cu de-a sila. •zor nokta punct critic. •zor turum situație critică. •zorî bolsa mení taba dacă are nevoie mă găseste.

zorakiy adv. cu forța; cu de-a sila. zorba adj. 1. uzurpator. 2. zdravăn;

robust; vânjos. **zorbalî** *adj.* uzurpat.

zorbalîk s. 1. uzurpare. 2. robustețe. zorbúgúlgen adj. rigid.

zorbúgúlme s. rigiditate.

zorbúkriygen adj. rigid.

zorbúkriyme s. rigiditate.

zorda adv. la greu; la strâmtoare; în pericol. // •zorda bolmak a se afla la strâmtoare; a fi în încurcătură; a avea dificultăti.

zordabolgan adj. aflat în impas; încurcat.

zordaboluw s. impas; dificultate; încurcare.

zordamîz interj. suntem în pericol!;

zorga adv. la greu; la strâmtoare; în pericol. // •zorga atîlmak a se pune în pericol; a se vârî în bucluc. •zorga atmak a da cuiva de lucru; a-i da de furcă; a-l vârî în bucluc; a-i crea dificultăți. •zorga kírmek a intra la strâmtoare; a intra în încurcătură; a da de greu. •zorga túşmek a da de greu; a da de necaz; a da de bucluc.

zorgaatîlgan adj. 1. hazardat; riscant; expus; periclitat; primejduit. 2. pus în impas; îngreunat; înrăutățit.

zorgaatîlmadan adj. 1. nesilit. 2. facil: lesnicios.

zorgaatkan adj. 1. agravant. 2.
coercitiv; periculos; primejdios;
periclitant; riscant. 3. stringent. //
•zorgaatkan
temperatură critică.

zorgaatmaz *adj.* nepericulos.

zorgaatuw s. hazardare; risc; expunere; periclitare; primejduire.

zorgakalgan adj. nevoit; silit; constrâns.

zoriyílgen adj. rigid.

zoriyílme s. rigiditate.

zorîbolgan adj. nevoit; silit; constrâns.

zorlagan adj. necesar; stringent.

zorlama s. 1. necesitate; stringență.
2. constrângere; obligare; forțare. 3. violare; forțare. 4. (fiz.) forță. //
•arașîk zorlamasî forțarea frontierei. •șípt zorlama (fiz.) cuplu. •zorlama katsayîsî coeficient de forță.

zorlamak v.t. 1. a obliga; a determina.
2. a viola; a forţa; a constrânge; a lua cu zorul; a lua la zor; a cere socoteală.
// •îrîzîn zorlamak a necinsti; a viola; a silui. •kanunnî zorlamak a viola legea. •kapîsîn zorlamak a forţa uşa cuiva. •ózín zorlamak a se strădui; a se sili.

zorlangan adj. 1. obligat; forţat;
constrâns. 2. violat; forţat.

zorlanmak v.i. 1. a fi obligat; a fi forțat; a fi constrâns. 2. a întâmpina greutăți. // •îrîzî zorlanmak a fi siluit.

zorlap-yaptîrma s. constrângere; silire; impunere.

zorlaşkan adj. înrăutățit; agravat; îngreunat.
zorlaşma s. agravare; înrăutățire;

îngreunare.

zorlaşmak *v.i.* a se înrăutăți; a se agrava; a se îngreuna.

zorlaştîrgan adj. agravant.

zorlaștîrmak v.t. a agrava; a înrăutăți; a îngreuna.

zorlaştîruwğî adj. agravant.

zorlaşuw s. agravare; înrăutățire; îngreunare.

zorlaw s. 1. necesitate; stringență. 2. constrângere; obligare; forțare. 3. violare; forțare. 4. (fiz.) forță.

zorlî adj. violent; năprasnic.

zorlîk s. 1. greutate; dificultate;

impas; inconvenient; încurcătură; strâmtorare; constrângere; punct critic. // •zorlîk şîgarmak a crea dificultăți; a crea probleme; a se opune. //
•zorlîklardan yîldîzlarga pe căi aspre, până la astre. zorlîklarnîñ ğeñmesí înfrângerea greutăților. zorlîkkaalîşkan adj. învățat cu greul; încercat; călit. care crează zorlîkşîgargan adj. dificultăți; potrivnic; ostil. zor-zar adv. anevoie; cu greu. zor-zor adv. anevoie; cu greu. Zóhre s. (astr.) Luceafărul; Venus. **zóhreviy** adj. veneric. zóhreviybílímğísí (med.) venerolog zóhreviybílímí I. adj. (med.) veneric. II. s. (med.) venerologie. zóhreviybílímlí adj. (med.) veneric. zóhreviyğí s. venerolog. zóhreviyğílík s. venerologie. zubur s. (zool.) zimbru (lat., Bos bonasus). zuhur s. apariție; ivire. zuhurlî adj. apărut; ivit. zulmet s. întuneric; umbră; negură; obscuritate. zulmetlí adj. întunecat; înnegurat; obscur. zulúm s. tiranie; despotism (şi fig.). zurga num. (mong.) şase. zurna s. (muz.) goarnă; trompetă; trâmbită. zurnağî s. gornist; tropetist; trâmbițaș. zuw-şuw s. gălăgie; hărmălaie; tărăboi. zúberğet s. (minr.) smarald; smaragd. Zúbeyde s. (antrop. f., arab.) "Excelență". zúgúrt adj. falit; falimentar; ruinat. zúgúrtlegen adj. falit; falimentar; ruinat. zúgúrtleme s. faliment; bancrută; crah; ruinare. zúgúrtlemek v.i. a da faliment. **zúgúrtletmek** v.t. (fin.) a ruina. zúgúrtlúk s. faliment; bancrută; crah; ruinare. Zúhal s. (astr.) Saturn. zúlal s. (chim.) albumină. zúlaliy adj. (chim.) albuminos. Zúleyka/Zíliyka s. (antrop. f., prsn.) "Frumusețe strălucitoare". úlfikar s. (antrop. m., arab.) Zúlfikar denumirea purtată de sabia Profetului Muhammed Aliyselam. s. (antrop. m., arab.) "Cel cârlionțat". Zúlfive s. (antrop. f., arab.) "Cea cârliontată". Zúlğelaliy-vel-Ikram s. (relig., arab.) "Stăpânul măreției și generozității" (unul din cele 99 preafrumoase nume atribuite în Coran lui Dumnezeu/Allah). zúl-kútúk adj. beat criță. zúlúf s. buclă; zuluf; cârlionț. **zúlúflí** adj. buclat; ondulat; cu zulufi; cârliontat. zúmre s. grupă; clasă. zúmrút s. (minr.) smarald; smaragd. zúmzúme s. susur; şipot. zúmzúmelí adj. susurător. zúppe adj. snob: excentric: extravagant. zúppelík s. snobism; excentricitate; extravaganță. zúrafe s. (zool.) girafă (lat., Giraffa

camelopardalis). **zúrriyet** s. (fiziol.) făt. **zufa** s. (bot.) isop (lat., Hyssopus officinalis).

Bibliografie selectivă

Aktarîlgan membalardan

- 1. * * *, Codex Cumanicus, XII.
- 2. AL-ZAWAHŞARI & * * *, Muqaddimat al-adab, XII-XIV.
- AZERBAIJAN FREE SOFTWARE FOUNDATION, Azerbaijan-English Dictionary, © 2001.
- BAUBEC, AGIEMIN & BAUBEC GEAFER, DENIZ, Dicţionar românturc, Editura Internațional Scorpion, Bucureşti, 1994.
- 5. BAUBEC, AGIEMIN & GRECU, MITICĂ, $Dicționar\ turc-romān$, Editura științifică și enciclopedică, București, 1979.
- 6. BLACHER, PHILIPPE-SCHMERKA, Grammaire de turkmene à l'usage des francophones, Les Éditions Isis, Istanbul, 1997.
- CLAUSON, GERARD, SIR, An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish, Oxford University Press, Ely House, London, 1972.
- 8. CLAUSON, GERARD, SIR, Turkish and Mongolian Studies, The Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland, London, 1962.
- DİLÇİN, CEM, Yeni Tarama Sözlüğü, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara, 1983.
- DRÎMBA, VLADIMIR, Syntaxe Comane, Editura Academiei, Bucureşti, 1973.
- 11. ERDAL, MARCEL, A Grammar of Old Turkic, Brill, Leiden, 2004.
- 12. KERIM, ALTAY, Darîsî sízge bolsîn caşlar, Editura Europolis, Constanța, 2003.
- 13. KERIM, ALTAY, Kániye, Kriterion Kitap Úyí, Bucureşti, 1984.
- 14. LEVIȚCHI, LEON & BANTAȘ, ANDREI, $Dicționar\ englez-român$, Editura Teora, București, 1993.
- MAHMUT, NEDRET & MAHMUT, ENVER, Bozāígít Dobruca Tatar Masalları, Kriterion Kitap Úyí, Bucureşti, 1988.
- 16. MAXIM, MIHAI, Limba $turco-osman\bar{a}$, Universitatea din București, Facultatea de istorie-filozofie, București, 1984.
- 17. M E H M E T A L I , EKREM & M E H M E T A L I , HILMIYE, $Tepeg\"oz-Dobruca~masallar\iota$, Kriterion Kitapevi, Bükreş, 1985.
- 18. MEHMET ALI, EKREM, Bülbül sesi Dobruca türkleri folklorundan seçmeler, Kriterion Kitapevi, Bükreş, 1981.
- 19. Ö N E R , MUSTAFA, Bugünkü Kıpçak Türkçesi, Türk Dil Kurumu, Ankara, 1998.
- 20. POPPE, NICHOLAS, Introduction to Altaic Linguistics, Otto Harrassowitz, Wiesbaden, 1965.
- 21. RÓ NA TAS, A., Tibeto-Mongolica, Publishing House of The Hungarian Academy of Sciences, Budapest, 1966.
- 22. SARAŞ, MARCEL, Dicționar francez-român, Editura Științifică, București, 1973.
- 23. SOROÇANU, EVDOKIYA, Gagauzların kalendar adetleri, Moldova Bilimnär Akademiyası Milletlärarası Aaraştırmaları İnstitutu, Kişinöv, 2006.
- 24. VAUGHAN, THOMAS, A Grammar of The Turkish Language, Golden Lion & Tho. Horne, London, 1709.
- VUAP-MOCANU, ŞUKRAN, Curs practic de limba tătară, Universitatea din Bucureşti, Facultatea de limbi şi literaturi străine, Bucureşti, 1985.
- 26. YUSUF, NEVZAT M. & YUSUF, NERMIN, Nasrettin Hoğa'ga dair masallar, Kriterion Kitap Úyí, Búkreşt, 1983.

Prin prezenta lucrare doresc să completez activitatea începută cu Dicționarul român - tătar crimean apărut în anul 2009 în Constanța oferind un sprijin atât celor care intenționează să cerceteze istoria, limba și literatura tătară crimeană cât și celor interesați să învețe sau să își aprofundeze cunoștințele de limbă tătară crimeană, interpreți, traducători, elevi și studenți.

Dicționarul conține 50.470 de cuvinte, în lista de cuvinte-titlu fiind incluși și termenii din dialectul nogai, în măsura îngăduită de către izvoarele cercetate.

Bo íşlem 2009-da Kóstenğe'de bastîrîlgan *Kazakşa - Kîrîm Tatarşa Sózlíkni* tekmíllep bír yaktan Kîrîm Tatarlarnîñ tewúkesín, tílín men edebiyatîn aktarganlarga yardîm etíp, obír yaktan da Kîrîm Tatarşanî úyreníp geñíşletmesín ístegenleríñ, terğúmanlarîñ, tílmaşlarîñ, mektep talebeleríñ men darúlfúnun úyrenğíleríñ yardîmîna da kelmege karay.

50.470 başlîksózden ibaret Kîrîm Tatarşa kesímíne teşkerílgen kitaplarda tabîlgan Nogayğa sózlerí de eklendí.

ISBN: 978-1461083108